

Giới thiệu Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục

Thể loại: quân sự, võng du, khoa huyền, huyền huyền

Một câu chuyện hoàn toàn mới xoay quanh các trò chơi đặc biệt được các Thần tạo ra: Yriel thể giới.

Thần là thực thể quyền năng vô thượng trên Thiên Tinh. Ban cho nhân loại nơi đây tri thức, phát triển khoa học kỹ thuật.

Trần Văn Lâm, một thanh niên 23 tuổi nghèo hèn, khi đăng nhập Yriel thể giới gặp sự cố khi tạo nhân vật, trở thành Lãnh Chúa mất đất của Yriel thể giới. Cùng xem Trần Văn Lâm làm thế nào để phát triển lãnh địa của mình, sánh vai cùng các Bang Hội lớn trên thể giới.

Truyện thể loại xây dựng thể lực, tranh giành thiên hạ.

Phân chia cấp bậc sức mạnh:

1 - 50: Bình Thường

50 - 59: Warrior

60 - 69: Crisis

70 - 79: Hero

80 - 89: Champion

90 - 99: Paladin

100 - 149: Crusader.

150 - 199: Galion

200 - 299: Divine

300 - 399: Oblivions

400 - 499: Half- God.

Lớn hơn 500: Vị Thần.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thần và Yriel

Yriel. Là một cụm từ mà mọi người trên Thiên Tinh đều đang nhắc đến.

Thiên Tinh là một tinh cầu mà con người trên đó, phát triển khoa học kỹ thuật vô cùng tốt, mặc dù chưa thể chính thức bước vào khám phá vũ trụ thời đại, nhưng cũng đã đưa được không ít người dân lên Mặt Trăng sinh sống. Hoàn cảnh trên mặt trăng cải tạo cũng không tệ lắm, không cần lúc nào cũng phải mang mặt nạ dưỡng khí khi ra ngoài. Thật sự mà nói, ngoại trừ lúc nào nhiệt độ cũng tầm âm mười độ ra, thì cùng Thiên Tinh không khác biệt nhiều.

Thực ra thì trước kia khoảng năm mươi năm, điều kiện kỹ thuật của Thiên Tinh vẫn khá kém, máy bay còn chưa phát minh ra, ô tô chưa có, đa số vẫn dùng xe ngựa, tàu hỏa, thuyền, xe đạp để di chuyển. Nhưng bỗng nhiên một ngày năm mươi năm trước, một thực thể gọi là Thần xuất hiện.

Thần ban cho nhân loại trên tinh cầu này vô số tri thức, để văn minh nhân loại phát triển vượt bậc. Ô tô, máy bay, xe máy, tàu vũ trụ, máy tính,..... Trở nên vô cùng hiện đại.

Thần cũng cấm việc các quốc gia tấn công xâm lược, chiến tranh với nước khác. Chỉ có khuyến khích tranh đua thương mại, phát triển kỹ thuật.

Chục năm trước, Liên Hợp Quốc từng công bố Thế Giới Cổ Đại. Một thế giới giả lập vô cùng tân tiến, đại khái không khác thế giới thực bao nhiêu. Chắc chỉ có tương tác quy tắc vật lý, hóa học của vũ trụ chỉ mô phỏng được đến những gì mà nhân loại biết được.

Sau đó, vô số trò chơi thực tế ảo dựa theo Thế Giới Cổ Đại xuất hiện, càng ngày càng thực tế.

Và đến vài ngày trước, Thần lại một lần nữa xuất hiện.

Lần này Thần công bố Yriel. Một thế giới giả lập do Thần tạo ra. Yriel thế giới quy tắc vật lý sẽ khác vũ trụ, ở đó nguyên tố hóa học sẽ khác, không thể chế tạo thiết bị hiện đại. Nhưng sẽ giống thần thoại cổ đại của Thiên Tinh. Có phép thuật, võ thuật cường đại. Thậm chí là thần linh.

Thần cần nhân loại Thiên Tinh đổ bộ Yriel thế giới, coi như đây là một game online. Tùy theo thành tựu của mỗi người, sẽ được Thần ban thưởng phong phú.

Yriel thế giới cũng không cần phải dùng máy giả lập gì gì đó. Mà chỉ cần suy nghĩ muốn tiến vào, thì sẽ được vào Yriel thế giới ngay lập được phép tiến vào trong, điều khiển nhân vật tại Yriel bằng ý thức của mình. Còn thân thể bên ngoài, sẽ được Thần bảo vệ, không ai có thể tổn thương.

Trần Văn Lâm cũng như những người khác, vô cùng háo hức chờ đợi. Vì lời hứa ban thưởng của Thần, gần như không ai trên Thiên Tinh muốn bỏ qua, từ trẻ nhỏ năm tuổi cho đến người già nằm liệt giường.

Đồng thời, các tập đoàn, công ti lớn cũng chiêu mộ vô cùng nhiều thành viên giúp đỡ, thành lập thế lực tại Yriel, hi vọng đạt được ban thưởng càng lớn. Thậm chí còn trả lương không thấp.

Trần Văn Lâm là một con một game, hẳn đã từng là tuyển thủ dự bị đội tuyển thi đấu game chiến thuật thời gian thật RTS khá là nổi danh, tại quốc gia hắn đang ở. Mặc dù chỉ là dự bị, nhưng trình độ có thể xem là vượt trội so với đại đa số game thủ khác.

Mà đã là một game, Trần Văn Lâm tất nhiên không chỉ chơi mỗi thể loại game chiến thuật thời gian thực RTS. Hắn còn chơi game nhập vai RPG, game thể giới mở, game chiến thuật thẻ bài, bắn súng FPS, Battle Royale, MOBA, Sinh tồn Survival, game đối kháng, MMORPG, chặt chém, kinh dị, thậm chí là cả game bắn súng tọa độ, nông trại,.....

Làm một game, Trần Văn Lâm làm sao có thể bỏ qua Yriel được. Hắn cũng vô cùng chờ mong việc có thể thể hiện khả năng của mình tại Yriel, hơn nữa, đây chính là một cơ hội tốt để kiếm thêm thu nhập. Dù sao thì làm một kẻ thất nghiệp, mặc dù có tiền trợ cấp bảo hiểm, nhưng căn bản không đủ dùng.

Mới chỉ công bố được ba ngày, trên thế giới mười tỉ dân này, đã thành lập hàng nghìn bang hội, mỗi bang hội có kém, cũng phải mấy nghìn người, thậm chí công hội do một trong mười tập đoàn lớn nhất thế giới IED thành lập, công hội GOD đã có tới hai trăm nghìn người. Cảnh tượng quả thật vô cùng rầm rộ.

Mà đây mới chỉ là ba ngày đầu, còn bảy ngày nữa, mới bắt đầu vào Yriel được. Bảy ngày sau, mới gọi là điên cuồng. Dù sao thì, trừ đi trẻ con chưa có ý thức gì nhiều, hay người già, người bệnh đã mất đi khả năng suy nghĩ thì. Cứ tưởng tượng, gần mười tỉ người tham gia, đã thấy nó đồ sộ thế nào.

Phải biết, trò chơi đạt lượng người chơi kỷ lục đến thời điểm hiện tại, là khoảng một trăm triệu tài khoản, trong đó không thiếu tài khoản ảo, một người bốn năm tài khoản là chuyện bình thường. Còn trò chơi đạt lượng người chơi trong cùng một ngày kỷ lục, cũng chỉ là ba triệu, trò chơi đó rất hot mười mấy năm trước, khoảng một triệu người online cùng lúc.

So sánh với nhau, thì không cần động não cũng biết, Yriel sẽ trở nên ghê gớm thế nào. Thậm chí, một thời gian dài, toàn bộ nhân loại, các hoạt động sẽ liên quan đến Yriel rất nhiều. Những tựa game khác, có lẽ cũng sẽ biến mất hoàn toàn, thay vào đó, là một thời đại mới, một thế giới, tương lai mới hoàn toàn đang chờ đợi nhân loại.

Thậm chí, trật tự thế giới sẽ thay đổi lớn.

Đồng thời, cũng là thời đại để những người đam mê game như Trần Văn Lâm thể hiện tài năng. Cho dù thời điểm hiện tại, game thủ đã được xã hội chấp nhận, công nhận là nghề nghiệp chính thống. Nhưng so với những nghề khác vẫn thua kém rất nhiều. Game thủ chuyên nghiệp nổi tiếng thế giới, thì không nói làm gì. Còn những game thủ bán chuyên, kiếm đủ sống qua ngày đã là may mắn.

Còn người thường chơi game, thì vẫn bị xem là thứ vô bổ, không có lợi ích, tốn thời gian, sức khỏe, tốn tiền của vô nghĩa. Cho dù là khoa học phát triển vô cùng nhanh, thì nhận thức vẫn cần thời gian để thay đổi.

Yriel thế giới chính là thứ để hoàn thành ước mơ của toàn bộ game thủ trên thế giới, cũng là một cách để xã hội thay đổi nhận thức về game.

....

Lại thêm ba ngày, Yriel thế giới quả thực là một quả bom làm nổ tung xã hội. Có một tin tức vô cùng chấn động, tập đoàn kinh tế thứ hai thế giới APAL đã bỏ ra một tỉ Đồng Quốc Tế(MoE) để mua một công ti chuyên về chơi game online - Dragon.

Dragon không phải công ti làm game, mà giống như một công ti chuyên về chơi game hơn. Tại các game online nổi danh thuộc dạng MMORPG, Dragon luôn là kẻ đứng đầu. Họ có nhiều người sở hữu kinh nghiệm chơi game thành thạo, có đội ngũ phân tích vượt pho bản, có game thủ kỹ thuật cân team, có đội ngũ quản lý bang hội dày dạn. Tại hạng mục MMORPG, chưa một ai đủ sức đánh bại Dragon.

APAL có lẽ nhận ra được tầm quan trọng của Yriel, nên đã ngay lập tức ra tay thu mua toàn bộ công ty Dragon, thậm chí bỏ giá cao lên tới một tỉ MoE. Phải biết, cho dù là tập đoàn có giá trị lớn thứ hai thế giới, nhưng giá trị của APAL vào khoảng hai trăm tỉ MoE. Mà APAL hoạt động ở rất nhiều ngành nghề, từ năng lượng, internet, thực phẩm, sản xuất linh kiện, tàu vũ trụ, vận tải, siêu thị, điện thoại, máy tính, bán lẻ,... Số lượng nhân viên của APAL lên tới gần hai triệu. Trong khi đó, Dragon chỉ là công ty được lập ra với mục đích thống lĩnh thế giới trong game, số lượng nhân viên cũng chỉ hơn nghìn người, nhưng lại giá trị lên tới một tỉ.

Chỉ một ngày sau vụ APAL mua lại Dragon. Các tập đoàn tài chính khổng lồ khác cũng liên tục tuyên bố đã mua lại các tổ chức game thủ kiểu như APAL. Những bang chủ nổi tiếng làng game online hiện giờ hot hơn cả minh tinh. Nhất là những người có khả năng quản lý bang hội xuất sắc, đều được các tập đoàn kinh tế lớn săn đón, sẵn sàng trả lương cao ngất ngưỡng để mời về.

Chỉ còn một ngày nữa là đến thời gian cho phép đăng nhập vào Yriel. Số lượng bang hội được thành lập, tuyên bố tuyển người trả lương trên trang chủ do Thần lập ra đã lên tới hai nghìn. Bang hội nhiều người nhất thời điểm hiện tại là bang hội Emperor, có tới một triệu người đăng ký. Thứ hai chính là nổi danh thế giới ảo, Dragon, cũng có chín trăm nghìn thành viên.

Tờ báo Thiên Tinh thậm chí còn thống kê ra, chỉ trong vài ngày, các tập đoàn lớn nhỏ trên thế giới đã bỏ ra tới ba trăm tỉ MoE chỉ để thành lập bang hội, một con số không tưởng.

Cần phải biết rằng, Trần Văn Lâm hiện tại dựa vào tiền trợ cấp và tiền lương bèo bọt cây thuê game trên mạng mỗi tháng chỉ có 20 MoE.

Các tập đoàn tuyển mộ thành viên vô cùng khốc liệt, gần như, toàn bộ các game thủ có kỹ năng tốt, đều đã gia nhập các bang hội lớn. Thậm chí, còn nổi lên rất nhiều những học viện đào tạo chơi game, những nơi chỉ dạy thường thức về game.

Nhìn những thông tin này thi nhau xuất hiện, Trần Văn Lâm không khỏi hưng phấn. Quả thật là thời đại của những game thủ như hắn đã đến. Mặc dù ít khi chơi game thuộc thể loại MMORPG, nhưng hắn tự tin có thể làm tốt tại Yriel. Chơi nhiều tựa game, khả năng phân tích, chiến thuật, lãnh đạo hay kỹ thuật của hắn đều thuộc hạng đầu.

Có lẽ Trần Văn Lâm hắn không đủ sức trở thành thần thoại tại Yriel, nhưng cố gắng trở thành cao tăng của một bang hội nào đó cũng không tệ. Hắn sẽ không phải chịu cảnh thiếu thốn như hiện tại.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Người quen cũ. Người quen mới

Trần Văn Lâm vừa ăn cơm trưa xong, trở về nhà chuẩn bị nghỉ ngơi. Chỉ còn mười hai tiếng nữa là sẽ bắt đầu cho phép đăng nhập vào Yriel thế giới, cũng chính là lúc 0 giờ 00 phút 00 giây của ngày 21 tháng 10 năm 1935 sau Công Nguyên, hắn quả thật rất háo hức. Nhưng làm một game thủ lão làng, hắn vẫn cố gắng giữ bình tĩnh, lấy trạng thái tốt nhất, tinh thần tỉnh táo nhất để chuẩn bị.

Cố gắng giữ vững hơi thở, Trần Văn Lâm nằm xuống chiếc giường đơn cũ kỹ, phát ra tiếng cọt kẹt, cố gắng ngủ.

Nhưng rồi, hai mươi phút sau, Trần Văn Lâm vẫn không thể đi vào giấc ngủ. Mặc dù mấy ngày qua hắn cố gắng thay đổi giờ giấc sinh hoạt, ngủ từ trưa đến khoảng mười, mười một giờ đêm, sinh hoạt vào ban đêm để chuẩn bị cho ngày này. Nhưng mà cứ nghĩ đến Yriel thế giới, nghĩ đến cuộc đời mình thay đổi, nghĩ đến việc không còn bị kinh tế bóp nghẹt thở, là hắn không thể ngủ nổi.

Thậm chí, Trần Văn Lâm còn định dùng một viên thuốc ngủ, nhưng hắn biết như vậy là không được, uống thuốc ngủ sẽ chẳng giúp ích hắn được gì, sẽ còn làm tinh thần của hắn trở nên kém hơn.

Cứ nghĩ như vậy một hồi, bốn giờ chiều, Trần Văn Lâm ngủ say.

Nhưng chưa đầy một tiếng sau, chiếc điện thoại thông minh hàng giá rẻ, xài cũng được năm sáu năm của Trần Văn Lâm vang lên, tiếng vang vô cùng lớn, quả thật không thể ngủ được.

Trần Văn Lâm tức giận cầm điện thoại lên, xem xét số gọi đến, là số mà điện thoại không biết. Nhưng hắn biết rõ, là của Phạm Tiến Khoa, quản lý đội tuyển chuyên nghiệp mà Trần Văn Lâm từng tham gia trước đây, là người mà hắn vừa thù hận, vừa biết ơn phần nào.

Trước đây, khi Trần Văn Lâm lúc đang còn là một game thủ bán chuyên, kỹ thuật không yếu, được Phạm Tiến Khoa phát hiện, đưa vào độ tuyển Agis Gaming, làm một thực tập sinh. Sau khi kỹ thuật tăng tiến, hoàn toàn đủ năng lực tham gia đấu trường chuyên nghiệp, thậm chí, hắn khi đó còn được gọi là thần đồng.

Và rồi, em họ của Phạm Tiến Khoa khoa là Phạm Văn Thành xuất hiện. Phạm Tiến Khoa thì cậy vào việc là quản lý, hủy đi cơ hội tham gia đấu trường chuyên nghiệp, đẩy Trần Văn Lâm lên ghế dự bị, nhường chỗ cho Phạm Văn Thành.

Trần Văn Lâm từ tài năng trẻ tuổi, thần đồng trở thành kẻ dự bị. Suốt một năm liền ngồi dự bị, hắn chán nản, kỹ thuật giảm sút và rồi hết hợp đồng. Bị đội tuyển đẩy đi, từ đó hắn làm đủ nghề, từ cây thuê, làm Admin cho các tựa game rác,..... Và trở thành như hiện tại.

Là Phạm Tiến Khoa đưa hắn cơ hội trở thành game thủ chuyên nghiệp. Cũng là Phạm Tiến Khoa đẩy hắn lên ghế dự bị, hủy hoại đời thi đấu chuyên nghiệp của hắn.

Từ đó, Trần Văn Lâm xóa số điện thoại liên lạc của Phạm Tiến Khoa. Nhưng thật ra, trong trí nhớ của hắn, đây là số hắn không thể nào quên được.

Cầm điện thoại lên, Trần Văn Lâm định ấn nút từ chối rồi tắt máy luôn, nhưng nghĩ nghĩ, nếu không bỏ được quá khứ, vượt lên, thì sao mà hắn có thể tỏa sáng tại Yriel được. Bấm vào nút nhận cuộc gọi, hắn nói:

- Xin chào, là Trần Văn Lâm đây.

Đầu dây bên kia, vẫn là giọng nói quen thuộc:

- Lâm à. Là anh Tiến Khoa đây, còn nhớ không?

Trần Văn Lâm ngay lập tức nói:

- Anh quản lý à, gọi em có chuyện gì không?

Phạm Tiến Khoa dùng một chút thời gian dài nói:

- Đạo này cậu sống ổn không?

Trần Văn Lâm cười một tiếng không quan trọng:

- Cũng ổn ạ, vừa đủ sống thôi anh.

Phạm Tiến Khoa lần này suy nghĩ hơi lâu, có vẻ như muốn chọn kỹ từ ngữ rồi mới nói:

- Cậu muốn trở về đội chứ?

Trần Văn Lâm không ngoài ý muốn, nhưng vẫn giả vờ không biết hỏi:

- Là sao anh?

Phạm Tiến Khoa cũng không nhiều lời nói ngay:

- Chắc chắn là cậu cũng biết Yriel thế giới rồi chứ? Đội tuyển chúng ta vừa được tập đoàn Đại Nghĩa mua lại, còn có ba đội tuyển nữa. Bên Đại Nghĩa quyết định đầu tư lớn vào Yriel, bây giờ bên anh thiếu nhất là người có tài năng như cậu. Anh đại diện bang hội Đại Nghĩa mời cậu vào bang, anh đảm bảo cậu sẽ có một chức tổ trưởng bên dưới anh.

Tập đoàn Đại Nghĩa thì Trần Văn Lâm có biết, là tập đoàn khá lớn tại quốc gia này, giá trị không dưới mười tỉ MoE. Ở một quốc gia khá nhỏ như Đại Nam, thì mười tỉ MoE quả thật rất lớn. Nhưng mà để Trần Văn Lâm làm dưới trướng Phạm Tiến Khoa, hắn quả thật không làm được. Hơn nữa, ở Đại Nam không phải chỉ có một mình Đại Nghĩa là tập đoàn lớn.

Nghĩ tới đây, Trần Văn Lâm từ chối khéo:

- Ủầy, thật xin lỗi, hai ngày trước em đồng ý vào bang hội khác rồi ạ. Cũng ký hợp đồng rồi, em sợ không qua bên anh được.

Phạm Tiến Khoa không khỏi tiếc nuối:

- Ài, thật tiếc, không ngờ anh lại đến chậm, ha ha. Cũng không sao, hi vọng sau này anh em mình có cơ hội hợp tác. Thôi anh cũng không làm phiền cậu nữa, anh tắt máy đây.

Tút tut vài tiếng, Trần Văn Lâm cất điện thoại vào túi, hắn giả nhập bang hội khác chỉ là bịa, để từ chối Phạm Tiến Khoa mà thôi.

Trần Văn Lâm cảm thấy bị làm phiền như vậy, cũng không thể ngủ được, liền đứng dậy rửa mặt cho tỉnh táo. Hắn có ý định đi ra ngoài giải khuây một chút, cho nó thư giãn đầu óc. Tiếp điện thoại của Phạm Tiến Khoa xong, không khỏi cảm thấy có chút bức bối trong ngực.

Rời khỏi gian phòng trọ nhỏ bé, chỉ đủ đặt một chiếc giường đơn và treo quần áo, còn máy tính thì đặt ở bàn trên giường luôn, nhỏ nhưng rẻ, Trần Văn Lâm hắn cần là rẻ.

Đi một đoạn, nhìn thời gian mới tầm năm giờ hơn, Trần Văn Lâm nhìn các tòa nhà xung quanh, các nhà cao tầng treo đầy các bảng quảng cáo kiểu như.

"Bạn muốn có việc làm. Bạn muốn chơi game cũng có tiền. Bạn muốn làm một phần tử của bang hội lớn. Bạn muốn có cơ hội tăng tiến, trở thành người giàu. Hãy giả nhập chúng tôi, vừa chơi game vừa làm giàu"

Quả thật những kiểu quảng cáo này ở khắp nơi, đâu đâu cũng thấy. Các tập đoàn đều đang muốn tuyển thật nhiều game thủ xuất sắc, muốn từ Thần đạt được phần thưởng.

Phải biết, Thần rất ít ban thưởng, nhưng mỗi lần ban thưởng, nhân loại đều tiến bộ vượt bậc. Nhất là lần này lại càng không bình thường, Thần cần nhân loại bọn họ trợ giúp, sẽ dùng phần thưởng để trả công. Chứ không phải như mấy lần trước, là Thần tặng miễn phí. Lần này, chắc chắn sẽ càng phong

phú.

Đến một quảng trường cách phòng ở không xa lắm, khoảng hai mươi phút đi bộ. Trần Văn Lâm cảm thấy thật sự là toàn bộ nhân loại đều đang hòa nhập, cùng đợi chuẩn bị đêm nay đồng loạt đổ bộ Yriel thế giới.

Phải biết, tầm giờ này, tại các quảng trường, đường đi khắp nơi đều đầy ắp người, phương tiện, các quán hàng bán đồ ăn vặt, cửa hàng quần áo. Các cặp đôi, gia đình dạo chơi trên quảng trường, vô cùng nhộn nhịp.

Nhưng hiện tại, Trần Văn Lâm chỉ thấy lác đác vài người giống hần, đi dạo vô định, không mục đích trên quảng trường. Cũng chỉ có ba quán nước nhỏ đang mở, trong đó một quán còn đang dọn bàn ghế, chuẩn bị ra về.

Các cửa hàng, nhà hàng, rạp chiếu phim, trung tâm thương mại đều treo biển tạm ngừng. Chỉ một thông báo của Thần, làm cả thế giới thay đổi. Trần Văn Lâm cũng rất hướng tới, làm người, ai không muốn quyền năng như Thần chứ. Tất nhiên cũng chỉ là nghĩ mà thôi. Trên thế giới này, Thần chỉ có một.

Ngồi tại một quán nước, chỉ còn một bạn nữ trẻ tuổi, cũng tầm tuổi hần, khá xinh xắn đang làm, thấy Trần Văn Lâm tới, cô gái kia ngay lập tức tới hỏi:

- Bạn không về để chuẩn bị vào Yriel à?

Cũng không phải hỏi uống nước gì như thường lệ, nhưng Trần Văn Lâm cũng không ngạc nhiên, mà cười hỏi lại:

- Tí nữa mình mới về, còn sớm mà, mấy tiếng nữa cơ. Bạn thì sao? Dọn sớm mới về kịp. À đúng rồi, cho mình ly nước dừa nha.

Cô gái kia cũng không trả lời, nhanh chóng mang tới cho Trần Văn Lâm một ly nước dừa, mới ngồi xuống một chiếc bàn gần hần nói:

- Tí nữa mình vào Yriel ở đây luôn, đằng nào sáng mai mình cũng bán đồ ăn ở đây mà, dọn làm gì cho mệt.

Rồi chỉ cho hần một chiếc giường xếp gần đó.

Lần này thì Trần Văn Lâm thật sự kinh ngạc nói:

- Bạn không sợ Trật Tự Đô Thị à?

Cô gái kia đương nhiên nhận:

- Sợ chứ, nhưng mà Yriel ra, Trật Tự Đô Thị cũng chả thêm để ý nữa. Mình ở đây cũng ba ngày liền rồi, chả làm sao cả.

Do nhàm chán, có người nói chuyện cùng, nên Trần Văn Lâm cũng không ngại tán chuyện, mà cô gái kia cũng vậy:

- Ngủ ở đây một mình, bạn không sợ cướp à?

Cô gái kia khinh thường nói:

- Cướp gì chứ? Tiền bán nước xong mỗi ngày mình đều gửi ngân hàng. Mấy cái bàn ghế nhựa có gì mà cướp? Mà máy quay đầy ở kia, bọn cướp chán sống mới đến đây. Chơi Yriel trong tù cũng không ổn đâu.

Trần Văn Lâm cảm thấy cô gái này gan cũng thật lớn, một mình mà dám ngủ lại ở đây, thật sự là gan rất lớn, nghĩ một tí lại hỏi tiếp:

- Sao bạn không kiểm bang hội nào đó mà vào? Lương cũng không tệ mà? Còn đỡ nguy hiểm nữa.

Cô gái kia nghe đến đây không khỏi buồn rầu nói:

- Mình có biết chơi game đâu, bang nào dám nhận, mình tính chỉ định chơi cho vui thôi, kiếm thêm được tiền thì cũng tốt. Nhưng mà trước tiên vẫn cứ bán quán nước đã, không thì lấy đâu ra tiền ăn cơm.

Sau một hồi lúc thì tán truyện, lúc thì ngắm cảnh, Trần Văn Lâm thấy cũng đã mười giờ tối rồi, hai tiếng nữa, là bắt đầu cho phép đăng nhập, hần cũng muốn về chuẩn bị nên cáo từ, hần liền trả tiền nước rồi đứng lên nói:

- Thôi muộn rồi, mình về đây. Bạn cũng dọn đồ đi, vào Yriel càng sớm càng có lợi.

Đi được mấy bước, Trần Văn Lâm quay đầu lại hỏi:

- Ha, nãy giờ nói chuyện, mình còn chưa hỏi bạn tên gì nhỉ? Mình gọi Trần Văn Lâm.

Cô gái kia cũng vui vẻ, cười rất tươi trả lời:

- Tên mình là Bùi Phương Thảo, nhớ nhé. Sau này rảnh nhớ đến chỗ mình nói chuyện.

Trần Văn Lâm phát tay nói:

- Bùi Phương Thảo. Mình nhớ rồi. Có rảnh mình sẽ đến.

Cô gái Bùi Phương Thảo này cho hấn ấn tượng khá sâu. Hoàn cảnh khó khăn, phải đi làm tự lập sớm, nhưng trên mặt luôn treo nụ cười yêu đời, hi vọng về cuộc sống phía trước. Mà hai năm rời khỏi cuộc sống tuyển thủ chuyên nghiệp, đây là lần đầu tiên Trần Văn Lâm nói chuyện lâu như vậy với người lạ. Tất nhiên, trừ những người quen trên game online, chỉ quen mà không biết mặt.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Lá bùa cũ kỹ

Kênh Newsss. Có thể xem là kênh truyền hình tin tức lớn nhất, nhanh nhất, chính xác nhất và nhiều người xem nhất trên thế giới.

Kênh Newsss đang chuẩn bị phát sóng một chương trình lên sóng trực tiếp. Gọi là chương trình "Trước giờ đăng nhập", nội dung là bàn luận về việc thế giới đón chào Yriel thế giới như thế nào.

Đã 23 giờ, chỉ còn một tiếng nữa, sẽ đến giờ cho phép đăng nhập vào Yriel thế giới.

Trên màn ảnh, là hai người dẫn chương trình vô cùng nổi tiếng James Smith và Katherin Glen.

Lên sóng.

James Smith ngay lập tức nói:

- Xin chào các vị, đã đến với chương trình "Trước Giờ Đăng Nhập" của đài Newsss. Xin chào quý vị, tôi James Smith. Và đây?

Katherin Glen xinh đẹp lập tức nói:

- Tôi, Katherin Glen. Hai chúng tôi sẽ đồng hành cùng quý vị trong chương trình "Trước Giờ Đăng Nhập". Anh Smith này, anh cảm thấy sao về Yriel? Ý tôi là, suy nghĩ riêng của anh.

James Smith ngay lập tức nói:

- Tôi? Tôi quả thật rất háo hức. Các bạn biết đấy, khoảng mười lăm năm qua, trò chơi điện tử đã trở thành một thứ rất quan trọng trong xã hội chúng ta. Chúng ta có đội tuyển thể thao điện tử, chúng ta có tuyển thủ chuyên nghiệp, có huấn luyện viên, vân vân, quả thật bài bản không thua kém gì các môn thể thao khác. Ngoài ra, vài năm gần đây, sự phát triển vượt bậc của game online thực tế ảo đã thay đổi xã hội rất nhiều. Chúng ta có thể đi du lịch trong game, tìm chiến hữu, thậm chí còn có thể tập luyện bắn cung, bắn súng, vân vân bằng trò chơi thực tế ảo. Những tuyển thủ chuyên nghiệp, thậm chí còn sở hữu số lượng người hâm mộ không thua gì các ngôi sao hạng A.

Katherin Glen liền nói thêm:

- Vâng, còn cao hơn cả chúng ta nữa.

James Smith nói tiếp:

- Tất nhiên là hơn chúng ta rồi. Vậy nên. Việc Thần đưa trò chơi lên một tầm cao mới. Cao đến mức cả thế giới phải theo dõi. Tôi quả thật rất chờ mong vào Ariel.

Katherin Glen hỏi thêm:

- Anh Smith này. Tôi chỉ đứng ở góc độ chủ quan thôi nhé. Liệu Ariel thế giới, khi chúng ta toàn bộ tiến vào Ariel thế giới, thì có gây hại, hay bất ổn gì cho thế giới thật không? Tôi muốn xem thử ý nghĩ của anh thế nào?

James Smith nghĩ một chút rồi nói:

- Tôi nghĩ có lẽ là sẽ có, vì hầu hết các công việc khác sẽ biến mất. Nhiều công ti, tập đoàn sẽ sụp đổ. Nhưng mà có lẽ sẽ không ảnh hưởng gì nhiều, vì Thần sẽ giúp ta giải quyết thôi.

.....

Trần Văn Lâm chậm rãi đi về phòng trọ tồi tàn của mình, cuộc nói chuyện lần này với Bùi Phương Thảo quả thật là giúp ích hấn rất nhiều, cô gái kia quả thật rất dũng cảm và mạnh mẽ, sẵn sàng đối đầu với đời, luôn hướng về phía trước dù cuộc sống khó khăn. Không giống như hấn, hai năm liền chủ yếu

sinh hoạt trong một căn phòng kín mít, không giao lưu, không gặp ai, chỉ một mình.

Cô gái kia mang lại cho hắn dừng khí vào bản thân rất lớn. Lần nói chuyện này, cũng giải tỏa không ít bức bối trong lòng hắn bấy lâu nay.

Trên đường cũng không có ai, hoàn toàn vắng vẻ, nhưng vì đây là thành phố lớn nhất nước, nên đèn đường rất sáng, cũng không có gì ghê sợ.

Hiện tại, chắc hẳn mọi người đều đang chờ đợi, chờ đợi giờ phút 0 giờ 0 phút 0 giây tới. Mặc dù trên đường không có ai, nhưng đèn điện các ngôi nhà đều sáng trưng, hoặc không bật đèn, thì cũng bật tivi, máy tính giết thời gian. Có vài ngôi nhà, cả gia đình tụ tập lại bàn tán rôm rả, đúng là chỉ có Yriel mới có được sức hút lớn như vậy.

Trần Văn Lâm về tới nhà, lấy tấm bùa may mắn treo trên tường đeo vào cổ tay. Tấm bùa này theo hắn từ khi mười lăm tuổi, khi đó hắn đến chùa xin cầu may, nhưng đại đa số các lá bùa đều hơi đắt tiền. Hắn lại không nỡ tiền mua, thế là liền chọn một tấm bùa rẻ nhất, cũng cũ kỹ xấu xí nhất sập hàng mang về, xem như đồ lưu niệm.

Coi như không tin vào mê tín, nhưng Trần Văn Lâm cảm thấy vẫn nên có thành kính với những thứ huyền bí này thì hơn. Nói đâu xa, Thần chính là ví dụ. Thần tồn tại ngoài những gì mà những nhà khoa học hiểu biết. Đeo lên một chút cũng chẳng mất công sức gì.

Ngồi một mình có chút nhàm chán, Trần Văn Lâm lấy điện thoại ra xem tin tức. Thì ra vào tối hôm nay, tuyển thủ chuyên nghiệp được xem là tuyển thủ xuất sắc nhất một tựa game bắn súng hot nhất hiện tại bây giờ vừa đồng ý gia nhập bang hội Emperor dưới trướng tập đoàn kinh tế hàng đầu thế giới SVR.

Tuyển thủ chuyên nghiệp này tên là Edgar Winter, biệt hiệu OneEW, thi đấu cho đội tuyển LionWhite. Từng ba lần liên tiếp dành chức vô địch thế giới tại tựa game của mình.

Trần Văn Lâm cũng từng xem những đoạn clip thi đấu của Edgar Winter, gã này quả thật vô cùng biến thái. Tốc độ, phản xạ, chính xác, bình tĩnh, chiến thuật, kỹ thuật đều vô cùng khủng khiếp, quả thật là không có điểm yếu.

Hay như Park Ji Hyun, biệt hiệu PAK. Đồng dạng cũng là tuyển thủ chuyên nghiệp xuất sắc nhất ở vị trí Top ở một tựa game MOBA. Kỹ năng một đầu một phải nói là thượng thừa, khả năng phán đoán và phân tích cũng vô cùng khủng khiếp. Người này đã gia nhập bang hội Clee dưới trướng tập đoàn MF.

Còn nhiều, rất nhiều những thông tin khác. Toàn là thông tin về những tuyển thủ chuyên nghiệp nổi tiếng.

Trong đó cực kỳ nổi danh, hẳn là Alan Think. Đây chính là giám đốc, đồng thời chính là người sáng lập bang hội Dragon, bang hội được tập đoàn thứ hai thế giới APAL mua lại với giá một tỉ MoE. Dragon tại các tựa game online MMORPG chính là vô đối, là truyền thuyết bất bại.

Tất cả mọi tựa game online MMORPG mà Dragon tham gia, đều không có ngoại lệ. Dragon chính là bang hội mạnh nhất.

Trên trang chính của tờ báo Newsss, những tập đoàn kinh tế lớn, thuộc top 500 tập đoàn hầu hết đều có ít nhất hai bang hội.

Như tập đoàn đứng đầu SVR thành lập tới ba bang hội lớn, đứng đầu chính là Emperor. Sau đó chính là Zeus và Destroyer.

Tập đoàn APAL không chịu kém cạnh, họ sở hữu ba bang hội chính là Dragon, Thunder và Shadow.

0 giờ 00 phút 00 giây. Ngày 21 tháng 10 năm 1935, nhân loại trên Thiên Tinh bắt đầu đổ bộ vào Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm thử tập trung tinh thần, dùng ý nghĩ kết nối với Yriel thế giới. Hắn đang nằm bằng tư thế thoải mái nhất trên chiếc giường đơn, bỗng nhiên cảm thấy xung quanh cơ thể xuất hiện một vòng năng lượng màu xanh bao quanh, đây hẳn là thứ mà Thần dùng để bảo vệ những người đăng nhập vào Yriel thế giới.

Sau đó, Trần Văn Lâm thấy xung quanh bỗng nhiên tối đen lại. Hắn tạm thời mất đi ý thức, nhưng cũng chỉ tích tắc sau, hắn thấy mình đang ở một khoảng không gian vô định, trước mặt hắn, khoảng cách cũng không gần, một hành tinh vô cùng khổng lồ hiện lên trước mặt hắn. Yriel thế giới, hành tinh này so với Thiên Tinh, phải lớn gấp mấy nghìn lần là ít.

Bỗng nhiên, bối cảnh xung quanh thay đổi, Trần Văn Lâm thấy mình đang đứng trên một quảng trường lớn, giữa quảng trường, một bức tượng khổng lồ, bức tượng điêu khắc hình ảnh một trung niên cường tráng, mặc áo giáp, tay cầm kiếm cắm xuống đất. Lúc đang còn suy nghĩ, bỗng nhiên một giọng nói nữ tính vô cùng dễ nghe vang lên:

- Chào mừng bạn đến với Yriel thế giới. Tôi được Thần phái đến đón tiếp các bạn. Hiện tại, chúng ta sẽ đến một chút với bối cảnh của Yriel thế giới. Trước khi vào mục tạo nhân vật.

Yriel thế giới vô cùng rộng lớn, đại khái rộng hơn Thiên Tinh khoảng hai nghìn lần. Chia ra làm bốn khu vực chính: Yriel đại lục, quần đảo Yshin, đảo Panmera và đại dương.

Đại dương chiếm khoảng hai phần ba diện tích của Yriel thế giới. Sau đó đến Yriel đại lục, cũng rất lớn, khoảng tám phần mười diện tích mặt đất. Còn quần đảo Yshin và Đảo Panmera, mỗi nơi chiếm khoảng một phần mười.

Quần đảo Yshin là nơi mà tộc Light Elve sinh sống đã hàng nghìn năm, thành lập một đế quốc thâm căn cố đế, không hề có loạn lạc xảy ra.

Đảo Panmera do tộc Night Elve chiếm giữ, cũng giống như Light Elve, nơi này không phải chịu cảnh chiến tranh.

Còn nơi nguy hiểm nhất, loạn lạc nhất, chính là Yriel đại lục.

Trên Yriel đại lục có bốn loại tộc loài chính, đó chính là: Nhân Loại - Human, Orc, Night Elve và cuối cùng là Light Elve. Bốn tộc loại này có số lượng sinh sống lên tới khoảng năm trăm tỉ dân cư.

Ngoài ra, còn các tộc loài có số lượng ít khác như quái vật Troll, Người Không Lông - Giant, Rồng - Dragon, Vampire.

Các tộc loài trên Yriel đại lục chiến tranh liên miên, nhưng chiếm được đại đa số đất đai màu mỡ, vẫn là Nhân Loại.

Nhưng Nhân Loại giỏi nhất cũng chính là nội bộ chiến tranh, dần dần đế quốc thống nhất của nhân loại tan rã, chia ra làm tám đế quốc dựa theo tám khu vực địa lý.

Nằm ở trung tâm lục địa Yriel là Civic

Seval nằm ở phương bắc.

High Grand và Hoorfell nằm ở phía tây.

Mountwind nằm ở phía đông.

Ba vùng Vizcer, Ezcer và Akeza nằm ở cực nam của đại lục.

Nhưng rồi, Yriel vẫn quá rộng lớn. Tám khu vực này lại tự nội chiến, tạo cơ hội cho các tộc loài khác nổi lên. Ba vùng đất phía nam bị tộc Orc tấn công dữ dội, mặc dù không bị xâm chiếm hoàn toàn, nhưng cũng mất khoảng một phần ba đất đai.

Hai khu vực phía tây và khu vực phía bắc bị tộc Light Elve của quần đảo Yshin tấn công, cũng mất gần một phần tư đất.

Khu vực trung tâm và khu vực phía tây cũng chẳng thoát khỏi sự nhòm ngó của Night Elve. Nhân loại và Night Elve tại đây vẫn đang trong trạng thái giằng co.

Xem xong mấy tin tức này, Trần Văn Lâm cảm thấy thế giới này thật lớn, diện tích lớn gấp hai nghìn lần Thiên Tinh, dân số thậm chí lên đến năm trăm tỉ người. Quả thật quá khủng khiếp, Thiên Tinh chỉ có mười tỉ người mà thôi, so với Yriel kém hơn quá nhiều.

Ban đầu, Trần Văn Lâm nghĩ rằng người trên Thiên Tinh nếu như đổ bộ vào Yriel, với số lượng đông đảo như vậy, hẳn là có thể trong thời gian ngắn trở thành bá chủ, lấn át được các NPC, hay chính là cư dân bản địa.

Nhưng bây giờ thì đừng mong, dân cư bản địa so với bọn hắn đông hơn rất nhiều. Hơn nữa việc không được sử dụng vũ khí nóng, càng làm cho con Thiên Tinh mất đi lợi thế trước cư dân Yriel thế giới. Các bang hội khác muốn trở thành thế lực hùng mạnh nơi này, áp đảo được thế lực NPC, không phải là chuyện dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Tạo nhân vật ngoài ý muốn

Yriel thế giới cho phép con người tham gia vào bốn tộc loài chính: Nhân Loại, Orc, Night Elve và Light Elve.

Mỗi tộc loài đều có ưu điểm và nhược điểm riêng.

Chức nghiệp chia ra làm bốn hệ chính: Cung Thủ, Chiến Sĩ, Hiệp Khách và Pháp Sư.

Hệ Chiến Sĩ thì chia ra làm ba chức nghiệp khác nhau: Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, Cuồng Chiến Sĩ và Thuần Chiến Sĩ.

Hệ Hiệp Khách cũng như Chiến Sĩ, cũng chia ra làm ba chức nghiệp: Kiếm Sĩ, Võ Sư và Sát Thủ.

Hệ Pháp Sư đồng dạng cũng chia làm ba chức nghiệp: Quang Minh Pháp Sư, Hắc Ám Pháp Sư và Nguyên Tố Pháp Sư.

Riêng hệ Cung Thủ, thì chỉ có một chức nghiệp Cung Thủ mà thôi.

Nên, con người có thể lựa chọn một trong bốn tộc loài, mười chức nghiệp khác nhau.

Như đã nói ở trên, mỗi tộc loài đều có ưu điểm và nhược điểm riêng.

Nhân Loại, không có ưu thế về chỉ số thuộc tính, nhưng có thể lựa chọn trở thành theo bất kỳ chức nghiệp nào cũng được. Hơn nữa, Nhân Loại được tùy ý chọn một trong tám vùng đất của Yriel đại lục làm điểm xuất phát.

Night Elve và Light Elve thời xa xưa thực chất là cùng một tộc loài, nên ưu điểm và nhược điểm khá giống nhau: đồng dạng máu yếu, pháp lực cao, tốc độ cao. Hai tộc loài này đều chỉ có thể chọn hệ Pháp Sư, chức nghiệp Kiếm Sĩ, Cung Thủ và Sát Thủ. Thích hợp làm Cung Thủ và Pháp Sư.

Nhưng lựa chọn điểm xuất phát thì khác nhau, Night Elve được lựa chọn hai vùng Civic và Mountwind. Light Elve là ba vùng High Grand, Hoorfell và Seval.

Orc thì ngược lại với hai bộ tộc Night Elve và Light Elve. Máu, phòng ngự, thể lực, lực tấn công đều rất cao. Nhưng pháp lực vô cùng thấp. Orc chỉ có thể chọn chức nghiệp Cuồng Chiến Sĩ, chức nghiệp Thuần Chiến Sĩ, chức nghiệp Kiếm Sĩ và chức nghiệp Võ Sư. Có thể nói là lựa chọn ít phong phú nhất. Orc chỉ có thể lựa chọn một trong ba vùng phía nam Vizcer, Ezcer và Akeza làm điểm xuất phát.

Xem kỹ hết các thông tin này, Trần Văn Lâm cảm thấy có lẽ lựa chọn Night Elve, Light Elve hoặc Orc thì ban đầu cày cáp có lẽ sẽ dễ dàng hơn. Nhưng trong thâm tâm của hắn, Nhân Loại vẫn là lựa chọn hàng đầu, đơn giản vì hắn cũng là nhân loại.

Giọng nói dễ nghe một lần nữa vang lên bên tai Trần Văn Lâm:

- Xin mời lựa chọn danh tính.

Trần Văn Lâm nghĩ đến sự quan trọng của Yriel, liền không muốn dùng tên thật, nghĩ một hồi liền nói:

- Markham Lâm.

Giọng nói kia lại vang lên:

- Lựa chọn danh tính thành công. Mời lựa chọn tộc loài, chức nghiệp, khu vực xuất hiện.

Lần này thì không mất nhiều thời gian, Trần Văn Lâm liền nói:

- Nhân Loại. Chức nghiệp Nguyên Tổ Pháp Sư. Khu vực phía đông Mountwind.

- Tính. Đã hoàn thành, bạn muốn sử dụng hình dáng thật hay hình dáng giả.

- Hình dáng giả.

- Đã ngẫu nhiên dựa theo hình dáng thật để tạo ra hình dáng giả. Bắt đầu thiết lập nhân vật.

- Khu vực Mountwind thiết lập thành công. Tộc loài Nhân Loại thiết lập thành công. Chức nghiệp Nguyên Tổ Pháp Sư thiết lập thành công. Đang chuẩn bị thiết lập thuộc tính nhân vật.

Thuộc tính nhân vật tải về 1%

Thuộc tính nhân vật tải về 5%

Thuộc tính nhân vật tải về 10%

Thuộc tính nhân vật tải về 20%

Thuộc tính nhân vật tải về 50%

Thuộc tính nhân vật tải về 99%

Tính. Nhận thấy có yếu tố nguy hiểm không xác định, tạo Nhân Vật thất bại.

Cái gì, Trần Văn Lâm trợn mắt kinh ngạc, sao lại có yếu tố nguy hiểm gì ở đây. Đang lúc hắn lo lắng không vào được Yriel thế giới. Thì giọng nói kia lại một lần nữa vang lên:

- Đang tạo lại nhân vật. Tạo nhân vật mới thành công. Tiến vào Yriel đại lục khu vực Seval.

Hả? Sao lại là Seval? Không phải hắn đã chọn Mountwind sao?

Trần Văn Lâm chưa kịp hỏi nhiều, liền cảm thấy vô cùng chóng mặt, cảnh vật xung quanh thay đổi. Hắn thấy mình đang ngồi trên một chiếc xe ngựa, khá bình thường, không rộng lớn hay xa hoa gì. Đường đi cũng rất xóc nảy, nghĩ nghĩ, hắn vội vàng niệm: Kiểm tra thông tin nhân vật. Hắn quả thật thấy có gì đó không ổn lắm.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm

*Tên ingame: Jake Markham

*Giới tính: Nam

*Tộc: Nhân Loại

*Chức nghiệp: Cung Thủ

*Level: 1.

*Thang kinh nghiệm: 0/100.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?)

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng Thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 260 (+20)

Pháp Lực: 50 (+10)

Thể Lực: 100 (+20)

Công kích vật lý: 17 (+5)

Công kích phép thuật: 5 (+2)

Phòng thủ vật lý: 2 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 2 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 0.3/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 0.1/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2/S (+1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

(Chú thích: Mấy số + trong dấu ngoặc tròn(+) là chỉ số tăng lên mỗi khi lên một cấp. Ví dụ như: Sát thương vật lý 10 (+5) tức là mỗi khi tăng một cấp, sát thương vật lý sẽ tăng năm điểm)

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp Mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 100m (+1m). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 500% (+50%). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 30 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 300 S (-10). Tồn Tại: 5 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 50% Sát thương phép thuật (+10%). Tiêu hao: 5 Thẻ lực, 10 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 5 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 10% (+2) Tốc độ chạy trong 5S(+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 100 S - 1 S.

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 100% Sát thương phép thuật (+50%). Tiêu hao: 5 thẻ lực, 10 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 20% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 100S - 1.

- Hành trang*

Vật phẩm:

+Lệnh bài kiến tạo lãnh địa (Tím), số lượng 1: Có thể dùng để kiến tạo lãnh địa, kích hoạt chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa.

+Mũi tên (Trắng), số lượng 200: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 2.

- Dao găm thép (Trắng), số lượng 1: Vũ khí phụ, dùng cho cận chiến. Sát thương vật lý: 3.
- Tiền bạc: 0 Vàng - 55 Bạc - 27 Đồng.

Tỉ lệ quy đổi: 1 Vàng tương đương 100 Bạc. 1 Bạc tương đương 100 Đồng.

Màu phẩm chất vật phẩm, trang bị, nguyên liệu:

1: Trắng

2: Lục. Chia ra làm ba cấp Lục, Lục 1 và Lục 2

3: Lam: Chia ra làm bốn cấp Lam, Lam 1, Lam 2 Và Lam 3.

4: Tím, Cam, Vàng, Đỏ tương tự Lam

Tỉ lệ quy đổi nguyên liệu:

1 Đơn vị Lục tương đương 100 đơn vị Trắng

1 Đơn vị Lục 1 tương đương 2 đơn vị Lục.

1 Đơn vị Lục 2 tương đương 2 đơn vị Lục 1.

1 Đơn vị Lam tương đương 100 đơn vị Lục 2.

Cứ thế tiếp tục.

...

Kiểm tra đồng thông tin này xong, Trần Văn Lâm không khỏi kinh ngạc, rõ ràng là hắn chọn nghề nghiệp là Nguyên Tổ Pháp Sư, nhưng bây giờ lại trở thành Cung Thủ. Đây chính là chức nghiệp mà hắn muốn né nhất. Như giới thiệu, Cung Thủ cần khả năng bắn cung thật của người chơi, mới có thể bắn

chính xác được. Hệ Pháp Sư cũng là hệ đánh xa, nhưng kỹ năng sử dụng dễ hơn nhiều. Ngoài ra, Cung Thủ còn tiêu hao mũi tên. Khá là mệt mỏi.

Nhưng có lẽ hần cũng được đền bù không ít, một cái lệnh bài kiến tạo lãnh địa cấp Tím.

Vật phẩm tại Yriel thế giới chia ra từ Trắng - Lục - Lam - Tím - Cam - Vàng - Đỏ.

Đồ cấp Tím, có thể nói là cực kỳ cao ở thời gian đầu. Ngoài ra, còn có sẵn 55 Bạc.

Hơn nữa, Trần Văn Lâm hần bây giờ không đơn giản chỉ là một người chơi bình thường. Thân phận của hần bây giờ gọi là Jake Markham, con thứ hai của một Lãnh Chúa nhỏ. Vùng đất của cha hần nằm ở khu vực Seval phía bắc, cư dân sinh sống trong lãnh thổ này đại khái trên dưới mười nghìn người, binh lính cũng có năm trăm người.

Nhưng khoảng một tuần trước, lãnh địa bị một đội quân năm nghìn Light Elve tấn công. Lãnh địa chết gần hết.

Jake Markham và một số lượng nhỏ thoát đi được. Hiện tại đi theo hần chỉ còn tổng cộng là 148 người, trong đó có chín binh sĩ.

Chính nhờ thân phận này, Trần Văn Lâm hần mới có được lệnh bài kiến tạo lãnh địa. Hơn nữa, thân phận của hần vừa là Người Chơi, vừa là Người Bán Địa. Làm Người Bán Địa, sẽ có nhiều cơ hội tương tác với NPC nhiều hơn, nhờ đó có được nhiều lợi thế hơn.

Người Chơi, cũng chính là người trên Thiên Tinh tham gia vào Yriel thế giới. Ban đầu sẽ được Thần bảo vệ, chỉ xuất hiện ở những khu vực nhất định, có NPC bảo vệ, độ nguy hiểm cũng thấp, cấp độ nhân vật thấp hơn 10, sẽ không được rời khỏi khu vực này. Nếu hiểu, thì có thể xem như Khu Vực Tân Thủ.

Nhưng mà Người Chơi cũng bị một số giới hạn nhất định, rất khó được những nhân vật lớn thuộc Yriel thế giới chào đón, trừ những NPC được Thần giao cho nhiệm vụ nhất định.

Việc có cả hai thân phận như Trần Văn Lâm, thì có thể hưởng được không ít ích lợi.

Mặc dù Trần Văn Lâm hiện tại không được ở Khu Vực Tân Thủ như những Người Chơi khác, nhưng hần có thứ còn tốt hơn. Đó chính là 148 dân, trong đó còn có chín binh sĩ, xuất phát so với người khác quả thật cao hơn khá nhiều.

Nhưng điều tốt nhất, đó chính là lệnh bài kiến tạo lãnh địa cấp Tím. Chỉ cần tìm nơi lập lãnh địa trở lại, là mỗi ngày tám lệnh bài này có thể giúp hần thu hút ba mươi nạn dân gia nhập lãnh địa. Các bang hội bên ngoài tốn không ít tiền tài để thu hút nhân lực về phía mình, xây dựng bang hội, còn hần thì ngày nào cũng có miễn phí mười người gia nhập.

Thông tin lãnh địa

Tên: Markham Lãnh Địa.

Lãnh Chúa: Jake Markham

Cư Dân: 148.

Quân đội: 9 Bộ binh. 0 Cung thủ. 0 Kỵ binh.

Phồn hoa: 0.

Vật liệu: 1000 Đơn vị lương thực trắng.

Lãnh địa: 0 Kilomet Vuông (Đã bị phá hủy, hiện đang trong tình trạng mất đất. Chú ý: Nếu trong vòng 14 ngày kể từ khi mất lãnh địa, nếu không lập lại lãnh địa mới, thì Cư Dân sẽ rời đi, trở thành Nạn Dân. Còn lại 7 ngày.)

Tình trạng: Cư dân bất ổn.

.....

Có lệnh bài kiến tạo lãnh địa, có cư dân, có binh lính, có thân phận. Trần Văn Lâm cảm thấy nếu cố gắng, chưa chắc không thể so được với những bang hội cỡ nhỏ. Chỉ cần có thể sánh ngang một bang hội cỡ nhỏ, là đủ để không lo lắng về vấn đề kinh tế.

Càng nghĩ, Trần Văn Lâm càng cảm thấy mình thật may mắn. Nếu không phải là lúc tạo nhân vật gặp lỗi, thì hần đã không có được khởi đầu khá tốt như hiện tại.

Không gặp lỗi, thì Trần Văn Lâm hần cũng chỉ có thể như rất nhiều Người Chơi khác. Xuất hiện ở Khu Vực Tân Thủ, làm nhiệm vụ, cày cấp, gia nhập một bang hội nào đó, dựa vào kỹ năng chơi game của mình, cố gắng giành lấy một vị trí không tệ.

Làm sao so được với hiện tại, thân phận của hần là Lãnh Chúa. Mặc dù chỉ là Lãnh Chúa mất đất, nhưng có còn hơn không.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Tìm kiếm. Điên cuồng tăng cấp

Trần Văn Lâm, hay chính là Jake Markham ngồi trên chiếc xe ngựa duy nhất còn lại của mình. Mở rèm cửa ra, hắn thấy rõ đám người hiện tại cũng không phải là đi trên đường, hay một con đường mòn nào đó, mà là một cánh rừng lá rộng.

Cây trong rừng không rậm lắm, hoàn toàn đủ không gian để xe ngựa và một đoàn người di chuyển thoải mái, nhưng tất nhiên là mặt đất không được tốt lắm.

Hiện tại đang là cuối thu, lá của cây cối đổi màu rất đẹp, kết hợp với ánh nắng cuối ngày. Quả thật là nơi rất tốt cho việc chụp ảnh hay du lịch gì đó. Nhưng Trần Văn Lâm không có tâm tình thưởng thức cảnh đẹp này, hắn cần nhanh chóng tìm ra nơi để thiết lập lãnh địa.

Tìm được nơi thích hợp để xây dựng lãnh địa không phải là đơn giản. Khu vực này phải vừa có đầy đủ thú rừng, sông ngòi, hồ lớn để kịp thời cung cấp lương thực cho dân chúng hiện tại, dù sao thì cả đoàn người, chỉ còn 1000 đơn vị lương thực màu Trắng, mỗi người một ngày sẽ tiêu hao 1 đơn vị lương thực. Với 148 người, sáu ngày nữa sẽ hết sạch lương thực, lúc đó thì nguy to.

Khu vực chọn làm lãnh địa, vừa phải có chỗ đất bằng để sau này trồng lương thực, còn phải gần mỏ đá, cách xa các mối nguy hiểm khủng khiếp như Light Elve, Rồng, Troll,.....

Quả thật là tìm kiếm một nơi như vậy không dễ.

Nghĩ một chút, Trần Văn Lâm liền đến trước đám binh lính đi đầu tiên trong đoàn người. Nhìn một chút thông tin của một người trong nhóm:

Thông tin NPC

Tên:..... (Lười nghĩ tên nha).

Tuổi: 27

Cấp: 15.

Giới tính: Nam

Mô tả: Binh lính thành Markham.

Trang Bị: Kiếm thép Markham, Áo giáp Markham, Bao tay da Markham, Khiên gỗ bọc thép Markham, Giày Markham, Mũ giáp Markham, Cung Gỗ Đen Markham, Mũi tên Markham: 50.

Nhìn sơ qua trang bị, thật sự là so với Trần Văn Lâm còn tốt hơn một chút, toàn bộ đều là trang bị màu lục 3 sao. Nhưng nghĩ đến đây là những binh lính tinh nhuệ cuối cùng của Lãnh Chúa Markham, hắn liền cảm thấy bình thường. Nếu như Lãnh Địa Markham vẫn còn, thì nó so với những Khu Vực Tân Thủ kia phải cường đại hơn một chút.

Thấy Trần Văn Lâm đến, những binh sĩ kia vội vàng nói:

- Markham đại nhân.

Trần Văn Lâm liền nói:

- Ta cần bốn người chia ra làm hai đội, mỗi đội hai người nghiên cứu tình hình xung quanh. Thấy khu vực thích hợp để dựng lại lãnh địa liền báo ta.

Một binh sĩ liền hỏi:

- Ngài cần điều kiện thế nào ạ?

Bọn họ cũng không phản đối, mặc dù gọi là NPC, nhưng họ cũng là người sống thật sự, chỉ là ở thế giới khác thôi. Họ cũng muốn có nơi an cư lập nghiệp, trong những người dân bình thường đằng sau, còn có cả gia đình họ. Nên những binh sĩ này không phản đối Trần Văn Lâm cử họ đi tìm nơi lập lãnh địa.

Trần Văn Lâm liền nói:

- Đại khái là cần xung quanh có một ít nguồn lương thực, như dã thú hoặc cá chẳng hạn. Có nguồn nước sạch, ít nguy hiểm, xung quanh không có quái vật mạnh mẽ là được.

Đám binh sĩ liền nói:

- Vâng, thưa đại nhân.

Nhìn thấy bốn người nhanh chóng chia hai hướng khác nhau rời đi, Trần Văn Lâm tiếp tục nói:

- Ta cần hai người nữa theo ta đi săn thú rừng trên đường, bổ sung lương thực. Dù sao lương thực của chúng ta không còn nhiều. Cũng chỉ còn khoảng hai tiếng nữa là trời tối, nhanh chóng dựng trại đi.

.....

Không lâu sau đó, Trần Văn Lâm và hai binh sĩ xuất hiện ở một khu vực cách đoàn người không xa lắm, chắc khoảng hai mươi phút đi chuyển. Ở khu vực này có một lượng khá lớn Chuột Lang Đỏ. Những con Chuột Lang này không mạnh, lượng máu chỉ vào khoảng 120, đẳng cấp là 3. Có thể xem như quái vật cấp thấp. Số lượng Chuột Lang Đỏ tại khu vực này khá nhiều, đếm sơ sơ cũng vào tầm hai ba trăm con.

Chuột Lang Đỏ:

Đẳng cấp: 3.

Sinh lực: 120.

Lương thực thu hoạch: 2 (Trắng).

Miêu tả: Loại động vật khá hiền và nhát gan, sống theo bầy, ăn thực vật. Nhưng nếu giết quá nhiều, sẽ làm bầy tức giận, tập hợp chống trả.

.....

Nhìn thấy đám chuột lang này, Trần Văn Lâm quả thật mừng rỡ vô cùng, tìm kiếm lương thực chỉ là một phần mục tiêu của hắn, mà hắn còn muốn dựa vào đám chuột lang này để cày cấp.

Trần Văn Lâm cũng không nhiều lời, liền ra lệnh:

- Lên giết chúng đi.

Hai binh lính liền tuân mệnh đi lên.

- Tinh. Giết một Chuột Lang Đỏ. Chúc mừng người nhận được điểm kinh nghiệm 20.

So với cấp 15 binh lính, trang bị màu Lục ba sao. Thì những con chuột lang này quả thật không có phản chống trả. Ban đầu, chúng còn sợ hãi chạy đi, nhưng sau đó chết đi số lượng khoảng ba mươi con, những con còn lại liền điên cuồng quay sang lại tấn công. Nhưng dù sao thì cũng chỉ là quái vật cấp 3.

Chỉ khoảng mười lăm phút sau, trên mặt đất nằm la liệt đầy xác Chuột Lang Đỏ. Trần Văn Lâm liền ra lệnh một người trong đó:

- Người trở về gọi một chiếc xe chở và một ít người dân qua đây chở đồng thịt này về.

Kiểm tra lại thông tin, Trần Văn Lâm quả thực vô cùng mừng rỡ, đúng là lên cấp không khác gì gian lận nha.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 6.

*Thang kinh nghiệm: 1200/3200.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi:

*Súng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng Thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 360 (+20)

Pháp Lực: 150 (+10)

Thể Lực: 200 (+20)

Công kích vật lý: 42 (+5)

Công kích phép thuật: 15 (+2)

Phòng thủ vật lý: 7 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 7 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 0.8/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 0.6/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2.5/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

.....

Lên năm cấp liền, Trần Văn Lâm nhân vật công kích vật lý tăng khá nhiều, tính thêm cả trang bị, liền một mạch tăng từ 17 lên đến 42 sát thương vật lý, sinh lực, thể lực cũng tăng thêm.

Có người giúp đỡ thật tốt, nếu như bình thường, không biết đến bao giờ mới tăng nổi cấp năm. Dù sao khi cấp một, hắn muốn giết một con Chuột Lang Đỏ cũng tốn sức, chứ đừng nói là một mạch 215 con như thế này. Hơn nữa, khi làm Lãnh Chúa, tất cả các binh sĩ NPC thuộc lãnh địa giết quái vật, thì Lãnh Chúa sẽ nhận được kinh nghiệm giống như tự giết quái vật đó, đây chính là lợi thế của Người Chơi khi làm được Lãnh Chúa. Bang hội dù dễ lập, không cần lệnh bài kiến tạo lãnh địa. Nhưng mà Bang Chủ, lại không có khả năng nhận kinh nghiệm giống như của Lãnh Chúa.

Thật ra thì, Người Chơi muốn làm Lãnh Chúa chỉ có hai cách.

Một là tìm một viên lệnh bài kiến tạo lãnh địa, xây dựng lên lãnh địa của mình.

Cách thứ hai, là được một trong chín vị Vua của nhân loại, hay còn gọi là Zarls của vùng Seval này phong làm quý tộc, ban cho đất đai.

Nhưng như đã nói từ trước, Người Chơi thân phận rất khó được những NPC quyền lực ưa thích. Càng không nói đến một người có quyền lực như Zarls.

Tại Seval mặc dù chiến tranh liên miên, nhưng mà khoảng chín phần trở lên đất đai, vẫn thuộc về nhân loại. Chỉ có một phần nhỏ ở các vùng rừng núi là bị Light Elve chiếm đóng. Nhân tộc nơi đây cũng có khoảng 30 tỉ người. Chia ra làm chín Vương Quốc.

Quốc Vương của mỗi Vương Quốc gọi là. Zarls. Cũng giống như King trên Thiên Tinh vậy.

Mỗi Zarls quyền lực vô cùng lớn, đất đai rộng lớn, quân đội lên đến cả trăm triệu người. Người Chơi trong mắt Zarls, quả thật chẳng là gì.

.....

Không lâu sau, khi trời cũng đã sắp tối, binh sĩ vừa rời đi liền quay lại với hơn hai mươi người dân và hai chiếc xe đẩy tay dùng để chở hàng khá lớn, dù sao thì cũng có tới 215 con Chuột Lang Đỏ, mỗi con chứa tới hai đơn vị lương thực, nặng vào khoảng 10 Kilogram

Đoàn người nhanh chóng chất Chuột Lang Đỏ lên xe đẩy, rồi dưới sự bảo vệ của hai binh sĩ Markham, cả đám nhanh chóng trở về.

Ban đêm, khi đã ăn uống xong, Trần Văn Lâm hạ lệnh điều đi 50 người ra bờ sông cách chỗ dựng trại không xa, xử lý hết đồng thịt Chuột Lang Đỏ còn lại, cho dù hiện tại thời tiết đã se se lạnh, nhưng để thịt thú không chế biến lâu quá cũng sẽ không tốt, hơn nữa sẽ còn hấp dẫn không ít quái vật khác. Ban ngày thì không sao, nhưng ban đêm có rất nhiều thú săn mồi mạnh mẽ.

Hơn 50 người phối hợp, cạo lông, lột da, xẻ thịt, rồi xông khói. Chỉ một lát đã xong hết gần khoảng 150 con Chuột Lang Đỏ còn lại.

Đối với thịt tươi, nếu như không có tủ lạnh bảo quản, thì chỉ có dùng cách muối thịt hoặc xông khói mới có thể dùng được lâu dài. Mặc dù sẽ bị mất đi khá nhiều chất dinh dưỡng, nhưng còn hơn là bị ôi thiu.

Mặc dù chỉ là trong game, nhưng Yriel quả thật đạt đến một trình độ khác, quả là xuất phẩm của Thần. Trần Văn Lâm có thể cảm nhận được rõ ràng vị của thịt dã thú nướng và bánh mì, cực kỳ chân thật. Giống y như ngoài đời vậy.

Mới chỉ vào game được khoảng năm sáu tiếng, Trần Văn Lâm tăng đẳng cấp của mình lên cấp 6, phải nói là cực kỳ nhanh. Những Người Chơi khác, cho dù có tổ đội liên tục luyện cấp, thì cũng khó mà nhanh bằng hắn được, dù sao thì cũng là tổ đội Người Chơi cũng phải chia sẻ kinh nghiệm giết quái, còn hắn, được hưởng toàn bộ số kinh nghiệm mà binh lính giết được.

Có thêm được 300 đơn vị lương thực nữa, số lương thực dự trữ cũng lên đến 1300, có thể kéo dài thêm 2 ngày. Nhưng Trần Văn Lâm vẫn cảm thấy vô cùng lo lắng, thời tiết sắp chuyển sang mùa đông. Tại vùng Seval này, mùa đông vô cùng khắc nghiệt, ngang ngửa với khu Alaska trên Thiên Tinh, lạnh vô cùng, đồng thời cũng rất khó tìm kiếm lương thực. Mà chỉ còn khoảng một tháng nữa thôi, là mùa đông sẽ đến. Nếu không giải quyết được vấn đề về lương thực, thì tham vọng làm Lãnh Chúa của hắn rất nhanh tan vỡ, cùng với mùa đông khắc nghiệt.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Gặp lại Bùi Phương Thảo

Màn đêm buông xuống, Yriel là một tinh cầu khá lớn, lớn hơn Thiên Tinh rất nhiều, nên số lượng vệ tinh tự nhiên của nó cũng nhiều, lên tới vài chục cái vệ tinh. Chúng cũng di chuyển với tốc độ khác nhau, nên rất khó xác định có bao nhiêu vệ tinh.

Không giống như Thiên Tinh, vệ tinh của Yriel có khá nhiều màu sắc, như đêm nay, một vệ tinh màu đỏ đậm tròn xoe xuất hiện, vệ tinh màu đỏ này còn gọi là Hồng Nguyệt. Còn có vài vệ tinh khác chưa tròn như màu tím Tà Nguyệt, màu xanh dương Thanh Nguyệt, màu xám Vọng Nguyệt,.....

Những vệ tinh thuộc về Yriel thế giới đều là nơi sinh sống của các vị Thần của thế giới này.

Thần của Yriel chia ra làm ba loại:

Dedza: Là kiểu Thần sáng tạo ra các sinh vật sống trên Yriel. Như Nhân Loại, Light Elve, Night Elve, Orc, Vampires,.... Chính là do họ tạo ra.

Edza: Là kiểu Thần không tạo ra sinh vật trên Yriel.

Và cuối cùng là Trinity: Là kiểu Thần lúc trước chính là sinh vật trên Yriel do các vị Thần Dedra tạo ra, sau này cố gắng trở thành một tồn tại bằng với đẳng cấp của Thần.

Ngoại trừ một ngoại lệ, khá giống kiểu Thần Trinity, nhưng cũng có khác biệt. Thần Rồng hùng mạnh - Bane. Vị Thần Rồng Bane này là sinh vật đầu tiên của Yriel.

Bane do vị Thần được xem là quyền năng nhất Yriel thế giới, Thần Unr tạo ra, và Bane cũng là sinh vật duy nhất Unr tạo ra. Bane ngay từ khi được tạo ra, đã mang quyền năng của một vị Thần, thậm chí là so với rất nhiều vị Thần khác thì Bane đều mạnh hơn rất nhiều, không thua kém gì Um.

Um vì muốn trở thành một vị Thần hoàn mỹ, nên đã loại bỏ những suy nghĩ tiêu cực và sức mạnh đen tối của bản thân ra ngoài. Chính những thứ mà Um loại bỏ ra ngoài, đã hình thành một thực thể mới, đó chính là Bane. Nhưng cho dù đã phân ra làm hai, Um hay Bane đều vẫn là những vị Thần mạnh mẽ, quyền năng nhất Yriel thế giới.

Trái ngược với Um hiện tại. Bane được sinh ra từ mặt xấu của Um, nên Bane được xem là vị Thần Tai Ương, Thần Rồng Hủy Diệt, con quái vật của ngày Khải Huyền.

Bane cũng chính là kẻ sáng tạo ra loài Rồng tàn bạo, phá hủy khắp nơi. Nên theo lý thuyết mà nói, Bane vừa là Dedza, vừa là Trinity.

Không giống như những vị Thần khác, sinh sống trên các mặt trăng, hay chính là vệ tinh của Yriel, thì Bane lại sống ở ngọn núi cao nhất đại lục Yriel, ngọn God Gate.

.....

Đang tiêu hóa một vài tri thức thường thức của Yriel thế giới, Trần Văn Lâm bỗng nghe thấy thanh âm dễ nghe lúc lập nhân vật vang lên:

- Thông báo, bạn đã hết 8 giờ chơi mỗi ngày. Nhân vật của bạn sẽ tạm thời tự hoạt động. Nhân vật có thể bình thường giao tiếp, hoạt động dựa theo tính cách của bạn. Nhưng không thể làm những việc quan trọng. Bạn sẽ rời Yriel thế giới sau 10S.

9 S

8 S

7 S

6 S

5 S

4 S

3 S

2 S

1 S

0 S

Sau đó, Trần Văn Lâm thấy mất đi ý thức chỉ trong chốc lát, khi mở mắt ra đã thấy cảnh vật xung quanh thay đổi. Không còn trại ngoài trời, không còn binh lính, dân cư, thời tiết lạnh giá vùng Seval, không còn Hồng Nguyệt, không còn khu rừng mùa thu xinh đẹp. Khung cảnh xung quanh hắn hiện tại vẫn là căn phòng nhỏ bé tầm 5 mét vuông cũ nát.

Đây là cuộc sống hiện tại của Trần Văn Lâm hắn, căn phòng nhỏ bé, chiếc giường đơn cũ nát, dây treo những bộ quần áo cũ mềm. Đây mới là cuộc sống thực sự của hắn, chứ Jake Markham Lãnh Chúa. Cho dù giống thật cỡ nào, thì cũng chỉ là ảo.

Tắm rửa, đánh răng, vệ sinh xong, Trần Văn Lâm cảm thấy khá buồn ngủ, mặc dù chỉ nằm thôi cũng có thể hoạt động trong Yriel thế giới, nhưng mà đó cũng là hoạt động, nên hiện tại hắn khá là cần ngủ. Nhưng mà, đối còn khó chịu hơn.

Nên Trần Văn Lâm liền rời khỏi phòng, muốn ra ngoài tìm kiếm gì đó ăn tạm.

Nhưng mà hiện tại vẫn giống đêm qua, rất ít quán hàng mở cửa, cho dù có mở cửa thì cũng chỉ đang dọn mà thôi, chưa bắt đầu bán, không có chỗ cho Trần Văn Lâm mua đồ ăn.

Bất tri bất giác, Trần Văn Lâm thấy mình đã đi tới quảng trường gần phòng trọ. Ở đó, hắn lại thấy Bùi Phương Thảo, cô gái trẻ này đã dọn xong xuôi. Buổi sáng, Bùi Phương Thảo bán bánh mì, đồ ăn khá hợp vào buổi sáng.

Trần Văn Lâm liền tiến đến nói:

- Cho mình một ổ bánh mỳ heo quay, có ớt nhé.

Bùi Phương Thảo thấy Trần Văn Lâm đến liền vui vẻ nói:

- Cậu là người đầu tiên mua trong ngày hôm nay đấy. Đợi mình một chút, xong liền.

Trần Văn Lâm cũng không ngại, nhìn ngắm xung quanh, thấy lác đác vài người vội vàng đi đâu đó, có lẽ là cũng vừa rời khỏi trò chơi, liền vội vàng đi.

Bùi Phương Thảo chỉ mất một tí đã làm xong ổ bánh mỳ, nhưng khi quay qua, đã thấy Trần Văn Lâm dựa vào ghế xếp ngủ ngon lành. Nàng cũng không đánh thức, mà chỉ than nhẹ:

- Chắc là mệt quá đây mà. Một phút cũng không đợi được nha.

Bùi Phương Thảo từ nhỏ đã phải tự lập, phụ giúp gia đình, nên rất hiểu chuyện, trưởng thành hơn bạn bè cùng chẳng lửa, chịu khổ nhiều rồi, tâm lý cũng tinh tế hơn. Vừa nhìn thấy Trần Văn Lâm, liền biết cậu bạn trẻ tuổi này cũng khó khăn giống mình, nên nói chuyện khá hợp. Những người cùng cảnh ngộ mà. Mà Trần Văn Lâm có vẻ như là một game thủ lão làng, mấy người này thường thì rất thích ngủ, nên nàng cũng mặc kệ không đánh thức.

.....

Vài tiếng sau, Trần Văn Lâm bị tiếng ồn ào xung quanh và ánh nắng mặt trời thức tỉnh, ngơ ngác mở mắt ra, hần thấy mình đang ngủ trên một chiếc giường xếp, đang cố gắng tỉnh táo lại, liền nghe giọng nói quen thuộc vang lên:

- Cậu tỉnh rồi à? Bánh mỳ của cậu cũng nguội rồi, mình cũng bán hết đồ rồi, chuẩn bị về ăn uống rồi nghỉ ngơi. Đền bù ổ bánh mỳ, mình mời cậu đi ăn nhé?

Trần Văn Lâm đầu óc vẫn chưa tỉnh táo lắm liền gật đầu đại:

- Ừ, làm phiền cậu.

Sau đó Trần Văn Lâm liền ngơ ngác đi theo Bùi Phương Thảo đang đẩy chiếc xe chở đồ đạc, bàn ghế,....

Khi tỉnh hồn lại, Trần Văn Lâm liền thấy không ổn lắm, liền tiến về phía trước phụ giúp nàng đẩy xe, cái xe này quả thật rất nặng, một cô gái phải đẩy chiếc xe này, đúng là vất vả.

Đến phòng trọ của Bùi Phương Thảo, cũng không lớn lắm, nhưng tốt hơn phòng của Trần Văn Lâm hẳn nhiều. Phòng này có ba người ở, hai người bạn của nàng thì đã đi làm. Căn phòng khá đầy đủ tiện nghi như bếp, tủ lạnh, máy giặt, hơn nữa rất ngăn nắp sạch sẽ.

Ăn chưa một bữa cơm, có thêm một người bạn, Trần Văn Lâm trở về phòng, cảm thấy cũng không buồn ngủ lắm, hần liền mở máy tính lên diễn đàn chính của Yriel thế giới xem thử.

Những người ở đây đều hết sức khen ngợi Yriel thế giới, nó quá thật. Nhưng cũng than vãn rằng lên cấp quá khó, nhiệm vụ không hề có như những trò chơi khác. Giết quái cũng không dễ dàng, mà còn được rất ít kinh nghiệm.

- Gì mà khó nhằn quá, Khu Vực Tân Thủ có tới cả nghìn người, mà quái vật cấp 1 với cấp 2 gộp lại không được 500 con.
- Trời ạ. Game không có nhiệm vụ.
- Kiếm tiền game này khó quá, 100 đơn vị nguyên liệu loại Trắng mới bán được 1 Đồng.
- Ôi, chết mất. Game đánh quái không rớt đồ à? Kiếm đâu ra đồ để thay đây?
- Game này khó vãi anh em ạ.
- Ai chơi Cung Thủ không? Má nó sai lầm khi chơi Cung Thủ vãi. Bắn tên thì khó xài, lại còn tiêu hao mũi tên? Tiền kiếm không ra, mà mũi tên chỉ mua được ở cửa hàng, đắt vãi, 10 mũi tên mất 1 Đồng. Cày đâu ra tiền đây?
- Orc cuồng chiến sĩ khỏe quá bà con ơi. Tui lên cấp 3 rồi nè.
- Ui mẹ ơi. Mọi người nghe tin gì chưa, OneEW Edgar Winter chơi Cung Thủ lên cấp 4 rồi đó. Quái vật à ta.

Khắp nơi, ai cũng than vãn, mà Yriel thế giới là do Thần phát hành, nên không thể nạp tiền, dùng tiền dè người được. Các bang hội lớn đăng lên mua Đồng số lượng lớn trên diễn đàn, dùng giá cao thu mua. Như bang hội Emperor thậm chí bỏ ra 10 MoE để mua 1 Đồng, thật khủng khiếp. Nếu Trần Văn Lâm nhớ không nhầm, thì hần tại Yriel thế giới sở hữu tới 55 Bạc. Mà 1 Bạc tương đương với 100 Đồng. Theo như giá cả mà Emperor đưa ra, thì 55 Bạc tương đương với 55000 MoE. Chừng đó tiền, là một khoản vô cùng lớn đối với hần. Ở giai đoạn đầu, tiền trong Yriel thế giới cực kỳ đáng giá. Không phải ai cũng như hần, có binh sĩ cấp độ 15 mang đi cày cấp, hoàn toàn không cần hần động tay động chân. Còn những Người Chơi khác thì khác, phải mua thêm thuốc phục hồi Sinh Lực, Pháp Lực để cày cấp. Dù sao thì nếu như nhân vật tại Yriel thế giới chết, thì cũng sẽ bị cấm 3 ngày không được phép tiến vào Yriel thế giới, lại còn rớt kinh nghiệm. Chính vì thế, chẳng ai muốn mất nhân vật của mình chết cả. Mà cây quái không muốn chết, thì cần phải mua thuốc hồi phục Sinh Lực.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại, Trần Văn Lâm cảm thấy chỉ cần bán đi 5 Bạc là đủ. Dù sao thì số Bạc còn lại, rất cần thiết cho việc kiến tạo lãnh địa. Nhưng mà ở ngoài đời thật hần cũng rất thiếu thốn. Thế là hần liền bán đi 10 Bạc, đổi lấy 10000 MoE.

Giao dịch tiền bạc tại Yriel rất đơn giản, đó chính là thông qua Thần. Người bán hoàn toàn không bị biết mình là ai, nhưng hai bên cũng không thể gian lận được, vì có Thần làm trung gian.

Thấy 10000 tiền đến tay, Trần Văn Lâm quả thật vô cùng mừng rỡ, hiện tại cũng mới chỉ là 2 giờ chiều, còn khá sớm, hắn quyết định chuẩn bị đi thuê một căn phòng mới. Ở thành phố này khí hậu rất nóng nực, mà phòng ở hiện tại của hắn lại nhỏ, kín. Đã có tiền, hắn cũng không ngu gì đo chịu khổ.

10000 MoE nhiều cỡ nào? Đối với nhiều người, thì 10000 MoE là một số tiền vô cùng lớn. Trần Văn Lâm hắn tiền trợ cấp và cày thuê hàng tháng tổng cộng chỉ được khoảng 20 đến 25 MoE. Căn phòng nhỏ bé kia của hắn, tiền thuê mỗi tháng là 3 MoE.

2000 MoE, là có thể mua được một cái ô tô rất xịn. Với 10000 MoE, thì hoàn toàn có thể sở hữu cho mình một căn hộ chung cư cao cấp.

Nhưng Trần Văn Lâm cũng không muốn mua chung cư, mà hắn muốn ra ngoài thuê một căn nhà nguyên căn, rộng rãi thoải mái một chút. Hơn nữa, hắn cũng cần nhà rộng để làm một vài việc khác.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Thuê nhà

Trần Văn Lâm cảm thấy còn sớm, còn lâu mới đến 12 giờ đêm để đăng nhập, thế là hắn liền quyết định ra ngoài đi dạo, tiện thể tìm kiếm chỗ thuê mới luôn. Hắn có ý định thuê nhà cũng trong khu này, hoặc cũng ở gần đây thôi. Dù sao thì ở đây hắn khá quen thuộc, cũng nhớ đường đi, khu chợ, cửa hàng. Sau này có gì cần thiết thì cũng tiện lợi hơn.

Có vẻ như vì Thần chỉ cho phép vào Yriel thế giới 8 tiếng mỗi ngày, nên bây giờ trên phố lại là cảnh tượng đông đúc, người qua lại tấp nập. Nhiều thanh niên trẻ tuổi tụ tập ở các quán coffee bên đường bàn tán xôn xao về Yriel thế giới.

Người thì khoe tao kiếm được mấy Đồng rồi, người thì khoe tao lên cấp 2 rồi. Cảnh tượng vô cùng náo nhiệt. Theo Trần Văn Lâm quan sát, thì đa số các cậu bé cô bé dưới 10 tuổi cũng đều chơi trò chơi này.

Người người Yriel, nhà nhà Yriel. Có thể nói là Yriel thế giới đang thay đổi cả xã hội này, hiếm có việc gì, mà toàn bộ người dân trên thế giới lại đồng loạt cùng quan tâm, bàn tán như vậy.

Trần Văn Lâm cũng cảm thấy số mình rất may mắn, bây giờ xuất phát điểm của hắn so với những người khác cao hơn rất nhiều. Hắn cũng đầy mơ ước vào tương lai phía trước, Yriel thế giới, sẽ thay đổi cuộc đời hắn rất nhiều.

Mặc dù chỉ là một Lãnh Chúa mất đất, nhưng so với những người khác. Hiện tại vẫn là bang hội trên danh nghĩa, chưa có bang hội nào chính thức được thành lập tại Yriel thế giới. Cấp 20, mới được phép tạo lập bang hội.

Đi dạo mấy tiếng liền, cảm thấy khá mệt mỏi, vẫn chưa tìm thấy chỗ nào cho thuê hợp ý. Trần Văn Lâm liền ngồi tại một quán nước mía ven đường, gọi một ly nước mía rồi hỏi bác chủ quán:

- Bác ơi, bác biết quanh khu này có ai cho thuê nhà nguyên căn không ạ? Đắt một chút cũng được.

Bác gái bán nước mía nghĩ một lát liền nói:

- Có đấy cháu, bên đường A3 có nhà nguyên căn cho thuê nha, nhà cũng lớn lắm cháu à. Tháng trước ở đó vẫn có công ti bán hàng thuê làm chỗ để làm việc. Nhưng mà cái gì Yriel thế giới xuất hiện, công ti họ cũng chuyển đi luôn, nên bây giờ trống rồi.

Trần Văn Lâm uống nước xong, liền đi qua đường A3 tìm căn nhà bà bác bán nước mía nói. Không lâu sau, hắn thấy một căn nhà treo biển cho thuê.

Căn nhà này nhìn từ ngoài vào khá là rộng, nhà còn khá mới, tường rào đầy đủ.

Sân căn nhà cũng khá rộng, mặc dù không đậu được ô tô. Trên sân có một bộ bàn ghế đá đặt ở một góc, có cây che mát.

Căn nhà này có tới hai tầng, tầng trên thậm chí còn có ban công để phơi đồ, cực kỳ tiện lợi. Àn, thậm chí còn có cả đường hành lang ngoài trời phía bên trái nhà dẫn ra một khu vườn phía sau. Nhìn tòa nhà này, hắn là tiền thuê cũng không rẻ nha.

Liên hệ số điện thoại ghi trên cổng nhà, nhận điện thoại là giọng nói của một người đàn ông trung niên. Nghe thấy Trần Văn Lâm có ý định thuê nhà lâu dài, người này liên bảo hắn chờ một chút, vài phút nữa là tới.

Cũng không đợi hắn lâu, một người đàn ông trung niên tuổi tầm 50 đến giới thiệu tên là Lê Trung Thiện, chủ nhân của ngôi nhà này.

Chủ nhà mở cổng rồi đưa hắn vào tham quan một vòng từ trong đến ngoài nhà.

Căn nhà này quả thật rất rộng. Phòng khách rộng lớn, có sẵn bộ bàn ghế sofa. Có phòng bếp cuối nhà, đã có sẵn kệ chén bát, chỉ có điều chưa có chén

bán gì trên đó, có bồn rửa bát, tủ lạnh, máy giặt.

Hai tầng, mỗi tầng đều có một phòng tắm và phòng vệ sinh riêng.

Hai tầng có tổng cộng 4 phòng ngủ, mỗi tầng đều có 2 phòng ngủ. Có ban công để phơi đồ.

Bốn phòng ngủ đều y hệt nhau, có sẵn giường, nhưng chưa có chăn nệm, có một chiếc tủ quần áo bằng gỗ, có cửa sổ thông thoáng, có điều hòa nhiệt độ, có bàn ghế làm việc.

Trần Văn Lâm quả thật cực kỳ hài lòng với ngôi nhà này. Thấy hẳn có vẻ thích, bác chủ nhà liền mang hợp đồng ra nói:

- Cháu xem hợp đồng đi, nếu thấy giá cả hợp lý, thì ghi tên rồi ký hợp đồng thôi là được rồi. Chuyện giấy tờ tạm trú cứ để bác lo.

Trần Văn Lâm đọc kỹ hợp đồng, mấy điều khoản, đại loại như phải bảo quản tốt đồ đạc. Bên thuê không được sử dụng ngôi nhà cho hoạt động bất hợp pháp, nếu vi phạm, thì tự chịu trách nhiệm,....

Ngoài ra, cho thuê tối thiểu một năm, tiền thuê một năm là 1500 MoE, cộng thêm 500 MoE đặt cọc cho đồ vật trong nhà.

1500 MoE cho căn nhà rộng thế này, hoàn toàn không đắt, Trần Văn Lâm liền đồng ý. Sau đó hẳn ghi thông tin của mình vào bên A, chính là bên thuê nhà. Ký tên, chuyển khoản ngân hàng xong. Bác chủ nhà vui vẻ cầm một bản hợp đồng và chứng minh nhân dân của hẳn đi. Chứng minh nhân dân thì đơn giản là để làm tạm trú thôi.

Đi về phòng cũ dọn dẹp đồ đạc, đồ đạc của hẳn cũng không có gì nhiều, vài bộ quần áo, một chiếc laptop, còn về phần chăn gối của hẳn thì đã rất cũ rồi, nên hẳn chỉ mang quần áo và laptop đi. Tất cả đựng đủ trong một cái ba lô, chẳng tốn gì nhiều.

Ngôi nhà mới thuê cách phòng trọ cũ cũng không xa, chỉ cần mười phút đi bộ là tới.

Cất dọn đồ đạc của mình vào một phòng xong, Trần Văn Lâm ra ngoài mua thêm một bộ chăn gối, một chút quần áo, đồ dùng sinh hoạt hàng ngày như móc áo, bột giặt, bàn chải, khăn tắm, kem đánh răng, bàn chải đánh răng, nước súc miệng, nước lọc bình lớn....

Quả thật rất nhiều đồ đạc muốn mua, chỉ trong vòng vài tiếng, hẳn đã tốn hơn 2000 MoE, còn lại vào khoảng 7900 MoE.

Ngôi nhà này cũng có bắc mạng Internet sẵn, đỡ việc hẳn phải đi liên hệ bắc mạng.

Lên diễn đàn xem qua một chút tin tức, đi ăn tối, tắm rửa. Xong xuôi tất cả, Trần Văn Lâm cảm thấy hơi buồn ngủ một chút, thấy cũng chỉ mới có 8 giờ tối, hẳn liền quyết định ngủ một giấc, dù sao thì ban ngày hẳn mới chỉ ngủ được khoảng ba tiếng.

Đêm khuya, Trần Văn Lâm tỉnh lại, ăn chút bánh mỳ chống đói xong, hẳn liền lên giường niệm: "Tiến vào Yriel thế giới".

.....

Tại Yriel thế giới hiện tại đang là buổi sáng, có lẽ tầm 8 hay 9 giờ gì đó. Trần Văn Lâm đầu tiên là xem xét thuộc tính cá nhân:

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm

*Tên ingame: Jake Markham

*Giới tính: Nam

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 6.

*Thang kinh nghiệm: 1200/3200.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng Thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 360 (+20)

Pháp Lực: 150 (+10)

Thể Lực: 200 (+20)

Công kích vật lý: 42 (+5)

Công kích phép thuật: 15 (+2)

Phòng thủ vật lý: 7 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 7 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 0.8/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 0.6/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2.5/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp Mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 100m(+1m). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 500% (+50%). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 30 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 300 S (-10). Tồn Tại: 5 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 50% Sát thương phép thuật (+10%). Tiêu hao: 5 Thể lực, 10 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 5 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 10% (+2) Tốc độ chạy trong 5S(+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 100 S - 1 S.

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 100% Sát thương phép thuật (+50%). Tiêu hao: 5 thể lực, 10 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 20% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 100S - 1.

- Hành trang*

Vật phẩm:

+Lệnh bài kiến tạo lãnh địa (Tím), số lượng 1: Có thể dùng để kiến tạo lãnh địa, kích hoạt chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa.

+Mũi tên (Trắng), số lượng 200: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 2.

- Dao găm thép (Trắng), số lượng 1: Vũ khí phụ, dùng cho cận chiến. Sát thương vật lý: 3.
- Tiền bạc: 0 Vàng - 45 Bạc - 27 Đồng.

.....

Ngoại trừ bán mất 5 Bạc cho Bang Hội Emperor, thì cũng chẳng có thay đổi gì. Trần Văn Lâm vừa xem xét thuộc tính xong, liền thấy bốn vị binh sĩ được hấn phái đi tìm kiếm nơi xây dựng lại lãnh địa trở về.

Thấy cảnh này, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thán quyền năng của Thần, lúc hấn offline, hấn là Thần đã can thiệp vào ý thức của NPC xung quanh, làm cho người khác không nghi ngờ gì, cho dù bốn vị binh sĩ kia có tìm được nơi thích hợp từ lâu, thì do Thần ảnh hưởng, bọn hấn đến bây giờ mới xuất hiện.

Nhìn bốn người tiến tới, Trần Văn Lâm cũng không chờ đợi kịp liền hỏi:

- Các vị vất vả. Tìm thấy nơi thích hợp rồi chứ?

Một người trong số đó liền nói:

- Thưa Markham đại nhân, đúng là đã tìm được ạ.

Theo như mấy binh sĩ này miêu tả, thì khu vực mà họ tìm được cách đây khoảng nửa ngày đi đường.

Đó là một vùng bình nguyên khá lớn, nằm cạnh một chiếc hồ nước rất rộng, diện tích hồ nước vào khoảng 30 Kilometers vuông. Xung quanh cũng không có quá nhiều những loại dã thú ăn thịt nguy hiểm, đúng là có một đàn sói xám, nhưng khu vực mà đàn sói xám đó hoạt động cũng không gần hồ nước.

Ngoài ra, bên kia bờ hồ, có một cánh rừng thưa là nơi rất nhiều động vật hoang dã sinh sống, đến đó uống nước như Voi Mammuth, trâu rừng, linh dương, khỉ, tuần lộc, nai, hươu, cừu, lợn rừng, thỏ,..... Số lượng lại còn vô cùng nhiều, cho dù lâu dài nuôi cả chục nghìn người cũng được, tất nhiên với điều kiện là không được tận diệt. Đi xa hơn nữa mới là nơi sinh sống của bầy sói xám. Nên cho dù bọn hấn có đến đó lập trại, thì đám sói cũng chẳng quan tâm, vì có một bầy số lượng khổng lồ động vật ăn cỏ rồi.

Ở phía bên này bờ hồ là bình nguyên, nhưng cách đó không xa về phía bên trái, có một khu rừng rậm khá là rộng, cũng có động vật hoang dã sinh sống, nhưng ít hơn khu vực rừng sát hồ kia, cánh rừng đó rất thích hợp cho việc khai thác nguyên liệu gỗ. Còn phía bên phải bình nguyên, chính là một dãy núi đá lớn. Núi đá lớn, đại biểu cho có mỏ đá. Quả thật khu vực mà họ miêu tả, ngoại trừ việc dễ công khó thủ gì đó, thì hoàn toàn thích hợp cho việc xây dựng lãnh địa.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Thành lập lãnh địa

Mấy binh sĩ nói là nửa ngày di chuyển là có thể đến vùng đất mà họ tìm ra, nhưng đó là dựa theo tốc độ của họ. Còn đoàn người gồm 148 người này, tính thêm cả hấn là 149 người di chuyển khá chậm chạp. Vừa phải đẩy xe chở lương thực, dựng trại nghỉ ngơi trên đường, ban đêm không được phép di chuyển. Trần Văn Lâm thấy có lẽ cũng phải mất ba bốn ngày nữa mới có thể đến đích được.

Giữa trưa, khi đoàn người đang nghỉ ngơi tạm khoảng 2 tiếng, Trần Văn Lâm liền dẫn theo năm binh lính và ba mươi người dân đi theo hấn cày cáp. Lính là để giết quái, còn dân là để thu thập và mang lương thực trở về, bổ sung thêm nguồn cung cấp lương thực.

Do trên đường đã được mấy binh sĩ kia thăm dò qua, nên chỉ mười phút sau, đám người Trần Văn Lâm đã đến khu vực sinh sống của một bầy thú. Đây là một bầy Nai Sừng Tắm, mấy con nai này khá là to, mỗi Tr phải nặng tới 300 Kilogram.

Đếm sơ qua, số lượng Nai Sừng Tắm này vào khoảng 20 con.

Xem xét thông tin, Trần Văn Lâm liền cảm thấy vui vẻ.

Thông tin

Nai Sừng Tằm

Cấp độ: 12

Lương thực: 60 đơn vị (Trắng)

Sinh lực: 700

Chú thích: sẽ nổi giận khi bị tấn công.

Trần Văn Lâm liền ra lệnh năm vị binh sĩ tiến lên chém giết.

Mấy con Nai Sừng Tằm này mặc dù to lớn, nhưng so với mấy vị binh sĩ trang bị màu Lục thì vẫn không là thứ gì. Chỉ vài nhát kiếm, một con Nai Sừng Tằm liền bị chém gục, đàn của nó nhìn thấy, liền tức giận lao lên. 19 con lao lên cùng lúc, năm vị binh sĩ mặc dù hơi vất vả, nhưng vẫn có thể đối phó được.

- Chúc mừng bạn nhận được 65 điểm kinh nghiệm.

- Chúc mừng bạn nhận được 65 điểm kinh nghiệm.

- Chúc mừng bạn nhận được 65 điểm kinh nghiệm.

- Chúc mừng bạn nhận được 65 điểm kinh nghiệm.

.....

Đội binh lính giải quyết xong đám Nai Sừng Tằm, Trần Văn Lâm liền ra lệnh dân thường tiến lên mang xác chúng về, còn hắn thì kiểm tra thông tin cá nhân.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 6.

*Thang kinh nghiệm: 2500/3200.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng Thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 360 (+20)

Pháp Lực: 150 (+10)

Thẻ Lực: 200 (+20)

Công kích vật lý: 42 (+5)

Công kích phép thuật: 15 (+2)

Phòng thủ vật lý: 7 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 7 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 0.8/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 0.6/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2.5/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích:

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

Thông tin lãnh địa

Tên: Markham Lãnh Địa.

Lãnh Chúa: Jake Markham

Cư Dân: 148.

Quân đội: 9 Bộ binh. 0 Cung thủ. 0 Kỵ binh.

Phồn hoa: 0.

Vật liệu: 2352 Đơn vị lương thực trắng.

....

Cấp vẫn giữ nguyên, nhưng thanh kinh nghiệm đã tăng từ 1200 lên đến 2500, chỉ còn 700 điểm kinh nghiệm nữa là hẳn sẽ lên cấp 7. Còn về lãnh địa, không có gì thay đổi, trừ việc lương thực đã tăng lên 2352 đơn vị. Chỉ riêng 20 con Nai Sừng Tầm này, đã mang về tới 1200 đơn vị lương thực, một số lượng không hề nhỏ.

Cứ như thế liên tục bốn ngày, khi đặt chân đến khu vực bình nguyên mà bốn vị binh sĩ kia tìm ra. Trần Văn Lâm nhân vật đã thay đổi rất lớn:

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 6.

*Thang kinh nghiệm: 1300/3200.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng Thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 400 (+20)

Pháp Lực: 170 (+10)

Thể Lực: 240 (+20)

Công kích vật lý: 52 (+5)

Công kích phép thuật: 19 (+2)

Phòng thủ vật lý: 9 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 9 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 1/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 0.8/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2.7/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn pháp thuật: 0.1/S

Thông tin lãnh địa

Tên: Markham Lãnh Địa.

Lãnh Chúa: Jake Markham

Cư Dân: 148.

Quân đội: 9 Bộ binh. 0 Cung thủ. 0 Kỵ binh.

Phồn hoa: 0.

Vật liệu: 6708 Đơn vị lương thực trắng.

.....

Nhìn cảnh vật xung quang, Trần Văn Lâm thấy rất giống như những gì binh sĩ miêu tả, một vùng đồng cỏ khá rộng lớn, chiều dài mỗi bên vào khoảng 30 Kilomet, tức là đây là một vùng đồng cỏ rộng xấp xỉ 1000 Kilomet vuông. Vô cùng bằng phẳng, có một dòng sông dẫn nước vào hồ nước rộng lớn.

Nếu như muốn miêu tả, thì những cánh rừng bao phủ phía tây, phía nam và một phần phía đông của đồng cỏ. Hồ nước lớn này thì bao lại một phần phía đông, còn nằm ở phía bắc của đồng cỏ, nơi xa xa có thể nhìn thấy một rặng núi đá không lồ đứng sừng sững, ở đó rất có thể có các loại mỏ đá, kim loại, khoáng sản,....

Hồ nước ở phía đông của đồng cỏ cũng rất lớn, có lẽ diện tích mặt nước phải lên đến 50 Kilomet vuông, cạnh nằm sát đồng cỏ dài tầm 15 Kilomet, từ bờ này sang bờ bên kia hồ nước thì hơn 3 Kilomet. Nhìn xa xa, có thể thấy một dòng nước lớn từ dãy núi đá phía bắc chảy xuống hồ nước.

Còn bên kia bờ, cũng là một cánh rừng thưa bao phủ, đó hẳn là nơi thích hợp săn bắn, có nhiều dã thú là binh sĩ nói.

Xa xa trên đồng cỏ, Trần Văn Lâm còn nhìn thấy lác đác vài đàn Voi Mammuth, hoặc linh dương hoặc trâu rừng. Số lượng cũng không nhiều, phân tán xung quanh đồng cỏ, chủ yếu là tụ tập bên bờ dòng sông chảy ngang qua đồng cỏ.

Hình dung những thứ này trong đầu, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thán, đúng là vô cùng thích hợp cho việc xây dựng lãnh địa. Đồng cỏ lớn có thể dùng để xây dựng kiến trúc hoặc trồng trọt lương thực. Núi đá là nguồn thu khoáng sản. Rừng bao bọc xung quanh là nguồn thu gỗ. Hồ nước và sông ngòi là nguồn cung thủy sản. Quả thật không thiếu thứ gì.

Trần Văn Lâm chọn một điểm cách bờ hồ khoảng 500 mét, sau đó lấy lệnh bài kiến tạo lãnh địa ra niệm:

- Bắt đầu thành lập lãnh địa.

Hệ thống trò chơi ngay lập tức trả lời:

- Bạn có chắc chắn sử dụng lệnh bài kiến tạo lãnh địa Tím để thành lập lãnh địa tại nơi này?

- Chắc chắn.

- Kiến tạo lãnh địa thành công.

Thông tin lãnh địa

Tên: Markham Lãnh Địa.

Lãnh Chúa: Jake Markham

Loại: Thôn trang cấp 1.

Vị trí: Đồng bằng Izs.

Tính năng đặc biệt: Thu hút 30 nạn dân gia nhập mỗi ngày.

Cư Dân: 148.

Quân đội: 9 Bộ binh. 0 Cung thủ. 0 Kỵ binh.

Phồn thịnh: 15.5/2000 (Dựa theo số cư dân, kiến trúc. Khi đạt đến độ phồn thịnh yêu cầu, được phép nâng lên cấp độ lãnh địa tiếp theo).

Vật liệu: 6708 Đơn vị lương thực trắng.

Kiến trúc: Không.

.....

Trần Văn Lâm cũng không ngay lập tức kiến tạo Lâu Đài Lãnh Chúa, mặc dù đây là kiến trúc cơ bản của lãnh địa, Lâu Đài Lãnh Chúa cấp 1 thậm chí còn tăng tới 500 điểm phồn hoa cho lãnh địa, nhưng mà xây dựng cũng cực kỳ tốn kém.

Lâu Đài Lãnh Chúa tốn hai loại vật liệu xây dựng đó là Gỗ - Đá lên tới 1000 đơn vị, còn Kim Loại và Vải tốn 50 đơn vị mỗi loại. Mà bây giờ, thì hắn không có gì trong tay.

Gỗ và Đá thì còn có thể khai thác thủ công được, còn Vải thì cần phải xây dựng Xưởng Dệt trước. Kim Loại cũng vậy, cần xây dựng Xưởng Luyện Kim trước, khai thác quặng Kim Loại về, rồi thông qua Xưởng Luyện Kim thu về vật liệu Kim Loại. Cực kỳ phiền phức.

Chưa kể đến việc, cần 20 người dân xây dựng, tốn tới 10 ngày để hoàn thành. Tiền công mỗi người một ngày lên tới 1 Đồng. Tính ra, chỉ riêng tiền công đã cần đến 2 Bạc. Một lượng tiền không hề nhỏ.

Nên Trần Văn Lâm không có ý định xây Lâu Đài Lãnh Chúa trước. Hơn nữa cũng không cần thiết cho hoàn cảnh hiện tại.

Cần thiết đầu tiên là Nhà Cư Dân: Ở được 10 người, tăng 5 điểm phồn hoa mỗi căn nhà. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu tốn: 50 Gỗ, 10 Đá, 10 Đồng.

Lửa Trại: Tăng cảm giác an toàn, xua đuổi dã thú xung quanh. Tăng 5 điểm phồn hoa. Xây dựng cần 1 người, cần 30 phút để hoàn thành. Tiêu hao: 10 Gỗ, 1 Đá. Thời gian tồn tại: 12 Giờ.

Nhà kho: Chứa vật liệu, cấp 1 chứa được tối đa mỗi loại vật liệu 10.000 đơn vị. Tăng phồn hoa. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu hao: 500 Gỗ, 100 Đá, 5 Đồng.

Nhưng mà vì chưa có bất kỳ vật liệu gì, muốn xây cũng chẳng được. Nên Trần Văn Lâm liền ra lệnh dựng trại tạm thời tại chỗ, hấn phái 2 binh sĩ dẫn theo 40 người dân tiến về dãy núi đá phía xa để khai thác đá, ở trình độ hiện tại, mỗi người dân sẽ mất 10 phút để khai thác một đơn vị vật liệu Gỗ, 20 phút để khai thác 1 đơn vị vật liệu đá, và 30 phút để khai thác 1 đơn vị vật liệu quặng Kim Loại.

40 người dân mang theo thức ăn, đồ đạc, lều vải, có thêm 2 binh sĩ bảo vệ tiến về núi đá. 40 người này tạm thời sẽ trường kỳ ở lại khu núi đá, nếu như khai thác 1 ngày 8 tiếng, thì 40 người có thể khai thác được 960 đơn vị vật liệu Đá trong một ngày. Tất nhiên, còn cần 5 người để vận chuyển lương thực, nhu yếu phẩm đến mỏ, và vận chuyển vật liệu về.

Tiếp tục điều 2 binh sĩ, 60 người dân tiến về khu rừng bên cạnh khai thác gỗ thời gian dài. 60 người, mỗi ngày có thể khai thác 2880 vật liệu Gỗ. Cũng cần 5 người làm công tác vận chuyển vật liệu, cung cấp lương thực.

Xong xuôi việc chia tổ khai thác vật liệu, bên người Trần Văn Lâm chỉ còn 27 người dân, và 5 binh sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bảng xếp hạng thành lập

Muốn thu thập đủ vật liệu, để xây dựng lãnh địa, còn cần thời gian. Trần Văn Lâm liền để 5 người dân và 1 binh sĩ ở lại canh trại tạm thời và lương thực. Còn số binh sĩ và dân thường còn lại, thì sẽ tiến về những bầy thú trên đồng cỏ.

Trên đồng cỏ, đều là thú ăn cỏ, nhưng cũng không phải là không có nguy hiểm. Những loài vật như Voi Mammuth, Trâu Rừng, Hà Mã đều là những loài vật hung bạo, nếu không chú ý, thì cũng vô cùng nguy hiểm, không thể chủ quan. Nên hiện tại hắn chỉ ra lệnh giết những loài như Linh Dương, Nai, Hươu, Lợn Rừng, Thỏ.

Khi vừa giao nhiệm vụ cho tất cả mọi người xong, Trần Văn Lâm bỗng nghe thấy thông báo.

- Thông báo thế giới lần 1.

- Thông báo đến toàn thể Người Chơi. Chúc mừng Người Chơi Jake Markham thành lập Lãnh Địa đầu tiên Thôn Markham.

- Jake Markham được ban danh hiệu Đệ Nhất Lãnh Chúa. Thôn Markham được ban danh hiệu Đệ Nhất Lãnh Địa. Hiệu ứng Đệ Nhất Lãnh Địa: Tăng thêm 50% điểm thu hút nạn dân.

- Thông báo thế giới lần 2.

- Thông báo đến toàn thể Người Chơi. Chúc mừng Người Chơi Jake Markham thành lập Lãnh Địa đầu tiên Thôn Markham.

- Jake Markham được ban danh hiệu Đệ Nhất Lãnh Chúa. Thôn Markham được ban danh hiệu Đệ Nhất Lãnh Địa. Hiệu ứng Đệ Nhất Lãnh Địa: Tăng thêm 50% điểm thu hút nạn dân.

- Thông báo thế giới lần 3.

- Thông báo đến toàn thể Người Chơi. Chúc mừng Người Chơi Jake Markham thành lập Lãnh Địa đầu tiên Thôn Markham.

- Jake Markham được ban danh hiệu Đệ Nhất Lãnh Chúa. Thôn Markham được ban danh hiệu Đệ Nhất Lãnh Địa. Hiệu ứng Đệ Nhất Lãnh Địa: Tăng thêm 50% điểm thu hút nạn dân.

Trần Văn Lâm cũng không cảm thấy ngạc nhiên, mới chỉ bắt đầu 5 ngày, còn chưa ai lên được cấp 10, thì càng không có người lập lãnh địa sớm như hắn.

Nhưng hiệu ứng Đệ Nhất Lãnh Địa kia quả thật rất được, thôn cấp 1 thu hút 30 nạn dân mỗi ngày, tăng thêm 50% tức là 45 nạn dân mỗi ngày. Số lượng không hề nhỏ, phải biết, hiện tại hắn thiếu nhất là người.

Có thêm nhiều người, thì khai thác vật liệu sẽ nhanh chóng hơn, phát triển lãnh địa nhanh hơn, quân đội cũng sẽ nhanh chóng tăng lên. Cứ 10 người dân, độ phồn hoa của lãnh địa sẽ tăng 1 điểm. Và với binh sĩ, tỉ lệ là 5 và 1.

Cần tới 2000 độ phồn hoa để lãnh địa được nâng lên thôn cấp 2. Trở thành lãnh địa cấp càng cao, khả năng thu hút nạn dân càng cao.

Ngồi không cũng không có gì làm, Trần Văn Lâm lấy ra giấy bút, mang sẵn theo bên trong đồng đồ vật, hắn thân là Lãnh Chúa, thì không cần phải vất vả đi luyện cấp, mà để cho binh sĩ của lãnh địa đi giết quái là được. Đó chính là lợi ích của việc làm lãnh chúa. Nhưng cũng vì nhàm chán, hắn muốn mang giấy bút định hướng sơ bộ phát triển của Thôn Markham. Đầu tiên là cần một số lượng lớn nhà dân, cũng không thể để dân chúng sống mãi trong lều trại được. Theo như tình hình hiện tại, thì hắn cần xây 15 cái nhà dân để cung ứng nhu cầu. 15 cái nhà dân, hay chính là Nhà Cư Dân sẽ tốn 750 Gỗ, 150 Đá và 1 Bạc 50 Đồng.

Sau đó mỗi ngày, còn phải xây thêm 6 cái nhà dân, vì mỗi ngày có tới 45 nạn dân mới đến lãnh địa, sẽ tốn 5 cái nhà dân. Thêm một cái là để phòng hờ, tính ra mỗi ngày hắn sẽ tốn thêm 300 Gỗ, 60 Đá và 60 Đồng.

Còn phải xây 5 cái Lửa Trại, chính xác là mỗi ngày 5 cái Lửa Trại, tiêu hao 50 Gỗ và 5 Đá.

Khoảng 5 cái Kho, cũng tiêu hao tới 2500 Gỗ, 500 Đá và 25 Đồng.

Nhà Bếp 5 cái, mỗi cái tiêu hao 100 Gỗ, 20 Đá, và 5 Đồng. 5 cái sẽ là 500 Gỗ, 100 Đá và 25 Đồng.

Tính sơ sơ ra, ngay khoảng đầu, đã tiêu hao 3800 Gỗ, 755 Đá, 2 Bạc. Mỗi ngày tiêu hao thêm tới 60 Bạc. Đây mới chỉ là khoảng thời gian đầu, khi mà người dân còn ít. Sau này, khi mà cư dân tăng cao, sẽ còn phải xây nhiều thứ nữa, như Lò Mỏ, xây tường rào bảo vệ,.... khi có biện pháp thu hoạch được Kim Loại và Vải, thì sẽ phải mở rộng số lượng binh lính lên cao, quả thật là rất đau đầu và tốn kém. Chưa gì, hắn đã thấy số bạc của mình còn lại không thể trụ được bao lâu.

Tiền trong Yriel thế giới giết quái vật không thể rơi ra giống trong mấy trò chơi bình thường kia. Chỉ có buôn bán, hoặc tìm được mỏ vàng, mỏ bạc mới có thể kiếm được tiền. Còn một cách nữa, đó là mua từ những người chơi khác, nhưng hắn không đủ khả năng để đi theo con đường này.

Đang khổ sở vì phát triển lãnh địa, bỗng nhiên lại nghe tiếng thông báo vang lên:

- Vì đã xuất hiện Đệ Nhất Lãnh Địa, nay mở ra các bảng xếp hạng bao gồm: Bảng Xếp Hạng Lãnh Địa, Bảng Xếp Hạng Bang Hội, Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc.

- Vì đã xuất hiện Đệ Nhất Lãnh Địa, nay mở ra các bảng xếp hạng bao gồm: Bảng Xếp Hạng Lãnh Địa, Bảng Xếp Hạng Bang Hội, Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc.

- Vì đã xuất hiện Đệ Nhất Lãnh Địa, nay mở ra các bảng xếp hạng bao gồm: Bảng Xếp Hạng Lãnh Địa, Bảng Xếp Hạng Bang Hội, Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật.

Trần Văn Lâm vội vàng mở các bảng xếp hạng ra kiểm tra.

Bảng Xếp Hạng Lãnh Địa

Thứ nhất: Thôn Markham. Khu vực Seval. Lãnh Chúa Jake Markham.

Thứ hai?

Thứ ba?

Thứ tư:?

Thứ năm:?

Thứ 1000:?

Có tới 1000 Lãnh Địa sẽ được đưa vào bảng, cũng thật nhiều. Trần Văn Lâm thăm nghĩ, nhưng hiện tại thì chỉ có một mình hắn mà thôi.

Bảng Xếp Hạng Bang Hội

Thứ nhất:?

Thứ hai:?

Thứ ba:?

Thứ tư:?

Thứ năm:?

Thứ 5000:?

Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật

Thứ nhất: OneEW. Cấp 9. Chức nghiệp: Cung Thủ. Khu Vực: Mountwind. Nhân Loại.

Thứ hai: Jake Markham. Cấp 8. Chức nghiệp: Cung Thủ. Khu Vực: Seval. Nhân Loại.

Thứ ba: Park PAK. Cấp 8. Chức nghiệp: Nguyên Tổ Pháp Sư. Khu vực: Civic. Night Elve.

Thứ tư: Hiên Viên. Cấp 7. Chức nghiệp: Cung Thủ. Khu vực: Civic. Nhân loại.

Thứ năm: Dragon Alan. Cấp 7. Chức nghiệp: Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ. Khu vực: Civic. Nhân loại.

Thứ sáu: Baby El Nino. Cấp 7. Chức nghiệp: Cuồng Chiến Sĩ. Khu vực: Akeza. Orc

Thứ bảy: Elisius. Cấp 7. Chức nghiệp: Nguyên Tổ Pháp Sư. Khu vực High Grand. Light Elve.

Thứ tám: Gerardo. Cấp 7. Chức nghiệp: Kiếm Sĩ. Khu vực: Hoorfell. Nhân loại.

Thứ chín: Vera Santos. Cấp 7. Chức nghiệp: Sát Thủ. Khu vực: Seval. Nhân loại.

Thứ mười: Takiza. Cấp 7. Chức nghiệp: Võ Sư. Khu vực: Ezcer. Nhân loại.

Thứ 11: Alumi. Cấp 7. Chức nghiệp: Quang Minh Pháp Sư. Khu vực: Vizcer. Nhân loại.

....

Thứ 10000: Garrett. Cấp 5. Chức nghiệp: Hắc Ám Pháp Sư. Khu vực: Civic. Nhân Loại.

Đối với 2 bảng Lãnh Địa và Bang Hội, Trần Văn Lâm không có gì ngạc nhiên. Nhưng khi nhìn đến bảng xếp hạng cá nhân, hắn thật sự kinh ngạc. Khi mà mình mới chỉ xếp thứ 2. Người đứng thứ nhất OneEW quả thật cực kỳ khủng bố, hắn có binh sĩ của lãnh địa cày cấp hộ, mà vẫn thua Edgar Winter. Tên này đúng là biến thái. Nhưng cũng không sao, năm ngày trước hắn chỉ bỏ ra được một chút thời gian để mang binh sĩ đi luyện cấp, do còn phải đi tìm nơi lập lãnh địa. Hiện tại thì liên tục có 4 vị binh sĩ cày cấp hộ hắn, cho dù lúc Offline cũng có thể nhận được kinh nghiệm. Hắn không tin Edgar Winter có thể cày nhanh hơn hắn. Nhất là sau này có càng nhiều binh lính, hắn lên cấp sẽ càng nhanh.

OneEW Edgar Winter đúng là thần thoại sống trong thế giới game thủ, đúng là game thủ xuất sắc nhất ở hạng mục bắn súng FPS. Ba lần được bình chọn là Tuyển thủ chuyên nghiệp xuất sắc nhất thế giới, được trang Newsss bình chọn là "Tuyển Thủ E - Sports Xuất Sắc Nhất" mọi thời đại. Khả năng bắn súng ngoài đời của Edgar Winter cũng vô cùng khủng khiếp, so với mấy nhà vô địch Olympic cũng không hề thua kém, nên việc Edgar Winter chọn cung thủ cũng không có gì kỳ quái.

Một lần nữa để Trần Văn Lâm kinh ngạc đó chính là trong TOP 5. Có tới 3 Người Chơi Cung Thủ, mấy người trong khoảng TOP 100 đó lại, ngoại trừ hắn ra, thì đều là tuyển thủ nổi tiếng thế giới hoặc những bang chủ nổi tiếng như thứ năm Dragon Alan. Chính là bang chủ của bang hội Dragon, tên thật là Alan Think. Hiện tại đã đầu quân cho tập đoàn tài chính thứ hai thế giới APAL.

Cung Thủ vô cùng khó dùng, cần khả năng bắn tên xuất sắc thật sự, như hiện tại Trần Văn Lâm hắn tiền tài không dư dả lắm, hắn thậm chí còn không dám sử dụng cung tên để đi luyện cấp. Cấp bậc của hắn mặc dù xếp thứ 2 trên "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật", nhưng độ thành thực của tất cả

các kỹ năng đều là 0/100. Quả thật có chút thảm hại.

Mà tại Yriel thế giới có tới 8 khu vực cho người chơi lựa chọn, nhưng tại "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật", có tới 30% là Người Chơi ở khu vực trung tâm Civic.

Tại 8 vùng đất của đại lục Yriel, thì Civic chính là vùng đất lớn nhất, giàu có nhất, dân cư đông đúc nhất, nhiều tài nguyên nhất, khí hậu ôn hòa nhất,... Nói chung rất nhiều người chơi sẽ chọn một khu vực như vậy để bắt đầu.

Đang bận rộn cảm thán, Trần Văn Lâm bỗng nhiên thấy khá nhiều thông báo nhận được số lượng kinh nghiệm. Từ 10, 20, 50, đến 70 kinh nghiệm đều có. Hắn biết đây là mấy vị binh sĩ phải đi đang ra tay giết dã thú để lấy lương thực. Dù sao thì hiện tại cũng sắp đến mùa đông, không thể trông trọt lương thực được, nên nguồn cung lương thực hiện tại hoàn toàn dựa vào động vật hoang dã, săn bắn chính là cách duy nhất để kiếm được lương thực.

Càng ngày Trần Văn Lâm càng cảm thấy nhu cầu gia tăng binh lính cấp bách, chỉ dựa vào 4 binh sĩ săn giết thú, thì hiện tại có thể tạm thời trụ được, chứ chỉ vài ngày sau, khi số lượng lớn nạn dân gia nhập lãnh địa, 4 binh sĩ căn bản không thể nào săn giết thú kịp. Nhất là khi mùa đông đến, đa số dã thú cũng sẽ tìm nơi trú ẩn nghỉ đông, muốn săn cũng săn không được. Mùa đông ở Seval vô cùng khắc nghiệt, kéo dài tới 4 tháng, lúc đó nhu cầu lương thực sẽ càng cấp bách.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Dư âm

Khi đã đăng nhập được khoảng 7 tiếng, Trần Văn Lâm liền xem thử thông tin cá nhân, dù sao cũng đã cử binh sĩ đi săn giết dã thú được 6 tiếng liền rồi.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm

*Tên ingame: Jake Markham

*Giới tính: Nam

*Tộc: Nhân Loại

*Chức nghiệp: Cung Thủ

*Level: 10.

*Thang kinh nghiệm: 34300/51200.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũ tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 440 (+20)

Pháp Lực: 190 (+10)

Thẻ Lực: 280 (+20)

Công kích vật lý: 62 (+5)

Công kích phép thuật: 23 (+2)

Phòng thủ vật lý: 11 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 11 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 1.2/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 1/S (+0.1)

Hồi thẻ lực: 2.9/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp Mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 100m (+1m). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 5 thẻ lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 500% (+50%). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 30 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 300 S (-10). Tồn Tại: 5 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 50% Sát thương phép thuật (+10%). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 5 Thẻ lực, 10 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 5 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 10% (+2) Tốc độ chạy trong 5S(+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 100 S - 1 S.

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 100% Sát thương phép thuật (+50%). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 5 thẻ lực, 10 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 20% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 100S - 1.

Tiền trận - Kích Hoạt: Cấp mở: lv10. Sát thương: 50% Sát thương vật lý (+10%) mỗi mũi tên. Mô Tả: Bắn một loạt tên về phía trước mặt trong phạm vi 30m, hình vòng cung 45 độ, chia làm 9 hàng, mỗi hàng 10 (+1) mũi tên. Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 100 Thẻ lực, 50 (+5) Pháp lực, 90 (+9) mũi tên. Thời gian Cooldown: 600S - 20S.

Thần tiễn thủ - Tỷ Lệ: Mỗi khi tấn công bằng Bắn Tên có 5% Tỷ lệ xuất hiện. Tăng 30% (+10%) tốc độ tấn công, Bạo kích gia tăng 5% (+1%), bỏ qua né tránh 5% (+1%), bỏ qua phòng thủ vật lý 5 (+1). Thành thực: 0/100 (+100%).

- Hành trang*

Vật phẩm:

+Mũi tên (Trắng), số lượng 200: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 2.

- Dao găm thép (Trắng), số lượng 1: Vũ khí phụ, dùng cho cận chiến. Sát thương vật lý: 3.
- Tiền bạc: 0 Vàng - 45 Bạc - 27 Đồng.

.....

Chỉ vòn vén 6 tiếng, hần đã lên đến cấp 10. Tới cấp 10, lại có thêm 2 kỹ năng là Tiền Trận và Thần Tiền Thủ.

Xem một chút "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật", thì hần đã vững vàng vượt qua Edgar Winter. Hần đã cấp 10, hơn nữa còn được tầm hơn 60% thanh kinh nghiệm. Còn Edgar Winter vẫn là cấp 9, so với hần kém rất nhiều.

Sau này khoảng cách sẽ càng được tăng cao, khi mà chỉ cần hần còn là Lãnh Chúa, thì cho dù Offline, vẫn nhận được kinh nghiệm đều đều. Trong khi người chơi bình thường, chỉ có thể cày 8 tiếng mỗi ngày.

.....

Thế giới thực Thiên Tinh. Người dân trên thế giới đang bàn tán xôn xao về sự xuất hiện của ba bảng xếp hạng vừa xuất hiện trong Yriel thế giới.

Mọi người càng không tin được rằng lại có người trở thành Lãnh Chúa sớm như vậy. Hiện giờ chẳng ai biết cách kiếm "Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa" như thế nào, nên việc bỗng nhiên xuất hiện một Lãnh Chúa làm mọi người rất ngạc nhiên. Sau đó thì vô số người đăng lên xin xỏ người tạo nhân vật Jake Markham chia sẻ, chỉ cho cách kiếm được "Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa".

Sau đó thì lại càng quá đáng, mấy thánh từ thiện lại xuất hiện, đại diện cho mấy tổ chức từ thiện kêu gọi "Jake Markham" chia sẻ cho họ biết cách lấy được "Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa", tạo phúc cho nhân loại. Thậm chí còn có ý tứ rằng, nếu "Jake Markham" không chia sẻ, thì chính là kẻ nhỏ nhen, độc ác, không gặp kết cục tốt.

Rồi rất nhiều các tập đoàn đăng lên các tờ báo lớn, sẵn sàng bỏ ra nhiều tiền để mua thông tin về cách lấy "Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa". Những tập đoàn này ít ra cũng dễ chịu và tử tế hơn đám Thánh Từ Thiện kia nhiều. Dù sao thì ai cũng biết, Lãnh Địa có vẻ lợi hại hơn Bang Hội rất nhiều, lợi ích kiếm được lại càng không lồ.

Cũng có không ít chủ đề bàn tán về những người đứng đầu "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật", đại khái đều than thở đây toàn là quái nhân, kỹ thuật vừa tốt, lại vừa có tập đoàn kinh tế lớn hậu thuẫn giúp đỡ, đúng là cùng là con người với nhau, sao cách biệt lại lớn như vậy. Nhất là OneEW, không phải là Lãnh Chúa như Jake Markham, nhưng cây cấp lại không thua kém bao nhiêu. Nhờ có Yriel thế giới, những tuyến thủ chuyên nghiệp này càng ngày lại càng có nhiều người quan tâm, hâm mộ. Hiện tại những nhân vật trên "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật" so với mình tính hạng A còn hot hơn rất nhiều.

Trần Văn Lâm đọc những tin tức này, liền cảm thấy không có gì lạ, đối với đám Thánh Từ Thiện, thì hần bắt lức, không quan tâm đến bọn họ nói gì là tốt nhất.

Còn về việc các tập đoàn lớn công khai mua thông tin về "Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa", hần cũng không có cách gì, cái lệnh bài và thân phận này của hần, là may mắn bị lỗi lúc tạo nhân vật mới có được, muốn tìm tằm "Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa" thứ hai, hần cũng không có biện pháp. Muốn bán cũng không có thông tin để bán. Thật ra thì cho dù có, hần cũng sẽ không bán, hần đang có lợi thế so với những Người Chơi còn lại, ngu gì phá bỏ lợi thế này chứ.

Ngoài ra, có một tin tức Trần Văn Lâm cảm thấy khá thú vị, đó chính là một loại công việc mới đã xuất hiện, chỉ xuất hiện khi mà Yriel thế giới ra mắt. Nghề này dành cho những người chơi có kỹ năng không tốt, nhưng vẫn muốn kiếm tiền từ trò chơi này. Họ liền phát triển một nghề, gọi là "Người Khai Thác Vật Liệu Tại Yriel".

Những người này đại khái là không có kỹ năng chơi trò chơi, cây cấp cũng không nổi, liền đi tìm những mỏ đá, đến đó khai thác, rồi bán lại cho NPC, 50 đơn vị vật liệu Đá (Trắng) sẽ bán được 1 Đồng. Rồi lại giao dịch Đồng với những tập đoàn lớn, 1 Đồng lại đổi được 10 MoE.

Phải nói nghề này hiện tại khá là hot, Người Chơi khai thác vật liệu đá nhanh hơn NPC rất nhiều, chỉ mất 10 phút là có thể khai thác 1 đơn vị vật liệu bất kỳ. Cho dù đó là vật liệu Gỗ, Đá, hay Kim Loại. Một ngày có 8 tiếng hoạt động trong Yriel thế giới, nếu cố gắng không ngừng nghỉ, thì mỗi ngày đều được 48 đơn vị vật liệu Đá (Trắng), tức là cũng gần 10 MoE mỗi ngày. Nếu may mắn tìm được vật liệu cao cấp hơn như Lục hay Lam chẳng hạn, thì sẽ giàu to. Nhưng khu vực an toàn hiếm khi xuất hiện vật liệu cao cấp, nên việc tìm được vật liệu Lục hay Lam là khá hiếm.

Ngoài ra, đi khai thác vật liệu, cũng có kinh nghiệm, mặc dù rất thấp, nhưng cũng là có. Có còn hơn không mà.

Trần Văn Lâm không khỏi kinh ngạc sự nhạy bén của người trên thế giới. Chưa gì đã tìm ra cách thức kiếm tiền mới, hơn nữa còn là công việc thu nhập khá cao. Phải biết hồi trước đó không lâu, hần mỗi tháng cũng chỉ có tối đa khoảng 25 MoE mà thôi.

Xem xong tin tức, Trần Văn Lâm liền lấy đồ ăn để sẵn trong tủ ra ăn tạm cho đỡ đói rồi đi ngủ.

Ngủ một mạch từ khoảng 9 giờ sáng đến 6 giờ chiều mới tỉnh lại, hần tắm rửa, ra ngoài ăn uống xong liền quyết định đi dạo.

Ra đến quán nước của Bùi Phương Thảo, hần thấy chỉ có một mình nàng ngồi đấy liền đến chào hỏi:

- Chào cậu, vẫn khỏe chứ?

Bùi Phương Thảo liền gật đầu nói:

- Lâm à, chào cậu. Vẫn ổn. Ừm, sao nhìn cậu có tinh thần hơn mấy ngày trước nhiều nhỉ?

Trần Văn Lâm mấy ngày qua tâm lý đều rất vui vẻ, tiền hẩn tạm thời cũng không thiếu, ăn uống cũng tốt hơn. Nhất là tâm lý biến đổi, không còn là kẻ nghèo hèn tự ti như trước kia. Mà tại Yriel thế giới, hẩn chính là Đệ Nhất Lãnh Chúa, thân phận cao quý, dưới trướng có hơn 100 người phục vụ, sai bảo cũng quen. Thành ra tinh thần, khí chất của hẩn mấy ngày qua thay đổi khá nhiều, nhưng bản thân hẩn cũng không nhận ra được thay đổi này.

Trần Văn Lâm nghe Bùi Phương Thảo hỏi vậy liền cười trả lời:

- Trong Yriel thế giới hoạt động cũng không tệ lắm, kiếm được kha khá mà. Hẩn là như vậy. Còn cậu thế nào?

Bùi Phương Thảo thì lại buồn rầu nói:

- Mình chắc cũng chuẩn bị nghỉ bán quán, dạo này người ta toàn quan tâm đến Yriel thế giới. Cũng ít người ra quán nước tán chuyện. Ngày nào cũng ế chổng chơ.

Trần Văn Lâm thấy vậy nhắc nhở:

- Cậu làm "Người Khai Thác Vật Liệu Tại Yriel" cũng được mà, mình đọc thấy thu nhập không tệ lắm. À mà cậu lập nhân vật ở khu nào?

- Mình ở khu Seval, ở đó lạnh ghê cậu ạ, cảm nhận như thật luôn. Mà mình nghĩ bán quán thì cũng tính chuyên tâm làm "Người Khai Thác Vật Liệu Tại Yriel", 2 đứa bạn cùng phòng mình cũng nghĩ làm ở ngoài rồi. Giờ cả 3 đứa tính tập trung vào khai thác Đá mang đi bán. Mình chơi Nguyên Tố Pháp Sư. Cậu thì sao?

- Ồ, may mắn nhỉ, mình cũng ở Seval, khi nào có điều kiện thì gặp nhau, mình mang cậu đi cày cấp.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Phát hiện mỏ Vàng

Đã 14 ngày từ khi Thần cho phép đăng nhập vào Yriel thế giới. Tức là Trần Văn Lâm thành lập lãnh địa cũng đã được 9 ngày, Thôn Markham của hẩn cũng đã thay đổi rất nhiều. Cư dân đã tăng lên rất nhiều, lên đến 553 người. Cũng đã có sơ sơ số lượng kiến trúc, ngoài ra, độ phồn hoa cần để lên Thôn cấp 2 cũng sắp đủ.

Chỉ cần lên đến Thôn cấp 2, là hẩn có thể xây Xưởng Luyện Kim và Xưởng Dệt Vải.

Thật sự mà nói thì số lượng binh sĩ của lãnh địa quá ít, chỉ có 9 binh sĩ. Trong khi đó, số lượng cư dân tổng số lên tới 553 người. Chênh lệch cực kỳ lớn. Nhưng vì không có Xưởng Luyện Kim, lãnh địa không thể sản xuất ra vật liệu Kim Loại, nên thành ra cho dù có Lò Rèn thì cũng không thể sản xuất ra vũ khí. Còn về phần áo giáp, cho dù có Kim Loại, nhưng nếu không có Vải hỗ trợ, thì cũng không thể tạo ra áo giáp.

Thông tin lãnh địa

Tên: Markham Lãnh Địa.

Danh hào: Đệ Nhất Lãnh Địa.

Lãnh Chúa: Jake Markham

Loại: Thôn trang cấp 1.

Vị trí: Đồng bằng Izs.

Tính năng đặc biệt: Thu hút 45 nạn dân mỗi ngày.

Cư Dân: 553.

Quân đội: 9 Bộ binh. 0 Cung thủ. 0 Kỵ binh.

Phồn thịnh: 1709/2000 (Dựa theo số cư dân, kiến trúc. Khi đạt đến độ phồn thịnh yêu cầu, được phép nâng lên cấp độ lãnh địa tiếp theo).

Vật liệu:

- 87408 Đơn vị lương thực trắng.
- 46800 Đơn vị gỗ trắng.
- 11375 Đơn vị đá trắng.
- 0 Đơn vị kim loại.
- 0 Đơn vị vải.

Kiến trúc:

- Nhà Cư Dân: Ở được 10 người, tăng 5 điểm phồn hoa mỗi căn nhà. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu tốn: 50 Gỗ, 10 Đá, 10 Đồng. Số lượng hiện có: 70.
- Lửa Trại: Tăng cảm giác an toàn, xua đuổi dã thú xung quanh. Tăng 5 điểm phồn hoa. Xây dựng cần 1 người, cần 30 phút để hoàn thành. Tiêu hao: 10 Gỗ, 1 Đá. Thời gian tồn tại: 12 Giờ. Số lượng hiện có: 5.
- Nhà kho: Chứa vật liệu, cấp 1 chứa được tối đa mỗi loại vật liệu 10.000 đơn vị. Tăng phồn hoa. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu hao: 500 Gỗ, 100 Đá, 5 Đồng. Số lượng hiện có: 10.
- Lò mổ: Nơi chế biến thịt động vật thành lương thực. Tăng 20 điểm phồn hoa. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu hao: 100 Gỗ, 20 Đá, 5 Đồng. Số lượng hiện có: 5.
- Bếp lửa: Nơi chế biến thức ăn, giúp đồ ăn ngon hơn. Tăng 20 điểm phồn hoa. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu hao: 100 Gỗ, 20 Đá, 5 Đồng. Số lượng hiện có: 5.
- Tiệm mộc: Nơi chế tạo đồ vật bằng gỗ. Tăng 20 điểm phồn hoa. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu hao: 100 Gỗ, 20 Đá, 5 Đồng. Số lượng hiện có: 5.

.....

Hiện tại trên lãnh địa của hãn đang có 200 người khai thác gỗ, 150 người khai thác đá, 50 người xây dựng, 19 người làm việc trong lò mổ, 20 người canh giữ kiến trúc lãnh địa, 20 đánh cá, 35 người làm nhiệm vụ vận chuyển, 10 người làm trong bếp, 10 người làm trong tiệm mộc. Còn 30 người còn lại, đi theo mấy vị binh sĩ hỗ trợ săn thú rừng.

Các vật liệu như Đá, Gỗ, Lương Thực hiện tại đều khá dư giả. Nên Trần Văn Lâm quyết định cần nhanh chóng tăng lên Thôn cấp 2.

Sau một hồi kiểm tra, Trần Văn Lâm quyết định sẽ xây thêm 10 Lò rèn, tăng được 200 điểm phồn hoa, mặc dù tạm thời chưa sử dụng được. Ngoài ra, hãn còn muốn tăng cấp Kho lên nữa. Chỉ cần hoàn thành hai hạng mục này, là sẽ đủ điểm phồn hoa cần nâng cấp lãnh địa.

- Lò Rèn: Nơi rèn công cụ, vũ khí sắt. Tăng 20 điểm phồn hoa. Xây dựng cần 5 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu hao: 100 Gỗ, 20 Đá, 5 Đồng. Số lượng hiện có: 5.
- Nhà Kho: Chứa vật liệu, cấp 2 chứa được tối đa mỗi loại vật liệu 50.000 đơn vị. Tăng thêm 200 điểm phồn hoa (cấp 1 là 100, 2 là 200, cộng lại 300). Xây dựng cần 10 người, cần 1 ngày để hoàn thành. Tiêu hao: 3000 Gỗ, 1000 Đá, 10 Đồng.

Đã quyết định thì không do dự nữa, Trần Văn Lâm ngay lập tức ra lệnh cho những người làm nhiệm vụ xây dựng bắt đầu xây Lò Rèn và nâng cấp nhà kho.

.....

Cũng đã 9 ngày kể từ khi 3 loại bảng xếp hạng được lập ra, Trần Văn Lâm mới cảm thấy luyện cấp ở đây lâu kinh khủng, hãn nhò vào binh sĩ liên tục luyện cấp, nhưng mới chỉ lên tới cấp 14, còn những Người Chơi khác, cho dù là siêu nhân Edgar Winter cũng chỉ là cấp 12 mà thôi, so với hãn kém rất xa. Có lẽ đây sẽ là một trò chơi lâu dài, đòi hỏi tính kiên nhẫn, từ từ từng bước tiến lên. Không có kiểu vèo một cái, chỉ vài tháng đã cày full cấp, như thế thì đúng là không xứng đáng làm trò chơi do Thần tạo ra.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham.

*Danh Hào: Đệ Nhất Lãnh Chúa.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 14.

*Thang kinh nghiệm: 26300/256000.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi: không.

*Sùng vật: không

Vì đã lên đến tận cấp 14, nên Trần Văn Lâm đang có ý định ra ngoài tập luyện bắn cung một chút, dù sao, là một Cung Thủ mà lại không biết cách bắn cung, thì đúng là trò cười. Khi hắn vừa đi ra khỏi lãnh địa, bỗng nhiên thấy một binh sĩ thường xuyên bảo vệ khu vực gần dãy núi đá chạy tới nói gấp:

- Thưa Markham đại nhân, chúng tôi phát hiện mỏ Vàng.

Hả? Trần Văn Lâm vô cùng sùng sốt, không ngờ lại tìm được mỏ Vàng, hiện tại hắn đang thiếu tiền, chỗ tiền còn lại cũng không duy trì được lâu, mà nơi này thì khá heo lánh, có lẽ phải đi rất xa mới tìm được một chỗ có thành trì nhân loại, chỉ có giao dịch tại đó mới có thể có thêm tiền.

Nhưng hiện tại có mỏ Vàng, thì mọi chuyện dễ dàng hơn nhiều. Trần Văn Lâm không kịp chờ đợi liền nói:

- Ở chỗ nào, dẫn ta đi xem.

Binh sĩ kia vội đáp:

- Vâng thưa đại nhân. Thật ra thì cũng cách khu mỏ đá không xa lắm. Gần đó cũng phát hiện thêm một mỏ sắt khá lớn.

Không lâu sau đó, Trần Văn Lâm đi theo vị binh sĩ kia đến một vùng trũng nằm ở dưới chân núi đá, chỗ này cũng khá gần thác nước chảy từ trên núi xuống hồ nước.

Ở chỗ này, Trần Văn Lâm có thể dễ dàng nhận ra, lớp đá sỏi còn lẫn vào không ít những mảnh Vàng nhỏ, hoặc thậm chí là thấy rõ một mẫu Vàng bám trên cục sỏi. Khai thác Vàng ở nơi này không khó lắm, không cần vất vả như khai thác Kim Loại, người dân hoàn toàn có thể tự làm ra hệ thống đãi vàng vụn từ gỗ là có thể thu hoạch được Vàng, nhất là kiểu mỏ Vàng lộ thiên như thế này, thì khai thác lại càng dễ dàng.

Trần Văn Lâm quay sang dặn binh sĩ:

- Điều 20 người khai thác gỗ đến đây đãi vàng. Sau đó mỗi ngày thêm 5 người. Đạt đến 50 người thì dừng, không cần bổ sung. Còn nữa, người vận chuyển đá tiện thể cũng qua đây vận chuyển vàng luôn. Người và một binh sĩ nữa làm nhiệm vụ canh gác, mỏ Vàng này vô cùng quan trọng, không được để xảy ra sự cố gì. Rõ chứ?

Binh sĩ kia vội vàng trả lời:

- Rõ thưa ngài!

Trần Văn Lâm nghĩ một chút rồi dặn thêm:

- Bây giờ người đi sắp xếp, tiện thể báo cho bên khai thác đá, cử 20 người chuyển sang khai thác sắt, mỗi ngày bổ sung thêm 5 người, tới 200 người thì dừng lại. Cần thực hiện ngay.

Trần Văn Lâm lúc này cảm thấy mình cực kỳ may mắn, và cũng vô cùng hạnh phúc. Mỏ Vàng này vô cùng lớn, cho dù hắn không phải chuyên gia, thì cũng có thể cảm nhận được mỏ Vàng lộ thiên này chứa nhiều Vàng thế nào. Trên mặt đã thấy nhiều Vàng như vậy, thì đào sâu xuống dưới, chắc chắn sẽ càng nhiều. Mỏ Vàng này xuất hiện chả khác gì đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, xây dựng lãnh địa cần tiền, rất nhiều tiền. Hiện tại thì tiêu hao tiền có vẻ không tốn bao nhiêu, cũng vì lãnh địa mới lập. Nhưng nếu thành lập lâu dài, sẽ khác rất nhiều. Muốn dân tâm ổn định, không bất mãn với Lãnh Chúa, thì phải trả tiền công cho họ. Hiện tại lãnh địa mới được kiến thiết trở lại, ai cũng muốn để lãnh địa phát triển ổn định, nên sẽ không nhắc đến vấn đề tiền công, nhưng khi mà lãnh địa ổn định trở lại, tiền công là điều không thể thiếu. Bọn họ là Cư Dân, không phải là Nô Lệ, nên việc làm cho Lãnh Chúa, thì nhận tiền công từ Lãnh Chúa là điều hiển nhiên.

Nghĩ tới đây, Trần Văn Lâm vội vàng quay trở về lãnh địa, gặp vị binh sĩ đang canh gác ở đây dặn:

- Từ giờ, ta phong người làm người quản lý nhân công. Ngay khi khai thác Vàng thành công, liền áp dụng chế độ trả tiền công cho những người làm thuê cho Lãnh Chúa.

Binh sĩ kia vội vàng cảm ơn rồi hỏi:

- Thưa Lãnh Chúa đại nhân, tiền lương áp dụng thế nào ạ?

Nghĩ nghĩ một chút, cảm thấy hơi mệt mỏi, Trần Văn Lâm liền nói:

- Chỉ cần là làm việc, từ khai thác, vận chuyển, hay canh giữ, đều được 1 Đồng mỗi ngày. Ngoài ra, lương thực hiện tại không phát miễn phí, 1 Đồng sẽ mua được 10 đơn vị Lương Thực. Tốt lắm, cứ như vậy mà thực hiện.

Người dân ở Seval cho Trần Văn Lâm cảm giác rất ngay thẳng, do khí hậu phương bắc lạnh giá, nên họ cũng rất cao lớn, khỏe mạnh. Một người đàn ông bình thường, không cần là chiến binh, cũng có thể dễ dàng đánh bại một con sói xám. Ở đây họ thờ phụng Thần Chiến Tranh Zeta, một trong những Trinity. Tính cách ngay thẳng, thường xuyên sử dụng nắm đấm để giải quyết mâu thuẫn, là những gì nói về tộc Nerz vùng Seval.

Về phần Binh Sĩ, họ càng đề cao tinh thần trung thực, trung thành với chủ nhân của mình, nhất là sự kính trọng của họ dành cho Lãnh Chúa. Nên Trần Văn Lâm cũng không có gì lo lắng khi giao cho binh sĩ việc trông coi mỏ Vàng, hoặc là quản lý tiền công của người dân. Sẽ không có chuyện họ gian lận.

Nó không đơn giản chỉ ở tính cách, mà giống như tín ngưỡng vậy. Không được phép làm điều gì tổn hại đến Lãnh Chúa.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Guardian và Dragon Slayer

Ngày thứ 17.

Khi mà lãnh địa đã tăng lên tới Thôn cấp 2, những nơi cần thiết như Lò Rèn, Xưởng Luyện Kim, Xưởng May, Đường Lát Đá,....

Số lượng dân cũng lên tới 733 người, trong đó quân đội đã khuếch trương lên khá nhiều, tính cả 9 vị binh sĩ cũ, tổng cộng là 63 người. Mỗi vị binh sĩ cũ sẽ mang theo 6 binh sĩ mới đi làm nhiệm vụ.

54 binh sĩ mới, so với những binh sĩ cũ yếu hơn nhiều, lò rèn của lãnh địa cũng chưa phải là lò rèn cao cấp, nên binh sĩ mới chỉ được mặc một thân thuẫn tủy trang bị phẩm chất trắng, so với đủ bộ trang bị lực thì kém hơn nhiều. Ngoài ra, Trần Văn Lâm đặc cách lập thêm tổ đội thợ săn, do cư dân tạo thành. Thợ săn chỉ được trang bị cung, tên và kiếm ngắn, không được trang bị áo giáp như binh lính.

NPC, không giống như Người Chơi, cây quái là lên cấp. Còn NPC thì cần chính là tập luyện, nâng cao kỹ năng. Nhưng nhờ vào việc đàn ông dân tộc Nerz ai nấy đều cao to mạnh mẽ, sinh ra đã vô cùng thiện chiến. Nếu muốn miêu tả, thì có thể xem họ như tộc Viking tại thế giới thực vậy. Nên cho dù là lính mới, cũng có sức chiến đấu không hề tệ.

Mấy ngày qua mỏ Vàng thu hoạch cũng được rất lớn, đúng là mỏ Vàng lộ thiên chất lượng cao, chỉ trong vòng 3 ngày ngắn ngủi, đã thu về 500 Vàng. Đây là số lượng vô cùng khổng lồ đối với Người Chơi ở thời điểm hiện tại, nếu tính ra mà nói, chính là giá trị tới 50 triệu MoE, con số mà có mơ, Trần Văn Lâm cũng không dám mơ.

Nhưng mà Trần Văn Lâm biết rõ tại sao tiền trong Yriel thế giới lại có giá đến vậy. Đơn giản chỉ vì nó vô cùng quan trọng cho việc người sẽ đạt được thành tựu bao nhiêu tại thế giới này, qua đó nhận được cái gọi là "Phần thưởng từ Thần", tiền so với phần thưởng đó, quả thật không là cái gì. Những tập đoàn kinh tế lớn không phải là người ngu dốt, họ không đời nào bỏ phí một số lượng lớn tiền bạc, nhân lực, thời gian ra như vậy được. Cần phải có thu hoạch phong phú hơn nhiều so với những gì họ bỏ ra, thì họ mới điên cuồng như vậy. Tập đoàn kinh tế nào cũng thi nhau đổ tiền, quảng cáo rầm rộ, thu hút thêm nhân tài vào đầu quân cho họ.

Trần Văn Lâm hẳn mặc dù không thông minh được như người của mấy tập đoàn kia, nhưng hẳn cũng không phải người ngu. Việc đơn giản như vậy hẳn không thể nào không biết.

Lần này vào trò chơi, Trần Văn Lâm cảm thấy khá là đặc biệt, binh sĩ nói rằng sáng hôm nay, khi đi tuần ở khu rừng phía nam lãnh địa, họ phát hiện ra một người mặc áo giáp đen kín mít, khá là cồng kềnh nằm bất tỉnh nhân sự tại đó. Binh sĩ nói rằng mặc đồ kiểu vậy, chỉ có thể là chiến binh của hội Guardian, những người thuộc hội Guardian còn gọi là những Dragon Slayer, Kẻ Diệt Rồng.

Dragon Slayer chính là một truyền thuyết tại khu vực Seval. Thời xưa, khi mà loài Rồng do Ác Thần Bane tạo ra hoành hành vô cùng khủng khiếp trên đại lục Yriel, mọi loài vật đều sợ hãi loài Rồng. Mặc dù Rồng có số lượng không nhiều, nhưng sức mạnh vô địch khiến cho chúng trở nên vô cùng khó đối phó, thậm chí là không thể giết nổi.

Nhưng mà sau này một bộ phận chiến binh tộc Nerz, sinh sống tại Seval đã lập ra hội Guardian. Guardian là tập hợp những chiến binh xuất chúng của tộc Nerz, họ tìm cách đối phó loài Rồng. Vào thời kỳ cực thịnh của mình, hội Guardian từng sáng ngang với những thế lực đứng đầu trên Yriel thế giới. Họ thậm chí còn đuổi giết, truy sát loài Rồng biến mất sạch sẽ khỏi bốn vùng High Grand, Seval, Hoorfell và Mountwind. Thanh danh lan khắp Yriel thế giới, thậm chí có không ít người hy vọng bọn họ có thể tiêu diệt loài Rồng.

Nhưng mà cực thịnh rồi thì tất suy, Bane nổi giận, rời khỏi ngọn núi God Gate, ra tay sát hại Hội Trưởng và 3 vị Hội Phó Guardian, rồi bình thân rời đi. Bốn người đứng đầu bị giết, hội Guardian trở nên vô cùng hỗn loạn. Nhân cơ hội này, hai tộc Light Elve và Night Elve đồng loạt phái số lượng lớn cường giả truy sát hội Guardian, nhằm làm cho Guardian không thể hồi phục trở lại.

Không chỉ có Light Elve và Night Elve bỏ đá xuống giếng, còn có rất nhiều hội nhóm khác ra tay với Guardian, khiến cho họ từ hoạt động ở cả bốn vùng đất biên thành co cụm ở Seval. Nhưng rồi cũng không lâu sau đó, ngay cả tổng bộ Guardian tại Seval cũng bị phá hủy, suýt chút nữa thì bị tiêu diệt hoàn toàn. May mắn Thần Chiến Tranh Zeta xuất hiện, đưa đi một bộ phận chiến binh còn sống. Từ đó Guardian cũng biến mất, rất ít khi xuất hiện, có người nói họ đã tan rã, có người nói họ chỉ chuyển sang hoạt động bí mật. Nhưng nói gì thì nói, Guardian hiện tại chỉ còn là cái tên. Cho dù có xuất hiện, thì cũng bị hai tộc Light Elve và Night Elve công khai lùng bắt. Từ đó những Dragon Slayer cũng biến mất, loài Rồng cũng đã trở lại Seval.

Truyền thuyết về Dragon Slayer luôn được người dân Seval truyền lại cho nhau, từ đời này sang đời khác, trong câu chuyện. Một vị chiến binh mặc áo giáp đen nặng nề, mũ giáp khắc hình đầu của một con Rồng, cầm vũ khí lao vào chém giết loài Rồng, loài vật mà những người khác nhìn thấy chỉ có nước chạy vì mạng sống.

Trần Văn Lâm khi làm Lãnh Chúa, vẫn thường nghe dân chúng rỉ tai nhau về truyền thuyết của những Dragon Slayer, đồng thời họ cũng rất căm thù hai

tộc Light Elve và Night Elve. Nếu không phải bọn họ ra tay lúc Guardian mới mất đi bốn nhân vật chủ chốt, thì Guardian đã không sụp đổ, người dân Seval càng không phải chịu cảnh lo sợ, lo sợ một ngày nào đó, một con Rồng to lớn xuất hiện, thiêu rụi nhà cửa, tàn sát người thân của họ. Hẳn cũng thật không ngờ trong lãnh địa của mình lại xuất hiện một Dragon Slayer, không biết là nên vui hay nên buồn. Dù sao thì, người hùng, chỉ nên tồn tại dưới hình dạng tượng đất. Người hùng còn sống, chính là đe dọa đối với rất nhiều người.

Trần Văn Lâm đi theo binh sĩ tiến về căn phòng mà Dragon Slayer đang ở. Khi mới nhìn thấy Dragon Slayer, hắn cảm thấy liệu có phải mọi người quá kính nể Dragon Slayer này hay không, mà họ không hề cởi giáp của đối phương ra để xem xét bị thương gì, mà vẫn để Dragon Slayer mặc nguyên xi bộ giáp kín từ đầu đến chân. Nhưng mà hỏi ra thì mới rõ, bộ giáp mà Dragon Slayer đang mặc đã được làm phép, không thể mở giáp ra theo cách bình thường. Không có cách, hắn cũng chẳng biết làm gì, thử dò xét thông tin của đối phương xem thế nào, thì cũng chẳng có thông tin rõ ràng.

Thôn tin NPC

Tên:???

Giới tính:???

Tuổi:???

Tộc:???

Cấp:???

Chức nghiệp: Dragon Slayer.

Trang bị: Dragon Slayer Sword phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Shield phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Bow phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Armor Set phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Boot phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Gauntlet phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Helmet phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Ring phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Necklace phẩm chất Cam 3 sao.

Hiệu ứng đủ bộ Dragon Slayer: Kháng 40% sát thương từ đòn tấn công của Loài Rồng. 30% Sát thương phép thuật.

Nhìn thấy thôn tin này, Trần Văn Lâm không khỏi hít một hơi lạnh, thật khủng khiếp trang bị, một thân thuần trang bị phẩm chất Cam 3 sao. Cam so với trắng lớn hơn tận ba bậc, chỉ thua trang bị phẩm chất Vàng và Đỏ. Chưa kể đến hai hiệu ứng kia, đúng là khắc tinh của Rồng.

Nhưng mà ngoại trừ trang bị, thì cũng không tìm hiểu được gì. Dùng sức mạnh mở giáp ra tịch thu thì Trần Văn Lâm hẳn không đủ khả năng. Mà cho dù đủ khả năng, hắn cũng không dám làm điều này, lỡ đối phương tính lại giữa chừng, thì số binh sĩ của hắn không đủ để cho đối phương nhét kẻ rặng.

Đang không biết làm gì, bỗng nhiên thấy đối phương cử động nhẹ phần đầu, có vẻ như là đã tỉnh, đang định gọi binh sĩ vào cho chắc, hắn lại nghe thấy một tiếng rên đau đớn phát ra từ bộ giáp kín mít kia. Tiếng rên đau đớn cũng không có gì lạ, dù sao thì đối phương hẳn là đang bị thương. Nhưng hắn có thể rõ ràng, tiếng rên này là của nữ nhân, rất dễ nghe, mà còn có thể làm người khác suy nghĩ lung tung. Thấy đối phương đã ngồi dậy, Trần Văn Lâm liền hỏi:

- Người đã tỉnh?

Trong bộ giáp Dragon Slayer phát ra một giọng nói nữ tính dễ nghe, so với giọng nữ lúc tạo nhân vật còn dễ nghe hơn:

- Ân, đã tỉnh. Cảm ơn vì đã cứu ta. Đây là nơi nào?

Trần Văn Lâm vội vàng nói:

- Không có gì, hơn nữa người cũng không phải ta cứu, mà là binh sĩ của ta phát hiện đưa về đây. Vết thương của người thì bọn ta không giúp được gì. Còn ở đây là lãnh địa của ta, Thôn Markham.

Cô gái kia bỗng lấy hai tay mở phần mũ giáp ra nói:

- Cho dù là vậy, thì ta cũng vô cùng cảm kích. Xin giới thiệu, ta là Agatha Maskin, một Dragon Slayer.

Nhìn thấy dung mạo cô gái này, điều đầu tiên mà Trần Văn Lâm cảm thấy là đẹp, vô cùng xinh đẹp, giống như thiên thần trong truyện cổ tích vậy, da trắng nõn, sống mũi cao, bờ môi đỏ đầy đặn, đôi mắt xanh long lanh, khuôn mặt V line, mái tóc vàng óng ả. Có thể nói là hoàn hảo, có vẻ rất trẻ tuổi, chỉ tầm 20 tuổi mà thôi. Nhưng làm cho hắn càng kinh ngạc hơn, đó là cô gái này có một đôi tai nhọn vô cùng xinh đẹp.

Là tộc Light Elve. Trần Văn Lâm quả thật thấy đầu óc có chút chập mạch, thế nào mà một Dragon Slayer lại là Light Elve. Hắn lắp bắp nói:

- Người là, là người Light Elve?

Agatha Maskin hỏi ngược lại:

- Tại sao ta lại không thể là Light Elve?

Trần Văn Lâm nhanh chóng nói:

- Nhưng mà rõ ràng người là Dragon Slayer.

Xem qua thông tin đối phương, hẳn chắc chắn Agatha Maskin là một Dragon Slayer. Nhưng mà kẻ thù của Dragon Slayer, chính là tộc Light Elve.

Agatha Maskin lại càng đương nhiên nói:

- Có quy định Light Elve không được làm Dragon Slayer sao?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một hồi lâu rồi mới chán nản trả lời:

- Không có quy định này.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Hắc Long Nagura

Sau một hồi trò chuyện với Agatha Maskin, Trần Văn Lâm mới hiểu ra nhiều thứ. Người Light Elve chưa chắc đã là người thuộc đảo Yshin, cũng tương tự như vậy, người Night Elve chưa chắc đã là người thuộc đảo Panmera.

Mặc dù đúng là đa số Light Elve đều là người của đảo Yshin. Nhưng vẫn có một số rất nhỏ không phải như vậy. Họ chính là những người phản đối đảo Yshin. Trước kia, khi mà Guardian còn là một hội vô cùng hùng mạnh, hoạt động trên cả bốn khu vực Seval, Hoorfell, High Grand và Mountwind thì cũng có không ít người thuộc những bộ tộc khác gia nhập Guardian với cùng chung lý tưởng tiêu diệt loài Rồng, trong đó không thiếu Light Elve và cả Night Elve. Nhưng mà vị Thần Tai Ương, Thần Rồng Hủy Diệt Bane đã ra tay chấm dứt sự huy hoàng của Guardian. Khi đó nếu không phải cả Um và Zeta đồng thời xuất hiện, thì rất có thể những người thuộc Guardian đều đã bị giết sạch.

Theo Agatha Maskin kể thì không phải Light Elve, không phải Night Elve, cũng chẳng phải bất kỳ tộc gì là mối nguy hiểm lớn đối với Guardian, mà Bane mới là mối nguy kinh khủng nhất. Nếu không phải do Bane, thì họ cũng không rơi vào tình trạng này. Nhưng cũng đúng thôi, bọn họ tổ chức săn giết Rồng. Mà Bane chính là vị Thần sáng tạo ra loài Rồng, không có chuyện Bane sẽ bỏ qua cho họ.

Trong lịch sử, không ít lần Guardian sau khi chuyển sang hoạt động bí mật, đã khôi phục phần nào sức mạnh trong âm thầm. Thì Bane lại như một con ác mộng kinh hoàng xuất hiện phá tan tất cả.

Nếu không phải nhờ vào việc Guardian vẫn bảo vệ kỹ bí mật về khả năng giết Rồng. Thì Bane đã ra tay tàn sát toàn bộ Guardian rồi, lão muốn biết bí mật này nằm ở đâu, để một lần nữa làm cho loài Rồng trở nên không có nhược điểm, thống trị thế giới.

Mà lần này Agatha Maskin bị thương nặng, chạy trốn đến đây chính là do Bane đột kích tấn công tổng bộ mới của Guardian. Làm cho số Guardian đã ít lại càng ít, mười không còn một. Bản thân Agatha Maskin hiện tại cũng đang bị thương rất nặng. Vết thương do Bane gây ra không phải đơn giản là có thể lành được, nên cần hẳn giúp đỡ.

Trần Văn Lâm nghe đến đây liền hỏi:

- Cô cần ta giúp đỡ những gì?

Agatha Maskin cũng không dài dòng, vết thương càng lâu càng khó chữa, đưa cho hắn một lệnh bài màu đen, khắc hình đầu Rồng nói:

- Cách đây mười ngày đi đường, cứ hướng đông mà đi, người sẽ gặp một thị trấn có tên Luxgish, ở đó có một vị pháp tộc Nerz sư là người của Guardian. Hắn cũng là Lãnh Chúa Luxgish, đưa tám lệnh bài này cho hắn, rồi mang thuốc chữa thương về cho ta. Hoàn thành tất có hậu tạ.

Trần Văn Lâm đang còn có một chút do dự bỗng nghe thông báo vang lên:

- Chúc mừng người phát hiện nhiệm chuỗi nhiệm vụ: Phục Hưng Guardian. Nhiệm vụ một: Mang theo lệnh bài Guardian của Agatha Maskin tiến về Thị Trấn Luxgish, gặp gỡ Blade Luxgish và mang thuốc chữa thương về. Phần thưởng: Không biết. Chấp thuận hay từ chối?

Nghe thấy vậy, Trần Văn Lâm liền không nghĩ ngợi nữa đồng ý:

- Được, ta sẽ giúp cô. Vừa vặn ta cũng cần tìm nơi mua sắm trang bị cho binh sĩ. Cô còn chịu được bao lâu?

Agatha Maskin bình tĩnh nói:

- Hẳn là cũng khá lâu, ta bị thương cũng không nặng lắm, nhưng là bị dính phải ngọn lửa của Bane, chỉ một phần nhỏ thôi. Ta có thể chịu được 2 tháng.

Trần Văn Lâm nhận lệnh bài gật đầu nói:

- Được, ta sẽ mang thuốc chữa thương trở về nhanh nhất có thể.

Trần Văn Lâm ra ngoài liền dặn binh sĩ hay làm công việc quản lý nhân sự và phân phát lương dân:

- Ta có việc cần phải rời khỏi lãnh địa gần 1 tháng. Thời gian này ở đây do người hoàn toàn làm chủ. Mỗi ngày đưa thêm 10 người vào làm binh sĩ, 15 người khai thác gỗ, 10 người khai thác đá, 15 người khai thác kim loại, 5 người xây dựng, 5 người thợ săn (Đo lên thôn cấp 2, thu hút nạn dân tăng từ 45 lên 60). Cứ như vậy là được. Lần này ta sẽ mang theo hai đội binh sĩ.

Trần Văn Lâm cũng không chần chờ, ra ngoài lựa 14 binh sĩ đi theo mình, mang theo 400 Vàng nữa, hắn liền mang chiếc xe ngựa duy nhất kia lên đường, cần tới 10 ngày để đến Thị Trấn Luxgish, đi đi về về cũng cần 20 ngày, nếu gặp chuyện giữa đường, thì mất 1 tháng cũng là chuyện bình thường. Mà lần này, cũng nhờ có Agatha Maskin, hắn mới biết cách lãnh địa của hắn 10 ngày đi đường, là sẽ đến một nơi có nhiều người sinh sống. Hắn cũng thật sự cần mua số lượng lớn trang bị vũ khí, áo giáp cấp cao để.

.....

Đây là lần đầu tiên Trần Văn Lâm và binh sĩ của hắn đến khu rừng phía bên kia bờ hồ. Quả nhiên như lúc binh sĩ thăm dò, ở đây động vật hoang dã nhiều vô số kể, trên đường đi, hắn phải tránh một vài đàn động vật hung dữ và mạnh mẽ như Voi Mammoth, Trâu Rừng,....

Nhìn thấy lượng động vật hoang dã khổng lồ thế này, Trần Văn Lâm cảm thấy không nên săn giết vội, dù sao thì trên đồng cỏ và những khu rừng khác cũng còn không ít đàn thú khác. Hắn muốn là sau này khi đủ năng lực, sẽ vây khu vực này lại, biến chúng thành bãi nuôi thú là tốt nhất, vừa có thể kiểm soát số lượng.

Đến giữa trưa, đoàn người Trần Văn Lâm đến một khu vực khá trống trải bên dưới chân rặng núi đá, khu vực này rất ít cây cối, chủ yếu là các tảng đá lớn và bãi cỏ xanh. Đang định ra lệnh dừng lại ăn trưa, bỗng nhiên hắn thấy mặt đất chấn động, giống như động đất vậy, đá trên núi lăn xuống, mà nguồn cơn chấn động cũng phát ra từ đỉnh núi đá ngay phía trên hắn.

Trần Văn Lâm vội vàng ngẩng đầu lên xem xét đỉnh núi, khi nhìn thấy một con Rồng khổng lồ đang đứng trên đó, trái tim của hắn co thắt lại, như muốn ngừng đập, không kịp suy nghĩ nhiều vội vàng ra lệnh:

- Nhanh, nhanh tìm chỗ ẩn nấp, nấp vào tảng đá nào đó mau lên. Không thì tất cả đều phải chết.

Hắn thấy rõ ràng trên đỉnh núi, một con Rồng cực kỳ to lớn, lớn không cách nào hình dung, một mảnh vảy trên người nó, thậm chí còn to hơn cả một con Voi Mammoth. Nó to đến mức, cho dù đỉnh núi cách xa bọn hắn mấy nghìn mét, vẫn nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

Vảy màu đen tuyền, giống như lớp áo giáp bằng sắt, phần cạnh vảy màu đỏ tươi như máu, đôi cánh khổng lồ, móng vuốt sắc nhọn, thân hình đồ sộ như muốn đè sập ngọn núi, ánh mắt nó lướt qua xung quanh nhìn một hồi.

Mặc dù đã nấp kỹ vào phía dưới tảng đá, nhưng Trần Văn Lâm vẫn có thể cảm thấy rõ ràng con Rồng to lớn này vừa đảo mắt qua chỗ mà bọn hắn đang nấp. Chết tiệt, Trần Văn Lâm trong lòng mắng to, bọn hắn mặc dù đã nấp, nhưng chiếc xe ngựa vẫn đang ở đó, nghĩ đến đây, tim hắn đập càng nhanh hơn, chắc chỉ cần một hơi, là con Rồng kia đủ sức giết sạch bọn hắn.

Bỗng nhiên, tiếng gió rít lên, giống như có một con lốc cuốn qua xung quanh, đá vụn từ trên núi lăn xuống, cả chiếc xe ngựa đều chao đảo như muốn đổ. Trần Văn Lâm thấy mặt trời như bị che khuất, hắn nhìn lên trên thì không khỏi thò ra một hơi. Con Rồng đen khổng lồ kia đã vỗ cánh bay đi. Thật may mắn, thoát chết rồi, Trần Văn Lâm thầm nghĩ.

Đám binh sĩ cũng rời khỏi nơi trú ẩn, một người trong số đó nói:

- Đó hẳn là Hắc Long Nagura, thật kinh khủng.

Trần Văn Lâm nghe vậy vội vàng hỏi:

- Người biết nó.

Người kia vội vàng trả lời:

- Thừa Lãnh Chúa, đó hẳn là Hắc Long Nagura, giống y như miêu tả. To hơn ngọn núi, vảy đen hơn giáp sắt, vỗ cánh có thể tạo bão tố.

Trần Văn Lâm gật đầu hỏi:

- Nó mạnh không? So với Bane thì thế nào?

Binh sĩ kia không nghĩ ngợi liền nói:

- Hắc Long Nagura là một trong ba tướng lĩnh đặc lực của Thần Tai Ương Bane. Nó cực kỳ mạnh, một mình nó là đủ sức tiêu diệt một trong chín vương quốc của Seval. Nhưng mà Bane, chỉ dùng một tay cũng có thể bóp chết nó. Dù sao thì Rồng cũng chỉ là Bane tiện tay tạo ra thôi.

Trần Văn Lâm không khỏi hít một hơi, Hắc Long Nagura trong mắt hắn quả thật là vô địch tồn tại, quái vật này mà xuất hiện trên Thiên Tinh, chắc không quốc gia nào can nổi, trừ Thần ra. Vậy mà trong mắt Bane, nó cũng chỉ mạnh hơn con kiến một chút. Mạnh như vậy, thảo nào Guardian bị đồ sát không chống đỡ nổi.

Những vị Thần ở thế giới này mạnh như vậy, thế còn Thần, người tạo ra thế giới này, tạo ra cả những vị Thần kia. Quyền năng đến cỡ nào? Càng ngày, Trần Văn Lâm càng cảm thấy chờ mong vào phần thưởng mà Thần hứa sẽ ban phát.

Bình phục tâm tình lại, Trần Văn Lâm ra lệnh:

- Được rồi, mặc kệ Hắc Long Nagura, đó không phải là điều chúng ta quan tâm. Ăn uống đi rồi chúng ta sẽ đi tiếp.

Mặc dù là nói rằng không quan tâm, nhưng Trần Văn Lâm biết Hắc Long Nagura xuất hiện tại đây hẳn là tìm kiếm những Dragon Slayer chạy trốn kiểu như Agatha Maskin vậy. Nhưng mà hắn thấy Guardian lúc trước cũng thật mạnh mẽ, cho dù không có Bane, thì hắn cũng không tưởng tượng được làm thế nào mà con người có thể đánh bại được con Rồng khổng lồ này.

Trần Văn Lâm trở lại bên trong xe ngựa ăn uống sơ qua, mặc dù ở trong xe ngựa không làm gì, nhưng điểm kinh nghiệm của hắn vẫn gia tăng liên tục, từ những binh sĩ và thợ săn thú cộng thêm cho hắn, cứ như vậy, không lâu nữa là hắn sẽ lên được cấp 15.

Khu rừng phía đông này khá là rộng, hắn và đám binh sĩ đi khoảng 6 tiếng liên tục, nhưng vẫn cảm thấy còn lâu mới ra khỏi được khu rừng, mà hắn thì cũng sắp hết thời gian đăng nhập.

Trần Văn Lâm cảm thấy lần này Agatha Maskin xuất hiện, là một cơ hội khá tốt cho lãnh địa của hắn phát triển nhanh hơn, dù sao thì cứ với tốc độ phát triển này, so với Người Chơi thì có thể xem là nhanh, nhưng không biết bao giờ mới có thể so sánh với những tòa thành trọng điểm của chín Vương Quốc loài người của khi vực Seval, mỗi toàn thành đó sở hữu cả trăm triệu cư dân, khoảng cách lãnh địa của hắn đến mấy tòa thành này là cực kỳ xa. Càng không nói đến khoảng cách so với Vương Quốc.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Bang hội thành lập

Khi Yriel thế giới đã xuất hiện được 20 ngày, đa số Người Chơi cũng đã lên được cấp 10, có thể rời Khu Vực Tân Thủ, thành lập Bang Hội.

Nhưng vì phí thành lập Bang Hội khá cao, lên tới 100 Vàng, còn cần thêm một khu đất "Không Thuộc Quyền Sở Hữu" của NPC từ cấp Lãnh Chúa trở xuống, thì mới được phép Thành Lập Bang Hội. Nên có rất ít Bang Hội được thành lập.

Tìm một khu đất "Không Thuộc Quyền Sở Hữu" của NPC cấp Lãnh Chúa trở xuống, tức là miễn sao đó không phải là đất của địa chủ, quý tộc, người dân nào đó là được, còn những người như Lãnh Chúa, Thành Chủ, Quốc Vương thì vẫn chấp nhận được. Dù sao thì toàn bộ đất của khu Seval, trên danh nghĩa đều thuộc về chín Quốc Vương.

Còn nói về 100 Vàng, đó không phải là một con số nhỏ, cho dù các tập đoàn thi nhau dùng giá cao mua Đồng về, nhưng vẫn rất khó gom góp đủ 100 Vàng. Mà từ khi phải rời Khu Vực Tân Thủ, không có NPC bảo vệ, số Người Chơi chết dưới tay quái vật gia tăng đáng kể. Thậm chí có một trường hợp, gần 5000 người trong cùng một Bang Hội có Khu Vực Tân Thủ khá gần nhau tập hợp lại, đang đi tìm một khu vực hẻo lánh, tốt cho xây dựng thế lực thì bỗng nhiên bị một đám Troll xuất hiện đồ sát tất cả.

Chết trong Yriel thế giới không phải là chuyện đơn giản, khi bị giết, cần đến 7 ngày sau mới được phép trở lại. Mặc dù không rơi trang bị, nhưng sẽ bị giảm 25% số cấp.

Tại Khu Vực Tân Thủ, Người Chơi cũng không có nhiều không gian hoạt động, chỉ có thể kiếm tiền thông qua việc bán vật liệu cho NPC. Nhưng mà số lượng bán được cũng cực kỳ thấp. Khi ra ngoài rồi, đi đến những nơi không người, hẻo lánh, mặc dù nguy hiểm một chút, có thể sẽ chết, nhưng ở đó tài nguyên khoáng sản. Như bang hội Emperor, dùng lượng người chơi khổng lồ, lên tới 50000 người di chuyển đến một khu vực khá xa, khi tìm được nơi thích hợp xây dựng Bang Hội, họ đã chết mất 25000 người. Nhưng cũng may mắn là ở đó họ tìm được một mỏ Đồng, cộng thêm số tiền mà họ thu mua trong suốt khoảng thời gian qua đã đủ 100 Vàng. Các Bang Hội khác cũng vậy, không tìm được mỏ Đồng, Vàng hay Bạc, thì họ cũng tìm được mỏ Kim Loại cao cấp hơn. Nói chung từ khi rời Khu Vực Tân Thủ, mặc dù nguy hiểm hơn, chết không ít người, nhưng cũng giúp cho Người Chơi phát triển vô cùng rầm rộ.

Rồi sau đó, cũng lục tục xuất hiện liên tiếp những Bang Hội khác thành lập. Chỉ 25 ngày sau khi Yriel thế giới mở cửa, số lượng lớn Bang Hội được thành lập.

Về phần Lãnh Chúa, thì vẫn chỉ có một mình Thôn Markham mà thôi. Mặc dù bỏ rất nhiều tiền của, nhân lực vật lực ra nghiên cứu cách lấy được Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa, nhưng cho đến giờ, các tập đoàn vẫn trắng tay. Lãnh Địa so với Bang Hội có lợi hơn rất nhiều, chưa kể về quyền lợi của Lãnh Chúa, được các Quốc Vương công nhận tên tuổi, ngoài ra, Lãnh Địa có khả năng thu hút NPC. Còn Bang Hội thì gần như, chỉ do Người Chơi hình

thành, chỉ có số ít trường hợp thu phục được NPC.

Bảng Xếp Hạng Bang Hội

- Hạng 1: Bang Hội Emperor. Bang hội cấp 3.
- Hạng 2: Bang Hội Dragon. Bang Hội cấp 3.
- Hạng 3: Bang Hội Royale. Bang Hội cấp 2.
- Hạng 4: Bang Hội Storm. Bang Hội cấp 2.

.....

Số lượng Bang Hội chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, đã lên tới gần 500 Bang Hội. Nhưng do hạn chế về mặt cấp Bang Hội, mỗi cấp chỉ được thêm 5000 thành viên, nên không phải thành viên nào đăng ký sẵn trước cả khi đăng nhập vào Yriel thế giới, cũng được gia nhập Bang Hội. Thậm chí Bang Hội Emperor nhờ sự giàu có của mình, đã thành lập thêm bốn Bang Hội chi nhánh ở xung quanh Bang Hội chính. Thanh thế vô cùng khổng lồ.

Mà cũng không chỉ có một mình Bang Hội Emperor làm điều này, những Bang Hội khác cũng không chịu kém cạnh, thành lập rất nhiều Bang Hội vệ tinh xung quanh, hỗ trợ cho Bang Hội chính. Dù sao, cái mà những Bang Hội đứng đầu thế giới này không thiếu nhất chính là người.

Thời gian này, người trên Thiên Tinh cũng phát hiện ra, dường như sau khi đạt được cấp 10 trở lên tại Yriel thế giới, thì bản thân họ ngay tại thế giới thực cũng bỗng nhiên trở nên khỏe mạnh hơn.

Tin tức này lan ra trên toàn thế giới, ai ai cũng bàn về sự kiện này, cuối cùng Thần xuất hiện đưa ra một thông điệp.

Người chơi đạt từ cấp 10 đến 19: sẽ nhận được 10% sức mạnh của nhân vật tại Yriel thế giới, đưa về cơ thể ở thế giới thực tại.

Người chơi đạt từ cấp 20 đến 29: sẽ nhận được 20% sức mạnh của nhân vật tại Yriel thế giới, đưa về cơ thể ở thế giới thực tại.

Người chơi đạt từ cấp 30 đến 39: sẽ nhận được 30% sức mạnh của nhân vật tại Yriel thế giới, đưa về cơ thể ở thế giới thực tại.

Người chơi đạt từ cấp 40 đến 49: sẽ nhận được 40% sức mạnh của nhân vật tại Yriel thế giới, đưa về cơ thể ở thế giới thực tại.

Người chơi đạt từ cấp 50 đến 59: sẽ nhận được 50% sức mạnh của nhân vật tại Yriel thế giới, đưa về cơ thể ở thế giới thực tại.

Người chơi đạt từ cấp 60 đến 69: sẽ nhận được 60% sức mạnh của nhân vật tại Yriel thế giới, đưa về cơ thể ở thế giới thực tại.

Cứ thế tiếp tục.

Người chơi đạt cấp 90 đến 99: sẽ nhận được 90% sức mạnh của nhân vật tại Yriel thế giới, đưa về cơ thể ở thế giới thực tại.

Hơn nữa, đây chỉ là một trong số những "Phần Thưởng" mà Thần nhắc đến. Chỉ là cái đầu tiên mà thôi.

.....

Tin tức này công bố, giống như một quả bom làm nổ tung cả thế giới, ai nấy mặc dù mấy ngày qua cũng cảm thấy cơ thể có chút thay đổi nhỏ trong những ngày qua, nhưng dù sao cũng chỉ vào khoảng 10%, cực kỳ ít.

Nhưng ngay khi Thần xác nhận, thì mọi người càng cảm thấy sự quan trọng của Yriel thế giới.

Gần như cùng lúc, cho dù các tập đoàn lại đẩy giá thu mua Đồng tại Yriel thế giới tăng lên, đến 20 MoE đổi lấy 1 Đồng, nhưng số lượng Đồng được người chơi bán ra lại vô cùng ít.

Muốn thực lực tăng lên, cần phải cày cáp, thêm trang bị xịn. Mà muốn có trang bị xịn, thì cần có tiền. Trừ những người thật sự thiếu thốn kinh tế ngoài đời thật, thì gần như chẳng ai muốn bán tiền trong Yriel thế giới để đổi lấy MoE cả. Thành ra, tiền tệ trong Yriel thế giới, mới là quan trọng nhất.

Trần Văn Lâm cũng đã rời đi Lãnh Địa của mình được 8 ngày, hắn đã thấy sự xuất hiện của một vài nơi có người sinh sống, nhưng không nhiều, chỉ có lẻ tẻ vài ngôi nhà của thợ săn hoang dã. Sau một hồi tìm hiểu, thì chỗ của bọn hắn hiện tại còn cách Thị Trấn Luxgish khoảng ba ngày đi đường.

Thị Trấn Luxgish khá là lớn, có khoảng 10000 tư binh phục vụ dưới quyền Lãnh Chúa Blade Luxgish, số người dân sinh sống ở đây cũng lên đến 300000 người, so với Thôn Markham của hắn mạnh hơn rất nhiều.

Có lẽ nếu là người bình thường, sẽ rất khó gặp Lãnh Chúa Blade Luxgish, trừ phi để lộ tầm lệnh bài chứng minh thân phận Dragon Slayer kia ra ngoài. Nhưng mà tầm lệnh bài đó không thể để lộ ra, nếu không muốn sau này bị người Light Elve của đảo Yshin săn lùng.

Nhưng mà Trần Văn Lâm hắn có cách khác, hắn đến đây còn có một mục đích, mua thêm trang bị và vũ khí cao cấp cho binh sĩ trang bị, còn thêm cả ngựa chiến để thành lập kỵ binh nữa. Mang theo 400 Vàng, hắn là cũng mua được khá khá.

Tám ngày qua, đẳng cấp của hắn cũng đã tăng lên cấp 16, vẫn tiếp tục đứng đầu "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật", nhưng mà bị OneEW và Park PAK bám sát đằng sau, hai người cũng đều đạt tới cấp 15.

Còn về phần lãnh địa, binh lính cũng đã tăng lên 143 người, thêm vào 90 thợ săn có thể thăng lên làm Cung Binh bất kỳ lúc nào. Tổng dân cư cũng đã vượt qua 1000 người, lương thực thì đã dư giả, cho dù cung cấp cho 10000 người sống qua 4 tháng mùa đông cũng không thành vấn đề.

Hiện tại mỏ Vàng đang làm việc khá tốt, hoạt động vô cùng ổn định, có 50 người khai thác Vàng, mỗi ngày đều mang lại cho hắn vào khoảng 300 Vàng trừ đi lương cho cư dân và xây dựng thêm công trình, trang bị vũ khí cho binh lính mới. Thì hắn vẫn còn 2000 Vàng.

2000 Vàng, đủ để thành lập 20 Bang Hội, phải biết, hiện tại cũng chỉ mới có hơn 500 Bang Hội được thành lập mà thôi.

Trong đám Người Chơi, có thể hắn không có nhiều người phục vụ, nhưng hiện tại, hắn có lẽ chính là người giàu có nhất trong Yriel.

Về việc mang thực lực trong Yriel thế giới về thế giới thực tại, Trần Văn Lâm cũng vô cùng hướng đến. Trong những bảng hướng dẫn của Thần đưa ra, thì ngoại trừ có việc có thể mạnh như những Vị Thần kiểu như Zeta, Bane ra thì Người Chơi hoàn toàn có thể đạt đến đẳng cấp của những sinh vật mạnh nhất trên thế giới này.

Đẳng cấp tối cao của sinh vật thế giới này, hắn không biết nó cao tới đâu, quyền năng đến thế nào. Nhưng hắn đã từng thấy Hắc Long Nagura, quả thật là vô cùng khủng khiếp. Nhưng mà Nagura cũng chưa chắc đã đạt đến đẳng cấp mà Thần nói. Dù sao, ngoại trừ các Vị Thần, thì cũng có không ít người đủ khả năng đánh bại Nagura, như bốn vị đứng đầu hội Guardian thời đỉnh cao chẳng hạn, chỉ có Bane ra tay mới giúp cho loài Rồng dễ thở, không bị Guardian tiêu diệt hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Bane hùng mạnh

Cách rất xa, không biết xa bao nhiêu về phía nam nơi Trần Văn Lâm và 14 binh sĩ đang nghỉ ngơi, nằm ở gần biên giới giữa hai khu vực Seval và Civic.

Quân đội người Light Elve và Night Elve đang canh chừng nhau tại khu vực này, không cho phép đối phương xâm phạm. Bỗng nhiên, một cơn gió lốc khủng bố cuốn đến, doanh trại quân đội hai bên bị đợt gió lốc này thổi xóc lên, ngựa chiến chạy toát loạn, một Cung Thủ người Light Elve bỗng nhiên run rẩy cánh tay chỉ lên trời lấp ló:

- Thần.. Thần Tai Ương... Bane.

Trên bầu trời cách xa mặt đất cả chục Kilomet, một sinh vật hình dạng loài Rồng, lân giáp màu tím đậm đang chậm rãi bay qua vùng đất, này, chậm rãi chỉ là cảm giác, thực chất thì sinh vật này bay rất nhanh, nhưng vì thân hình của nó quá lớn, nếu Trần Văn Lâm ở đây, thì sẽ thấy Hắc Long Nagura đã để lại ấn tượng cực sâu cho hắn so với sinh vật này là vô cùng nhỏ bé. Một cái móng vuốt của nó còn to hơn cả Hắc Long Nagura. Đó chính là Thần Tai Ương Bane, Vị Thần cực kỳ quyền năng trên Yriel thế giới. Cho dù cách xa cả chục Kilomet, thì vẫn có thể thấy rõ cơ thể khổng lồ của Vị Thần này.

Thần Tai Ương Bane sau khi tiêu diệt tổng bộ mới của hội Guardian, lão đang trên đường trở về đỉnh God Gate nằm ở vùng biển phía nam lục địa Yriel.

Bỗng nhiên, binh sĩ người Elve nhìn thấy Bane dừng lại, vỗ cánh vào không trung, mỗi lần vỗ cánh, lão lại tạo ra những cơn bão như muốn hủy diệt vùng đất xung quanh, hai phe Light Elve và Night Elve mặt xám như tro, cảm thấy cái chết sắp đến nơi thì bỗng nghe thấy Bane gầm thét trên bầu trời:

- Sâu bọ, cũng dám xuất hiện. Các ngươi nghĩ rằng mình sẽ chặn được ta sao?

Binh sĩ hai tộc Elve lại càng cảm thấy tuyệt vọng. Sâu bọ, chúng ta đúng là sâu bọ so với ngươi. Nhưng chúng ta không chặn đường nha, ngươi cứ rời đi, bảo đảm không ai chặn đường. Trong lòng các binh sĩ gầm thét.

Nhưng mà cũng không như bọn họ suy nghĩ, Bane cũng không hạ xuống tiêu diệt bọn hắn.

Phía nam, ngay trước mặt Bane, xuất hiện ba Vị Thần mặc giáp sắt đi ra, ba Vị Thần này đều vô cùng to lớn, bằng khoảng một phần mười Bane.

Tay phải cầm kiếm, tay trái cầm khiên, mặc áo giáp đỏ chính là Zeta, Thần Chiến Tranh của nhân loại tộc Nerz khu Seval.

Mang theo trường thương, mặc áo giáp vàng, là Thần Bảo Hộ nhân loại tộc Mel khu Civic, Thần Juvis.

Mang theo rìu chiến, mặc giáp đen chính là Nhân Loại đáng sáng tạo, vị thần tạo ra Nhân Loại trên Yriel này, Thần Alren.

Ba người bọn họ thực chất cũng không phải có ý định tiêu diệt hay chặn đường Bane, mà chỉ là một lần thăm dò sức mạnh của Bane.

Thần Alren, người đứng đầu uy nghiêm nói:

- Bane, người làm quá, chỉ cần sau này người không xuất hiện tại đại lục Yriel. Bọn ta sẽ bỏ qua, không can thiệp.

Thần Tai Ương Bane cười nhạt, tràn ngập bá đạo nói:

- Các người nghĩ rằng có thể quản được ta sao? Ta muốn đi đâu, còn cần các người đồng ý? Ngu xuẩn, chết đi cho ta.

Móng vuốt của Bane giống như ngọn giáo lao về phía Zeta.

Thần Chiến Tranh Zeta cũng không phải dạng người sợ hãi, ngược lại, Zeta vô cùng chồng chiến đấu. Tay trái cầm khiên nâng lên bảo vệ trước người, thân hình tiến lên về phía trước.

Bỗng nhiên Alren hét lên:

- Lập vòng bảo hộ.

Nghe thấy vậy, Thần Tai Ương Bane dừng thân hình lại, ngoẹo đầu nói:

- Các người đứng là phiền phức, còn phải bảo vệ đám sinh vật yếu ớt kia. Không cần thiết, vòng bảo vệ để ta tạo, ba người các người cứ thoải mái dùng lực đi. Ha ha, cho ta xem hai Trinity và một Dedza sẽ như thế nào?

Vòng bảo hộ, chính là thứ không thể thiếu khi các Vị Thần chiến đấu, dư ba chiến đấu của họ vô cùng khủng bố, có thể hủy diệt vùng đất lân cận. Nên mỗi khi chiến đấu, luật của các Vị Thần đó chính là hai bên đồng thời bỏ ra một phần năng lượng ngang nhau tạo ra một vòng bảo hộ chung, bao quanh khu vực chiến đấu, không để ảnh hưởng đến xung quanh.

Thần Tai Ương Bane vô cùng tự tin, nên căn bản không thèm ba Vị Thần của Nhân Loại kia bỏ sức tạo ra vòng bảo hộ.

Một lớp lồng năng lượng màu tím hiện lên, bao phủ hàng nghìn Kilomet xung quanh khu vực chiến đấu. Nhìn thấy kiệt tác của mình, Thần Tai Ương Bane gật đầu thỏa mãn:

- Được rồi đấy. Cho ta xem, các người cố đến được mức nào?

Thần Chiến Tranh Zeta nóng tính liền không chịu nổi khinh thường như vậy, không nói nhiều lao về phía Bane.

Oanh.

Móng vuốt của Bane va chạm vào tấm khiên của Zeta. Bane không hề hấn gì, vẫn y nguyên chỗ cũ, Zeta bị đánh lui vài bước mới dừng lại được.

Juvis và Alren cũng tiến lên, cầm vũ khí lao về phía Bane.

Đuôi rồng quật về phía trước. Ba người Zeta không dám khinh thường, đưa vũ khí lên đón đỡ.

Bành.

Dư ba chiến đấu vô cùng khủng khiếp tỏa ra xung quanh, chạm vào vòng bảo hộ tạo ra những vụ nổ lớn.

Chỉ sau hai đòn, Bane cười to càn rỡ:

- Dừng hết sức đi, nếu không cả ba người các người đều phải chết ở đây. Ngọn Lửa Hủy Diệt.

Lồng ngực Thần Tai Ương Bane nở lên, có thể thấy rõ ánh sáng màu tím lóe lên, từ miệng lao phun ra một con bão lửa màu tím đậm, mang theo sức mạnh hủy diệt.

Ba người Zeta vô cùng nghiêm túc đối đầu, Juvis cảm thương gầm lên:

- Thánh Quang Bảo Hộ.

Zeta cũng nâng khiên lên hét:

- Chiến Thần Vô Địch, giết.

Oanh. Oanh. Oanh. Oanh. Oanh.

Con bão lửa tím trôi qua, hai bên đều không hề hấn gì, có vẻ rất ngang bằng.

Zeta và Juvis cũng mừng rỡ, Bane cũng không phải là không thể đối phó như họ nghĩ. Bỗng nhiên nghe tiếng Alren gầm lên:

- Cận thận, lùi lại.

Như một con sóc, Bane di chuyển cực kỳ nhanh đến bên hai vị Trinity là Zeta và Juvis. Phần đầu thì húc vào người Zeta, một vuốt trước thì vồ vào Juvis.

Zeta mặc dù bị tấn công bất ngờ, nhưng vẫn kịp nâng khiên lên đón đỡ. Juvis cũng tương tự, dù sao, họ cũng là một Vị Thần.

Bành, bành.

Hai tiếng va chạm trầm muộn vang lên.

Zeta và Juvis đồng loạt phun máu bay ngược về phía sau.

Alren không chần chờ liền cầm rìu chiến chém về phần cổ Bane. Nhưng Bane làm như không thấy, mặc cho Alren chém mình, tiếp tục dùng hai vuốt trước sắc nhọn vồ về phía hai vị Thần Trinity.

Zeta và Juvis trong trạng thái bay ngược vẫn kịp đưa vũ khí lên trước ngực chống đỡ đòn đánh của Bane.

Rầm.

Rầm.

Vòng bảo hộ vỡ tung, thân hình khổng lồ của hai Vị Thần Trinity nặng nề rơi xuống những dãy núi phía dưới, làm cho khu vực này như bị địa chấn.

Cùng lúc đó, mặc cho Alren tấn công, cũng chỉ tạo ra những tia lửa do lưỡi rìu cứa vào lớp vảy cứng rắn.

Bane như cảm thấy bị phiền, trở mình dùng vuốt trước nắm lấy Alren, kiêu căng nói:

- Chém đủ rồi chứ? Cút xuống dưới kia.

Nói xong, móng vuốt của lão bóp chặt, những tiếng răng rắc giống như xương gãy vang lên, phát ra từ cơ thể Alren, rồi lão ném Alren xuống đất gần chỗ hai người Zeta và Juvis.

Bane lượn trên không trung ngao mạn nói:

- Ha ha, quá yếu, chỉ thế này cũng dám chặn đường cánh cáo ta. Đúng là sâu bọ.

Alren thì đã trọng thương ngất xỉu, Zeta nhìn Bane bình tĩnh nói:

- Cho dù có đánh thắng, ngươi cũng không giết được chúng ta. Đừng quên Vị Thần là không thể chết.

Bane cười ngông cuồng nói:

- Ý ngươi là Realm. Ha ha, nơi đáng ghét đó sao? Rồi cũng sẽ có một ngày, ta sẽ phá nát Realm, để lũ đạo mạo các ngươi không thể dựa vào đó hồi sinh được nữa. Còn bây giờ, ta sẽ tiễn các ngươi trở về Realm. Sau này gặp lại.

Bane đang định tiếp tục động tác, bỗng nhiên, hai sinh vật khổng lồ xuất hiện, trong đó một sinh vật găm lên:

- Đủ rồi Bane.

Hai sinh vật này, một sinh vật mang hình dạng loài Rồng, từ hình dáng, hình thể đều cực kỳ giống Bane, chỉ khác là vảy giáp màu xanh ngọc bích.

Còn một sinh vật khác, hình dạng Nhân Sư, có hai cánh chim đại bàng trên phần cơ thể người. Toàn thân màu vàng óng ánh.

Mang hình dạng Rồng xanh chính là Um, Vị Thần quyền năng nhất, hình dạng của Bane, cũng chính là theo hình dạng của Um tạo ra. Chính xác mà nói, Vị Thần Um lúc trước, một thân tách ra thành hai Vị Thần, một tràn ngập tà niệm, năng lượng tiêu cực, chính là Thần Tai Ương Bane. Phần còn lại thì, chính là Um. Um mới vẫn mang hình dạng Um cũ, còn Bane thì mang hình dạng của Um, chỉ khác là màu tím và xanh mà thôi.

Còn lại, là một Vị Thần cũng vô cùng mạnh mẽ. Thần chia ra làm ba loại, Dedza, Edza và Trinity. Vị Thần mang hình dạng Nhân Sư kia, chính là Vị Thần đứng đầu loại thần Edza, Thần Vern.

Bane dừng động tác lại nói:

- Um, Vern. Lại là hai lão già các ngươi. Nể mặt hai ngươi, tạm tha cho ba tên ngu xuẩn này.

Nhìn Thần Tai Ương Bane rời đi, Um đưa ba tia sáng vào người của Zeta, Juvis và Alren, giúp họ chữa thương rồi hỏi:

- Alren, Bane mạnh đến cỡ nào?

Alren đứng dậy nói:

- Cực kỳ mạnh, ta hoàn toàn không phải đối thủ của hắn. Có vẻ như hắn còn ẩn dấu thực lực thật sự rất nhiều.

Um thở dài nói:

- Bane càng ngày càng mạnh, càng khó kiểm soát. Ta cũng không hiểu tại sao hắn lại trở nên mạnh như vậy. Bây giờ, cho dù là ta cũng không thể can nỏi Bane. Chúng ta cần bàn bạc lại.

Zeta nghĩ gì đó rồi nói:

- Hình như hắn định phá hủy Realm, để chúng ta không thể hồi sinh được.

Um liền lập tức phủ nhận:

- Bane mặc dù tàn độc, ngạo mạn nhưng hắn không ngu ngốc. Bane cũng cần Realm để có thể hồi sinh.

Vern thì nghĩ một chút rồi nói:

- Cũng không phải là không có khả năng. Nếu như hắn mạnh đến mức, đủ sức chống lại tất cả chúng ta, thậm chí là tiêu diệt toàn bộ chúng ta. Thì hắn cũng không ngại hủy đi Realm đâu. Dù sao thì lúc đó đâu ai đủ sức giết hắn.

Um nói:

- Rất khó, cho dù hắn mạnh thế nào, cũng khó mà cùng lúc chống lại mấy chục người chúng ta. Thông báo tập hợp mọi người đi.

Realm là một vùng không gian nằm bên ngoài Hành Tinh Yriel, sinh vật trên Yriel không biết về Realm. Chỉ đạt đến đẳng cấp Vị Thần, thì mới biết đến. Đó là nơi mà các Vị Thần khi chết, linh hồn và năng lượng sẽ được đưa về Realm, một lần nữa hồi sinh. Nhưng cũng cần thời gian hàng trăm năm để khôi phục lại thân thể cũ.

Chỉ cần phá hủy Realm, thì Vị Thần khi chết sẽ chính thức chết, không thể hồi sinh được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Người ở chung

Chuyện Bane đánh bại hai Trinity và một Dedza, hay việc cuối cùng Um xuất hiện, Trần Văn Lâm đều không biết, hiện giờ, hắn đang trên đường tiến về Thị Trấn Luxgish, chỉ còn ba ngày nữa là sẽ đến nơi.

Trên đường tìm hiểu được, Thị Trấn Luxgish mặc dù chỉ có 10000 binh lính, nhưng được xem là một thế lực rất đáng gờm. Lãnh Chúa Luxgish là người cực kỳ quan tâm về vấn đề quân sự, gia tộc Luxgish có một bãi chăn nuôi chiến mã rất lớn, lên đến hàng triệu con, họ có mỏ Kim Loại cao cấp, mỏ Vàng, Bạc và Đồng.

Giàu có như vậy, nên quân đội tư nhân của Thị Trấn Luxgish 10000 người toàn bộ đều là thuần một sắc Trọng Kỵ Binh. Ngoài 10000 kỵ binh, họ còn có hộ vệ 5000 người, chủ yếu là hộ vệ chuyên điều khiển các loại vũ khí công thành hoặc thủ thành. Ngoài ra, ví Thị Trấn Luxgish là một vị trí quan trọng, cung cấp lượng lớn chiến mã cho White Wing Vương Quốc, nên Quốc Vương White Wing còn đặc biệt phái 10000 binh sĩ đến trú đóng bảo vệ Thị Trấn Luxgish, một phần cũng là giám sát.

Trọng Kỵ Binh là loại binh sĩ mang giáp kim loại từ đầu đến chân, kể cả chiến mã, không sợ cung tên và phép thuật mang sức mạnh trong tầm chống đỡ của giáp. Nên Thị Trấn Luxgish mặc dù nằm ở vùng khá hẻo lánh, nhưng loài Light Elve vẫn không thể chiếm lấy nơi này được.

Binh sĩ Light Elve chủ yếu là Cung Thủ, Pháp Sư, hoặc Kiếm Sĩ, đối đầu với Trọng Kỵ Binh của Thị Trấn Luxgish thì đúng là gặp khắc tinh.

Tìm hiểu thấy Thị Trấn Luxgish có rất nhiều chiến mã, Trần Văn Lâm vô cùng vui mừng. Hắn hiện giờ cực kỳ thiếu chiến mã để thành lập Kỵ Binh, theo Agatha Maskin đến tìm Luxgish hắn cũng không hi vọng mua được nhiều chiến mã, có lẽ chỉ cần vài chục con là đã may mắn lắm rồi. Bây giờ có hy vọng có thể mua được số lượng lớn chiến mã, hi vọng thành lập Kỵ Binh có thể nhanh chóng hoàn thành, có chiến mã, thời gian từ Thị Trấn Luxgish trở lại lãnh địa của hắn cũng sẽ nhanh hơn nhiều.

Thời gian trôi qua, Trần Văn Lâm nghe thấy thông báo đã hết tám tiếng, hắn liền rời khỏi Yriel thế giới.

Đứng dậy tập luyện vài động tác cơ bản, Trần Văn Lâm cũng không thấy buồn ngủ lắm, dù sao thì hiện tại hắn cũng đã quen lối sinh hoạt theo giờ đăng nhập Yriel thế giới. Trước khi vào Yriel thế giới là hắn đã ngủ đủ mười tiếng rồi.

Lần này Trần Văn Lâm quyết định cần tìm người giúp đỡ hẩn quản lý lãnh địa, một mình hẩn quả thật quá sức, nhất là như lần này, có việc phải ra ngoài thời gian dài, chỉ có thể để mặc lãnh địa tự phát triển. Mặc dù không có vấn đề gì, nhưng vẫn không hợp ý hẩn được. Nhất là sau này khi lãnh địa phát triển lớn hơn, hẩn càng cần người giúp đỡ.

Hiện tại Trần Văn Lâm có thể tin tưởng được, chỉ có một mình Bùi Phương Thảo mà thôi. Thời gian qua, gần như cứ hai ba ngày là hẩn lại gặp Bùi Phương Thảo tán chuyện một lần, dù sao thì bình thường hết tám giờ đăng nhập, cũng không có gì làm, hẩn liền đi tìm người bạn duy nhất này giải tỏa tâm tình. Dù sao thì đối mặt với một đám chuyên dùng nắm đấm như người tộc Nerz, cũng rất mệt mỏi, mặc dù nghe lời, nhưng chuyện gì cũng phải căn dặn rất kỹ càng.

Trần Văn Lâm đến phòng Bùi Phương Thảo gõ cửa, không lâu sau liền thấy bạn cùng phòng của nàng ra mở cửa. Đến đây nhiều lần rồi, nên cũng không lạ gì nhau, hẩn chào hỏi xong liền nói:

- Phương Thảo đâu? mình tìm bạn ấy có chút chuyện.

Cô bạn kia liền nói:

- Nó đang ra ngoài mua đồ ăn, Lâm đợi chút nó về giờ.

Không lâu sau, Bùi Phương Thảo mang theo chút rau, thịt chưa chế biến về phòng, nhìn thấy Trần Văn Lâm liền cười nói:

- Vừa đến à? Ở lại tí nữa ăn cơm luôn, mình chuẩn bị nấu ăn nè.

Trần Văn Lâm thấy thế liền nói:

- Bạn cất đồ vào tủ lạnh đi, hôm nay mình mời cả ba bạn đi ra ngoài ăn tiệc.

Cô bạn lúc này mở cửa cho Trần Văn Lâm nghe vậy liền cảm thán:

- Đúng là cự tuyển thủ chuyên nghiệp nha, bây giờ giàu rồi. Mới kiếm được khoản nào à?

Trần Văn Lâm gạt đầu cho qua nói:

- Ừ, cũng được kha khá, lẩn lộn không tệ lắm mà. Máy bạn đi cho vui nha.

Bùi Phương Thảo cũng không ngại, dù sao thì cả đám cũng biết Trần Văn Lâm trong Yriel thế giới làm ăn không tệ lắm, từ một game thủ nhà nghèo, bây giờ có thể thuê nguyên một căn nhà hai tầng lớn. Mời ăn một buổi quả thật là chẳng sao cả.

Cả đám đến một quán ăn gần đó, ăn uống vui vẻ xong, Trần Văn Lâm kêu Bùi Phương Thảo qua nhà thuê của hẩn có chút chuyện cần nhờ. Mà thời gian gần đây, Bùi Phương Thảo cũng đã đến nhà hẩn chơi mấy lần, không hề lạ lẫm gì nên cũng không phản đối.

Về đến nhà, Trần Văn Lâm liền đi hỏi:

- Bây giờ bạn làm gì trong Yriel thế giới, gia nhập với Bang Hội nào chưa?

Bùi Phương Thảo nghe hỏi vậy liền ừ ừ:

- Gà mờ như mình thì ai dám nhận vào Bang Hội chứ, vẫn làm người khai thác vật liệu thôi, có mãi mới lên được cấp 11, có điều, bây giờ giá Đồng cao hơn nhiều rồi, nhưng vì cây cấp, thành ra mình kiếm còn được ít tiền hơn trước.

Trần Văn Lâm hỏi tiếp:

- Bạn biết quản lý không? Sơ sơ thôi cũng được.

Bùi Phương Thảo nghe vậy liền nói:

- Có việc cho mình à? Quản lý mình cũng học gần hai tháng thôi. Có việc không, mình sẽ cố.

Trần Văn Lâm gạt đầu nói:

- Đúng là mình có chuyện cần bạn giúp đỡ. Nhưng mà bạn không được để lộ ra, nếu mà mình bị biết, thì mấy tập đoàn lớn kia không bỏ qua cho mình đâu.

Lần này thì Bùi Phương Thảo lại có vẻ chần chừ:

- Nguy hiểm vậy à, hay là thôi. Mình không cần biết cũng được.

Trần Văn Lâm thấy vậy không khỏi bật cười:

- Đúng là rất nguy hiểm, nhưng chỉ cần bạn không nói cho ai biết là được mà. À mà trong game, bạn dùng tính danh thật hay giả?

Bùi Phương Thảo thờ phào nói:

- Mình dùng tên giả, bề ngoài cũng khác. Do chọn khác khu nên mấy người bạn cùng phòng cũng không biết nhân vật của mình là ai đâu.

Trần Văn Lâm nghe thế càng yên tâm hơn, không do dự nữa, hấn liền đi vào việc chính:

- Mình cần bạn hỗ trợ mình quản lý lãnh địa, cũng đơn giản thôi, ban đầu mình cũng không quen, nhưng chỉ một thời gian sau là quen ngay. Mình cũng chỉ có mình bạn là tin tưởng được, nên chỉ bạn là giúp được mình được thôi.

- Ồ, quản lý lãnh địa hả, mình sẽ cố gắng. Mà bạn cũng ở Seval à.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Mình cũng ở Seval, bạn đủ Đồng để đi Truyền Tống Trận không?

Bùi Phương Thảo ngại ngần nói:

- Không đủ, tốn 1 Bạc lận đó, có bao nhiêu Đồng mình đều bán hết rồi.

Trần Văn Lâm cười nói:

- Không sao, tên nhân vật của bạn là gì, để mình chuyển qua.

Bùi Phương Thảo nhanh chóng nói:

- Nhân vật của mình tên là Helen Zilch, cấp 11, chức nghiệp Nguyên Tố Pháp Sư, khu vực Seval. Hi hi, giao dịch Đồng nhiều rồi nên mình cũng rõ chuyện này mà.

Trần Văn Lâm nhắm mắt một lát rồi nói:

- Mình chuyển qua cho bạn 1 Vàng rồi đó. À đúng rồi, nhân vật của mình thì hẳn là bạn cũng biết, chính là Jake Markham đó.

Bùi Phương Thảo ngờ ngác hỏi:

- Jake Markham là tên nhân vật của bạn à? Nổi tiếng lắm à. À mà sao bạn có nhiều Vàng thế, 1 Vàng, là nhiều lắm đó.

Lần này đến lượt Trần Văn Lâm ngờ ngác theo hỏi:

- Đệ Nhất Lãnh Chúa, hạng 1 cấp độ, bạn không biết à?

Bùi Phương Thảo ồ lên:

- Wow, hạng 1 cấp độ, bạn nói thật à?

Trần Văn Lâm hỏi lại:

- Thế bạn biết OneEW Edgar Winter không?

Bùi Phương Thảo hỏi lại:

- OneEW Edgar Winter là ai? Cũng giống bạn à?

Bỏ tay, đúng là gà mờ. Trần Văn Lâm không lẩn tránh mấy vấn đề này nữa mà nói:

- Tốt rồi, ngày mai bạn kiếm một tòa thành trì rồi dùng Truyền Tống Trận chuyển đến Thị Trấn Luxgish nha. Ở đó chờ mình tám ba ngày là mình sẽ tới. Đúng rồi, tiền lương mỗi tháng của bạn sẽ là 5 Vàng, có thể dùng vào bất kỳ việc gì bạn muốn.

Bùi Phương Thảo lặp lại coi như tự nhắc:

- Thị Trấn Luxgish, ba ngày. Được, mình biết rồi. Tên nhân vật của bạn là Jake Markham đúng không, mình nhớ. Mà thôi mình về đây. Mình muốn tìm hiểu thêm để còn chuẩn bị việc quản lý lãnh địa nữa. Gặp lại bạn sau.

Trần Văn Lâm đưa Bùi Phương Thảo ra ngoài, như nhớ thêm gì đó rồi nói:

- Nếu muốn, bạn dọn qua đây ở cũng được, cho tiện, cũng không bị lộ thân phận nữa.

Bùi Phương Thảo cũng là người hiểu chuyện, nghe Trần Văn Lâm dẫn việc này quan trọng và cần giữ bí mật như vậy, nàng cũng không ngại cái gì gọi là một trai một gái ở chung nhà, dù sao thì căn nhà này rất rộng, ở cùng cũng chả sao. Ở cùng hai người bạn kia, lộ ra thì hỏng việc lớn. Công việc Trần Văn Lâm cho nàng tiền lương quả thật cực kỳ cao, 5 Vàng, tương đương với 50000 Đồng, với tỉ giá 1 Đồng đổi lấy 20 MoE như hiện tại, thì tương đương với mỗi tháng nàng kiếm được 1000000 MoE, một khoản tiền khổng lồ mà trước đây Bùi Phương Thảo không dám nghĩ đến, cho dù có cố gắng cả đời, chưa chắc nàng đã kiếm đủ số tiền đó. Nên nàng rất trân trọng công việc này.

Bùi Phương Thảo đồng ý luôn nói:

- Ừ, hôm nay mình sẽ dọn qua đây cho tiện. Ở bên kia mà làm việc cho bạn cũng không ổn lắm, dù sao thì cũng cần bí mật mà.

Trần Văn Lâm dặn thêm:

- Bạn mang quần áo thôi nha, bên này đầy đủ cả rồi. Ha ha, sau này có người nấu cơm cho rồi, cũng không cần suốt ngày đi ăn quán nữa, mình cũng chán cơm quán lắm rồi.

Bùi Phương Thảo reu lại:

- Thế có thưởng thêm tiền làm đầu bếp không?

- Ày, có chứ.

.....

Trở về phòng, Bùi Phương Thảo cũng không muốn tốn nhiều thời gian, liền sắp xếp quần áo vào vali.

Hai người bạn cùng phòng thấy vậy, một người cực kỳ ngạc nhiên hỏi:

- Ủa, mày chuẩn bị đi đâu à?

Bùi Phương Thảo cũng không dấu diếm mà nói thẳng:

- À, tao qua bên nhà Lâm ở, bạn ấy vừa thuê tao làm việc trong Yriel thế giới. Qua đó ở cho tiện với công việc luôn ấy mà.

Một cô bạn khác nghe thấy vậy liền chế nhạo:

- Có thật là thuê làm việc không? Hay chúng mày chuẩn bị cưới luôn rồi. Nhanh quá đấy.

Bùi Phương Thảo liền phủ nhận:

- Chỉ là làm việc thôi, không như bọn mày nghĩ đâu. Sau này nếu được, tao cũng nhờ Lâm kiếm việc cho hai bọn mày. Đi khai thác hoài chán lắm.

Hai cô bạn kia nghe thế liền không bám vấn đề yêu đương kia nữa mà nói:

- Nhớ nhá, có việc nhớ kêu bọn tao đó.

- Tất nhiên, được là tao kêu hai bọn mày ngay. Mà thỉnh thoảng sang đó chơi với tao cho vui, cũng gần mà.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Thị trấn Luxgish

Ngay buổi tối hôm đó, Bùi Phương Thảo đã chuyển hết đồ đạc cần thiết qua nhà Trần Văn Lâm đang thuê. Nàng chọn một căn phòng tại tầng dưới, còn Trần Văn Lâm thì vẫn ở tầng trên. Cho dù không ngại, nhưng hai người dù sao cũng là hai kẻ độc thân, nhà rộng như vậy, nếu còn không phải là người yêu, thì người tầng trên người tầng dưới là tốt nhất.

Có lẽ vì ăn mừng kiếm được công việc mới, và cả 1 Vàng kia nữa, Bùi Phương Thảo mua rất nhiều trái cây, nước ngọt về cất trong tủ lạnh, nàng còn mang sang đây bộ xay sinh tố hay xài hồi còn bán quán nước, nói rằng chơi game nhiều ít ra ngoài thì nên bổ sung trái cây hoặc sinh tố cho cơ thể khỏe mạnh hơn.

Trần Văn Lâm cũng không có ý kiến gì, mặc dù đã được Yriel thế giới đưa cho 10% thực lực của nhân vật tại Yriel thế giới, thêm cả thời gian qua hẳn cũng chăm chỉ bồi bổ cơ thể. Nhưng mà hai năm cây thuê thiếu thốn, tổn hại thân thể không phải trong thời gian ngắn là có thể bù đắp được. Hơn nữa

binh thường hẳn cũng khá lười, không có tập luyện thể thao gì, dùng trái cây bù cũng không sao.

Trần Văn Lâm lúc sắp xếp đồ đạc hộ Bùi Phương Thảo còn thấy nàng mang theo cả mấy quyển sách chỉ làm quản lý nhà hàng, cửa hàng này nọ. Hẳn là hồi trước nàng cũng có ước mơ mở một nhà hàng, hoặc cửa hàng của riêng bản thân.

.....

Ba ngày sau, cuối cùng Trần Văn Lâm đã đến Thị Trấn Luxgish. Mặc dù chỉ là Thị Trấn, nhưng nơi này có vẻ rất phồn hoa, tường thành cao phải tầm 50 mét, một con hào rộng khoảng 4 mét bao xung quanh tường thành, lính canh vô cùng cẩn mật, có vài đoàn Trọng Kỵ Binh đi tuần xung quanh tòa thành này. Ở phía xa xa bên phải Thị Trấn Luxgish, hẳn thấy một doanh trại quân đội khá lớn nằm ở đó, có lẽ chính là doanh trại quân đội của Vương Quốc White Wing, vừa để bảo vệ Thị Trấn Luxgish khỏi quân đội Light Elve đảo Yshin, vừa coi như là tai mắt trông coi Thị Trấn Luxgish. Có bãi chăn nuôi vài triệu chiến mã, không phải là nơi bình thường được.

Bên ngoài tòa thành này cũng rất nhộn nhịp, có lẽ trong thành là chỗ của những nơi quan trọng, còn đại đa số cư dân của Thị Trấn Luxgish đều sinh sống bên ngoài tòa thành. Người dân nơi này có vẻ khá là giàu có, đa số điều là làm nghề buôn bán, dựa vào việc thường xuyên có các thương gia lớn đến mua trang bị, vũ khí và chiến mã mà làm giàu.

Ở đây giống như một Thị Trấn thương mại vậy, cực kỳ phát triển về buôn bán. Dù sao thì gia tộc Luxgish cũng chỉ thất chặt bên trong thành trì chính của họ mà thôi, còn ở bên ngoài thành, người mang kiếm, pháp trượng, áo giáp, cung nỏ, đao, thương đến bán cũng chẳng sao. Khách hàng của gia tộc Luxgish chủ yếu là những thương đội lớn, Lãnh Chúa, quý tộc. Và còn cả White Wing Vương Quốc nữa.

Ở ngoài cho dù người bán thế nào, thì cũng chỉ là bán lẻ cho những du hiệp kia thôi, ở đó chẳng ai đủ sức mua số lượng lớn vũ khí hay trang bị cả. Mà những cửa hàng bên ngoài, cũng chỉ đủ sức cung cấp lẻ tẻ, không thể so với gia tộc Luxgish được.

Đi vào trong khu đông người, Trần Văn Lâm mới biết được rằng doanh trại tư nhân Trọng Kỵ Binh của gia tộc Luxgish nằm ngay trong khu buôn bán này, đồng thời họ cũng phải ra khoảng 1000 người tuần tra bên ngoài khu dân cư, còn bên trong là do Hộ Vệ 5000 người của gia tộc Luxgish bảo đảm an ninh, duy trì trật tự và luật lệ của gia tộc Luxgish.

Đám người Trần Văn Lâm tiến đến gần cổng thành chính liền bị một đoàn Trọng Kỵ Binh chặn lại kiểm tra, khi hắn nói muốn đến đây giao dịch trang bị, vũ khí và chiến mã với Lãnh Chúa Luxgish, hơn nữa còn mang thân phận chứng minh mình cũng là một Lãnh Chúa thì mới được cho vào trong.

Binh thường thương đội hoặc quý tộc thường, căn bản không được phép mang theo binh lính tiến vào bên trong thành trì, nhưng mà Lãnh Chúa là ngoại lệ. Lãnh Chúa là quý tộc có tước vị được đích thân White Wing Quốc Vương phong đất, được phép sở hữu tư binh, lập pháp luật trên đất của mình, nên cho dù là một Lãnh Chúa bình thường nhất, hay là Lãnh Chúa mất đất đi chẳng nữa, thì vẫn là tầng lớp cao quý của White Wing Vương Quốc.

Lãnh Địa của Lãnh Chúa thường đều nằm ở những khu vực xa xôi, hẻo lánh, nằm khá gần biên giới, nhằm trợ giúp White Wing Vương Quốc chống lại quân đội người Light Elve hoặc quân đội của Vương Quốc khác. Nên mỗi Lãnh Chúa đi đến bất kỳ nơi nào trên Vương Quốc phụ thuộc đều nhận được sự tôn trọng. Trần Văn Lâm mặc dù hiện tại chỉ là Lãnh Chúa Thôn Markham mà thôi, nhưng thân phận của hắn vẫn là Lãnh Chúa, xứng đáng được gia tộc Luxgish tôn trọng, nên hắn mới được phép mang số lượng nhỏ tư binh của mình tiến vào thành chính của Thị Trấn Luxgish.

Đoàn người Trần Văn Lâm có tới 14 người là binh sĩ, nên cho dù là trên đường đi, cũng bị Trọng Kỵ Binh theo sát. Khi hắn vừa vào trong thành, thì thấy một cô gái xinh xắn tóc vàng, dáng người cao gầy, mặc đồ Pháp Sư, tay cầm Pháp Trượng chạy đến. Hắn nghĩ một chút liền nói với đám binh sĩ của mình:

- Là người quen, để cô ấy đến gặp ta.

- Vâng thưa Lãnh Chúa đại nhân.

Cô gái xinh xắn kia chạy tới liền hỏi:

- Văn Lâm hả, là bạn đúng không?

Nghe giọng nói quen thuộc, không phải Bùi Phương Thảo thì là ai, Trần Văn Lâm cười nói:

- Là mình nè. À đúng rồi, ở đây bạn phải gọi mình là Jake nha. Nhớ đó, nếu không thì lộ hết. Ở trong này mình cũng gọi bạn là Helen.

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Jake, mình nhớ rồi. Bây giờ chúng ta đi đâu? Mà đây là binh lính của bạn à? Đúng là Đệ Nhất Lãnh Chúa có khác, thật là oai.

Trần Văn Lâm xác nhận:

- Là binh sĩ của mình đó. Bây giờ bạn đi theo mình, có chuyện cần làm. lát nữa bạn cứ im lặng đi theo là được, mọi chuyện cứ để mình lo. Mình có chuyện quan trọng cần bàn với Lãnh Chúa của Thị Trấn Luxgish, tạm thời chưa lên quan đến công việc của bạn lắm. Đến khi xong việc, rồi khỏi đây, mình sẽ đưa tư liệu cho bạn nghiên cứu, rồi hỗ trợ mình quản lý lãnh địa.

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Yên tâm đi, mình nhớ rõ. Không nói gì là được. À mà mình tìm hiểu rồi. Bạn đúng là nổi tiếng thật đó, không biết bao nhiêu người đang cố gắng tìm bạn, ai cũng nghĩ bạn là người của Liên Bang hoặc Đế Quốc. Hi hi, ai nghĩ được Đế Nhất Lãnh Chúa Jake Markham trong truyền thuyết lại là một người Đại Nam nhỏ bé chứ.

Trần Văn Lâm cười nói lại:

- Cứ để họ đoán thôi, chẳng làm sao cả, chỉ cần hai chúng ta biết là đủ rồi. Mình là người Đại Nam càng tốt, càng khó bị lộ diện. Vói lại cho dù họ có tìm ra mình, cũng chẳng biết cách tìm được loại lệnh bài đó đâu. Mình cũng chỉ là ngẫu nhiên với may mắn mới tìm được thôi.

Bùi Phương Thảo nghi hoặc hỏi lại:

- Bạn cũng không biết thật à? Mà hình dạng của bạn trong này khác thật. Bên ngoài thì có cao một chút, nhưng mà gầy oi là gầy. Trong đây thì cơ bắp thế, đúng là ăn gian.

Trần Văn Lâm liếc mắt phản đối:

- Đâu phải do mình chứ. Tộc Nerz ai cũng to cao kiêu này cả. Mà bạn cũng đâu giống. Làm gì cao đến 1 mét 75 thế này.

- Hừ, bên ngoài mình cao cũng không kém đâu.

- Ủ thì không kém, tầm 3 mét chia 2 thôi.

.....

Trần Văn Lâm quan sát thử những binh sĩ Trọng Kỵ Binh này, khi nhìn thấy thông tin trang bị, hấn vô cùng kinh ngạc, toàn bộ đều là trang bị phẩm chất màu Lam 3 sao.

Trọng Kỵ Binh Luxgish

Tên:.....

Tuổi: 34

Chức nghiệp: Kỵ Binh.

Cấp: 25.

Trang bị: Trọng Giáp Luxgish, Trường Kiếm Luxgish, Khiên Kỵ Binh Luxgish, Trường Thương Luxgish, Bao Tay Hợp Kim Luxgish, Giày Hợp Kim Luxgish, Mũ Giáp Luxgish,...

Thuộc tính đủ bộ Lam 3 sao Trọng Kỵ Binh Luxgish: Loại bỏ hoàn toàn sát thương cuae tất cả các mũi tên có phẩm chất dưới Lam 3 sao được bắn ra từ cung tên có phẩm chất dưới lam 3 sao. Kháng 70% sát thương phép thuật của Pháp Sư cấp 35 trở xuống. Những vũ khí cận chiến phẩm chất Lam 1 sao trở xuống không thể xé bỏ lớp giáp.

Lam 3 sao, thuộc tính cộng dồn thật sự kinh khủng, thảo nào người của Thị Trấn Luxgish không sợ quân đội Light Elve. Đúng là hình người xe bọc thép chính hiệu.

Bên trong thành chính của Thị Trấn Luxgish thì vô cùng vắng vẻ, không hề nhộn nhịp như phía bên ngoài. Trong này không có các cửa hàng, quán ăn, nhà nghỉ.

Trong này chỉ có các tòa nhà hành chính, hoặc nơi ở cho quan viên Thị Trấn Luxgish sinh sống, ngoài ra còn có các đài tưởng niệm các đời Lãnh Chúa Luxgish, bia tưởng niệm binh sĩ hi sinh trong chiến tranh, tượng thờ Thần Chiến Tranh Zeta, tượng thờ Thần Alren - vị thần tạo ra Nhân Loại. Còn có Nhà Nguyên, Viện Pháp Sư, Tỉnh Trượng Đài.

Quảng trường duyệt binh, kho vũ khí, trang bị và cả Lâu Đài Lãnh Chúa, nơi mà Lãnh Chúa Luxgish và đa phần người nhà gia tộc Luxgish sinh hoạt.

Lớn nhất phải kể đến khu rèn trang bị và áo giáp của gia tộc Luxgish, cho dù có tường cao bao quanh, nhưng vẫn có thể thấy khói bụi nổi lên từ những lò rèn trong đó, nhìn sơ qua mặt trước, Trần Văn Lâm đoán bên trong chắc phải có đến cả nghìn lò rèn chứ không ít. Gia tộc Luxgish thu nhập dựa vào bốn thứ: Mỏ Vàng, cung cấp số lượng lớn trang bị chiến tranh, bán chiến mã và thu thuế khu chợ bên ngoài. Trong đó nổi danh nhất chính là cung cấp trang bị chiến tranh và bán chiến mã, nên việc có rất nhiều lò rèn là chuyện hiển nhiên.

Còn về phần bãi nuôi ngựa, chắc chắn là bí mật mà chỉ có cao tằng gia tộc Luxgish biết nằm ở đâu. Hàng triệu chiến mã, số lượng cực kỳ khổng lồ, không thể nằm bên trong tòa thành này được.

Trên đường đi, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thán sự giàu có và hùng mạnh của Thị Trấn Luxgish, không biết bao giờ Lãnh Địa Markham của hấn mới có thể phát triển như vậy được. Quy mô này không phải trong thời gian ngắn là có thể làm ra, hấn là gia tộc Luxgish cần rất nhiều thế hệ để có thể phát triển lãnh địa của mình được như hiện tại.

Từ Trần Văn Lâm, 14 binh sĩ Thôn Markham, hiện tại có thêm Bùi Phương Thảo, số lượng tăng lên thành 16 người. Dưới sự hộ tống của Trọng Kỳ Bình Thị Trấn Luxgish, Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo được đưa đến một tòa nhà khá lớn, nghe nói đây chính là Sảnh Chính, nơi tiếp khách của Lãnh Chúa Luxgish. Còn về phần binh sĩ Thôn Markham, thì phải đứng ở phía bên ngoài chờ, trong này là nơi tiếp đón khách quý của Thị Trấn Luxgish, binh sĩ chắc chắn là không được mang vào.

Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo chờ đợi cũng không lâu lắm, một người trung niên cao lớn, ăn mặc quý phái tiến đến hỏi:

- Ta chính là Blade Luxgish, Lãnh Chúa Thị Trấn Luxgish. Ngài hẳn chính là Lãnh Chúa Jake Markham. Nghe nói ngài tìm ta có việc?

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Lãnh chúa Luxgish

Trần Văn Lâm đứng dậy chào giới thiệu:

- Ta gọi Jake Markham, Lãnh Chúa Thôn Markham. Còn đây là quan quản lý của Thôn Markham, Helen Zilch.

Lãnh Chúa Luxgish có vẻ rất bận việc, liền nói thẳng:

- Lãnh Chúa Markham hẳn là muốn mua trang bị và chiến mã từ gia tộc của ta? Ngài cũng biết Thị Trấn này rất nhiều việc phải quản lý mà

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Ân. Ta cũng có việc gấp, chỉ cần xong việc là ta đi, ta còn cần trở lại quản lý lãnh địa của mình nữa. Vào thẳng vấn đề nhé, taa cần mua khá nhiều trang bị và chiến mã từ gia tộc Luxgish ngài.

Nói xong dừng lại một chút, Trần Văn Lâm cúi người tới gần nói nhỏ:

- Là một Dragon Slayer tên Agatha Maskin nhờ ta đến đây đưa tin.

Blade Luxgish co rụt đôi mắt lại, nhìn hắn chăm chăm. Nhưng cũng không quên ra lệnh cho binh sĩ xung quanh:

- Tất cả rời xa khỏi Sảnh Chính 100 mét, người tiếp cận giết không tha. Ta và Lãnh Chúa Markham có việc quan trọng cần trao đổi.

- Vâng thưa Lãnh Chúa đại nhân.

Blade Luxgish liếc mắt nhìn Bùi Phương Thảo hỏi:

- Người của ngài, có thể tin tưởng được chứ?

Trần Văn Lâm gật đầu chắc chắn:

- Cô ấy là thân tín của ta, không có vấn đề gì, Lãnh Chúa Luxgish có thể yên tâm. Ta cũng không muốn cái tên Agatha Maskin này lộ ra cho nhiều người biết.

Blade Luxgish nhìn Trần Văn Lâm nói:

- Agatha Maskin. Lãnh Chúa Markham, ngài nghe cái tên này ở đâu? Ngài cũng nên hiểu đây không phải là chuyện đùa được đâu.

Trần Văn Lâm cũng không muốn tốn thêm thời gian, liền lấy tấm lệnh bài thân phận của hội Guardian ra đưa cho Lãnh Chúa Luxgish nói:

- Ta cũng không muốn tốn thời gian đầu trí, đây là tín vật mà Agatha Maskin đưa cho ta, nói rằng mang nó đến cho ngài. Agatha Maskin đang bị thương, là vết thương từ Ngọn Lửa Hủy Diệt của Bane. Cô ấy nói cần thuốc chữa thương từ ngài, Lãnh Chúa Luxgish.

Blade Luxgish nhận lấy lệnh bài quan sát một lát rồi nói:

- Đúng là thật. Quân đoàn trưởng đang ở chỗ của nguoi sao? Ngoài quân đoàn trưởng ra, còn có ai của Guardian nữa không?

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Quân đoàn trưởng? Đúng, Agatha đang dưỡng thương tại lãnh địa của ta. Lãnh Chúa Luxgish, liệu tấm lệnh bài đó đã đủ để chứng minh thiện ý của ta rồi chứ?

Blade Luxgish nói:

- Tất nhiên là đủ, thấy lệnh bài như thấy người. Người đợi ở đây một chút ta sẽ đi lấy thuốc chữa thương.

Trần Văn Lâm gọi với theo:

- Đúng rồi, ta còn cần mua trang bị và chiến mã nữa.

Blade Luxgish đang vội bước đi, cũng không quay đầu lại liền nói:

- Chuyện đó để sau. Việc của quân đoàn trưởng quan trọng hơn. Ta sẽ chuẩn bị thuốc chữa thương.

.....

Blade Luxgish trở lại rất nhanh, còn mang theo một cái rương gỗ quý nạm đá quý, có vẻ cực kỳ cẩn thận, loại rương này cần phải dùng chìa khóa mới có thể mở ra được.

Trần Văn Lâm tiến lên tiếp thì Blade Luxgish đưa cho cái rương gỗ và một chiếc chìa khóa rồi nói:

- Bên trong là ba bình thuốc chuyên chữa vết thương do Ngọn Lửa Hủy Diệt của Thần Tai Ương Bane gây ra. Loại thuốc này đã được cầu nguyện và xin Thần Ủn ban phép. Chỗ ta cũng chỉ có ba bình thôi, đừng làm mất.

Trần Văn Lâm gật đầu nhận lấy rồi đảo tay một cái, đưa cái rương cùng chiếc chìa khóa cất vào không gian hành trang của Người Chơi nói:

- Ta đã cất kỹ, Lãnh Chúa Luxgish yên tâm. Nó sẽ không có việc gì, cho dù là ta có bị chết.

Blade Luxgish thấy rương chứa thuốc giải biến mất cũng không cảm thấy có gì gọi là bất ngờ, trên Yriel thế giới cũng có rất nhiều kiểu đồ vật chứa một khoảng không gian riêng, nhưng hầu hết đều rất nhỏ, cất một ít đồ còn được, chứ nhiều thì không thể. Chính hắn cũng có một cái túi không gian, nhưng cũng chỉ chứa khoảng 2 mét khối mà thôi.

.....

Hai tiếng sau, Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo đi theo Blade Luxgish đến khu vực bán trang bị, vũ khí của gia tộc Luxgish. Tới cửa hàng, Blade Luxgish nói:

- Chúng ta nên nhanh chóng hoàn thành chuyện này hơn, người quyết định nhanh lên, muốn mua loại nào?

Trần Văn Lâm không khỏi trầm nghĩ, làm gì mà gấp vậy? Agatha Maskin nói rằng còn chịu được khá lâu mà, tên cấp dưới này đúng là quan tâm quân đoàn trưởng của mình thật. Hắn bình tĩnh nói:

- Dù sao thì cũng phải xem thì mới biết muốn mua loại trang bị nào chứ. Cũng không cần gấp như vậy đâu Lãnh Chúa Luxgish. Hay ngài cho ta chút đề nghị?

Blade Luxgish gật đầu hỏi lại:

- Cũng được, coi như ta nợ người một món ân tình, ta sẽ giảm cho người một nửa giá mua hàng. Người mang theo bao nhiêu tiền? Ta đổi với trang bị ở đây cũng rất quen thuộc, sẽ không để người chịu thiệt đâu.

Trần Văn Lâm nhanh chóng nói:

- 390 Vàng, lần này ta chỉ mang theo từng đó.

Blade Luxgish suy nghĩ một lát liền nói với trợ lý bên cạnh:

- Kêu người mang một bộ Silver Plate ra đây.

Rồi quay qua giới thiệu cho Trần Văn Lâm:

- Lãnh Chúa Markham, ta đề nghị người mua 600 chiến mã, mỗi con giá 30 Bạc. Còn về trang bị, thì chỗ của chúng ta chính là bộ Silver Plate, cho dù White Wing Vương Quốc cũng chỉ mua được một lượng có hạn loại giáp này thôi. Mỗi bộ Silver Plate giá 20 Bạc, người có thể mua được 1000 bộ. Tất nhiên đó là đã giảm một nửa giá tiền rồi. Tổng cộng chính là 380 Vàng. Ngoài ra, ta sẽ còn miễn phí tặng cho người mấy chiếc xe ngựa để chứa trang bị. Hải lòng chứ?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tất nhiên là hải lòng. Ha ha, sau này hi vọng có cơ hội cùng ngài hợp tác, Lãnh Chúa Luxgish.

Blade Luxgish đưa tay ra bắt tay hắn nói:

- Sau này sẽ có cơ hội hợp tác, Lãnh Chúa Markham. Nhưng mà cho dù là người quen như ngươi, sau này ta cũng chỉ giảm 5% giá hàng hóa thôi. Lần này là trả nhân tình giúp đỡ hội Guardian, nên ta mới giảm 50%.

Trần Văn Lâm cười nói:

- Tất nhiên rồi. Nếu cứ giá 50%, không phải là lỗ chết sao.

Không lâu sau, một binh sĩ thuộc đội Hộ Vệ của Thị Trấn Luxgish mang theo một rương đồ khá to đến. Trần Văn Lâm tiến lên mở rương ra xem xét:

Silver Plate Luxgish phẩm chất Lam 1 sao: Áo giáp, kiếm, khiên, giáp tay, giáp chân, mũ giáp. Hiệu ứng: Kháng 40% sát thương của quái vật/NPC/Người Chơi dưới cấp 30. Vượt quá cấp 30 mỗi 5 cấp, hiệu ứng kháng sát thương giảm đi 10%.

Nhìn bộ trang bị này, Trần Văn Lâm không khỏi mừng rỡ, nếu không phải nhờ vào việc đang làm nhiệm vụ cho Agatha Maskin, thì một bộ giáp như thế này cho dù là bỏ ra 1 Vàng cũng chưa chắc mua nổi. Trong khi hắn lại chỉ mất có 20 Bạc cho một bộ mà thôi, giảm không chỉ là 50%. Hắn vui mừng nói với Lãnh Chúa Luxgish:

- Tuyệt vời. Ta rất hài lòng, Lãnh Chúa Luxgish. Cảm ơn vì ngài đã chiều cố. Ta đồng ý mua 1000 bộ Silver Plate và 600 chiến mã.

Blade Luxgish nói:

- Không cần cảm ơn ta, đây là người đáng có được. Nhưng sau này, ta sẽ dựa theo đúng luật để bán cho người. Chỉ lần này thôi. Mà người cũng nên mau chóng sắp xếp để trở về lãnh địa của mình đi. Khoảng ba ngày nữa, mùa đông sẽ đến, nếu người không về kịp thì sẽ rất rắc rối đó. Chuẩn bị đi, ta đã dặn người mang chiến mã và sắp xếp trang bị lên xe hộ người rồi. Khoảng 20 phút nữa là xong. Nhớ, bảo vệ quân đoàn trưởng thật tốt đó.

.....

Trần Văn Lâm, Bùi Phương Thảo và 14 binh sĩ lên ngựa rời khỏi Thị Trấn Luxgish, tiến về Thôn Markham của Trần Văn Lâm.

Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo thì dùng xe ngựa của hắn, còn 14 binh sĩ kia thì có 7 người điều khiển xe ngựa chở trang bị Silver Plate. Còn bảy người còn lại thì trông coi đàn 600 chiến mã mới mua được.

Lần này toàn bộ đều đi ngựa, nên Trần Văn Lâm cảm thấy thời gian về Thôn Markham sẽ nhanh hơn nhiều, hắn là sẽ về tới Thôn Markham trước khi mùa đông ập đến.

Bùi Phương Thảo này giờ nhin không nói gì khá lâu, khi rời khỏi Thị Trấn Luxgish được 10 phút liền không nhin được hỏi:

- Agatha Maskin là ai vậy? Sao nghe giọng Lãnh Chúa Luxgish có vẻ nghiêm trọng thế?

Trần Văn Lâm hỏi lại một câu:

- Bạn biết loài Rồng chứ?

Bùi Phương Thảo gật đầu:

- Mình biết chứ, trên giới thiệu ghi rằng loài Rồng mạnh lắm, con nào cấp bậc thấp nhất cũng là quái vật cấp 50 rồi. Mà đứng đầu bọn chúng còn là Thần Tai Ương Bane nữa chứ. Agatha Maskin là Rồng à?

Trần Văn Lâm nghe vậy nhin không được cười nói:

- Không, Agatha Maskin không phải là Rồng. Cô ấy là Dragon Slayer, thuộc hội Guardian.

Bùi Phương Thảo nghe như lọt vào sương mù, ngu ngơ một lúc mới hỏi:

- Dragon Slayer, Kẻ Diệt Rồng à. Còn Guardian là cái gì?

Trần Văn Lâm kỹ càng giải thích:

- Dragon Slayer chỉ những Kẻ Diệt Rồng, cái đó thì đừng. Còn hội Guardian chính là hội của những Dragon Slayer. Mình nghe Lãnh Chúa Luxgish xưng hô thì Agatha Maskin hẳn là một trong 18 quân đoàn trưởng của hội Guardian.

Bùi Phương Thảo sợ hãi than:

- Quân đoàn trưởng nhà, hẳn là ghê gớm lắm. Mình nghe nói ở mấy Bang Hội kia, quân đoàn trưởng chức vụ chỉ dưới Bang Chủ và ba vị Bang Phó thôi. Mà quân đoàn trưởng thì chỉ cần tuân lệnh Bang Chủ là đủ rồi đó.

Trần Văn Lâm nhin không được nói:

- Mấy Bang Hội của mấy tập đoàn kia không so được với hội Guardian đâu, ít nhất là hiện tại. Họ từng đánh bại loài Rồng đó, mặc dù bây giờ bị Bane, Light Elve đảo Yshin và Night Elve Đảo Pannera săn giết, nhưng họ vẫn còn mạnh lắm.

Trần Văn Lâm nói hoàn toàn là sự thật, mặc dù Guardian liên tục bị Bane đả kích, nhưng mà bây giờ mấy Bang Hội kia so với họ thì chẳng là cái gì thật. Mấy Bang Hội bây giờ thành viên cao nhất cũng chỉ là cấp 16, cho dù có là hàng chục nghìn người, cũng dễ dàng bị một con Rồng cấp 50 đồ sát sạch sẽ. Đây không phải là vấn đề mà số lượng có thể bù đắp được. Mà Rồng cấp 50, chính là loại yếu nhất, bất kỳ thành viên chính thức nào của hội Guardian cũng đủ sức đưa nó làm thịt.

Bùi Phương Thảo nghe thế càng thần phục:

- Thật mạnh, mà sao bạn lại biết nhân vật lớn như vậy?

Trần Văn Lâm kiên nhẫn nói:

- Ngẫu nhiên thôi, cô ấy bị thương, chạy đến Thôn Markham, binh sĩ của mình phát hiện cô ấy ngất xỉu. Liền đưa về cho mình quyết định.

Bùi Phương Thảo thờ dãi nói:

- Bạn may mắn thật đấy, tiện tay nhặt cũng được một quân đoàn trưởng của hội Guardian. Không lẽ bạn là nhân vật chính à?

Lần này đến lượt Trần Văn Lâm ngỡ ngàng, liệu hắn có phải là nhân vật chính không nhỉ? Từ việc có hai thân phận NPC và Người Chơi, Đệ Nhất Lãnh Chúa, tìm được mỏ Vàng, đến cứu được Dragon Slayer Agatha Maskin. Không lẽ hắn đúng là nhân vật chính trong truyền thuyết.

Trần Văn Lâm lắc đầu bỏ qua suy nghĩ này, hắn biết hắn cần cố gắng rất nhiều, để vượt qua tất cả các tập đoàn kia. Khi có đủ thực lực rồi, hắn cũng không ngại công khai thân phận của mình.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Trở về. Tình hình lãnh địa

Mùa đông tại Seval vô cùng khủng khiếp, khi cái lạnh vừa đến, thì đoàn người Trần Văn Lâm chỉ còn cách Thôn Markham khoảng nửa ngày đi đường nếu như không có ngựa, còn có ngựa mà nói, chỉ mất khoảng một tiếng thôi. Nhưng trong thời gian một tiếng ngắn ngủi đó, chiếc hồ rộng lớn phía đông Thôn Markham đã bị đóng băng hoàn toàn, trên mặt hồ là một lớp băng cứng dày tầm nửa mét, đủ để đoàn người bọn hắn băng qua mặt hồ mà không gặp nguy hiểm gì.

Có vẻ như thời tiết quá lạnh, nên đám thú rừng ở khu rừng phía đông đã biến mất gần như hoàn toàn, kể cả những con chiến mã mà Trần Văn Lâm mang về cũng cảm thấy bất an, khó chịu với thời tiết cắt da cắt thịt này.

Trần Văn Lâm cũng cảm thấy rất khó chịu, quả thật là quá lạnh, chắc là Bắc Cực cũng chỉ lạnh đến mức này là cùng. Còn Bùi Phương Thảo thì ngồi co ro bên trong xe ngựa than:

- Lạnh quá, bạn có cách nào làm cho bớt lạnh không?

Trần Văn Lâm cũng chịu thua, không lẽ ôm nhau cho đỡ lạnh, mặc dù muốn ôm lắm, nhưng hắn cũng không dám nói ý nghĩ này ra, mà động viên:

- Cố lên, gần tới rồi, chỉ cần vượt qua mặt hồ này là đến rồi. Khoảng 1 Kilomet nữa thôi.

Tuyết rơi dày đến nỗi, tầm nhìn hầu như chỉ được khoảng 10 mét trở xuống, gió thì lạnh lẽo vô cùng. Mặc dù biết rằng Thôn Markham ngay trước mắt không xa, còn cách không đến 1 Kilomet là đến, nhưng mà vẫn không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chỉ vài phút sau, đoàn người Trần Văn Lâm đã vào bên trong Thôn Markham, người dân nhìn thấy liền hô lên:

- Lãnh Chúa Markham về rồi, Lãnh Chúa đại nhân về rồi.

Vừa về đến lãnh địa của mình, Trần Văn Lâm liền chờ không kịp mở miệng nói:

- Nhanh nhóm lửa trại sưởi ấm đàn ngựa, chia ra canh gác đàn ngựa, đây là chiến mã dành cho Kỵ Binh của chúng ta đó.

Nói xong, Trần Văn Lâm liền mở bản đồ thông tin lãnh địa ra xem xét:

Thông tin lãnh địa

Tên: Markham Lãnh Địa.

Danh hào: Đệ Nhất Lãnh Địa.

Lãnh Chúa: Jake Markham

Loại: Thôn trang cấp 2.

Vị trí: Đồng bằng Izs.

Tính năng đặc biệt: Thu hút 60 nạn dân mỗi ngày.

Cư Dân: 1513.

Quân đội: 200 Bộ binh. 0 Cung thủ. 0 Kỵ binh.

Phồn thịnh: 6221/10000 (Dựa theo số cư dân, kiến trúc. Khi đạt đến độ phồn thịnh yêu cầu, được phép nâng lên cấp độ lãnh địa tiếp theo).

Vật liệu:

- 2164890 Đơn vị lương thực trắng.
- 568200 Đơn vị gỗ trắng.
- 157000 Đơn vị đá trắng.
- 60000 Đơn vị kim loại.
- 35000 Đơn vị vải.
- Tiền: 3570 Vàng 0 Bạc 0 Đồng.

Kiến trúc:

- Sân Chính: Số lượng hiện có: 1.
- Nhà Cư Dân: Số lượng hiện có: 200.
- Lửa Trại: Số lượng hiện có: 50
- Nhà Kho cấp 4: Số lượng hiện có 20. Mỗi loại vật liệu chứa được 200000 mỗi kho.
- Kho vũ khí: Số lượng hiện có: 2.
- Lò mổ: Số lượng hiện có: 5
- Bếp lửa: Số lượng hiện có: 5.
- Tiệm mộc: Số lượng hiện có: 10.
- Lò rèn: Số lượng hiện có: 10
- Tiệm may: Số lượng hiện có: 10
- Xưởng luyện kim: Số lượng hiện có: 5.
- Xưởng dệt vải: Số lượng hiện có: 5.
- Chuồng ngựa: mỗi chuồng chứa được 50 con ngựa. Số lượng hiện có: 30.
- Doanh Trại Bộ Binh: Số lượng hiện có: 1.

Vì quá lạnh, Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo tiến vào Sân Chính sưởi ấm, đồng thời ra lệnh cho chín vị binh sĩ đầu tiên đến đó gặp mặt, hẩn có chuyện cần bàn giao.

Hiện tại lương thực đã lên đến hơn 2 triệu đơn vị, đầy đủ nuôi sống hơn 15000 người sống qua bốn tháng mùa đông khắc nghiệt, vật liệu gỗ cũng dư thừa để xây thêm nhà dân và duy trì lửa sưởi ấm

Chỉ một lúc sau, chín vị binh sĩ kia đã đến chào Trần Văn Lâm:

- Lãnh Chúa đại nhân.

Trần Văn Lâm gật đầu ra hiệu bọn họ ngồi xuống rồi chỉ Bùi Phương Thảo nói:

- Đây là Helen Zilch, phụ tá của ta. Từ giờ, cô ấy cũng sẽ là người chịu trách nhiệm việc quản lý lãnh địa.

Trần Văn Lâm nói tiếp:

- Hiện tại ta mang về 600 chiến mã, 1000 bộ giáp cao cấp. Các ngươi mỗi người lĩnh 40 chiến mã và 40 bộ giáp mới. Hiện tại mỗi người nhận về đội mình thêm 10 người, sau này mỗi ngày nhận thêm 1 người, trong vòng một tháng sau mỗi người thành lập một đội Kỵ Binh 40 người. Số lượng binh lính còn lại, sẽ do Helen chọn ra một người trong đó làm đội trưởng Bộ Binh, Bộ Binh vẫn mặc giáp do lãnh địa chế tạo. Có vấn đề gì không?

Chín vị binh sĩ đồng loạt nói:

- Không, thưa Lãnh Chúa đại nhân.

Trần Văn Lâm quay sang Bùi Phương Thảo nói:

- Bạn có vấn đề gì không?

Bùi Phương Thảo lắc đầu nói:

- Không có vấn đề gì, nhưng từ những tài liệu mà mình nhận từ bạn thì mình nghĩ. Với lần phân chia này, một tháng sau chúng ta sẽ có 360 Kỵ Binh và 110 Bộ Binh. Nhưng mình nghĩ mỗi ngày nên bổ sung thêm 10 Bộ Binh nữa, ngoài ra, toàn bộ 100 thợ săn hiện tại nên chuyển chức thăng cấp lên thành Cung Binh. Còn đội thợ săn mới chúng ta sẽ bổ sung thêm trong bốn tháng tới, dù sao thì hiện tại là mùa đông, không có thú rừng để săn.

Trần Văn Lâm nghe thấy cũng thích hợp liền gật đầu nói:

- Vậy là một tháng sau ta sẽ có 360 Kỵ Binh, 410 Bộ Binh và 100 Cung Binh. Ân, nên xây thêm doanh trại Bộ Binh và doanh trại Cung Binh. Ngoài ra, tăng thêm 10 lò rèn nữa. Helen, việc này do bạn phụ trách chọn nơi đặt doanh trại và dựng lò rèn. Ngoài ra, bạn cần lập kế hoạch để trong mùa đông, chúng ta vẫn có thể khai thác gỗ, đá, kim loại, vải, vàng như bình thường. Mùa đông vẫn có nạn dân xuất hiện đó. Chúng ta cần chuẩn bị đầy đủ Nhà Cư Dân cho họ.

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Mình tính rồi, mỗi ngày 60 nạn dân, cứ theo mức độ phát triển như hiện tại, thì còn khoảng 15 ngày nữa, là Thôn Markham chúng ta sẽ trở thành Thôn cấp 3. Khi đó số lượng nạn dân đến mỗi ngày là 80 người. Trong bốn tháng mùa đông này, sẽ có thêm 9300 cư dân. Thêm vào hiện tại có 1500 cư dân, tổng cộng sẽ là 10800 cư dân. Chúng ta hiện tại có 200 Nhà Cư Dân cấp 1, chỉ cần xây thêm 50 Nhà Cư Dân nữa, rồi toàn bộ nâng lên Nhà Cư Dân cấp 3, là đủ cho 12500 người ở rồi. Mà đúng rồi, mình đề nghị ngay lập tức xây Lâu Đài Lãnh Chúa, bây giờ lãnh địa cũng không thiếu tài nguyên và nhân lực, Lâu Đài Lãnh Chúa vừa giúp gia tăng dân tâm, vừa thể hiện thân phận Lãnh Chúa của bạn.

Trần Văn Lâm cũng không phản đối:

- Được, nói chung bây giờ mình sẽ để lại khoảng 70% công việc quản lý lãnh địa cho bạn. Máy cái đó bạn tự quyết định. À, mình sẽ nhượng 30% điểm kinh nghiệm săn giết quái vật từ những binh sĩ cho bạn. Đội mùa đông qua, cấp bậc của bạn sẽ tăng lên nhiều. Bạn ở đây làm quen lãnh địa nhé, mình đi gặp Agatha Maskin đây.

- Ừ, bạn đi đi. Mình còn nhiều thứ cần lập kế hoạch thêm.

Trần Văn Lâm thấy Bùi Phương Thảo thực sự rất tâm huyết với công việc quản lý này, suy tính nhiều việc còn kỹ và có năng lực hơn hẳn, nhượng lại cho nàng làm là điều tốt nhất, vừa giúp hẳn có thời gian làm việc khác, vừa có thời gian để tập luyện cho độ thành thục của các kỹ năng tăng lên cao.

Hiện tại hẳn đã lên đến cấp 19, vẫn đứng đầu "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật", nhưng vẫn là gà mờ Cung Thủ, còn chưa bắn ra một mũi tên nào, nghe thì đúng là buồn cười, nhưng đó là sự thật. Kinh nghiệm mà hẳn kiếm được toàn bộ đều đến từ việc săn giết thú rừng của binh sĩ và thợ săn, hẳn không cần động tay một tí nào.

Nhưng nếu như không bỏ công tập luyện kỹ năng, gia tăng khả năng chiến đấu, thì cho dù ở ngoài thế giới thực được buff rất nhiều sức mạnh đến từ Yriel thế giới, mà không có kinh nghiệm chiến đấu, thì cuối cùng cũng chỉ là gà mờ mà thôi, làm sao thoát nổi sự săn đuổi của các tập đoàn kia.

Đây cũng là vì sao, cho dù mạo hiểm hẳn cũng muốn tìm một người trợ giúp mình quản lý lãnh địa, tìm được một người vừa tin tưởng được, vừa có năng lực như Bùi Phương Thảo làm cho hẳn cực kỳ yên tâm.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 19.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cười:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng Thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 620 (+20)

Pháp Lực: 280 (+10)

Thể Lực: 460 (+20)

Công kích vật lý: 108 (+5)

Công kích phép thuật: 41 (+2)

Phòng thủ vật lý: 20 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 20 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 2.1/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 1.9/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2.8/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 ($1000 = 10\text{m/s}$)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn pháp thuật: 0.1/S

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp Mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 100m(+1m). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 500% (+50%). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 30 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 300 S (-10). Tồn Tại: 5 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 50% Sát thương phép thuật (+10%). Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 5 Thể lực, 10 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 5 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 10% (+2) Tốc độ chạy trong 5S(+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 100 S - 1 S.

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 100% Sát thương phép thuật (+50%). Thành thực: 0/100

(+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 10 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 20% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 100S - 1.

Tiền trận - Kích Hoạt: Cấp mở: lv10. Sát thương: 50% Sát thương vật lý (+10%) mỗi mũi tên. Mô Tả: Bắn một loạt tên về phía trước mặt trong phạm vi 30m, hình vòng cung 45 độ, chia làm 9 hàng, mỗi hàng 10 (+1) mũi tên. Thành thực: 0/100 (+100%). Tiêu hao: 100 Thể lực, 50 (+5) Pháp lực, 90 (+9) mũi tên. Thời gian Cooldown: 600S - 20S.

Thần tiễn thủ - Tỷ Lệ: Mỗi khi tấn công bằng Bắn Tên có 5% Tỷ lệ xuất hiện. Tăng 30% (+10%) tốc độ tấn công, Bạo kích gia tăng 5% (+1%), bỏ qua né tránh 5% (+1%), bỏ qua phòng thủ vật lý 5 (+1). Thành thực: 0/100 (+100%).

- Hành trang*

Vật phẩm:

+Mũi tên (Trắng), số lượng 200: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 2.

- Dao găm thép (Trắng), số lượng 1: Vũ khí phụ, dùng cho cận chiến. Sát thương vật lý: 3.
- Tiền bạc: 15 Vàng - 45 Bạc - 27 Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Lựa chọn

Trần Văn Lâm mang theo rương gỗ chứa thuốc chữa thương đến phòng nghỉ ngơi của Agatha Maskin.

Lần này, Agatha Maskin đã bỏ bộ giáp đen kịt kia ra. Thân thể mềm mại yếu đuối nằm trên giường, nàng có vẻ là đang ngủ, sau 13 ngày chống đỡ Ngọn Lửa Hủy Diệt của Thần Tai Ương Bane, làn da không còn sáng bóng như trước nữa, vẫn mịn màng, nhưng mà màu sắc trắng bệch như bệnh thiếu máu, càng làm cho người ta thương tiếc hơn, là một người đàn ông, hơn nữa còn ở tuổi trẻ khí huyết dồi dào, Trần Văn Lâm cũng cảm thấy cực kỳ xao động. Nhưng nghĩ đến cô gái xinh đẹp như nữ thần sắc đẹp trong truyền thuyết kia, mang về ngoài mong manh yếu đuối chính là một trong mười tám đại quân đoàn trưởng của hội Guardian, tổ chức Dragon Slayer lâu đời. Thậm chí không cần nhiều, chỉ cần một nhân viên ngoài luồng như Lãnh Chúa Luxgish cũng đủ diệt toàn bộ lãnh địa của hắn. Thì Trần Văn Lâm ngay lập tức cảm thấy cơ thể và tâm tính trở nên bình thường.

Trần Văn Lâm đứng cách chiếc giường hai mét, như một kiểu tôn trọng người đối diện, đang định dùng giọng vừa phải gọi Agatha Maskin tỉnh lại thì bỗng nhiên thấy nàng mở mắt ra.

Mặc dù sắc mặt trắng bệch, nhưng đôi mắt Agatha Maskin vẫn rất sáng, nhìn Trần Văn Lâm chăm chú nói:

- Lãnh Chúa Markham, ngài trở về nhanh hơn ta tưởng.

Trần Văn Lâm bình tĩnh nói:

- Ân, khi về dùng chiến mã để di chuyển, nên chỉ mất ba ngày thôi. Tình hình cô thế nào rồi?

Agatha Maskin thờ dãi nói:

- Rất tệ, thực lực của ta đã bị rút xuống cấp Galion, nếu như mười ngày nữa không có thuốc chữa, hẳn là sẽ rút xuống cấp Crusader. Ngọn Lửa Hủy Diệt lợi hại hơn ta tưởng rất nhiều.

Trần Văn Lâm như lọt vào sương mù hỏi:

- Galion? Crusader? Đó là cái gì?

Agatha Maskin giải thích nói:

- Là một kiểu phân chia cấp bậc sức mạnh của sinh vật trên Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm hỏi kỹ hơn:

- Thế lúc trước cô đạt cấp bậc gì?

Agatha Maskin thờ dãi nói:

- Lúc trước ta đã bước vào cấp Divine tốt cùng, sắp sửa lên được Oblivion. Nhưng hiện tại thì khó lắm.

Trần Văn Lâm nghe tới đây liền vỗ đầu tự trách, đưa rượu thuốc chữa thương và chìa khóa cho Agatha Maskin nói:

- Ta lại tò mò lung tung, đây là thuốc chữa thương Lãnh Chúa Luxgish đưa ta. Hẳn là có thể chữa khỏi vết thương của cô chứ?

Agatha Maskin nhận lấy rượu, mở ra nhìn ba bình thuốc bên trong nói:

- Ân, chữa được. Đã được Thần Ưm phù hộ, có thể loại bỏ hoàn toàn Ngọn Lửa Hủy Diệt của Thần Tai Ương Bane. Lần này cảm ơn ngài nhiều, Lãnh Chúa Markham.

Trần Văn Lâm không đề ý lắm nói:

- Không có gì, dù sao ta cũng nhận được sự giúp đỡ của Lãnh Chúa Luxgish. À ta có thể hỏi thêm một điều không? Hay là để cô chữa thương đã?

Agatha Maskin bật cười nói:

- Thương thế của ta mặc dù nặng, nhưng mà có thuốc chữa rồi, không có gì đâu, Lãnh Chúa Markham cứ hỏi thoải mái. Ta vẫn đợi được mà.

Trần Văn Lâm được cho phép liền hỏi:

- Thế con Rồng không lồ, Hắc Long Nagura ấy. Nó có sức mạnh cấp bậc gì?

Agatha Maskin nhìn hấn nghiêm túc nói:

- Nó đạt cấp bậc Half God cũng được 500 năm rồi. Lãnh Chúa Markham, ngài đã từng thấy nó sao?

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Đúng, lúc vừa rời khỏi Thôn Markham được vài tiếng, ta thấy nó bay lượn ở khu vực dãy núi xung quanh đây. Nó chính là đang tìm cô sao?

Agatha Maskin buồn bã nói:

- Vậy là nó đã giết Linx Hội Phò rồi. Lúc trước Linx Hội Phò cản đường nó, để ta có thời gian chạy trốn.

Trần Văn Lâm cũng không biết an ủi làm sao, liền ngại ngùng rời khỏi phòng nghỉ của Agatha Maskin, để nàng có thể tự do chữa thương.

Trần Văn Lâm cũng không biết mấy cấp bậc sức mạnh mà Agatha Maskin nhắc đến là như thế nào, nhưng hấn đều cực kỳ mạnh. Hắc Long Nagura cấp bậc Half God, có nghĩa là Bán Thần, chưa phải là Vị Thần, đã khủng khiếp như thế, vậy Vị Thần sẽ mạnh thế nào.

Đồng thời, Trần Văn Lâm cũng rất lo lắng cho Agatha Maskin, Ngọn Lửa Hủy Diệt của Thần Tai Ương Bane không phải thứ gì tầm thường, mà nó được xem là một trong những thứ có sức phá hủy khủng khiếp, và khó chữa khỏi nhất trên thế giới này. Mặc dù mới chỉ gặp Agatha Maskin có hai lần, nhưng nàng Light Elve Dragon Slayer này cho hấn ấn tượng rất tốt. Điềm tĩnh, ôn nhu, dịu dàng, nói chuyện nhỏ nhẹ, mỗi ánh mắt, nét mặt, nụ cười đều vô cùng hoàn mỹ, và cái mà hấn ấn tượng sâu nhất, chính là sắc đẹp hoàn mỹ của nàng.

Lúc trước khi Agatha Maskin bỏ mũ giáp ra, trên người vẫn mặc bộ giáp đen kịt kia che đi thân thể, Trần Văn Lâm hấn đã thấy nàng xinh đẹp không ai sánh bằng rồi, với gương mặt đó, cho dù ngực lép cũng đã là xinh đẹp hạng nhất, cho dù là mây ngói sao trên Thiên Tinh dùng phần mềm chỉnh sửa hình ảnh, cũng không thể bằng nàng. Còn hôm nay, nhìn thấy nàng mặc đồ lụa mỏng, không còn áo giáp che dấu nữa, lại càng đẹp hơn nữa.

Một cô gái xinh đẹp như vậy, không ai, không người đàn ông nào muốn cô ấy có chuyện xảy ra cả, cho dù là ngắm nhìn thôi, cũng đã thỏa mãn lắm rồi.

Một lúc sau, Trần Văn Lâm liền nghe tiếng Agatha Maskin gọi:

- Lãnh Chúa Markham, ngài vào trong này đi, ta xong rồi.

Trần Văn Lâm đi vào trong phòng nói:

- Hoàn thành chứ?

Agatha Maskin cười vui vẻ:

- Uhm, thương thế của ta đã khỏi, đã triệt tiêu được Ngọn Lửa Hủy Diệt ra khỏi cơ thể rồi. Thật sự cảm ơn sự giúp đỡ của ngài, Jake Markham Lãnh Chúa. Ân, như ta đã hứa, ta sẽ có hồi đáp cho ngài.

Trần Văn Lâm nghe vậy xua tay nói:

- Cũng không cần thiết lắm đâu, nhờ có sự giới thiệu của cô, ta được Lãnh Chúa Luxgish giúp đỡ khá nhiều, đúng lúc chúng ta cũng đang thiếu những thứ

là Lãnh Chúa Luxgish có. Hai bên như vậy coi như huê rồi, ta cũng không cần cô báo đáp gì.

Ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng hẳn thầm nghĩ, điều ta muốn cô báo đáp ta không dám nói ra nha, ta còn chưa chán sống.

Agatha Maskin lắc đầu phản đối:

- Đó là chuyện của ngài và Blade Luxgish. Điều ta hứa thì ta sẽ làm. Bây giờ có hai việc ta có thể đưa ra, để ngài lựa chọn.

- Thứ nhất, đó chính là ta sẽ đưa cho ngài một lọ Máu Rồng của một con Rồng cấp bậc Paladin. Máu bên trong lọ Máu Rồng này đã qua Hội Trưởng của chúng ta tự tay loại bỏ phần độc hại, bên trong chỉ còn những năng lượng ôn hòa, cực kỳ có ích cho người sử dụng. Ta xem ngài mới chỉ đạt cấp bậc Bình Thường, nếu dùng lọ Máu Rồng này, ngài hẳn là ngay lập tức có thể đạt đến sức mạnh cấp Hero.

Trần Văn Lâm nhìn lọ nước đỏ trên tay Agatha Maskin dùng dò xét thuật. Máu Rồng Paladin Tinh Chế, tác dụng: Khi sử dụng, nhân vật ngay lập tức tăng lên cấp 70.

Cấp 70, Trần Văn Lâm kinh ngạc vô cùng, nếu như mà nhận lấy lọ thuốc này, gần như ngay lập tức, hẳn sẽ không phải sợ những tập đoàn kia tìm kiếm nữa, không cần che giấu nữa, có thể thẳng thắn đối mặt với họ mà không còn lo sợ. Ngoài ra, hẳn có thể giữ vững vị trí của mình trên "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật". Chỉ cần nhận lấy lọ Máu Rồng này, là đủ rồi. Mà theo như lời Agatha Maskin nói, thì có vẻ như cấp 70, chính là cấp Hero.

Cố nén ham muốn xuống, Trần Văn Lâm hỏi lựa chọn thứ hai.

- Thứ hai, chính là ta chính thức mời ngài trở thành một Thành Viên Chính Thức của hội Guardian.

Trần Văn Lâm kinh ngạc hỏi:

- Trở thành Thành Viên Chính Thức của Guardian?

Agatha Maskin gật đầu bất đắc dĩ nói:

- Chính là Thành Viên Chính Thức của hội Guardian. Thú thật thì, ta muốn Lãnh Chúa Markham trở thành phó quân đoàn trưởng của quân đoàn thứ bảy, quân đoàn mà ta làm quân đoàn trưởng. Đợt tập kích vừa rồi của lũ Rồng, quân đoàn thứ bảy của ta đã chết gần hết, những người còn sống thì cũng bị thương rất nặng, trong khoảng thời gian ngắn không thể hồi phục được. Ta cần tìm kiếm thêm thành viên mới. Người đầu tiên ta chọn chính là ngài. Nhưng ta biết làm một Dragon Slayer rất nguy hiểm, không cẩn thận là mất mạng như chơi. Nên vì vậy, ngài có thể chọn lọ Máu Rồng kia, sau này sẽ không có nguy hiểm gì.

Trần Văn Lâm hơi suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Cô thật sự muốn ta trở thành phó quân đoàn trưởng quân đoàn của cô?

Agatha Maskin gật đầu:

- Đúng, thực chất thì ta hi vọng ngài đồng ý trở thành phó quân đoàn trưởng quân đoàn của ta. Nhưng chọn sao là tùy ở ngài.

Ngay khi Trần Văn Lâm đang còn do dự, hẳn liền nghe tiếng thông báo vang lên:

- Hoàn thành nhiệm vụ 1 chuỗi nhiệm vụ "Phục Hưng Guardian". Xin mời lựa chọn phần thưởng.

- Phần thưởng 1: Máu Rồng Paladin Tinh Chế. Rồi bỏ chuỗi nhiệm vụ "Phục Hưng Guardian".

- Phần thưởng 2: Chấp nhận yêu cầu của Agatha Maskin trở thành phó quân đoàn trưởng quân đoàn thứ bảy của hội Guardian. Tiếp tục chuỗi nhiệm vụ "Phục Hưng Guardian".

Đang hơi nghiêng một chút về phía gia nhập hội Guardian, nghe xong thông báo này, Trần Văn Lâm không do dự nữa, lập tức chọn:

- Phần thưởng thứ 2.

- Chúc mừng Người Chơi Trần Văn Lâm trở thành phó quân đoàn trưởng quân đoàn thứ bảy của hội Guardian. Đồng thời mở ra chuỗi nhiệm vụ "Phục Hưng Guardian".

Lựa chọn xong, Trần Văn Lâm liền nói:

- Ta chọn trở thành phó quân đoàn trưởng quân đoàn thứ bảy. Xin chào quân đoàn trưởng Maskin.

Agatha Maskin cười nói:

- Chào mừng Jake Markham, chúc mừng ngài trở thành một thành viên của hội Guardian.

Nói xong nàng đưa bàn tay thon thả ra:

- Hợp tác vui vẻ.

Trần Văn Lâm cũng đưa tay ra bắt nhẹ rồi nói:

- Hợp tác vui vẻ.

Chỉ nắm nhẹ một cái rồi bỏ ra, Trần Văn Lâm hỏi tiếp:

- Quân đoàn trưởng, cô có thể giới thiệu cho ta thêm một chút về cấp bậc sức mạnh tại Yriel thế giới không?

Agatha Maskin không ngại nói:

- Đừng mãi quân đoàn trưởng, quân đoàn trưởng. Cứ gọi ta là Agatha là được. Cấp bậc sức mạnh tại Yriel thế giới hiện tại chia ra làm mười hai bậc, từ yếu đến mạnh. Đầu tiên là cấp Bình Thường, cũng chính là cấp của Jake bây giờ, cô lên, sau này ta tin tưởng Jake cũng sẽ trở nên mạnh mẽ. Sau đó đến Warrior, Crisis, Hero, Champion, Paladin, Crusader, Galion, Divine, Oblivion, Half God, và cuối cùng là God, hay cũng chính là Vị Thần.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Tập bắn tên

Trần Văn Lâm lần này thử dùng dò xét Agatha Maskin, thu được tin tức làm hắn kinh ngạc đến không thể nói thành lời:

Thông Tin NPC

Tên: Agatha Maskin.

Giới tính: Nữ.

Chức nghiệp: Dragon Slayer.

Tộc: Light Elve.

Tuổi: 26.

Thân phận: Quân đoàn trưởng quân đoàn thứ bảy - Hội Guardian.

Cấp: 293 - Bị Ngọn Lửa Hủy Diệt gây ra thương tích rút xuống cấp 173. Cần thời gian 6 tháng để phục hồi.

Trang bị: Dragon Slayer Sword phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Shield phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Bow phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Armor Set phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Boot phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Gauntlet phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Helmet phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Ring phẩm chất Cam 3 sao. Dragon Slayer Necklace phẩm chất Cam 3 sao.

Hiệu ứng đủ bộ Dragon Slayer: Kháng 40% sát thương từ đòn tấn công của Loài Rồng. 30% Sát thương phép thuật.

Cấp 293, thật kinh khủng, mà nghe Agatha Maskin nói rằng lúc trước cấp bậc của nàng chính là cấp Divine tốt cùng, còn hiện tại là cấp Galion, hay cấp 173. Từ điểm này suy ra, cấp bậc cao hơn Divine là cấp Oblivion sẽ phải là cấp 300 trở lên.

Thật khủng khiếp, hắn hiện tại mới chỉ cấp 19 mà thôi, khoảng cách còn rất xa. Nhưng Trần Văn Lâm cũng không cảm thấy như vậy là không thể với tới. Hắn là Người Chơi có thân phận Lãnh Chúa, hiện tại cấp bậc của hắn tăng có vẻ chậm một chút, nhưng sau này, khi lãnh địa của hắn có số lượng binh sĩ tăng lên vài chục nghìn, thậm chí là vài triệu. Sau đó tổ chức các cuộc chiến tranh mở rộng lãnh thổ, là đủ để cho hắn tăng lên cấp rất nhanh, hắn không giống người của thế giới Yriel, hắn có cách tăng cấp mà Thần ban cho Người Chơi.

Hơn nữa, Agatha Maskin nói rằng nếu hắn có cống hiến cho hội Guardian, có thể dùng điểm cống hiến đổi lấy các loại dược vật gia tăng cấp độ, dạng như lọ Máu Rồng kia vậy. Mà lọ Máu Rồng kia mới chỉ là lấy từ Rồng cấp Paladin, hội Guardian thậm chí còn có loại Máu Rồng cấp Oblivion. Nếu như hắn có thể lấy được một lọ, thì căn bản là không cần lo lắng về việc cây cấp.

Nhưng mà đổi lại, gia nhập Guardian không phải là không có uy hiếp, mặc dù chỉ Vương Quốc Nhân Loại của khu Seval đều ủng hộ hội Guardian, họ hoàn toàn tôn trọng, thậm chí là kính nể thành viên thuộc hội Guardian. Nhưng mà nếu như bị phát hiện, hắn sẽ phải chịu sự truy sát đến từ tộc Light Elve đảo Yshin. Thần Tai Ương Bane chắc chắn sẽ không để ý đến loài kiến hôi như hắn, đa số các con Rồng mạnh mẽ khác cũng sẽ không thèm để ý, nhưng những con Rồng bình thường thì sẽ không bỏ qua.

Có được thì sẽ có mất, nếu cứ do dự, sợ được sợ mất thì sẽ không làm được gì, gia nhập hội Guardian mặc dù sẽ phải chịu nhiều nguy hiểm, nhưng đó là một cách để hấn thâm nhập tìm hiểu về giới hạn của thế giới này sâu hơn nữa.

Trần Văn Lâm hấn là người chơi, căn bản không cần sợ hãi lắm cái chết tại Yriel thế giới. Chỉ là biến mất bảy ngày và mất 25% cấp độ nhân vật mà thôi, không có gì phải lo lắng quá. Đổi lại, hấn sẽ có nhiều tài nguyên hơn, được tiếp xúc với những nhân vật mạnh mẽ hơn, có cơ hội mở rộng lãnh địa và nâng cao cấp độ.

Trần Văn Lâm nghĩ một lát nói với Agatha Maskin:

- Agatha, ta có việc đi trước, cô cứ đường thương đi, có việc gì cứ gọi người thông báo cho ta một tiếng.

.....

Trần Văn Lâm đến Kho Vũ Khí của lãnh địa lấy ra 500 mũi tên, rồi tiến đến Doanh Trại Bộ Binh. Ở đó có bia tập luyện bắn tên, bây giờ có Bùi Phương Thảo quản lý lãnh địa hộ hấn, hấn chỉ cần quyết định một vài việc quan trọng là được rồi. Nếu chỉ riêng về việc quản lý, Bùi Phương Thảo giỏi hơn hấn nhiều, nên hấn hoàn toàn yên tâm giao lãnh địa cho nàng phát triển. Còn hấn, hiện tại chỉ cần cố gắng tăng lên thực lực của bản thân là được rồi.

Thân là một Phó quân đoàn trưởng của hội Guardian, nếu thực lực quá thấp, thì cho dù Agatha Maskin không ngại, thì hấn cũng sẽ ngại, mấy thành viên khác của hội cũng sẽ không phục hấn.

Còn khoảng bốn giờ nữa mới hết thời gian đăng nhập, Trần Văn Lâm quyết định tập luyện nâng cao khả năng bắn cung của bản thân, làm hạng 1 "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật", chức nghiệp Cung Thủ mà không biết bắn cung thì cũng quá khó coi.

Kiểm một chỗ không có binh sĩ tập luyện, Trần Văn Lâm nhắm kỹ, đặt mũi tên, kéo căng dây cung.

Khoảng cách 50 mét, hấn là không khó lắm, Trần Văn Lâm thầm nghĩ rồi thả ra.

Keng.

Nghe tiếng là cũng đủ biết mũi tên không trúng vào bia tập bắn, mà va vào bức tường đá phía sau, phần thân mũi tên và đầu mũi tên vì bị bắn quá mạnh, liền bị tách rời ra khỏi nhau.

Có chút thất vọng, nhưng cũng nằm trong dự đoán, dù sao thì hấn cũng là chuyên chơi game thể loại RTS, chứ không phải game FPS. Mặc dù hấn cũng chơi game FPS, nhưng cũng không chơi nhiều, năng khiếu cũng không cao.

Bỏ đi tâm tình thất vọng, Trần Văn Lâm kiểm tra phần kỹ năng thì thấy kỹ năng Bắn Tên đã có độ thành thực 1/100, còn các kỹ năng kia vẫn là 0/100.

Bỏ qua công đoạn chuẩn bị kỹ, hấn bật kỹ năng Liên Hoàn Tiễn lên, liên tục bắn ra hai mũi tên Băng và Lửa, mặc kệ có trúng hay không, cái hấn cần bây giờ là gia tăng độ thành thực của kỹ năng. Liên Hoàn Tiễn gia tăng gấp năm lần tốc độ tấn công, Trần Văn Lâm bắn ra những mũi tên với tốc độ vô cùng nhanh, đa số đều đâm vào tường và hỏng mũi tên, chỉ có số ít mũi tên trúng vào được tấm bia, thậm chí có vài mũi tên còn không bay tới gần được tấm bia tập bắn.

Bắn một hơi gần 100 mũi tên, Trần Văn Lâm cũng cạn sạch thanh Thể Lực, mà nhân vật Jake Markham của hấn cũng cảm thấy cánh tay mỏi nhừ, ngón tay thì đỏ rát, thậm chí bật ra máu do kéo dây cung. Nhưng hấn cũng không quan tâm lắm, có lẽ ngày mai cần đề bên thợ rèn chế tạo loại bao tay chuyên dùng để bắn tên, tiện thể trang bị cho mấy Thợ Săn chuẩn bị được nâng cấp lên Cung Thủ luôn.

Đội hồi đầy thể lực, Trần Văn Lâm tiếp tục công việc bắn loạn tên của mình, mục đích bây giờ của hấn chỉ là nâng cao cấp bậc kỹ năng, chứ không phải phải luyện tập khả năng bắn tên chính xác. Làm nhiều sẽ quen, có lẽ khi hấn bắn vài nghìn, hay vài chục nghìn mũi tên gì đó, hấn sẽ trở thành Thần Tiễn Thủ, ai mà biết được.

Thời gian dần trôi qua, lúc đầu, Trần Văn Lâm mỗi lần chỉ lấy 500 mũi tên, nhưng mà lúc sau khi lười, hấn lấy liền 5000 mũi, đằng nào lãnh địa cũng đang trong tình trạng dừng hoạt động sản xuất, không có thú hoang thì có muốn đi săn cũng không được. Mà trong kho còn tồn cả năm trăm nghìn mũi tên, sau này mỗi ngày sẽ còn gia tăng thêm nữa, cho dù hấn có bắn liên tục không ngừng nghỉ thì cũng chẳng cần lo đến việc hết mũi tên.

Nhiều người nghĩ việc mũi tên bắn ra rồi, thì chỉ cần lượm lại rồi dùng là được, nhưng chuyện đó rất khó. Trừ khi người bắn vào vật gì đó không cứng, kiểu như da thịt, nệm rom hoặc bông vải thì mũi tên sẽ không hư hỏng. Còn việc bắn vào các vật cứng như bia gỗ, tường đá thì lực va chạm của mũi tên với những vật đó, sẽ làm gãy hoặc hỏng điểm gắn mũi tên vào thân tên, nên rất khó dùng lại được.

Trần Văn Lâm thì không tiếc mấy mũi tên này, dù sao thì toàn bộ lãnh địa này đều là của hấn, dùng chút mũi tên thì có làm sao đâu chứ.

Khi thời tám tiếng một ngày gần trôi qua, kỹ năng bắn tên của hấn cũng đã tăng lên cấp 5. Về phần 5 kỹ năng còn lại là Băng Tiễn, Hỏa Tiễn, Liên Hoàn Tiễn, Thần Tiễn Thủ, Tiễn Trận cũng đều lên cấp 2.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 19.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 620 (+20)

Pháp Lực: 280 (+10)

Thể Lực: 460 (+20)

Công kích vật lý: 108 (+5)

Công kích phép thuật: 41 (+2)

Phòng thủ vật lý: 20 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 20 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 2.1/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 1.9/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2.8/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn phép thuật: 0.1/S

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp Mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 5. Sát thương: 180% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 100m(+1m). Thành thực: 947/1600 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 2. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 550% (+50%). Thành thực: 32/200 (+100%). Tiêu hao: 40 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 290 S (-10). Tồn Tại: 6 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 2. Sát thương: 120% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 60% Sát thương phép thuật (+10%). Thành thực: 87/200(+100%). Tiêu hao: 5 Thể lực, 15 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 6 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 12% (+2) Tốc độ chạy trong 6S (+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 99 S - 1 S.

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 2. Sát thương: 120% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 150% Sát thương phép thuật (+50%). Thành thực: 121/200 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 15 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 25% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 99 S - 1.

Tiến trận - Kích Hoạt: Cấp mở: lv10. Cấp kỹ năng: 2. Sát thương: 60% Sát thương vật lý (+10%) mỗi mũi tên. Mô Tả: Bắn một loạt tên về phía trước mặt trong phạm vi 30m, hình vòng cung 45 độ, chia làm 9 hàng, mỗi hàng 10 (+1) mũi tên. Thành thực: 3/200 (+100%). Tiêu hao: 100 Thể lực, 55 (+5) Pháp lực, 99 (+9) mũi tên. Thời gian Cooldown: 580 S - 20 S.

Thần tiễn thủ - Tỷ Lệ: Cấp mở: Lv 10. Cấp kỹ năng: 2. Mỗi khi tấn công bằng Bắn Tên có 5% Tỷ lệ xuất hiện. Tăng 40% (+10%) tốc độ tấn công, Bạo kích gia tăng 6% (+1%), bỏ qua né tránh 6% (+1%), bỏ qua phòng thủ vật lý 6 (+1). Thành thực: 23/200 (+100%).

- Hành trang*

Vật phẩm

+Mũi tên (Trắng), số lượng 2000: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 2.

- Dao găm thép (Trắng), số lượng 1: Vũ khí phụ, dùng cho cận chiến. Sát thương vật lý: 3.
- Tiền bạc: 15 Vàng - 45 Bạc - 27 Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Huấn luyện viên bắn cung Võ Thu Huyền

Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo đồng loạt rời khỏi trò chơi.

Khi Trần Văn Lâm vừa tập mấy động tác thể dục cơ bản xong, xuống tới nơi đã thấy Bùi Phương Thảo đang nấu ăn. Nhìn thấy hân xướng, Bùi Phương Thảo liền nói:

- Bạn xuống rồi à? Đợi một chút, sắp ăn được rồi.

Trần Văn Lâm phụ giúp nàng rửa mớ rau hời:

- Thế nào, quản lý ổn chứ?

Bùi Phương Thảo cao hứng nói:

- Ân, cũng quen, dù sao mình có ba ngày để nghiên cứu tư liệu trước khi trở về Thôn Markham mà. Mặc dù cũng hơi áp lực, nhưng mà cứ nghĩ đến mình sẽ là người vạch phương hướng chi tiết phát triển một lãnh địa cả nghìn người, rất là cao hứng, áp lực cũng bớt đi phần nào.

Trần Văn Lâm khích lệ nàng nói:

- Bạn làm tốt hơn mình nhiều. Mình thấy bạn lập kế hoạch chi tiết đó. Cố gắng lên, mình tin mấy tháng sau, Thôn Markham sẽ trở nên giàu có hơn bây giờ nhiều. Ài, bạn không biết chứ, lúc trước chỉ có một mình mình, một không chịu nổi lun.

Bùi Phương Thảo nói:

- Chỉ là hiện tại hơi mệt thôi, đợi sau này lãnh địa đi vào quỹ đạo rồi, chúng ta sẽ rảnh rỗi hơn nhiều. Đúng rồi, khi nào bạn quyết định mở rộng lãnh địa?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút nói:

- Đợi qua mùa đông đi. Qua mùa đông, bạn cử một vài đội Kỵ Binh đi thăm dò xung quanh, xem chỗ nào thích hợp để mở rộng không, kiểm chỗ nào thích hợp trồng lương thực chút, bạn cũng biết sau này nhiều người rồi, không thể chỉ dựa vào săn bắn được mà.

Bùi Phương Thảo gật đầu nhận:

- Ừ, qua mùa đông là tiến hành luôn. Chắc ngày mai mình sẽ phái một đội Kỵ Binh tiến về Thị Trấn Luxgish mua ít hạt giống, bạn nghĩ tiêu bao nhiêu thì vừa?

Trần Văn Lâm đẩy vấn đề này cho Bùi Phương Thảo nói:

- Mấy việc này bạn cứ toàn quyền quyết định. Việc của bạn mà.

Nghĩ một chút, Trần Văn Lâm nói:

- Mình vừa bán 5 Vàng cho bên Bang Hội Emperor lấy 1 triệu MoE.

Bùi Phương Thảo nghi ngờ hỏi:

- Bạn bán Vàng cho họ làm gì thế? Cần tiền gấp à?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Cần thêm chút tiền. Mình định thuê một huấn luyện viên dạy mình bắn tên, khả năng bắn tên của mình hơi tệ. Bạn muốn tập không? Coi như luyện thêm kỹ năng.

Bùi Phương Thảo lắc đầu nói:

- Mình chơi Nguyên Tố Pháp Sư mà, không cần thiết đâu. Vội lại mình muốn có thời gian lập kế hoạch phát triển lãnh địa nữa. Bạn cứ đi tập đi.

.....

Ăn uống xong, Trần Văn Lâm đăng tin lên diễn đàn tuyển dụng việc làm, yêu cầu của hắn là cần tìm một người có khả năng và kinh nghiệm trong việc dạy bắn cung. Hắn cảm thấy chỉ vài tiếng tập luyện tại Yriel thế giới là không đủ, dù sao bây giờ hắn cũng là thành viên của hội Guardian, nếu như yếu quá, thì không ổn chút nào. Nên hắn quyết định sẽ chia ra làm hai kiểu luyện tập. Trong Yriel thế giới hắn sẽ tập luyện để tăng cấp kỹ năng, gia tăng sát thương khi chiến đấu.

Còn ngoài đời thật, Trần Văn Lâm sẽ tập luyện bắn cung, kỹ năng bắn cung thật sự. Ngoài đời tập luyện không thể tăng cấp kỹ năng trong Yriel thế giới. Nhưng sẽ tăng lên khả năng bắn tên chính xác trong Yriel thế giới của hắn.

Đăng tin không lâu sau, Trần Văn Lâm nhận được tin giới thiệu của một ứng cử viên gửi đến. Người này lại là nữ, đã 32 tuổi, tên gọi là Võ Thu Huyền, từng là huấn luyện viên đội tuyển bắn cung quốc gia. Hiện tại đang làm huấn luyện viên của một phòng huấn luyện bắn cung. Theo như Trần Văn Lâm đưa giá tiền là 3 Bạc Yriel mỗi tháng, tương đương với 6000 MoE mỗi tháng. Giá trị không hề ít. Mà nhà nàng cũng ở cách nhà hắn chỉ tám chục Kilomet mà thôi. Ngoài ra, tại Yriel thế giới nàng cũng chọn chức nghiệp Cung Thủ.

Võ Thu Huyền nói rằng với hơn mười năm dạy nghề bắn cung, có thể tự tin trong vòng hai tháng dạy Trần Văn Lâm nâng cao trình độ bắn cung lên rất nhiều.

Trần Văn Lâm thấy Võ Thu Huyền cũng khá là hợp với yêu cầu hắn. Chẳng ngại gì mà không thử gặp nàng xem có hợp hay không.

Trần Văn Lâm liền dựa theo liên lạc Võ Thu Huyền để lại liên lạc với nàng, hẹn Võ Thu Huyền ra một quán Coffee cách ngôi nhà hắn đang thuê khoảng 6 Kilomet, cách nhà Võ Thu Huyền 4 Kilomet.

Hẹn xong, Trần Văn Lâm ra ngoài bắt một chiếc Taxi đưa mình đến địa điểm hẹn trước. Do Yriel thế giới chỉ cho mỗi ngày ở trong đó 8 tiếng, mà hầu hết đa số Người Chơi đều chọn vào Yriel thế giới từ lúc giữa đêm đến sáng hôm sau, nên rất nhiều hoạt động vẫn như bình thường. Ví dụ như hắn bắt Taxi chẳng hạn, không vì Yriel thế giới xuất hiện mà làm cho công việc này biến mất.

Vì không muốn để phái nữ chờ, Trần Văn Lâm trả gấp bốn lần số tiền cho Taxi, 6 Kilomet đường đi, Taxi chỉ chạy mất 5 phút tính cả thời gian chờ đèn đỏ. Khi tới nơi, hắn chọn một bàn phía ngoài rồi nhìn tin đang ngồi bàn nào cho Võ Thu Huyền, để nàng dễ tìm.

Không lâu sau, chỉ khoảng 2 phút, một nữ nhân tuổi ngoài ba mươi, dáng vẻ nhanh nhẹn cá tính, tóc cắt ngắn, thân thể cân đối, không gầy không béo, cao khoảng 1 mét 65, đi giày thể thao, gương mặt phổ thông, đến bàn Trần Văn Lâm giành giới thiệu trước:

- Xin chào. Cậu hẳn là Trần Văn Lâm. Tôi chính là Võ Thu Huyền, người đã liên lạc với cậu.

Trần Văn Lâm đứng dậy mời Võ Thu Huyền vào ghế rồi nói:

- Chị uống gì cứ tự nhiên gọi. Em nhỏ tuổi hơn chị, nên gọi là chị Huyền nhé.

Võ Thu Huyền gật đầu đồng ý:

- Được, vậy tôi sẽ gọi cậu là Lâm. Đúng rồi, hẳn là Lâm thuê chị để cải thiện khả năng bắn cung trong Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm xác nhận:

- Đúng vậy. Em dùng nhân vật Cung Thủ, nhưng mỗi tội khả năng bắn Cung của em quá kém.

Võ Thu Huyền nghĩ một chút nói:

- Như trường hợp cần dùng trong Yriel thế giới. Theo cảm nhận của chị, thì Cung Thủ cần tập luyện cả hai mảng.

Trần Văn Lâm liền hỏi:

- Hai mảng nào chị.

Võ Thu Huyền giải thích:

- Bắn cung trong Yriel thế giới là bắn cung chiến đấu, khác với bắn cung thi đấu ngoài thế giới thực. Trong đó, chúng ta vừa cần phải bắn chính xác, vừa cần phải bắn với tốc độ nhanh. Nên có thể nói là rất khó, vì đa số tuyển thủ bắn cung trên thế giới đều bắn vật tĩnh, cộng thêm việc họ có thời gian ngắm bắn khá lâu và kỹ càng. Trong Yriel thế giới không cho ta điều kiện như vậy.

Trần Văn Lâm nhận đồng nói:

- Đúng là như vậy.

Võ Thu Huyền giảng tiếp:

- Bắn cung yêu cầu chính xác, cho dù là trong trường hợp nào. Nhưng mảng thứ hai, chính là bắn cung nhanh theo cảm giác, gần như là không suy nghĩ gì, cứ nâng cung lên là bắn ngay. Kết hợp cả hai thì chắc chắn có thể áp dụng cho mọi trường hợp tại Yriel thế giới. Nên theo chị, cậu cần tập luyện cả mảng bắn chính xác và bắn cung nhanh theo cảm giác kết hợp.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Được, em có mang theo hai bản hợp đồng, lát nữa chúng ta tìm văn phòng luật sư làm chứng ký hợp đồng là được. Chị có yêu cầu gì về môi trường tập luyện không, để em chuẩn bị trước.

Võ Thu Huyền nghĩ ngợi một lát nói:

- Để cho dễ trong lúc dạy, chị nghĩ nếu như mà cậu nhiều tiền, thì nên thuê hẳn một nhà kho lớn, bọc lót sắt xung quanh. Mua một máy phát bóng Tennis tự động, cực nhiều banh Tennis, cung và tên, càng giống vũ khí tại Yriel thế giới càng tốt, bia tập bắn, quạt tạo gió, máy phun mưa. Đây là tốt nhất, tất nhiên, cậu dựa theo kinh tế của mình mà làm thôi. Máy phát bóng Tennis rất có ích cho việc sau này khi cậu đã bắn cung khá thành thạo.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Em sẽ cố gắng chuẩn bị những thứ đó thật nhanh. Bây giờ chúng ta tìm văn phòng luật sư để làm chứng hợp đồng thôi.

.....

Ký hợp đồng xong, Trần Văn Lâm tìm công ty môi giới nhà đất nhanh chóng dùng giá thuê lại một kho chứa hàng cũ. Kho này khá rộng, dài tới 120 mét, rộng 30 mét, cao khoảng 20 mét. Kho hàng này có sẵn máy điều hòa nhiệt độ, nên cũng không lo lắm về vấn đề nóng bức.

Sau đó, Trần Văn Lâm lên mạng đặt mua những vật dụng theo đề nghị của Võ Thu Huyền. Hai máy phát banh Tennis, 2000 quả banh Tennis, 5 bộ Cung Thợ Săn, 20000 mũi tên, một quạt gió loại mạnh, một máy tạo mưa thường dùng trong phim trường, còn thêm 5 cái bia tập bắn tên cao cấp.

Trần Văn Lâm đoán rằng máy phát banh Tennis sẽ giúp hắn tăng phản xạ dùng cung tên. Còn quạt gió và máy phun mưa, chắc chắn là kiểu tạo hoàn cảnh giả để thích nghi. Hắn thấy khi gặp mặt, Võ Thu Huyền trình bày hướng dạy của mình cực kỳ chuẩn xác, đúng là bắn cung thi đấu thể thao không thể so với bắn cung chiến đấu được. Mục tiêu di động, nhiều kẻ thù. Nhiều lúc cần phải phản xạ cực nhanh trong các trường hợp kẻ địch bất ngờ lao ra. Ngoài ra, khả năng bắn cung chính xác luôn luôn cần ở bất kỳ trường hợp nào. Cho dù người phản xạ có tốt, nếu như không hạ gục mục tiêu ở khoảng cách gần bằng một mũi tên chính xác, thì người chết sẽ là người, đó không phải là chuyện gì cần tranh cãi. Khi đối phương chạy xa, hoặc vừa chạy vừa né, người còn cần khả năng bắn chính xác cao, khả năng phán đoán quy tắc di chuyển của kẻ địch, khả năng đưa ra quyết định nhanh chóng khi nào cần bắn.

Tất cả những khả năng này, hẳn đều chưa biết bất kỳ một cái gì, đều cần nhiều thời gian luyện tập và thực chiến. Chiến đấu, chính là cách nhanh nhất tăng lên các loại khả năng đó.

Khi nghe Võ Thu Huyền trình bày kỹ những điều cần thiết và đưa ra yêu cầu về vật dụng cần trong luyện tập, Trần Văn Lâm không do dự chút nào làm theo. Đơn giản vì chỉ cần tăng lên thực lực, bỏ chút tiền ấy ra là hoàn toàn xứng đáng. Chỉ cần thực lực của hắn tăng lên, thiếu gì cách kiếm thêm nhiều tiền nữa.

Tiền, chính là có vô cùng nhiều công dụng. Chỉ trong vài tiếng ngắn ngủi, Trần Văn Lâm đã giải quyết xong vấn đề môi trường tập luyện, thời đại này, gần như chỉ cần có tiền là có thể làm mọi chuyện. Tất nhiên, liên quan đến Thần và Yriel, không phải là tiền kia có thể so sánh được.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đàn sói tập kích

Ngày hôm sau, Yriel thể giới, Thôn Markham.

Trần Văn Lâm đang ở tròn doanh trại Bộ Binh Thôn Markham tập luyện bắn cung, lần này hắn không điên cuồng bắn nữa, mà chăm chú hơn, cố gắng bắn tốt hơn. Hắn cũng không nhắm bắn quá kỹ, thực chất thì hắn không dùng kiểu ngắm bắn nữa, mà chuyển sang kiểu bắn bằng cảm giác.

Đầu tiên, Trần Văn Lâm đứng cách bia tập bắn chỉ mười mét, sau đó hắn nâng cung lên và bắn, nếu mũi tên không trúng, hắn sẽ chỉnh lại một chút góc độ mũi tên cho lần bắn sau. Cứ như vậy trong khoảng mười mét, nâng cung lên bắn, hạ cung xuống, rồi lại tiếp tục.

Trong vòng ba tiếng đầu tiên, Trần Văn Lâm vẫn chưa thể chắc chắn 100% có thể lần nào cũng bắn trúng bia tập bắn, còn về phần hòng tâm, thì hắn không bắn trúng lần nào. Nhưng mà hắn cảm thấy mình đã có một cảm giác sơ sơ về việc bắn tên. Trong khoảng mười mét, nếu kẻ địch xuất hiện, hắn có tỉ lệ bắn trúng đối phương lên đến 70% mà không cần nhắm kỹ càng, chỉ đơn giản và nâng cung lên và thả dây cung ra để bắn mũi tên. Hắn tin tưởng chỉ cần tập luyện như vậy thời gian dài, tập đi tập lại hàng chục thậm chí là hàng trăm nghìn lần, sẽ giúp hắn có được phản xạ bắn trúng kẻ địch một cách nhanh chóng.

Sau đó, Trần Văn Lâm mang thêm ba tấm bia tập bắn nữa, xếp bốn tấm bia cách hắn một khoảng đều tầm mười mét. Lần này, hắn nâng cung lên và bắn lần lượt vào từng tấm bia một. Có lẽ do chưa quen với vị trí của ba tấm bia mới, nên lần này xác suất bắn trúng của hắn chỉ là 30%, ít đến đáng thương. Nhưng sau một tiếng cố gắng làm quen, tỉ lệ bắn trúng vào bốn tấm bia của hắn đã tăng lên 50%.

Cứ tiến độ thế này, Trần Văn Lâm tin tưởng chỉ cần trong bốn tháng mùa đông này chăm chỉ tập luyện, kết hợp theo hướng dẫn và huấn luyện viên Võ Thu Huyền, trình độ bắn cung chiến đấu của hắn sẽ được nâng lên một tầm cao mới.

Mặc dù lần này coi trọng vào chất lượng hơn số lượng, nhưng sau bốn tiếng tập luyện, Trần Văn Lâm vẫn bắn ra hơn một nghìn mũi tên, giúp cho kỹ năng Bắn tên của hắn lên đến cấp 6.

Bắn tên - đánh thương: Cấp Mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 6. Sát thương: 200% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 105m (+1m). Thành thực: 427/3200 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

.....

Khi rời doanh trại Bộ Binh, Trần Văn Lâm đã thấy Bùi Phương Thảo đang chỉ đạo 40 cư dân tập trung xây dựng Lâu Đài Lãnh Chúa.

Lâu đài Lãnh Chúa cấp 1, thật ra chỉ là một cái nhà gỗ ba tầng khá ro lớn, chứ không thể hoành tráng kiểu như mấy lâu đài mà mọi người hay thấy. Nhưng nếu so về kích thước và sự tỉ mỉ, Lâu Đài Lãnh Chúa vượt trội hết tất cả các kiến trúc mà lãnh địa của hắn sở hữu. Cho dù có 40 người tập trung xây dựng, vẫn cần tới 5 ngày để hoàn thành.

Trần Văn Lâm còn có thể thấy phạm vi lãnh địa đã được Bùi Phương Thảo mở rộng hơn về phía tây, ở nơi đó cũng đang có cư dân xây dựng thêm Lò Rèn, Nhà Cư Dân, Tiệm May vãn vãn. Ở phía xa nhất, chính là hai Doanh Trại Kỵ Binh và Cung Binh mới thành lập đã xây xong. Doanh trại chỉ chiếm diện tích lớn một chút, chứ không hề tốn quá nhiều thời gian để hoàn thành, nên hai công trình, nên hai Doanh Trại Kỵ Binh và Doanh Trại Cung binh đã hoàn tất ngay trong ngày hôm qua. Kỵ Binh và Thợ Săn được thăng cấp lên làm Cung Binh cũng đã phân biệt tiến vào hai Doanh Trại đó để huấn luyện.

Nhìn thấy Bùi Phương Thảo chỉ mất một ngày để có thể quản lý lãnh địa đầu ra đấy, Trần Văn Lâm cực kỳ yên tâm giao lại lãnh địa cho nàng.

Khi đang định qua chỗ Bùi Phương Thảo chào, hỏi Trần Văn Lâm bỗng nhiên thấy một Kỵ Binh cưỡi ngựa chạy đến. Bình thường, tại bên trong khu vực có cư dân hoạt động của lãnh địa, việc phóng ngựa nhanh hoàn toàn bị cấm, chỉ được cưỡi ngựa đi từ từ, trừ khi có việc quan trọng cần bẩm báo. Không ngoài suy nghĩ của Trần Văn Lâm, Kỵ Binh kia nhẩy xuống ngựa bẩm báo:

- Bẩm báo Lãnh Chúa đại nhân, phía nam có một đàn sói rất lớn, lên đến hơn hai nghìn con đang lao về phía lãnh địa chúng ta, chỉ khoảng hai mươi phút

nữa là chúng sẽ đến nơi.

Trần Văn Lâm nghe vậy liền cực kỳ nghiêm túc lớn giọng ra lệnh:

- Nhanh tập hợp toàn bộ 99 Kỵ Binh, 120 Bộ Binh và 105 Cung Binh về phía nam.

Bùi Phương Thảo đang ở xa nghe thấy thế liền chạy đến hỏi:

- Tập hợp toàn bộ binh sĩ, có chuyện gì quan trọng à?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Có một đàn sói khá lớn, hơn hai nghìn con đang hướng về phía chúng ta.

.....

Năm phút sau, tại phía nam Thôn Markham, cách khu vực cư dân sinh sống khoảng 500 mét. Toàn bộ 324 Binh sĩ. Bao gồm 9 đội Kỵ Binh, mỗi đội 11 binh sĩ. Đội Bộ Binh gồm 120 binh sĩ. Còn lại chính là 105 Cung Binh.

May nhờ hôm nay bão tuyết đã ngừng, chỉ còn thời tiết lạnh giá, nên Trần Văn Lâm có thể thấy rõ khoảng cách tầm 1 Kilomet phía trước, một đàn sói màu xám khổng lồ, như một dòng lũ lao về phía bọn hắn. Những con sói này rất to, không giống loài sói hoang bình thường vẫn sinh sống tại khu dã thú phía đông hồ nước lớn.

Trần Văn Lâm nhìn vậy liền ra lệnh:

- Bộ Binh đi đầu, chia ra làm 4 hàng dọc, mỗi hàng 30 người, khoảng cách mỗi người trong cùng một hàng là 1 mét, mỗi hàng cách nhau 3 mét. Các người làm nhiệm vụ phòng thủ, cố gắng ngăn cản và giết bất kỳ con sói nào tới gần.

- Cung Binh chia làm hai đội. Đội 1 gồm 70 người, đứng ngay đằng sau Bộ Binh 15 mét, xả tên vào đàn sói khi khoảng cách thích hợp. Đội còn lại 35 người, hạ gục bất kỳ con sói nào vượt qua Bộ Binh.

- Kỵ Binh để 2 đội lược trận, trợ giúp Cung Binh và giết những con sói đã vượt qua được Cung Binh. 7 đội còn lại chia ra hai cánh xung quanh, tiêu diệt những con sói ở hai bên cánh của Bộ Binh.

Dặn dò xong, hắn quay qua Bùi Phương Thảo nói:

- Bạn về lãnh địa chọn 300 người khỏe mạnh, tổ chức làm Dân Binh, phát cho họ kiếm và khiên, bảo vệ lãnh địa, khi có sói lọt lưới thì phải để họ ra tay. Nếu nghe thấy lệnh của mình, thì mang 300 Dân Binh đó tiến ra ngoài này hỗ trợ binh sĩ.

Bùi Phương Thảo gật đầu cưỡi ngựa chạy về Thôn Markham chuẩn bị.

Trần Văn Lâm đưa mắt nhìn Bùi Phương Thảo rời đi, khi đàn sói lớn này tiến vào khoảng cách 200 mét, hắn liền dùng thủ dò xét.

Sói Xám Khổng Lồ

Cấp: 13.

.....

Trần Văn Lâm không khỏi hít vào một hơi, cũng may binh sĩ của hắn chủ yếu đều có thời gian dài săn bắn nên cấp độ đều đã 20 trở lên, riêng 9 vị binh sĩ kỳ cựu kia thì đã đạt cấp 31. Nên cuộc chiến này vẫn có phần thắng.

Khoảng cách còn 150 mét.

100 mét.

50 mét.

Trần Văn Lâm liền ra lệnh:

- Cung Binh, bắn.

Vèo vèo.

Rít.

Tiếng mũi tên xé gió vang lên, do những con sói này khá lớn, thêm vào việc chúng di chuyển khá sát nhau, nên chỉ sau lượt bắn đầu tiên, đã giết được tới gần 30 con.

Trần Văn Lâm cũng rút tên ra bắn rồi hét lớn:

- Cung Binh tiếp tục bắn. Bộ Binh và Kỵ Binh chuẩn bị.

Liên tục những tiếng gầm thét từ đàn sói vang lên, những con sói này vô cùng điên cuồng, nếu không phải là vết thương chí mạng, có thể giết chúng ngay lập tức thì chúng sẽ đứng dậy, tiếp tục lao lên phía trước.

Khi đàn sói va chạm với Bộ Binh, Trần Văn Lâm nghe thấy tất cả binh sĩ đều hét:

- Vì Lãnh Chúa, Vì Lãnh Địa, Vì Thần Zeta. Giết.

Hai bên bạo lực va chạm với nhau, Cung Binh vẫn tiếp tục bắn giết nhưng con sói đằng sau. Ban đầu đàn sói định dùng ưu thế số lượng bao vây đoàn người Trần Văn Lâm lại, nhưng ngay khi có những con sói tách ra hai bên, liền bị 7 đội Kỵ Binh dùng trường thương đâm chết, sau khi chết cả trăm con, chúng mới dừng lại, tiếp tục đồng loạt lao về phía Bộ Binh chiến đấu.

Nhờ có ưu thế về trang bị, có khiên và giáp bảo vệ những nơi yếu hại, binh sĩ chỉ cần dùng kiếm chém giết những con sói trước mặt là đủ. Nhưng cũng có một vài binh sĩ xui xẻo, bị bốn năm con sói nặng cả trăm Kilogram đồng loạt đẩy ngã xuống đất. Chúng dùng móng vuốt, hàm răng sắc bén tấn công vào những nơi không có giáp bảo vệ.

Kỷ luật nghiêm minh, giữ vững đội hình, bất kỳ con sói nào lên qua được hàng phòng ngự của Bộ Binh, đều bị đội cung binh thứ 2 bắn giết.

Vừa đánh vừa lui, trước mặt đội Bộ Binh, mỗi nơi họ lui lại đều để lại xác sói chất thành đống.

Khi thấy Bộ Binh có thể tự giữ vững được, Trần Văn Lâm liền lập tức ra lệnh:

- Bầy đội Kỵ Binh, lập tức vòng ra hai cánh tấn công đàn sói.

Bầy đội Kỵ Binh từ hai hướng cắt vào giữa đội hình đàn sói. Trường thương vung lên đâm thủng thân thể từng con sói, giống như gặt lúa. Nơi Kỵ Binh đi qua, đội hình đàn sói giống như bị xẻ làm đôi vậy.

Tiếng chém giết vang lên, nhưng chỉ sau 30 phút, số lượng sói chỉ còn hơn 100 con. Bọn chúng liền sợ hãi quay lưng chạy lùi về phía sau. Nhưng nhanh chóng bị Kỵ Binh và Cung Binh thay phiên giết chết.

Trận chiến kết thúc nhanh chóng và dễ dàng hơn Trần Văn Lâm nghĩ nhiều. Nhìn lớp tuyết nhuộm đầy máu, và số lượng xác sói lên đến hơn hai nghìn con. Hắn lập tức hít một hơi rồi nói:

- Kiểm tra lại thiệt hại. Sau đó thông báo cho bên vận chuyển mang đống sói này về.

Một lúc sau, thiệt hại đã kiểm tra hoàn tất. Bộ Binh chết 25 người, bị thương 30 người, không có bị thương nặng hoặc tàn tật mất đi sức chiến đấu. Cung Binh chết 10 người, chủ yếu do những con sói vượt qua được Bộ Binh tấn công. Kỵ Binh không chết người nào, nhưng có 15 chiến mã bị sói giết chết.

Tính ra cuộc chiến này chỉ mất 35 binh sĩ, tốt hơn nhiều so với Trần Văn Lâm dự kiến. Ban đầu hắn sợ rằng có thể sẽ phải nhờ đến Dân Binh. Nhưng có lẽ hắn cũng hơi coi nhẹ đàn ông người Nerz, ai trong họ cũng cao lớn khỏe mạnh, trời sinh chiến binh, đối mặt với gấu lớn họ còn không sợ hãi, dám đánh tay đôi, thì sợ gì đám sói này.

Trận chiến này, dựa vào trang bị, kỹ thuật và chiến thuật mà có thể giết hơn hai nghìn con sói, chỉ thiệt hại 35 người.

.....

Trở về lãnh địa Thôn Markham, Trần Văn Lâm liền dặn Bùi Phương Thảo thảo:

- Bạn suy nghĩ trợ cấp thích hợp cho gia đình có binh sĩ chết nhà. Mình có việc một chút.

Bùi Phương Thảo cũng vui vẻ nói:

- Uhm, mình sẽ xử lý tốt. Đúng rồi, vừa rồi mình cũng tăng từ cấp 11 lên cấp 14 rồi đó. Hi hi, lên cấp nhanh thật.

Trần Văn Lâm gật đầu đầu nói:

- Đợi hết mùa đông, hoạt động săn giết trở lại, là lên cấp nhanh nữa. Cố gắng lên.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Kỹ năng cấp 20

Sau trận chiến vừa rồi, không chỉ Bùi Phương Thảo mà cả Trần Văn Lâm hẳn cũng tăng từ cấp 19 lên 20, lại có thêm vài kỹ năng nữa, Trần Văn Lâm thật sự rất chờ mong.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm

*Tên ingame: Jake Markham

*Giới tính: Nam

*Tộc: Nhân Loại

*Chức nghiệp: Cung Thủ

*Level: 20.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?)

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

*Cung Gỗ (Trắng): Sát thương vật lý: 5.

*Mũi tên (Trắng): Sát thương vật lý: 2. Số lượng: 200.

*Áo Giáp Nhẹ (Trắng): Phòng Thủ Vật Lý: 1. Sinh Lực: 50.

*Quần Vải Thường (Trắng): Phòng thủ vật lý: 0. Sinh lực: 10.

*Bao Tay Da Sói: Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.05/S

Giày Vải Thường: Tốc độ di chuyển tăng: 10.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 640 (+20)

Pháp Lực: 290 (+10)

Thể Lực: 480 (+20)

Công kích vật lý: 113 (+5)

Công kích phép thuật: 43 (+2)

Phòng thủ vật lý: 21 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 21 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 2.2/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 2/S (+0.1)

Hồi thể lực: 2.9/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 160 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 710 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.55/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 6. Sát thương: 200% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 105m(+1m). Thành thực: 592/3200 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 2. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 550% (+50%). Thành thực: 32/200 (+100%). Tiêu hao: 40 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 290 S (-10). Tồn Tại: 6 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 2. Sát thương: 120% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 60% Sát thương phép thuật (+10%). Thành thực: 87/200(+100%).. Tiêu hao: 5 Thể lực, 15 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 6 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 12% (+2) Tốc độ chạy trong 6S (+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 99 S - 1 S.

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 2. Sát thương: 120% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 150% Sát thương phép thuật (+50%). Thành thực: 121/200 (+100%). Tiêu hao: 5 thể lực, 15 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 25% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 99 S - 1.

Tiền trận - Kích Hoạt: Cấp mở: lv10. Cấp kỹ năng: 2. Sát thương: 60% Sát thương vật lý (+10%) mỗi mũi tên. Mô Tả: Bắn một loạt tên về phía trước mặt trong phạm vi 30m, hình vòng cung 45 độ, chia làm 9 hàng, mỗi hàng 10 (+1) mũi tên. Thành thực: 3/200 (+100%). Tiêu hao: 100 Thể lực, 55 (+5) Pháp lực, 99 (+9) mũi tên. Thời gian Cooldown: 580 S - 20 S.

Thần tiễn thủ - Tỉ Lệ: Cấp mở: Lv 10. Cấp kỹ năng: 2. Mỗi khi tấn công bằng Bắn Tên có 5% Tỉ lệ xuất hiện. Tăng 40% (+10%) tốc độ tấn công, Bạo kích gia tăng 6% (+1%), bỏ qua né tránh 6% (+1%), bỏ qua phòng thủ vật lý 6 (+1). Thành thực: 23/200 (+100%).

Khát Máu - Phụ trợ: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: không có. Hiệu ứng: Mỗi khi mất 3% máu, tăng 1% tốc độ tấn công và 1% tỉ lệ bạo kích.

Mất Đại Bàng - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 1. Hiệu Ứng: Khoảng cách sử dụng Bắn tên tăng lên 500m (+ 5m). Thành thực: 0/100. Tiêu hao: 100 Pháp Lực (+10). Tồn tại: 5 (+ 0.5). Thời gian hồi Cooldown: 1000S (-10S).

Lướt Ngược - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 1. Hiệu ứng: Lướt ngược về phía sau 10m (+ 1). Thành thực: 0/100. Tiêu hao: 30 (+5) Thể lực, 20 (+ 5)PL. Thời gian hồi Cooldown: 100(-5).

Truy Sát - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 1. Hiệu ứng: Gia Tăng 10% Sát thương vật lý (+ 1%), 50 (+ 5) tốc độ di chuyển. Thành thực: 0/100. Tiêu hao: 30 Pháp lực (+5). Tồn tại: 20S. Thời gian hồi Cooldown: 200S (-5S).

- Hành trang*

Vật phẩm:

+Mũi tên (Trắng), số lượng 2000: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 2.

- Dao găm thép (Trắng), số lượng 1: Vũ khí phụ, dùng cho cận chiến. Sát thương vật lý: 3.
- Tiền bạc: 10 Vàng - 45 Bạc - 27 Đồng.

.....

Lên đến cấp 20, Trần Văn Lâm có thể nhận 20% sức mạnh của nhân vật đưa về thể giới thực, vượt trội hoàn toàn so với những Người Chơi còn lại. Ngoài ra, hắn còn có thêm bốn kỹ năng khá là thực dụng, cực kỳ có lợi trong việc một đấu một hoặc chạy trốn: Khát Máu, Mất Đại Bàng, Lướt Ngược, Truy Sát.

Những kỹ năng này toàn bộ đều cộng thẳng vào chỉ số thuộc tính của nhân vật.

Trần Văn Lâm thử bật kỹ năng Mất Đại Bàng lên, liền thấy tầm nhìn bản thân tăng lên rất nhiều, cách 500 mét, hắn có thể nhìn rõ cả một con ruồi. Khoảng cách quan sát thậm chí tăng lên được vài Kilomet.

Nhìn thấy những bộ xác sói chồng chất lên xe, được đội vận chuyển đẩy về thôn, Trần Văn Lâm liền nói:

- Kêu Lò Mổ lấy lông sói, đưa cho Tiệm May làm áo khoác lông sói. Cũng có thể chống đỡ cái lạnh.

Trần Văn Lâm nghĩ về việc tăng cấp của mình, hẳn thấy không thể ở lại lãnh địa trong mùa đông này. Hẳn cần đi ra ngoài giết quái tăng cấp, mùa đông đến, cả khu Seval gần như tê liệt, hoạt động săn bắn không thể hoạt động, thành ra hân cấp bậc của hẳn cũng sẽ rớt thấp lại so với những Người Chơi khác. Bốn tháng, khoảng thời gian này đủ để phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trần Văn Lâm liền tìm đến Bùi Phương Thảo nói:

- Bây giờ mình muốn dẫn chín đội Kỵ Binh rời đi lãnh địa tìm chỗ cây cấp. Bạn ở lãnh địa nhớ tăng cường gia tăng Kỵ Binh bảo vệ lãnh địa.

Bùi Phương Thảo gật đầu:

- Ừ, mỗi ngày mình sẽ tuyển thêm 10 Kỵ Binh. Mà mình đã sắp xếp tuyến đường đến chỗ mấy khu mỏ và rừng cây rồi. Ngày mai là lãnh địa có thể tiếp tục khai thác tài nguyên, tích trữ chuẩn bị cho mùa xuân bạo phát phát triển.

Trần Văn Lâm nhắc nhở nàng:

- An toàn là trên hết nha.

Bùi Phương Thảo nói:

- Mình sắp xếp lửa trại trên đường rồi, có sẵn tài liệu để xây lửa trại mỗi khi hết, không lo về vấn đề cái lạnh đâu. Bạn cứ đi đi, lãnh địa mình sẽ quản lý tốt. Đúng rồi, mình nghe đội trinh thám nói theo chân núi ở hướng bắc, đi sát chân núi về phía nam khoảng hai ngày.

- Ở đó có một hang động tồn tại bộ lạc Goblin. Mình định ngay khi hết mùa đông, sẽ dẫn binh đến đó tiêu diệt. Bây giờ bạn đến đó thăm dò thử xem.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Được, bạn sắp xếp hộ mình lương thực cho 100 người dùng trong hai tháng.

.....

Thế giới thực, hết tám giờ.

Trần Văn Lâm đưa cho huấn luyện viên Võ Thu Huyền địa chỉ của nhà kho đã được hẳn cải tạo trở thành nơi tập luyện bắn tên, còn hẳn thì đã đứng đó đợi sẵn.

Đúng là chỉ cần chi tiền ra, nhà kho đã được cải tạo vô cùng tốt chỉ sau một ngày. Lưới thép được bọc phía bên trong tường, để tránh mũi tên cắm vào tường thép của kho. Ở phần giữa nhà kho, đặt hai chiếc máy phát banh Tennis tự động, một thùng to toàn banh Tennis. Nhà kho rất sâu, dài tới 120 mét, mấy tấm bia ngắm bắn được xếp theo các khoảng cách 30 mét, 40 mét, 60 mét, 80 mét, và 100 mét. Mấy đồ vật như quạt gió, máy phun mưa nhân tạo được cất trong thùng gỗ, khi nào cần dùng có thể mang ra. Trên tường còn có 5 cây cung kiểu Cung Thợ Săn bằng gỗ, mỗi cây có lực kéo khác nhau, mấy túi tên cũng treo chi chít trên tường.

Trần Văn Lâm cũng không phải đợi lâu, không tới mười phút sau Võ Thu Huyền đã đến nhà kho. Vẫn kiểu đồ thể thao nhẹ nhàng, lần này Võ Thu Huyền còn mang theo bàn thảo, bao tay để tránh bị thương khi dùng cung nhiều lần, còn cả một cây cung mà nàng chuyên dùng nữa.

Trần Văn Lâm tiến đến chào hỏi rồi nói:

- Chị huấn luyện viên, em cải tạo nhà kho này hợp chứ?

Võ Thu Huyền gật đầu cảm khái:

- Đúng là người có tiền, thế này là tốt lắm rồi. Ở mấy nơi huấn luyện bắn cung khác, cho dù có nhiều học viên, thì điều kiện cũng không bằng chỗ này của cậu đâu.

Nói xong Võ Thu Huyền đưa bàn thảo trên tay cho hẳn rồi nói tiếp:

- Cái này là lý thuyết, cậu mang về đọc sau. Bắn cung, thực tế áp dụng vẫn là tốt nhất. Chúng ta cũng bắt đầu thôi, cậu thuê chị bằng rất nhiều tiền, chị cũng không muốn làm mất thời gian của cậu đâu. Cậu chọn một cây cung phù hợp với một túi mũi tên đi, rồi chúng ta bắt đầu. Đúng rồi, đây là bao tay chuyên dụng, nhớ đeo vào, nếu không muốn rách ngón tay.

Trần Văn Lâm đeo bao tay vào, rồi chọn loại cung tầm nặng, cần lực kéo khá mạnh, trong Yriel thế giới hẳn đã đạt cấp 20, nên cho dù có không đi tập luyện thể hình, thì lực lượng của hẳn vẫn cao hơn những lực sĩ hàng đầu thế giới hiện tại. Võ Thu Huyền thấy cây cung hẳn chọn, trong miệng chặc chặc tán thán:

- Cậu chọn loại cung đó à, cần lực tay khỏe lắm đó.

Trần Văn Lâm lắp một mũi tên vào, kéo dây cung nhắm vào tấm bia cách hẳn 30 mét rồi bắn. Trúng mục tiêu, nhưng cách hồng tâm vẫn rất xa.

Trần Văn Lâm thấy kỹ năng bắn cung của mình cũng gia tăng khá, dù sao hẳn cũng đã bắn hàng nghìn mũi tên tại Yriel thế giới, cho dù có là một con khi, bắn nhiều tên như thế, cũng sẽ giỏi hơn. Nói gì là hẳn.

Võ Thu Huyền nhìn tấm bia nói:

- Cậu bắn cũng tốt đấy, lực tay rất mạnh, mũi tên này mà bắn vào người, chắc là xuyên luôn cơ thể, không đùa được đâu. Nhưng mà, khi bắn cậu không cần quá căng thẳng, thả lỏng tâm tình và cơ bắp, thả ra rồi bắn cung. Tạm thời cứ tập như vậy đi đã. Tư thế đứng của cậu thì đúng rồi. Nhớ phải thả lỏng và thả ra nhẹ khi thả dây cung.

Trần Văn Lâm gật đầu thực hiện lại, lần này tốt hơn một chút, lần thứ ba hẳn thậm chí bắn trúng khu 8 điểm, so với trước kia tốt hơn rất nhiều. Sau mỗi lần bắn, Võ Thu Huyền đều điều chỉnh và đưa ra lời khuyên cho hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Chém giết Goblin

Yriel thế giới, đại lục Yriel, khu Seval.

Trần Văn Lâm mang theo chín mươi chín Kỵ Binh, tính thêm cả hẳn là một trăm người tiến đến một khu núi đá, nằm ở phía nam các loại mỏ đá, kim loại, Vàng của lãnh địa hẳn dừng lại. Vì hẳn thấy trước mặt khoảng ba trăm mét, một toán khoảng năm mươi tên Goblin xanh đang đi tuần.

Đám Goblin này vô cùng lùn, cơ thể lúc nào cũng cúi xuống. Chúng chỉ mặc khổ trong thời tiết lạnh cát da cát thịt này nhưng chúng không cảm thấy lạnh. Goblin sử dụng dao nhỏ, chính xác mà nói thì khá giống dao cắt mỡ heo, hoặc sử dụng những đoạn thương ngắn. Dù sao thì chúng cũng rất nhỏ, có lẽ khi đứng thẳng lên, cũng chỉ cao bằng nửa người tộc Nerz cao lớn.

Trần Văn Lâm cùng đám Kỵ Binh ẩn núp. Hẳn dùng kỹ năng Mắt Đại Bàng thì phát hiện dưới chân núi cách chỗ hẳn khoảng 3 Kilomet, có một hang động khá lớn. Bọn Goblin còn lập trại bên ngoài, trong trại số lượng Goblin cũng rất nhiều, phải đến năm sáu trăm tên.

Thông tin Goblin

Cấp: 8.

Mô tả: Tộc loài thích sống trong hang động, không sợ lạnh, thích ăn thịt sống. Ngoài ra chúng cũng thích ăn thịt người. Sở thích cướp các làng mạc, dự trữ vàng bạc.

.....

Tại vùng Seval, nơi mà người dân hung mãnh, không sợ chiến đấu, đám Goblin này cũng rất khổ sở. Vì Goblin có lực tấn công rất yếu, người thường thấy đáng sợ của chúng ghê tởm, sau khi bị chúng dùng số lượng bủ vào tấn công gây đau đớn vì những vết thương ngoài da, liền trở nên hoảng hốt, nên mới bị giết. Còn tộc Nerz, họ sinh ra thích hợp làm chiến binh, không sợ đánh nhau, khi bị Goblin tấn công, tộc Nerz thường dùng sức mạnh vượt trội đáp trả, không cho Goblin lại gần.

Tính ra mà nói, một người đàn ông tộc Nerz khỏe mạnh, chỉ cần dùng một nắm, là đủ để đánh gãy xương, vỡ sọ Goblin.

Nên tại Seval, Goblin rất yếu thế, chúng không dám tấn công vào ban ngày, chỉ ở những nơi hẻo lánh, ít người qua lại như hang động. Và khi tấn công, chúng cũng chủ yếu tấn công những làng mạc có số lượng vài trăm người. Goblin có sở thích ăn thịt bất kỳ loài nào, nên bị tộc Nerz săn giết rất gắt gao, đa số đều sinh sống dưới lòng đất, săn bắt thú rừng, chế cũng rất ít khi dám chạm trán với tộc Nerz.

Chỉ cần nghe đến việc chúng ăn thịt người, là Trần Văn Lâm cảm thấy vô cùng ghê tởm. Hẳn biết đó chỉ là phương thức sinh tồn của bọn chúng, các Vị Thần Dedza tạo ra chúng với cách sinh sống như vậy. Nhưng, hiểu không có nghĩa là sẽ tha cho chúng.

Trần Văn Lâm nhìn sơ sơ qua, chỉ riêng khu trại ngoài trời của đám Goblin này đã có tới năm sáu trăm tên. Bên trong hang động, có lẽ sẽ đông gấp hàng trăm lần.

Số lượng đông đảo, Trần Văn Lâm cũng không sợ, Kỵ Binh và hẳn toàn bộ đều trang bị bộ Trọng Giáp Silver Plate của Thị Trấn Luxgish. Đám Goblin này chỉ tầm cấp mười mà thôi, căn bản không tồn thương nổi bọn hẳn.

Trần Văn Lâm ra lệnh binh sĩ xuống ngựa, dắt và buộc ngựa lại, tất cả đi bộ đến tiêu diệt bộ tộc Goblin này. Chiến mã của hẳn không được trang bị giáp

như Trọng Kỳ, Bình Thị, Trần Luxgish. Nếu để mấy tên Goblin rác rưởi này giết chết chiến mã, thì được không bù mất, nếu không phải được Lãnh Chúa Blade Luxgish giám giá cho, thì phải gần hơn một Vàng, mới mua được một con, giá không hề rẻ.

Trần Văn Lâm sau khi thấy chín mươi chín kỵ binh đã chuẩn bị xong liền dặn:

- Chúng ta chia ra làm ba nhóm, mỗi nhóm ba mươi ba người, nhẹ nhàng lên đến gần toán Goblin kia, đừng để chúng phát hiện. Sau khi ta bắn tên giết tên Goblin đầu tiên, các người ngay lập tức dùng tốc độ nhanh nhất tiêu diệt số còn lại, không được để chúng báo động. Sau đó lại chia ra ba đường tiến về hướng nam chân núi, ba phía tấn công vào trại Goblin. Tất cả rõ chứ?

Đám binh lính đồng loạt gật đầu, vì vị trí của bọn họ cách đám Goblin đi tuần kia cũng chỉ tầm hai trăm mét nữa thôi.

Sau đó đoàn một trăm người tách ra ba đường tiến đến đám Goblin kia.

.....

Về phần đám Goblin.

Bọn chúng đang rất bất mãn với việc phải ra ngoài đi tìm kiếm thú hoang, săn giết mang về. Một tên Goblin lầm bầm nói:

- Thời tiết này, làm gì có thứ gì mà săn? Sao tướng quân cứ sai chúng ta ra ngoài làm gì chứ?

Một tên Goblin khác lấy tay đập lên đầu tên vừa nói, có vẻ như là đội trưởng của nhóm, nó hét lên:

- Im miệng cho ta, tập trung vào, chúng ta đi dạo một vòng xong là có thịt ăn rồi. Các người muốn ăn thịt không?

Mấy tên Goblin còn lại đồng thời hét:

- Có, thưa đội trưởng.

Tên đội trưởng Goblin gật đầu nói:

- Ta nghe Đại Vương nói, ở phía bắc có một thôn loài người. Đại Vương nói rằng chúng ta vài ngày nữa sẽ đến đó kiếm thịt.

Một tên Goblin khác thắc mắc:

- Tôi cũng nghe nói. Nhưng mà ở đó có rất nhiều quân lính, làm sao chúng ta tấn công được?

Tên Goblin đội trưởng đắc ý nói:

- Mục tiêu của chúng ta tất nhiên không phải là đám Nerz kia, mà là lũ ngựa. Ở đó có hàng trăm con ngựa. Đủ cho chúng ta ăn mấy ngày. Ha ha

Tiếng cười của tên đội trưởng Goblin còn chưa dứt, bỗng nhiên một mũi tên cắm thẳng vào giữa ngực nó, ánh mắt nó dại ra, rồi nằm vật ra đất.

Tên Goblin lầm bầm ban đầu bỗng nhiên cảm thấy có chút bất ngờ, đang định hét lên, thì một thanh trường thương đâm xuyên qua ngực nó, nâng nó cao lên khỏi mặt đất.

Tất cả Kỵ Binh khi xuống khỏi chiến mã, đều dùng thương và khiên phối hợp. Đám Kỵ Binh này chính là từ lính tinh nhuệ của lãnh địa chọn ra mà thành.

Những tên Goblin còn lại kinh hoàng, đưa thì tìm cách chạy trốn, đưa định la lên báo động, nhưng chưa kịp nói gì, liền bị mũi thương sắc nhọn đâm xuyên lồng ngực.

Bất kể về số lượng, khả năng chiến đấu, tranh bị, kỹ thuật. Kỵ Binh của Trần Văn Lâm đều vượt trội so với đám Goblin rác rưởi kia.

Trần Văn Lâm dùng một mũi tên bắn xuyên cổ họng tên Goblin cuối cùng, trận tàn sát nghiêm về một bên đã kết thúc. Hắn ra lệnh nói:

- Chia ba đội, tiến về trại Goblin. Hừ, còn định ăn trộm chiến mã của ta, đúng là chán sống.

Trần Văn Lâm dẫn một đội lao đến gần trại Goblin. Hình như do hiện tại là mùa đông, thêm vào bọn chúng vừa cử một đội ra ngoài tuần tra, nên trại Goblin này không hề có Goblin đứng canh gác trên chòi.

Trần Văn Lâm dẫn đội Kỵ Binh đầu tiên lao vào hô lên:

- Giết, tự do chiến đấu.

Trần Văn Lâm để ba đội Kỵ Binh tràn lên trước, còn hắn thì đi đằng sau dùng cung tên thu hoạch mạng sống của những con Goblin ở xa. Có Võ Thu Huyền chỉ bảo, chỉ trong một ngày ngắn ngủi, hắn đã có thể bắn trúng mục tiêu di động ở khoảng cách không xa lắm.

Tiếng la hét, tiếng mũi thương đâm vào cơ thể vang lên liên hồi. Mặc dù số lượng chỉ bằng một phần sáu của đám Goblin, nhưng vẫn chỉ là cuộc tàn sát

ngiêng về phía Thôn Markham. Mỗi một lần Kỵ Binh đâm mũi thương ra, một con Goblin yếu ớt lại mất mạng. Mỗi một lần tẩm khiên đập mạnh vào cơ thể Goblin, đều khiến nội tạng, xương cốt nó tan vỡ ra từng mảnh. So với binh sĩ tinh nhuệ tộc Nerz mà nói, Goblin chính là một lũ ô hợp, yếu không chịu nổi một kích.

Chẳng mấy chốc, chín mươi chín Kỵ Binh đã giết đến tận cửa hang của lũ Goblin.

Trần Văn Lâm thấy Goblin chạy trốn vào trong hang động, hấn dừng lại hét to:

- Dừng lại, không đuổi theo. Đội một bao vây cửa hang, vào đội hình phòng thủ. Đội hai, đội ba thanh lý hiện trường, sau đó tiến đến hỗ trợ đội một hình thành Phương trận phía trước lối vào hang động.

Trong trại Goblin, khắp nơi đều là xác Goblin xanh lè nằm la liệt. Về phần thanh lý hiện trường, chính là quay lại đâm mỗi cái xác Goblin trên kia thêm một nhát, cần phải bảo đảm rằng chúng nó đã chắc chắn tắt thở. Ở trên chiến trường, khi đang chiến đấu, chẳng ai muốn khi đang chiến đấu cùng kẻ thù, bị một kẻ giả chết từ đằng sau lao đến đánh lén. Trong chiến tranh, không thanh lý hiện trường chính là cầm kỵ.

Đội hai và đội ba nhanh chóng thanh lý hiện trường, rồi tập trung trước cửa hang hình thành trận hình Phương trận.

Trần Văn Lâm biết đám Goblin trốn vào hang động, không có nghĩa là chiến đấu kết thúc. Hang ổ thật sự của bọn chúng chính là ở bên trong hang động này. Binh sĩ của Trần Văn Lâm đối mặt sẽ là hàng nghìn, thậm chí là cả chục nghìn tên Goblin.

Trần Văn Lâm tiến lên một điểm cao, hấn định ở đây dùng tên bắn phụ Kỵ Binh của mình. Ngoài ra hấn còn có kỹ năng Tiễn Trận, đủ để giết cả trăm tên Goblin cùng lúc.

Rầm rầm.

Trần Văn Lâm thậm chí có thể cảm nhận được mặt đất đang rung chuyển, tiếng gào thét của hàng nghìn con Goblin trong hang động truyền ra. Hấn hét to:

- Giữ vững đội hình, chuẩn bị chiến đấu. Nếu được thì tạo thành ba hàng ngang hình vòng cung, bao vây lối vào hang động, không cho phép một tên Goblin nào vượt qua. Vì Lãnh Địa.

Chín mươi chín binh sĩ tăng cao tinh thần hét lên:

- Vì Lãnh Địa. Vì Lãnh Chúa. Vì Thần Chiến Tranh Zeta.

Tiếng hét vang của chín mươi chín binh sĩ vang lên, như át đi tiếng gào thét của bọn Goblin. Dùng kỹ năng Mắt Đại Bàng, Trần Văn Lâm có thể thấy sâu trong hang động, một đàn Goblin như dòng lũ dài đang lao ra, số lượng phải lên đến gần hai nghìn tên, đây là hấn chưa thể thấy hết hàng dài Goblin này.

Những con Goblin đầu tiên lao vào đội hình Kỵ Binh như con thiêu thân. Hàng Kỵ Binh ba mươi ba binh sĩ đầu tiên cũng không tấn công, mà chỉ hạ thấp người xuống, dùng khiên che phần trước cơ thể, mũi thương chĩa lên một góc ba mươi độ so với mặt đất, nhiệm vụ của họ chủ yếu là phòng thủ và ngăn cản đám Goblin vượt qua. Còn về phần chém giết, là nhiệm vụ của những binh lính phía sau. Khi chiến đấu với số lượng địch nhân lớn hơn nhiều lần, cần thiết chính là sự phối hợp công thủ của binh sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Cách giết Goblin

Nhìn thấy đàn đàn lũ lũ lao tới, Trần Văn Lâm cho dù không phải là người trực tiếp đối mặt, cũng cảm thấy tê hết cả da đầu. Nhưng người tộc Nerz không sợ chiến đấu, họ cho rằng, nếu như hết mình chiến đấu, cho dù có chết, thì linh hồn cũng sẽ được trở về bên cạnh Thần Chiến Tranh Zeta, được sống cõi đời sung sướng bên cạnh Thần Chiến Tranh Zeta.

Những binh sĩ hét lên:

- Giết.

.....

Tony Gelatin. Là một trong chín binh sĩ đầu tiên đi theo Lãnh Chúa Jake Markham. Gã trước kia chỉ là một lính tuần tra đường phố của Lãnh Địa Markham đã bị tàn phá. Nhưng từ khi đi theo Jake Markham, gã được thăng lên làm Đội Trưởng Bộ Binh, rồi Đội Trưởng Kỵ Binh. Chiến đấu nhiều, so với trước kia Tony Gelatin cũng trở nên mạnh mẽ hơn, kinh nghiệm chiến đấu dày dặn. Lần chiến đấu này, Tony Gelatin đứng ở hàng đầu tiên, chịu trách nhiệm phòng thủ. Gã đứng tấn xuống, người nghiêng về phía trước, dùng cả khiên và thương để phòng thủ.

Nhìn thấy tên Goblin đứng trước mặt mình chỉ vài mét, và đang không ngừng lao lại gần, Tony Gelatin không hề sợ hãi, ngược lại rất hưng phấn. Gã muốn nâng thương lên đâm thủng ngực tên Goblin rác rưởi đang lao vào kia. Nhưng trong quân, kỷ luật nghiêm minh, nhất là lệnh của Lãnh Chúa đại nhân, càng không được làm khác, nên Tony Gelatin chỉ giữ ở thế phòng thủ. Khi thấy kẻ địch đến gần, tay trái nắm khiên của gã dồn lực, giữ vững vị trí cầm khiên.

Ầm

Khiên của Tony Gelatin va vào cơ thể tên Goblin kia, làm nó văng lại phía sau, máu tươi từ mũi và miệng nó trào ra. Chưa kịp đứng lên, nó liền bị một tên Goblin khác lao lên đập thẳng vào ngực, liền tiếp bị mấy tên Goblin nữa đập trúng người, tên Goblin tiên phong này liền chết không toàn thây.

Tony Gelatin nâng khiên chống đỡ đàn Goblin vừa lao đến, khi gã cảm thấy như sắp bị đẩy lùi về phía sau, thì tiếng gió rít vang lên. Mũi thương từ binh sĩ sau lưng đâm như mưa vào đám Goblin đang gắng sức tấn công kia. Máu tươi hôi thối của Goblin phun ra, bắn lên mặt khiên của gã. Bên cạnh gã, binh sĩ kia cũng giống như vậy, hình ảnh mũi thương sắc bén liên tiếp xuất hiện. Mỗi một đâm, đều lấy mạng một tên Goblin rác rưởi bản thủ.

.....

Hai bên va chạm một cách điên cuồng. Binh sĩ Thôn Markham thì có ưu thế về kỹ thuật, khả năng phối hợp, chiến đấu, trang bị, chiến thuật.

Còn Goblin, chúng có số lượng gấp mấy chục lần binh sĩ Thôn Markham. Chúng dùng chiến thuật biển người tràn về phía binh sĩ Thôn Markham.

Nhưng Phương trận không phải dễ trung, trường thương sắc nhọn đâm ra, Goblin liền ngã rạp xuống. Với tinh thần quyết tử không lùi, thực hiện hàng trăm lần đâm thẳng, cho dù là với thể trạng của tộc Nerz, cánh tay phải binh sĩ vẫn cảm thấy vô cùng nhức mỏi.

Những hàng lính phía sau thậm chí phải đeo khiên ra sau lưng, dùng hai tay cầm thương để giảm bớt áp lực lên cánh tay phải.

Còn hàng lính phòng thủ đầu tiên, liên tục va chạm khiến bàn tay trái của họ bị va đập đến rách cả da tay, có người thậm chí đã gãy xương ngón tay, nhưng vẫn cầm chắc tấm khiên. Mặc dù ít khi sử dụng trường thương, nhưng vì tư thế cầm thương, không ít Goblin lao lên phía trước tự đâm vào mũi thương, khiến cho binh sĩ phải vẩy mũi thương để ném cái xác Goblin đang treo trên mũi nhọn ra.

Máu tươi hôi thối của Goblin phun khắp nơi, nhất là hàng binh sĩ đầu tiên, giáp của họ tên là Silver Plate, tức là mang màu bạc. Nhưng hiện tại thì đã chuyển sang màu đỏ sẫm, máu tươi từ khiên, vũ khí, áo giáp chảy ra, hòa với dòng máu từ xác đám Goblin chảy xuôi vào trong hang động, tạo thành một dòng suối làm bằng máu.

Một binh sĩ phía trước cảm thấy tay trái có chút chịu không nổi, liền thả trường thương xuống đất hét lên:

- Cút cho ta.

Binh sĩ này dùng hai tay cầm chặt tấm khiên, dùng cả phần đầu đẩy khiên về phía trước, khiến cả chục tên Goblin trước mặt bị ngã văng ra sau. Những tên Goblin bị ngã ngay lập tức bị đồng loại ở phía sau đang chạy lên đập chết dí trên mặt đất.

Binh sĩ kia như giải tỏa được tâm tình, rút thanh kiếm đeo bên hông ra tiếp tục trở lại tư thế phòng thủ, đề phòng lũ Goblin tràn qua.

Trần Văn Lâm đứng ở trên liên tục bắn tên, có lẽ đây là lần hắn giết được nhiều địch nhân nhất, phải đến ba bốn chục tên Goblin. Nhìn thấy binh sĩ chiến đấu vô cùng gian khổ bên dưới, Trần Văn Lâm cảm thấy có chút không đành lòng. Nhưng vì thực lực của bản thân, hắn vẫn ra lệnh cho binh sĩ giữ vững vị trí, không được lùi lại. Là một Lãnh Chúa, có nhiều việc hắn không thể dùng cảm tình với người dân, binh sĩ của mình. Nhất là trong chiến tranh, máu lạnh chính là điều tốt nhất.

.....

Khi mới bắt đầu chiến đấu, bọn Goblin cậy vào số lượng điên cuồng công kích, như không sợ chết lao vào Phương trận. Nhưng khi đã chết mấy trăm tên, xác chất như núi phía trước mặt đội Kỳ Binh, làm cho số Goblin đằng sau không thể tiến lên trên, cũng giúp cho những binh sĩ Thôn Markham có một chút thời gian nghỉ ngơi.

Trần Văn Lâm đứng trên chòi thì thấy rõ đám Goblin đang cố kéo những cái xác của đồng loại chúng về phía sau, để chúng có thể tiến lên về phía trước. Trần Văn Lâm tung ra một kỹ năng tiền trận, giết sạch mấy chục tên Goblin đang dọn xác bên trong rồi ra lệnh:

- Đổi thành trận hình vòng cung, xếp thành ba hàng. Hàng đầu tiên tiếp tục phòng thủ.

Trần Văn Lâm thấy đối phó với bọn Goblin rác rưởi này cũng không khó lắm, mặc dù chúng số lượng đông, hành động cũng điên cuồng, nhưng mà sức chiến đấu vô cùng yếu ớt. Giống như một con mèo vậy, người Nerz chỉ cần một sút cũng đủ để cho cơ thể chúng vỡ tan. Nói gì là binh sĩ tinh nhuệ, tranh bị tận răng.

Đám Goblin này không thể so với đàn sói vừa tấn công Lãnh Địa của hắn mấy hôm trước. Cho dù lần này hắn không có đủ Kỳ Binh, Bộ Binh, Cung Binh phối hợp, thì so ra mà nói, Goblin vẫn rất yếu. Nếu chiến đấu trên khu đồng bằng rộng lớn, chín mươi chín Kỳ Binh dùng chiến mã có thể dễ dàng đánh bại mười nghìn tên Goblin thế này.

.....

Chiến đấu tiếp tục, khi mà đám Goblin đã chết khoảng hơn một nghìn tên, bọn chúng có vẻ cũng sợ hãi, khi mà đã bỏ mạng rất nhiều đồng loại, nhưng vẫn không thể phá được hàng phòng ngự của binh sĩ Thôn Markham. Nên chúng liền rút lui về trong động, bàn lại mưu đồ.

Trần Văn Lâm đi xuống chỗ các binh sĩ nói:

- Tình hình quân ta thế nào?

Tony Gelatin tiến lên nói:

- Bẩm Lãnh Chúa đại nhân, quân ta không có thương vong, chỉ có một vài người bị thương ngoài da, không ảnh hưởng đến chiến đấu.

Trần Văn Lâm gật đầu tán thưởng:

- Các người làm tốt lắm, khi trở về, mỗi người được thưởng 20 Bạc.

Tony Gelatin và các binh sĩ đồng loạt hét lớn:

- Cảm tạ Lãnh Chúa đại nhân.

Trần Văn Lâm thỏa mãn rồi dặn dò nói:

- Các người tập trung dọn dẹp trại bên ngoài này. Dồn hết xác Goblin vào cửa hang, bít đường không cho chúng ra ngoài. Chúng ta nghỉ ngơi tại chỗ. Không coi trọng bị, ban đêm để phòng đánh lén.

Binh sĩ nhanh chóng chất hết xác Goblin vào bên trong hang động, lấp xác dày phải đến hơn hai mét, tràn sâu vào bên trong.

Trần Văn Lâm tính toán nếu đêm nay không bị tập kích, thì ngày sáng mai, khi mà binh sĩ đã nghỉ ngơi tốt, liền tìm cách đánh vào trong hang, một lần tiêu diệt toàn bộ lạc Goblin này.

Trần Văn Lâm hẳn cũng không muốn lúc nào cũng phải đề phòng đám Goblin này, nhất là khi mùa đông trôi qua, khi Thôn Markham sẽ bắt đầu tiến hành gieo trồng lương thực, lũ Goblin này sẽ là mối đe dọa thực thụ. Bị một đám trộm trời sinh nhìn chằm chằm, là điều không thoải mái chút nào. Nhất là lũ Goblin này đã phát hiện ra Thôn Markham, không sớm thì muộn, cũng phải tìm cách diệt tận gốc bọn chúng.

Phân ra hai mươi binh sĩ cầm đuốc canh giữ cửa hang. Trần Văn Lâm quay qua hỏi Tony Gelatin:

- Ngày mai ta quyết định tấn công vào trong, một lần tiêu diệt đám Goblin đó, xóa sạch mối họa. Người có cách gì để đánh vào bên trong không?

Tony Gelatin lưỡng lự nói:

- Lãnh Chúa đại nhân, không thể tấn công vào bên trong được. Goblin là loài có khả năng nhìn trong bóng tối, chúng lại quen thuộc địa hình bên trong. Khi ở bên ngoài, chúng ta còn có ưu thế về khả năng chiến đấu. Nhưng khi vào bên trong, ưu thế sẽ nghiêng về phía Goblin. Tấn công vào trong hang là điều không thể.

Trần Văn Lâm suy nghĩ cũng cảm thấy căn bản không thể tấn công vào được, lũ Goblin ở trong hang giống như con chuột vậy, không thể biết được chúng sẽ từ đâu lao ra đánh lén, hết sức phiền phức. Mà muốn đi vào trong, còn phải mang theo đuốc lửa để soi sáng, ảnh hưởng rất nhiều đến khả năng chiến đấu của binh sĩ. Đó là lý do tại sao cho dù bị tộc Nerz đã kích liên tục, nhưng số lượng Goblin còn lại sinh sống dưới hang động còn rất nhiều.

Trần Văn Lâm càng nghĩ càng thấy đau đầu, tấn công vào bên trong là không thể, mà chờ ở bên ngoài cũng không xong. Goblin mặc dù bản thủ hôi thối, nhưng bọn chúng cũng không ngu ngốc, hai bên chèn lệch về chiến đấu lớn như vậy, chắc chắn trước khi tìm ra cách, thì chúng sẽ không vội vàng tấn công ra bên ngoài.

Vừa phiền lòng việc không có cách đánh vào bên trong, lại vừa ngửi thấy mùi hôi thối bốc ra từ máu đám Goblin, Trần Văn Lâm càng thấy bức bối. Máu Goblin không tanh giống như các loài khác, nhưng lại vô cùng hôi thối, giống như rác thải công nghiệp vậy, cũng may đang là mùa đông lạnh giá, xác chết của Goblin không bị thời tiết ảnh hưởng, nếu không sẽ càng khó chịu. Hắn chỉ muốn dùng một mồi lửa đốt sạch xác lũ bản thủ này, để xua đi mùi thối kia.

Nghĩ đến lửa, Trần Văn Lâm không khỏi bật dậy. Đúng vậy, chính là dùng lửa đốt. Đám Goblin đã như chuột trốn bên trong hang, thì hắn sẽ dùng cách nông dân vẫn thường dùng để săn chuột đồng. Đó chính là đốt lửa xua khói vào bên trong, cho dù không muốn, thì đám Goblin cũng phải lao ra ngoài vì mạng sống.

Thấy thời gian tám tiếng một ngày cũng sắp hết, Trần Văn Lâm liền ngay lập tức ra lệnh:

- Tuyển hai mươi người ra ngoài chặt thật nhiều gỗ, xếp một lớp gỗ khô dày lên bên trên xác bọn Goblin kia. Sau đó lấy cành cây tươi, còn lá xanh để thật nhiều trong trại. Ngày mai chúng ta sẽ dùng đến chúng.

Mặc dù binh sĩ không hiểu Lãnh Chúa của mình cần dùng gỗ và củi để làm gì. Nhưng lệnh của Lãnh Chúa họ luôn tuân thủ, không làm trái.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Edgar Winter

Phía nam khu Mountwind.

Cũng giống như khu Seval, nửa phía bắc của khu Mountwind cũng đang rơi vào trạng thái tê liệt, mùa đông ở đó mặc dù không khắc nghiệt như khu Seval, nhưng mà cũng rất khó gặp được dã thú hoặc quái vật để luyện cấp, nên rất nhiều Người Chơi đều rời khỏi phía bắc, đi về phía nam, chẳng ai muốn bị bỏ lại đằng sau quá nhiều cả.

Edgar Winter, Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất của Bang Hội Emperor, cũng dẫn theo người trong Quân Đoàn của mình rời xuống khu vực phía nam.

Bang Hội đứng đầu, Bang Hội Emperor là một trong ba Bang Hội được sự hậu thuẫn của tập đoàn kinh tế lớn nhất thế giới, tập đoàn đa quốc gia, đa ngành nghề SVR.

Làm bang hội mạnh nhất Yriel thế giới, cộng thêm sự có mặt của "Tuyển Thủ Vĩ Đại Nhất Nửa Đầu Thế Kỷ XX" - Edgar Winter OneEW. Bang Hội Emperor nhận được sự ủng hộ rất lớn.

Edgar Winter cũng không làm tập đoàn SVR thất vọng, vững vàng chiếm cứ vị trí thứ hai trên "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật", đuổi sát theo sau Đệ Nhất Lãnh Chúa - Thần Bí Người Chơi - Jake Markham. Hiện tại Edgar Winter cũng đã đạt cấp hai mươi, so với Jake Markham cũng chỉ thua một cấp mà thôi.

Edgar Winter không giống Trần Văn Lâm, dựa vào binh sĩ trong lãnh địa để tăng cấp. Edgar Winter cũng không dựa vào đoàn đội nhiều người giúp hắn tăng cấp, mà hoàn toàn dựa vào thực lực của bản thân tự tăng lên. Sự kiêu ngạo của hắn không cho phép hắn dựa vào người khác dùng mạng trắng cấp cho mình, cho dù công việc của những người kia chính là trợ giúp hắn hết sức có thể.

Edgar Winter là tuyển thủ chuyên nghiệp dòng game FPS, nên hắn không tốn nhiều thời gian làm quen với việc bắn cung. Thậm chí hiện tại Edgar Winter tự tin, trên thế giới này nếu so về tài bắn cung, không một ai có thể là đối thủ của hắn, kể cả Jake Markham cũng không. Đối với năng lực của mình, Edgar Winter vô cùng tự tin, không có chút nghi ngờ nào.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Edgar Winter.

*Tên ingame: OneEW.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 20.

*Chức nghiệp ẩn: Không có.

*Thân phận: Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất Bang Hội Emperor.

*Thú cưỡi: Bạch Mã - Lục cấp 3 sao.

*Sủng vật: Không

Trang bị

*Cung Thép Damascus (Lam 1 sao): Sát thương vật lý: 70.

*Guard Arrow (Lục 2 sao): Sát thương vật lý: 15. Số lượng: 5000.

*Iron Light Armor Set (Lam 1 sao): Phòng Thủ Vật Lý: 15. Sinh Lực: 250. Tốc độ di chuyển: 50. Hiệu ứng Full Set: Kháng 25% Sát Thương từ đối thủ dưới cấp 30.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 890 (+20)

Pháp Lực: 290 (+10)

Thẻ Lực: 480 (+20)

Công kích vật lý: 185 (+5)

Công kích phép thuật: 43 (+2)

Phòng thủ vật lý: 36 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 21 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 2.2/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 2/S (+0.1)

Hồi thẻ lực: 2.9/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 200 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 900 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 0.75/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 12. Sát thương: 320% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 111m (+1m). Thành thực: 73899/108400 (+100%). Tiêu hao: 5 thẻ lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 4. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 650% (+50%). Thành thực: 375/800 (+100%). Tiêu hao: 60 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 270 S (-10). Tồn Tại: 8 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 6. Sát thương: 200% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 100% Sát thương phép thuật (+10%). Thành thực: 1429/3200(+100%). Tiêu hao: 5 Thẻ lực, 34 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 10 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 20% (+2) Tốc độ chạy trong 10S (+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 95 S - 1 S.

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 6. Sát thương: 200% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 350% Sát thương phép thuật (+50%). Thành thực: 2954/3200 (+100%). Tiêu hao: 5 thẻ lực, 35 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 45% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 95 S - 1.

Tiến trận - Kích Hoạt: Cấp mở: lv10. Cấp kỹ năng: 5. Sát thương: 100% Sát thương vật lý (+10%) mỗi mũi tên. Mô Tả: Bắn một loạt tên về phía trước mặt trong phạm vi 30m, hình vòng cung 45 độ, chia làm 9 hàng, mỗi hàng 14 (+1) mũi tên. Thành thực: 319/1600 (+100%). Tiêu hao: 100 Thẻ lực, 75 (+5) Pháp lực, 135 (+9) mũi tên. Thời gian Cooldown: 500 S - 20 S.

Thần tiễn thủ - Tỉ Lệ: Cấp mở: Lv 10. Cấp kỹ năng: 4. Mỗi khi tấn công bằng Bắn Tên có 5% Tỉ lệ xuất hiện. Tăng 70% (+10%) tốc độ tấn công, Bạo kích gia tăng 9% (+1%), bỏ qua né tránh 9% (+1%), bỏ qua phòng thủ vật lý 9 (+1). Thành thực: 725/800 (+100%).

Khát Máu - Phụ trợ: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: không có. Hiệu ứng: Mỗi khi mất 3% máu, tăng 1% tốc độ tấn công và 1% tỉ lệ bạo kích.

Mất Đại Bàng - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 1. Hiệu Ứng: Khoảng cách sử dụng Bắn tên tăng lên 500m (+ 5m). Thành thực: 25/100. Tiêu hao:

100 Pháp Lực (+10). Tồn tại: 5 (+ 0.5). Thời gian hồi Cooldown: 1000S (-10S).

Lướt Ngược - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 1. Hiệu ứng: Lướt ngược về phía sau 10m (+ 1). Thành thực: 77/100. Tiêu hao: 30 (+5) Thẻ lực, 20 (+ 5)PL. Thời gian hồi Cooldown: 100(-5).

Truy Sát - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 1. Hiệu ứng: Gia Tăng 10% Sát thương vật lý (+ 1%), 50 (+ 5) tốc độ di chuyển. Thành thực: 93/100. Tiêu hao: 30 Pháp lực (+5). Tồn tại: 20S. Thời gian hồi Cooldown: 200S (-5S).

- Hành trang*

Vật phẩm:

+Guard Arrow (Lực 2 sao), số lượng 5000: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 15.

- Dao găm thép (Trắng), số lượng 1: Vũ khí phụ, dùng cho cận chiến. Sát thương vật lý: 3.
- Tiền bạc: 32 Vàng - 89 Bạc - 15 Đồng.

..

So với Trần Văn Lâm, hiện tại đã trang bị bộ Silver Plate nên trang bị của Edgar Winter yếu hơn. Nhưng riêng về khoản kỹ năng, hẳn hơn Trần Văn Lâm rất nhiều. Đó là vì hẳn tự mình luyện cấp, số tên bắn ra nhiều không kể xiết.

Edgar Winter lần này xuôi nam, mang theo hai trăm thành viên tinh nhuệ của Quân Đoàn Thứ Nhất Bang Hội Emperor. Trong số hai trăm thành viên này, không có ai cấp dưới mười bảy, chia ra làm tám đội: 20 Cung Thủ, 10 Nguyên Tổ Pháp Sư, 30 Quang Minh Pháp Sư, 30 Hắc Ám Pháp Sư, 50 Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, 30 Thuần Chiến Sĩ, 20 Cuồng Chiến Sĩ và 20 Kiếm Sĩ.

Trong đó Cung Thủ, Nguyên Tổ Pháp Sư, Hắc Ám Pháp Sư là thuần về tấn công từ xa. Quang Minh Pháp Sư là thuần hỗ trợ. Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ là vừa hỗ trợ, vừa làm nhiệm vụ phòng thủ. Thuần Chiến Sĩ chính là thuần chống chịu. Cuồng Chiến Sĩ và Kiếm Sĩ thì làm nhiệm vụ tấn công giáp lá cà.

Thực chất thì Edgar Winter không giỏi lắm về chiến thuật và lãnh đạo đoàn đội. Hẳn giỏi nhất chính là kỹ thuật cá nhân, nhưng mà ai trong Bang Hội cũng nói rằng, nếu hẳn không làm Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất, thì sẽ rất nhiều người không phục, ảnh hưởng đến danh tiếng của Bang Hội Emperor.

Tám đội này, đều là những người tài giỏi, có thể tự mình gánh vác một phương, mỗi đội đều có một vị đội trưởng giỏi về lãnh đạo đoàn đội. Nên gần như là bọn họ cũng không cần Edgar Winter phải đưa ra những quyết định khi chiến đấu. Cái mà bọn họ nể phục Edgar Winter chính là kỹ năng thần thánh của hẳn, nó giống như ở một đẳng cấp khác so với bộ phận Người Chơi còn lại vậy.

.....

Edgar Winter dẫn đầu đoàn đội đi vào một khu vực rừng núi khá là vắng vẻ, một vị đội trưởng trong tám đội kia đi lên bên cạnh Edgar Winter, đây là một vị Nguyên Tổ Pháp Sư, người này nói:

- Quân Đoàn Trưởng, theo như tình báo mà chúng ta có được, chỉ cần đi một đoạn ngắn nữa là sẽ đến trại của toán cướp.

Edgar Winter gật đầu nói:

- Khi đến đó, mọi người cứ dựa theo chiến thuật mà hành động. Ta sẽ hoạt động tự do.

Điểm yếu của Edgar Winter chính là cực kỳ không thích phải làm theo một chiến thuật nhất định nào đó, đoàn hai trăm người ở đây cũng hiểu hẳn thích làm một kẻ độc hành hơn, là một thống soái dẫn quân.

Đi khá sâu vào trong rừng, đám người Edgar Winter liền nhìn thấy xa xa có một khu trại của đám sơn tặc, khu trại khá rộng. Edgar Winter liếc nhìn trại sơn tặc rồi nói:

- Dựa theo kế hoạch hành động.

Dứt lời, một mình Edgar Winter lao dẫn đầu lao lên phía trước, khi còn cách xa sơn trại cả trăm mét, hẳn sử dụng kỹ năng Liên Hoàn Tiễn, liên tục bắn ra mười mũi tên chỉ trong vòng ba giây. Mỗi mũi tên đều chuẩn xác cắm vào cổ họng, giữa trán, hoặc trái tim của một tên sơn tặc. Chỉ một đòn mắt mạng.

- Có địch, có địch tập. Cung thủ đầu chuẩn bị. Toàn bộ tập trung ra cổng chính.

Những người ở đằng sau thấy vậy không khỏi nói:

- Đoàn Trưởng, chậm một chút, đội chúng ta nữa.

Một người thì lắc đầu bắt đầu dĩ nhiên nói:

- Cậu ấy không chờ ai đâu, nhanh tiến lên đi, nếu không một mạng cũng không giết nổi.

- Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, Thuần Chiến Sĩ đi phía trước chống chịu tấn công. Pháp Sư, Cung Thủ ở phía sau. Quang Minh Pháp Sư nhớ kỹ buff đúng lúc. Hắc Ám Pháp Sư tấn công khu vực có nhiều sơn tặc, Cung Thủ xử lý bọn đi lẻ. Cuồng Chiến Sĩ, Kiếm Sĩ lẫn vào trong đội hình chống chịu, khi áp sát đội quân sơn tặc thì lao ra tự do tấn công.

Người ra lệnh cũng là một vị Cung Thủ, đội trưởng của nhóm Cung Thủ, đồng thời cũng là Phó Đoàn Trưởng. Edgar Winter không thích lãnh đạo đoàn đội, nên bình thường toàn là các Phó Đoàn Trưởng tự mình lãnh đạo, đưa ra chiến thuật.

.....

Edgar Winter đã áp sát càng ngày càng gần đến đội quân của doanh trại sơn tặc, chỉ còn cách khoảng năm mươi mét. Nhìn thấy hàng trăm tên sơn tặc tràn ra, phía sau còn rất nhiều Cung Thủ sơn tặc, số lượng phải đến cả nghìn tên, Edgar Winter cũng không thấy sợ hãi. Mỗi một bước lên phía trên, là lại có vài tên sơn tặc bị mũi tên xuyên thủng. Một gã sơn tặc nhìn thấy thế liền hét:

- Cung Thủ đồng loạt xả tên...

Khi còn chưa nói hết câu, một mũi tên đã xuyên qua cổ họng gã, mắt trợn trừng ngã xuống đất.

Nhưng đồng thời, một loạt tên từ Cung Thủ của đám sơn tặc cũng lao về phía Edgar Winter. Lúc trước không có người nào bắn tên, đó là vì mỗi khi có một tên sơn tặc cầm cung giơ lên, đều bị hấn bắn gục trước. Hiện tại cả trăm sơn tặc đồng loạt bắn một lúc, hấn cũng không cản nổi.

Edgar Winter không vội dùng kỹ năng né tránh những mũi tên này, mà nâng cung lên tiếp tục hạ gục mấy tên Cung Thủ phía xa. Quay lưng lại về phía đám sơn tặc, hấn dùng kỹ năng Lướt Ngược.

Khoảng cách giữa hai bên chỉ còn là hai mươi mét mà thôi.

Dùng Lướt Ngược để lao về phía trước và né hết những mũi tên kia, Edgar Winter liền đối mặt với hàng trăm tên sơn tặc đang giận dữ lao lên.

Tiền Trận.

Lại có thêm mấy chục tên sơn tặc ngã xuống. Trại chủ ở phía xa nhìn thấy thế không khỏi tức giận gầm lên:

- Giết, xé xác gã Cung Thủ đó cho ta.

Cùng lúc đó, đoàn đội của Edgar Winter đã đến, Hắc Ám Pháp Sư đồng loạt thả kỹ năng diện rộng ra, giết chết hàng trăm sơn tặc.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Rồng Lửa tập kích

Chiến đấu có thứ tự, có chiến thuật, phối hợp đầy đủ, chẳng mấy chốc, mấy trăm tên sơn tặc tiền phong liền bị đoàn đội của Edgar Winter giết sạch không còn một tên. Còn bên Edgar Winter, chỉ tốn Thẻ Lực và Pháp Lực mà thôi.

Trại Chủ đứng trong trại nhìn thấy liền hét lớn:

- Toàn bộ ra cho ta. Điều cả một trăm Kỵ Binh xuất chiến. Ta muốn nhìn thấy bọn chúng toàn bộ đều chết.

Lần này, không phải là mấy trăm tên sơn tặc nữa, mà là bốn nghìn tên. So với Bang Hội Emperor đông gấp hai mươi lần.

Đoàn người Edgar Winter cũng không sợ, Phó Đoàn Trưởng tiếp tục nói:

- Chống chịu phía trước, Hắc Ám Pháp Sư tấn công trực diện. Cung Thủ giết quân địch hai bên cánh. Cuồng Chiến Sĩ, Kiếm Sĩ thì sau khi hai bên va chạm, liền vòng qua hai cánh đánh gọng kìm bọn chúng. Lũ rác rưởi này có đông hơn cũng chỉ là rác rưởi mà thôi. Còn... Ủa, Đoàn Trưởng đâu rồi? Mà kệ đi, chuẩn bị tinh thần chiến đấu.

Đám sơn tặc đâm vào đội hình do Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ và Thuần Chiến Sĩ kết hợp, liền bị chặn đứng lại, không thể tiến lên chút nào. Sau đó chúng liền bị dồn vào một chỗ, đứng rất gần nhau do hàng phía trước không thể tiến lên.

Hắc Ám Pháp Sư không bỏ qua cơ hội này, dùng kỹ năng diện rộng tiêu diệt hàng loạt sơn tặc. Sơn tặc ở phía sau thấy vậy liền chia ra ba đường, đánh cả ở giữa và hai cánh.

Nhưng khi vừa qua hai bên cánh, liền ăn ngay loạt mũi tên vào người, còn những son tặc có thể chạy đến hai bên cánh, thì lập tức bị Kiếm Sĩ và Cuồng Chiến Sĩ chém giết.

Sau đó, Kiếm Sĩ và Cuồng Chiến Sĩ từ hai bên tràn lên, như hai mũi khoan đâm sâu vào đội hình của đám son tặc ở hai bên cánh.

Lần này cho dù có số lượng đông hơn trước, nhưng mà son tặc vẫn bị đồ sát không thể phản kháng.

Đoàn Kỵ Binh của son tặc cũng xuất hiện, nhưng không kịp làm gì nhiều, một loạt tên từ phía Cung Thủ ngay lập tức lấy mạng chúng.

Phó Đoàn Trưởng nhìn thấy tình hình liền nói:

- Tập hợp đội hình, đẩy lên phía trước từng bước. Ta muốn áp sát doanh trại quân địch, lấy đầu tên Trại Chủ kia. Chắc là Đoàn Trưởng Edgar Winter đang tìm đường đến đó rồi. Cậu ấy biến mất nhanh thật.

Đám Cung Thủ xung quanh cũng vô cùng bất đắc dĩ, thân làm Đoàn Trưởng, nhưng Edgar Winter rất ít khi chiến đấu cùng đoàn đội của mình, mà toàn tách ra đánh lẻ.

Có Quang Minh Pháp Sư hỗ trợ, đội phối hợp Thuần Chiến Sĩ và Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ dần dần tiến lên, đẩy lùi đám son tặc về phía sau. Đám son tặc mặc dù cố gắng, nhưng vẫn bất lực trước sức mạnh của Người Chơi Bang Hội Emperor.

Ở đây, chính là tập hợp những Người Chơi tài giỏi, tinh anh của Bang Hội Emperor, không phải là một đám son tặc áo vải, dùng đao cùn cung gỗ có thể so sánh được.

Khu vực rừng cây này bị son tặc thanh lý khá là thưa thớt, địa hình mặc dù hơi nhấp nhô, nhưng cũng không khó đi lắm. Người Chơi Bang Hội Emperor vững vàng từng bước tiến lên phía trước. Một vị đội trưởng khinh thường cười nói:

- Đám ô hợp này đúng là yếu ớt, cho dù số lượng nhiều hơn chúng ta cả hai chục lần, thì vẫn là ô hợp. Cái này chênh lệch nhiều quá, cũng không có hứng thú lắm.

Phó Đoàn Trưởng cười nói:

- Mặc dù là như vậy, nhưng cũng cần cẩn thận một chút, biết đâu tên Trại Chủ kia có giấu điểm ắt chủ bài.

Ngoài miệng nói như thế, nhưng Phó Đoàn Trưởng cũng không thực sự quá để ý, trận chiến này đối với bọn họ mà nói là quá đơn giản. Bọn họ toàn là người kinh qua nhiều trận chiến, kinh nghiệm dày dặn, kỹ năng cá nhân ai nấy đều xuất chúng. Bọn họ tin tưởng cho dù có gặp phải vấn đề bất ngờ, cũng có thể trở mình giải quyết.

Phó Đoàn Trưởng nhìn một chút tình hình rồi ra lệnh tiếp:

- Nguyên Tổ Pháp Sư vào vị trí, tấn công xa nhất có thể, đánh phá đường lui của quân địch. Không được để chúng lùi lại phía sau quá nhiều. Ta muốn dùng xác bọn chúng trải đường cho chúng ta đến doanh trại.

Oanh.

Oanh.

Những tiếng oanh tạc từ phía sau truyền đến, làm cho đám son tặc đang vô lực chống đỡ lại càng cảm thấy lo sợ.

Nguyên Tổ Pháp Sư có thể nói là trên chiến trường lợi khí. Kỹ năng diện rộng của bọn họ nhiều vô cùng, thêm vào có lực phá hoại mạnh như kiểu Động Đất, Bảo Lửa, Thủy Thần..... Đều có khả năng tiêu diệt mảng lớn quân đội kẻ địch.

Những tiếng đinh tai nhức óc vang lên, bụi đất văng ra, vô số son tặc muốn chạy về đằng sau đều bị những đám lửa cản đường. Không còn đường chạy, chúng lại điên cuồng liều mạng lao lên phía trước, rồi lại bị Hắc Ám Pháp Sư hạ gục. Chết bởi Hắc Ám Pháp Sư, còn kinh khủng hơn nhiều, da thịt thối rữa, nội tạng thối nát. Cảnh tượng vô cùng hãi hùng.

Người Chơi Bang Hội Emperor từng bước từng bước chậm rãi tiến về phía trước, nơi họ đi qua, xác của son tặc nằm đầy mặt đất, đa số đều chết không toàn thây.

Có lúc, đám son tặc cũng muốn đổi kế sách, dùng số lượng lớn bao vây đối phương lại, rồi giết đám Pháp Sư phía sau, nhưng chúng cứ đi ra bên hai cánh, là chết còn nhanh hơn. Dần dần, son tặc dường như chỉ biết đứng nhìn kẻ địch giết chết mình. Không phản kháng, cũng không phản kháng nổi, muốn làm nhưng không đủ sức làm.

Thời gian trôi qua, chỉ trong vòng nửa tiếng, hơn bốn nghìn son tặc đã chết quá nửa. Trại Chủ vô cùng tức giận, nhưng cũng lo lắng cho tính mạng của mình. Gã là tội phạm bị truy nã, lên làm Trại Chủ son tặc vô cùng uy phong, tiền bạc cũng không thiếu. Nên gã không muốn chết. Nghĩ rồi gã liền chui về căn phòng của mình, ôm theo hòm gỗ chứa đầy những vàng bạc châu báu quý giá nhất trong trại để chuẩn bị chạy trốn.

Đáng thương lũ son tặc ở bên ngoài đang liều mạng chiến đấu, nhưng không biết rằng vị Trại Chủ của bọn họ đang thu dọn đồ đạc bỏ lại bọn họ tự chịu chết.

Trại Chủ buộc rương gỗ lên chiến mã của mình, đánh định leo lên chiến mã rồi đi, gã bỗng nhiên cảm thấy nguy hiểm. Đây là cảm giác của một kẻ đã nhiều năm chiến đấu, giết người hình thành. Không chút do dự vung thanh đao to lớn lên.

Keng

Một mũi tên bị chặn đứng bởi lưỡi đao, gãy làm đôi.

Trại Chủ trong lòng thâm mắng: "Nguy hiểm thật, sút chút nữa thì mất mạng, thẳng ôn nào làm chuyện này?".

Gã theo hướng mũi tên đưa mắt lên tìm kiếm. Trên sân doanh trại cách gã không xa, một thanh niên mặc giáp nhẹ, tay cầm cung đang lạnh lùng theo dõi gã, ánh mắt giống như đang nhìn con mồi làm gã vô cùng nổi giận, cộng thêm những đề nện từ cuộc chiến tích tụ, gã cũng nhận ra thanh niên này chính là kẻ lúc nãy dùng cung bắn chết rất nhiều cấp dưới của gã. Trại L nâng đao lên lao về phía thanh niên tóc vàng trẻ tuổi kia hết lớn:

- Đồ khốn, ta sẽ băm xác ngươi ra từng mảnh, ném cho chó ăn.

Thanh niên trẻ tuổi tóc vàng, mặc giáp nhẹ chính là Edgar Winter. Trong khi đoàn đội đang chiến đấu ở ngoài, hắn nhân cơ hội lên đi, tiếp cận và giết sạch số sơn tặc còn lại trong doanh trại thì gặp gã Trại Chủ này đang định ôm đồ chạy trốn. Nên hắn liền cho gã Trại Chủ một mũi tên nhắm ngay vào giữa trán, ai ngờ bị đối phương cản được.

Thật ra gã Trại Chủ này thực lực cũng không hề yếu, chính là cấp đầu mục, so với đám sơn tặc ô hợp kia mạnh hơn nhiều lắm.

Nhưng Edgar Winter không quan tâm, một mũi tên tiếp tục lao về phía Trại Chủ, vẫn bị ngăn chặn. Hắn dùng Lướt Ngược kéo dài khoảng cách, một mũi Băng Tiễn bắn ra.

Trại Chủ theo bản năng này giờ dùng đao đón đỡ, bỗng nhiên cảm thấy vô cùng hoảng sợ, thân thể gã lạnh lẽo đến không thể cử động được, rồi trơ mắt nhìn một mũi tên cắm vào trán mình.

.....

Một tiếng sau, Phó Đoàn Trưởng dẫn đội giết hết bốn nghìn sơn tặc, nhìn thấy chẳng còn kẻ địch nào, liền hô lớn:

- Tiến vào doanh trại sơn tặc. Thu chiến lợi phẩm.

Phó Đoàn Trưởng cùng mấy đội trưởng khác hồ hởi tiến vào, nhìn thấy bên trong có khoảng gần một trăm xác chết nằm vất vưởng khắp nơi. Còn ở bãi trống trung tâm doanh trại, Quân Đoàn Trưởng của bọn họ - Edgar Winter đang ngồi thành thoi trên một chiếc ghế, bên cạnh chính là xác của tên Trại Chủ.

Phó Đoàn Trưởng thờ dài nói:

- Quân Đoàn Trưởng, lần nào cũng vậy nha. Cậu nên đợi mọi người một chút chứ, chúng tôi còn chưa được chửi nhau với tên Trại Chủ ngu xuẩn này nữa.

Edgar Winter không quan tâm mấy nói:

- Cãi nhau với tên ngu xuẩn này làm gì, đề ngu giống hán chác?

Nói xong Edgar Winter ném cái rương châu báu kia cho Phó Đoàn Trưởng dận:

- Đồ vật bên trong trị giá 539 Vàng. Gửi về cho Bang Chủ xử lý đi.

Phó Đoàn Trưởng hỏi thêm:

- Quân Đoàn Trưởng, cậu kiểm tra hết doanh trại chưa?

Edgar Winter có chút phiền phức nói:

- Chưa, soát doanh trại vẫn chưa làm. Nhưng chắc cũng không còn được bao nhiêu đâu.

.....

Một lúc sau, Phó Đoàn Trưởng và những đội trưởng đến gặp Edgar Winter nói:

- Đã xong, lần này thu hoạch được 690 Vàng. Đã gửi toàn bộ về cho Bang Chủ, ngài ấy nói chúng ta làm tốt lắm, ngày mai sẽ có thưởng.

690 Vàng, trong khoảng thời gian hiện tại thì sẽ là một khoản rất lớn để Bang Hội Emperor có thể phát triển mạnh hơn. Tổng bộ của Bang Hội Emperor nằm ở phía bắc khu Mountwind, đang phải chịu cảnh mùa đông, nên đa số thành viên tinh anh đều rời xuống phía nam tiếp tục cày cày, tìm kiếm thêm tài chính cho Bang Hội, còn những thành viên thấp hơn, thì phải ở lại khai thác vật liệu. Ngoài nhóm của Edgar Winter, còn có chín nhóm khác cũng đã đi tới

phía nam.

Edgar Winter đứng lên, đang chuẩn bị nói cái gì, bỗng nhiên một tiếng gầm vang động trời đất phát ra.

Rồng.....

Cho dù Edgar Winter nghe thấy tiếng gầm này cũng cảm thấy tâm thần có chút bất an, tim đập nhanh hơn bình thường.

Từ trên cao, một sinh vật khổng lồ màu xám, nó to như một chiếc máy bay thương mại loại lớn trên Thiên Tinh, đang đặng đặng sát khí lượn lờ xung quanh.

Edgar Winter mồ hôi lạnh chảy ra hết lớn:

- Rồng, Rồng tấn công. Mau bày trận.

Phó Đoàn Trưởng cũng hoảng sợ vô cùng, cố lấy bình tĩnh nói:

- Quang Minh Pháp Sư, Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, mau tạo lồng bảo vệ cả đoàn. Nguyên Tổ Pháp Sư, Cung Thủ, Hắc Ám Pháp Sư mau tìm đến Thuần Chiến Sĩ để được bảo vệ và phản kích. Kiếm Sĩ, Cuồng Chiến Sĩ tự bảo vệ, có cơ hội thì tấn công.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thảm liệt

Nhìn con quái vật màu xám bay lượn trên bầu trời, cách mặt đất tầm năm mươi mét, Edgar Winter và những Người Chơi trong đội của mình vô cùng căng thẳng. Mỗi con Rồng cấp độ thấp nhất đều là cấp năm mươi, hơn nữa toàn là Boss, không có một con nào là quái thường cả.

Sức mạnh của Rồng đã lan truyền ra rất nhiều, gần như Người Chơi nào cũng biết, ở khoảng thời gian hiện tại, bị Rồng tấn công tương đương với cái chết. Đã từng có một Bang Hội sở hữu năm nghìn thành viên, bị một con Rồng Lửa giết sạch không còn một người, Bang Hội cũng bị thiếu rụi.

Con Rồng màu xám này, rất giống với miêu tả về con Rồng đã phá hủy cả một Bang Hội kia.

Mặc dù trong đám Edgar Winter không có ai là kém, ai cũng kinh nghiệm chiến đấu đầy mình, tâm tính cực kỳ cứng cỏi, cho dù đối mặt số lượng quân đội gấp hàng chục lần, họ cũng không sợ hãi, có thể tự do và thoải mái thể hiện trình độ.

Nhưng vấn đề ở đây, kẻ địch của bọn họ không phải là quân đội, không phải là đám sơn tặc ô hợp. Mà là trong truyền thuyết Rồng. Sinh vật hùng mạnh bậc nhất Yriel thế giới này, chỉ một con đã đủ sức tiêu diệt một đội quân, một Bang Hội hàng nghìn người.

Phó Đoàn Trưởng nhìn Edgar Winter lo lắng nói nhỏ:

- Quân Đoàn Trưởng, tí nữa chúng tôi sẽ kéo dài thời gian. Còn cậu nhanh chóng rời đi tìm đội khác. Đây là thứ chúng ta không đối phó được.

Edgar Winter trợn mắt lên nói:

- Anh muốn tôi chạy một mình. Đừng đùa chứ? Chỉ là một con Boss cấp năm mươi thôi mà, có gì phải sợ. Tôi mặc dù chẳng biết cách lãnh đạo dẫn đội, nhưng không đời nào tôi bỏ anh em của mình rời đi. Đừng hòng.

Phó Đoàn Trưởng bất đắc dĩ nhìn hắn nói:

- Đây không phải là lúc sính anh hùng. Cậu nên biết cậu chính là đại diện, là hình ảnh của Bang Hội Emperor chúng ta. Nếu chết ở đây, cậu sẽ bị bọn Đế Quốc vượt mặt đó. Cậu rời đi không chỉ vì mình cậu đâu.

Cả Phó Đoàn Trưởng và Edgar Winter đều biết, Rồng không phải là sinh vật mà hiện tại bọn hắn có thể đối phó. Cho dù là một con Rồng yếu nhất, cũng không được.

Edgar Winter không tình nguyện lắm gật đầu:

- Được, lát nữa tôi sẽ tìm cách rời đi.

Phó Đoàn Trưởng nhìn hắn động viên:

- Cậu đừng áy náy. Nếu cậu không rời đi, chúng ta còn chịu thiệt nhiều hơn, thậm chí là Bang Chủ sẽ phạt chúng ta. Không có gì, sau này cậu mạnh lên,

Hình ảnh vô cùng thảm liệt.

.....

Về phần Edgar Winter, hắn đã chạy cách xa doanh trại sơn tặc khoảng ba Kilomet, tiến vào phần rừng rậm, đủ để con Rồng Lửa kia không thể tìm được hắn.

Chạy thêm một Kilomet nữa, Edgar Winter dừng lại bên chiến mã của hắn, trèo lên ngựa và phóng xa khỏi nơi này.

Edgar Winter chưa bao giờ thấy bức bối như hiện tại, Rồng Lửa quả thật quá mạnh mẽ, ở đó, không ai có thể chịu nổi một đòn của nó, không ai đủ sức. Sau lần này, hắn lại càng cảm thấy bức thiết muốn lên cấp nhanh. Nếu lúc đó hắn đã cấp năm mươi, hoặc sáu mươi thì làm sao phải chạy trốn chứ?

.....

Thiên Tinh. Nước Đại Nam. Phòng tập bắn tên của Trần Văn Lâm.

Võ Thu Huyền nhìn thiếu niên có chút gầy gò, không quá nổi bật trước mặt mình tán thán:

- Đúng là khó tin, chị chưa bao giờ gặp trường hợp như cậu vậy. Mới có một ngày không gặp, mà trình độ bắn cung của cậu tăng lên thật nhiều.

Trần Văn Lâm cười ngượng ngùng nói:

- Trong Yriel thế giới, em đang đi chiến đấu, nên có thêm kinh nghiệm khá nhiều. Mà cũng nhờ chị chỉ dạy nữa.

Võ Thu Huyền gật đầu nhận đồng:

- Đúng là khi chiến đấu thật sự, thì khả năng bắn cung sẽ tăng rất nhiều. Trước kia, chị bắn cung cũng khá là bình thường thôi, chỉ đủ đi làm người dạy bắn cung ở mấy lò đào tạo nghiệp dư, hoặc mấy khu vui chơi cao cấp. Nhưng từ khi có Yriel thế giới, trình độ của chị cũng tăng lên gấp mấy lần. Hồi trước thi đấu thể thao bắn cung, chị làm sao biết được mấy kiểu chiến đấu bằng cung tên mà khi ở quán coffee chị nói với cậu, lần đầu chúng ta gặp mặt ấy.

- Khi đó phải ở trong Yriel thế giới một thời gian, chị mới nhận ra được. Thực chiến, chiến đấu thực tế, tự mình cảm nhận mới là cách tăng khả năng bắn cung tốt nhất.

Trần Văn Lâm cũng thấy có lý, vừa học lý thuyết, có Võ Thu Huyền ở bên ngoài chỉ dạy, góp ý, chỉnh sửa. Sau đó mang những gì học được vào trong Yriel thế giới, áp dụng vào trong những lần chiến đấu, khả năng bắn tên của hắn tăng lên khá nhiều.

Bây giờ Trần Văn Lâm đã có thể mỗi năm giây, là hắn có thể bắn được một mũi tên trúng hồng tâm, ở tám bia khoảng sáu mươi mét. Ngoài ra, trong khoảng cách ba mươi mét, hắn có thể dễ dàng bắn trúng mục tiêu di động không quá nhanh chóng.

Võ Thu Huyền suy nghĩ một chút rồi nói:

- Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu tập bắn mục tiêu di động. Trong chiến đấu, không ai đứng yên cho chúng ta bắn cả.

Nói xong nàng ném ra ba quả banh Tennis về phía xa.

Tịch.

Tịch.

Tịch.

Ba mũi tên liên tiếp bắn trúng ba quả bóng Tennis, khi chúng vẫn đang nảy trên không trung. Sau đó nói:

- Cậu dùng dây cáp buộc ba quả bóng Tennis treo lên, sau đó lắc cho chúng tự do di chuyển. Di chuyển ra cách chúng khoảng năm mươi mét, rồi bắt đầu tập luyện. Khi nào bắn trúng được cả ba quả bóng trong vòng mười giây đó lại, năm lần liên tiếp tức là thành công. Khi đó ta sẽ chuyển qua phần tiếp theo.

Trần Văn Lâm cũng không dị nghị gì, đã thuê huấn luyện viên về, thì cần phải nghe theo hướng dẫn của huấn luyện viên trong vấn đề tập luyện. Cho dù hắn là chủ, còn Võ Thu Huyền chỉ là người được trả tiền để huấn luyện hắn. Nhưng nguyên tắc chính là nguyên tắc, nghe lời người hướng dẫn chính là nguyên tắc.

Bình thường bắn các mục tiêu di động lớn hơn, Trần Văn Lâm nghĩ rằng mình vẫn có thể bắn trúng trong khoảng cách năm mươi mét được, nếu bỏ ra một khoảng thời gian ngắn luyện tập. Nhưng mà mấy quả bóng Tennis này khá nhỏ, và di chuyển cũng rất nhanh. Ở khoảng cách xa đến năm mươi mét, một quả banh Tennis, nhìn chỉ như một chấm màu xanh nhỏ bé.

Trượt.

Trượt.

Trượt.

Quả thật bắn mục tiêu di động nhỏ như vậy là cực kỳ khó khăn. Mất hai tiếng, Trần Văn Lâm vẫn không bắn trúng được lần nào. Thấy đã đến giờ, hắn liền thở một hơi rồi nói:

- Hô. Ngày mai tiếp tục chị ạ. Giờ về nghỉ ngơi để còn vào Yriel thế giới nữa.

Võ Thu Huyền cũng gật đầu đồng ý:

- Ngày mai gặp.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hành động diệt chuột

Yriel thế giới. Khu Seval.

Trần Văn Lâm vừa đăng nhập vào, liền thấy một binh sĩ tìm đến, người này chính là Tony Gelatin.

Tony Gelatin mang theo một cái rương gỗ đến. Trần Văn Lâm không khỏi có chút tò mò hỏi:

- Cái rương gỗ này là sao?

Tony Gelatin đặt rương gỗ lên trên bàn, động tác hết sức cẩn thận, giống như là bảo vệ trứng gà vậy. Sau đó gỡ mở rương ra dùng giọng cẩn thận nói:

- Bẩm Lãnh Chúa đại nhân, tối hôm qua khi đang dọn dẹp trại Goblin này, đã phát hiện ra cái rương này, khi mở ra thì phát hiện có rất nhiều Soul Gem. Khi biết là Soul Gem thì chưa ai động vào cả, nên chưa biết số lượng là bao nhiêu.

Trần Văn Lâm nhìn vào trong rương, thấy bên trong có rất nhiều Soul Gem. Loại Soul Gem này to bằng quả trứng gà, màu sắc đủ kiểu, giống với đá quý, ngọc trên Thiên Tinh, rất xinh đẹp, dùng để trang trí thì cực kỳ xa xỉ. Khác với đá quý trên Thiên Tinh phải qua tạo hình, mài giũa, thì Soul Gem luôn có hình dạng tròn tròn kiểu này.

Tại Yriel thế giới, chỉ có những ai cực kỳ giàu có, quyền lực mới dám dùng Soul Gem làm trang sức, đồ trang trí. Tác dụng tốt nhất của Soul Gem đó chính là dùng để tăng thêm thuộc tính phụ cho trang bị thông qua Khắc Hồn Sư.

Khắc Hồn Sư sử dụng Soul Gem gia cố cho trang bị những thuộc tính họ muốn. Ví dụ như thêm thuộc tính làm áo giáp có khả năng phòng ngự tốt hơn, làm cho áo giáp nhẹ hơn, vũ khí sắc bén hơn, pháp tượng có sát thương cao hơn khi dùng phép thuật,..... Nói chung chỉ cần Soul Gem đủ đẳng cấp, Khắc Hồn Sư đủ tài năng, là có thể làm mọi thứ.

Soul Gem cũng chia phẩm chất, mấy viên Soul Gem trong tay hắn có phẩm chất khá là cao, Tím 3 sao. Mấy viên Soul Gem này mà bán cho các thế lực lớn, cũng phải cả trăm Vàng một viên, vô cùng đắt đỏ. Thậm chí ở một mức độ nào đó, Soul Gem còn đắt hơn cả nguyên bộ trang bị cùng phẩm chất.

Vì nó còn có tác dụng thứ hai, đó chính là thu thập linh hồn. Thu thập linh hồn cũng có hai tác dụng, một là dùng để hồi sinh người chết. Còn tác dụng thứ hai là bồi dưỡng hồn binh. Linh hồn khi bị phong ấn vào bên trong Soul Gem sẽ có bảy ngày bình thường, sở hữu ý thức ký ức trước khi chết. Bảy ngày sau nếu không hồi sinh lại, thì sẽ trở thành hồn ma không có ý thức, thông qua một số loại pháp thuật nhất định thì có thể điều khiển được linh hồn đó, rồi tiếp tục không ngừng thu thập linh hồn làm cho linh hồn bên trong càng trở nên cường đại. Soul Gem Tím ba sao tối đa có thể bồi dưỡng linh hồn có sức mạnh tương đương sinh vật cấp sáu mươi lăm.

Trần Văn Lâm mang từng viên ra đưa vào túi Người Chơi, xong việc hắn đếm ra có tổng cộng mười bốn viên Soul Gem. Chỉ riêng thu hoạch này thôi, đã có thể xem như một khoản lớn. Sau khi cất hết Soul Gem, Trần Văn Lâm đứng lên nói:

- Làm tốt lắm, khi về trọng thưởng mỗi người một Vàng. Về phân gỗ và củi đốt chuẩn bị thế nào rồi?

Tony Gelatin cẩn thận bẩm báo:

- Như ngài dặn dò, tối hôm qua đã cử người chuẩn bị gỗ, củi và cành cây tươi. Mặc dù lúc giữa đêm, đám Goblin có ý định đánh lên, nhưng đã bị binh sĩ tiêu diệt. Đến ba giờ sáng thì đã hoàn thành.

Trần Văn Lâm đi đến chỗ lồi vào hang động, hắn thấy các binh sĩ làm còn tốt hơn hắn dặn dò. Thời tiết lạnh lẽo, làm cho xác đám Goblin nhìn như cục đá. Nghĩ một chút rồi hắn ra lệnh:

- Đốt hết phần gỗ và củi phía trên đám Goblin, khi lửa đã cháy ổn không tắt, thì ném cành cây tươi về phần sâu bên trong của đám lửa. Sau đó tắt cả tập hợp, có tên Goblin nào ra thì chúng ta giết tên đó, không chừa một tên.

....

Cành cây tươi nằm xếp đẽ lên đồng lửa, sẽ sinh ra rất nhiều khói theo gió tràn vào trong hang động. Ngoài ra, lửa đốt hết đường khí cần thiết bên trong hang động.

Lũ Goblin chạy ra ngoài, thì sẽ bị đồng lửa và binh sĩ giết chết. Còn nếu chúng không ra ngoài, thì sẽ bị chết ngạt bên trong. Kiểu giết chóc này rất độc ác, nhưng cũng rất hợp để đối phó với Goblin.

.....

Trần Văn Lâm cũng không để lửa cháy quá lâu, chỉ một tiếng là hấn ra lệnh dập tắt, vì nếu đốt quá lâu, thì tí nữa hấn và binh sĩ của hấn cũng sẽ không vào bên trong được.

Để Trần Văn Lâm kỳ quái, đó chính là không hề có một tên Goblin nào chạy ra ngoài, không lẽ hang động này có đường ra khác, hoặc là bọn chúng đã chết hết ở bên trong. Hấn không đoán ra được.

Có lối đi khác thì hấn là không. Vì nếu có, thì đám Goblin đã dùng lối đi đó để tập hợp quân lính lại, tiến hành bao vây bọn hấn ở lối này. Mà Trần Văn Lâm cũng đã để binh sĩ thăm dò, xung quanh đây năm Kilomet không có bất kỳ cửa hang nào. Chọn bao vây nơi này, hấn phải làm chuẩn bị kỹ càng, không thể để gây ông đập lưng ông. Binh sĩ của hấn dựa vào địa hình hẹp, không thể có quá nhiều lính tấn công cùng lúc, mới có thể đối phó được hàng nghìn tên Goblin.

Nghĩ không ra, Trần Văn Lâm cũng không thêm nghĩ nữa. Hấn ra lệnh binh sĩ chuẩn bị nhựa thông và gỗ thông để làm đuốc, nghỉ ngơi ba tiếng nữa sẽ bắt đầu vào trong hang tìm hiểu thực hư. Còn hấn cũng không rảnh rồi, bắt đầu lấy cung tên ra tập luyện bắn tên. Hấn cảm thấy mình còn kém nhiều.

Võ Thu Huyền có thể dễ dàng bắn trúng ba quả bóng Tennis bé tí trên không trung ở khoảng cách xa cả trăm mét, trình độ xác thực không hề bình thường. Hấn còn nghe nói Edgar Winter OneEW từng một mình đơn độc tiêu diệt cả một ổ sơn tặc hơn ba trăm người. Trình độ hấn so với mấy người kia kém nhiều lắm.

Khi mới vào Yriel thế giới, Trần Văn Lâm hấn vẫn nghĩ rằng, chỉ cần làm Lãnh Chúa, sau này chế tạo thành một lãnh địa hùng mạnh, thì cho dù mấy Người Chơi kia có xuất sắc thế nào, thì hấn vẫn có thể đánh bại đối phương bằng số lượng quân đội áp đảo, hấn khi đó cho rằng chỉ cần dùng số lượng lớn binh sĩ, là đủ xưng bá rồi. Nhưng từ khi nhìn thấy Hắc Long Nagura, suy nghĩ của hấn liền thay đổi. Cho dù hấn có sở hữu quân đội mười triệu người, trang bị tận răng, thì trong mắt những sinh vật hùng mạnh như Hắc Long Nagura, thì cũng chỉ là bầy kiến đông một chút mà thôi, dùng lửa đốt, hoặc chân dẫm là có thể giết chết cả mảng. Mà Hắc Long Nagura còn không phải là sinh vật đứng trên đỉnh thế giới này, nó so với kẻ tạo ra nó - Thần Tai Ương Bane còn kém nhiều lắm.

Kể từ đó, khi mà nhìn thấy Hắc Long Nagura, suy nghĩ của Trần Văn Lâm đã thay đổi. Có lẽ nếu như hai bên cách biệt không quá xa, dùng số lượng vẫn có thể mài chết đối phương. Nhưng nếu như sức mạnh hai bên chênh lệch quá nhiều. Thì số lượng cuối cùng cũng chỉ là con số. Hiện tại thì hấn chỉ xem lãnh địa như một công cụ giúp hấn tăng cấp nhanh hơn mà thôi, chứ muốn xưng bá thế giới này, muốn vượt trội tất cả những Người Chơi còn lại, thì thực lực bản thân vẫn là ưu tiên hàng đầu. Nhất là khi mà hiện tại, hấn đã là thành viên của hội Guardian, thì thực lực của bản thân lại càng quan trọng. Lãnh Chúa Luxgish sở hữu Thị Trấn Luxgish rất hùng mạnh, binh lực dồi dào, trang bị tinh nhuệ, nhưng bản thân Lãnh Chúa Luxgish cũng không có thực lực mạnh mẽ, nên cuối cùng cũng chỉ là thành viên ngoại vi của hội Guardian mà thôi.

Nếu không phải Quân Đoàn Thứ Bảy của Agatha Maskin bị thiệt hại nặng nề, nếu không phải Trần Văn Lâm có công giúp đỡ Agatha Maskin, thì đừng nói là chức Phó Đoàn Trưởng, cho dù thành viên ngoại vi của hội Guardian Trần Văn Lâm cũng chưa đủ tư cách, thực lực để làm.

.....

Thời gian nghỉ ngơi ba tiếng nhanh chóng trôi qua, Trần Văn Lâm ra lệnh cho binh sĩ bắt đầu dọn dẹp cửa hang.

Xác chết của Goblin cháy đen, bốc mùi khét lẹt làm người muốn nôn mửa, xương xẩu, nội tạng vương vãi khắp nơi, cảnh tượng chả khác gì dưới địa ngục tầng sâu nhất. Trần Văn Lâm cũng cố lắm mới không nôn, mà hấn cũng không dám nhìn nhiều, chỉ nhìn lướt qua thôi đã suýt nôn rồi. Không hiểu sao những binh sĩ kia có thể chịu nổi. Có lẽ họ cũng rất khó chịu, nhưng vì phục tùng lệnh, bọn họ cũng phải cố nhịn.

Đây là liên quan đến tiền đồ của bọn họ sau này, không phải là chuyện đùa, làm binh sĩ tinh nhuệ, được bồi dưỡng đặc biệt, nhìn thấy xác chết còn không chịu được, thì lên chiến trường làm sao giữ vững tinh thần trong mọi trường hợp được. Nên là cho dù có khó chịu đến thế nào, họ cũng phải nhịn.

.....

Trần Văn Lâm chọn một chỗ khuất khỏi lối vào hang động ngồi nghỉ, sắc mặt hấn hơi trắng bệch, tay cũng run run. Hình ảnh vừa nãy thật sự là rất ghê tởm, giống như mang một đồng xác chết cháy nham nhở chặt ra làm mấy phần, dồn lại một chỗ chôn xuống cùng một hố, sau đó vài ngày lại đào lên, không chứng kiến tận mắt thì thật sự là không cách nào tưởng tượng được. Lúc này vì mặt mũi của Lãnh Chúa trước mặt binh sĩ, hấn mới cố nhịn được. Mà hình ảnh kia hiện tại vẫn ẩn hiện trong đầu hấn, có lẽ vài ngày nữa hấn sẽ không ăn thịt nổi, nhất là món xào thập cẩm, càng nghĩ đến lại càng kinh.

Ngồi nghỉ một lúc lâu, Trần Văn Lâm liền thấy Tony Gelatin chạy đến, sắc mặt binh sĩ có thể coi là có đầu óc nhất trong đám binh sĩ của hấn cũng trắng

bệch như người chết đuối.

Tony Gelatin đến trước mặt Trần Văn Lâm báo:

- Bẩm Lãnh Chúa đại nhân, toàn bộ đã dọn dẹp xong, các xác chết đã chôn xuống hố. Ngài có thể đi qua ạ.

Trần Văn Lâm gật đầu rồi đi qua lối vào hang động. Mặc dù mặt đất vẫn còn ướt do máu hoặc thứ gì đó từ trên xác Goblin chảy ra, nhưng đã đỡ hơn rất nhiều, chỉ có phần vách hang động là bị lửa hun đen kịt, còn lại không khác bình thường bao nhiêu, nhưng mùi thịt khét thì vẫn còn rất nồng, làm người liên tưởng đến hình ảnh lúc nãy.

Loại khỏi đầu óc hình ảnh ghê tởm lúc nãy, Trần Văn Lâm bật mũi ra lệnh:

- Tuyển sáu mươi người mang đuốc vào trong hang động thăm dò. Bất kể có chuyện gì, hai tiếng sau tất cả phải kết thúc thăm dò rồi quay lại đây báo cáo. Nếu có phát hiện gì đáng ngờ, ngay lập tức quay lại báo cáo.

Mặc dù Trần Văn Lâm cảm thấy rất có thể đám Goblin đã chết ngạt toàn bộ bên trong, nhưng hắn cũng không dám bảo đảm chắc chắn. Lỡ như bọn chúng không chết, mà tìm được cách sống sót rồi mai phục bên trong, khi đó nếu hắn dẫn binh sĩ đi vào bên trong, thì chả khác gì chui đầu vào rọ. Làm một Lãnh Chúa, có binh sĩ, hắn không cần tự đặt mình vào tình thế nguy hiểm, không đáng để đặt bản thân vào tình cảnh đó, khi mà có binh sĩ thay hắn làm những công việc nguy hiểm đó.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Truyền thuyết về Thế Giới Dưới Lòng Đất

Trần Văn Lâm không phải đợi lâu, chỉ khoảng ba mươi phút, liền thấy toàn bộ số binh sĩ được giao nhiệm vụ thăm dò hang động đã hoàn thành nhiệm vụ và quay trở lại. Có lẽ không ngoài dự đoán của hắn, không hề có bất kỳ ai bị thương hay gặp phải vấn đề bất trắc gì, đám Goblin trong hang chắc hẳn là đã chết toàn bộ.

Một binh sĩ tiến lên, nhưng mà có chút gì đó do dự rồi mới nói:

- Lãnh Chúa đại nhân, việc này có lẽ cần ngài vào trong xem xét ạ.

Trần Văn Lâm có chút bất ngờ hỏi:

- Có vấn đề gì kỳ lạ sao?

Binh sĩ kia liền đáp lại:

- Khá là kỳ lạ ạ. Những tên Goblin ở trong đều đã chết, nhưng chúng tập trung hết vào chỗ một cánh cửa bằng đá đã đang hé mở, tất cả đều chết ở khu vực đó, nhưng không một Goblin nào vào bên trong, cho dù bọn chúng đều chết sạch ở bên ngoài.

Trần Văn Lâm gật gù nói:

- Đúng là có phần kỳ lạ, ta sẽ xem xét rồi đưa ra quyết định sau. Có tìm được kho báu của chúng không.

Binh sĩ kia ngay lập tức nhanh chóng trả lời:

- Đã tìm được, vẫn ở bên trong ạ. Số lượng rất nhiều, có lẽ cần phải thông báo người trong lãnh địa đến vận chuyển mang về.

Trần Văn Lâm quay sang Tony Gelatin nói:

- Người lập tức cùng một người nữa dùng tốc độ nhanh nhất trở lại Thôn Markham nói Quản Lý Helen Zilch phái người đến đây vận chuyển đồ đạc về. Những người còn lại theo ta vào bên trong, ta muốn xem bọn Goblin rác rưởi này đang định làm trò gì mà lại tập trung hết vào một chỗ. Hừ, bọn chúng muốn chết cùng nhau chắc.

Tony Gelatin lập tức đáp lời:

- Vâng, thưa Lãnh Chúa đại nhân.

.....

Mười phút sau, dưới sự chỉ dẫn của binh sĩ lúc nãy, Trần Văn Lâm đã đến chỗ mà binh sĩ kia nói là có phần kỳ lạ lúc nãy.

Lần này thì ngay cả Trần Văn Lâm cũng cảm thấy vô cùng kỳ lạ và quý dị.

Chỗ này là một sảnh khá lớn và rộng, cứ như một quảng trường vậy. Trần hang khá cao, phải đến ba mươi mét là ít, bên dưới thì nằm la liệt xác Goblin, tất cả đều đã chết ngạt. Bọn chúng cũng không nằm đè lên nhau thành đồng như kiểu lộn xộn thường thấy của Goblin. Phần sảnh này phải sâu ít nhất cả trăm mét, đều bị xác Goblin bao phủ.

Trần Văn Lâm mang theo được dẫn các binh sĩ đi vào bên trong. Khi đến cuối sảnh, hắn thấy một cánh cửa đá hoa cương khá to và nặng nề, phải cao đến gần chục mét, rộng bốn mét, phiến cửa đá này dày tầm hai mươi phân. Vấn đề là cánh cửa đá này cũng không đóng, mà đang khép hờ, kẻ hở ra đủ để một người Nerz trưởng thành đi vào bên trong, thì Goblin cũng có thể đi vào, nhưng bọn chúng không có bất kỳ tên nào đi vào, mà đều chết ở bên ngoài, thậm chí là không có Goblin nào ở gần cánh cửa đá trong phạm vi năm mét cả.

Trần Văn Lâm lập tức chỉ vào ba binh sĩ nói:

- Các người vào bên trong quan sát và tìm hiểu mười phút, sau đó quay lại đây báo cáo. Nếu gặp chuyện gì, hãy hét lên thật to để mọi người đều biết.

Trần Văn Lâm cũng không dám mạo hiểm tính mạng mình để đi vào khu vực bên trong cánh cửa đá. Phải biết là bên trong có thứ gì đó, làm cho đám Goblin cho dù chết ngạt, cũng không dám tiến vào bên trong để có thể sống sót. Khi chưa rõ tình hình, hắn không ngu ngốc gì mà tự mình đi vào bên trong thăm dò.

Trong lúc đợi chờ nhàm chán, Trần Văn Lâm quay sang một binh sĩ bên cạnh hỏi cho có lệ:

- Người nghĩ ở bên trong có thứ gì? Tại sao đám Goblin lại không dám đi vào bên trong? Cứ nói ra suy nghĩ của người.

Binh sĩ kia chần chờ một lát rồi nói:

- Thưa Lãnh Chúa đại nhân, rất có thể bên trong cánh cửa này là lối vào thế giới lòng đất trong truyền thuyết.

Trần Văn Lâm chỉ hỏi đại, không ngờ lại nhận được câu trả lời này. Hắn liền hỏi nhanh:

- Thế giới dưới lòng đất? Là thế nào? Biết gì thì cứ nói cho ta.

Binh sĩ kia đáp:

- Đây là một truyền thuyết khá lâu đời, đến thời điểm hiện tại cũng không còn mấy người biết đến.

Những binh sĩ xung quanh cũng tò mò nhìn qua, bọn họ cũng chưa từng nghe hay đọc về cái gọi là thế giới dưới lòng đất trong miệng binh sĩ kia.

Binh sĩ vừa mở miệng như cảm thấy rất nhiều ánh mắt nhìn mình lom lom, không khỏi có chút hồi hộp, không biết nên nói tiếp hay dừng lại. Trần Văn Lâm thấy vậy phải nói:

- Người cứ kể tiếp đi, biết gì nói vậy?

Binh sĩ kia giống như đang tổ chức lại từ ngữ, suy nghĩ xem nên nói như thế nào, cũng phải mất nửa phút gã mới nói:

- Cái này là ta cũng ngẫu nhiên đọc được từ một bản sách cũ, ở đó nói rằng hang động của Goblin sinh sống, thực ra chính là đường dẫn vào "Thế Giới Dưới Lòng Đất". Yriel không chỉ có nền văn minh trên mặt đất, mà thậm chí còn có "Thế Giới Dưới Lòng Đất", "Vương Quốc Biển Sâu" và "Vùng Đất Bị Lãng Quên". Thời rất xa xưa, khi mà trên Yriel có vô số tộc loài sinh sống, đa dạng về chủng loại, rất nhiều tộc loài trong số đó đều có trí thông minh vô cùng cao, giống như Nhân Loại, Night Elve và Light Elve hiện tại vậy.

- Sau nhiều năm chiến tranh giết chóc, cuối cùng thì đại lục Yriel cũng thuộc về Nhân Loại.

- Nhân Loại khi đó trở thành chủ nhân của đại lục Yriel, và Nhân Loại chỉ cho phép các bộ tộc có trí thông minh thấp như dã thú sinh sống.

- Tộc Orc thì bị đuổi xuống các dãy núi cao phía cực nam đại lục Yriel.

- Tộc Light Elve và Night Elve cũng phải đi ra hai đảo Yshin và Panmera cách xa đại lục Yriel.

- Còn có rất nhiều tộc loài khác không muốn phải rời bỏ quê hương, nhưng vì bị Nhân Loại đuổi giết, phải chạy trốn xuống các hang động dưới lòng đất. Sau này những tộc loại này phát hiện ra một hệ thống hang động thông với nhau sâu bên dưới mặt đất hình thành "Thế Giới Dưới Lòng Đất", còn những tộc loài xui xẻo chỉ tìm được những hang động cạn, không thông với hang động kia đều bị Nhân Loại tìm được và tiêu diệt.

- Không những thế, những tộc loài sống gần biển thì bỏ chạy xuống đáy biển, hình thành "Vương Quốc Biển Sâu".

- Còn riêng về "Vùng Đất Bị Lãng Quên" thì quyển sách cổ đó không nói đến.

Đến đây binh sĩ kia dừng một chút rồi tiếp tục:

- Goblin trước kia thực ra cũng là một thành viên của "Thế Giới Dưới Lòng Đất", nhưng vì bọn chúng quá yếu kém, nên bị các tộc loài khác đẩy lên canh gác các lối vào, ngăn chặn Nhân Loại tấn công xuống phía dưới. "Thế Giới Dưới Lòng Đất" phân chia đẳng cấp vô cùng thâm nghiêm, tộc loài càng mạnh, sẽ ở vị trí càng gần trung tâm. Yếu nhất Goblin, phải ở sát mặt đất.

- Nhưng bọn họ cũng đâu biết rằng đại lục Yriel lần nữa lâm vào chiến tranh loạn lạc đã vô số năm. Nội chiến tiêu hao sức mạnh của Nhân Loại. Cho dù như vậy, ba tộc Light Elve, Night Elve và Orc cũng không dám ho he gì. Chỉ đến khi Thần Tai Ương Bane tạo ra loài Rồng vô địch, thì khi đó Nhân Loại mới thực sự gặp phải đe dọa. Ba tộc trên cũng thừa cơ nghỉ ngơi dưỡng sức mấy nghìn năm vùng lên trở lại, hy vọng chiếm được một phần trong miếng bánh Yriel thon ngon a.

Binh sĩ kia kể xong liền thở dài không nói gì nữa. Mỗi người nghe xong câu chuyện này đều có suy nghĩ riêng. Người thì cảm thán thế giới này còn thật nhiều bí mật, người thì lại nghĩ Nhân Loại khi xưa thật huy hoàng, người thì cảm giận lũ Rồng tàn ác.

Còn Trần Văn Lâm, hẳn lại cảm thấy "Thế Giới Dưới Lòng Đất" chính là một cơ hội, một cơ hội để sau này hắn có thể gia tăng thực lực, cả của Lãnh Địa Markham lẫn bản thân hắn. Đồng thời, hắn cũng thấy được, nội chiến thật đáng sợ. Tòa thành cho dù có vững chãi, có bất khả xâm phạm, thì cũng bị nội chiến, lục đục nội bộ ăn mòn đến sập đổ. Khi xưa, nếu Nhân Loại không nội chiến, thì cho dù loài Rồng có xuất hiện, thì những tộc như Light Elve, Night Elve hay Orc cũng không dám bén mảng đến lãnh địa của Nhân Loại một lòng đoàn kết.

Bầu không khí sau câu chuyện này bỗng nhiên trở nên trầm mặc lại, nặng nề hơn, không ai nói gì, ai cũng suy nghĩ về câu chuyện binh sĩ kia kể lại. Đồng thời cũng biết thực tế tàn nhẫn. Nếu như một ngày nào đó Nhân Loại thất bại, bị Orc hoặc Light Elve hoặc Night Elve đánh bại, liệu bọn họ có phải giống như những tộc loài sống bên trong "Thế Giới Dưới Lòng Đất", phải tìm một nơi bí ẩn để sống chui rúc, hi vọng bảo vệ được dòng máu Nhân Loại. Có thể lắm chứ.

Trần Văn Lâm đang suy nghĩ thì thấy ba binh sĩ kia được phái đi làm nhiệm vụ thăm dò quay trở lại.

Trần Văn Lâm liền tiến lên hỏi, hắn muốn chứng thực câu chuyện kia:

- Thế nào? Đằng sau cánh cửa này có thứ gì?

Một binh sĩ trong đó nói:

- Thưa Lãnh Chúa đại nhân, bên trong không có gì nguy hiểm, nhưng lại có một đường hầm dẫn sâu vào trong lòng đất, đường hầm rất dài, chúng tôi bỏ ra toàn bộ thời gian để thăm dò đường hầm này nhưng cũng không thể đi hết được. đành phải quay trở lại báo cáo và chờ chỉ thị của ngài.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Được rồi, chúng ta dừng cuộc thăm dò tại đây. Chuyển hết xác Goblin ra ngoài, đào một cái hố cách đây ít nhất mười Kilomet để chôn bọn chúng. Chúng ta sẽ ở đây chờ cho đến khi đội vận chuyển đến lấy chiến lợi phẩm. Trong thời gian này dọn cho thật sạch hang động và trại bên ngoài. Sau này ta sẽ cần dùng đến.

Đã chắc chín mươi phần trăm là câu chuyện của binh sĩ kia có thật, Trần Văn Lâm cũng không muốn tiếp tục thăm dò. Goblin là tộc yếu nhất của "Thế Giới Dưới Lòng Đất", đám bên dưới phải mạnh hơn nhiều lắm, bây giờ hắn chưa đủ trình độ để thăm dò, sau này mạnh hơn, hắn sẽ tự mình xuống bên dưới xem thế nào. Hiện tại thì chưa được, lần này đánh bại được Goblin, cũng là nhờ có mưu kế, kết hợp với việc bọn chúng đã bị đuổi khỏi và cấm không được quay trở lại "Thế Giới Dưới Lòng Đất", hắn mới chiến thắng được hoàn mỹ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Tình hình lãnh địa

Trần Văn Lâm sai các binh sĩ đóng cánh cửa đá dẫn vào "Thế Giới Dưới Lòng Đất" kia lại, để tránh xảy ra ngoài ý muốn. Nhân lúc các binh sĩ đang dọn xác Goblin, hắn đi định đi đến kho chứa báu vật của bộ lạc Goblin này cất giữ.

Mặc dù kho báu kia cách cửa đá cũng không xa lắm, nhưng đường đi cũng khá lòng vòng, không có binh sĩ dẫn đường, chỉ hỏi sơ qua rồi tự tìm kiếm nên Trần Văn Lâm mất tới ba mươi phút mới tìm đến được.

Kho báu vật này có thể xem là nơi sạch sẽ nhất bên trong hang động, không có xương cốt vung vãi do đám Goblin bình thường ăn uống vứt lại. Goblin là loài sống khá bẩn thỉu, ngoại trừ đồng loại bị chết thì chúng sẽ vứt ra vùng hoang dã cho thú rừng ăn mất, còn lại những vật sinh hoạt như thức ăn thừa, xương cốt, thậm chí là chúng còn đi vệ sinh trong này luôn. Nên bên trong hang rất hôi thối, kết hợp với mùi khói lúc trước quả thật là làm người ngẹt thở. Nếu muốn miêu tả hoàn cảnh sinh hoạt của Goblin, thì đó chính là hang dơi, nhưng không có dơi.

Trần Văn Lâm mở cánh cửa gỗ có phần chắc chắn ra, cảnh tượng bên trong khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Tùng rương, từng rương, hoặc túi vải thô nằm đống lên nhau. Rương cũng không đóng nắp, vàng bạc đá quý, kim cương, ngọc trai, dạ minh châu nằm

vương vãi khắp nơi. Tình cảnh giống như chỗ chứa kho báu của một nhóm hải tặc khổng lồ vậy. Hắn cũng không biết Goblin tích trữ nhiều vàng bạc châu báu như vậy để làm gì, rõ ràng là bọn chúng cũng không xài được chỗ vàng bạc này. Nhân Loại cực kỳ căm ghét bọn chúng, nhìn thấy là giết ngay lập tức, còn những bộ tộc sinh sống tại "Thế Giới Dưới Lòng Đất" thì lại không chào đón chúng, thậm chí rất có thể là cấm không cho chúng tiến vào trong đó, nên Goblin cũng không cần xài những thứ này.

Tích trữ của cái, giống như là một kiểu sở thích ăn sâu vào máu của Goblin vậy, cho dù không cần dùng đến. Giống như loài Rồng, tham vàng bạc, nhưng lại không dùng cho mục đích gì ngoại trừ tích trữ để thỏa mãn. Rất kỳ lạ, khác với Nhân Loại, nếu đồ đó vô dụng, thì sẽ bị vứt bỏ không thương tiếc.

Nhưng cũng nhờ vào việc Goblin chỉ tích trữ chứ không tiêu xài vàng bạc châu báu, nên trong này số lượng vàng bạc châu báu nhiều vô cùng. Kho này sâu phải tầm hai mươi mét, ngoại trừ một lối đi nhỏ ở giữa, thì hai bên đều chất đồng của cái cao lên đến tận trần hang, cao khoảng ba mét chứ không ít. Với số lượng của cái này, đầy đủ để hắn mua trang bị cho cả một đội quân.

Không gian chứa đồ cũng của Trần Văn Lâm cũng không đủ để chứa một phần số của cái nơi đây, nên hắn cũng không sử dụng rương chứa đồ. May mắn là lúc trước hắn đã sai Tony Gelatin trở về lãnh địa mang đội vận chuyển đến đây để xử lý.

Thật ra thì hắn có thể đợi đến thời gian tám tiếng, ra ngoài nói cho Bùi Phương Thảo chuẩn bị là đủ. Nhưng nếu như không để cho binh sĩ trở về báo cáo, mà Bùi Phương Thảo đã tự sắp xếp đưa người đến lấy đồ, thì sẽ rất kỳ quái, làm cho binh sĩ nghi hoặc. Kiểu như: Ủa, sao chưa có người thông báo mà đã biết rồi.

Cảm nhận được có chút chịu không nổi mùi hôi bên trong hang động, Trần Văn Lâm liền đi ra bên ngoài hít thở không khí. Trên đường đi, hắn gọi năm binh sĩ ra ngoài dặn bọn họ đưa chiến mã vào bên trong doanh trại, lỡ như bị mất thì sẽ rất phiền.

.....

Thế giới thực. Thiên Tinh.

Vừa mới rời khỏi Yriel thế giới, Trần Văn Lâm liền tìm đến Bùi Phương Thảo nói:

- Có lẽ ngày mai sẽ có mấy binh sĩ trở về gặp bạn thông báo yêu cầu phái đội vận chuyển đến để mang chiến lợi phẩm về lãnh địa. Mình cần bạn chuẩn bị thật thêm thật nhiều xe chở, lương thực, vật tư, năm mươi Bộ Binh, năm mươi Cung Binh, cùng một ít cư dân để thành lập cứ điểm bên hang động Goblin mà mình vừa chiếm được. Chúng ta sẽ xây dựng sẵn các công trình bên đó, chỉ đợi mùa đông kết thúc, là cần mang khá nhiều dân cư qua, thành lập một cứ điểm quân sự.

Bùi Phương Thảo nghi ngờ hỏi:

- Lần này thu hoạch khá lắm à? Mà ở đó có gì đặc biệt đến mức bạn phải thành lập cứ điểm quân sự vậy.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Thu hoạch rất phong phú, chỗ vàng bạc trong đó có thể chất đầy hai căn phòng ngủ là ít. Mình sẽ đóng giữ ở đó cho đến lúc đội vận chuyển và một trăm binh sĩ Cung Binh, Bộ Binh đến, lúc đó mình sẽ giao chỗ hang động đó cho bọn họ canh giữ. Còn mình cùng đội Kỵ Binh sẽ hộ tống chiến lợi phẩm mang về. Thật sự là rất nhiều vàng, phải gấp chục lần chỗ vàng chúng ta thu hoạch được ở Mô Vàng là ít.

Bùi Phương Thảo dùng giọng cảm thán nói:

- Đúng là không gì giàu nhanh bằng đi cướp nha. Có chỗ của cái đó, lãnh địa sẽ phát triển nhanh hơn nhiều.

Trần Văn Lâm lần này hỏi:

- Ở lãnh địa có gì đáng chú ý không?

Bùi Phương Thảo trả lời:

- Cũng không có gì đáng chú ý lắm. Hoạt động khai thác đã bắt đầu trở lại, đội Kỵ Binh mới đã được thành lập, cũng có hai mươi người rồi. Nhưng lần này bạn lại mang đi một trăm binh sĩ nữa, sức phòng ngự của lãnh địa sẽ hơi yếu một chút. Có lẽ bạn nên để năm mươi Kỵ Binh nhanh chóng về trước, thế chỗ cho một trăm binh sĩ đi làm nhiệm vụ bảo vệ cứ điểm mới kia.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút liền cảm thấy Bùi Phương Thảo nói rất đúng, hiện tại lãnh địa còn hơn hai trăm binh sĩ, trong đó Kỵ Binh chỉ có hai mươi người, lãnh địa đúng là hơi yếu một chút, nếu gặp phải đàn sói đông như lúc trước thì sẽ phiền toái lớn. Mặc dù hang động có lối vào "Thế Giới Dưới Lòng Đất" kia quan trọng, nhưng căn bản vẫn là Thôn Markham. Chỉ có Thôn Markham an toàn, thì những chỗ còn lại mới phát triển tốt được. Nghĩ đến đây hắn đồng ý nói:

- Ủ, bạn nói đúng lắm, ngày mai mình sẽ điều năm mươi Kỵ Binh về giúp đỡ trước. Có lẽ trong mùa đông này, chúng ta tạm thời giảm bớt một nửa số thợ khai thác Mô Vàng, đào tạo họ trở thành binh sĩ để gia tăng binh lực lãnh địa. Có chỗ của cái cướp được từ bọn Goblin, chúng ta bây giờ coi như dư thừa khá nhiều Vàng đấy. Qua mùa đông là lúc rầm rộ phát triển lãnh địa, thì sẽ bổ sung thợ khai thác Mô Vàng sau. Đúng rồi, trên đường đến hang động Goblin, cách Thôn Markham khoảng nửa ngày đi đường, mình có phát hiện thêm một Mô Vàng trữ lượng rất lớn, so với Mô Vàng gần lãnh địa lớn hơn nhiều, đủ cho chúng ta khai thác lâu dài.

Bùi Phương Thảo ghi nhớ mấy việc này vào sổ tay rồi tò mò hỏi:

- Đúng rồi, bạn chưa trả lời mình ở đó có gì, mà đến mức phải lập cứ điểm phòng thủ để canh gác vậy? Nếu quan trọng quá, thì không cần kể với mình cũng được.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn nàng cười:

- Đến cả việc mình là Jake Markham còn cho bạn biết, thì chuyện này có gì đâu. Chuyện đại khái là như thế này, khi bọn mình tiêu diệt bộ lạc Goblin đó, đi vào trong hang của bọn chúng tìm kiếm. Đến chỗ sâu nhất trong hang thì thấy có một cánh cửa bằng đá rất lớn, cực kỳ nặng nề. Mình lúc đó cũng sợ rằng bên trong có quái vật gì ghê gớm, nên mình cũng không dám vào, chỉ cử mấy binh sĩ vào bên trong thăm dò thử. Lúc ở bên ngoài chờ đợi thì có một binh sĩ đoán rằng sau cánh cửa đó rất có thể là lối dẫn vào "Thế Giới Dưới Lòng Đất". Đến khi mấy binh sĩ kia thăm dò xong rồi quay lại, thì mình nghĩ chín mươi phần trăm bên trong đúng là lối vào "Thế Giới Dưới Lòng Đất" thật.

Bùi Phương Thảo tò mò nhắc lại:

- Thế Giới Dưới Lòng Đất, đó là cái gì? Mình chưa nghe thấy bao giờ cả.

Trần Văn Lâm liền dùng giọng chậm rãi, kể lại câu chuyện mà binh sĩ kia đã kể cho hắn nghe.

Bùi Phương Thảo nghe đến si mê, khi hắn kết thúc câu chuyện liền than:

- Liệu "Vương Quốc Biển Sâu" có phải chính là do Mỹ Nhân Ngư lập ra không nhỉ? Nghe nói họ đẹp lắm.

Con gái đúng là chỉ quan tâm đến chuyện này, Trần Văn Lâm bất đắc dĩ nhún vai. Nhắc đến xinh đẹp, hắn liền nhớ đến cô nàng Light Elve Agatha Maskin xinh đẹp tuyệt trần đang đương hương trong Thôn Markham. Hắn liền cắt đứt ảo tưởng của Bùi Phương Thảo hỏi:

- Cái cô Dragon Slayer, Agatha Maskin ấy, cô ấy thế nào rồi?

Bùi Phương Thảo nghe đến Agatha Maskin không khỏi cảm thán

- Cô nàng tên Agatha Maskin ấy xinh đẹp thật, là con gái mình còn thích nữa là. Cô ấy ổn lắm, mà mình cảm giác được cô ấy rất mạnh, chắc cô ấy cấp cao lắm hả?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Mình cũng không biết cô ấy mạnh đến thế nào, nhưng trên cấp một trăm là cái chắc.

Bùi Phương Thảo sợ hãi thán phục:

- Wow, mạnh thật đấy, mà cô ấy bị ai đã thương vậy, chắc kẻ kia cũng mạnh lắm nhỉ?

Trần Văn Lâm dùng giọng chắc chắn nói:

- Kẻ đã thương Agatha Maskin là Thần Tai Ương Bane.

Bùi Phương Thảo a một tiếng rồi nói:

- Là nhân vật cấp Vị Thần à, thảo nào cô ấy bị thương. Mà mình vừa đọc được tin, đoàn đội do Edgar Winter dẫn đầu tiêu diệt một ổ sơn tặc bốn nghìn người, mà bọn họ chỉ có hai trăm người thôi. Mạnh mẽ thật.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tất nhiên, đội của Edgar Winter toàn là tuyển thủ nổi tiếng, không mạnh mới là lạ. Mà chỉ có vậy thôi cũng đưa lên báo à?

Bùi Phương Thảo nói tiếp:

- Mình chưa nói hết mà. Cái quan trọng là ở đằng sau cơ. Sau khi Edgar Winter và đoàn đội kiểm tra chiến lợi phẩm xong rồi, đang định rời đi thì bị một con Rồng Lửa tấn công. Cả đoàn diệt vong trong chưa đầy năm phút, chỉ có Edgar Winter là trốn thoát. Theo miêu tả trong này, bọn họ còn chẳng đã thương nổi con Rồng Lửa kia. Khủng khiếp thật, một con Rồng Lửa bình thường đã bá đạo như vậy, thế Thần Tai Ương Bane còn mạnh đến cỡ nào nha.

Nghe tin tức này, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thấy ngưng trọng, Edgar Winter có trình độ cao đến cỡ nào thì không phải bàn, nói là vô địch cũng không quá, cho dù bây giờ hắn cấp cao hơn Edgar Winter thật, nhưng nếu hai bên đối mặt thì hắn sẽ bị đánh bại trong tích tắc. Mà cũng chẳng cần đến Edgar Winter ra tay, bất kỳ người nào trong đội của Edgar Winter cũng có thể dễ dàng đánh bại hắn mà không tốn bao nhiêu sức lực. Nhưng mà cho dù giỏi như bọn họ, khi đối mặt với con Rồng Lửa kia cũng chỉ bất lực, không thể làm gì hơn được, đến mức độ Edgar Winter phải chạy trốn. Thì Trần Văn Lâm hắn lại càng thêm, mặc dù trên danh nghĩa thì hiện tại hắn đã là Phó Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Bảy hội Guardian chuyên diệt loài Rồng, nhưng nếu phải đối mặt với những sinh vật này, thì đúng là chỉ có nước chết mà thôi.

Chương 33: Bất ngờ

Thời gian một tháng nhanh chóng trôi qua, trong một tháng này Trần Văn Lâm tiến bộ rất nhiều, hắn đã có thể bắn trúng ba quả bóng Tennis gần như đồng thời ở khoảng cách năm mươi mét. Cũng coi như là hoàn thành thêm một mức độ bắn cung nữa.

Một tháng này, thể lực của Người Chơi cũng đã phát triển rất lớn hơn rất nhiều, số lượng Bang Hội được thành lập nhiều không đếm hết. Bang Hội Emperor, Dragon, Royale, Storm,... Đều đã đạt Bang Hội cấp năm, có thể chính thức thu nạp lên đến hai mươi lăm nghìn thành viên.

Còn về cấp độ của Người Chơi, ngoại trừ ba khu Seval, Hoorfell và High Grand bị mùa đông làm tê liệt, thì Người Chơi ở những khu vực khác đều đã trở nên mạnh hơn rất nhiều, đa số đều đã vượt qua cấp ba mươi. Edgar Winter thậm chí đã lên đến cấp ba mươi lăm, sau lần bị con Rồng Lửa kia đánh cho không thể không chạy trốn. Edgar Winter lại càng điên cuồng cày cấp, nhưng lần này hắn không cày một mình, độc hành như mấy lần trước, mà đã bắt đầu giống người khác, dựa vào thành viên trong Bang Hội.

Về phần Trần Văn Lâm, mới là người có biến hóa lớn nhất. Cấp độ của hắn chỉ trong vòng một tháng đã lên đến cấp bốn mươi, một tháng này hắn liên tục dẫn dắt Kỵ Binh đi chém giết khắp nơi, khả năng chiến đấu của hắn cũng được nâng lên vô cùng cao, không còn cận bã như trước, lúc nào cũng phải dựa vào binh sĩ. Còn về Thôn Markham, đã từ thôn cấp hai tăng lên thôn cấp ba, số dân cư cũng lên đến con số hơn bốn nghìn một trăm.

Hai trăm Kỵ Binh, hai trăm năm mươi Bộ Binh và một trăm năm mươi Cung Binh. Thôn Markham hiện tại xem như có sức tự vệ khá tốt, mặc dù phải phân ra một trăm binh sĩ cho Hang Goblin và bị Trần Văn Lâm mang theo một trăm Kỵ Binh đi luyện cấp, ở Thôn Markham vẫn còn bốn trăm binh sĩ, toàn bộ binh sĩ đều có cấp bậc trên bốn mươi.

Sau khi thu hoạch được số lượng lớn Vàng từ hang Goblin, Trần Văn Lâm đã dùng rất nhiều tiền mua thêm trang bị từ Thị Trấn Luxgish, hiện tại không phải chỉ có Kỵ Binh mới được mặc trang bị cao cấp, mà Cung Binh và Bộ Binh cũng có trang bị thích hợp riêng cho mình. Riêng hắn, thì dùng hai viên Soul Gem cướp được đổi lấy một bộ trang bị cung thủ có phẩm chất Tím, bộ Golden Archery của Thị Trấn Luxgish đặc biệt chế tạo, chỉ có tổng cộng mười bộ mà thôi.

Biến hóa nghiêng trời lệch đất, làm cho Trần Văn Lâm ở thời điểm hiện tại tự tin hơn nhiều, hắn dự định sẽ để cho đội Kỵ Binh tinh nhuệ mà bản thân thường dẫn theo tự tìm các mục tiêu tiếp tục luyện cấp, còn hắn sẽ xuống dưới "Thế Giới Dưới Lòng Đất" thăm dò một chuyến xem thế nào, liệu có thể lợi dụng nơi đó để gia tăng thực lực nhanh hơn nữa không.

Trần Văn Lâm hiện tại thật sự rất bức thiết muốn nâng cao thực lực, Agatha Maskin đã phục hồi lại được cấp độ Divine, chỉ vài tháng nữa, khi mà hoàn toàn khôi phục, nàng sẽ mang hắn về hội Guardian nhận chức, khoảng năm tháng nữa. Với việc khó lên cấp như hiện tại, thì trong vòng năm tháng muốn lên đến cấp bảy hoặc tám mươi cũng rất khó. Mà thực lực yếu thì rất khó để giết Rồng, thành ra vị trí Phó Đoàn Trưởng cuối cùng chỉ là hữu danh vô thực.

Đằng sau cánh cửa đá sâu bên trong Hang Goblin, lối dẫn vào "Thế Giới Dưới Lòng Đất".

Đây là lần đầu tiên Trần Văn Lâm tiến vào trong này, một tháng qua hắn luôn đóng chặt cửa đá, không một ai được phép tiến vào. Lần này thì chỉ có một mình hắn xâm nhập. Đúng như những binh sĩ đầu tiên thăm dò báo lại, đằng sau cánh cửa đá là một đường hầm rất sâu, đi nửa tiếng rồi mà hắn vẫn chưa đi hết được đường hầm. Nếu không phải hắn chuẩn bị khá nhiều phần ngọn của đuốc thì bây giờ đã phải mò mẫm trong bóng tối rồi.

Đường hầm này nghiêng một góc khoảng ba mươi độ so với mặt phẳng ngang, đâm sâu xuống lòng đất. Bỗng nhiên Trần Văn Lâm nhìn thấy dường như có thứ gì đó nằm chặn ở phía trước, thể hình cũng khá là to lớn.

Ném cây đuốc trên tay ra, Trần Văn Lâm thấy rõ thứ gì chặn phía trước mình, da đầu không khỏi tê tê, lông tơ cũng dựng đứng lên. Là một đàn rết rất lớn, chỉ có khoảng chục con đổ lại, nhưng mà mỗi con đều rất to lớn, dài phải đến gần hai mét, to như bắp đùi người Nerz trưởng thành vậy, những cái chân thì sắc bén khác gì một con dao nhỏ.

Rết Không Lỗ

Cấp 30. Miêu tả: Sinh vật cấp thấp tại "Thế Giới Dưới Lòng Đất", thường sinh sống tại các đường hầm lối vào. Đặc điểm là không có độc, nhưng bù lại có những cặp chân sắc bén, có thể đâm xuyên áo giáp.

.....

Nhìn thấy thông tin này, Trần Văn Lâm vừa thở ra một hơi nhẹ nhõm, nhưng cũng vừa cảm thấy vô cùng trầm trọng. Mấy con Rết Không Lỗ này không hề mạnh, chỉ có cấp ba mươi, lại còn không có độc, còn mấy cái chân kia, nhìn thì có vẻ ghê, nhưng mà chẳng thể nào đâm thủng được bộ giáp phẩm chất Tím của hắn. Để hắn trầm trọng chính là còn chưa chính thức vào sâu bên trong, đã gặp phải quái vật cấp ba mươi, bị xem là sinh vật cấp thấp.

Mấy con Rết Không Lò cũng phát hiện ra sự xuất hiện của Trần Văn Lâm, chúng rít lên những tiếng vô cùng chói tai, rồi điên cuồng bò về phía hắn. Con thì bò dưới đất, con thì theo vách hầm b

ò tới, con thì nhảy cả lên trần đường hầm.

Trần Văn Lâm cũng không cảm thấy sợ hãi gì, vũ khí duy nhất của bọn này là mấy cái chân cũng chẳng thể uy hiếp được hắn, chẳng có gì để sợ cả, chỉ là nếu bị chúng bò lên người, thì hơi ghê một chút.

Từng mũi tên chính xác cắm vào đầu Rết Không Lò, cho đến khi com cuối cùng bò tới được chân hắn, thì cũng bị một mũi tên bắn xuyên qua đầu, ghim chặt vào mặt đất.

Đá xác con rết qua một bên, Trần Văn Lâm tiếp tục đi xuống phía dưới, lần này thì cũng không gặp quái vật gì cản trở, cho đến khi hắn nhìn thấy phía trước hang động, có xuất hiện ánh sáng.

Thấy vậy Trần Văn Lâm lại càng cẩn thận di chuyển, nhưng có vẻ như hơi bị dư thừa, khi hắn đi đến cuối hang, cảnh tượng phía trước thật sự làm hắn ngạc nhiên đến ngáy người.

Trước mặt Trần Văn Lâm là một khoảng không gian rất lớn, cái sảnh lớn bên trong Hang Goblin quả thật so với không gian này nhỏ hơn không chỉ mấy nghìn lần. Trần hang cao đến cả nghìn mét, ở bên trên treo từng quả cầu phát sáng rất to, ánh sáng của thế giới này chính là do chúng phát ra.

Thành phố bên dưới rất rộng, xa bao nhiêu thì Trần Văn Lâm không nhìn thấy được điểm cuối, mà chỗ cuối đường hầm này cách mặt đất bên dưới chỉ tầm mười lăm mét. Hắn có thể thấy rõ bên dưới đường phố rất nhộn nhịp.

Người Thần Lăn, Người Rắn, Người Đầu Trâu, Nhện Mặt Người, Người Doi,....

Vô số loài có một bộ phận nào đó có hình dáng tương tự Nhân Loại, thật sự là đếm không hết.

Thậm chí Trần Văn Lâm còn nhìn thấy cả một sinh vật mang hình dạng rất giống tộc Elve. Cũng tóc vàng hoặc bạch kim, tai nhọn, rất xinh đẹp, nhưng chỉ khác ở màu da có phần giống như là rám nắng. Ở đây không có mặt trời, nếu nói là rám nắng thì hơi kỳ, nhưng thật sự là rất giống. Trên đại lục Yriel, tộc Light Elve thì sở hữu làn da trắng, còn Night Elve có làn da màu xanh lá cây, khá giống màu da Orc, nhưng mịn màng hơn rất nhiều.

Thử dùng dò xét xem thông tin, thì Trần Văn Lâm thấy mình đoán chính xác, cũng là tộc Elve, gọi là Acient Elve, là chủng tộc Elve thời thượng cổ, khi mà tộc Elve vẫn gọi là Acient Elve, chưa tách ra làm Light Elve và Night Elve.

Đang lúc đánh giá khắp nơi, bỗng nhiên Trần Văn Lâm thấy một Nhân Loại, chính là Nhân Loại, hình dáng ngoại trừ nhỏ hơn tộc Nerz một chút, nhưng hình dạng không khác tí nào, kể cả làn da cũng giống.

Đang không biết làm sao để có thể trộn lẫn vào "Thế Giới Dưới Lòng Đất" này, thì việc nhìn thấy Nhân Loại làm cho Trần Văn Lâm cảm thấy vô cùng có hi vọng, không phải tìm cách cải trang.

Trần Văn Lâm nhân lúc ít người, không ai để ý, liền nhảy xuống mặt đất. Thế giới này ngoại trừ việc phải dùng những quả cầu lớn kia để chiếu sáng thay cho mặt trời, và chủng tộc có trí khôn vô cùng đa dạng ra thì cũng không khác gì những thành phố trên mặt đất, kể cả chữ viết, ngôn ngữ cũng giống hệt.

Trần Văn Lâm đi dạo một vòng, thì thấy khá nhiều tộc loài kỳ quái khác, nơi này không giống như bản thân nghĩ.

Ban đầu khi chưa xuống tới nơi, thì hắn cảm thấy "Thế Giới Dưới Lòng Đất" là nơi tăm tối, đầy rẫy các loài quái vật khổng lồ, giống như địa ngục trong truyền thuyết vậy. Nhưng ở đây thì không hề giống như trong tưởng tượng của hắn, nó chả khác gì bên trên cả.

Hơi có chút thất vọng, Trần Văn Lâm định tìm hiểu thêm một thời gian, nếu không có thu hoạch gì thì sẽ rời đi. Khi đi tới một quảng trường rộng lớn, Trần Văn Lâm bất ngờ thấy một tổ đội, có nam có nữ. Tổ đội này có Người Rắn xinh đẹp nóng bỏng, có Acient Elve, có Nhân Loại, có Người Doi, Người Đầu. Hai nam ba nữ, năm người còn dựng lên một cái bảng, làm cho Trần Văn Lâm có hứng thú chính là đồ vật ghi trên bảng.

"Tuyển người cùng đi tìm Soul Gem"

Dò xét thông tin mấy người này, mạnh nhất là nữ nhân Người Rắn, cấp ba mươi lăm, còn lại đều chỉ cấp ba mươi mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Địa Long Cốc

Thế Giới Dưới Lòng Đất.

Trần Văn Lâm đã gia nhập tổ đội tìm kiếm Soul Gem kia, mạnh nhất nữ nhân Người Rắn tên gọi là Lily Medusa, Nhân Loại thì cũng là đàn ông giống hần, tên là Henry Spacent. Còn một đàn ông nữa chính là Người Đầu Trâu Thomas Gyllen. Hai nữ nhân còn lại, Người Dơi và Acient Elve lần lượt tên là Jenni Glover và Jean Rodriguez.

Soul Gem quý hiếm thế nào Trần Văn Lâm đã được thể nghiệm, bộ trang bị Golden Archery hần đang mặc có phẩm chất Tím bốn sao, tức là nếu như theo giá cả, thì phải bỏ tám trăm Vàng ra mới mua được. Vấn đề là Golden Archery chỉ có tổng cộng mười bộ được rèn ra, rất đặc biệt, nên cho dù hần bỏ ra một nghìn Vàng, Blade Luxgish cũng không chịu bán cho hần. Nhưng khi hần dùng Soul Gem Tím không sao để đổi, lại chỉ cần dùng hai viên, giá trị khoảng hai trăm Vàng, thấp hơn so với việc bỏ tiền mặt ra nhiều.

Sau đó hỏi Agatha Maskin thì mới biết được, Soul Gem tím trở lên rất khan hiếm, cung không đủ cầu, mặc dù giá cả trên danh nghĩa một viên Soul Gem tím không sao chỉ là một trăm Vàng, hoặc hơn một trăm vàng một chút, nhưng giá trị thật sự mà người ta có thể bỏ ra lên tới một nghìn Vàng một viên, gấp cả chục lần. Biết được chuyện này, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thấy mình mua bộ Golden Archery thật lỗ, cả nghìn Vàng chứ chẳng ít.

Nên khi đến quảng trường dưới lòng đất, nhìn thấy một đội công khai tuyển người đi tìm kiếm Soul Gem, Trần Văn Lâm liền gia nhập ngay lập tức.

Acient Elve Jean Rodriguez hăm mộ nhìn bộ giáp Golden Archery của Trần Văn Lâm nói:

- Jake, bộ giáp này của bạn thật đẹp, mà còn có vẻ rất xịn nữa. Phẩm chất nó cao không?

Không chỉ Jean, mà cả bốn người còn lại cũng thấy rất yêu thích bộ Golden Archery của Trần Văn Lâm. Còn Trần Văn Lâm thì không để ý lắm nói:

- Cấp tím thôi, Jean ạ. Mà đúng rồi, chúng ta đi đâu tìm kiếm Soul Gem vậy?

Trưởng nhóm Lily Medusa nói:

- Lần này là Địa Long Cốc.

Trần Văn Lâm lơ đãng hỏi tiếp:

- Lần trước mọi người thu hoạch khá không?

Lily Medusa thờ dài nói:

- Lần trước qua Rừng Khô thu hoạch không tốt lắm, cũng chỉ được một viên Soul Gem tím hai sao là cao nhất. Còn lại toàn là Soul Gem lam và lục. Lần này nghe nói Địa Long Cốc có nhiều Soul Gem cao cấp hơn, hi vọng đủ để mua một chút vũ khí tốt hơn.

Trần Văn Lâm thầm nghĩ ở đây người có thực lực yếu như vậy, mà lại có thể thoải mái đi tìm Soul Gem, thậm chí là Soul Gem tím cũng có thể tìm được. Ở đại lục Yriel, Soul Gem tím cực kỳ hiếm, gần như chỉ có một vài người biết chỗ khai thác, người bình thường căn bản không biết chỗ có Soul Gem, toàn bộ đều bị các thế lực lớn khống chế.

Mà tại nơi này, đi đào Soul Gem giống như một kiểu công việc vậy, muốn đi khi nào thì đi. Trần Văn Lâm cũng không muốn hỏi quá nhiều, để đỡ bại lộ thân phận người trên mặt đất của mình.

.....

Mất tới hơn một tiếng, đoàn người Trần Văn Lâm mới đến được Địa Long Cốc. Nơi này đối với người thám hiểm cấp thấp cũng không nguy hiểm lắm, chỉ có một con Địa Long sinh sống tại nơi này, nó là quái vật cấp Warrior, tương đương với cấp năm mươi mà thôi. Đánh không lại thì chạy là được, vì Địa Long nổi tiếng lì đòn nhưng chậm chạp.

Năm người Lily Medusa có vẻ như rất có kinh nghiệm, chọn một ụ đất hơi nhô lên, bên dưới toàn là đá, rồi ai nấy lấy tay bắt đầu đào. Trần Văn Lâm thấy vậy không khỏi kỳ lạ hỏi:

- Sao mấy bạn không lấy đồ vật gì đó mà đào, lại phải dùng bằng tay?

Lily Medusa biết Trần Văn Lâm là người mới, lần đầu đi đào Soul Gem nên kiên nhẫn giải thích:

- Soul Gem rất dễ vỡ, nên không thể dùng dụng cụ cứng để đào được. Thêm vào Soul Gem lẫn trong lớp đất đá, nên nếu dùng dụng cụ sắt nhẹ xẻo để đào, thì sẽ phát ra tiếng vang rất lớn, dễ bị lão Địa Long kia để ý đến. Mặc dù lão chẳng làm được gì chúng ta, nhưng mà vì để không phiền phức, đào bằng tay vẫn tốt hơn.

Trần Văn Lâm a một tiếng xem như hiểu, rồi cũng chọn một góc của ụ đất, dùng tay bắt đầu đào đất lên.

Soul Gem ở nơi này thật sự rất nhiều, chỉ mất nửa tiếng, Trần Văn Lâm đã tìm được mười viên, trong đó có hai viên lam, còn lại là lục.

Đang định tiếp tục đào thì nghe Lily Medusa nói:

- Chỗ này rác thật, đào mãi toàn là Soul Gem lam không sao. Chúng ta chuyển chỗ khác tìm kiếm thôi.

Trần Văn Lâm nghe vậy không khỏi im lặng, một viên Lam không sao đối với hắn mà nói đúng là hơi cận bã một chút, giá chỉ tầm mười Bạc mà thôi. Nhưng đối với nhiều Người Chơi khác, thì đó là một khoản khá lớn.

Lần này Lily Medusa dẫn đám người đến một vách đá bị sạt lở, cẩn trọng nhìn đám người nói:

- Nhẹ tay thôi nhé, chuyển hết đồng đá này ra, cố gắng đừng để lão Địa Long nghe thấy. Sau khi dọn hết đá ra, mình đoán là chỗ vách đá không bị sập kia sẽ có khá nhiều Soul Gem cao cấp đó.

Nói xong nàng nhặt một mảnh vụn nhỏ lên nói:

- Đây là Soul Gem bị vỡ do va đập khi vách đá sạt lở, mình đoán viên Soul Gem này khi còn hoàn chỉnh, ít nhất cũng phải là tím hai sao. Bên trong chắc là nhiều hơn nữa. Được rồi, mọi người bắt đầu đi.

Trần Văn Lâm tiến lên dọn đá, hắn nhìn thấy đúng như Lily Medusa nói, bên trong đồng đá sạt lở này, có khá nhiều mảnh vụn do Soul Gem vỡ ra tạo thành, đã đánh mất ánh sáng thường thấy của Soul Gem, hiện tại trông chẳng khác nào mấy mảnh ngọc chất lượng thấp bị vỡ cả.

Do tất, trừ Trần Văn Lâm đều là người có kinh nghiệm trong việc tìm Soul Gem này, nên cả đám rất nhanh và nhẹ nhàng dọn đồng đá ra, chỉ một tiếng sau đám người đã dọn sạch sẽ. Hiện lên trước mặt bọn hắn, là một vách đá nhăm nhở, trên mặt vách đá là rất nhiều Soul Gem đang phát ra ánh sáng le lói.

Jenni Glover không khỏi hét nho nhỏ:

- Ai nha, phát tài rồi. Toàn là Soul Gem tím. Lần này ngon rồi trường nhóm.

Lily Medusa thì ngưng trọng nói:

- Lần khai thác này, chắc chắn sẽ gây ra tiếng động. Jenni, em cùng chị đi ra ngoài đánh lạc hướng, dẫn lão Địa Long ra chỗ khác. Mình cần một người nữa giúp sức, ai xung phong không?

Trần Văn Lâm thấy mình không hợp công việc này lắm, nên liền đứng ra nói:

- Để mình đi cùng hai bạn.

Lily Medusa liếc mắt nhìn hắn rồi nói:

- Lão Địa Long mặc dù chậm chạp, nhưng không hề yếu đâu, đừng để dính đòn của lão. Chỉ cần đánh lạc hướng, chạy là được rồi.

Nói xong nàng nhìn ba người kia:

- Thu thập nhanh một chút, xong việc thì nhớ báo hiệu rồi rút về phía tây. Chúng ta sẽ tập trung ở đó. Tất cả hành động thôi, khi nào có pháo hiệu, thì bắt đầu thu thập Soul Gem.

.....

Lily Medusa dẫn hai người Trần Văn Lâm và Jenni Glover đến một đầm lầy không lớn lắm, mực nước cũng thấp, chủ yếu là bùn đen. Trung tâm đầm lầy, một con Địa Long với hình dạng khá giống loài khủng long Euoplocephalus, nhưng to hơn nhiều đang nằm ngủ bên trong, nó to tương đương với một chiếc xe buýt.

Lily Medusa nhìn Trần Văn Lâm nói nhỏ:

- Chính là lão Địa Long đó, nhớ là không được đối đầu với nó. Bạn có thấy cái đuôi của nó không, một đập thôi là đủ giết quái vật ngang đẳng cấp với nó, nên Địa Long được xem là cực kỳ mạnh, nhưng nó chậm lắm, lát nữa né tránh là được.

- Mọi người chia ra đi. Khi mình phát tín hiệu cho đội kia, chúng ta sẽ hành động.

Tín hiệu ở đây không phải là kiểu xài pháo hoa gì đó bắn lên trời, mà sử dụng một kiểu quyền trục phép thuật, có khả năng chiếu ra tia sáng. Ở nơi tối như Địa Long Cốc, thì dùng tia sáng rất thích hợp.

Lily Medusa lấy quyền trục ra, hướng tia sáng lên trời rồi quát:

- Hành động.

Trần Văn Lâm bắn một mũi tên vào lão Địa Long, không ngoài dự đoán, mũi tên bị lớp vảy dày ngăn cản, rơi xuống đất, nhưng cũng đủ để đánh thức lão. Hắn cũng không dừng lại, mà liên tục bắn thêm những mũi tên khác nhằm chọc giận lão.

Địa Long đứng dậy mở mắt ra, nhìn thấy Trần Văn Lâm vẫn đang dùng tên bắn vào người mình, lão tức giận gầm thét, cái miệng to như chậu máu mở rộng ra, mùi thịt thối từ miệng lão tỏa ra, cho dù ở cách xa trăm mét, Trần Văn Lâm vẫn có thể ngửi thấy, nhưng ít ra so với mùi ở Hang Goblin lúc trước đỡ hơn nhiều.

Pháp.

Một mũi tên găm vào phần chân răng lão Địa Long. Lần này lão tức giận, ầm ầm lao đến phía Trần Văn Lâm. Mặc dù nói Địa Long nặng nề, chậm chạp, nhưng tốc độ thì quả thật không hề chậm, chỉ là hành động chậm mà thôi.

Trần Văn Lâm dùng kỹ năng Băng Tiến bắn vào đầu Địa Long, làm làm chậm lại một chút. Nhân cơ hội này, hắn liền chạy ra xa, nhưng vẫn nhìn về phía lão Địa Long.

Cùng lúc đó, Người Dơi Jenni Glover đã xuất hiện trên lưng lão Địa Long, thả một quyền trực phép thuật Bảo Lửa lên lớp giáp của lão, rồi cười duyên đáng biến mất, khi xuất hiện thì đã cách xa vị trí cũ cả trăm mét.

Oành.

Một vụ nổ lớn trên lưng lão Địa Long, cái đuôi lão như một quả chùy đập về phía Lily Medusa, nhưng bị nàng né mất.

Hòa Tiến.

Lại một mũi tên trúng đầu lão Địa Long.

Hắc Ám Lao Tù.

Thiên Địa Trọng Lực.

Jenni Glover dùng thiên phú bóng tối, tạo ra một nhà tù giam cầm, còn Lily Medusa thì dùng thiên phú trọng lực đè nặng lên cơ thể to lớn của lão Địa Long.

Phanh.

Chỉ một cái lắc mình, cả hai kỹ năng khổng lồ đều bị lão Địa Long đánh tan.

Bỗng nhiên, một mũi tên mang theo màu vàng lao đến.

Phụt, máu tươi nóng hổi của lão Địa Long từ cổ phun ra.

Trần Văn Lâm dùng mũi tên của bộ Golden Archery bắn ra, may mắn phát động cả kỹ năng Thần Tiến Thủ lẫn thuộc tính ẩn Xuyên Thấu của Golden Arrow. Mũi tên găm sâu vào phần cổ lão Địa Long.

Ngao.

Tiếng gầm đau đớn của lão vang lên, hai người Lily Medusa và Jenni Glover cũng bị bất ngờ, bọn họ không ngờ Trần Văn Lâm lại có thể đả thương lão Địa Long.

Hắc Ám Thiên Nhận.

Nứt Đất.

Lại hai kỹ năng của hai nữ nhân xinh đẹp được tung ra, tiếp tục cầm chân lão Địa Long, khiến cho lão rất tức giận nhưng không làm gì được.

Lily Medusa hét lên:

- Jake, còn có thể đả thương lão không? Chỉ cần một đòn nữa ngay cổ, là lão sẽ mất đi sức chiến đấu. Chúng ta có thể giết lão, thoải mái ở chỗ này thu hoạch Soul Gem

Trần Văn Lâm cười khỏ nói:

- Mình sẽ cố.

Không tiếc tiền nữa, Trần Văn Lâm lần này bắn ra đều là Golden Arrow.

Liên Hoàn Tiến.

Đình.

Đình.

Đình.

Đinh.

Phụt.

May cho hắn, chỉ mười mũi tên, đã có hai mũi phát động thuộc tính Xuyên Thấu. Mặc dù không làm lão Địa Long bị thương sâu như lúc này, nhưng cũng khiến lão bị thương càng thêm nặng.

Hắn bỗng nhiên nghe thấy cả Lily Medusa và Jenni Glover đang lầm bầm đọc thần chú gì đó, bỗng nhiên một khoảng tối đen như mực xuất hiện, nâng lên một tảng đá lớn nện vào phần đầu lão Địa Long.

Ầm ầm.

Thân hình to lớn của lão Địa Long đổ xuống đất, Trần Văn Lâm cũng từ cấp bốn mươi tăng lên cấp bốn mươi mốt.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Có người, có giang hồ

Nhìn thấy lão Địa Long đổ rầm xuống, Jenni Glover không khỏi hét lên vui sướng:

- Oa, thành công rồi. Địa Long Cốc là của chúng ta. Tốt quá.

Lily Medusa nói lớn:

- Quay lại chỗ vách đá, thông báo cho ba người kia đi Jenni, em có tốc độ nhanh nhất. Nói họ không cần cố kị gì, cứ thoải mái thu hoạch.

Jenni Glover gật mạnh đầu:

- Em biết rồi, đi liền nè.

Trần Văn Lâm nhìn Jenni Glover thoát ần thoát hiện, không khỏi cảm thán nói:

- Tốc độ của Jenni nhanh thật đó, cô ấy có thiên phú Hắc Ám à?

Lily Medusa gật đầu:

- Toàn bộ tộc Người Dơi đều có tốc độ rất nhanh, họ còn có thiên phú Hắc Ám, trong bóng tối họ lại càng nguy hiểm hơn. Trời sinh sát thủ.

Trần Văn Lâm cũng không hỏi thêm về vấn đề này mà nói:

- Chúng ta bây giờ làm gì?

Lily Medusa trả lời:

- Không làm gì cả, đợi gã Đầu Trâu Thomas Gyllen đến đây lấy Long Tinh là được.

Long Tinh, chính là tinh hoa của tộc Rồng, tồn tại trong bụng bọn chúng, so với Soul Gem còn quý hơn. Nhưng mỗi tội da thịt lão Địa Long này quá dày, bọn hắn không thể rạch vũng lấy Long Tinh được.

Không lâu sau, Người Đầu Trâu Thomas Gyllen xuất hiện, cũng không chào hỏi gì, dùng hai cái sừng trên đầu cắm vào phần bụng của lão Địa Long.

Một lúc lâu sau, khi mà người của Thomas Gyllen đã nhuộm đầy máu của lão Địa Long, cơ thể của gã gần như đã chui vào nên trong quá nửa, chỉ có phần chân là còn ở bên ngoài. Sau đó gã chui ra, trong tay còn cầm theo một viên bảo thạch óng ánh, sáng và to hơn Soul Gem rất nhiều, chính là Long Tinh.

Thomas Gyllen cười ngây ngô tiến lại gần Lily Medusa để đưa Long Tinh thì nghe tiếng quát:

- Tránh ra xa một chút, ngại cứ cầm viên Long Tinh này đi. Khi nào rửa sạch sẽ thì đưa ra. Đứng là không biết nhìn gì cả.

Thomas Gyllen gãi gãi đầu cất Long Tinh vào trong người.

Hết việc bên này, ba người Trần Văn Lâm quay lại chỗ vách đá, thì thấy bên này đã lấy được rất nhiều Soul Gem cao cấp. Lily Medusa đếm một chút

rồi nói:

- Một viên Soul Gem phẩm chất cam không sao, giá một trăm Vàng. Bảy viên tím bốn sao, tổng cộng là bảy mươi Vàng. Bốn mươi bốn viên tím ba sao, một trăm hai mươi viên tím hai sao, ba trăm viên tím một sao, tám trăm năm mươi viên tím không sao là ba nghìn chín trăm bảy mươi hai Vàng. Tổng cộng là bốn nghìn một trăm bốn mươi hai Vàng. Thu hoạch tốt lắm, lần này chúng ta trở về bán hết chỗ Soul Gem này, rồi quay trở lại tìm kiếm tiếp, lão Địa Long chết rồi, không cần lo lắng.

Trần Văn Lâm nghe nàng báo số Vàng sẽ thu về nếu bán được, không khỏi ngẩn người. Bốn nghìn vàng, trên mặt đất chỉ mua được đúng một viên Soul Gem tím hai sao. Trong khi đó, ở đây còn có Soul Gem cam, tím bốn sao, tím ba sao. Trong đó Soul Gem Cam, có tiền cũng không mua nổi đâu. Nghe thấy vậy, hắn không khỏi vội vàng nói:

- Chỉ có hơn bốn nghìn Vàng thôi à? Sao mọi người bán rẻ vậy?

Lily Medusa liếc hắn nghi hoặc hỏi:

- Giá vậy là giá thị trường mà, cửa hàng nào chả mua giá đó. Jake, bạn không biết à?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi nói:

- Mình đề nghị mọi người giữ lại toàn bộ chỗ Soul Gem này, mình sẽ mua. Nhưng hiện tại mình chỉ mang hơn một trăm Vàng thôi, mình cần một ngày để trở về lấy Vàng, mình ra giá mười nghìn Vàng, để mua chỗ Soul Gem này.

Nói xong hắn đưa một túi tiền, bên trong là một trăm Vàng cho Lily Medusa nói:

- Đây là một trăm Vàng tiền đặt cọc, ngày mai mình sẽ đưa đầy đủ mười nghìn Vàng. Mọi người cứ giữ Soul Gem lại, mình mua hết.

Mấy người Lily Medusa nghi hoặc nhận lấy túi Vàng, còn Lily Medusa nói:

- Hai ngày cũng được. Mọi người có thể chờ, mà trong này cũng có một phần của bạn mà?

Trần Văn Lâm nói:

- Coi như không có phần của mình cũng được. Chúng ta trở về thôi.

Jenni Glover nghi ngờ nhìn xung quanh, rồi hét lên:

- Cẩn thận, chúng ta bị bao vây. Là bọn Thập Sĩ.

Trần Văn Lâm cũng nhìn ra xung quanh, thì thấy có mười Nhân Loại, toàn bộ đều là cấp ba mươi, đã bao vây lấy bọn hắn. Hiển nhiên là đám gọi là Thập Sĩ này đã dự mưu từ trước.

Một tên trong nhóm Thập Sĩ nói lớn:

- Địa Long do ta nuôi, đầm này do ta tạo, cốc này ta làm. Ai cho phép các ngươi đến đây khai thác Soul Gem hả? Mau nộp hết Soul Gem lên, bồi thường thêm năm nghìn Vàng, đưa Long Tinh đây. Nữ ở lại, nam cút, nếu không bọn ta giết hết các ngươi.

Lily Medusa khinh thường nói:

- Lũ Thập Rác các ngươi, cũng đủ trình độ nuôi Địa Long. Lúc Địa Long sinh ra, ông nội các ngươi còn chưa ra đời đâu. Đừng táu hải, bọn ta không rảnh.

Trần Văn Lâm nghe đám ngu ngốc này giới thiệu cũng không khỏi im lặng, đám này chỉ có cấp ba mươi là cao nhất. Địa Long dùng một đập cũng có thể giết sạch, nuôi kiểu gì chứ.

Gã đứng đầu Thập Sĩ lại nói tiếp:

- Hừ, chiến thì chiến, anh em, giết hết bọn chúng cho ta.

Cùng lúc đó, bỗng nhiên Nhân Loại duy nhất trong nhóm Henry Spacent, trừ Trần Văn Lâm bỗng nhiên quay sang, dùng kiếm đâm vào lưng Người Đầu Trâu Thomas Gyllen. Diễn biến xảy ra khiến ai cũng bất ngờ.

Thanh kiếm từ sau lưng Thomas Gyllen chui lên phía trước lồng ngực. Henry Spacent lạnh lùng rút thanh kiếm ra. Người Đầu Trâu cứng ngắc quay người lại nói:

- Ngươi...

Rồi tất thở đổ ầm xuống đất.

Tiếng vang nặng nề như đánh thức mọi người, Henry Spacent thì đã rút lui về phía Thập Sĩ, lạnh lùng nhìn bốn người còn lại.

Lily Medusa chỉ vào Henry Spacent căm giận nói:

- Đồ khốn, ngươi phản bội?

Henry Spacent cười lạnh:

- Ta vốn là đại ca của Thập Sĩ, có gì mà gọi là phản bội. Mười một đầu bốn. Ta khuyên các ngươi nên đầu hàng đi, chết sẽ thoải mái hơn đó.

Mấy tên Thập Sĩ còn lại òn ào:

- Đại ca, mấy cô nàng kia cũng không tệ nha, giữ lại dùng rồi bán đi làm nô lệ cũng được.

Henry Spacent nghe vậy càng càn rỡ:

- Cảm ơn mấy người các ngươi, bây giờ Địa Long Cốc là của Thập Sĩ bọn ta. Anh em, nam giết, nữ làm sao tùy các ngươi, ha ha.

Mười tên Thập Sĩ ngay lập tức điên cuồng lao lên.

Lily Medusa nhanh chóng buộc túi đựng Soul Gem lại ném cho Jenni Glover, rồi nói:

- Jenni, em mang Jean và chỗ Soul Gem này rồi đi. Chị sẽ kéo chân bọn chúng.

Jenni Glover và Jean Rodriguez chần chờ nói:

- Nhưng mà...

Lily Medusa dùng Địa Chấn rồi hét lên:

- Không nhưng mà gì hết. Mau rồi đi.

Trần Văn Lâm thì cười lạnh nhìn Thập Sĩ rồi nói với ba nữ nhân còn lại:

- Không ai phải chạy đâu. Một đám rác rưởi mà thôi.

Trần Văn Lâm nâng cung lên bắn một mũi tên về gã Thập Sĩ cách hắn không xa. Gã cũng giật mình vội nâng kiếm lên đỡ đòn.

Keng.

Gã Thập Sĩ giật mình, bị lực từ mũi tên Trần Văn Lâm bắn ra phản chấn đến tê dại cánh tay, vội vàng hét lên:

- Giết tên Cung Thủ, gã đó không yếu.

Trần Văn Lâm lại bắn ra một mũi tên, lần này cắm thẳng vào vai tên Thập Sĩ, thậm chí lực mạnh đến lúc làm gã ngã ngựa ra đằng sau.

Liên Hoàn Tiến.

Đinh.

Đinh.

Chín tên Thập Sĩ còn lại tập trung, đồng loạt lao về phía Trần Văn Lâm, bọn chúng thật sự cảm thấy Trần Văn Lâm khó chơi, mỗi một mũi tên đều khiến bọn chúng không thể né tránh. Đỡ được thì cũng đau tay, nên bọn chúng quyết định giải quyết Trần Văn Lâm trước.

Nhưng có hai tên bị Lily Medusa nhanh chóng cuốn lấy, không thể thoát thân, nhất là Người Rắn có thiên phú trọng lực, càng làm cho bọn chúng vướng tay vướng chân.

Jenni Glover và Jean Rodriguez cũng mỗi người chặn lại một tên, trong đó Jenni Glover đặc biệt điên cuồng, tấn công Henry Spacent tới tấp, dựa vào ưu thế tốc độ, khiến cho Henry Spacent có chút trở tay không kịp.

Tiến Trận.

Một chiêu Tiến Trận ra, mấy tên Thập Sĩ đối đầu Trần Văn Lâm kêu gào thảm thiết, cơ thể bị cắm chi chít mũi tên, giống như con nhím vậy.

Xử lý xong bảy tên bên này, Trần Văn Lâm lạnh lùng rút hai mũi tên hạ gục hai Thập Sĩ đang đối đầu với Jenni Glover.

Về phần Lily Medusa thì đã tự mình kết thúc sinh mạng của hai tên Thập Sĩ so với nàng yếu hơn một bậc.

Từ bốn đầu mười một, hiện tại lại là bốn đầu một.

Henry Spacent thấy tình hình không ổn lắm, dứt khỏi Jenni Glover vội vàng nói:

- Mọi người, tất cả chỉ là hiểu lầm, ta chỉ là muốn lập kế sách để tiêu diệt Thập Sĩ thôi.

Trần Văn Lâm hài hước nhìn hấn nói:

- Không phải người nói muốn giết ta sao?

Henry Spacent vội vàng lắc đầu phủ nhận:

- Không có, không hề có chuyện đó, ta làm sao lại có thể làm chuyện đó.

Trong lúc này, khi đang phân bua, Henry Spacent lén lút từ trong túi móc một quyển trục pháp thuật ra. Nhưng chưa kịp sử dụng thì đã bị Lily Medusa dùng trọng lực thuật lấy mất.

Henry Spacent thấy quyển trục pháp thuật rời tay, không nhìn được hết lên:

- Của ta, quyển trục của ta, lũ khốn, a.....

Một cảm giác đau nhói từ bắp chân Henry Spacent truyền ra, gã hét thảm một tiếng rồi ngã xuống đất. Là Jenni Glover nhân cơ hội dùng đao chém đứt một chân của gã.

Lúc này Henry Spacent không còn ngông cuồng như lúc bao vây bọn họ, mà nước mắt nước mũi chảy tùm lum trên khuôn mặt, lại còn mất một cái chân khiến khuôn mặt hấn vẹo hết lớn:

- Aaaa, lũ khốn nạn, chân ta, lũ khốn, các người biết ta là ai chẳng, cha ta là Hội Trưởng hội Zeral, các người mà động tới ta, ông ấy sẽ giết sạch các người, ạch.....

Trần Văn Lâm nghe cảm thấy có chút đau tai, liền cho hấn một mũi Golden Arrow vào giữa trán, xem như là giải thoát.

Lily Medusa thì cười khỏ nói:

- Lần này đúng là phiền toái lớn. Barant Spacent, Henry Spacent. Chắc đúng là cha con thật.

Trần Văn Lâm không quan tâm lắm hỏi:

- Hội Zeral, là cái gì?

Lily Medusa kiên nhẫn giải thích:

- Là một tổ chức lính đánh thuê, khá là mạnh mẽ. Hội Trưởng Barant Spacent đã đạt đến cấp Crisis.

Trần Văn Lâm cũng cảm thấy có chút phiền toái, cấp Crisis tương đương với cấp sáu mươi trở lên, so với lão Địa Long còn mạnh hơn. Mà Barant Spacent là Nhân Loại, không dễ đối phó như Địa Long ngu ngốc.

Lily Medusa bình tâm trở lại nói:

- Thôi kệ đi, không giết Henry Spacent thì cũng sẽ bị Hội Zeral truy đuổi. Giết đi đỡ nhiều chuyện.

Nàng lấy Long Tinh cất bên trong ngực Thomas Gyllen cho Trần Văn Lâm nói:

- Cái này là của bạn. Chỗ Soul Gem chúng ta chia bốn phần, bạn có thể dùng bảy nghìn năm trăm Vàng mua hết chỗ còn lại.

Trần Văn Lâm nhận Long Tinh, nhưng về việc chia Soul Gem thì hấn từ chối:

- Mình sẽ dùng mười nghìn Vàng để mua. Đây là vấn đề nguyên tắc, hơn nữa Địa Long Cốc là do mọi người phát hiện, mình chỉ đi theo thôi. Bây giờ mọi người tính toán thế nào?

Lily Medusa nghĩ một chút rồi nói:

- Trở về thị trấn thì không được, ở đó có Hội Zeral đợi sẵn rồi, bạn thì không sao, nhưng ba người bọn mình thì bị tóm là cái chắc. Bọn mình sẽ qua thị trấn bên cạnh, cứ theo hướng tây Địa Long Cốc đi là tới. Chúng ta gặp nhau ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Bùi Phương Thảo lãnh binh. Dremoais tấn công Thôn Markham

Cùng lúc đó, khi mà Trần Văn Lâm đang trên đường trở về Thôn Markham. Thì Bùi Phương Thảo đang dẫn theo bốn trăm binh sĩ từ cả ba doanh trại, hai trăm Bộ Binh, một trăm Kỵ Binh và một trăm Cung Binh.

Lần này đích thân Bùi Phương Thảo phải lĩnh quân, là vì theo trình thám thu được tin tức, có một đội sơn tặc lên đến hai nghìn người đang trên đường tiến đến, chỉ còn cách phía tây Thôn Markham bốn Kilomet.

Trên đồng cỏ, Bùi Phương Thảo nhìn thấy phía trước sơn tặc đông như kiến cỏ. Những sơn tặc này ngoại trừ Trại Chủ của bọn chúng cùng năm sáu người nữa, có trang bị đầy đủ và có ngựa cưỡi, thì còn lại tất cả đều đi bộ, áo vải, vũ khí thô sơ, thậm chí có sơn tặc chỉ có gậy gỗ vót nhọn để cầm.

Bùi Phương Thảo nhìn thấy thở dài nói:

- Đội trưởng Gelatin.

Tony Gelatin cười ngửa đứng bên cạnh hét to:

- Có mặt, thưa Quân Lý Zilch.

Bùi Phương Thảo ra lệnh:

- Lát nữa người mang theo mười Kỵ Binh, chỉ nhắm vào Trại Chủ của sơn tặc, khi giết được gã thì lập tức hét lớn, ép số sơn tặc còn lại đầu hàng.
- Tuân lệnh.

Bùi Phương Thảo nhìn binh sĩ phía sau ra lệnh:

- Bộ Binh chia bốn đội, tiến lên phía trước. Hai đội phía sau không ham chiến, chỉ bảo vệ Cung Binh. Hai đội phía trước lập Phương trận, từng bước đẩy mạnh.
- Cung Binh chia hai đội, theo sát Bộ Binh, vào khoảng cách sáu mươi mét, luân phiên bắn tên.
- Kỵ Binh chia hai đội, đi vòng sang hai cánh, bao vây giết địch.
- Nhớ, không giết người đầu hàng, chỉ tước vũ khí. Ai vi phạm, quân luật trừng phạt.
- Tiến lên.

Đối với Bùi Phương Thảo, đây là lần đầu nàng dẫn quân đánh trận. Thời gian qua, vì Trần Văn Lâm thường xuyên mang binh sĩ đi cày cấy, chỉ còn một mình nàng ở lãnh địa, nên nàng phải học thêm rất nhiều tri thức quân sự, dàn trận thời trung cổ. Tri thức cũng có sơ sơ, nhưng kinh nghiệm thì chả có tí nào.

Bên sơn tặc đông hơn, nhưng so về trang bị thì kém quá nhiều, lại còn chỉ có Bộ Binh. Mặc dù số lượng gấp năm lần binh sĩ Thôn Markham, Bùi Phương Thảo vẫn không sợ hãi chút nào, chỉ có chút hồi hộp và hưng phấn khi lần đầu lãnh đạo quân đội. Nàng biết nếu chỉ riêng về lĩnh vực quân sự, thì thua kém Trần Văn Lâm rất nhiều.

Nhìn thấy sơn tặc đã vào phạm vi sáu mươi mét, Bùi Phương Thảo dùng sức hét lớn:

- Đội một Cung Binh, bắn. Kỵ Binh ra hai cánh.

Vụt, vụt.

Sơn tặc không có giáp bảo vệ, dính phải tên của Cung Binh, ngã xuống như rạ. Phía sau sơn tặc mặc kệ, tiếp tục lao lên.

- Đội hai Cung Binh, bắn.

.....

Nhìn thấy không sợ chết sơn tặc lao lên phía trước, chỉ còn cách hai đội Bộ Binh đầu tiên chưa đầy hai mươi mét. Bùi Phương Thảo ra lệnh:

- Bộ Binh chuẩn bị. Giết.

- Giết.

Binh sĩ và son tặc va vào nhau, gần như chỉ có son tặc ngã xuống, những mũi thương dài sắc nhọn đâm xuyên qua cơ thể son tặc. Từng lớp từng lớp son tặc không màng sống chết lao lên. Đơn giản vì nếu như không thắng, thì bọn chúng cũng không thể chịu nổi thêm mấy ngày nữa, mùa đông ở Seval không phải là chuyện đùa. Vũ khí của son tặc dường như không thể xuyên thủng lớp giáp vững chắc của Bộ Binh, may mắn chém vào những chỗ không có giáp bảo vệ, thì cũng là vết thương nhẹ ngoài da.

Binh sĩ Thôn Markham thì đẩy mạnh lên từng bước, bên dưới chân bọn họ đầy xác son tặc, dẫm lên xác kẻ địch, tiến lên phía trước.

Kỵ Binh hai bên giống như hai mũi khoan khoan sâu vào giữa lòng địch, chia cắt trận hình tấn công.

Vừa không thể chém xuyên lớp giáp, vừa bị Kỵ Binh quấy đến trời long đất lở. Tinh thần của son tặc xuống thấp đến cực điểm.

Bùi Phương Thảo nhìn thấy cũng có chút không đành lòng, đây là lần đầu tiên nàng chứng kiến chiến tranh thật sự, máu me, xác chết, nội tạng làm nàng không thích ứng một chút nào. Đồng thời nàng cũng cảm thấy hơi tội cho đám son tặc, cũng vì chiến tranh loạn lạc, phải lưu lạc đến mức đi làm son tặc, chẳng ai muốn thế cả. Nhưng thân làm người có quyền lực lớn thứ hai Thôn Markham, nàng không được phép mềm lòng.

Trại Chủ son tặc thấy vậy, liền mang theo năm son tặc trang bị đầy đủ lao lên, gã muốn được ăn cả ngã về không. Gã đã không còn gì để mất, son trại bị chiếm, lương thực không có, binh lính dưới trướng thậm chí chưa kịp mặc giáp, lấy vũ khí đã phải chạy trốn chết. Không còn đường nào, gã phải tấn công Thôn Markham, nếu không thì người của gã đều phải chết vì lạnh, vì đói.

Tay cầm đao lớn, Trại Chủ son tặc điên cuồng lao lên, lớn giọng hét:

- Anh em theo ta, giết.

Ngay khi Trại Chủ chỉ còn cách mười mét nữa là đến chỗ son tặc đang chiến đấu, bỗng nhiên hàng sau của bị mở, ra mười Kỵ Binh trang bị tinh nhuệ, sát khí ngút trời lao đến.

Mười Kỵ Binh này chính là nhóm của Tony Gelatin, được Bùi Phương Thảo giao cho nhiệm vụ giết Trại Chủ. Tony Gelatin cầm thương chỉ vào tên Trại Chủ, thúc ngựa nhanh hết lớn:

- Nạp mạng đi.

Khoảnh cách chỉ có mười mét, Trại Chủ không kịp phản ứng, liền bị mũi thương của Tony Gelatin đâm xuyên qua ngực, cả người gã theo lực đâm văng ra khỏi lưng ngựa, cơ thể vẫn bị thanh trường thương sắc nhọn treo trên không trung. Tony Gelatin dùng hết sức bình sinh, nâng thanh thương thẳng đứng lên trời, tên Trại Chủ vẫn chưa chết, bị nâng lên cao hơn bốn mét, gã lặng nhìn những son tặc kia rồi gục đầu xuống tắt thở.

Năm tên thân binh của gã cũng bị những Kỵ Binh khác đâm rớt xuống ngựa.

Tony Gelatin cố giữ vững trường thương, phía trên còn treo xác tên Trại Chủ hết lớn:

- Trại Chủ của các ngươi đã chết, mau đầu hàng. Đầu hàng, người bỏ vũ khí không giết.

Binh sĩ Thôn Markham cũng đồng loạt hét lớn:

- Đầu hàng, người bỏ vũ khí không giết.

- Đầu hàng, người bỏ vũ khí không giết.

- Đầu hàng, người bỏ vũ khí không giết.

Những son tặc còn sống nhìn thấy Trại Chủ đã chết, thậm chí xác còn bị treo lên không trung, cực kỳ dễ thấy. Mất hết tinh thần, bọn họ vội vàng vứt vũ khí trên tay, cúi người xuống đất, hi vọng có thể giữ lại được mạng sống của bản thân.

....

Cuộc chiến kết thúc, Bùi Phương Thảo nhìn Tony Gelatin hỏi:

- Tình hình thương vong thế nào? Son tặc đầu hàng là bao nhiêu?

Tony Gelatin nhanh chóng nói:

- Thừa Quản Lý Zilch, quân ta chết mười lăm Kỵ Binh, ba mươi Bộ Binh, không có Cung Binh nào chết. Bị thương Kỵ Binh ba mươi ba người, Bộ Binh là hai mươi người, không có ai tàn phế hoặc bị thương quá nặng. Còn về địch nhân, đầu hàng tổng cộng là một nghìn bốn trăm bảy mươi chín người.

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Khi trở về, ta sẽ đền bù cho những binh sĩ đã chết. Còn về tù binh, chia ra ba nhóm, một nhóm đưa đến Mộ Vàng mới, một nhóm thì đưa đến Cú Điểm Hang Goblin, một nhóm đưa đi khai thác gỗ. Trừ nhóm đến Cú Điểm Hang Goblin, hai nhóm còn lại điều hai mươi Bộ Binh trông coi. Tù binh trong một tháng tới, ai có biểu hiện tốt, sẽ có cơ hội trở thành cư dân của Thôn Markham. Tìm một tên tù binh biết chuyện, ta có việc cần hỏi.

Tony Gelatin gật đầu nói:

- Tuân mệnh.

....

Sau khi hỏi han một tên sơn tặc, Bùi Phương Thảo biết rằng hang ổ của bọn sơn tặc này bị hai kẻ tấn công, một gọi là Vampires, mà cả rùng thì nàng có biết đến, còn một sinh vật khác mà tên sơn tặc kia nhắc tới, gọi là Dremois. Hang ổ

Bùi Phương Thảo tìm đến Tony Gelatin hỏi:

- Người có biết về Dremois?

Tony Gelatin nghi ngờ nói:

- Dremois, ý ngài là Ancient Vampires?

Bùi Phương Thảo bắt đầu dĩ nhắc nhở:

- Ta không biết, người biết gì cứ nói.

Tony Gelatin tỉnh ngộ nói:

- Dremois, hay còn được biết đến với cái tên là Ancient Vampires. Một loài ma cà rồng thượng cổ. Dremois không có suy nghĩ, chỉ biết giết chóc, sau này bị các Vampires tìm ra cách điều khiển bọn chúng, biến chúng thành cỗ máy giết người. Dremois có mạnh có yếu, chiều cao lên đến bốn mét, thân hình to lớn, đứng bằng hai chân, chi trước có móng vuốt sắc nhọn, sở hữu khuôn mặt giống loài dơi, đôi cánh to khỏe, sải cánh có thể lên đến tám mét, ưa thích ăn thịt người.

- Bây giờ mỗi con Dremois đều bị một Vampires điều khiển, làm tay sai lúc chiến đấu.

Bùi Phương Thảo ngưng trọng nói:

- Đám sơn tặc này, chính là bị một Vampires dẫn theo Dremois của hắn tấn công hang ổ sơn tặc, làm cho bọn chúng không thể không tấn công chúng ta.

Tony Gelatin cũng lo lắng nói:

- Việc này nên nhanh chóng báo cho Lãnh Chúa đại nhân. Một con Dremois có thể giết vào hang ổ sơn tặc, đến mức bỏ chạy không dám mang theo vật gì, phải tấn công chúng ta hồng tìm đường sống. Con Dremois đó chắc chắn rất mạnh, có thể là cấp Hero chứ không đùa.

Bùi Phương Thảo cũng gật đầu nói:

- Ta sẽ chuyển tin này cho Lãnh Chúa. Các người làm việc đi, ta sẽ nhanh chóng tìm cách bổ sung binh lực.

Bỗng nhiên từ phương xa, Bùi Phương Thảo và Tony Gelatin đều nghe thấy tiếng ồn ào, la hét rất lớn bên ngoài, tiếng gào thảm thiết vang lên. Còn có cả tiếng gầm gừ của một sinh vật nào đó.

Bùi Phương Thảo và Tony Gelatin liếc nhìn nhau rồi xông ra ngoài.

Đập vào mắt Bùi Phương Thảo, cảnh tượng hết sức hỗn loạn tù binh chạy chết nháo nhào. Còn binh sĩ Thôn Markham thì đang bị một sinh vật to lớn, giống với miêu tả của Tony Gelatin, chính là Dremois.

Bùi Phương Thảo còn thấy rõ hình ảnh nó cầm một binh sĩ giơ lên, xé xác làm đôi, cắn đứt đầu binh sĩ kia nuốt vào. Nàng sắc mặt trắng bệch la lớn:

- Bộ Binh, mau bao vây nó lại, không được để nó vào bên trong khu dân cư.

Bùi Phương Thảo xem xét thông tin, thì thấy con quái vật Dremois này đẳng cấp là tám mươi, cao hơn quá nhiều so với binh sĩ Thôn Markham.

Dremois hùng mạnh, giết binh sĩ như giết gà, móng vuốt sắc nhọn ở cánh tay nó có thể dễ dàng đâm lủng cơ thể các binh sĩ.

Ầm

Dremois vùng tay lên, đập bay ba Bộ Binh văng ra xa cả chục mét, áo giáp vỡ tan tành, cơ thể xương cốt vỡ vụn, nội tạng nát bấy.

Bùi Phương Thảo nhìn thấy cảnh này mà bất lực không biết làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Dạo chơi

Thôn Markham đang lâm vào cảnh tượng vô cùng khủng khiếp, một con Dremois cấp tám mươi đang tấn công lãnh địa, sức mạnh của nó so với con Rồng Lửa đã từng phá hủy cả một Bang Hội còn kinh khủng hơn.

Binh sĩ của Thôn Markham như dòng lũ lao về phía Dremois, cho dù có làm bị thương được nó, thì với đặc tính của ma cà rồng, vết thương chỉ chảy một tí máu rồi lành lại, không gây ảnh hưởng gì đến con quái vật này được.

Nhìn từng binh sĩ, từng binh sĩ bị giết, chết không toàn thân, người thì bị bóp nát, người bị ăn thịt, người bị ném văng ra xa. Bùi Phương Thảo cảm thấy vô cùng đau đớn, đây là lãnh địa mà nàng dày công quản lý, bỏ sức nghiên cứu đường lối phát triển. Mất rất nhiều thời gian mới tạo ra được một đội quân sáu trăm người, nhưng chỉ trong hôm nay đã chết gần hai trăm người, trọng thương vô số.

Con Dremois này chắc chắn là theo dấu của đám sơn tặc này đến đây.

Khi mà binh sĩ gần như đã bất lực, Bộ Binh đã chết gần hết, chỉ còn hơn hai chục người. Tony Gelatin ngửa mặt lên trời than:

- Lãnh Chúa đại nhân, ta làm ngài thất vọng rồi.

Bỗng nhiên, một nữ nhân xinh đẹp, vô cùng xinh đẹp xuất hiện.

Tony Gelatin bỗng nhiên thốt lên:

- Là tộc Light Elve.

Nữ nhân Light Elve xinh đẹp xuất hiện chính là Agatha Maskin, nàng lấy một thanh kiếm của binh sĩ đã chết, cánh tay vung lên, thanh kiếm đâm xuyên là sọ não của con Dremois. Thân thể nó đổ ảm xuống đất.

Bùi Phương Thảo cũng bất ngờ, nhưng ngay lập tức lớn tiếng ra lệnh:

- Kỵ Binh, ngay lập tức bắt tất cả tù binh trở về. Tony Gelatin, thống kê thương vong, rồi báo cho ta.

Xong việc, nàng quay qua Agatha Maskin cảm ơn nói:

- Cảm ơn chị Agatha. Lần này nhờ có chị, nếu không thì Thôn Markham nguy rồi.

Agatha Maskin phát tay:

- Không có gì, chị dưỡng thương ở đây, cũng nên giúp đỡ mọi người một chút. Sau này, nếu có kẻ địch mạnh mẽ tấn công, cứ sai người báo cho chị là được.

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Em đi làm việc đây, bây giờ lãnh địa khá là lộn xộn.

Agatha Maskin trước khi đi dặn dò thêm:

- Đề ý tên Vampires. Con Dremois của hắn chết, hắn sẽ không bỏ qua đâu. Nếu thấy kỳ lạ, nhớ báo cho chị.

.....

Thống kê đã ra, ngoại trừ mấy chục binh sĩ thương vong lúc chiến đấu với sơn tặc, thì không có thêm binh sĩ bị thương, mà toàn bộ đều đã chết. Cung Binh chỉ chết năm người, lúc bị tập kích bất ngờ, nhưng Bộ Binh đoàn, từ hai trăm năm mươi người, hiện tại giảm xuống chỉ còn hai mươi người. Tồn thất cực kỳ lớn.

Bùi Phương Thảo xem xét tình hình, cảm thấy vô cùng sầu não. Hiện tại cả lãnh địa chỉ còn một trăm hai mươi Kỵ Binh, một trăm mười lăm Cung Binh, hai mươi Cung Binh là có khả năng chiến đấu. Chiến trường chủ lực là Bộ Binh, bị đánh cho gần như tàn phế.

Lúc này, Kỵ Binh đi bắt sơn tặc tù binh bỏ chạy cũng đã trở về, thật ra thì bọn sơn tặc này cũng không chạy đi mất, mà chỉ rút ra một chỗ cách xa con

Dremois hai Kilomet và ngồi đợi. Dù sao bọn chúng trang phục mỏng manh, lương thực không có, cho dù chạy thoát, thì cũng sẽ chết bởi thời tiết, nên chúng chỉ rời ra xa xem binh sĩ kia có chống đỡ nổi hay không mà thôi. Khi bọn chúng từ hang ổ chạy tới đây tấn công, có tổng cộng gần năm nghìn người, nhưng sau bốn ngày đi đường, ba nghìn người chịu không nổi cái lạnh, toàn bộ đều chết, còn bọn hán thì cũng kiệt sức, cố đánh một trận nhằm tìm đường sống, ai ngờ lại thất bại, may mắn là còn được trở thành tù binh.

.....

Bùi Phương Thảo gặp vị đội trưởng Bộ Binh còn sống sót cuối cùng nói:

- Người từ Mỏ Đá, Mỏ Vàng, Mỏ Kim Loại chọn ra ba trăm người phù hợp, để họ làm Bộ Binh, nhanh chóng huấn luyện bổ sung binh lực cho lãnh địa. Còn ở đó ta sẽ dùng tù binh bù lại.

Lần này tổn thất thảm trọng, Bùi Phương Thảo mặc dù rất đau lòng, nhưng đồng thời cũng cảm thấy khá là may mắn. May là có Agatha Maskin trợ giúp, nếu không Thôn Markham đã bị con Dremois hủy diệt.

Nói trong cái rủi có cái may quả là không sai, mặc dù chính là son tặc dẫn Dremois đến, nhưng đồng thời có thêm gần một nghìn năm trăm tên son tặc, là đủ để bù đắp thiệt hại. Binh sĩ mới chỉ cần có thời gian huấn luyện, là có thể trở lại như cũ. Qua trận chiến này, dân số của Thôn Markham và Cự Diễm Hang Goblin cộng lại đã là hơn năm nghìn người, so với mấy ngày trước nhiều hơn một nghìn người.

Bùi Phương Thảo đi ra ngoài, tìm đến đội trưởng Cung Binh nói:

- Lập tức tăng cường phòng ngự vào ban đêm. Có lẽ trong nay mai, sẽ có Vampires tấn công lãnh địa. Nếu có dị động, phải ngay lập tức cảnh báo.

Bùi Phương Thảo khi trở lại cũng đã tìm hiểu về loài Vampires. Vampires chia làm bốn cấp bậc.

Vampires cấp một, có đẳng cấp dưới năm mươi cấp. Là từ Nhân Loại bị Vampires cắn, mà lây nhiễm thành. Loại Vampires này sức chiến đấu không mạnh, không dám lộ diện vào ban ngày, sợ ánh nắng, thèm máu, không có khả năng lây nhiễm cho người khác. Khi cắn người thường, chỉ làm cho đối phương bị thương, và có một thoáng sợ ánh nắng.

Vampires cấp hai, đẳng cấp dưới tám mươi. Loại này có thể lây nhiễm cho Nhân Loại. Cũng không dám ra gặp ánh nắng mặt trời, có khả năng khống chế Dremois. Chủ yếu là loại Vampires này khống chế Dremois.

Vampires cấp ba, đẳng cấp dưới một trăm năm mươi, có khả năng giải trừ hoặc lây nhiễm cho bất kỳ ai. Có khả năng thăng cấp cho Vampires cấp một lên thành Vampires cấp hai. Vẫn sợ ánh nắng mặt trời.

Vampires cấp bốn. Đẳng cấp trên một trăm năm mươi. Có tất cả đặc tính của Vampires cấp ba, nhưng lại không sợ ánh nắng mặt trời. Ngoài ra, chúng còn có khả năng biến thành hình thái của Dremois, gia tăng thực lực, nhưng vẫn giữ được đầu óc tỉnh táo. Loài này chính là quý tộc của Vampires.

.....

Cuối buổi hôm đó, khi chỉ còn một tiếng thời gian được phép ở bên trong Yriel thế giới mỗi ngày, Trần Văn Lâm mới về đến Thôn Markham, đây là hán đã dùng tốc độ nhanh nhất, mới trở về kịp.

Khi tới cổng thôn, hán thấy có dấu vết chiến đấu, thậm chí là vết máu vẫn còn vương vãi, ở xa xa có người đang dọn xác chết binh sĩ rời đi. Khi thấy hán xuất hiện, người dân hay binh sĩ đều dừng lại chào.

Trần Văn Lâm gật đầu cho có rồi đi về hướng Lâu Đài Lãnh Chúa. Vừa gặp Bùi Phương Thảo, hán liền hỏi:

- Có địch tập kích à? Tổn thất nhiều không?

Bùi Phương Thảo gật đầu thờ dãi, kể hết chuyện hôm nay từ việc lãnh binh đánh bại son tặc, rồi lại bị Dremois tấn công. Hôm nay việc xảy ra liên tiếp làm nàng rất mệt mỏi, nàng quen với công việc quản lý, phát triển lãnh địa. Còn việc lãnh binh, mặc dù có thể làm được, nhưng không phải là chuyên môn của nàng.

Trần Văn Lâm đang suy nghĩ bước đi tiếp theo, thì bỗng nhiên Agatha Maskin xuất hiện. Hán vội vàng đứng lên nói:

- Agatha Quân Đoàn Trưởng, có chuyện gì thế?

Agatha Maskin ngồi xuống ghé nhìn hai người Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo nói:

- Cũng không có chuyện gì, mình chỉ muốn tìm người nói chuyện cho vui thôi.

Trần Văn Lâm nhìn Agatha Maskin, bỗng nhiên nghĩ đến một cách có thể tăng thực lực lãnh địa lên nhiều. Hán cũng không chần chờ liền hỏi:

- Agatha, bạn có phép thuật nào dùng để khống chế linh hồn bên trong Soul Gem không?

Agatha Maskin nghĩ một chút rồi đặt một quyển sách lên bàn nói:

- Trong này ghi chép một loại pháp thuật có khả năng khống chế linh hồn, tối đa có thể khống chế linh hồn cấp Paladin (cấp 90 - 99). Loại phép thuật này cũng không hiếm lắm. Cho mọi người.

Kỹ năng Không Hồn Thuật

Miêu tả: Có khả năng khống chế linh hồn bị Soul Gem phong ấn. Tối đa khống chế linh hồn cấp 99.

Trần Văn Lâm cũng không từ chối, vừa cầm lên liền nghe thông báo:

- Phát hiện kỹ năng Không Hồn Thuật, linh ngộ mắt năm tiếng. Có chấp nhận linh ngộ?
- Chấp nhận linh ngộ.
- Đang linh ngộ, thời gian linh ngộ bắt đầu đếm ngược.

.....

Thế giới thực. Thiên Tinh.

Trần Văn Lâm đi xuống tầng dưới, nhìn thấy Bùi Phương Thảo không giống thường ngày nấu ăn, hay là học thêm về kiến thức quản lý, quân sự gì đó mà đang ngồi ở phòng khách xem tin tức trên ti vi. Nói là xem, nhưng hần có thể nhìn ra nàng đang suy nghĩ gì đó, chứ không chú ý đến màn hình ti vi.

Trần Văn Lâm ngồi xuống ghé đôi diện hỏi:

- Một mõi quá à?

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Mình thật sự không hợp với việc lãnh binh. Quản lý thì mình làm được. Nhưng chiến tranh làm mình rất mệt mõi.

Trần Văn Lâm khuyên nhủ nói:

- Hôm nay thiệt hại không phải do bạn, con Dremois kia quá mạnh so với chúng ta. Là mình thì mình cũng chịu thôi, đừng tự trách. Hôm nay không cần nấu cơm, chúng ta ra ngoài ăn, tiện thể đi dạo luôn. Mình cũng muốn nghỉ tập luyện bản cung một hôm.

Bùi Phương Thảo nghe vậy nói:

- Để mình rủ thêm Lan với Tuyết đi cùng.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Bạn gọi hai người họ đi, để mình báo cho chị huấn luyện viên.

Lan tên đầy đủ là Liễu Vân Lan, còn Tuyết là Đặng Thanh Tuyết, hai người họ là bạn cùng phòng của Bùi Phương Thảo trước kia, hiện tại cả ba vẫn chơi thân với nhau, cả hai vẫn thường xuyên qua ngôi nhà này trò chuyện với Bùi Phương Thảo. Cũng biết việc Bùi Phương Thảo đã làm quản lý cho thế lực của Trần Văn Lâm, nhưng vẫn không biết thân phận trong Yriel thế giới của hần.

..

Thời gian buổi sáng khá ít người, đại đa số đều lựa chọn nghỉ ngơi hoặc ngủ sau một đêm cày cáp mệt nhọc, có rất ít người đi ra ngoài. May mắn là mấy trung tâm mua sắm lớn vẫn còn hoạt động, nên Trần Văn Lâm và ba cô gái trẻ tuổi mới có chỗ mà chơi bởi.

Bên trong trung tâm mua sắm này khá nhiều người, cũng toàn là các cặp đôi, hoặc nhóm thanh niên trẻ tuổi, sinh lực tràn đầy đến dạo chơi, thư giãn đầu óc. Bởi vì đến thời điểm hiện tại, chẳng ai còn xem Yriel thế giới là một tựa game, chỉ đặc biệt hơn những tựa game khác là do Thần tạo ra. Bây giờ, tất cả mọi người đều nhận ra Yriel thế giới chính là một khoảng không gian, một thế giới có thực, chứ không phải là thế giới giả lập.

Chính vì thế tám tiếng ở trong Yriel thế giới cũng rất căng thẳng, thậm chí còn căng thẳng hơn công việc bên ngoài. Việc dạo chơi, giải trí giảm căng thẳng ở mọi người chẳng có gì là kỳ quái, chỉ là mỗi người có kiểu giải trí khác nhau mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Trở lại Địa Long Cốc

Trung tâm thương mại rất lớn, có đủ loại hình giải trí. Từ những cửa hàng bán quần áo, mỹ phẩm, đồ lưu niệm đến cửa hàng bán đồ ăn nhanh, quán cà phê, trà sữa, khu chơi game thực tế ảo, đua xe, xem phim, chỗ check in,...

Đối với người trẻ tuổi thì đúng là thiên đường, ba cô gái cũng chơi rất vui vẻ, nhất là Bùi Phương Thảo coi như đã trở thành phú bà, cũng không thiếu chút tiền này, cả ba mua sắm quên cả trời đất.

Trần Văn Lâm mặc dù đã trên cấp bốn mươi, tức là nhận được bốn mươi phần trăm sức mạnh của nhân vật Jake Markham, vẫn cảm thấy có chút mệt mỏi. Hắn cảm thấy chiến đấu với quái vật, hoặc là tập luyện ở cấp độ địa ngục cùng Võ Thu Huyền cũng không cảm thấy mệt mỏi bằng đi dạo mua sắm thế này.

Thực chất thì hắn biết đó là do tâm lý mà thôi, nếu người thích làm thứ gì đó, thì có làm cả nửa ngày, cũng không thấy chán hay mệt mỏi. Còn nếu như người không thích, thì chỉ một lúc thôi, là đã thấy oải rồi.

Trần Văn Lâm nhìn ba cô gái như không biết mệt đi hết chỗ này đến chỗ kia, khi nhìn thấy ba người vào một cửa hàng bán đồ nội y, hắn mới kiểm được cơ hội chui vào một quán cà phê, gọi một ly nước ngọt ra uống giải khát, tiện thể cho đôi chân mòn mỏi nghỉ ngơi một chút.

Trần Văn Lâm mở điện thoại ra xem xét tin tức các thứ, tin tức lớn nhất đại loại là Bang Hội này lên cấp bao nhiêu, Bang Hội kia bị quái vật gì đập cho nát thành cám lộn,..... Tin tức sốt dẻo nhất, chính là một đoạn clip ghi lại cảnh một con Rồng Băng khá to tấn công thành trì của Bang Hội Emperor, sau đó bị những thành viên trong bang hội này hợp lực giết chết. Người kết thúc không ai khác, chính là tuyền thủ nổi danh Edgar Winter.

Trần Văn Lâm phải thừa nhận rằng Bang Hội Emperor rất mạnh, kỹ năng người nào cũng cực kỳ cao, kỷ luật nghiêm minh, nhưng mà cũng phải chết mất hơn một trăm thành viên mới giết nổi con Rồng Băng đó. Trần Văn Lâm nhìn rồi phân tích một chút, thì trong lãnh địa của hắn ngoại trừ Agatha Maskin ra, những người còn lại cho dù có hợp sức cũng không đánh nổi con Rồng Băng tấn công Bang Hội Emperor.

Mặc dù không muốn, nhưng Trần Văn Lâm phải thừa nhận một điều rằng, hiện tại Lãnh Địa của hắn thua kém mấy Bang Hội đứng đầu kia nhiều lắm. Thành viên của họ bây giờ đã lên đến mấy chục nghìn người, cho dù đẳng cấp, trang bị không bằng binh sĩ của hắn, nhưng số lượng, loại hình quân đội, kỹ năng đều cao hơn rất nhiều.

Mang tiếng là Lãnh Chúa duy nhất, nhưng Trần Văn Lâm biết mình còn lâu mới bằng được mấy Bang Hội đã đổ hàng đồng tiền của kia. Bọn họ không phải đợi dân số tăng lên từ từ như hắn, mà chỉ cần để Bang Hội lên cấp, rồi tuyển thêm thành viên vào là xong.

.....

Yriel thế giới. Khu Seval. "Thế Giới Dưới Lòng Đất".

Trần Văn Lâm gặp lại ba người Lily Medusa, giao mười nghìn tiền cho bọn họ, rồi nhận lấy chỗ Soul Gem kia. Sau vài lần dò hỏi, hắn cũng hiểu tại sao Soul Gem tại "Thế Giới Dưới Lòng Đất" lại rẻ như vậy. Ở "Thế Giới Dưới Lòng Đất", họ không hề biết bất kỳ một môn phép thuật không chế linh hồn nào, nên thành ra Soul Gem đối với họ chỉ có công dụng khắc thêm thuộc tính cho trang bị, vũ khí mà thôi.

Có được viên Soul Gem phẩm chất cam, Trần Văn Lâm muốn đi thử nghiệm ngay lập tức, hỏi đường một chút thì cũng tìm được đến chỗ "cày quái". Mục tiêu của hắn là những con Giun Tử Thần, một sinh vật gớm ghiếc. Nhưng đối với hắn mà nói, lũ giun chậm chạp này đúng là chả khác gì bia tập bắn.

Giun Tử Thần đẳng cấp cũng không cao, chỉ tầm hai mươi đến hai mươi lăm cấp, Trần Văn Lâm giết hơn một trăm con, nhưng vẫn không đựng đầy được một phần trăm viên Soul Gem cam này. Còn về việc muốn xem linh hồn bên trong Soul Gem mạnh bao nhiêu, thì cần đợi bảy ngày sau, khi mà sức mạnh của Soul Gem xóa đi trí tuệ của chúng, rồi mới có thể tiến hành hợp nhất lại tạo thành một linh hồn mạnh mẽ. Soul Gem cam không sao tới đa có thể bồi dưỡng linh hồn cấp chín mươi chín.

Không nản lòng, Trần Văn Lâm tiếp tục tiêu diệt thêm Giun Tử Thần, chỗ sa mạc này quả thật rất nhiều Giun Tử Thần ẩn nấp. Hắn vừa giết quái, vừa tiếp tục tiến sâu vào bên trong sa mạc. Sau một tiếng nữa, hắn đã giết thêm ít nhất là năm trăm con Giun Tử Thần, nhưng khả năng chứa linh hồn Soul Gem vẫn chưa hết được một phần trăm.

Có lẽ đây cũng không phải là cách bồi dưỡng linh hồn cho Soul Gem, nếu cứ như vậy, hắn muốn giết bao nhiêu con mới có thể tạo ra linh hồn cấp chín mươi chín.

Trên sa mạc, Trần Văn Lâm chau mày ngồi trên một tảng đá suy nghĩ, hắn là phải có cách nào đó để bồi dưỡng linh hồn nhanh hơn. Chứ giết quái vật cấp thấp này, gần như là điều không thể. Mà suy nghĩ kỹ thì cũng cảm thấy đúng, nếu cứ giết sinh vật cấp thấp, mà cũng có thể tạo ra được sinh vật cấp cao, thì Soul Gem giá cũng không chỉ như vậy.

Hắn là phải giết Boss. Trần Văn Lâm ngay lập tức quay người rời khỏi sa mạc, hắn muốn trở về Địa Long Cốc. Lão Địa Long mặc dù đã bị giết, nhưng Rồng khác những loài khác, linh hồn của chúng tồn tại rất lâu, cho dù có chết đi cả chục ngày, chúng vẫn sẽ vất vưởng xung quanh cơ thể của chúng, cho đến khi tiêu tán. Rồng đẳng cấp càng cao, linh hồn tồn tại càng lâu.

.....

Bên ngoài Địa Long Cốc, một thanh niên mặc giáp nhẹ màu hoàng kim, thân hình nhanh nhẹn ẩn núp trên một tảng đá lớn nhìn vào bên trong. Thanh niên này chính là Trần Văn Lâm, hắn muốn trở về Địa Long Cốc thu thập linh hồn lão Địa Long, để chứng thực một ít suy nghĩ.

Trần Văn Lâm đoán rằng rất có thể, nếu muốn bồi dưỡng ra một linh hồn mạnh mẽ bên trong Soul Gem, thì cũng cần phải có linh hồn của một sinh vật

hơi mạnh mẽ một chút làm phần móng trước. Giống như xây nhà vậy, dùng linh hồn mạnh để vững chắc phần móng, rồi không ngừng bổ sung thêm các linh hồn khác, để cho linh hồn mạnh nhất kia nuốt chửng các linh hồn yếu hơn, từ đó tạo thành một linh hồn hùng mạnh. Mặc dù chỉ là đoán, nhưng Trần Văn Lâm lại cảm thấy rất có lý, hẳn cũng nghĩ rằng suy đoán của mình chắc sẽ đúng đến năm mươi phần trăm.

Trần Văn Lâm suy đoán xong, liền hùng hực khí thế chạy đến Địa Long Cốc. Nhưng khi đến đây hắn mới thấy có phiền toái. Bên trong Địa Long Cốc bây giờ có rất nhiều người vào tìm kiếm Soul Gem, còn có cả người của hội Zeral đang tìm kiếm Henry Spacent.

Địa Long sau khi chết, Địa Long Cốc cũng không còn sinh vật mạnh mẽ uy hiếp, các mạo hiểm giả nghe được tin tức, liền lũ lượt kéo đến. Còn về phần hội Zeral, chắc chắn là muốn tìm kiếm tung tích của Henry Spacent. Trần Văn Lâm thấy tình cảnh này không khỏi có chút tiếc nuối, nếu Địa Long chết không bị truyền ra ngoài, thì hẳn có thể một mình vào tìm kiếm Soul Gem thoải mái.

Trần Văn Lâm rời khỏi tầng đá, hắn thấy cũng không cần ẩn nấp làm gì, nhiều mạo hiểm giả như vậy cùng đi tìm Soul Gem, hội Zeral cho dù có bá đạo, cũng không dám làm cản. Đi sâu vào bên trong, đến gần chỗ đầm lầy mà lão Địa Long chết, tâm tình của hắn không khỏi trùng xuống. Cho dù trong Địa Long Cốc có hơi tối, nhưng hắn có thể nhận ra được rằng, cái xác của lão Địa Long đã bị người khác lấy mất.

Trần Văn Lâm không cam lòng lắm đi đến chỗ lão Địa Long chết lần trước, không lẽ lại phải đi tìm một con boss nữa, rồi giết con boss đó, nhưng muốn giết một sinh vật mạnh mẽ như Địa Long không phải là đơn giản. Lần trước là nhờ may mắn, và có thêm hai người Lily Medusa Jenni Glover phối hợp ăn ý, mới may mắn hạ gục được con quái vật này.

Trần Văn Lâm đứng lặng người ở chỗ này một lát, rồi đang định quay đi thì bỗng nhiên hắn phát hiện một thứ. Một viên Soul Gem phẩm chất lam.

Soul Gem phẩm chất lam thì gần như là không có người muốn nhặt, nên nó cũng bị bỏ lại ở đây. Nhưng Trần Văn Lâm thấy nó sáng hơn so với những viên Soul Gem bình thường một chút, chắc chắn là bên trong có linh hồn bên trong, thì Soul Gem mới sáng hơn một chút như vậy. Đây cũng là Trần Văn Lâm thông qua việc thu thập linh hồn vào viên Soul Gem cam kia, mà phát hiện ra. Người của "Thế Giới Dưới Lòng Đất", không biết Soul Gem có công dụng này, nên cho dù thấy Soul Gem sáng hơn một chút, thì cũng chỉ coi như là chuyện lạ một chút, rồi cũng không thèm để ý.

Trần Văn Lâm cầm viên Soul Gem kia lên suy nghĩ, là linh hồn nào bên trong này, không lẽ là của lão Địa Long. Khi đang còn cầm Soul Gem trên tay suy đoán, Trần Văn Lâm bỗng thấy trong đầu mình có một tiếng nói giận giữ vang lên:

- Sâu bọ, sinh vật hèn mọn, ngươi lại quay trở lại đây. Đồ khốn, dám giết thân xác ta, ta sẽ không tha cho các ngươi

Trần Văn Lâm nghi hoặc cầm viên Soul Gem, thông qua Khổng Hồn Thuật giao tiếp với linh hồn bên trong:

- Lão Địa Long, là ngươi à?

Linh hồn Lão Địa Long lại gầm lên:

- Là ta, đồ Nhân Loại hèn hạ.

Trần Văn Lâm vui mừng nói:

- Lão Địa Long nha, sao ta lại hèn hạ, ta có một chuyện muốn nói với ngươi.

- Chuyện gì? Ta sẽ không bàn chuyện với một tên sâu bọ chỉ biết đánh lén.

- Ngươi có muốn trở nên mạnh hơn? So với lúc còn thân xác, cũng sẽ mạnh hơn?

Lão Địa Long nói giọng đầy hoảng loạn:

- Đồ tàn độc, ngươi muốn biến ta thành Soul Guard? Không đời nào, ta không muốn trở thành Soul Guard.

Trần Văn Lâm cười lạnh nói:

- Cũng không phải do ngươi quyết định.

Nói xong hắn bóp nát viên Soul Gem trên tay, rồi nhanh chóng dùng viên Soul Gem cam hút linh hồn lão Địa Long vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Thu mua nô lệ

Thành Phố Golira, là tòa thành trì lớn nhất nằm gần khu vực của Địa Long Cốc, Trần Văn Lâm lần này đến đây cùng ba người Lily Medusa, coi như là

tăng thêm kiến thức.

Thành Phố Golira này lớn hơn Thị Trấn Luxgish phải mấy trăm lần, dân số sinh sống lên đến cả trăm triệu, có thể xem là một khu vực vô cùng đông đúc, nhộn nhịp.

Trần Văn Lâm quay qua hỏi Jenni Glover:

- Mọi người định đến đây ở luôn à?

Jenni Glover gật đầu nói:

- Đúng vậy, bây giờ cả ba cũng đã tích góp được mười nghìn Vàng, mà chị Lily và chị Jean đều là Khắc Hồn Sư. Chúng mình cũng thu thập được không ít Soul Gem tím rồi.

Trần Văn Lâm nghi ngờ hỏi:

- Mọi người muốn mở cửa hàng bán trang bị?

Jenni Glover gật đầu hưng phấn:

- Đúng, chính là cửa hàng bán trang bị và vũ khí. Bọn mình dự định mua trang bị và vũ khí chưa khắc Soul Gem vào, rồi mang về tự khắc. Trang bị đã được khắc Soul Gem giá cao hơn nhiều.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Mọi người cứ mở đi, nếu thiếu Vàng thì mình có thể cho mượn một ít. Đúng rồi, mình cũng có khá nhiều trang bị muốn khắc thuộc tính, trang bị phẩm chất lam thoi, các bạn có nhận không?

Lily Medusa ở bên đang nghe chuyện này giờ đáp:

- Có thể chứ, trang bị lam thì trung bình là một Vàng một món, bạn muốn khắc nhiều không? Nhưng mà thuê bọn mình khắc, bạn phải tự chuẩn bị Soul Gem đó nha.

Trần Văn Lâm suy tính một chút rồi nói:

- Đại khái là hai nghìn bộ trang bị, mỗi bộ gồm thương, kiếm, cung, khiên, mũ, giáp, bao tay, giày tám món. Tổng cộng là mười sáu nghìn món. Còn Soul Gem lam khá rẻ phải không?

Lily Medusa nói:

- Soul Gem lam rất rẻ, chỉ chục bạc một viên, bất kể phẩm chất.

Trần Văn Lâm nói:

- Vậy mình để ở chỗ mấy bạn mười tám nghìn Vàng, trong đó hai nghìn Vàng nhờ mọi người mua Soul Gem hộ mình, mấy ngày sau mình sẽ đưa trang bị đến. Đại khái cần thời gian bao lâu mới có thể hoàn thành?

Lily Medusa suy tính một chút, có hai người là Khắc Hồn Sư, trang bị lam khắc cũng không khó, chỉ mất năm phút một món, một tiếng hai người là hai mươi tư món. Nếu một ngày làm mười tiếng sẽ là hai trăm bốn mươi món. Tính xong nàng nói:

- Một ngày bọn mình có thể hoàn thành ba mươi bộ trang bị. Cũng phải cần hơn hai tháng đấy.

Trần Văn Lâm chau mày một chút, hai tháng có vẻ hơi lâu, hắn có thể chia theo đợt đến đây lấy mỗi lần vài trăm bộ, nhưng mà hắn không có thời gian rảnh nhiều như vậy, hiện tại hắn còn phải cày cấy và nuôi béo linh hồn lão Địa Long. Nghĩ nghĩ một chút rồi hắn góp ý:

- Bạn có thể thuê thêm Khắc Hồn Sư sư mà. Sau này mình sẽ còn mang trang bị đến nhiều nữa, không chỉ có hai nghìn bộ đâu.

Lily Medusa mắt sáng lên nói:

- Đúng nhỉ, có bạn thì thiếu gì trang bị để khắc. Thuê thêm Khắc Hồn Sư làm lớn một chút, biết đâu sau này lại thành nhà giàu.

Trần Văn Lâm đưa tiền Vàng cho Lily Medusa, rồi gật đầu cười:

- Mình thấy đúng đấy. Đúng rồi, bạn biết ở đâu có bán kiểu vật phẩm không gian để chứa đồ không, chứ hai nghìn bộ trang bị nhiều lắm, mình không cầm nổi.

Lily Medusa nói:

- Jenni, em dẫn Jake đi tới thương trường mua Túi Không Gian. Hai người bọn chị đi kiếm chỗ thuê để mở tiệm.

.....

Thương trường, nằm ở góc phía đông của Thành Phố Golira, nơi này cực kỳ nhộn nhịp. Hai bên đường phố đầy các thể loại cửa hàng như Binh Thần Các, Tụ Bảo Lâu, Lung Linh Các,... Nhìn đến hoa cả mắt. Lần này Trần Văn Lâm mang theo tổng cộng ba mươi nghìn Vàng, với ý định ban đầu là sẽ trả mười nghìn Vàng cho ba người Lily Medusa. Còn hai mươi nghìn Vàng còn lại, hắn định mua thêm Soul Gem tím, vừa để bán kiếm lời, vừa để đưa cho binh sĩ khi đi cày cấy, tiện thể thu thập linh hồn luôn.

Nhưng kế hoạch này xem như đổ vỡ, trang bị của Thôn Markham toàn bộ đều mua từ Thị Trấn Luxgish, mặc dù trang bị không tệ, có cả thuộc tính thêm khi mang nguyên bộ. Nhưng lại chẳng có món nào được khắc thêm thuộc tính bằng Soul Gem. Khắc Hồn Sư trên mặt đất cũng rất chán, một món trang bị làm yêu cầu thấp nhất là năm Vàng tiền công, tất nhiên cũng tự bỏ Soul Gem ra.

So với bên trên, "Thế Giới Dưới Lòng Đất" Soul Gem và tiền thuê Khắc Hồn Sư cũng rẻ hơn nhiều. Vì vậy hiện tại trong túi hắn chỉ còn hai nghìn Vàng. Bỏ ra thêm một nghìn tám trăm Vàng mua một Túi Không Gian khá lớn, ba cạnh đều đạt đến mười mét, đầy đủ để chứa hai nghìn bộ trang bị.

.....

Lần này Trần Văn Lâm lại có phần đau đầu và ullah, có thể nói đây là lần đầu tiên, hắn ullah tại Yriel thế giới. Mọi việc bắt nguồn từ khi đi vào nơi có vô số cửa hàng này, cô nàng Người Dơi Jenni Glover bắt đầu nổi hứng đi dạo mua sắm, chỉ nhìn chứ không mua, cái gì cũng thử những chẳng mua bất kỳ vật gì. Đúng là phụ nữ ở đâu cũng như nhau, đều có hứng đi dạo mua sắm. Đi qua gần trăm cửa hàng, hỏi han cả mấy nghìn món đồ, cho dù không phải là người hỏi, Trần Văn Lâm cũng cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Nhìn thấy thời gian còn không nhiều, hai tiếng nữa là sẽ bị cưỡng chế rời đi, tất nhiên lúc rời đi, hắn sẽ "ủy thác" cho "Jake Markham" tự tìm đường đi về Thôn Markham trước, đang định nhắc nhở Jenni Glover chuẩn bị kết thúc lần dạo chơi này. Trần Văn Lâm lại nghe thấy tiếng Jenni Glover hét lên:

- Là thị trường nô lệ. Đám ác độc này, vẫn còn buôn bán nhiều nô lệ như vậy.

Trần Văn Lâm nghe tới thị trường nô lệ, không khỏi chăm chú hỏi:

- Thị trường nô lệ là sao?

Jenni Glover cảm giận nói:

- Ở đây có rất nhiều các thế lực lớn, chuyên đi tìm những khu vực thôn trang, thị trấn không có khả năng tự vệ trước các thế lực lớn đó. Bọn họ không tự vệ được, liền bị đánh giết, người có thực lực một chút thì bị giết hoặc đánh cho tàn phế, những người còn lại toàn bộ bị bắt, đưa đến chỗ này làm mặt hàng buôn bán.

Trần Văn Lâm kinh ngạc nói:

- Họ cứ tự tiện như vậy, không có thù gì họ cũng bắt giữ à?

Jenni Glover gật đầu:

- Không có thù gì, chỉ cần bị họ để mắt đến là sẽ bị bắt, bọn họ cũng chỉ nhắm vào những nơi nhỏ yếu thôi. Còn chính quyền các Thành Phố hoặc Vương Quốc thì nhắm mắt cho qua, cũng không hiểu bọn họ nghĩ gì nữa.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Hình như Jenni rất ghét bọn buôn nô lệ này?

Jenni Glover gật đầu kè:

- Chính đám khốn nạn này đã bắt giữ cả bộ tộc Người Dơi hơn ba nghìn người, chị Jean Rodriguez cũng bị đám này bắt. Minh với chị Jean may mắn được chị Lily dùng tiền cứu ra. Nếu không cũng không biết hiện tại thảm thể nào nữa.

Trần Văn Lâm cũng không ưa gì bọn buôn người, nhưng có vẻ như ở thời điểm hiện tại, mua được nô lệ sẽ có lợi cho lãnh địa của hắn. Thôn Markham hiện tại không thiếu tiền, không thiếu Soul Gem, chiến mã, trang bị, vật liệu, lương thực. Chỉ thiếu nhất chính là người, Thôn cấp ba mỗi ngày chỉ thu hút thêm được một trăm nạn dân, cung không đủ cầu. Nếu nô lệ rẻ, hắn có thể mua nhiều nô lệ về, rồi tìm cách đưa lên mặt đất, mang về lãnh địa là được.

Trần Văn Lâm nghĩ đến túi tiền trong tay một chút rồi nói:

- Chúng ta vào trong xem một chút.

Jenni Glover gật đầu miễn cưỡng:

- Ủ, vào xem một chút thôi.

Nơi này trong trí nhớ của Jenni Glover là địa ngục, ám ảnh tâm trí của nàng. Mỗi ngày phải chịu đòn roi, bị xích tay chân, bị giam trong lồng, ba ngày mới có một bữa ăn. Không muốn ăn, muốn nhịn ăn để chết thì bị chặt xác ra, ném cho quái vật ăn. Người nhà của nàng toàn bộ đều bị giết như vậy. Nên khi Trần Văn Lâm muốn vào trong này, nàng vô cùng miễn cưỡng.

.....

Trần Văn Lâm đi vào bên trong thị trường nô lệ, đập vào mắt hắn là rất nhiều, rất nhiều nô lệ kham khổ, mặc áo rách, tay chân đều bị xích nặng trĩu lại, gầy gò vô cùng. Tất cả đều bị nhốt trong lồng sắt, mỗi lồng phải đến cả nghìn nô lệ.

Một tên quản lý chạy đến trước mặt hai người Trần Văn Lâm và Jenni Glover nói:

- Hai vị khách quý, mời vào, mời vào, hai ngài định mua nô lệ đúng không ạ?

Trần Văn Lâm gật đầu lạnh nhạt, hắn cũng không muốn cùng những người này nhiều lời. Còn Jenni Glover thì mặt lạnh nhìn tên quản lý, không cho chút sắc mặt tốt nào.

Người quản lý cũng lơ đãng, gã làm một tên buôn nô lệ, bị như vậy nhiều thành quen, ai đối với gã tốt, gã còn thấy có vấn đề. Tên quản lý cười nói tiếp:

- Ngài cần mua loại hình nô lệ nào ạ. Người đẹp, người lao động, trẻ con. Đều có đủ các loại chủng tộc từ Người Rắn, Người Đầu Trâu, Ancient Elve, Nhân Loại, Người Thú, Nhân Mã,..... Đều đủ cả. Một lô rất rẻ, chỉ một trăm vàng mà thôi.

Một lô chính là một cái lồng sắt, có một nghìn người trong đó. Trần Văn Lâm đi đến chọn hai lồng sắt, bên trong có đủ nam nữ, tuổi tác chủ yếu từ mười ba mười bốn cho đến ba mươi. Có bốn chủng tộc chủ yếu là Người Rắn, Người Dơi, Người Thú và Ancient Elve.

Hắn liếc nhìn rồi nói:

- Ta mua hai lô này. Đây là hai trăm Vàng.

Tên quản lý lập tức mừng rỡ nói:

- Ngài đợi một chút, ta sẽ đưa khế ước và lệnh bài không chế bọn chúng đến ngay. Ngài muốn để xích hay cởi xích ra ạ?

Trần Văn Lâm chau mày nói:

- Tất nhiên là bỏ xích ra. Tiện thể cho họ tắm rửa.

Quản lý cười bồi nói:

- Tất nhiên, tất nhiên. Tắm rửa miễn phí.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Trọng Kỵ Binh

Bốn tháng mùa đông dần trôi qua, không khí lạnh mặc dù vẫn còn đâu đó, nhưng băng tuyết đã tan, những mầm non cây cối mọc lên, bên dưới mặt đất, hạt giống cỏ cây cũng chỉ đợi cái lạnh rồi đi.

Khuôn viên của đồng bằng mà Trần Văn Lâm thành lập Thôn Markham hiện tại đã rất rộng lớn, mỗi chiều phải rộng đến hai mươi lăm Kilomet vuông.

Thời gian qua, Thôn Markham mặc dù vẫn là Thôn cấp ba, nhưng độ phồn hoa đã đạt đến hơn bảy mươi nghìn điểm, còn không đến ba mươi nghìn điểm nữa, là sẽ đủ điều kiện thăng cấp thành Thị Trấn.

Trong mấy tháng này, nhờ vào việc liên tục mua nô lệ, hoặc quân đội phá ổ sơn tặc dẫn tù binh trở về, số lượng cư dân của Thôn Markham đã lên tới hơn ba mươi nghìn người. Nếu không phải sợ bại lộ thông đạo dẫn lên mặt đất, thì hắn sẽ còn mua nhiều nữa.

Thôn Markham

Thôn cấp 3.

Phồn hoa: 72560/100000.

Cư dân: 33815.

Quân đội: 2000 Bộ Binh, 1500 Kỵ Binh, 1500 Cung Binh. Tổng 5000.

Nguyên liệu: Gỗ: 13500000. Đá: 8500000. Kim Loại: 1200000. Vải: 3000000. Vàng: 3500000.

Kiến trúc:

Nhà Cư Dân cấp 5: Số lượng 750.

Lò rèn, lò mổ, nhà bếp,.....

.....

Nhờ có hai Mỏ Vàng khai thác liên tục, cộng thêm việc bán Soul Gem, Trần Văn Lâm hiện tại có thể coi là cực kỳ giàu có.

Hai tháng trước, với việc phát hiện ra Kim Loại phẩm chất lam ba sao, trang bị cho binh sĩ đã có thể tự sản xuất, không cần phải mua từ Thị Trấn Luxgish nữa. Còn nói về tên Vampires có Dremois bị Agatha Maskin giết chết, dường như nó nghĩ được mùi nguy hiểm, nên không hề tấn công Thôn Markham, mà lại rời đi mất.

Ngay khi mùa đông kết thúc, Bùi Phương Thảo đã sắp xếp hơn năm nghìn người làm nhiệm vụ trồng trọt lương thực, khai hoang vùng đất không lồ xung quanh. Ngoài ra, kế hoạch xây tường thành cũng đã bắt đầu từ một tháng trước, xây bốn đoạn tường đá bao bọc khu dân cư của Thôn Markham lại, cũng đã hoàn thành được tám mươi phần trăm. Một khi hoàn thành, vùng nội thành rộng đến mười sáu Kilomet mét vuông, hoàn toàn đủ cho hàng trăm nghìn người sinh sống.

Do Trần Văn Lâm mua rất nhiều nô lệ từ Thế Giới Dưới Lòng Đất, nên chủng loại tộc nhân tại Thôn Markham cũng vô cùng đa dạng. Tộc Nhân Loại Nerz vẫn chiếm đa số, gần mười lăm nghìn người. Còn hơn mười tám nghìn người còn lại, đều là hơn chục chủng tộc sinh sống bên trong Thế Giới Dưới Lòng Đất hình thành.

Những người đến từ Thế Giới Dưới Lòng Đất ban đầu cũng rất sợ hãi khi bị đưa lên trên mặt đất, nhưng do lệnh bài khống chế nô lệ, nên bọn họ không thể không tuân theo. Sau này khi được giải phóng khỏi lệnh bài nô lệ kiểm chế, bọn họ còn thoát khỏi cảnh làm nô lệ, được trở thành dân thường. Tất cả đều rất vui mừng.

Nhìn cảnh tượng lãnh địa hoạt động rầm rộ, từng nhóm từng nhóm người đi kiến thiết lãnh địa, phát triển quê hương mới, Trần Văn Lâm cũng hào khí bừng bừng.

Hiện tại quân đội của hắn đã mạnh hơn trước nhiều, không chỉ đạt đến năm nghìn người, mà toàn bộ đều đạt cấp năm mươi trở lên, theo cấp bậc của Yriel thế giới tính toán thì chính là cấp Warrior, trang bị tinh nhuệ, đều được khắc Soul Gem gia tăng sức mạnh. Bản thân hắn cũng đã đạt cấp sáu mươi hai. Hắn cảm thấy, có lẽ đã đến lúc hành động.

Trần Văn Lâm nhìn Tony Gelatin nói:

- Gelatin tướng quân, tập hợp toàn bộ Trọng Kỵ Binh. Chúng ta chuẩn bị xuất phát.

Kỵ Binh hiện tại của Thôn Markham đã đổi toàn bộ thành Trọng Kỵ Binh, giống như Thị Trấn Luxgish vậy.

...

Trần Văn Lâm nhìn một nghìn năm trăm Trọng Kỵ Binh trước mặt, những người này chính là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, ai nấy đều đạt cấp năm mươi lăm trở lên, trang bị toàn bộ đều là phẩm chất tím, so với Trọng Kỵ Binh Luxgish còn mạnh hơn nhiều. Hơn nữa những người này đều là người tộc Nerz, không lo về vấn đề lòng trung thành.

Đội Kỵ Binh này Trần Văn Lâm phải bỏ rất nhiều tiền Vàng, và còn phải thông qua các mối quan hệ với Agatha Maskin mới thành lập được. Trang bị của họ đều là phẩm chất tím, chiến mã cũng có cấp độ lên đến năm mươi. Tính cả trang bị lẫn chiến mã, hắn phải bỏ ra một viên Soul Gem tím một sao cho một người. Mỗi người đều được đào tạo vô cùng kỹ lưỡng, ở xa có thể ném lao ngắn, bắn cung tên. Cận chiến thì có thể dùng thương và kiếm.

Hắn nhìn những người này hét lớn:

- Các ngươi là ai?

Binh sĩ đồng loạt hét:

- Người Nerz. Khu Seval.

- Lúc trước các ngươi tại sao phải trở thành nạn dân.

- Vì bọn Yshin.

- Các ngươi có muốn báo thù?

- Có.

Trần Văn Lâm cảm bội kiếm chỉ về hướng nam nói:

- Tiến về Thung Lũng Markham. Nổi tù và lên. Xuất phát.

Ừ ù ù ù ù.

Trần Văn Lâm lần này lòng đầy phấn khởi trở về Thung Lũng Markham, chính là lãnh địa trước kia của gia tộc Markham, sau này bị Light Elve tấn công. Bản thân hẳn lúc đó phải mang theo hơn một trăm người dân và chín binh sĩ rời đi.

Khoảng cách từ Thôn Markham hiện tại đến Thung Lũng Markham lúc trước cũng không xa lắm. Nếu đi bộ thì chỉ mất hơn mười ngày, đối với Kỵ Binh thì chỉ mất ba ngày là tới. Mục tiêu của Trần Văn Lâm chính là tiêu diệt nhóm Light Elve đang đóng giữ ở đó, coi như là báo thù cho gia tộc Markham.

.....

Hai ngày sau, Trần Văn Lâm đã mang theo một nghìn năm trăm Kỵ Binh xuất hiện ở phía bắc Thung Lũng Markham, khoảng cách chỉ còn năm Kilomet.

Nhìn thấy trinh thám trở lại, Trần Văn Lâm liền hỏi:

- Tình báo thế nào?

Trinh thám báo cáo:

- Lãnh Chúa đại nhân. Tại Thung Lũng Markham có khoảng năm trăm Light Elve bảo vệ, có ba trăm Bộ Binh, hai trăm Cung Binh. Nhưng còn có một phát hiện đó chính là ở phía đông Thung Lũng Markham khoảng cách mười Kilomet, có một thành trì quân đội của Light Elve, số lượng binh sĩ vào năm đến tám nghìn người.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Không ngờ chúng đã lập thành trì ở chỗ này. Gelatin tướng quân?

Tony Gelatin la lên:

- Có mặt.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Người mang theo hai trăm Trọng Kỵ Binh tấn công Thung Lũng Markham.

- Tuân mệnh.

.....

Will, là lính canh gác của tộc Light Elve đang chiếm đóng Thung Lũng Markham. Nhiệm vụ của hắn hàng ngày rất đơn giản sáng sớm trèo lên chòi canh, chiều tối lại trèo xuống. Ở đây năm tháng liền, ngoại trừ một lần bị một con heo rừng ngu xuẩn làm phiền, thì chẳng có ai tấn công cả. Theo hắn nghĩ, chỗ khi họ có gây này, tài nguyên thì ít, vị trí chiến lược cũng không, hắn không hiểu phía trên sao phải lập cứ điểm nơi đây.

Will đang ngáp ngủ, lưng dựa vào lan can của chòi canh, bỗng nhiên hắn nghe thấy tiếng ầm ầm nơi xa, quay mặt sang nhìn, hắn không khỏi tán thán:

- Tốt, một đội Kỵ Binh thật tinh nhuệ. Ủa?

Will kịp thời định thần lại, hắn cảm thấy con buồn ngủ bay sạch, miệng la to:

- Địch tập, địch tập.

Đồng thời Will cũng vớ lấy cây dùi đánh trống bên cạnh, muốn đánh trống báo động.

Phập.

Khi Will vừa cầm được phần cán của cây dùi đánh trống, một mũi tên màu bạc lao thẳng về phía hắn. Will hoảng hồn muốn né tránh, nhưng tốc độ của mũi tên quá nhanh, chỉ trong tích tắc, thân thể của hắn ngã nhào ra khỏi tháp canh.

Địch tập, địch tập.

Binh sĩ người Light Elve vội vàng cầm vũ khí, mặc áo giáp lên, lao ra ngoài chuẩn bị chiến đấu.

.....

Tony Gelatin dùng cung tên bắn hạ tên Light Elve phía trên tháp canh, nhìn thấy địch nhân đang tập hợp phía trước, nhìn mảnh đất quen thuộc trước mặt, không khỏi thờ dài nói:

- Năm tháng thời gian, cuối cùng ta cũng đã trở lại a.

Cảm thán xong, Tony Gelatin nâng thương lên hét:

- Toàn bộ Trọng Kỵ Binh, tự do chiến đấu. Giết.

Hai trăm Trọng Kỵ Binh điên cuồng lao lên, mặc dù số lượng không bằng một nửa đối phương, nhưng bọn họ tự tin có thể tàn sát đối thủ của mình.

.....

Nhìn đội Trọng Kỵ Binh càng ngày càng gần, tướng quân của Light Elve mồ hôi lạnh chảy ra hét lên:

- Nhanh thả ra tín hiệu. Báo cho Cứu Điểm Forsmoon điều tiếp viện qua. Chúng ta không đỡ nổi.

Tham mưu bên cạnh nhỏ giọng nói:

- Đã báo rồi thưa tướng quân, nhưng mà đối phương toàn là Trọng Kỵ Binh, chúng ta không làm gì được cả.

Tướng quân người Light Elve tức giận ném mũ giáp xuống đất hét lên:

- Chết tiệt, đưa chiến mã cho ta. Tất cả các người lên chặn đường bọn chúng.

Tham mưu ngồi nghếch hỏi:

- Tướng quân, ngài đi đâu?

Tướng quân Light Elve nói:

- Đi dẫn cứu viện lại đây chứ sao? Đi.

Tham mưu nhìn tướng quân của mình đang quay trở lại doanh trại tìm ngựa chạy trốn liền hoảng hồn la lên:

- Tướng quân, ngài làm vậy là đào ngũ. Tội chết đó.

Tướng quân Light Elve khinh thường nói:

- Ngụ xuẩn. Cha ta là Thân Vương, ai dám xử tử ta. Người ở đó đợi viện quân đến đi.

Tham mưu thờ dài một tiếng, mất hết cả tinh thần chiến đấu, cho một tên vô dụng đến làm tướng quân. Hắn bắt lực nhìn người kia đi mất, quay đầu lại hét:

- Toàn quân chuẩn bị. Cung Thủ, bắn.

Đình.

Đình.

Tony Gelatin vừa dùng thương đâm chết một thương đâm chết binh sĩ Light Elve, không thèm nhìn một mũi tên bắn về phía mình, vừa vung thương đâm về phía một Light Elve khác vừa gầm lớn:

- Giết! Không chừa một tên. Không thu tù binh.

- Giết.

Hai trăm Trọng Kỵ Binh gầm lên, thân thể bọc trong giáp sắt, mỗi bước chiến mã lao lên, đều như rung chuyển mặt đất, dẫm đạp lên xác của kẻ địch.

Những binh sĩ khác cũng như phát điên, liên tục vung thương đâm chết kẻ địch. Trọng Kỵ Binh giống như hổ đói lao vào quân địch, dùng vô địch tư thế tàn sát tất cả kẻ thù đứng trước mặt.

Tony Gelatin nhìn thấy Cung Binh của đối phương ở khoảng cách không quá xa, liền rút lao ném tay đeo đằng sau lưng ra rồi ra lệnh:

- Chuẩn bị lao ném, nhắm thẳng Cung Binh. Ném.

Vụt vụt vụt.

Phốc.

Giống như xuyên qua tờ giấy, những cây lao ngắn, nhưng sắc bén dễ dàng xuyên thủng cơ thể yếu ớt.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Trọng Kỵ Binh uy thế

Tony Gelatin nhìn binh sĩ Light Elve chỉ còn lác đác vài tên chạy trốn về phía đông, không khỏi cười lớn rồi chửi:

- Rác rưởi.

Lần giao chiến này thật sự giúp Tony Gelatin cực kỳ hưng phấn. Mặc dù đánh trận rất nhiều, nhưng đây là lần đầu tiên hắn đánh với người Light Elve mà chiến thắng, nhất là lần này còn thành công đánh lại mảnh đất trước kia, nơi bị chính người Light Elve đuổi đi.

Một Trọng Kỵ Binh tiến lên hỏi:

- Gelatin tướng quân, bây giờ chúng ta làm gì?

Tony Gelatin ra lệnh:

- Cừ hai thám báo đi trước thăm dò. Đội hình tập hợp, chuẩn bị tấn công về phía đông.

- Vâng. Tập hợp.

Tony Gelatin hai mắt lóe ra ánh sáng kỳ lạ nói:

- Lần này chúng ta sẽ làm vai trò dụ địch. Ta nghĩ Lãnh Chúa đại nhân không chỉ muốn lấy lại Thung Lũng Markham đâu. Chuẩn bị xuất phát đi.

Đoàn quân trùng điệp rời đi, do cách biệt về trang bị, thực lực, thêm vào Trọng Kỵ Binh là khắc tinh của Cung Binh và Bộ Binh, nên lần này bọn họ có thể dễ dàng đánh tan năm trăm binh sĩ Light Elve mà không mất một người.

.....

Trên đường đất nhỏ phía đông Thung Lũng Markham, Trần Văn Lâm đang ra lệnh cho đội Trọng Kỵ Binh ẩn nấp trên bờ đồi bên cạnh lối đi. Mục đích của hắn rất đơn giản, phục kích viện quân của Light Elve, giống như Tony Gelatin nói, lần này hắn không chỉ đơn giản mong muốn đánh Light Elve một trận, xả ra nhục nhã năm xưa, mà hắn muốn tiêu diệt toàn bộ Light Elve đang đóng quân ở khu vực này. Từ đó thu phục các thế lực nhỏ bé xung quanh, bành trướng lãnh thổ và sức mạnh của Thôn Markham một cách nhanh nhất có thể.

Muốn bành trướng thế lực, cách nhanh nhất là đánh bại và thu phục các thế lực khác. Chiến tranh, là cách nhanh nhất để một đế chế trở nên hùng mạnh hơn, đồng thời cũng là cách nhanh nhất để kéo sụp một vương triều hùng mạnh.

- Báo.

Một trinh thám đi đến gần Trần Văn Lâm nói nhỏ.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn hắn nói:

- Tình hình thế nào?

Trinh thám nói:

- Thừa Lãnh Chúa đại nhân, tướng quân Gelatin đã đánh bại quân đội kẻ địch ở Thung Lũng Markham, và đang đuổi tàn binh về hướng này, tầm năm phút nữa sẽ đến.

Trần Văn Lâm cũng không thấy bất ngờ, hiện tại ngoại trừ một vị Acient Elve được hắn mua về từ "Thế Giới Dưới Lòng Đất" đang làm tướng quân của đội Bộ Binh ra, thì Tony Gelatin chính là người có khả năng lãnh binh giỏi nhất Thôn Markham. Trọng Kỵ Binh vượt trội về sức mạnh, trang bị, có tướng quân dày dặn kinh nghiệm lãnh đạo, việc tiêu diệt năm trăm binh sĩ bình thường Light Elve chẳng có gì là kỳ lạ. Hắn gật đầu nói:

- Còn viện binh từ Pháo Đài Forsmoon?

Trình thám tiếp tục trình bày:

- Pháo Đài Forsmoon đã cho viện quân xuất phát. Có một nghìn Khinh Kỵ Binh và một nghìn Cung Kỵ Binh. Cũng khoảng năm phút nữa sẽ đến nơi này.

Trần Văn Lâm nghe vậy không khỏi chau mày, không ngờ đối phương mang cả Khinh Kỵ và Cung Kỵ ra. Nhưng hắn cũng không quan tâm lắm, Cung Kỵ Binh vô dụng đối với Trọng Kỵ Binh, còn Khinh Kỵ Binh hơi phiền toái một chút. Nhưng Trọng Kỵ Binh của hắn lập ra cũng không phải loại Trọng Kỵ Binh bình thường, lớp áo giáp dày nặng nề đã được khắc Soul Gem làm giảm trọng lượng trang bị, giúp giảm sức nặng chiến mã phải chịu, hơn nữa Trọng Kỵ Binh này còn biết bắn cung, ném lao. Khinh Kỵ Binh muốn quấy rối cũng không dễ dàng gì.

Nghĩ một chút về chiến thuật, hắn ra lệnh nói:

- Khi đội của tướng quân Gelatin giao chiến với đối phương, ngay lập tức lao xuống chém giết Cung Kỵ Binh, dùng lao ném tay giết bọn chúng nhanh nhất có thể. Rồi tập trung bao vây tiêu diệt Khinh Kỵ Binh. Nhớ rõ, không thu tù binh.

- Tuân mệnh.

Thù hận của người tộc Nerz và tộc Light Elve đảo Yshin không phải là ngày một ngày hai có thể nói ra được. Hai bên chiến tranh đã hàng nghìn năm, nhất là khi Light Elve ra tay tấn công anh hùng của cả tộc Nerz - Hội Guardian, thì hai bên kết thù càng sâu. Thu tù binh Light Elve, đó là chuyện không người tộc Nerz nào chấp nhận, cho dù đối phương đã bỏ vũ khí.

Trần Văn Lâm mặc dù không phải người tộc Nerz, nhưng thân xác này thì đúng, Thôn Markham đa số cũng là người Nerz, hắn muốn thu người Light Elve làm tù binh là chuyện không thể nào.

Năm phút nhanh chóng trôi qua, Trần Văn Lâm đã thấy đội quân hai nghìn người của Lâu Đài Forsmoon xuất hiện ở hướng đông, đội quân hai trăm Trọng Kỵ Binh do Tony Gelatin dẫn đầu cũng xuất hiện ở hướng tây, chỉ trong tích tắc nữa, hai bên sẽ va chạm.

Hai nghìn Kỵ Binh lao nhanh, chiến mã trùng điệp, mặt đất rung chuyển. Tony Gelatin nhìn đội quân đông nghìn nghịt trước mặt, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng hô:

- Lao ném tay chuẩn bị.

Khi hai bên còn cách nhau khoảng năm trăm mét, đều không hẹn mà cùng một lúc dừng lại. Phía Light Elve đi ra một tên tướng quân cưỡi ngựa, mái tóc bạch kim chải ngược ra đằng sau, trên thân mặc một bộ giáp màu hoàng kim, đường cong đúng kiểu của tộc Light Elve. Tên tướng quân người Light Elve này đi lên gần phía trước trầm giọng hô:

- Các người là ai? Tại sao dám tấn công địa bàn của chúng ta?

Tony Gelatin nhìn chằm chằm tướng quân Light Elve nói lớn:

- Bọn tai nhon, không cần nhiều lời. Cho người biết, ông nội người gọi là Tony Gelatin, người của Lãnh Chúa Markham.

Tên Light Elve kia cũng không hỏi thêm gì nữa quay đầu trở lại đại quân. Khi nghe đến tên Lãnh Chúa Markham, trong lòng gã sát ý lóe lên. Về tới đại quân, gã lớn giọng hô:

- Là bọn chuột ở Thung Lũng Markham báo thù. Giết hết bọn chúng.

- Giết.

Quân tinh nhuệ người Light Elve cũng không phải là đội ô hợp lúc này, hai nghìn Kỵ Binh ầm ầm lao lên như con bão, thanh thế vô cùng khủng khiếp, tiếng vó ngựa kết hợp tiếng "Giết" vang lên chấn động cả khu rừng.

Tony Gelatin hét lớn:

- Chuyển thành đội hình Tam Giác. Lao ném chuẩn bị. Giết.

Trọng Kỵ Binh Thôn Markham cũng không yếu thế so với đối phương, đồng loạt hét lên:

- Giết. Giết lũ tai nhon.

Tony Gelatin dẫn đầu lao lên như một con gió, tay phải cầm vững trường thương, tay trái thì cầm theo cây lao ném tay. Chiến mã tốc độ vô cùng nhanh, chỉ trong giây lát, quân đội hai bên chỉ cách nhau chưa đầy hai mươi mét. Hắn gầm lên giận giữ:

- Ném lao.

Vụt.

Cây lao ngắn, nhưng sắc nhọn rời khỏi tay Tony Gelatin với lực lao đi vô cùng khủng khiếp, theo sau đó, hai trăm mũi lao khác cũng được ném ra, nhanh như tia chớp rơi vào đội hình Kỵ Binh Light Elve.

Phốc. Phốc. Phốc. Phốc.

Tiếng đầu lao sắc nhọn đâm xuyên cơ thể vang lên, mấy chục Khinh Kỵ Binh đi đầu bị lao ném đâm lủng cơ thể, rơi khỏi lưng ngựa, chết ngay lập tức.

Nâng mũi trường thương cao lên, Tony Gelatin hét lớn:

- Chết!

Cung Kỵ Binh Light Elve cũng không cam lòng yếu thế, bắn tên về phía binh sĩ do Tony Gelatin dẫn đầu. Lần này trang bị của Light Elve phẩm chất cao hơn đám quân ở Thung Lũng Markham nhiều, đã xuyên qua được lớp giáp của Trọng Kỵ Binh, nhưng cũng chỉ vừa xuyên qua, không thể làm họ bị thương quá nặng, chỉ những người bị trúng quá nhiều mũi tên, mới bị tiêu diệt.

.....

Nhìn thấy hai đội quân đã va chạm, hai bên không ngừng có binh sĩ bị chém giết, Trần Văn Lâm mặt lạnh nói:

- Toàn bộ đại quân, dùng đội hình Tam Giác, thẳng tiến vào khu vực phía sau Cung Kỵ Binh.

Đội hình Tam Giác Kỵ Binh là loại đội hình khá phổ biến khi dùng cho Trọng Kỵ Binh có lực phá hoại và sát thương mạnh, đòi hỏi người đứng ở vị trí mũi nhọn trong đội hình Tam Giác Kỵ Binh cần có lòng dũng cảm cao, kỹ năng cận chiến mạnh mẽ. Tại Thôn Markham, thì Tony Gelatin chính là người thích hợp nhất để đảm nhiệm vị trí này. Có điều gã đang ở phía dưới chiến đấu.

Trần Văn Lâm cũng không theo đại quân tấn công xuống dưới, suy cho cùng, hắn là Lãnh Chúa, là Thống Soái, chứ không phải Mãnh Tướng, xông pha lên phía trước giết địch. Trong lịch sử, người vừa có thể đảm đương vị trí Thống Soái, vừa có thể nhận nhiệm vụ làm Mãnh Tướng tại vị trí mũi nhọn trong đội hình Tam Giác Kỵ Binh, chỉ có Alexander Đại Đế mà thôi. Tính ra mà nói, dưới trướng hắn có Tony Gelatin cũng rất giỏi. Hiểu rõ chiến thuật, có thể làm Thống Soái, lên chiến trường có thể xưng phong giết địch, tất nhiên so được với Alexander Đại Đế hay không thì còn cần kiểm chứng.

.....

Tướng lĩnh Light Elve đang đối đầu với Tony Gelatin bỗng nhiên nghe thấy bên phải có tiếng vó ngựa ầm ầm, tiếng động rất lớn, như là núi lở vậy. Hắn đang mệt mỏi đối chiến với Tony Gelatin, còn suýt nữa bị đối phương đâm trọng thương mấy lần, nghe thấy tiếng động này, trong lòng thâm kinh hãi, dùng sức vùng thanh trường đao trong tay chém về phía Tony Gelatin rồi hét lớn:

- Cút cho ta.

Tony Gelatin nâng trường thương đỡ một đao cực mạnh, bị đẩy về phía sau một bước, định thúc ngựa chiến tiếp thì thấy đối phương đã lui về phía sau. Hắn tức giận vùng thương đâm chết ba tên Light Elve xông ra chặn đường, đang định đuổi theo thì bỗng nhiên nghe thấy tiếng vó ngựa từ trên sườn đồi vang lên. Hắn ngẩng mặt lên trên thì thấy đội quân phục kích của Thôn Markham đang lao xuống.

Tướng quân Light Elve cũng nhìn thấy mình bị phục kích, liền hét lớn:

- Rút lui, nhanh rút lui.

Nhưng đã hoàn toàn không kịp, khu vực của Cung Kỵ Binh như bị một cơn sóng thần cuốn qua.

Trọng Kỵ Binh đi tới đâu, đội hình quân đội Light Elve như một tờ giấy, bị xé rách tới đó. Tướng quân Light Elve gầm lên:

- Nhanh rút lui, mở đường yểm trợ cho ta.

Phốc.

Tướng quân Light Elve chưa kịp nói thêm, thì bị Tony Gelatin đuổi theo phía sau dùng ném cây lao ngắn cắm từ phía sau gây xuyên xuống cổ họng, lực từ mũi lao mạnh đến mức cắm vào cả phần lưng chiến mã, làm xác chết của hắn dính chặt vào cơ thể chiến mã, cả hai đồng loạt ngã rầm xuống đất.

Bị phục kích, tướng quân chết. Quân đội Light Elve mất hết tinh thần, bị đội do Tony Gelatin kết hợp với đội phục kích bao vây chém giết, không sót một người.

Mặt trời cũng lên đến đỉnh đầu, ánh nắng đầu xuân ấm áp rọi sáng vùng núi, nhưng cảnh tượng thì không khác gì địa ngục. Đa phần binh sĩ Light Elve chết đều do bị lao ném đâm xuyên thân thể, găm chặt vào nền đất, có người thì bị lao ném phá vỡ cả phần ổ bụng, nội tạng tuôn ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Cái khó của Kỵ Binh

Trần Văn Lâm đứng trên đồi nhìn cuộc chiến kết thúc tầm mười lăm phút, rồi cười ngửa đi xuống hỏi:

- Thống kê thương vong thế nào?

Tony Gelatin lau vết máu trên mặt nói:

- Bầm Lãnh Chúa đại nhân, quân ta chết tổng cộng một trăm năm mươi ba người. Chủ yếu là lúc đầu va chạm với Kỵ Binh Light Elve gây nên.

Trần Văn Lâm gật đầu, hẳn đề đội quân của Tony Gelatin làm mờ mắt, nên việc đội quân đó chết nhiều là chuyện trong dự đoán. Còn về phần bị thương, rất khó xuất hiện ở Trọng Kỵ Binh, loài chiến mã ở phương bắc này rất cao to, mà Trọng Kỵ Binh lại mặc giáp cực kỳ nặng nề, không bị thương thì thôi, còn nếu như bị, rồi rớt khỏi lưng ngựa, thì chết là cái chắc.

Trần Văn Lâm nhìn xung quanh một chút rồi nói:

- Chôn cất binh sĩ cho tử tế, sau đó lên trên sườn đồi ăn uống nghỉ ngơi, hai tiếng sau bắt đầu tấn công Pháo Đài Forsmoon.

Nghỉ ngơi ăn uống xong, Trần Văn Lâm tìm đến Tony Gelatin, hỏi:

- Ngươi có ý kiến gì cho lần tấn công này?

Tony Gelatin suy nghĩ một chút rồi nói:

- Theo như tình báo, hiện tại bên trong Pháo Đài Forsmoon còn khoảng bốn nghìn binh sĩ, số lượng đông hơn quân ta khá nhiều. Mà Kỵ Binh chỉ thích hợp dã chiến, không thích hợp công thành chiến.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Ân, chuyện này ta cũng hiểu, ta cần biết ý kiến của ngươi.

Tony Gelatin hai mắt sáng lên, đây là dấu hiệu Lãnh Chúa đại nhân muốn bồi dưỡng hắn làm Thống Soái một phương, tự mình lãnh binh. Hắn nghiêm nghị nói:

- Lãnh Chúa đại nhân, ta đề nghị ngài nhân danh gia tộc Markham, kêu người viết thư khiêu chiến quân đội Light Elve bên trong Pháo Đài Forsmoon, hẹn bọn chúng quyết chiến ngay bên ngoài pháo đài. Với ưu thế về quân số, và còn ở ngay địa bàn của chúng, sẽ không có lý do gì để chúng thủ thành. Tộc Light Elve cũng rất kiêu ngạo.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Được, chuyện này do ngươi đi làm. Còn nếu bọn chúng rút đầu, có thủ không chiến thì thế nào?

Tony Gelatin nói:

- Chúng ta đợi viện quân từ tướng quân Farengar là được. Chắc bốn ngày nữa, ngài ấy sẽ đến đây.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tốt, cứ quyết định như vậy. Lần này toàn bộ do ngươi quyết định, ta sẽ để ngươi làm Thống Soái Trọng Kỵ Binh, bắt đầu từ bây giờ.

- Vâng, Lãnh Chúa đại nhân.

Farengar, tên gọi đầy đủ là Farengar von Chopin, là một nô lệ được Trần Văn Lâm mua từ Thế Giới Dưới Lòng Đất, là người tộc Acient Elve. Người này sau khi trở thành một Bộ Binh, đã vô cùng cố gắng, thể hiện rất tốt trong những lần vây hãm hang ổ sơn tặc, được Trần Văn Lâm xem là người có khả năng điều binh khiển tướng xuất sắc nhất Thôn Markham hiện tại.

Lần này Trần Văn Lâm mang theo Trọng Kỵ Binh đi trước diệt địch, còn Farengar von Chopin dẫn theo sau một nghìn Bộ Binh và lương thực theo sau. Mục đích của hắn không chỉ là lấy lại Thung Lũng Markham, mà là toàn bộ khu vực xung quanh, nên chỉ có một đội Trọng Kỵ Binh là không thể hoàn thành. Muốn công thành, Bộ Binh là thích hợp nhất.

...

Một tiếng sau, tại Pháo Đài Forsmoon.

Một thanh niên Light Elve trẻ tuổi tóc vàng, ăn mặc quý phái, tay cầm một bức thư. Càng ngày, sắc mặt hắn càng khó coi, khi đọc xong bức thư, hắn

tức giận đập tay lên bàn rồi chửi:

- Đám Nerz hèn mọn. Cũng dám quay lại báo thù. Chuẩn bị tập hợp quân đội cho ta.

Bên cạnh hắn, một thanh niên tướng quân Light Elve khác nom nớp lo sợ đứng bên cạnh, gã chính là tướng quân đã bỏ Thung Lũng Markham chạy trốn. Gã run run nói:

- Anh, em thấy chúng ta cứ thủ bên trong này. Đợi mấy người Thiên Ân tới hỗ trợ, chúng ta từ trong đánh ra, hỗ trợ bọn họ là sẽ thắng ngay.

Thanh niên trẻ tuổi tức giận hét lớn:

- Đồ vô dụng, bọn chúng chỉ có hơn một nghìn binh sĩ. Chúng ta vẫn còn bốn nghìn năm trăm binh sĩ tinh nhuệ, sợ gì bọn chúng. Mà đám Bang Hội Thiên Ân kia muốn đến đây, cũng phải mất ba ngày. Anh không đợi được, mau tập hợp quân đội, chuẩn bị quyết chiến bên ngoài Pháo Đài Forsmoon.

Thanh niên tướng quân Light Elve nuốt nước bọt hỏi:

- Anh, chúng ta tập hợp bao nhiêu?

Thanh niên trẻ tuổi Light Elve đảo mắt một cái nói:

- Một nghìn Kỵ Binh, một nghìn năm trăm Bộ Binh, năm trăm Cung Binh. Còn lại ở trong Pháo Đài Forsmoon, đề phòng bất trắc.

Thanh niên tướng quân cười hắc hắc:

- Vâng, em đi chuẩn bị ngay đây.

.....

Trước mặt ba phía Pháo Đài Forsmoon đều là bình nguyên, còn đằng sau lưng là núi đá.

Tony Gelatin dẫn theo hơn một nghìn hai trăm Trọng Kỵ Binh đến đây để chuẩn bị đánh thành, hắn liếc nhìn phía xa xa, đã thấy đội quân đội Light Elve mặc giáp màu vàng, xếp thành trận hình chỉnh tề đứng ở phía trước Pháo Đài Forsmoon.

Tony Gelatin giơ tay lên, cả đoàn Trọng Kỵ Binh ngừng lại, hắn ra lệnh nói:

- Đội trưởng đội một, đội hai.

Hai vị binh sĩ la lớn:

- Có mặt, thưa tướng quân.

- Hai người các người, mỗi người dẫn theo một trăm Trọng Kỵ Binh, khi hai bên giao chiến, các người liền tấn công vào Cung Binh phía sau.

- Tuân mệnh.

Tony Gelatin trầm giọng nói:

- Trận chiến này liên quan đến tương lai của Thôn Markham, chỉ được phép thắng. Toàn bộ Trọng Kỵ Binh còn lại, xếp thành đội hình Tam Giác Kỵ Binh, lao ném nhắm vào Thuần Binh Light Elve. Giết!

- Giết!

- Giết!

Hơn một nghìn Trọng Kỵ Binh đồng loạt hô lên, chiến mã chồm lên, cả đoàn quân như một con bão lao lên phía trước.

.....

Tướng quân Light Elve nhìn thấy đối phương lao lên, ngay lập tức ra lệnh:

- Thuần Binh, lên phía trước cản địch.

- Vâng.

- Kỵ Binh, quây rối hai bên. Cung Binh, vào khoảng cách, tự do phát xạ. Bộ Binh, bảo vệ Cung Binh.

Tên tướng quân Light Elve rất có lòng tin chiến thắng trận này, vì hắn có tới một nghìn Thuần Binh.

Thuần Binh là loại binh chủng chuyên về phòng thủ, chuyên dùng để đối phó Cung Binh, Kỵ Binh. Trường thương trên tay Thuần Binh dài tới năm mét, đủ để mọi loại Kỵ Binh không dám lại gần. Còn tấn khiên to lớn hình chữ nhật trong tay, đủ để làm cho Cung Binh vô dụng. Thuần Binh chỉ có một điểm yếu, đó chính là quá chậm chạp, không thích hợp cho việc tấn công. Nhưng hẳn đã có một nghìn Kỵ Binh hỗ trợ, tấn công là chuyện vô cùng đơn giản.

Nhìn Kỵ Binh Nerz đang điên cuồng lao lên, tướng quân Light Elve ra lệnh:

- Cung Binh, bắn!

Mưa tên lao về phía Trọng Kỵ Binh, nhưng hoàn toàn không có tác dụng, có một vài mũi tên xuyên qua được lớp giáp nặng nề của họ, nhưng vết thương là không đáng kể. Tướng quân Light Elve trầm giọng nói:

- Thuần Binh, lập đội hình Trường Thương.

Xoát.

Một nghìn Thuần Binh đồng loạt nâng trường thương trong tay cao lên một góc ba mươi độ so với mặt đất, mũi thương vừa vịn đứng tầm chiều cao của Trọng Kỵ Binh, nếu như lao vào đội hình này, sẽ bị những mũi thương sắc nhọn kia đâm thành cái rỗ.

Tên tướng quân Light Elve đang tự tin về một chiến thắng, bỗng nhiên hắn thấy Trọng Kỵ Binh Nerz ném ra những mũi lao ngắn, nhưng so với mũi tên khủng khiếp hơn nhiều. Hắn thấy cảnh này hết lớn:

- Chết tiết, đồ khốn nào nghĩ ra trò ném lao này. Chết tiết, Thuần Binh của ta.

Một tên Thuần Binh Light Elve đứng ở hàng đầu tiên, bỗng nhiên nhìn thấy Trọng Kỵ Binh đối phương dừng lại, ném ra những mũi lao sắc bén, sát khí vô cùng khủng khiếp, những mũi lao ba cạnh giống như tờ giấy đòi mạng vậy. Hắn vội vàng nâng tấm khiên to lớn lên để chống đỡ. Nhưng mũi lao theo lực quán tính của Trọng Kỵ Binh và lực ném, không phải là những mũi tên của Cung Binh có thể so sánh được

Phốc.

Tấm khiên bị mũi lao xuyên thủng như tờ giấy, cắm vào cổ của tên Thuần Binh Light Elve này. Chiến đấu bao nhiêu năm, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy có người dùng lao ngắn chiến đấu, và cũng là lần cuối cùng.

Nhìn thấy Thuần Binh gần như đã chết hai phần ba, tướng quân Light Elve hoảng hồn la lớn:

- Kỵ Binh, nhanh tấn công, ngăn cản bọn chúng ném lao.

Kỵ Binh Light Elve nhanh nhẹn lao lên.

...

Tony Gelatin nhìn thấy Kỵ Binh của Light Elve tấn công, hắn gầm lên:

- Ném lao.

Phốc.

Lần này đến lượt Kỵ Binh Light Elve nổi gót Thuần Binh, chỉ trong chớp lát, đã chết quá nửa.

Tony Gelatin hét lớn:

- Đội một, đội hai. Xử lý Cung Binh. Toàn quân lao lên, giết hết bọn chúng.

Rầm rầm.

.....

Tướng quân Light Elve nhìn Cung Binh và Bộ Binh nhanh chóng bị xé nát, chỉ còn một bộ phận Thuần Binh và Kỵ Binh còn yếu ớt chiến đấu. Hắn vội vàng hô lớn:

- Nhanh rút lui, về pháo đài. Thuần Binh yểm hộ, không được để bọn chúng thừa cơ lao vào trong pháo đài.

Tony Gelatin nhìn Trọng Kỵ Binh đánh giết hết chỗ Thuần Binh Light Elve còn lại thở dài nói:

- Xử lý quân địch. Lấy lại lao ném, trở về nghỉ ngơi.

Đối phương đã rút vào trong thành, tử thủ bên trong, nên Trọng Kỵ Binh cũng không làm được gì, cũng không thể để Trọng Kỵ Binh đi phá cửa thành được.

Tony Gelatin dẫn quân về đến trước mặt Trần Văn Lâm báo:

- Lãnh Chúa đại nhân, tiêu diệt tổng cộng hai nghìn năm trăm quân đội Light Elve, nhưng đã để bọn chúng rút vào trong thành kịp. Có lẽ chúng ta nên đợi tướng quân Farengar đến.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Lần này người làm rất tốt. Thương vong thế nào?

Tony Gelatin nói:

- Thừa Lãnh Chúa đại nhân, tổng cộng chết hai trăm năm mươi Trọng Kỵ Binh. Thuần Bình dùng trường thương thật sự rất khó đối phó. Hết lao ném tay, Trọng Kỵ Binh cũng phải mất rất nhiều công sức mới giết hết được bọn chúng. Cũng là Thuần Bình cản đường, quân ta mới không tấn công vào trong thành được.

Trần Văn Lâm đồng tình nói:

- Thuần Bình dùng trường thương là bất bại mà. Chẳng qua Thuần Bình di chuyển chậm chạp. Nhưng không sao, sau này trang bị mỗi người bốn cây lao ném, là đủ sức đối phó Thuần Bình. Được rồi, trở về Thung Lũng Markham, dựng trại nghỉ ngơi, đợi Farengar von Chopin đến. Tập hợp phá thành.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bang Hội Thiên Ân

Vương Hạ Quân dạo này cảm thấy vô cùng xui xẻo, hẳn ngoài đời là một người khá giàu có, gia đình có công ty, bản thân hẳn cũng thành lập một đội tuyển thi đấu E Sport. Khi mà Yriel thế giới xuất hiện, hẳn cảm giác như thời của mình đã đến.

Nhưng từ đó bị kịch mới bắt đầu, khi vào phần chọn Khu Vực, Vương Hạ Quân không đọc kỹ, nên chọn khu Seval, vừa lượng lớn tiền của tích trữ được, lập ra Bang Hội Thiên Ân, với hi vọng được ông trời ban cho nhiều may mắn. Ai ngờ chỉ ba ngày sau khi Bang Hội được thành lập, mùa đông khắc nghiệt ở Seval đến. Thật sự là lạnh đến mức làm hẳn không muốn quay trở lại Yriel thế giới luôn.

Cố gắng qua bốn tháng mùa đông, Bang Hội và thành viên cũng không phát triển được bao nhiêu, Bang Hội mới chỉ đạt cấp hai. Còn về thành viên thì lại càng thảm, cấp trung bình chỉ đến được ba mươi, so với những Bang Hội khác kém quá xa. May mắn là khi mùa đông đến được hai tháng, Vương Hạ Quân lại liên minh được với một thế lực tộc người Light Elve, nên còn không đến mức quá thua thiệt.

Vừa hết mùa đông được mấy ngày, Vương Hạ Quân đang hi vọng vào một tương lai tươi sáng, Bang Hội phát triển rầm rộ.

Nhưng chẳng ai có thể đoán trước được việc gì sẽ xảy ra tiếp theo. Trưa hôm nay, Vương Hạ Quân nhận được thông báo đến từ đồng minh Light Elve của hẳn, Pháo Đài Forsmoon bị tấn công, muốn hẳn dẫn người qua trợ giúp.

Lần này Vương Hạ Quân thật sự muốn chửi ầm lên, rồi đốt luôn lá thư cầu cứu kia. Nhưng hẳn biết làm vậy là không được, sau này còn cần bọn họ giúp đỡ nhiều.

Mùa xuân vừa đến, Bang Hội lớn mạnh không thấy đâu, đã phải dẫn theo năm nghìn thành viên đi cứu viện. Ngồi trên ngựa, tay cầm lá thư, Vương Hạ Quân không khỏi lẩm bầm

- Cái gì mà cao quý, tài giỏi Light Elve chứ? Còn không phải bị hơn một nghìn người đánh cho không dám ra ngoài sao? Mà từ từ. Chỗ này là?

Vương Hạ Quân hai mắt lóe sáng lên, bên trong bức thư này có ghi, tiến về Thung Lũng Markham, hỗ trợ Pháo Đài Forsmoon chống lại quân đội của Lãnh Địa Markham.

"Lãnh Địa Markham? Không phải là nổi tiếng Thôn Markham, lãnh địa duy nhất do Người Chơi lập ra sao? Ha ha, lần này phát tài."

Vương Hạ Quân trong lòng vui mừng điên cuồng. Rất nhiều Bang Hội, tập đoàn, thế lực lớn đều muốn nghe ngóng tin tức Thôn Markham ở đâu, Jake Markham là người nào. Trong đó có rất nhiều người sẵn sàng dùng rất nhiều Vàng để có được thông tin này.

Vương Hạ Quân nhin không được nữa cười to:

- Ha Ha Ha, lần này tốt rồi.

Phó Bang Chủ Viên Lập tò mò hỏi:

- Có chuyện gì thế Bang Chủ?

Vương Hạ Quân đưa bức thư chi Viên Lập nói:

- Người cứ nhìn lá thư này, sẽ hiểu.

Viên Lập nghi ngờ nhìn bức thư, càng đọc, hai mắt càng tỏa sáng, cuối cùng nheo mắt nói:

- Markham? Không lẽ là?

Vương Hạ Quân gật đầu cười:

- Chính là Markham mà mọi người vẫn tìm kiếm.

Viên Lập hỏi:

- Ngài định làm sao với tin tức này? Bán cho thế lực khác à?

Vương Hạ Quân cười một tiếng:

- Ngươi xuẩn. Bây giờ chỉ có chúng ta biết về Thôn Markham. Sao không mượn một tay của bọn Light Elve, đánh bại Jake Markham, lấy luôn Lãnh Địa và lệnh bài của hắn. Ha ha, khi đó Đệ Nhất Lãnh Địa sẽ thuộc về Thiên Ân chúng ta.

Nghĩ đến việc sẽ trở Đệ Nhất Lãnh Chúa, thay thế cho Jake Markham thần bí, như cảm thấy ông trời đứng về phía mình, Vương Hạ Quân nhin không được lại cười lớn rồi nói:

- Toàn bộ đẩy nhanh tốc độ, tiến về Pháo Đài Forsmoon. Lần này chúng ta cần đánh một trận ra trò.

.....

Ba ngày sau, Farengar von Chopin dẫn theo một nghìn Bộ Binh đến. Farengar vội vàng vào lều Thống Soái báo cáo:

- Lãnh Chúa đại nhân, Farengar von Chopin có mặt.

Trần Văn Lâm nhìn thanh niên Ancient Elve có vẻ nhỏ bé so với người Nerz trước mặt, nhưng khả năng huấn luyện và lãnh đạo quân đội vô cùng ưu tú này, không khỏi cảm thán nói:

- Farengar tướng quân, ngồi vào ghế đi. Lần này tướng quân chuẩn bị thế nào?

Farengar hồi đáp:

- Thưa Lãnh Chúa đại nhân, lần này Bộ Binh mang theo một nghìn, lương thực năm mươi nghìn đơn vị. Trong đó có năm trăm là Hắc Giáp Binh, bốn trăm là Thuần Binh, một trăm binh sĩ còn lại làm nhiệm vụ điều khiển Xe Đạp Thành.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Người làm rất tốt, nghỉ ngơi dưỡng sức đi.

Hắc Giáp Binh là một kiểu đặc chủng binh được Trần Văn Lâm cải tiến từ Thuần Binh.

Hắc Giáp Binh trang bị đầy đủ hơn so với Bộ Binh bình thường nhiều, có thể coi là sự kết hợp giữa Bộ Binh thường, Thuần Binh và Cung Binh. Mỗi người được trang bị khiên thép hình tròn, dùng trường thương dài sáu mét, bên hông đeo một thanh kiếm sắc bén cho trường hợp bị giáp lá cà. Ngoài ra, mỗi người đều được trang bị nỏ bắn tên, cùng với năm mươi mũi tên. Có thể nói là ngoại trừ Trọng Kỵ Binh dùng lao ném tay ra, thì họ không sợ bất kỳ loại binh chủng nào.

Vì dùng khiên tròn thay cho khiên chữ nhật nặng nề của Thuần Binh, nên Hắc Giáp Binh cũng cơ động hơn. Thêm vào việc được trang bị cả nỏ bắn tên, nên lực sát thương của Hắc Giáp Binh là vô cùng khủng khiếp. Chỉ có điều chi phí trang bị quá cao, nếu như không phải Trần Văn Lâm có nhiều Soul Gem để bán, thì không chịu nổi tiêu hao dành cho hai đội Hắc Giáp Binh và Trọng Kỵ Binh này, cho dù là có hai Mỏ Vàng cung cấp tiền Vàng.

Còn về Xe Đạp Thành, đây là một trong những vũ khí công thành kinh khủng nhất của Thôn Markham, phải dùng mấy chục thợ rèn, thợ mộc tiêu tốn thời gian một tuần mới tạo ra được một cái.

Mỗi Xe Đạp Thành đều rất to lớn, có hình lăng trụ tam giác nằm ngang, chiều dài vào khoảng ba mươi lăm mét, rộng mười mét, đủ để một trăm người điều khiển ẩn nấp bên trong. Được làm bằng gỗ bao bọc một lớp thép cứng bên ngoài, chỉ để một lỗ hổng dành cho khúc gỗ đạp cổng thành. Chiếc Xe Đạp Thành này vô cùng nặng, đi đường thậm chí còn làm lún đất, một trăm binh sĩ điều khiển bên trong không thể đủ sức đẩy nó, mà phải dùng bốn con Voi Mammoth được trang bị áo giáp đầy đủ bên ngoài kéo đi.

Vì sự tốn kém này, hiện tại Thôn Markham chỉ có đúng hai chiếc Xe Đạp Thành mà thôi. Lần này Farengar von Chopin mang theo một chiếc, đảm bảo

việc phá cổng Pháo Đài không gặp trắc trở gì.

Farengar von Chopin mặc dù được cho phép đi nghỉ ngơi, nhưng hắn cũng không muốn nghỉ, mà về quân đội của mình ra lệnh:

- Thuần Bình, chuẩn bị đất đá lấp đầy phần hào nước ngay trước cổng Pháo Đài Forsmoon. Gia cố khu vực đó cho thật vững chắc, để ngày mai sử dụng Xe Đập Thành.

Đội trưởng Thuần Bình trả lời:

- Vâng, thưa tướng quân.

Hắn lại nói tiếp:

- Một trăm Hắc Giáp Bình đi theo bảo vệ, ngăn cản đối phương quấy rối.

- Tuân lệnh.

.....

Trần Văn Lâm nhìn thấy đội quân của Farengar lại bắt đầu di chuyển, nhin không được than thở:

- Gã Acient Elve này, đúng là không nghỉ chút nào.

Nói xong hắn hét lớn:

- Gelatin, Chopin. Hai người lại đây.

Farengar von Chopin và Tony Gelatin lập tức đến trước mặt Trần Văn Lâm báo:

- Có mặt.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Toàn quân lập tức nhổ trại, rời khỏi Thung Lũng Markham, tiến về Pháo Đài Forsmoon. Chuẩn bị ngày mai chiến đấu.

- Tuân lệnh.

.....

Hai tiếng sau, người lãnh đạo Light Elve của Pháo Đài Forsmoon, tên Light Elve trẻ tuổi, có mái tóc vàng kim. Hắn nhìn thấy phía dưới chân tường Pháo Đài, một đám binh sĩ Markham đang lấp đất ở hào nước sâu, nhin không được hét lên với gã em trai mình, cũng là tướng quân duy nhất còn lại:

- Chết tiệt, ngăn bọn chúng lại cho ta. Các người làm gì, sao lại bỏ mặc chúng làm càn vậy?

Tướng quân Light Elve trẻ tuổi khò sát nói:

- Anh, chúng ta chỉ còn Bộ Binh và Kỵ Binh thôi, ngăn không được chúng.

Thanh niên Light Elve chửi ầm lên:

- Ngu ngốc, người không biết ném đá sao. Dùng đá lớn nện chết bọn chúng.

- Chúng ta hết đá rồi, không lẽ đập tường ra làm đá.

- Người... Vô dụng. Bên phía Vương Hạ Quân thế nào, bao giờ tới?

Tướng quân Light Elve nghe đến đây lập tức lên tinh thần:

- Bốn tiếng nữa, là bọn họ đến rồi.

Thanh niên Light Elve bình tĩnh lại nói:

- Bốn tiếng, tốt. Có thù bốn tiếng. Hà? Kia là thứ gì? Xe Đập Thành? Chết tiệt. Hết ném lao, bây giờ lại còn Xe Đập Thành, Voi Mammoth. Khốn nạn. Nhanh tập hợp binh sĩ.

Ở phía xa, đại quân của Trần Văn Lâm cũng đã di chuyển tới, theo sau chính là bốn con Voi Mammoth khổng lồ, kéo theo một chiếc Xe Đập Thành còn lớn hơn nữa, chậm rãi tiến tới.

Trần Văn Lâm nhìn thấy Pháo Đài Forsmoon còn cách khoảng một Kilomet, ra lệnh nói:

- Dừng trại, ban đêm gia tăng canh gác, đề phòng đánh lén.
- Tuân lệnh.

Cả đại quân nhanh chóng dựng các lều vải, vào rừng chặt cây lập thành chông gỗ, dựng lửa trại.

Trần Văn Lâm, Tony Gelatin và Farengar von Chopin đang bàn kế hoạch chiến đấu ngày mai, bỗng nhiên một trinh thám xuất hiện nói:

- Báo, có chuyện khẩn cấp.

Trần Văn Lâm gạt đầu ra hiệu trinh thám nói chuyện.

- Thừa Lãnh Chúa đại nhân, ở phía bắc, đang có một đội quân ba nghìn người không biết của thế lực nào đang tiến tới. Bọn họ có Thuần Binh, Kỵ Binh, Pháp Sư, Bộ Binh, Cung Thủ. Rất nhiều binh chủng. Khoảng bốn tiếng nữa sẽ đến đây.

Trần Văn Lâm nheo mắt nhìn Tony Gelatin và Farengar von Chopin nói:

- Hai người các người nghĩ thế nào?

Farengar von Chopin nghĩ một chút rồi khẳng định:

- Là viện quân của Light Elve.

Trần Văn Lâm gạt đầu nói:

- Đối phó ra sao?

Farengar von Chopin liền lập tức trả lời:

- Dùng Trọng Kỵ Binh đón đầu, đánh bại bọn họ. Trước khi quân đội bên trong Pháo Đài Forsmoon và đội quân lạ kia kết hợp.

Trần Văn Lâm hỏi tiếp:

- Chỉ một nghìn Bộ Binh, người có nắm chắc ngăn cản quân đội Light Elve xông ra hợp quân cùng đội quân kia?

Farengar von Chopin gạt đầu khẳng định:

- Hắc Giáp Binh. Chiến trường vô địch. Mạt tướng sẽ không để Lãnh Chúa đại nhân thất vọng.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi ra lệnh:

- Tốt. Tony Gelatin.
- Có mạt tướng.
- Người mang theo một nghìn Trọng Kỵ Binh, tiến về hướng bắc năm Kilomet, đón đầu đội quân kia.
- Tuân lệnh.
- Farengar von Chopin.
- Có mạt tướng.
- Người mang theo Bộ Binh. Ngăn cản quân đội Light Elve rời khỏi Pháo Đài Forsmoon. Không cho phép bọn chúng tiếp viện cho đội quân kia.
- Tuân lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chuẩn bị

Trần Văn Lâm nhìn hai đội quân rời đi, không khỏi có chút chau mày lại, việc bỗng nhiên xuất hiện thêm một toán viện quân nữa nằm ngoài dự đoán của hắn. Mà viện quân kia theo miêu tả của trinh thám cũng khá kỳ lạ. Có Bộ Binh, Kỵ Binh, Cung Binh, thậm chí là Pháp Sư. Pháp Sư thật sự rất ít khi lên chiến trường, đơn giản vì Pháp Sư cấp thấp thì phép thuật khá yếu, không đủ khả năng phá vỡ phòng ngự của binh sĩ. Còn Pháp Sư cao cấp, thì khinh thường làm lính.

Trần Văn Lâm trầm tư một lát liền dặn người bên cạnh:

- Mang thông tin về Thôn Markham, bảo quản lý Helen Zilch chuẩn bị sắp xếp năm nghìn người, đủ mọi loại nghề, cộng thêm vật liệu nữa. Ngay khi có chỉ thị, lập tức chuyển năm nghìn cư dân qua đây thiết lập địa bàn.

Trinh thám cúi đầu nói:

- Vâng, Lãnh Chúa đại nhân.

Mặc kệ đám viện quân kia là ai, Trần Văn Lâm cũng cảm thấy rất tự tin về Trọng Kỵ Binh, hắn tiêu tốn rất nhiều tiền của cho lực lượng này. Việc có một lực lượng mới tham gia làm hắn bất ngờ, nhưng cũng không lo lắng. Vì theo tính toán của hắn, hơn hai nghìn quân đội tập hợp ở đây không phải chỉ để đánh bại tộc Light Elve, mà còn muốn thôn tính lãnh địa của những Lãnh Chúa, thế lực khác ở gần khu vực này, hắn muốn thiết lập một tuyến lãnh địa kéo dài từ Thôn Markham, qua Cú Điểm Hang Goblin đến tận Thung Lũng Markham.

Việc này cần nhiều thời gian, nhưng nếu may mắn chiếm được các thế lực xung quanh, sẽ dễ dàng hơn nhiều.

.....

Quân đội Bang Hội Thiên Ân, Vương Hạ Quân hỏi người bên cạnh:

- Thế nào? Còn bao lâu nữa sẽ đến Pháo Đài Forsmoon?

Viên Lập nhìn một chút rồi nói:

- Khoảng bảy Kilomet nữa.

Vương Hạ Quân lập tức thẳng lưng lên nói:

- Bảo mọi người chuẩn bị tinh thần chiến đấu. Ai bị tiêu diệt sẽ được đền bù gấp đôi tiền lương. Giết một kẻ địch thưởng 5 Bạc. À? Đó là thứ gì?

Viên Lập theo ngón tay Vương Hạ Quân nhìn sang, từ phía xa, giống như xuất hiện một con rắn đen thui rục rịch, gãi dụi dụi mắt một chút, nhìn thấy dưới chân mặt đất cũng đang rung rung như có động đất. Gã hoảng sợ la lên:

- Là Kỵ Binh. Trời ạ, thật nhiều Kỵ Binh.

Vương Hạ Quân cũng tròn mắt ra nhìn, hắn hét lớn:

- Thuần Chiến Sĩ, Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, lập tức dàn trận ứng chiến. Quân địch tập kích.

Nhìn đám Kỵ Binh toàn thân bao bọc trong giáp sắt băng lãnh, những mũi trường thương dài sắc nhọn, sát khí trùng thiên, giống như đội quân ma quỷ đi ra từ địa ngục, lạnh lùng hành quân về phía mình, Vương Hạ Quân nhìn không nổi chửi bới:

- Khốn nạn, là Thiết Giáp Kỵ Binh. Lũ khốn Light Elve, không nói rõ là Thiết Giáp Kỵ Binh. Kỵ Binh cái xxx nhà chúng.

Trên sườn đồi trước mặt ba đội Kỵ Binh xuất hiện, hơn một nghìn Kỵ Binh trang bị đầy đủ, mặc dù số người chỉ bằng một phần ba bọn hắn, nhưng từ sát khí và khí thế kinh người trên thân tỏa ra, quả thực làm cho Vương Hạ Quân tâm tình bất định.

Vương Hạ Quân cho thành viên trong Bang Hội Thiên Ân dừng lại, kỹ càng sắp xếp đội hình chuẩn bị chiến đấu. Thấy đội quân trước mặt khoảng cách càng ngày càng gần, hai bên chỉ còn cách nhau khoảng hai trăm mét, hắn hét lớn:

- Tất cả chuẩn bị.

Hơn nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh này xuất hiện, quả thật giống như đập tan giấc mộng làm Lãnh Chúa của Vương Hạ Quân. Nhánh quân đội này chỉ cần nhìn, cũng đủ thấy khiếp đảm, chứ đừng nói là phải đối mặt chiến đấu. Nhất là gã đi đầu tiên, thân hình to lớn, cả người mặc giáp màu đen, cây thương bạc trong tay dài đến ba mét, tư thế oai hùng, như Thần Chiến Tranh trong truyền thuyết xuất hiện.

Một nghìn Kỵ Binh đằng sau, trường thương nhọn hoắt nâng cao, khí thế hung hãn đập vào mặt những thành viên của Bang Hội Thiên Ân, làm lòng người run sợ.

Tony Gelatin mở mũ giáp ra, một mình đi đến cách quân đội Bang Hội Thiên Ân tầm một trăm mét, lớn giọng gầm:

- Các người là ai? Lại dám trợ giúp lũ Light Elve.

Vương Hạ Quân liếc nhìn Viên Lập đang run sợ bên cạnh, tự mình đi lên phía trước, cố gắng bình tĩnh nói:

- Vương Hạ Quân, Bang Chủ Bang Hội Thiên Ân. Đồng minh Pháo Đài Forsmoon.

Tony Gelatin nhìn đám người đang run lẩy bẩy trước mặt khinh thường nói:

- Lũ rác rưởi các ngươi cũng dám xen vào chuyện của Lãnh Chúa Markham. Chuẩn bị cái chết đi.

Rồi quay đầu trở về đội quân.

Không cần ra lệnh, Trọng Kỵ Binh xa phía sau lưng Tony Gelatin cũng đồng thời hét lên:

- Nhận lấy cái chết. Nhận lấy cái chết.

Vương Hạ Quân cảm thấy bị số lượng người ít hơn si nhục, liền cảm thấy vô cùng nhục nhã, hận thù bốc lên, gả bắt kể sự hùng mạnh của đội Kỵ Binh trước mặt hết lớn:

- Toàn quân, chuẩn bị tấn công. Giết lũ ngu xuẩn này cho ta.

Thành viên Bang Hội Thiên Ân cũng cố lấy tinh thần, không cam lòng yếu thế hét lên:

- Giết!

Viên Lập cười ngửa rút kiếm ra, chỉ về phía Trọng Kỵ Binh hét:

- Xông lên. Giết!

....

Tony Gelatin đứng đầu đội quân ra lệnh:

- Đội hình Tam Giác Kỵ Binh. Giết!

- Giết!

Tiếng ngựa hí vang lên, gần như cùng lúc, một nghìn người đồng loạt xông lên, lấy Tony Gelatin làm mũi nhọn, tạo thành đội hình Tam Giác xông lên phía trước.

- Lao ném!

Phốc.

Tony Gelatin mặt lạnh nói:

- Trường thương, lên!

Rầm rầm.

Trọng Kỵ Binh như sói vào bầy dê, ưu thế về trang bị, kinh nghiệm, sức mạnh làm họ dễ dàng xé toạc hàng phòng ngự do Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ và Thuần Chiến Sĩ tạo thành, giống như một mũi thương xuyên thủng đội hình của Bang Hội Thiên Ân dày công bày trận, đã sắp xuyên qua hàng phòng ngự.

Tiếng giáp sắt, khiên sắt va chạm ầm ầm vang lên, quá nửa đội hình phòng ngự đã bị tiêu diệt.

Vương Hạ Quân gầm lên giận dữ:

- Cung Thủ bắn tên. Pháp Sư, tự do dùng kỹ năng đơn mục tiêu.

Huu huu huu.

Mũi tên bắn ra nhiều như châu chấu, nhưng thành viên của Bang Hội Thiên Ân so với quân đội Light Elve còn yếu hơn, gần như không thể xuyên phá lớp trang bị vững chắc trên thân Trọng Kỵ Binh. Pháp thuật của Pháp Sư lại càng vô dụng, Hóa Cầu va vào áo giáp, chỉ làm chúng nóng lên đôi chút. Đang trong điên cuồng chém giết binh sĩ, đau đớn còn khó có thể cảm thấy, chút nóng nực này chẳng là gì.

Tony Gelatin hai mắt tròn to, mũi thương sắc nhọn mỗi lần đâm ra, đều lấy một mạng của thành viên Bang Hội Thiên Ân. Những Người Chơi này thân thể gục xuống, lóe thành một đám ánh sáng rồi tiêu tán trong trời đất.

Tony Gelatin cũng nhận ra tình huống kỳ quái này, nhưng đang chiến đấu nên hắn cũng không kịp suy nghĩ nhiều, chỉ như chiến thần nơi chiến trường, điên cuồng gặt hái sinh mạng kẻ địch.

Vương Hạ Quân thấy tình cảnh không ổn, vội làm ra quyết định:

- Viên Lập, từ người lãnh đạo Kiếm Sĩ, Cuồng Chiến Sĩ mở đường máu.
- Vâng, Bang Chủ.
- Bạch Thiếu Hoàng, từ người lãnh đạo Thuần Chiến Sĩ, Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ kéo chân kẻ địch, tạo thời gian cho chúng ta rời đi.
- Vâng, Bang Chủ.
- Chúng ta phải đến Pháo Đài Forsmoon hợp quân với Light Elve. Toàn quân dùng tốc độ nhanh nhất có thể. Aaa... Khôn khiếp.

Vương Hạ Quân đang hạ lệnh cho cấp dưới, thì bị Tony Gelatin đứng từ xa dùng một mũi tên bắn trúng vai. Mặc dù không đến mức bị thương nặng, nhưng đau đớn thế này là lần đầu tiên hắn phải chịu. Hắn hét thảm một tiếng, rồi cố nén đau nhức gào lên:

- Nhanh hành động. Chúng ta cần mượn Pháo Đài Forsmoon và Light Elve để đối phó quân địch. Đã chiến với Trọng Kỵ Binh là ngu xuẩn.

.....

Izfás, là một quý tộc của người Light Elve đảo Yshin. Cha hắn là Thân Vương, quyền lực ngập trời. Hắn và em trai hắn được người cha kia điều đến phía nam khu Seval, chiếm đất của người Nerz.

Mọi thứ đều thuận lợi, quân đội của hắn đã xây dựng Pháo Đài Forsmoon làm căn cứ, từ đó xâm lược được một lãnh địa của các Lãnh Chúa người Nerz xung quanh.

Nhưng cho đến ba ngày trước, một đội Kỵ Binh tinh nhuệ xuất hiện, đầu tiên là đánh bại binh sĩ đóng quân tại Thung Lũng Markham do em trai hắn - Gril lãnh đạo. Sau đó liên tiếp tiêu diệt viện quân, rồi đến trận thua đau đớn ngay trước Pháo Đài Forsmoon.

Nhưng Izfás cảm thấy bản thân vẫn còn hi vọng, không đến mức mất cả Pháo Đài Forsmoon. Nhìn một nghìn Bộ Binh của đối phương dàn trận trước pháo đài của mình, hắn chỉ muốn mang binh sĩ ra ngoài đánh một trận, giết hết đám thô lỗ Nerz kia. Nhưng hắn cần phải đợi quân đội Bang Hội Thiên Ân đến.

"Hắn là cũng sắp đến"

Izfás trong lòng thầm nghĩ. Bỗng nhiên hắn nhìn sang phía bắc, một đội quân đang dùng tốc độ nhanh nhất có thể chạy đến. Gril đứng bên cạnh cũng vui mừng kêu lên:

- Anh, hắn là Bang Hội Thiên Ân đã đến.

Izfás gật đầu, giống như điều chỉnh lại tinh thần nói:

- Dẫn theo binh sĩ, ra ngoài đón bọn họ.

....

Farengar von Chopin nheo mắt, hắn có thể thấy một đội quân khoảng hai nghìn người đang hướng về Pháo Đài Forsmoon di chuyển. Hắn trầm giọng hỏi trình thám:

- Chuyện gì xảy ra?
- Thừa tướng quân, đó là tàn binh đội viện quân, bọn họ bị tướng quân Gelatin đánh bại, đang muốn trốn vào Pháo Đài Forsmoon.

Farengar von Chopin gật đầu nói:

- Bọn chúng là muốn vào bên trong Pháo Đài. Quân đội Light Elve bên trong cũng sẽ ra ngoài đón bọn chúng. Chúng ta rút quân. Ngày mai quyết chiến.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Vương Hạ Quân quyết định

Pháo Đài Forsmoon.

Izfas nhìn hai nghìn bại quân Bang Hội Thiên Ân thờ dài. Ban đầu hẳn cứ nghĩ đồng minh của mình sẽ mang ít nhất bốn đến năm nghìn binh sĩ đến, trong ngoài kết hợp, một lần đánh tan đội quân của Lãnh Chúa Markham.

Nhưng như người ta vẫn nói, hi vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều. Vương Hạ Quân mang đến chỉ có hơn hai nghìn người, còn là bị đánh cho sợ quá, phải chạy trốn chết đến đây tìm nơi nương náu. Izfas thật sự muốn đập cho gã Vương Hạ Quân một đập, thật sự là quá vô dụng. Nhưng hai bên chỉ là đồng minh hợp tác, lúc trước hẳn người đồng thế mạnh, binh lính tinh nhuệ hơn Vương Hạ Quân, nên còn chiếm thế chủ động. Hiện tại thì cả hai chả khác gì nhau, một bên ba nghìn Bộ Binh kết hợp Kỵ Binh. Còn một bên thì hai nghìn Bộ Binh, Cung Binh, Pháp Sư kết hợp. Đều là bị đánh đến chỉ biết chui trong pháo đài phòng thủ.

Izfas tức giận nói với Gril:

- Kêu Vương Hạ Quân đến đây.

....

Phòng họp, Izfas cùng Gril đứng một bên, Bang Chủ Bang Hội Thiên Ân cùng hai vị Phó Bang Chủ Viên Lập và Đằng Thanh Võ một bên.

Thiên Ân thiếu mất một vị Phó Bang Chủ là Bạch Thiếu Hoàng, đơn giản vì gã và hai đội Thuần Chiến Sĩ, Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ đều đã bị giết. Bảy ngày sau mới được vào lại.

Izfas kiềm chế tức giận, bình tĩnh nói:

- Bang Chủ Vương, chúng ta cần phải lập kế hoạch đối đầu với đội quân thuộc về Lãnh Chúa Markham.

Vương Hạ Quân trầm giọng nói:

- Theo như ngài nói, bọn họ có ba đội đặc chủng binh. Chúng ta không thể đối mặt trực tiếp với quân đội bọn họ được, nhất là cả hai chúng ta đều đã mất sạch Thuần Binh. Không có cách gì đối đầu với đội Thiết Giáp Kỵ Binh kia đâu.

Gril ngay lập tức xen vào nói:

- Vậy thì chúng ta có thể đánh du kích.

Bốp.

Ai ui.

Izfas tức giận vỗ lên đầu em trai mình mắng:

- Ngu xuẩn, bên ngoài Pháo Đài Forsmoon hoàn toàn trống không, khôn có địa hình rừng núi, người du kích thế nào? Đúng là vô dụng.

Gril ủy khuất không dám lên tiếng, trong lòng thầm nghĩ:

"Người ta chỉ góp ý thôi mà".

Vương Hạ Quân khuyên nhủ nói:

- Izfas đại nhân đừng tức giận. Chúng ta vẫn có Pháo Đài Forsmoon để phòng thủ mà, chỉ cần tử thủ không ra là được. Kỵ Binh và Thuần Binh của họ muốn công thành cũng không dễ dàng gì.

Izfas chau mày lo lắng nói:

- Đã chiến không được. Có lẽ chỉ còn cách thủ thành. Nhưng mà Bang Chủ Vương có lẽ không biết, Lãnh Chúa Markham lần này còn mang đến một chiếc Xe Đạp Thành rất to lớn, thậm chí phải dùng Voi Mammoth để kéo.

Vương Hạ Quân hai mắt tròn trừng nói:

- Thật sự là Xe Đạp Thành? Làm sao có thể.

Izfas khẳng định nói:

- Chắc chắn là Xe Đạp Thành, ta nhìn thấy rất rõ, cho dù cách xa cả một Kilomet, cũng có thể cảm nhận được sự đồ sộ của nó.

Vương Hạ Quân hai mắt quay vòng vòng rồi nói:

- Hay là chúng ta bỏ Pháo Đài Forsmoon. Toàn quân rời đi, bọn chúng muốn cản cũng khó.

Izfas gật đầu nói:

- Có lẽ phải bỏ nơi này thật, ta nghĩ chúng ta cần hành động ngay đêm nay.

Vương Hạ Quân trong lòng thầm mắng, còn mấy tiếng nữa, là hắn bị cưỡng chế phải rời khỏi Yriel thế giới rồi, làm sao rời thành vào ban đêm được. Có thể dùng chức năng ủy thác, nhưng mà ủy thác cũng rất ngu, lỡ bị đối phương thì phải bảy ngày sau mới quay trở lại được. Mà hắn không muốn bảy ngày thua lỗ với những người khác nha.

Vương Hạ Quân rất không cam lòng, bỗng nhiên, một suy nghĩ táo bạo lóe lên trong đầu hắn, nhưng vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn dùng cách này. Hung hăng chửi thầm một cái, hắn nói:

- Izfas đại nhân. Liệu chúng ta có thể cô thủ được hai ngày?

Izfas nghi ngờ nói:

- Để làm gì? Người có cách gì à?

Vương Hạ Quân gật đầu nói:

- Đúng vậy, ta có thể nhờ viện binh của một Bang Hội khác, nhưng khoảng cách của đối phương đến đây cũng không gần, đại khái cần bảy ngày. Nhưng nếu bọn họ dùng Kỵ Binh di chuyển nhanh hết sức có thể, thì hẳn là chỉ hai ngày sẽ đến nơi này trợ giúp chúng ta.

Izfas hai mắt sáng lên thúc dục:

- Thật sự chỉ trong hai ngày là có viện quân xuất hiện. Số lượng nhiều không? Thực lực thế nào?

Vương Hạ Quân hung hăng gật đầu:

- Chắc chắn là rất mạnh. Bang Hội đó so với Bang Hội Thiên Ân chúng tôi mạnh hơn nhiều. Quân đội của bọn họ vào khoảng mười lăm nghìn người, Kỵ Binh hẳn là không ít.

Izfas vui mừng nói:

- Ngay lập tức báo cho bọn họ đi. Nhưng người có chắc là Bang Hội đó sẽ gửi viện quân đến hỗ trợ chúng ta? Dù sao cũng không phải là đồng minh.

Vương Hạ Quân cười nói:

- Chỉ cần biết Lãnh Chúa Markham ở đây. Bọn họ chắc chắn sẽ gửi viện quân đến. Nhưng mà ta sợ rằng, bọn họ đánh bại quân đội của Lãnh Chúa Markham xong, sẽ độc chiếm cả vùng này luôn. Không biết Izfas đại nhân có chấp nhận từ bỏ mảnh đất này?

Izfas liếc mắt nhìn Vương Hạ Quân rồi nói:

- Đẳng nào cũng mất. Ta chỉ muốn tên Lãnh Chúa Markham kia nhận một đòn đau đớn thôi. Mà bọn họ có thù với Jake Markham sao?

Vương Hạ Quân nhe răng độc ác cười:

- Không có thù. Nhưng cũng không kém bao nhiêu đâu. Bây giờ chúng ta tìm cách kéo dài thời gian đến ngày mốt, đợi viện quân đến là được.

- Viên Lập, người rồi đi, báo quân cho Phạm Tiến Khoa của Bang Hội Đại Nghĩa, nói cho bọn họ biết thông tin của Lãnh Chúa Jake Markham. Bọn họ hẳn là sẽ biết ơn ta lắm. Nhớ thù lao.

Lần này Vương Hạ Quân thật sự quyết tâm hung ác, hắn biết bản thân mình không đủ sức nuốt Jake Markham, chỉ có nhờ những Bang Hội mạnh hơn mới được. Mà theo hắn biết, ở khu vực phía nam Vương Quốc White Wing, lại ở gần đây, thì Bang Hội Đại Nghĩa chính là mạnh nhất. Đó là Bang Hội cấp ba, có tới mười lăm nghìn thành viên, đa số là thành viên chiến đấu. Mà Bang Hội Đại Nghĩa cũng không thiếu tiền ngoài đời, do có tập đoàn Đại Nghĩa hậu thuẫn, nên bên dưới có tới ba Bang Hội đàn em, chuyên cung cấp vật liệu để xây dựng Bang Hội, chừa chỗ cho những người có năng lực thì gia nhập Bang Hội Đại Nghĩa. Không giống như Bang Hội Thiên Ân của hắn, mười nghìn người, nhưng chỉ có bốn nghìn thành viên có khả năng chiến đấu.

.....

Phạm Tiến Khoa (Nhân vật xuất hiện tại Chương 2, bác nào quên có thể tra lại) từng là quản lý, huấn luyện viên của một đội tuyển RTS rất nổi tiếng hiện tại hẳn là Phó Bang Chủ của Bang Hội Đại Nghĩa, có thể xếp hạng năm Bang Hội đứng đầu đây nước Đại Nam.

Từ ngày Yriel thế giới mở cửa, nhân sinh của Phạm Tiến Khoa cũng trở nên tốt hơn, hiện tại thậm chí có thể lọt vào top một trăm người quyền lực nhất đất nước này. Vừa rời khỏi Yriel thế giới, hắn liền nhận được một cuộc điện thoại, hắn chau mày lẩm bẫm nói:

- Số ngoại quốc? Là ai nhỉ? Thôi, cứ nhận xem sao.

Phạm Tiến Khoa ấn nút chấp nhận cuộc gọi rồi chào hỏi bằng ngôn ngữ chuẩn quốc tế:

- Xin chào. Phạm Tiến Khoa xin nghe.

Sau đó hắn nghe thấy đầu dây bên kia nói ra một tràng ngôn ngữ chuyên dụng của Bắc Hoa Đế Quốc:

- * * * **.

Phạm Tiến Khoa nghe thấy có chút đau đầu, gân xanh trên trán nổi lên, cố gắng bình tĩnh nói:

- Xin sử dụng ngôn ngữ quốc tế ạ. Tôi không biết ngôn ngữ của Bắc Hoa Đế Quốc.

Bên kia, lại một tràng ngôn ngữ Bắc Hoa tiếp tục:

- * **!

Lần này Phạm Tiến Khoa thật sự nhịn không được chửi ầm lên:

- Cao nị ma. Mẹ nó, nói tiếng người cho ta.

- * **.

.....

Phía bên kia, Viên Lập ngo ngắc quay đầu sang hỏi mấy người bên cạnh nói:

- Sao hắn lại muốn làm mẹ ta? Ai biết ngôn ngữ quốc tế thì ra nói chuyện với lão già này đi. Đau đầu quá bay.

Một người lập tức tiến lên nói:

- Phó Bang Chủ, ta biết ngôn ngữ quốc tế, cứ để ta.

Người này nhận điện thoại từ Viên Lập rồi đưa điện thoại áp lên tai nói bằng ngôn ngữ quốc tế:

- Xin lỗi ngài. Người lúc này hơi ngu, không biết ngôn ngữ quốc tế. Mong ngài thông cảm.

- Mà mẹ mày thằng họ Chu. Ta biết từ ngu ngốc!

- Phó Bang Chủ. Ta đang nói chuyện với người ta. Ngài coi chừng làm hỏng chuyện của Bang Chủ đó.

Người này lại quay sang xin lỗi:

- Thật sự có lỗi. Bang Chủ chúng ta có chuyện cần báo cho ngài, là về Jake Markham. Hắn cũng ở Vương Quốc White Wing.

Phạm Tiến Khoa nghe đến Jake Markham và Vương Quốc White Wing, ngay lập tức hết giận, cẩn thận hỏi:

- Ngươi thật sự có thông tin?

Thành viên Thiên Ân khẳng định nói:

- Tất nhiên là thật. Nhưng Bang Chủ chúng ta cần một nghìn Vàng.

Phạm Tiến Khoa giật mình, một nghìn Vàng đối với Bang Hội Đại Nghĩa thật sự cũng không phải là nhỏ, nhưng vì hai chữ Jake Markham, hắn cũng không tiếc:

- Đưa tên Bang Chủ của ngươi, Vàng sẽ lập tức được gửi đến sau khi có thông tin. Một bên đưa địa điểm, một bên đưa Vàng.

Thành viên Thiên Ân ngay lập tức báo thông tin của Vương Hạ Quân và địa điểm Pháo Đài Forsmoon cho Phạm Tiến Khoa. Đồng thời, Phạm Tiến Khoa cũng chuyển Vàng qua, hắn là Phó Bang Chủ của Bang Hội Đại Nghĩa, không đến mức lừa đảo quỵt tiền mấy chuyện này.

Phạm Tiến Khoa chạy thẳng đến phòng dành cho nhân viên Bang Hội, nhìn mọi người hỏi:

- Ai chưa sử dụng hết tám tiếng?

Một người vội đứng lên nói:

- Phó Bang Chủ, ta vẫn còn.

Phạm Tiến Khoa lập tức ra lệnh:

- Người lập tức vào Yriel thế giới, nói cho em họ ta Phạm Văn Thành mang theo năm nghìn Kỵ Binh. Tốc độ nhanh nhất tiến về vị trí này, càng nhanh càng tốt. Ngày mai, ta sẽ nói lý do cho nó sau.

Phạm Tiến Khoa lập tức mô tả vị trí Pháo Đài Forsmoon cho nhân viên kia rồi dặn lại lần nữa:

- Nhắc Phạm Văn Thành, chuyện này rất quan trọng. Không được khinh thường.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Farengar phán đoán

Hôm sau.

Vương Hạ Quân vừa đăng nhập vào Yriel thế giới, ngay lập tức tìm đến Izfas nói chuyện, cả ngày hôm qua, hẳn sau khi tự tìm hiểu và cả hỏi han ý kiến người khác, cuối cùng cũng nghĩ ra một cách kéo dài thời gian, đội viện quân Bang Hội Đại Nghĩa đến.

Vương Hạ Quân nhìn Izfas nói:

- Theo như ta dự đoán, hẳn là hôm nay, không, chỉ một chút nữa thôi, Lãnh Chúa Markham sẽ cho quân đội công phá Pháo Đài Forsmoon ngay lập tức.

Izfas liếc mắt nói:

- Tất nhiên, điều này ta cũng hiểu. Vấn đề là có viện quân không, và chúng ta chống đỡ thế nào?

Vương Hạ Quân tự tin khẳng định:

- Viện quân chắc chắn là có, năm nghìn người. Còn về chuyện kéo dài thời gian, chống đỡ cho đến khi viện quân đến, ta đã có cách.

Izfas kinh ngạc nhìn Vương Hạ Quân nói:

- Bang Chủ Vương nói thật chứ? Cách thức chống đỡ quân đội Lãnh Chúa Markham thế nào?

Vương Hạ Quân đắc ý ngẩng cao đầu nói:

- Chính là quấy rối. Du kích quấy rối.

Izfas chau mày nói:

- Không phải là chiến tranh du kích không thể áp dụng trên loại địa hình này sao? Bang Chủ Vương, đây không phải là lúc để đùa.

Vương Hạ Quân liếc mắt kiêu ngạo giải thích:

- Với việc đối phương có Xe Đập Thành, chúng ta từ thủ phía trong là vô dụng, căn bản không cần đến hai ngày, chắc chỉ trong vài tiếng, là chúng ta sẽ bị tiêu diệt sạch sẽ.

Izfas gật đầu đồng ý:

- Chính là vậy. Nhưng Bang Chủ Vương, ngài cần nói nhanh một chút, ta xem quân đội Markham đang chuẩn bị xuất phát rồi. Ngài không nhanh chóng chúng ta đều bị giết.

Izfas lúc này có chút bất mãn, thời điểm nào rồi còn tính tướng, đúng là ngu xuẩn.

Vương Hạ Quân không khỏi ghen lại, nhưng nghĩ đến tình hình hiện tại, cũng đành phải nói:

- Không thể thủ thành. Vậy thì chúng ta chỉ có thể chủ động xuất kích. Nhưng mục đích của việc chủ động xuất kích này không phải để đánh bại kẻ địch, chỉ dùng để quấy rối bọn chúng, khiến chúng mệt mỏi, không thể thực hiện kế hoạch công thành được. Từ đó chúng ta sẽ đạt được mục đích.

Izfas cảm thấy có lý liền hỏi tiếp:

- Tiến hành thế nào?

Vương Hạ Quân giải thích kỹ càng:

- Bởi vì quân đội chúng ta gộp lại là năm nghìn người, đối phương là binh lính cực kỳ tinh nhuệ, nhưng chỉ có hai nghìn người. Chúng ta có thể dùng số lượng áp đảo, liên tục phái quân tấn công, để bọn họ mệt mỏi, không có thể lực công thành. Đây cũng là vấn đề mà chúng ta cần quyết định. Kế sách này, gần như là hoàn toàn để các đội quấy rối chịu chết. Hai chúng ta, mỗi bên phải bao nhiêu người là hợp lý.

Izfas suy nghĩ một chút, cảm thấy hoàn toàn chính xác, nhưng vấn đề nan giải là, bên nào sẽ phải bao nhiêu binh sĩ đi chịu chết để thực hiện kế hoạch này. Đây không phải là vấn đề đơn giản, ai muốn người của mình chết chứ. Hắn trầm giọng nói:

- Bang Chủ Vương, thời gian cũng không còn nhiều, ta cũng không muốn vòng vo. Mỗi bên phải ra ba phần tư binh sĩ. Công bằng cho cả hai. Pháp Sư và Cung Binh của ngài, cần phải giữ lại phòng trường hợp cần phòng ngự.

Vương Hạ Quân biết cũng không nên câu kéo thời gian, liền gật đầu đồng ý nói:

- Tốt, quyết định như vậy. Ta và ngài bắt đầu chuẩn bị, mười phút nữa gặp mặt tại quảng trường diệt quân.

.....

Về phía Trần Văn Lâm, sau khi toàn quyền giao lại việc xâm chiếm khu vực xung quanh Thung Lũng Markham cho hai người Tony Gelatin và Farengar von Chopin. Hắn quyết định trở lại Cú Đấm Hang Goblin, để chuẩn bị cho kế hoạch tiếp theo. Năm tháng trôi qua, trải qua vô số trận đánh lớn nhỏ, hắn hiện tại không còn là một tên tập sự Cung Thủ nữa, mà cũng coi như là một cao thủ dùng cung tên.

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm

*Tên ingame: Jake Markham

*Giới tính: Nam

*Tộc: Nhân Loại

*Chức nghiệp: Cung Thủ

*Level: 63.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi: Chiến Mã cấp 55.

*Sủng vật:

Trang bị

*Cốt Long Cung (Cung làm bằng xương Rồng) (Tím): Sát thương vật lý: 105. Thuộc tính ẩn: Nhanh như gió: Tăng 50% tốc độ tấn công vật lý.

*Mũi tên Ebony (Tím): Sát thương vật lý: 27. Thuộc tính ẩn: Sát thần: Bỏ qua 40 Phòng ngự vật lý của mục tiêu và bạo kích 100% Sát thương vật lý.

*Nightingale Armor (Cam): Phòng Thủ Vật Lý: 60. Sinh Lực: 550. Thuộc tính ẩn: Kháng Phép: Kháng 50% Sát thương phép thuật của sinh vật dưới cấp 60.

*Bao Tay Da Rồng (Tím): Tốc độ tấn công vật lý gia tăng: 0.1. Thuộc tính ẩn: Gia cường: Tăng 20% Sát thương vật lý cơ bản.

Giày Thiên Ti (Tím): Tốc độ di chuyển tăng: 100. Thuộc tính ẩn: Nhẹ như lông hồng: Di chuyển không gây ra tiếng động.

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã cộng thêm thuộc tính của trang bị)

Sinh Lực: 1990 (+20)

Pháp Lực: 720 (+10)

Thể Lực: 1340 (+20)

Công kích vật lý: 500 (+5)

Công kích phép thuật: 129 (+2)

Phòng thủ vật lý: 124 (+1)

Phòng thủ phép thuật: 64 (+1)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 6.4/S (+0.1)

Hồi pháp lực: 6.2/S (+0.1)

Hồi thể lực: 7.1/S (+0.1)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 250 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 800 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 1.3/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

Kỹ năng

Bắn tên - đánh thường: Cấp Mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 16. Sát thương: 400% Sát thương vật lý (+20%). Phạm vi 115m(+1m). Thành thực: 73%. Tiêu hao: 5 thể lực, 1 mũi tên. Thời gian Cooldown: 0 S.

Liên Hoàn Tiễn - Buff: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 10. Tốc độ tấn công vật lý tăng: 950% (+50%). Thành thực: 32%. Tiêu hao: 120 (+10) pháp lực. Thời gian Cooldown: 210 S (-10). Tồn Tại: 14 S (+1).

Băng Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 9. Sát thương: 260% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 140% Sát thương phép thuật (+10%). Thành thực: 87%. Tiêu hao: 5 Thể lực, 50 (+5) Pháp Lực, 1 Mũi tên. Hiệu ứng: Đóng băng 13 S (+1 S), sau đó làm giảm tốc độ di chuyển của mục tiêu: 26% (+2) Tốc độ chạy trong 13S (+1). Với Tinh Anh, Đầu Mục hiệu ứng giảm còn 20%. Boss hiệu ứng giảm còn 10%. Thời gian Cooldown CD: 92S - (1S).

Hỏa Tiễn - Kích Hoạt: Cấp mở: Lv1. Cấp kỹ năng: 9. Sát thương: 260% Sát thương vật lý (+20%) cộng thêm 500% Sát thương phép thuật (+50%). Thành thực: 67%. Tiêu hao: 5 thể lực, 50 (+5) Pháp lực. Hiệu ứng: Thiêu Đốt 5S, mỗi giây Sát thương tương đương 25% (+5%) Sát thương phép thuật. Thời gian Cooldown CD: 99 S - 1.

Tiền trận - Kích Hoạt: Cấp mở: lv10. Cấp kỹ năng: 4. Sát thương: 90% Sát thương vật lý (+10%) mỗi mũi tên. Mô Tả: Bắn một loạt tên về phía trước mặt trong phạm vi 30m, hình vòng cung 45 độ, chia làm 9 hàng, mỗi hàng 13 (+1) mũi tên. Thành thực: 32%. Tiêu hao: 100 Thể lực, 70 (+5) Pháp lực, 126 (+9) mũi tên. Thời gian Cooldown: 520 S - 20 S.

Thần tiễn thủ - Tỷ Lệ: Cấp mở: Lv 10. Cấp kỹ năng: 5. Mỗi khi tấn công bằng Bắn Tên có 5% Tỷ lệ xuất hiện. Tăng 70% (+10%) tốc độ tấn công, Bạo kích gia tăng 9% (+1%), bỏ qua né tránh 9% (+1%), bỏ qua phòng thủ vật lý 9 (+1). Thành thực: 23%.

Khát Máu - Phụ trợ: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: không có. Hiệu ứng: Mỗi khi mất 3% máu, tăng 1% tốc độ tấn công và 1% tỉ lệ bạo kích.

Mất Đại Bàng - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 12. Hiệu Ứng: Khoảng cách sử dụng Bắn tên tăng lên 555m (+ 5m). Thành thực: 10%. Tiêu hao: 210 Pháp Lực (+10). Tồn tại: 11.5 (+ 0.5). Thời gian hồi Cooldown: 890S (-10S).

Lướt Ngược - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 14. Hiệu ứng: Lướt ngược về phía sau 23m(+ 1). Thành thực: 8%. Tiêu hao: 95 (+5) Thể lực, 85 (+ 5)PL. Thời gian hồi Cooldown: 35S (-5).

Truy Sát - Kích hoạt: Cấp mở: 20. Cấp kỹ năng: 11. Hiệu ứng: Gia Tăng 20% Sát thương vật lý (+ 1%), 100 (+ 5) tốc độ di chuyển. Thành thực: 11%. Tiêu hao: 80 Pháp lực (+5). Tồn tại: 20S. Thời gian hồi Cooldown: 150S (-5S).

Chết chóc - Kích hoạt: Cấp mở: 30. Cấp kỹ năng: 4. Hiệu ứng: Gia tăng 16% Sát thương vật lý (+2%), 5% Bỏ qua né tránh (+1). Thành thực: 4%. Tiêu hao: 50 Pháp lực (+5).

Sát Thần Tiền - Kích hoạt: Cấp mở: 40. Cấp kỹ năng: 2. Hiệu ứng: Bắn ra một mũi tên có sát thương cực kỳ lớn bằng 1000% sát thương vật lý (+100%). Thành thực: 17%. Tiêu hao: 250 Pháp lực (+50), 50 Thể lực. Thời gian hồi: 3600S.

- Hành trang*

Vật phẩm:

+Mũi tên Ebony (Tím), số lượng 2000: Vật phẩm tiêu hao khi bắn tên. Sát thương vật lý: 27.

- Soul Gem (Cam) trống: 40 viên.
- Soul Gem (Cam) (Soul Guard): 1 viên.
- Tiền bạc: 10000 Vàng - 45 Bạc - 27 Đồng.

Thông Tin Lãnh Địa

Tên: Thôn Markham

Cấp: Thôn cấp 3.

Phồn hoa: 73945/100000.

Cư dân: 34215.

Quân đội: 2000 Bộ Binh, 1500 Kỵ Binh, 1500 Cung Binh. Tổng 5000.

Nguyên liệu: Gỗ: 8500000. Đá: 3500000. Kim Loại: 704500. Vải: 1245000. Vàng: 3500000.

Kiến trúc:

Nhà Cư Dân cấp 5: Số lượng 750.

Lâu Đài Lãnh Chúa cấp 2. Số lượng 1.

Doanh trại Bộ Binh: số lượng 3. Hắc Giáp Binh - Thuần Binh - Trường Thương Binh

Doanh trại Kỵ Binh: số lượng 2: Trọng Kỵ Binh - Cung Kỵ Binh.

Doanh trại Cung Binh: số lượng 2: Cung Binh - Ném Lao Binh.

Lò rèn. Lò mổ. Tiệm mộc. Chuồng ngựa. Tiệm may. Xưởng luyện kim. Xưởng dệt vải. Xưởng quân khí. Kho vũ khí. Bệnh Viện. Nhà Cầu Nguyễn.....

Tường Thành: 4 đoạn, mỗi đoạn 4 Kilômét.

Tháp canh: số lượng: 16.

Căn cứ phụ: Cú Điểm Hang Goblin

Hình thức: Pháo Đài.

Dân cư: 4185.

Quân đội: 500 Bộ Binh - 500 Cung Binh.

Nhà Cư Dân cấp 3: Số lượng 15.

.....

Ở Cú Điểm Hang Goblin hiện tại, một nghìn binh sĩ, toàn bộ đều là nô lệ mua được từ "Thế Giới Dưới Lòng Đất" tạo thành, bản thân họ cũng biết về thế giới đó, nên để những người này canh gác Cú Điểm Hang Goblin là tốt nhất. Trần Văn Lâm thấy hiện tại đã đến lúc chuẩn thực hiện mưu đồ với "Thế Giới Dưới Lòng Đất".

.....

- Báo, Farengar tướng quân, kẻ địch trong Pháo Đài Forsmoon có hành động.

Farengar đang cùng Tony Gelatin chỉ huy, sắp xếp quân đội, chuẩn bị cho việc công thành, bỗng nhiên nghe thấy linh trình thám cấp báo, hần chau mày quay sang hỏi:

- Chuyện gì?

Trình thám vội vàng nói:

- Quân đội kẻ địch vừa cử tám trăm binh sĩ ra khỏi Pháo Đài Forsmoon, đang hướng về chúng ta.

Farengar hỏi:

- Loại binh sĩ gì?

- Là Kỵ Binh và Cung Binh ạ.

Tony Gelatin bên cạnh cũng nghi hoặc nói:

- Bọn chúng muốn làm gì? Mang tám trăm binh sĩ ra đánh trận à? Máy nghìn còn không ăn thua.

Farengar suy nghĩ một chút, lạnh lùng nói:

- Ngay lập tức cử ba đội trinh thám hướng về phía bắc, tây bắc và đông bắc tìm hiểu tình hình, khoảng cách nửa ngày di chuyển. Nếu có bất kỳ tình hình lạ thường, đội quân kỳ lạ nào xuất hiện, ngay lập tức báo cáo.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Gặp khó

Tony Gelatin nghe thấy Farengar ra mệnh lệnh cho trinh thám, hai mắt lóe lên hỏi:

- Farengar tướng quân, ý người là quân địch có viện binh.

Farengar gật đầu:

- Chắc chắn là có viện binh, chỉ không biết là bao nhiêu mà thôi. Bọn chúng cử binh sĩ ra ngoài, chính là với mục đích quấy rối chúng ta, đợi viện binh đến.

Tony Gelatin sát khí bốc lên nói:

- Vậy chúng ta tương kế tựu kế, một lần phá thành chúng.

Farengar gật đầu nói:

- Chắc chắn là vậy, chúng ta cần phá Pháo Đài Forsmoon trước khi viện quân đến. Ngài chuẩn bị chỉ huy Trọng Kỵ Binh bao vây xung quanh lâu đài, đợi khi phá cổng thành công thì tràn vào tàn sát là được.

Tony Gelatin trầm giọng nói:

- Ta sẽ đi chuẩn bị. Lần này phá Pháo Đài Forsmoon nhờ cả vào người

Nhìn Tony Gelatin rời đi, Farengar lớn tiếng nói:

- Hắc Giáp Binh!

- Có!

- Tiến về Pháo Đài Forsmoon. Giết tám trăm tên rác rưởi kia.

- Giết! Giết!

- Thuần Binh!

- Có!

- Theo sau Hắc Giáp Binh. Khi đã đánh bại đội tám trăm người kia, các người lên trước, thành lập trận hình Tam Liên. Giết bất cứ kẻ nào có ý định ra khỏi thành, nếu bọn chúng mở cổng thành, nhanh chóng tràn vào chiếm lấy quyền kiểm soát.

- Vâng!

- Xe Đạp Thành, xuất phát.

.....

Vương Hạ Quân đứng trên tường của Pháo Đài Forsmoon, sắc mặt ngưng trọng nói thầm:

"Hi vọng kế hoạch thành công."

Sau đó hắn hét lên:

- Ra lệnh cho đội du kích một, Kỵ Binh xung phong, Cung Binh đứng từ xa quấy nhiễu.

Viên Lập đứng bên cạnh, chỉ về phía xa nói:

- Bang Chủ, quân đội Lãnh Chúa Markham đã hành động.

Vương Hạ Quân sắc mặt lo lắng nói:

- Vẫn là chậm một chút, Thiết Giáp Kỵ Binh của bọn chúng xuất chiến rồi.

Nhìn thấy đoàn Thiết Giáp Kỵ Binh này như một dòng lũ tiến lên, Vương Hạ Quân không khỏi nhớ lại trận đánh hôm qua, quả thật quá thảm bại, nếu không phải để một tên Phó Bang Chủ ở lại cùng Thuần Chiến Sĩ, Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ cố gắng cầm chân đội quân kinh khủng này, thì toàn bộ đã bị đánh đến tan tác.

Sau đó, Vương Hạ Quân lại nhìn thấy phía sau Thiết Giáp Kỵ Binh, một đội quân toàn thân mặc giáp đen, thương dài sáu mét, tay trái cầm khiên tròn, nhìn giống như một con nhím khổng lồ, gai nhọn sẵn sàng đâm thủng bất kỳ kẻ nào dám lại gần tấn công. Hắn nhìn thấy kiểu binh chủng này, không khỏi nể sợ:

- Chết tiệt, lại là kỵ binh, tên khốn Jake Markham này lấy đâu ra nhiều Vàng, mà có thể lập được hai đội này.

.....

Tony Gelatin dẫn đầu một nghìn Trọng Kỵ Binh, hắn nhìn Pháo Đài Forsmoon chỉ còn cách năm trăm mét, hắn lập tức hét lớn:

- Tàn ra. Bao vây.

Tiếng giáp sắt va đập, tiếng ngựa hí, tiếng, tiếng vó ngựa dồn dập vang lên. Trọng Kỵ Binh rẽ ra xung quanh, giống như một đàn châu chấu nhanh chóng hướng phía Pháo Đài Forsmoon bao vây lại, không hề tham chiến, bỏ qua cả tám trăm binh sĩ kẻ địch.

Tám trăm binh sĩ Pháo Đài Forsmoon nhìn thấy Kỵ Binh đối phương tản ra, không khỏi có chút sợ hãi không biết làm gì, thì bỗng nhiên thấy một đội quân mặc giáp đen tiến đến. Nghĩ đến lời dặn của hai vị chủ nhân, bọn họ cẩn thận lùi lại, mặc kệ Kỵ Binh phía sau, lao lên điên cuồng.

Farengar phát tay lên ra lệnh:

- Hắc Giáp Binh, nó chuẩn bị. Bắn.

Huu huu huu.

Phốc.

Kỵ binh Pháo Đài Forsmoon lần lượt ngã xuống dưới những mũi tên của Hắc Giáp Binh.

- Phương trận, cần quét.

Rầm.

Gần như cùng lúc, hàng trước Hắc Giáp Binh nâng trường từng bước tiến lên, dùng khiên tròn ngăn cản những mũi tên từ phía kẻ địch.

Hai đội quân va chạm vào nhau, mũi thương sắc nhọn lóe lên, xuyên thủng những Kỵ Binh có ý định lao vào, có người thậm chí còn bị treo trên không trung.

Một tên Kỵ Binh Light Elve nhanh nhẹn nhảy xuống khỏi lưng chiến mã, tránh né những mũi thương nhọn, khi vừa áp sát vào đội hình của Hắc Giáp Binh, thì ngay lập tức thấy trước mắt binh sĩ tách ra, ba tên Hắc Giáp Binh cầm kiếm hai lưỡi sắc bén lao lên phía trước, lần lượt đâm vào ngực, vai,

bụng hấn. Kỵ Binh Light Elve bắt lực ngã xuống. Ba Hắc Giáp Binh kia cũng nhanh chóng lùi về phía sau hàng đầu tiên, Hắc Giáp Binh cũng khép kín lại.

Hai quân hung hăng và chạm vào nhau, tiếng la hét thảm thiết, tiếng ngựa hí vang trời.

Ở phía xa, Vương Hạ Quân gương mặt co giật, hấn thấy binh sĩ bên mình thua cũng quá nhanh, gần như chỉ trong chưa đầy mười phút, đã phân ra thắng bại.

Farengar nhìn tình hình hét lớn:

- Thuần Binh, bảo vệ Xe Đạp Thành lên phía trước. Hắc Giáp Binh, cản quét, gặp kẻ địch, giết không tha.

.....

Vương Hạ Quân trợn mắt trừng trừng nhìn Xe Đạp Thành từng bước, từng bước áp sát Pháo Đài Forsmoon, hấn la lên:

- Mau đưa quân đội ra ngăn cản.

Izfas lắc đầu:

- Không thể, Thiết Giáp Kỵ Binh chỉ cách cổng thành hai mươi mét, không đóng cổng kịp.

Vương Hạ Quân lo lắng nói:

- Vậy bây giờ làm gì?

- Dựa vào kiến trúc trong Pháo Đài, cố thủ, kéo dài thời gian.

.....

Xe Đạp Thành như một quái vật khổng lồ chậm rãi tiến đến, mặc cho Pháp Sư của Bang Hội Thiên Ân tung kỹ năng tấn công vào lớp chắn của Xe Đạp Thành, nhưng không hề có tác dụng.

Farengar ra lệnh:

- Chuẩn bị, phá.

Rầm

Thanh gỗ được bọc bằng thép hung hăng va chạm vào cổng thành, thậm chí làm cho một phần Pháo Đài Forsmoon run rẩy vì dư chấn mạnh mẽ.

Thanh gỗ phá thành lại từ từ được kéo lùi về phía sau.

Rầm

Cánh cổng Pháo Đài Forsmoon hung hăng bật ra, đổ sập vào phía bên trong, đè chết mấy chục binh sĩ Light Elve đang đứng gần cổng thành.

Farengar hô lớn:

- Thuần Binh, dùng đội hình mai rùa, thiết lập phòng tuyến cản quét, ta muốn tất cả những nơi mọi người đi qua, không có tên Light Elve hay Thiên Ân nào lọt lưới.

- Hắc Giáp Binh hỗ trợ theo sau Thuần Binh, dùng nỏ tiêu diệt các mục tiêu ở xa.

- Tony Gelatin tướng quân, ta cần binh sĩ của ngài hỗ trợ, nắm giữ quyền kiểm soát Pháo Đài Forsmoon.

Quân đội Thôn Markham nhanh chóng thiết lập đội hình, tản ra các con đường xung quanh, tìm kiếm địch nhân tiêu diệt.

Mười Hắc Giáp Binh thổi vũ khí thành kiếm hai lưỡi, vừa đi vào một căn nhà ba tầng, liền nghe tiếng hét:

- Pháp Sư, dùng kỹ năng phá nhà.

Oanh.

Ầm ầm.

Tòa nhà bằng đá kiên cố, bị gần năm mươi Nguyên Tố Pháp Sư dùng kỹ năng Địa Chấn, Hỏa Pháo tấn công vào phần chân tường, đổ sập trong chớp lát. Đất đá, gỗ đổ sập lên cơ thể mười binh sĩ Hắc Giáp Binh. Mặc dù trên chiến trường, bọn họ không sợ cung tên, nhưng lại bị kẻ dùng lực phá nhà của Light Elve giết chết.

Trong chốc lát, các tòa nhà bốn phía bị các Nguyên Tố Pháp Sư hợp lực phá vỡ, giết chết không ít Thuần Binh và Hắc Giáp Binh đang càn quét xung quanh.

Farengar chau mày lại, bên Light Elve dùng kế hoạch này, thực sự làm vướng tay vướng chân Thuần Binh và Hắc Giáp Binh vốn không quá cơ động. Hắn lập tức làm quyết định:

- Tất cả Thuần Binh, Hắc Giáp Binh lui về, chiếm lấy tường thành.

Tony Gelatin cũng nhanh chóng ra lệnh:

- Trọng Kỵ Binh, chiếm giữ khu vực chưa bị phá hủy, lập tuyến phòng ngự, hỗ trợ Bộ Binh.

Tony Gelatin nhìn đội quân sa vào khổ chiến, không khỏi lo lắng nói:

- Thật sự vướng víu tay chân. Bây giờ chúng ta làm thế nào?

Farengar suy nghĩ một lát nói:

- Có lẽ phải đổi chiến thuật, không thể tiếp tục như vậy.

Tony Gelatin nói:

- Chúng ta chuyển mục tiêu, không chia ra khống chế toàn bộ Pháo Đài, mà tập trung chiếm cứ khu vực quan trọng nhất của bọn chúng.

Farengar gật đầu nói:

- Chuyển sang tấn công thẳng vào lâu đài chính.

Tony Gelatin:

- Ngươi tấn công lâu đài chính, dọn sạch chướng ngại vật trên đường. Ta sẽ tìm cơ hội, đánh thẳng vào đại quân của họ.

.....

Là một đội quân tinh nhuệ, trang bị tốt kém, huấn luyện bài bản. Nhưng hiện tại Thuần Binh và Hắc Giáp Binh đang phải làm nhiệm vụ dọn đá chắn đường đến quảng trường duyệt binh của Pháo Đài Forsmoon. Ngay phía sau quảng trường đó, chính là nơi ở của những nhân vật cao tầng, lãnh đạo của Pháo Đài Forsmoon, một tòa lâu đài nhỏ.

Để Thuần Binh dọn đá, Hắc Giáp Binh bình cảnh giới, quả thật là cực kỳ ủy khuất cho những binh sĩ tinh nhuệ này. Hiện tại cũng không có cách nào, Farengar không có lựa chọn nào khác, nếu không dọn đất đá để cho Trọng Kỵ Binh hỗ trợ, thì trận đánh sắp tới sẽ tốn rất nhiều thời gian. Hắc Giáp Binh dù mạnh, nhưng lực sát thương không lớn bằng Trọng Kỵ Binh, muốn tiêu diệt hơn ba nghìn tàn quân còn lại, cũng không phải dễ dàng.

.....

Viên Lập chạy đến bên cạnh Vương Hạ Quân nói:

- Bang Chủ, bọn chúng lại tập hợp binh lính, đang hướng thẳng đến chỗ chúng ta.

Vương Hạ Quân bình tĩnh nói:

- Tiếp tục phá những kiến trúc kia, cản đường bọn chúng.

Viên Lập lắc đầu nói:

- Đã thử. Nhưng bọn Bộ Binh mặc giáp đen hiện tại rất cẩn thận. Chỉ cần có bất kỳ Nguyên Tố Pháp Sư nào vào trong phạm vi năm mươi mét, sẽ bị nổ bắn chết ngay lập tức. Hiện tại chỉ còn hai trăm Nguyên Tố Pháp Sư mà thôi.

Vương Hạ Quân hỏi:

- Thật sự không có cách nào?

Viên Lập nói:

- Hiện tại Izfas đã tập trung toàn bộ số binh sĩ còn lại, ngay tại quảng trường duyệt binh, ngăn cản kẻ địch tiến vào lâu đài.

Vương Hạ Quân hung hăng nói:

- Không thể cản được. Lập tức chuẩn bị, chúng ta tìm cách trốn khỏi đây.

Viên Lập kinh ngạc nói:

- Nhưng mà thành viên Bang Hội đã ra quảng trường duyệt binh rồi.

Vương Hạ Quân đá Viên Lập một cái chửi:

- Ngủ gật, là ta, ngươi và Đằng Thanh Vô âm thầm rời đi. Mặc kệ bọn họ, chúng ta sẽ đền bù bằng tiền lương sau.

...

Tony Gelatin dẫn đầu Kỵ Binh, nhìn Izfas đang dẫn đầu ba nghìn binh sĩ Light Elve và Bang Hội Thiên Ân, hô lớn:

- Lũ Light Elve, chuẩn bị trả giá đi.

Izfas cười nói:

- Đồ Nerz thô lỗ. Giết được bọn ta thì làm sao, vẫn còn vô số Light Elve khác đang xâm chiếm khu Seval của bọn ngươi, các ngươi cản được chắc.

Tony Gelatin gầm lên:

- Ta sẽ tiêu diệt những kẻ đó, lần lượt từng người một. Trọng Kỵ Binh, xung phong.

- Giết.

Một nghìn Trọng Kỵ Binh điên cuồng lao lên, sát khí xông lên tận trời, bọn họ toàn bộ là người dân tộc Nerz, thù hận đối với Light Elve đảo Yshin là cực kỳ lớn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Nghi thức Cổ Chiến. Tony Gelatin vs Izfas De Gust

Nhờ lực từ chiến mã lao nhanh, những thanh trường thương trên tay Trọng Kỵ Binh vô cùng lợi hại, giống như lưỡi hái tử thần đang gặt hái sinh mệnh của những binh sĩ Light Elve. Thậm chí, không ít mũi thương còn đâm xuyên hai người.

Tony Gelatin hai mắt đỏ ngầu, vết thương xuống đất, tay cầm trọng kiếm Claymore chém mạnh xuống.

Phụt.

Một cái đầu của binh sĩ Light Elve rơi ra, thân xác của gã cũng đổ rạp xuống, phần đầu lăn chưa bao lâu thì bị chiến mã đạp nát phân hợp sọ, vô cùng thê thảm.

- Giết!

Giết một người, Tony Gelatin cũng không lùi bước, mũi kiếm đâm nhanh, xuyên thủng cổ họng một binh sĩ Light Elve khác, uy thế khủng bố từ trên thân hắt tỏa ra, làm chấn nhiếp kẻ địch xung quanh. Như Trần Văn Lâm từng đánh giá, hẳn chính là người thích hợp nhất, và có thể làm tốt nhất khi đảm nhiệm vị trí đứng đầu mũi nhọn trong Tam Giác Kỵ Binh.

Đương Phốc.

Lại một kiếm chém xuống, binh sĩ Light Elve cố gắng nâng kiếm chống đỡ, nhưng một kiếm kia uy lực quá kinh khủng, kiếm hạ xuống, vũ khí đứt làm đôi, uy thế không giảm chém xuyên qua bả vai của gã.

Như một vị thần trên chiến trường, Tony Gelatin giống sói vào bầy dê, đại sát tứ phương, không sợ sống chết. Trên chiến trường, sinh tử khó đoán, thân do bất kỳ, nhưng hẳn không sợ hãi.

Khắp nơi trên quảng trường duyệt binh của Pháo Đài Forsmoon, ánh thương lóe sáng, tiếng vũ khí va chạm, tiếng xương thịt bị chém đứt, tiếng la hét thảm thiết, tiếng chiến mã hí dài. Sát khí sôi trào, ảnh hưởng đến cả những thành viên Bang Hội Thiên Ân, vốn chưa quen chiến tranh, cũng trở nên điên cuồng.

Trường thương đâm xuống, đao kiếm vung lên, mạng người trên chiến trường, giống như không đáng một đồng. Mùi máu tanh nồng nặc tỏa ra, tạo nên

cảnh tượng vô cùng hãi hùng.

Bỗng nhiên Tony Gelatin hét lên một tiếng:

- Hàng thứ ba, ném lao.

Phốc. Phốc.

Ác mộng của người Light Elve mấy ngày vừa qua lại xuất hiện, mẩu lao ngắn, nhưng sắc nhọn, xuyên thủng mọi loại hình phòng ngự, đâm lủng thân thể của bất cứ ai xui xẻo trở thành mục tiêu của chúng.

Izfās cũng điên cuồng hét lớn:

- Pháp Sư, phép thuật loại lửa, toàn lực công kích.

Oanh.

Oanh.

Oanh.

Oanh.

Như pháo nổ vang trời, một biển lửa mọc lên ngay tại khu vực hai bên giao chiến. Tiếng ngựa hí do bị lửa đốt vang lên, không ít Trọng Kỵ Binh bị hỏa lực quá mạnh, thiêu bỏng thân thể.

- Hắc Giáp Binh, nhắm vào hậu quân, nỏ chuẩn bị. Bắn.

Huru huru huru huru.

Farengar cũng không cam lòng ngồi yên, lập tức ra lệnh Hắc Giáp Binh dùng nỏ giết hết những binh sĩ có khả năng tấn công từ xa.

- Cung Binh, bắn.

Farengar nhìn thấy mưa tên lao về phía Hắc Giáp Binh, liền ra lệnh:

- Khiên tròn. Thủ.

Đình.

Đình.

Đình.

Mặc dù khiên tròn không thể che được hết mọi vị trí như khiên chữ nhật của Thuần Binh, nhưng cũng đủ để che đi vị trí hiểm yếu.

Trọng Kỵ Binh do Tony Gelatin dẫn đầu, đã phá hủy hàng phòng ngự của Light Elve kết hợp với thành viên Bang Hội Thiên Ân.

Trên chiến trường, Trọng Kỵ Binh hoành hành, là không thể ngăn cản, những cú xung phong chiến mã dũng mãnh, xé toạc mọi loại đội hình, chẳng may thì chỉ có Trường Thương Binh loại xịn, dùng thương dài năm sáu mét, mới có thể cản lại đôi chút, nhưng cũng khôn thể cản được những cú ném lao chết chóc.

Chỉ trong chốc lát, Tony Gelatin đã nhìn thấy gã Light Elve ăn mặc chiến giáp nổi bật, tay cầm song kiếm, tóc dài chải ngược, mũ giáp tinh tế trước mặt. Hắn nhìn đối phương chậm rãi nói:

- Izfās De Gust. Ta đã đến.

Izfās cười thầm một tiếng rồi chậm rãi nói:

- Bọn ta đã thua. Ta yêu cầu một trận đơn đấu. Theo nghi thức Cổ Chiến.

Izfās biết rõ tình hình hiện tại, Kỵ Binh, Bộ Binh của gã đều chết sạch. Cung Binh Pháp Sư cũng chết không ít, hiện tại chỉ còn lại chưa đến năm trăm người, lại không có khả năng ngăn cản Thiết Giáp Kỵ Binh xung phong, muốn kéo dài thời gian chỉ có cách: Đấu Tướng.

Izfās thân là con trai Thân Vương của tộc Light Elve đảo Yshin, bản thân gã chiến lực cũng có thể coi là tạm được trong nhóm người cùng tuổi. Gã năng lực cũng không tệ lắm, mới được cha gã đưa ra ngoài rèn luyện, nếu như được một phen thành tích không tệ, thì khi trở về gia tộc, sẽ được trọng dụng hơn.

Izfās mặc dù bình thường hơi lười chiến đấu một chút, nhưng gã vẫn có phần tự tin vào thực lực của mình. Gã đã thấy Tony Gelatin oai hùng thể nào trên chiến trường, tự nhận bản thân gã có khả năng cũng không kém.

Tony Gelatin cũng biết đối phương đang cố kéo dài thời gian, đợi viện quân đến. Nhưng là một vị Dũng Tướng, hắn cũng muốn có một trận đơn đấu, với kẻ địch mạnh mẽ, nên xuống khỏi chiến mã rồi gật đầu nói:

- Được. Ta chấp nhận. Toàn bộ Trọng Kỵ Binh, lùi về phía sau hai mươi bước.

Izfas cũng có chút hi vọng, hai tay rút song kiếm có phần cong cong, khá giống lưỡi đao, gã nâng hai kiếm lên trời hét lớn:

- Izfas De Gust. Con trai của Gerard De Gust, cầu nguyện Đấng Sáng Tạo Light Elve - Vị Thần Morath, hãy ban cho ta lòng dũng mãnh vì trận chiến này.

Tony Gelatin cũng nâng cao thanh trọng kiếm Claymore lên, lớn giọng nói:

- Tony Gelatin. Tướng quân Lãnh Địa Markham. Nguyên xin Thần Chiến Tranh Zeta chứng kiến.

Izfas nheo mắt trầm giọng nói:

- Tony Gelatin, tốt, ta đã biết tên của ngươi. Giết.

Tony Gelatin lạnh lùng gầm:

- Giết.

Tony Gelatin di chuyển nhanh nhẹn, hai tay cầm trọng kiếm Claymore nâng lên quá đầu, dùng lực chém mạnh về phía đối phương.

Izfas cũng gầm lên, nâng hai kiếm bắt chéo đón đỡ:

Đương.

Izfas hai tay tê rần, lùi lại phía sau vài bước, trong lòng thầm nghĩ:

"Thật mạnh, không thể dùng sức đối cứng".

Tony Gelatin cũng giật mình không kém, lực phản chấn vừa rồi làm hắn thoáng phải lùi về sau một bước.

Nếu Tony Gelatin nhìn giống như một gã to con, cơ bắp cuộn cuộn, thân hình lực lưỡng. Thì Izfas nhìn qua có vẻ mảnh khảnh, hẳn là lực lượng thua kém rất xa, nhưng không ngờ lại có thể cứng rắn chịu một đòn mạnh nhất của Tony Gelatin.

Tony Gelatin hưng phấn hẳn lên, từ trước đến giờ, ngoại trừ con Dremois thực lực quá mạnh, không thể đối đầu thì đây là lần đầu tiên hắn gặp người có thể đơn đấu với hắn.

Một kiếm quét ngang.

Izfas vội vàng ngửa người, hai chân khụy xuống, né tránh được một đòn, rồi dùng tốc độ nhanh đến vô lý đứng thẳng người, hai kiếm đâm thẳng về phía ngực của Tony Gelatin.

Tony Gelatin thu tay rút kiếm ngang ngực, chống đỡ một đòn.

Đinh.

Đinh.

Thanh kiếm nặng nề trong tay Tony Gelatin giống như cánh tay nối dài, liên miên không dứt chém về phía Izfas.

Bản thân Izfas cũng không vừa, song kiếm lóe lên như ánh sáng, làm người hoa mắt. Gã vừa sử dụng khả năng nhanh nhẹn của người Light Elve để né tránh, vừa tìm cơ hội phản kích.

Đương.

Lần này, Izfas biết không thể né tránh được, đành phải gờ hai thanh kiếm chống đỡ, lực lượng truyền đến làm gã suýt nữa bị tuột kiếm khỏi tay, bàn tay cũng bật ra máu.

- Giết.

Thấy thời cơ đến, Tony Gelatin không bỏ lỡ, tiếp tục dùng áp sát.

Bành.

Izfas chịu không nổi nữa, hai kiếm tuột khỏi tay, cả người bị đánh bay ngược lại vài mét, miệng mũi phun ra máu, mặc dù bên ngoài nhìn không thấy vết thương, nhưng bên trong cơ thể gã đã chấn động không nhẹ, nội tạng như bị lệch khỏi vị trí. Cười thầm một tiếng, Izfas nói:

- Giết ta đi. Ta đã thua.

Gril De Gust bỗng nhiên từ đâu lao ra hét:

- Dừng lại, đồ Nerz thô lỗ, ngươi biết hai anh em ta là ai chẳng? Chúng ta là con của Thân Vương. Cha ta đã đạt cấp độ Divine, ngươi nếu dám đụng tới chúng ta, ông ấy sẽ hủy cả cái thôn kia của bọn ngươi.

Izfās trầm mặt nói:

- Gril, đủ rồi em trai, chúng ta dùng nghi thức Cổ Chiến, trong hai chúng ta, cần có một người phải chết.

Tony Gelatin hai mắt lạnh lùng nhìn hai anh em quý tộc Light Elve nói:

- Nhớ kỹ tên của ta. Tony Gelatin.

Trọng kiếm Claymore vung lên, đang định chém xuống, bỗng nhiên hắn thấy một lực lượng vô cùng khủng khiếp truyền tới, đẩy văng hắn ra cả chục mét, trọng kiếm cũng rời tay.

Thân thể Tony Gelatin giống như bị xe tải va vào, văng ngược ra sau. Hắn cố gắng đứng lên, miệng phun máu tươi, ánh mắt lạnh lùng găm lên:

- Người nào? Dám xen vào nghi thức Cổ Chiến. Ngươi muốn khinh nhờn các Vị Thần?

Từ không trung, ngay phía sau hai anh em Izfās và Gril, một người đàn ông trung tuổi, mặc áo pháp sư màu tím, dáng vẻ khỏe mạnh, khí chất uy nghi, mái tóc bạch kim chải ngược về phía sau, hai tay chấp sau lưng, chậm rãi nói:

- Thân Vương tộc Light Elve đảo Yshin, Gerard De Gust. Đó là hai đứa con trai duy nhất của ta, ta không thể đứng nhìn ngươi giết chúng nó được.

Tony Gelatin gằn giọng nói:

- Ngươi quên già đã mang Vị Thần Morath ra thế?

Gerard De Gust lắc đầu nói:

- Ta rất nhiên là không quên, ta chứng kiến trận đấu này từ đầu đến cuối, chúng ta thua. Quân đội tùy ngươi xử lý, nhưng ta sẽ mang hai đứa con đi. Cho dù là Cổ Chiến cũng không được.

Tony Gelatin gật đầu nói:

- Ngươi cứ thoải mái, ta cũng không cần được ngươi mang chúng đi. Nhưng với điều kiện là ngươi chịu nổi hình phạt từ các Vị Thần.

Gerard De Gust cũng không muốn nói nhiều, hai tay nâng lên, hai luồng ánh sáng đưa Izfās và Gril bay đi xa, còn lão cũng nhanh chóng chân đạp không trung, rời đi trong chớp mắt.

.....

Tại một ngọn núi phía xa Pháo Đài Forsmoon, Gerard De Gust đặt hai đứa con trai mình xuống, miệng phun một ngụm máu tươi, lão ngã gục xuống đất, cố gắng dùng sức nói:

- Ta bị trừng phạt, tạm thời gần như mất hết sức mạnh, lát nữa sẽ có người đến đón chúng ta. Gril, con canh chừng xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Thu hoạch khổng lồ

Izfās đau đớn cúi đầu nói:

- Cha, con trai làm người thất vọng rồi. Con không thể giữ được Pháo Đài Forsmoon.

Gril cũng cúi đầu thấp xuống nói

- Cha, con vô dụng, không thể trợ giúp gì cho anh Izfās.

Gerard De Gust ngồi dựa vào gốc cây, nhìn hai đứa con trai ôn hòa nói:

- Không, hai người các con làm ta rất tự hào. Izfās, con mặc dù không giỏi làm Thống Soái, tướng lĩnh một phương, nhưng quyết định hủy kiến trúc

chặn đường, hay sử dụng nghi thức Cổ Chiến với Tony Gelatin, đều làm ta rất hài lòng. Con có thể trong lúc khó khăn, làm ra quyết định như vậy, là đã rất khó rồi.

- Còn Gril, mặc dù con bỏ binh sĩ Thung Lũng Markham chạy trốn, nhưng con lại dám ở phút cuối, ra mặt bảo vệ anh trai mình, rất tốt.
- Còn việc mất Pháo Đài Forsmoon, cũng không vấn đề gì. Sau này chiếm lại là được. Đối thủ của các con quá mạnh, muốn bảo vệ được Pháo Đài Forsmoon là không thể.

.....

Farengar nhìn Tony Gelatin nói:

- Gelatin tướng quân, ngươi không có vấn đề gì chứ?

Tony Gelatin lắc đầu nói:

- Gerard De Gust không dám ra tay quá nặng với ta. Được rồi, không nói chuyện này nữa, chúng ta cần kết thúc cuộc chiến, chuyện còn lại giao cho ngươi. Ta cần nghỉ ngơi một chút. Đúng rồi, Lãnh Chúa đại nhân nói, không thu tù binh.

Nói xong, Tony Gelatin bước đi có chút loạng choạng, đến chỗ thanh trọng kiếm Claymore lượm lên, tra kiếm vào bao, rồi treo lên chiến mã dùng sức hét:

- Toàn bộ Trọng Kỵ Binh, tuân theo chỉ thị của tướng quân Farengar von Chopin.
- Tuân lệnh!

Farengar gật đầu nói:

- Gelatin tướng quân, ta sẽ hoàn thành tốt. Thuần Binh đâu?

Gần bốn trăm Thuần Binh đồng loạt hét lên:

- Có!

Farengar nói:

- Đội hình vòng cung, Tam Liên trận, áp sát bọn chúng, giết.
- Thận lệnh.
- Hắc Giáp Binh đâu?
- Có!
- Theo sau Thuần Binh, yểm trợ, có thể dùng nỏ tấn công.
- Tuân lệnh.

.....

Ba tiếng sau. Tại phòng họp thuộc lâu đài chính của Pháo Đài Forsmoon.

Farengar nhìn Tony Gelatin ngồi đối diện, suy nghĩ một chút nói:

- Tình hình có vẻ không ổn lắm, Gelatin tướng quân, chúng ta cần tìm giải pháp.

Tony Gelatin nghi ngờ hỏi:

- Có việc gì khó khăn mà ngươi không xử lý được được?

Farengar thở dài nói:

- Chúng ta thiệt hại cũng không nhẹ. Trọng Kỵ Binh chỉ còn bảy trăm người, Hắc Giáp Binh là ba trăm người, Thuần Binh vẫn còn ba trăm năm mươi người.

Tony Gelatin gật đầu nói:

- Quả thật thiệt hại khá nặng, nhưng vẫn trong dự đoán của Lãnh Chúa đại nhân. Còn có việc gì rắc rối?

Farengar nói:

- Theo tình báo thu được, có hai việc chúng ta cần quan tâm. Thứ nhất đó chính là liên minh của hai mươi ba Lãnh Chúa khu vực này, tổng binh lực vào khoảng tám nghìn người.
- Thứ hai, chính là ở phía bắc, có một đội Kỵ Binh gần năm nghìn người, đang tiến về Pháo Đài Forsmoon, khí thế hung hăng. Hẳn là viện binh của Light Elve và Bang Hội Thiên Ân.

Tony Gelatin sắc mặt có chút khó coi, trầm giọng nói:

- Vậy bây giờ chúng ta cần làm gì?

Farengar lắc đầu nói:

- Rất khó giữ Pháo Đài Forsmoon, binh sĩ của chúng ta đã chiến đấu mật độ cao mấy ngày liền, đã rất mệt mỏi, mà tổng số binh sĩ cũng chỉ còn hơn một nghìn ba trăm người. Với tình hình hiện tại, chúng ta không thể bảo vệ nơi này.

Tony Gelatin bắt đầu gật đầu đồng ý:

- Chắc là phải rời đi thật, chúng ta chuẩn bị trở lại Cú Điểm Hang Goblin thôi.

Farengar gật đầu:

- Ta chiếm được một tấm bản đồ của người Light Elve, cũng đánh dấu khá chi tiết địa điểm nơi các thế lực quanh đây. Coi như chuẩn bị cho kế hoạch trở lại. Cũng không phải là không có thu hoạch gì. Người thế nào, có thể lên đường chứ?

Tony Gelatin nói:

- Có thể, lão Gerard De Gust ra tay cũng không nặng lắm. Chúng ta cần đi ngay. Mà Xe Đạp Thành thế nào?

Farengar nói:

- Ngay khi phá cổng Pháo Đài Forsmoon, ta đã ngay lập tức ra lệnh đưa Xe Đạp Thành trở về. Hiện tại chắc cũng rời khỏi Thung Lũng Markham khá xa.

.....

Hai tiếng trước đó, tại lãnh địa của Lãnh Chúa Andrew Connor, là Lãnh Chúa có lực lượng quân đội được xem là lớn nhất khu vực này, với hơn hai nghìn người.

Khu vực xung quanh đây có một tên gọi, là Rừng Villiant, xung quanh đây vốn có hai mươi tư Lãnh Chúa, nhưng khi Lãnh Địa Markham bị quân đội người Light Elve do Izfas De Gust lãnh đạo tiêu diệt, thì chỉ còn hai mươi ba.

Lúc trước, các Lãnh Chúa xung quanh cũng không ưa nhau, nhưng từ khi Lãnh Địa Markham bị tiêu diệt, các Lãnh Chúa như sự tỉnh, vội vàng tụ họp lại, thành lập một liên minh chống lại người Light Elve. Hai mươi ba lãnh địa tập hợp lại, quân đội cũng lên đến tám nghìn người.

Nhờ có vậy, Izfas De Gust mới chần chừ, chưa dám tấn công, mở rộng khu vực kiểm soát ngay lập tức. Mặc dù nếu so về độ tinh nhuệ, quân đội của liên minh hai mươi ba lãnh địa so với người Light Elve kém nhiều.

Lãnh Chúa Andrew Connor liếc nhìn một vòng những Lãnh Chúa xung quanh, sau đó nói:

- Hôm nay ta mời các vị đến đây, vì muốn thương lượng và bàn bạc cùng mọi người. Tương lai chúng ta sẽ thế nào?

Một vị Lãnh Chúa nói:

- Con trai của Lãnh Chúa Markham trở lại, hơn nữa còn có quân đội hùng mạnh, tinh nhuệ, khí thế hung hăng, vừa đánh bại gã Light Elve Izfas De Gust. Cũng coi như là giúp đỡ chúng ta thoát khỏi sự đe dọa của bọn Light Elve.

Một Lãnh Chúa khác ngay lập tức nói:

- Vừa thoát miệng sói lại vào hang cọp mà thôi. Lão già Markham có đứa con trai thật tốt, làm còn tốt hơn tất cả chúng ta cộng lại. Nhưng mà dã tâm của Jake Markham chắc chắn là không nhỏ, Light Elve bị hắn đánh bại, thì mục tiêu của hắn sẽ chuyển lên người chúng ta.

Andrew Connor đành phải nói:

- Đó cũng là lý do ta muốn mọi người cùng bàn bạc với nhau, xử lý chuyện này thế nào? Hơn nữa, theo tình báo mà ta thu được, có một đội quân khá đông, lên tới năm nghìn Kỵ Binh đang di chuyển về phía Pháo Đài Forsmoon. Đội Equan của Lãnh Chúa Jake Markham cũng đang gặp khó. Thật ra, ý định của ta là chúng ta đồng loạt hàng phục Lãnh Chúa Jake Markham.

Mấy vị Lãnh Chúa khác vội vàng la lên:

- Lãnh Chúa Andrew Connor, ngài đưa phải không? Chúng ta vất vả thành lập liên minh chống loài Light Elve, bây giờ ngài lại đề nghị mọi người hàng phục Lãnh Chúa Jake Markham. Không phải là lập ra liên minh để đưa sao?

Andrew Connor giải thích nói:

- Ta cũng không phải là lừa giỡn mọi người, mà là ý định thực sự. Đã bao lần trong lịch sử, khu vực này bị quân đội Light Elve càn quét, những Lãnh Chúa người Nerz lúc trước đều bị tiêu diệt. May mắn Quốc Vương Bệ Hạ phái quân đội tới đẩy lùi người Light Elve, chúng ta mới có thể trở thành Lãnh Chúa. Nhưng rồi nếu như chúng ta không thay đổi, vẫn như những Lãnh Chúa trước kia, thì lại một lần nữa, vùng đất này lại rơi vào tay người Light Elve, chúng ta bị tiêu diệt, Quốc Vương Bệ Hạ lại phái quân đội đến đẩy lùi người Light Elve. Các vị cam lòng sao?
- Tất nhiên là không cam lòng.

Andrew Connor gật đầu nói:

- Ta cũng không cam lòng, nhưng hiện tại Jake Markham xuất hiện, cho ta thấy một cơ hội, một cách để có thể không bị tiêu diệt. Đó chính là hàng phục, trở thành lãnh địa phụ thuộc của Lãnh Chúa Jake Markham. Nếu như Lãnh Chúa Jake Markham thật sự tài giỏi, thì chúng ta cũng được

nhờ, cho dù không còn được làm Lãnh Chúa, thì cũng tốt hơn hiện tại. Còn nếu như tài năng của hắn không đủ, thì chúng ta vẫn sẽ phải gặp kiếp nạn. Mọi người tự suy nghĩ đi, trong vòng hai tiếng nữa, ta sẽ gặp người của Lãnh Chúa Jake Markham để nói về việc này.

Một vị Lãnh Chúa đầu tóc bạc phơ, thân hình cũng có chút già yếu thở dài một tiếng rồi nói:

- Lão già này lại cảm thấy Lãnh Chúa Andrew Connor nói rất đúng a. Thà hàng phục cho một Lãnh Chúa tộc Nerz, còn hơn là nhượng đất cho đám Light Elve kia.

.....

Tony Gelatin và Farengar vừa dẫn đội quân rời khỏi Pháo Đài Forsmoon, liền gặp hai mươi ba người xuất hiện.

Những người này, có già có trẻ, nhưng có một đặc điểm chung, đó chính là ăn mặc cao quý, và tất nhiên, đều là người tộc Nerz.

Tony Gelatin nghi ngờ hỏi:

- Các người là?

Andrew Connor cười ngửa lên trước nói:

- Vị tướng quân này, ta gọi là Andrew Connor, Lãnh Chúa của Lãnh Địa Thôn Connor, đồng thời là Minh Chủ của liên minh chống Light Elve. Còn đây là những Lãnh Chúa còn lại thuộc Rừng Villiant.

Tony Gelatin cực kỳ kinh ngạc nói:

- Các người thật sự là những Lãnh Chúa của Rừng Villiant?

Andrew Connor gật đầu nói:

- Không giả được. Còn chưa biết tên của tướng quân.

Tony Gelatin cố nén nghi hoặc nói:

- Ta gọi Tony Gelatin, còn vị tướng quân bên cạnh ta, gọi là Farengar von Chopin. Chúng ta là Thống Soái Kỵ Binh và Bộ Binh của Thôn Markham. Các vị tìm đến hai người bọn ta có chuyện gì?

Andrew Connor cũng không dấu diếm, kể hết tất cả dự định của mình ra.

Tony Gelatin nghe xong vô cùng vui liếc nhìn Farengar nói:

- Farengar tướng quân, ta xem chúng ta có hi vọng giữ Pháo Đài Forsmoon.

Farengar lại lắc đầu nói:

- Theo ta thì vẫn không nên cố thủ Pháo Đài Forsmoon. Lãnh Chúa đại nhân luôn muốn đạt được lợi ích lớn nhất. Các vị Lãnh Chúa tại đây thuần phục ngài ấy, thì tương đương với việc Thôn Markham sẽ có thêm tám nghìn binh sĩ, và hàng chục nghìn cư dân. Sau khi huấn luyện và trang bị cho những binh sĩ kia trở thành lính tinh nhuệ, mới là lợi ích lớn nhất.
- Việc đó có lợi ích hơn nhiều là chúng ta dùng tám nghìn binh sĩ này vào việc cố thủ Pháo Đài Forsmoon, khi đó cho dù có giữ vững pháo đài này thành công, thì cũng mất khá nhiều binh sĩ. Ta đề nghị chúng ta vẫn nên tạm thời rút lui. Đội lệnh của Lãnh Chúa đại nhân hoặc Quản lý Helen Zilch.

Tony Gelatin trầm nặc một chút nói:

- Các vị Lãnh Chúa thấy thế nào? Nhưng như Farengar tướng quân nói, thì hiện tại chúng ta tạm thời bỏ qua Pháo Đài Forsmoon, đội binh lực cũng cố lại, chúng ta sẽ quay trở lại chiếm nơi này.

Tony Gelatin liếc nhìn Farengar rồi nói:

- Hiện tại ta sẽ ngay lập tức sai người đưa tin về Thôn Markham để Quản lý Helen Zilch chuẩn bị công cuộc tiếp đón các vị và cư dân của các vị.

Andrew Connor nói:

- Chỗ chúng ta có hơn tám nghìn binh sĩ, chủ yếu là Bộ Binh và Cung Binh. Còn về dân cư, tổng cộng hai mươi ba lãnh địa là bốn mươi lăm nghìn người, liệu đồng loạt di cư qua Thôn Markham thì có ổn không?

Tony Gelatin không quan trọng nói:

- Thành trì bên trong Thôn Markham chiếm một vùng rất rộng, hoàn toàn đủ cho hơn một trăm nghìn người sinh sống. Còn vấn đề về chỗ ở, ta nghĩ chỉ cần một tháng là chuẩn bị xong. Mà lần này là đại di cư, ta nghĩ không có một đến hai tháng, rất khó có thể di chuyển hơn bốn mươi nghìn người đến, đầy đủ thời gian để chúng ta chuẩn bị.

Chương 50: Cứ điểm đầu tiên tại..

Trần Văn Lâm trở lại "Thế Giới Dưới Lòng Đất", lần này hắn không đi một mình, mà bí mật mang theo năm trăm Bộ Binh đóng giữ tại Cứ Điểm Hang Goblin.

Thôn trang gần điểm cuối thông đạo dẫn vào lòng đất gọi là Zeral, do hội lính đánh thuê Zeral lập ra. Nơi này cũng không nhiều người lắm, đại khái vào khoảng năm nghìn người, chủ yếu là dân thường hoặc thương nhân. Lực lượng chiến đấu thì chỉ có hội Zeral và thêm một số mạo hiểm giả tự do, tổng lại cũng không nhiều hơn hai trăm người.

Vì muốn dấu điểm thông đạo, đồng thời cũng muốn sử dụng thông đạo này để vận chuyển nô lệ mua được về Cứ Điểm Hang Goblin mà không bị phát hiện, Trần Văn Lâm quyết định sẽ thay thế hội Zeral, nắm quyền Thôn Zeral.

Việc này thật sự cũng không khó, lần này Trần Văn Lâm mang theo năm trăm binh sĩ, vốn cũng là người sinh sống tại "Thế Giới Dưới Lòng Đất", nhưng sau này bị bắt trở thành nô lệ, và được hắn mua về cứu giúp. Mang những người này quay trở lại nơi họ đã từng sinh sống, chắc chắn cũng chẳng bị ai nghi ngờ.

Barant Spacent, cha của Henry Spacent đạt cấp bậc Crisis, tức là cũng tương đương với cấp bậc của Trần Văn Lâm, khoảng từ cấp sáu mươi đến sáu mươi chín. Hắn tự tin mình có thể đối phó được Barant Spacent, dù sao trang bị của hắn cũng rất cao cấp, thậm chí còn có một món áo giáp phẩm chất cam. Còn năm trăm Bộ Binh còn lại, dư sức để tiêu diệt hơn một trăm lính đánh thuê kia.

Trần Văn Lâm vừa dẫn binh sĩ đến Thôn Zeral, thì Barant Spacent cũng xuất hiện với một trăm năm mươi lính đánh thuê. Hắn nhìn Barant Spacent nói:

- Ngươi có hai lựa chọn. Một, mang người rút khỏi đây. Hai, chết.

Barant Spacent trầm giọng nói:

- Xin hỏi ngài là?

Trần Văn Lâm lạnh lùng nói:

- Henry Spacent là ta giết, ngươi hẳn là cũng tìm kiếm ta.

Barant Spacent hai mắt tròn lên, giận dữ nói:

- Là ngươi? Ngươi là tên Cung Thủ đó?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Không sai. Bây giờ nói ra lựa chọn của ngươi đi.

Barant Spacent trong lòng tràn đầy thù hận nhìn Trần Văn Lâm, đối phương muốn gã chọn cái chết. Nếu như chỉ muốn đuổi gã khỏi chỗ này, thì đã không nói về việc giết hại Henry Spacent. Bây giờ, cho dù gã có lựa chọn rồi đi, thì không bao lâu sau cũng sẽ bị truy binh đuổi theo chém giết. Trong lòng gã điên cuồng suy nghĩ, sau đó nói:

- Ta muốn đơn đấu với ngươi.

Trần Văn Lâm có chút nghi hoặc nói

- Đơn đấu? Ta có lẽ như không cần thiết phải làm vậy.

Barant Spacent nói:

- Ta ra điều kiện, hẳn là ngươi sẽ đồng ý.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Nói đi. Ta cũng không thiếu chút thời gian này.

Barant Spacent hung hăng nói:

- Ta và ngươi đơn đấu. Nếu ta thắng, ngươi để ta rời đi, thành viên hội Zeral sẽ thuộc về ngươi, ta không mang người nào đi hết.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút hỏi:

- Ta thắng?

Barant Spacent nói:

- Người thắng, ta chết. Thôn Zeral, hội Zeral, mọi tài sản của ta đều thuộc về người.

Trần Văn Lâm cảm thấy cũng có thể thử một lần, đằng nào cũng không có thiệt hại gì, chỉ cần chú ý một chút là được. Hắn liếc mắt nhìn Barant Spacent nói:

- Được. Luật lệ thế nào?

Barant Spacent nhanh chóng nói:

- Ai bị trúng đòn quá ba lần, sẽ là người thất bại.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tất cả binh sĩ hai bên, lùi ra phía sau hai trăm mét.

.....

Trần Văn Lâm nhìn Barant Spacent, tay cầm chặt Cốt Long Cung, đây có thể xem là lần thứ hai hắn chiến đấu với một nhân vật có phần mạnh mẽ. Lần đầu tiên chính là Địa Long, bây giờ là Barant Spacent.

Barant Spacent so với lão Địa Long có phần mạnh hơn một chút, đồng thời cũng coi như là cấp Boss. Chắc chắn rằng gã sẽ nhanh nhẹn hơn một chút so với lão Địa Long. Vũ khí mà Barant Spacent sử dụng là một thanh khô lâu pháp trượng, chuyên dùng cho Pháp Sư.

Barant Spacent miệng lẩm bẩm gì đó, một vòng năng lượng bảo vệ hiện lên xung quanh cơ thể gã, sau đó hét lên một tiếng:

- Thổ Thần.

Trần Văn Lâm nhìn thấy mặt đất ngay bên cạnh Barant Spacent, một tượng đất khá lớn xuất hiện, tượng đất này phải cao đến bốn mét, cực kỳ uy vũ.

- Lên.

Dưới sự ra lệnh của Barant Spacent, Thổ Thần nện từng bước, nhìn như chậm rãi, nhưng chỉ mất chưa đầy hai giây, đã đi qua khoảng cách, tám mươi mét, chỉ cách Trần Văn Lâm chưa đầy hai mươi mét.

Trần Văn Lâm thấy thế, cũng nghiêm túc hẳn lên.

- Hòa Tiễn.

Ầm. Răng rắc.

Mũi tên được bao trùm trong hỏa diễm đâm sầm vào cơ thể Thổ Thần, phần trước ngực gần như đã bị đánh nát hoàn toàn.

Như cảm giác được đau đớn, Thổ Thần gầm lên đau đớn:

- Rống.

Phốc.

Lần này, một mũi tên phá nổ phần đầu của Thổ Thần. Thân hình nó tan ra, tạo thành một đồng đất.

Trần Văn Lâm sử dụng kỹ năng Liên Hoàn Tiễn, hiện tại tốc độ tấn công của hắn là cứ mỗi ba giây, sẽ bắn được bốn mũi tên, cộng thêm kỹ năng Liên Hoàn Tiễn đã đạt cấp mười, tăng chín phần trăm tốc độ tấn công. Những mũi tên nối đuôi nhau lao ra, bắn về phía Barant Spacent.

Barant Spacent vội vàng hô lớn:

- Mộc Thần.

Phốc.

Phốc.

Mộc Thần hiện ra trước mặt Barant Spacent, giúp gã chống đỡ mấy chục mũi tên, đồng thời cơ thể cũng vì đau đớn mà vặn vẹo.

Nhân lúc Mộc Thần vẫn đang chống cự được, Barant Spacent tiếp tục ra chiêu:

- Hòa Thần. Phong Điều.
- Băng Tiễn. Tiễn Trận.

Người đánh ta đỡ, trong lúc nhất thời, hai bên không ai có thể làm gì được người khác.

- Khô Lâu Kỵ Sĩ.

Oanh.....

Trần Văn Lâm ngừng tay lại, nhìn thấy một tên Khô Lâu Kỵ Sĩ, mặc áo choàng đen bao trùm quanh thân, đeo mặt nạ sắt nửa bên mặt phải. Còn bên còn lại, có thể nhìn thấy rõ đó là một cái đầu lâu, hốc mắt lóe ra đốm lửa xanh lục, vô cùng quỷ dị. Tên Khô Lâu Kỵ Sĩ này sử dụng vũ khí là một thanh trọng kiếm rất to, tỏa ra luồng khí màu đen.

Khô Lâu Kỵ Sĩ

Cấp 70: Boss.

Miêu tả: Tướng Quân Khô Lâu, sinh vật sinh sống tại Vong Linh Thế Giới. Chỉ có Vong Linh Pháp Sư mới có thể triệu hồi.

Thú cười: Khô Lâu Chiến Mã: Cấp 65.

Đặc điểm: Không biết đau đớn, tốc độ cực nhanh, lực sát thương mạnh, phòng thủ yếu.

Trần Văn Lâm nhìn thấy thông tin này, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, lão Barant Spacent này không những là Triệu Hồi Pháp Sư, mà còn là Vong Linh Pháp Sư. Còn tên Khô Lâu Kỵ Sĩ kia, Boss cấp bảy mươi, ngay cả thú cười cũng là cấp sáu mươi lăm.

Hí hí hí.

Hồng.

Khô Lâu Kỵ Sĩ và Khô Lâu Chiến Mã đồng thời gầm lên. Trần Văn Lâm chỉ thấy trong vòng chớp mắt, Khô Lâu Kỵ Sĩ đã xuất hiện ngay bên cạnh hắn, một tay nâng cao thanh trọng kiếm chém xuống.

Lướt ngược.

Bành.

Bụi đất nổ tung tóe, may mắn Trần Văn Lâm dùng kịp kỹ năng lướt ngược, mới tránh thoát được một mạng. Nghĩ tới đây, hắn không khỏi gầm lên giận dữ:

- Địa Long, ra cho ta. Giết cả hai bọn chúng.

Thình lình, trong tay Trần Văn Lâm cảm một viên Soul Gem phẩm chất cam, từ đó toát ra một luồng ánh sáng màu vàng đất.

Khô Lâu Kỵ Sĩ rời đi Vong Linh Thế Giới, chỉ nghe mệnh lệnh, mất đi ý thức, mặc cho hiện tượng kỳ lạ xảy ra, tiếp tục thúc giục chiến mã lao về phía Trần Văn Lâm.

Oanh.

Một con Địa Long khổng lồ xuất hiện, nhưng thân thể lại có phần trong suốt, không giống thực. Nó dùng đuôi đập thẳng vào Khô Lâu Kỵ Sĩ, đẩy cả người và chiến mã văng xa hàng chục mét.

Soul Guard (Địa Long)

Cấp 85: Boss.

Miêu tả: Soul Guard được hình thành từ linh hồn Địa Long, hấp thu các linh hồn khác trở thành. Mang hình dạng của Địa Long.

Đặc điểm: Tấn công cực mạnh, phòng thủ cực mạnh. Tốc độ chậm.

Barant Spacent đứng ở xa nhìn thấy tình hình, sợ hãi kêu lên:

- Lão Địa Long, đây là thế nào?

Oanh.

Địa Long lại dùng phần đuôi đập xuống, Barant Spacent không kịp ra lệnh cho Khô Lâu Kỵ Sĩ né tránh, bị một đập này đánh nát phân nửa cơ thể, còn Khô Lâu Chiến Mã thì biến mất hoàn toàn.

Hồng.

Địa Long sau khi tiêu diệt Khô Lâu Kỵ Sĩ, lập tức lao về phía Barant Spacent.

....

Kết thúc cuộc chiến, Trần Văn Lâm nhìn những thành viên của hội Zeral nói:

- Trong các người, hiện tại ai là người có tiếng nói nhất?

Một thanh niên tộc Người Thần Lăn từ trong đám người đi ra nói:

- Thừa chủ nhân, ta là Phó Hội Trưởng của hội Zeral.

Trần Văn Lâm nhìn thanh niên Người Thần Lăn kia nói:

- Người tên gì?
- Ta gọi Damian Hill thừa chủ nhân.

Trần Văn Lâm nói:

- Từ giờ các người gọi ta là Lãnh Chúa đại nhân, không gọi là chủ nhân. Các người yên tâm, chỉ cần trung tâm với ta, thì đãi ngộ của các người sẽ cao hơn nhiều, so với Barant Spacent cho các người còn cao hơn.

Damian Hill vội vàng gật đầu:

- Cảm ơn Lãnh Chúa đại nhân. Chúng ta chắc chắn sẽ cố hết sức trợ giúp ngài.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn gã nói tiếp:

- Tất nhiên, nếu ai có ý định kỳ lạ nào, đừng trách ta vô tình.

Nói xong, Trần Văn Lâm quay đầu nhìn đội trưởng của năm trăm binh sĩ nhỏ giọng ra lệnh:

- Toàn lực phong tỏa khu vực này, ta đã đưa các người một nghìn Vàng. Nhanh chóng xây dựng chỗ này thành một cứ điểm quân sự, nhất là chỗ lối vào, nhớ tìm cách bảo vệ chỗ đó thật kỹ.
- Vàng, thưa Lãnh Chúa đại nhân.

.....

Thiên Tĩnh, thế giới thực.

Trần Văn Lâm vừa đi ra ngoài, liền thấy Bùi Phương Thảo vội vàng tìm đến hắn, có vẻ như cần bàn chuyện gấp. Hắn mỉm cười hỏi:

- Có chuyện gì mà bạn vội thế? Lãnh địa xảy ra chuyện gì à?

Bùi Phương Thảo vội vàng nói:

- Đúng là xảy ra chuyện lớn, có hai việc, một tốt một xấu, bạn muốn nghe chuyện nào trước?

Trần Văn Lâm cười nói:

- Ha, xấu trước đi.

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Xấu đó chính là chúng ta dùng một giá rất lớn để chiếm được Pháo Đài Forsmoon, hiện tại chỉ còn hơn bảy trăm Trọng Kỵ Binh, ba trăm năm mươi Thuần Binh và ba trăm Hắc Giáp Binh.

Trần Văn Lâm nói:

- Đó cũng không hẳn là chuyện xấu, thiệt hại về binh sĩ vẫn trong dự đoán của mình.

Bùi Phương Thảo nói tiếp:

- Nhưng mà chưa hết, có một Bang Hội đang điều năm nghìn Kỵ Binh đến chỗ Pháo Đài Forsmoon. Tony Gelatin và Farengar bắt buộc phải bỏ nơi đó, lui về Cứ Điểm Hang Goblin. Lúc này mình rồi sớm, và tìm hiểu được thì đó là người của Bang Hội Đại Nghĩa.

Trần Văn Lâm nheo mắt hỏi:

- Là Bang Hội của tập đoàn Đại Nghĩa?

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Đúng, chính là tập đoàn Đại Nghĩa.

Trần Văn Lâm nói:

- Ân, nếu gặp trường hợp này, Tony Gelatin và Farengar chọn lui binh là đúng. Còn chuyện tốt là gì?

Bùi Phương Thảo kể tiếp:

- Bạn biết hai mươi ba Lãnh Chúa ở khu vực Rừng Villiant chứ?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi gật đầu:

- Mình biết, trong đó người mạnh nhất chính là Lãnh Chúa Andrew Connor. Có chuyện gì với bọn họ sao?

Theo ký ức của Jake Markham, Trần Văn Lâm tất nhiên là biết khu vực Rừng Villiant có hai mươi ba Lãnh Chúa, tính thêm Lãnh Chúa Markham trước kia là hai mươi tư người.

Bùi Phương Thảo hưng phấn trả lời:

- Rất lớn là đằng khác. Hai mươi ba vị Lãnh Chúa đó quyết định hàng phục, trở thành một phần của Thôn Markham. Bọn họ có tới hơn bốn mươi nghìn cư dân, tám nghìn binh sĩ. Đó là sự bổ sung rất lớn. Nếu có bọn họ gia nhập, không bao lâu nữa, Thôn Markham sẽ tăng từ thôn cấp ba trở thành Thị Trấn cấp một.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Phạm Văn Thành

Trần Văn Lâm trở lại "Thế Giới Dưới Lòng Đất", lần này hắn không đi một mình, mà bí mật mang theo năm trăm Bộ Binh đóng giữ tại Cú Đỉnh Hang Goblin.

Thôn trang gần điểm cuối thông đạo dẫn vào lòng đất gọi là Zeral, do hội lính đánh thuê Zeral lập ra. Nơi này cũng không nhiều người lắm, đại khái vào khoảng năm nghìn người, chủ yếu là dân thường hoặc thương nhân. Lực lượng chiến đấu thì chỉ có hội Zeral và thêm một số mạo hiểm giả tự do, tổng lại cũng không nhiều hơn hai trăm người.

Vì muốn dấu điểm thông đạo, đồng thời cũng muốn sử dụng thông đạo này để vận chuyển nô lệ mua được về Cú Đỉnh Hang Goblin mà không bị phát hiện, Trần Văn Lâm quyết định sẽ thay thế hội Zeral, nắm quyền Thôn Zeral.

Việc này thật sự cũng không khó, lần này Trần Văn Lâm mang theo năm trăm binh sĩ, vốn cũng là người sinh sống tại "Thế Giới Dưới Lòng Đất", nhưng sau này bị bắt trở thành nô lệ, và được hắn mua về cứu giúp. Mang những người này quay trở lại nơi họ đã từng sinh sống, chắc chắn cũng chẳng bị ai nghi ngờ.

Barant Spacent, cha của Henry Spacent đạt cấp bậc Crisis, tức là cũng tương đương với cấp bậc của Trần Văn Lâm, khoảng từ cấp sáu mươi đến sáu mươi chín. Hắn tự tin mình có thể đối phó được Barant Spacent, dù sao trang bị của hắn cũng rất cao cấp, thậm chí còn có một món áo giáp phẩm chất cam. Còn năm trăm Bộ Binh còn lại, dư sức để tiêu diệt hơn một trăm lính đánh thuê kia.

Trần Văn Lâm vừa dẫn binh sĩ đến Thôn Zeral, thì Barant Spacent cũng xuất hiện với một trăm năm mươi lính đánh thuê. Hắn nhìn Barant Spacent nói:

- Ngươi có hai lựa chọn. Một, mang người cút khỏi đây. Hai, chết.

Barant Spacent trầm giọng nói:

- Xin hỏi ngài là?

Trần Văn Lâm lạnh lùng nói:

- Henry Spacent là ta giết, ngươi hẳn là cũng tìm kiếm ta.

Barant Spacent hai mắt tròn lên, giận dữ nói:

- Là ngươi? Ngươi là tên Cung Thủ đó?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Không sai. Bây giờ nói ra lựa chọn của ngươi đi.

Barant Spacent trong lòng tràn đầy thù hận nhìn Trần Văn Lâm, đối phương muốn gã chọn cái chết. Nếu như chỉ muốn đuổi gã khỏi chỗ này, thì đã không nói về việc giết hại Henry Spacent. Bây giờ, cho dù gã có lựa chọn rồi đi, thì không bao lâu sau cũng sẽ bị truy binh đuổi theo chém giết. Trong

lòng già điên cuồng suy nghĩ, sau đó nói:

- Ta muốn đơn đấu với ngươi.

Trần Văn Lâm có chút nghi hoặc nói

- Đơn đấu? Ta có lẽ như không cần thiết phải làm vậy.

Barant Spacent nói:

- Ta ra điều kiện, hửn là ngươi sẽ đồng ý.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Nói đi. Ta cũng không thiếu chút thời gian này.

Barant Spacent hung hăng nói:

- Ta và ngươi đơn đấu. Nếu ta thắng, ngươi để ta rời đi, thành viên hội Zeral sẽ thuộc về ngươi, ta không mang người nào đi hết.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút hỏi:

- Ta thắng?

Barant Spacent nói:

- Ngươi thắng, ta chết. Thôn Zeral, hội Zeral, mọi tài sản của ta đều thuộc về ngươi.

Trần Văn Lâm cảm thấy cũng có thể thử một lần, đẳng nào cũng không có thiệt hại gì, chỉ cần chú ý một chút là được. Hắn liếc mắt nhìn Barant Spacent nói:

- Được. Luật lệ thế nào?

Barant Spacent nhanh chóng nói:

- Ai bị trúng đòn quá ba lần, sẽ là người thất bại.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tất cả binh sĩ hai bên, lùi ra phía sau hai trăm mét.

.....

Trần Văn Lâm nhìn Barant Spacent, tay cầm chặt Cốt Long Cung, đây có thể xem là lần thứ hai hắn chiến đấu với một nhân vật có phần mạnh mẽ. Lần đầu tiên chính là Địa Long, bây giờ là Barant Spacent.

Barant Spacent so với lão Địa Long có phần mạnh hơn một chút, đồng thời cũng coi như là cấp Boss. Chắc chắn rằng gã sẽ nhanh nhẹn hơn một chút so với lão Địa Long. Vũ khí mà Barant Spacent sử dụng là một thanh khô lâu pháp trượng, chuyên dùng cho Pháp Sư.

Barant Spacent miệng lẩm bẩm gì đó, một vòng năng lượng bảo vệ hiện lên xung quanh cơ thể gã, sau đó hét lên một tiếng:

- Thổ Thần.

Trần Văn Lâm nhìn thấy mặt đất ngay bên cạnh Barant Spacent, một tượng đất khá lớn xuất hiện, tượng đất này phải cao đến bốn mét, cực kỳ uy vũ.

- Lên.

Dưới sự ra lệnh của Barant Spacent, Thổ Thần nện từng bước, nhìn như chậm rãi, nhưng chỉ mất chưa đầy hai giây, đã đi qua khoảng cách, tám mươi mét, chỉ cách Trần Văn Lâm chưa đầy hai mươi mét.

Trần Văn Lâm thấy thế, cũng nghiêm túc hẳn lên.

- Hòa Tiến.

Ầm. Răng rắc.

Mũi tên được bao trùm trong hỏa diễm đâm sầm vào cơ thể Thổ Thần, phần trước ngực gần như đã bị đánh nát hoàn toàn.

Như cảm giác được đau đớn, Thổ Thần gào lên đau đớn:

- Rống.

Phốc.

Lần này, một mũi tên phá nổ phần đầu của Thổ Thần. Thân hình nó tan ra, tạo thành một đồng đất.

Trần Văn Lâm sử dụng kỹ năng Liên Hoàn Tiễn, hiện tại tốc độ tấn công của hắn là cứ mỗi ba giây, sẽ bắn được bốn mũi tên, cộng thêm kỹ năng Liên Hoàn Tiễn đã đạt cấp mười, tăng chín phần trăm tốc độ tấn công. Những mũi tên nối đuôi nhau lao ra, bắn về phía Barant Spacent.

Barant Spacent vội vàng hô lớn:

- Mộc Thần.

Phốc.

Phốc.

Mộc Thần hiện ra trước mặt Barant Spacent, giúp gã chống đỡ mấy chục mũi tên, đồng thời cơ thể cũng vì đau đớn mà vận vẹo.

Nhân lúc Mộc Thần vẫn đang chống cự được, Barant Spacent tiếp tục ra chiêu:

- Hòa Thần. Phong Điều.
- Băng Tiễn. Tiễn Trận.

Người đánh ta đỡ, trong lúc nhất thời, hai bên không ai có thể làm gì được người khác.

- Khô Lâu Kỵ Sĩ.

Oanh.....

Trần Văn Lâm ngừng tay lại, nhìn thấy một tên Khô Lâu Kỵ Sĩ, mặc áo choàng đen bao trùm quanh thân, đeo mặt nạ sắt nửa bên mặt phải. Còn bên còn lại, có thể nhìn thấy rõ đó là một cái đầu lâu, hốc mắt lóe ra đốm lửa xanh lục, vô cùng quỷ dị. Tên Khô Lâu Kỵ Sĩ này sử dụng vũ khí là một thanh trọng kiếm rất to, tỏa ra luồng khí màu đen.

Khô Lâu Kỵ Sĩ

Cấp 70: Boss.

Miêu tả: Tướng Quân Khô Lâu, sinh vật sinh sống tại Vong Linh Thế Giới. Chỉ có Vong Linh Pháp Sư mới có thể triệu hồi.

Thú cười: Khô Lâu Chiến Mã: Cấp 65.

Đặc điểm: Không biết đau đớn, tốc độ cực nhanh, lực sát thương mạnh, phòng thủ yếu.

Trần Văn Lâm nhìn thấy thông tin này, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, lão Barant Spacent này không những là Triệu Hồi Pháp Sư, mà còn là Vong Linh Pháp Sư. Còn tên Khô Lâu Kỵ Sĩ kia, Boss cấp bảy mươi, ngay cả thú cười cũng là cấp sáu mươi lăm.

Hí hí hí.

Hống.

Khô Lâu Kỵ Sĩ và Khô Lâu Chiến Mã đồng thời gầm lên. Trần Văn Lâm chỉ thấy trong vòng chớp mắt, Khô Lâu Kỵ Sĩ đã xuất hiện ngay bên cạnh hắn, một tay nâng cao thanh trọng kiếm chém xuống.

Lướt ngược.

Bành.

Bụi đất nổ tung tóe, may mắn Trần Văn Lâm dùng kịp kỹ năng lướt ngược, mới tránh thoát được một mạng. Nghĩ tới đây, hắn không khỏi gầm lên giận dữ:

- Địa Long, ra cho ta. Giết cả hai bọn chúng.

Thình lình, trong tay Trần Văn Lâm cảm một viên Soul Gem phẩm chất cam, từ đó toát ra một luồng ánh sáng màu vàng đất.

Khô Lâu Kỵ Sĩ rời đi Vong Linh Thế Giới, chỉ nghe mệnh lệnh, mất đi ý thức, mặc cho hiện tượng kỳ lạ xảy ra, tiếp tục thúc giục chiến mã lao về phía Trần Văn Lâm.

Oanh.

Một con Địa Long không lồ xuất hiện, nhưng thân thể lại có phần trong suốt, không giống thực. Nó dùng đuôi đập thẳng vào Khô Lâu Kỵ Sĩ, đẩy cả người và chiến mã văng xa hàng chục mét.

Soul Guard (Địa Long)

Cấp 85: Boss.

Miêu tả: Soul Guard được hình thành từ linh hồn Địa Long, hấp thu các linh hồn khác trở thành. Mang hình dạng của Địa Long.

Đặc điểm: Tấn công cực mạnh, phòng thủ cực mạnh. Tốc độ chậm.

Barant Spacent đứng ở xa nhìn thấy tình hình, sợ hãi kêu lên:

- Lão Địa Long, đây là thế nào?

Oanh.

Địa Long lại dùng phần đuôi đập xuống, Barant Spacent không kịp ra lệnh cho Khô Lâu Kỵ Sĩ né tránh, bị một đập này đánh nát phân nửa cơ thể, còn Khô Lâu Chiến Mã thì biến mất hoàn toàn.

Hống.

Địa Long sau khi tiêu diệt Khô Lâu Kỵ Sĩ, lập tức lao về phía Barant Spacent.

....

Kết thúc cuộc chiến, Trần Văn Lâm nhìn những thành viên của hội Zeral nói:

- Trong các người, hiện tại ai là người có tiếng nói nhất?

Một thanh niên tộc Người Thần Lăn từ trong đám người đi ra nói:

- Thừa chủ nhân, ta là Phó Hội Trưởng của hội Zeral.

Trần Văn Lâm nhìn thanh niên Người Thần Lăn kia nói:

- Người tên gì?
- Ta gọi Damian Hill thừa chủ nhân.

Trần Văn Lâm nói:

- Từ giờ các người gọi ta là Lãnh Chúa đại nhân, không gọi là chủ nhân. Các người yên tâm, chỉ cần trung tâm với ta, thì đãi ngộ của các người sẽ cao hơn nhiều, so với Barant Spacent cho các người còn cao hơn.

Damian Hill vội vàng gật đầu:

- Cảm ơn Lãnh Chúa đại nhân. Chúng ta chắc chắn sẽ cố hết sức trợ giúp ngài.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn gã nói tiếp:

- Tất nhiên, nếu ai có ý định kỳ lạ nào, đừng trách ta vô tình.

Nói xong, Trần Văn Lâm quay đầu nhìn đội trưởng của năm trăm binh sĩ nhỏ giọng ra lệnh:

- Toàn lực phong tỏa khu vực này, ta đã đưa các người một nghìn Vàng. Nhanh chóng xây dựng chỗ này thành một cứ điểm quân sự, nhất là chỗ lối vào, nhớ tìm cách bảo vệ chỗ đó thật kỹ.
- Vàng, thưa Lãnh Chúa đại nhân.

.....

Thiên Tinh, thế giới thực.

Trần Văn Lâm vừa đi ra ngoài, liền thấy Bùi Phương Thảo vội vàng tìm đến hắn, có vẻ như cần bàn chuyện gấp. Hắn mỉm cười hỏi:

- Có chuyện gì mà bạn vội thế? Lãnh địa xảy ra chuyện gì à?

Bùi Phương Thảo vội vàng nói:

- Đúng là xảy ra chuyện lớn, có hai việc, một tốt một xấu, bạn muốn nghe chuyện nào trước?

Trần Văn Lâm cười nói:

- Ha, xấu trước đi.

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Xấu đó chính là chúng ta dùng một giá rất lớn để chiếm được Pháo Đài Forsmoon, hiện tại chỉ còn hơn bảy trăm Trọng Kỵ Binh, ba trăm năm mươi Thuần Binh và ba trăm Hắc Giáp Binh.

Trần Văn Lâm nói:

- Đó cũng không hẳn là chuyện xấu, thiệt hại về binh sĩ vẫn trong dự đoán của mình.

Bùi Phương Thảo nói tiếp:

- Nhưng mà chưa hết, có một Bang Hội đang điều năm nghìn Kỵ Binh đến chỗ Pháo Đài Forsmoon. Tony Gelatin và Farengar bắt buộc phải bỏ nơi đó, lui về Cú Điểm Hang Goblin. Lúc này mình rời sớm, và tìm hiểu được thì đó là người của Bang Hội Đại Nghĩa.

Trần Văn Lâm nheo mắt hỏi:

- Là Bang Hội của tập đoàn Đại Nghĩa?

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Đúng, chính là tập đoàn Đại Nghĩa.

Trần Văn Lâm nói:

- Ân, nếu gặp trường hợp này, Tony Gelatin và Farengar chọn lui binh là đúng. Còn chuyện tốt là gì?

Bùi Phương Thảo kể tiếp:

- Bạn biết hai mươi ba Lãnh Chúa ở khu vực Rừng Villiant chứ?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi gật đầu:

- Mình biết, trong đó người mạnh nhất chính là Lãnh Chúa Andrew Connor. Có chuyện gì với bọn họ sao?

Theo ký ức của Jake Markham, Trần Văn Lâm tất nhiên là biết khu vực Rừng Villiant có hai mươi ba Lãnh Chúa, tính thêm Lãnh Chúa Markham trước kia là hai mươi tư người.

Bùi Phương Thảo hưng phấn trả lời:

- Rất lớn là đằng khác. Hai mươi ba vị Lãnh Chúa đó quyết định hàng phục, trở thành một phần của Thôn Markham. Bọn họ có tới hơn bốn mươi nghìn cư dân, tám nghìn binh sĩ. Đó là sự bổ sung rất lớn. Nếu có bọn họ gia nhập, không bao lâu nữa, Thôn Markham sẽ tăng từ thôn cấp ba trở thành Thị Trấn cấp một.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Hội Guardian

Trần Văn Lâm vừa rời khỏi Cú Điểm Hang Goblin, ý định của hắn lần này là đến Vương Đô của White Wing đế quốc - Thành Phố White Lake. Nhưng đi chưa được bao lâu, hắn liền thấy có ba người mặc giáp đen kịt, bịt kín toàn thân xuất hiện trước mặt.

Trần Văn Lâm tiến lên nghi ngờ hỏi:

- Agatha? Là bạn à?

Một người mặc giáp đen đứng ở phía sau quát lớn:

- Làm càn, tên của Quân Đoàn Trưởng mà ngươi cũng dám gọi.

Rời định tiến lên dạy cho Trần Văn Lâm một bài học thì bị người mặc giáp đen đứng đầu cản lại, mở chiếc mũ ra, đúng là cô nàng Light Elve xinh đẹp tuyệt trần Agatha Maskin. Nàng cau mày nhìn người giáp đen phía sau nói:

- Đó là Phó Quân Đoàn Trưởng do ta lựa chọn, hơn nữa, là ta để Lâm gọi thẳng tên ta. Làm một thành viên, vô lễ với Phó Quân Đoàn Trưởng, tự ý xen vào việc của Quân Đoàn Trưởng, ngươi ý định thế nào?

Người kia giật mình vội vàng xin lỗi:

- Thật xin lỗi Phó Quân Đoàn Trưởng, Quân Đoàn Trưởng, vì sai lầm này, ta tự nguyện trở về Long Ngục canh gác.

Agatha Maskin gật đầu nói:

- Trở về đi, nhiệm vụ lần này ngươi không cần tham gia.

Agatha Maskin quay qua nhìn Trần Văn Lâm cười nói:

- Lâm, hơn một tháng không gặp, mọi chuyện vẫn tốt chứ?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Agatha, mình vẫn ổn lắm. Thương thế của bạn sao rồi?

Agatha Maskin gật đầu:

- Cũng gần khỏi hẳn rồi, chỉ một thời gian ngắn nữa là xong. Lần này đến đây là có việc muốn nhờ.

Trần Văn Lâm hỏi ngay:

- Có chuyện gì thế?

Agatha Maskin vào việc ngay:

- Là thế này, hội lần này có nhiệm vụ giao cho Quân Đoàn Thứ Bảy chúng ta. Nhiệm vụ là tiêu diệt một ổ Rồng. Mà chúng ta vừa thiệt hại nặng nề, cũng không có tiền mua Soul Gem, nên muốn đến mời Lâm tham gia nhiệm vụ lần này, đồng thời...

Trần Văn Lâm cười nói:

- Là muốn mình tham gia, đồng thời chi Soul Gem đúng không?

Agatha Maskin gật đầu ngại ngùng nói:

- Đúng là vậy, để bù đắp, Quân Đoàn Thứ Bảy nhất trí chín phần trăm cống hiến sẽ đưa cho bạn. Dù sao thì Lâm cũng biết, Soul Gem rất đắt.

Trần Văn Lâm gật đầu không để ý lắm nói:

- Mọi người cần Soul Gem loại gì? Mà diệt Rồng, cũng cần Soul Gem à? Mình chưa biết chuyện này.

Agatha Maskin đưa cho hắn một cái túi không gian rồi nói:

- Trong đó là trang bị dành cho Phó Quân Đoàn Trưởng. Còn về Soul Gem và Rồng, để mình giải thích. Rồng không phải là một sinh vật bình thường, bọn chúng rất khó sinh sản, gần như hoàn toàn được sinh ra tại God Gate, do chính tay Bane tạo ra. Đồng thời bọn chúng cũng vô cùng khó chết.

Trần Văn Lâm nghi ngờ nói:

- Khó giết, không phải cứ tiêu diệt bọn chúng là được sao?

Agatha Maskin lắc đầu nói:

- Giết theo kiểu bình thường là không thể, đó chỉ là hủy đi thân xác của bọn chúng thôi, còn linh hồn bọn chúng vẫn tồn tại, tìm đường trở lại God Gate là có thể hồi sinh trở lại, mà linh hồn của Rồng là vô hình, không thể tiêu diệt. Nên chỉ có một cách, đó chính là sử dụng Soul Gem để nhốt linh hồn Rồng lại, từ đó tiêu diệt.

Trần Văn Lâm thờ dãi nói:

- Cũng thật là mệt mỏi. Có yêu cầu gì về Soul Gem không?

Agatha Maskin nói:

- Tất nhiên là càng cao càng tốt, mà thông qua Soul Gem hấp thu linh hồn Rồng, chúng ta có thể bồi dưỡng Soul Guard.

Trần Văn Lâm mắt sáng lên nói:

- Vậy đám Soul Guard đó?

Agatha Maskin lắc đầu cười nói:

- Soul Guard đó chính là để đổi lấy điểm cống hiến. Không phải Lâm vẫn muốn tìm Máu Rồng sao, chỉ có dùng điểm cống hiến, mới đổi được Máu Rồng, và một số thứ đặc biệt, chỉ có hội Guardian mới có.

Trần Văn Lâm hơi cau mày lại hỏi:

- Hội Guardian muốn Soul Gem chứa linh hồn loài Rồng để làm gì?

Agatha Maskin chỉ chỉ bộ giáp trên người nói:

- Chính là để khắc Soul Gem đó lên trang bị của chúng ta. Được rồi, bạn cũng kiểm tra trang bị đi, rồi chúng ta xuất phát.

Trần Văn Lâm mở túi đồ ra, liền không kìm được hít một hơi khí lạnh.

Dragon Slayer Armor phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 1200. Phòng thủ vật lý: 200. Phòng thủ phép thuật: 200. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng dưới cấp 200.

Dragon Slayer Helmet phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Phòng thủ: 50. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Băng, Nước dưới cấp 200.

Dragon Slayer Gauntlet phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Phòng thủ: 50. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Lửa dưới cấp 200.

Dragon Slayer Boot phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Phòng thủ: 50. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Bóng Tối dưới cấp 200.

Dragon Slayer Ring phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Pháp lực: 200. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Ánh Sáng dưới cấp 200.

Dragon Slayer Necklace phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Pháp lực: 200. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Lôi dưới cấp 200.

Dragon Slayer Bow phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sát thương vật lý: 250. Sát thương phép thuật: 100. Thuộc tính ẩn: Khi tấn công sinh vật loại Rồng, thêm 150% Sát thương vật lý và 100% Sát thương phép thuật. Tăng 100% tốc độ tấn công vật lý.

Thuộc tính nhân vật

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ. Dragon Slayer.

*Level: 65.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi: Chiến Mã cấp 55.

*Sủng vật:

Trang bị

Dragon Slayer Armor phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 1200. Phòng thủ vật lý: 200. Phòng thủ phép thuật: 200. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng dưới cấp 200.

Dragon Slayer Helmet phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Phòng thủ: 50. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Băng, Nước dưới cấp 200.

Dragon Slayer Gauntlet phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Phòng thủ: 50. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Lửa dưới cấp 200.

Dragon Slayer Boot phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Phòng thủ: 50. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Bóng Tối dưới cấp 200. Tăng 350 tốc độ di chuyển.

Dragon Slayer Ring phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Pháp lực: 200. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Ánh Sáng dưới cấp 200. Tăng 50% tốc độ tấn công vật lý.

Dragon Slayer Necklace phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sinh lực: 400. Pháp lực: 200. Thuộc tính ẩn: Kháng 10% sát thương tấn công từ Rồng hệ Lôi dưới cấp 200. Tăng 50% tốc độ tấn công vật lý.

Dragon Slayer Bow phẩm chất Cam 3 sao: Đã khắc Soul Gem chứa Soul Guard. Thuộc tính: Sát thương vật lý: 250. Sát thương phép thuật: 100. Thuộc tính ẩn: Khi tấn công sinh vật loại Rồng, thêm 150% Sát thương vật lý và 100% Sát thương phép thuật. Tăng 100% tốc độ tấn công vật lý.

Mũi tên Ebony (Tím): Sát thương vật lý: 27. Thuộc tính ẩn: Sát thương: Bỏ qua 40 Phòng ngự vật lý của mục tiêu và bạo kích 100% Sát thương vật lý.

Sinh Lực: $4680 + (20)$

Pháp Lực: $1090 + (20)$

Thể Lực: $1420 + (20)$

Công kích vật lý: $607 + (+5)$

Công kích phép thuật: $233 + (2)$

Phòng thủ vật lý: $406 + (1)$

Phòng thủ phép thuật: $66 + (1)$

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 40

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: $6.7 + (0.1)$

Hồi pháp lực: $6.5 + (0.1)$

Hồi thể lực: $66/S + (1)$

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: $400 (1000 = 10m/s)$

Di chuyển nhanh: 1050 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 2/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 0.1/S

.....

Nhìn thuộc tính của mình, Trần Văn Lâm mới hiểu cái gì gọi là lấy đồ và cấp đề kỹ thuật. Thao tác của người có xuất sắc vô cùng đi chẳng nữa, gặp phải kẻ có thuộc tính quá biến thái, thì xin lỗi, gọi hơn cũng bó tay. Hắn thấy lần này thật sự kiêu bộn, chưa nói về điểm cống hiến, chỉ cần bộ trang bị này thôi, đủ để lời to rồi. Ngắm nhìn bộ trang bị đen tuyền, ngẫu nhiên này mặc lên người, hắn cực kỳ hưng phấn. Cuối cùng cũng trở thành thành viên chính thức của hội Guardian, không còn là nói trên miệng nữa.

Có qua có lại, Trần Văn Lâm đưa một túi không gian chứa Soul Gem ra nói:

- Trong này có tổng cộng ba mươi viên Soul Gem, trong đó có năm viên phẩm chất cam hai sao, còn lại đều là tím ba sao. Dù chứ Agatha?

Agatha Maskin vui mừng nhận lấy nói:

- Quá đủ rồi. Chúng ta chuẩn bị xuất phát thôi.

Agatha Maskin lôi ra một chiếc còi nhỏ tinh xảo, cực kỳ hoa mỹ đặt vào miệng:

- Huýttttttttt

Từ trên trời, một con Đại Bàng cực kỳ khổng lồ từ trên trời lao xuống.

Bành.

Đại Bàng Không Lỗ

Cấp: 120.

Trần Văn Lâm cũng hơi kinh ngạc nhìn con vật này xuất hiện, nhưng rồi cũng không để ý lắm mà quay sang vị Dragon Slayer im lặng này giờ hỏi:

- Xin giới thiệu lại, mình gọi là Trần Văn Lâm, còn bạn?

Người kia mở mũ giáp đen ra, gương mặt cực kỳ giống Agatha Maskin, nhưng lại không nói gì.

Còn Agatha Maskin thì nói:

- Là em gái song sinh của mình, tên là Onea Maskin. Em ấy mất giọng nói sau vụ tập kích vừa rồi của Thần Tai Ương Bane.

Onea Maskin

Cấp: 275.

Chức nghiệp: Dragon Slayer.

Agatha Maskin

Cấp: 250. (293 bị thương, cần một tháng nữa để hồi phục lại)

Chức nghiệp: Dragon Slayer.

.....

Lên lưng Đại Bàng, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thấy hơi thất vọng, con vật này thật sự quá to, cho dù là ba người cùng ngồi, cũng vẫn còn rất rộng, chẳng ai bị chen chúc cả. Ngồi cùng hai người đẹp tộc Light Elve, mà gặp tình cảnh như vậy cũng hơi mất hứng. Có điều, nghĩ lại thì bộ trang bị Dragon Slayer này quá ư là to và kín đáo. Nam hay nữ mặc cũng như nhau, đó là lý do ban đầu hắn không biết chị em nhà Maskin là con gái, chỉ đến khi họ mở ra mới biết được.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Edgar Winter trở thành Lãnh Chúa

(Từ giờ vì để tránh bị lùm Trung Quốc, mình sẽ ngừng sử dụng từ đại nhân trong câu "Lãnh Chúa đại nhân". Cảm ơn góp ý từ IamSuperMan, Shinita, Phamduchuan263.)

Phía nam khu Mountwind, Thành Phố Crinkle, là Vương Đô của Vương Quốc Sarcest.

Giờ phút này, Edgar Winter vừa lãnh đạo Quân Đoàn Thứ Nhất của mình hoàn thành nhiệm vụ tiêu diệt một ổ Ma Sói, hắn và những thành viên trong đoàn đặt chân vào Thành Phố Crinkle như một người hùng, nhận được sự chào đón vô cùng nồng nhiệt từ dân chúng. Y hết như những tướng quân thời cổ đại chiến thắng trở về.

Không lâu trước đây, khi mà Vương Quốc Sarcest đang lâm vào chiến tranh tiêu hao với Vương Quốc Crifell bên cạnh, thì một đám Ma Sói bỗng nhiên xuất hiện ngay tại bên trong đất nước. Dãy núi Rockville nằm ở phía tây Vương Quốc Sarcest bị bọn chúng tấn công, người chết vô số, thậm chí uy hiếp tới những vùng xung quanh. Mà quân đội của Vương Quốc thì phải mất ít nhất nửa tháng, mới có thể trở về đàn áp đám Ma Sói kia.

Đó cũng là lúc Edgar Winter đang mang người trong quân đoàn đi tìm kiếm sức mạnh tại Vương Quốc Sarcest, bị đám Ma Sói tấn công.

Edgar Winter và mười nghìn người trong quân đoàn của mình thành công cầm chân đám Ma Sói tại dãy núi Rockville nửa tháng. Sau đó quân đội của Vương Quốc Sarcest đến, hai bên kết hợp đàn áp Ma Sói, tiêu diệt bọn chúng gần như hoàn toàn.

Nhờ vào chiến công này, mà Edgar Winter chính là Người Chơi đầu tiên, được một Quốc Vương tại Yriel thế giới triệu kiến ban thưởng. Sự kiện này làm cho cao tăng Bang Hội Emperor và tập đoàn SVR vô cùng vui mừng, muốn gia tăng tài nguyên cho Quân Đoàn Thứ Nhất.

Edgar Winter để thanh Tử Thạch Cung ra sau lưng, hít một hơi sâu, bước vào Cung Điện Đế Vương. Tại đó, hắn nhìn thấy một hàng các quan viên cao cấp, quý tộc của Vương Quốc Sarcest đứng hai bên. Phía trong cùng, một trung niên đã lẩm cẩm tóc bạc, thân hình hơi gầy, vẻ mặt uy nghiêm, mặc áo màu tím - Quốc Vương William Bernadottet.

Edgar Winter mặc dù kiêu ngạo, nhưng vẫn cúi chào:

- Edgar Winter, kính chào Quốc Vương Bernadottet.

Quốc Vương William Bernadottet cười hòa ái nói:

- Edgar Winter, rất tốt, ta rất biết ơn người đã đứng ra trợ giúp Vương Quốc Sarcest trong lúc khó khăn. Người muốn ta ban thưởng thứ gì? Cứ nói ra đừng ngại.

Edgar Winter suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ta muốn một chức Tước Vĩ, có thể trở thành Lãnh Chúa, có đất phong.

Quốc Vương William Bernadottet hai mắt tràn đầy sự kinh ngạc nói:

- Người thật sự muốn làm một Lãnh Chúa? Một chức vị tướng quân, hoặc quan viên không tốt sao?

William Bernadottet lần này thật sự kinh ngạc, không phải bởi vì Edgar Winter đòi hỏi nhiều, mà là đòi hỏi quá ít.

Lãnh Chúa là gì, có quyền xây dựng thành trì, lập quân đội, tự thu thuế, tự lập pháp luật riêng. Bình thường, không cần phải tuân lệnh ai, trừ Quốc Vương. Nghe thì có vẻ hoành tráng, nhưng đã làm Lãnh Chúa, thì tất cả từ kinh tế, dân cư đều phải tự cung tự cấp. Hơn nữa đất được ban cho Lãnh Chúa, đều phải nằm ở khu vực biên giới rừng núi hẻo lánh, ít người qua lại. Nên có thể nói, được phong Lãnh Chúa, giống như là một quý tộc bị bỏ rơi vậy, phải hoàn toàn tự lập. Sống hay chết, giàu hay nghèo, quyền lực ra sao, đều phải xem năng lực của người. Mười Lãnh Chúa, thì chín người không chịu nổi phải từ bỏ lãnh địa đi nơi khác hoặc bị tiêu diệt. Một người còn lại, rất khó nói, trở thành một phương bá chủ, hay sống lay lắt thì không biết trước được.

Đất ban cho Lãnh Chúa không bao giờ nằm ở khu vực thuận tiện cho giao thông, buôn bán,.... Đơn giản vì chẳng có vị Đế Vương nào muốn, trong Vương Quốc của mình xuất hiện một thế lực độc lập mạnh mẽ.

Có rất ít Lãnh Chúa có thể đủ sức biến một vùng hẻo lánh thành nơi giàu có, dù sao thì cần có thương mại, thì một lãnh địa mới có thể trở nên giàu có được.

Edgar Winter gật đầu khẳng định nói:

- Chắc chắn thừa Quốc Vương, ta cần một lãnh địa, biên giới cũng không sao.

Đối với Edgar Winter, một chức quan, một chức tướng quân không thể so được với cái gọi là Lãnh Chúa. Sức mê hoặc của hai từ Lãnh Chúa này đối với Người Chơi, đối với Bang Hội là vô cùng hấp dẫn. Thử nghĩ xem, Bang Hội bị giới hạn thành viên, làm Lãnh Chúa thì không. Ở Bang Hội, cái gọi là Kỵ Binh thật ra chỉ là những người được trang bị thú cưỡi, chiến mã hợp thành, chứ họ không thật sự là binh chủng Kỵ Binh như của các lãnh địa đào tạo. Cung Binh, Bộ Binh cũng vậy.

William Bernadottet gật đầu thờ dài nói:

- Ta, William Bernadottet - Quốc Vương của Vương Quốc Sarcest ban cho hiệp sĩ Edgar Winter chức vị Tử Tước - Năm nghìn Vàng - Một món Xạ Nguyệt Cung. Ngoài ra, ban cho người một Lệnh Bài Lãnh Chúa - Đất Phong ở dãy núi Rockville. Người đâu, chuẩn bị đi.
- Edgar Winter Tử Tước, như người đã nhất quyết muốn làm một Lãnh Chúa, thì ta cũng hoàn thành tâm nguyện của người. Những đồ vật kia coi như là một món quà bồi thường nhỏ. Người thấy thế nào?

Edgar Winter cúi đầu cảm ơn nói:

- Edgar Winter cảm ơn Quốc Vương Bernadottet. Ta sẽ không quên ân tình của ngài.

Quốc Vương William Bernadottet lắc đầu nói:

- Thật sự ta vẫn thấy quá thua thiệt đối với người, người không biết khi đó tình thế của Vương Quốc Sarcest cấp bách thế nào đâu. May mà người xuất hiện cầm chân bọn chúng, không thì Vương Quốc của ta lâm nguy mất. Nửa tháng đủ để bọn chúng làm phân nửa người dân đất nước ta lâm vào hoảng loạn. Ý định ban đầu của ta, là để người lãnh đạo một Quân Đoàn Binh Chủng của Vương Quốc Sarcest, nhưng người đã nhất định làm Lãnh Chúa thì ta cũng đành chịu.

Edgar Winter chân thành nói:

- Cảm tạ Quốc Vương ưu ái.

.....

Nhận lấy đồ đạc được ban thưởng, Edgar Winter vừa bước ra Cung Điện Đế Vương, ngay lập tức thế giới thông báo lại vang lên. Đây là lần thứ hai trong hơn năm tháng trời, thông báo xuất hiện.

- Thế giới thông báo đến toàn bộ Người Chơi. Chúng mừng Người Chơi Edgar Winter trở thành Đệ Nhị Lãnh Chúa.

- Thế giới thông báo đến toàn bộ Người Chơi. Chúng mừng Người Chơi Edgar Winter trở thành Đệ Nhị Lãnh Chúa.

- Thế giới thông báo đến toàn bộ Người Chơi. Chúng mừng Người Chơi Edgar Winter trở thành Đệ Nhị Lãnh Chúa.

.....

Gần như toàn bộ Người Chơi đều ồ lên kinh ngạc, đã lâu lắm rồi, thông báo thế giới này mới xuất hiện. Lần đầu tiên là Jake Markham trở thành Lãnh Chúa, kèm theo đó là sự xuất hiện của ba bảng "Bảng Xếp Hạng Bang Hội", "Bảng Xếp Hạng Lãnh Địa" và "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật".

Khi đó rất nhiều người đều điên cuồng tìm kiếm người gọi là Jake Markham kia, muốn trở thành một Lãnh Chúa. Nhưng hơn năm tháng trôi qua, hi vọng mất dần. Ai cũng biết muốn trở thành Lãnh Chúa, đó là cần đích thân một Quốc Vương sắc phong tước vị, ban cho đất đai, chức vụ Lãnh Chúa mới có trở thành Lãnh Chúa. Mà các thế lực Người Chơi hiện tại chẳng là cái gì so với mấy Vương Quốc kia, muốn được Quốc Vương sắc phong, là khó cỡ nào. Nên ở thời điểm hiện tại, gần như ai cũng từ bỏ việc trở thành Lãnh Chúa.

Không ngờ tuyên thủ nổi tiếng Edgar Winter lại có thể trở thành Lãnh Chúa ngay vào lúc này, lúc mà mọi người đều đã bỏ cuộc. Mà mọi người cũng đang muốn biết, Hệ Nhị Lãnh Chúa xuất hiện, thì sẽ có gì thay đổi.

- Thế giới thông báo đến tất cả người chơi. Thời gian giới hạn Đăng Nhập từ tám tiếng một ngày tăng lên thành không giới hạn.
- Thế giới thông báo đến tất cả người chơi. Thời gian giới hạn Đăng Nhập từ tám tiếng một ngày tăng lên thành không giới hạn.
- Thế giới thông báo đến tất cả người chơi. Thời gian giới hạn Đăng Nhập từ tám tiếng một ngày tăng lên thành không giới hạn.

.....

Trong lúc toàn bộ thế giới đều ồ lên, Trần Văn Lâm khi đang ngồi trên lưng Đại Bàng Không Lồ, nghe được thông tin này, hắn không khỏi đưa mắt nhìn qua phía đông, đó chính là hướng đi khu Mountwind. Hắn thờ dài thăm nghĩ, ban đầu hắn gặp lỗi tạo nhân vật, lại được ưu ái trở thành Hệ Nhất Lãnh Chúa, cứ nghĩ khó ai có thể đuổi kịp mình. Nhất là khi hắn phát hiện ra "Thế Giới Dưới Lòng Đất".

Nhưng Edgar Winter kia cũng không phải là nhân vật cam chịu, ở thời điểm hiện tại, cấp độ của hắn đã bỏ xa Edgar Winter cả chục cấp. Nhưng với việc trở thành Lãnh Chúa, có Bang Hội Emperor hỗ trợ chống lưng, lại dựa vào tài năng thiên phú, chưa chắc là đã không đủ sức vượt qua mình.

Trần Văn Lâm hít một hơi sâu, bỏ mặc phiền não, dù sao thì ở thời điểm hiện tại, hắn so với Edgar Winter vẫn đang có lợi thế. Phải biết, hắn hiện tại không chỉ có Thôn Markham, hai mươi ba Lãnh Chúa đầu quân, "Thế Giới Dưới Lòng Đất", mà còn là Phó Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Bảy của hội Guardian.

.....

Edgar Winter cầm hai món đồ trên tay dò xét.

Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa - phẩm chất Tím hai sao. Có thể thu hút ba mươi nạn dân mỗi ngày. Cấp độ lãnh địa càng cao, khả năng thu hút càng cao.

Xạ Nhật Cung - phẩm chất Cam ba sao:

- Mô tả: Báu vật do một đời tướng quân của Vương Quốc Sarcest sử dụng
- Thuộc tính: Sát thương vật lý: 250. Sát thương phép thuật: 100.

...

Thuộc tính nhân vật

*Tên thật: Edgar Winter.

*Tên ingame: Edgar Winter - OneEW.

*Giới tính: Nam.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Cung Thủ.

*Level: 53.

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?).

*Thú cưỡi: Chiến Mã cấp 30.

*Sủng vật:

Trang bị

Silver Armor phẩm chất tím 0 sao: Thuộc tính: Phòng thủ vật lý: 30. Phòng thủ phép thuật: 30. Sinh lực: 300.

Silver Helmet phẩm chất tím 0 sao: Thuộc tính: Phòng thủ vật lý: 20. Phòng thủ phép thuật: 20. Sinh lực: 150.

Silver Gauntlet phẩm chất tím 0 sao: Thuộc tính: Phòng thủ vật lý: 20. Tốc độ tấn công vật lý: 75%.

Silver Boot phẩm chất tím 0 sao: Thuộc tính: Phòng thủ vật lý: 20. Tốc độ di chuyển: 150.

Silver Ring phẩm chất tím 0 sao: Thuộc tính: Tốc độ tấn công vật lý: 25%. Pháp lực: 100.

Silver Necklace: Tốc độ tấn công vật lý: 50%. Pháp lực: 50.

Xạ Nhật Cung phẩm chất cam 3 sao: Thuộc tính: Tấn công vật lý: 250. Tấn công phép thuật: 100.

Silver Arrow phẩm chất tím 0 sao: Thuộc tính: Tấn công: 20.

Sinh Lực: $1690 + (20)$

Pháp Lực: $720 + (10)$

Thể Lực: $1190 + (20)$

Công kích vật lý: $510 + (+5)$

Công kích phép thuật: $209 + (2)$

Phòng thủ vật lý: $144 + (1)$

Phòng thủ phép thuật: $144 + (1)$

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: $5.5 + (0.1)$

Hồi pháp lực: $5.3 + (0.1)$

Hồi thể lực: $54/S + (1)$

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: $300 (1000 = 10m/s)$

Di chuyển nhanh: $900 (hao 10TL/S)$

Tốc độ tấn công vật lý: $1.25/S$

Tốc độ tấn công phép thuật: $0.1/S$

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Dragon Slayer vs Dragon

Đại Bàng Không Lồ dừng lại, Agatha Maskin hai tay vỗ nhẹ vào lưng nó rồi nói nhẹ:

- Sắp đến nơi rồi, chúng ta sẽ đi bộ từ đây.

Trần Văn Lâm, Agatha Maskin và Onea Maskin cùng đội mũ giáp vào, rồi nhảy xuống khỏi lưng Đại Bàng Không Lồ.

Agatha Maskin nghĩ gì đó bỗng nhiên nói:

- Quên nói cho Lâm biết, Agatha sở trường là Chiến Đấu Pháp Sư. Còn Onea là Kiếm Sư.

Trần Văn Lâm nghi ngờ hỏi:

- Chiến Đấu Pháp Sư? Là kiểu chiến đấu gì?

Agatha Maskin giải thích nói:

- Là một kiểu Pháp Sư, nhưng lại là cận chiến, mình dùng phép thuật để tạo ra thêm lớp phòng ngự bên ngoài áo giáp và tạo ra một vũ khí chiến đấu cũng bằng phép thuật. Kiểu như thế này.

Agatha Maskin hai tay nâng lên, tay trái xuất hiện một thanh trường kiếm, tay phải xuất hiện một tấm khiên. Cả hai đều giống như trong suốt, đúng là làm bằng phép thuật. Nhìn trong suốt vậy thôi, chứ Trần Văn Lâm nhìn vào là có thể cảm nhận được sự chắc chắn và sắc bén của chúng.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Đã hiểu, vậy chúng ta hành động thế nào?

Agatha Maskin nói:

- Leo lên ngọn núi này, khoảng mười lăm phút, chúng ta sẽ đến chỗ một ngôi đền cổ của Vampires dùng cho các loại nghi thức. Theo báo cáo, ở đó có khoảng hai mươi ba con Rồng cấp Paladin.

Trần Văn Lâm da mặt co giật, hít một hơi khí lạnh rồi hỏi lại cho chắc:

- Thật sự là Rồng cấp Paladin?

Agatha Maskin gật đầu khẳng định nói:

- Là Rồng cấp Paladin.

Trần Văn Lâm lần này thật sự choáng, cho dù hiện tại hắn đã đạt đến cấp sáu mươi lăm, có nguyên một bộ trang bị Dragon Slayer phẩm chất cam ba sao. Nhưng mà kia là Rồng cấp Divine nha, toàn bộ đều có cấp chín mươi trở lên. Mà Rồng luôn luôn là Boss, còn là cùng cấp vô địch Boss. Như hắn đi ra, chắc bị một con Rồng giết trong nháy mắt.

Như đoán được ý nghĩ của Trần Văn Lâm, Agatha Maskin không khỏi bật cười nói:

- Yên tâm đi, có bảy thành viên khác của Quân Đoàn chúng ta đang đợi gần đó, chỉ cần ba người chúng ta đến nữa là xong. Mà lần này nhiệm vụ của Lâm rất đơn giản, đó chính là ngồi xem học hỏi thôi, còn lại cứ để mọi người trong đoàn lo.

Trần Văn Lâm cảm thấy có chút không tiện lắm hỏi:

- Thật sự là mình không cần làm gì hết?

Agatha Maskin khẳng định nói:

- Không cần làm gì hết, tất cả mọi việc cứ để những người khác lo. Lâm mới gia nhập hội, việc đầu tiên cần học là quan sát, trau dồi kinh nghiệm.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Ân, mình hiểu.

Trần Văn Lâm biết Agatha Maskin nói vậy là vì bận tâm đến mặt mũi hắn, nên không muốn nói thẳng, thực ra chỉ vì hiện tại hắn quá yếu. Trong đám Người Chơi thì hắn chắc là kẻ mạnh nhất, nhưng so với những người sinh sống trên Yriel thế giới, thì thua kém rất xa.

Ba người theo lối mòn trên núi đi được một đoạn, thì thấy trước mặt có bảy người cũng mặc giáp đen Dragon Slayer xuất hiện. Một người trong đó tiến lên trước nói:

- Quân Đoàn Trưởng, ngài đã đến.

Agatha Maskin gật đầu, giọng nói từ trong mũ giáp vang lên:

- Ừ. Tìm hiểu thế nào rồi?

Người kia nói:

- Như đã tìm hiểu, tổng cộng là hai mươi ba con Rồng Lửa cấp Paladin. Nhưng có một chuyện hơi kỳ quái thưa Quân Đoàn Trưởng.

Agatha Maskin lạnh nhạt hỏi:

- Chuyện gì?

Người kia hơi suy nghĩ một chút rồi nói:

- Bọn Rồng giống như theo nhiệm vụ của ai đó đến đây tìm kiếm thứ gì, chứ không phải là để lập hang ổ.

Agatha Maskin chau mày hỏi:

- Tìm kiếm thứ gì?

Người kia gật đầu khẳng định:

- Đúng vậy, thành viên trong đoàn đều thấy chúng như muốn lật tung ngôi đền cổ này lên. Mặc dù gọi là lật tung, nhưng chúng rất cẩn thận, từ từ từng bước gỡ sạch ngôi đền này ra, giống như sợ chỗ nào đó bị hư hại vậy.

Agatha Maskin hơi suy nghĩ một chút rồi nói:

- Không quan trọng, mọi người chuẩn bị tấn công, dọn hết lũ Rồng này là được. Từ lúc Quân Đoàn chúng ta bị tấn công, mấy Quân Đoàn còn lại đang lên mặt và khinh thường chúng ta, đánh một trận cho ra trò, lấy lại uy danh của chúng ta.
- Vâng, Quân Đoàn Trưởng.

Agatha Maskin nói tiếp:

- Lần này vấn đề về Soul Gem mọi người không cần lo lắng, Phó Quân Đoàn Trưởng đã chuẩn bị đầy đủ cho chúng ta. Mỗi người đến nhận ba viên Soul Gem tím đi.

.....

Trần Văn Lâm theo đám người đi lên đỉnh núi, quả như những Dragon Slayer kia nói, những con Rồng Lửa này đúng là đang tìm thứ gì đó. Rồng vốn là loài vật phá hoại, chuyên dùng sức mạnh phá hủy mọi thứ. Nhưng lần này, bọn chúng rất cẩn thận, dùng móng vuốt gỡ từng tí một các bộ phận của đền thờ Vampires này ra.

Từng viên, từng viên gạch được bọn Rồng Lửa cẩn thận gỡ ra, mang qua một bên, bọn chúng giống như đang làm việc dây chuyền. Con thì gỡ, con thì chuyển gạch đi, không dám làm mạnh hay dùng cánh bay đi chỗ khác. Đơn giản vì mỗi khi một con Rồng đậu xuống, cũng đủ làm sập một tòa nhà, nói gì là ngôi đền yếu ớt cũ kĩ này.

Khi đoàn người đang chờ lệnh từ Agatha Maskin, thì bỗng nhiên trên trời xuất hiện hai con Rồng màu đỏ thẫm, rất khác với những con Rồng Lửa màu xám bên dưới, thân hình hai con Rồng này cũng to gấp cả chục lần những con còn lại.

Rồng Lửa

Cấp: 231. Divine. Phục vụ dưới trướng Hỏa Long Desmond.

Agatha Maskin nhìn thấy con Rồng màu đỏ này xuất hiện, không khỏi mừng:

- Đáng chết. Là Rồng Lửa cấp Divine. Nó phát hiện ra chúng ta rồi, mọi người chuẩn bị hành động. Hai con Rồng cấp Divine kia để cho ta và Onea Maskin lo. Bảy người các người lo đám còn lại. Lâm, bạn kiểm một chỗ nấp đi.

Một con Rồng Lửa cấp Divine nhìn về phía bọn hắn nói:

- Lũ sâu bọ, xuất hiện đi. Đúng là mũi thính, đi đến đâu cũng gặp đám phiền toái các người.

Agatha Maskin lật hai tay ra, một kiếm một khiên lại xuất hiện, nàng quát lớn:

- Mọi người, hành động.

.....

Agatha Maskin giống như đập lên không trung, thân hình biến mất tại chỗ, chỉ chốc lát đã xuất hiện bên cạnh con Rồng Lửa Divine, miệng quát to:

- Giáp Rồng.

Oanh.

Không khí nổ tung, xung quanh áo giáp Agatha Maskin ẩn hiện một hư ảnh, giống như Bán Long Nhân, một kiếm chém mạnh về đầu con Rồng Lửa.

Mặc dù thân hình to lớn, nhưng con Rồng Lửa cấp Divine này không hề chậm chạp, hai cánh vỗ nhẹ, thân thể không lồ của nó lùi về phía sau, đồng thời móng trước cũng vỗ về phía Agatha Maskin. Trên móng vuốt của nó cũng xuất hiện một mảng năng lượng, bao bọc lấy lớp vảy cứng và móng vuốt.

Oành.

Kiểm Phép và Móng Vuốt Rồng va chạm vào nhau. Không gian chỗ va chạm nổ tung lên, kinh khí tỏa ra bốn phía như một con bão.

Rồng Lửa nhìn thấy dư ba cuộc chiến phá hoại xung quanh, không khỏi gầm lên:

- Đáng chết. Dám phá hủy kế hoạch của Desmond.

Agatha Maskin cũng hừ lạnh:

- Đừng nói nhiều, chiến.

Rồng Lửa tức giận, phần ngực nó phồng lên, cho dù đứng từ xa, cũng có thể thấy rõ bên trong ngực nó chứa một con bão lửa:

- Surturrrrrrrrrrr

Một con bão lửa hủy diệt từ miệng nó phun ra, như muốn đốt cháy mọi thứ trên đường đi. Cho dù đứng rất xa, Trần Văn Lâm cũng có thể cảm thấy nhiệt độ nóng kinh khủng.

Agatha Maskin nâng khiên che trước người quát:

- Khiên Thần.

Thân hình nàng bị bao trùm trong bão lửa, nhưng nếu để ý, sẽ thấy xung quanh thân thể nàng, một vòng năng lượng hình cầu bao bọc lại, đẩy con bão lửa ra vùng không gian xung quanh.

Agatha Maskin trong miệng hét ra một ngôn ngữ kỳ quái:

- Vorl Kul.

Một luồng năng lượng màu xanh lục bí kỳ quái xuất hiện trước người nàng, bay thẳng về phía cơ thể Rồng Lửa. Một luồng phép thuật phong ấn bao quanh cơ thể nó, làm cho thân hình của nó không ngừng hạ xuống đất.

Rồng Lửa tức giận hét lớn:

- Ngươi lại biết ngôn ngữ của Dragon Priest. Đáng chết.

Rồng Lửa cố gắng giữ vững thân hình, đầu xuống một chỗ cách xa ngôi đền Vampires một đoạn.

Agatha Maskin không bỏ qua, vung kiếm chém về phía Rồng Lửa, một luồng kiếm khí sắc bén bắn ra từ lưỡi kiếm.

Con Rồng muốn phản đòn, nhưng bị luồng năng lượng lúc này phong ấn sức mạnh, gần như không cử động nổi, phải dùng bốn chi đứng trên mặt đất.

Xoẹt.

- Rống.

Rồng Lửa gầm lên đau đớn, trên lưng nó, một vết thương dọa người xuất hiện, thấy cả phần xương trắng bên trong, máu tươi nóng bỏng phun ra xung quanh. Những tảng đá xung quanh thậm chí bị những vết máu này nung chảy ra.

Rồng Lửa hét to:

- Hỗn Loạn Thần Lực.

Oanh.

Vết thương của nó cũng nhanh chóng khép lại, năng lượng phong ấn cũng vỡ tan ra. Quanh thân thể, một hư ảnh màu tím xuất hiện, bao bọc lại.

Hừ.

Chỉ trong chớp mắt, nó đã xuất hiện bên cạnh Agatha Maskin, phần đuôi mạnh mẽ đập về phía nàng.

Agatha Maskin vội vàng nâng Khiên Phép lên đón đỡ.

Bành.

Agatha Maskin trong bộ giáp màu đen Dragon Slayer như một viên đạn pháo văng về phía xa, đâm sầm vào sườn núi.

- Giết.

Agatha Maskin như không có chuyện gì bay trở lại, dùng khiên đập mạnh vào ngực Rồng Lửa, làm nó lui lại một đoạn.

Xoẹt.

Lại một kiếm chém vào phần cánh, nhưng lần này vết thương không như lần dùng kiếm khí lúc trước. Rồng Lửa cũng dùng móng vuốt vồ tới.

Tạch.

Tạch.

Tạch.

Không khí xung quanh nơi Agatha Maskin và Rồng Lửa chiến đấu, không khí bị dồn nén đến nổ lách tách, giống như tiếng động máy bay siêu thanh tạo ra.

Ở nơi khác, Onea Maskin cũng đang đối đầu với con Rồng Lửa cấp Divine còn lại. Chiến đấu không khủng khiếp như chị gái mình, mà nàng dùng tốc độ cực nhanh, liên tục né tránh đòn tấn công đến từ con Rồng, thỉnh thoảng lại dùng thanh kiếm sắc bén trong tay phản công lại, làm bị thương đối thủ của mình.

Bảy Dragon Slayer thuộc Quân Đoàn Thứ Bảy kết hợp chiến đấu với hai mươi ba con Rồng Lửa cấp Paladin. Mặc dù bảy người có hơi yếu thế, nhưng cũng có thể chống đỡ lâu dài.

Trần Văn Lâm thì đứng ở một chỗ bí ẩn quan sát, chiến đấu cấp bậc này, hắn chưa đủ năng lực tham gia, chỉ cần đánh một đòn thôi, cũng đủ lấy mạng hắn. Hắn chỉ muốn quan sát xem, bản thân mình với những người này, khoảng cách xa đến đâu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Quan tài bằng bạc

Trong lúc trận chiến giữa thành viên Quân Đoàn Thứ Bảy hội Guardian và bảy Rồng đang diễn ra, có phần cân bằng, chưa thể phân định thắng bại trong chốc lát.

Trần Văn Lâm bỗng nhiên để ý thấy không hện mà cùng, đám Rồng Lửa này đều cố ý tránh xa ngôi đền Vampires. Hắn liếc nhìn về khu vực được lũ Rồng dọn rất kỹ càng, thì thấy một khu vực dưới sân ngôi đền có lối đi bí mật. Bây giờ cũng không bí mật lắm, đơn giản vì cửa vào lối đi cũng lộ ra, khi mà Agatha Maskin và Rồng Lửa cấp Divine kia chiến đấu lan đến.

Trần Văn Lâm trầm tư trong chốc lát, thấy mọi người cũng không để ý đến mình, liền nhẹ nhàng tìm cách tiến đến đường hầm bí mật đó. Trên đường đến, hắn cũng không gặp phải rắc rối gì, trong sinh tử quyết đấu, phân tâm tương đương với tự sát, nên hắn không bị ai phát hiện. Theo hắn nghĩ, mà thật ra thì ai cũng đoán được, thứ mà bọn Rồng đang cẩn thận tìm kiếm, hẳn là liên quan đến đường hầm bí mật bên dưới ngôi đền thờ Vampires này. Hơn nữa, thứ được giấu bên trong phải vô cùng quan trọng, mới có đến tận hai con Rồng Lửa cấp Divine đến đây tuần tra.

Trần Văn Lâm chui vào bên trong đường hầm, đập vào mặt hắn là một lối đi xây bằng gạch. Đường hầm này đúng là rất cũ kỹ, bụi phủ khắp nơi, mạng nhện gần như giăng kín cả tường gạch và trần nhà. Nhưng trên trần vẫn treo những chiếc đèn thấp sáng bằng Ma Thạch, một loại tài nguyên khoáng sản có chứa pháp lực bên trong. Và những chiếc đèn này vẫn rất sáng.

Màu đỏ yêu dị từ những chiếc đèn tỏa ra, làm cho Trần Văn Lâm cảm giác cứ như là đang bước vào con đường dẫn đến địa ngục vậy. Nhưng chỗ kinh tởm như Hang Goblin hắn còn vào được, nói gì là chỗ này.

Đường hầm khá là dài, Trần Văn Lâm đi mất gần mười phút, dẫn vào sâu trong lòng núi đến nỗi gần như không nghe được tiếng chiến đấu trên kia nữa. Đến cuối đường hầm, đập vào mắt Trần Văn Lâm là một sảnh rất lớn, hắn đứng ở phần lan can phía trên, có cầu thang hai bên để đi xuống.

Ở bên dưới, Trần Văn Lâm thấy có một chiếc bàn gỗ rất dài, chiếc bàn này giống như bàn ăn tiệc của phương tây, trên bàn bày rất nhiều nển, thậm chí là những cây nển này vẫn đang còn cháy, cũng không biết làm bằng chất liệu gì. Ngoài những cây nển quý dị kia ra, thì còn rất nhiều bộ xương người trắng hếu, đã bị xé rời từng bộ phận, đặt lên trên những chiếc đĩa sứ, giống như đó chính là thức ăn của bữa tiệc vậy.

Trần Văn Lâm nhìn thấy cảnh này, trong lòng không khỏi tức giận, hắn mặc dù không phải là người của Yriel thế giới. Nhưng khi nhìn thấy người nơi này bị Vampires ăn thịt, hắn cũng rất tức giận, muốn lôi lũ Vampires này ra chém sạch.

Hít một hơi sâu, cho tâm tình bình tĩnh lại, Trần Văn Lâm bước xuống dưới sảnh. Lần này không bị che khuất bởi các đèn chùm trên trần, hắn thấy phía góc xa của sảnh này, có một cánh cửa đôi làm bằng thép, cũng đã có chút gỉ sét. Hai bên trái phải cánh cửa là bức tượng bằng đá của hai con quái vật Dremois. Để cho chắc, Trần Văn Lâm lấy một mũi tên ra, bắn vào phần đầu của một bức tượng.

- Rồng. Grừ.

Một tiếng gầm vang lên, hai bức tượng đá vỡ tan ra, bên trong là hai con Dremois nhảy ra, như một tia chớp lao về phía Trần Văn Lâm.

Phanh.

Trần Văn Lâm bị húc bay ngược về phía sau, đổ sập phần chân cầu thang. Hai con Dremois, một con chỉ bị thương một chút ở phần đầu, con còn lại thì không hề hấn gì.

Có vẻ như bộ trang bị Dragon Slayer dành cho Phó Quân Đoàn Trưởng này quá xịn, nên cho dù bị một con Dremois đánh bay ngược ra sau, nhưng Trần Văn Lâm không hề cảm thấy mình bị thương tổn gì.

- Hồng.

-

Huru, lại như một luồng gió, hai con Dremois chia nhau ra hai bên, ý đồ tấn bao vây tấn công.

- Tiễn Trận.

Huru huru huru huru.

Phốc, phốc, phốc.

Mưa tên bao trùm lấy con Dremois bên phải, thân hình to lớn của nó bị những mũi tên găm thành nhím. Nó gào lên đau đớn, hai tay ôm lấy phần mắt bị mũi tên bắn xuyên thủng, lùi về phía sau từng bước.

- Lướt Ngược.

Phanh.

Con Dremois còn lại bị Trần Văn Lâm dùng chiến thuật xe ủi, ý vào lớp giáp kiên cố, quay lưng lại phía nó, dùng kỹ năng Lướt Ngược va thẳng vào thân thể nó.

- Băng Tiễn, Sát Thần Tiễn.

Huru huru.

Ngao.

Con Dremois bị bắn thành nhím dính liền hai kỹ năng nữa vào lồng ngực, gào lên trong đau đớn rồi im lặng. Phần trái tim của nó đã bị Sát Thần Tiễn phá hủy hoàn toàn, tạo thành một lỗ máu lớn.

Dremois vốn là loài không có lý trí, con còn lại thấy đồng bạn bị giết cũng không sợ hãi, tiếp tục lao về phía Trần Văn Lâm.

- Liên Hoàn Tiễn. Hóa Tiễn.

.....

Mở cánh cửa sắt cũ kỹ ra, đập vào mắt Trần Văn Lâm đúng là cảnh tượng địa ngục trần gian. Ở sâu bên dưới, là một tế đàn hình tròn to lớn, nằm giữa tế đàn là một chiếc tủ bằng kim loại màu bạc. Xung quanh tế đàn đủ loại xác chết của các sinh vật, từ Gấu, Sói, Nai, Bò,... Cho đến con người, thậm chí có cả xác của Dremois. Tất cả đều đã khô quắt như xác ướp.

Tế đàn lớn này có những đường rãnh máu chảy qua, tạo thành hình ngôi sao sáu cánh, trung tâm ngôi sao chính là chiếc tủ kim loại màu bạc kia.

Trần Văn Lâm hít một hơi sâu, lấy viên gạch vỡ bên cạnh, ném về phía tế đàn, thì thấy không có động tĩnh gì xảy ra, chỉ có điều khi viên gạch lăn đến chỗ rãnh máu, thì bị một lực lượng kỳ lạ cản lại, không thể lăn xuống dưới.

Thấy không có vấn đề gì, hần nhẹ nhàng bước xuống, né những xác chết khô kia, bước về phía trung tâm tế đàn. Khi lại gần, hần mới nhìn rõ cái tủ kim loại này thực chất không phải là cái tủ, mà là một cái quan tài bằng kim loại màu bạc, được dựng thẳng đứng lên, đứng ở xa nhìn có phần giống tủ.

Thử lấy tay gõ gõ, cũng không thấy động tĩnh gì, lấy một thanh kiếm trong hành trang ra, cố đâm vào kẽ hở chỗ nắp và thân quan tài để cạy ra. Nhưng có thể nào, cũng không cạy nắp quan tài ra nổi.

Trần Văn Lâm ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, ở phía bức tường đằng xa, là một bức tranh được đúc bằng kim loại. Phía trên là hình ảnh một thiếu nữ trẻ tuổi, mặc áo đen đứng ở giữa. Xung quanh thiếu nữ này, là rất nhiều hình ảnh quái vật Dremois, đứng phía sau thiếu nữ, giống như là phục tùng chủ nhân vậy.

Hai cạnh bên cùng của bức tranh này, là rất nhiều người, nhưng mặc đồ kiểu Vampires đang quỳ lạy hai bên.

Đến gần bức tranh, Trần Văn Lâm nhìn thấy ở bốn mép của nó, là rất nhiều lỗ tròn khoảng bằng quả trứng gà. Một suy nghĩ lóe lên, hần móc một viên Soul Gem phẩm chất lam ra nhét vào lỗ nhỏ, vừa như in.

Những dòng máu hình ngôi sao sáu cánh bỗng nhiên sáng lên đôi chút, mặc dù biến đổi không nhiều, nhưng vẫn có thể nhận ra. Hần tiếp tục lấy thêm

Soul Gem gắn đầy vào những lỗ nhỏ kia.

Khi gắn hết tất cả, tổng cộng là một trăm lỗ. Nhưng mà những rãnh máu kia, ngoại trừ sáng mạnh hơn, cũng không thấy hiện tượng gì khác.

Trần Văn Lâm sờ cảm thâm nghĩ:

- Không lẽ Soul Gem phẩm chất lam là không đủ?

Hắn lại thay thế toàn bộ Soul Gem phẩm chất lam bằng tím.

Cạch.

Lần này thì máu bên trong rãnh máu như bốc hơi, chỉ trong chốc lát, toàn bộ máu đã biến mất.

Bức tranh cũng xảy ra biến dị, một cánh cửa ngay chỗ hình ảnh thiếu nữ mở ra, Trần Văn Lâm do dự một chút rồi bước vào bên trong.

Nếu như ở bên ngoài nhìn rất ghê tởm, thì căn phòng đằng sau bức tranh lại rất sạch sẽ, không một hạt bụi. Nhìn sơ qua thì giống căn phòng của con gái, trang trí xinh đẹp, đồ vật màu hồng, trải thảm kỹ càng, có một chiếc giường hình tròn kiểu giường công chúa.

Ngay cạnh chiếc giường là một cái bàn bằng ngọc, ở trên đó có một tấm lệnh bài hình cánh dơi. Nếu hắn nhớ không nhầm, thì chiếc quan tài ở giữa tế đàn kia cũng có in hình này ở một bên cạnh thân quan tài. Ngoài ra, hắn gần như có thể khẳng định đến chín phần, bên trong quan tài đó chôn cất chính là chủ nhân căn phòng này, là thiếu nữ tại bức tranh bên ngoài kia.

Cầm tấm lệnh bài hình cánh dơi lên, bước ra ngoài.

Đứng trước cái quan tài bằng kim loại màu bạc này, Trần Văn Lâm có chút tâm thần bất định. Bọn Rồng kia chắc chắn là muốn tìm thiếu nữ bên trong chiếc quan tài này, mới mất công lặn lội đến chỗ này tìm kiếm. Ở bên trong chiếc quan tài này chôn cất cũng không phải một người bình thường, mà cô gái kia, chắc chắn là một nhân vật lớn của tộc Vampires. Nếu không thì cũng không có bức tranh kim loại kia.

Theo bản năng, Trần Văn Lâm rất ghét đám Vampires này, mặc dù hình dạng có phần giống con người, nhưng lại có sở thích ăn thịt người.

Theo lý trí thì hắn biết mình không nên mở cái quan tài này ra, chưa biết người bên trong đã chết hay chưa. Nếu đối phương chưa chết, thì hắn chết là cái chắc.

Nhưng hắn lại rất tò mò, cô gái này có gì mà khiến cho đám Rồng Lửa cất công đến đây tìm kiếm. Hắn cũng muốn mở ra xem thử thế nào.

Suy nghĩ một hồi, Trần Văn Lâm không khỏi mắng:

- Chết tiệt, cùng lắm Offline bây giờ. Mờ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Iris Volkirha

Trần Văn Lâm hít một hơi sâu, lấy tấm lệnh bài hình cánh dơi lắp vào phần cạnh quan tài, vô cùng cẩn thận.

Cạch.

Nắp quan tài cũng không mở ra như hắn nghĩ, mà phần kim loại màu bạc giống như hóa thành nước, tan ra và chảy xuống những rãnh máu kia.

Trần Văn Lâm ngưng thần, hai mắt nhìn chăm chăm vào cổ quan tài đang dần dần hóa thành chất lỏng, tay hắn cũng nắm chặt cây cung, bắt tri bất giác đặt một mũi tên vào giây cung. Cũng không lâu sau, chiếc quan tài hoàn toàn biến mất.

Lúc này, Trần Văn Lâm cực kỳ căng thẳng, mũi tên đã nhắm thẳng vào trán người bên trong, cũng không biết là do bộ giáp quá kín, hay do tâm lý, mà cả người hắn đổ đầy mồ hôi.

Người bên trong quan tài là một thiếu nữ nhỏ tuổi, chỉ tầm mười sáu mười bảy gì đó, chỉ cao tầm một mét tư. Thiếu nữ này có mái tóc vàng xoắn xoắn ở phần cuối, làn da trắng mịn màng, lông mi cong cong, hai mắt nhắm chặt, cánh tay trắng muốt xinh xắn, cánh mũi nhỏ thờ đều giống như đang ngủ. Nàng mặc một bộ váy công chúa màu hồng rất đáng yêu, váy dài tới bắp chân, để lộ ra đôi bàn chân trần nhỏ nhắn, hai tay ôm lấy một chiếc gối cũng màu hồng đặt trước ngực, nên không biết ngực... thế nào. Nhưng với ánh mắt nhìn đời đã lâu, Trần Văn Lâm đoán tám chín phần, thiếu nữ này là sản bay.

Trần Văn Lâm vẫn cảm thấy thiếu nữ này rất xinh đẹp, phải nói là không hề thua kém Agatha Maskin. Chỉ có điều Agatha Maskin là một cô gái đã trưởng thành, xinh đẹp rạng ngời, hợp với gu của hắn hơn. Còn thiếu nữ này, thì xinh đẹp theo kiểu vô cùng đáng yêu, giống như một công chúa nhỏ, là sát thủ đối với đám cuồng Lolì.

Nhưng mà cho dù xinh đẹp, đáng yêu thế nào, Trần Văn Lâm cũng không thả lỏng tinh thần. Nếu có bất kì biến cố gì xảy ra, hắn không ngại thả dây cung, cho mũi tên xuyên qua trán thiếu nữ này. Mặc dù hắn biết với cấp độ của mình, thì rất khó giết một người mà cả Vampires lẫn Dremois đều quý lạ, lập đền thờ cho nàng, dù là đối phương đứng im cho hắn tấn công.

Năm phút liền, vẫn không thấy thiếu nữ tỉnh lại, Trần Văn Lâm nhin không được sử dụng tính năng dò xét:

Thông Tin Iris Volkirha

Tộc: Thiên Tộc. (?)

Giới tính:??.

Tuổi:??.

Cấp: 10 (Phong ấn sức mạnh, ký ức. Thời gian khôi phục ước tính:???)

.....

Thiên Tộc?

Trần Văn Lâm hơi kinh ngạc, thiếu nữ này hình dáng vẫn rất giống người trong tranh bằng kim loại kia. Ban đầu, hắn cứ tưởng đối phương hắn là Vampires, một siêu cấp Vampires, thậm chí có thể sánh ngang với Hắc Long Nagura chứ chẳng đùa. Nhưng rồi, thiếu nữ này lại là Thiên Tộc, một tộc loài hắn chưa bao giờ nghe đến. Thêm nữa, bây giờ đối phương sức mạnh gần như đã bị phong ấn hoàn toàn, chỉ có cấp mười mà thôi. Thấp hơn tưởng tượng của hắn quá nhiều.

Biết được thông tin này, Trần Văn Lâm cũng thở ra một hơi nhẹ, cảm giác bức bối trong lồng ngực cũng biến mất. Hắn cất mũi tên bà cung ra sau lưng, mở mũ giáp ra đứng đợi. Vì hắn phát hiện, thiếu nữ tên Iris Volkirha kia hai mí mắt đang run nhè nhẹ, hắn là sắp sửa thức dậy.

- Ừm

Thiếu nữ nhẹ nhàng phát ra một tiếng rên nhẹ, hai mắt mở ra, cặp mắt to tròn, con ngươi màu xanh biển càng làm nàng trở nên đáng yêu. Hai mắt mờ mịt, ngây ngốc nói:

- Anh trai? Là anh à?

Trần Văn Lâm cũng hơi sững người, rồi lắc đầu nói:

- Không, ta không phải là anh trai của bé.

Iris Volkirha nghiêng đầu hỏi:

- Vậy anh là ai? Anh biết em à? Anh biết anh trai của em ở đâu không?

Trần Văn Lâm nói:

- Ta không biết. Ta chỉ biết em tên Iris Volkirha. Còn lại, anh trai của em là ai thì ta không rõ.

Iris Volkirha nhỏ giọng lầm bầm:

- Iris Volkirha là tên mình sao? Nghe thật quen.

Sau đó nàng liếc nhìn ra xung quanh, khuôn mặt hồng hồng trắng trắng bỗng nhiên tái lại, hai chân mềm nhũn ngã ngồi xuống đất rồi lén tiếng hét lên:

- Oa, kinh khủng quá, mau ra ngoài, ở đây thật nhiều xác chết. Gớm quá. Mau ra ngoài đi anh. Iris không muốn ở chỗ này.

Trần Văn Lâm khước miệng giật giật, có chút không đành lòng nói:

- Để ta.

Do bộ giáp có nhìn qua có phần công kênh, thêm vào cơ thể "Jake Markham" cũng cao tới gần một mét chín, đây chỉ là độ cao bình thường của người Nerz. Nên Iris Volkirha đứng không tới vai Trần Văn Lâm. Hắn dùng một tay xách nàng lên, trong lòng thầm nghĩ:

- Thật nhẹ, cứ như xách mèo vậy.

Iris Volkirha dường như bị sợ đến mất hết sức lực, nên cũng không dậy giụa gì, mặc cho Trần Văn Lâm mang đi.

.....

Ra khỏi đường hầm, nhìn thấy hai bên vẫn đang bắt phân thắng bại, Trần Văn Lâm vội vàng đặt Iris Volkirha ra phía sau lưng rồi dặn:

- Ôm chặt lấy, nhớ không được lên tiếng, chúng ta im lặng rời khỏi đây.

Iris Volkirha nhẹ nhàng gật đầu, hai tay ôm chắc phần giáp nhô ra trên bả vai Trần Văn Lâm.

Đi được khoảng mười phút, Iris Volkirha giống như không chịu được nữa, nói:

- Bộ đồ này thật cứng, bị ép thật đau.

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng nói:

- Hay là tự đi bộ?

Iris Volkirha vội vàng lắc đầu:

- Chân không có giày, không tự đi được.

Trần Văn Lâm nghe vậy không khỏi quát nhẹ:

- Vậy thì im lặng đi, không ta ném xuống, cho tự tìm cách rời khỏi đây. Mà em tự đứng trên đất một chút, ta cần đổi giáp.

Iris Volkirha vội vàng che miệng gật đầu, rồi nhẹ nhàng trèo xuống khỏi lưng Trần Văn Lâm.

Trần Văn Lâm thì đổi lại thành bộ giáp Cung Thủ lúc trước, kiểu giáp nhẹ và mềm mại, tiện cho Cung Thủ sử dụng hơn, linh hoạt trong chuyển động hơn so với bộ trang bị Dragon Slayer nhiều.

Trần Văn Lâm lần này cũng Iris Volkirha đi cũng không xa lắm, tìm một hang động không sâu lắm, cũng khá sạch sẽ, đặt nàng xuống đó rồi dặn dò:

- Ở yên tại đây. Lát nữa ta sẽ quay lại đón sau.

Iris Volkirha vội vàng gật đầu, miệng thì lẩm bẩm thứ gì đó nghe không rõ.

Trần Văn Lâm cũng không thèm cùng con nít chấp nhặt, liền thay lại bộ Dragon Slayer, quay trở lại ngọn đền thờ chỗ chiến đấu lúc này.

Hắn không thể để người khác biết bản thân mình đã lấy được thứ gọi là "Bí mật" mà đám Rồng đang tìm kiếm. Chỉ cần lộ ra, không nói đến Rồng. Ngay cả bên hội Guardian cũng sẽ không bỏ qua, bắt Loli Iris Volkirha kia về điều tra, nghiên cứu một phen. Với tư cách là người thưởng thức cái đẹp, bảo vệ phái yếu, Trần Văn Lâm hẳn không thể để chuyện đó xảy ra.

Nói thật ra thì Trần Văn Lâm muốn độc chiếm "Bí mật" này.

.....

Agatha Maskin né một cú quật đuôi từ con Rồng Lửa, miệng quát nhẹ:

- Đợi nguoi dùng đòn này này giờ.

Thanh kiếm phép trên tay nàng phát ra một đường kiếm khí, chém thẳng vào phần giữa của đuôi Rồng.

Phốc.

Cái đuôi Rồng to lớn rơi ra, máu văng tung tóe. Con Rồng Lửa gầm lên đau đớn, mất phần đuôi, nó không thể giữ thăng bằng trên không trung, thân thể loạng choạng, cố gắng vẫy cánh để không rơi xuống đất.

Agatha Maskin lao đến phía trên đầu, dùng khiên phép nện mạnh vào giữa đầu nó, đồng thời quát:

- Xuống cho ta.

Phanh.

- Ngao.

Rồng Lửa chịu một kích nặng nề, thân thể cũng không bay nổi nữa, cả thân hình đồ sộ dần rơi xuống phần sườn ngọn núi.

Lúc này, sau lưng Agatha Maskin mọc ra hai chiếc cánh năng lượng màu trắng, chỉ khẽ đập, thân hình nàng bay vút về phía con Rồng Lửa, tay cầm kiếm đâm thẳng vào bụng nó, dùng cánh bay lên ngược trên trời lại.

Con Rồng Lửa đang bị ảnh hưởng của lực rơi xuống, lại bị Agatha Maskin đâm một kiếm vào bụng rồi bay lên phía trên. Thanh kiếm phép rạch một đường kéo dài từ bụng đến tận ngực nó.

- Ngao.

Bánh.

Nó rơi xuống đất, máu phun như suối, nung chảy cả phần đèn thờ gần đó, làm cho đèn thờ trở thành phế tích. Thân thể nó giật giật vài cái, rồi nằm im trên mặt đất.

Giết xong mục tiêu của mình, Agatha Maskin chuẩn bị qua trợ giúp em gái Onea Maskin của mình thì Rồng Lửa cấp Divine còn lại cảm thấy tình cảnh không ổn. Gầm lên vang vọng:

- Nhanh rời đi, chúng ta đâu không lại.

...

Agatha Maskin nhìn đám Rồng Lửa rời đi, không khỏi thờ dài một cái, định dùng Soul Gem để nhốt linh hồn con Rồng đã chết, nhưng nghĩ lại thấy Soul Gem phẩm chất cam không đủ để phong ấn và hủy diệt linh hồn nó, đành phải bắt đắc dĩ nói với mọi người:

- Mọi người đợi máu Rồng nguội đi, lấy Ma Tinh Hạch của nó, giá trị không ít điểm cống hiến đâu. Rồng Lửa cấp Divine đó. Không việc được đám Rồng kia, nhưng cũng coi như là có thu hoạch.
- Vàng, Quân Đoàn Trưởng.

Agatha Maskin nhìn ngôi đền biến thành phế tích lộn xộn, giống như bị một con lũ dung nham cuốn qua, không khỏi lắc đầu nói:

- Chỗ này cũng bị phá hủy hoàn toàn rồi. Đề khi trở về, báo cho tổng bộ biết chuyện này, xem họ định giải quyết thế nào. Đúng rồi, Phó Quân Đoàn Trưởng đâu?

Trần Văn Lâm lúc này cũng vừa về tới nơi, liền nói lớn:

- Ở đây. Mọi người không sao chứ?

Ngoại trừ bảy thành viên kia nhìn có vẻ hơi chật vật một chút, thì hai chị em Agatha Maskin đều không thấy có thương tích gì. Còn một người đang chui vào trong cơ thể con Rồng Lửa để làm gì đó.

Agatha Maskin lắc đầu nói:

- Không sao cả, chỉ hơi mệt một chút thôi. Mọi người chuẩn bị rời đi thôi. Phó Quân Đoàn Trưởng, có muốn trở về tổng bộ cùng mọi người không?

Trần Văn Lâm vì đang còn vướng chuyện phải mang Iris Volkirha về, nên từ chối:

- Chưa, hiện tại mình còn rất yếu, nên chưa cần thiết.

Ánh mắt hần đảo qua ngôi đền thờ, đã thấy nó bị phá hủy hoàn toàn, nhất là chỗ đường hầm kia, bị che lại không lộ dấu vết nào, trong lòng hần cũng có chút yên tâm. Ngoài miệng hần thờ dài nói:

- Chỗ này bị hủy hết rồi. Cũng không biết lũ Rồng muốn tìm gì nữa.

Agatha Maskin không quan tâm lắm nói:

- Chuyện này mặc kệ, để cho tổng bộ lo, chúng ta làm nhiệm vụ diệt Rồng là được rồi. Mà lần này cũng không có nhiều cống hiến lắm, chắc lần sau mọi người mới chuyển cho Jake được.

Trần Văn Lâm nói:

- Không sao, mình đợi được. Đúng rồi, chỗ thành trì gần nhất có truyền tống trận là ở đâu? Mình muốn sử dụng chúng.

Agatha Maskin chỉ một hướng nói:

- Hướng đó, đi khoảng ba tiếng là sẽ thấy. Cũng vì lần này bọn Rồng xuất hiện quá gần chỗ có thành trì đông đúc người sinh sống. Nên Quân Đoàn chúng ta mới phải vội vàng, chưa kịp điều tra kỹ đã phải đến tiêu diệt chúng.

Trần Văn Lâm nhớ hướng đi rồi gật đầu nói:

- Ân, mình sẽ lấy ít xương và vảy Rồng về để chế tạo ít trang bị, mọi người thì sao? Chuẩn bị về tổng bộ luôn à?
- Quân Đoàn Trưởng, đã lấy được Ma Tinh Hạch.

Agatha Maskin gật đầu nói:

- Được rồi, mọi người chuẩn bị rời đi thôi. Jake cũng nhớ, trong vòng nửa tiếng phải rời khỏi đây, mấy con Rồng Lửa kia là nghe theo lệnh của Hòa Long Desmond mới đến đây, bây giờ chúng bị đánh bại, cẩn thận lão Desmond sẽ đích thân tới, rồi đi càng sớm càng tốt.
- Huyết.

Hai con Đại Bàng Khổng Lồ từ trên trời xuất hiện, chín người thuộc hội Guardian cũng chia nhau trèo lên lưng chúng, rồi bay đi xa.

Chương 57: 3 Sự Kiện

Đưa mắt nhìn chín người rời đi, Trần Văn Lâm chuyển sang mục tiêu là xác chết con Rồng Lửa kia. Nhưng sau một hồi cố hết sức, hắn cảm thấy mình còn chưa đủ sức lấy bất kỳ thứ gì trên người con Rồng Lửa cấp Divine.

Thở dài một tiếng, Trần Văn Lâm nhanh chóng trở lại chỗ mà hắn để Iris Volkirha.

- Hồng.

Vừa bước vào trong hang, Trần Văn Lâm liền nghe thấy một tiếng rống vang trời. Không kịp suy nghĩ, hắn vội vàng dùng sức ôm một tảng đá chắn cửa hang động lại. Rồi chạy vào trong quãng bộ giáp Cung Thủ cho Iris Volkirha nói:

- Nhanh mặc vào, rồi núp ở bên cạnh ta. Nhanh lên.
- Ồ. A.

Iris Volkirha vội vàng gật đầu, rồi mặc bộ giáp Cung Thủ vào, vì thân hình hai người quá mức chênh lệch, nhìn nàng chẳng khác nào con nít mặc đồ người lớn.

Oanh.

Trần Văn Lâm cảm giác cả dãy núi như bị lay chuyển, hang động rung rung, bắt đầu có những vụn đá nhỏ rơi từ trên trần xuống. Hắn cũng không nghĩ nhiều, kéo Iris Volkirha vào sát bên người.

Ừ ù ù ù.

Những tiếng kỳ lạ vang lên, trần hang bắt đầu sụp xuống. Dùng phần lưng che chắn cho Iris Volkirha, Trần Văn Lâm có thể cảm nhận được không khí xung quanh nóng lên, thậm chí hắn còn thấy phần đất đá dưới chân như bị lửa nung nóng.

Iris Volkirha nức nở nói:

- Nóng, chân nóng quá.

Trần Văn Lâm quát nhẹ nàng:

- Cố chịu đựng.

Iris Volkirha lắc đầu nói:

- Sắp chín rồi. Không chịu được.

Trần Văn Lâm trong lòng thầm mắng:

- Thật nhiều chuyện.

Rồi hắn dùng hai tay kéo nàng lên, cho cả người nàng cách xa mặt đất ra.

.....

Mười phút sau, khi cảm thấy không khí xung quanh cũng đã hết nóng, Trần Văn Lâm vội vàng thở ra một hơi, xách Iris Volkirha đi đến chỗ tảng đá chặn cửa. Cố chịu đựng sức nóng kinh khủng truyền đến, dùng sức đẩy tảng đá ra.

Khung cảnh bên ngoài vô cùng tan hoang. Cây cối, động vật đều bị thiêu rụi thành tro, cho dù một đợt cháy rừng, cũng không thể nhanh như vậy hủy diệt cả một dãy núi lớn thế này.

Phần đất đá thì hơi nóng bốc lên, mặc dù có bộ Dragon Slayer che chắn, không đến mức chịu không được, nhưng mà cảm giác giống như ở trên sa mạc vậy, cực kỳ khó chịu.

Hô, Trần Văn Lâm thở ra hơi, đem Iris Volkirha ném lên lưng rồi dặn:

- Bám chắc, chúng ta rời khỏi nơi này.

..

Theo hướng mà Agatha Maskin chỉ, vì không muốn chịu nóng quá nhiều, Trần Văn Lâm dùng tốc độ nhanh nhất chạy khỏi dãy núi này, khi rời khỏi khu vực bị cháy, hán thà Iris Volkirha xuống đất rồi nói:

- Cởi ra.

Iris Volkirha ngờ ngạc nhìn hán một chút rồi mới bừng tỉnh nói:

- Ồ. Xong liền.

Một lúc sau, Trần Văn Lâm mặc lại bộ trang bị Cung Thủ, còn Iris Volkirha thì vẫn là bộ váy công chúa màu hồng kia. Hán cau mày nói:

- Có mùi không đó?

Iris Volkirha nghiêng đầu hỏi:

- Mùi gì?

Trần Văn Lâm cũng mặc kệ, người nhìn như một thiếu nữ nhỏ bé, Loli này không biết đã nằm trong quan tài bao nhiêu năm. Lâu như vậy, có đáng yêu thế nào đi chăng nữa, chưa chắc đã không có mùi. Lắc lắc đầu, hán lại đặt Iris Volkirha lên lưng, rồi tiếp tục di chuyển.

.....

Hai tiếng sau, Trần Văn Lâm đến trước một cửa hàng bán quần áo, giày dép cho con gái tại thành trì mà Agatha Maskin chỉ. Đưa cho Iris Volkirha mấy chục đồng Vàng, rồi dặn với người bán hàng:

- Chọn cho nàng mấy bộ quần áo, váy gì đó thì tùy. Thêm cả giày nữa.

Nhân viên vội vàng nói:

- Vâng, sẽ chọn những bộ đẹp nhất cho vị công chúa đáng yêu này.

Trần Văn Lâm đi ra ngoài chờ đợi, hán không muốn chịu cái gọi là đợi phái yếu đi mua sắm, đó là cực hình.

Không lâu sau, nhìn thấy Iris Volkirha túi lớn túi nhỏ đi ra, Trần Văn Lâm liếc nhìn hỏi:

- Mua bao nhiêu bộ?

Iris Volkirha lí nhí nói:

- Cũng vài bộ. Đã hết tiền.

Vài bộ? Mấy chục Vàng đó đủ mua mấy bộ trang bị phẩm chất lam, mua mấy cái đồ vải cho con gái thì có mà được một đồng, ở đâu ra vài bộ. Nhìn thấy Iris Volkirha gần như cả người bị che bởi túi quần áo, Trần Văn Lâm vỗ vỗ trán nói:

- Đưa đây, để ta cầm hộ.

Iris Volkirha đưa mấy túi đồ cho hán. Mà hán thì cũng không rảnh cầm mấy món đồ này trên tay, bỏ vào túi không gian cho lẹ.

Trần Văn Lâm đang định nói tiếp, bỗng nhiên tiếng thông báo vang lên:

- Thông báo đến tất cả Người Chơi: Thông báo thứ nhất: Sự kiện Vương Quốc Đại Chiến. Khu Seval, Vương Quốc Think tuyên chiến với Vương Quốc White Wing. Tất cả những Người Chơi lân cận hai Vương Quốc kể trên có thể tham gia. Có hai trận doanh. Một: Vương Quốc Think. Hai: Vương Quốc White Wing. Bên nào thắng, sẽ được thưởng thêm 10% tất cả các thuộc tính cơ bản, không tính trang bị. Bên thua không bị gì. Ngoài ra, khi giết người thuộc Yriel thế giới, sẽ được nhân ba điểm kinh nghiệm so với bình thường.
- Thông báo đến tất cả Người Chơi: Thông báo thứ nhất: Sự kiện Vương Quốc Đại Chiến. Khu Seval, Vương Quốc Think tuyên chiến với Vương Quốc White Wing. Tất cả những Người Chơi lân cận hai Vương Quốc kể trên có thể tham gia. Có hai trận doanh. Một: Vương Quốc Think. Hai: Vương Quốc White Wing. Bên nào thắng, sẽ được thưởng thêm 10% tất cả các thuộc tính cơ bản, không tính trang bị. Bên thua không bị gì. Ngoài ra, khi giết người thuộc Yriel thế giới, sẽ được nhân ba điểm kinh nghiệm so với bình thường.
- Thông báo đến tất cả Người Chơi: Thông báo thứ hai: Nhân Loại vs Night Elve - Orc. Hai tộc Night Elve và Orc ở bốn khu vực Civic, Vizcer, Ezcer và Akeza kết thành liên minh, chuẩn bị tấn công các Vương Quốc loài người tại bốn khu vực kể trên. Người chơi tại bốn khu vực này có thể tự do lựa chọn hai trận doanh. Một: Liên minh Vương Quốc loài người. Hai: Liên minh hai tộc Night Elve - Orc. Bên nào thắng, sẽ được thưởng thêm 10% tất cả các thuộc tính cơ bản, không tính trang bị. Bên thua không bị gì. Ngoài ra, khi giết người thuộc Yriel thế giới, sẽ được nhân ba điểm kinh nghiệm so với bình thường.
- Thông báo đến tất cả Người Chơi: Thông báo thứ hai: Nhân Loại vs Night Elve - Orc. Hai tộc Night Elve và Orc ở bốn khu vực Civic, Vizcer, Ezcer và Akeza kết thành liên minh, chuẩn bị tấn công các Vương Quốc loài người tại bốn khu vực kể trên. Người chơi tại bốn khu vực này có thể tự do lựa chọn hai trận doanh. Một: Liên minh Vương Quốc loài người. Hai: Liên minh hai tộc Night Elve - Orc. Bên nào thắng, sẽ được thưởng thêm 10% tất cả các thuộc tính cơ bản, không tính trang bị. Bên thua không bị gì. Ngoài ra, khi giết người thuộc Yriel thế giới, sẽ được nhân ba điểm kinh nghiệm so với bình thường.
- Chi tiết hai sự kiện trên, có thể lên Trang Chủ để xem xét.

.....

Trần Văn Lâm nghe được hai thông báo này, cũng không để ý Iris Volkirha đang lầu bầu gì đó, vội vàng nói:

- Đi, chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi, vệ sinh cá nhân. Cũng không biết bao nhiêu năm rồi chưa tắm nữa.

.....

Trần Văn Lâm tìm một khách sạn khá sang trọng tại tòa thành này, thuê một căn phòng lớn. Lên đến phòng, hắn vứt đồng đồ mới mua cho Iris Volkirha rồi nói:

- Đồ đó, đi tắm đi. Ta cần nghỉ ngơi một lát.

Nằm lên giường, rong lòng hắn mặc niệm rồi khỏi Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm mở mắt ra nhìn xung quanh, vẫn là căn phòng quen thuộc của hắn, nhưng có gì đó không đúng lắm.

Ở ngay trước giường, một thiếu nữ nhỏ bé đáng yêu, mặc váy hồng đứng trước mặt hắn. Trần Văn Lâm không khỏi kinh hãi:

- Làm sao? Sao em lại xuất hiện chỗ này?

Thiếu nữ kia không phải Iris Volkirha thì là ai nữa. Khuôn mặt nàng cũng đầy dấu hỏi chấm, nhìn về phía Trần Văn Lâm rồi ngơ ngợ hỏi:

- Anh là Jake Markham? Người mặc giáp đen đó.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Làm sao em lại xuất hiện ở đây?

Iris Volkirha lắc đầu nói:

- Không biết nha. Em đang định lấy đồ đi tắm, thì thấy xuất hiện ở chỗ này.

Bành bành bành.

- Lâm ơi, bạn đang xuất chưa? Chúng ta cần bàn chuyện.

Giọng nói của Bùi Phương Thảo ở bên ngoài vang lên, Trần Văn Lâm nhìn Iris Volkirha dằn dò:

- Bây giờ làm sao em xuất hiện ở đây cũng không quan trọng. Lát nữa bạn anh có hỏi, thì em cứ nói là mình cũng là Người Chơi, sống tại Liên Bang, quen anh tại Yriel thế giới. Bây giờ đến đây đi du lịch, tiện thể đến thăm luôn, em mới đến được một lát thôi. Nhớ chứ?

Iris Volkirha vội vàng nhắc lại:

- Người Chơi. Liên Bang. Em nhớ rồi. Mà chị ở ngoài kêu anh là Lâm. Vậy em gọi anh là gì, Lâm hay Jake?

Trần Văn Lâm nói:

- Lâm, Trần Văn Lâm. Được rồi, nhớ đừng để cô ấy nghi ngờ.

Trần Văn Lâm quay mặt ra cửa lớn tiếng nói:

- Đợi mình chút, mở cửa liền.

Hắn không an tâm lắm liếc nhìn Iris Volkirha một chút. Nàng vội vàng gật đầu nói:

- Nhớ rõ rồi.

Trần Văn Lâm đi ra mở cửa, rồi nói:

- Bạn tìm mình vì chuyện Vương Quốc Đại Chiến à?

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Đúng vậy... Ủa, cô bé nào đây?

Trần Văn Lâm giải thích nói:

- Bạn bè của mình tại Yriel thế giới. Đến đây du lịch, tiện thể thăm chúng ta luôn. Iris, ra giới thiệu đi.

Iris Volkirha hơi run run nói:

- Chào chị, em là Iris, đây đủ là Iris Volkirha, người Liên Bang ạ.

Bùi Phương Thảo mỉm cười nói:

- Chào em, chị gọi Bùi Phương Thảo. Cứ gọi chị là Phương Thảo hoặc Thảo là được. Chị gọi em là Iris nhé. Em bao nhiêu tuổi rồi?

Iris Volkirha nói:

- Dạ, em mười lăm tuổi ạ.

Bùi Phương Thảo kinh ngạc hỏi:

- Mười lăm tuổi? Vậy mà gia đình em để em đến đây du lịch một mình à?

Iris Volkirha hơi ngập ngừng rồi nói:

- Không sao ạ. Bọn họ chẳng để ý đâu.

Bùi Phương Thảo lắc đầu thở dài:

- Có con gái đáng yêu xinh đẹp thế này, mà dám để đi ra ngoài một mình. Đúng là kỳ quái.

Trần Văn Lâm nhắc nhở:

- Phương Thảo, chúng ta xuống bàn chuyện Vương Quốc Đại Chiến đi. Xem thử như thế nào là tốt nhất. Iris, em mới đến chắc cũng mệt, tìm đại một phòng rồi đi nghỉ đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Chuẩn bị

Ở phòng khách, nhìn Trần Văn Lâm ngồi đối diện, Bùi Phương Thảo có chút nghi ngờ hỏi:

- Lâm, không phải là bạn dụ dỗ con gái nhà người ta đấy chứ?

Trần Văn Lâm ngay lập tức phủ nhận:

- Làm gì có chuyện đó, bạn bè thôi. Bạn nhìn con bé đó, người thì cao có một mét tư, đáng người không có. Dụ dỗ gì chứ? Đừng linh tinh.

Bùi Phương Thảo liếc nhìn hần nói:

- Biết đâu, bạn lại là cuồng Loli thì sao. Biến thái.

Trần Văn Lâm không còn gì để nói, mấy chuyện này tốt nhất không nên giải thích nhiều. Hắn chuyển sang việc khác:

- Chuyện đó cứ mặc kệ đi. Bây giờ quan trọng nhất là sự kiện Vương Quốc Đại Chiến. Bạn nghĩ thế nào về việc này?

Bùi Phương Thảo suy tư một chút rồi đưa ra ý kiến:

- Mình cũng đã lên trang chủ tìm hiểu rồi. Bạn có đề ý câu: "Người Chơi tự do lựa chọn trận doanh" không? Đó là cho phép chúng ta không nhất thiết phải theo phe nào. Nhưng mà theo mình thì vẫn nên tham gia vào một bên, có lợi cho việc cây cáp, gấp ba lần điểm kinh nghiệm đó.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Cứ gia nhập Vương Quốc White Wing đi. Quốc Vương của họ thực chất cũng là một thành viên trong tổng bộ của hội Guardian, Agatha Maskin nói với mình như vậy. Thua cũng không sao, chúng ta ở vùng biên giới, không bị chiến tranh lan đến ngay đâu.

Bùi Phương Thảo nói:

- Thật ra hiện tại gần như Người Chơi nào cũng vậy, cho dù gia nhập bên nào, cũng rất khó được ra chiến trường chính của hai Vương Quốc. Nhiệm vụ chủ yếu của Người Chơi là giữ vững hậu phương, chống đám sơn tặc, bạo loạn, Light Elve đánh lên thôi. Ở chiến trường chính, toàn quân tưng nộ của hai Vương Quốc, chúng ta chưa đủ sức tham chiến. Mà cái nhân ba lần điểm kinh nghiệm, là dành cho toàn khu, chỉ cần tham gia một trong hai trận doanh, và người Yriel thế giới bị giết không phải cùng phe chúng ta, là được hưởng phúc lợi nhân ba này. Chúng ta lúc đó đi giết quái vật, giết sơn tặc cũng được hưởng lợi nhân ba lần, đẳng nào cũng không bị thiệt gì.

Bùi Phương Thảo suy nghĩ một chút rồi nói tiếp:

- Lần này chắc chắn các Bang Hội khác sức mạnh cũng sẽ gia tăng đột biến. Vụ Bang Hội Đại Nghĩa, bạn tính thế nào?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Bao nhiêu ngày nữa, Vương Quốc Đại Chiến sẽ bắt đầu?
- Bảy ngày.
- Quân đội của hai mươi ba Lãnh Chúa kia thế nào rồi?

Bùi Phương Thảo nói:

- Đã thu xếp hoàn thành. Tính ra hiện tại chúng ta có 4000 Kỵ Binh, 8000 Bộ Binh, 2000 Cung Binh. Ngoài ra, đội đặc biệt Thiết Vệ cũng đã thành lập xong.

Trần Văn Lâm hơi nghi hoặc hỏi:

- Thiết Vệ là đội nào?

Bùi Phương Thảo giải thích nói:

- Thiết Vệ là do 1000 người tộc Nhân Mã tinh anh tạo thành, bọn họ có khả năng chạy nhanh hơn chiến mã bình thường, sức khỏe thì hơn người Nerz. Ngoài ra, họ có thể di chuyển nhanh trên những địa hình đồi núi dốc, khó đi, tạo thành những cuộc tập kích bất ngờ.

Trần Văn Lâm hơi suy nghĩ một chút hỏi:

- Thiết Tượng Thần Binh thế nào rồi?
- Cũng được 100 người, chia đều cho hai mươi lăm con Voi Mammoth. Thuộc biên chế của Kỵ Binh. Toàn bộ quân đội của Thôn Markham trang bị đều đầy đủ rồi, chỉ là những người mới thì trang bị chưa được khắc Soul Gem thôi.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi nói:

- Chuẩn bị phái 10000 người, công chiếm lại Pháo Đài Forsmoon trước khi sự kiện Vương Quốc Đại Chiến đến. Toàn bộ Xe Bắn Đá, Xe Nổ, Máy Bắn Tên xuất chiến. Dùng thiệt hại ít nhất đoạt lại Pháo Đài Forsmoon.

Bùi Phương Thảo hơi do dự một chút nói:

- Bọn họ cũng mới vào biên chế thôi, liệu mạnh ra chiến trường ngay có được không?

Trần Văn Lâm nói:

- Không sao, lúc trước bọn họ cũng làm binh sĩ khá lâu rồi. Chẳng qua trang bị kém một chút, chưa được huấn luyện bài bản. Lần này chúng ta dùng ưu thế áp đảo để đánh bại Bang Hội Đại Nghĩa, không cần quá lo lắng, cũng coi như là tích lũy kinh nghiệm cho đám lính mới này là được. Về phần trang bị khắc Soul Gem, mình đã để những người dưới kia chuẩn bị rồi, có lẽ trước khi sự kiện Vương Quốc Đại Chiến bắt đầu, những trang bị đó sẽ đến nơi. Àn, còn gì về Vương Quốc Đại Chiến cần lưu ý nữa không?

Bùi Phương Thảo nói:

- À có, đó chính là một khi đã bắt đầu tham gia sự kiện Vương Quốc Đại Chiến, chúng ta không được phép giết người cùng trận doanh, nếu không sẽ bị xử phạt. Ngoài ra, các Lãnh Chúa và Bang Hội sẽ được gửi thư từ Vương Quốc mà mình chọn, giao cho nhiệm vụ nhất định, không phải muốn làm gì cũng được đâu.

.....

Trần Văn Lâm nhìn cửa phòng Iris Volkirha chọn, gõ cửa một cái nói:

- Iris, còn thức không?

Tiếng lạch bạch trong phòng vang lên, Iris Volkirha mở cửa ra nói:

- Em chưa ngủ, có chuyện gì thế?

Trần Văn Lâm liếc nàng một cái nói:

- Xuống dưới, chị Phương Thảo dẫn đi mua đồ dùng hàng ngày. Đúng rồi, nhớ đừng nói nhiều quá, cẩn thận đừng để bị lộ.

Iris Volkirha vui vẻ nói:

- Lại mua đồ à. Tốt. Em không để ai phát hiện đâu.

Trần Văn Lâm thì vội về phòng đi ngủ, việc không giới hạn thời gian đăng nhập tại Yriel thế giới cũng làm cho hắn nhiều lúc muốn cố ở trong đó thêm một lúc, thành ra có hơi mệt mỏi và buồn ngủ một chút.

.....

Hai ngày sau.

Pháo Đài Forsmoon.

Phạm Văn Thành vừa vào trong Yriel thế giới, đã nhận được tin tức, Thôn Markham đưa tới 10000 binh sĩ tiến về Pháo Đài Forsmoon, muốn dùng một đòn đánh hạ Bang Hội Đại Nghĩa.

Phạm Văn Thành hơi trầm tư một chút rồi hỏi:

- Binh lực bọn họ thế nào?

Người quản lý tình báo nói:

- 3000 Kỵ Binh, 6000 Bộ Binh, 1000 Cung Binh. Trong đó có cả Chiến Xa, Xe Bắn Đá, Xe Nỏ, Máy Bắn Tên. Trong 3000 Kỵ Binh, nghe nói đội quân Thiết Giáp Kỵ Binh áo đen lúc trước xé nát Bang Hội Thiên Ân và binh sĩ Light Elve cũng xuất hiện. Chỉ tầm một ngày nữa thôi, là bọn họ sẽ đến nơi.

Phạm Văn Thành hỏi:

- Bây giờ chúng ta nên làm gì? Ứng chiến hay rút lui.

Người kia nói:

- Hội Trưởng đã cử toàn bộ thành viên di chuyển qua đây, tạo thành tổng bộ mới. Nhưng phải hai ngày nữa, đại quân mới đến được. Theo ta nghĩ, nên tạm thời lùi lại, hợp quân với Bang Chủ.

Phạm Văn Thành nói:

- Còn nơi này thì sao?
- Nơi này coi như bỏ. Bang Chủ muốn trận này kéo dài thời gian đến lúc sự kiện Vương Quốc Đại Chiến diễn ra. Khi đó chỉ cần Jake Markham cũng tham gia Vương Quốc White Wing, thì sẽ không thể tấn công chúng ta được nữa. Hai bên cùng trận doanh, chúng ta có thể phái người đi tìm hiểu rõ ràng hơn về lực lượng quân đội, vị trí của Thôn Markham.

.....

Alisia Garnett, là Thống Soái 2000 Cung Binh của Thôn Markham, cũng sắp trở thành Thị Trấn. Nàng lần này dẫn theo 1000 Cung Binh, tham chiến cùng hai người Tony Gelatin và Farengar von Chopin.

Ba người lúc này đã đến ngay bên cạnh Pháo Đài Forsmoon, khi vừa dựng trại xong, một binh sĩ chạy đến nói:

- Ba vị Thống Soái, Lãnh Chúa, ngài ấy đã đến.

Tony Gelatin liếc nhìn hai người nói:

- Chúng ta ra ngoài tiếp Lãnh Chúa.

.....

Trần Văn Lâm bước vào doanh trại tạm thời, đã thấy ba người Tony Gelatin xuất hiện.

- Tham kiến Lãnh Chúa.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Không cần phiền phức như vậy, vào trong lều, chúng ta bàn việc.
- Vâng.

Trong lều chiến, Trần Văn Lâm liếc nhìn ba người hỏi:

- Lần này binh lực thế nào?

Tony Gelatin nói:

- Lần này mang theo 3000 Kỵ Binh thừa Lãnh Chúa. Trong đó có 1000 Trọng Kỵ Binh, 600 Khinh Kỵ Binh, 600 Cung Kỵ Binh, cuối cùng là 160 chiếc Chiến Xa, mỗi chiếc có 5 binh sĩ.

Farengar:

- Bộ Binh mang theo 6000 người. 3000 Trường Thương Binh, 1000 Hắc Giáp Binh, 1000 Thuần Binh. Hai đội Xe Bắn Đá và Xe Nỏ đều là 500 người, lần lượt là 50 chiếc Xe Bắn Đá và 100 chiếc Xe Nỏ. Toàn bộ 150 cỗ máy này đều do Voi Mammoth kéo.

Alisia Garrett:

- Cung Binh lần này chỉ có 1000 người.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- 10000 người, vậy là đủ rồi. Tình hình Bang Hội Đại Nghĩa thế nào?

Farengar trả lời:

- Bọn họ đã bỏ Pháo Đài Forsmoon. Kỵ Binh của chúng đã rút lui, tập hợp với 10000 viện quân phía sau. Tổng cộng là 15000 người. 5000 Kỵ Binh, 8000 Bộ Binh, 1000 Cung Binh, 1000 Pháp Sư.

Trần Văn Lâm nhìn Farengar hỏi:

- Người có ý định thế nào?

Farengar suy nghĩ một chút nói:

- Lập trận đón địch, chiến đấu dã ngoại. Bên nào mạnh, bên đó thắng. Riêng Khinh Kỵ Binh và Cung Kỵ Binh của Tony Gelatin Thống Soái, tìm đường ẩn nấp, tấn công, quấy rối phía sau kẻ địch.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Được, lần này ta phong Farengar von Chopin Thống Soái lĩnh quân, tiếp nhận toàn bộ binh sĩ.
- Tony Gelatin Thống Soái làm Tả Tướng Quân, thống lĩnh 600 Khinh Kỵ Binh.
- Alisia Garnett Thống Soái làm Hữu Tướng Quân, thống lĩnh 600 Cung Kỵ Binh.
- Lần này cố gắng tiêu diệt nhiều kẻ địch nhất có thể trong bốn ngày còn lại. Bốn ngày sau, bất kể kết quả thế nào, dừng chiến, tụ họp tại Pháo Đài Forsmoon đợi lệnh.
- Vâng, thưa Lãnh Chúa.

Đến hiện tại, đã qua ba ngày kể từ lúc thông báo sự kiện Vương Quốc Đại Chiến, nên chỉ còn bốn ngày để quyết chiến.

Thời gian qua, Trần Văn Lâm mang theo Iris Volkirha dùng truyền tống trận trở về Thị Trấn Luxgish, rồi từ đó dùng tốc độ nhanh nhất trở về Thôn Markham, để Iris Volkirha ở đó cho Bùi Phương Thảo chăm sóc, còn hắn thì tiếp tục di chuyển đến Pháo Đài Forsmoon, hắn cũng không muốn mang cục nợ kia lên chiến trường.

.....

Doanh trại quân đội Bang Hội Đại Nghĩa.

Bang Chủ Nguyễn Liên Hoàng nhìn ba vị Phó Bang Chủ và bốn Quân Đoàn Trưởng nói:

- Các người cũng biết đối thủ của chúng ta lần này là Jake Markham. Bọn họ cũng đã cử đến đây 10000 quân, ý đồ tiêu diệt chúng ta. Nên làm thế nào?

Phó Bang Chủ Trần Minh Vân nói:

- Chúng ta có 15000 người. Mặc dù trang bị và cấp bậc yếu hơn, nhưng chúng ta là Người Chơi, mỗi người đều có kỹ năng. Chính diện đối kháng, chưa chắc đã thua. Mà sắp đến Vương Quốc Đại Chiến, chúng ta cũng không chiến đấu được bao lâu, khó phân thắng bại.

Phó Bang Chủ Phạm Tiến Khoa nói:

- Chưa chắc, nếu không cẩn thận, toàn diệt như chơi, đến lúc đó, chậm mất mấy ngày tham gia Vương Quốc Đại Chiến, chúng ta sẽ thua thiệt rất nhiều so với những thế lực kia.

Trần Minh Vân liếc nhìn Phạm Tiến Khoa bất mãn nói:

- Phó Bang Chủ Khoa, ý người là chúng ta yếu kém sao? Người đang muốn tự hạ sĩ khí của mình à?

Phạm Văn Thành nhắc nhở:

- Phó Bang Chủ Vân, ta cho ngài biết. Lãnh Chúa Jake Markham chỉ dùng 2000 quân đội, tiêu diệt hơn 5000 binh sĩ Light Elve và 3000 thành viên Bang Hội Thiên Ân. Không cẩn thận là không được. Lần này là 10000 người đó.

Trần Minh Vân khinh thường nói:

- Lũ cặn bã đó, làm sao so được với chúng ta.

Bang Chủ Nguyễn Liên Hoàng cắt ngang hai người:

- Được rồi. Ta thấy cả hai đều đúng. Chúng ta nhiều hơn 5000 người, đa dạng trong chức nghiệp, có ưu thế là người hiện đại, không bị đầu óc cổ hủ ngăn cản.
- Nhưng chúng ta cũng cần phải cẩn thận, không để dẫm vào vết xe đổ của Bang Hội Thiên Ân.
- Ta ra kế hoạch, đích thân ta sẽ làm Thống Soái trận này.
- Phạm Văn Thành, người mang theo 2000 Kỵ Binh bảo vệ hậu quân, không để bọn chúng tập kích khu vực của Pháp Sư và Cung Thủ.

- Trần Minh Vân, người mang theo 1000 Kỵ Binh, làm quân Tiên Phong.
- Phạm Tiến Khoa, người mang theo 1000 Bộ Binh, 500 Cung Binh, làm Hữu Quân.
- Ngô Thiên Huỳnh, người giống như Phạm Tiến Khoa, làm Tả Quân.
- Chuẩn bị xong, đồng loạt tấn công về phía đồng bằng chỗ Pháo Đài Forsmoon, nơi Lãnh Chúa Jake Markham đóng quân.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Chiến

Trần Văn Lâm lần này cũng không tham gia vào làm chỉ huy binh sĩ, mà toàn bộ giao cho Farengar làm chủ. Cũng không phải hắn không làm được, làm tuyến thủ dòng game RTS, bày trận là điều mà ai cũng nắm thuộc lòng, chả thua gì mấy người chuyên nghiên cứu về chiến thuật quân sự cổ đại kia. Thậm chí, nếu bàn về kinh nghiệm lãnh binh, thì hắn còn hơn mấy người gọi là chuyên gia kia.

Farengar đứng trên đài chủ soái, nhìn thấy 1000 Kỵ Binh Tiên Phong Bang Hội Đại Nghĩa xuất hiện, liền ra lệnh:

- Titus Septim
- Có mặt, thưa Thống Soái.

Một người trong hàng ngũ Trọng Kỵ Binh đi ra, có thể nói, ngoại trừ Tony Gelatin ra, thì Titus Septim chính là người có khả năng chiến đấu mạnh nhất. Lần trước, cũng chính Titus là người đứng đầu đội Trọng Kỵ Binh tập kích Kỵ Binh quân Light Elve.

Farengar nhìn gã nói:

- Người mang theo 1000 Trọng Kỵ Binh, làm Tiên Phong, đón đầu Tiên Phong của đối phương. Dùng đầu tướng trước, chỉ được phép thắng, không được phép thua.

Titus Septim nghiêm người hét:

- Tuân lệnh. Trọng Kỵ Binh, toàn bộ theo ta.

Hí, hí, hí.

Rầm rập.

(Trường Thương Binh: Lính dùng thương dài 5 mét, khiên tròn, kiếm)

Farengar tiếp tục ra lệnh:

- Toàn quân chia ra làm bốn đội. Đội 1 bao gồm 2000 Trường Thương Binh đi đầu, chia ra làm 20 hàng ngang. Xen kẽ bên trong hàng thứ 3 đến thứ 7 là 500 Cung Binh. Phía sau cùng là 500 Thuần Binh bảo vệ 50 Xe Bán Đá.
- Đội 2 bao và đội 3 giống nhau, đều bao gồm 500 Trường Thương Binh, 500 Hắc Giáp Binh, 250 Thuần Binh, 250 Cung Binh, 50 Xe Nỏ. Xếp hai bên trái phải Đội 1. Xe Nỏ xếp đầu toàn lực công kích, nếu thấy quân đối phương áp sát, Hắc Giáp Binh dùng đội hình hàm cá mập tiến lên trước giao chiến. Thuần Binh dùng Phương trận hộ tống Xe Nỏ qua khu vực rộng rãi, tiếp tục bắn. Trường Thương Binh bọc ra hai bên Hắc Giáp Binh, dùng chiến thuật bao vây, tiêu diệt.
- Đội 3 bao là Chiến Xa, ngay khi Bộ Binh đối phương xuất hiện trong phạm vi 500 mét, xuất chiến diệt địch, né tránh Kỵ Binh đối phương, không tấn công quá sâu, dùng chiến thuật Hải Âu.

.....

Trần Minh Vân dẫn theo một nghìn Kỵ Binh, chủ yếu là Cuồng Chiến Sĩ, dùng Rìu Chiến. Hắn nhìn thấy cách mình không xa lắm, một đội quân Thiết Giáp Kỵ Binh áo đen đang lao nhanh, khí thế và sát khí cực kỳ khủng khiếp.

Một người bên cạnh hắn nói:

- Phó Bang Chủ, đó chính là đội Thiết Giáp Kỵ Binh, gọi là Trọng Kỵ Binh đã từng đập nát Bang Hội Thiên Ân. Bọn họ rất mạnh.

Trần Minh Vân ngưng trọng gật đầu:

- Biết. Nói mọi người giữ vững tinh thần, chúng ta là Người Chơi, có ưu thế của chúng ta, không việc gì phải sợ hãi.

Hai đội Tiên Phong cách nhau khoảng 200 mét, Trần Minh Vân mặc dù nói không cần sợ, nhưng cũng chỉ là mạnh mẽ, tự trấn an bản thân. Mặc dù Bang Hội Đại Nghĩa so với Bang Hội Thiên Ân mạnh hơn, thực lực mỗi cá nhân cũng mạnh hơn. Nhưng không có nghĩa là hắn có thể dùng 1000 thành

viên đánh bại 3000 thành viên Bang Hội Thiên Ân.

Cảm nhận được áp bách và sát khí đập vào mặt, Trần Minh Vân thúc chiến mã lên phía trước, hét lớn một tiếng:

- Ta là Trần Minh Vân, ai dám ra chiến.

Thành viên Bang Hội Đại Nghĩa cũng hô lên:

- Chiến. Chiến. Chiến. Phó Bang Chủ uy vũ.

Titus Septim cười chiến mã đi ra, thân hình cao lớn, tay cầm ngọn thương làm bằng kim loại đặc, nặng hơn nửa tạ, sát khí đằng đằng, lao nhanh về phía trước:

- Titus Septim, Phó Tướng Trọng Kỵ Binh. Để ta tiếp ngươi

Trần Minh Vân nắm chặt cây Rìu Chiến trên tay, cũng không cam lòng yếu thế, điều khiển chiến mã chạy nhanh về phía trước, nâng cao Rìu Chiến hét lớn:

- Man Vương Phụ Thê. Bỏ Thiên Phủ.

Titus Septim đâm mạnh mũi thương về phía lưỡi rìu:

- Giết.

Coong

Tiếng kim loại va chạm, Trần Minh Vân và chiến mã bị đẩy lùi cả ba bốn mét, trong khi đó Titus Septim vẫn tiếp tục lao về phía trước, dùng phần ngạnh thương bổ xuống:

- Chết.

Trần Minh Vân hai tay tê rần, như mất cảm giác, phần da ở bàn tay cũng vỡ ra, máu nhuộm đỏ cả cán rìu. Nhìn thấy đối phương tiếp tục ra đòn, gã vội dùng hai tay nâng cao Rìu Chiến qua đầu, ý đồ đỡ lấy đòn này.

Răng rắc.

Thân Rìu Chiến không chịu nổi gãy ra làm đôi, ngạnh nhọn phía trên mũi thương cũng đâm thẳng vào vai Trần Minh Vân.

- A.

Một tiếng hét thảm vang lên, Trần Minh Vân bỏ Rìu Chiến đã gãy ra, dùng hai tay ôm lấy cây thương thép, ý đồ nhấc nó ra khỏi vai.

Titus Septim hừ lạnh một tiếng, rút thương ngược về sau, rồi dùng lực đâm thẳng vào ngực Trần Minh Vân.

- Phốc.

Nhìn Trần Minh Vân hóa thành ánh sáng biến mất, Titus Septim cũng không cảm thấy kỳ quái, vì Lãnh Chúa Jake Markham đã dặn dò bọn hắn, khi chiến đấu với mấy người này, thấy xác của họ biến mất cũng không có gì để lo.

Khi Trần Minh Vân bị một thương đập vào vai, đám thành viên Bang Hội Đại Nghĩa vội vàng thúc chiến mã lao lên, muốn cứu Phó Bang Chủ của bọn họ. Nhưng mọi việc diễn ra quá nhanh, hay đơn giản là Titus Septim quá mạnh so với Trần Minh Vân, chỉ trong ba chiêu đã giết được gã.

Titus Septim gầm lớn một tiếng:

- Trọng Kỵ Binh vô địch. Giết!
- Giết!
- Giết!
- Giết!

Oanh.

Hí hí hí

Vó ngựa của Trọng Kỵ Binh chồm lên, tiếng hí, tiếng giáp nặng va đập, trường thương giờ cao, lao nhanh về phía 1000 thành viên Bang Hội Đại Nghĩa.

.....

Bành.

Gần như không cần dùng mũi thương sắc nhọn, Titus Septim dùng phần thương nặng cả nửa tạ đập vào người một kẻ địch, làm gã bay ngược ra phía sau, áo giáp vỡ tung, hoàn toàn mất sức chiến đấu. Nhìn qua còn thô bạo hơn cả Tony Gelatin.

Mỗi một lần mũi thương đâm ra, không thành viên Bang Hội Đại Nghĩa nào có thể cản nổi, bị mũi thương sắc nhọn đâm xuyên cơ thể. Còn mỗi lần dùng cây thương nặng nề bổ xuống, đủ làm gãy nát xương của bất kỳ mục tiêu nào.

Cho dù bị 1000 Kỵ Binh quân địch bao vây, Titus Septim cũng không chút sợ hãi, như thần tướng giữa đội hình địch, kẻ nào lại gần kẻ đó chết.

Hì.

Phốc.

Trọng Kỵ Binh cũng kịp thời đuổi tới, như những cỗ máy hình người xé nát Kỵ Binh Bang Hội Đại Nghĩa.

.....

Ừ ù ù ù.

- Thống Soái có lệnh. Rút quân. Đại quân địch đã tới.

Một Trọng Kỵ Binh nghe thấy tiếng tù và, vội vàng nhắc nhở Titus Septim đang điên cuồng chém giết.

Nghe vậy, Titus Septim lớn tiếng nói:

- Trọng Kỵ Binh, lùi. Về đại doanh.

Hắn liếc nhìn về phía xa, có thể thấy mấy nghìn Bộ Binh Bang Hội Đại Nghĩa đang lao về phía này. Còn Kỵ Binh Tiên Phong, đã bị Trọng Kỵ Binh bọn hắn tiêu diệt gần một phần ba.

.....

Farengar nhìn Trọng Kỵ Binh trở về, trong lòng không khỏi tán thưởng, chỉ Kỵ Binh này của Tony Gelatin quả thật vô cùng hùng mạnh, giống như đàn sói đối xé xác kẻ thù, nếu không có sức mạnh vượt trội, thì đối đầu với đám binh sĩ này chỉ có đường bị xé xác.

Farengar phát tay lên:

- Xe Bắn Đá, bắn.

Cạch cạch cạch cạch.

Vút vút vút.

Bành bành bành.

Những tảng đá nặng đến vài tạ rơi xuống trận địa phía Bang Hội Đại Nghĩa. Nhưng Farengar lại chau mày lại, đối phương biết rõ bọn hắn có Xe Bắn Đá, nên đội hình dân ra khá rộng, một tảng đá tối đa cũng chỉ hạ được hai người, thậm chí có tảng còn không đập trúng ai. Hắn trầm giọng nói:

- Ngừng Xe Bắn Đá. Chiến Xa xuất chiến, tấn công phạm vi không vượt quá đại quân 1000 mét.
- Đùng. Đùng. Đùng.

Hì hí hí.

Tiếng chiến mã hí vang trời, 160 chiến Chiến Xa, mỗi chiếc có một người điều khiển, hai người dùng trường thương chữ T, hai người dùng Liên Nổ.

.....

Nguyễn Liên Hoàng nhìn thấy bộ binh của mình bị Chiến Xa tiêu diệt, giống như cá mòi bị chim Hải Âu săn giết, bất lực phản kháng, hắn lạnh lùng ra lệnh:

- Nguyên Tổ Pháp Sư, toàn lực công kích Chiến Xa.

Oanh. Oanh. Oanh. Oanh.

Chỉ trong chốc lát, hơn 20 Chiến Xa đã bị Pháp Sư nổ lật tung, có chiếc còn bị nổ tan xác.

Nguyễn Liên Hoàng phát tay lên:

- Kỵ Binh. Xung Trận.

.....

- Farengar Thống Soái, Kỵ Binh đối phương đã xuất hiện.

Farengar gật đầu nói:

- Để Chiến Xa trở lại, dùng đòn hồi mã cung. Khi Kỵ Binh Bang Hội Đại Nghĩa vào khoảng cách 500 mét, Xe Nổ phát xạ. Vào khoảng cách 100 mét, Cung Binh lần lượt phát xạ.
- Tuân lệnh!

.....

Tony Gelatin dẫn theo 600 Khinh Kỵ Binh, theo đường rừng núi tính toán đánh bọc hậu. Những Khinh Kỵ Binh này đa số đều là lính mới, nhưng được cái bọn họ là lính của hai mươi ba Lãnh Chúa Rừng Villiant, nên khá quen thuộc địa hình chỗ này.

Tony Gelatin và 600 Khinh Kỵ Binh dễ dàng vượt qua Hữu Quân của Bang Hội Đại Nghĩa, thành công vòng ra phía sau đại quân Bang Hội Đại Nghĩa. Hiện tại bọn hắn cần tiêu diệt Pháp Sư, để Chiến Xa và Trọng Kỵ Binh không gặp cản trở gì.

- Gelatin Tướng Quân, chúng ta chỉ còn cách khu vực Cung Binh và Pháp Sư của Bang Hội Đại Nghĩa tầm 1000 mét, nhưng hiện tại phía hậu quân bọn họ còn có 2000 Kỵ Binh phòng ngự, bảo vệ hậu quân.

Tony Gelatin trầm mặc một chút rồi nói:

- Bên phía Alisia Garnett Tướng Quân thế nào rồi?

Người kia báo:

- Garnett Tướng Quân và 600 Cung Kỵ Binh cũng đã thành công vòng qua Tả Quân. Khoảng mười phút nữa, sẽ chạm trán với hậu quân kẻ địch.

Tony Gelatin trầm mặc một chút rồi ra lệnh:

- Tìm cách báo cho Alisia Garnett Tướng Quân, tìm cách nhử đội Kỵ Binh 2000 người kia tấn công bọn họ, dụ bọn chúng rời đi. Còn đám Pháp Sư kia, cứ để chúng ta lo liệu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Nhất Tướng Chiến Thiên Quân

Phạm Văn Thành nghe thấy phía bên trái hậu quân có phần hỗn loạn, hắn đi ra khỏi lều của mình hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

Một binh sĩ vội vàng tiến đến nói:

- Quân Đoàn Trưởng, có địch tập bên phía cánh trái.

Phạm Văn Thành chau mày hỏi:

- Tả Quân đâu? Sao quân địch tới đây được?

Người kia nói:

- Hắn là Tả Quân cũng không biết sự xuất hiện của đám quân này. Bọn họ đang cử người về đây.

Phạm Văn Thành suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Quân địch có bao nhiêu? Loại binh chủng gì? Bọn chúng tấn công thế nào?

Người kia nhìn một chút rồi nói:

- 600 Cung Kỵ Binh, cũng không đánh thẳng vào hậu quân chúng ta, mà chỉ quấy rối.

Phạm Văn Thành hai mắt sáng lên, suy nghĩ chốc lát rồi ra lệnh:

- Để 1200 Kỵ Binh xuất chiến, toàn lực đuổi theo đội Cung Kỵ Binh của đối phương, cố gắng kết hợp cùng Tả Quân, tiêu diệt được bọn chúng càng tốt. Còn 800 người còn lại, đi theo ta.

Phạm Văn Thành đội mũ giáp, cầm trường thương, nhảy lên ngựa la lớn:

- Theo ta. Hây.

....

- Garnett Tướng Quân, quân địch đã phái người đuổi theo. Là Kỵ Binh.

Alisia Garnett hơi nhíu mi nói:

- Giữ khoảng cách, để 100 người chú ý Tà Quân của địch. Báo cáo vị trí mọi thời điểm cho ta. 500 Cung Kỵ Binh còn lại, dùng chiến thuật hồi mã tên, tiêu hao sinh lực địch.
- Tuân lệnh.

....

- Tony Gelatin tướng quân, Kỵ Binh quân địch đã rời đi toàn bộ, đuổi theo 600 Cung Kỵ Binh của Garnett Tướng Quân.

Tony Gelatin gật đầu, trầm giọng nói:

- Đẩy nhanh tốc độ, dùng tốc độ nhanh nhất tiêu diệt Pháp Sư. Không được ham chiến, phải rút trước khi bị Hữu Quân và đám Kỵ Binh Bang Hội Đại Nghĩa bao vây.
- Tuân lệnh!
- Lên, giết!

600 Khinh Kỵ Binh, như một con gió lao về phía hậu quân Bang Hội Đại Nghĩa.

Tony Gelatin dẫn đầu Khinh Kỵ Binh, lao vào hậu quân, những Khinh Kỵ Binh đằng sau cũng giờ cao vũ khí, chuẩn bị một cuộc tàn sát đối với Pháp Sư.

Hậu quân Bang Hội Đại Nghĩa vang lên tiếng trống:

- Đùng, đùng, đùng, đùng.
- Địch tập, nhanh bảo vệ hậu quân.

Tony Gelatin nhìn thấy đám Pháp Sư chỉ còn cách mình chưa đầy trăm mét, lớn tiếng hét:

- Giết!
- Giết! Giết! Giết!

Bỗng nhiên, trong những lều vải to lớn của Bang Hội Đại Nghĩa, 800 Kỵ Binh do Phạm Văn Thành đích thân lãnh đạo xuất hiện, nhanh chóng bao vây 600 Khinh Kỵ Binh.

- Tony Gelatin Tướng Quân, chúng ta trúng phục kích.

Một Khinh Kỵ Binh hét lên. Tony Gelatin trầm giọng nói:

- Mau rút, mở đường máu.
- Đã Chậm.

Giọng nói lạnh lùng của Phạm Văn Thành vang lên, hấn khinh thường nói:

- Muốn dùng kế dương đông kích tây? Ta chơi kế này không biết mấy trăm lần rồi. Các nguoi còn kém lắm! Kỵ Binh bao vây. Pháp Sư, dồn toàn bộ hỏa lực.

Quả thật là hiện tại đã chậm, những tiếng oanh kích từ Pháp Sư vang lên, phép thuật hệ lửa, nước, kim loại, đất, sét liên miên xuất hiện, nhanh chóng nghiền nát 600 Khinh Kỵ Binh vốn có lực phòng ngự yếu ớt.

Tony Gelatin bất lực nhìn 600 Khinh Kỵ Binh bị phép thuật nhấn chìm. Mặc dù những người này là lính mới, nhưng cũng là dân tộc Nerz, là do đích thân hấn đi lựa chọn, toàn bộ đều là hấn huấn luyện.

Nhìn binh sĩ của mình bị tàn sát, Tony Gelatin hai mắt đỏ ngầu, sát khí đằng đằng, tiếng gầm như sấm nổ vang lên:

- Chết!

Tiếng gầm của Tony Gelatin làm chấn động xung quanh, bản thân hấn như một con quái vật khát máu, hung tợn thúc ngựa về phía Kỵ Binh Bang Hội Đại Nghĩa gần nhất, thiết kích trong tay vùng mạnh, đầu lâu của Kỵ Binh kia văng ra.

Cho dù hóa thành ánh sáng biến mất, Kỵ Binh bị Tony Gelatin chặt đầu vẫn nhớ rõ hình ảnh đầu lâu của mình văng lên, không có đau đớn, nhưng lại thấy rõ cơ thể không đầu của mình trước khi bị giết, phải rời khỏi Yriel thế giới trong bây ngày.

- Giết!

Tony Gelatin không dừng tay lại chút nào, mũi kích đâm mạnh, xé toạc cơ thể một Kỵ Binh khác. Tay hấn mạnh mẽ xoay ngang mũi kích, chia thân thể của Kỵ Binh kia ra làm bốn phần.

Một đường chém xéo từ dưới lên, cắt đứt đầu chiến mã và xuyên qua cổ họng của một Kỵ Binh khác.

Tony Gelatin lúc này, giống như một ma thần điên cuồng chém giết, một thân một mình lao vào giữa 800 Kỵ Binh quân địch. Cây thiết kích nặng nề, trong tay hắn giống như cánh tay nối dài, mỗi một kích vung ra, đều đoạt mạng một người, thân thể không trọn vẹn. Nếu không phải là Người Chơi, thì cảnh tượng ở đây sẽ vô cùng khủng khiếp.

Phạm Văn Thành nheo mắt nhìn Tony Gelatin đại phát uy thế, điên cuồng chém giết binh sĩ của mình, không khỏi tức giận hét lớn:

- Tránh ra. Để hắn cho ta.

Phạm Văn Thành có thể xếp vào hạng ba người có khả năng chiến đấu mạnh nhất Bang Hội Đại Nghĩa. Cũng nhờ có như vậy, gã mới được bổ nhiệm làm Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất Bang Hội Đại Nghĩa, Quân Đoàn Kỵ Binh. Bản thân gã lại là Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, khả năng xung trận và đơn độc chiến đấu cũng không phải dạng vừa. Gã lao về phía Tony Gelatin rồi hét lớn:

- Thánh Lực Gia Cường.

Ông.

Mũi thương trong tay Phạm Văn Thành như phát ra ánh sáng, tạo thành một hình bán cầu trước mũi thương, đâm thẳng về ngực Tony Gelatin.

Tony Gelatin mặc dù điên cuồng, nhưng hắn lại nắm cực kỳ rõ ràng không gian xung quanh. Nhìn thấy tướng quân đối phương lao về phía mình, mũi thương cũng cách bản thân không xa. Hắn hừ lạnh một tiếng, thiết kích bổ ra, miệng quát lớn:

- Cút!

Bành.

Phạm Văn Thành dù mạnh, nhưng khó mà so nổi với Tony Gelatin đã trải qua hàng trăm lần chiến đấu. Danh xưng Đệ Nhất Mãnh Tướng Lãnh Địa Markham không phải là nói đùa. Chỉ đơn giản một đòn, Phạm Văn Thành bị Tony Gelatin đánh bật cả người và chiến mã văng ra sau năm sáu mét.

Tony Gelatin nhìn thế không bỏ, chiến mã chồm về phía Phạm Văn Thành, lại một kích chém xuống.

Đương.

Phạm Văn Thành ổn định thân mình, một thương đâm ra, dùng thương pháp xảo diệu phá lực lượng điên cuồng của Tony Gelatin.

Đương. Đương. Đương.

Chỉ trong chớp lát, Tony Gelatin đã chém ra hơn chục phát, đánh cho Phạm Văn Thành có chút chịu không nổi. Mà những Kỵ Binh xung quanh cũng bị Tony Gelatin giết chết không ít trong lúc giao chiến với Phạm Văn Thành.

- Chết!

Thấy cơ hội đến, không cho Phạm Văn Thành cơ hội thở dốc, Tony Gelatin bổ về phía vai của gã.

Phốc.

Chỉ kịp lui lại một chút, né được đòn trí mạng của đối phương, nhưng phần vai Phạm Văn Thành vẫn bị chém trúng một đường, có thể nhìn thấy phần bắp thịt bị chém rách, lộ cả xương trắng. Gã cố nhịn đau đón nói:

- Bao vây hắn lại.

Đồng thời thúc ngựa lùi lại phía sau, ngay lập tức có quân y và Quang Minh Pháp Sư đến chữa vết thương cho gã.

.....

Mười phút trôi qua, Tony Gelatin vẫn điên cuồng chém giết, cứ như không hề biết mệt. Phạm Văn Thành nhìn 800 Kỵ Binh đã chết gần một nửa dưới tay Tony Gelatin.

Xung quanh Tony Gelatin càng ngày càng ít binh sĩ, những người kia thật sự sợ hãi sự điên cuồng của hắn. Cứ nghĩ rằng bao vây lại, dùng số lượng áp đảo là có thể đơn giản hạ gục hắn. Nhưng một nửa Kỵ Binh đã chết dưới cây thiết kích khủng bố kia.

Cơ thể Tony Gelatin, áo giáp hắn nhuộm đầy máu, toàn là của kẻ thù, từ bộ giáp màu đen tuyền, hiện tại bị máu đỏ tươi dính lên, trông càng khủng khiếp, thấm ướt cả lông chiến mã phía dưới.

Tony Gelatin lúc này, sau khi trải qua một trận chém giết, nhìn thấy quân địch cũng không dám lại gần mình, toàn bộ lui về phía sau, giữ một khoảng cách nhất định. Hắn điều khiển chiến mã chồm lên cao, chiến mã đứng thẳng bằng hai chân, còn bản thân hắn thì dùng tay phải nâng thiết kích lên trời gầm lớn:

- Tony Gelatin ở đây. Ai dám đến chiến.

Tiếng gầm của hân vang vọng khắp hậu quân Bang Hội Đại Nghĩa. Gần như không ai dám tiến lên, đã bị chiê giết đến sợ hãi.

Bầu không khí nhất thời có chút im lặng, nhìn hai chân trước chiến mã đạp xuống đất, vang lên nặng nề. Thành viên Bang Hội Đại Nghĩa nhất thời có chút xấu hổ. Nhưng chỉ trong chốc lát sau, Phạm Văn Thành đã hét lên:

- Toàn bộ tiếp tục tấn công. Người Đại Nam không có sợ hãi. Có chết cũng chiến!
- Có chết cũng chiến!
- Có chết cũng chiến!
- Có chết cũng chiến!
- Có chết cũng chiến!
- Giết!

Phốc.

Tiếng chém giết lại vang lên, phần áo choàng của Tony Gelatin cũng đã rách tả tơi. Bỗng nhiên nghe thấy tiếng hét lớn đến từ bên phải, hân quay đầu sang, nhìn thấy nhìn thấy 500 Bộ Binh Bang Hội Đại Nghĩa xuất hiện, xung quanh cũng vang lên những tiếng nói:

- Là Hữu Quân. Hữu Quân đến rồi. Mau vây tên tướng quân của Thôn Markham lại.

Tony Gelatin biết hiện tại không thể tiếp tục chiến đấu, nếu không thì hân sẽ bị vây chết chỗ này. Hân thúc chiến mã lao về phía rừng núi, những Kỵ Binh Bang Hội Đại Nghĩa chặn đường đều bị hân dùng một kích đâm chết. Cho dù mọi người có cố gắng vây lại, cũng bị hân dùng khả năng chiến đấu khủng bố đánh tan. Chỉ chốc lát sau, đã thoát ra khỏi vòng vây của Bang Hội Đại Nghĩa.

Phạm Văn Thành thấy đối phương sắp trốn thoát, tức giận hét lớn:

- Cung Binh, Pháp Sư toàn lực khai hỏa.

Huru huru huru huru.

Oanh oanh oanh oanh.

...

Đại quân Thôn Markham, Farengar nhìn thấy một binh sĩ tình báo hốt hải chạy đến báo:

- Farengar von Chopin Thống Soái. Tà Quân do Tony Gelatin Thống Soái gặp phải phục kích. Toàn bộ 600 Khinh Kỵ Binh đều đã chết.

Farengar hơi trầm mặt xuống hỏi:

- Tony Gelatin Thống Soái thế nào?

Binh sĩ tình báo kia vội vàng nói:

- Tony Gelatin Thống Soái chỉ gặp một chút vết thương nhẹ. Đã trở về đại doanh. Alisia Garnett Thống Soái cũng đã mang theo Cung Kỵ Binh của mình trở về Hữu Quân.

Farengar nhìn chiến trường chính phía trước vẫn bất phân thắng bại, hân trầm giọng ra lệnh:

- Toàn bộ binh sĩ, vào trạng thái phòng ngự, tạm ngưng chiến.
- Tạm ngưng chiến.

.....

Phía bên kia, Nguyễn Liên Hoàng nhìn thấy đối phương có ý ngưng chiến, hân thấy bên Bang Hội Đại Nghĩa cũng thiệt hại không ít, liền ra lệnh:

- Toàn bộ binh sĩ, trở về doanh trại, tạm thời rút lui. Canh phòng cẩn mật, ban đêm chú ý quân địch đánh lên.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Mai Hiểu Tuyệt

Trần Văn Lâm nhìn ba người Tony Gelatin, Farengar, Alisia Garnett đến tìm mình, hân chau mày hỏi:

- Có chuyện gì mà cả ba người đều đến đây?

Farengar suy nghĩ một chút rồi nói:

- Đối thủ lần này khá khó chơi. Bọn họ có kinh nghiệm dụng binh, rất khó đối phó.

Trần Văn Lâm gật đầu đồng tình:

- Đám người đó rất giỏi về chiến thuật, không dễ gì dùng kế để đánh bại bọn họ đâu.

Trần Văn Lâm nói đây là sự thật, Người Chơi có rất nhiều cá nhân xuất sắc, nhất là Bang Hội Đại Nghĩa vốn được thành lập dựa trên những đội tuyển RTS chuyên nghiệp. So về điều binh, khiển tướng, mưu kế thì rất khó so được với đám người này.

Trần Văn Lâm liếc nhìn Tony Gelatin hỏi:

- Gelatin Thống Soái, có chuyện gì vậy?

Tony Gelatin trầm trọng nói:

- Thừa Lãnh Chúa, ta khi dẫn theo 600 Khinh Kỵ Binh đánh lên hậu quân Bang Hội Đại Nghĩa, bị địch phục kích, toàn bộ 600 Khinh Kỵ Binh chết trận.

Trần Văn Lâm cũng hơi có chút ngạc nhiên, rồi nói:

- 600 lính mới Khinh Kỵ Binh thiệt hại nói nặng cũng không nặng, nhẹ cũng không nhẹ, coi như rút kinh nghiệm một lần, không nên khinh địch. Farengar Thống Soái, là người, thì người sẽ làm thế nào cho ngày tiếp theo?

Farengar nói:

- Đã không thể so với Bang Hội Đại Nghĩa về mặt chiến thuật, âm mưu. Chúng ta có thể dùng lực để phá, không âm mưu, mà là dương mưu, ai mạnh hơn, người đó thắng. Tony Gelatin Thống Soái và Titus Septim có thể làm Chiến Tướng, chém giết tướng lĩnh quân địch, đè ép sĩ khí của họ. Rồi toàn quân đẩy mạnh.

Trần Văn Lâm gật đầu một chút nói:

- Cách đó được. Các người cứ bàn bạc. Nhưng ta cho các người một đề nghị, đánh giữ chân Trung Quân, dùng Trọng Kỵ Binh diệt Tà Quân Hữu Quân.
- Tuân lệnh!

.....

Thế giới thực.

Bang Chủ Nguyễn Liên Hoàng, ba vị Phó Bang Chủ và bốn vị Quân Đoàn Trưởng xuất hiện trong phòng họp của Bang Hội Đại Nghĩa.

Nguyễn Liên Hoàng nhìn bảy người nói:

- Mọi người nhìn nhận về trận chiến hôm nay thế nào?

Trần Minh Vân sắc mặt hơi khó coi nói:

- Quá mạnh. Đơn chiến, lính của Jake Markham mạnh hơn thành viên chúng ta nhiều.

Hôm nay khi dẫn đầu Kỵ Binh Tiên Phong đối mặt Trọng Kỵ Binh, gã thực sự ném đủ, tên tướng quân của đối phương thật sự là quá biến thái.

Phạm Văn Thành cũng gật đầu đồng ý:

- Tại hậu quân, ta gặp một kẻ hết sức đáng sợ. Một mình hắn chém giết hơn 400 Kỵ Binh, không ai có thể ngăn cản hắn rời đi. Cho dù bắt được 600 Khinh Kỵ Binh của đối phương, nhưng tự thân thiệt hại cũng không kém.

Trận chiến hôm nay tại hậu quân, hình ảnh Tony Gelatin một người độc chiến mấy nghìn binh sĩ, quả thật khắc sâu vào đầu Phạm Văn Thành, gã không tưởng tượng được bên phía Jake Markham lại có kẻ khủng bố như vậy. Có dũng tướng như thế, sợ gì không thắng trận.

Nguyễn Liên Hoàng trầm giọng nói:

- Mặc dù hôm nay có thể xem là ngang cơ, chưa bên nào có ưu thế, nhưng chúng ta vẫn là bên thiệt hại nhiều hơn, gần 3000 thành viên bị tiêu diệt. Chúng ta cần bàn bạc kỹ hơn nữa.

.....

Trần Văn Lâm rời khỏi Yriel thế giới, hần mở cửa phòng ngủ, muốn xuống bếp kiểm chút đồ ăn rồi đi ngủ, nhưng lại nghe thấy mùi hơi kỳ lạ bốc lên tầng hai trên này. Nếu hắn không nhầm, đây là mùi khét.

Vội vàng chạy xuống dưới, Trần Văn Lâm nhìn thấy Iris Volkirha đang thẫn thờ nhìn chảo thịt cháy đen, hai mắt đỏ đỏ như sắp khóc. Hắn nhìn nàng có cảm giác vừa tức, vừa thương hỏi:

- Làm gì đây? Sao lại tự nấu ăn?

Iris Volkirha lấy hai tay dụi dụi mắt, quần áo trên người đầy mùi khét nói:

- Đói bụng. Mà chị Phương Thảo vẫn đang bận việc trong đó, phải hai ba tiếng nữa chị ấy mới xong, nên em tự nấu ăn.

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng khinh bỉ nói:

- Không biết nấu ăn thì ăn mì gói cho dễ. Lại còn đòi rán thịt, rán thành cục than.

Iris Volkirha cúi đầu ủy khuất nói:

- Người ta đói. Ăn mì thì chán.

Trần Văn Lâm lắc đầu nói:

- Đi, cùng ra ngoài kiếm chỗ ăn.

Không có Bùi Phương Thảo nấu cơm, hắn cũng lười ăn ở nhà, mà ăn mì gói thì đúng là chán thật.

Ra ngoài cổng, nghe thấy trên người Iris Volkirha đầy mùi thức ăn cháy khét, Trần Văn Lâm không khỏi chau mày nói:

- Sao không thay đồ rồi đi?

Iris Volkirha nghiêng đầu:

- Đói lắm rồi. Không chịu được.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi nói:

- Anh sẽ để ít tiền ở phòng khách, khi nào chị Phương Thảo bận bịu quá không nấu ăn được thì tự ra ngoài kiếm chỗ mà ăn nghe chưa. Không biết nấu ăn cũng dám chui vào bếp rán thịt.

Iris Volkirha vội vàng gật đầu nói:

- Có thể, mà cũng không cần ra ngoài, gọi người ta đưa đến tận nhà là được. Nhớ để nhiều nhiều một chút.

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng hỏi:

- Cũng biết gọi Order?

Iris Volkirha móc ra điện thoại lắc lắc nói:

- Dùng cái này lên mạng gọi là được mà.

Trần Văn Lâm hơi kinh ngạc hỏi:

- Cũng biết dùng điện thoại? Ai mua đây?

Iris Volkirha vui vẻ nói:

- Chị Phương Thảo mua cho ấy. Mà cái này dùng dễ mà, lên mạng xã hội cái gì cũng có. Hi hi.

Trần Văn Lâm không khỏi bội phục Loli không tim không phổi này, cũng không thắc mắc tại sao mình lại có thể giống như Người Chơi, tự do xuyên qua hai thế giới.

- Ô, nơi này thật đẹp.

Trần Văn Lâm theo ánh mắt Iris Volkirha nhìn sang, là một nhà hàng sang trọng, kiểu phong cách phương tây, vô cùng lịch lãm. Hắn dẫn nàng đi vào nói:

- Là nhà hàng, vào đây ăn đi.
- Ân.

.....

Mai Hiểu Tuyết kết thúc một ngày làm việc, muốn đi ra ngoài tìm chỗ ăn uống, nàng cảm thấy bỗng nhiên Thần cho phép Người Chơi không giới hạn thời gian ở trong Yriel thế giới cũng có chút phiền phức. Thứ nhất, tập đoàn sẽ bắt nàng phải hoạt động trong đó nhiều hơn. Thứ hai, thế giới bên ngoài bỗng nhiên trở nên tẻ nhạt hơn, thật vất vả mới tìm được một hàng quán mở cửa, cứ như ngày tết vậy.

Bước vào nhà hàng duy nhất mình tình được, sau khi được nhân viên phục vụ nở nụ cười nồng hậu chào đón Mai Hiểu Tuyết đang định tìm chỗ ngồi

xuống, ánh mắt nàng khi đảo qua một chỗ, hai con mắt sáng lên như kiểu dân kỹ thuật lâu năm được gặp người đẹp.

Ở đó, có một nam một nữ, không, không thể nói là nữ, mà là một nam và một Loli đang ngồi ăn uống. Loli kia có vẻ còn không biết cách sử dụng dao và nĩa, bị nam nhân kia khinh bỉ đến ỳ khuất cầm tay xé đồ ăn. Thân làm cuồng Loli, Mai Hiểu Tuyết không thể để chuyện này xảy ra, cất bước đi tới.

Trần Văn Lâm đang chế giễu Iris Volkirha không biết cách dùng dao và nĩa, ăn đồ của nhà hàng kiểu châu Âu mà dùng tay bốc thức ăn, mặc dù hắn cũng chẳng quen thuộc gì cách sử dụng mấy dụng cụ này, nhưng đã nhìn thấy qua, bất chúc đơn giản không là vấn đề. Ánh mắt xẹt qua, bỗng nhiên nhìn thấy một cô gái cực kỳ xinh đẹp đi đến, rất trẻ, ăn mặc rất thời thượng, ngoại trừ thời tiết hơi nóng mà lại khoác áo lông màu trắng ra thì mọi thứ còn lại đều rất tốt, ba vòng đều không chèn vào đâu được, nhất là đôi phương mặc một chiếc quần Jean ngắn, khoe trọn cặp chân dài trắng muốt làm mấy nam nhân xung quanh phải than thở liếc nhìn.

Trần Văn Lâm cứ tưởng cô gái xinh đẹp này chỉ là đi ngang qua, không ngờ lại dừng ngay bên cạnh Iris Volkirha nở một nụ cười y hệt nhân viên bán hàng nói:

- Cô bé, để chị dạy cho cách dùng nĩa. Hừ, đám đàn ông thô lỗ, làm sao lại để một thiên sứ dùng tay bốc đồ ăn.

Trần Văn Lâm có chút kinh ngạc liếc nhìn cô gái xinh đẹp này, hơi nhũn mảy lại nói:

- Đây em gái, chỗ này là bàn của anh và em gái anh ngồi.

Nếu là lúc trước, có lẽ hắn sẽ vui mừng bắt chuyện với cô nàng xinh đẹp này một phen, nhưng hiện tại thì hắn có rất nhiều chuyện để lo, cả một lãnh địa gần trăm nghìn người, lại thêm việc cố gắng tăng cấp để có thể trở thành một Dragon Slayer đích thực, hắn không có tâm trạng nào đi tán gái. Thêm vào việc gặp những người như chị em Agatha Maskin, đám Người Doi vô cùng xinh đẹp quyến rũ, mấy cô nàng Ancient Elve mặc dù làn da không trắng bóc, nhưng cũng có phong tình riêng. Việc gặp được quá nhiều nữ nhân xinh đẹp làm cho hắn có phần nào đó giúp hắn rất bình tĩnh khi đối mặt với những người xinh đẹp.

Mai Hiểu Tuyết hừ một tiếng nói:

- Đừng xem ta là kẻ ngu, rõ ràng một người thuần phương đông, một người thuần phương tây, sao có thể là anh em. Mà bàn này ta sẽ trả tiền cho anh, hiện tại đừng làm phiền, ta muốn hỗ trợ cô bé này. Em tên gì vậy?

Trần Văn Lâm liếc nhìn Iris Volkirha rồi gật đầu.

Iris Volkirha thấy Trần Văn Lâm gật đầu mới lí nhí nói:

- Iris, Iris Volkirha.

Mai Hiểu Tuyết oa lên một tiếng nói:

- Tên thật hay, xinh đẹp như cầu vồng. Chị là Mai Hiểu Tuyết, để chị dạy em cách dùng dao nĩa, kìa anh ta.

Trần Văn Lâm thấy cô nàng xinh đẹp này hai mắt nhìn Iris Volkirha lóe lên ánh sáng, càng ngày càng cảm thấy không đúng. Không lẽ là một cuồng Loli? Mới gặp nhau lần đầu, nhiệt tình cũng hơi quá.

Nhìn Iris Volkirha bị tấn công không thương tiếc, Trần Văn Lâm không khỏi lắc đầu, muốn giải cứu con bé này mà chương của Mai Hiểu Tuyết, thì nghe thấy nàng nói:

- Anh nhìn chúng tôi lâu như vậy, có gì muốn hỏi à?

Ách, Trần Văn Lâm không khỏi im lặng, đúng là tự cho mình là, rõ ràng là cô xen vào trong lúc chúng tôi đang ăn có được không? Liếc nhìn Iris Volkirha có chút tội nghiệp, hắn không khỏi hừm nhẹ một tiếng rồi nói:

- Iris, về thôi, chắc chị Phương Thảo đang chờ.

Iris Volkirha như chết đuối vớ được cành cây vội nói:

- Đúng, về thôi về thôi. Chị gái xinh đẹp, lần sau gặp lại.

Mai Hiểu Tuyết thì nhìn Trần Văn Lâm kỳ quái nói:

- Anh không muốn xin chữ ký của tôi à?

Trần Văn Lâm ngờ ngạc nói:

- Xin chữ ký? Anh xin chữ ký của em làm gì?

Mai Hiểu Tuyết:

- Chứ này giờ anh nhìn tôi làm gì? Đừng tạo, muốn chữ ký thì cứ nói thẳng. Người muốn xin chữ ký của tôi không phải chỉ có mình anh đâu.

Chương 62: Xung đột

Trần Văn Lâm không khỏi có chút im lặng, rồi đương nhiên nói:

- Cảm thấy xinh đẹp, nhìn không được sao. Em ăn mặc tỉ mỉ như vậy, không phải để người khác ngắm là gì?

Mai Hiểu Tuyết ngấm lại có chút đứng, bản thân nàng là gương mặt thương hiệu của Bang Hội Thăng Long, chuyên về quảng cáo hình ảnh, đúng là mặc đồ cho người khác nhìn.

Nhưng cũng không đến mức bết bát như vậy, trước kia nàng là một ca sĩ, mặc dù không nổi lắm, nhưng cũng biết chơi game online, kỹ năng cũng có thể xem là khá hơn so với khối người. Lại thêm vào thân cao 1 mét 70 centi, số đo ba vòng đều vô cùng hoàn hảo, cặp chân thon dài trong khiêu vũ số chị em ước ao ghen tị, khuôn mặt V line xinh đẹp. Nên ngay từ khi Thần công bố Yriel thế giới, Mai Hiểu Tuyết nàng ngay lập tức được tập đoàn Thăng Long liên hệ, trở thành gương mặt đại diện của Bang Hội Thăng Long, xem như là một kiểu thu hút thành viên nam giới.

Hiện tại Mai Hiểu Tuyết nàng đã được xem như Nữ Thần, so với mấy ngôi sao, diễn viên, ca sĩ, người mẫu, hoa hậu gì gì đó còn nổi tiếng hơn. Được rất nhiều người hâm mộ, mà tính cách có phần cá tính và thẳng thắn của nàng lại càng được người khác tung hô lên mây. Nàng hoàn toàn có thể tự tin tuyên bố rằng, ở đất nước Đại Nam này có ít nhất ba mươi phần trăm dân số là người hâm mộ nàng, đương nhiên đa phần trong đó là đàn ông.

Mai Hiểu Tuyết kiêu ngạo hừ một tiếng:

- Hừ, nể tình Iris, ta không chấp nhặt với anh.

Trần Văn Lâm hơi bó tay, nhìn sang Iris Volkirha hỏi:

- Iris, em biết ai gọi là Mai Hiểu Tuyết không?

Iris Volkirha nghi hoặc nói:

- Không phải là chị ấy sao? Chúng ta mới gặp mà, đương nhiên là biết.

Mai Hiểu Tuyết hai tay nắm chặt nói:

- Hừ, còn giả vờ. Iris không biết thì còn hiểu được. Còn anh mà không biết là có phần hơi lạ.

Trần Văn Lâm mặt mũi vô tội nói:

- Làm sao anh lại phải biết em nhỉ? Có bắt buộc à? Mà em là ai?

Mai Hiểu Tuyết gần như gầm lên:

- Mai Hiểu Tuyết, Phó Bang Chủ Bang Hội Thăng Long.

Trần Văn Lâm liếc nhìn Iris Volkirha gật đầu một cái. Cô bé Loli hiểu ý vội vàng móc điện thoại mà Bùi Phương Thảo mua cho mình ra, định tìm kiếm thêm thông tin, thì lại nghe Mai Hiểu Tuyết nói:

- Chỉ cần tìm từ khóa "Mai Hiểu Tuyết" là được rồi. Thật quá đau lòng.

Mai Hiểu Tuyết lúc này cảm thấy bị tổn thương thật sự, không ngờ trên đất nước này, còn có nam giới chưa biết đến mình. Thà như là ông lão, hay là đứa nhóc nào đó, thì còn chấp nhận được. Đáng này lại là một người ở độ tuổi trên hai mươi một chút, lại không biết chút nào về mình. Lúc này cho dù có tự luyện đến thế nào, thì nàng cũng biết hai người kia đúng là không biết về mình tí nào.

Iris Volkirha lấy điện thoại ra nhỏ giọng nói:

- Mai Hiểu Tuyết.

Trần Văn Lâm cũng liếc nhìn qua, cô nàng này đúng là nổi tiếng thật. Bang Hội Thăng Long thì hẳn đương nhiên biết, là Bang Hội đứng đầu đất nước này, so với Bang Hội Đại Nghĩa mạnh hơn khá nhiều. Mà Bang Hội Thăng Long là Bang Hội duy nhất của đất nước Đại Nam lọt vào top 30 Bang Hội mạnh nhất thế giới.

Top 30, nghe thì có vẻ thấp, nhưng thật sự là cực kỳ cao rồi. Một phần cũng là nhờ người dân Đại Nam ra sức ủng hộ, hầu hết những tuyến thủ xuất sắc nhất đất nước đều chọn Bang Hội Thăng Long gia nhập, nên mới có thể mạnh được như vậy. Chứ tập đoàn Thăng Long mặc dù giàu, nhưng so với những tập đoàn hàng đầu thế giới kém quá xa, muốn vào top 100 còn khó.

Trần Văn Lâm không nhầm thì Bang Hội Thăng Long cũng ở khu Seval, ở Vương Quốc nào thì hắn cũng không rõ, nhưng hình như cũng nằm ở khu vực phía nam khu Seval. Có thể coi như là gần nhau.

Với việc sự kiện Vương Quốc Đại Chiến sắp đến gần, những Bang Hội bên ngoài hai Vương Quốc White Wing và Vương Quốc Thrink cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này. Chắc chắn Bang Hội Thăng Long cũng sẽ có mặt trong đó.

Tìm một thế lực để hợp tác, cũng là điều mà Trần Văn Lâm hắn suy nghĩ cũng đã lâu. Thật ra thì Bang Hội Đại Nghĩa cũng là một đối tượng tốt, nhưng có điều hai bên quá gần nhau, lại không ai muốn làm kẻ dưới, nên việc trở thành đồng minh là điều gần như không thể, một núi không thể có hai hổ, hắn sớm muộn gì cũng phải tìm cách thôn tính Bang Hội Đại Nghĩa, hoặc bị thôn tính ngược lại.

Bang Hội Thăng Long hắn là một lựa chọn tốt, không quá gần, cũng không quá xa. Thêm vào Bang Hội Thăng Long gần như được xen là bộ mặt hiện tại của Đại Nam, việc hợp tác với một Bang Hội trong nước, để cả hai cùng phát triển, nếu như có thể sánh ngang với những Bang Hội khủng bố như Emperor, Dragon,..... Thì càng tốt.

Trần Văn Lâm đang muốn tìm kiếm có, hoặc là cơ hội mở miệng để bàn chuyện riêng với Mai Hiểu Tuyết thì bỗng nhiên hắn cảm giác được có nguy hiểm xung quanh đây. Hắn vội vàng lật bàn gỗ lên, nhanh chóng kéo Iris Volkirha lao về phía Mai Hiểu Tuyết, dùng mặt bàn che chắn.

Phốc phốc phốc.

Ba mũi tên cắm lên mặt trên của bàn, Trần Văn Lâm cũng không đoán được bọn chúng có bao nhiêu người, nhưng hắn nhận ra được đám người này đến đây không phải để giết người, mà là để bắt người. Loại mũi tên mà chúng sử dụng, là dùng để gây mê, chứ không phải mũi tên có tính sát thương cao.

Khách hàng xung quanh cũng chạy nháo nhào, tìm cách thoát thân ra ngoài. Có không ít người thoát đi được, nhưng cũng có người bị dính tên gây mê, đành phải nằm ở lại.

Trần Văn Lâm núp sau bàn, nghe thấy ngôn ngữ của Hoa Bắc Đế Quốc, trong lòng không khỏi giật dử. Hắn là nhân vật duy nhất đạt đến cấp độ trên 60, bị một lũ 40 làm phiền, tất nhiên là cảm thấy bức bối. Hắn quay sang nhìn hai người Iris Volkirha nói:

- Ổ yên đây.

Rắc.

Trần Văn Lâm bẻ gãy một cái chân bàn, hắn biết mình cần phải lao ra, trước khi đám người kia vào vị trí, đến khi bị bao vây thì rất khó mà đánh bại được đám người này.

Dùng yếu tố bất ngờ, Trần Văn Lâm lao đến một tên ở gần mình nhất, cách không đến 5 mét.

60% thuộc tính của cấp 65, chênh lệch hơn rất nhiều so với 40% của cấp 4x. Ở thời điểm hiện tại, ngoại trừ một số thành viên tinh anh của các Bang Hội top đầu đạt đến cấp 50 trở lên, đa số những người còn lại vẫn đang nằm ở cấp 4x. Nên có thể nói, sức mạnh của Trần Văn Lâm ở ngoài đời vượt trội so với những người còn lại.

Bành.

Dùng chân bàn đập thẳng vào vai đối phương, nhanh tay cướp lấy cây nỏ nhỏ trên tay người bắt cóc này.

Hưu hưu.

Hai mũi tên bắn ra, làm hôn mê ngay lập tức hai người khác.

- *** (Mau rút).
- ** (Diệt khẩu).

Khi biết không thể hoàn thành nhiệm vụ, đám người còn lại ngay lập tức rút lui, đồng thời lấy ra mũi tên thật, bắn thẳng vào cổ họng ba người bị Trần Văn Lâm hạ gục, không để lại chút nhân chứng nào.

.....

Trần Văn Lâm liếc nhìn phía chiếc bàn đổ, nhẹ giọng nói:

- Ổn rồi. Đi ra đi.

Mai Hiểu Tuyết kéo Iris Volkirha đi ra ngoài, nàng có vẻ bình tĩnh, không có gì quá sợ hãi, nhìn thấy ba người đã chết hừ lạnh một tiếng:

- Đám Bắc Hoa Đế Quốc này đúng là tai thính. Nhanh như vậy đã tìm tới.

Trần Văn Lâm nghi hoặc liếc nhìn nàng hỏi:

- Bọn chúng mục tiêu là em?

Mai Hiểu Tuyết gật đầu nói:

- Không chỉ một, mà mấy thành viên cao tầng của Bang Hội Thăng Long đều trở thành mục tiêu của đám người này

Trần Văn Lâm:

- Không sợ hay sao mà dám đi ra một mình?

Mai Hiểu Tuyết thờ dài nói:

- Người ta cũng đây có biết nha. Chỉ là Phó Bang Chủ trên danh nghĩa thôi, làm gì biết được mấy thông tin cơ mật của Bang Hội. Mà anh cũng thật là giỏi đấy, anh mạnh như thế, chắc cấp cũng cao lắm nhỉ? Sao không thấy nổi ta? Hay anh làm cho bên Bang Hội của nước khác?

Trần Văn Lâm bình tĩnh nói:

- Chuyện này không cần bàn. Bao giờ người của Bang Hội đến đón em?

Mai Hiểu Tuyết vuốt vuốt tóc bên tai nói:

- Chắc cũng sắp đến rồi. Mà chúng ta rồi đi thôi, ở ngoài kia lắm người chụp hình quá.

.....

- Phó Bang Chủ, không sao chứ

Mai Hiểu Tuyết lắc đầu nói:

- Không sao, đây là Trần Văn Lâm, người cứu ta lúc này.

Nhìn thấy một đám hơn hai chục người, ai nấy đều là tinh anh, đáng về chuyên nghiệp xuất hiện đón Mai Hiểu Tuyết, Trần Văn Lâm trong mắt không khỏi lóe lên vẻ tán thưởng, mấy người này được đào tạo cực kỳ bài bản, không cần hấn phải lo lắng.

Một người trong đó tiến đến nói:

- Cảm ơn anh đã cứu giúp Phó Bang Chủ

Trần Văn Lâm không để tâm lắm nói:

- Không có vấn đề gì. Tiện tay thôi.

Nhưng người kia lại nói tiếp:

- Hơi phiền phức một chút, nhưng liệu anh Trần Văn Lâm có thể theo chúng tôi về gặp Bang Chủ một chuyến được không? Chỉ là vì xác nhận một chút việc. Xong việc anh có thể đi liền.

Trần Văn Lâm hai mắt hơi nheo lại, mặc dù có ý là muốn điều tra hấn, nhưng cách nói chuyện cũng không làm người ta chán ghét, tiện thể hấn cũng muốn gặp Bang Chủ Thăng Long để bàn một chút chuyện. Gật đầu nói:

- Dẫn đường đi. Đẳng nào cũng rảnh.

Mai Hiểu Tuyết có chút tức giận nhìn mấy người kia nói:

- Đây, đó là người cứu tôi. Các người lại muốn bắt người ta về điều tra là thế nào?
- Phó Bang Chủ, đây là chỉ thị của Bang Chủ.
- Ngươi....

Trần Văn Lâm ngắt lời Mai Hiểu Tuyết nói:

- Không sao đâu. Tiện thể anh cũng có chuyện muốn gặp Bang Chủ Thăng Long một chút.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Hợp tác

Mai Hiểu Tuyết bực bội nhìn Trần Văn Lâm nói:

- Đùng là ngu ngốc. Iris, kệ anh ta, chúng ta đi.

Iris Volkirha tội nghiệp cúi đầu, đứng im bên cạnh Trần Văn Lâm, im lặng là vàng.

Trần Văn Lâm nhún vai, dắt Iris Volkirha đi theo mấy người kia lên xe ô tô. Mai Hiểu Tuyết cũng dậm dậm chân, mặt hầm hầm đi theo sau mấy người.

Đám người chia nhau lên sáu chiếc Roll Royce. Trần Văn Lâm, Iris Volkirha, Mai Hiểu Tuyết và hai thành viên Bang Hội Thăng Long khác cùng một xe.

Mai Hiểu Tuyết như giận dữ, ngồi im một chỗ nhìn ra ngoài cửa sổ không nói gì.

Khoảng cách từ chỗ nhà hàng lúc nãy đến khu tổng bộ của Bang Hội Thăng Long cũng không xa, chỉ đi chưa đầy mười phút là tới nơi. Bên trong này, quả thật giống như một thành phố thu nhỏ. Người lái xe, cũng là người lúc nãy đứng ra nói chuyện với Trần Văn Lâm giới thiệu:

- Đây là nơi ở của 90% thành viên Bang Hội Thăng Long, và các Bang Hội phụ, trợ giúp cho Bang Hội Thăng Long. Có khoảng 85000 người sinh sống trong khu này. Đa số là thành viên, còn lại khoảng 5000 người là nhân viên phục vụ đời sống hàng ngày của các thành viên.

Trần Văn Lâm để ý kỹ, chỗ này quả thật không khác gì pháo đài quân sự thời hiện đại. Có tường cao bao quanh, có trạm gác, có radar dò sóng lạ.

Những thứ như công viên, trung tâm mua sắm, siêu thị, khu giải trí, hồ bơi, nhà hàng, chỗ tổ chức tiệc,... Vô cùng đầy đủ. Tất nhiên là không thể thiếu các chung cư cao cấp, biệt thự để làm chỗ ở cho thành viên Bang Hội Thăng Long.

Trần Văn Lâm không khỏi liếc nhìn Mai Hiểu Tuyết, trong này rõ ràng có nhà hàng, lại vất vả đi ra ngoài tìm kiếm chỗ ăn uống. Nếu không phải có hấn ở đó, thì cô nàng này bị bắt là cái chắc. Xinh đẹp thế này mà bị bắt cóc, chắc chắn, không cần đoán cũng biết chuyện gì xảy ra.

Như cảm nhận được suy nghĩ của Trần Văn Lâm, Mai Hiểu Tuyết tức giận nói:

- Nhìn gì chứ, nếu không phải đám đàn ông các người lúc nào cũng nhìn chăm chăm, người ta làm sao phải đi ra ngoài tìm chỗ ăn. Hừ.

Nói xong quay qua ôm Iris Volkirha nhắc nhở:

- Iris, chị nói cho em biết, mấy gã đàn ông thú vị này lúc nào cũng có ý xấu với chị em phụ nữ chúng ta, em phải cẩn thận anh ta đó.

Iris Volkirha cảm thấy hơi khó thở, mặt đỏ lên nói:

- Chị Tuyết, em không thở được.

Hai người đứng trước hăm mộ liếc nhìn Iris Volkirha, chỗ kia đè vào mặt, cho dù là có chết ngạt cũng cam chịu. Vấn đề là bọn họ không được đáng yêu như Iris, nên muốn Mai Hiểu Tuyết ôm cũng không có cơ hội.

Người lái xe kia ho một tiếng nói:

- Anh Trần Văn Lâm, đã đến nơi. Bang Chủ đang ở trên kia đợi.

Trần Văn Lâm gật đầu một cái rồi nhìn Mai Hiểu Tuyết dặn:

- Trông Iris cho tốt nha.

Mai Hiểu Tuyết:

- Yên tâm đi, Iris là em gái của em. Không cần anh nhắc.

.....

Trần Văn Lâm bước xuống xe, đi theo người kia vào một tòa nhà cao tầng, có thể coi là cao nhất khu vực này. Bước vào trong thang máy, hấn chào hỏi:

- Anh bạn, tên là gì thế, gặp mặt này giờ chưa hỏi tên.

Người kia trả lời:

- Nguyễn Minh Nhật. Là thành viên tổ trợ lý của Bang Chủ.

Trần Văn Lâm thấy người ta cũng không có ý định nói chuyện với mình, liền dừng lại, đợi thang máy đi qua gần năm mươi tầng.

Nguyễn Minh Nhật nói:

- Thang máy chỉ lên được đến đây, tầng trên cùng anh tự đi lên là được. Ở đó chỉ có một căn phòng, chính là nơi làm việc của Bang Chủ.

Trần Văn Lâm gật đầu rồi theo thang máy đi lên trên. Ở hành lang rộng lớn tầng trên cùng này, chỉ có đúng một phòng, ghi chữ Tổng Giám Đốc. Hấn bước vào trong, nhìn thấy một cô gái khá giống Mai Hiểu Tuyết, chỉ có điều lớn tuổi hơn một chút, đại khái vào khoảng 25 - 26 tuổi, cũng đồng dạng rất xinh đẹp.

Trần Văn Lâm hơi có chút bất ngờ, theo hấn tìm hiểu, thì Bang Chủ của Bang Hội Thăng Long là một người đàn ông tuổi ngoài 50, chứ không phải là một cô gái xinh đẹp trẻ tuổi như thế này.

Cô gái kia nhìn hắn mỉm cười nói:

- Xin chào, tôi gọi là Mai Thanh Huyền, ân, nhìn thì anh cũng biết, tôi là chị gái của Mai Hiểu Tuyết. Tôi nên gọi anh là Trần Văn Lâm, hay Jake Markham?

Trần Văn Lâm hơi nheo mắt lại, lạnh lùng nói:

- Như thế nào chị lại biết tôi là Jake Markham?

Lộ rồi, hắn cũng không thêm chối nữa, không có ích, hắn chỉ nghi hoặc là tại sao đối phương lại biết, Trần Văn Lâm hắn là Jake Markham. Mà Mai Hiểu Tuyết, liệu có phải cũng đã biết từ trước, sự kiện hôm nay chỉ là mưu kế bọn họ lập ra để mời hắn đến đây.

Mai Thanh Huyền nói:

- Bình tĩnh đi, Hiểu Tuyết nó không biết gì về anh đâu, Trần Văn Lâm. Nó thậm chí còn không biết cha mẹ mình là chủ của tập đoàn Thăng Long mà.

Trần Minh Vân:

- Thế làm sao các người lại biết tôi là Jake Markham?

Mai Thanh Huyền giải thích:

- Cũng giống như anh thôi, khi Hiểu Tuyết gặp chuyện, chúng tôi phải ngay lập tức điều tra về thân phận của anh. Chức nghiệp Cung Thủ, anh từng thuê một huấn luyện viên dạy bắn cung. Trong đoạn clip mà máy quay ở nhà hàng, ghi lại cảnh anh hạ gục ba sát thủ kia trong nháy mắt. Thì cấp bậc của anh tại Yriel thế giới cũng không phải là thấp, ít nhất là cấp 50 trở lên.
- Ân, mà Cung Thủ trên cấp 50 khá hiếm, chỉ có 4 người. Edgar Winter, người mà ai cũng biết. Một người nữa là Henry Smith, cũng rất nhiều người biết, thuộc Bang Hội Dragon. Từ Đồ Thiên, tên trong Yriel là Hiến Viên, người Hoa Bắc Đế Quốc, cũng không thể nào là anh được. Cuối cùng, người bí ẩn nhất, cũng là người mạnh nhất, chỉ có Jake Markham mà thôi.

Trần Văn Lâm không khỏi giật mình, cô nàng xinh đẹp này thật đáng sợ, chỉ đơn giản như vậy, từ lúc xảy ra sự việc đến giờ chưa tới 20 phút, mà có thể suy luận đầy đủ ra hắn có thân phận thế nào, đúng là khủng khiếp.

Mai Thanh Huyền nói:

- Mời anh ngồi. Nếu anh cứ đứng như vậy thì người làm chủ như tôi thật bất lịch sự.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Mấy người đã biết rõ thân phận của tôi, vậy có chuyện gì, cứ nói đi.

Mai Thanh Huyền mỉm cười nói:

- Không phải anh cũng có chuyện muốn tìm chúng tôi sao. Lãnh địa Thôn Markham của anh nằm ở gần Rừng Villiant khu phía tây nam Vương Quốc White Wing. Sự kiện Vương Quốc Đại Chiến sắp tới, ý định của anh hẳn là tham gia vào trận doanh của Vương Quốc White Wing, anh muốn chúng ta hợp tác thế nào?

Trần Văn Lâm nhìn không được thờ dài, bên Bang Hội Đại Nghĩa cứ nghĩ là chỉ có mình họ biết Thôn Markham ở đâu. Nhưng suy nghĩ đó quá là sai lầm, mấy Bang Hội lớn khác chắc chắn thông qua gián điệp, đều đã biết Thôn Markham ở đâu. Hiện tại hắn đứng là bị bày sư tử nhìn chăm chăm nha.

Trần Văn Lâm hơi suy tư rồi nói:

- Đơn giản thôi, kết làm đồng minh. Thôn Markham và Bang Hội Thăng Long.

Mai Thanh Huyền:

- Vượt một khoảng cách lớn để trợ giúp anh. Chúng tôi có lợi ích gì?

Trần Văn Lâm:

- 10000 Vàng. 5000 bộ trang bị dành cho Trường Thương Binh phẩm chất lam 3 sao. Còn bên mấy người?

Mai Thanh Huyền mắt hơi sáng lên, hiện tại 1000 Vàng đối với Bang Hội Thăng Long cũng đã là rất lớn, chứ đừng nói là 10000 Vàng. Còn về phần 5000 bộ trang bị lam 3 sao, so với 10000 Vàng càng có giá trị. Phải biết hiện tại, cho dù là Bang Hội đứng đầu thế giới Bang Hội Emperor, cũng chỉ dám cho quân đội của mình mặc trang bị phẩm lam 1 sao.

Mà muốn mua trang bị cao cấp rất khó, ngoại trừ Edgar Winter được phong thành quý tộc, nên mới dễ giao thiệp với dân bản địa tại Yriel thế giới một chút, mới có hàng mà mua. Mấy Bang Hội còn lại, có đồ tiền tẩn ra mua, cũng chẳng ai bán cho.

Mai Thanh Huyền suy nghĩ một chút nói:

- 10000 thành viên cấp 40 sẽ qua bên đó hỗ trợ trong 4 tháng.

Trần Văn Lâm mắt cũng hơi sáng lên hỏi:

- Bao nhiêu Pháp Sư?

Mai Thanh Huyền:

- Nếu anh cần nhiều Pháp Sư. Chúng tôi sẽ gửi qua 5000 Pháp Sư, còn lại thì chia đều.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Còn gì nữa. Chỉ 10000 binh sĩ là không đủ.

Mai Thanh Huyền hỏi:

- Anh muốn thêm thứ gì?

Trần Văn Lâm suy nghĩ rồi nói:

- Bí mật của các người. Bí mật mà Bang Hội Hiến Viên cử người qua muốn chiếm lấy.

Mai Thanh Huyền cười khỏ nói:

- Thứ này nói cho anh biết cũng chẳng sao, đằng nào chúng tôi cũng chuẩn bị bỏ nó. Với thực lực hiện tại, chúng tôi không đủ sức giữ bí mật này.
- Là gì?
- Anh biết Energy Core chứ?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Biết chứ. Energy Core, sánh vai cùng Soul Gem và Magika Gem (Ma Tinh Hạch), là một trong ba loại tài nguyên có giá trị nhất, được nhiều người tìm kiếm, tranh đoạt nhất. Không lẽ?

Mai Thanh Huyền gật đầu nói:

- Đúng là Energy Core. Bang Hội Thăng Long chúng tôi tìm ra một mỏ Energy Core, phẩm chất và sản lượng đều không thấp. Nhưng đã bị thế lực bản địa đề mắt, muốn giữ lại cũng khó.

Trần Văn Lâm hơi suy nghĩ một chút rồi nói:

- 70% lợi ích, tôi có thể liên hệ tìm người khai thác mỏ Energy Core đó hộ mấy người. Với điều kiện, mấy người chỉ được giữ lại 30% lợi ích.

Mai Thanh Huyền mỉm cười vui vẻ nói:

- Thật chứ? 30% là rất cao rồi. Nếu bị mấy thế lực khác chiếm, thì một xu cũng không giữ được.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Là thật 100%. Khi bắt đầu hợp tác, chị chỉ cần đưa địa điểm mỏ Energy Core đó cho tôi. Sẽ có người đến tiếp nhận. Yên tâm đi, những người đó rất tử tế, không chiếm đoạt làm của riêng đâu.

Mai Thanh Huyền giơ tay lên phía trước:

- Hợp tác vui vẻ.

Trần Văn Lâm nắm lấy tay nàng nói:

- Hợp tác vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: 4 bên

Mai Thanh Huyền thả tay Trần Văn Lâm ra rồi như nghĩ ra gì đó nói:

- Đúng rồi, tôi có thể đoán ra thân phận của anh, không có nghĩa là người khác đoán không ra. Anh nên cẩn thận, với thực lực của anh, thì có lẽ đơn độc chiến đấu, không ai có thể là đối thủ. Nhưng mà mấy người kia chắc chắn sẽ không bỏ qua, họ có thể dùng mọi thủ đoạn.

Trần Văn Lâm cũng có chút ngưng trọng gật đầu, hẳn biết mình hiện tại vẫn còn thiếu một chút, mới đủ sức tự lực, không sợ bất kỳ thế lực nào. Cho dù bản thân hẳn không sợ, thì vẫn còn có Iris Volkirha và Bùi Phương Thảo ở cùng.

Bùi Phương Thảo còn đỡ, nàng cũng đã đạt đến cấp 50, trên thế giới này, không mấy người đủ khả năng đánh bại nàng. Nhưng Iris Volkirha thì quá ư là yếu ớt, vẫn là cấp 10.

Trần Văn Lâm nhìn Mai Thanh Huyền hỏi:

- Chị có đề nghị gì? Chúng ta hiện tại là đồng minh, tôi cũng không ngại.

Mai Thanh Huyền nhún vai nói:

- Chuyển đến đây là cách đơn giản nhất. Mặc dù trong này chắc chắn là có gián điệp của những thế lực khác, nhưng nếu ở đây, anh sẽ không phải lo lắng bất kỳ điều gì. Nơi này được xây dựng để trở thành một căn cứ bất khả xâm phạm, đám người kia có ngông cuồng, cũng không dám ngang nhiên tấn công vào đây đâu.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi gật đầu đồng ý:

- Tốt, tôi sẽ trở về sắp xếp. Hẹn gặp mọi người sau.

Hắn hiện tại cũng không có gì lo lắng về Bang Hội Thăng Long, nếu người ta muốn đối phó hắn, thì đã ra tay ngay từ khi hắn bước vào đây rồi. Trong địa bàn của Bang Hội Thăng Long, hẳn muốn chống cự cũng không được, bọn họ không việc gì phải tốn công sức như vậy.

Trần Văn Lâm bước xuống dưới, nhìn thấy Mai Hiểu Tuyết đang ngồi trên ghế đá cùng Iris Volkirha. Thấy hắn đi xuống, Mai Hiểu Tuyết vội vàng dẫn Iris Volkirha qua hỏi han:

- Thế nào? Bọn họ không làm khó anh chứ?

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng, bình tĩnh nói:

- Không có vấn đề gì. Iris Volkirha, chúng ta về sắp xếp đồ đạc thôi.

Iris Volkirha ồ một tiếng gật đầu nói:

- Chị Hiểu Tuyết, em về đây. Gặp lại sau.

Mai Hiểu Tuyết có chút nghi hoặc hỏi:

- Xếp đồ. Mấy người bọn anh muốn chuyển đi à? Có phải là Bang Chủ bọn họ làm khó anh không?

Trần Văn Lâm lắc đầu:

- Không có, sau này em sẽ hiểu. Gặp lại sau.

Trần Văn Lâm trong lòng cảm thấy Mai Hiểu Tuyết thật đáng thương, đến hiện tại còn không biết tập đoàn Thăng Long chính là của cha mẹ nàng, Bang Chủ đích thực của Bang Hội Thăng Long là chị ruột của nàng. Người Bang Chủ kia, chỉ là thế thân trên danh nghĩa mà thôi.

.....

Bùi Phương Thảo đang chuẩn bị đi nghỉ ngơi, nghe thấy Trần Văn Lâm nói đến việc vừa rồi, không khỏi có chút lo lắng:

- Có làm sao không? Liệu họ có đang tìm cách đối phó chúng ta không?

Trần Văn Lâm lắc đầu khẳng định:

- Chắc chắn là không có chuyện đó, nếu muốn đối phó chúng ta, họ không cần làm nhiều chuyện lăng nhăng, tốn thời gian như vậy. Bọn họ không cần lo lắng.

Trần Văn Lâm quay qua nhìn Iris Volkirha nói:

- Iris, dọn đồ sẵn đi, ngày mai chúng ta sẽ qua bên kia.

Iris Volkirha mặt có phần sợ hãi nói:

- Qua chỗ chị Hiểu Tuyết à?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Đúng rồi đấy. Thân với chị ấy lắm mà, vui vẻ lên chứ?

Iris Volkirha mặt khổ qua nói:

- Nhưng mà chị ấy lúc nào cũng ôm, nóng lắm.

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng khinh bỉ nói:

- Còn biết nóng. Không biết nhiều người muốn được Hiều Tuyết ôm lắm à.

.....

Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm đứng tron doanh trại, nhìn Agatha Maskin cười Đại Bàng Khổng Lồ từ trên bầu trời hạ xuống, cũng may chỗ này có lớp cỏ tươi, nếu không thì bụi mù.

Trần Văn Lâm bước đến hỏi:

- Agatha, lại làm phiền rồi.

Agatha Maskin lắc đầu nói:

- Giữa hai chúng ta thì phiền phức gì. Jake, anh nói rằng có chuyện quan trọng cần gấp mặt bàn bạc.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Đúng, liên quan đến một mỏ Energy Core, tại Vương Quốc Jixerza bên cạnh.

Agatha Maskin hơi bất ngờ nói:

- Energy Core. Hết Soul Gem lại đến Energy Core, anh cũng thật giàu đó.

Trần Văn Lâm nói:

- Chúng ta vào trong nói chuyện, ở ngoài này cũng không tiện lắm.

..

Trong lều Thống Soái, Trần Văn Lâm nhìn Agatha Maskin nói:

- Là thế này, có một thế lực mới tìm được một mỏ Energy Core không tệ lắm, nhưng họ không đủ năng lực bảo vệ, cũng như khai thác. Nên họ muốn nhượng quyền cho hội Guardian chúng ta. Tất nhiên, họ muốn 30% lợi ích từ chỗ mỏ đó.

Agatha Maskin suy nghĩ một chút rồi nói:

- 30%, không phải là nhiều. Nhưng mà còn cần phải bàn lại với tổng bộ. Thế này đi, chúng ta hẹn địa điểm, rồi sẽ đến đó bàn bạc kỹ lại, có cả bên phát hiện mỏ Energy Core đó luôn. Thế nào? Yên tâm đi, hội Guardian chúng ta không vì một mỏ Energy Core đó mà phải chơi xấu, đánh mất danh tiếng đâu.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Ân, nằm ở Vương Quốc Jixerza. Địa điểm là.... Chúng ta đi luôn chứ?

Agatha Maskin lấy tấm lệnh bài Dragon Slayer ra, nhỏ giọng nói gì đó.

Trần Văn Lâm thấy lệnh bài khẽ sáng lên, rồi biến mất.

Hai người leo lên Đại Bàng Khổng Lồ, chuẩn bị hành trình đi đến Vương Quốc Jixerza. Đây là lần đầu tiên, Trần Văn Lâm ngồi trên Đại Bàng Khổng Lồ cùng Agatha Maskin mà không mặc áo giáp nặng nề của Dragon Slayer.

Người thấy mùi thơm từ những sợi tóc tung bay trong gió, Trần Văn Lâm cảm thấy tâm thần chập trùng. Đúng là chỉ có Agatha Maskin, mới làm cho hắn xao xuyến đến vậy. Người xinh đẹp thì hắn gặp nhiều, nhưng chỉ có một người làm hắn khó mà không chế bình tĩnh.

.....

Mai Thanh Huyền cùng một vài thành viên Bang Hội Thăng Long nhìn thấy Đại Bàng Khổng Lồ xuất hiện, liền biết là Trần Văn Lâm đã tới. Nàng đợi Đại Bàng Khổng Lồ đậu xuống liền tiến tới chào đón:

- Jake Markham?

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Là tôi.

Trần Văn Lâm nhìn một cái là nhận ra ngay, đây chính là Mai Thanh Huyền, đơn giản vì cô nàng xinh đẹp này không dùng hình dạng giả, mà sử dụng luôn thân hình ở thế giới thực, cả tên cũng vậy. Hắn đưa tay chỉ sang Agatha Maskin giới thiệu:

- Đây là Agatha Maskin, cô ấy mặc dù là tộc người Light Elve, nhưng không phải là Light Elve đảo Yshin. Có thể yên tâm. Ngoài ra, có thể xem như cô ấy là cấp trên của tôi.

Mai Thanh Huyền gật đầu mỉm cười với Agatha Maskin nói:

- Chào chị. Tôi tên là Mai Thanh Huyền.

Agatha Maskin cũng cười nói:

- Agatha Maskin. Trên đường đi, Jake đã nói cho tôi về bên thế lực của cô, đại khái yêu cầu có lẽ sẽ được chấp thuận. Nhưng cần phải bàn bạc kỹ hơn. Chỉ tầm 5 phút nữa thôi, sẽ có người đến đây.

.....

Năm phút sau, Trần Văn Lâm và mọi người ở đây bỗng nghe thấy trên trời, một tiếng ù ù khá khó nghe vang lên. Hắn đưa mắt nhìn lên, liền thấy một chiếc thuyền lơ lửng trên không trung. Đúng là ngoại trừ việc nó đang bay ra, thì chiếc thuyền này trông chả khác gì thuyền buồm thời trung cổ cả.

Agatha Maskin nhìn mọi người nói:

- Đã đến rồi. Chúng ta ở đây đợi họ là được.

Hai người từ trên thuyền đi xuống, cả hai đều có tuổi đời khoảng 40, tướng mạo có phần uy nghiêm, mạnh mẽ.

Trong đó một người to cao, chắc hẳn là người tộc Nerz. Còn người còn lại cũng rất cường tráng, có điều khá là lùn, chỉ cao tầm một mét ba là cùng.

Theo sau họ, còn có một người máy khá to, cao khoảng bốn mét, tạo hình khá dữ tợn, cánh tay trái là hình dạng ống phun lửa.

The Colossus cấp C

Cấp: 99.

Miêu tả: Người máy chiến đấu của tộc Người Lùn. Cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng cần rất nhiều năng lượng để duy trì.

Agatha Maskin nhìn thấy hai người kia đi tới, liền tiến lên chào hỏi:

- Vurin Phó Hội Trưởng, Zayn Neverd Thân Vương.

Vurin Phó Hội Trưởng, cũng là Phó Hội Trưởng của hội Guardian, chính là người Nerz cao to kia, gã gật đầu nói:

- Maskin Quân Đoàn Trưởng. Mời cô giới thiệu một chút.

Agatha Maskin gật đầu tay hướng về phía hai người mới đến, nói với đám người Trần Văn Lâm:

- Đây là Vurin Scott Phó Hội Trưởng. Còn đây là Zayn Neverd, Thân Vương của Vương Quốc núi Gaknar - Lãnh địa tộc Người Lùn.

Trần Văn Lâm mấy người tiến lên chào hỏi, hội Guardian khá là cẩn thận, mặc dù giới thiệu Vurin Scott là Phó Hội Trưởng, nhưng lại không giới thiệu hội gì. Dù sao Dragon Slayer liên lụy rất nhiều, không tiện lộ diện.

Agatha Maskin lại giới thiệu:

- Đây là Jake Markham, Lãnh Chúa Thôn Markham, cũng là Phó Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Bảy. Còn đây là Mai Thanh Huyền, Bang Chủ Bang Hội Thăng Long. Những người còn lại đều là thành viên Bang Hội Thăng Long.

Sau khi chào hỏi xong.

Zayn Neverd lớn tiếng nói:

- Mọi người đi thẳng vào bàn bạc đi. Ta cũng không nói nhiều, như Lãnh Chúa Jake Markham đã đưa điều kiện trước. Bên Bang Hội Thăng Long sẽ nhận 30% lợi ích từ mỏ Energy Core này, tộc Người Lùn chúng ta đồng ý. Các vị thế nào?

Vurin Scott cũng gật đầu đồng ý:

- 30%, ta cũng đồng ý.

Mai Thanh Huyền cũng vội vàng gật đầu:

- Bên Bang Hội Thăng Long cũng đồng ý 30% lợi nhuận.

Thực chất thì trong lòng nàng, giữ lại được 10% là tốt lắm rồi, nắm chắc ai lớn, người đó có quyền. Chỉ riêng con Người Máy The Colossus kia cũng đủ đập Bang Hội Thăng Long gà chó không yên rồi.

Zayn Neverd gật đầu rồi quét ánh mắt qua mấy người nói:

- Lần khai thác này, toàn bộ sẽ do Vương Quốc Gaknar bỏ công. Nên ta muốn 50%.

Vurin Scott suy nghĩ một chút nói:

- Bên chúng ta coi như là trung gian thôi, nhận 20% đã là khá nhiều, bọn ta cũng không mất dầy đến mức không làm gì cũng nhận được 20%. Thế này đi, chúng ta sẽ phái một đội đến đây trợ giúp bảo vệ mỏ Energy Core. Agatha Maskin Quân Đoàn Trưởng, lần này sẽ do Quân Đoàn Thứ Bảy của cô bảo vệ. 5% lợi ích chính là thù lao. Còn lại 15% lợi ích, hội sẽ thu.

Agatha Maskin cảm thấy lần này khá có lời, đơn giản vì tộc Người Lùn chắc chắn sẽ bảo vệ rất nghiêm ngặt, bọn họ chỉ có mặt cho vui. 5% lợi ích từ một mỏ Energy Core, đó không phải là số ít. Nếu không phải Trần Văn Lâm là người giới thiệu chỗ này, thì việc bảo vệ mỏ Energy Core chưa chắc đã đến lượt các nàng.

Zayn Neverd tiếp lời nói:

- Bên Vương Quốc Gaknar chúng ta khá là cần Energy Core. Cho nên chúng ta muốn mua lại chỗ Energy Core trong lợi ích của mọi người. Yên tâm đi, sẽ ngang với giá thị trường, không để mọi người chịu thiệt. Nếu sợ chơi xấu, có thể phái người đến kiểm tra.

Vurin Scott cười ha ha lắc đầu nói:

- Không cần như vậy. Ta tin tưởng ngài, Neverd Thân Vương. Chúng ta hợp tác lâu năm, đếm xia gì chút chuyện này. Nào mọi người, hợp tác vui vẻ.
- Hợp tác vui vẻ.

Vurin Scott đưa tay lên không trung, vẽ vài đường gì đó, bốn tờ da dê bỗng nhiên xuất hiện. Lần lượt rơi vào tay bốn người Zayn Neverd, Vurin Scott, Mai Thanh Huyền và Agatha Maskin. Gã nói:

- Đây là khế ước, đã xin qua chứng kiến của Thần Chiến Tranh Zeta. Mọi người có thể kiểm tra kỹ, sau đó ký tên.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Tụ hội

Trần Văn Lâm đứng bên cạnh Agatha Maskin và Mai Thanh Huyền, nhìn hai người Vurin Scott và Zayn Neverd rời đi, về mặt hơi có chút cảm thán nói:

- Người Lùn, đúng là lần đầu tiên gặp. Mà con Người Máy đằng sau lưng gã Người Lùn đó cũng ghê gớm thật.

Agatha Maskin gật đầu đồng tình:

- Người Lùn rất ít khi ra ngoài, khu vực sinh sống của họ chủ yếu nằm ở biên giới hai khu Seval và Mountwind. Còn gã Người Máy đằng sau đó, chỉ là loại bình thường nhất thôi. Nghe nói sâu trong dãy núi Gaknar có một con The Colossus cấp SSS, có thể chống lại Half God.

Mai Thanh Huyền về mặt vô cùng kinh ngạc, Half God, hay Bán Thần, chính là cấp bậc thuộc dạng mạnh nhất thế giới này. Còn về Thần, tổng cộng chỉ có tám hơn ba chục người. Nên trừ Thần ra, Half God chính là nhân vật khủng bố nhất.

Loài Rồng có thể xem là vô địch, bởi vì ngoài Thần Tai Ương Bane ra, bọn chúng còn có ba con Rồng nằm ở đỉnh cao Half God, và vài con Half God khác yếu hơn một chút.

Tộc Người Lùn chỉ chiếm một vùng khá nhỏ, nhưng lại có một gã Người Máy Half God, không thể khinh thường được.

Trần Văn Lâm tò mò nhìn Agatha Maskin hỏi:

- Loại Người Máy này cũng thật đặc biệt. Bọn họ chế tạo bằng cách nào?

Agatha Maskin mỉm cười giải thích:

- Chuyện này thật ra cũng rất nhiều người rõ ràng. Người Máy chiến đấu của tộc Người Lùn được làm từ kim loại đặc biệt, hạch tâm được hình thành từ Soul Gem, Magika Gem (Ma Tinh Hạch) và cuối cùng là Energy Core.
- Bọn họ cực kỳ tài giỏi về khoản này, sử dụng Soul Gem tạo ra ý thức cho Người Máy, Magicka Gem để thiết lập hành động, còn Energy Core là để cung cấp năng lượng. Phẩm chất ba loại vật liệu và kim loại tạo nên Người Máy càng cao, thì sẽ chế tạo ra Người Máy càng mạnh. Nguyên lý này rất nhiều thế lực đều biết, chỉ có điều không ai bắt chước được mà thôi.

Mai Thanh Huyền suy tư gì đó rồi hỏi:

- Ngoại trừ loại Người Máy The Colossus đó, bọn họ còn chế tạo những loại khác không?
- Có, rất nhiều, từ vũ khí chiến đấu, phương tiện di chuyển, như thuyền buồm mà mọi người thấy lúc nãy, đến các loại Người Máy chiến đấu. Tộc Người Lùn mặc dù khỏe mạnh, nhưng chiến đấu lại không phải sở trường của họ, mà chính là nghiên cứu mấy loại Người Máy này.
- Thậm chí có tin đồn, Người Lùn sở hữu một pháo đài bay trên không lơ lửng trên không trung, to lớn không kém gì Vương Đô của mấy Vương Quốc Nhân Loại khác.

.....

Khi Trần Văn Lâm trở về lãnh địa, trên chiến trường gần Pháo Đài Forsmoon vẫn đang lâm chưa có biến hóa nào lớn, hai bên vẫn đang trong trạng thái giằng co.

Có khác biệt thì chỉ là Trọng Kỵ Binh lẫn vào đội Thuần Bình, rồi bất ngờ lao ra tấn công thẳng vào Hữu Quân của Bang Hội Đại Nghĩa, một lần tiêu diệt Hữu Quân do Phạm Tiến Khoa. Nhưng vẫn để Phạm Tiến Khoa chạy mất.

1500 binh sĩ bị tiêu diệt, nói nhiều không nhiều, nhưng ít cũng không ít. Chỉ vòn vẹn hai ngày chiến đấu, Bang Hội Đại Nghĩa đã mất gần 5000 người, đã chiếm đến 1 phần 3 tổng số lượng binh sĩ. Nếu như bọn họ không tập trung tinh thần, thì rất dễ bị đại quân của Thôn Markham đánh bại trong chớp lát.

.....

Thế giới thực tại.

Trần Văn Lâm nhìn Iris Volkirha người nhỏ nhất, nhưng đồ đặc nhiều nhất, cát đầy 5 cái Vali, mỗi cái nhìn có vẻ so với nàng còn nặng hơn, lớn hơn. Hắn không khỏi liếc nhìn Bùi Phương Thảo nói:

- Bạn mua đồ cho Iris nhiều thế?

Bùi Phương Thảo đương nhiên nói:

- Con gái mà, mua nhiều một chút có sao đâu. Con bé này cũng lạ thật, đi du lịch mà không mang theo đồ đặc gì.

Trần Văn Lâm nhìn chăm chăm Iris Volkirha hỏi:

- Iris, em tự mang đồng đồ này đi nhá?

Iris Volkirha dùng sức nâng một cái Vali lên, nhưng không được nửa giây lại thả xuống, mặt ỉu xù nói:

- Nặng quá, em không nhấc nổi.

Trần Văn Lâm mặt đen lại:

- Không nhấc nổi, còn mua nhiều đồ như vậy. Tí nữa để hết đồ ở đây.

Iris Volkirha vẻ mặt ủy khuất ngồi trên ghế. Bùi Phương Thảo thấy vậy đành phải tiến lên nói:

- Được rồi, không phải lo đâu Iris, lát nữa có nhân viên vận chuyển đến giúp mà. Anh ấy đùa thôi.

Iris Volkirha đang muốn cảm ơn, thì một giọng nói quen thuộc, dễ thương vang lên:

- Iris, mặc kệ anh ta. Cứ mang đi hết, để chị mang giúp em.

Trần Văn Lâm không cần quay mặt lại đằng sau cũng biết người vừa nói là ai. Một cô gái chân dài, đường cong hấp dẫn, mặc áo sơ mi trắng, quần Jean bó sát, đi giày cao gót bước vào.

Mai Hiểu Tuyết tức giận nhìn hắn nói:

- Hừ, không biết đầu óc anh suy nghĩ thế nào? Suốt ngày bắt nạt Iris. Đáng yêu như vậy, là để yêu thương, cưng chiều, biết chưa?

Trần Văn Lâm cũng không thèm cùng nàng nói chuyện, mà nhắc nhở mọi người:

- Được rồi, mọi người chuẩn bị đi, xe đã đến đón rồi.

Mai Hiểu Tuyết nhắc nhở:

- Bang Chủ dặn rằng hôm nay có buổi tụ họp Bang Hội của nước ta. Có mời anh đến tham dự, rảnh thì đến nha.

Trần Văn Lâm xách túi đồ trong tay nghi hoặc hỏi:

- Tụ họp Bang Hội, đó là cái gì?

Mai Hiểu Tuyết nói:

- Là mấy Bang Hội trong nước tổ chức hội họp, bàn chuyện mà thôi. Cũng khá đông vui.

.....

Tại thế giới này, mọi hoạt động quân sự đều bị cấm, trước kia, kinh tế chính là đại diện của một đất nước. Quốc gia nào có nền kinh tế mạnh, thì quốc gia đó có tiếng nói lớn.

Hiện tại, ai tại Yriel thế giới có thế lực lớn, thì ở ngoài đời cũng vậy. Có thể mang sức mạnh ra ngoài, điều đó làm thay đổi trật tự thế giới rất nhiều.

Quốc gia Đại Nam mặc dù chả phải nền kinh tế lớn gì, nhưng nhờ vào việc không phải là một quốc gia lớn, nên các Bang Hội trong nước cũng khá đoàn kết, tìm cách cùng nhau phát triển, nói không có lực đực nội bộ thì chắc chắn là nói nhảm, nhưng mà cũng không lớn. Thành ra các Bang Hội đều khá phát triển, tìm cách hợp tác, trợ giúp lẫn nhau.

Trần Văn Lâm mang cả Bùi Phương Thảo và Iris Volkirha đến đây đi dạo, tiện thể ăn chực luôn. Mai Hiểu Tuyết nói với bọn họ rằng, mỗi lần tụ hội này đều có rất nhiều thức ăn ngon, Đồng Tây đủ cả, không phải lo về vấn đề có hợp khẩu vị hay không.

- A, mấy người bọn họ đến rồi kia. Chị, để em giới thiệu mấy người bạn mới với chị.

Mai Hiểu Tuyết đứng ở bên ngoài cùng Mai Thanh Huyền, nhìn thấy ba người Trần Văn Lâm đi vào liền vẫy gọi, dẫn theo chị gái mình đi tới.

Mai Thanh Huyền thân phận bề ngoài tại Bang Hội Thăng Long cũng giống như em gái mình, Phó Bang Chủ trên danh nghĩa. Cả hai chị em đều rất xinh đẹp, nên được nhiều người chào đón, hâm mộ.

Mai Hiểu Tuyết nắm tay Mai Thanh Huyền nói:

- Tên cao nhất ở giữa, gọi là Trần Văn Lâm, cao thủ đó, cũng không biết người này có gì đặc biệt mà được Bang Chủ mời đến khu vực của Bang Hội chúng ta sinh sống luôn.

Mai Thanh Huyền mỉm cười, làm như chưa từng quen biết Trần Văn Lâm chào hỏi:

- Trần Văn Lâm, chào anh, cảm ơn đã cứu em gái tôi. Mai Thanh Huyền, rất vui được gặp.

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng một cái, bình tĩnh nói:

- Cũng không có gì, tiện tay thôi. Trần Văn Lâm, rất vui được gặp chị.

Mai Hiểu Tuyết đưa tay về phía Bùi Phương Thảo nói:

- Đây là Bùi Phương Thảo, ân... hẳn là bạn của Trần Văn Lâm. Ở cùng nhà, chả biết quan hệ thế nào.

Mai Thanh Huyền hơi nhíu mi lại nhắc nhở em gái:

- Giới thiệu cho đảng hoàng, ai lại nói không biết quan hệ thế nào. Bùi Phương Thảo, chào em.

Bùi Phương Thảo không để ý câu nói của Mai Hiểu Tuyết, mà cười nói:

- Em chào chị.

Mai Hiểu Tuyết dùng hai tay kéo Iris Volkirha qua nói:

- Còn đây là Iris, Iris Volkirha. Em gái em mới nhận. Hi hi, dễ thương không?
- Chị Hiểu Tuyết, nóng đồ em mới thay đó.

Mai Thanh Huyền cười nói:

- Rất dễ thương. Chào em. Mọi người vào trong đi, tụ hội cũng chuẩn bị bắt đầu. Cứ tự nhiên như ở nhà.

Nàng cũng rất yêu thích cô bé dễ thương này nha. Có điều bây giờ ba người Trần Văn Lâm đã chuyển đến khu này sinh sống, muốn gặp là điều vô cùng đơn giản.

.....

Sảnh bên trong này khá rộng, có đến hàng trăm người đến dự buổi tụ hội này, dù sao thì Bang Hội của quốc gia Đại Nam cũng rất đông, không phải là ít. Đại đa số các Bang Hội đều chỉ mang theo hai đến ba người đến dự, thường là Bang Chủ và Phó Bang Chủ. Chỉ có 5 Bang Hội đứng đầu, lần lượt là Thăng Long, Nam Đế, Văn Lang, Đại Nghĩa, Nam Quốc là tất cả những nhân vật quan trọng như Bang Chủ, Phó Bang Chủ, Quân Đoàn Trưởng, những tuyển thủ nổi tiếng, hay những nhân vật ưa nhìn kiểu như Mai Hiểu Tuyết là đến đầy đủ.

Phạm Tiến Khoa nhìn thấy hai chị em Mai Hiểu Tuyết tiến đến, hai mắt không khỏi sáng lên. Nhưng khi nhìn thấy một người quen cũ ở đó, đang cười nói vui vẻ cùng hai vị nữ thần, sắc mặt gã hơi trầm xuống. Cố điều chỉnh tâm tình, gã tiến về phía năm người Trần Văn Lâm.

Đám năm người Trần Văn Lâm quả thật khá là nổi bật. Hai chị em Mai Hiểu Tuyết, Mai Thanh Huyền thì không nói, chính là nữ thần trong lòng đám đàn ông. Iris thì mặc dù còn nhỏ, nhưng chính là thiên sứ trong lòng mọi người, là ước mơ của đám cuồng Loli.

Bùi Phương Thảo mặc dù không xinh đẹp như ba người kia, nhưng cũng không tệ lắm, giống như cô em gái nhà bên cạnh vậy. Thanh xuân, tỏa đầy sức sống. Ngoài ra, việc quản lý cả một Thôn Markham gần trăm nghìn người, làm cho nàng sở hữu khí chất cô cùng tự tin, thoải mái, cho dù ở đây có nhiều người sẫm soi như vậy, vẻ mặt của nàng vẫn rất bình thản.

Chỉ riêng Trần Văn Lâm, một gã thanh niên vẻ ngoài tạm được, hơi cao một chút, không quá đẹp trai, không cường tráng, ăn mặc cũng không đắt tiền. Thành ra, hẳn lại trở thành người bị chú ý nhiều nhất. Nói thẳng ra, mấy người còn lại đang ghen tị. Thế nào mà một kẻ bình thường như vậy lại được bốn người đẹp vây quanh. Không công bằng, lại còn có hai nữ thần hàng đầu quốc gia nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Một đám chính khách

Phạm Tiến Khoa tiến đến gần năm người Trần Văn Lâm, cũng không ngay lập tức bắt chuyện với mấy người đẹp, mà chào hỏi Trần Văn Lâm trước:

- Văn Lâm, lâu lắm rồi không gặp, dạo này nhìn cậu phong độ thật đó.

Trần Văn Lâm hơi nhúm mũi, nhưng cũng cười nói:

- Anh quản lý, đúng là mấy năm rồi mới gặp. Anh lên làm chức Phó Bang Chủ Bang Hội Đại Nghĩa rồi, đúng là tiến nhanh thật. Em làm sao bằng anh được.

Phạm Tiến Khoa cười coi như chấp nhận, làm Phó Bang Chủ của một Bang Hội nằm trong top 5, không phải ai cũng làm được. Gã bóng gió hỏi:

- Hồi trước cậu nói có nơi mời cậu rồi, nên không theo anh qua Đại Nghĩa được. Là Bang Hội Thăng Long à? Chắc chắn, cậu cũng may mắn thật đó, muốn vào Thăng Long không dễ dàng đâu, theo anh biết phải có người giới thiệu mới được, chứ không phải có năng lực là đủ đâu.

Trần Văn Lâm gương mặt bình thản, nhưng trong lòng hẳn thì cảm thấy chán ghét, giọng điệu làm như hẳn nhờ may mắn, nhờ bám váy hai người Mai Thanh Huyền và Mai Hiểu Tuyết mới đủ tư cách vào Bang Hội Thăng Long vậy.

Mai Thanh Huyền cũng không hài lòng lắm, người này nói cứ như là Bang Hội Thăng Long các nàng, chỉ nhận người quen, không nhận người tài giỏi. Nàng đành phải lên tiếng nói:

- Phó Bang Chủ Khoa, Trần Văn Lâm cũng không phải là thành viên Bang Hội Thăng Long. Hai bên là hợp tác.

Phạm Tiến Khoa cười nói:

- À, thì ra cậu cũng không phải là thành viên Bang Hội Thăng Long. À, Bang Chủ Vũ Huy Thành đến rồi.

Dẫn đầu đoàn người đi vào, chính là Bang Chủ ngoài mặt của Bang Hội Thăng Long - Vũ Huy Thành. Được xem là nhân vật nổi nhất trong những bữa tiệc tụ hội thế này, đằng sau còn có mấy vị Phó Bang Chủ của Bang Hội Thăng Long, ngoài ra, cũng có không ít Bang Chủ khác, tất cả đều vừa đi vừa cười nói, thể hiện ra một mảnh hài hòa.

Trần Văn Lâm liếc nhìn Mai Thanh Huyền, cảm giác cô gái xinh đẹp này giấu cũng thật sâu. Từ biểu hiện cho đến thái độ của những người kia, hẳn có thể đoán ra được, chẳng ai trong đám người đó, trừ Vũ Huy Thành biết sự thật, Mai Thanh Huyền mới là người quyền lực lớn nhất đám.

Đám người này toàn là nhân vật tinh anh, thông minh, nhìn thấy hai chị em họ Mai đi bên cạnh người lạ, mặc dù thắc mắc, nhưng cũng không ngu xuẩn đến mức chạy hùng hục đến hỏi. Khi đi ngang qua mấy người Trần Văn Lâm, chỉ khẽ gật đầu chào hỏi rồi tiếp tục tiến vào trong.

Trong lòng bọn họ mặc dù đều yêu cái đẹp, nhưng quyền lực quan trọng hơn, ngay tại chỗ cửa cấm hai người đẹp nhất Bang Hội Thăng Long, là điều vô cùng ngu xuẩn.

Trần Văn Lâm cũng không có ý định đi theo đám người kia làm gì, hiện tại hẳn không rảnh để đầu trí cùng mấy người kia làm gì. Khi đủ khả năng, hẳn sẽ tự mình tìm đến, bây giờ thì giống như là đến cầu cạnh vậy.

Trần Văn Lâm đang định tìm một chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi, coi như cho Mai Thanh Huyền một chút mặt mũi, rồi hẳn còn phải trở về ngủ nghỉ nữa. Bỗng nhiên cảm thấy ống tay áo bị giật giật, quay đầu ra thì thấy Iris Volkirha đang chỉ về hướng bàn đồ ăn, rồi cắn cắn ngón tay.

Trần Văn Lâm cảm thấy có chút buồn cười, nhưng chưa kịp lên tiếng thì Mai Thanh Huyền đã nói:

- Iris đói sao? Để chị dẫn qua, cứ ăn uống thoải mái. Mà đúng rồi, chúng ta cũng qua bên đó ăn uống đi.

Nhìn theo Mai Thanh Huyền dẫn ba người hướng về bàn đồ ăn, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thán. Ban đầu cứ tưởng hai chị em này ngoại trừ xinh đẹp, thì cái gì cũng khác nhau, từ tính cách, suy nghĩ, năng lực. Nhưng hiện tại thì hẳn mới biết mình nhầm, trừ xinh đẹp ra, còn yêu thích Loli. Luôn để ý đến Loli muốn gì mọi lúc mọi nơi.

.....

Nguyễn Liên Hoàng đứng trong nhóm người lãnh đạo Bang Hội, nhìn thấy Phạm Tiến Khoa tách khỏi mấy người Mai Thanh Huyền, hần liếc nhìn Phạm Tiến Khoa nói:

- Khoa Phó Bang Chủ, chúng ta đến đây không phải vì mấy cô gái đó, chú ý một chút.

Phạm Tiến Khoa sắc mặt hơi chậm, đành phải giải thích:

- Bang Chủ, tôi quen người thanh niên đến cùng Mai Thanh Huyền, chứ không phải như ngài nghĩ.

Nguyễn Liên Hoàng nghi ngờ nói:

- Cậu thanh niên trẻ tuổi đó, cũng chẳng có gì đặc biệt.

Phạm Tiến Khoa cười trừ nói:

- Chỉ là người quen cũ trong đội tuyển thôi, hồi trước tôi chính là người huấn luyện của cậu ta.

Vũ Huy Thành cười đùa nói:

- Được rồi, hôm nay mọi người tụ họp, không cần nghiêm túc như vậy. Đàn ông mà, nhìn thấy phụ nữ đẹp, không có suy nghĩ trong lòng cũng kỳ lạ.

Nhưng trong lòng hắn thì ghi nhớ Trần Văn Lâm rất kỹ, người có thể trò chuyện ngang hàng với Bang Chủ đích thực, thậm chí là khá thân với hai chị em Mai Thanh Huyền, không thể nào là người thường như trong miệng Nguyễn Liên Hoàng được. Hắn mặc dù chỉ là thể thân, nhưng cũng rất thông minh và có ánh mắt, không phải ai cũng ngồi vào được vị trí của hắn, mà không để lộ cho bất kỳ ai.

Vũ Huy Thành chuyển qua suy nghĩ gì đó nói:

- Hoàng Bang Chủ, nghe nói bên ngài đang tuyên chiến với thế lực nào đó? Khu vực đó cũng sắp bước vào sự kiện Vương Quốc Đại Chiến rồi, tiêu hao lực lượng lúc này không có lợi đâu.

Nguyễn Liên Hoàng nghe thấy vậy, không khỏi thờ dãi nói:

- Đây cũng là chuyện hôm nay ta cũng muốn nói với mọi người nha. Thế lực bản địa ở đó rất mạnh, bọn ta chưa chắc đã thắng nổi, muốn trợ giúp từ mọi người.

Lý Thanh Hùng - Bang Chủ của Bang Hội Nam Đế, là Bang Hội đứng thứ hai tại Đại Nam, trong lòng khinh bỉ Nguyễn Liên Hoàng, ở đây ai cũng không phải người ngu, có vài người biết rõ Bang Hội Đại Nghĩa đang đối đầu, chính là thần bí, cường đại Thôn Markham. Muốn mượn lực, cũng được thôi, chia ra một phần, mọi người cùng hưởng, thì bọn họ không ngại trợ giúp.

Trong lòng nghĩ vậy, nhưng Lý Thanh Hùng cũng không nói thẳng, mà bóng gió hỏi:

- Hoàng Bang Chủ, các ngươi sao lại tuyên chiến với thế lực bản địa, có gì để các ngươi phải mạo hiểm vậy sao?

Nguyễn Liên Hoàng mặt không đổi sắc nói:

- Bọn họ có hai mỏ Vàng a. Mọi người cũng biết, vì thiếu Vàng nên chúng ta mới khó thăng cấp Bang Hội được. Vì phát triển, ta phải liều thôi.

Lý Thanh Hùng tiện thể hỏi:

- Vậy ngài muốn trợ giúp gì? Chúng ta có lợi ích gì? Mọi người là bạn bè, cứ thẳng thắn mà nói nha.

Nguyễn Liên Hoàng đảo mắt một cái nói:

- Ta chỉ muốn mượn mọi người ít trang bị cao cấp. Đổi lại, khi thành công đánh bại thế lực bản địa đó, chúng ta sẽ chia 1000 Vàng cho mỗi Bang Hội nào giúp đỡ.

Lý Thanh Hùng nghe đến đây cũng không thêm bàn nữa, ha ha, 1000 Vàng, là cái đỉnh gì khi so với Thôn Markham. Chỗ đó không tính bằng Vàng được. Ngươi có biết Thôn Dawn do Bang Hội Emperor lập ra, được mấy tập đoàn khác hỏi mua giá bao nhiêu không hả. 1000 Vàng, không biết ngại hay sao mà mở miệng ra.

Nguyễn Liên Hoàng cũng biết đám người kia chắc chắn không đồng ý, nói là đến đây vì chuyện này, nhưng thật ra chỉ là tiện mồm nhắc đến mà thôi. Hắn quay qua nhìn Vũ Huy Thành hỏi:

- Thành Bang Chủ, Bang Hội Thăng Long các ngài cũng thật là làm người khác bất ngờ, vượt tất cả mọi người ở đây, thăng lên làm Bang Hội cấp 5, so với Emperor, Dragon cũng không thua kém rồi đó.
- Bang Hội Thăng Long đúng là niềm tự hào của Đại Nam chúng ta a. Bang Hội thứ 3 trên thế giới đạt đến cấp 5. Có thể chia sẻ chút kinh nghiệm không? Mọi người thiếu Vàng đều muốn điên rồi.

Vũ Huy Thành cười trừ nói:

- Ha ha, may mắn thôi, may mắn thôi, bí mật Bang Hội. Ta không tiết lộ với mọi người được.

Nguyễn Liên Hoàng cười nói:

- Mọi người không phải đều là bạn, là đồng minh nha, có thủ thuật gì, chỉ dạy mọi người một chút. Cùng nhau phát triển, trợ giúp đất nước nha.

Vũ Huy Thành trong lòng âm thầm chửi bới. Các người ép ta thì được gì, bản thân ta chỉ là thể xác, biết thể nào được nguyên nhân của chuyện này là thể nào đâu chứ? Chuyện này mấy gã Phó Bang Chủ kia cũng không biết đâu, hỏi làm gì cho mất công, cũng chỉ là đám làm thuê cho tập đoàn Thăng Long cả thôi. Người biết chuyện này, theo hần thì chỉ có Bang Chủ thật Mai Thanh Huyền và một ít người thân cận, trợ lý của nàng mà thôi.

.....

Mai Hiểu Tuyết nhìn thấy đám người cười cười nói nói đầu kia, vừa chọn thức ăn cho Iris Volkirha, vừa khinh bỉ:

- Đứng là đám chính khách dối trá. Suốt ngày ca ngợi nhau, xưng hô bạn bè, mà sau lưng chỉ hận không thể nuốt sống người khác.

Khoảng cách không xa lắm, nên Trần Văn Lâm cũng nghe rõ cuộc nói chuyện này, hần liếc nhìn Mai Thanh Huyền và Bùi Phương Thảo, ra hiệu cần nói riêng một chút. Ba người kiếm cớ rời đi, để Mai Hiểu Tuyết và Iris Volkirha ở lại.

Mai Hiểu Tuyết nhìn bóng lưng ba người nghi hoặc lắm lắm:

- Mấy người này, sao mới gặp lần đầu đã hẹn nhau nói chuyện riêng rồi? Có chuyện gì mình không biết à ta. Iris, em có biết không?

Iris Volkirha há to miệng nhét một miếng bánh ngọt vào mồm, gật gù:

- Ân, ăn thật ngon.
- Ài, chị còn tưởng em biết chứ. Ăn gì nữa, để chị lấy cho.

Nàng cảm giác mình không nên hỏi mấy chuyện đầu đầu này với Iris Volkirha. Loli đáng yêu, xinh đẹp, không cần phải động não, chỉ cần đáng yêu là được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Chọc phải tổ ong

Trần Văn Lâm nhìn Mai Thanh Huyền nói:

- Tôi thấy mấy người kia nói cũng không phải là không đúng, nếu họ đồng loạt mạnh hơn, phát triển hơn, thì sau này chúng ta cũng sẽ đỡ nguy hiểm hơn, khi đối đầu với mấy quốc gia lớn kia.

Mai Thanh Huyền nhíu mi lại, đôi mắt mở to nói:

- Ý cậu là, cậu muốn trợ giúp bọn họ tăng cấp Bang Hội? Cậu không sợ bọn họ được voi đòi tiên sao?

Trần Văn Lâm hỏi:

- Chị đủ sức đại diện Bang Hội Thăng Long chứ?

Mai Thanh Huyền gật đầu khẳng định:

- Chắc chắn là đủ. Cha mẹ bọn tôi chỉ có hai đứa con gái, mà cả tập đoàn Thăng Long lẫn Bang Hội Thăng Long đều do họ nắm giữ hoàn toàn. Không có lý do gì mà họ phải phản đối tôi cả.

Trần Văn Lâm nói:

- Vậy thì không cần sợ đám người kia được voi đòi tiên. Chỉ cần chúng ta nắm giữ phần quan trọng, chính là Vàng, thì không sợ họ công khai làm phản. Trong tối âm mưu thì chắc chắn là không thể tránh được. Chỉ cần Thôn Markham và Bang Hội Thăng Long vượt trội mấy Bang Hội kia, thì âm mưu cuối cùng cũng chỉ là đóng rác mà thôi.

Mai Thanh Huyền suy nghĩ một chút rồi nói:

- Cụ thể cậu muốn hợp tác với bọn họ thể nào?

Trần Văn Lâm mỉm cười tự tin nói:

- Tôi ra Vàng, bọn họ chi quân đội. Mà như chị suy đoán, bên Hoa Bắc Đế Quốc có Bang Hội đã biết thân phận thật của tôi, sớm muộn gì họ cũng

sẽ đối phó chúng ta, nên chuẩn bị trước cho chắc. Tôi có ý định, chế tạo toàn bộ Bang Hội của quốc gia chúng ta, thành một thể thống nhất. Ân, kiểu như tổ chức Liên Hợp Quốc vậy, vì lợi ích chung mà làm việc, thì sẽ đỡ lo hơn về vấn đề xung đột nội bộ. Chỉ cần đủ lợi ích mà thôi.

Mai Thanh Huyền hơi kinh ngạc nói:

- Cậu muốn công bố thân phận?

Trần Văn Lâm lắc đầu nói:

- Không, tôi không có ý định công bố thân phận của mình, chúng ta còn chưa có năng lực đối kháng với những quốc gia kia. Tôi ở trong Yriel thế giới, sẽ lấy thân phận Jake Markham bàn bạc với bọn họ, điều chị cần làm, chính là liên hệ với bọn họ, tìm thời điểm thích hợp gặp mặt, bàn bạc cụ thể.

Mai Thanh Huyền về mặt đầm chiêu, tính toán một lúc rồi nói:

- Như cậu nói cũng không phải là không thể được, có điều để họ làm sao sẽ tin tưởng, và nghe lời cậu. Mặc dù quốc gia chúng ta không hề bài ngoại, nhưng chuyện này liên quan đến quyền lực, tiếng nói của quốc gia với các quốc gia khác. Nếu cậu không chứng minh được mình là người Đại Nam, thì rất khó để họ nghe theo. Bọn họ khá yếu kém, chứ không muốn phải trở thành tay chân cho một thế lực ngoại quốc nào đó đâu.

Nhìn thấy Trần Văn Lâm cũng đang đau đầu suy nghĩ, Mai Thanh Huyền nói tiếp:

- Nếu để Bang Hội Thăng Long chúng tôi thay mặt cậu liên minh với bọn họ, thì sẽ đỡ hơn. Nhưng có điều, chúng ta chỉ là đồng minh, không phải người một nhà, cậu cũng không thể yên tâm giao việc đó hoàn toàn cho chúng tôi được.

Trần Văn Lâm cảm thấy nàng nói cũng có lý, đừng nói hiện tại bọn họ chỉ hơi thân, cho dù sau này có thân thiết hơn, thì cũng rất khó giao việc đại diện này cho Bang Hội Thăng Long nắm giữ hoàn toàn. Điều đó bất lợi cho cả hai bên, từ đồng minh hợp tác vui vẻ vì lợi ích, trở thành đối tác, nhưng đồng thời lại luôn phải dè chừng lẫn nhau. Kiểu đồng minh đó sẽ không tồn tại lâu dài được.

Đang lúc lâm vào im lặng, Bùi Phương Thảo lên tiếng nói:

- Thật ra cũng không cần chúng ta phải chứng minh Thôn Markham, và Jake Markham là người Đại Nam. Chúng ta vẫn có thể hợp tác với họ được.

Mai Thanh Huyền nghĩ đến điều gì đó, mắt hơi sáng lên nói:

- Ý Phương Thảo là để Bang Hội Thăng Long bàn bạc với mấy Bang Hội còn lại việc lập liên minh. Còn Thôn Markham là đối tác của cả liên minh đó?

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Ý em chính là như vậy. Nhưng mà để cho chắc, không bị người dờ dẫm, thì Bang Hội Thăng Long bọn chị phải là người nắm giữ chức Hội Trưởng của liên minh đó. Thì hai bên mới hợp tác lâu dài được. Sau này, khi đủ khả năng, chúng ta sẽ công bố thân phận thật sau.

Trần Văn Lâm cảm thán, người thông minh nói chuyện với nhau, nếu mà chân thành, không dối trá, đầu trí thì đúng là dễ dàng. Chỉ cần nhắc nhở một chút, là người còn lại có thể hiểu ra, không cần quá nhiều lời.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tạm thời như vậy đi, chị tìm cách liên hệ bọn họ. Tốt nhất là xong trước khi sự kiện Vương Quốc Đại Chiến diễn ra, đôi bên cùng có lợi.

Phanh.

Bỗng nhiên, Trần Văn Lâm nghe thấy tiếng kính vỡ, hơn nữa bên dưới còn có tiếng đánh nhau, la hét. Hắn cũng không biết tên ngu xuẩn nào, lại gây rối ở bữa tiệc này, nếu động vào Iris Volkirha, thì đúng trách hắn vô tình. Hắn quay đầu lại nói với Mai Thanh Huyền và Bùi Phương Thảo:

- Hai người cứ ở đây, tôi xuống kia xem chuyện gì xảy ra.

Lao nhanh xuống dưới, Trần Văn Lâm thấy cảnh tượng cũng không phải như hắn suy nghĩ, cũng không phải ai quấy rối ở đây, mà là có khách không mời mà đến.

Một đám ăn mặc đồ đen, rất giống mấy kẻ tập kích hắn và Mai Hiểu Tuyết hôm qua, nhưng lần này số lượng và thực lực cũng cao hơn nhiều.

Có ba người còn đang lao về phía Iris Volkirha, với ý định bắt cóc.

Trần Văn Lâm nhìn thấy vậy, không khỏi hừ lạnh một tiếng quát:

- Cút!

Thân hình hắn như điện xẹt lao tới, tay vung nắm đấm thẳng vào ngực trái kẻ áo đen đầu tiên.

- Phốc.

Kẻ áo đen bị Trần Văn Lâm tấn công bất ngờ, thân thể không khỏi loạng choạng vài bước lui về phía sau, máu tươi ngấm qua lớp mặt nạ, rồi ngã rầm xuống đất.

Nhanh chóng giải quyết hai người còn lại, Trần Văn Lâm liền dẫn hai người Iris Volkirha chạy lên lầu. Còn mấy người áo đen còn lại đã có những người dự tiệc lo, mà cũng không đến một phút nữa, lực lượng tinh anh của Bang Hội Thăng Long sẽ xuất hiện, đám người áo đen kia hẳn là trốn không thoát.

Sát thủ, không có nghĩa là sẽ mạnh. Những người ở đây, ai không phải là thành viên tinh anh, quan trọng của các Bang Hội, chẳng ai là tay vừa cả. Đám áo đen kia cho dù có cố sức, cũng không đủ khả năng làm gì mấy người kia.

.....

Mai Thanh Huyền nhìn tình hình ở dưới, sắc mặt khó coi nói:

- Đám Hoa Bắc này đúng là ngông cuồng, dám tấn công thẳng vào trụ sở của Bang Hội Thăng Long.

Trần Văn Lâm liếc nhìn thấy đám người áo đen bị đánh lui, không khỏi lắc đầu:

- Đúng là yếu kém. Có lẽ là đám người đó thấy tôi chuyển đến đây, sợ sau này không có cơ hội ra tay, nên mới không muốn đem dài lâu, vội vàng hành động. Cuối cùng thì cũng chẳng làm được gì.

Mai Thanh Huyền về mặt kiên quyết nói:

- Phải nhanh chóng thành lập liên minh. Khi đó chúng ta sẽ cho đám người kia biết thế nào là lễ độ. Mấy vị Bang Chủ ở dưới, chắc chắn cũng nuốt không trôi cục tức này đâu.

Mai Hiểu Tuyết ngơ ngơ hỏi:

- Liên minh gì?

Mai Thanh Huyền liếc em gái nói:

- Không có gì.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Ân, đám người kia cũng thật ngu ngốc. Chọc hấn vào một tổ ong mà không có thu hoạch gì.

Mấy vị Bang Chủ, thành viên cao cấp của mấy Bang Hội hàng đầu Đại Nam kia chẳng có ai là dạng vừa, dễ tính. Đi tụ hội, dự tiệc mà bị tập kích, thì đúng là đánh thẳng vào mặt họ, rồi tiện thể nhổ thêm một bãi nước miếng. Gặp chuyện này, cho dù có là Emperor làm, họ cũng sẽ liều mạng chơi lại một vố. Nhiều người, nhiều đầu óc, nhiều sức lực.

.....

Vũ Huy Thành nhìn đại sảnh bừa bộn, kính vỡ khắp nơi, sắc mặt lạnh lùng nói:

- Chuyện hôm nay, ta đại biểu tập đoàn Thăng Long, sẽ cho các vị một câu trả lời thích đáng.

Lý Thanh Hùng mặt cũng hơi khó nhìn, liếc nhìn xung quanh nói:

- Đám Hoa Bắc này cũng thật là quá không coi người khác ra gì. Hiện tại là thời đại Yriel thế giới. Chứ không phải thời đại kinh tế, lúc trước còn không dám ngông cuồng như vậy, mà hiện tại lại dám công khai công kích chúng ta, không cho chúng ta một lời giải thích. Ta sẽ không bỏ qua.

Vũ Huy Thành thờ dài nói:

- Việc này là Bang Hội Thăng Long chúng ta liên lụy đến các vị. Hơn một tuần nay, có thể lực tại Hoa Bắc Đế Quốc liên tục cử người tập kích thành viên quan trọng của Bang Hội. Chúng ta sẽ có bồi thường và câu trả lời thích đáng cho mọi người.

Nguyễn Liên Hoàng tiếp lời:

- Không cần phiền phức vậy đâu Thành Bang Chủ. Bọn họ làm như vậy, chúng ta cũng không có mặt mũi mà ngồi im xem kịch. Chuyện này, Bang Hội Đại Nghĩa sẽ giúp một tay.
- Ân, chúng ta cũng vậy.

.....

Hôm sau, Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm nhìn Farengar dẫn dò:

- Hôm nay tạm thời dừng cờ đình chiến. Báo với bên Bang Hội Thăng Long, chúng ta muốn giảng hòa, đàm phán.

Farengar gật đầu nói:

- Vàng, thừa Lãnh Chúa. Nhưng ai đi đàm phán?

Trần Văn Lâm liếc nhìn gã nói:

- Có người sẽ qua đàm phán, không cần lo lắng.

Nếu đã quyết định sẽ hợp tác, thì hiện tại hẳn cũng không muốn giao chiến với Bang Hội Đại Nghĩa nữa, dù sao thì cả hai bên đều chỉ vì lợi ích. Nếu tiếp tục chiến tranh, thì khi bước vào sự kiện Vương Quốc Đại Chiến, sẽ mất nhiều lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Thị Trấn Markham. Thay đổi về hệ thống

- Chúc mừng lãnh địa của ngài - Thôn Markham đạt đến độ phồn hoa 100000. Tiêu hao 1 triệu Vàng để nâng lên thành Thị Trấn Markham (cấp 1). Có chấp nhận nâng cấp?

Trần Văn Lâm nghe được thông báo này vang lên trong đầu, không khỏi hơi chút bất ngờ. Hắn biết là lãnh địa của mình sắp thăng cấp, nhưng không ngờ lại đến nhanh như vậy. Hắn khẳng định nói:

- Chấp nhận.
- Chúc mừng lãnh địa của ngài đã trở thành Thị Trấn cấp 1 - Thị Trấn Markham.

Thông tin lãnh địa

Tên gọi: Thị Trấn Markham

Cấp bậc: Thị Trấn cấp 1.

Lãnh Chúa - Trưởng Trấn: Jake Markham

Phó Trưởng Trấn: Helen Zilch.

Quản lý cứ điểm Hang Goblin: Jack Will.

Quản lý cứ điểm Rừng Villiant: Andrew Connor (Lãnh Chúa trong 23 Lãnh Chúa Rừng Villiant).

Dân cư: 93573.

Độ phồn hoa: 102759/1000000.

Thuộc tính đặc biệt: thu hút nạn dân 150 người mỗi ngày.

Quân đội: 21000.

Thống Soái Kỵ Binh: Tony Gelatin. 6000 binh sĩ.

Thống Soái Bộ Binh: Farengar von. Chopin. 9000 binh sĩ.

Thống Soái Cung Binh: Alisia Garnett. 4000 binh sĩ.

Đội trưởng Âm Vệ: Hina Janet. 1000 binh sĩ.

Đội trưởng Long Vệ: Jamez Van. 1000 binh sĩ.

Kiến trúc mới:

- Bìa tường niềnr: Dùng để vinh danh những binh sĩ chết trận. Hiệu ứng: Sĩ khí tăng 20%.
- Học viện phép thuật: Đào tạo Pháp Sư. Khắc Hồn Sư. Ma Khí Sư.
- Võ quán: Cho phép người ngoài - người dân mở võ quán. Tăng khả năng chiến đấu của người dân.
- Thị trường giao dịch: Nơi buôn bán, giao lưu hàng hóa. Chỉ có thương mại mới giúp một thể lực giàu mạnh.
- Đài Tinh Văn: Có thể trợ giúp Người Chơi - Dân Bản Địa phá vỡ ngăn cách từ cấp 69 lên cấp 70, và cấp 79 lên cấp 80. Thời gian hồi: 3 ngày.
- Ma Khí Xưởng: Nơi dành cho Ma Khí Sư, chế tạo Vũ Khí Phép Thuật - Ma Khí.

- Thông báo toàn thế giới: Vì đã có Lãnh Địa của Người Chơi đạt cấp Thị Trấn, Người Chơi đã xem như có thể tự lực. Hệ thống sẽ điều chỉnh lại như sau.
- Thứ nhất: Khi đăng xuất khỏi Yriel thế giới, phải thêm ít nhất 2 giờ đồng hồ sau, mới được phép đăng nhập trở lại.
- Thứ hai: Người Chơi bị giết, sẽ bị cấm 30 ngày không được đăng nhập vào Yriel thế giới. Mất 25% tổng số cấp bậc. Và mất 10% thuộc tính có thể mang ra thế giới bên ngoài, kéo dài 1 năm. Có cộng dồn. (Ví dụ: Cấp 40, chết rớt thành cấp 30, nhưng chỉ mang được 20% sức mạnh ra thế giới thực, trong khi đó người bình thường là 30% ở cấp 30).
- Thứ ba: Những cấp 69, 79, 89, 99, 149, 199,.. Người Chơi cần phải có điều kiện nhất định, mới có thể thăng lên cấp tiếp theo. Cụ thể, khi đạt cấp độ đó sẽ được thông báo.

Nghe mấy thông báo này, toàn bộ Người Chơi không khỏi hít một ngụm khí lạnh. Đúng là chơi ngu rồi, tên khốn Jake Markham kia cho lãnh địa lên cấp Thị Trấn làm gì, giờ thì vui rồi.

Việc chỉ chết 30 ngày còn đỡ, cái mất 10% sức mạnh có thể mang ra ngoài mới gọi là khốn nạn. Nếu như người cấp 50, mà chết khoảng 3 đến 4 lần trong 1 năm, thì coi như người trở thành người bình thường luôn, một thằng nhóc cấp 20 cũng có thể đánh cho người kêu cha gọi mẹ.

Còn cái vách ngăn cấp độ kia, thì thật sự mọi người cũng không quan tâm lắm. Lúc này ngoại trừ Jake Markham đang ở cấp 65 ra, thì mấy cao thủ còn lại vẫn đang bồi hồi ở cấp 55 trở xuống. Còn đại đa số Người Chơi, vẫn là 3x 4x mà thôi.

Mà gã Jake Markham kia cũng quá biến thái. Từ khi Bang Hội Emperor thành lập Thôn Dawn, do Edgar Winter làm Lãnh Chúa, mọi người mới biết thăng cấp Lãnh Địa, còn khó hơn, tốn kém hơn thăng cấp Bang Hội rất nhiều. Bên Emperor bỏ ra cực kỳ nhiều tài nguyên, tiền bạc, và cả sức lực mới lên nổi Thôn cấp 2, hơn 2000 điểm phấn hoa một chút. Thị Trấn, cần 100000 điểm phấn hoa, gấp 50 lần đó, không ít đâu.

Với lại thêm việc 2 tiếng kể từ khi đăng xuất, mới cho đăng nhập trở lại, cũng làm mọi người thấy khá phiền phức.

Trần Văn Lâm ngồi trên bộ bàn ghế, nằm giữa bãi đất trống, nhìn thấy Nguyễn Liên Hoàng mang theo mấy thành viên quan trọng trong Bang Hội Đại Nghĩa đến, trong đó tất nhiên có cả Phạm Tiến Khoa và Phạm Văn Thành. Còn về phần Phó Bang Chủ Trần Minh Vân, xui xẻo cho gã, đáng lẽ chỉ còn 5 ngày nữa, là được trở lại Yriel thế giới, ai ngờ hệ thống thay đổi, dùng một cái thành 28 ngày.

Trần Văn Lâm mỉm cười chào:

- Các vị, mời ngồi.

Chỉ có một mình Nguyễn Liên Hoàng ngồi xuống, đối diện với Trần Văn Lâm, gã tán thưởng nói:

- Markham Lãnh Chúa, ngài nói tiếng Việt cũng thật là giỏi nha.

Trần Văn Lâm lắc đầu nói:

- Hoàng Bang Chủ cứ đùa, ta là con dân quốc gia Đại Nam, nếu mà không nói tiếng Việt được, không phải là mất mặt sao.

Nguyễn Liên Hoàng cười một tiếng, không thèm để ý, chỉ dựa vào khả năng nói tiếng Việt, chưa chắc đã là người Đại Nam. Nét mặt nghiêm túc lại, gã hỏi:

- Markham Lãnh Chúa, ngài cũng làm chúng ta thật mệt mỏi nha. Diệt 5000 thành viên của Bang Hội chúng ta, lại thăng Lãnh Địa lên thành Thị Trấn, khiến cho hệ thống phải thay đổi, quả thật làm người đau đầu.

Trần Văn Lâm cười không để ý gã tổ khổ:

- Không phải hiện tại ta muốn đình chiến, giảng hòa sao?

Nguyễn Liên Hoàng mặt trầm xuống nói:

- Ngài đưa quân đến, diệt mất một phần ba binh lực của Bang Hội Đại Nghĩa. Đâu phải cứ giảng hòa, là giảng hòa được.

Trần Văn Lâm hơi nheo mắt nói:

- Nói như vậy là ta chủ động tấn công sao?

Nguyễn Liên Hoàng cười hiềm nói:

- Không ai chủ động. Chỉ có điều, là Thị Trấn Markham các ngài chủ động đến bàn điều kiện giảng hòa. Nên, bên ngài cần có thành ý.

Trong chiến tranh, ai chủ động đình chiến, muốn hòa bình trước, thì đó là kẻ mất thể chủ động, việc mà ai cũng hiểu.

Trần Văn Lâm sắc mặt bình tĩnh nói:

- Ý của Hoàng Bang Chủ, muốn ta bồi thường? Ta cũng không ngại nghe.

Nguyễn Liên Hoàng cười đắc ý nói:

- Cũng không có gì nhiều. Ta mang quân đến đây, thiệt hại không ít, nếu không có chút thu hoạch trở về, thì ta cũng không có mặt mũi nào tiếp tục cái chức Bang Chủ này. Không vòng vo, ta muốn Pháo Đài Forsmoon và... Ân, chính là phương pháp lấy được Lệnh Bài Kiến Tạo Lãnh Địa của ngài
- Ha ha ha.

Trần Văn Lâm không khỏi có chút giận quá hóa cười, nói cũng không thấy ngượng mồm. Nếu không phải vì tiếng nói của dân tộc, thì hẳn đã không thêm đến chỗ này nói chuyện. Quả như Mai Thanh Huyền nói, được voi đòi tiên, không cho đám người này một bài học, đúng là không an phận.

Trần Văn Lâm lạnh lùng nói:

- Nếu không phải đến sự kiện Vương Quốc Đại Chiến, ta cũng lười nói chuyện với các ngươi. Chiến đi.

Hắn phát tay lên, đi về đại quân hét lớn:

- Farengar, Tony Gelatin, Alisia Garnett?
- Có mặt, thưa Lãnh Chúa.
- Toàn quân đầy mạnh. Ta muốn trong hai ngày này, Bang Hội Đại Nghĩa không còn một người. Để xem họ tham gia Vương Quốc Đại Chiến bằng cái gì.
- Vâng, Giết.

Nguyễn Liên Hoàng nhìn thấy Trần Văn Lâm tức giận rồi đi, là đã thấy có chút không ổn, lại thêm mệnh lệnh vừa ra, quả thật làm gã choáng váng. Nói xong đình chiến đâu? Bàn bạc đâu? Bọn ta mới chỉ đưa điều kiện ra, còn chưa mặc cả nha, chỉ là đùa thôi.

Oanh.

Nhìn thấy đoàn quân đông nghìn nghịt tràn lên, sát khí nồng đậm, Nguyễn Liên Hoàng sắc mặt vô cùng khó coi, cố nén tức giận, bình tĩnh nói:

- Markham Lãnh Chúa, ngừng đã. Ta chỉ đùa thôi. Chúng ta có thể bàn lại.

Trần Văn Lâm lạnh lùng nói:

- Hẳn là Hoàng Bang Chủ cũng đã được Bang Hội Thăng Long thông báo chứ?

Nguyễn Liên Hoàng cố nở nụ cười:

- Tất nhiên là đã nhận được.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Vậy đợi mấy Bang Hội kia đến, chúng ta sẽ bàn bạc kỹ càng.

Nguyễn Liên Hoàng cũng không có cách nào, hiện tại hệ thống đã thay đổi. Như lúc trước, bị chết trong này, cũng không đáng sợ lắm, chỉ là bảy ngày và một phần tư cấp bậc, coi như là xuất phát muộn so với người khác một chút. Hiện tại thì khá mệt, Người Chơi cũng sẽ không dám liều mạng như lúc trước, bản thân lợi ích vẫn là tốt nhất, không thể vì chút mặt mũi, lòng tham mà đánh mất tất cả được.

Hí, hí.

Nghe thấy tiếng ngựa từ xa đến, Trần Văn Lâm cùng mấy người Bang Hội Đại Nghĩa nhìn qua, thấy một đoàn năm sáu chục người xuất hiện. Hắn liền lớn giọng nói:

- Mọi người cùng vào Pháo Đài Forsmoon bàn bạc.

.....

Trong phòng họp của Pháo Đài Forsmoon. Trần Văn Lâm ngồi ở chủ vị, liếc nhìn mọi người xung quanh nói:

- Mọi người hẳn là cũng đã rõ mục đích ta mời mọi người đến đây?

Vũ Huy Thành nhận được chỉ thị từ Mai Thanh Huyền, bản thân hắn cũng là người đứng đầu, liền xung phong trả lời đầu tiên:

- Ân, như đã nói sơ qua, là việc Lãnh Địa Markham muốn hợp tác cùng Liên Minh Bang Hội Đại Nam. Chúng ta cũng không phản đối việc này, chỉ có điều cụ thể như thế nào, cần bàn bạc kỹ hơn, và phải thỏa mãn tất cả mọi người.

Đến đây có năm Bang Hội đại diện, bao gồm Bang Hội Thăng Long là Bang Hội cấp năm, đứng đầu trong nhóm.

Bang Hội cấp bốn gồm có: Bang Hội Nam Đế, Bang Chủ Lý Thanh Hùng. Bang Hội Văn Lang, Bang Chủ Nguyễn Minh Quân.

Bang Hội cấp ba có hai, một chính là Bang Hội Đại Nghĩa. Bang Hội còn lại tên là Nam Đế, Bang Chủ Trần Thám Nguyên.

Trần Văn Lâm nhìn liếc qua tất cả mọi người:

- Mọi người chắc là cũng muốn biết tại sao Bang Hội Thăng Long bỗng nhiên lên cấp năm đúng không? Đó chính là hợp tác với Thị Trấn Markham chúng ta, chúng ta bỏ Vàng giúp Bang Hội Thăng Long lên cấp năm

Vũ Huy Thành mặc dù không biết chuyện này, nhưng trong buổi họp hôm nay, gã cần toàn lực phối hợp Jake Markham:

- Đúng vậy, ta có thể xác nhận chuyện này.

Nhưng trong lòng gã thầm suy đoán, Jake Markham này rốt cuộc là ai, liệu có liên quan gì đến thanh niên trẻ tuổi có vẻ thân thiết cùng hai chị em Mai Thanh Huyền hôm qua. Người trẻ tuổi kia rất có thể là đại diện của Thị Trấn Markham, chịu trách nhiệm liên hệ giữa hai bên, mới được đích thân Mai Thanh Huyền coi trọng như vậy.

Trần Văn Lâm nói tiếp:

- Ta cũng không muốn kéo dài thời gian. Sự kiện Vương Quốc Đại Chiến sắp tới, ta muốn các vị phái quân đội đến khu vực phía đông của Rừng Villiant, chính là chỗ này. Để ngăn cản đám Light Elve thừa cơ làm loạn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Ải Sun

Hai bên trải qua hiệp nghị, cuối cùng Liên Minh Bang Hội Đại Nam đồng ý đưa tới phía đông Rừng Villiant, canh chừng tộc Light Elve đánh lên vào Thị Trấn Markham. Tổng cộng là 40 nghìn binh sĩ. Toàn bộ đều có cấp độ từ 35 đến 40.

Đổi lại, Thị Trấn Markham phải chi trả một khoản tiền 20000 Vàng trong mỗi ba tháng quân đội đóng giữ tại đó, với mỗi binh sĩ bị giết, Thị Trấn Markham phải bồi thường 1 Vàng. Trang bị khi chiến đấu bị hỏng, Thị Trấn Markham phải chịu trách nhiệm cung cấp.

.....

- Lãnh Chúa Luxgish, lâu rồi không gặp.

Blade Luxgish gật đầu trả lời:

- Lâu rồi mới gặp lại cậu, Lãnh Chúa Markham. Thế nào, lần này cậu chuẩn bị ra sao.

Trần Văn Lâm nói:

- Lần này Thị Trấn Markham chỉ mang Kỵ Binh, tổng cộng là 6000 binh sĩ.

Blade Luxgish cảm thán nói:

- Lâu rồi không gặp, lãnh địa của cậu phát triển chả kém gì gia tộc Luxgish chúng tôi. Lần này chúng tôi chỉ mang đi 5000 Kỵ Binh. Ân, chúng ta tiến về Truyền Tống Trận đi.

Trần Văn Lâm theo Blade Luxgish tiến về Truyền Tống Trận. Bình thường, Truyền Tống Trận đều do Vương Quốc khống chế, chỉ được giới hạn số lượng người sử dụng mỗi ngày. Nhưng hiện tại là thời kỳ phi thường, nên chỉ cần mục tiêu là một trong ba cửa ải biên giới phía bắc: Ải Galos, Zare và Sun. Thì sẽ được không giới hạn số lượng.

.....

Khoảng cách khá xa, cần bỏ ra 50 Bạc cho mỗi binh sĩ, tính ra 6000 binh sĩ, sẽ mất 3000 Vàng, một con số không hề thấp, nên mấy Bang Hội gần như chả ai dùng Truyền Tống Trận để di chuyển cho lần này.

Mục tiêu của Trần Văn Lâm là ải Sun, nằm ở bên trái thuộc đường biên giới phía bắc, giáp với Vương Quốc Thrink.

Dẫn theo 6000 Kỵ Binh, đưa mắt nhìn ra xung quanh, Trần Văn Lâm không khỏi hít một hơi, cảnh tượng xung quanh hẳn không biết nên hình dung thế nào.

Cách hẳn khoảng 30 đến 40 Kilomet, là một đoạn tường thành vô cùng khổng lồ, cao đến 800 - 900 mét, trải dài qua gần 100 Kilomet, nối liền hai quả núi lớn, chắn hoàn toàn đường đi phía trước. Cho dù cách xa, đoạn tường thành này vẫn được nhìn thấy vô cùng rõ ràng. Đó chính là Ải Sun. Một trong ba cửa ải quan trọng, tiếp giáp với Vương Quốc Thrink.

Nhưng làm người kinh ngạc nhất không phải đoạn tường thành đồ sộ kia, mà là số lượng quân đội đang từ Truyền Tống Trận tiến về Ai Sun. Hắn cũng không biết miêu tả thế nào, chỉ biết là rất rất nhiều đội quân. Số lượng binh sĩ nhiều đến mức, lấp đầy cả một đoạn bình nguyên lớn.

Ở thế giới thực, số lượng người đi xem lễ bắn pháo hoa năm mới có vẻ nhiều, nhưng so với số lượng người ở đây là không là cái gì. Nhìn từ trên cao, có lẽ sẽ lầm tưởng thành từng đoàn kiến khổng lồ đang di chuyển.

Blade Luxgish nhìn Trần Văn Lâm sững người ra, liền nói:

- Có phải hay không cảm thấy rất kinh ngạc? Rất đồ sộ?

Trần Văn Lâm gật gù đồng tình:

- Quả thật rất kinh ngạc, cũng không biết có bao nhiêu người ở đây nữa.

Blade Luxgish nói:

- Nghe nói trận đại chiến lần này, số lượng quân đội của Vương Quốc White Wing là 30 triệu binh sĩ.

Trần Văn Lâm hơi kinh hãi hỏi:

- 30 triệu?

Blade Luxgish gật đầu:

- Chính là 30 triệu. Nhưng đó không phải là hết, số lượng quân đội từ các thế lực được phép đưa quân lên biên giới phía bắc, giống như hai chúng ta, cũng vào khoảng 10 triệu người. Tính chung, chỉ riêng Ai Sun này là 7 triệu người, một con số không hề nhỏ.

Trần Văn Lâm trong lòng thầm kinh hãi, 7 triệu người, ngang ngửa với một thành phố dân cư đông đúc trên Thiên Tinh rồi đó, bảo làm sao số người lại nhiều đến vậy.

Blade Luxgish liếc nhìn 1500 Trọng Kỵ Binh của Trần Văn Lâm, không khỏi hâm mộ nói:

- Đội quân này của cậu trang bị cũng ghê gớm thật, phẩm chất tím. Nếu may mắn, có thể dành được công lớn trong lần chiến tranh này đó.

Trần Văn Lâm lắc đầu cười khổ, 6000 binh sĩ tinh nhuệ, quăng vào giữa 7 triệu người, đúng là chẳng nổi lên được chút sóng gì. Hắn biết quy mô chiến tranh lần này rất lớn, nhưng không tưởng tượng được lại lớn như vậy. Đúng là muốn kiếm ăn từ sự kiện Vương Quốc Đại Chiến này, không phải là chuyện dễ dàng. Bình phục tâm tình lại, Trần Văn Lâm thúc chiến mã dưới chân nói:

- Tiến về Ai Sun thôi. Cũng không biết lần này, chúng ta sẽ được nhận nhiệm vụ gì nữa.

Blade Luxgish lắc đầu:

- Tôi cũng không rõ, nhưng sẽ có người bên Vương Quốc sắp xếp cho chúng ta. Hi vọng không phải toàn diệt ngay lần đầu ra trận.

Với quy mô mỗi bên gần chục triệu binh sĩ, khu vực chiến trường chẳng khác nào máy xay thịt, số lượng người chết vì chiến đấu ở đó mỗi ngày không phải là số ít. Nếu xui xẻo, ngay lần đầu ra quân, đã bị đánh cho tàn phế, thì cũng phải chấp nhận xách giò ra về thôi.

.....

Một tên quan viên của Vương Quốc White Wing dẫn theo Trần Văn Lâm, Blade Luxgish, và tất nhiên là còn 11000 Kỵ Binh đằng sau nữa, tiến về một khu vực doanh trại khá lớn, cũng toàn Kỵ Binh.

Tiến vào trong lều tạm lớn nhất, có 7 người đã ngồi sẵn bên trong, gã quan viên nói:

- Lãnh Chúa Markham, Lãnh Chúa Luxgish. Ta xin giới thiệu, ở đây từ trái qua phải, lần lượt là Lãnh Chúa Scott, Lãnh Chúa Wilson, Lãnh Chúa Stone, Lãnh Chúa Brown, Lãnh Chúa Taylor, Lãnh Chúa Evan, Lãnh Chúa Jones.

Trần Văn Lâm và Blade Luxgish gật đầu chào:

- Chào các vị.

Những người kia cũng đứng dậy chào hỏi.

Quan viên kia nói tiếp:

- Các vị đều mang theo Kỵ Binh đến đây, số lượng cũng ngang nhau, trừ Lãnh Chúa Markham mang theo 6000 binh sĩ. Còn lại đều là 5000 binh sĩ. Nên theo như dặn dò của Tổng Tư Lệnh Ai Sun, các vị sẽ được phân chung vào một đội. Lãnh Chúa Markham mang nhiều người nhất, nên Lãnh Chúa Markham sẽ là người tạm thời đứng đầu trong nhóm các vị, lãnh đạo 46000 Kỵ Binh này. Nếu như Lãnh Chúa Markham cảm thấy không đủ khả năng, có thể tự nguyện rời từ bây giờ. Trong quá trình chiến đấu, vị Lãnh Chúa nào thể hiện tốt, sẽ được xem xét thay vào vị trí lãnh đạo. Các vị đồng ý cả chứ?
- Đồng ý.

Quan viên kia lấy một tấm bản đồ lớn ra, chỉ vào một khu vực nằm ở phần giữa hai Ải Sun của Vương Quốc White Wing, và Ải Iron của Vương Quốc Thrink. Khu vực này thuộc một ngọn đồi khá lớn, lệch về hướng đông Ải Sun.

Người quan viên kia nói tiếp:

- Đây sẽ là chỗ đóng quân của các vị. Nhiệm vụ rất đơn giản, dùng Kỵ Binh đánh vào Bộ Binh cánh trái của địch. Nếu trong lúc nguy cấp, xuất hiện một lượng quân địch từ bên Ải Zare đánh lên qua bên này, quân đội các vị phải phối hợp cùng những đội quân khác quanh khu vực đó, chặn lại đội quân đánh lên kia. Mọi người rõ rồi chứ?

Trần Văn Lâm đã được phong làm lãnh đạo chỗ này, hấn liền gật đầu:

- Rõ rồi. Còn về lương thực thì sao?

Người quan viên kia trả lời:

- Lương thực tạm thời sẽ cung cấp đủ cho 46000 Kỵ Binh, tính cả chiến mã sử dụng trong vòng 10 ngày. Tiếp sau đó sẽ có lương thực tiếp tế, mọi người không cần lo.

...

Trần Văn Lâm đưa mắt nhìn tên quan viên kia rồi đi, rồi quay đầu lại liếc nhìn đám người:

- Mọi người tốt, ta gọi Jake Markham. Lần này làm đội trưởng tạm thời, có gì làm không tốt, mong mọi người bỏ qua cho. Lần này chúng ta sẽ là đồng đội, chung một quân doanh, nên ta cần mỗi khi ta ra lệnh, các vị có thể chấp hành. Tất nhiên, ta sẽ không cố tình chơi xấu, hay đưa quân đội nấy vị vào tình huống khó xử. Bây giờ nghỉ ngơi đi, chúng ta tiến về chỗ được bàn giao.
- Tốt, ta cũng cùng ý kiến với Lãnh Chúa Markham.

Blade Luxgish lên tiếng đầu tiên.

Mấy người Lãnh Chúa còn lại thấy vậy cũng lần lượt lên tiếng đồng ý. Trên đầu bọn họ còn có Vương Quốc White Wing, hiện tại chỉ có nghe theo mệnh lệnh, là tốt nhất, còn có khuất tất gì, thì sẽ có Vương Quốc White Wing xử lý, không cần phải lo lắng.

.....

Như trên bản đồ, Trần Văn Lâm dẫn theo 46000 Kỵ Binh tiến về khu vực được bàn giao. Những Lãnh Chúa ở đây, toàn bộ đều giống như Lãnh Chúa Luxgish, mang theo 5000 Thiết Giáp Kỵ Binh.

Còn Trần Văn Lâm hơi khác một chút, chỉ có 1500 Thiết Giáp Kỵ Binh, hay chính là Trọng Kỵ Binh, còn lại là 1500 Cung Kỵ Binh, 1500 Khinh Kỵ Binh, 200 Chiến Xa 1000 Binh sĩ, và cuối cùng là 100 Thiết Tượng Thần Binh, mỗi con Voi Mammoth mang theo 5 binh sĩ, chính là 500 người.

Bỏ ra mất mấy tiếng mới tiến đến chỗ được bàn giao. Giống như trên bản đồ ghi chú, khu vực này có thể nhìn rõ cả hai cửa ải của hai Vương Quốc, nếu đi thêm về phía đông, rất nhanh sẽ gặp cửa ải ở giữa, Ải Zare.

Bãi chiến trường của hai Vương Quốc chủ yếu là đồng bằng, địa hình bằng phẳng. Kiểu ngọn đồi nhỏ cao lên một chút này chỉ có hơn chục chỗ, chủ yếu nằm gần Ải Sun.

Trần Văn Lâm nhìn sơ qua địa hình này, ngay lập tức ra lệnh:

- Titus Septim
- Có, thưa Lãnh Chúa.
- Người sắp xếp cho Khinh Kỵ Binh và Cung Kỵ Binh đóng quân ở phía tây bắc ngọn đồi này, cách phần chân đồi 2 Kilomet. Thăm thính tình hình xung quanh, ta muốn 3 tiếng một lần, người phải báo cáo cho ta hoặc các vị Lãnh Chúa ở đây thông tin quang khu vực này.
- Tuân lệnh. Khinh Kỵ Binh, Cung Kỵ Binh, theo ta đi.

Trần Văn Lâm nhìn Tony Gelatin nói:

- Tony Gelatin, người mang theo 100 Thiết Tượng Thần Binh đóng quân ở ngay dưới chân đồi, trải dài theo mặt phía tây bắc.
- Tuân lệnh.
- Lãnh Chúa Luxgish. Ngài mang theo 5000 Trọng Kỵ Binh của ngài, và 200 chiếc Chiến Xa của ta, đóng quân phía đông bắc chân đồi này. Thăm thính tình hình quân địch tràn từ chiến trường ải Zare sang.
- Được.

Trần Văn Lâm nhìn bảy vị Lãnh Chúa còn lại nói:

- Các vị, chúng ta chia đều nhau ra ở nửa bắc quả đồi đóng quân. Khi có tiếng báo hiệu, toàn bộ Thiết Giáp Kỵ Binh cần ngay lập tức chỉnh đốn, chuẩn bị chiến đấu.
- Được.

Chương 70: Vương Quốc Đại Chiến (1)

Trần Văn Lâm, Blade Luxgish, cùng bảy vị Lãnh Chúa đứng trên đồi cao, nhìn về phía xa, khu vực trung tâm chiến trường, số lượng binh sĩ của Vương Quốc Thrink đang ào ào lao lên. Từ phía xa, như một dòng lũ chết chóc quét sạch mọi thứ trên đường đi.

Đầu tiên, Vương Quốc Thrink cũng không muốn tấn công thẳng vào Ai Sun, vì chỗ đó quả thật rất cao, tháp công thành cũng không cao như vậy. Nên họ chọn cách đánh vào hai bên sườn núi, mặc dù địa hình cao, và có chút khó đi, nhưng vượt qua hai ngọn núi kia, đánh thẳng vào mặt sau của Ai Sun còn dễ hơn công phá ải.

Nhưng Vương Quốc White Wing làm sao không biết chuyện này, hai bên sườn núi tụ tập rất nhiều binh sĩ, từ Kỵ Binh, Bộ Binh, cho đến Cung Binh đều có.

Sườn núi giống như một khu vực chết chóc, vô số binh sĩ hai bên ngã xuống, nhuộm đỏ cả mặt đất. Cho dù là đứng từ xa nhìn qua, vẫn cảm thấy sồn gai ớn.

.....

Cảm giác mặt đất rung chuyển, Trần Văn Lâm đưa mắt nhìn về phía tây bắc, một đội quân Bộ Binh đông đến cả trăm nghìn người đang lao về phía này, chỉ còn khoảng 5 đến 6 Kilomet nữa, sẽ va chạm với phòng tuyến của Kinh Kỵ Binh và Cung Kỵ Binh của Titus Septim.

Trần Văn Lâm trầm giọng ra lệnh:

- Để Titus Septim né tránh, vòng ra hai bên. Khi hai quân giao chiến, tìm cách quấy rối hai cánh của địch.
- Vâng.
- Bảo Tony Gelatin, dẫn theo Thiết Tượng Thần Binh, làm Tiên Phong, toàn lực tấn công vào đội quân kia.
- Vâng.
- Các vị, chúng ta chia ra làm ba cánh. Cánh phải, do Lãnh Chúa Scott và Lãnh Chúa Wilson mang theo Thiết Giáp Kỵ Binh của mình, tấn công quân địch.
- Cánh trái, do Lãnh Chúa Taylor và Lãnh Chúa Stone, giống như cánh phải.
- Trung tâm, sẽ do ba vị Lãnh Chúa còn lại, theo sau Thiết Tượng Thần Binh, toàn lực công kích. Để lại 1000 Kỵ Binh làm chủ, ra hiệu lệnh.
- Dùng ưu thế trùng kích của Kỵ Binh, diệt sạch bọn chúng.
- Diệt sạch bọn chúng.

Ngoại trừ Blade Luxgish đang canh giữ mặt phía đông bắc ra, thì những người còn lại đều tham chiến.

Tại khu Seval, nơi sinh sống chủ yếu của tộc Nerz, việc chiến đấu xảy ra thường xuyên. Cũng không thể nói người Nerz là đám đầu óc cơ bắp, mà đơn giản chỉ là họ thờ phụng Thần Chiến Tranh Zeta, chiến đấu, vết sẹo luôn là gì đó thuộc về vinh quang. Không ai ở đây ngại chiến, đã đứng về phe nào, thì họ sẽ chiến đấu hết mình cho thế lực đó. Chết trên chiến trường, là cái chết vinh quang.

Sự thật thì, ngoại trừ Trần Văn Lâm làm chủ soái ở đây, phải ở phía sau ra lệnh, còn lại, kể cả những Lãnh Chúa kia, đều điên cuồng lao lên chiến trường.

- Zeta đang đợi người.
- Zeta đang đợi người.
- Zeta đang đợi người.

Chết vì chiến đấu, chết trên chiến trường, chính là thể hiện lòng cuồng nhiệt với Thần Chiến Tranh Zeta. Đồng thời, họ tin tưởng rằng, nếu cái chết vinh quang, thì sau khi chết, họ sẽ được sinh sống bên cạnh Thần Chiến Tranh Zeta vĩnh viễn. Cả đời chiến đấu, khi chết sẽ được hưởng thụ, bên cạnh vị thần tối cao trong lòng, đó là vinh quang, là hướng tới.

- Giết.

Tony Gelatin dẫn đầu đoàn Thiết Tượng Thần Binh, riêng hấn cưỡi ngựa, như một vị sát thần lao vào giữa đội hình Trường Thương Binh của Vương Quốc Thrink.

Phốc.

Hi.

Nhưng đây không phải là đám gà vịt Người Chơi, chiến mã của hấn ngay lập tức bị đâm chết, quật ngã xuống đất, ngay khi hấn mới chém được vài binh sĩ quân địch.

Tony Gelatin cũng không sợ hãi, nhanh chóng bật dậy, miệng hét lớn:

- Chết.

Rống.

Đàn Voi Mammoth đằng sau lao lên, dùng cơ thể được bọc giáp sắt, như một cỗ xe tăng nghiền nát mọi vật trên đường đi. Với những cái chân khổng lồ, nó dễ dàng đạp chết quân địch trên đường đi. Năm vị binh sĩ bên trên thì dùng Máy Bắn Tên Liên Thanh xử lý những người ở xa.

Đàn Voi Mammoth cả trăm con, giống như cuồng phong quét qua chiến trường, để lại sau lưng khung cảnh tan hoang, xác chết la liệt.

Nhìn thấy Trọng Kỵ Thị Trấn Markham lao tới, Tony Gelatin hét lớn:

- Đưa ta chiến mã.
- Vàng, thừa Thống Soái.

Tony Gelatin lên ngựa, dẫn đầu Trọng Kỵ Binh ra lệnh:

- Dàn ra, thanh lý tất cả những kẻ còn sót mà Thiết Tượng Thần Binh để lại. Giết.

Ba mũi Kỵ Binh, do bảy vị Lãnh Chúa dẫn đầu, như ba mũi khoan nhẹ nhàng xuyên sâu vào trong đội hình Bộ Binh Vương Quốc Thrink.

Kỵ Binh là trên vô địch trên chiến trường, nếu vũ khí nóng không ra, đó không phải là không có căn cứ.

Sự cơ động Kỵ Binh, tốc độ đều là hạng nhất. Có lẽ nhiều người nói rằng Trường Thương Binh, có thể đối phó Kỵ Binh, nhưng đó là với số lượng lớn, và trong trạng thái phòng ngự. Còn về tính cơ động, Trường Thương Binh nói riêng, và Bộ Binh nói chung đều rất thấp.

Còn nếu như Kỵ Binh không muốn tấn công, dùng chiến thuật thả điều, vây xung quanh Trường Thương Binh. Nhất là Trọng Kỵ Binh của Thị Trấn Markham, được trang bị tận răng, kẻ cả lao ném tay để đối phó Thuần Binh, đến cung tên để đối phó với Bộ Binh, khiến tròn có thể đối phó Cung Binh.

Gần 40000 Trọng Kỵ Binh, như bảy sói đói lao vào cắn xé đội hình Bộ Binh quân địch.

Khoảnh cách xung quanh mấy Kilomet tại khu vực này, sát khí ngập trời, mùi máu tươi nồng đậm bốc lên. Làm cho nơi này mặc dù ánh nắng tràn đầy, nhưng lại làm cho người khác nổi da gà, ai không quen nhìn xác chết, sẽ nôn mửa tại chỗ.

- Bắn.

Từ hậu phương quân địch, một tiếng gầm vang lên.

Huru, huru, huru, huru, huru.

Một cơn mưa tên bao trùm tới, thậm chí làm cho ánh nắng mặt trời có phần bị che khuất.

Phốc, phốc, phốc.

Mưa tên lao xuống, không phân địch ta, bao trùm cả chiến trường.

Trần Văn Lâm sắc mặt hơi khó coi, không ngờ đám người kia sẵn sàng hi sinh Bộ Binh, để kéo chết Kỵ Binh của bọn hắn. Trọng Kỵ Binh thì hắn không lo lắng gì, vì bọn họ có khiên, và trang bị hết sức đầy đủ, trang bị phẩm chất tím, tốn một đồng Vàng không phải là để không. Nhưng vấn đề là Trọng Kỵ lần này hắn chỉ mang theo 1500 người. 1500 ở cái chiến trường khổng lồ này, chả khác gì một đám lâu nhàu, không làm nên trò trống gì.

.....

Tony Gelatin giật dây cương, thúc chiến mã lao nhanh về phía trước, trầm giọng ra lệnh:

- Phá tan Bộ Binh, nhắm thẳng Cung Binh. Giết!
- Giết! Giết! Giết!

Tony Gelatin dẫn đầu, theo sau là 1500 Trọng Kỵ Binh. Vẫn như trước đây, Trọng Kỵ Binh vẫn là đám sói khát máu, một đường lao thẳng, nghiền nát mọi kẻ cản đường.

Trường thương đâm xuống, lấy mạng kẻ địch, lao ném phóng ra, xuyên thủng cơ thể.

Tony Gelatin thấy đám Cung Binh đã gần trong tầm tay, chỉ khoảng 100 mét nữa là đến, đối với chiến mã, thì 100 mét rất nhanh sẽ qua. Nhưng cùng lúc, hai tiếng trống rút quân từ hai bên vang lên.

Quân lệnh như sơn, không thể làm trái. Tony Gelatin dẫn quân quay ngược về, cũng không thừa cơ chém giết. Lệnh, là lệnh.

.....

Ô ô ô.

Những tiếng khó nghe vang lên, Trần Văn Lâm vừa ra lệnh lùi quân, liền nghe thấy tiếng động kỳ lạ này. Hắn đưa mắt nhìn sang, thì thấy phía sau quan ải của Vương Quốc Thrink, bốn chiếc khinh khí cầu khổng lồ từ từ bay đến, từ hắn xem ra, phần sàn của khinh khí cầu này có thể chở ít nhất 10000 binh sĩ. Phần túi khí so với Hắc Long Nagura còn lớn hơn.

Lúc này, Lãnh Chúa Luxgish cũng đã xuất hiện bên cạnh Trần Văn Lâm, trầm giọng nói:

- Là Cảm Từ Quân.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Cảm Từ Quân? Chứ không phải dùng để chở lính sao?

Blade Luxgish lắc đầu:

- Đúng là để chở quân, nhưng ở trên đó không phải quân bình thường, mà mỗi người đều ôm một viên Energy Core bất ổn, chỉ cần khẽ tác động, là sẽ phát nổ ngay. Hai mươi năm trước, khi theo cha ta ra chiến trường, ta đã gặp loại hình quân đội này.

Xẹt, xẹt, xẹt.

Lại những tiếng động kỳ lạ vang lên, lần này là từ Ải Sun phát ra.

Blade Luxgish ánh mắt liếc sang nói:

- Ma Năng Thần Pháo, xuất hiện rồi.

Oanh.

Giống như chiến tranh hiện đại, trong phim ảnh tại Thiên Tinh thường chiếu, một cột năng lượng khổng lồ từ phía Ải Sun phát ra, nhanh như điện xẹt, chính xác từng li bắn vào một chiếc khinh khí cầu bên phía Vương Quốc Thrink.

Đùng. Âm. Âm.

Chiếc khinh khí cầu bốc cháy một bên, lù lù hóa thành quả cầu lửa rực sáng trên bầu trời, chậm rãi rơi xuống mặt đất.

Oanh.

Tạch. Tạch.

Chiếc khinh khí cầu phát ra một tiếng nổ vang trời, liền sau đó là vô số tiếng nổ nhỏ hơn, do những viên Energy Core bất ổn phát nổ.

.....

Trần Văn Lâm nhìn phát bắn của Ma Năng Thần Pháo, trong lòng âm thầm kinh hãi, uy lực kinh khủng như thế, từ xa nhìn đã thấy toát mồ hôi. Viên pháo năng lượng kia xẹt qua bầu trời, như muốn cắt đôi không gian. Không khí vùng không gian mà nó đi qua, vẫn làm cho người nhìn cảm thấy nóng bức.

Blade Luxgish như nhìn ra, chậm rãi nói:

- Ma Năng Thần Pháo, toàn bộ Vương Quốc White Wing chỉ có 10 khẩu, toàn bộ là nhờ Vương Quốc Người Lùn ở dãy núi Gaknar chế tạo. Nhưng tiêu hao rất kinh khủng, mỗi một lần bắn, là tiêu hao tương đương với tiền nuôi cả trăm nghìn binh sĩ tính nhuệ nhiều năm trời. Với lại, mỗi phát bắn ra, đều cần đợi làm lạnh trong 10 phút, cần rất nhiều Pháp Sư giỏi phép thuật hệ Băng đồng thời làm việc này.

Trần Văn Lâm cảm thán nói:

- Cũng may là thứ này không nhiều, nếu không thì binh sĩ lên chiến trường cũng không phát huy được tác dụng.

Blade Luxgish lắc đầu:

- Nhiều cũng vô dụng, nó chỉ có thể đối phó những mục tiêu lớn như kiểu khinh khí cầu kia thôi. Chứ nếu như bắn xuống khu vực quân đội dày đặc, cũng chỉ chết vài trăm binh sĩ là nhiều. Được không bù mất.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Vương Quốc Đại Chiến (2)

Nhìn thấy toàn quân đã trở lại, Trần Văn Lâm ra lệnh:

- Cảnh giới kỹ, chúng ta nghỉ ngơi, ban đêm hành động.

Lãnh Chúa Scott hai mắt sáng lên, về mặt hưng phấn hỏi:

- Lãnh Chúa Markham, ngài muốn tập kích ban đêm.

Trần Văn Lâm nhìn người mấy Lãnh Chúa còn lại ai cũng hưng phấn, muốn tiếp tục ra trận, không khỏi cười khò. Đúng là mấy tên cuồng chiến, chắc chỉ có tộc Nerz, mới có chuyện Lãnh Chúa lúc nào cũng muốn tự thân ra trận, đúng là không phải một tên Lãnh Chúa hợp cách. Hắn cười nói:

- Tất nhiên, đêm nay không chỉ có chúng ta, mà bên địch cũng sẽ đánh lên. Chỉ có điều, không biết mục đích của chúng là chỗ chúng ta, hay Ải Sun mà thôi. Các vị đoán, bọn họ sẽ đánh lên chỗ nào?

Lãnh Chúa Luxgish suy nghĩ một chút rồi nói:

- Hẳn là chúng ta, Ải Sun không phải một hai ngày có thể đánh hạ được, không thể dùng sức người đánh hạ, còn phải kết hợp rất nhiều vũ khí công thành. Nên bọn chúng sẽ chọn tiêu diệt các đội Kỵ Binh giống như chúng ta trước, để hoàn toàn làm thế chủ động vùng chiến trường này, dễ dàng bố trí vây quanh, tìm chỗ sắp xếp vũ khí công thành, thì mới phá Ải Sun được.

Trần Văn Lâm gật đầu đồng ý:

- Ta cũng suy nghĩ giống Lãnh Chúa Luxgish. Đêm nay, chỉ để lại ngọn đồi này 10000 binh sĩ, trong đó có cả Thiết Tượng Thần Binh. Còn lại tất cả tập trung, chế tạo người rom từ thức ăn cho ngựa, đặt trong doanh trại.
- Khi đêm vừa xuống, 30000 binh sĩ còn lại theo phía nam quả đồi, rồi tìm chỗ ẩn nấp. Khi địch tập doanh, quân phục kích lấy 15000 người phối hợp với 10000 quân trong doanh trại, hai hướng tiêu diệt.
- Còn 15000 quân còn lại, làm đội thứ 2, di chuyển về quả đồi phía tây, cách chúng ta 15 Kilomet, ẩn nấp tại đó, ở đó cũng có quân đội của những Lãnh Chúa khác hoạt động. Nếu như quân đội của những Lãnh Chúa tại đó cũng bị tập kích giống chúng ta, thì ra tay giúp đỡ, giải vây cho họ.
- Tony Gelatin, người sẽ lãnh đạo 15000 Kỵ Binh của đội 2.

Lãnh Chúa Scott thắc mắc hỏi:

- Sao chúng ta không nhắc nhở những Lãnh Chúa kia? Vì giúp thì chúng ta cũng chỉ giúp được một chỗ, là tối đa rồi.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi gật đầu đồng ý:

- Được, việc này cần cảnh báo đến những người kia, nếu may mắn, ta có thể mượn cơ hội này, tiêu diệt một lượng lớn quân địch. Các vị, hành động đi.
- Titus Septim, người đề Khinh Kỵ Binh đi đưa tin cho những khu vực khác, bảo họ cẩn thận đề phòng quân địch đánh lên vào ban đêm. Nếu có thể, tương kế tựu kế, bẫy lại bọn chúng là tốt nhất.
- Tuân lệnh.

.....

Mặc dù các cuộc chiến nhỏ lẻ tại hai bên đã kết thúc, nhưng tại trung tâm chiến trường, vô số đội quân hai bên vẫn đang tiến lên. Khu vực đó như máy xay thịt không lồ, nghiền nát mọi binh sĩ tiến vào, thuần túy là tiêu hao.

Địa hình bằng phẳng, âm mưu khó dùng, chỉ có xem bên nào Thống Soái điều binh khiển tướng tốt hơn, binh lực mạnh mẽ hơn, phối hợp binh chủng tốt, mới có thể chiến thắng.

Ba chiếc khinh khí cầu chở Cẩm Từ Quân còn lại vẫn lù lù tiến đến, lướt qua đồng cỏ, che khuất cả một phần bầu trời.

Những cỗ máy thủ thành từ trên tường thành Ải Sun bắn ra, những binh sĩ Vương Quốc Thrink số lượng quá đông, chỉ có thể làm bia bắn, dùng số lượng càn quét tới.

Ánh chiều tà, chiến trường mù mịt bụi, khói lửa, xác chết la liệt, tiếng hô chém giết, tiếng ra lệnh phát động công kích. Ải Sun giống như miệng quái thú không lồ, nuốt chửng mọi binh sĩ quân địch đến gần.

.....

Màn đêm buông xuống, tính thời gian mà nói, thì hiện tại cũng khoảng 8 giờ tối. Trần Văn Lâm lúc chiều đã đăng xuất ra ngoài một lần, nghỉ ngơi 2 tiếng, mới tiếp tục quay trở lại nơi này. Bản thân hắn nghĩ sau này cũng cần thay đổi thói quen sinh hoạt một chút, cứ Online 4 tiếng, hắn sẽ đăng xuất một lần. Hai tiếng ở ngoài để nghỉ ngơi, ăn uống, ngủ dưỡng sức. Đợi hết hai tiếng, lại quay trở lại Yriel thế giới.

Do hiện tại là thời kỳ phi thường, hắn không thể rời Yriel thế giới thời gian quá dài được. Thân là lãnh đạo hơn bốn chục nghìn quân đội, lại đóng quân ở

khu vực nguy hiểm, nằm bên ngoài Ải Sun, nên hẳn phải thường xuyên có mặt, quản lý doanh trại. Mặc dù kiểu sinh hoạt này hơi mệt mỏi, cần thời gian dài thích ứng, nhưng lại rất hợp cho khoảng thời gian hiện tại. Không phải ai cũng là Da Vinci, có thể dễ dàng áp dụng kiểu nghỉ ngơi như thế này được.

Trần Văn Lâm đứng tại trại chủ soái, bên cạnh hắn lúc này đã không còn vị Lãnh Chúa nào, toàn bộ đều theo đội làm nhiệm vụ phục kích, ẩn nấp bên ngoài doanh trại. Đứng cạnh hắn là Titus Septim, và 1500 Trọng Kỵ Binh, còn số lượng binh sĩ còn lại, đã ẩn nấp kỹ trong các lều chiến. Chỉ cần đội quân địch cắn câu nữa là xong.

Một binh sĩ làm nhiệm vụ thám thính tình hình xuất hiện, cung kính nói:

- Lãnh Chúa Markham, quân địch đã xuất hiện, bao gồm 5000 Kỵ Binh, 10000 Bộ Binh, 10000 Cung Binh. Bọn chúng đã tiến gần đến khu vực đội tập kích.

Trần Văn Lâm gật đầu trầm giọng nói:

- Báo cho các vị Lãnh Chúa, không được khinh suất, ẩn nấp thật kỹ. Khi nào quân địch đến chân núi, mới được phép hành động. Dùng tốc độ nhanh nhất, phá tan Cung Binh của quân địch.
- Tuân lệnh.

Trần Văn Lâm quay qua ra lệnh:

- Lệnh cho toàn quân, chuẩn bị chiến đấu. Thiết Tượng Thần Binh, đối phó Bộ Binh. Còn Kỵ Binh quân địch, để Thiết Giáp Kỵ Binh đối phó. Đánh thật hăng vào, cho đám Vương Quốc Thrink một bài học.
- Titus Septim, người để Trọng Kỵ Binh bảo vệ doanh trại chủ soái, không được ham chiến. Toàn bộ lương thực, nhu yếu phẩm thế nào rồi?

Một quản lý hậu cần đáp:

- Lãnh Chúa Markham, toàn bộ lương thực đã chuyển sang khu vực của Lãnh Chúa Luxgish.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tốt, tất cả vào vị trí đi.

.....

- Giết!

Tiếng hét từ chân đồi vang lên, Trần Văn Lâm đứng trên đỉnh đồi nhìn xuống, thông qua lửa trại, có thể thấy tầng tầng lớp lớp binh sĩ Vương Quốc Thrink đang tràn lên từ phía tây bắc, hình thành trận hình cánh cung.

- Địch tập. Địch tập.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Thiết Tượng Thần Binh, xuất chiến.

Rống, rống.

- Giết!

Ầm

Tướng quân lãnh đạo đội đánh lên của Vương Quốc Thrink nhìn thấy đối phương có vẻ đã chuẩn bị trước, không hề bối rối khi bị tập kích vào ban đêm, đàn Tượng Binh đang điên cuồng dày xéo Bộ Binh, còn Kỵ Binh thì phải tránh đám Tượng Binh này ra, không dám lại gần, gã trầm giọng nói:

- Cung Binh. Dùng mũi tên lửa, phá hủy doanh trại.

Vụt. Vụt. Vụt. Vụt.

Những mũi tên đầu mang mồi lửa, lao đi trong màn đêm, giống như vô số vì sao phát sáng, tạo thành dòng sông, hướng về phía doanh trại bay đi. Hình ảnh rất đẹp, rất hoành tráng, nhưng cũng vô cùng chết chóc.

Ầm

Bùng

Cả khu vực chân đồi, như chìm trong biển lửa, gã tướng quân nhắm mắt, gã cảm thấy có gì đó không đúng. Lều vải gặp phải mũi tên lửa, cháy thì không có gì lạ lùng. Nhưng những binh sĩ quân địch kia, làm thế nào mà vừa gặp lửa, đã bốc cháy ngùn ngụt như đồng cỏ khô?

Cỏ khô?

Gã bừng tỉnh, gào lên điên cuồng:

- Bộ Binh, nhanh lui lại, bảo vệ Cung Binh. Toàn quân rút lui.

Đến mức này, gã thế nào lại không nhận ra kế hoạch đánh lén thất bại, không thể nói là thất bại, mà là đại bại. Bị đối phương lợi dụng, dùng chính mưu kế của gã, đâm cho gã một dao.

- Tướng quân có lệnh, toàn quân rút lui.

Nhưng mọi thứ đều đã muộn, tiếng vó ngựa nặng nề đạp lên nền đất cát, tiếng la giết từ phía sau vang lên. Gã tướng quân tro mắt nhìn thấy 10000 Cung Binh như tờ giấy, bị xé nát dễ dàng bởi đám Trọng Kỵ Binh ẩn nấp đằng sau.

- Đáng chết, nhanh lui lại.

.....

Trần Văn Lâm lạnh lùng nói:

- Toàn quân. Bao vây, tiêu diệt. Không để một tên rời đi.

Bộ Binh vào thế bị động, lại bị Kỵ Binh bao vây xung quanh, nếu không phải tộc Nerz là đám người cuồng chiến, không sợ chết, thì tinh thần của binh sĩ Vương Quốc Thrink đã hỏng mất rồi. Cho dù là như vậy, nhưng sĩ khí cũng giảm xuống rất nhiều. Nhất là khi 10000 Cung Binh bị xé nát như miếng xốp, càng làm người tuyệt vọng.

Ban đêm, sát cơ tràn ngập ngọn đồi, tiếng la hét, chém giết, vũ khí va chạm, kim loại va chạm vang lên, phá tan sự tĩnh mịch ở vùng biên giới này.

Đồng dạng, những ngọn đồi nơi Kỵ Binh Vương Quốc White Wing đóng giữ, cũng gặp phải đánh lén tương tự như khu vực của Trần Văn Lâm. Có điều đã được cảnh báo trước, hoặc tự mình đoán ra, nên ban đêm của ngày khai chiến, xem như Vương Quốc White Wing thắng lớn.

Trần Văn Lâm nhìn binh sĩ dọn dẹp chiến trường, trong lòng không khỏi thở dài. Người Nerz quả thật rất thiện chiến, nhưng lại không quá đoàn kết, nếu như khu Seval chỉ dk một Đế Quốc làm chủ, người Light Elve đảo Yshin đã không dám bén mảng đến đây, tấn công, quấy rối khắp nơi.

Chia ra làm chín Vương Quốc, lại nội chiến liên miên, thực lực của nội bộ dân tộc Nerz trở nên vô cùng suy yếu, gần như không đủ sức để bảo vệ trọn vẹn lãnh thổ của mình, để cho tộc Light Elve làm loạn.

Nội chiến, là thứ gì đó vô cùng nguy hiểm, một Vương Triều phát triển đến cực thịnh, thì tất sẽ suy yếu. Nhưng tại sao lại suy yếu? Chính là vì họ cảm thấy không cần đối phó người ngoài nữa, tìm kiếm quyền lực cho Vương Triều nữa, chỉ cần quyền lực trong nước, cũng đủ để bọn xung đột lẫn nhau, giành lấy quyền lực riêng cho bản thân mình.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Vương Quốc Đại Chiến (3)

Trần Văn Lâm nhìn thấy doanh trại đã được dọn sạch sẽ, thiệt hại lần này gần như không có bao nhiêu, ngoại trừ vài người chết, gần trăm người bị thương ra, thì thiệt hại lớn nhất chính là mất đi lượng lớn lương thảo cho chiến mã. Hắn nhìn quân tình báo hỏi:

- Đội của Tony Gelatin thế nào rồi?

Một binh sĩ tinh báo tiến lên nói:

- Thưa Lãnh Chúa Markham, Gelatin Tướng Quân đang cùng 15000 Kỵ Binh trở về doanh trại, giống như chúng ta, bên đó cũng đại thắng, thành công tiêu diệt hơn 20000 quân đội Vương Quốc Thrink. Khoảng 20 phút nữa, sẽ về đến đây.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Để người trở về Ai Sun, báo với họ chúng ta cần thêm lương thảo, lều trại. Cần bao nhiêu thì tìm bên hậu cần thống kê, rồi báo với họ.
- Vàng. Lãnh Chúa Markham.

Trần Văn Lâm nhìn xung quanh đã dọn dẹp sạch sẽ, có điều mùi cháy khét, mùi khói lửa, mùi máu tanh vẫn còn rất nồng, lớn giọng nói:

- Đêm nay mọi người chém giết có đã tay.
- Có.

Lãnh Chúa Scott từ đám người tiến lên nói:

- Quả thật rất sung sướng, lúc ban ngày mới đánh một chút, bọn chúng đã lùi rồi. Mất hết cả hứng thú.

Trần Văn Lâm gật đầu lạnh lùng nói:

- Mọi người có muốn tiếp tục?
- Có.
- Tất cả chuẩn bị sẵn sàng, bọc chân ngựa lại, đội Tony Gelatin và đội 2 trở về, chúng ta xuất phát. Bên Vương Quốc Thrink lợi dụng đêm tối tập kích chúng ta. Nhưng....

Trần Văn Lâm nói đến đây ngừng một chút, đưa mắt nhìn mọi người xung quanh:

- Nhưng không chỉ có bọn họ mới biết dạ tập. Chúng ta cũng có thể. Để cho bọn họ biết thế nào là đánh trận, thế nào là dạ tập.
- Quân tình báo, cử đến mỗi ngọn đồi khác một người, báo tin cho họ, nếu muốn tham gia cùng chúng ta, thì mang quân đi.
- Tuân lệnh!
- Giết! Chiến! Chiến! Chiến!

Trần Văn Lâm đưa mắt nhìn xung quanh một vòng rồi nói:

- Mang bản đồ đến.

Hắn chỉ vào một điểm trên bản đồ, theo tỉ lệ, thì cách chỗ bọn hắn đang đóng quân khoảng 30 Kilomet, nằm ngay tuyến giữa, mạn bên phải chiến trường:

- Theo tình báo nhận được từ tổng chỉ huy Ai Sun, nơi này đóng giữ bốn chục nghìn Bộ Binh và hai chục nghìn Cung Binh. Khu doanh trại đó cách xa chỗ tiếp viện của Vương Quốc Thrink, đầy đủ thời gian cho chúng ta đại náo một trận rồi trở về.

Lãnh Chúa Scott hỏi:

- Chúng ta chỉ đến để đánh đám Vương Quốc Thrink một trận, hay là giết sạch?

Trần Văn Lâm đảo mắt nhìn qua mấy vị Lãnh Chúa, thấy ai cũng có vẻ hưng phấn, không đợi được muốn đi dạ tập. Hắn mỉm cười nói:

- Các vị chỉ muốn phá, hay giết?
- Giết.

Trần Văn Lâm gật đầu, giọng nói đầy sát khí:

- Được. Lần này, chỉ mang Thiết Giáp Kỵ Binh đi. Khi đến đó, kẻ nào không cười ngựa, giết.
- Không cười ngựa, giết.

.....

Đêm tối tại Yriel thế giới không giống Thiên Tinh, nơi này có rất nhiều mặt trăng, màu sắc khác nhau, ánh sáng do các Vị Thần nhúng tay vào, làm cho chúng không thể hòa lẫn, mà chồng chất lên nhau, làm cho ban đêm tại nơi này vô cùng huyền ảo. Mặc dù có nhiều mặt trăng, nhưng ánh sáng lại không sáng lắm, nên ban đêm, hành quân bí mật là điều rất khó bị phát hiện, trừ khi có dự đoán trước.

Đoàn người bảy vị Lãnh Chúa, cộng thêm ba mươi bảy nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh, dùng vài bọc chân ngựa, chậm rãi hành quân đến điểm đã định sẵn.

Trần Văn Lâm đứng trên đỉnh đồi, đưa mắt nhìn đoàn người rời đi, bên cạnh hắn lúc này chỉ có Thiết Tượng Thần Binh, và Titus Septim. Kể cả Trọng Kỵ Binh của Thị Trần Markham cũng theo đoàn người đi dạ tập.

Titus Septim đứng bên cạnh, cung kính hỏi:

- Lãnh Chúa, theo ngài, bọn họ có thể thành công trở về không?

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Chắc chắn sẽ thành công, nhưng trở về được bao nhiêu, thì ta không chắc.

Titus Septim mặt hơi biến sắc hỏi:

- Lãnh Chúa, ý ngài là?

Trần Văn Lâm liếc mắt nói:

- Bên Vương Quốc Thrink chắc cũng sẽ không ngờ được chúng ta tấn công vào ban đêm, ngay sau khi bọn chúng dạ tập thất bại, nên cuộc dạ tập này, chắc chắn thành công. Nhưng mà ở tuyến khu vực đó, có rất nhiều quân đội Vương Quốc Thrink chiếm giữ, mặc dù mỗi đội cách nhau ít nhất cũng là 15 Kilomet, nhưng đó không phải khoảng cách xa lắm.
- Nếu bọn họ không ham chiến, chỉ đánh trong vòng nửa tiếng rồi rút đi, thì sẽ vô cùng thành công, không tổn thất bao nhiêu. Nhưng nếu ham chiến, thì rất có thể sẽ bị viện quân vây lại, lúc đó cũng phải bỏ ra giá lớn, mới chạy trốn được.

Titus Septim hơi nghi hoặc hỏi:

- Lãnh Chúa, sao ngài không nhắc nhở bọn họ.

Trần Văn Lâm lúc đầu không nói gì. Trong lòng hắn biết, khu vực bên ngoài này, Vương Quốc White Wing không giữ được bao lâu, ở bên kia chiến tuyến, quân đội Vương Quốc Thrink có hơn mười lăm triệu người. Chỉ bằng nửa triệu kỵ binh Vương Quốc White Wing đóng ngoài này, thì không giữ được bao lâu. Sớm hay muộn, cũng phải lùi về bên trong Ai Sun, dùng chiến thuật thủ thành. Nơi này, không quá mấy ngày, sẽ nằm trong tay Vương Quốc Thrink.

Đã vậy, hắn không thể tốn quá nhiều thời gian ở bên ngoài này được, chỉ một sơ suất nhỏ, là toàn bộ sẽ bị quân đội Vương Quốc Thrink bao vây, khi đó là chết chắc. Nên hắn chỉ có cách, tự mình làm cho những đội quân này tiêu hao nhanh hơn.

Nhưng Trần Văn Lâm hắn sẽ không ngu ngốc đến mức cố tình làm cho binh sĩ của mình chết không công, những người này, cần phải lập được chiến công lớn, tiêu diệt nhiều kẻ địch, trước khi bị tiêu diệt. Thì lúc đó công vượt tội, hắn có thể dâng hoàng rút quân vào trong Ai Sun, không phải tốn thể lực ngoài này.

Nhưng vì để không ai nghi ngờ, hắn sẵn sàng để Trọng Kỵ Binh Thị Trấn Markham cùng đám người kia xuất chiến, cho dù có chết nhiều binh sĩ, thì cũng có binh sĩ của hắn. Mà giết nhiều người bản địa, hay NPC, hắn lên cấp sẽ càng nhanh. Nói cho cùng, chỉ cần cấp bậc của hắn cao, thì hắn việc gì phải sợ ai?

Thị Trấn Markham, cũng chỉ là công cụ để hắn lên cấp nhanh hơn, không phải ra sức cày cạp như những người khác. Hi sinh một đội Trọng Kỵ Binh, chẳng là gì so với số cấp lên được trong sự kiện lần này.

Quân đội, chỉ cần tốn chút thời gian, tiền vàng, là có thể nhanh chóng đào tạo lại, không có gì phải lo lắng. Chiến tranh, làm sao mà không chết binh sĩ nào được, vấn đề là những binh sĩ chết đi đó, đổi được bao nhiêu lợi ích. Bất kể là từ góc độ Người Chơi, hay Lãnh Chúa, hắn không có gì phải xót khi mất đi một đội Trọng Kỵ Binh cả. Vàng hắn không thiếu, người hắn cũng không thiếu, bỏ tiền mua nô lệ là xong. Chỉ có cấp là thiếu.

Nhất là khi hắn ở thế giới thực, bị những Bang Hội khác, cả trong cùng một quốc gia, đến đám ngoại quốc, đều đang gấp gáp tài sản, Thị Trấn Markham của hắn, Trần Văn Lâm lại càng bức thiết muốn bản thân mình mạnh hơn. Chỉ cần hắn mạnh lên, thì không cần phải sợ đám người Bang Hội kia.

Có thể ở người khác xem ra, hắn giống một kẻ bị bệnh đa nhân cách. Thật ra, game thủ, ai mà không phải là người đa nhân cách? Ở thế giới bên ngoài, hắn điệu thấp, đối xử ôn hòa, nhất là đối với Bùi Phương Thảo, Iris Volkirha, hắn rất vui vẻ, yêu thương, đối xử tốt với những người này. Nhưng tại Yriel thế giới, hắn cần làm một kẻ máu lạnh, không từ thủ đoạn, mới có thể sống tốt được.

.....

Một doanh trại đóng quân nào đó thuộc Vương Quốc Thrink, khi mà đội dạ tập rời đi được khoảng hơn hai tiếng đồng hồ, bọn hắn càng ngày càng cảm thấy lo lắng. Hơn một tiếng trước, khu vực chiến tuyến bên phía Vương Quốc White Wing liên tục có lửa cháy bốc lên, bọn hắn đều nghĩ rằng dạ tập thành công, chẳng mấy chốc thì quân đội sẽ trở lại.

Nhưng thời gian trôi qua, lại không thấy động tĩnh gì.

Một tên tướng quân đi qua đi lại, nhìn chăm chăm xuống dưới chân, cuối cùng không chịu được hết lớn:

- Người đâu? Vẫn chưa có tin tức gì sao?

Một binh sĩ vội vàng chạy vào nói:

- Thưa tướng quân, vẫn chưa thấy có tin tức gì về việc đội dạ tập trở về. Nhưng ở bên phía Vương Quốc White Wing, chiến đấu đã kết thúc từ hơn một tiếng trước rồi.

Tên tướng quân tức giận nói:

- Đàng chết, chắc chắn là thất bại rồi. Cảnh báo mọi người, đề phòng..
- Giết.
- Hì.

Hắn còn chưa kịp nói xong, thì tiếng chiến mã rầm rập vang lên, tiếng hô giết xuất hiện. Hắn vội vàng quát:

- Địch tập, nhanh. Ra ngoài chinh đồn, chống trả kẻ địch.

Phốc.

Tên tướng quân này còn chưa kịp cảm vũ khí chạy ra, đã bị một đồng lao ném tay từ Trọng Kỵ Binh Thị Trấn Markham dồn dập ném vào lều chủ soái, dễ dàng xuyên thủng cơ thể hắn, ghim chặt trên mặt đất.

- Địch tập. Địch tập. Nhanh tập trung.
- Địch tập. Địch tập. Nhanh tập trung.
- Không xong, tướng quân chết rồi. Mau rút, mau báo viện quân.

Tony Gelatin dẫn đầu Trọng Kỵ Binh, dùng tốc độ của chiến mã, ừ bay hàng phòng ngự doanh trại. Hắn trầm giọng ra lệnh:

- Bất kể kết quả ra sao, nhưng vị Lãnh Chúa kia quyết định thế nào. Hai mươi phút sau rút lui, không được ham chiến.

- Tuân lệnh! Gelatin Thống Soái.
- Được, còn bây giờ, thoải mái chém giết đi.
- Giết.

Trong ánh lửa trại trùng, đoàn Thiết Giáp Ky Bình gần bốn chục nghìn người như một con lũ cuốn qua, quét sạch Bộ Binh Vương Quốc Thrink đang còn chưa kịp định thần, có người thậm chí còn chưa kịp lấy vũ khí, mặc áo giáp, đã bị mũi thương sắc nhọn đâm xuyên cơ thể.

Ở đâu đó, trên cùng tuyến quân đội này, liên tục xuất hiện những tiếng la giết, rên rỉ thống khổ, kim loại va chạm. Những đội quân thuộc Vương Quốc White Wing khác, nhận được thông báo từ Trần Văn Lâm, cũng không muốn bỏ qua cơ hội này, tổng thể phát động một đợt tấn công.

Đêm tối vắng lặng, bỗng nhiên lại vang lên tiếng chiến đấu vang trời, làm cho binh sĩ canh gác hai bên tường thành đều nhận ra, đêm đầu tiên, không có nghĩa là sẽ ít va chạm.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Thanh niên áo tím

Bùi Phương Thảo ánh mắt liếc nhìn con Tê Giác Xanh to lớn, đã bị gô chặt, không thể động đậy, động viên nói với Iris Volkirha:

- Iris, em thử đi, xem có lên cấp được không nha.

Iris Volkirha cầm một thanh kiếm nhỏ, vẻ mặt chần chừ hỏi:

- Thật sự phải giết nó à?

Bùi Phương Thảo gật đầu nói:

- Đúng, em giết nó, mới lên cấp được, mới mạnh lên được.

Thật ra thì Bùi Phương Thảo nàng cũng chưa giết quái vật lớn như vậy bao giờ, lúc trước nàng toàn là đánh thỏ, với đánh chuột để lên cấp 11. Sau đó thì trở thành quản lý của Lãnh Địa Markham, được hưởng nhờ kinh nghiệm của Trần Văn Lâm, rồi một mạch leo lên đến cấp 54 như hiện tại.

Ban đầu Bùi Phương Thảo tính nhường cho Iris Volkirha một chút kinh nghiệm lấy được từ lãnh địa, nhưng bị Trần Văn Lâm từ chối. Hắn muốn Iris Volkirha giết quái thăng cấp, cho dù là quái đã bị bắt về, không làm gì được nữa.

Thực chất thì nàng không biết Iris Volkirha cũng không phải thuần túy là Người Chơi, không thể nhận kinh nghiệm để lên cấp như Người Chơi, mà cần thời gian rèn luyện giống người bản địa. Cho Iris Volkirha đi học phép thuật làm Pháp Sư cũng được, nhưng vấn đề là Học Viện Pháp Sư chưa xây xong, cần thời gian để hoàn thành. Nên hiện tại cách đơn giản nhất là cho Iris Volkirha giết quái, giảm bớt tính nhát gan của mình trước.

Iris Volkirha nghi hoặc hỏi:

- Lên cấp làm gì? Mạnh lên làm gì nha?

Bùi Phương Thảo giải thích:

- Mạnh hơn để có thể tự bảo vệ bản thân mình. Lỡ giống như mấy hôm trước, có mấy tên đồ đen tấn công em, thì em có thể đánh bại bọn chúng, không lo lắng bị bắt.

Iris Volkirha:

- Nhưng không phải có anh Văn Lâm rồi sao? Em đâu cần phải đánh bại bọn chúng nha.

Bùi Phương Thảo sờ sờ trán, trầm mặt xuống nói:

- Em không giết con Tê Giác Xanh kia, ngày mai chị không dẫn đi mua váy.

Iris Volkirha mặt ửng đỏ xuống, chậm rãi đi lại gần con Tê Giác Xanh. Nhìn thấy con vật to lớn trước mắt, nàng không khỏi sợ hãi, cho dù bị trói chặt, dùng các dụng cụ khóa lại, cũng làm nàng rất sợ hãi. Nhất là cặp mắt lớn kia, nhìn chằm chằm nàng, thật sự rất đáng sợ. Hơn nữa mấy con quái vật này bị nhốt lâu ngày, lại càng hung bạo, trên thân không được tắm rửa, thành ra có một mùi hôi không nhẹ.

Iris Volkirha nhú nhú mũi nói:

- Hôi quá, sao không ai tắm rửa cho nó nha. Thật tội.

Cuối cùng, Iris Volkirha xách kiếm đi vòng ra đằng sau con Tê Giác Xanh, đang chuẩn bị nâng kiếm lên dùng một chiêu "Cúc hoa tàn" thì bỗng cảm thấy

một con gió lạ thổi tới.

- Phốc.

Con gió này có phần kỳ lạ, chỉ ở một khu vực rất nhỏ đằng sau móng Tê Giác Xanh, và còn mang theo mùi không thể nói là dễ chịu.

Bùi Phương Thảo lấy hai tay che miệng, cố nín để không cười lên. Còn Iris Volkirha thì mặt mũi trắng bệch, thả thanh kiếm trong tay xuống khóc lớn:

- Oa, ô, ô, ô.

Bùi Phương Thảo vội vàng chạy qua kéo Iris Volkirha lùi xa khỏi con Tê Giác Xanh, hai mắt sát khí lóe lên:

- Hòa Cầu.

Bánh.

Một con Tê Giác Xanh cấp độ chưa tới 20, lại còn bị trói chặt lại, không thể động đậy, gặp phải Bùi Phương Thảo thì chỉ có đường kiêu sát.

Con Tê Giác Xanh gầm lên đau đớn, nhưng không được mấy giây thì đã bị đốt thành tro.

Nhìn cô bé đáng yêu xinh xắn, nước mắt lăn chã rơi, lại còn có mùi thum thum trên người, Bùi Phương Thảo cố nén không để bản thân cười to, nói:

- Được rồi, không có gì, chị mang em đi tắm rửa. Lần sau chúng ta chọn loài khác.

.....

Tắm rửa thơm tho xong, thay một bộ đồ công chúa xinh đẹp, mới cứng, do thợ may cao cấp của Thị Trấn Markham làm ra. Iris Volkirha mới ngừng khóc, nhưng vẫn nhịn không được cúi đầu xuống ngửi, thấy quả thật không còn mùi gì, mới ngẩng đầu đi ra ngoài, đôi mắt vẫn còn đỏ hoe, sưng húp lên.

Chắc chắn bản thân đã xinh đẹp, đáng yêu trở lại, Iris Volkirha mới tự tin bước ra ngoài, thì thấy có hai người đang đứng đợi. Một là Helen Zilch, hay chính là Bùi Phương Thảo.

Người còn lại, Iris Volkirha cũng rất quen thuộc, mấy ngày nay vẫn dẫn nàng đi chơi, mua sắm liên tục. Là Mai Thanh Huyền.

Cho dù mất công quản lý Bang Hội Thăng Long, Mai Thanh Huyền vẫn nhịn không được đi tìm Iris Volkirha chơi đùa, giống như mấy năm trước nàng đối xử với Mai Hiểu Tuyết vậy. Hận không thể ở bên cạnh cả ngày.

Mai Thanh Huyền tiến lên mỉm cười xoa đầu Iris Volkirha hỏi:

- Iris, có nhớ chị không?

Iris Volkirha nghi hoặc hỏi:

- Không phải chúng ta mới gặp lúc nãy sao?

Chính xác thì bọn họ mới vào Yriel thế giới được hai tiếng, mà Mai Thanh Huyền cùng Mai Hiểu Tuyết đều đang ở biệt thự nơi ba người Trần Văn Lâm, Bùi Phương Thảo và Iris Volkirha ở. Hai tiếng trước mới gặp nhau, nhớ thế nào được nha? Tính ra mà nói, mấy người đang còn ngồi chung phòng khách đây.

Mai Thanh Huyền bẹo má con bé nói:

- Đó là chuyện ở Thiên Tinh. Trong này, chị mới gặp em lần đầu, tất nhiên là phải nhớ rồi. Ủa, bị gì mà mắt sưng húp đây, ai làm em khóc vậy?

Iris Volkirha lấy hai ngón tay trỏ chỉ chỉ vào nhau, không biết nên nói thế nào. Cho dù có ngờ ngờ như nàng, thì cũng biết chuyện này quá mất mặt, nói ra sẽ bị cười nhạo.

Nhìn vẻ mặt quần bách của Iris Volkirha, Bùi Phương Thảo nhịn không được cười lên, rồi kể chuyện Tê Giác Xanh lúc nãy cho Mai Thanh Huyền nghe.

Mai Thanh Huyền cũng không cười như Bùi Phương Thảo tưởng tượng, mà hai mắt sát khí bốc lên, còn kinh khủng hơn cả Tony Gelatin lúc điên cuồng giết địch nữa.

Mai Thanh Huyền giọng nói như ma nữ:

- Iris, để chị báo thù giúp em. Hừ, Tê Giác Xanh sao. Chị sẽ về báo đám thành viên trong Bang Hội Thăng Long, giết 100 con Tê Giác Xanh cho em hả giận.

Iris Volkirha hoảng sợ nói:

- Không cần đâu chị ơi. Bọn chúng cũng tội nghiệp mà, đừng hại chúng.

Cũng không hiểu, nhân vật được cả Vampires và Ancient Vampires cung kính, quý lạy, thế nào lại là một con bé nhát gan, ngu ngốc, yêu động vật như Iris

Volkirha.

Mai Thanh Huyền nghe Iris Volkirha cầu tình cho đám Tê Giác Xanh, cũng không truy cứu, mà nhìn qua Bùi Phương Thảo hỏi:

- Phương Thảo, chúng ta ra ngoài đi dạo đi, chỗ bọn em có gì vui không?

Bùi Phương Thảo cười khổ nói:

- Lãnh địa đang còn trong giai đoạn kiến thiết, làm gì có chỗ nào đi dạo. Mà em còn phải xử lý công việc trong Thị Trấn, nhiều việc lắm, chị trông Iris hộ em nhà. Mạnh em ấy đi luyện cấp cũng được.

Mai Thanh Huyền suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Iris, em cấp bao nhiêu rồi?

Iris Volkirha kỳ quái hỏi:

- Cấp gì cơ?

Nàng thật sự không biết cấp là cái gì, nàng là người bản địa nha, tuy có phần đặc biệt, nhưng cũng là người bản địa, làm sao biết cái gọi là cấp của Người Chơi. Chẳng qua đã được Trần Văn Lâm dẫn dò, nên nàng vội lục lại trí nhớ, nhỏ giọng nói:

- Em mới cấp 10.

Mai Thanh Huyền thốt lên kinh ngạc:

- Thật thấp nha, cho dù một đứa bé bảy tuổi, cũng không thấp như em đâu. Lão anh nuôi của em, Trần Văn Lâm đó cấp cao nhất trên Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật, còn em, chắc là thấp nhất đó. Hai người cũng thật đặc biệt.

Iris Volkirha cúi đầu không biết nói gì cho phải, thì Bùi Phương Thảo lên tiếng giải vây:

- Được rồi, em sẽ sắp xếp một đội 20 Hắc Giáp Binh đi theo hai người luyện cấp. Kinh nghiệm mà bọn họ giết quái, sẽ chia đều cho hai người. Đi chơi vui vẻ nhé.

....

Mai Thanh Huyền dẫn Iris Volkirha chèo thuyền trên hồ nước của Thị Trấn Markham, còn mấy binh sĩ Hắc Giáp Binh thì giết động vật trên bờ, hai người vô cùng nhàn nhã, không làm gì cũng có kinh nghiệm.

Iris Volkirha nhìn thấy động vật bị giết, máu chảy lênh láng, không khỏi nhú nhú mi, rồi quay đầu đi, nàng quả thực không thích nhìn máu tí nào.

Mai Thanh Huyền cũng cảm thấy có chút nhàm chán, nhìn về phía xa, thì thấy có con thác, nước từ trên núi, tạo thành dòng đổ xuống hồ nước này. Bèn nói:

- Mặc kệ mấy người kia đi. Chúng ta qua thác chơi.

Iris Volkirha gật đầu đồng ý, chém giết, thật nhàm chán, thật buồn nôn.

.....

Trên đỉnh núi, cách Thị Trấn Markham cũng không xa, xuất hiện hai người.

Một thanh niên cao ráo, bề ngoài khoảng ba mươi tuổi, thân thể cường tráng, khuôn mặt kiên nghị, có phần hung ác. Mái tóc dài lẳng từ màu tím, con ngươi cũng màu tím, bộ đồ trên người, tất nhiên cũng màu tím.

Bên cạnh thanh niên này, là một cô gái tuổi tầm hai mươi, mái tóc màu bạch kim, vô cùng xinh đẹp, trong con ngươi như có tia sét lóe sáng, sống mũi cao, bờ môi đỏ mọng, khí chất vô cùng cao quý. Lại mặc thêm một bộ giáp kỳ sị, càng làm thân hình trở nên quyền rũ.

Trên núi cao thì đáng lẽ gió phải rất lớn, chính xác là gió xung quanh rất lớn, nhưng chỗ hai người này đứng, lại không hề có gió xuất hiện, giống như sợ hãi, né tránh hai người vậy.

Thanh niên áo tím kia đưa mắt nhìn Iris Volkirha và Mai Thanh Huyền đang chèo thuyền bên dưới, hai mắt hiện lên hồi ức nói:

- Đúng là nó, sự tồn tại của nó không phải chỉ là suy đoán của hai chúng ta, mà nó tồn tại thật sự. Không ngờ nó vẫn còn sống. Lần trước phái người đi tìm, cũng chỉ là hi vọng mong manh, tìm kiếm đáp án thật sự mà thôi. Không ngờ Iris vẫn còn sống thật.

Cô gái kia gật đầu vui mừng nói:

- Em cứ tưởng, trên thế giới này, chỉ còn mình em, có cô ấy, em cảm thấy đỡ cô đơn hơn.

Thanh niên kia nói:

- Có hi vọng a. Vivian, em muốn thế nào? Tìm cách để sinh hoạt cùng Iris sao?

Cô gái tên Vivian nói:

- Lần này chỉ mình em thôi, anh trở về đi. Nếu như anh muốn em gái mình sống lại, thì cần phải bình tĩnh, không được manh động. Anh rất khó khổng chế bản thân, nếu sơ suất, thì bao thời gian, bao cố gắng của chúng ta sẽ đổ vỡ.

Thanh niên áo tím nói:

- Em yên tâm, bọn em đều là em gái của anh. Sẽ không có chuyện ngu ngốc xảy ra nữa đâu. Tiếp cận Iris, em phải cẩn thận, tên Lãnh Chúa này, là một Dragon Slayer, hấn, không đơn giản. Có chuyện gì, phải báo cho anh ngay.

.....

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Vương Quốc Đại Chiến (4)

Anthony Lowren, Tổng Chỉ Huy Ải Sun, Vương Quốc White Wing. Hấn nhìn sơ qua bản đồ chiến sự, rồi hỏi người bên cạnh:

- Raymon, tổng hợp tình hình chiến sự cho ta.

Raymon Rilke, trợ lý của Anthony Lowren, đồng thời là tham mưu cao cấp của chiến trường Ải Sun, mở một quyển sổ ra nhìn nói:

- Thừa tướng quân, hôm qua trận chiến ở hai bên sườn núi, mỗi bên thiệt hại khoảng hai trăm nghìn người. Chúng ta tiêu diệt được bốn đội Cẩm Từ Quân, nên có thể xem như chúng ta có lợi.

Anthony Lowren lắc đầu nói:

- Về binh lực, bên Vương Quốc Thrink đông gấp đôi chúng ta, nếu tiêu hao ngang nhau, thì chúng ta thua là cái chắc. Còn về mười đội Kỵ Binh của những Lãnh Chúa kia thế nào?

Raymon Rilke nói:

- Đây mới là tin tốt cho chúng ta. Hôm qua, đoán trước được quân đội Vương Quốc Thrink sẽ đánh lên, Lãnh Chúa Markham ở đội Kỵ Binh số 9 đã đưa thông báo đến toàn bộ mười đội Kỵ Binh. Bọn họ tương kế tựu kế, tiến hành mai phục, tấn công quân địch, tiêu diệt tổng cộng hai trăm năm mươi nghìn binh sĩ Vương Quốc Thrink.

Anthony Lowren gật đầu nói:

- Rất tốt, Lãnh Chúa Markham, ghi nhớ tên hấn, báo cho Quốc Vương Bệ Hạ. Đã có công, là phải thưởng.

Raymond Rilke nói tiếp:

- Vẫn còn chưa hết, thưa ngài.

Anthony Lowren hơi kinh ngạc hỏi:

- Vẫn còn? Nói tiếp đi.

Raymon Rilke kể:

- Sau khi phục kích đánh bại tổng cộng hơn hai trăm năm mươi nghìn quân địch, Lãnh Chúa Markham lại tiếp tục điều quân, dùng toàn bộ là Thiết Giáp Kỵ Binh, lặng lẽ đánh lên doanh trại quân đội Vương Quốc Thrink. Đồng thời, cũng báo tin này cho những đội khác.
- Kết quả thế nào?
- Kết quả trên cả mong đợi, mười đội Kỵ Binh tiêu diệt thêm gần năm trăm nghìn quân địch, mặc dù lúc sau bị viện quân Vương Quốc Thrink tới kịp, nhưng đã xem như là thành công to lớn. Cả ngày hôm qua, mười đội Kỵ Binh, tổng cộng lại chỉ chết gần một trăm nghìn người, tiêu diệt được gần tám trăm nghìn quân địch. Có thể xem như là thắng lớn.

Anthony Lowren suy nghĩ một chút nói:

- Tên Lãnh Chúa Markham này, đúng là nhân tài kiệt xuất, làm Lãnh Chúa thật đáng tiếc. Nếu để hấn vào làm tham mưu, thì sẽ phát huy được nhiều hơn. Đúng rồi, lấy bản đồ chi tiết lại cho ta. Tiện thể, kêu mấy vị tham mưu, tướng quân khác đến, chúng ta có chuyện cần bàn bạc
- Vâng.

.....

Anthony Lowren nhìn hơn hai mươi vị quan trọng trong Bộ Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Sun nói:

- Việc diễn ra hôm qua, chắc hẳn mọi người trên đường đến đây, cũng đã nhận được tin tức?

Mấy vị tướng quân gật đầu:

- Đều đã nhận được, hôm qua, xem như một cái tát dành cho bọn Vương Quốc Thrink.

Anthony Lowren gật đầu, rồi chỉ vào bản đồ nói:

- Ngày hôm qua, chúng ta đưa ra ngoài Ải Sun mười đội Kỵ Binh, mỗi đội khoảng bốn mươi lăm nghìn binh sĩ, tổng cộng là bốn trăm năm mươi nghìn.
- Còn bên Vương Quốc Thrink, họ phái ra ngoài ba triệu binh sĩ, gồm ba loại, Bộ Binh, Cung Binh và Kỵ Binh.
- Trận đánh tối hôm qua, chúng ta thắng lớn, chỉ dùng một trăm nghìn binh sĩ, tiêu diệt gần tám trăm nghìn quân địch. Thêm vào cuộc chiến lúc ban ngày, Vương Quốc Thrink đã thiệt hại hơn một triệu binh sĩ.
- Giờ phút này, có thể xem như sĩ khí bọn chúng đã xuống thấp. Nhưng...

Anthony Lowren đưa mắt nhìn một vòng nói tiếp:

- Đây mới chỉ là ngày đầu tiên, những ngày sau, chiến đấu sẽ càng ác liệt hơn nữa. Chúng ta hiện tại cần tìm cách đối phó địch.

Một vị tham mưu nói:

- Bọn họ chắc chắn sẽ không từ bỏ chiến trường bên ngoài, ta nghĩ ngày hôm nay, bên Vương Quốc Thrink sẽ cho lượng lớn binh sĩ tràn ra ngoài, dùng số lượng để kiểm soát hoàn toàn vùng đồng bằng giữa hai ải.

Anthony Lowren gật đầu đồng tình:

- Ta cũng nghĩ như thế, các vị cho rằng, nên làm thế nào để đối phó.

Mọi người đều im lặng, việc đối phương có số lượng binh sĩ, các loại máy móc chiến tranh đông đảo hơn, làm bọn họ rất bó tay bó chân. Việc đẩy Kỵ Binh ra ngoài cần quét, cũng chỉ được nhất thời, không thể sử dụng trong lâu dài, nếu không, toàn bộ mấy trăm nghìn Kỵ Binh đó, đều sẽ bị tiêu diệt, trước số lượng quân áp đảo của Vương Quốc Thrink.

Anthony Lowren thấy mọi người tạm thời chưa tìm ra được giải pháp, đành phải lên tiếng:

- Lãnh Chúa Markham, ngài có ý kiến gì? Có thể đưa ra cho mọi người cùng tham khảo.

Trần Văn Lâm sau chiến công đêm qua, đã được Anthony Lowren mời đến đây vào sáng nay, được xem như thành viên tạm thời của Bộ Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Sun.

- Ô, ngài chính là Lãnh Chúa Markham. Người nghĩ ra kế sách hôm qua.

Trần Văn Lâm mỉm cười tiến lên chào hỏi:

- Chào các vị, Jake Markham, rất vui được làm việc cùng mọi người.

Nói xong, hắn quay qua nhìn bản đồ:

- Nếu như là ta, thì ta sẽ nhường khu vực dã ngoại đó cho Vương Quốc Thrink, rút toàn bộ mười đội Kỵ Binh vào trong Ải Sun.

Raymon Rilke lắc đầu phản đối nói:

- Không thể nhường chỗ đó cho chúng. Nếu để Vương Quốc Thrink thoải mái dựng vũ khí công thành bên ngoài, thì Ải Sun không quá hai tuần, sẽ bị đánh sập, khi đó sẽ không có thứ gì cản đường bọn chúng tràn vào biên giới.
- Đúng vậy, nhường chiến tuyến là không thể, nếu như để chúng kiểm soát được cả ba vùng dã ngoại bên ngoài ba ải, thì lúc đó chúng ta coi như thua.

Những người khác cũng dồn dập phản đối, không đồng ý cách làm của Trần Văn Lâm. Ải Sun dù có cao, ngăn không cho binh sĩ Vương Quốc Thrink leo qua, nhưng mà bị vũ khí công thành công kích, thì vẫn có thể sập. Mất đi trận địa bên ngoài, thì Ải Sun sẽ bị đánh sập trong một thời gian ngắn. Khi đó, với số lượng áp đảo, Vương Quốc Thrink sẽ là người chiến thắng.

Tổng Chỉ Huy Anthony Lowren lên tiếng nói:

- Mọi người im lặng, ta nghĩ Lãnh Chúa Markham không chỉ muốn nhường lại đâu. Chi tiết thế nào, Jake Markham, người cứ nói. Nếu như có ích, chúng ta không ngại.

Trần Văn Lâm chỉ vào bản đồ nói:

- Như mọi người nói, cho dù mất vùng dã ngoại kia vào tay quân đội Vương Quốc Thrink, thì chúng ra ta vẫn còn nửa tháng chống đỡ. Ở đây, chúng ta có thể dùng Kỵ Binh len qua biên giới của khu Hoorfell, tấn công bất ngờ bọn chúng từ phía tây. Ở trong ải, thì có lẽ không đánh lên được, chúng canh phòng rất nghiêm ngặt.

- Nhưng nếu lúc chúng đưa lượng lớn quân ra ngoài ải để công phá ải Sun, thì sẽ mất cảnh giác. Nếu chiếm được ải của Vương Quốc Think, thì chúng ta chắc chắn chiến thắng cuộc chiến này.

Anthony Lowren liếc nhìn mọi người rồi gật đầu nói:

- Chuyện này rất quan trọng, mọi người cần bàn bạc kỹ hơn. Một tiếng nữa, sẽ có câu trả lời thích đáng cho cậu, Lãnh Chúa Markham.

Trần Văn Lâm gật đầu, chào mọi người rồi lui ra ngoài.

Theo hán đó là cách đơn giản nhất để Vương Quốc White Wing có thể chiến thắng trong cuộc chiến lần này. Vương Quốc Think có số lượng binh sĩ áp đảo, trang bị, khí giới đầy đủ. Muốn giữ khu vực đã ngoại nằm giữa hai ải kia, là không thể nào. Hơn ba trăm nghìn Kỵ Binh, cho dù mạnh thế nào, cũng không cản được mười mấy triệu binh sĩ kia.

Đã không giữ được, thì cần phải chơi liều, chơi lớn. Tìm cách chiếm luôn ải của quân đội Vương Quốc Think. Từ đó hai phía tấn công, chôn vùi đại quân của Vương Quốc Think.

.....

Một tiếng sau, Anthony Lowren gọi Trần Văn Lâm vào phòng chỉ huy nói:

- Lần này, Lãnh Chúa Markham sẽ dẫn mười đội Kỵ Binh do cách Lãnh Chúa tạo thành, vào khoảng ba trăm năm mươi nghìn người. Ta sẽ cấp thêm cho cậu một trăm năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh nữa. Việc làm của cậu, đó chính là trong vòng một tuần, chiếm lấy ải Iron. Ta không cần biết cậu dùng cách gì. Nhưng nếu thất bại, quân lệnh xử phạt.
- Rõ.

.....

Cùng lúc đó, phía bắc Pháo Đài Forsmoon tầm ba ngày đi bộ, Farengar von Chopin và Alisia Garnett mang theo mười nghìn binh sĩ đến đây, trong đó có bảy nghìn Bộ Binh, ba nghìn Cung Binh.

Mục tiêu của bọn họ, là Bang Hội Thiên Ân.

Ngoài những binh sĩ này, Farengar còn mang theo một trăm Xe Bán Đá, một trăm Xe Nỏ, với ý định chỉ trong một lần, bao vây và tiêu diệt toàn bộ Bang Hội Thiên Ân - vốn đã suy yếu từ cuộc chiến lần trước, mà bọn họ chỉ có gần bốn nghìn thành viên chuyên về chiến đấu.

Trước khi mang quân về biên giới phía bắc Vương Quốc White Wing, Trần Văn Lâm đã mệnh lệnh cho Farengar và Alisia Garnett dùng mọi cách có thể, diệt trừ, hoặc thôn tính tất cả những thế lực xung quanh khu vực Rừng Villiant và Thị Trấn Markham. Nhất là sơn tặc và Bang Hội, hẳn không muốn khi mà Học Viện Pháp Sư và Chợ được xây lên, lại không có người đến do đám người này phá rối. Tất nhiên, thành viên của Liên Minh Bang Hội Đại Nam là ngoại trừ.

Mặc dù Trần Văn Lâm mang toàn bộ Kỵ Binh đi, nhưng Thị Trấn Markham vẫn còn hơn mười lăm nghìn binh sĩ, đầy đủ để quét sạch đám lâu lâu này. Thêm vào việc Cự Đỉnh Thôn Zeral dưới lòng đất, đã tập hợp được bốn mươi nghìn nô lệ, hơn hai mươi nghìn bộ trang bị quân đội, có thể bổ sung cho Thị Trấn Markham bất cứ lúc nào.

....

Bang Hội Thiên Ân chọn một chỗ xây dựng khá là đẹp, ba mặt dựa núi, vách đá dựng đứng, không thể tấn công từ ba mặt đó.

Chỉ có phần cổng, là có thể tấn công. Nhưng bọn họ lại đào thêm một con hào nước lớn, chắn ngang qua mặt trước. Muốn đi vào, chỉ có thể dùng cầu để đi qua.

Mà khi nhận được tin Thị Trấn Markham mang quân đến, với ý định tiêu diệt mình. Vương Hạ Quân đã ra lệnh cho thành viên trong Bang Hội phá hủy cây cầu đá, đồng thời đào rộng hào nước ra, dẫn thêm nước từ con sông bên cạnh vào. Làm cho nước trong hào vô cùng hun tợn, như miệng quái thú, nuốt tươi bất kỳ ai dám bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Golden Mountain

Nhìn dòng nước cuộn cuộn trước mặt, Farengar von Chopin trầm giọng nói:

- Tìm chỗ đặt Xe Bán Đá, ngày đêm công kích. Thuần Binh, Hắc Giáp Binh, Xe Nỏ, Máy Bán Tên Liên Thanh lập trận. Bất kỳ kẻ nào từ bên trong Bang Hội Thiên Ân đi ra, giết. Không đàm phán.

- Tuân Lệnh.
- Trường Thương Binh, kiểm thật nhiều gỗ, đá, đất đến đây. Chuẩn bị cho việc lấp hào.
- Tuân Lệnh.

Alisia Garnett cũng dẫn dò đội Cung Binh:

- Cung Binh vào vị trí, kẻ địch xuất hiện, lập tức bắn tên, không được để chúng quấy rầy Xe Bán Đá.
- Tuân Lệnh.

.....

Cùng lúc đó, bên trong Ải Sun.

Trần Văn Lâm đứng trên quảng trường, mặc giáp Cung Thủ đặc chế, chiến bào theo gió tung bay. Gương mặt khôi ngô, thân hình cao lớn, sống lưng thẳng tắp, mắt nhìn về phía trước.

Sau lưng hắn, là năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh, trong đó có ba trăm năm mươi nghìn Kỵ Binh là tư binh của các Lãnh Chúa mang quân lên biên giới phía bắc trợ giúp.

Năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh mũi thương nâng cao lên trời, như rừng thương mọc lên, khí thế ngút trời, sát khí lan tỏa. Ánh nắng ban ngày hắt lên áo giáp, mũi thương sắc nhọn cũng như lóe sáng, làm lòng người sợ hãi, kính nể.

Anthony Lowren nhìn Trần Văn Lâm một cái rồi lớn tiếng nói:

- Cung Binh, canh phòng. Từ giờ trở đi, một con ruồi cũng không được thoát khỏi Ải Sun. Phong ải. Ai làm trái, giết không tha.
- Tuân lệnh. Phong ải.
- Phong ải.

Lần này để Trần Văn Lâm mang theo Thiết Giáp Kỵ Binh đi đánh lên, là một kế hoạch cần tuyệt đối bí mật, không được để bên Vương Quốc Thrink biết được. Nhưng với một số lượng lớn Thiết Giáp Kỵ Binh như vậy rồi đi, là không thể dấu diếm. Nên chỉ còn cách phong tỏa Ải Sun. Chỉ có thể vào, không thể ra. Nếu không, mọi chuẩn bị sẽ đổ xuống sông xuống biển.

Anthony Lowren gật đầu, hai tay nâng ngang loan đao màu đen, sống đao chạm khắc tinh tế, lưỡi đao vô cùng sắc bén, như thể cắt đôi được cả ánh sáng, lóe người lóa mắt. Ông tiến đến gần Trần Văn Lâm nói:

- Ta, Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Sun - Anthony Lowren, ban cho Lãnh Chúa Jake Markham thanh Nguyệt Quang Đao, bội đao của ta. Nhận lấy.

Trần Văn Lâm gật đầu hai tay nâng lên, nhận lấy thanh đao sắc bén, trang nghiêm nói:

- Quyết hoàn thành sứ mệnh.

Anthony Lowren gật đầu thỏa mãn, nói tiếp:

- Từ giờ, thay mặt Quốc Vương Bộ Hạ, ban cho Lãnh Chúa Jake Markham tước vị Hầu Tước. Đồng thời, phong Lãnh Chúa Jake Markham làm Thống Soái năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh. Ai phản đối, đứng ra.

Nhìn thấy không có ai thắc mắc gì, ông nói tiếp:

- Từ giờ, năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh này giao cho ngươi, cố gắng hoàn thành nhiệm vụ. Tương lai của Vương Quốc White Wing ra sao, số phận người dân thế nào, một phần nằm trong tay ngươi. Lãnh Chúa Jake Markham.

Trần Văn Lâm gật đầu, nhận lấy vỏ đao từ một binh sĩ. Rồi quay người trèo lên chiến mã, tay cầm Nguyệt Quang Đao, chỉ về hướng nam, lớn giọng ra lệnh:

- Thiết Giáp Kỵ Binh. Xuất phát.
- Xuất phát.

U u u u u u.

Tiếng tù và vang lên, như tiếng nhạc hào hùng tiễn chiến binh ra trận.

Sau khi trải qua nghiên cứu kỹ bản đồ, địa hình, Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Sun đã quyết định men theo tuyến đường bên biên giới của khu Hoorfell.

Đầu tiên, Trần Văn Lâm phải dẫn năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh đi về hướng nam, tìm một chỗ mà sườn núi thoải, theo tình báo thì cách Ải Sun khoảng ba mươi Kilomet, rồi theo hướng tây vượt qua núi cao, tiến vào phần lãnh thổ của khu Hoorfell. Sau đó sẽ thẳng tiến hướng bắc, đánh lên ngay phía sau Ải Zare của Vương Quốc Thrink.

Nếu như hai Ải Sun và Zare đều lọt vào tay Vương Quốc White Wing, thì thắng lợi của chiến trường phía tây sẽ thuộc về Vương Quốc White Wing. Chỉ cần hai ả còn lại chưa bại, thì chiến thắng tổng kết, rất có khả năng sẽ thuộc về White Wing.

Lần này rồi đi, Trần Văn Lâm cũng không mang theo mấy vị Lãnh Chúa kia, chỉ có Tony Gelatin và Titus Septim đi cùng. Những Lãnh Chúa kia nếu đi

cùng, thì binh sĩ của bọn họ sẽ nghe lời những Lãnh Chúa đó, hơn là Trần Văn Lâm hẳn. Cho dù hắn đã nhận được bội đao Nguyệt Quang Đao từ Anthony Lowren. Nên suy cho cùng, không mang mấy người đó đi, hắn sẽ thoải mái ra mệnh lệnh hơn.

Nhìn Ai Sun xa dần, Trần Văn Lâm ánh mắt kiên định, hai chân thúc mạnh hết lớn:

- Tăng tốc.
- Thông Soái có lệnh. Toàn quân tăng tốc, tiến về phía nam.

Hí, hí, hí, hí.

Thiết Giáp Kỳ Binh nặng nề di chuyển, chiến mã hí vang, mũi thương thẳng lên bầu trời, quyết chí chiến thắng vang dội mà trở về.

.....

Bên ngoài Bang Hội Thiên Ân.

Farengar von Chopin nhìn thấy toàn bộ Xe Bắn Đá đã vào vị trí, trầm giọng ra lệnh:

- Bắn.
- Xe Bắn Đá. Bắn.

Cột kẹt.

Vút, vút, vút, vút.

Những tảng đá nặng hàng trăm Kilogram, lao nhanh vun vút về phía Bang Hội Thiên Ân, giống như trò chơi đá khi nhỏ, nhưng đây lại là viên đá lớn, chứ không phải mấy hòn sỏi kia.

Bành, bành, bành, bành.

Nhưng những tảng đá này cũng không đập vào tường thành của Bang Hội Thiên Ân được, mà bị một vòng năng lượng phép thuật cản ở bên ngoài.

Farengar nhíu mày nói:

- Tiếp tục. Xe Nổ, bắn.
- Toàn bộ Xe Nổ, bắn.

.....

Hai tiếng trôi qua, Farengar von Chopin thấy tấm màn năng lượng kia vẫn chưa có dấu hiệu bị phá, không khỏi nhíu mày nói:

- Báo cho Bang Hội Thăng Long, điều năm nghìn Pháp Sư đến đây.
- Tuân Lệnh.

Những Bang Hội khác trong Liên Minh Bang Hội Đại Nam thì chỉ có nghĩa vụ chặn người Light Elve tiến vào Rừng Villiant. Còn Bang Hội Thăng Long thì khác, Trần Văn Lâm đã dùng Vàng riêng để thuê bọn họ hỗ trợ, mọi việc khi cần.

Farengar von Chopin liếc nhìn dòng nước cuộn cuộn trước mặt hỏi:

- Đất đá chuẩn bị đến đâu rồi?
- Thừa Thông Soái, đã chuẩn bị xong, đội vận chuyển đang chờ đến đây.
- Ừm, cho chế tạo dàn tre, bắc ngang hào nước, rồi chèn đất đá vào bên dưới, tạo thành đường đi qua.
- Tuân Lệnh.

..

Vương Hạ Quân nhìn tầng tầng lớp lớp binh sĩ Thị Trấn Markham dàn trận trước đất của mình, không khỏi tức giận, nói với Phó Bang Chủ Viên Lập:

- Người ra ngoài, thả thông tin lên diễn đàn, báo vị trí của Thị Trấn Markham ra. Ta không tin, đám người kia sẽ bỏ qua miếng mồi thơm ngon này. Hừ, muốn diệt ta, người cũng phải chết theo.

Viên Lập hơi do dự nói:

- Thật sự phải báo ra?

Vương Hạ Quân mắng chửi:

- Ngu xuẩn, đằng nào mấy Bang Hội bên Đại Nam đều biết cả rồi, còn đang hợp tác với Jake Markham. Bây giờ dầu thì đâu còn lợi ích gì. Lũ Bang Hội Đại Nghĩa ngu xuẩn, được ta báo tin cho, còn không làm được gì Jake Markham, lại trở thành tay sai của gã. Đúng là vô dụng.

Bạch Thiếu Hoàng nói:

- Bang Hội của Hoa Bắc Đế Quốc chủ yếu nằm ở khu Civic, tính ra cũng gần nơi này, chỉ cách một đường biên giới. Xong sự kiện Vương Quốc Đại Chiến và Khu Vực Đại Chiến lần này, chắc chắn mấy người đó sẽ không bỏ qua Thị Trấn Markham đâu.

Nghĩ đến đây, Bạch Thiếu Hoàng nói tiếp:

- Việc chúng ta cần bây giờ, là cần cho Jake Markham một phát thật đau, làm cho thực lực Thị Trấn Markham suy yếu. Còn việc còn lại, cứ để cho mấy Bang Hội trong nước lo.

Vương Hạ Quân gật đầu rồi ra lệnh:

- Lệnh cho toàn bộ thành viên có chức nghiệp Sát Thủ, ban đêm bí mật theo đường núi rồi đi trụ sở Bang Hội. Để bọn họ lên vào khu vực đông dân cư của Thị Trấn Markham, quấy rối một trận. Giết thỏa thích, không tha một ai. Bị chết, sẽ có đền bù.
- Vâng, thưa Bang Chủ.

.....

Lúc này, Trần Văn Lâm đã dẫn năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh vượt qua dãy núi, cũng là biên giới giữa hai khu Seval và Hoorfell. Đoàn quân chống chịu đợt gió lạnh, tuyết rơi, băng vĩnh cửu trên cao dãy núi, tiến về hướng bắc.

Tính ra mà nói, trước kia ba khu Seval, Hoorfell và High Grand. Ba khu vực nằm ở phía tây bắc Yriel Đại Lục đều nằm dưới sự thống trị của một Đế Quốc - Đế Quốc Storm Land.

Vùng đất của cái lạnh, tuyết, gió bão.

Nơi này chủ yếu có hai dân tộc sinh sống. Một là tộc Nerz, cũng là bá chủ, Hoàng Tộc Đế Quốc Storm Land cũng là người Nerz.

Dân tộc còn lại, gọi là Mer. Một dân tộc không giống tộc Nerz lắm. Dáng người thấp bé hơn, làn da có phần ngăm đen, không giỏi chiến đấu, hung mãnh như tộc Nerz.

Nhưng hai bộ tộc lại không hề có xích mích, Nerz là anh, Mer là em. Cả hai sinh sống hòa thuận, đùm bọc lẫn nhau.

Sau này, khi mà hội Guardian dưới sự hậu thuẫn của Đế Quốc Storm Land, bị Thần Tai Ương Bane phá hủy. Đế Quốc Storm Land khi đó cũng bắt đầu rệu rã, liên tục bị các tộc khác quấy nhiễu. Dần dần, người Nerz bị tộc Light Elve đánh bại tại Hoorfell và High Grand, phải lùi về co cụm tại Seval. Chỉ còn tộc Mer ở lại chống đỡ.

Trận chiến mà tộc Nerz phải bỏ đi hai vùng đất của mình, sử gọi là "Đại Chiến Vùng Golden Mountain". (tìm thời gian kể sau)

Nên hiện tại, khi mà Đế Quốc Storm Land sụp đổ, khu Seval cũng bị chia cắt thành chín Vương Quốc. Thì phần lớn đất đai hai khu Hoorfell, High Grand cũng rơi vào tay người Light Elve đảo Yshin.

Chỉ có khu vực biên giới giữa Hoorfell và High Grand là quân đội tộc Mer vẫn đang cố gắng chống lại Light Elve.

Hiện tại, Trần Văn Lâm và đoàn Thiết Giáp Kỳ Binh, có thể nói là đang đi vào địa phận của tộc Light Elve đảo Yshin - Kẻ thù không đội trời chung của tộc Nerz.

Con đường mà bọn hắn đang đi, nằm ở dãy núi có tên - Golden Mountain - Chiến trường cổ đẫm máu - Sự sỉ nhục của tộc Nerz.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Tuyết đỏ

Golden Mountain, tuyết nhuộm màu máu đỏ.

Dead Road, xác chết tràn muôn nơi.

Đây là hai câu nói về Golden Mountain, như nhắc về một thời kỳ đen tối của tộc người Nerz. Từ một bộ tộc kiêu ngạo, thiện chiến, bách chiến bách thắng. Đối với người Nerz, mỗi một lần quân đội trở về, là một lần khai hoàn ca.

Nhưng trận Đại Chiến Golden Mountain, không có người trở về, cũng không có bài ca chiến thắng nào được xướng lên. Mẹ mất con, vợ mất chồng, con mất cha.

Đại Chiến Golden Mountain giống như một đòn mạnh, đâm thẳng vào lòng kiêu ngạo của người Nerz. Họ chấp nhận thất bại trước tộc Light Elve.

Hoàng Tộc Đế Quốc Storm Land chấp nhận thỏa hiệp với người Light Elve, đồng ý ngừng thờ phụng Thần Chiến Tranh Zeta, để đổi lấy việc quân đội Light Elve rút khỏi khu Seval, đổi lấy hòa bình.

Những người thờ phụng Thần Chiến Tranh Zeta, thờ phụng hội Guardian, đều bị tộc Light Elve đảo Yshin lùng bắt, tàn sát không thương tiếc.

Rồi đến một ngày, khi mà một bộ phận người Nerz không thể chịu được nữa. Dưới sự lãnh đạo của một vị tướng tài - Agoras Septim, vùng lên chống lại Đế Quốc Storm Land, tuyên chiến với người Light Elve đảo Yshin.

Khu Seval bị chia cắt làm đôi, lại thêm người Light Elve ngập ngừng. Cả khu vực chìm trong chiến tranh loạn lạc, chiến hòa khắp nơi.

Phía tây bắc khu Seval, hay chính là Vương Quốc Thrink hiện tại, là khu vực ủng hộ Đế Quốc Storm Land, chủ trương hòa bình cùng đảo Yshin.

Còn những nơi còn lại, đứng về phía vị tướng nổi loạn Agoras Septim. Thật ra ban đầu, Agoras Septim không hề có ý định tranh giành quyền lực với Đế Quốc Storm Land. Ông chỉ muốn lãnh đạo người dân, những người cùng ý tưởng với mình, đứng lên đánh bại người Light Elve. Để người Nerz được một lần nữa, tự do thờ phụng Thần Chiến Tranh Zeta, được trở về đứng với bản thân mình.

Giống như thời cổ đại, bắt bớ phù thủy, mà cả rồng, những nhà nghiên cứu khoa học. Người có phải là phù thủy hay không, ta không cần biết. Chỉ cần ta nói người là phù thủy, thì người sẽ bị hỏa thiêu, trong sự chửi rủa của người dân xung quanh.

Chỉ cần ta muốn, thì người sẽ bị đóng cọc gỗ sồi vào ngực, chôn vào quan tài.

Chỉ cần ta muốn, người sẽ là kẻ nghiên cứu những điều cực đoan, kẻ giảng thuyết những học thức của quý. Người, sẽ bị treo cổ.

Cũng giống như ở khu Seval lúc đó. Chỉ cần người Yshin nói người thờ cúng Thần Chiến Tranh Zeta, người che chấp tàn dư hội Guardian. Thì người, cả dòng họ người, cả thôn làng của người. Sẽ bị chôn trong biển lửa.

Đó là điều si nhục vô cùng lớn đối với người Nerz. Và Agoras Septim, là người không chịu nổi nữa, vùng lên với một mục đích duy nhất, đẩy người Light Elve đảo Yshin ra khỏi quê hương của họ. Để một lần nữa, quyền lực của dòng họ Đế Vương - Tiber được trở lại. Ông thành lập Nghĩa Quân Snow Storm.

Snow. Là tuyết lạnh giá của Seval phương bắc, là tuyết vĩnh hằng trên dãy núi Golden Mountain. Là mồ chôn xác của vô số chiến binh Nerz. Là tuyết vĩnh quang.

Storm. Là Storm trong Storm Land, là cơn bão cuồng nộ của người Nerz. Cơn bão hủy diệt dành cho Light Elve đảo Yshin.

Nhưng một Hoàng Tộc quyền uy, một Hoàng Đế như thế nào có thể chịu được, có một kẻ làm loạn, gây dựng thế lực ngay trong lãnh địa của mình. Cho dù lý do là gì, mục đích là gì, thì cũng không được.

Hoàng Đế Quốc Storm Land - Edric Tiber, tuyên chiến cùng Nghĩa Quân Snow Storm.

Ban đầu, quân đội do Agoras Septim lãnh đạo né tránh quân đội Đế Quốc Storm Land. Chỉ nhắm vào những tòa lâu đài, biệt thự, căn cứ, doanh trại của người Light Elve để tấn công, phá hủy.

Quân đội Đế Quốc Storm Land cũng chỉ tuyên chiến trên danh nghĩa, không ai muốn tàn sát người cùng dân tộc của mình cả. Không ai muốn. Bọn họ vẫn là anh em, vẫn có chung chữ - Storm. Họ chỉ nói như vậy, để đối phó người Light Elve mà thôi.

Rồi một ngày nọ, Agoras Septim đánh hạ được một tòa thành cực kỳ quan trọng của người Light Elve, nằm gần dãy núi Golden Mountain. Binh sĩ ăn mừng vui vẻ, tướng lĩnh nâng ly chúc mừng.

Thì đích thân Hoàng Đế Edric Tiber xuất hiện, mang theo quân mình tới, yêu cầu Agoras Septim mở cửa, hai bên cùng ăn mừng chiến thắng. Ăn mừng ngày mà Light Elve sắp phải rút khỏi Seval.

Đến rồi, khi bữa tiệc kết thúc. Ba triệu Nghĩa Quân Snow Storm, hơn mười vị tướng lĩnh, bị nhốt chìm trong biển lửa.

Chỉ còn một người trốn thoát - Agoras Septim. Ông trở về căn cứ nghĩa quân, rồi trở lại, nhưng tuyệt nhiên không có một binh sĩ đi theo. Cho dù Nghĩa Quân Snow Storm còn rất nhiều người.

Ông đi bộ một đường giữa mùa đông lạnh giá, không ăn, chỉ uống nước suối, sương lạnh. Đến trước cửa cung điện Đế Quốc Storm Land, yêu cầu Edric Tiber một trận Nghi Thức Cổ Chiến.

Nổi tiếng là một vị tướng hùng mạnh trên chiến trường, Agoras Septim luôn dẫn đầu mỗi trận chiến, thực lực của ông là không phải bàn cãi.

Đáp lại lời của Agoras Septim, là một làn mưa tên, xuyên thủng cơ thể, máu nhuộm đỏ trước cửa cung điện.

Cái chết của Agoras Septim không làm cho Nghĩa Quân Snow Storm sụp đổ, mà họ càng điên cuồng hơn. Ban đầu chỉ là một vùng nhỏ, phong trào khởi nghĩa nổ ra khắp khu Seval. Và rồi chuyện gì đến cũng phải đến, Đế Quốc Storm Land sụp đổ. Hoàng Tộc Tiber xuống dốc, trở thành Vương Quốc Thrink hiện tại.

Còn những nơi còn lại, nghĩa quân, không có lãnh đạo rõ ràng, chính là loạn quân. Dần dần, hình thành tám nghĩa quân lớn, trở thành tám Vương Quốc mới, sánh vai cùng Vương Quốc Thrink.

Tuyết màu trắng, cánh lướt bão. Snow Storm, White Wing.

.....

Mặc dù là trên núi cao, có chút gập ghềnh, nhưng đường đi lại rất rộng rãi. Trần Văn Lâm có thể thấy rõ trên con đường tuyết vĩnh cửu này, màu đỏ của máu tươi vẫn còn, gặp thời tiết lạnh, những dòng máu đó, không thể biến thành màu đen, cũng không ngấm sâu xuống.

Trên này lạnh, nhưng không có tuyết rơi, giống như kẻ từ sau trận Đại Chiến Golden Mountain, nơi này tuyết cũng không rơi nữa.

Nhờ có thời tiết lạnh, mà tuyết không tan, hàng trăm năm rồi, nó vẫn còn đó. Màu đỏ của nó, giống như chứng minh cho cho trận chiến năm đó.

Nhìn con đường tuyết nhuộm đỏ máu trước mặt, xác chết của các binh sĩ, chiến binh Nerz vẫn nằm đó. Cuộc chiến như mới diễn ra hôm qua thôi. Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Tất cả xuống ngựa, dắt bộ đi qua. Cẩn thận dưới chân.
- Xuống ngựa, dắt bộ, cẩn thận chân của các người.

Cho dù hẳn không phải người Nerz thật sự, nhưng thể xác này chính là người Nerz. Tôn trọng người chết, chiến binh, anh hùng là điều cần thiết.

Bầu không khí ở đây vắng lặng đến lạ thường, ngoại trừ tiếng gió lạnh rít qua, như tiếng than khóc của người chết. Tiếng chân người, ngựa dẫm lên mặt tuyết, phát ra tiếng, như tiếng rên rỉ đau đớn của những chiến binh, những xác chết dưới chân, khi họ chưa chết.

Ngựa bình thường có chút ồn ào, đi qua đây cũng không kêu, không hí, không thở mạnh như thường thấy. Chúng cũng im lặng như chủ nhân của mình, cẩn thận bước từng bước.

Trần Văn Lâm nhìn những xác chết nằm la liệt trên lối đi, vực đá, sườn núi, hốc sâu, không có mấy xác chết còn nguyên vẹn. Tâm tình hẳn không khỏi có chút trầm trọng. Cuộc chiến năm đó, không biết là thảm khốc thế nào, mới có thể để lại cảnh tượng sồn gai ốc này. Thế giới này, mạng người quả thật không đáng giá.

Cũng không phải người Nerz không muốn mang xác chết những chiến binh này xuống chôn cất. Mà họ thấy chưa đến lúc. Ba vùng Seval, Hoorfell, High Grand chưa hợp nhất. Người anh em Mer chưa được giải nguy. Thì việc để các xác chết lại đây, giống như một lời nhắc nhở.

Nhắc nhở bọn họ rằng, người Light Elve vẫn còn trên vùng đất này. Sĩ nhục chưa được rửa sạch, con bão trong câu nói của Agoras Septim chưa xuất hiện.

Nhìn con đường xác chết như vô tận trước mắt, Trần Văn Lâm trong lòng thở dài, vướng những xác chết này, làm cho tốc độ hành quân của Thiết Giáp Kỳ Binh khá chậm chạp. Nhưng cũng không có cách nào, không cần nói tới hẳn, những người lính phía sau cũng không đồng ý đi.

Đi được một đoạn, Trần Văn Lâm nhìn thấy có một khu trại cũ kỹ, có phần rách nát, cháy xém, cũng không thiếu xác chết. Xem chừng thời gian cũng không còn sớm, hẳn ra lệnh:

- Dọn dẹp, cẩn thận một chút. Nghi ngơi tại đây. Hai tiếng sau, chúng ta đi tiếp.
- Tuân Lệnh. Toàn quân nghỉ ngơi tại chỗ, hai tiếng sau xuất phát.

Hắn cũng cần đăng xuất để nghỉ ngơi, thời gian hành quân này, hẳn cũng cần bảo đảm sức khỏe, đầu óc tỉnh táo, để chuẩn bị cho cuộc ác chiến sau này.

.....

Rời khỏi Yriel thế giới, Trần Văn Lâm mở tủ lạnh, uống một ngụm nước, làm cho bức bối, đè nén trong lòng vui đi chút nào đó. Cảnh tượng hẳn nhìn thấy hôm nay, quả thật lưu lại trong lòng hẳn một bóng ma, một lời nhắc nhở.

Đế Quốc Storm Land hùng mạnh là vậy, địa bàn chiếm ba khu, dân tộc hùng mạnh, thiện chiến đến vậy. Mà còn phải ngậm đắng trước loài Rồng, và người Light Elve đảo Yshin. Cũng là hai trong những kẻ thù chính của hắn.

Hắn cần mạnh hơn, mạnh hơn rất nhiều. Mới không bước vào vết xe đổ của Hoàng Tộc Tiber.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Hoàng Tử Bernat Nero

Phía nam Yriel Đại Lục.

Biên giới hai khu Vizcer và Civic.

Nếu hỏi trên thế giới này, có tộc loài nào mang hình thái loài người, có khả năng thiện chiến như tộc Nerz khu Seval. Thì chỉ có một, đó chính là tộc Orc.

So về sức khỏe, người Orc còn khỏe hơn người Nerz, so về điên cuồng, người Orc điên cuồng hơn. Nhưng so về đầu óc, thì người Orc khó mà so với người Nerz được.

- Trống trận, lên. Toàn thể chiến binh, tấn công. Giết lũ Mel dối trá cho ta.
- Hống.
- Giết.

Vâng, đó chính là cách tấn công phổ biến nhất của người Orc. Điên cuồng tràn lên, dùng sức mạnh đập tan đối thủ. Không chiến thuật, không trận hình, không binh chủng, không đoàn đội. Giống như một đám châu chấu điên loạn, tàn phá.

Có lẽ người Orc không cao như người Nerz, nhưng so về cơ bắp, thân hình thì có phần nhỉnh hơn. Chân không mang giày, áo giáp đơn sơ, vũ khí nặng nề. Mỗi bước chân nặng vang lên tiếng nặng nề, như thể tiếng búa đánh vào lòng kẻ địch.

.....

Nội dung của sự kiện này đơn giản là tộc Orc tại phía nam ba vùng Akeza, Vizcer và Ezcer liên minh với tộc Night Elve đảo Panmera, đang chiếm một khu vực khá rộng tại phía tây nam khu Civic. Hai bộ tộc này liên kết, khai chiến với tộc Mel, được xem là bộ tộc Nhân Loại hùng mạnh nhất ở thời điểm hiện tại.

Đế Quốc Sollie của tộc Mel nằm trải dài suốt bốn vùng, Civic, Vizcer, Ezcer và Akeza. Có thể nói là còn hùng mạnh hơn cả Đế Quốc Storm Land xưa kia của tộc Nerz kiểu hùng.

Nhưng tộc Orc và Night Elve không có kẻ nào là dạng vừa. Nhất là hiện tại, khi mà Hoàng Đế Edward Nero XXIV, tuổi thọ sắp hết, chỉ còn nằm trên giường, hít vào thì ít, mà thở ra thì nhiều. Các Hoàng Tử tranh chấp quyền lực, chia bè kết phái, thành lập vây cánh. Các vị quý tộc hùng mạnh, gia tộc quyền lực, và cả các Thân Vương cũng không chịu lép vế.

Mỗi người một phương, thành lập quân đội. Dần dần, Đế Quốc Sollie cũng đang bị chia cắt ra nhiều phần.

Thấy vậy, tộc Orc và Night Elve không thể bỏ qua, liên minh lại, cũng muốn chiếm một phần trong miếng bánh Civic thơm ngon, bổ béo này.

Civic, hay Trung Châu, chính là nơi có thời tiết ôn hòa, tài nguyên dồi dào, phong phú, sống ngồi đây đặc, đồng bằng rộng mênh mông bát ngát. Nơi mà bất kỳ thế lực nào cũng muốn chiếm một phần, làm giàu bản thân mình.

.....

Người con thứ hai mươi bảy của Hoàng Đế Edward Nero XXIV, Bernat Nero, một kẻ được xem là ngoài lề trong cuộc chiến tranh giành quyền lực kia. Mẹ hắn là ai, chỉ có Hoàng Đế biết.

Từ khi lên mười, hắn đã bị vua cha đuổi sang phía đông nam, khu vực gần vịnh Topal, làm một Hoàng Tử an nhàn tại đó, tránh xa nơi tranh chấp quyền lực đầy âm mưu, máu me.

Ở đây Bernat Nero giống như một Lãnh Chúa nghèo, cũng có một lâu đài, một thôn trang với hơn chục nghìn con dân phía dưới, tư binh chưa tới một trăm người. Không phải hắn không muốn tăng mạnh lực lượng của mình, mà luôn bị các vị anh em tại Đế Đô kia ngăn cản, ngáng chân.

Làng chài, chính là lãnh địa của hắn. Cuộc sống nghèo, nhưng cũng yên bình, không có gì quá nguy hiểm.

Nhưng hiện tại, nơi này nằm gần bờ biển vịnh Topal, là điểm tấn công của người Orc từ khu Akeza tràn sang.

.....

- Hoàng Tử, mau trốn, đám Orc đến rồi, hàng triệu tên, chúng ta phải chạy, nếu không thì không thể chạy được.

Một tướng quân có phần già yếu, lưng cũng đã còng. Lão gọi là Will. Vừa là người bảo vệ, nuôi lớn Bernat Nero. Vừa là người trợ giúp hắn quản lý, xây dựng lãnh địa này.

Bernat Nero sắc mặt cũng có chút trắng xám, cười thảm hỏi:

- Ông, chúng ta chạy đi đâu được a. Đám Orc đã vây khắp khu này rồi, rồi khỏi chỗ này, cũng không thoát.

Bernat Nero coi Will giống như người ông, người cha của hắn. Đây mới là người nuôi hắn khôn lớn, đây mới là người thân trong lòng hắn.

Will nói:

- Vẫn chạy được. Trước kia, lão già này phát hiện một chiếc giếng đã khô cạn, bên dưới là một mạch nước ngầm cũng đã khô cạn, dẫn đi đâu, lão không biết, lão cũng chưa cho người đi thăm dò hết toàn bộ. Từ đó lão chọn chỗ chiếc giếng để xây thành ngục giam. Hiện tại chúng ta có thể dựa vào đó rồi đi, vẫn còn một hi vọng.

Có thể sống sót, chẳng ai muốn chết, nhất là một thanh niên trẻ tuổi như Bernat Nero, hẳn cũng không muốn chết. Hắn liền vội vàng nói:

- Được, chúng ta đi thôi, ông.

Will đưa cho Bernat Nero một cái túi không gian nói:

- Bên trong này có rất nhiều thuốc, lương thực, nước uống, quần áo được lão chuẩn bị sẵn. Hoàng Tử, ngài đến ngục giam trước, lão còn muốn đi lấy một ít đồ, rồi đến dò liên.

Bernat Nero nhận lấy túi đồ, rồi lo lắng nói:

- Ông cũng nhanh một chút, đừng để xảy ra chuyện gì, bọn Orc sắp đến rồi. Mạng sống là quan trọng nhất.
- Lão biết, lão còn muốn chăm sóc ngài nữa mà Hoàng Tử, lão già, nhưng chưa bỏ được ngài.

.....

Bernat Nero chạy hướng đến ngục giam chỗ sâu nhất. Tại làng chài này, mọi người cũng đã trốn chạy hết, với hi vọng có thể thoát khỏi lưỡi rìu của người Orc. Trong ngục giam cũng không còn lính canh, tù nhân thì cũng nhân cơ hội này phá cũi chạy trốn. Hắn cũng không cảm thấy gì lạ. Người Mel, không phải người Nerz, không phải là sinh ra để dành cho chiến trường.

- Ủa.

Bernat Nero kinh ngạc kêu lên một tiếng, hắn nhìn thấy vẫn còn một tên tù nhân ở trong này, cho dù lồng giam đã phá.

Gã tù nhân này có bề ngoài khá ổn, thân hình cao ráo, cân xứng, mái tóc vàng lãng tử, làn da trắng, lại thêm gương mặt vô cùng điển trai. Nếu không phải gã mặc đồ tù nhân, thì gã giống Hoàng Tử hơn là Bernat Nero.

Người này cũng rất bình tĩnh, không biết lấy đâu ra một thanh kiếm, vốn là của lính canh, một bình rượu, bánh bao, ngồi điềm đạm tại lồng giam ăn uống.

Không kim được kinh ngạc, tò mò, Bernat Nero liền tiến lên hỏi:

- Làm sao ngươi không chạy? Ngươi không sợ chết sao?

Tù nhân kia nhếch miệng cười nói:

- Làm sao không sợ chết, nhưng chạy nổi sao. Nhưng có điều một kẻ yêu mạng như Hoàng Tử Bernat Nero ngài còn không chạy, ta chạy làm gì. Ở lại ăn uống, chém giết một trận, không tốt hơn là chạy kiệt sức, rồi cũng bị bắt lại bởi lũ Orc, rồi bị chặt đầu sao?

Bernat Nero có chút tán thưởng nói:

- Ngươi tên gọi là gì? Ta yêu thích những kẻ thông minh, có cá tính như ngươi.

Tù nhân kia cười ha ha một tiếng rồi trả lời:

- Elias Cildori. Hân hạnh gặp ngài, Hoàng Tử Bernat Nero.

Dứt lời, Elias Cildori đưa bình rượu cho Bernat Nero nói:

- Làm một ngụm chứ?

Bernat Nero lắc đầu nói:

- Ta không thích rượu, ngươi đứng lên đi. Ở chỗ này gặp nhau, cũng coi như có duyên. Đi theo ta, có lẽ sẽ giữ được một mạng, ta có lối đi bí mật. Mà ngươi, làm sao lại bị bắt vào đây?

Elias Cildori đứng dậy, phui chút bụi dưới móng, không quan tâm lắm nói:

- Trộm rượu, bị phạt giam hai mươi ngày. Ta cũng không muốn chống trả thôi, đám lính của ngài quá rác rưởi, ta mà ra tay, thì làm sao bị bắt vào đây. Có điều, bị bắt khi ăn trộm, thì phải chịu phạt thôi.

Bernat Nero lắc đầu:

- Được rồi, ta cũng chịu ngươi. Đi thôi, theo ta, đợi một người nữa là chúng ta xuất phát.

.....

Khi Will chạy tới chỗ sâu trong ngục giam, nhìn thấy Hoàng Tử Bernat Nero đang đứng cạnh một tù nhân cao lớn, còn cầm kiếm. Lão hoảng sợ lao tới:

- Không được làm bị thương Hoàng Tử.

Bernat Nero nghe thấy, vội nói:

- Ông, gã không phải kẻ thù, người quen mới thôi. Để ta giới thiệu, người này tên là Elias Cildori. Còn đây là người thân của ta, Will.

Will vẫn cảnh giác, bất động thanh sắc bảo vệ Bernat Nero nói:

- Elias Cildori. Chào người, đừng có ý nghĩ xấu gì với Hoàng Tử, nếu không đừng trách ta nặng tay.

Ông lão lưng thẳng lên, thân thể có vẻ già nua, nhưng khí thế vô cùng hùng mãnh, như muốn nghiền ép Elias Cildori.

Elias Cildori cười khò nói:

- Ông Will, ngài quá đa nghi rồi. Ta có thù gì mà phải hại Hoàng Tử Bernat Nero chứ. Hơn nữa, có một hộ vệ cấp Champion (cấp 89) như ngài bảo vệ, ta muốn làm gì, cũng không được a.

Will trầm giọng nói:

- Hi vọng người nhớ kỹ. Đi thôi, theo ta.

.....

Ba người leo xuống đáy giếng cạn, Will dùng tay đánh nát một mảnh tường gạch dưới đáy, rồi lấy ngọn đuốc ra, đưa cho Elias Cildori nói:

- Người đi trước, có đường nào cứ đi. Thoát được hay không, là nhờ số trời.

Elias Cildori nhún vai nhận lấy cây đuốc, đi vào bên trong. Hẳn biết Will cũng không hoàn toàn tin tưởng, cũng phải thôi, ai lại đi tin tưởng một gã tù nhân cơ chứ.

Bên trong này lối đi không rộng, cũng không hẹp, chiều cao khoảng chừng ba mét gì đó, rộng thì cũng đủ cho bốn năm người sánh vai đi cùng. Nhưng ba người Hoàng Tử Bernat Nero lại theo hàng đi chuyển. Tù nhân Elias Cildori đi trước, tay cầm đuốc. Ở giữa là đến lão Will, rồi mới đến Hoàng Tử Bernat Nero.

Bọn họ đi chuyển được khoảng ba mươi phút, thì bỗng nhiên cảm thấy có chút chấn động, là mặt đất chấn động. Một ít sỏi đá, đất bụi từ trên trần rơi xuống. Những tiếng bước chân chạy rầm rập ở trên mặt đất truyền xuống tận dưới này.

Elias Cildori nói:

- Đám Orc đến rồi a, nhanh thật. Cũng không biết lối này dẫn đi đâu, thật là dốc.

Hoàng Tử Bernat Nero suy nghĩ một chút rồi nói:

- Là hướng đông bắc, theo ta suy đoán thì là như vậy.

Elias Cildori nghi hoặc hỏi:

- Làm sao ngài biết?

Hoàng Tử Bernat Nero giải thích:

- Người nhìn thấy cái rễ cây trên trần kia chứ?

Tay hắn chỉ lên một rễ cây xuyên qua đất, cắm xuống tận lối đi này. Cây này một nửa thì màu trắng, một nửa màu nâu.

Elias Cildori gật đầu.

Hoàng Tử Bernat Nero nói tiếp:

- Đây là cây Mircariam, một loại cây cỏ thụ sinh sống rất lâu năm, cái rễ chính của nó thường cắm rất sâu xuống lòng đất. Phần màu nâu của rễ cây, hướng về phía tây nam, còn phần màu trắng, hướng về phía đông bắc.

Elias Cildori cảm thán nói:

- Đúng là Hoàng Tử có khác. Biết thật nhiều kiến thức. Không như ta, viết một bức thư còn không xong.

Bình thường có chút tung tung, bất cần đời. Nhưng khi nói đến chuyện viết thư, Elias Cildori tâm tình cũng có chút chìm xuống, giống như, liên quan đến quá khứ của hắn.

Hoàng Tử Bernat Nero động viên nói:

- Không sao, đi theo ta, sau này ta sẽ dạy người học chữ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Liên Minh Hoa Bắc

Liên Minh Hoa Bắc.

Là liên minh các Bang Hội, do các thế lực, người chơi tại Hoa Bắc Đế Quốc lập nên. Giống như Thiên Tinh, người Hoa Bắc cũng muốn chọn một khu vực giàu có, rộng lớn, giàu tài nguyên, dễ trồng lương thực.

Nên đại đa số bọn họ chọn khu Civic, Trung Châu. Có phần nào đó giống cái tên mà họ đặt cho vùng đất của quốc gia mình ngoài đời thật, Trung Nguyên, Cửu Châu,...

Đứng đầu các Bang Hội thuộc Hoa Bắc Đế Quốc là ba Bang Hội nổi danh. Hiên Viên, Hoàng Tần và Viêm Hoàng. Ba Bang Hội này, đều là Bang Hội cấp bốn đỉnh cao, chỉ thiếu một chút, là có thể trở thành Bang Hội cấp năm. Khi đó, thế giới sẽ có sáu Bang Hội cấp năm, trong đó có ba Bang Hội là của người Hoa Bắc bọn họ.

Ba Bang Hội này mặc dù chỉ là Bang Hội cấp bốn, lượng thành viên chính thức chỉ có hai mươi nghìn người. Nhưng mỗi Bang Hội đều có hàng chục Bang Hội phụ đẳng sau. Ở Hoa Bắc, không thiếu nhất là người. Đế quốc gần hai tỉ dân, người quả thật không thiếu.

Nên từ mặt nào đó mà nói, Yriel thế giới sinh ra, có lợi cho Hoa Bắc Đế Quốc cực kỳ nhiều. Càng nhiều người, thì họ sẽ càng mạnh mẽ trong này.

Bang Hội Hiên Viên: Bang Chủ Công Tôn Thiên Vân, chức nghiệp Kiếm Sĩ.

Ba vị Phó Bang Chủ là: Công Tôn Chiến, chức nghiệp Cuồng Chiến Sĩ. Công Tôn Hạ, chức nghiệp Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ. Công Tôn Lăng, chức nghiệp Nguyên Tố Pháp Sư.

Bang Hội này do gia tộc Công Tôn, một cô lão gia tộc lập nên.

Ngoài ra, họ còn có mười Quân Đoàn. Nổi tiếng nhất là Tư Đồ Thiên, một siêu cấp tuyển thủ, chức nghiệp Cung Thủ. Nhờ tài năng của mình, mà Tư Đồ Thiên được gia tộc Công Tôn chọn mặt gửi vàng, trở thành con rể của gia tộc hùng mạnh này.

Bang Hội Hoàng Tần: Bang Chủ Doanh Bân, chức nghiệp Quang Minh Pháp Sư.

Ba vị Phó Bang Chủ: Doanh Thịnh, Doanh Thiên Mặc, Doanh Tà. Đều có chức nghiệp là Kiếm Sĩ. Bộ ba Kiếm Sĩ vang danh thiên hạ.

Còn về phần gia tộc nào lập nên Bang Hội này, không cần nói cũng biết. Tần Doanh. Mấy ai không biết.

Bang Hội Viêm Hoàng, là do hoàng tộc Hoa Bắc Đế Quốc lập nên, cũng là Bang Hội mạnh nhất trong ba Bang Hội.

Bang Chủ Lưu Thiểu, Chức nghiệp Thuần Chiến Sĩ.

Ba vị Phó Bang Chủ là: Tư Mã Thiên Hoành, chức nghiệp Nguyên Tố Pháp Sư. Gia Cát Minh Hoa, chức nghiệp Kiếm Sĩ. Bạch Vân Cường, chức nghiệp Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ.

Bên dưới ba Bang Hội hùng mạnh này, còn rất nhiều những Bang Hội khác như Chu Minh, Long Tổ, Tề Thiên, Văn Đạo,.....

Quả thật nhiều không kể xiết.

Sự kiện Khu Vực Đại Chiến diễn ra, bọn họ tập hợp lại, nhưng lại không muốn đầu quân cho bất cứ phe nào. Bất kể là Mel, Orc hay Night Elve.

Bọn họ tụ lại ở phía tây bắc biên giới khu Civic, gần với khu vực do Night Elve làm chủ và biên giới giáp với khu Hoorfell.

Tại đây, Liên Minh Hoa Bắc thành lập một siêu cấp thế lực, tập hợp vô số Bang Hội trong nước, số lượng Người Chơi lên đến hơn một tỉ. Quả thật là vô cùng khủng khiếp. Mặc dù số lượng này so với các Vương Quốc, Đế Quốc thì không là cái gì. Nhưng nếu tính ở Người Chơi, thì chính là vô địch.

Để Liên Minh Hoa Bắc hoạt động có quy củ, họ thành lập Hội Đồng Trưởng Lão gồm một trăm thành viên, đến từ các Bang Hội khác nhau. Nhưng cái gì thì cũng có hạn của nó.

Hội Đồng Trưởng Lão có một trăm người, thì ba Bang Hội Viêm Hoàng đã có hai mươi người, chiếm một phần năm tổng số. Lại thêm hai Bang Hội đỉnh cấp còn lại, mỗi bang có thêm mười sáu người. Tức là chỉ riêng ba Bang Hội đứng đầu, đã chiếm quá nửa thành viên của Hội Đồng Trưởng Lão. Có

công bằng hay không, các Bang Hội thành viên có được đối xử như nhau hay không, là do ba thế lực lớn kia quyết định.

Người nhiều, khó quản lý, nhiều bất cập, không công bằng. Nhưng lại có lợi một điều, nhân tài của họ nhiều vô số kể. Mọi chuyện họ đều đưa ra cách giải quyết thỏa đáng, có lợi đối với họ.

Hội Đồng Trưởng Lão, Lưu Thiếu, Bang Chủ của Bang Hội Viêm Hoàng, cũng là người quyền lực nhất, có tiếng nói nhất, đồng thời cũng chính là Hoàng Đế của Hoa Bắc Đế Quốc thời điểm hiện tại. Hắn liếc nhìn các thành viên xung quanh, khí thế uy nghiêm, con mắt sắc bén, trầm giọng nói:

- Ta thu được tin tức từ Bang Hội Thiên Ân, đừng hỏi ta là Bang Hội nào, một con kiến thôi. Nhưng con kiến này lại có một thông tin quan trọng. Nó biết rõ chỗ của Thị Trấn Markham.

Công Tôn Thiên Vân, và các thành viên họ Công Tôn khác của Bang Hội Hiến Viên hai mắt chỉ lóe lên một chút, rồi biết mất, im lặng không nói gì.

Bang Chủ của Bang Hội Hoàng Tần - Doanh Bân thì liếc mắt hỏi:

- Bệ Hạ, ngài nói là sự thật. Thị Trấn Markham, Jake Markham?

Lưu Thiếu hai mắt sát khí lóe lên, nhưng bình tĩnh nói:

- Ta không cần nói dối. Chính là Jake Markham.
- Già đó đang ở chỗ nào?
- Biên giới phía tây nam khu Seval, Rừng Villiant. Jake Markham đang hợp tác cùng bọn An Nam.

Công Tôn Thiên Vân giả vờ nghi hoặc hỏi:

- An Nam? Bệ Hạ, ý ngài là Đại Nam? Cái gì mà Liên Minh???

Doanh Bân ngắt lời nói:

- Là Liên Minh Bang Hội Đại Nam. Thảo nào đám người này lên cấp Bang Hội nhanh thật. Thậm chí Bang Hội Thăng Long kia còn vượt qua chúng ta, trở thành Bang Hội thứ ba trên thế giới, đạt được cấp năm. Hay là, Jake Markham đã bị cái liên minh đó khống chế rồi?

Lưu Thiếu hai mắt lóe lên, vẻ mặt trầm ngâm, hai tay đan chéo nói:

- Cũng không phải là không có khả năng. Như lời Bang Chủ Doanh Bân nói, rất có thể người An Nam đã khống chế được Jake Markham. Thậm chí, Jake Markham ngoài đời thật, đang nằm trong tay bọn chúng.

Công Tôn Thiên Vân thì trầm mặc, điều này hắn cũng không rõ có đúng hay không. Nhưng việc Jake Markham và Liên Minh Bang Hội Đại Nam cùng một phe là thật. Và hắn biết rõ, Jake Markham là ai.

Nhìn mọi người bàn tán xung quanh, Công Tôn Thiên Vân không khỏi có chút lo lắng, việc này, khó rồi. Thị Trấn Markham và Jake Markham, luôn là miếng bánh thơm ngon trong suy nghĩ của các thế lực lớn. Ai có thể nuốt được miếng bánh này, thì kẻ đó sẽ một bước lên trời.

Lưu Thiếu hơi trầm giọng nói tiếp:

- Con kiến Bang Hội Thiên Ân kia không dám nói dối chúng ta, đồng thời, bọn chúng cũng không có gan và không có lí do cho việc đó. Hiện tại, chúng ta cần bàn kỹ việc này.
- Kế hoạch ra sao, phân chia thế nào, khi nào bắt đầu. Mọi chuyện đều cần suy tính kỹ càng. Hiện tại, câu hỏi của ta là, bao giờ chúng ta đi lấy Thị Trấn Markham về.

Đi lấy, trong mắt Lưu Thiếu, Thị Trấn Markham chỉ là một đồ vật, nếu hắn muốn, có thể tiện tay chiếm lấy, không tốn bao nhiêu công sức. Trong lòng hắn, Jake Markham, cũng chỉ là con kiến. Alan Think của Bang Hội Dragon, hơn con kiến một chút mà thôi.

Công Tôn Thiên Vân suy nghĩ một chút rồi nói:

- Hiện tại đang diễn ra sự kiện Khu Vực Đại Chiến, ta nghĩ rằng, đợi tình hình ổn định, rồi tiến lên phía bắc xử lý Jake Markham sau.

Doanh Bân ngắt lời:

- Đêm dài lắm mộng, ta đề nghị ngay lập tức xuất binh, tiến về Seval, chiếm lấy Thị Trấn Markham. Về phần chia chác, cứ tính theo thành viên Hội Đồng Trưởng Lão mà chia.

Công Tôn Thiên Vân phản đối gay gắt:

- Chúng ta hiện tại chiếm vùng này làm của riêng. Phía nam thì có Night Elve đe dọa, tây bắc có Light Elve, đông có Đế Quốc Sollie. Bây giờ còn phân binh lực ra để chiếm Jake Markham, là không sáng suốt.

Doanh Bân:

- Công Tôn gia chủ, người nói sai rồi. Những kẻ kia, không đáng làm mối nguy của chúng ta, chỉ là tảng đá kê chân thôi. Còn Jake Markham, một con kiến, có thể làm được gì. Ta đề nghị ngay lập tức chiếm lấy. Lợi ích sẽ lớn hơn. Mà hiện tại, cả Liên Minh Bang Hội Đại Nam lẫn Jake Markham đều đang tham gia Vương Quốc Đại Chiến, rất tổn sinh lực. Chúng ta có thể thừa cơ đánh lên.

Lưu Thiệu nhìn hai người cãi nhau chán, sau đó lên tiếng:

- Như hai vị Công Tôn Thiên Vân Bang Chủ và Doanh Bản Bang Chủ nói. Chúng ta có hai lựa chọn. Một là: Ngay lập tức xuất quân, nhân lúc Jake Markham cùng An Nam đang bận bịu sự kiện Vương Quốc Đại Chiến, chiếm lấy Thị Trấn Markham.
- Hai là: Đợi tình hình ổn hơn, rồi xuất binh.
- Mọi người bắt đầu bỏ phiếu.

Mọi chuyện quan trọng, đều cần Hội Đồng Trưởng Lão thông qua. Xem như là mặt ngoài nói rằng: Dân chủ, nghe theo số đông.

Không lâu sau, bỏ phiếu hoàn tất. Ba người Lưu Thiệu, Công Tôn Thiên Vân, Doanh Bản đích thân kiểm tra.

Tám mươi tư phiếu bầu đồng ý theo ý kiến của Doanh Bản. Chỉ có mười sáu người, đồng thời cũng là thành viên của Bang Hội Hiền Viên, là theo Công Tôn Thiên Vân. Nói cho cùng, có miếng mồi ngon nằm ở đó, bọn họ đều không chịu được, muốn ngay lập tức chiếm lấy.

Công Tôn Thiên Vân nhìn kết quả phiếu bầu, sắc mặt khó coi, hừ lạnh nói:

- Hừ, một đám tham lam.

Doanh Bản cũng không vừa:

- Công Tôn Bang Chủ, nói cho đảng hoàng. Đây là vì lợi ích chung, người cũng được lợi. Mà Hội Đồng Trưởng Lão đã thông qua, người còn dám ý kiến.

Công Tôn Thiên Vân hừ lạnh phát tay, quay đầu rồi đi, rời khỏi phòng họp. Những thành viên của Bang Hội Hiền Viên cũng dón dập đi theo.

Lưu Thiệu nhìn thấy Công Tôn Thiên Vân không chào mình mà rời đi, sắc mặt âm trầm, sát khí khẽ dâng lên. Nhưng hấn nhịn được, sau đó bình tĩnh nói:

- Công Tôn Bang Chủ đã rời đi. Chúng ta cũng cần tình báo chắc chắn, chi tiết để hành động. Tan họp, ngày mai tiếp tục.
- Long Tổ, lập tức điều người đến Rừng Villiant, điều tra kỹ càng. Từ binh lực, dân chúng, địa hình. Tất cả đều muốn. Không được bỏ sót bất cứ thứ gì. Hiểu chứ?

Lưu Nhất Phong, tổ trưởng Long Tổ cúi đầu nói:

- Tuân lệnh!

.....

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Ai cũng có ý nghĩ riêng

Công Tôn Thiên Vân dẫn theo các thành viên trong gia tộc rời khỏi phòng họp Hội Đồng Trưởng Lão, khuôn mặt hấn vô cùng âm trầm, không nói một lời, đi nhanh phía trước.

Vừa về đến khu vực của Bang Hội Hiền Viên, Công Tôn Thiên Vân liếc nhìn những người xung quanh nói:

- Sai người, tìm hiểu Bang Hội Thiên Ân là đám nào, giết hết cho ta. Hừ, xen vào việc của Công Tôn gia tộc, chết không hết tội.
- Vâng, thưa gia chủ.

Sau vụ Công Tôn gia tộc phái người xuống Đại Nam, tấn công thành viên cao cấp của Bang Hội Thăng Long, chính xác là vụ tập kích Mai Hiểu Tuyết. Bọn hấn xem xét kỹ lại, phân tích ra thân phận thật của Trần Văn Lâm, chính là Jake Markham trong Yriel thế giới.

Bọn hấn rất muốn dấu điểm chuyện này, một mình chiếm lấy Trần Văn Lâm và Thị Trấn Markham. Khi đó, Công Tôn gia tộc sẽ trở thành gia tộc quyền lực nhất Hoa Bắc Đế Quốc, lật đổ Lưu gia. Biến Công Tôn gia, một lần nữa trở thành chủ nhân của mảnh đất Trung Nguyên này.

Bản thân Công Tôn Thiên Vân hấn sẽ trở thành Hoàng Đế mới. Cái gì Hội Đồng Trưởng Lão, cái gì Doanh gia, Lưu gia. Đám trái lời hấn, một cú dậm chân, máu chảy thành sông.

Nhưng mơ ước của hấn tan thành bọt nước khi Vương Hạ Quân đưa tin cho Liên Minh Hoa Bắc. Nên hấn hận, cực kỳ hận. Thù này không báo, Công Tôn Thiên Vân hấn không phải họ Công Tôn.

Lúc này hấn không muốn Liên Minh Hoa Bắc hành động, ra tay với Thị Trấn Markham, là vì muốn dành thời gian, ra tay trước.

Công Tôn Chiến chần chờ một chút, rồi hỏi:

- Đại ca, hiện tại chúng ta cần làm gì? Mấy Bang Hội kia cũng đã biết chuyện này rồi.

Công Tôn Thiên Vân ánh mắt đảo một cái, âm trầm nói:

- Phái năm Quân Đoàn, thêm một trăm nghìn thành viên, tiến về Thị Trấn Markham, chiếm lấy trước khi Liên Minh Hoa Bắc hành động. Nhớ, phải bí mật, không được để ai biết. Công Tôn Hạ, tự ngươi dẫn trận lần này, phải hành động thật nhanh.

Công Tôn Hạ gật đầu rồi lùi về đằng sau.

Công Tôn Thiên Vân nhìn Công Tôn Chiến dặn dò:

- Ngươi mang theo hai trăm nghìn thành viên bên dưới, mai phục trên đường tiến về biên giới phía bắc. Bất kỳ đội quân nào đi qua...

Công Tôn Thiên Vân lấy tay đưa lên cổ, làm động tác cắt cổ. Ý hẩn, không phải đi qua là giết. Cũng là giết, nhưng là giết ngoài đời, chứ không phải trong Yriel thế giới. Muốn làm việc lớn, cần phải độc ác.

Công Tôn Chiến gật đầu, ánh mắt hiểu ý lùi đi.

Công Tôn Thiên Vân dặn dò mấy thành viên còn lại:

- Để ý đám người của mấy Bang Hội kia. Có gì dị động, ngay lập tức báo cho ta. Nhất là đám họ Lưu. Hừ, có một ngày, thiên hạ này sẽ họ Công Tôn.

Nói đến đây, sát khí hẩn tỏa ra, làm những thành viên xung quanh rung mình, trịnh trọng rồi đi.

.....

Lưu Thiếu trở về cung điện của mình. Tại Yriel thế giới, hẩn cho người xây một cung điện không khác gì Tử Cẩm Thành, cung điện ngoài đời thật, chỗ hẩn sinh sống. Thậm chí, tòa thành cũng giống y, không sai một li.

Chỉ có như vậy, mới thỏa mãn sơ sơ được một người đam mê quyền lực như Lưu Thiếu.

Hẩn trở về thư phòng, trầm giọng nói:

- Ảnh.

Từ trong bóng tối, một người bước ra, mặc áo đen che kín toàn thân, nhưng có thể nhìn ra đây là đàn ông, giọng nói âm nhu của gã áo đen này vang lên, làm người nổi da gà:

- Bệ Hạ, nô tỳ tại.

Hoạn quan, chỉ có thể là hoạn quan.

Lưu Thiếu nói:

- Tăng cường theo dõi Công Tôn gia, Doanh gia, Chu gia, Dương gia, Lý gia, Triệu gia. Tăng gấp đôi số người. Tiệp thể, gọi Gia Cát Thanh Vân lại đây, trầm có chuyện cần giao cho hẩn.
- Nô tỳ cáo lui.

.....

Lưu Thiếu nhìn Gia Cát Thanh Vân, một thanh niên tài tuấn, vô cùng đẹp trai, gương mặt tuấn tú, làn da trắng đến nữ nhân phải ghen tị. Sự ghen tị trong lòng hẩn đối với người này vô cùng nồng đậm, nhiều đến mức hẩn muốn ngay lập tức dùng kiếm chém bay đầu kẻ này.

Nhưng hẩn không dám. Gia Cát gia là một gia tộc vô cùng trung thành với Lưu gia. Đồng thời, Gia Cát gia cũng có rất nhiều người tài giỏi, cống hiến cho Lưu gia.

Lưu Thiếu thật ra cũng không quá lớn, hẩn mới ba mươi tư tuổi. Một năm trước, hẩn rất yêu thích một nữ nhân thuộc Gia Cát gia tộc. Nhưng nữ nhân kia lại yêu thích Gia Cát Thanh Vân. Nên hẩn ghen tị. Cũng vừa ghen tị tài năng của người này. Mặc dù, nữ nhân họ Gia Cát kia, đã vào cung làm phi tử cho hẩn.

Gia Cát Thanh Vân - Gia Cát Không Minh tái thế. Người tài giỏi nhất thời điểm hiện tại của Gia Cát gia.

Nên cho dù có ghen ghét, hận Gia Cát Thanh Vân thế nào, Lưu Thiếu cũng không dám ra tay, mà cũng không để lộ ra ngoài. Dấu sâu sự ghen ghét trong lòng. Hẩn liếc sâu mắt nhìn Gia Cát Thanh Vân, đưa cho gã một tờ giấy nói:

- Lần này ngươi bí mật mang theo bốn trăm nghìn người đến địa điểm này, làm theo mục tiêu ta đã ghi sẵn trong đó. Làm thế nào, tự ngươi nghĩ.

Gia Cát Thanh Vân hai tay đưa lên nhận tờ giấy nói:

- Thần tuân chỉ. Quyết không làm Bệ Hạ thất vọng.

Lưu Thiệu gật đầu nói:

- Được rồi, người làm việc, ta luôn yên tâm. Lui ra làm việc đi.

- Vâng.

Nhìn Gia Cát Thanh Vân rời đi, Lưu Thiệu mĩa mai nói:

- Gia Cát Thanh Vân a, Gia Cát Thanh Vân. Mày không ngờ Gia Cát Minh Nguyệt, người người yêu thương đã chết a. Tiện nữ nhân, được ta chọn. Còn dám nhớ nhưng tên khốn kia. Ai mới là chủ nhân của thiên hạ này, ngu xuẩn, nữ nhân ngu xuẩn.
- Còn Công Tôn Thiên Vân, người làm như ta không biết, người không muốn Liên Minh Hoa Bắc ra tay ngay, là vì muốn tự mình ra tay sao. Ha, ha.

Tiếng cười điên cuồng bên trong phòng vang lên, làm cho ai nghe thấy cũng nổi da gà.

Yêu thành hận. Nhưng Lưu Thiệu còn không đến mức yêu Gia Cát Minh Nguyệt, chỉ là thích ở vẻ đẹp của nàng. Nhưng nàng lại thích người đồng tộc, Gia Cát Thanh Vân, ngôi sao sáng chói của Gia Cát gia.

Cho dù đã chiếm được Gia Cát Minh Nguyệt làm phi tử, hắn vẫn không hết hận. Để rồi, hận thù không nén được nữa, hắn ra tay giết Gia Cát Minh Nguyệt cho hả giận, tìm một người thế thân nàng, để Gia Cát gia tộc không phát hiện.

.....

Cùng lúc. Doanh gia, Dương gia, Chu gia,... Đều nhất loạt hành động, bí mật phái người đến biên giới phía bắc. Muốn tự thân là người chiếm được Thị Trấn Markham.

.....

Nghỉ ngơi hai tiếng đồng hồ, trở lại Yriel thế giới, Trần Văn Lâm rời khỏi lều vải ra lệnh:

- Tất cả nhỏ trại, chuẩn bị xuất phát. Từ bây giờ, mở to mắt ra cho ta, không được khinh suất.
- Tuân lệnh!

Trần Văn Lâm nhìn Titus Septim nói:

- Người mang theo một nghìn người, đi trước thăm dò.
- Tuân lệnh!

Trần Văn Lâm đội binh sĩ sẵn sàng, rồi dắt ngựa dẫn đầu, tiếp tục hành trình. Đoàn người lại tiếp tục, chỉ hi vọng không gặp người Light Elve, nếu không, sẽ gặp rắc rối lớn. Bọn họ không có thời gian nhiều để đánh một trận trên này, mà cần thật nhanh tìm ra lối đánh vòng sau lưng Ải Zare của Vương Quốc Thrink.

Chậm rãi vượt qua con đường đầy xác chết, không khí vẫn im lặng như lúc trước. Vẫn chỉ có tiếng gió lạnh thê lương rít lên, tiếng bước chân đạp lên lớp tuyết dày.

Tuyết màu máu, máu của người Nerz.

Đi được một đoạn, Titus Septim trở lại, vẻ mặt có chút kỳ quái, xen lẫn sợ hãi nói:

- Lãnh Chúa, có chút việc. Cần ngài đến xem.

Trần Văn Lâm gật đầu, bỏ ngựa cho binh sĩ dắt, còn mình thì đi theo Titus Septim. Hắn cũng muốn xem, có gì gọi là kỳ quái.

Đến nơi, đúng là có phần kỳ quái. Hắn nhìn thấy một vùng chiến trường rất rộng, khá bằng phẳng. Trên núi, kiếm được chỗ bằng phẳng thế này cũng khó.

Ở chiến trường này, đầy những "người" đang di chuyển, không có mục đích, chỉ là đi lòng vòng, chậm rãi xung quanh khu vực này.

Kỳ quái ở chỗ, chính là những "người". Tất cả đều mặc áo giáp cổ của Đế Quốc Storm Land, đều là người tộc Nerz. Có điều, những người này đại đa số đều có cơ thể không lành lặn.

Người thì mất tay, người thì mất chân. Thậm chí, có người còn không có đầu, hoặc có người chỉ còn nửa thân thể phía trên.

Nên "người" này, không thể coi là người.

Bọn họ có tên gọi là Dread. Tộc Nerz, thì là Dread Nerz.

Dread chính là chỉ những chiến binh đã chết, nhưng lại sống lại, còn một chút ý thức, nhưng vô cùng hung ác, tàn bạo. Ngoại trừ cùng là Dread ra, thì họ tấn công tất cả những sinh vật khác.

Có điều, Dread cũng không phải là mối họa. Họ chỉ quanh quẩn ở khu vực mình chết lúc trước, chứ không đi quá xa. Nên cũng có rất ít người đi tiêu diệt sinh vật này.

Không ai biết điều kiện để người chết trở thành Dread như thế nào. Có điều loại quái vật này số lượng vô cùng ít, hiếm gặp. Ghi chép thì lại càng hiếm.

Trần Văn Lâm bọn hắn gặp được đám Dread này, không biết nên gọi là may mắn hay xui xẻo. Cả lịch sử mấy nghìn năm, số lần Dread xuất hiện có thể đếm trên đầu ngón tay. Mà thường xuyên xuất hiện trong các lăng mộ, hầm mộ cổ xưa. Chứ ít khi khơi khơi ngoài dã ngoại như thế này.

Titus Septim cung kính hỏi:

- Lãnh Chúa, chúng ta làm thế nào?

Đám Dread Nerz kia cũng không đông lắm, chỉ tầm hơn nghìn con. Muốn tiêu diệt, quả thật quá đơn giản.

Có điều, những Dread Nerz này chính là những chiến sĩ tộc Nerz trước kia, bỏ mạng tại trận Đại Chiến Golden Mountain, là những người hi sinh vì dân tộc.

Cho dù trở thành Dread Nerz, thì trước kia, họ vẫn là anh hùng.

Ra tiêu diệt những quái vật này, Titus Septim có chút không đành lòng. Không chỉ hắn, cả những Thiết Giáp Kỵ Binh kia cũng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Kỵ Sĩ Tuần Lộc Light Elve

Trần Văn Lâm nhìn Titus Septim, quyết đoán nói:

- Xử lý đi, rồi chôn cất bọn họ.

Nếu không tiêu diệt đám Dread Nerz này, đội quân của hắn sẽ lại phải đi vòng, rất tốn thời gian. Mà thời gian dành cho bọn hắn có hạn, không thể tiêu tốn nhiều vào mấy chuyện như thế này được.

Những Dread Nerz này, từng là chiến binh, là anh hùng của tộc Nerz. Nhưng hiện tại họ là Dread, cũng nên cho họ an nghỉ.

Titus Septim gật đầu, liếc nhìn hơn một trăm Trọng Kỵ Binh đang ẩn nấp xung quanh, tránh không cho Dread Nerz nhìn thấy, rồi ra lệnh:

- Tất cả lên chiến mã. Chuẩn bị chiến đấu.

Titus Septim cũng không để ý xem những Trọng Kỵ Binh kia đã lên ngựa hay chưa, bản thân gã nhanh nhẹn nhảy lên lưng ngựa, ghim chặt dây cương, quát lớn:

- Phá.

Một thân một mình, như mảnh hổ lao vào giữa bầy Dread Nerz. Chiến mã phi nhanh trong gió, chiến bào tung bay. Titus Septim nhẹ nhàng lật ngang thanh thiết thương lên, đập thẳng vào thân thể Dread Nerz đang tiến đến gần.

Phốc.

Thân thể mục rữa cũng đã mấy trăm năm, gặp phải Titus Septim dùng hết lực bổ xuống, cả thân thể bị chém làm đôi.

Bình thường, thương yêu cầu nhu cương kết hợp, dùng xảo phá lực, công kích vào điểm yếu của đối phương, dùng tốc độ nhanh như vũ bão đánh phủ đầu. Chính là cách dùng thương.

Nhưng thanh thiết thương trong tay Titus Septim thì khác, nó làm bằng kim loại đặc, kể cả cán thương, vô cùng nặng nề. Nên gã dùng lực để chiến đấu, dùng sức mạnh vô song đập tan kẻ địch.

Một đòn chém ngang, mảnh mẽ cắt đứt đôi lồng ngực Dread Nerz. Nhưng mà máu không còn, cho dù có còn, thì cũng không làm tuyết nơi đây đỏ màu.

Hơn một trăm Trọng Kỵ Binh lúc này cũng tràn lên, họ không dùng trường thương sở trường, mà dùng thanh kiếm sắc bén, một đòn kết liễu những Dread Nerz này.

Hơn một trăm người, nhẹ nhàng kết thúc một nghìn Dread Nerz, vất vả cả trăm năm, không được yên nghỉ.

Titus Septim kết liễu con Dread Nerz cuối cùng, cũng là lúc mà đội năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh phía sau tiến tới. Tất cả đồng thanh hô:

- Yên nghỉ thanh thản. Người anh em.

Bọn họ cũng không muốn, những chiến binh Nerz xưa kia, còn sống cống hiến sức lực vì dân tộc. Khi chết, lại phải trở thành một đầu quái vật vớ vẩn, thân xác không được yên nghỉ.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Một nghìn người làm nhiệm vụ chôn cất kỹ bọn họ. Còn lại, tiếp tục tiến lên.
- Tiếp tục hành quân.
- Tiếp tục hành quân.

.....

- Thống Soái, phía trước có một đội Kỵ Binh Tuần Lộc của người Light Elve. Bọn họ đang dựng trại nghỉ ngơi.

Một trinh sát gấp gấp trở về, báo tin cho Trần Văn Lâm.

Trần Văn Lâm nheo mắt hỏi:

- Bao nhiêu? Bọn họ có phát hiện ra chúng ta?

Trinh sát khẳng định:

- Khoảng năm nghìn người, trang bị tinh nhuệ. Bọn họ không phát hiện ra, bởi vì bọn họ ở một khu trại khá thấp. Không thể phát hiện ra những trinh sát ở trên vách đá.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Lặng lẽ bao vây khu vực đó, không được để một tên trốn thoát.

Kỵ Binh Tuần Lộc, có thể coi là Kỵ Binh cao cấp của người Light Elve. Gọi là Kỵ Sĩ Tuần Lộc thì đúng hơn.

Những người này hầu như đều là con cháu dòng dõi quý tộc đảo Yshin, được người tài giỏi chỉ dạy từ nhỏ. Còn phải thông qua các khóa đào tạo, sát hạch kỹ càng, nghiêm ngặt. Mới có thể trở thành Kỵ Sĩ Tuần Lộc. Tinh thông chiến đấu, chiến thuật, mưu lược. Mỗi người đều vô cùng xuất sắc.

Trang bị thì khỏi phải nói, Trọng Kỵ Binh của hân mặc dù được đầu tư rất khủng khiếp, một bộ trang bị phẩm chất tím hai sao, còn nhờ Khắc Hồn Sư khắc Soul Gem cùng phẩm chất vào. Nhưng có lẽ vẫn thua kém Kỵ Sĩ Tuần Lộc một chút.

Những con Tuần Lộc mà bọn họ cười, cũng không phải loại bình thường, mà là động vật đặc hữu của đảo Yshin, cực kỳ mạnh mẽ, thông minh. Và tốc độ thì vượt xa loài ngựa. Ngoài ra, chúng còn có cặp sừng to lớn, sắc bén, đủ sức đâm xuyên thủng cơ thể người, nếu như người đó không mặc áo giáp chắc chắn.

Xuất hiện năm nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc ở khu biên giới này, có chút gì đó không bình thường. Vì khu vực này mặc dù thuộc về khu Hoorfell, nhưng bị người Light Elve xem như vùng đất quý ám, rất ít khi họ bén mảng đến nơi này, nói chi là dựng trại ở lại. Chỉ khi cần mang quân tràn qua khu Seval, thì người Light Elve mới đến đây mà thôi.

Bao vây, tiêu diệt đám người này là điều cần làm. Trần Văn Lâm không muốn hành tung của bản thân bị lộ, để rồi kế hoạch đánh lên thất bại.

.....

Finn, tên đầy đủ Finn De Gust, con trai thứ năm của Thân Vương Gerard De Gust, đảo Yshin.

Finn đến khu Hoorfell gần hai năm trước, đi theo hân là năm nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc, do đích thân hân bỏ công sức ra tạo nên, với mục đích tìm kiếm một bí mật được chôn sâu trước đây. Với bí mật này, hân hi vọng mình sẽ vượt qua tất cả các anh chị em còn lại, trở thành người thừa kế tước vị Thân Vương.

Finn mở tấm bản đồ da dê, có phần cũ kỹ ra nhìn, địa điểm nằm ngay tại dãy Golden Mountain này. Nếu không phải mọi chỉ dẫn đều hướng về đây, thì hân đã không đến nơi này. Làm một Light Elve quý tộc, hân không muốn đến dãy núi tuyết màu đỏ này chút nào. Dãy núi bị quý ám chết tiệt.

Trận chiến Đại Chiến Golden Mountain năm xưa cực kỳ đẫm máu, quân đội hai bên chết nhiều vô số kể, xác chất đầy đồng, không phải là câu nói xuông. Người Nerz chết nhiều, không có nghĩa là Light Elve bọn hân chết ít. Trong một tài liệu mà hân từng đọc, trận chiến đó tiêu hao một phần hai binh lực của tộc Light Elve, tổn thất vô cùng nặng nề.

Phải mất cả trăm năm, hàng nghìn chiến dịch, với số lượng dân phu, nô lệ, binh sĩ vô cùng lớn. Mới có thể đưa gần hết xác những binh sĩ Light Elve thiệt mạng khi xưa về chôn cất. Chiến thắng, nhưng cũng phải trả giá cực kỳ nhiều.

Finn ngửa mặt lên trời thở dài, bỗng nhiên, cái tai nhọn của hân khẽ nhúc nhích, khuôn mặt biến sắc, vội vàng hét lên:

- Chết tiệt, canh gác thế nào? Chúng ta bị bao vây rồi, nhanh lên Tuần Lộc, chuẩn bị chiến đấu. Địch tập, nổi trống lên.
- Địch tập. Nhanh chuẩn bị.
- Địch tập.

Ánh mắt sắc bén đảo qua, động tác nhanh như chớp, Finn rút một mũi tên ra, rồi bắn thẳng về phía đồi cao.

Ở đó, một tướng quân thân hình cao lớn, sát khí nồng đậm, toàn thân mặc giáp đen, tay cầm thiết kích, cười chiến mã, áo bào đỏ tung bay trong gió. - Tony Gelatin.

Rắc.

Tony Gelatin bình tĩnh, nhưng bàn tay trái nhanh như chớp đưa lên, bắt lấy mũi tên gỗ màu vàng từ Finn bắn ra, dễ dàng bẻ gãy.

Sau lưng hắn, trùng trùng điệp điệp Thiết Giáp Kỵ Binh xuất hiện. Không chỉ ngọn đồi đó, xung quanh khu vực đóng trại của Kỵ Sĩ Tuần Lộc, hàng trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh cũng lộ ra, chậm rãi tiến lên, bao vây khu vực này lại.

Năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh, vây chặt đến mức, một con ruồi cũng khó lọt qua.

Nhìn rừng thương nhon, như bãi chông xuất hiện từ bốn phương tám hướng, sắc mặt Finn vô cùng khó coi, hắn biết mình đã bị bao vây. Muốn thoát ra, vô cùng khó.

Ra lệnh đội Kỵ Sĩ Tuần Lộc của mình bình tĩnh, dàn sẵn đội hình. Finn De Gust tiến về phía Tony Gelatin nói:

- Ngươi là ai?

Năm nghìn người, bị bao vây bởi mấy trăm nghìn người, thua là điều hiển nhiên, không có gì phải suy đoán ở đây. Cho dù là gặp tạp quân, cũng chưa chắc thắng nổi. Nói gì đến chuyện mấy trăm nghìn binh sĩ kia, là thuần một màu Thiết Giáp Kỵ Binh, cũng là lính tinh nhuệ.

Finn không hoảng loạn, mà bình tĩnh tiến về phía Tony Gelatin.

Tony Gelatin nói:

- Tony Gelatin - Thống Soái Kỵ Binh Thị Trấn Markham. Phó Thống Soái Thiết Giáp Kỵ Binh Ải Sun. Còn ngươi, một mình đi lên phía trước, hẳn là muốn đơn đấu với ta. Nói tên ra, cho ngươi tại nguyện.

Finn trầm mặc một chút rồi nói lớn:

- Finn De Gust.

Tony Gelatin nghi ngờ hỏi:

- Finn De Gust? Ngươi có liên quan gì đến ba tên Gerard De Gust, Izfäs De Gust và Gril De Gust?

Finn:

- Đó là cha và em trai ta.

Tony Gelatin cười nói:

- Ta và họ De Gust nhà ngươi, đúng là có duyên. Mới đây thôi, ta còn đánh bại tên em trai Izfäs De Gust của ngươi.

Finn tức giận nói:

- Nó chả là cái gì so với ta. Một tên công tử bột.

Tony Gelatin ghì chặt dây cương gầm lớn:

- Ngừng nói nhảm được rồi. Giết!
- Giết! Giết! Giết!

Năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh đồng thời hô vang, cổ vũ cho Phó Thống Soái của mình. Khí thế vô cùng khủng khiếp.

Hì.

Chiến mã chồm lên, Tony Gelatin cùng lao nhanh về phía Finn.

Finn cũng tức giận quát lớn, xông lên phía trước. Trùng hợp rằng, vũ khí mà Finn sử dụng, cũng là một cây thiết kích, giống với vũ khí của Tony Gelatin.

Tony Gelatin gạt dây cương, chiến mã nhảy cao lên, tay phải xoay dọc, nâng cao thiết kích bổ xuống.

Finn nhanh nhẹn nâng ngang thanh thiết kích, vung lên đón đỡ.

Coong.

Kim loại va chạm, tia lửa tóe lên.

So về sức mạnh, Tony Gelatin có phần nhỉnh hơn. Nhưng con Tuần Lộc của Finn vượt trội hơn hẳn chiến mã.

Cả hai người đều bị lực phản chấn lùi lại một bước, xem như cân tài cân sức.

Tony Gelatin hai mắt lóe sáng, miệng hét lớn:

- Tiếp tục.

Đương, đương, đương, đương.

Chỉ trong chốc lát, hai bên tung ra mấy chục đòn. Chiến mã, Tuần Lộc vờn nhau. Áo bào đồ tung bay trong gió, vũ khí sắc bén không ai nhường ai, chỉ một sơ hở nhỏ, là phải mất mạng.

Thình thoảng, con Tuần Lộc lại dùng cặp sừng to lớn tấn công chiến mã của Tony Gelatin. Có điều, nhờ vào lớp giáp bền chắc, nên chiến mã cũng chỉ bị đau đôi chút do va chạm, chứ không đến mức bị thương.

Khuyển tay lùi nhanh về phía sau, Tony Gelatin dùng một đòn cực hiểm, nâng chéo mũi thương nhọn, đâm về phía ngực Finn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Golden Mountain sống lại

Finn bị giật mình, vội vàng nghiêng người né tránh, những vẫn bị mũi kích khẽ xẹt qua phần áo giáp, rạch ra một đường, máu tươi chảy ra. Phần bán nguyệt trên mũi kích móc vào mũ giáp của Finn, làm mũ giáp văng ra ngoài, kèm theo một vết thương trên má.

Gương mặt đẹp trai, đôi tai nhọn, sống mũi cao thẳng tắp, đôi mắt sắc lẹm, mái tóc bạch kim. Finn tức giận vùng kích chém thẳng vào mạn sườn Tony Gelatin.

Tony Gelatin hừ lạnh một tiếng, phần đuôi thiết kích vùng ra, đón đỡ mũi kích của Finn.

Coong.

Sau đòn này, hai người đồng loạt lùi ra sau.

Sau một hồi chiến đấu, thể lực của Finn có phần không chịu nổi, đôi bàn tay hần khẽ run, như mất cảm giác. Hần cảm thấy thể này không ổn, không thể tiếp tục. Nhân lúc Tony Gelatin không đề ý, hần lao về phía năm nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc hét lớn:

- Trận hình mũi tên, mở đường máu. Sử dụng Liệt Kim Tiễn, không được tiếc.
- Trận hình mũi tên, mở đường máu.

Đoàn Kỵ Sĩ Tuần Lộc của Finn nhanh chóng di chuyển, chỉ trong chốc lát, năm nghìn người xếp thành trận hình mũi tên. Nói là mũi tên, nhưng nó có vẻ giống thanh kiếm hơn, một thanh kiếm khổng lồ, sắc bén.

Trần Văn Lâm đứng trên một đỉnh núi cao cách đó không xa, có thể quan sát rõ ràng tình hình hai bên, thấy Finn rút lui, hần rút Nguyệt Quang Dao ra, chỉ thẳng lên trời nói:

- Bao vây, dùng nhiều lớp, tiêu diệt.

Đùng, đùng, đùng, đùng.

- Bảo Tony Gelatin, Titus Septim dẫn Trọng Kỵ Binh, cắt ngang lưng trận hình, chia bọn chúng ra làm hai.

- Tuân lệnh!

Trận hình mũi tên này, có lực phá hoại điểm nóng khá mạnh, nhưng lại yếu ở chỗ phần thân mỏng, dễ dàng bị địch xông phá, cắt ngang làm đôi. Giống như bẻ gãy mũi tên vậy.

Thường thường loại trận hình mũi tên, hay kiểu như vậy, khi dùng cho Kỵ Binh, chuyên để tập kích, công phá vào điểm yếu của quân đội đối phương. Chứ rất ít khi dùng để phá vòng vây. Chỉ có những Bộ Binh cực kỳ tinh nhuệ, khả năng chiến đấu cực cao mới dám dùng loại chiến thuật này phá vòng vây.

Finn dẫn đầu đội quân, hướng về phía tây, ánh mắt lạnh lùng nói:

- Liệt Kim Tiền, bắn!

Liệt Kim Tiền là một loại mũi tên đặc biệt, phần mũi tên không làm bằng kim loại, mà chế tạo từ một loại gỗ đặc biệt, chỉ mọc tại đảo Yshin. Loại gỗ này thân màu vàng, cứng hơn kim loại. Thêm vào có thể yểm phép thuật, có khả năng xuyên thấu cực kỳ khủng khiếp, và tốc độ cao.

Nên Liệt Kim Tiền chính là ác mộng của binh sĩ giáp nặng.

Năm nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc đồng loạt giương cung, mưa tên màu vàng bắn ra, giống như được huấn luyện hàng nghìn lần vậy, vô cùng đều đặn.

Từng lượt, từng lượt tên phóng ra thành hình cánh quạt, hướng về Thiết Giáp Kỵ Binh tộc Nerz.

Vút, vút, vút, vút, vút.

Phốc phốc phốc.

Có lẽ đã rất lâu, phải mấy trăm năm rồi, Golden Mountain mới một lần nữa, có chiến tranh nổ ra giữa hai từ địch. Nerz và Light Elve.

Thiết Giáp Kỵ Binh ở đây toàn bộ đều được trang bị khiên tròn, dùng để đối phó Trường Thương Binh. Nhưng những tấm khiên này không thể ngăn được loại mũi tên đặc chế, như Liệt Kim Tiền.

Cả chiến mã lẫn binh sĩ, khiên, áo giáp đều bị Liệt Kim Tiền xuyên thủng. Hàng loạt Thiết Giáp Kỵ Binh đổ rạp xuống đất.

Đùng.

Bỗng nhiên một tiếng trống lớn vang lên. Finn hét lớn:

- Ba mũi tên. Phá!

- Phá!

- Phá!

Đội quân của Finn từ hình dạng một thanh kiếm, tách ra thành ba thanh, chung một gốc, giống như hình dấu chân gà, đâm về Thiết Giáp Kỵ Binh

Người Light Elve không quen sử dụng những vũ khí nặng nề như người Nerz, vũ khí yêu thích của họ, là loại thương ngắn tầm hai mét rưỡi đến ba mét. Còn đối với Kỵ Sĩ Tuần Lộc, là những thanh kiếm, hoặc loan nguyệt đao sắc bén, dùng tốc độ, nhắm vào điểm yếu hạ gục đối phương. Dám dùng thiết kích như Finn, cực kỳ hiếm có

Ánh đao lóe lên, máu tươi phun ra, đầu lâu văng lên trời.

Tony Gelatin lúc này cũng dẫn Trọng Kỵ Binh tới kịp, chiến mã lao nhanh, bản thân hấn và Titus Septim luôn dẫn đầu, ra lệnh đáp trả:

- Lao ném tay. Giết!

Vút, vút, vút.

Nếu Kỵ Sĩ Tuần Lộc Light Elve có Liệt Kim Tiền, thì Trọng Kỵ Binh có lao ném tay làm siêu cấp sát khí. Một khi rơi tay, kẻ địch chỉ có nằm xuống. Chính Izfäs De Gust, đã ném mũi thất bại trước lao ném tay của Trọng Kỵ Binh. Có điều, Finn cũng không biết rõ chuyện này.

Một cú trả lời tàn khốc từ Tony Gelatin dành cho Finn De Gust. Những Kỵ Sĩ Tuần Lộc kia chết vô cùng thảm.

Tony Gelatin lạnh lùng nói:

- Lao ném tay, tiếp tục.

Vút, vút, vút, vút.

Phốc, phốc, phốc.

Finn hai mắt như muốn nổ tung, tơ máu đỏ đầy mắt, kinh khủng nhìn Trọng Kỵ Binh, những mũi lao kia quá tàn độc. Chỉ trong bốn lượt, đã biết gần hai nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc của hắn. Đây là xương máu của hắn, phải tốn rất nhiều tiền của, mới gây dựng được đội quân này. Hắn rống lớn:

- Nhắm, vào đội Thiết Giáp Kỵ Binh áo đen kia, bắn tên.

Nếu như Kỵ Sĩ Tuần Lộc là đám người có phần quý tộc, chiến đấu mang theo hoa mỹ, đòn thế bài bản. Thì Trọng Kỵ Binh chính là đám quỷ bước ra từ địa ngục, từ trong núi xác chết đi ra.

Trọng Kỵ Binh trưởng thành từ vô số cuộc chiến tàn khốc, dùng số lượng ít, tiêu diệt số lượng quân địch nhiều gấp nhiều lần bản thân. Đàn sói khát máu.

Kinh nghiệm chiến đấu trên chiến trường phong phú, những Trọng Kỵ Binh chỉ khẽ quơ thanh trường thương màu đen trong tay, đã gạt đi được loại Liệt Kim Tiền nguy hiểm, không thể cản phá kia.

Tony Gelatin sát khí đằng đằng, ghim chặt dây cương, hai chân trước chiến mã nâng cao, thiết kích vung lên hét:

- Giết!

- Giết!

- Giết!

Mấy trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh hô vang, chấn động đất trời.

Golden Mountain, tuyết nhuộm màu máu đỏ.

Dead Road, xác chết tràn muôn nơi.

- Vì Nerz vinh quang. Vì Thần Chiến Tranh Zeta. Vì Golden Mountain. Giết!

- Vì Nerz vinh quang. Vì Thần Chiến Tranh Zeta. Vì Golden Mountain. Giết!

- Vì Nerz vinh quang. Vì Thần Chiến Tranh Zeta. Vì Golden Mountain. Giết!

- Giết!

Nghìn năm hận thù, trăm năm máu chảy, mọi căm hận mà những Thiết Giáp Kỵ Binh này, đang muốn trút lên người những Kỵ Sĩ Tuần Lộc kia.

Hí, hí, hí.

Ngựa hí vang trời, mấy trăm nghìn vó ngựa đạp xuống đất, như rung chuyển cả dãy núi. Golden Mountain chết chóc, quỷ ám năm xưa, lần nữa sống lại.

Mấy trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh, đồng loạt nhắm vào mấy nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc Light Elve.

Tony Gelatin dẫn đầu Trọng Kỵ Binh, như một mũi tên sắc bén, lao vào Kỵ Sĩ Tuần Lộc Light Elve, những mũi thương dài sắc bén, lóe lên dưới ánh mặt trời, đâm thẳng vào cơ thể người Light Elve.

Phốc.

Tony Gelatin vung mạnh thiết kích, chém đứt đôi người một binh sĩ Light Elve, cú chém chéo mạnh đến mức, cắt đứt đôi con Tuần Lộc to lớn mà binh sĩ này đang cưỡi. Nhìn thấy Finn cách đó mấy chục mét, hấn găm lớn, giật dây cương lao tới.

Thanh thiết kích trong tay Tony Gelatin, giống như lưỡi hái tử thần, đoạt mạng tất cả kẻ nào dám cản đường hắn. Mỗi lần thiết kích vung lên, là một binh sĩ Light Elve gục xuống, trong sự bất lực, tuyệt vọng.

- Finn De Gust, để mạng lại. Đền cho người Nerz.

- Để mạng lại.

Finn hai mắt hiện lên sự quyết tuyệt, thúc Tuần Lộc lao về phía Tony Gelatin. Thiết kích nâng cao, đâm về phía kẻ địch.

Phốc.

- A.

Một tiếng hét thảm vang lên, một mũi tên đen tuyền xuyên thủng cổ họng Finn, yết hầu hắn giật giật, máu tươi từ mũi, miệng trào ra, muốn nói gì đó. Tay phải buông ra, thiết kích rơi xuống mặt tuyết đỏ. Con mắt hắn vẫn mở trừng trừng, lưng thẳng, nhìn về phía trước.

Trần Văn Lâm cất cung vào sau lưng, lạnh lùng ra lệnh:

- Xử lý sạch sẽ, không để lại một tên. Trừ gã Finn De Gust kia, để nguyên xác hắn ở đó, toàn bộ những người còn lại, treo xác lên đầu thương. Binh sĩ

của chúng ta chết, chôn cất kỹ càng.

- Tuân lệnh!

Một mũi tên kia, là Trần Văn Lâm đứng từ xa, bắn xuyên cổ họng Finn. Hắn không muốn tốn thời gian quá nhiều vào mấy chuyện này.

Giật giạt dây cương, chiến mã chậm rãi tiến về phía trước, băng qua vùng chiến trường toàn là xác chết Light Elve và Tuần Lộc, vẫn còn một vài Kỵ Sĩ Tuần Lộc sống sót liều mạng chống đỡ. Nhưng nhanh chóng bị số lượng Thiết Giáp Kỵ Binh áp đảo vây lại, đâm thủng cơ thể.

.....

- Thống Soái. Trận vừa rồi, chúng ta chết hơn hai nghìn người.

Trần Văn Lâm gật đầu trầm giọng nói:

- Liệt kê kỹ tên. Tự ta sẽ đền bù mỗi người năm Vàng. Khi trận chiến này kết thúc, nhớ nhắc ta.

- Tuân lệnh!

Chết hai nghìn người, cũng vì đám Kỵ Sĩ Tuần Lộc kia thật sự rất mạnh. Chứ trong tình huống bình thường, bị vây đến như vậy, phản công giết được trăm người đã là giỏi.

Rút Nguyệt Quang Dao chỉ lên trời, Trần Văn Lâm ra lệnh:

- Xuất phát.

- Toàn quân xuất phát, tiếp tục lên đường.

Trần Văn Lâm nhìn Tony Gelatin đứng bên cạnh mình, rồi liếc về hướng tây, sâu trong khu Hoorfell, giọng nói kiên định, chắc nịch:

- Một ngày nào đó, Trọng Kỵ Binh Lãnh Địa Markham, sẽ tiến công Hoorfell.

Tony Gelatin cúi đầu nói:

- Thừa Lãnh Chúa, khi đó ta xin được xung phong, dẫn đầu.

Trần Văn Lâm cười ha ha nói:

- Tất nhiên. Ta rất chờ mong thể hiện của ngươi lúc đó.

- Quyết không để ngài thất vọng.

Đoàn Thiết Giáp Kỵ Binh tiếp tục theo hướng bắc di chuyển.

Đằng sau lưng họ, là một rừng xác chết, những Kỵ Sĩ Tuần Lộc toàn bộ bị treo lên các thanh thương cắm thẳng xuống đất. Chỉ có duy nhất một người.

Finn De Gust, khác biệt. Thân thể hắn, vẫn thẳng lưng, ngồi trên con Tuần Lộc, hai mắt mở to.

Con Tuần Lộc không rời đi, nó vẫn đứng đó, cho đến khi chết vì lạnh, vì đói.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Ngày tàn của Vương Hạ Quân

Rừng Villiant, ban đêm.

Trước cổng Bang Hội Thiên Ân, binh sĩ của Thị Trấn Markham dưới sự lãnh đạo của hai vị Thống Soái, Farengar von Chopin và Alisia Garnett, vây chặt như nêm. Những bó đuốc được đốt lên, như rừng sao trời.

Cây cầu đất, cũng đã gần hoàn thành. Chỉ cần dựng xong cây cầu đất này, là toàn quân có thể dễ dàng tràn sang.

Farengar quay đầu nhìn tên trợ lý bên cạnh hỏi:

- Bao giờ Pháp Sư của Bang Hội Thăng Long đến?

Người kia vội vàng nói:

- Tầm trưa mai sẽ đến ạ.

Farengar suy nghĩ một chút rồi nói:

- Phá cái vỏ rùa kia ra, rồi kiếm thật nhiều gỗ. Ngày mai, chúng ta đốt Bang Hội Thiên Ân thành tro.
- Tuân lệnh!

.....

Viên Lập đến bên cạnh Vương Hạ Quân, nhỏ giọng nói:

- Bang Chủ, toàn bộ sát thủ đã rời đi.

Vương Hạ Quân nhìn quân đội Thị Trấn Markham vây đầy bên ngoài, sát khí trong lòng bốc lên, gằn giọng nói:

- Nhắm vào các mỏ kim loại, Vàng, đá, gỗ mà tấn công. Bỏ qua lũ canh gác, chỉ giết dân thường.
- Vàng, đã dặn dò bọn họ rồi.
- Hừ, muốn diệt Vương Hạ Quân này, cũng phải trả cái giá thật đắt. Xong vụ này, mọi người rời khỏi khu Seval, dùng truyền tống trận đi qua khu Civic, chúng ta đầu phục cho Bang Hội Viêm Hoàng.

.....

Đêm tối, là thời điểm tốt để giết người, phóng hỏa.

Đêm tối, cũng là thời điểm hoành hành của tộc Người Doi (Succubus), một tộc loài có thiên phú Hắc Âm, và không gian.

Hina Janet, một cô gái trẻ tuổi, xinh đẹp của tộc Người Doi. Nàng từng bị bắt làm nô lệ, cuối cùng được Trần Văn Lâm mua lại, tập hợp một vài Người Doi khác có thiên phú, kỹ năng tốt, thành lập Âm Vệ. Đội quân sát thủ hàng đầu của Thị Trấn Markham. Nàng chính là đội trưởng của Âm Vệ.

Hina Janet thân phận thay đổi, vẫn xinh đẹp, quyến rũ mê hồn. Nhưng hiện tại, là sự quyến rũ chết người.

Trong Thị Trấn Markham, người có khả năng chiến đấu tốt nhất, chắc chắn là Tony Gelatin, rồi đến Titus Septim, thứ ba là Farengar von Chopin. Hina Janet có lẽ không mạnh bằng họ, chiến đấu không tốt bằng họ. Nhưng bản về giết người, nàng mới là người làm tốt nhất.

Mang đặc điểm của tộc Người Doi, thân hình cao ráo, quyến rũ, làn da trắng muốt, gương mặt thiên sứ, thân hình ma quỷ, đôi chân nhỏ thon dài. Một đôi cánh doi xinh xắn, nhưng cũng có phần ma mị. Bộ phận cuối cùng, là một cái đuôi nhỏ màu đen quấn quanh thắt lưng, cũng không biết nên hình dung thế nào, có điều, càng tăng thêm phần quyến rũ, giống như đồ tình thú dành cho những đôi yêu nhau.

Hina Janet mặc một bộ đồ bó sát màu đen, quần ngắn đến bắp đùi, áo dây hở rốn. Mái tóc dài màu đen xỏa ra sau lưng. Liếc nhìn mấy tên Sát Thủ của Bang Hội Thiên Ân bí mật leo vách núi rời đi, che miệng cười duyên với người bên cạnh:

- Đám ngốc này, đúng là ngây thơ a, thật làm người thương cảm. Mọi người, chuẩn bị đại tiệc đi. Huấn luyện bấy lâu nay, đến lúc thể hiện rồi, đừng làm Lãnh Chúa thất vọng nha.

Tiếng nói quyến rũ, ma mị từ đôi môi đỏ phát ra, có điều không có nam nhân nào được nghe. Bởi vì tộc Người Doi, toàn bộ đều là nữ. Còn những thành viên Bang Hội Thiên Ân, thì không nghe thấy được.

Một cô bé Người Doi xinh đẹp, nhỏ nhắn, chỉ tầm mười lăm mười sáu tuổi, mặc bộ váy Lolita màu đỏ đen, trề môi nói:

- Chị Hina, ở đây không có Lãnh Chúa, chị tỏ ra thực nữ cũng không ai thấy đâu nha. Nếu nhớ quá, thì chị lên phương bắc, tìm Lãnh Chúa được mà, hi hi hi.

Hina Janet giả vờ tức giận, nắm lấy đuôi cô bé kia nói:

- Con bé đáng chết này, để xem chị trừng phạt em thế nào.

Đùa giỡn một lúc, Hina Janet ngừng lại, gương mặt nghiêm túc, sát khí nồng đậm nhìn những Sát Thủ của Bang Hội Thiên Ân nói:

- Mọi người hành động, đánh nhanh diệt lẹ, đừng gây ra động tĩnh gì. Xong đám này, chúng ta còn việc phải làm.

Hina Janet quét mắt nhìn về phía nam, theo báo cáo của những Âm Vệ khác, khu vực Rừng Villiant này hiện tại đang xuất hiện những thành phần lạ mặt, muốn thăm dò tin tức. Mặc dù Thị Trấn Markham không nằm tại Rừng Villiant, nhưng cũng khá gần, nàng không cho phép bất kỳ kẻ nào gây uy hiếp đến Thị Trấn Markham - quê hương mới của nàng.

.....

Đỗ Thịnh, một Người Chơi chức nghiệp Sát Thủ, thành viên Bang Hội Thiên Ân, lặng lẽ treo lên vách đá, gần như dựng đứng. Bầu trời đêm nay rất tối,

vô cùng tối, thêm vào hần mặc một bộ đồ màu đen, nên toàn thân hần như thể hòa vào bóng tối. Rất khó để nhận ra.

Vừa trèo lên đỉnh vách đá, Đỗ Thịnh hít một hơi sâu, bỗng nhiên, hần ngửi thấy một mùi thơm quyến rũ, có chút giật mình, đang định nghĩ xem là thứ gì. Thì một lưỡi dao sắc bén đảo qua, đầu hần rơi xuống đất.

Mười lăm giây, là khoảng thời gian mà não vẫn còn nhân thức, khi bị chặt đầu. Nên Đỗ Thịnh vẫn nhìn thấy rõ người giết hần là ai. Một cô gái hoàn hảo, đẹp như thiên sứ, không cách nào miêu tả bằng lời, thân hình cũng vô cùng quyến rũ. Trước khi mất ý thức, hần vẫn suy nghĩ: Thật xinh đẹp. Nữ thần a. Mùi hương nhẹ nhàng lúc nãy, hần là của nàng.

....

Thiên Tinh, Hoa Bắc Đế Quốc, Đỗ Thịnh bật dậy, miệng vẫn lẩm bẩm:

- Xinh đẹp quá.

Quả thật là tiếng sét ái tình, không cách nào khống chế, điển hình của não tàn mê gái. Cho dù bị giết, cũng không quan tâm.

- Ủa.

Bỗng nhiên Đỗ Thịnh cảm thấy có chút không đúng, hần ngửi thấy mùi máu tanh. Lại một lần nữa, chưa kịp xem xét chuyện gì đang xảy ra, một thanh kiếm nhỏ, nhọn hoắt đâm thẳng vào tim hần.

- Ngươi...

Đỗ Thịnh lắp bắp nói, trước khi chết, hần còn thấy người bạn cùng phòng, cũng là thành viên Bang Hội Thiên Ân, đang nằm trong vũng máu, ngay bên cạnh hần.

.....

Giống như Đỗ Thịnh, vô số thành viên Bang Hội Thiên Ân, khi bị giết trong Yriel thế giới, hoặc khi tự động đăng xuất, ngay lập tức bị một đám người lạ mặt xuất hiện, một đao thấu tim, không thể cứu sống.

Đây là đợt trút giận của Bang Hội Hiên Viên, nhằm vào Bang Hội Thiên Ân. Vì dám cả gan tiết lộ thông tin của Jake Markham, Trần Văn Lâm. Làm cho kế hoạch của Công Tôn gia tộc sụp đổ trong chốc lát. Đối với một gia tộc quyền lực như thế, bỏ qua cho Bang Hội Thiên Ân là điều không thể.

.....

Vương Hạ Quân rời khỏi Yriel thế giới, chỗ hần sống là một ngôi biệt thự xa hoa, bản thân hần cũng là người khá tài giỏi, tự lập công ty, rồi lập ra Bang Hội Thiên Ân. Mặc dù trong Yriel thế giới bị Trần Văn Lâm đi đợt đôi chút, nhưng cũng xem như là người thành công trong xã hội.

Lần này hần cũng quyết định rời khu Seval, chuyển qua khu Civic, đầu quân cho Bang Hội Viêm Hoàng, cố gắng kiếm một chức quan, đỡ phải đau đầu vì lãnh địa.

Bước vào nhà tắm, Vương Hạ Quân xả nước đầy bồn, rồi nằm xuống thả lỏng. Việc bị Farengar von Chopin bao vây, nhốt lại Bang Hội Thiên Ân làm hần cảm thấy rất bức bối, muốn tìm chỗ giải tỏa.

Đang nhắm mắt thả lỏng trong làn nước ấm, Vương Hạ Quân bỗng cảm thấy ánh đèn trong phòng tắm bị che đi đôi chút. Đang định mở mắt ra xem chuyện gì xảy ra, thì một cánh tay mạnh mẽ dìm đầu hần sâu xuống bồn tắm.

Vương Hạ Quân điên cuồng vẫy vùng, muốn dùng chân đạp người kia ra, thì lại có ba đôi tay nữa xuất hiện, ấn chặt cơ thể hần vào đáy bồn tắm, chìm sâu trong nước.

Trước khi chết, Vương Hạ Quân vẫn nghe một giọng nói âm trầm vang lên:

- Kiếp sau, đừng vội xen vào chuyện của người khác.

....

Thiên Kinh, Kinh Đô của Hoa Bắc Đế Quốc, nơi đặt Tử Cẩm Thành.

Trong cung điện của Hoàng Đế Lưu Thiếu, một thái giám vội vàng chạy đến thư phòng, nơi mà Lưu Thiếu đang xem xét các vấn đề, cả của Thiên Tinh lẫn Yriel thế giới.

Lưu Thiếu sát khí tỏa ra, hai mắt nhìn chăm chăm thái giám kia nói:

- Có chuyện gì? Vội vàng như vậy, không biết trẫm đang làm việc sao?

Thái giám kia mồ hôi đầy đầu, sắc mặt trắng bệch, giọng run run nói:

- Nô tài đáng chết, Bệ Hạ tha mạng.

Rồi đập đầu liên tục xuống đất, đến mức tóc máu ở trán, gãy sóng mũi.

Lưu Thiệu trầm giọng nói:

- Có chuyện gì, nói đi.

Thái giám kia không dám ngừng đầu lên, máu từ mặt hắn chảy xuống sàn nhà, miệng nói:

- Bẩm Hoàng Thượng, Lưu Nhất Phong Đại Nhân dặn nô tài đưa tin, toàn bộ thành viên Bang Hội Thiên Ân. Mười lăm nghìn người đều đã chết.

Lưu Thiệu kỳ quái hỏi:

- Chết? Bang Hội Thiên Ân bị Jake Markham phá hủy rồi sao.

Thái giám kia vội vàng nói:

- Không phải Yriel thế giới, mà là ngoài đời. Tất cả thành viên Bang Hội Thiên Ân, đều bị ám sát.

Lưu Thiệu mắt hồ trợn trừng, rống giận nói:

- Người nói cái gì? Bang Hội Thiên Ân chết. Chết tiệt, là lũ khốn nạn nào ra tay.

Thái giám kia không dám tiếp lời, hắn chỉ có nhiệm vụ đưa tin, không biết nhiều. Thêm nữa, vị Hoàng Đế này tính tình thất thường, động một chút là giết người, có rất nhiều thái giám, cung nữ, thậm chí là phi tần. Không hiểu tại sao bị Lưu Thiệu cho người chém đầu, giống như để thỏa mãn tâm lý, gã là chủ thiên hạ này. Muốn ai chết, ông trời cũng không cản được. Thái giám này cũng không muốn chết, lỡ nói lung tung gì đó, bị giết thì quá xui xẻo.

Lưu Thiệu hai mắt khép lại, khuôn mặt suy tư, bỗng nhiên cảm lấy nghiền mực bằng sắt, nặng nề giáng vào đầu thái giám báo tin. Thân hình thái giám gục xuống, xương sọ vỡ nát, máu chảy lênh láng.

Lưu Thiệu quát lớn với mấy Cẩm Vệ Quân đang canh gác bên ngoài:

- Người đầu, dọn dẹp. Mười phút nữa mà trăm còn người thấy mùi máu tanh, cách người tự đến Đoạn Đầu Đài đi.
- Vâng, thưa Bệ Hạ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Hina Janet vs Lưu Nhất Phong

Bên ngoài Thôn Connor, trước đây chính là lãnh địa của Lãnh Chúa Andrew Connor, một trong hai mươi ba Lãnh Chúa Rừng Villiant.

Sau khi đồng ý hàng phục Trần Văn Lâm, thì Andrew Connor cũng đã trở thành một vị quan quản lý lớn, quyền lực chỉ dưới Bùi Phương Thảo.

Hiện tại Thôn Connor không nhiều người lắm, chỉ giống như một thôn làng nhỏ, dùng cho các thợ khai thác sinh sống.

Lưu Nhất Phong, tổ trưởng Long Tổ - Tổ chức đặc công hùng mạnh nhất Hoa Bắc Đế Quốc, đồng thời cũng là một Bang Hội riêng biệt, chỉ phục vụ Hoàng Đế đương nhiệm của Hoa Bắc Đế Quốc.

Vì liên quan đến Jake Markham, nên Lưu Nhất Phong lần này tự mình đến Rừng Villiant tìm hiểu tin tức. Có điều, mọi chuyện không được thuận lợi như hắn tưởng tượng.

- Tổ trưởng, tình hình ở đây có chút kỳ lạ.

Một thành viên Long Tổ tới gần Lưu Nhất Phong nói nhỏ. Thành viên Long Tổ, còn gọi là Long Vệ. Tổ trưởng Long Tổ, gọi là Long Tướng.

Tại sao không gọi Long Vương, Long Hoàng, Long Đế? Đơn giản vì còn một vị Hoàng Đế họ Lưu đang ngồi kia, người dám xưng Vương, xưng Hoàng, xưng Đế? Muốn làm phản sao.

Lưu Nhất Phong gật đầu nói:

- Đúng là rất kỳ quái, chúng ta tìm hiểu được, chỗ này có nơi gọi là Thị Trấn Markham, Lãnh Chúa đúng là Jake Markham. Có điều, nó không nằm tại Rừng Villiant. Ở đây, chỉ có mấy khu thôn trang nhỏ, ít người sinh sống mà thôi.

Lưu Nhất Phong suy nghĩ một chút rồi dặn:

- Để năm mươi người tiến về phía phía tây, năm mươi người tiến về phía đông, tìm kiếm Thị Trấn Markham.
- Vàng, tổ trưởng.

Đưa mắt nhìn tên Long Vệ kia rồi đi, hần càng ngày càng cảm thấy có gì đó không đúng. Chỗ này, bọn hần hoạt động quả thật quá thuận lợi, giống như không có người canh gác vậy.

Hừ.

Nghe thấy tiếng động kỳ lạ, đồng thời trong lòng hần cũng cảm thấy cực kỳ nguy hiểm, thậm chí là uy hiếp đến tính mạng.

Lưu Nhất Phong vội vàng nhảy bật sang bên trái, một thanh dao ngắn, nhỏ cắm ngay gốc cây gần chỗ hần đứng lúc này, nếu không phải hần nhanh nhẹn, cộng thêm cảm ứng nguy hiểm, từ vô số lần cử tử nhất sinh, mới né được đòn vừa rồi.

Không né được, chết.

Lưu Nhất Phong không hề cảm thấy được người ra tay tập kích hần ở chỗ nào, làm cho hần cảm thấy cực kỳ hoảng sợ. Rút hai thanh chủy thủ ra, cầm chắc trong tay, đôi mắt Lưu Nhất Phong khẽ đảo xung quanh, hai tai hoạt động hết cỡ. Nhưng người kia, vẫn giống như vô hình, không một dấu vết.

Bước chân chậm rãi, tinh thần của Lưu Nhất Phong lúc này tập trung đến cực hạn, một tiếng gió nhẹ, lá rơi hần cũng có thể cảm nhận rõ ràng. Chỉ có kẻ địch, là hần không hề cảm nhận được.

Có chút chịu không nổi sự im ắng này, Lưu Nhất Phong khẽ hô:

- Long Thập Bát, Long Thập Cửu, đi ra. Có kẻ địch.

Không có tiếng đáp lại, vẫn là sự im lặng đến cực hạn. Có may, chỉ có tiếng côn trùng kêu vang mà thôi.

Bỗng nhiên, một giọng nói nữ tính vang lên, vô cùng quyến rũ, như tiếng tiên nữ vậy:

- Ngươi tìm bọn hần?

Lưu Nhất Phong dùng tốc độ cực hạn, tay phải khẽ vung, thanh chủy thủ rời tay, phóng thẳng về chỗ phát ra tiếng nói kia.

Phập.

Tiếng chủy thủ cắm vào thịt vang lên. Nhưng sắc mặt của Lưu Nhất Phong vô cùng khó coi, hần nhìn thấy ba cái đầu lâu ở chỗ đó. Là của Long Thập Bát và Long Thập Cửu. Còn cái đầu còn lại, cũng là cái đầu của người hần vừa ra lệnh cách đây chưa tới hai phút, Long Tam. Thanh chủy thủ của hần, đang cắm trên đầu của Long Tam.

Đôi mắt nằm trên ba cái đầu kia vẫn mở, ánh mắt bình thường, không có gì sợ hãi, không có gì ngạc nhiên. Giống như, bọn hần lúc chết, còn chưa nhận ra mình bị chém đứt đầu.

Mặc dù chỉ là chết trong Yriel thế giới, nhưng điều diễn ra cũng quá kinh khủng.

Chỉ trong tích tắc vài phút, ba thành viên vô cùng tinh anh của Long Tổ đã thiệt mạng. Hơn nữa còn là không một tiếng động, không một dấu hiệu. Điều đó làm cho Lưu Nhất Phong thật sự sợ hãi.

Sau đó, cả ba cái đầu hóa thành luồng sáng, biến mất khỏi thế giới này.

Lòng bàn tay Lưu Nhất Phong tràn đầy mồ hôi, chảy qua lưỡi dao, nhỏ xuống đất, khẽ kêu.

- Hát.

Lưu Nhất Phong vội vàng nâng chủy thủ lên ngang trước mặt, hần chỉ kịp nhìn thấy một lưỡi dao nhỏ khẽ chém tới. Nhưng, chủ nhân của con dao kia, hần vẫn không thể nhìn thấy. Giống như đối phương đang tàng hình vậy.

Đương.

Hai lưỡi dao khẽ va chạm, tóe ra tia lửa.

Lưu Nhất Phong cảm thấy thật sự nhịn không được nữa, hần muốn ngay lập tức chạy trốn khỏi nơi này, nhưng mà hần biết, chỉ cần một sơ hở nhỏ, một cử động sai lầm, là đối phương sẽ lấy mạng hần.

Nếu biết ở Thị Trấn Markham có sát thủ kinh khủng thế này, thì có cho tiền, hần cũng không tự thân đến đây thăm dò. Để cho cấp dưới đi là được rồi.

Lúc này, một Long Vệ khác có việc muốn đến bẩm báo với Lưu Nhất Phong, nhưng thành viên này lại cảm thấy tư thế của Lưu Nhất Phong có chút kỳ quái, hần đứng từ xa hỏi:

- Tổ trưởng, có chuyện gì vậy?

Lưu Nhất Phong nghe thấy tiếng gọi, giật mình quay sang, hô lớn:

- Cần..

Từ "thận" chưa kịp thoát ra, thì hắn thấy rõ một bóng đen khề lúot, dùng thanh dao nhỏ cực kỳ sắc bén, cắt ngang cổ của Long Vệ kia.

Lần này, Lưu Nhất Phong nhìn thấy rõ đối phương là ai.

Một cô gái cực kỳ xinh đẹp, mặc đồ đen bó sát vô cùng quyến rũ, quần ngắn ngang đùi, áo dây hở rốn, mái tóc đen óng ả xõa ngang vai. Sau lưng cô gái xinh đẹp đến ghê tởm này, mọc ra một đôi cánh đen màu đen, một cái đuôi nhỏ cũng màu đen quấn quanh lưng.

Xinh đẹp quyến rũ đến cực hạn, nhưng cũng vô cùng chết chóc.

Bị đôi mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm, Lưu Nhất Phong cảm thấy da gà nổi lên, hắn cố gắng làm cho bản thân trấn tĩnh nhất có thể, mở miệng nói:

- Người là ai?

Hina Janet cười khề một tiếng, khinh thường nói:

- Người chết, cần phải biết sao?

Lưu Nhất Phong gằn giọng nói:

- Người rất tự tin?

Hina Janet liếc mắt:

- Không tìm nổi ta, còn đòi chiến thắng.

Lưu Nhất Phong lấy dũng khí, không làm cho mình rơi xuống thế hạ phong nói:

- Phải thử mới biết.

Hina Janet bước lên một bước, thân thể nàng như biến mất, rồi xuất hiện ngay bên cạnh Lưu Nhất Phong, một dao chém ra.

Xoẹt.

- A.

Lưu Nhất Phong khề kêu lên đau đớn, bật lùi về phía sau. Phải cố lắm, hắn mới không hét lớn do đau đớn. Cô gái xinh đẹp, chết chóc kia vừa chém đứt một đốt của ngón tay út của hắn. Chỉ một đốt ngón tay, không nhiều hơn.

Tay đứt ruột xót, nói chi là đầu ngón tay bị chém rơi. Nếu không phải được huấn luyện từ nhỏ, thì hắn đã hét ầm lên rồi.

- Tiệt nữ nhân, chết đi.

Lưu Nhất Phong gầm lên giận dữ, đâm thẳng chủy thủ, nhắm vào tim Hina Janet, tốc độ cao nhất có thể.

Hina Janet mỉa mai nói:

- Quá chậm.

Cánh tay trắng muốt như ngọc, như sứ của nàng khề quơ.

Phốc.

- A.

Lại một đốt ngón tay út, cũng là ngón lúc nãy, thuộc về tay trái bị chém đứt.

Lưu Nhất Phong gầm lên giận dữ, mặc kệ đau đớn, máu chảy, tấn công Hina Janet tới tấp.

Phốc.

Hina Janet liếc nhìn Lưu Nhất Phong đang đứng chết lặng, rồi quay người rời đi, miệng khề lầm bầm:

- Thật nhàm chán. Lũ yếu ớt.

Lưu Nhất Phong đứng im nhìn theo Hina Janet biến mất trong màn đêm, tay hắn khề đưa lên cổ.

Phụt.

Đầu Luru Nhất Phong rơi xuống, lăn lông lốc trên mặt đất.

.....

- Aaa.

Thế giới thực tại, Thiên Tinh, Hoa Bắc Đế Quốc. Luru Nhất Phong như bị bệnh thần kinh, rống lên giận dữ, đập phá đồ đạc xung quanh. Hắn muốn phát tiết sự sỉ nhục mà nữ nhân xinh đẹp, ma quỷ kia dành cho hắn.

- Đáng chết. Tiện nữ, có một ngày, ta sẽ biến ngươi thành nô lệ của ta.

Những thành viên Long Vệ nghe thấy tiếng đập phá ầm ầm vang ra từ phòng Luru Nhất Phong, khẽ lắc đầu rồi rời đi. Không ai muốn xui xẻo, đụng vào đầu xe tải lúc này.

Luru Nhất Phong cảm thấy hôm nay là ngày nhục nhã nhất kể từ khi hắn ra đời đến giờ. Làm người đứng đầu tổ chức đặc công, sát thủ cũng là hàng đầu Hoa Bắc Đế Quốc, thậm chí, trong suy nghĩ của hắn, của người dân Hoa Bắc Đế Quốc, thì Long Tổ chính là xuất sắc nhất thế giới.

Nhưng hôm nay, người đứng đầu tổ chức xuất sắc nhất trong lòng người dân này, lại bị một nữ nhân trẻ tuổi, chưa quá hai mươi. Nói Hina Janet miệng còn hôi sữa cũng chẳng sai, ngược sát đến nhục nhã, không thể làm được gì đối phương.

Nhục, vô cùng nhục, chưa cái nhục nào nhục như cái nhục này. Chính là cảm giác hiện tại của Luru Nhất Phong. Thù này không báo, Luru Nhất Phong ta không xứng làm Long Tướng.

.....

- Ảnh, ngươi nói là toàn bộ Long Vệ làm nhiệm vụ thâm nhập khu Seval, tại Rừng Villiant đều bị tiêu diệt.

Thái giám, đồng thời cũng là sát thủ thân cận nhất của Luru Thiếu gật đầu:

- Thừa Bệ Hạ, chính là như vậy. Nô tỳ theo sau Long Vệ, cố gắng hết sức mới thoát chết. Còn Long Vệ, kể cả Luru Nhất Phong, đều bị tiêu diệt.

Luru Thiếu kinh ngạc hỏi:

- Kể cả ngươi cũng suýt chết?

Ảnh gật đầu, dùng giọng nói the thé trả lời:

- Là bị một nữ hài, rất trẻ tuổi, chỉ tầm mười lăm mười sáu tuổi, mặc đồ Gothic Lolita tấn công. Nếu không phải nô tỳ ngay lập tức chạy trốn, thì cũng theo gót đám người Long Tổ rồi. Có một chuyện kỳ quái mà nô tỳ nhìn thấy. Nữ hài nhỏ tuổi đó, có một đôi cánh dơi mọc ra phía sau lưng. Giống như quý tộc Succubus trong truyền thuyết phương tây vậy.

Luru Thiếu tò mò hỏi:

- Là nữ quỷ Succubus?
- Đúng vậy, chính là nữ quỷ Succubus.
- Chắc hẳn là rất xinh đẹp a.

Ảnh như bị thứ gì đó chặn ở ngực, rồi khẽ nói:

- Rất xinh đẹp.
- Ha ha, trăm cũng muốn một lần gặp nữ quỷ xinh đẹp trong truyền thuyết này.

Nói đến đây, gương mặt Luru Thiếu hiện lên sự âm tàn, giọng điệu trầm ngâm nói:

- Không biết so với phi tử xấu số, Gia Cát Minh Nguyệt thì thế nào? Ai đẹp hơn a.

Cho dù có thân cận đến mức nào, Ảnh cũng không dám mở miệng trả lời câu hỏi này. Hắn không muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Âm độc

Luru Thiếu cũng không muốn hỏi mấy câu nhảm nhí nữa, quay qua dặn Ảnh:

- Lần này đích thân ngươi dẫn dắt Ảnh Vệ xuất thủ, trăm muốn tin tức của Thị Trấn Markham. Về phần Long Tổ, trăm sẽ kêu bọn họ rút lui. Về phần Ảnh Vệ, cũng phải hết sức cẩn thận, nếu cảm giác không được, liền rút lui. Hiện tại là thời kỳ phi thường, không được khinh suất, ta còn

nhều chuyện cần các người làm.

Ảnh cúi đầu nói:

- Bệ Hạ anh minh, đến cấp độ chiến đấu này, Long Tổ rất khó tham dự vào, nếu không sẽ là thiệt hại nặng nề cho Hoa Bắc Đế Quốc chúng ta. Ảnh Vệ chắc chắn sẽ cẩn thận việc này.

Lưu Thiếu gật đầu thỏa mãn, rồi trầm ngâm nói:

- Thị Trấn Markham này không đơn giản, có thể đào tạo được sát thủ khủng bố như vậy, thậm chí còn mạnh hơn người, tên Jake Markham kia không tầm thường đâu.

Ảnh vội nín thở:

- Bệ Hạ là Chân Long Thiên Tử, người nắm giữ Thiên Mệnh, được trời đất ban cho khí vận. Tên Jake Markham kia chỉ là một kẻ phạm tục, làm sao so được với Bệ Hạ.

Lưu Thiếu cũng cảm thấy có chút lằng lằng, gật đầu nói:

- Được rồi, không cần vỗ mông ngựa. Người đi chuẩn bị đi.
- Tuân chỉ.

Lần này thì Lưu Thiếu cũng không dám quá khinh thường Thị Trấn Markham nữa, có thể có một nhân vật đủ sức giết Ảnh, thì không phải là bình thường.

Ảnh là thái giám cực kỳ thân cận với hắn, nên hắn biết năng lực của Ảnh ghê gớm đến đâu. Phải nói là chưa bao giờ làm hắn thất vọng, chưa bao giờ thất bại. Chỉ có lần này.

Không lâu sau, Lưu Nhất Phong xuất hiện bên ngoài thư phòng, cầu kiến Lưu Thiếu.

Lưu Thiếu cho phép gã vào, rồi làm như chưa biết chuyện gì hỏi:

- Lưu Nhất Phong, việc thăm dò thế nào rồi?

Lưu Nhất Phong quỳ xuống, dập đầu nói:

- Tội thần đáng chết. Toàn bộ Long Vệ làm nhiệm vụ thăm dò Rừng Villiant, đều bị tiêu diệt.

Lưu Thiếu giả vờ kinh ngạc hỏi:

- Toàn diệt, người nói là sự thật.

Lưu Nhất Phong cúi đầu nói:

- Tội thần vô dụng, không thể thăm dò được gì có ích, đã bị đối phương đánh bại.

Lưu Thiếu thở dài nói:

- Năng lực của người, trẫm không nghi ngờ gì. Nếu như người không thể làm được gì, thì chính là vì Thị Trấn Markham kia cũng không yếu. Được rồi, trẫm không trách người. Có chuyện gì? Đứng lên báo cáo.

Lưu Nhất Phong cảm kích nói:

- Tạ ơn Bệ Hạ.

Lưu Nhất Phong đứng lên, cúi đầu nói:

- Thị Trấn Markham chỉ nằm ở gần Rừng Villiant, chứ không phải ở bên trong Rừng Villiant. Đây là thông tin duy nhất thần tìm hiểu được.
- Ừm. Tiếp tục.
- Tiếp theo là về các gia tộc khác trong Liên Minh Hoa Bắc. Những gia tộc hàng đầu như Công Tôn gia tộc, Doanh thị gia tộc. Hay những gia tộc yếu hơn một chút như Chu, Triệu, Tông, Dương, Lý,... Đều đã xuất động thành viên, tiến về Rừng Villiant. Tổng số lượng vào khoảng bốn triệu người.

Lưu Thiếu cười lạnh lùng, có chút mỉa mai nói:

- Đám người này đúng là không ngồi yên được a.

Cũng may hắn đã phái Gia Cát Thanh Vân tiến về Rừng Villiant, nếu không thì đến cận cũng không chiếm được.

- Được, còn về chuyện Bang Hội Thiên Ân thì thế nào? Là kẻ nào ra tay?

Lưu Nhất Phong do dự một chút rồi nói:

- Vẫn chưa tra được, nhưng kẻ ra tay cực kỳ xuất sắc. Gần như không để lại một dấu vết nhỏ nào. Đủ khả năng làm chuyện này, chỉ có Doanh gia,

hoặc Công Tôn gia.

- Người tiếp tục cho người đi điều tra. Con chó của ta, không phải người nào cũng có thể động vào.

Nói đến đây, Luru Thiếu trên người sát khí bốc lên. Bang Hội Thiên Ân bị sát hại toàn bộ, không khác nào một cái tát vào mặt hắn. Cho dù Vương Hạ Quân chỉ là một con kiến, một con chó trong mắt hắn. Nhưng là chó của hắn.

.....

Sáng hôm sau, toàn bộ Hoa Bắc Đế Quốc sôi trào. Người dân sợ hãi.

Mười nghìn người, thành viên của Bang Hội Thiên Ân, trong một đêm bị giết hại sạch sẽ, không chừa một người. Kể cả Bang Chủ Vương Hạ Quân.

Rất lâu rồi, thế giới này không có chiến tranh, khủng bố gì đó. Tội phạm giết người bình thường gì đó, thì chỉ chết một hai người là căng. Cho dù là những tên biến thái giết người hàng loạt, thì số lượng lên đến chục người, là nhiều lắm rồi.

Bây giờ trong một đêm, mười nghìn người bị giết, không phải là loạn sao?

Dân chúng Hoa Bắc Đế Quốc hãi hùng, đồng thời vô cùng căm giận, muốn tìm ra hung thủ, không, phải là đám hung thủ. Cho đám người đó một bài học. An ủi tâm linh của những người đã chết, và còn sống.

Người thân của thành viên Bang Hội Thiên Ân tập trung lại, đến trước cửa cơ quan an ninh đòi một câu trả lời.

Việc này lớn đến mức, chỉ trong một đêm, lan ra toàn thế giới, không thể dè xuông.

Luru Thiếu ban đầu muốn giết quách đám người thân kia, biểu tình gì chứ? Muốn làm loạn sao? Đám kiến hôi. Nhưng cuối cùng vì sự việc quá lớn, toàn bộ thế giới đều nhìn chăm chăm vào. Hắn không thể không dừng tay.

Đồng thời, còn phải mời Công Tôn Thiên Vân và Doanh Bàn, lên bản tin buổi sáng của đài truyền hình trung ương, nói về việc này, tiện thể trấn an đám kiến hôi kia.

Truyền hình trực tiếp, Luru Thiếu nhìn vào máy quay, trầm giọng nói:

- Sự việc hôm qua làm trăm rất đau lòng, mười nghìn con dân của mình bị giết hại, những người vô tội bị tàn sát một cách dã man. Trăm sẽ để cơ quan an ninh toàn lực điều tra chuyện này, đưa hung thủ ra ánh sáng.

Một phóng viên hỏi:

- Thưa Bộ Hạ, liệu đây có phải là việc trả thù những xích mích bên trong Yriel thế giới.

Luru Thiếu suy nghĩ một chút rồi nói:

- Cũng không phải là không thể. Việc này, để Luru Nhất Phong - Giám Sát An Ninh Hoa Bắc Đế Quốc đưa ra cái nhìn của mình.

Luru Nhất Phong đứng ra phân tích:

- Yriel thế giới xuất hiện, đồng thời cũng làm tăng lên năng lực của mỗi cá nhân, giống như chúng ta đang sở hữu siêu năng lực vậy, nếu như không kiểm chế được. Rất có thể sẽ gây ra tội ác tày trời.

Ánh mắt Luru Nhất Phong khẽ đảo qua Doanh Bàn và Công Tôn Thiên Vân đang ngồi nghiêm chỉnh ở kia, nhưng hai người vẫn bình thường hết sức, làm như không nhìn thấy ánh mắt của Luru Nhất Phong.

- Luru Nhất Phong Giám Sát Trưởng, liệu các ngài đã có manh mối nào chưa?

Luru Nhất Phong suy nghĩ một chút rồi nói:

- Theo điều tra, hỏi han người thân của những nạn nhân vụ việc hôm qua. Cơ quan an ninh thu được một tin tức hết sức quan trọng. Bang Hội Thiên Ân đang có xích mích với Jake Markham, chính là Lãnh Chúa của Thị Trấn Markham thần bí. Đồng thời, Thị Trấn Markham đang hợp tác với Liên minh Bang Hội Đại Nam.

Ồ.

Toàn trường như nổ lên, vậy không phải nói hung thủ, chính là một trong hai thế lực, Thị Trấn Markham hoặc là Đại Nam rồi sao? Hoặc là cả hai cũng không loại trừ.

Mục đích hôm nay của buổi họp báo, phỏng vấn trực tiếp này, cũng không hoàn toàn là trả lời, trấn an người dân. Mà với mục đích hướng dư luận ra ngoài, tìm một kẻ chịu đòn thay.

Và còn ai thích hợp hơn Jake Markham, Liên Minh Bang Hội Đại Nam? Cho dù đám người cáo già này biết thừa không phải do hai thế lực kia làm. Nhưng có làm sao đâu chứ? Chụp mũ, gán tội là chuyên ngành của Nho gia.

.....

Lòng dân Hoa Bắc Đế Quốc sôi sục, muốn dạy cho quốc gia Đại Nam một bài học, muốn đòi lại một công đạo.

Nhưng Luru Thiếu lại ôn hòa nói rằng, đó chỉ là đầu mối, không thể hoàn toàn dựa vào đó kết tội được, cần phải điều tra kỹ hơn, không thể võ đoán lung tung.

- Điều tra gì nữa, Liên Minh Hoa Bắc, mau tập hợp quân đội, cần quét đám Liên Minh Bang Hội Đại Nam kia.
- v.v.v

Vô số những câu nói, trích đoạn của người dân muốn trừng trị Đại Nam. Đây cũng là điều mà cao tầng Hoa Bắc Đế Quốc muốn thấy. Bây giờ trong nước không còn đau buồn, không còn sợ hãi, không còn đòi Hoa Bắc Đế Quốc cho một câu trả lời thích đáng, về việc mười nghìn thành viên Bang Hội Thiên Ân. Họ chỉ muốn tiêu diệt Liên Minh Bang Hội Đại Nam. Trong lòng họ chỉ còn sự thù hận, đối với Jake Markham, với Liên Minh Bang Hội Đại Nam.

Luru Thiếu đọc những đoạn bình luận độc ác, chửi rủa quốc gia Đại Nam. Trong lòng hắn cực kỳ thỏa mãn, cảm thấy mình xử trí thật tốt. Thật ra, kế sách này là do gia chủ của Gia Cát gia tộc nghĩ ra. Một đòn tru tâm, một chiêu thấy máu, đạt được lợi ích lớn nhất.

Vừa có thể kiềm chế Liên Minh Bang Hội Đại Nam không được xen vào việc Hoa Bắc Đế Quốc bọn họ thôn tính Thị Trấn Markham. Vừa có thể hướng lưỡi rìu dư luận ra khỏi đất nước.

Sau này cho dù bọn họ có làm gì độc ác với Liên Minh Bang Hội Đại Nam, thì cũng hợp tình hợp lý. Sẽ được nhân dân ủng hộ.

Luru Thiếu đang vui sướng với thành quả ngày hôm nay, thật không ngờ, chỉ dùng mười nghìn con kiến hôi, có thể đổi lấy lợi ích lớn vậy. Nhưng mà đến đây còn chưa dừng, hắn muốn làm mọi chuyện trở nên lớn hơn. Sát khí bốc lên, đôi mắt Luru Thiếu trở nên sắc bén, nhìn Luru Nhất Phong đang đứng bên cạnh nói:

- Điều tra thế nào rồi?

Luru Nhất Phong cung kính nói:

- Bẩm Bệ Hạ, là Công Tôn gia tộc.

Luru Thiếu cũng không cảm thấy kinh ngạc, khẽ gật gù một cái rồi nói tiếp:

- Tất cả người thân của thành viên Bang Hội Thiên Ân. Giết!

Cây bút trên tay hắn viết một chữ "Sát" lên trên mặt giấy trắng. Sát khí tràn đầy. Một câu, máu chảy thành sông.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Quyết định của Thần

Một ngày sau khi Luru Thiếu trả lời phỏng vấn, cam đoan trừng trị kẻ ra tay giết hại mười nghìn thành viên Bang Hội Thiên Ân. Mọi chuyện càng trở nên khó khăn chồng chất.

Đêm hôm qua, một tin tức động trời vừa phát tán. Toàn bộ người thân, gia đình của những nạn nhân vừa chết không lâu kia, đồng loạt bị sát hại. Giống lần trước, chỉ trong vòng một đêm, mấy chục nghìn người bị giết hại.

Tin tức chuyển lên trang đầu của mọi tờ báo trên thế giới, sát thủ quả thật phát rò đến không tưởng.

Chuyện lớn đến mức, Liên Hợp Quốc phải tổ chức cuộc họp khẩn đối với mọi quốc gia và vùng lãnh thổ trên thế giới, ban hành quyết định: Đăng Ký Thông Tin.

Đăng Ký Thông Tin là một quyết định vô cùng lớn, bất kỳ ai sinh sống trên Thiên Tinh, đều phải điền thêm một thông tin nữa vào hồ sơ của mình: Thông Tin Nhân Vật Yriel Thế Giới.

Quyết định này tung ra, nhằm kiểm soát chặt hơn, kỹ càng hơn. Yriel thế giới không chỉ là trò chơi, nó mang lại năng lực cho Người Chơi, năng lực thật sự. Theo các lãnh đạo cao cấp của Liên Hợp Quốc, nếu như thông tin của mọi người dân được kiểm soát, thì sẽ hạn chế những vụ cạy vào năng lực phi thường, giết người vô tội như vụ việc tại Hoa Bắc Đế Quốc.

Theo bọn họ, đây chính là xích mích tại Yriel thế giới, nhưng bị trả thù tại thế giới thật.

Thông tin được công bố, nhưng bảy mươi phần trăm dân số phản đối. Nếu như đến cả chuyện này còn xen vào, thì quá mất quyền riêng tư.

Còn người dân Hoa Bắc Đế Quốc thì nhắm mọi chỉ trích vào Jake Markham, vào Đại Nam. Ai ai cũng căm phẫn, muốn trừng trị quốc gia Đại Nam, cho dù không có chứng cứ rõ ràng.

.....

Trần Văn Lâm ánh mắt hơi híp lại, nhìn bản tin. Hắn cảm giác lần này có chút phiền phức, đồng thời cũng cảm thấy vô cùng tức giận.

Chuyện khác thì không biết, nhưng hắn có thể cam đoan bản thân mình, và Liên Minh Bang Hội Đại Nam không liên quan đến vụ việc điên rồ lần này.

Thật sự thì hắn và Bang Hội Thiên Ân có xích mích, nhưng còn không đến mức ra tay giết hại họ. Mà hắn cũng không đủ năng lực. Mười nghìn con kiến, giết còn tốn thời gian, nói gì đến mười nghìn người. Hơn nữa tại Yriel thế giới, hắn dư sức đập nát Bang Hội Thiên Ân, mà không tốn bao nhiêu sức lực, việc gì phải ra tay ở thế giới thực.

Còn Liên Minh Bang Hội Đại Nam thì lại càng không, hai bên không có xích mích gì, không có lý do ra tay.

Ngón tay khẽ gõ lên mặt bàn, Trần Văn Lâm cảm thấy thật sự tức giận kẻ ra tay tàn độc kia. Hắn cũng không đoán ra được người ra tay là ai. Chỉ có điều, để hắn và quê hương của hắn phải chịu điều tiếng, người kia đừng để hắn tìm ra là ai, muốn chết cũng không đơn giản vậy đâu.

Cả đám Liên Minh Hoa Bắc nữa, bây giờ thì hắn thật sự không phải là đối thủ của bọn họ. Nhưng sau này, hắn không ngại cho đám chính khách kia một bài học. Đồ tội lung tung, sẽ phải trả giá.

.....

Ông.

Toàn bộ Thiên Tinh bỗng nhiên tối lại, làm mọi người kinh ngạc, giữa ban ngày, nhưng mặt trời bị che khuất hoàn toàn.

Bốn phần của Thiên Tinh, mỗi phần xuất hiện một đôi mắt khổng lồ, không có chút tình cảm, nhìn chăm chăm xuống phía dưới.

Một giọng nói kỳ ảo vang lên:

- Chuyện Đăng Ký Thông Tin, dừng ở đây. Quyết định của ta là phán quyết cuối cùng. Đừng lợi dụng chuyện này, phá luật ta đã đặt ra.

Thần. Một lần nữa, Thần lại xuất hiện. Lần này là ngăn cản quyết định của Liên Hợp Quốc. Thần cố gắng che dấu thông tin Người Chơi, nhưng Liên Hợp Quốc lại muốn không che thông tin Người Chơi. Đây là xúc phạm đến Thần.

Lưu Thiệu thì cảm giác mồ hôi đổ như mưa, những người khác có lẽ chỉ cảm thấy bình thường. Còn bản thân hắn, giống như bị cặp mắt kia nhìn chăm chăm, hắn có thể cảm nhận được sát khí từ đó tỏa ra, nhắm thẳng vào hắn. Chỉ tích tắc mấy chục giây, nhưng hắn có cảm giác giống như đi qua Quỷ Môn Quan vậy.

Thấy Thần biến mất, Lưu Thiệu thở ra một hơi, cả người ngã xuống mặt đất, nắm tay không cam lòng đám mạnh xuống sàn nhà. Hắn cảm thấy vô cùng nhục nhã, trong lòng hắn sát khí cũng dâng lên:

- Thần, khốn kiếp nhà ngươi. Trẫm là Thiên Tử, là chủ của Thiên Hạ này, ngươi lại dám nhắm vào trẫm, đáng chết.

Nhưng hắn cũng chỉ dám nghĩ mà thôi, chứ nói ra miệng, hắn không dám.

.....

Cho dù có lớn chuyện đến thế nào, thì Thiên Tinh vẫn xoay, người nắm quyền vẫn là Thần.

Đội quân năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh do Trần Văn Lâm dẫn đầu vẫn theo hướng bắc di chuyển, tìm đường đánh lên Ai Zare.

Cũng như mấy triệu Người Chơi của Hoa Bắc Đế Quốc, vẫn âm thầm tiến về Rừng Villiant.

Hoa Bắc Đế Quốc làm phản, tự lập vùng riêng, nên mọi thành viên thuộc Liên Minh Hoa Bắc đều bị cấm sử dụng truyền tống trận trong phạm vi Đế Quốc Sollie.

Đám người mang trong mình tham vọng chiếm Thị Trấn Markham làm của riêng, đều phải đi bộ. Nhìn thì tưởng gần, nhưng khoảng cách là cực kỳ xa. Phải biết Trần Văn Lâm từng dùng mười ngày, chỉ để đi từ Thị Trấn Markham đến Pháo Đài Forsmoon.

Hiện tại quãng đường mà người Hoa Bắc di chuyển, tính sơ sơ ra cũng phải mất một tháng là ít.

Chuyện vị trí Thị Trấn Markham bị Liên Minh Hoa Bắc nắm được, đã truyền vào tai tập đoàn Thăng Long. Mai Thanh Huyền không chút do dự, báo việc này cho Trần Văn Lâm, để hắn tìm cách xử trí.

Nhưng mà Trần Văn Lâm cũng không lo lắng lắm, biên giới của Seval với Civic không phải muốn qua là qua, nhất là số lượng người muốn qua lại không ít. Vương Quốc White Wing, và Đế Quốc Sollie sẽ không dễ dàng để nhiều người như thế vượt biên.

Cho dù bọn họ có tìm cách vượt qua được, thì cũng tổn thất không ít. Mà đó là chuyện của sau này.

.....

Cũng nhờ có việc Công Tôn Thiên Vân để người tiêu diệt Bang Hội Thiên Ân, mà Farengar von Chopin chiếm được Bang Hội Thiên Ân không mất một binh sĩ nào. Có thể nói là trong cái rủi có cái may, mọi chuyện đều có mặt tốt và mặt xấu của nó.

Hoàn toàn kiểm soát được khu vực Rừng Villiant, cộng thêm số lượng lớn nô lệ mua từ "Thế Giới Dưới Lòng Đất", Thị Trấn Markham hiện tại phát triển rất nhanh. Dân cư đã lên đến hơn một trăm năm mươi nghìn người, có thể nói là phát triển thần tốc.

Biết việc sẽ phải đối đầu với Liên Minh Hoa Bắc trong thời gian sắp tới, Bùi Phương Thảo ra lệnh khuếch quân. Không tính năm nghìn kỵ binh đi theo Trần Văn Lâm, Thị Trấn Markham hiện tại vẫn lên tới hai mươi lăm nghìn binh sĩ.

Toàn bộ đều là lính tinh nhuệ, trang bị thấp nhất cũng là phẩm chất lam ba sao, cấp bậc thấp nhất của binh sĩ cũng là cấp năm mươi. Chính là cấp Warrior.

Warrior mạnh thế nào? Lúc trước một con Rồng cấp Warrior, đã tiêu diệt cả tiểu đội tinh anh của Bang Hội đứng đầu thế giới Bang Hội Emperor. Mà người dẫn đội còn là siêu cấp tuyển thủ Edgar Winter.

Mặc dù so sánh Boss Rồng cấp Warrior, với một nhân loại cấp Warrior là hơi bất cập, nhưng cũng đủ thấy chênh lệch giữa Người Chơi, và Dân Bản Địa.

Bùi Phương Thảo còn có một kế hoạch chống địch, đó chính là một Vạn Lý Trường Thành của Thị Trấn Markham. Nàng để mười nghìn cư dân tiến về phía nam khu vực Rừng Villiant, xây dựng một dải tường thành dài hàng trăm Kilomet, chỗ thấp nhất cũng cao đến ba mươi mét. Dùng để chuẩn bị cho trận chiến khốc liệt sắp tới.

.....

- Hô, thật là mệt, Hoàng Tử Bernat Nero, ngài đoán khi nào thì chúng ta có thể ra khỏi chỗ này. Chúng ta di chuyển ba ngày liên tiếp rồi đó.

Elias Cildori dùng thanh kiếm đâm thủng ngực một con Ice Troll, thờ dốc hỏi.

Hoàng Tử Bernat Nero trầm ngâm một chút rồi nói:

- Hẳn là cũng sắp ra khỏi nơi này rồi, Ice Troll là loài vật ăn thịt thú hoang, nơi nó sống chắc chắn cũng cách không xa lối ra nhiều lắm.

Elias Cildori cắt kiếm vào bao rồi hỏi:

- Ngài nghĩ chúng ta tới được nơi nào?

Lần này không phải là Bernat Nero lên tiếng, mà là lão Will:

- Núi Clino.

Elias Cildori nghi hoặc hỏi:

- Sao ngài biết.

Lão Will khinh bỉ nhìn Elias Cildori:

- Tất nhiên là ta biết, đâu phải ai cũng ngu ngốc như ngươi. Theo hướng bắc làng chài, đi ba ngày, thì tất nhiên là Núi Clino. Cũng không biết ngươi làm sao tới được chỗ của bọn ta.

Elias Cildori nâng bình rượu lên nói:

- Là nhờ cái này a.

Bernat Nero nghi hoặc hỏi:

- Elias, quê hương ngươi ở đâu?

Elias Cildori nhún vai nói:

- Ta cũng không nhớ rõ a. Có điều, ta biết nó nằm ở khu Mountwind.
- Mountwind, cũng không gần. Thôi, không nói mấy chuyện này nữa, chúng ta xuất phát thôi.

Chương 86: Iris Volkirha thứ 2?

Ba người Hoàng Tử Bernat Nero tiếp tục lên đường, cũng không lâu lắm, liền thấy có ánh sáng phía bên kia đường hầm.

Elias Cildori như sống lại một lần nữa, tinh thần uể oải lập tức không còn, chạy nhanh một mạch ra ngoài, hét to một tiếng:

- A a a a.....

Thở hổn hển mấy cái, Elias Cildori cảm thấy thời gian qua đúng là bí bức. Bị giam một tuần trong tù không nói, lại còn phải đi bộ dưới lòng đất ba ngày liền. Cảm giác không được tiếp xúc đến ánh mặt trời, phải sử dụng đuốc làm nguồn sáng mấy ngày, quả thực làm hắn nín muốn chết.

Vừa ra ngoài, ánh nắng mặt trời ảm áp tràn ngập phủ lên cơ thể, Elias Cildori hơi nhú hai con mắt lại, vừa tiếp xúc ánh mặt trời, mắt hắn cần một chút thời gian thích ứng.

Lúc này, Hoàng Tử Bernat Nero cũng từ sau lưng hắn đi ra, nhìn cảnh vật xung quanh, không khỏi hít một hơi:

- Nơi này....

Bọn hắn xuất hiện ở lưng chừng của ngọn núi, dốc cũng khá thoải, có thể đi bộ xuống được.

Đập vào mắt hắn, là một thung lũng lớn được bao quanh bởi những ngọn núi cao chót vót. Có lối khác để ra ngoài hay không thì hắn không biết. Chỉ có điều, ở đây lâu như vậy, hắn cũng không biết có một nơi như thế này tồn tại.

.....

Trần Văn Lâm ở trong biệt thự của tập đoàn Thăng Long, một bên ăn sáng, còn mắt thì nhìn Mai Hiểu Tuyết đùa giỡn, ôm ấp Iris Volkirha.

Nhiều lúc, hắn cũng rất hâm mộ Iris Volkirha a. Mai Hiểu Tuyết, Mai Thanh Huyền rồi đến cả Agatha Maskin, đều yêu thích con bé không biết bao nhiêu nghìn tuổi này. Có gì vui a, hắn so với Iris Volkirha trẻ hơn nhiều, lại còn là đàn ông, không thích hợp được ôm hơn sao.

Mà cô nàng xinh đẹp Mai Hiểu Tuyết này càng ngày càng không biết giữ ý, xem chỗ này như nhà mình, mà tính ra, thì căn biệt thự này cũng là nhà nàng, tạm thời không nói đến. Mai Hiểu Tuyết ở trong này tự nhiên như ở nhà, mà còn xem như là nhà không có đàn ông vậy.

Bình thường thì toàn mặc đồ ngắn cùn đến chơi bởi, nghịch ngợm đến lộ hết cả ra. Thậm chí tối hôm qua còn ngủ lại chỗ này cùng Iris Volkirha, sáng ra lại không thay đồ, cứ mặc áo ngủ, lăn lộn trên ghế nệm ngay trước mặt Trần Văn Lâm. Chính xác là hai bên cách nhau chỉ là một cái bàn thủy tinh. Hắn còn nghĩ được mùi hương sữa tắm tỏa ra, không biết là của Mai Hiểu Tuyết hay Iris Volkirha. Cũng có thể là cả hai.

Đang định đưa phở vào miệng, Trần Văn Lâm ánh mắt khẽ đưa qua, liền nhìn thấy thứ không nên thấy. Trong lòng hắn giận dữ, các người đây là đang tra tấn độc thân chó đúng không? Thời buổi này, chó còn có chó quyền, nói chi là chó độc thân. Không thể nhìn được nữa, ta sẽ cho các người thấy thế nào là quyền lực của độc thân chó.

Húp một phát hết tô phở bò, mặc kệ mấy cọng phở còn dính ngoài miệng, Trần Văn Lâm liền chui lên phòng, chuẩn bị tiến vào Yriel thế giới.

Không nhìn được thì cũng làm được gì chứ? Không lẽ nhảy vào đùa cùng. Nói đùa.

Nhưng vừa đặt chân lên cầu thang được vài bước, Trần Văn Lâm liền thấy điện thoại rung lên. Hắn không có thói quen để chuông điện thoại, khá là ồn ào, còn làm phiền người khác. Nên chỉ để điện thoại ở chế độ rung.

Cầm điện thoại lên, người gọi đến là Mai Thanh Huyền, hắn có chút kỳ quái, hai người cũng ở cùng khu, có chuyện gì, thì Mai Thanh Huyền thường qua gặp tận mặt nói chuyện, chứ ít khi dùng điện thoại.

- Alo, Văn Lâm đây.

Bên kia truyền đến giọng nữ dễ thương của Mai Thanh Huyền:

- Văn Lâm, cậu qua đây một chút. Có chuyện quan trọng cần bàn. Phòng Tổng Giám Đốc. Tôi đã cho người chờ ở dưới rồi.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Có chuyện gì thế? Không nói qua điện thoại được sao?

Mai Thanh Huyền thúc giục:

- Không được, chuyện rất quan trọng, cần gặp mặt trực tiếp. Cậu nhanh lên một chút, liên quan đến việc đối phó Liên Minh Hoa Bắc.

Trần Văn Lâm hai mắt hơi nhũn, nghĩ nghĩ một chút rồi nói:

- Được, chờ đợi một chút, tôi qua liền.

Hắn quay trở lại phòng khách, nhìn thấy hai người kia vẫn không xem ai ra gì, ngồi đó thể hiện tình cảm, liền mặt lạnh nói:

- Iris Volkirha. Cấp bao nhiêu rồi?

Iris Volkirha vội vàng, ngồi lại nghiêm chỉnh nói:

- Cấp 15 ạ.

Trần Văn Lâm hừ lạnh một tiếng, rồi ra lệnh:

- Ba ngày nữa, phải lên cấp 20.
- A..
- A cái gì? Nhanh đi luyện cấp đi, có cả một đoàn Hắc Giáp Binh kéo cấp cho, mà còn lên chậm vậy.

Mai Hiểu Tuyết thấy vậy liền tức giận nói:

- Anh làm gì? Lại bắt nạt Iris, đúng là lớn đầu, chỉ biết bắt nạt trẻ con.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn nàng một cái không nói gì, là ai bắt nạt Iris Volkirha nha. Nhìn mặt con bé đi, đầy vết son, tóc thì rối tung, quần áo xộc xệch. Cũng không ngại nói hấn bắt nạt.

.....

Đến tòa nhà cao tầng, nơi đặt văn phòng Tổng Giám Đốc của tập đoàn Thăng Long, cũng là phòng làm việc của Mai Thanh Huyền. Đúng như Mai Thanh Huyền nói, có người ở dưới đón sẵn, còn là người quen. Người này tên Nguyễn Minh Nhật, cũng là người lúc trước đưa hắn lên gặp Mai Thanh Huyền.

Trần Văn Lâm tiến lên chào:

- Nguyễn Minh Nhật đúng không? Chào anh bạn.

Nguyễn Minh Nhật vẫn như cũ, mặt lạnh chào máy móc một câu rồi nói:

- Tổng Giám Đốc đang chờ, thời gian gấp gáp, chúng ta lên phía trên thôi.

Ài, người này vẫn vậy nha, vẫn mặt lạnh như thể ai cũng thiếu gã tiền vậy.

Trần Văn Lâm theo Nguyễn Minh Nhật lên phòng mà Mai Thanh Huyền đang chờ.

Ở bên trong không chỉ có Mai Thanh Huyền, còn có Bang Chủ trên danh nghĩa của Bang Hội Thăng Long Vũ Huy Thành.

Ngoài ra, còn có năm người nữa, hai người trong đó hắn cực kỳ quen.

Một là Edgar Winter, một thanh niên người Liên Bang, tóc vàng cắt ngắn. Mặc dù là người Liên Bang, nhưng Edgar Winter không cao lắm, chỉ khoảng một mét bảy. So với chiều cao trung bình của các nước phương tây, một mét bảy là thấp đối với nam giới.

Gã Edgar Winter này luôn kiêu ngạo, tự tin, cho dù là đối mặt với bất kỳ ai. Nhưng gã có cơ sở để tự tin, trình độ của gã, nói duy ngã độc tôn, đứng đầu thế giới cũng chẳng ai phản đối.

Một người khác, Trần Văn Lâm không biết nói làm sao, lúc mới nhìn thấy, hắn vô cùng giật mình, suýt chút nữa thì thốt lên:

- Iris, sao em lại ở đây?

Nhưng hắn nhìn được, cô gái xinh đẹp kia tầm mười tám mười chín tuổi, sở hữu gương mặt giống y hệt Iris Volkirha, như hai giọt nước vậy. Cũng tóc vàng, gương mặt xinh xắn đáng yêu, con ngươi màu xanh nước biển, làn da trắng như bạch ngọc, như một món đồ sứ hoàn hảo.

Iris Volkirha và cô gái xinh đẹp này, chỉ khác nhau ở chỗ, cơ thể nàng lớn hơn Iris Volkirha nhiều. Phải cao tầm một mét bảy lăm, chứ không phải hai mét tám chẻ đôi như Iris Volkirha. Thêm vào thân hình nóng bỏng, còn hơn cả Mai Hiểu Tuyết và Mai Thanh Huyền. Người có cơ thể so được với nàng, chắc chỉ có Hina Janet, cô nàng Người Dơi xinh đẹp quyến rũ kia. Thành ra nàng không giống kiểu Lolita như Iris Volkirha. Quần Jean, áo Sơ Mi, thành ra phong cách của nàng là kiểu trẻ trung, thanh xuân nữ thần.

Ba người còn lại thì hắn không quen, một người là ông lão trên bảy mươi tuổi, nhưng nhìn qua vẫn cảm thấy rất khỏe mạnh, cho dù tóc đã bạc trắng.

Người thứ hai là một cô gái phương tây xinh đẹp, mái tóc màu đỏ, tuổi tác tương đương Mai Thanh Huyền, trên thân mặc đồ công sở, khoe trọn thân hình chữ S của mình ra. Hai tay còn ôm theo một cái cặp đen, chuyên dùng để đựng văn bản, giấy tờ. Nhìn qua cũng biết đây là thư ký, hoặc trợ lý gì đó.

Người còn lại là một trung niên cao to, sống lưng thẳng tắp, trên người tỏa ra khí thế uy nghiêm.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn Mai Thanh Huyền, ý bảo nàng giải thích. Nhưng cô gái tóc đỏ, mặc đồ công sở kia tiến lên trước nói:

- Chào cậu, Trần Văn Lâm. Tôi gọi là Sarah Linx. Tôi là thư ký, đồng thời là phiên dịch viên của ngài Vin Rockefeller.

Nàng đưa một tay ra, ý muốn bắt tay giới thiệu, hợp tác.

Nàng nói ngôn ngữ Đại Nam cực chuẩn, nếu không phải gương mặt rõ ràng là người Liên Bang, thì nhiều người sẽ lầm tưởng nàng là người Đại Nam. Âm điệu cực chuẩn, không bị lơ lớ như những người khác.

Trần Văn Lâm khẽ bắt tay nàng một cái, rồi hỏi:

- Cô nói tiếng Đại Nam thật chuẩn. Cô ở đây từ nhỏ sao?

Ngoại trừ lý do này ra, hẳn không nghĩ ra được, có cách gì giúp nàng nói chuẩn như vậy.

Sarah Linx lắc đầu, bắt đầu giới thiệu những người còn lại cho hẳn.

Ông lão lớn tuổi nhất, gọi là Vin Rockefeller, chính là Chủ Tịch, người điều hành của tập đoàn SVR, đồng thời cũng là người đứng đầu gia tộc Rockefeller nổi danh thế giới.

Người trung niên uy nghiêm kia tên là Thomas Rockefeller, con trai Vin Rockefeller, đồng thời là Bang Chủ của Bang Hội Emperor.

Cô gái trẻ tuổi có gương mặt giống Iris Volkirha một trăm phần trăm kia, tên là Mina Rockefeller. Con gái của Thomas Rockefeller, cháu gái của Vin Rockefeller. Đồng thời cũng là Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Tư của Bang Hội Emperor.

Người cuối cùng, tất nhiên là Edgar Winter, người đứng hạng thứ hai trong "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật", chỉ thua Trần Văn Lâm. Đồng thời cũng là Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Bảy của Bang Hội Emperor. Ngoài ra, còn là Lãnh Chúa của Thôn Emperor. Nghe có vẻ buồn cười, Thôn lại đi liền Với Emperor.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Điều kiện hợp tác

Trần Văn Lâm nhớ kỹ tên những người ở đây một lượt, rồi nói bằng ngôn ngữ quốc tế:

- Tôi cũng có thể sử dụng ngôn ngữ quốc tế khá tốt, có lẽ cũng không cần phiên dịch lắm. Chỉ có chỗ nào thực sự khó tả bằng ngôn ngữ quốc tế, thì sẽ nhờ cô Sarah phiên dịch.

Ông lão Vin Rockefeller bề ngoài hiền hòa, nhưng ánh mắt vô cùng tinh minh, mỉm cười ôn hòa nói:

- Được, vậy thì chúng ta dùng ngôn ngữ quốc tế cho tiện.

Mai Thanh Huyền cũng tiến lên nói:

- Mọi người vào chỗ ngồi rồi nói chuyện.

Vin Rockefeller gật đầu nói:

- Mọi người vào chỗ ngồi nào.

Mai Thanh Huyền lúc này có chút nghi hoặc, nàng cũng không hoàn toàn biết mấy người này đến đây làm gì, hay đây chính là người nhà của Iris... Volkirha hay là Iris Rockefeller? Nàng cũng không rõ, chứ nhìn Iris Volkirha với Mina Rockefeller giống nhau như hai giọt nước, bảo không có quan hệ, nàng cũng không tin.

Nhưng ra ngoài Mai Thanh Huyền dự đoán, Vin Rockefeller chẳng biết gì về Iris Volkirha, cũng chẳng nhắc tới việc này, mà nói luôn với Trần Văn Lâm:

- Trần Văn Lâm, hay tôi gọi cậu là Jake Markham cho tiện nhé.

Trần Văn Lâm hai mắt hơi nheo lại, lạnh lùng nói:

- Chị Thanh Huyền, chị tiết lộ thân phận của tôi sao?

Mai Thanh Huyền cuồng lên giải thích:

- Không có a, chắc chắn là không có.

Vin Rockefeller:

- Cậu đừng trách Bang Chủ Mai Thanh Huyền. Bọn ta biết được là nhờ gián điệp tại Công Tôn gia tộc, chính là chủ màn phía sau của Bang Hội Hiền Viên.

Trần Văn Lâm áy náy nhìn Mai Thanh Huyền xin lỗi:

- Xin lỗi chị, là tôi hiểu nhầm. Được rồi, mấy người tìm tôi có chuyện gì?

Vin Rockefeller gật gù, hai con mắt nhìn thẳng vào mắt Trần Văn Lâm nói:

- Chắc hẳn là cậu cũng biết tình hình hiện tại của mình nhỉ? Không lâu nữa, đại quân của Hoa Bắc Đế Quốc sẽ tấn công Thị Trấn Markham của cậu.

Trần Văn Lâm nghĩ nghĩ một chút, ánh mắt không hề nhượng bộ, nhìn chăm chăm Vin Rockefeller nói:

- Tình hình của mình ra sao tôi biết rõ. Có điều, Trần Văn.. Jake Markham này không sợ đám người kia. Một lũ ô hợp, cũng đòi chiếm Thị Trấn Markham.

Trong mắt Trần Văn Lâm, Người Chơi hiện tại trừ đầu óc ra, còn lại mà so với quân đội của Thị Trấn Markham hiện tại thì đúng là một đám ô hợp. Lúc trước hắn chỉ dùng hai nghìn binh sĩ, tiêu diệt liên quân gần mười nghìn người của Izfas De Gust và Bang Hội Thiên Ân, tổn thất chỉ có vài trăm người.

Mà hiện tại, trang bị của binh sĩ Thị Trấn Markham so với lúc đó tốt hơn không chỉ mấy lần. Hắn tự tin chỉ với hai nghìn Trọng Kỵ Binh, đủ cày nát hàng trăm nghìn binh sĩ của Hoa Bắc Đế Quốc. Đây không phải hắn kiêu ngạo, mà là tự tin.

Hắn tự tin vào binh sĩ của mình, cho dù là trên chiến trường Ải Sun. Trọng Kỵ Binh cũng là đám binh sĩ nổi bật nhất, kể cả khi so với binh sĩ của Vương Quốc White Wing. Càng không nói đến Người Chơi.

Vin Rockefeller mỉm cười, không nhanh không chậm nói:

- Tất nhiên là vậy, tôi tin tưởng việc cậu không hề sợ hãi đám Hoa Bắc Đế Quốc kia. Nhưng mà, hiện tại Yriel thế giới xuất hiện chưa được một năm, tất cả các thế lực đang trong giai đoạn phát triển. Ai chậm một bước, kẻ đó sẽ bị bỏ lại đằng sau. Giống như việc Jake Markham cậu vượt xa tất cả chúng tôi vậy.
- Tôi nghĩ, nếu mình là cậu, thì tôi cũng không muốn trong giai đoạn phát triển này, lại phải dốc toàn bộ sức lực vào chiến tranh, vào việc đối phó với một thế lực mạnh mẽ khác. Việc đó không có ích cho cậu. Nên, tôi đến đây là tìm kiếm hợp tác.

Trần Văn Lâm bình thản hỏi:

- Hợp tác thế nào?

Đây là người ta đến cầu hắn, nên hắn không cần vội.

Vin Rockefeller nói tiếp:

- Gia tộc Rockefeller chúng tôi sở hữu hai tập đoàn. Một là SVR, chắc hẳn cậu cũng biết rồi. Còn lại chính là... APAL.

Trần Văn Lâm cũng có chút kinh ngạc hỏi:

- Tập đoàn kinh tế thứ hai thế giới - APAL cũng nằm trong tay ông?

Vin Rockefeller lắc đầu nói:

- Là gia tộc Rockefeller. Không phải là tôi.

Vin Rockefeller tiếp tục:

- Trong tay chúng tôi có sáu Bang Hội chính. Emperor, Zeus và Royale do tập đoàn SVR chống lưng. Dragon, Thunder và Shadow do APAL chống lưng. Tôi nói vậy cũng không phải để khoe, mà là để cậu biết, gia tộc Rockefeller đủ đẳng cấp để hợp tác với cậu. Lãnh Chúa Jake Markham.

Đúng vậy, chỉ cần thân phận Jake Markham, người đứng đầu "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật" là đủ để Vin Rockefeller phải bỏ vốn liếng của mình ra, để thuyết phục Trần Văn Lâm hợp tác với mình.

- Emperor và Dragon đều nằm ở khu Mountwind. Còn Zeus, Royale và Thunder nằm ở khu Civic. Shadows thì thuộc Vương Quốc White Wing, giống như cậu. Để tỏ rõ thành ý của gia tộc Rockefeller chúng tôi. Tôi sẽ để cho ba Bang Hội thuộc khu Civic, và các Bang Hội phụ của ba Bang Hội đó, ra sức ngăn cản, làm chậm tốc độ hành quân của Hoa Bắc Đế Quốc.
- Còn Bang Hội Shadow, cùng với mười lăm Bang Hội cấp ba dưới trướng, sẽ toàn lực trợ giúp cậu chống lại đại quân của Hoa Bắc Đế Quốc. Chỉ cần đạt thành hợp tác, thì Bang Hội Shadow trong vòng một năm này, chính là của cậu, do cậu toàn quyền quyết định.

Trần Văn Lâm trầm mặc một chút, cảm thấy lần này đúng là bên Rockefeller bỏ giá rất lớn, chỉ vì hợp tác với hắn. Nhưng bây giờ đến lượt hắn đưa ra giá:

- Được, các người rất có thành ý. Có điều, tôi cần bỏ ra những gì? Để có được những trợ giúp vừa nói?

Vin Rockefeller nói:

- Chúng tôi cần cậu trợ giúp hai Bang Hội Emperor và Dragon nâng lên cấp sáu. Cùng với bốn Bang Hội còn lại lên cấp năm. Cậu yên tâm, bốn Bang Hội kia cũng chỉ thiếu một chút thôi, là lên cấp năm rồi. À mà đó là điều kiện thứ nhất.

Trần Văn Lâm cũng cảm thấy không có gì quá đáng, có qua có lại. Hắn không thiếu Vàng, nên yêu cầu kia rất đơn giản. Hắn gật đầu đồng ý:

- Bao nhiêu Vàng? Và điều kiện thứ hai là gì?

Vin Rockefeller không dấu diếm, nói thẳng:

- 30000 Vàng cho bốn Bang Hội lên cấp năm. Còn về Bang Hội Emperor và Dragon, có khó một chút, yêu cầu Soul Gem phẩm chất cam. Tôi biết là hơi khó, nếu như cậu không tìm được Soul Gem phẩm chất cam, thì bỏ qua cũng được. Chúng tôi chỉ cần 30000 Vàng.

Quả thật, hai viên Soul Gem phẩm chất cam không phải dễ kiếm, tính ra tiền, nó trị giá hàng trăm nghìn Vàng, chứ không phải mấy chục nghìn Vàng nữa, hơn nữa là loại đồ có tiền cũng không mua được. Có điều Trần Văn Lâm hắn không thiếu nhất là Vàng, còn hơn cả nhất? Chính là Soul Gem. Cứ điểm tại "Thế Giới Dưới Lòng Đất" cung cấp nô lệ và Soul Gem cho hắn liên tục, mặc dù mới chỉ được một viên phẩm chất Vàng, nhưng Cam thì đầy, không có thời gian nạp linh hồn thôi.

Chẳng qua, điều kiện này cũng không thể dễ dàng đồng ý được, Trần Văn Lâm giả vờ tỏ ra khó khăn nói:

- Hai viên Soul Gem phẩm chất cam, rất khó tìm kiếm.

Vin Rockefeller thở dài nói:

- Bỏ qua cũng được. Chúng ta đến điều kiện thứ hai.

Trần Văn Lâm ngắt lời:

- Khó, không có nghĩa là không thể.

Vin Rockefeller hai mắt hơi sáng nói:

- Cậu có thể tìm được?

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Có thể, nhưng tôi cũng có điều kiện riêng. Ông cần biết, mỗi viên Soul Gem phẩm chất cam, giá trị là không thể đong đếm, hơn nữa có tiền cũng không mua được đâu. Nên tôi muốn thời hạn sở hữu Bang Hội Shadow là hai năm.
- Hai năm? Một năm rưỡi được không?

Vin Rockefeller đắn đo hỏi.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn lão nói:

- Không được, hai năm. Tôi không phải là người bán cá, không chấp nhận mặc cả.

Vin Rockefeller miệng hơi há, rồi gật đầu đồng ý. Sau đó lão nói đến điều kiện thứ hai:

- Điều kiện thứ hai thật ra cũng có lợi ích cho cậu. Đó chính là cậu trang bị cho những thành viên Bang Hội Shadow, cùng Bang Hội phụ thể nào, thì hai năm sau, những trang bị đó sẽ thuộc về tôi.

Tại sao lại nói điều kiện này Trần Văn Lâm cũng có lợi? Đơn giản là nếu như Trần Văn Lâm không cho họ trang bị tốt, thì những người đó sức chiến đấu cũng không cao, chưa chắc đã là đối thủ của quân đội Hoa Bắc Đế Quốc.

Nhưng nếu Trần Văn Lâm đưa cho họ trang bị xịn, thì hoàn toàn có thể để bọn họ tự chống lại Hoa Bắc Đế Quốc, thậm chí binh sĩ Thị Trấn Markham không cần phải xen vào việc này, có thể thoải mái thực hiện những kế hoạch khác.

Nhưng đồng thời, hai năm sau, những trang bị đã đưa, không thể đòi lại, và những trang bị đó sẽ về tay gia tộc Rockefeller.

Trần Văn Lâm nghĩ đi nghĩ lại, thì cũng thấy không có gì hại cả. Mà mấy người gia tộc Rockefeller này thật thông minh, trước khi tìm đến hắn, chắc chắn đã bàn bạc rất kỹ về điều kiện. Những điều kiện này không hề quá đáng, lại còn làm cho bên hợp tác cảm thấy thoải mái.

Trần Văn Lâm cứ nghĩ là hết, nhưng Vin Rockefeller lại nói tiếp:

- Thật ra vẫn còn hai điều kiện nhỏ nữa, ha ha.

Trần Văn Lâm hơi nheo mắt lại, được voi đòi tiên a.

Thấy ánh mắt không có ý tốt của Trần Văn Lâm, Vin Rockefeller vội nói:

- Hai điều kiện nhỏ thôi. Điều kiện thứ ba liên quan đến Edgar Winter. Cậu ấy muốn đơn đấu cùng cậu, trong Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm cũng cảm giác có chút hưng phấn, cũng chờ mong được đấu với Edgar Winter. Nên sắc mặt hẳn tốt hẳn lên:

- Được. Nói điều kiện cuối cùng đi.

Vin Rockefeller không khỏi lau mồ hôi trên trán, đúng là lật mặt nhanh hơn lật sách a.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Điều kiện thứ tư

Vin Rockefeller dù sao cũng là cáo già lâu năm, điều hành cả SVR lẫn Rockefeller, chuyện kỳ lạ gặp nhiều, nên tâm tình điều chỉnh rất nhanh, nó ra điều kiện cuối cùng:

- Điều kiện cuối cùng của ta, lần này là của riêng ta, chứ không phải của gia tộc Rockefeller. Đó chính là để cháu gái ta, Mina Rockefeller đến đây sinh sống. Ta muốn nhờ.. Mai Thanh Huyền Bang Chủ chăm sóc nó hộ ta. Đồng thời, Mina sẽ có một yêu cầu riêng với cậu, ta cũng không biết đó là yêu cầu gì, nhưng yên tâm đi, cháu gái ta rất biết điều, rất thông minh, cậu không cần lo lắng nó yêu cầu quá đáng đâu.

Vin Rockefeller đưa tay ra, hướng về phía Trần Văn Lâm nói:

- Hợp tác vui vẻ.

Trần Văn Lâm cũng bắt lấy tay Vin Rockefeller nói:

- Hợp tác vui vẻ.

.....

Khi đến năm người, khi về chỉ còn bốn người. Hai cha con Vin Rockefeller và Thomas Rockefeller ngồi chung một xe.

Thomas Rockefeller nghỉ hoặc hỏi:

- Cha, sao lần này gia tộc ra điều kiện dễ dàng cho Jake Markham thế? Bình thường, các người cũng hận không thể nuốt gọn người khác.

Vin Rockefeller không trả lời ngay, mà nói:

- Thomas, con cảm thấy Yriel thế giới như thế nào?

Thomas Rockefeller trầm ngâm một chút, rồi nói:

- Lộn, loạn, thần bí, khó kiểm soát, nhiều bất ngờ.

Vin Rockefeller hỏi tiếp:

- Gia tộc Rockefeller ở vị trí nào tại Thiên Tinh?

Thomas Rockefeller lần này có thể trả lời ngay lập tức:

- Gia tộc Rockefeller là gia tộc kinh tế lớn nhất thế giới. So về thế lực tư nhân, chúng ta xưng thứ hai, không ai dám nhận thứ nhất. Nhưng nếu tính toàn bộ, thì chúng ta so với mấy quốc gia kia, vẫn kém một chút.

Vin Rockefeller gật gù nói:

- Đúng a, con nói đều rất đúng. Tại Thiên Tinh, một nơi chỉ có mười tỉ người sinh sống, chúng ta còn không đủ tư cách trở thành thế lực lớn nhất, mạnh nhất. Thì nói gì đến Yriel thế giới, một nơi rộng hơn Thiên Tinh hàng nghìn lần, chỉ riêng Nhân Loại, đã lên đến hàng trăm tỉ người. Chưa kể đến những chủng tộc huyền bí khác.
- Không ai, không có ai, trừ Thần có khả năng làm chủ cả hai thế giới này. Chúng ta không được, Liên Bang không được, Hoa Bắc Đế Quốc không được, Anh Đào Đế Quốc không được, Liên Minh Cổ Địa cũng không được.
- Đã không đủ năng lực xưng bá, thì chỉ cần làm thế nào để bản thân mạnh hơn thôi. Tham lam làm gì a. Cố gắng làm chủ một góc là được rồi.

Thomas Rockefeller trầm ngâm một chút, cảm thấy cha mình nói không sai, đã không đủ năng lực, thì cố làm gì, chỉ tự hại mình mà thôi.

Nghĩ đến chuyện gì, hắn hỏi:

- Cha, người cảm thấy thanh niên Trần Văn Lâm kia thế nào?

Vin Rockefeller cười nói:

- Một người khá kiên định, khá thông minh, không quá tham lam. Có điều, hắn rất may mắn.

Thomas Rockefeller gật đầu đồng tình:

- Đúng là may mắn. Nếu không phải là may mắn, thì làm sao hắn có thể trở thành Lãnh Chúa sớm như vậy chứ. Cha, để Mina ở đây, liệu có ổn không?

Vin Rockefeller khẳng định nói:

- Để nó ở lại đây, cho Trần Văn Lâm bảo vệ là ổn nhất. Lão già Agustín Rockefeller không dám động đến nó đâu. Rockefeller với Trần Văn Lâm đang hợp tác, vì lợi ích, lão sẽ không ra tay. Không có chỗ nào tốt hơn là để nó ở bên cạnh Trần Văn Lâm.

.....

Trần Văn Lâm hai mắt nhìn chăm chăm vào Mina Rockefeller hỏi:

- Hình như chúng ta không hề quen biết, làm sao cô lại muốn ở lại đây? Đừng nói với tôi là vì Mai Thanh Huyền.

Mai Thanh Huyền vô tội nhún vai một cái, chuyện này không liên quan đến nàng. Có khi Iris Volkirha là em gái ruột của Mina Rockefeller thật, nên nàng mới có ý định ở lại đây.

Mina Rockefeller nháy nháy đôi mắt to, ngây thơ nũng nịu nói:

- Vì hâm mộ anh nha, Jake Markham. Em thật sự rất ngưỡng mộ anh.

Trần Văn Lâm không dễ dàng bị lừa dối như vậy, hắn nghiêm túc, cố dùng uy của mình nói:

- Đừng có đùa, tôi không tin. Nói ra mục đích thật đi.

Mina Rockefeller dừng đùa giỡn lại, dùng giọng điệu bình thản nói:

- Vì mạng sống nha.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Cô là thiên kim nhà Rockefeller, ông nội là gia chủ của gia tộc Rockefeller, cha là Bang Chủ của Bang Hội Emperor. Ai dám làm gì cô? Chán sống sao?

Mina Rockefeller mỉa mai nói:

- Cái gì mà thiên kim nhà Rockefeller chứ? Đúng là không có mấy người ngoài giết em, nhưng mà người trong nhà thì sao?

Trần Văn Lâm nghe tới đây liền ngộ ra, một gia tộc quá lớn, quá hùng mạnh, thì nội đấu là chuyện bình thường. Mina Rockefeller chọn tới chỗ hắn tị nạn, đơn giản vì hiện tại, hắn là đối tác của cả gia tộc Rockefeller. Ở chỗ hắn, sẽ không có người nào trong gia tộc Rockefeller ra tay với nàng.

Có điều, chuyện này cũng hơi khó xử lý, ngoại trừ cơ thể đối lập nhau, thì Mina Rockefeller có gương mặt giống y hệt Iris Volkirha. Phải nói Mina Rockefeller giống như phiên bản lúc lớn của Iris Volkirha. Nhưng Iris Volkirha bao giờ mới lớn được như Mina Rockefeller, mới là vấn đề a.

Để hai người này gặp nhau, cũng không biết chuyện gì sẽ xảy ra nữa. Iris Volkirha thì chắc chắn là không có vấn đề gì, ngờ ngợ ngác như nàng, bị bán đi còn không biết, thì quan tâm gì đến chuyện có người giống mình.

Nhưng Mina Rockefeller thì khác, cô nàng này là Quân Đoàn Trưởng của một Quân Đoàn thuộc Bang Hội Emperor, chắc chắn phải có đầu óc thông minh, nhanh nhạy. Để nàng cảm giác được chuyện kỳ quái thì phiền toái.

Lúc này, Mai Thanh Huyền bỗng nhiên lên tiếng:

- Mina, em có em gái ruột nào không?

Mina Rockefeller kỳ quái hỏi lại:

- Không, em không có. Sao chị lại hỏi vậy?

Mai Thanh Huyền liếc nhìn Trần Văn Lâm một cái, rồi hỏi lại lần nữa cho chắc:

- Thật sự là không có?

Mina Rockefeller lắc đầu khẳng định:

- Không có, em chắc chắn. Thôi không nói chuyện này nữa. Chị Thanh Huyền, có thể tìm cho em giáo viên dạy ngôn ngữ Đại Nam được không? Nữ càng tốt. Chứ ở đây mà không biết ngôn ngữ của mọi người, cũng phiền lắm.

Trần Văn Lâm nhắc nhở:

- Sao không gọi ông nội em nhường Sarah Linx cho, cô ấy nói ngôn ngữ Đại Nam cực chuẩn đó.

Mina Rockefeller bĩu môi nói:

- Thôi đi, chị Sarah Linx mặc dù họ Linx, nhưng thật ra cũng là cháu nội của ông em đó. Chị ấy biết nhiều ngôn ngữ lắm, ông nội xem như báu vật, không nhường cho em đâu.

.....

Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm ra lệnh cho đại quân năm trăm nghìn Thiết Giáp Ky Bình tiếp tục tiến lên. Trước đó không lâu, bọn hắn đã tiến đến gần khu vực của Ai Zare, đứng từ trên cao, hắn có thể thấy rõ ràng tòa quan ải hùng vĩ kia, cùng với đội quân lên đến mười mấy triệu người của Vương Quốc Think.

Nhìn từ xa, bãi chiến trường giữa hai Ai Sun và Zare giống như bàn cờ khổng lồ, những đội quân liên tiếp của Vương Quốc Think giống như những con cờ, đang tiến lên với mục đích đánh sập Ai Sun.

Tình hình của Ai Sun hiện tại cũng chưa đến mức quá tệ, họ vẫn đủ sức cầm cự gần một tuần nữa. Chỉ cần bọn hắn đánh lên Ai Zare thành công, thì lợi thế trên bàn cờ khổng lồ này, sẽ thuộc về Vương Quốc White Wing.

Trần Văn Lâm ngồi trên chiến mã, cho nó từ từ di chuyển, chậm rãi dẫm trên mặt tuyết đỏ, số lượng xác chết từ cuộc chiến mấy trăm năm trước ở đây không nhiều như đoạn đầu tiên. Ít ra, bọn hắn không cần quá cẩn thận, sợ hãi đạp lên cơ thể những chiến binh kia.

Tay hắn cầm một tấm bản đồ da dê, là từ tay Finn De Gust đoạt được, trên bản đồ có một điểm đánh dấu. Nếu hắn đoán không lầm, thì chỗ đánh dấu này và chỗ những Dread Nerz xuất hiện, là cùng một chỗ.

Đi lâu như vậy trên Golden Mountain, hắn chỉ phát hiện ra khu vực có Dread Nerz, là một vùng đất bằng phẳng lớn, chỉ có chỗ đó, là phù hợp với đánh dấu trên bản đồ.

Trần Văn Lâm ban đầu khi đi ngang qua điểm đánh dấu này, cũng cảm thấy có chút kỳ quái. Mặt đất khu vực đó bằng phẳng quá mức, cảm giác giống như là có người dùng một nhát kiếm cắt ra, mới có thể bằng phẳng được như vậy. Nhưng mà kiếm to thế nào, mới làm ra được chỗ lớn như vậy? Hắn không đoán được.

Mặc dù có chút tò mò, muốn quay lại đó khám phá, nhưng Trần Văn Lâm kìm nén được. Mấy triệu người tại Ai Sun đang chờ bọn hắn công phá Ai Zare, không thể kéo dài thêm thời gian cho việc khác.

Nếu như Vương Quốc White Wing có thể nhanh chóng chiến thắng sự kiện lần này, thì hắn sẽ là người lập công lớn. Thường, chắc chắn là có. Nhưng thứ hắn cần nhất, chính là trợ giúp đến từ Vương Quốc White Wing.

Việc các thế lực của Hoa Bắc Đế Quốc ồ ạt tấn công Thị Trấn Markham, làm Trần Văn Lâm cảm thấy rất tức giận, hắn giống như mũi ngon cho đám người đó vậy, thay phiên nhau xâu xé.

Đầu tiên là Bang Hội Thiên Ân, rồi đến Bang Hội Đại Nghĩa, mặc dù hiện tại Bang Hội Đại Nghĩa xem như là đồng minh của hắn. Bây giờ là cả Liên Minh Hoa Bắc.

Hắn muốn mượn lần này, dạy cho Liên Minh Hoa Bắc một bài học, tiện thể lập uy, giết gà dọa khỉ. Để những kẻ trong lòng rục rịch, mang ý xấu với Thị Trấn Markham phải nghĩ lại. Muốn nuốt hắn, phải xem sức lực bản thân mình có đủ không.

.....

Liệt kê trước một chút về nhân vật trong hội Guardian, để chuẩn bị cho mấy chương sau.

Hội trưởng: Minac Tibus (Half- God)

Hội phó: (cấp Oblivions)

- Vurin Scott.
- Jamez Alen.
- Nel Thrace.
- Lib Song.

Các Quân Đoàn Trưởng: (Cấp Divine)

QD 1: Alan Neri

QD 2: Atticius Martin

QD 3: Corbin White

QD 4: Saint Norwood.

QD 5: Curtis Evans.

QD 6: Albert Nowak.

QD 7: Agatha Maskin.

QD 8: Victor Septim.

QD 9: Drake Greene

QD 10: Aurelia Delwyn

QD 11: Leonard Branco

QD 12: Marcus Brago

QD 13: Blade Tharc

QD 14: Kaylin Keisha.

QD 15: Rowan Dilys

QD 16: Alice Wan.

QD 17: Freya Kiera

QD 18: Dulcie Maris

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Chiếm Ải Zare

(Cảm ơn hai bác kyohyro và LeanAlcantara đã ủng hộ ^^)

Trần Văn Lâm nhìn Ải Zare gần trong gang tấc, tay phải hắn nắm chặt Nguyệt Quang Dao, thân hình thẳng tắp, áo bào đỏ bay lượn theo chiều gió.

Sau lưng Trần Văn Lâm là năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh, trùng trùng điệp điệp, mỗi người mũi thương nâng cao, ánh mắt kiên định, và đầy sát khí nhìn về phía Ải Zare. Đội quân hiện tại đang đứng trong một khu rừng gần Ải Zare, thuận tiện cho việc ẩn nấp và chuẩn bị tấn công.

Bọn hắn lúc này đã tìm được đường xuống khỏi Golden Mountain, vòng ra phía sau Ải Zare, chuẩn bị cho cuộc tập kích.

Ải Zare hiện tại gần như không còn được mười nghìn người canh giữ, chủ yếu là binh sĩ bên hậu cần.

Nhưng những thứ như chiến mã dự bị, vũ khí công thành, lương thảo lại còn rất rất nhiều. Chỉ cần một đợt càn quét, là chiến thắng sẽ về phía tay hắn.

Trần Văn Lâm rút Nguyệt Quang Dao dao ra, chỉ thẳng về phía trước hét lớn:

- Toàn quân, tiến công Ải Zare. Không chểnh mảng nhất có thể.
- Tấn công.
- Tấn công.
- Giết!
- Giết!
- Không chể, chiếm lấy Ải Zare.

Năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh từ di chuyển chậm rãi, dần dần tăng tốc độ, rồi như điên cuồng lao lên phía trước. Như một thói quen, Tony Gelatin, Titus Septim và Trọng Kỵ Binh Thị Trấn Markham, vẫn là những người dẫn đầu.

.....

Harph Scott, là một tướng quân trẻ tuổi, kinh nghiệm chiến trường không nhiều, nhưng khả năng quản lý khá tốt, nên được Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Zare giao cho nhiệm vụ hậu cần. Mấy ngày qua, hắn đều hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ.

Nhưng làm một tướng quân, Harph Scott vẫn yêu thích được lên chiến trường, ra sức chém giết quân địch hơn là làm nhiệm vụ hậu cần, thật sự rất nhàm chán. Lúc này, hắn chỉ muốn có một đối thủ vừa tay, đánh một trận cho thống khoái.

Bỗng nhiên, Harph Scott cảm thấy mặt đất dưới chân rung rung, những hòn sỏi nhỏ nảy lên khỏi mặt đất, những tiếng ngựa hí từ phía bắc vang lên, hắn cảm thấy có chút kỳ quái, hỏi một người bên cạnh:

- Kiểu này là Kỵ Binh, lại có viện quân từ Vương Quốc à?

Viên quan quân kia lắc đầu nói:

- Tướng quân Scott, ta cũng không rõ ràng lắm a. Đề ta hỏi mấy người canh giữ trên ải xem thế nào.

Lúc này, một binh sĩ đứng trên đỉnh tường thành của Ải Zare run rẩy hoảng sợ nhìn cảnh tượng trước mắt, hắn kinh hoàng la lên:

- Là quân địch, Kỵ Binh Vương Quốc White Wing tập kích. Nhanh, nhanh, nhanh báo tin cho tướng quân. Chết tiệt.

Mấy binh sĩ bên cạnh cũng tỉnh táo trở lại, một người chạy xuống phía dưới, muốn báo tin cho Harph Scott. Còn một người thì chạy tới khu vực đặt Phong Hỏa Đài.

Vị binh sĩ điên cuồng chạy xuống dưới, vừa chạy, miệng vừa la to:

- Địch tập kích, địch tập kích. Nhanh báo cho tướng quân Harph Scott.

Lúc này, Harph Scott cũng nghe thấy loáng thoáng được cái gì mà địch tập kích, hắn hoảng hồn nói:

- Nhanh tập hợp quân đội, chống trả quân địch. Chết tiệt, thế nào lại có Kỵ Binh Vương Quốc White Wing đánh lên chứ, bọn chúng đi đường nào tới được a.

Quả đúng là cầu được ước thấy, Harph Scott vừa mới hi vọng được ra trận giết địch, thì Trần Văn Lâm ngay lập tức dẫn Thiết Giáp Kỵ Binh tiến đến. Nhưng mà số lượng cũng quá nhiều, phải nói là ông trời đáp ứng quá kỳ vọng.

Harph Scott vội cầm trường đao, nhảy lên ngựa hét lớn:

- Nhanh mở cổng thành, đốt Phong Hỏa Đài lên, để cho đại quân ngoài ải quay về trợ giúp. Những người còn lại, cầm vũ khí, chuẩn bị chiến đấu.

Mười nghìn binh sĩ... hậu cần, vốn không quen chiến đấu lắm, cũng may, người Nerz là chiến binh trời sinh, nên chỉ trong vòng chưa đầy một phút, đội quân mười nghìn Bộ Binh nhanh chóng mũi giáp chỉnh tề, vũ khí nắm trong tay, tập hợp lại một chỗ.

Có điều, những binh sĩ hậu cần này trang bị cũng không được tốt lắm, mỗi người chỉ có một thanh kiếm hai lưỡi làm vũ khí. Như đã xác định từ trước, tàn sát hắn là nghiêng về một phía.

Harph Scott không phải người sợ chết, hắn cười chiến mã dẫn đầu quân đội, xung phong đi đầu tiên.

Nhìn thấy số lượng Thiết Giáp Kỵ Binh vô cùng đông đảo, không trông thấy được điểm cuối, những mũi trường thương sắc bén, khe phản chiếu ánh sáng mặt trời. Cảnh tượng này, làm cho Harph Scott nuốt một ngụm nước bọt.

Harph Scott nắm chặt trường đao trong tay, hắn biết hiện tại cần kéo dài thời gian, để cổng thành có thể mở ra. Nhưng Ải Zare cực kỳ lớn, cổng thành cũng lớn và cực kỳ nặng nề, trong thời gian ngắn, muốn mở ra là điều không tưởng.

Harph Scott nghĩ đến điều gì, bỏ mặc binh sĩ đi bộ phía sau, bản thân hắn giật dây cương, thúc mạnh vào bụng chiến mã, tiến lên phía trước, dùng sức gầm lớn:

- Có Harph Scott ở đây, các ngươi đừng hòng vượt qua. Ai là người mạnh nhất trong các ngươi, ra đây đấu một trận.

Nhưng cho dù hắn gầm lớn cỡ nào, cũng không so được với tiếng hàng trăm nghìn vó ngựa đập xuống mặt đất. Lại càng không thể chấn nhiếp Thiết Giáp Kỵ Binh, cả đại quân không dừng lại, mà tiếp tục tiến lên phía trước.

Tony Gelatin dẫn đầu đại quân, vọt nhanh lên trước mặt Harph Scott, thiết kích vung mạnh.

Harph Scott hừ lạnh một tiếng, trường đao cũng chém ra, lớn tiếng nói:

- Báo tên ra.

Đương

Hai vũ khí va chạm, tia lửa bắn ra. Nhưng Harph Scott cảm thấy đôi bàn tay tê rần rần, như mất cảm giác.

Lúc này, Titus Septim cũng lao về phía Harph Scott, đâm thẳng mũi thương vào ngực gã.

Phốc.

Lực trùng kích là cực kỳ mạnh, thân thể Harph Scott bị thanh thiết thương sắc nhọn trong tay Titus Septim đâm xuyên qua, mang theo xác gã rời khỏi lưng chiến mã.

Titus Septim mặt lạnh vẩy xác Harph Scott xuống đất. Thời gian chiếm Ải Zare không nhiều, không có thời gian cho bọn hắn đơn đầu, chứ không phải Tony Gelatin không đủ sức đầu với Harph Scott, mà chỉ một đòn vừa rồi, Harph Scott đã rơi hẳn xuống thế hạ phong. Bọn hắn chỉ không muốn tốn thời gian thôi.

- Giết!

Mười nghìn binh sĩ hậu cần đối mặt với Thiết Giáp Kỳ Binh, giống như một bầy cừu non, bị đàn sói khổng lồ xâu xé, tiêu diệt chỉ trong chốc lát.

Nhìn thấy Thiết Giáp Kỳ Binh đã khống chế được Ải Zare, Trần Văn Lâm ra lệnh:

- Lập tức ngắt cơ quan mở cổng. Những người còn lại, lập tức đến những bộ đặt các cỗ máy thủ thành.

Cùng lúc này, lửa trên Phong Hỏa Đài, ngay tại điểm cao nhất của Ải Zare bùng lên, báo hiệu tình trạng nguy cấp.

.....

Ải Sun, một binh sĩ vội vàng chạy đến bên cạnh Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Sun - Anthony Lowren, lớn tiếng bẩm báo:

- Tổng Chỉ Huy, ngài nhìn, bên phía Ải Zare, là Phong Hỏa Đài. Lãnh Chúa Jake Markham thành công rồi, họ chiếm được ải rồi.

Anthony Lowren lúc này đang nhìn tình hình bên dưới, nhưng khi nghe binh sĩ kia nhắc nhở, hắn vội vàng quay đầu nhìn sang Ải Zare.

Ở đó, Phong Hỏa Đài cháy lớn, báo hiệu cho việc Ải Zare gặp nguy kịch, và từ kế hoạch mà Trần Văn Lâm thực hiện, thì hiện tại chắc chắn đã chiếm Ải Zare thành công.

Anthony Lowren hưng phấn không nói thành lời, hắn suy nghĩ gì đó, rồi dặn dò:

- Ngay khi ta ra lệnh, lập tức dùng hết sức của những vũ khí thủ thành, tiêu diệt binh sĩ Vương Quốc Thrink, giảm bớt áp lực cho đám người Jake Markham
- Tuân lệnh!

Đã chiếm được Ải Zare, thì điều cần làm hiện tại đó là giữ vững cả hai ải, rồi hai mặt giáp công đại quân mười mấy triệu người của Vương Quốc Thrink.

Mười mấy triệu quân đó không có hậu cần từ bên trong, thì căn bản không chống đỡ được mấy ngày. Lương thực không có, sức chiến đấu, sĩ khí sẽ giảm sút.

Từ cả hai phía, những cỗ máy thủ thành liên tục tấn công vào binh sĩ Vương Quốc Thrink. Nhất là khu vực gần Ải Zare, bị Trần Văn Lâm ra lệnh ném vô số thùng dầu lửa xuống phía dưới tường thành. Rồi...

Bùng...

Một biển lửa mọc lên bên ngoài Ải Zare, không một ai dám lại gần. Những binh sĩ Vương Quốc Thrink đứng gần đó, không một người chạy thoát, bị biển lửa nhấn chìm, chết không còn xác.

Máy Bắn Đá, Máy Bắn Tên Liên Thanh, Nỏ Lớn liên tục tấn công vào những vị trí hiểm yếu, những vị trí đang đặt máy công thành

Những tiếng la hét đau đớn từ chiến trường vang lên, biến mảnh đất này, thành địa ngục trần gian.

Cả Trần Văn Lâm và Anthony Lowren đồng loạt ra lệnh:

- Toàn lực công kích.

.....

Argur Tiber, là một thành viên quan trọng tại Vương Quốc Thrink, dòng họ Tiber huy hoàng trước kia của Đế Quốc Storm Land. Nhìn thấy binh sĩ của mình không có sức phản kháng, bị tiêu diệt mà không thể phản công, trong lòng hắn đau như cắt.

Hắn chính là Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Zare trong cuộc chiến lần này, vì quá tập trung vào việc phá Ải Sun, nên hắn đã để lộ ra sơ hở chí mạng, bị Vương Quốc White Wing khai thác.

Hiện tại, chín mươi chín phần trăm vũ khí công thành của hắc đều đã bị phá hủy, muốn tấn công những tòa quan ải đồ sộ này, là điều không thể.

Nghĩ đi nghĩ lại, chỉ còn một cách, Argur Tiber trầm giọng ra lệnh:

- Toàn quân bỏ trại, bỏ vật tư, vũ khí công thành lại. Tiến về phía đông, tìm sự trợ giúp của Ải Titan.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Lăng mộ Aciént Elve

Nhìn thấy gần mười triệu binh sĩ quân đội Vương Quốc Thrink bỏ chạy về hướng đông, tiến về khu vực giữa hai ải Tsun của Vương Quốc White Wing và Titan của Vương Quốc Thrink, Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ải Sun - Anthony Lowren không khỏi lớn tiếng cười.

Thật sự thống khoái, Anthony Lowren chưa bao giờ cảm thấy vui vẻ như hiện tại. Do Vương Quốc White Wing nhỏ yếu hơn Vương Quốc Thrink khá nhiều, nên từ trước đến giờ, toàn là Vương Quốc Thrink tấn công, Vương Quốc White Wing thủ.

Thắng thì Vương Quốc White Wing thắng rất nhiều, nhưng toàn bộ đều là chiến thắng nhờ vào phòng ngự vững chắc. Đây là lần đầu mà Vương Quốc White Wing chủ động đánh, và còn chiếm được một trong ba quan ải vững chắc của Vương Quốc Thrink.

Anthony Lowren không vui sao được, chịu ức hiếp nhiều, cuối cùng cũng phản kích được một lần.

Kiểm chế hưng phấn trong lòng, Anthony Lowren ngay lập tức dặn dò với mấy vị trợ lý bên cạnh:

- Thứ nhất, ngay lập tức báo tình hình bên này cho Tổng Chỉ Huy Ải Tsun. Bảo họ cẩn thận, quân địch từ chỗ chúng ta chạy qua bên đó, áp lực không nhẹ đâu. Đề bên đó chuẩn bị kỹ càng.
- Thứ hai, ngay lập tức ghi rõ chiến công của Lãnh Chúa Jake Markham, kẻ sách này là do cậu ta nghĩ ra, cũng là người thực hiện. Báo rõ công trạng của cậu ta cho Quốc Vương Bệ Hạ. Nhận được tin tức này, ta tin tưởng ngài ấy sẽ rất vui vẻ.
- Thứ ba, ngay lập tức chuẩn bị, điều binh sĩ tiến sang Ải Zare, tiếp quản quyền kiểm soát.
- Thứ tư, ngay lập tức báo về Vương Quốc, chúng ta cần lượng lớn cư dân xây dựng, để cải tạo lại Ải Zare. Cho nó hợp nhất với Ải Sun. Hai quan ải này liên kết, sẽ trở thành pháo đài bất khả xâm phạm.
- Thứ năm, cũng là cuối cùng. Tập trung toàn bộ Kỵ Binh, chuẩn bị mở cổng thành, truy sát quân địch.
- Tuân lệnh! Thưa Tổng Chỉ Huy.

Anthony Lowren cũng vội vàng rời khỏi tường thành, lần này hắc sẽ đích thân mang theo Kỵ Binh, chém giết một trận. Làm Tổng Chỉ Huy lâu như vậy, hắc cũng có chút hoài niệm thời gian còn làm tướng lĩnh, được cầm trường đao nặng nề, sắc bén trong tay, tung hoành chiến trường, chém giết quân địch.

Gần một triệu Kỵ Binh còn lại trong Ải Sun, từ Kỵ Binh thường, Thiết Giáp Kỵ Binh, Cung Kỵ Binh, Khinh Kỵ Binh, Tượng Binh, Chiến Xa,... đủ thể loại tập hợp gần cổng thành của Ải Sun.

Anthony Lowren lúc này cũng bỏ bộ đồ Tổng Chỉ Huy đi, trên thân mặc một bộ giáp màu bạch kim, tay cầm trường đao màu đen, chiến mã to lớn cũng màu trắng.

Tay phải cầm chắc trường đao, tay trái giật dây cương, hai chân thúc mạnh vào bụng ngựa, chỉ trường đao lên trời, miệng gầm lớn:

- Truy sát.
- Giết.

Đoàn quân trùng trùng điệp điệp tiến ra ngoài, dọc theo hướng đông mà đi.

Thời điểm Quân Đội Vương Quốc Thrink do Argur lãnh đạo chạy trốn chưa đầy ba tiếng, đứng trên tường thành vẫn có thể thấy đám tàn binh di chuyển về hướng đông. Với một số lượng quân đội lớn như vậy, muốn di chuyển đến Ải Titan cũng phải mất rất nhiều thời gian.

Hiện tại đuổi theo, chắc chắn vẫn dư thời gian.

Trần Văn Lâm cũng mở cổng thành ra, dẫn theo năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh đi về phía đông. Giống như Anthony Lowren, mục đích của hắc cũng là truy sát quân đội Vương Quốc Thrink.

Trần Văn Lâm không quên một mục đích cực kỳ quan trọng của sự kiện Vương Quốc Đại Chiến lần này, chính là gấp ba kinh nghiệm khi giết Dân Bản Địa trận doanh đối địch.

Những ngày tham chiến vừa qua, hắn đã đạt cấp sáu mươi bảy, không lâu nữa, là hắn có thể đạt cấp sáu mươi chín, rồi trở về Thị Trấn Markham dùng Đài Tinh Văn, là sẽ lên được cấp bảy mươi. Thực lực tiến thêm một bước dài. Ở thế giới thực, hắn lại càng không cần lo lắng bị Hoa Bắc Đế Quốc chơi xấu.

Bảy phần mười thuộc tính cấp bảy mươi, vượt trội hơn rất nhiều so với bốn phần mười của cấp bốn mươi. Đến lúc đó, phải bao nhiêu sát thủ đến, hắn sẽ giết bấy nhiêu tên.

Không lâu sau, đội Thiết Giáp Kỳ Binh năm trăm nghìn người do Trần Văn Lâm dẫn đầu, đã hợp lại cùng một đoàn với gần một triệu Kỳ Binh hỗn hợp do Anthony Lowren dẫn đầu.

Anthony Lowren cười chiến mã màu trắng, đi bên cạnh Trần Văn Lâm cười nói:

- Lãnh Chúa Jake Markham, lần này cậu làm tốt lắm. Quốc Vương Bộ Hạ chắc chắn sẽ trọng thưởng.

Trần Văn Lâm chào hỏi một tiếng, rồi hỏi:

- Tổng Chỉ Huy Anthony Lowren, ta có một yêu cầu, có được không?

Hai chiến mã dẫn đầu vẫn phi nhanh, Anthony Lowren cười lớn nói:

- Cậu có yêu cầu gì? Cậu lập công lớn như vậy, cho dù là trở thành phò mã, chắc cũng được đó, ha ha.

.....

Một người toàn thân mặc giáp đen, có phần cồng kềnh, đưa tay ra bóp nát đầu một con Dread Elve, sắc mặt "hắn" hơi có chút khó coi, lầm bầm nói:

- Chết tiệt, đám Dread này ở đâu ra, mà liên tục không ngớt vậy, cứ thế này, làm sao vào bên trong được.

Từ giọng nói, thì "hắn" ở đây là một cô gái trẻ tuổi, giọng nói thanh thúy dễ nghe, tên gọi của nàng là Dulcie Maris, bộ giáp mà nàng đang mặc là bộ Dragon Slayer Outfit, của hội Guardian.

Đồng thời, Dulcie Maris cũng chính là Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Mười Tám, quân đoàn cuối cùng, cũng là yếu nhất trong hội Guardian.

Một người khác mặc bộ Dragon Slayer Outfit, cũng là nữ nhân, đứng bên cạnh nhắc nhở:

- Quân Đoàn Trưởng, thực nữ, thực nữ a.

Dulcie Maris vội vàng ngẩng nhìn xung quanh, thấy mọi người vẫn đang bận rộn tiêu diệt Dread Elve, không khỏi thở phào một tiếng, dùng bàn tay vỗ vỗ ngực một cái. Kim loại va chạm, phát ra tiếng vang hơi chói tai.

Bình thường Dulcie Maris lúc nào cũng giả vờ ôn nhu, thực nữ trước mặt các thành viên trong hội Guardian. Chỉ có cô bé bên cạnh, là biết rõ tính cách nàng thế nào. Có thể bề ngoài tỏ ra ôn nhu, nhưng trong lòng đang chửi người cũng không chừng.

Có điều, chỉ có một người biết, Dulcie Maris không có gì phải lo lắng.

Dulcie Maris nhìn hoàn cảnh xung quanh, không khỏi chau mày lại suy nghĩ, đây là chỗ thứ ba mà Quân Đoàn Thứ Mười Tám tìm thấy loại sinh vật Dread này.

Ba lần trong vòng một tuần ngắn ngủi, không thể là chuyện bình thường được. Trong suốt lịch sử của Yriel Đại Lục, thời gian dài như vậy, nhưng chỉ có vài lần Dread xuất hiện.

Hiện tại trong vòng một tuần, riêng bọn họ có ba lần gặp gỡ Dread.

Dulcie Maris không khỏi thở dài một tiếng, nàng cảm thấy có chút phiền lòng. Thế giới này đúng là loạn, loạn đến làm người có cảm giác mệt mỏi. Không ở đâu là yên bình.

Ba khu Civic, Akeza, Vizcer và Ezcer hiện tại thì vô cùng loạn, ba tộc đấu nhau, trời long đất lở. Khu Seval thì hai Vương Quốc, đại diện cho Đế Quốc Storm Land trước kia chiến đấu với đại diện của Nghĩa Quân Snow Storm.

Hai khu High Grand và Hoorfell thì loạn từ rất lâu rồi, tộc Mer và Light Elve đã chiến tranh hàng trăm năm liền trên mảnh đất này. Chưa từng nghỉ ngơi một ngày.

Còn tại khu Mountwind, thì lại rục rịch, liên tiếp xuất hiện sinh vật bị biến thành Dread.

Chưa kể đến loài Rồng, luôn là mối uy hiếp của cả Yriel Đại Lục.

Đúng là không có yên bình ở bất kỳ nơi nào.

Quân Đoàn Thứ Mười Tám của các nàng thường hoạt động ở khu vực biên giới giữa hai khu Mountwind và Seval. Lần nhiệm vụ này có mục đích xâm nhập vào một lăng mộ cổ đại, tồn tại từ thời các tộc loài như Người Thần Lửa, Người Doi,... chưa bị Nhân Loại đánh bại, đẩy xuống các hang động.

Lăng mộ cổ đại này nghe nói là chôn cất một vị Thân Vương của loài Acient Elve, bên trong có một bí mật không hề nhỏ. Mục đích của Dulcie Maris, chính là tìm kiếm bí mật này.

Chẳng qua là, ngay khi phá bỏ cánh cổng bị phong ấn của lăng mộ này, Quân Đoàn Thứ Mười Tám của Dulcie Maris ngay lập tức gặp phải rắc rối. Hàng nghìn con Dread Elve từ bên trong lăng mộ tràn ra ngoài.

Cho dù mỗi Dragon Slayer đều rất mạnh, thấp nhất cũng đạt tới sức mạnh cấp Paladin, nhưng gặp nhiều Dread như vậy, cũng làm bọn họ vất vả một hồi. Hai mươi Dragon Slayer, đối đầu với mấy nghìn con Dread còn chưa đủ cấp Warrior, cũng phải ra sức rất nhiều.

Nhân Loại không được như Rồng. Một con Rồng hùng mạnh, nếu không có người mạnh ngang, hoặc không thua kém nó bao nhiêu ngàn cân, thì sẽ rất thảm. Một con Rồng cấp Paladin, đủ sức giết hàng trăm nghìn Nhân Loại cấp Warrior.

Còn Nhân Loại cấp Paladin, đánh một nghìn Nhân Loại cấp Warrior cũng không nổi. Nên chiến thuật biến người, chỉ không có tác dụng với những sinh vật mạnh mẽ kiểu như Rồng mà thôi.

Còn đa số các loài khác, chỉ cần dùng số lượng, là đủ để giải quyết tất cả.

Một lúc sau, nhìn thấy các thành viên trong Quân Đoàn giải quyết hết đám Dread Elve, Dulcie Maris lập tức lên tiếng:

- Mọi người nghỉ ngơi một chút, hồi lại sức lực, rồi tiếp tục tiến xuống phía dưới.
- Vàng, Quân Đoàn Trưởng.

.....

Cùng lúc đó, tại Golden Mountain, nơi mà Trần Văn Lâm giết chết Finn De Gust.

Finn De Gust mặc dù đã chết, nhưng thân xác của hắn vẫn ngồi trên lưng Tuần Lộc. Mấy ngày không ăn không uống, kèm thêm thời tiết lạnh lẽo, con Tuần Lộc cũng đã chết.

Giống như Finn De Gust, chủ nhân của nó, Tuần Lộc cũng chết đứng, không hề ngã xuống.

Bỗng nhiên, thân xác Finn De Gust đã chết khẽ nhúc nhích, hắn đưa cánh tay trái lên, rút mũi tên cắm xuyên cổ họng ra. Còn tay phải của hắn khẽ vẩy, cây thiết kích nằm dưới mặt đất như có ma thuật, bay vào tay của hắn.

Con Tuần Lộc lúc này cũng cử động, trong cổ họng nó phát ra tiếng gào khóc, như âm thanh của quái vật.

Những Kỵ Sĩ Tuần Lộc đã chết, cũng tự mình dùng sức, rời khỏi cây thương sắc nhọn đang cắm xuyên thân thể bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Truy kích

Dulcie Maris dẫn đầu thành viên của mình, tiến sâu vào trong tòa lăng mộ cổ xưa này.

Bên trong này không khí cực kỳ khó ngửi, phải nói là rất ẩm mốc, mùi của đồ cũ kỹ, mục nát tan ra. Làm cho Dulcie Maris cảm giác khá là buồn nôn.

Nhìn thấy một con Dread Acient Elve tiến lên, nàng không chút do dự trút bức độc vào người nó. Nhưng động tác cũng rất ưu nhã. Một kiếm đứt đầu. Ôn nhu là so với những Dragon Slayer khác, chứ nữ nhân bình thường, chặt đầu người không thể xem là ôn nhu được.

Lăng mộ này tồn tại từ thời vô cùng cổ xưa, nhưng bên trong vẫn còn cơ quan chiếu sáng. Năng lượng được cung cấp từ rất nhiều Energy Core, nên những bóng đèn ma thuật kia vẫn tỏa sáng sau hàng triệu năm.

Dulcie Maris càng đi sâu vào trong, càng cảm thấy có gì đó kỳ lạ. Bình thường, những nhân vật lớn khi chết, sẽ được chôn cất trong một lăng mộ với đầy cơ quan chạm khắc, Người Gác Mộ, Thủ Hộ Thứ,... những thứ vô cùng mạnh mẽ.

Còn lăng mộ của vị Thân Vương Acient Elve này, lại không hề có chút chạm khắc, chướng ngại vật nào. Chỉ trừ lúc đầu có mấy nghìn con Dread Acient Elve chặn đường, còn lại thì lâu lâu mới có một con xuất hiện. Không hề bình thường một chút nào.

Lúc này, cô bé thân thiết với Dulcie Maris lên tiếng:

- Quân Đoàn Trưởng, chị có thấy chúng ta vào bên trong này cũng quá đơn giản không?

Dulcie Maris gật đầu, bên trong mũi giáp, gương mặt nàng có chút nghiêm trọng, dùng giọng trầm thấp nói:

- Không có cơ quan cạm bẫy, Người Gác Mộ. Chỉ có đám Dread Ancient Elve yếu ớt này. Hơn nữa, mọi người có để ý này giờ không? Chỉ có một lối duy nhất, chính là lối mà chúng ta đang đi, còn lại, không hề có những ngã rẽ đánh lạc hướng.

Mê cung, những ngõ cụt dẫn tới chỗ chết, là điều không thể thiếu tại các lăng mộ lớn.

Một Dragon Slayer khác lên tiếng, lần này là một nam tử, giọng có vẻ hơi khàn khàn nói:

- Cho dù thế nào, chúng ta cũng phải đi tìm hiểu một chuyện, nếu như có thứ chúng ta không thể đối phó được, thì tính sau. Hẳn là Quân Đoàn Trưởng cũng đã nhận ra bất thường gần đây. Liên tiếp xuất hiện Dread chỉ trong thời gian ngắn, cần báo việc này cho tổng bộ xử lý.

Dulcie Maris gật đầu, cảm thấy thành viên kia nói đúng, nàng suy nghĩ tính kế sách trước một chút rồi ra lệnh:

- Mọi người chia ra làm ba tổ, mỗi tổ bảy người. Tổ đầu tiên do Alina Gebiria dẫn đầu, mang theo sáu thành viên khác tiến ra bên ngoài lăng mộ này, đứng ở đó chờ đợi. Nếu có động tĩnh gì, ngay lập tức bỏ chạy, báo tin về cho tổng bộ xử lý.

Alina Gebiria chính cô bé Dragon Slayer thân thiết với Dulcie Maris, cũng là người hiểu rõ tính cách của nàng.

Alina Gebiria có chút không phục nói:

- Quân Đoàn Trưởng, sao chị lại để em ra ngoài a, em có thể chiến đấu cùng mọi người mà.

Dulcie Maris kiên quyết nói:

- Alina, đây là nhiệm vụ, chị là Quân Đoàn Trưởng, em phải nghe.

Alina Gebiria im lặng đứng một bên không nói gì, trong lòng nàng thầm nghĩ đúng là bất công. Từ trước đến giờ, mỗi khi đi làm nhiệm vụ, lúc nào nàng cũng không được chiến đấu, mà phải xử lý việc khác. Lần này cũng vậy. Không chỉ người ta đánh nhau, thì sao mà lớn được nha.

Dulcie Maris thấy Alina Gebiria cam chịu, liền nói tiếp:

- Đội thứ hai do Dennis Greper, cũng dẫn sáu thành viên khác, đứng ngay tại đây. Nếu thấy động tĩnh không đúng từ sâu bên trong lăng mộ truyền ra, thì ngay lập tức chạy ra ngoài. Giống như đội một, mọi người hiểu mình phải làm gì rồi đấy.
- Đội thứ ba, đi theo ta, tiếp tục tìm hiểu lăng mộ này.
- Tuân lệnh! Quân Đoàn Trưởng.

Mang theo một chút lo lắng, Dulcie Maris nói:

- Đi thôi, tìm hiểu kỹ xem, có chuyện gì xảy ra ở chỗ này.

.....

Khu vực phía đông chiến trường Ai Sun - Zare.

Gần một triệu năm trăm nghìn Kỵ Binh, trong đó có năm trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh do Trần Văn Lâm lãnh đạo. Gần một triệu hỗn hợp Kỵ Binh còn lại, xuất phát từ trong Ai Sun, do Anthony Lowren lãnh đạo.

Hai đại quân Kỵ Binh khổng lồ hợp lại làm một, giống như một con bão tiến về phía trước. Đại quân Kỵ Binh phi nhanh, làm rung chuyển cả mặt đất, những ngọn núi xung quang. Cho dù là cách xa cả chục Kilomet, cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

Dẫn đầu hai đội quân này, chính là Trần Văn Lâm và Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ai Sun Anthony Lowren.

Ngoài ra, còn có một số tướng lĩnh quan trọng khác, như Tony Gelatin và Titus Septim chẳng hạn.

Tổng Chỉ Huy Quân Đội Ai Sun Anthony Lowren nhìn Trần Văn Lâm, cười một tiếng rồi nói tiếp:

- Nói đi, cậu có yêu cầu gì? Dù gì ta cũng là một trong năm Đại Tướng của Vương Quốc White Wing, rất nhiều chuyện ta có thể tự quyết định, phê chuẩn cho cậu. Tất nhiên, ngoại trừ vụ cưới công chúa, cái này cần Quốc Vương Bệ Hạ đồng ý mới được. Ha ha.

Trần Văn Lâm không khỏi có chút bất đắc dĩ, ngài Tổng Chỉ Huy này hình như có chút bị ám ảnh bởi vụ cưới công chúa a. Muốn cưới công chúa, cũng không dễ vậy đâu. Hẳn nghe nói Quốc Vương Bệ Hạ hiện tại chỉ có một đứa con gái, thành ra cũng chính là công chúa duy nhất của Vương Quốc White Wing, được Quốc Vương vô cùng cưng chiều.

Công chúa duy nhất a, người nào muốn toàn bộ thanh niên trên Vương Quốc White Wing nhắm vào, thì cứ đi mà cầu hôn. Thành công hay không thì chưa biết, nhưng chắc chắn sẽ trở thành tình địch của vô số nam nhân trên toàn Vương Quốc White Wing.

Việc thân quen với hai chị em Mai Thanh Huyền và Mai Hiểu Tuyết, lại còn thêm cả cô bé Lolita Iris Volkirha nữa, đã làm Trần Văn Lâm trở thành tình địch chung của rất nhiều người, từ thành viên Bang Hội Thăng Long cho đến đàn ông trên toàn đất nước Đại Nam này. Hẳn cũng không muốn từ Yriel cho đến Thiên Tinh, đi đâu cũng bị người cùng giới tính nhìn với ánh mắt hình viên đạn. Không tốt chút nào.

Trần Văn Lâm nghiêm túc nhìn Anthony Lowren nói:

- Tổng Chi Huy, nếu như tình hình chiến đấu khoảng hai mươi ngày sau vẫn có lợi cho chúng ta, thì ta muốn mượn quân từ Vương Quốc, tốt nhất là Thiết Giáp Kỳ Binh. Giống như đội quân ta đang lãnh đạo hiện tại.

Anthony Lowren hơi suy tư một chút, rồi cân trọng hỏi:

- Jake Markham, cậu cần mượn binh làm gì?

Chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ. Mượn binh quả thật không phải là việc gì quá khó khăn. Có điều, mượn binh vào chuyện gì mới là quan trọng. Nhất là Thiết Giáp Kỳ Binh, đây là kiểu Kỳ Binh có lực công phá vô cùng khủng khiếp, không thể khinh thường được.

Trần Văn Lâm nói:

- Là chuyện cá nhân. Lãnh địa của ta, Thị Trấn Markham đang sắp sửa phải đối mặt với một cuộc tấn công quy mô lớn, ta muốn mượn binh để giải quyết vấn đề này.

Anthony Lowren suy nghĩ một chút, cảm thấy mục đích mượn binh này không có gì gọi là quá quái. Hắn gật đầu hỏi:

- Cậu cần bao nhiêu binh sĩ? Mà Thị Trấn Markham của cậu có gặp nguy hiểm lớn lắm không, nếu như gặp nguy, có thể báo cho ta, được thì ta sẽ báo cho Quốc Vương Bệ Hạ xuất binh, đưa đại quân xuống chỗ cậu giúp đỡ.

Trần Văn Lâm lắc đầu nói:

- Thật ra thì cũng chẳng có nguy cấp gì, lực lượng của ta hiện tại đầy đủ chống đỡ đợt chiến tranh này. Có điều, ta muốn mượn binh để cho đám người kia một vố thật đau, muốn bọn họ tổn thất thảm trọng. Để đám người ngu xuẩn đó rõ ràng, Jake Markham ta không phải dễ trêu như vậy. Nếu như quân đội Vương Quốc xuất chiến, thì sẽ rất khó đạt đến mục đích lập uy.

Anthony Lowren trầm mặc một chút rồi nói:

- Ta hiểu ý nghĩ của cậu. Được, ta sẽ làm chủ chuyện này, thuyết phục mấy vị Lãnh Chúa kia cho cậu mượn binh. Với chiến công cậu vừa lập được, với lòng kính phục mà những Lãnh Chúa kia dành cho cậu, chắc là họ sẽ đồng ý thôi.
- Còn về chiến công của cậu, Vương Quốc sẽ có ban thưởng riêng, là gì thì ta không rõ. Phải đợi quyết định của Bệ Hạ.

Trong lòng Anthony Lowren thầm nghĩ, thanh niên Jake Markham này đúng là lòng mang mãnh hổ a. Một kẻ đánh bại, phản công lại kẻ dạn tập, làm cho Vương Quốc Think tổn thất thảm trọng. Rồi lại mạo hiểm vượt qua Golden Mountain, chiếm lấy Ải Zare từ phía sau, diệt mấy triệu binh sĩ Vương Quốc Think, biến gần chục triệu binh sĩ còn lại thành tàn binh, phải chạy trốn sang Ải Titan.

Giờ thì còn muốn để cho những kẻ tấn công lãnh địa của mình phải vĩnh viễn nằm xuống, đúng là không vừa một chút nào.

Không ra tay thì thôi, một khi đã làm, thì phải một kích giết chết. Đó chính là suy nghĩ, và cũng là phong cách đối địch của Trần Văn Lâm.

- Đến rồi.

Anthony Lowren trầm giọng nói.

Trần Văn Lâm ngược nhìn phía trước, liền thấy mấy triệu Bộ Binh Vương Quốc Think đang vội vã sắp xếp đội hình.

Những binh sĩ Vương Quốc Think này dàn quân ở đây, không phải vì mục đích phản kích, hay thiết lập trận hình bao vây truy quân. Mà là ở lại chịu chết, cản đường Kỳ Binh, để đại quân có thời gian chạy trốn đến Ải Titan.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Bên trong lòng núi

Giết.

Tất cả Kỳ Binh tràn lên, xâu xé Bộ Binh của Vương Quốc Think, cuộc chiến hoàn toàn nghiêng về một bên, có thể nói là đồ sát cũng không quá.

Kỳ Binh là khắc tinh của Bộ Binh, số lượng lại có phần ngang bằng nhau. Bộ Binh không thể nào là đối thủ của Kỳ Binh, cho dù đó là Trường Thương Binh.

Chưa kể đến chuyện sĩ khí hai quân lúc này khác nhau thế nào, một bên là tàn binh bại trận, một bên chiến thắng oanh liệt.

Sĩ khí, nó là một thứ vô cùng quan trọng trên chiến trường. Sĩ khí cao, thì có thể dùng ít thắng nhiều, dùng dương mưu phá âm mưu.

Tiết la giết, hô hào vang trời. Vũ khí chạm nhau, kim loại va chạm tạo ra những âm thanh chất chứa vang lên.

Bộ Binh Vương Quốc Thrink chống cự trong vô vọng, họ bị Kỳ Binh vờn quanh, rồi bất chợt xuyên thẳng qua, cắt đội hình ra thành từng mảnh.

Loạn trận hình, sĩ khí giảm, sức chiến đấu tụt lùi. Nhưng cũng may họ là người Nerz, không biết cái gì gọi là sợ, hay đầu hàng.

Cũng chính vì thói quen chiến đấu của mình, nên người Nerz đánh nhau rất ít khi thu tù binh. Vì đối phương không đầu hàng, không bỏ cuộc. Nên muốn cũng không thu tù binh được.

Những Bộ Binh này thì lại càng không, họ có gia đình, người thân đang sinh sống tại lãnh thổ Vương Quốc Thrink. Nếu như họ đầu hàng, thì gia đình họ cũng sẽ không sống nổi. Nên chiến đấu hết mình, chính là cách duy nhất.

Không lâu sau, gần như đã tàn sát hoàn toàn chỗ Bộ Binh này, Anthony Lowren ra lệnh:

- Tập hợp quân đội, thanh lý chiến trường, chúng ta trở về Ải Sun.

Một vị Phó Chỉ Huy nghi hoặc hỏi:

- Tổng Chỉ Huy, sao chúng ta không tiếp tục truy kích.

Anthony Lowren lắc đầu giải thích:

- Lúc này không thích hợp truy kích, binh sĩ Thiết Giáp Kỳ Binh của Lãnh Chúa Jake Markham dẫn đầu cũng đã mệt mỏi, tiếp tục chiến đấu, không có lợi ích gì.

Nói đến đây, Anthony Lowren quét mắt một vòng xung quanh, nhìn thấy binh sĩ vô cùng hưng phấn, vui vẻ. Hắn nói tiếp:

- Trận truy kích này chỉ là giải tỏa áp lực tâm lý của binh sĩ, họ bị vây trong Ải Sun một thời gian, chỉ có thể bị động thủ, rất áp lực. Chúng ta chỉ chém giết một trận để mọi người thoải mái hơn thôi. Hơn nữa, bây giờ binh sĩ hưng phấn quá đà, tiếp tục truy kích, rất dễ bị địch mai phục, bao vây.

Phó Chỉ Huy kia suy nghĩ một chút, cảm thấy Anthony Lowren suy nghĩ kỹ càng, hắn khâm phục nói:

- Tổng Chỉ Huy, ngài đúng là đã tính cả, ta còn thua nhiều.

Anthony Lowren lắc đầu cười nói:

- Hoàng Tử quá khen, ta chỉ là đánh nhiều, biết nhiều mà thôi. Thêm một thời gian nữa, chưa chắc ta đã lợi hại bằng ngài.
- Toàn bộ, rút quân. Trở về Ải Sun nghỉ ngơi.

.....

Lúc này, Dulcie Maris dẫn theo năm thành viên trong quân đoàn của mình, theo lối đi duy nhất trong tòa lăng mộ Ancient Elve, tiến sâu vào bên trong.

Theo ghi chép, thì lăng mộ này được xây trên sườn một ngọn núi khá lớn. Nếu bọn họ cứ tiếp tục đi như thế này, thì sớm muộn gì cũng sẽ tiếp cận trung tâm quả núi lớn đó.

- Quân Đoàn Trưởng, phía trước hết đường đi.

Một Dragon Slayer lên tiếng.

Dulcie Maris gật đầu, nàng thấy con đường phía trước đã bị kín, nhưng khi nhìn kỹ lại, thì không phải là hết đường, mà ở đó có một cánh cửa kim loại đang đóng chặt.

Dulcie Maris nói:

- Lên phía trước, xem thử sau cánh cửa này có gì?

Cánh cửa đã bị khóa trái bên trong, không thể mở được. Dulcie Maris ra lệnh:

- Dùng kiếm, rạch một lỗ hổng đi.
- Vâng.

Kiếm của Dragon Slayer vô cùng sắc bén, chỉ khẽ dùng lực, đã đâm xuyên qua lớp cửa sắt. Nhưng tiếng cắt kim loại nghe không dễ chịu một tí nào, cực kỳ chói tai.

Nghĩ đến gì đó, Dulcie Maris ra hiệu người kia ngừng lại rồi nói:

- Chỉ khoét một lỗ to hơn đầu người một chút thôi, lỗ bên trong có quái vật gì đó hùng mạnh, thì chúng ta vẫn chạy được.
- Đã hiểu, Quân Đoàn Trưởng.

Rất nhanh sau đó, một lỗ hổng to hơn đầu người một chút được khoét ra, Dulcie Maris đưa mắt vào nhìn khung cảnh bên trong.

Vừa nhìn thấy hình ảnh bên trong, nàng liền thụt đầu lại, nhỏ giọng ra hiệu:

- Mau bịt lỗ này lại, rồi rời đi, về tổng bộ, càng nhanh càng tốt. Có chuyện không ổn rồi.

Mọi người nhanh chóng làm việc, rồi nhẹ nhàng rời đi, chạy trốn khỏi chỗ này, lúc này bọn họ cũng đã nhìn thoáng qua cảnh vật bên trong. Cho dù là Dragon Slayer gan dạ, cũng không khỏi cảm thấy hãi hùng.

Quả núi này gần như bị khoét rỗng phần ở giữa, tạo thành một khoảng không gian vô cùng khổng lồ bên trong quả núi.

Mà ngọn núi này, tính từ chân lên đến đỉnh phải tầm bốn nghìn mét, đủ để biết không gian bên trong nó cao thế nào.

Mà chôn cất ở bên trong, cũng không phải là Thân Vương Ancient Elve gì đó, cấp Oblivion không thể được như sinh vật đang nằm trong đó.

Một tên kiếm sĩ mặc giáp màu xám, cơ thể vô cùng khổng lồ, thân hình to như ngọn núi, cơ thể hấn lơ lửng giữa vùng không gian bên trong quả núi.

Phản xung quanh, là vô số Dread, cũng giống như mắt trọng lực, lơ lửng giữa không trung. Số lượng nhiều đến mức, Dulcie Maris không kịp ước đoán, chỉ muốn nhanh chóng chạy khỏi chỗ này, báo cho tổng bộ những gì có bên trong.

Trên đường chạy ra, một Dragon Slayer có phần sợ hãi, nhỏ giọng nói:

- Quân Đoàn Trưởng, đó là sinh vật gì?

Dulcie Maris lắc đầu nói:

- Ta không biết, nhưng nó cũng quá khổng lồ, chỉ nhỏ hơn Hỏa Long Desmond một chút mà thôi. Nhanh rời đi, để tổng bộ xử lý. Chuyện này nằm quá tầm kiểm soát của chúng ta.

.....

- Chắc chắn. Thật là, làm sao lại có người giống nhau đến như vậy được a.

Mai Hiểu Tuyết đi vòng vong quanh hai người Iris Volkirha và Mina Rockefeller, mồm miệng thán phục, đầy kinh ngạc nói.

Iris Volkirha cắn cắn tay, nhìn lên khuôn mặt của Mina Rockefeller, rồi lấy điện thoại ra, xem mấy tấm hình tự chụp của mình, so sánh một hồi rồi nói:

- Chị Hiểu Tuyết, rõ ràng là em đáng yêu hơn có được không a.

Mina Rockefeller nhún vai, có chút tự yêu mình nói:

- Cưng làm sao bằng chị. Thân hình gì mà trước sau như một, còn đòi giống chị.

Khi mới đến tòa biệt thự này, nhìn thấy Iris Volkirha đi xuống, nàng cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, và cũng hiểu tại sao lúc trước Mai Thanh Huyền hỏi xem nàng có em gái không. Cô bé đáng yêu, luôn mặc váy công chúa này quả thật có gương mặt cực kỳ giống nàng. Trên đời này, làm gì có hai người sở hữu gương mặt giống nhau như vậy a, cho dù là chị em sinh đôi, cũng không giống.

Với lại con bé này nhìn mới có mười ba mười bốn tuổi, còn chưa phát dục, không ngực không mông, trước sau như một. Không thể nào là chị em với nàng được. Nữ nhân dòng họ Rockefeller đều có thân hình rất nóng bỏng, quyến rũ. Chỉ trừ mấy người ăn quá nhiều, dẫn đến béo phì thì mới khác thôi.

Mai Hiểu Tuyết sờ sờ đầu Iris Volkirha nói:

- Tất nhiên là Iris của chúng ta xinh đẹp đáng yêu hơn rồi. Hai người đứng cạnh nhau, để chị chụp một tấm. Bảo đảm sẽ hot a.

Nhưng Mai Hiểu Tuyết lúc này cũng có chút cảnh giác và địch ý đối với Mina Rockefeller, đây là thiên tính của nữ nhân, gặp phải một cô gái xinh đẹp, đều sẽ sản sinh ra cảm giác này.

Mina Rockefeller thân hình này nở hơn nàng, cũng xinh đẹp hơn một chút, lại còn là thiên kim tiểu thư nhà Rockefeller. Mọi thứ đều nhìn hơn mình một chút, làm cho nàng cảm thấy địa vị của mình bị lung lay.

Khi Mai Hiểu Tuyết đang định đăng tải tấm hình lên mạng xã hội, thì Mai Thanh Huyền ngay lập tức xuất hiện, ngăn cản hành vi có phần ngu ngốc của em gái lại.

Mina Rockefeller là thiên kim tiểu thư của Rockefeller gia tộc, thân phận đặc thù. Để nhiều người biết nàng ở đây là chuyện không tốt, dễ bị lợi dụng, gặp chuyện bất cóc, tập kích, ám sát gì đó.

Hơn nữa nếu để những con em tài phiệt, quý tộc, hoàng gia trên thế giới biết nữ thân Mina Rockefeller ở đây, thì sẽ vô cùng phiền phức. Những kẻ theo đuôi kia, không có người nào là thân phận bình thường, thậm chí có người còn đủ sức nói chuyện ngang hàng với cha mẹ nàng.

Tập đoàn Thăng Long rất khó ngăn cản những người đó tiếp cận Mina Rockefeller. Ngăn chặn họ, sẽ gặp phải phiền phức không lường trước được.

Nếu để mấy thanh niên tự cho là "tài tuấn" đó ghi hận, thì không biết họ sẽ dùng âm mưu gì để đối phó tập đoàn Thăng Long. Và cả Trần Văn Lâm nữa, nam nhân duy nhất ở trong căn nhà này, cùng với Mina Rockefeller.

Iris Volkirha mà bị lộ ra ngoài, cũng sẽ không kém gì Mina Rockefeller. Chắc lúc đó những tin đồn kiểu như Thomas Rockefeller có con rơi, con ngoài giá thú gì gì đó là không thể tránh khỏi. Gia tộc Rockefeller biết được, chắc chắn sẽ không bỏ qua, mà phải tìm hiểu Iris Volkirha kỹ càng một phen.

Mặc kệ mấy nữ nhân kia ngồi làm bà tám, Trần Văn Lâm đang ngồi một góc, bàn chuyện với Bùi Phương Thảo. Hiện tại là thời kỳ phi thường, từ Thị Trần Markham cho đến những chỗ khác, đều cần quản lý rõ ràng.

- Phương Thảo, vụ bức tường thành phía nam thế nào rồi?

Bùi Phương Thảo nghĩ một chút rồi nói:

- Minh huy động rất nhiều người tham gia xây dựng, nên nhanh thôi, chắc một tuần nữa là xong. Chỉ cần bọn họ không có vũ khí công thành hạ nặng, thì không cần lo lắng lắm.

Trần Văn Lâm hỏi tiếp:

- Còn về Bang Hội Shadow của Rockefeller gia tộc thì thế nào?

Bùi Phương Thảo:

- Bọn họ đã chuẩn bị xuất phát, tính thêm cả mười lăm Bang Hội phụ kia, tổng cộng là hai trăm bốn mươi lăm nghìn người. Mình đã chuẩn bị sẵn sàng ba trăm nghìn bộ trang bị có phẩm chất lam một sao. Tính ra khá là tốn kém, phải dùng bốn viên Soul Gem phẩm chất cam để đổi lấy chỗ trang bị này.

Trần Văn Lâm trấn an:

- Không có vấn đề gì, Soul Gem chúng ta không thiếu, chỉ cần Bang Hội Shadow đủ mạnh. Kết hợp với chỗ quân mà mình mượn được từ Ải Sun, đám Hoa Bắc Đế Quốc kia sẽ phải trả giá lớn lần này. Mình muốn cho bọn họ biết, Thị Trần Markham không phải muốn là có thể động vào.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Vương Quốc Đại Chiến kết thúc sớm

Đang lúc Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo bàn chuyện, thì Mina Rockefeller bỏ qua đám vịt bên kia, tiến qua chỗ hai người.

Trần Văn Lâm nhìn nàng nghi hoặc hỏi:

- Mina, có chuyện gì thế?

Mina Rockefeller vì không muốn mất thời gian, nên thẳng thắn nói:

- Em đã nghỉ việc tại Bang Hội Emperor, anh có thể cho em một việc làm tại.... Thị Trần Markham của anh không?

Trần Văn Lâm có một chút kinh ngạc, hỏi lại cho chắc:

- Làm việc cho Thị Trần Markham, em chắc đấy chứ?

Mina Rockefeller gật đầu khẳng định:

- Chắc chắn, ở đây trú nạn, không có việc gì làm cũng chán.

Trần Văn Lâm dò hỏi:

- Em làm được việc gì?

Mina Rockefeller liếc nhìn Bùi Phương Thảo rồi nói:

- Làm trợ lý cho chị ấy, em từng làm việc tại tập đoàn SVR, nên cũng hiểu về quản lý.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi nói:

- Không có vấn đề gì. Có điều, em cần học rõ ngôn ngữ Đại Nam đi đã. Ha ha. Làm trợ lý mà không hiểu sếp nói gì, thì hơi bị kỳ lạ đó.

Mina Rockefeller kiêu ngạo nói:

- Hừ, em có 140 IQ, học ngôn ngữ cũng là thế mạnh của em. Cứ đợi đi. Hừ hừ.
- Được, cứ đến Thị Trấn Markham trước đi.

Hắn không sợ Mina Rockefeller tìm hiểu tình hình của Thị Trấn Markham lắm, vì hắn muốn nàng làm cũng không phải làm trợ lý cho Bùi Phương Thảo, mà là quản lý khu vực mới, chỗ từng là nơi Bang Hội Thiên Ân xây dựng thành trì.

Nói đến cũng có phần hài hước, mặc dù Trần Văn Lâm chịu điều tiếng khi Vương Hạ Quân và các thành viên Bang Hội Thiên Ân bị sát hại. Nhưng hắn lại có được một tòa thành trì ở vị trí vô cùng tốt. Từ thủ ở chỗ đó, có thể nói là một người giữ cửa ải, nghìn quân không qua được.

Mina Rockefeller từng làm Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Tư của Bang Hội Emperor. Ở Bang Hội đứng đầu như Emperor, không có năng lực, muốn làm thành viên cũng khó, chứ đừng nói là làm Quân Đoàn Trưởng. Có thể một phần nào đó là nhờ vào việc nàng là thiên kim tiểu thư, nữ thân sắc đẹp của Bang Hội Emperor. Nhưng năng lực vẫn là trên hết.

Hiện tại Thị Trấn Markham cũng đã có quy mô không nhỏ. Nhờ vào việc liên tục bành trướng, xâm chiếm, mở rộng lãnh thổ, nên đã hoàn toàn làm chủ khu vực Rừng Villiant, Thị Trấn Markham, khu rừng xung quanh Cứ Điểm Hang Goblin, và thêm một chỗ nữa, mà Bùi Phương Thảo đặt cho cái tên: Thung Lũng Ngọc.

Nhiều nơi như vậy, cho dù có được sự trợ giúp từ mấy vị Lãnh Chúa kia, Bùi Phương Thảo vẫn rất vất vả trong việc quản lý lãnh địa gần hai trăm nghìn cư dân này.

Một phần cũng là vì lãnh địa trải dài, không tập trung trong một khu vực. Nếu đi bộ từ thành trì của Bang Hội Thiên Ân - chỗ xa nhất ở phía đông, cho đến Thung Lũng Ngọc - chỗ xa nhất ở phía tây, thì cũng mất hai mươi lăm ngày di chuyển. Có thể nói là đất rộng, nhưng dân cư lại cực kỳ thưa thớt, không tập. Dẫn đến việc khó quản lý.

.....

Ba ngày trời qua, Trần Văn Lâm vẫn cùng đại quân nghỉ ngơi tại Ải Sun. Nhưng có một việc diễn ra làm hắn hơi bất ngờ. Đó chính là...

Sự kiện Vương Quốc Đại Chiến kết thúc sớm hơn dự kiến.

Đúng vậy, chính là sự kiện Vương Quốc Đại Chiến đã chính thức kết thúc.

Sau khi Trần Văn Lâm và Anthony Lowren chiếm được Ải Zare, đồng thời đánh bại đại quân mười bốn triệu binh sĩ Vương Quốc Thrink do Argur Tiber làm Tổng Chỉ Huy. Thì bên cao tăng Vương Quốc Thrink đã có một quyết định: Nghị hòa.

Ba ngày qua, ở hai chiến trường còn lại cũng không hề có chiến sự gì lớn, nhường cho việc bàn bạc nghị hòa của hai Vương Quốc.

Cuối cùng, hai bên đi đến điều kiện.

Vương Quốc White Wing sẽ nhường lại Ải Zare cho Vương Quốc Thrink.

Đổi lại, Quốc Vương của Vương Quốc Thrink phải chấp nhận ba điều kiện của bên bại trận.

Thứ nhất là ký vào hợp đồng đã xin sự chứng kiến từ Thần Chiến Tranh Zeta, bảo đảm trong vòng mười năm, không được phát binh tấn công Vương Quốc White Wing.

Thứ hai là Vương Quốc Thrink phải bồi thường một tỉ Vàng cho Vương Quốc White Wing. Một tỉ Vàng nghe thì tưởng nhiều, nhưng thật ra đối với mấy Vương Quốc lớn, một tỉ Vàng chẳng là cái gì. Công sức và tiền bạc để xây dựng một tòa quan ải dài mấy chục Kilomet như Ải Zare, hay Ải Sun, không phải một tỉ Vàng là có thể làm được. Nên điều kiện thứ hai này, chỉ có thể xem như đại biểu mặt ngoài. Đại biểu cho White Wing thắng.

Thứ ba là một điều khoản bí mật, không hề được tiết lộ. Chỉ có hai vị quan ngoại giao của hai Vương Quốc, và Quốc Vương là biết.

Hòa bình, là điều mà bất cứ người dân nào cũng muốn. Chẳng ai muốn chiến tranh cả, cho dù là tộc Nerz thiện chiến. Họ thiện chiến, không có nghĩa là hiếu chiến. Chỉ chiến đấu khi cần.

Cả Vương Quốc Thrink và Vương Quốc White Wing đều là những Vương Quốc hùng mạnh. Hiện tại cả hai đang trong trạng thái cực thịnh, chiến tranh nhiều, sẽ chỉ làm cho đất nước đi xuống, không có ích gì cho việc phát triển.

Nên ngay khi đang có lợi thế, Quốc Vương của Vương Quốc White Wing cũng không được đà xông lên, chiếm cứ vùng lân cận phía bắc Ải Zare. Mà chọn hòa bình, ổn định đất nước trước.

Tộc Nerz bọn họ còn có kẻ thù lớn là Light Elve, cứ tự nội đấu tiêu hao lẫn nhau, chính là làm lợi cho kẻ thù.

Kết thúc sự kiện lần này, Trần Văn Lâm cũng không đạt đến cấp sáu mươi chín như kỳ vọng, mà chỉ đạt cấp sáu mươi tám. Nhưng hắn cũng không thấy thất vọng, kết thúc sớm một chút, hắn có thể sớm trở về Thị Trấn Markham, chuẩn bị cho cuộc đối đầu với quân đội của các gia tộc thuộc Hoa Bắc Đế Quốc.

Cho dù có đến bảy tám phần nắm chắc chiến thắng, nhưng vẫn nên cẩn thận, chuẩn bị kỹ càng thì hơn. Đây là đánh trận, là chiến tranh, không phải là trò đùa. Một chút bất cẩn, có thể tạo thành đại họa không thể lường trước.

Giống như Tổng Chỉ Huy Argur Tiber của Ải Zare. Nếu như bọn họ chú ý hơn, thì vẫn có thể bảo vệ được Ải Zare. Không đến mức chỉ trong vài phút, đã bị mất ải, dẫn đến toàn quân thất bại, chạy như chó nhà có tang.

Ban đầu Anthony Lowren để người rút khỏi chiến trường giữa hai ải, nhường cho Argur Tiber chiếm, đã là hành động bất thường rồi. Chỉ cần cẩn thận hơn, là sẽ nhận ra âm mưu. Cho dù không đoán đúng, thì cũng sẽ lên kế hoạch để đối phó.

Thu hoạch lớn nhất lần này, chính là hắn được thêm một phần mười thuộc tính cơ bản, không tính trang bị, sức mạnh tăng thêm một bậc.

Ngoài ra, còn mượn được hai trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh từ các Lãnh Chúa kia. Tất nhiên không phải là mượn không, hắn sẽ phải trả một viên Soul Gem tím cho mỗi một nghìn binh sĩ. Ngoài ra, với mỗi binh sĩ bị chết hoặc trọng thương đến tàn phế, hoặc đánh mất năng lực chiến đấu, hắn sẽ phải trả một Vàng làm bồi thường.

Mấy điều kiện này thật ra đã là rất mềm, do những Lãnh Chúa kia cũng nể trọng, kính phục Trần Văn Lâm.

Chứ những Thiết Giáp Kỵ Binh kia, ai ai cũng đều có kinh nghiệm sa trường dày dặn, có trang bị cao cấp, toàn bộ đều là phẩm chất lam ba sao. Cho dù không thể so với Trọng Kỵ Binh Thị Trấn Markham, nhưng cũng rất tinh nhuệ rồi. Trên thế giới lúc này, cho dù là những Quân Đoàn tinh nhuệ của Bang Hội Emperor, cũng không thể so với đội Thiết Giáp Kỵ Binh này.

Trần Văn Lâm nhìn binh sĩ rời đi dần, hắn cũng nhảy lên lưng chiến mã, chuẩn bị dẫn quân rời đi. Sự kiện kết thúc, truyền tống trận trở lại bình thường, không thể đưa đại lượng binh sĩ đi, nên toàn bộ phải di chuyển bằng đường bộ.

Giật dây cương một cái, Trần Văn Lâm ra lệnh:

- Hướng nam, thẳng tiến.
- Toàn quân, đi về phía nam.

Lúc này, có một người vội cưỡi chiến mã lao đến, Trần Văn Lâm cũng biết người này, gọi là Glen Frank, một trong những trợ lý của Anthony Lowren. Hắn nghi hoặc hỏi:

- Frank trợ lý, ngài đến đây có chuyện gì vậy?

Glen Frank vội nói:

- Tổng Chỉ Huy có lệnh, bảo ngài theo ngài ấy tiến về Vương Đô Septim. Đây là lời của Quốc Vương Bộ Hạ. Với lại Lãnh Chúa Jake Markham này, ngài cũng cần về Vương Đô để lãnh thưởng nữa.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút rồi nói:

- Được, ngài đi trước đi, bảo Tổng Chỉ Huy Anthony Lowren chờ ta một chút, ta sẽ qua liền. Ta cần dặn dò binh sĩ trước khi đi.

Glen Frank nói:

- Được, ta về báo với Tổng Chỉ Huy. Ngài cũng nhanh một chút. Chúng ta đợi ở truyền tống trận.

Nói xong, Glen Frank điều khiển chiến mã rời đi. Đến cũng nhanh, mà đi cũng nhanh.

Trần Văn Lâm đưa mắt nhìn gã rời đi, rồi quay qua dặn Tony Gelatin:

- Tony Gelatin, người dẫn theo đại quân, trở về Thị Trấn Markham. Đường đi cũng dài, các người phải dùng thời gian ngắn nhất trở về.

Tony Gelatin nghiêm người nói:

- Tuân lệnh!

Từ chỗ này về Thị Trấn Markham, nếu như dùng chiến mã di chuyển với tốc độ nhanh, thì sẽ mất khoảng ba tuần.

Thời điểm giao chiến với Hoa Bắc Đế Quốc còn khoảng hai mươi lăm, hai mươi sáu ngày. Đây đủ thời gian trở về, nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị sức lực chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Vương Đô Septim và 3 bức tượng lớn

Vương Đô Septim, hay tên đầy đủ là Đô Thành của Vương Quốc White Wing - Agoras Septim.

Tòa Vương Đô này lấy theo tên của vị anh hùng, người sáng lập Nghĩa Quân Snow Storm - Agoras Septim.

Hoàng gia của Vương Quốc White Wing hiện tại cũng chính là con cháu của Agoras Septim. Hoàng tộc Septim.

Vương Đô Septim cũng là thành phố lớn nhất, dân cư đông đúc nhất tại Vương Quốc White Wing.

Toàn bộ Vương Quốc White Wing có khoảng bốn tỉ người, chỉ riêng Vương Đô Septim và những làng mạc lân cận đã sở hữu tới ba trăm triệu người. Tương đương với khoảng tám phần trăm dân số.

Ba trăm triệu người nhiều thế nào? Chỉ cần thử làm một phép so sánh nhỏ, đất nước Đại Nam hiện tại có khoảng một trăm ba mươi triệu người. Tức là chưa bằng một nửa Vương Đô Septim.

Vương Đô Septim nằm lệch về phía tây bắc của Vương Quốc White Wing, tính ra cũng cách Ai Sun không xa lắm. Nếu dùng ngựa di chuyển, thì chỉ mất tầm ba ngày. Xa hơn một chút so với khoảng cách từ Thị Trấn Markham đến pháo đài Forsmoon.

- Thế nào, bị choáng ngợp đúng không?

Anthony Lowren cười chiến mã trắng, vẫn bộ giáp màu trắng bạc, đi bên cạnh Trần Văn Lâm cười hỏi.

Trần Văn Lâm gật đầu, không thể phủ nhận điều này. Vương Đô Septim quá to lớn, quá nhộn nhịp, và có phần nào đó hiện đại.

Hôm nay là ngày khai hoàn, ngày của những chiến binh giành chiến thắng trở về Vương Đô Septim. Hai bên đường, rất nhiều người dân xếp hàng chào đón, hô vang tên những người anh hùng, những chiến binh này.

Cánh hoa tươi lượn khắp không trung, tạo thành một tấm thảm đỏ bằng cánh hoa. So với thảm đỏ của những ngôi sao trên Thiên Tinh còn hoành tráng hơn.

Trần Văn Lâm cũng nghe loáng thoáng đâu đó, có người hô vang tên "Jake Markham", chính là hắn.

Trần Văn Lâm hiện tại có thể nói là ngôi sao của cả Vương Quốc White Wing cũng không quá. Phán kích dạ tập, dạy cho Vương Quốc Thrink một bài học. Nhưng nổi danh nhất, chính là kẻ đưa Thiết Giáp Kỳ Binh vượt qua dãy núi đau thương, bí tráng - Golden Mountai, rồi chiếm lấy Ai Zare.

Nhờ kế sách này, mà Vương Quốc White Wing có thể dễ dàng chiến thắng trong cuộc chiến với Vương Quốc Thrink.

Trong lịch sử, Vương Quốc Thrink cũng có không ít lần tấn công Vương Quốc White Wing. Mỗi lần cho dù là thắng, thì cũng thiệt hại nặng nề.

Còn lần này, nhờ vào kế sách và hành động của Trần Văn Lâm, mà Vương Quốc White Wing mất không tới hai triệu người, đã dành được chiến thắng. Lại còn tranh thủ được hai mươi năm hòa bình. Phải nói là công lao cực cực kỳ lớn.

Vừa tuổi trẻ, làm Lãnh Chúa của một thị trấn, lại lập công lớn trong cuộc chiến chống lại Vương Quốc Thrink. Không có lý do gì mà Trần Văn Lâm lại không nổi danh cả.

Ánh nắng mặt trời vào khoảng thời gian này không hề gắt, rất ấm áp, làm người cảm thấy thoải mái. Với không khí vui tươi, hạnh phúc tràn ngập trên con phố này. Hai thứ kết hợp lại, cảm giác giống như thịnh thế.

Nghe những tiếng tung hô của người dân, tận mắt nhìn thấy sự nồng nhiệt đến từ dân chúng, sự biết ơn của họ dành cho những vị anh hùng, những chiến binh. Trần Văn Lâm cũng cảm thấy rất thỏa mãn.

Danh tiếng, là một thứ gì đó rất đặc biệt, là thứ mà nhiều người hướng tới. Bây giờ, Trần Văn Lâm cũng hiểu sơ sơ một chút, tại sao nhiều người liều mạng, cố gắng như vậy, cũng vì một chút danh tiếng. Sử sách ghi danh, ai mà không muốn. Tiếng thơm muôn đời, ai mà cản được.

Làm nhân vật có công lớn nhất trong cuộc chiến lần này, Trần Văn Lâm có được danh tiếng cực lớn. Trong hàng ngũ rất nhiều những nhân vật nổi danh tham gia trận chiến vừa rồi, hắn lại được ưu tiên đi đầu, cùng với Anthony Lowren.

Làm Tổng Chỉ Huy của chiến trường mang lại chiến thắng quyết định, không có lý do gì mà Anthony Lowren phải đi đằng sau cả.

Một lúc lâu sau, Trần Văn Lâm cũng thấy kiểu ăn mừng này khá phiền. Khoảng cách từ cổng thành Vương Đô Septim, đến cửa cung điện của hoàng tộc, lên tới bốn mươi Kilomet. Mà hiện tại, bọn hắn mới chỉ lê lết được hơn ba Kilomet.

Trần Văn Lâm nhìn Anthony Lowren vẫn đang rất hừng thụ không khí này, không nhịn được mở miệng:

- Tổng Chỉ Huy, chúng ta cứ đi từ từ thế, thì bao giờ mới tới được a.

Anthony Lowren cười nói:

- Không lâu lắm đâu, chúng ta đi khoảng một Kilomet nữa là đến Khai Hoàn Môn, cũng hết con đường Anh Hùng dùng để chào mừng những chiến binh trở về. Sau đó chúng ta sẽ sử dụng tàu bay để di chuyển thẳng đến điện Septim.
- Tàu bay?
- Đúng, tàu bay. Chuyên dùng để đón chúng ta đến cung điện Septim. Giờ thì cậu cứ yên tâm hưởng thụ đi. Ha ha.

Hưởng thụ, giờ phút này đúng là dành để hưởng thụ.

Nắng ấm, hoa tươi, và quan trọng nhất là tấm lòng của người dân. Có thể họ cũng có chút tò mò, liệu người anh hùng trẻ tuổi đã kết thúc cuộc chiến kia là người thế nào, hình dáng ra sao, vân vân. Nhưng sự tôn kính, yêu thích là phát ra từ tận đáy lòng.

Thậm chí, có một vài cô gái trẻ đẹp, còn hô to đòi hán làm chồng của nàng. Mấy cô nương này cũng thật to gan nha, chỗ nhiều người như vậy, cũng dám la to lên đòi này đòi nọ. Nhưng mà nói đi nói lại, được nhiều cô gái trẻ đẹp như vậy hâm mộ, yêu thích. Trần Văn Lâm không đắc ý mới là lạ.

.....

Ở dưới mặt đất thì chỉ nhìn thấy Vương Đô Septim là một thành phố rộng lớn, nhà cửa san sát, nhiều tòa nhà được xây dựng còn cao hơn cả mấy tòa nhà chọc trời ở Thiên Tinh.

Nhưng khi dùng tàu bay bay lên trời, mới thấy được Vương Đô Septim hùng vĩ thế nào. Nói là thấy được thì cũng không đúng, đơn giản vì Vương Đô Septim quá rộng lớn, rộng đến mức mà cho dù đang đứng cách mặt đất cả nghìn mét, Trần Văn Lâm vẫn không thấy được hết toàn cảnh của thành phố, của nơi được xem là sầm uất nhất Vương Quốc White Wing này.

Ngoài ra, hán còn rất ấn tượng với ba bức tượng khổng lồ, không có kiến trúc nào trong Vương Đô Septim cao bằng một phần ba của mấy bức tượng đó.

Anthony Lowren theo ánh mắt Trần Văn Lâm nhìn qua, giải thích nói:

- Ba bức tượng kia đều là những nhân vật nổi tiếng. Cậu thấy bức tượng được đúc bằng kim loại màu đen kia chứ, cũng là bức lớn nhất, nằm ở trung tâm Vương Đô Septim. Đó chính là tượng thờ Thần Chiến Tranh Zeta.
- Nhìn thì đơn giản vậy thôi, nhưng dưới chân nó là Học Viện Chiến Thần, nơi đào rất nhiều tài năng cho Vương Quốc chúng ta. Từ những chiến binh tài giỏi, Pháp Sư, Khắc Hồn Sư, những chiến lược gia quân sự,... Thậm chí là cả những thợ rèn binh khí tài năng.
- Có thể nói trừ cung điện Septim ra, thì Học Viện Chiến Thần chính là nơi quan trọng nhất của Vương Đô Septim.

Rồi Anthony Lowren chỉ qua một bức tượng phía bên trái, được điêu khắc bằng một tảng đá màu trắng, chắc phải xẻ cả ngọn núi ra, mới tìm được tảng đá khổng lồ như vậy.

- Còn bức tượng màu trắng đỏ, chính là đền thờ Agoras Septim. Là ai thì cậu cũng biết rồi, ta không cần giải thích nhiều nhì.

Trước khi nói về bức tượng cuối cùng, Anthony Lowren thở dài một tiếng, ánh mắt có chút xa xăm, giọng điệu phiêu hốt:

- Còn bức tượng cuối cùng, màu vàng đỏ. Là tượng của Galos Tiber. Ông là Hoàng Đế thứ ba của Đế Quốc Storm Land. Trong thời kỳ của ông, Đế Quốc Storm Land phát triển đến mức cực thịnh. Khi đó, tộc Nerz chúng ta mạnh đến mức, cho dù là người tộc Mel tại khu Civic giàu có cũng phải cúi đầu xưng thần, nguyện làm chư hầu. Những tộc như Light Elve thì lại càng không dám ho he gì. Nhưng mà, đó là thời kỳ rất rất xa rồi, khó mà quay lại được.

Ba bức tượng, tượng trưng cho ba nhân vật quan trọng.

Một là Thần Chiến Tranh Zeta - người Nerz duy nhất vượt qua giới hạn, trở thành một Vị Thần Trinity.

Hai là Agoras Septim - Thủ lĩnh của Nghĩa Quân Snow Storm - người đặt nền móng cho Vương Quốc White Wing sau này. Cũng là người dành lại quyền cho tộc Nerz. Làm một người Nerz, mà bị cấm thờ phụng Thần Chiến Tranh Zeta, đúng là cực kỳ sỉ nhục.

Cuối cùng chính là một vị Đế Vương, người tạo ra triều đại hoàng kim, thời kỳ cực thịnh của tộc Nerz trên Yriel Đại Lục. Galos Tiber.

Cho dù hiện tại, hoàng tộc Tiber là kẻ thù của Vương Quốc White Wing, nhưng họ vẫn tôn trọng vị Đế Vương tài giỏi xưa kia.

Anthony Lowren trầm mặc một lúc, nhưng lại nghĩ đến điều gì đó, liền nói:

- Nói về Học Viện Chiến Thần, thật ra cậu được một chức Giảng Sư ở khoa Chiến Lược Quân Sự, nếu rảnh rồi, có thể đến đó truyền thụ một chút kinh nghiệm cho mấy học viên kia. Phong cách điều binh của cậu, mọi người đều rất ngưỡng mộ và khâm phục.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Có thời gian rảnh, ta sẽ đến. Nhưng chứng minh thế nào, người ta cũng không biết mặt ta, cứ đi vào, bị đuổi ra chứ chẳng chơi.

Anthony Lowren cười ha hả nói:

- Chuyện này cậu không phải lo, thật ra bức ảnh của cậu đã có trong Học Viện Chiến Thần rồi. Những người gác cổng ở đó có nhiệm vụ nhận ra được tất cả Giảng Sư. Ngoài ra, lần này cậu sẽ nhận được lệnh bài Hầu Tước Jake Markham, có thể dùng tấm lệnh bài đó để chứng minh.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Ban thưởng. Summer Tiber

- Bài kiến Quốc Vương Bệ Hạ.

Quốc Vương của Vương Quốc White Wing, tên gọi là Florentino Septim, một vị trung niên đã ngoài năm mươi tuổi.

Giống như một kiểu luật bất thành văn, mỗi vị Đế Vương đều có cấp bậc sức mạnh không cao, đại khái đều dưới cấp một trăm, tức là tối đa cũng chỉ là Paladin mà thôi.

Trên cấp một trăm, sinh mệnh thuế biến, đạt đến một cấp độ khác, tuổi thọ cũng cao hơn. Còn cấp Paladin, cho dù mạnh, thì tuổi thọ tối đa cũng chỉ là một trăm hai mươi năm.

Vì sự đổi mới của một vương triều, các Đế Vương đều giới hạn sức mạnh của mình, cho dù đã lỡ vượt qua cấp một trăm. Thì cũng sẽ tự phế sức mạnh.

Một vị Đế Vương khi nắm quyền quá lâu, sẽ gây ra những ảnh hưởng không tốt, những quyết định sai lầm. Và nguy hiểm nhất, chính là sự chuyên quyền, độc đoán. Hình thành một chế độ độc tài. Thù này không hề tốt chút nào.

Quốc Vương Florentino Septim cười nói:

- Mọi người, không cần đa lễ. Các vị đều là anh hùng của Vương Quốc White Wing chúng ta. Ta nợ các vị một lời cảm ơn, từ tận đáy lòng.
- Bảo vệ quê hương, là chức trách của chúng ta.

Ở trong đại điện lúc này, có tới hàng trăm người vừa từ ba chiến trường lớn, chiến đấu với Vương Quốc Thrink trở về.

Những Tổng Chỉ Huy, Phó Chỉ Huy, quân sư, tướng lĩnh. Hay các vị Lãnh Chúa từ khắp nơi trên lãnh thổ Vương Quốc White Wing, những người đồng ý mang quân đi giúp đỡ Vương Quốc, giống như Trần Văn Lâm, Lãnh Chúa Luxgish, Lãnh Chúa Scott,....

- Hầu Tước, Lãnh Chúa Jake Markham?

Trần Văn Lâm bước lên phía trước, cúi đầu nói:

- Jake Markham có mặt.

Florentino Septim mỉm cười hòa ái, dùng giọng điệu tán thưởng nói:

- Lần này không ai có thể phủ nhận công lao của người, nói người là người đánh bại đại quân của Vương Quốc Thrink cũng không quá. Hiện tại, bắt đầu luận thưởng.
- Hầu Tước Jake Markham, vì chiến công lần này, gia tộc Markham của người, sẽ vĩnh viễn duy trì được tước vị từ Hầu Tước trở lên.
- Tạ ơn Bệ Hạ.

Florentino Septim nói tiếp:

- Thứ hai, một tỉ Vàng thu được trong trận chiến lần này, người sẽ được mười triệu.
- Thứ ba, ban cho người một chức Giảng Sư khoa Chiến Lược Quân Sự.
- Điều thứ tư, lát nữa người sẽ biết, sẽ có người đích thân dẫn người đi nhận.

Florentino Septim nhìn những người còn lại, nói tiếp:

- Các vị Lãnh Chúa, các vị không ngại thiệt hại, không ngại nguy hiểm, mang quân đến giúp đỡ, ta rất vui mừng. Để báo đáp, chỉ cần các vị chưa đạt đến chức Hầu Tước, thì sẽ được thăng một bậc. Ngoài ra, mỗi người ban thưởng một trăm nghìn Vàng. Hi vọng các vị không ngại ít.
- Bệ Hạ ưu ái.

Tổng cộng các Lãnh Chúa mang quân đến giúp cả ba ả, là hơn ba trăm người. Đóng góp gần hai triệu binh sĩ. Mặc dù không nhiều, nhưng quý là ở tấm lòng.

Còn về phần các Tổng Chỉ Huy,..... Ban thưởng gì, thì đó là việc của triều đình. Cho dù thế nào, thì Lãnh Chúa vẫn là người ngoài.

Florentino Septim cười nói tiếp:

- Tối nay sẽ có yến tiệc mừng chiến thắng, mọi người nhớ đến đầy đủ.

.....

Cung điện Septim, như tên gọi, là nơi ở của hoàng tộc Septim. Trong này, không có người nào là ngoại tộc, toàn bộ đều là thành viên hoàng tộc, tất cả đều mang họ Septim.

Từ lính canh, quản gia,..... Đều là người Septim gia tộc. Công chúa lấy chồng, gả đi thì sẽ rời khỏi cung điện Septim. Còn những nữ nhân được các hoàng tử, hay thành viên trong hoàng tộc Septim cưới, thì sẽ đổi thành họ Septim.

Trần Văn Lâm tuân lệnh Quốc Vương Florentino Septim, đi theo một vị quản gia trong cung điện.

Đi qua những hành lang dài, quẹo trái quẹo phải, thật sự làm người đầu đầu. Trần Văn Lâm không thể nhớ nổi đường đi. Nếu không sinh sống ở đây từ nhỏ, đi lung tung thì lạc đường là cái chắc.

Không lâu lắm, Trần Văn Lâm được dẫn đến một căn phòng nhỏ, khá là xa hoa, vách tường khảm nam đầy bảo thạch. Bàn ghế dùng gỗ quý. Những tấm thảm trải thậm chí dùng vải có phẩm chất tím. Không hề rẻ một chút nào.

Nhưng nhìn qua, căn phòng này có vẻ giống như phòng ở dành cho con gái. Cho dù không dùng màu hồng làm chủ, nhưng chỉ cần liếc mắt một cái cũng nhận ra.

Vị quản gia kia đưa cho Trần Văn Lâm ba món đồ.

Một là một tấm lệnh bài màu tím, mặt trước khắc một chữ "Hầu", còn mặt sau khắc chữ "Markham". Hai chữ còn có ánh sáng khẽ lưu chuyển, ở thế giới này, chỉ có dùng phép thuật mới tạo ra được hiệu ứng như vậy, dùng để chống làm giả.

Thứ hai là một cuộn giấy (Scroll), hai đầu bọc gỗ. Trên mặt giấy ghi văn bản chứng minh thân phận, đồng ý quyền lực trao cho Lãnh Chúa. Do chính Quốc Vương Florentino Septim viết ra. Cái này có phần nào đó giống thánh chỉ thời phong kiến.

Thứ ba là một túi không gian, chứa mười triệu vàng. Như lời hứa của Quốc Vương Florentino.

Không thể phủ nhận, lúc này Trần Văn Lâm có chút tò mò về món đồ thứ tư mà Quốc Vương Florentino Septim ban cho hắn. Tò mò là không thể ngăn cản, nhưng khi hắn đang định mở miệng hỏi, thì vị quản gia kia nói trước:

- Phần thưởng thứ tư dành cho Hầu Tước, đang được đưa đến đây. Ngài chờ một chút là được.

Người trong hoàng tộc, xưng ngài đối với Trần Văn Lâm là vô cùng cung kính, vì chỉ cần hai chữ hoàng tộc, cho dù là lính canh, cũng không có người nào thân phận đơn giản.

Người ta hâm mộ, khâm phục hắn nên mới xưng hô như thế.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Quản gia, ngài có biết phần thưởng thứ tư là gì không?

Vị quản gia kia cười nói:

- Lát nữa sẽ biết ngay mà, Hầu Tước không cần phải vội. Ha ha.

Trần Văn Lâm rõ ràng cảm giác được vị quản gia này ánh mắt nhìn hắn có chút không đúng. Vừa hâm mộ, vừa ghen tị. Đúng là không bình thường.

- À, hắn là đến rồi. Hầu tước ngài chuẩn bị tinh thần đi. Ha ha. Đúng là phúc lớn. Quốc Vương Bộ Hạ chắc chắn thưởng thức ngài lắm đó.

Vị quản gia kia tiếp tục lên tiếng, đánh vỡ dòng suy nghĩ lung tung của Trần Văn Lâm.

Lúc này, cửa phòng mở ra, có ba người bước vào. Toàn bộ đều là con gái. Hai người đi sau mặc giáp, vũ khí đầy đủ. Cả hai đều sở hữu tướng mạo xinh đẹp, đáng người thon thả. Mặc bộ giáp sắt bó sát, có một sức quyến rũ không hề nhẹ.

Còn người đi trước, là một cô gái trẻ tuổi, chỉ tầm mười sáu mười bảy, mặc váy dài màu vàng, tướng mạo có thể so với Iris Volkirha, Agatha Maskin.

Quản gia lên tiếng nói:

- Cảm ơn hai vị quận chúa đã đưa người đến đây.

Một cô gái mặc giáp nói:

- Không có gì thưa vương thúc. Chúng ta có việc, đi trước đây.
- Ân, hai vị đi thông thả.

Trần Văn Lâm lúc này đầu đầy sương mù, không hiểu ra sao, nói phần thưởng thứ tư đâu? Lừa ta sao?

Vị quản gia kia nói:

- Hầu Tước Markham, để ta giới thiệu. Đây công chúa của Vương Quốc Thrink - Summer Tiber, hiện tại mười sáu tuổi.

Trần Văn Lâm có chút kinh ngạc nhìn cô bé này, ban đầu hắn tưởng đây là công chúa duy nhất của Vương Quốc White Wing, Hilda Septim. Nhưng không ngờ nàng lại là công chúa của Vương Quốc Thrink, quốc gia đối địch.

Trần Văn Lâm dò hỏi:

- Ý Quốc Vương là....

Quản gia gật đầu cười nói:

- Đúng, giống như ngài suy nghĩ, công chúa Summer Tiber chính là phần thưởng thứ tư mà Quốc Vương Bộ Hạ dành cho ngài đó. Hầu Tước Markham ạ.

Nói đến đây, quản gia dừng lại một chút, đưa mắt nhìn xung quanh, đóng cửa lại rồi nói tiếp:

- Có lẽ Hầu Tước không biết. Điều kiện ẩn mà Vương Quốc White Wing chúng ta yêu cầu, để được nhường lại Ải Zare, Quốc Vương Bộ Hạ đòi một vị công chúa dưới mười tám tuổi. Và cô bé này, chính là người được chọn. Được rồi, hai người tâm sự đi, ta rồi đi trước.

Lúc này, Trần Văn Lâm cũng hiểu tại sao vị quản gia kia lại nhìn hắn với ánh mắt hâm mộ, ghen tị. Được ban cho một vị công chúa xinh đẹp, có đáng ghen tị không?

.....

Nhìn công chúa Summer Tiber mặt không biểu tình, ánh mắt kiêu ngạo, cho dù là bị bắt làm con tin cũng vẫn kiêu ngạo, Trần Văn Lâm không khỏi cảm thán. Quả nhiên là công chúa, thân phận cao quý, kiêu ngạo thành thói quen a. Giờ trở thành người của ta, vẫn còn kiêu ngạo, hắc, phải kiểm soát, dạy cho nàng một bài học mới được.

Có vẻ như thấy Trần Văn Lâm nhìn mình hơi có chút kỳ, Summer Tiber gất giọng nói:

- Nhìn gì, kẻ thô lỗ kia. Không có phong độ thân sĩ sao? Hừ, đừng nghĩ ta sẽ nghe lời người.

A, còn dám mắng chửi.

Trần Văn Lâm ngồi lên ghế, giọng điệu bình thản nói:

- Công chúa, nàng biết tình cảnh của mình hiện tại sao?

Summer Tiber ngẩng cao đầu, ưỡn ngực lên nói:

- Hừ, không phải là con tin sao? Sớm thôi, cha ta sẽ bắt các người phải đưa ta trở về Vương Quốc Thrink. Người đang nhìn đi đâu? Đúng là đồ háo sắc.

Trần Văn Lâm thấy nàng ưỡn ngực lên, không khỏi nhìn nhiều một chút.

Đúng là người Nerz, mới chỉ mười sáu tuổi, đã cao tới một mét bảy. Hơn nữa không biết có phải do di truyền không, nhỏ tuổi như vậy, mà vòng một đúng là đầy đặn, so với hai người ngực lớn nhất là hắn biết là Mina Rockefeller và Hina Janet còn lớn hơn không ít. Lại thêm gương mặt vẫn có phần trẻ con, đúng chuẩn đồng nhân cự nhũ a.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Chín Vương Quốc

Trần Văn Lâm không có gì cảm thấy xấu hổ, giọng điệu bình thản nói:

- Nàng ưỡn ra như vậy, không phải là để người khác nhìn sao?

Summer Tiber tức giận đến đỏ mặt:

- Đồ không biết xấu hổ, vậy mà còn không biết ngại.
- Nàng nên cảm thấy ngại mới đúng.

Summer Tiber kiêu ngạo hừ một tiếng, rồi không biết lấy đâu ra một cái áo khoác dày mặc vào. Còn trẻ như nàng, tất nhiên là sẽ vô xấu hổ khi bị nhìn chăm chăm vào ngực.

Summer Tiber hai mắt đảo đảo, rồi dò hỏi:

- Ngươi đứng là Jake cái gì....

Trần Văn Lâm nhắc nhở:

- Là Jake Markham.

Summer Tiber bùng tỉnh nói:

- Đứng, là Jake Markham. Có phải ngươi là kẻ đã chiếm Ải Zare, làm ta bị vua cha đưa đến đây làm con tin không?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Chính xác, ta chính là người đánh bại Ải Zare. Thế nào, nàng hẳn là rất hận ta?

Summer Tiber hừ một tiếng:

- Ngươi còn chưa đủ tư cách để ta hận.

Trần Văn Lâm nhắc nhở nàng:

- Nàng nên nhớ, bây giờ nàng là người của ta, đích thân Quốc Vương Florentino Septim ban nàng cho ta. Ha ha. Nghĩ lại cũng thấy vui, có công chúa làm người hầu, không tệ, không tệ.

Summer Tiber ngồi lên giường rồi phàn bác:

- Nằm mơ đi, muốn ta làm người hầu cho ngươi, không có cửa đâu. Mà ta cũng phải cảm ơn ngươi. Nếu không nhờ ngươi, thì ta đã bị gả cho một tên mập mạp chết tiệt rồi. Ngươi đánh hạ Ải Zare cũng rất đúng lúc.

Đúng là đến mức này rồi, còn không rõ tình cảnh của mình thế nào. Trần Văn Lâm cũng bó tay. Có điều, cô nàng chua ngoa, kiêu ngạo này mặc dù thân hình này nở, nhưng dù sao cũng mới mười sáu tuổi. Bảo hẳn hạ thù với nàng, hẳn làm không được a. Đưa về Thị Trần Markham nuôi thêm hai năm nữa rồi tính tiếp.

- Hầu Tước Markham, có ở trong đó không?

Một giọng nói thanh thúy vang lên, là của cô nàng quận chúa mặc áo giáp chiến binh, cũng là nàng đưa Summer Tiber đến đây lúc này.

Trần Văn Lâm vội lên tiếng trả lời:

- Quận chúa, người đợi một chút. Ta mở cửa liền.

Rồi Trần Văn Lâm tiến ra mở cửa.

Vị quận chúa này tính cách đặc biệt mạnh mẽ, thẳng thắn:

- Ta cũng không muốn làm mất thời gian của Hầu Tước. Thế này, ta sẽ giới thiệu trước, ta tên là Elen Septim, hai mươi hai tuổi, ta rất khâm phục ngươi, đại khái là gì nhỉ? Thần tượng, đúng vậy. Vậy là được rồi, bây giờ thì đi thôi, Quốc Vương Bệ Hạ gọi ngươi sang có chuyện cần dặn dò.

Trần Văn Lâm nhìn cô nàng quận chúa này, im lặng mất một lúc. Có người nói chuyện như nàng sao? Đúng là kiểu người từ nhỏ làm bạn với áo giáp, binh khí có khác.

Trần Văn Lâm quay đầu dặn dò Summer Tiber:

- Ta đi gặp Quốc Vương một chút.

Summer Tiber hừ lạnh một tiếng nói:

- Yên tâm, ta không thèm chạy trốn đâu

Thật ra hai ngày nay, nàng có mấy lần chạy trốn, tìm đường thoát thân. Có điều đều bị lạc đường, không thể không nhờ lính canh đưa nàng trở về. Kể ra cũng thật mất mặt.

Lúc này được hai người quận chúa kia trở lại, chính là vì đói quá, đi tìm nhà bếp, xong rồi lạc đường, phải nhờ người ta dẫn trở về. Mà nói đi nói lại, hiện tại nàng đang đói đến lép bụng. Mà thôi, nhịn ăn giảm cân cũng được, đi ngủ cho khỏe.

.....

Trần Văn Lâm theo vị quận chúa tính cách thẳng như ruột ngựa kia đến thư phòng của Quốc Vương Florentino Septim. Nàng ra hiệu hẳn tự mình vào trong, còn bản thân nàng muốn đi luyện kiếm được.

Trần Văn Lâm nhìn bóng lưng nàng, không khỏi có chút không đành lòng. Xinh đẹp như vậy, hẳn là cũng có rất nhiều người thích, nhưng ở Yriel Đại

Lục, hai mươi hai tuổi, lại sinh ra trong hoàng tộc, mà vẫn chưa lấy chồng, thì đúng là có vấn đề. Luyện kiếm nhiều quá, tính cách chả khác gì thanh kiếm.

Trần Văn Lâm khẽ gõ cửa rồi nói:

- Quốc Vương Bệ Hạ, ta là Jake Markham.

Một giọng nói bên trong vang lên:

- Jake Markham à, ngoi vào đi.

Trần Văn Lâm đẩy cửa đi vào trong. Bên trong căn phòng này vô cùng đơn giản.

Một cái bàn gỗ lớn, ở trên đặt một bộ mô hình chi tiết của khu Seval, một vài lá cờ có chân nhọn, chuyên dùng trong đánh dấu vị trí, chiến tranh. Một bình nước trắng, vài cái ly sứ.

Quanh bàn là bốn cái ghế gỗ đơn giản, cũng không phải gỗ quý gì.

Trên bức tường phía bên phải là một lò sưởi. Còn bức tường đối diện cửa ra vào là một kệ đựng sách lớn. Sách trong kệ cũng đã có phần cũ kỹ.

Trên tường bên trái, là một tấm bản đồ lớn, chiếm hết bức tường. Bản đồ của toàn bộ Yriel Đại Lục. Bên trên ghim đầy những lá cờ đủ loại màu sắc khác nhau.

Cuối cùng là một cái giường gỗ ở trong góc. Không có nệm, chỉ có một cái gối, một chiếc chăn đã gấp gọn gàng.

Nơi này hẳn là thư phòng, cũng là phòng ngủ của Quốc Vương Florentino Septim.

Phải nói là căn phòng này quá đơn giản, không có cả thảm trải nền. Không hề phù hợp với thân phận Quốc Vương.

Quốc Vương Florentino Septim cười nói:

- Có phải cảm thấy thư phòng của ta quá đơn giản?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Đúng là có chút bất ngờ, không ngờ thư phòng của ngài lại bình thường đến vậy. Phòng dành cho con tin như công chúa Summer Tiber xa hoa hơn nơi này nhiều.

Florentino Septim hỏi:

- Phòng ngoi có xa hoa không?

Trần Văn Lâm lắc đầu nói:

- Không. Nhưng cũng không đơn giản như thư phòng của ngài.

Phòng ngủ của hắn tại cả hai thế giới đều rất đơn giản, không có gì cầu kỳ. Nhưng ít ra còn đỡ hơn chỗ này. Quả thật là quá đơn giản.

Trần Văn Lâm cũng biết Vương Hậu của Vương Quốc White Wing đã mất cách đây mười mấy năm. Nhưng việc Quốc Vương Florentino Septim sinh sống một mình, đúng là làm hắn bất ngờ.

Florentino Septim không ngại hắn là người ngoài chút nào, tự hào kể:

- Thân làm người đứng đầu dòng họ Septim, ta phải làm gương. Nếu ngoi để ý, trừ phòng dành cho con tin giống như chỗ ở của Summer Tiber, thì tất cả các phòng ở dành cho họ Septim, đều phải vô cùng đơn giản.

Florentino Septim cảm khái nói:

- Chỉ có sống khổ, sống đơn giản thì mới có thể trị vì Vương Quốc tốt. Sống xa hoa, chỉ làm giảm ý chí phấn đấu, lâm vào sa đọa. Những kẻ đến đây làm con tin, sẽ được đối xử còn hơn ở nhà họ, làm mục nát ý chí của họ.

Trần Văn Lâm không khỏi khâm phục Florentino Septim nói riêng, và dòng họ Septim nói chung.

Trong cung điện này, mọi việc đều do những người trong hoàng tộc Septim lo liệu. Từ an ninh, quét dọn, nấu ăn.....

Trần Văn Lâm có thể khẳng định, trên thế giới này, trên Yriel thế giới này, không có một hoàng tộc nào lại chọn cách sống tránh xa sự xa xỉ.

Florentino Septim lắc đầu một cái, rồi cười nói:

- Thế nào? Ngoi hài lòng với phần thưởng thứ tư chứ?

Trần Văn Lâm cười khổ nói:

- Ngài đúng là biết chọn, đưa một cô công chúa quân địch cho ta. Không sợ ta đánh mỹ nhân kế sao.

Florentino Septim cười đùa:

- Mỹ nhân kế, ta cũng không biết là mỹ nhân kế hay mỹ nam kế đây a.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Mỹ nam kế?

Florentino Septim lúc này nghiêm túc nói:

- Người không biết đó thôi, điều kiện thứ ba lúc Vương Quốc chúng ta hòa giải với Vương Quốc Thrink, chính là do bọn họ tự đưa ra. Chứ chúng ta chỉ đưa ra hai điều kiện đằng trước thôi.

Trần Văn Lâm lúc này cảm thấy vô cùng kinh ngạc, hỏi lại cho chắc:

- Là Vương Quốc Thrink tự nguyện đưa công chúa Summer Tiber qua bên này.

Florentino Septim chỉnh sửa lại:

- Là tự công chúa Summer Tiber đưa ra điều kiện, muốn trở thành người của người. Chỉ đích danh đó. Nàng nói là thích những anh hùng kiểu như người. Ta cũng không biết nào.

Trần Văn Lâm trong lòng có chút kinh hãi. Biểu hiện của Summer Tiber giống như một cô công chúa bình hoa. Kiêu ngạo, có chút đáng yêu ngu ngốc. Nếu đúng như nàng nói, thì không có vấn đề gì, hẳn không cần lo lắng gì về nàng.

Còn nếu như nàng tự hi sinh thân mình, vì một mục đích gì đó, giúp ích cho Vương Quốc Thrink, thì đúng thật là đáng sợ. Lại còn có thể giả vờ đóng vai một bình hoa vô dụng.

Tạm thời không biết mục đích thật của nàng là gì, Trần Văn Lâm thầm nghĩ sẽ phải đề chừng nàng.

Florentino Septim nói:

- Ta gọi người đến đây cũng vì nhắc nhở chuyện này. Mà nếu nàng yêu thích anh hùng như người thật thì xin chúc mừng, lấy được lòng người đẹp, lại còn là công chúa cao quý. Đúng rồi, yến tiệc tối nay, mang cả nàng tới.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Bộ Hạ, ngài gọi ta đến đây chỉ vì chuyện của Summer Tiber?

Một Lãnh Chúa nhỏ bé như hắn, cho dù có biểu hiện xuất sắc thế nào, với lượng binh lực và dân cư ít ỏi đó. Thì có thể làm được gì, cho dù hắn bị Summer Tiber dùng mỹ nhân kế thành công.

Florentino Septim ho khan một chút, rồi nói:

- Nhìn bộ mô hình này, người thấy thế nào? Cứ nói thẳng. Ta thích thẳng thắn.

Thật ra đa số đàn ông tộc Nerz đều vậy, họ rất ít khi nói vòng vo, luôn đi thẳng vào việc chính. Tất nhiên cũng không đến mức thẳng như quận chúa Elen Septim kia.

Trần Văn Lâm nhìn qua mô hình khu Seval.

Phản mô hình này khá chi tiết và chuẩn, có cả những nơi miêu tả rõ các thành trì, quan ải, núi rừng, địa hình,.... đều rất kỹ càng.

Có chín màu cờ khác nhau được cắm trên mô hình này, tượng trưng cho chín Vương Quốc tộc Nerz tại khu Seval.

White Wing cờ màu trắng.

Thrink cờ màu vàng.

Winter cờ màu xanh nước biển đậm.

Wars cờ màu sọc đen đỏ.

Red Tiger cờ màu đỏ.

Mokart cờ màu tím.

Sutur cờ màu đen.

Syth cò màu xanh lá cây.

Anolas cò màu nâu.

Trần Văn Lâm nói ngay:

- Quá nhiều Vương Quốc.

Florentino Septim gật đầu nói:

- Đúng. Chín Vương Quốc, sức mạnh dân tộc bị chia rẽ. Tộc Nerz trở nên yếu đi, nội chiến, không đủ lực lượng dư thừa để đối phó Light Elve.

Trần Văn Lâm tiếp lời:

- Chỉ có thống nhất, mới có thể khôi phục huy hoàng trước kia.

Florentino Septim liếc mắt nhìn hắn một cái, rồi cười to.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97

Sau một hồi nói chuyện trên trời dưới đất với Quốc Vương Florentino Septim, Trần Văn Lâm có cảm giác vị Quốc Vương này mặc dù lối sống đơn giản, không xa xỉ, nhưng lòng lại mang ý lớn.

Thống nhất khu Seval một lần nữa, để tộc Nerz trở lại huy hoàng như xưa kia.

Chuyện này là vô cùng khó, nhưng không phải là không làm được. Chỉ cần một ngọn lửa, khuấy động cả vùng này lên. Chiến tranh loạn lạc, kẻ nào đủ khả năng, thì sẽ có cơ hội thống nhất chín Vương Quốc.

Trần Văn Lâm cáo từ Quốc Vương Florentino Septim, trở về phòng của.. công chúa Summer Tiber. Lúc trước hắn cũng kỳ quái rằng đó là phòng của nàng, nhưng sao lúc sau lại phải có người đưa tới.

Nhưng hiện tại, thì Trần Văn Lâm cũng đã rõ ràng. Đơn giản là vì lạc đường a. Và bây giờ thì hắn cũng lạc đường, lúc này hắn có cảm giác rất nhớ vị quận chúa xinh đẹp, thẳng tính Elen Septim kia. Có nàng dẫn đường thì tốt biết mấy a.

Cầu được ước thấy, mặc dù không phải là người đẹp, nhưng chính là vị quân gia kia, người đã dẫn hắn đến phòng của công chúa Summer Tiber.

Trần Văn Lâm vội hô lên một tiếng:

- Ngài quân gia.

Quân gia dừng lại một chút, rồi quay đầu qua, nhìn thấy Trần Văn Lâm đang đứng bơ vơ một mình giữa hành lang, liền mỉm cười nói:

- Hầu Tước Jake Markham, là ngài a. Có phải là lạc đường, ha ha. Người ngoài đến đây, ai chả lạc đường.

Trần Văn Lâm gật đầu, có chút bất đắc dĩ thừa nhận:

- Ngài nói đúng a. Có điều, nơi này đường đi cũng quá lằng nhằng một chút.

Quân gia liền cười nói:

- Đi nhiều, sẽ quen a. Được rồi, bây giờ ta dẫn ngài trở về. Còn về yến tiệc mừng thắng lợi tối nay, sẽ có người đến dẫn ngài đi.

Sau một hồi quẹo trái quẹo phải, Trần Văn Lâm có cảm giác, cho dù có Google Map ở đây, chắc là vẫn phải đi lạc.

.....

Trần Văn Lâm chào tạm biệt vị quân gia tốt bụng kia, rồi vào trong phòng.

Summer Tiber nhìn thấy hắn trở về, ngay lập tức bật người dậy, chạy đến chỗ hắn vội hỏi:

- Đây, người có mang đồ ăn về không a.

Nàng thật sự đã đói đến không chịu được. Hôm qua thì có người đưa đồ ăn đến dâng hoàng, hôm nay thì bỏ đói nàng cả ngày. Trong lòng Summer

Tiber có chút oán hận, con tin cũng có nhân quyền a, bỏ đói con tin là vô nhân đạo.

Trần Văn Lâm nói:

- Có đồ ăn. Nhưng mà "này" là cái gì? Là ai? Xưng hô thế nào a.

Hắn quyết định phải chỉnh sửa lại cô nàng mặt học sinh, ngực phụ huynh này. Xưng hô "này", hắn có tên đảng hoàng a.

Summer Tiber sững lại, sau đó dùng giọng mềm mại nói:

- Jake, em rất đói a.

Trần Văn Lâm nhún vai một cái nói:

- Nói đùa thôi. Không có đồ ăn mang về đâu.

Summer Tiber cảm thấy mình bị đùa giỡn, tức giận đến mặt mũi đỏ bừng, bộ ngực phập phồng, hét lớn:

- Đồ vô liêm sỉ. Nhìn cái gì? Ngươi lại nhìn.

Hắc, đúng là lật mặt nhanh thật, nhưng thật không thể phủ nhận, cô nàng này đúng là dụ hoặc. Nhỏ tuổi như vậy, mà cái gì cũng làm cho người lớn phải ghen tị. So sánh với nàng, Iris Volkirha thật đúng là tội nghiệp. Ông trời đúng là không công bằng chút nào.

Trần Văn Lâm thu hồi ánh mắt của mình, mỉm cười nói:

- Ba tiếng nữa là có bữa tiệc tối, nàng có đi không?

Summer Tiber kiêu ngạo nói:

- Nề mặt người mời, ta mới đi.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn nàng một cái nói:

- Vậy nàng ở phòng đi. Một mình ta đi là được.

Summer Tiber vội vàng cầu xin:

- Đừng mà. Đừng làm thế.

Trần Văn Lâm trong lòng thầm mừng, khôn nạn, không biết câu nói này dụ hoặc thế nào sao. Chết tiệt, chưa đủ mười tám tuổi, cứ đu ngủ đã rồi tính sau.

Nói như vậy cũng không có nghĩa là Trần Văn Lâm ngủ Summer Tiber, mà là đi ngủ thật. Hôm nay hắn nghỉ ngơi hơi ít, bây giờ cần đăng xuất khỏi Yriel thế giới, để nghỉ ngơi. Khoảng ba tiếng sau, hắn sẽ quay lại để đi dự yến tiệc.

Trần Văn Lâm trèo lên giường, liếc Summer Tiber một cái rồi nói:

- Ta đi ngủ một lát. Khi nào đến giờ dự yến tiệc, ta sẽ tự động dậy.

Summer Tiber cuống lên nói:

- Đây, đó là giường của ta.

.....

Trần Văn Lâm rời khỏi Yriel thế giới, định tìm thứ gì ăn đại một bữa. Cảm nhận được cả ngôi nhà to lớn đều im ắng, hắn không khỏi thờ dài một tiếng. Đúng là ai ai cũng bận rộn a.

Bùi Phương Thảo thì bận quản lý lãnh địa, rất ít khi xuất hiện.

Iris Volkirha thì bận đi... mua sắm. Hiện tại nàng chả khác gì công chúa trong khu vực riêng của Bang Hội Thăng Long cả. Được Mai Thanh Huyền cho một tấm thẻ mua sắm vô hạn, gần như lúc nào cũng đi dạo trong mấy trung tâm thương mại. Cực kỳ lười vào Yriel thế giới đi luyện cấp.

Mina Rockefeller thì đi học ngôn ngữ.

Còn hai chị em Mai Thanh Huyền và Mai Hiểu Tuyết cũng có công việc riêng của mình, không phải lúc nào cũng có thể đến đây chơi.

Mỗi người đều có cuộc sống riêng của mình a.

Ăn tạm cái bánh mỳ, Trần Văn Lâm lên phòng nghỉ ngơi.

.....

- Này, đồ vô liêm sỉ, mau dậy, mau dậy. Sắp đến giờ mở tiệc rồi. Mau dậy.

Trần Văn Lâm vừa vào Yriel thế giới, liền cảm thấy có chút gì đó không đúng.

Hắn ngửi thấy một mùi thơm thơm có phần quen thuộc, lại lạ lạ. Trên người hắn như bị thứ gì đè nặng, chính xác là phần bụng. Quả thật là rất nặng.

Mặt mũi lại còn bị một cánh tay mát lạnh nào đó bóp bóp. Vô cùng khó chịu.

Lại còn nghe thấy tiếng chửi rủa của Summer Tiber vang lên ngay bên cạnh. Trần Văn Lâm mở mắt ra, liền nhìn thấy Summer Tiber đang ngồi trên bụng mình.

Trần Văn Lâm trong lòng vô cùng kinh ngạc, nhưng giọng điệu bình tĩnh nói:

- Gọi gì mà nhiều thế? Coi chừng ta không dẫn nàng đi dự yến tiệc.

Hưởng thụ, hưởng thụ a. Phải đánh lạc hướng, làm cho Summer Tiber không biết mình đang làm gì, ở trong tư thế xấu hổ thế nào. Lâu lâu mới được, thì phải tìm cách hưởng thụ.

Summer Tiber tức giận nói:

- Người bảo đến giờ là người sẽ tự thức dậy, xem đi, có người dẫn đường đang chờ ở ngoài kia. Ủa? Á.

Summer Tiber cuối cùng cũng đã nhận ra, hét lớn một tiếng, nhảy xuống với tốc độ cực kỳ nhanh. Ngồi một góc bùm mặt lấm bầm:

- Xấu hổ, thật là xấu hổ. Mất hết cả thể diện của bản công chúa rồi. Đồ vô liêm sỉ.

Lúc này thấy có người đến muốn dẫn hai người tới chỗ bày yến tiệc, Summer Tiber cực kỳ vui sướng, cảm thấy dạ dày sắp không phải chịu khổ nữa rồi. Nhưng mà thấy Trần Văn Lâm đang còn ngủ, nàng liền chạy tới đánh thức.

Ai ngờ người này ngủ như chết, gọi thế nào cũng không dậy. Từ gọi bình thường, đến lay người, sau gần chục phút làm đủ mọi cách, thì cuối cùng tâm trí mất kiểm soát, không hiểu thế nào lại ngồi lên người Trần Văn Lâm.

Trần Văn Lâm ho khan một tiếng, ra ngoài mở cửa, lần này người dẫn đường cho hắn không phải là vị quản gia tốt bụng kia, cũng không phải quận chúa xinh đẹp Elen Septim. Mà là một thanh niên tầm mười tám mười chín tuổi, thân hình cao lớn, ăn mặc giống như Pháp Sư, gương mặt nam tính.

Người này không có chút gì kiêu ngạo, nhưng lại hơi bất mãn nhìn Trần Văn Lâm một chút nói:

- Làm gì mà lâu vậy, nhanh lên một chút, sắp đến giờ dự tiệc rồi.

Làm sao không bất mãn, hắn đợi ngoài này gần mười phút, chờ đôi nam nữ các người anh anh em em em trong đó, không tức giận, bất mãn mới là lạ.

Mà hắn cũng rất ghen tị Trần Văn Lâm. Chỉ là một tên Hầu Tước, lại được Quốc Vương ban cho một vị công chúa xinh đẹp. Mới nhìn thấy Summer Tiber, hắn đã cảm thấy rất thích cô nàng xinh đẹp này. Có điều, lệnh của Quốc Vương, hắn không dám trái.

Trần Văn Lâm cũng có chút không tiện lắm xin lỗi:

- Thật xin lỗi ngài, chúng ta xong ngay đây. Summer Tiber, nàng có đi không?
- Ra liền.

Thanh niên Pháp Sư nói:

- Gọi ta là thế tử Ciro.
- Thế tử Ciro.

.....

Summer Tiber bước ra ngoài, rất tự nhiên khoác lấy tay Trần Văn Lâm, rồi bất mãn nói:

- Nhanh đi, ta đợi lâu lắm rồi.

Thế tử Ciro Septim liếc nhìn hai người một cái, cũng không nói gì, dẫn đầu đi trước.

Trần Văn Lâm đang rất hưởng thụ cảm giác được người đẹp khoác tay, nhất là cô nàng này ngực lớn như vậy, động chạm là chuyện bình thường.

Summer Tiber mặt hơi hồng, liếc mắt nhìn hắn một cái nói:

- Đàng hoàng cho ta. Lát nữa đến dự yến tiệc, người có nhiệm vụ xua đuổi đám nam nhân háo sắc kia.

Trần Văn Lâm đương nhiên nói

- Tất nhiên, nàng hiện tại là người của ta, ai dám động vào, ta chặt tay kẻ đó.

- Xì, ai là người của người. Mơ tưởng.

Trong lòng Summer Tiber cũng thờ dài không thôi. Ban đầu, khi mới đến đây, nàng cứ tưởng Trần Văn Lâm, hay Jake Markham là một nam nhân anh hùng, tài năng ngút trời, đỉnh thiên lập địa. Nên nàng mới chọn hắn. Ai ngờ, cũng là kẻ háo sắc. Nhưng đam lao phải theo lao, để xem sau này thế nào.

Nếu Trần Văn Lâm biết suy nghĩ của Summer Tiber lúc này, thì sẽ khinh bỉ. Đàn ông, mà không háo sắc, thì còn là đàn ông sao?

- Hai người nhanh lên, ở đây là cung điện Septim. Đừng ở đó mà thể hiện tình cảm.

Ciro Septim nhìn thấy Trần Văn Lâm và Summer Tiber dính vào nhau, lại còn nhỏ giọng nói chuyện. Hắn không khỏi ghen ghét đến phát điên. Chỉ muốn tung phép thuật đánh văng Trần Văn Lâm ra, chạy lại thế chỗ. Nhưng đó chỉ là ý nghĩ trong lòng mà thôi, có cho hắn thêm chục cái lá gan, hắn cũng không dám.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Học viện chiến thần

Buổi tiệc kết thúc hoàn mỹ. Tham gia buổi tiệc này chủ yếu là những người có thân phận cao quý. Cho dù Summer Tiber rất xinh đẹp, rất dụ hoặc (Lolita BB làm sao mà không dụ hoặc cho được), nhưng cũng đã là hoa đã có chủ.

Lại thêm trong bữa tiệc lần này, Trần Văn Lâm là nhân vật chính, được Quốc Vương Florentino Septim ưu ái. Lại còn quen biết với một nhân vật quyền cao chức trọng, Đại Tướng Anthony Lowren. Chưa kể đến các vị Lãnh Chúa đem quân đến Ải Sun, xem như là bạn bè với Trần Văn Lâm.

Ai rảnh rỗi đến kiếm thù với Trần Văn Lâm? Chẳng có ai cả.

.....

Theo lịch trình, Trần Văn Lâm sẽ ở lại Vương Đô Septim ba ngày. Ngày đầu tiên thì đã qua. Ngày thứ hai là đến làm quen, thăm quan Học Viện Chiến Thần cho biết.

Trần Văn Lâm lần này chỉ đi một mình, không có ai đi cùng. Tất nhiên là đã có người dẫn hắn ra khỏi cung điện Septim, chứ để hắn tự đi, không biết bao giờ mới ra được. Lỡ không may đi vào phòng của vị quận chúa nào đó thì không ổn.

Được chuẩn bị sẵn xe ngựa, Trần Văn Lâm tự mình lái đến Học Viện Chiến Thần. Lần này hắn đi rất chậm, tiện thể ngắm cảnh trên đường.

Từ cung điện Septim đến Học Viện Chiến Thần chỉ cần đi thẳng một đường là đến. Có vẻ như khu phố này là phố dành cho những gia đình quyền lực, toàn những căn nhà không quá to lớn, nhưng lại cực kỳ sang trọng, quý phái.

Hai bên đường gần như không có người qua lại, thỉnh thoảng có một lính tuần tra đi qua, hoặc một chiếc xe ngựa nào đó. Rất vắng vẻ, chỗ này hoàn toàn khác biệt với phố xá sầm uất ngoài kia. Người bình thường, muốn đến đây cũng không được.

Thật ra thì tìm đến Học Viện Chiến Thần rất dễ. Bức tượng Thần Chiến Tranh Zeta là công trình cao nhất Vương Quốc Septim, rất khổng lồ. Chỉ cần không bị các tòa nhà che mất tầm nhìn, là có thể thấy.

Từ cổng vào cung điện, là Trần Văn Lâm đã thấy bức tượng khổng lồ đó, chỉ cần nhắm theo bức tượng mà đi là xong.

Cũng không lâu lắm, Trần Văn Lâm liền đến trước cổng Học Viện Chiến Thần. Trên tấm bia đá to lớn khắc chữ "Học Viện Chiến Thần", bên trong là bức tượng Thần Chiến Tranh Zeta. Không thể nào sai được.

Vừa mới đến, Trần Văn Lâm liền nhìn thấy người quen, chính là vị thế tử Ciro Septim mới gặp hôm qua. Đây hắn cũng là người mà quản gia tốt bụng kia sắp xếp làm người hướng dẫn cho hắn.

Trần Văn Lâm tiến lên chào hỏi:

- Thế tử, chúng ra lại gặp.

Thế tử Ciro Septim hừ một tiếng bất mãn rồi nói:

- Ta sẽ đưa ngươi đến khoa Chiến Lược Quân Sự, còn lại thì ngươi tự lo. Nhanh lên, đừng làm mất thời gian của ta. Ta còn có chuyện riêng cần làm.

Người ta thân phận vẫn cao hơn hắn, nên Trần Văn Lâm cũng không chấp, sinh ra trong hoàng tộc, kiêu ngạo là điều khó tránh khỏi.

- Làm phiên ngải, thế tử.
- Đi thôi.

Thế tử Ciro Septim giống như có việc muốn làm thật, nên đi rất nhanh, không cần quan tâm Trần Văn Lâm có theo kịp hay không.

Đúng là Ciro Septim có chuyện riêng cần làm thật. Mà lúc này gã thật sự bức mình với quân gia kia. Rõ ràng biết gã không ưa Trần Văn Lâm, lại còn đưa cho gã nhiệm vụ hướng dẫn. Đúng là rách việc. Để hai người bọn ta không gặp nhau, không phải là tốt nhất sao? Làm thế tử, con em hoàng tộc, mà năm lần bảy lượt phải làm người dẫn đường, đúng là vô lý.

Ciro Septim là Học Viên khoa Hòa Hệ Pháp Sư của Học Viện Chiến Thần, nên tính ra gã vẫn quen thuộc đường đi trong này.

Đưa Trần Văn Lâm đến cổng vào khoa Chiến Lược Quân Sự, Ciro Septim vội vàng rời đi, không thèm nói nhiều một câu.

Trần Văn Lâm thật ra cảm thấy người này cũng không tệ lắm, cho dù ghen ghét, hay bất mãn, đều biểu hiện rõ ra mặt, vẫn hoàn thành nhiệm vụ được trưởng bối giao cho. Chỉ không mang thù, giấu sâu vào trong lòng như những người có lòng dạ âm hiểm, đó mới là đối tượng cần đề phòng. Còn người như Ciro Septim thì chẳng phải lo lắng gì, không ưa, không có nghĩa là sẽ chơi bẩn.

- A, Hầu Tước Jake Markham, không, ta phải gọi là Giảng Sư Jake Markham mới đúng, ta đợi ngài mãi. Ha ha.

Trần Văn Lâm nhìn thấy một người đàn ông tuổi quá ba mươi, ăn mặc lịch sự, không giống như tướng quân hay chiến binh. Mà giống như quân sư hơn.

Cảm giác đối phương giống như đang chờ mình ở đây, Trần Văn Lâm tiến lên hỏi:

- Ngài là?

Người đàn ông kia giới thiệu:

- Để ta để ta. Ta gọi là Mark Kaylor, cũng là Giảng Sư trong khoa Chiến Lược Quân Sự giống ngài, chúng ta chính là đồng sự a. Ha ha. Đúng rồi, ta còn là một Kỵ Sĩ, mới được ban tước vị Hiệp Sĩ thôi, so với chức Hầu Tước của ngài, ài, nghĩ lại mà cảm thấy xa vời.

Trần Văn Lâm bắt tay Mark Kaylor rồi nói:

- Cảm ơn ngài đã đến tiếp đón ta.

Mark Kaylor ngại ngùng nói:

- Thật ra cũng vì ta không có việc gì, nên được mọi người giao cho nhiệm vụ tiếp đón ngài. Những Giảng Sư kia đều rất bận rộn, chứ không phải họ không muốn ra tiếp đón ngài đâu. Đừng để trong lòng.

Nói chuyện với Mark Kaylor một hồi, Trần Văn Lâm cũng biết người này có tính cách cực kỳ hào sảng, có gì nói nấy.

Ví dụ như khoa Chiến Lược Quân Sự nghe thì oai vậy thôi, chứ thực ra có thể xem như một Doanh Trại Quân Đội cao cấp. Chỉ là số "binh sĩ" bên trong không nhiều, chỉ vài trăm người.

Nói vậy thôi, chứ những người tốt nghiệp từ trong này ra, ai không phải là tướng quân, nhà mưu lược quân sự,... Ngay cả Anthony Lowren, cũng chính là Học Viên của khoa Chiến Lược Quân Sự.

Đi vào bên trong khoa, Trần Văn Lâm nhìn thấy đầy rẫy những chiếc bàn gỗ được để trong sân, bên trên đặt những bộ sa bàn mô phỏng lại các trận chiến trước kia. Thậm chí có cả trận chiến tại sự kiện Vương Quốc Đại Chiến vừa rồi.

Cái sa bàn mới đó, đang tập trung gần chục người, xúm lại nghiên cứu. Có nhiều người còn than thở gì đó, suy tư một chút rồi ồ lên,... đúng là một đám đầu óc kỳ quặc.

Ở góc sân, hai người mặc giáp sắt, cưỡi chiến mã, dùng trường đao được làm hoàn toàn từ gỗ, chiến đấu hăng say. Tiếng gỗ đập vào nhau chan chát, chả khác gì đấu tướng trên chiến trường thật. Ngoài ra, khí thế khi xung trận của hai thanh niên này rất bá đạo, có phần giống Titus Septim ở Thị Trấn Markham.

Mark Kaylor dẫn Trần Văn Lâm đến chỗ sa bàn mới, cũng là sa bàn mô phỏng sự kiện Vương Quốc Đại Chiến. Lớn tiếng nói:

- Mọi người, nhân vật chính đã đến đây, suy nghĩ làm gì nhiều. Cứ hỏi người đã đưa ra kế sách đó là được.

Mấy người kia quay đầu lại, nhìn thấy Mark Kaylor dẫn Trần Văn Lâm tiến đến, liền vui sướng kéo hai người vào. Hỏi rất nhiều đến chuyện cuộc chiến.

Trần Văn Lâm có gì nói nấy, không dấu diếm bất kỳ điều gì. Thật ra phong cách chiến thuật của Trần Văn Lâm rất đơn giản, đó là kiểu chiến thuật tập kích, du kích. Đánh vào điểm yếu nhưng lại là điểm quan trọng của quân địch.

Kiểu chiến tranh du kích này, cần tình báo chuẩn xác, mới có thể thành công được.

Ngoài ra, nếu địch không có điểm yếu thích hợp, vậy thì hãy làm cho điểm yếu đó xuất hiện. Kế hoạch của cuộc chiến vừa rồi rất đơn giản.

Một khi quân đội Vương Quốc White Wing bỏ khu vực đã chiến, thì quân đội Vương Quốc Thrink sẽ ngay lập tức chiếm lấy.

Vương Quốc White Wing từ thủ, thì bên Vương Quốc Thrink sẽ đánh càng hăng. Và dần dần đưa hết lính ra ngoài Ải Zare.

Khi đó, điểm cực kỳ yếu, nhưng cũng cực kỳ quan trọng của Vương Quốc Thrink lộ ra. Chỉ cần lợi dụng được, tấn công đúng thời điểm là xong.

Nhanh, chuẩn, hiểm. Ba chữ đại diện.

Tại Yriel thế giới, chiến tranh du kích không phổ biến lắm, nhất là người Nerz, thường dùng lực lượng vượt trội đánh tan đối phương. Chỉ có người Night Elve và Light Elve là thành thạo dùng chiến thuật này, nhưng cũng không hình thành một kiểu chiến thuật cụ thể.

Chiến tranh du kích. Người Đại Nam là bậc thầy.

- À, cảnh sắc Golden Mountain thế nào vậy? Giảng Sư Jake Markham có thể kể được không?

Lúc này, một vị Học Viên trẻ tuổi lên tiếng.

Có lẽ chỉ có khoa Chiến Lược Quân Sự, là Học Viên dám thách thức, thân thiết với những Giảng Sư. Họ không ngại hỏi thẳng. Mọi người coi nhau như bạn bè, người cùng chí hướng hơn là thầy trò.

Trần Văn Lâm thờ dài một tiếng:

- Tuyệt nhuộm màu máu, xác chết muôn nơi. Thân xác của những vị chiến binh anh hùng khi xưa, vẫn còn nguyên ở đó. Máu đã cạn, nhưng nhờ khí hậu lạnh lẽo, thân xác họ vẫn còn nguyên, không hề bị phân hủy.
- Giống như mới chết hôm qua thôi.

Một vị Giảng Sư trầm giọng lên tiếng.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Đúng vậy, giống như trận Đại Chiến Golden Mountain, vẫn mới xảy ra thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Não tàn quyết đấu

Trần Văn Lâm ở trong khoa Chiến Lược Quân Sự một lúc, thì xin phép mọi người rời đi. Đã đến Học Viện Chiến Thần rồi, hắn muốn đi xung quanh thăm quan một phen, với lại hắn cũng muốn đến chỗ đặt tượng Thần Chiến Tranh Zeta nữa.

Học Viện Chiến Thần này thật sự rất rộng lớn, so với Thị Trấn Markham hiện tại còn lớn hơn. Chính xác như mấy người trong khoa Chiến Lược Quân Sự giới thiệu cho hắn, thì Học Viện Chiến Thần có dạng hình vuông, mỗi cạnh vào khoảng hai mươi Kilomet, nằm ở chính giữa là bức tượng Thần Chiến Tranh Zeta cao hơn hai nghìn mét.

Bức tượng Thần Chiến Tranh này nếu đặt ở Thiên Tinh, thì chính là kỳ quan thế giới. Cho dù với trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại, xây dựng một tòa nhà cao tầng hai nghìn mét vẫn có thể, nhưng nếu đó là một bức tượng, thì gần như là không thể.

Tính ra mà nói, thế giới này cũng có "khoa học kỹ thuật" của riêng mình.

Trong khuôn viên của Học Viện Chiến Thần, có rất nhiều khoa khác nhau, xen kẽ vào đó là những thư viện, phòng thí nghiệm, phòng thực nghiệm, sân tập luyện, tháp thử thách, sân thách đấu... Hay những thứ như rừng cây, hồ nước, công viên, thậm chí là suối nhân tạo, đến thờ những Vị Thần.....

Mượn của khoa Chiến Lược Quân Sự một con ngựa, Trần Văn Lâm lên đường di chuyển về phía trung tâm. Đích đến chính là bức tượng khổng lồ kia.

Học Viện Chiến Thần rộng như vậy, việc đi bộ là bất khả thi, nên đại đa số mọi người đều dùng chiến mã, tọa kỵ để di chuyển. Học Viện không cấm, nhưng lại cấm việc dùng tọa kỵ gây nguy hiểm cho người khác. Nếu để bị biết được, thì đuổi học là chắc chắn. Cho dù người có là vương tử, cũng phải đuổi. Đứng sau lưng Học Viện Chiến Thần chính là Quốc Vương, là những nhân vật hàng đầu Vương Quốc White Wing này. Không có ai dám vi phạm.

Dùng tốc độ không quá nhanh, vừa đi vừa ngắm cảnh. Tính ra nơi này cũng khá vắng vẻ, thì thoảng mới gặp được một vài Học Viên đi dạo xung quanh. Thật ra cũng không phải Học Viên của Học Viện Chiến Thần ít ỏi, ngược lại, số lượng người thật sự rất nhiều, phải lên đến ba mươi nghìn người.

Có điều, cảm thấy nơi này vắng vẻ là vì nó quá lớn. Ngoài ra, đa số Học Viên đều đang gắng sức tập luyện, học tập để nâng cao trình độ. Những người

này chính là người tài năng của thế hệ trẻ, là tương lai của Vương Quốc White Wing. Trách nhiệm đặt trên người họ rất nặng, không mấy người rảnh rỗi đi làm những việc vớ vẩn.

Đó là lý do tại sao, Ciro Septim lại rất bất mãn khi phải dẫn đường cho Trần Văn Lâm. Gã còn muốn học tập nha, tốn thời gian vớ vẩn, tức giận là đúng.

Nhưng mà, lần này Trần Văn Lâm lại ngay lập tức gặp được những người rảnh rỗi, ở một chỗ xung quanh võ đài lớn, gọi là Chiến Đài.

Chiến Đài nằm ngay phía trước bức tượng của Thần Chiến Tranh Zeta. Cũng là sân chiến đấu nổi danh nhất, lớn nhất Học Viện Chiến Thần.

Xung quanh Chiến Đài đang tụ tập ba đến bốn trăm người. Với thói quen của những Học Viên trong Học Viện Chiến Thần, ba trăm người tụ tập lại một chỗ, đã là rất nhiều rồi. Trừ những lần tổ chức thi đấu hằng năm.

Bên trên Chiến Đài, có hai người đang chiến đấu rất hăng say. Một người cầm trên tay hai thanh Bán Nguyệt Dao (Kiểu vũ khí của Illidan Stormrage trong Warcraft), tốc độ cực kỳ nhanh, vờn xung quanh đối thủ của mình.

Còn đối thủ của anh ta, là một thanh niên cao lớn, cả người bọc giáp, một tay cầm thương, một tay cầm khiên thép tròn. Người này mặc dù bị động, nhưng phòng thủ cực kỳ bình tĩnh và hiệu quả. Mỗi bước di chuyển, mỗi động tác đơn giản, đều có thể dễ dàng né tránh những đòn tấn công nhanh như vũ bão của người cầm Bán Nguyệt Dao kia.

Hai người kia, mỗi người đều có sở trường riêng, cuộc chiến vô cùng ngang sức.

Bàn về cấp bậc sức mạnh, Trần Văn Lâm dùng chức năng dò xét thông tin để đánh giá chính xác hơn.

Thông tin nhân vật

Tên: Malcom Ledger.

Tộc: Nerz.

Tuổi: 24.

Cấp bậc: 64.

Vũ Khí: Bán Nguyệt Dao phẩm chất tím ba sao.

Loại hình chức nghiệp: Hiệp Khách.

Thông tin nhân vật

Tên: Karl Rogers.

Tộc: Nerz.

Tuổi: 24.

Cấp bậc: 63.

Vũ Khí: Thương Bạc phẩm chất tím ba sao.

Loại hình chức nghiệp: Chiến Binh.

Trần Văn Lâm tò mò đi vào bên cạnh một Học Viên hỏi:

- Có chuyện gì mà bọn họ phải quyết đấu thế?

Theo hẳn biết, những võ đài này chỉ dùng cho những đợt luận võ lớn. Chứ rất ít khi dùng để giải quyết ân oán cá nhân. Nhất là hai người này, mỗi đòn đánh ra đều cực hiểm, chỉ cần sơ sẩy một chút, là sẽ bị thương cực nặng, thậm chí là mất mạng.

- A, là Giảng Sư. Cái này...

Người kia nhìn thấy huy hiệu trên vai Trần Văn Lâm, liền biết là một vị Giảng Sư. Tại Học Viện Chiến Thần, ngoại trừ khoa Chiến Lược Quân Sự có chút khác biệt ra, những khoa còn lại, Học Viên đều rất tôn kính Giảng Sư. Bị bắt gặp tụ tập chỗ này, không lo lắng mới là lạ.

Trần Văn Lâm mỉm cười nói:

- Ta cũng mới tới đây thôi, cứ nói đi đừng ngại.

Học Viên kia thở phào một cái, Giảng Sư mới thì dễ tính hơn, nhưng tôn kính vẫn là điều phải làm. Gã cúi đầu một cái, rồi cung kính nói:

- Thừa Giảng Sư, ta gọi là Billy Curst, Học Viên khoa Hắc Ám Pháp Sư. Còn hai người kia, dùng Bán Nguyệt Dao gọi là Malcom Ledger, dùng thương bạc gọi là Karl Roger. Hai người bọn họ quyết đấu là vì tranh giành tình nhân a.

Nói xong còn nháy nháy mắt với Trần Văn Lâm một cái.

Những Học Viên ở đây đúng là tôn kính Giảng Sư thật. Kể chuyện, còn phải giới thiệu đủ họ tên, đúng là vui tính.

Về phần đánh nhau để tranh giành tình nhân, cái này ở đâu cũng không thiếu. Nữ nhân a, là nguồn gốc của mọi mâu thuẫn.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Cô gái kia, là bạn gái của ai?

Billy Curst lắc đầu nói:

- Bạn gái? Không, hai người kia còn chưa ai đủ tư cách làm bạn trai của người ta. Có điều, hai người này cùng công khai theo đuổi một cô gái, nên mới đánh nhau thành như vậy.

Hắc, thì ra là kiểu đánh nhau, ai thua thì tự động bỏ cuộc rút lui. Người thắng a, chưa chắc đã theo đuổi thành công. Thế mà còn đánh nhau hăng như vậy, điển hình của não phẳng. Nhiều lúc hai tên ngu xuẩn này đánh nhau người chết ta sống xong, mới biết cô gái kia đã bị người khác theo đuổi thành công. Lúc đó kịch vui mới bắt đầu a. Não tàn cũng chỉ là não tàn a.

Trần Văn Lâm tò mò hỏi:

- Cô gái kia tên gì? Thân phận thế nào mà làm hai người này ra sức vậy.

Theo hần biết, họ Ledger, hay gia tộc Ledger là gia tộc đứng đầu hội Ledger, những người trong hội này còn được nhắc đến với một cái tên Vampires Hunter. Mà có vũ khí phẩm chất tím ba sao để sử dụng, lại mang họ Ledger, thì anh chàng Malcom Ledger kia chắc chắn là người thuộc gia tộc săn Vampires kia.

Cũng giống như vậy, Karl Roger chắc hẳn là người thuộc gia tộc Rogers nổi danh ở Vương Đô Septim. Người đứng đầu gia tộc Roger này là một vị Trung Tướng. Phải biết, toàn bộ Vương Quốc White Wing chỉ có năm vị Đại Tướng. Nên Trung Tướng cũng đã có quyền lực cao lắm rồi, chỉ thua kém năm người đứng đầu kia mà thôi.

Hai người này, không có người nào là thân phận kém cỏi. Vậy mà điên cuồng tranh nhau một cô gái, lại còn chưa chắc đã thành công. Thân phận cô gái kia chắc hẳn cũng không bình thường.

Billy Curst dùng giọng điệu trang trọng nói:

- Cô gái kia là một trong năm người xinh đẹp nhất Vương Đô Septim. Cũng là Giảng Sư của Học Viện Chiến Thần, khoa Pháp Sư Chiến Đấu.
- Tên.

Trần Văn Lâm bắt đầu cảm thấy phiền, người này mặc dù tôn kính hần, nhưng đúng là dài dòng a.

Billy Curst ghen hòng một cái, rồi lúng túng nói:

- Là Giảng Sư Maskin. Tên gọi Agatha Maskin. Mạnh lắm a, Giảng Sư Maskin được xem là một trong mười Giảng Sư có thực lực chiến đấu mạnh nhất Học Viện Chiến Thần. Ngoài ra, em gái sinh đôi của Giảng Sư Maskin tên là Onea Maskin cũng nằm trong nhóm này. Ài, cả hai chị em đều xinh đẹp, trẻ tuổi, tài năng, mạnh mẽ. Còn để đám đàn ông sống thế nào a.

Trần Văn Lâm trong lòng vô cùng kinh ngạc. Agatha Maskin, Onea Maskin, lại còn là Pháp Sư Chiến Đấu, chị em sinh đôi, mạnh mẽ, xinh đẹp. Không phải là người quen của hần sao, hai nàng không ngờ cũng là Giảng Sư của Học Viện Chiến Thần. Mà tính ra, lâu rồi hần cũng chưa gặp Agatha Maskin.

- Giảng Sư, ngài xem, Giảng Sư Agatha Maskin đến kìa. Trời ạ, nữ thần a. Người đầu mà hoàn mỹ như vậy. Có cả Giảng Sư Onea Maskin đến nữa. Sao hai nàng lại đến đây nhỉ? Thật kỳ quái.

Giọng nói của Billy Curst vang lên, cắt đứt dòng suy nghĩ miên man của Trần Văn Lâm. Hần theo ngón tay Billy Curst nhìn sang, liền thấy hai người Agatha Maskin và Onea Maskin. Vẫn gương mặt xinh đẹp quen thuộc ngày nào. Có điều, lạ lắm một cái, chính là đôi tai của hai nàng không nhọn như Light Elve, mà giống tai của Nhân Loại hơn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Khiêu chiến

(Tròn 30 ngày viết truyện ^^). Được đúng 100 chương.)

- Ủa, nữ thần đi về phía chúng ta. Giảng Sư, chúng ta nên chạy không?

Trần Văn Lâm lúc này cảm thấy sắp có phiền phức rồi. Agatha Maskin đến đây, chắc chắn là tìm hắn, đây là tự tin, không phải ảo tưởng.

Nhưng nghĩ lại kịch vui mà hắn tưởng tượng lúc nãy, đúng là không vui chút nào đâu. Để hai tên điên trên kia nhìn thấy Agatha Maskin đến tìm hắn, thì hai người kia chắc chắn không ngại lôi hắn lên đài, đại chiến năm nghìn hiệp. Tranh giành tình nhân a, thật là phiền phức. Mà hai tên ngu xuẩn kia, dám theo đuổi nữ thần của ta, phải dạy cho các người một bài học. Nào tàn nhẫn.

Agatha Maskin đưa mắt, ra hiệu Trần Văn Lâm tiến sang chỗ các nàng.

Trần Văn Lâm cười khò một tiếng, trong ánh mắt soi mói của hàng trăm Học Viên, tiến qua chỗ hai chị em Agatha Maskin.

Càng chết là, Malcom Ledger và Karl Roger đã dừng chiến đấu, ánh mắt say đắm nhìn về phía Agatha Maskin. Đồng thời, mang theo ánh mắt hình viên đạn hướng về Trần Văn Lâm.

Hắc, hai tên nào tàn, cũng muốn làm đối thủ của ta? Không có cửa.

Mặc dù hiện tại bên người có rất nhiều người đẹp, như Summer Tiber và Hina Janet, hắn thích thì có thể đuổi móng vuốt ra chiếm lấy. Nhưng mà, trong lòng hắn vẫn yêu thích Agatha Maskin nhất, tiếng sét ái tình a.

Agatha Maskin mỉm cười nói:

- Jake, lâu rồi không gặp bạn. Chúng ta lại thành đồng nghiệp a.

Hết Dragon Slayer, lại đến Giảng Sư. Tính ra hai người thật sự rất có duyên.

Trần Văn Lâm cười chào hỏi:

- Agatha, ừm, Onea. Chào cả hai. Mình cũng không ngờ hai bạn cũng làm Giảng Sư ở Học Viện Chiến Thần a.

Onea Maskin cũng gật đầu, xem như chào hỏi.

Đám đàn ông xung quanh vô cùng ghen tị với Trần Văn Lâm, gã Giảng Sư lạ mặt chết tiệt nào kia, được Nữ Thần Agatha Maskin mỉm cười chào hỏi, nói chuyện thân mật như vậy. Nụ cười của Nữ Thần, là vô giá a. Đồng thời cũng là phiền toái không ngừng.

Chưa kể đến việc Băng Sơn Nữ Thần Onea Maskin gật đầu chào lại, đúng là hiếm có.

Onea Maskin tại Học Viện Chiến Thần nổi tiếng lạnh lùng, cực kỳ ít nói chuyện, không biết còn tưởng nàng bị câm. Có điều hồi trước thì nàng ít nói, còn hiện tại, sau khi bị Rồng tập kích, Onea Maskin đã mất năng lực nói chuyện. Muốn chữa khỏi, không phải dễ dàng. Nên đúng là nàng bị câm thật chẳng sai.

Nhưng bình thường, Onea Maskin gần như chẳng chào hỏi bất kỳ ai, cho dù là Viện Trưởng, trừ chị mình ra. Nàng gật đầu với Trần Văn Lâm, có thể xem là đã được đối xử đặc biệt.

Thân quen với hai vị nữ thần xinh đẹp nhất Học Viện Chiến Thần, Trần Văn Lâm không muốn bị chú ý cũng khó.

Agatha Maskin cười nói:

- Ừm, có rất nhiều thành viên hội Guardian xuất thân vốn là Học Viên của Học Viện Chiến Thần. Phải nói rằng, Học Viện Chiến Thần cung cấp rất nhiều nhân tài cho hội Guardian chúng ta, và những hội khác nữa. Vương Quốc White Wing là người ủng hộ của hội Guardian mà. Bọn mình nghe tin Hầu Tước Jake Markham, anh hùng sáng chói của trận chiến giữa hai Vương Quốc đến đây, nên đến ra mắt vị anh hùng đó a.

Trần Văn Lâm cười ngại ngùng nói:

- Anh hùng gì chứ, có phần may mắn thôi.

Nói hắn có công lớn thì được. Còn anh hùng? Trần Văn Lâm chưa bao giờ xem mình là anh hùng, cũng như muốn mình trở thành anh hùng. Người hùng, kết cục thường rất thảm. Không nói đâu xa, Agoras Septim chính là anh hùng chân chính, kết cục ra sao ai cũng biết. Trong cuộc chiến vừa rồi, hắn còn không ngại để đội Thiết Giáp Kỳ Binh đánh phản đòn tập kích quá hưng phấn, dẫn đến bị thiệt hại hơn một trăm mười nghìn người, chỉ vì muốn Anthony Lowren rút toàn bộ binh sĩ của những Lãnh Chúa, trong đó có hắn, vào trong Ải Sun. Chỉ cần như vậy, thì hắn đã không phải là anh hùng rồi.

Trần Văn Lâm bỏ qua mấy chuyện này, nhìn về tai của Agatha Maskin nghi hoặc hỏi:

- Tai của hai bạn?

Agatha Maskin cười giải thích:

- Một loại phép thuật che mắt thôi. Ở Vương Đô Septim này, mang hình dạng tộc Light Elve phiền phức lắm. Cho dù người Nerz chỉ hận Light Elve

đảo Yshin, nhưng mà bọn mình với mấy người Light Elve đó bề ngoài có khác gì nhau đâu a. Biến đổi một chút, đỡ phiền toái hơn nhiều.

Đây là điều hết sức bình thường, người Light Elve trong mắt người Nerz, chả khác gì đám bắt cóc trẻ em trên Thiên Tinh trong mắt người dân cả. Để hình dạng giống Nhân Loại, vẫn dễ sinh hoạt hơn.

Trần Văn Lâm gạt đầu đồng tình rồi hỏi:

- Quốc Vương Florentino Septim có biết thân phận của hai bạn không?

Agatha Maskin đương nhiên nói:

- Biết chứ, những người vừa thuộc Học Viện Chiến Thần, vừa thuộc hội Guardian, Quốc Vương Florentino Septim đều biết cả. Ông ấy giúp đỡ cho hội Guardian chúng ta rất nhiều. Tính ra mà nói, ông ấy còn có chức Phó Hội Trưởng danh dự đó, có tiếng nói không hề nhỏ trong hội đâu.

Trần Văn Lâm cũng biết Vương Quốc White Wing và hội Guardian thân thiết, nhưng thật không ngờ lại thân đến vậy. Mà tại khu Seval, chín Vương Quốc, thì có năm Vương Quốc ủng hộ, hỗ trợ hội Guardian. Đó là lý do, cho dù bị hai con Rồng hùng mạnh, Hắc Long Nagura và Hỏa Long Desmond truy lùng, nhưng hội Guardian vẫn phát triển, hoạt động tốt.

Agatha Maskin liếc nhìn xung quanh, thấy ở đây quá nhiều người, nói chuyện cũng có chút không tiện, liền đề nghị:

- Jake, chúng ta tìm chỗ khác nói chuyện. Ở đây nhiều người quá.

Trần Văn Lâm gạt đầu nói:

- Hai bạn dẫn đường đi, mình mới đến, chưa quen thuộc lắm.

Agatha Maskin suy nghĩ một chút rồi nói:

- Lên tượng Thần Chiến Tranh Zeta nói chuyện. Ở đó chỉ có Giảng Sư mới được phép lên.

Bức tượng Thần Chiến Tranh Zeta không chỉ là bức tượng đơn thuần. Phần bệ của bức tượng cao gần hai trăm mét, là một đền thờ khổng lồ, bên trong diễn ra nghi thức cúng bái Thần Chiến Tranh Zeta mỗi năm một lần. Hai chân của bức tượng chính là đứng trên đền thờ này. Cả hai được làm liền khối, chung một loại vật liệu.

Ba người đi vòng qua Chiến Đài, đang định tiến vào đền thờ Thần Chiến Tranh Zeta thì một giọng nói tức giận vang lên từ phía sau:

- Đứng lại!

Phiền phức nào tào xuất hiện rồi a. Trần Văn Lâm thở dài một tiếng, quay đầu lại hỏi:

- Vị Học Viên này, có chuyện gì không?

Người lên tiếng là Malcom Ledger, ánh mắt đầy tơ máu nhìn về phía Trần Văn Lâm, gằn giọng hỏi:

- Ngươi là ai?

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Ta là ai? Cần phải báo cho ngươi biết sao?

Malcom Ledger ánh mắt oán hận nói:

- Đừng tưởng mình là Giảng Sư mà ta sợ. Một tên Giảng Sư của khoa Chiến Lược Quân Sự quèn, cũng dám lên mặt với ta.

Khoa Chiến Lược Quân Sự là khoa đặc biệt nhất, Giảng Sư trong khoa này chưa chắc đã có thực lực mạnh bằng Học Viên. Nhất là mấy người chuyên về mưu lược, quân sự có khi còn là kẻ trời gà không chặt.

Mà Giảng Sư của khoa Chiến Lược Quân Sự có huy hiệu đặc biệt nhất, nên chỉ cần nhìn một cái là nhận ra. Thêm vào việc Malcom Ledger nhìn ra Trần Văn Lâm cũng chỉ đạt đến cấp bậc Crisis (60 - 69), nên hẳn không hề lo lắng khi đối mặt với Trần Văn Lâm.

Não tào lên rồi, thì có quy định gì cũng chỉ là gió thoảng mây bay, đi chết hết đi.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Ngươi muốn khiêu chiến ta?

Malcom Ledger kiêu ngạo, ưỡn ngực nói:

- Tất nhiên, nếu ngươi thua, rời xa nữ thần.

Trần Văn Lâm hỏi lại:

- Nếu ta thắng thì sao?

Malcom Ledger nói:

- Thì ta rời khỏi nữ thần.

Trần Văn Lâm chế nhạo nói:

- Người nào phẳng sao? Người nghĩ rằng mình tới gần được Agatha sao? Học Viên Malcom Ledger.

Malcom Ledger quả thật tức điên, tên Giảng Sư quèn dám gọi thẳng tên nữ thần một cách thân mật như vậy. Lại còn chế nhạo hắn còn chưa lại gần được nữ thần, đáng chết. Mặc dù nghĩ qua một chút, thì hắn đúng là chưa đến gần được nữ thần lần nào. Lần này tính ra là gần nhất rồi a, khoảng cách hai bên chưa đầy mười mét, thật sự cảm động muốn khóc.

Malcom Ledger nén lại ý nghĩ xông lên đại chiến mấy nghìn hiệp với Trần Văn Lâm, trầm giọng hỏi:

- Vậy người muốn thế nào?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút, rồi nói:

- Vũ khí của người. Tất nhiên, người cũng phải từ bỏ ý định tiếp cận Agatha.

Đồ khốn, lại gọi thẳng tên. Malcom Ledger hừ lạnh một tiếng, quyết đoán nói:

- Lên Chiến Đài.

Trần Văn Lâm liếc nhìn Karl Roger cách đó không xa hỏi:

- Anh bạn Học Viên gì đó, có muốn khiêu chiến không?

Karl Roger lạnh lùng nói:

- Vớ vẩn.

A, người này ít ra không nào tàn như Malcom Ledger. Có tương lai.

Trong ánh mắt soi mói của mấy trăm người, Trần Văn Lâm và Malcom Ledger tiến lên Chiến Đài. Mỗi người một góc.

Trần Văn Lâm không hề khinh địch, nên hắn quyết định bắt nạt Malcom Ledger, dùng luôn cây cung mới nhất mua từ "Thế Giới Dưới Lòng Đất", Thí Thần Cung, phẩm chất cam bốn sao, phẩm chất cam bốn sao cũng là phẩm chất cam bốn sao. So trang bị, quả thật là ức hiếp người khác.

Nhìn thấy cây cung kia, khoe miệng Malcom Ledger có chút gật gật, lòng bàn tay đổ mồ hôi như mưa, sắc mặt đen như đáy nồi. Trong lòng hắn thầm chửi:

- Khốn nạn! Ăn hành no rồi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Hí kịch

Lúc này, những Học Viên xung quanh đang vô cùng tò mò xem. Vị Giảng Sư của khoa Chiến Lược Quân Sự, với một Học Viên tài năng tại khoa Hiệp Khách, ai sẽ là người chiến thắng?

Mà mọi người cũng cảm thấy Malcom Ledger có lá gan thật lớn, dám khiêu chiến Giảng Sư, cho dù đó chỉ là khoa Chiến Lược Quân Sự. Nhưng cũng là Giảng Sư a.

Malcom Ledger hít một hơi sâu, đã đâm lao thì phải theo lao, không lẽ bây giờ nhận thua? Vậy thì mất mặt lắm.

Coong.

Cảm thấy nguy hiểm, Malcom Ledger đưa thanh Bán Nguyệt Dao lên, đỡ được một mũi tên của Trần Văn Lâm, nhưng đổi lại, hắn bị lực lượng phản chấn đến tê rần rần.

Malcom Ledger cố lấy lại tinh thần, hét lớn:

- Quý Bộ.

Vút.

Tốc độ là thế mạnh của Malcom Ledger, gần như chỉ trong vài giây, gã liên tục đổi vị trí của bản thân trên Chiến Đài, quả thật làm người hoa mắt, giống như gã đang phân thân vậy.

Thoát ần thoát hiện, có thể nói lên sự lợi hại của Malcom Ledger.

Hai đầu Chiến Đài cách nhau khoảng một trăm mét, Malcom Ledger dùng tốc độ cực nhanh, di chuyển theo hình zíc zắc.

Trần Văn Lâm không thể không thừa nhận, Malcom Ledger thật sự rất lợi hại trong chiến đấu, cho dù cách cư xử có đôi chút náo loạn.

Nếu là một Cung Thủ bình thường, hẳn là sẽ bối rối khi đối đầu với dạng đối thủ thiên về tốc độ như Malcom Ledger. Nhưng Trần Văn Lâm thì khác, hẳn từng tập luyện chiến đấu rất nhiều lần với Hina Janet trong bóng đêm. Tốc độ đó, mới có thể xem là làm cho đối thủ bất lực.

Trần Văn Lâm rút một mũi tên ra, đặt vào dây cung, nhưng không bắn ngay lập tức, hẳn đang đợi cơ hội.

Malcom Ledger xuất hiện ngay bên cạnh Trần Văn Lâm, mạnh tay chém về phía sườn hắn. Đây chỉ là quyết đấu, không phải là giết nhau. Cho dù tức giận, gã cũng không dám giết Trần Văn Lâm. Gã còn chưa dám.

Lướt Ngược.

Mất Ứng.

Trần Văn Lâm cũng cực kỳ nhanh nhẹn, quay lưng lại, dùng kỹ năng Lướt Ngược né tránh đòn tấn công của Malcom Ledger, đồng thời dùng kỹ năng Mất Ứng.

Tên ra.

Malcom Ledger một đòn thất bại, vội vàng nâng hai thanh đao, che chắn trước người.

Keng.

Malcom Ledger chịu lực phản chấn, thân hình lao đảo, suýt chút nữa rơi xuống Chiến Đài. Nhưng nhờ vào việc khiêu chiến rất nhiều người của mình, gã nhanh chóng ổn định thân hình, tiếp tục lướt tới.

Thật sự mà nói, nếu không phải Cung Thủ có điểm yếu là sợ đối thủ tốc độ cao, hai bên khắc chế nhau, thì Malcom Ledger đã thua từ lâu rồi.

Trần Văn Lâm hiện tại có cấp bậc sáu mươi tám, thêm mười phần trăm thuộc tính, trang bị vượt trội. Hẳn mạnh hơn Malcom Ledger quá nhiều.

Malcom Ledger theo sát Trần Văn Lâm không bỏ, chỉ có áp sát, mới hạn chế được Cung Thủ.

Trần Văn Lâm lạnh lùng cười nhạt, mặc dù chức nghiệp của hắn là Cung Thủ, nhưng không có nghĩa hắn chỉ biết bắn cung.

Đương.

Dùng thân của cây cung đỡ một đao, Trần Văn Lâm nhanh nhẹn rút một mũi tên ra, dùng đầu tên sắc nhọn, đâm thẳng vào vai Malcom Ledger.

Phốc.

- A.

Malcom Ledger hét lên một tiếng đau đớn, bật lùi về phía sau. Cú đâm vừa rồi, Trần Văn Lâm dùng lực cực mạnh, mũi tên xuyên từ bả vai ra tận sau lưng. Ngạnh của mũi tên xuyên qua da thịt, cực kỳ đau đớn.

Học Viên xung quanh ồ lên, vị Giảng Sư này là Cung Thủ, nhưng phong cách chiến đấu thật bá đạo, không ngại cận chiến một chút nào. Đúng là Giảng Sư của Học Viện Chiến Thân, cho dù là khoa Chiến Lược Quân Sự, cũng không thể khinh thường.

Malcom Ledger hơi thờ hốt hốt, lùi ra đằng sau, giữ khoảng cách năm mét với Trần Văn Lâm. Lúc này gã cảm thấy bả vai cực kỳ đau đớn, nhưng vẫn cố nhịn. Gã biết lúc này không thể phân tâm, cần phải quên đau đớn, tập trung vào chiến đấu. Tương lai gã sẽ trở thành Vampires Hunter, một chút này còn không chịu được, thì có thể làm gì. Cho dù có thua, thì cũng phải cố hết sức mới được, thua như vậy mới không mất mặt.

Malcom Ledger hai mắt chăm chú nhìn từng cử động nhỏ của Trần Văn Lâm, để làm ra quyết định chính xác nhất. Cho dù là náo loạn trong tình yêu, nhưng trong chiến đấu, gã là tinh anh.

Trong lúc nhất thời, cả Trần Văn Lâm và Malcom Ledger đều không có hành động gì nhiều, chỉ khẽ di chuyển.

Trần Văn Lâm hừ lạnh một tiếng, tâm lý chiến với ta?

Hòa Tiễn.

Malcom Ledger cũng nâng đao lên.

Nguyệt Trảm.

Đương.

Thanh Bán Nguyệt Đao của Malcom Ledger chém thẳng vào mũi tên, nhưng gã không ngờ được, đây là mũi tên mang theo hỏa hệ phép thuật.

Bùng.

Lần này không phải là vết thương đau đớn như lúc này, những Malcom Ledger có thể cảm nhận được, lông mày, tóc, râu của hắn đều cháy rụi. Đau thì không đau, chỉ có chút nóng nóng, giống như bị lửa xém qua. Nhưng đau đớn là chuyện nhỏ, mất mặt mới là chuyện lớn.

Hống.

Quý Bộ.

Malcom Ledger gần như đánh mất lí trí, rống lên giận dữ, thân hình lao về phía trước.

Băng Tiễn.

Đỉnh.

Vút.

Nhân lúc Malcom Ledger bị định trụ, Trần Văn Lâm rút một mũi tên ra, thân hình lao lên trước, đặt ngay cổ họng gã.

Trần Văn Lâm lạnh lùng nói:

- Người thua.

Malcom Ledger nuốt nước bọt một cái, vài giây sau, tác dụng của Băng Tiễn cũng kết thúc. Sắc mặt gã vô cùng khó coi, nhưng vẫn cố nói:

- Ta thua. Nhận lấy.

Trần Văn Lâm cầm lấy hai thanh Bán Nguyệt Đao này, có chút hài lòng. Thật ra hắn cũng không phải là ưa thích gì hai thanh đao kỳ dị này, mà chỉ xem như là chiến lợi phẩm, cho lần đầu thượng đài quyết đấu. Lần đầu a, luôn có gì đó khác biệt.

- Làm Giảng Sư, đánh bại Học Viên, không biết mất mặt sao?

Lúc này, một thanh âm tà mị vang lên.

Lên tiếng là mà một thanh niên cao chưa tới một mét tám, tại tộc Nerz, một mét tám bị xem là bình thường. Còn thấp hơn, thì phải nói là thấp.

Thanh niên này có mái tóc màu đen, thân hình hơi gầy, không cơ bắp như người Nerz bình thường, gương mặt có phần tà mị, giống giọng nói của gã. Trên tay cầm một cây khô lâu pháp trượng.

- Là Uren Morcarth?
- Sao gã lại xen vào chuyện này?

Trần Văn Lâm hơi nheo mắt lại, lại có người ra mặt? Đúng là phiền phức. Có điều, thanh niên tà mị kia đúng là không bình thường, mặc dù chỉ mặc áo Học Viên, nhưng thực lực thì không hề yếu một chút nào.

Thông tin nhân vật

Tên: Uren Morcarth.

Tuổi: 25.

Chức nghiệp: Hắc Ám Pháp Sư.

Cấp: 83.

Vũ khí: Ngọc Lâu Trọng phẩm chất cam hai sao.

Trần Văn Lâm trầm giọng hỏi:

- Người muốn ra mặt?

Uren Morcarth lạnh lùng cười, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Thí Thần Cung nói:

- Ta cũng muốn thử cảm giác, chiến đấu với Giảng Sư là thế nào. Ha ha.

Trần Văn Lâm cảm nhận được ánh mắt của người này, là tham cây Thí Thần Cung, chứ không phải ra mặt thay cho Malcom Ledger. Bất bình tương trợ, chỉ là cái cớ thôi.

- Cút!

Malcom Ledger hai mắt lạnh lùng nhìn Uren Morcarth, quát lớn. Gã Hắc Ám Pháp Sư tà mị này thuộc dạng một trong những nhân vật bị ghét nhất Học Viện Chiến Thần. Bề ngoài hơi khác người Nerz thì không sao, nhưng tính cách của gã, cực kỳ âm hiểm, cực kỳ đê tiện, cực kỳ dối trá.

Người Nerz căm ghét nhất loại người như Uren Morcarth, đối với họ, có ý tứ gì, cứ nói thẳng ra. Còn gã này thì làm mọi chuyện, luôn mang ý xấu.

Đã có không ít lần Uren Morcarth dùng âm mưu bẫy những Học Viên khác, khiến cho những người đó vi phạm quy định của Học Viện Chiến Thần. Và kết cục, chính là đuổi học.

Được làm Học Viên của Học Viện Chiến Thần, là điều cực kỳ vinh dự. Nhưng bị Học Viện Chiến Thần đuổi, là cực kỳ hổ thẹn.

Nhưng trong Học Viện Chiến Thần, không kể thân phận, chỉ xem quy định. Uren Morcarth không làm sai quy định, nên không thể làm gì được gã.

- Uren Morcarth. Người muốn chết phải không? Dám động vào Hầu Tước Jake Markham

Đồng đồng.

Lúc này, một người toàn thân bao trùm trong bộ giáp đỏ, nặng nề bước lên. Những bước chân đạp lên nền đá, phát ra tiếng va chạm.

Uren Morcarth sắc mặt hơi khó coi, nhưng không dám tiếp lời.

Người kia dùng âm thanh như băng tuyết trên đỉnh Golden Mountain:

- Bình thường, ta có thể xem như không thấy. Nhưng người dám động đến Hầu Tước Jake Markham. Ta cam đoan, trong vòng nửa phút, đầu người sẽ rời khỏi cổ.

Rồi gã quay sang chỗ Trần Văn Lâm, cúi đầu nói:

- Narevar The Sentinel. Kính chào Hầu Tước Jake Markham.

Thông tin nhân vật

Tên: Narevar.

Tuổi: 33.

Chức nghiệp: The Sentinel.

Cấp: 140.

Vũ khí:???

The Sentinel, là một chức nghiệp vô cùng cao quý tại Học Viện Chiến Thần. Có thể xem họ chính là Chấp Pháp Điện, người giữ gìn luật lệ tại đây.

Trần Văn Lâm có chút nghi hoặc, không hiểu tại sao người này lại giúp mình.

Lúc này, những người xung quanh xôn xao bàn tán.

- Đó là Hầu Tước Jake Markham?
- Người anh hùng đánh bại Vương Quốc Thrink. Không ngờ lại là Giảng Sư của Học Viện chúng ta.
- Ồ, thần tượng của ta đó. Chẳng khốn Uren Morcarth, cũng dám động vào thần tượng, muốn chết sao.

Uren Morcarth sắc mặt âm trầm, đôi mắt như rắn độc liếc nhìn những Học Viên kia, rồi quay người rời đi.

Trần Văn Lâm thấy tình hình có chút mất kiểm soát, vội vàng lôi kéo Agatha Maskin và Onea Maskin rời đi.

Hành động này, làm cho những Học Viên kia ồ lên.

Nữ Học Viên thì ôm ngực thất tình.

Nam Học Viên thì thờ dài chấp nhận.

Đòi a.

Thằng hai nữ thần, thằng tôi gần mười mét cũng cảm động muốn khóc.

Nhân vật muốn khóc lúc này chính là Malcom Ledger. Mắt tiêu vũ khí gắn bó bấy lâu, lại mất mặt trước nữ thần. Đúng là tổn thương tâm linh.

Karl Roger thì khinh miệt nhìn gã rồi nói:

- Mắt mặt.

Malcom Ledger cũng không vừa, ngay lập tức chửi lại:

- Đờ hơn kẻ rụt đầu, không dám lên chiến.
- Ta không nào tàn như ngươi. Giờ thì bây giờ quyết đấu tiếp.

Quyết đấu cái gì, vừa bị thương, vừa mất vũ khí. Bây giờ lại quyết đấu, để thua cuộc sao?

Malcom Ledger hừ lạnh một cái, trong lòng thầm nghĩ:

- Jake Markham, rồi sẽ có một ngày ta đánh bại ngươi, ngay trước mặt nữ thần.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Hoa Bắc Đế Quốc sắp đến

Thị Trấn Markham, hiện tại đã là một khu vực khá phồn vinh. Tổng cư dân trên lãnh địa của Trần Văn Lâm là vào khoảng hai trăm nghìn người, thì chỉ riêng Thị Trấn Markham đã chiếm một trăm hai mươi nghìn người rồi.

Quân đội của Thị Trấn Markham hiện tại có tổng cộng bốn mươi lăm nghìn binh sĩ, chia ra làm bốn loại hình khác nhau.

Kỵ Binh, có mười nghìn binh sĩ. Bao gồm các đội như Trọng Kỵ Binh, Khinh Kỵ Binh, Cung Kỵ Binh, Thiết Trượng Thần Binh, Chiến Xa.

Bộ Binh, có hai mươi nghìn người. Bao gồm Trường Thương Binh, Thuấn Binh, Hắc Giáp Binh, Phủ Binh.

Cung Binh thì giống như Kỵ Binh, có mười nghìn binh sĩ. Bao gồm Trường Cung Binh, Cung Binh, Nỏ Binh, Ném Lao Binh.

Cuối cùng là... Pháo Binh. Thật ra Bùi Phương Thảo đặt tên này vì không nghĩ ra tên gì dễ gọi hơn, Công Thành Binh, Cơ Giới Binh,... Nghe thật nhảm. Nên lấy luôn cái tên Pháo Binh.

Pháo Binh gồm các binh sĩ vận hành nhưng cỗ máy công thành, vũ khí thủ thành như Xe Đập Thành, Xe Bắn Đá, Xe Nỏ, Máy Bắn Tên, Bệ Nỏ Không Lỗ, Máy Bắn Đá, Tháp Công Thành, Thang Máy,... Có năm nghìn Pháo Binh.

Mặc dù bỏ công nghiên cứu rất lâu, nhưng Thị Trấn Markham cũng chỉ biết được Energy Core bị mất ổn định là có thể phát nổ. Chứ nơi này không thể tìm thấy được lưu huỳnh, không thể làm được thuốc nổ. Kể cả phân dơi, thành phần cũng khác. Nên Pháo Binh này không có đại pháo để bắn.

Còn có một nhóm không được xếp vào hàng ngũ quân đội, nhưng sức chiến đấu trên chiến trường lại không thể xem thường. Đó chính là Pháp Sư, được đào tạo từ chính Học Viện Pháp Sư của Thị Trấn Markham.

Ngoài ra, còn có hai đội Âm Vệ và Thiết Vệ, mỗi đội một nghìn người. Luôn hoạt động trong bí mật.

Thị Trấn Markham hiện tại đã xây dựng thành công Thị Trường Trang Bị, bên trong buôn bán rất nhiều trang bị quân đội, đều là trang bị được khắc Soul Gem quý giá. Tất nhiên là loại trang bị này sẽ đắt gấp đôi bình thường, nhưng vẫn có không ít người đến mua.

Thậm chí, còn có cả những thương nhân đến đây mua lượng lớn trang bị, rồi mang đến những nơi khác bán. Trang bị được khắc Soul Gem, không phải nơi nào cũng có.

Hiện tại, Thị Trấn Markham còn nhộn nhịp, phát triển hơn Thị Trấn Luxgish. Thậm chí, một tuyến đường lát đá kỹ càng đã xuất hiện, nối từ Thị Trấn

Markham đến Thị Trấn Luxgish, để tiện đường thông thương.

.....

Oanh.

Một đoàn Thiết Giáp Kỵ Binh khổng lồ xuất hiện từ phía tây Thị Trấn Markham, dọc theo bờ hồ, tiến về Thị Trấn.

- Là Thống Soái Tony Gelatin trở về. Trời ạ, ngài ấy mang theo thật nhiều Kỵ Binh.

Đã qua hai mươi ba ngày, kể từ khi sự kiện Vương Quốc Đại Chiến kết thúc, đại quân gồm năm nghìn Kỵ Binh Thị Trấn Markham, như Trọng Kỵ Binh, Thiết Trượng Thần Binh,....

Ngoài ra, còn một đoàn quân Thiết Giáp Kỵ Binh khổng lồ phía sau. Đó là hai trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh mượn được từ các vị Lãnh Chúa tham gia trận đại chiến tại Ai Sun.

Trần Văn Lâm dẫn theo Farengar von Chopin và Alisia Garnett ra tiếp đón.

Tính ra mà nói, Trần Văn Lâm đã về Thị Trấn Markham từ hai mươi ngày trước, về theo hấn, tất nhiên còn có cô nàng công chúa Summer Tiber.

Trần Văn Lâm cười ngửa, gật đầu tán thưởng nói:

- Tốt lắm, chỉ mất hai mươi ba ngày, đã về đến nơi.

Tony Gelatin cúi đầu nói:

- Hết sức vì ngài, Lãnh Chúa.

Trần Văn Lâm liếc nhìn những binh sĩ phía sau, rồi dặn dò:

- Đưa người vào thành nghỉ ngơi đi. Ta đã chuẩn bị sẵn cả rồi.

Vì trận chiến này trở nên hoàn mỹ, vì một lần tạo nên danh tiếng, Trần Văn Lâm đã phải bỏ ra rất nhiều tiền, mua hai trăm nghìn con chiến mã được chọn lọc kỹ càng. Chiến mã của những binh sĩ này di chuyển liên tục nhiều ngày, cần được nghỉ ngơi một thời gian dài. Nên việc dùng chiến mã mới là điều quan trọng.

Ngoài ra, vấn đề hậu cần như lương thực, trang bị bổ sung... đều được chuẩn bị rất đầy đủ.

Chỗ ở lại càng không thể thiếu. Chỉ tầm một tuần nữa thôi, trận chiến với những thế lực tại Hoa Bắc Đế Quốc sẽ nổ ra. Trong thời gian này, binh sĩ cần được nghỉ ngơi dưỡng sức, và tập luyện duy trì thể lực, để chuẩn bị kỹ càng.

- Vào thành!
- Lãnh Chúa ra lệnh, vào thành.

Hí, hí.

.....

Một đội quân khoảng năm trăm nghìn người, lẫn lộn đủ thể loại chức nghiệp, nhưng chủ yếu là đi bộ, vừa vượt từ phía nam, vượt qua biên giới, tiến vào khu vực Seval được một ngày.

Đội quân này chính là những thành viên thuộc về Bang Hội Viêm Hoàng và Bang Hội phụ thuộc.

Dẫn đầu đoàn quân này, chính là Gia Cát Thanh Vân, thanh niên tài tuấn, đứng đầu thế hệ trẻ của Gia Cát gia tộc.

- Thống Soái, ngài nói trận này, chúng ta đánh thế nào?

Trong xe ngựa, có bốn người đang nói chuyện với nhau. Những người này, toàn bộ đều là gia tộc ủng hộ hoàng tộc Lưu gia.

Gia Cát Thanh Vân mỉm cười nói:

- Không thể nào cả. Cứ đến nơi, tìm hiểu rõ tình hình, rồi ra tay. Thị Trấn Markham cũng không phải dễ dàng nuốt như vậy được, cứ để những người kia thử sức trước. Chúng ta thu hoạch là được. Bên Ảnh Vệ có tin tức gì không?
- Dò được một chút, bên đó có một đội phản gián điệp kinh khủng quá, Ảnh Vệ cũng không dám thâm nhập nhiều. Đại khái là bên Thị Trấn Markham cũng đã chuẩn bị kỹ càng rồi, họ đã xây dựng xong một bức tường thành kéo dài từ đông sang tây, bọc hết phần phía nam lãnh địa của Thị Trấn Markham, Rừng Villiant lại. Phải dài đến sáu trăm Kilomet đấy.

Gia Cát Thanh Vân mỉm cười hỏi:

- Vạn Lý Trường Thành phiên bản mới?

Một người nói:

- Đúng a. Mà tên Jake Markham này cũng thật kinh khủng, xây dựng một đoạn tường thành dài sáu trăm Kilomet chỉ trong vòng một tháng. Năng lực ứng biến cũng thật đáng sợ. Chúng ta không có vũ khí công thành, muốn vượt qua cũng tốn sức lắm a. Mà lần này lại có Bang Hội Shadow giúp sức, muốn chiếm Thị Trấn Markham cũng không phải dễ dàng.

Gia Cát Thanh Vân thì tự tin nói:

- Jake Markham đã phải gấp rút xây dựng một bức tường thành như vậy, chứng tỏ gã có ý phòng ngự. Nhưng bức tường đó có dài thế nào, thì cũng không thể bao hết vùng phía nam này được. Chúng ta chỉ cần đi vòng qua, là được. Đưa ta tin tức của Ảnh Vệ gửi lại đây, ta cần nghiên cứu một chút.

Ảnh Vệ không hổ là đội đặc công bí ẩn, năng lực nhất Hoa Bắc Đế Quốc, chỉ trong một thời gian ngắn, cho dù gặp phải Ảnh Vệ của Thị Trấn Markham, vẫn có thể vẽ ra được một tấm bản đồ. Mặc dù hơi sơ sài, nhưng vẫn dùng được.

Gia Cát Thanh Vân nghiên cứu những tư liệu kia rất nhanh, rồi làm ra quyết định:

- Mọi người xem, "Vạn Lý Trường Thành" này kéo dài từ đông sang tây, hình dạng gần giống dấu căn bậc trong toán học. Chỗ nhọn là vị trí của Thị Trấn Markham. Phía đông Thị Trấn Markham là Rừng Villiant, bên Bang Hội Hiền Viên, Bang Hội Hoàng Tần,... Gần như đều tập trung binh lực đánh vào hai chỗ này.
- Chúng ta sẽ né hai chỗ đó ra.

Một người nói tiếp lời.

Gia Cát Thanh Vân gật đầu nói:

- Chúng ta sẽ chọn phần phía tây, nằm ngoài bức tường thành này. Ngoài ra, ở đó có một sơn cốc (phải thung lũng không nhỉ?) hình phễu, ở giữa là một hồ nước màu lam ngọc. Ta gọi đó là Lam Ngọc Cốc, chúng ta sẽ đến đó chờ đợi hai quân giao chiến ác liệt, rồi nhân cơ hội tập kích Thị Trấn Markham, một lần đánh lấy thắng lợi.

Đánh vào chỗ hiểm, chính là cách đơn giản nhất để dành chiến thắng.

Gia Cát Thanh Vân nghĩ một chút rồi ra lệnh:

- Hành quân chậm lại, giữ sức binh sĩ, theo hướng bắc tây bắc, tiến về Lam Ngọc Cốc. Trong vòng nửa tháng, chạm Lam Ngọc Cốc.
- Tuân lệnh!
- Thống Soái có lệnh, giảm bớt tốc độ, theo hướng bắc tây bắc di chuyển.

Một tuần sau, là khoảng thời gian mà Thị Trấn Markham sẽ phải chiến đấu với đại đa số binh sĩ thuộc các thế lực khác nhau, tại Hoa Bắc Đế Quốc. Nửa tháng tới nơi, nhân lúc hai bên đánh nhau hăng say, là bọn hắn có thể dễ dàng kết thúc cuộc chiến. Nhất là khi đó, thế lực của năm trăm nghìn binh sĩ này đã được khôi phục nhiều, chứ không mệt mỏi như hai phe đang chiến đấu suốt một tuần kia.

.....

Lâu Đài Lãnh Chúa, Thị Trấn Markham.

Trần Văn Lâm cùng Farengar von Chopin, Tony Gelatin và Alisia Garnett đang nghiên cứu địa hình xung quanh khu vực chiến đấu lần này. Cho dù tự tin có thể dành chiến thắng, nhưng cân trọng luôn luôn là điều không thể thiếu.

Tự tin vào quân ta, không có nghĩa là khinh thường quân địch.

Trần Văn Lâm nhìn Tony Gelatin hỏi:

- Nếu ngươi là người của Liên Minh Hoa Bắc, thì ngươi sẽ đánh điểm nào?

Tony Gelatin suy nghĩ một chút, rồi nói:

- Theo tình báo thu được, thì địch nhân không phải hoàn toàn cùng một bọn, mà là mỗi kẻ hoạt động riêng, thuộc các thế lực khác nhau. Nên chúng sẽ dàn trải tấn công lên rất nhiều nơi thuộc khu vực bên ngoài Rừng Villiant và Thị Trấn Markham. Chúng ta cần thủ đều.

Trần Văn Lâm gật đầu, suy nghĩ của Tony Gelatin hoàn toàn không sai. Đám người kia mặc dù chung một mục đích, nhưng lại không hề đoàn kết, kẻ nào cũng muốn nuốt miếng to nhất. Nên chúng sẽ không hợp tác với nhau, mà hoạt động riêng lẻ, tự mình chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Chuẩn bị chiến đấu

- Alisia, cô nghĩ thế nào về trận chiến này?

Trần Văn Lâm hỏi Alisia Garnett, cô gái duy nhất trong nhóm người.

Alisia Garnett trầm mặc một chút rồi nói:

- Lãnh Chúa, theo tôi thì chúng ta cần phải đề ý kỹ khu vực phía tây Thị Trấn Markham. Ở phía đông thì đã có các Cú Điểm tại Rừng Villiant và Cú Điểm Hang Goblin phòng ngự, không cần lo lắng quá nhiều. Còn phía tây thì không có gì để chặn, ngoại trừ bức tường kia. Thung Lũng Ngọc mới thành lập, cũng chưa có quân đội đóng giữ tại đó.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tony Gelatin, người dẫn Titus Septim mang theo một trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh đóng tại Thung Lũng Ngọc. Trải rộng trình thám, một khi có địch nhắm vào khu vực đó, chủ động xuất kích, tiêu diệt quân địch.
- Farengar, lãnh đạo đội quân của Bang Hội Shadow, án ngữ tại tường thành khu vực Rừng Villiant.
- Tony Gelatin, Alisia Garnett. Hai người các người lãnh đạo quân đội lãnh địa, giữ chắc khu vực phía nam Thị Trấn Markham.
- Tuân lệnh!

Trần Văn Lâm nghĩ nghĩ một chút rồi hỏi:

- Tony Gelatin, người nghĩ những Thiết Giáp Kỵ Binh kia cần nghỉ ngơi bao nhiêu lâu?

Liên tục di chuyển tốc độ cao trên chiến mã hai mươi ba ngày liền, không muốn mệt mỏi cũng khó.

Tony Gelatin nói:

- Thừa Lãnh Chúa, chỉ cần ba ngày.
- Được, vậy để mấy Thiết Giáp Kỵ Binh đó nghỉ bốn ngày, tập luyện lấy lại thể lực trong hai ngày. Một ngày trước khi trận chiến nổ ra, để Titus Septim dẫn đi một trăm nghìn người.

Nói đến đây, ánh mắt Trần Văn Lâm lóe lên:

- Một trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh còn lại, để ta. Mọi người bắt đầu đi.

.....

- Nàng đến đây làm gì? Có chuyện gì sao?

Trần Văn Lâm nghi hoặc nhìn Summer Tiber hỏi.

Cô nàng này từ khi đến đây, chỉ biết hưởng thụ, ăn uống không ngừng nghỉ, có chút béo lên a. Nhưng kỳ lạ sao, chỉ béo ở hai chỗ. Mấy chỗ còn lại, vẫn thon thả như bình thường. Phụ nữ đúng là động vật kỳ quái a. Không hiểu được, không khoa học.

Summer Tiber nhú nhú mi hỏi:

- Ta đến chơi, không được sao? Bản công chúa đến thăm, không cảm thấy vinh hạnh sao?

Trần Văn Lâm trong lòng thở dài một tiếng, mười sáu tuổi, nhỏ quá a. Nếu lớn hơn một chút, mà dám dùng giọng điệu này, hẳn không ngại mang nàng ra điều giáo một phen. Liếc nhìn Summer Tiber, hắn hỏi:

- Được người đẹp đến thăm, vinh hạnh chứ. Thỏa mãn chưa. Có chuyện gì, cứ nói a.

Summer Tiber hừm hừm mấy tiếng rồi hỏi:

- Nghe nói lãnh địa của người chuẩn bị chiến tranh.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Đúng vậy, mấy ngày nữa thôi. Nàng hỏi để làm gì?

Chuyện này trên khắp lãnh địa, ai ai cũng biết, nên Summer Tiber biết được cũng không có gì lạ cả.

Summer Tiber không biết suy nghĩ gì đó một chút, rồi hỏi

- Quân địch mạnh không? Các người có đánh thắng được không?

Trần Văn Lâm hai mắt lật một cái, nói chuyện với con nít, thật là mệt, hỏi làm gì a. Nhưng hắn vẫn kiên nhẫn trả lời:

- Được. Nàng hỏi làm gì? Có giúp ích gì được không?

Summer Tiber kiêu ngạo ưỡn ngực nói:

- Tất nhiên phải hỏi a, ta cũng không muốn mới đến đây một thời gian, người lại bị người ta chiếm đất. Vì an toàn, ta hỏi trước cho chắc.

Trần Văn Lâm tự tin nói:

- Nàng quên ta là ai à?
- Hừ hừ, đừng có suốt ngày mang cái danh đánh hạ Ai Zare ra lòe ta. Được rồi, hỏi vậy thôi, ta đi đây.

Trần Văn Lâm gọi với theo:

- Nhớ dẫn Iris đi chơi.

Summer Tiber vẫy vẫy tay nói:

- Biết rồi, khổ lắm, nói mãi.

Tính ra, tại Thị Trấn Markham, chỉ có Summer Tiber và Iris Volkirha là rảnh rỗi thường xuyên. Mặc dù về ngoài trái ngược, nhưng hai người cũng khá hợp nhau, nên thường xuyên tụ tập đi chơi lung tung.

.....

Trần Văn Lâm nhìn bản đồ một lúc, rồi khẽ nhẹ giọng nói:

- Hina?

Bỗng nhiên, một bóng người xuất hiện bên cửa sổ.

Gương mặt xinh đẹp như thiên sứ, vóc dáng hoàn hảo như ma quỷ. Làn da trắng mịn màng, lần này nàng lại mặc một bộ Virgin Killer Sweater Dress (search thẳng tên này, hoặc là Áo Len Khiêu Kịch ^^), quả thật là dụ hoặc chết người.

Hina Janet tiến đến gần, mùi hương thoang thoảng, nhu mì nói:

- Lãnh Chúa, ngài tìm em có gì dặn dò ạ?

Trần Văn Lâm ho khan một tiếng, dời ánh mắt qua chỗ khác, đúng là dụ dỗ hấn phạm tội a. Tội lỗi, tội lỗi. Bình tĩnh.

Hô.

Trần Văn Lâm thở ra một tiếng, trầm giọng nói:

- Đề Ám Vệ hoạt động hết sức. Ta muốn bên Hoa Bắc Đế Quốc không có một chút tình báo nào.
- Vâng, cam đoan hoàn thành.

.....

Thời gian một tuần nhanh chóng trôi qua.

Lúc này, các thế lực thuộc về Hoa Bắc Đế Quốc đã tiến đến rất gần bức tường thành phía nam lãnh địa của Trần Văn Lâm.

Lần này đến đây, có tổng cộng là mười ba thế lực. Ban đầu, tổng số lượng binh sĩ Hoa Bắc Đế Quốc tham gia phải lên đến bốn triệu người.

Nhưng mà biên giới cũng không phải dễ vượt qua như vậy, nhất là những Người Chơi thuộc về Liên Minh Hoa Bắc, đã bị Đế Quốc Sollie ở khu Civic cho vào danh sách đen. Lại thêm những Bang Hội dưới trướng gia tộc Rockefeller ngáng đường.

Cuối cùng, khi đến nơi này, mười ba thế lực, chỉ còn một triệu năm trăm nghìn người. Có thể nói là chưa đánh, đã thiệt hại khá nhiều.

Nhưng một triệu năm trăm nghìn người đã là một con số rất nhiều.

Lần này, tổng số binh sĩ của Trần Văn Lâm chỉ có hơn bốn trăm nghìn người. So với đối phương chưa bằng một phần ba.

Nhưng mà, khác biệt giữa hai bên là rất lớn. Một bên là quân ô hợp, thậm chí còn có xích mích với nhau không ít, thế lực của ai, tự người nấy lo. Còn một bên là quân đội hoàn chỉnh, tổng hợp giữa một trăm bảy mươi nghìn Người Chơi, hai trăm nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh, và bốn mươi lăm nghìn binh sĩ Thị Trấn Markham.

Trang bị, cũng cách nhau một khoảng lớn.

Những Người Chơi kia toàn bộ đều được đưa cho trang bị phẩm chất lam ba sao.

Thiết Giáp Kỳ Binh thì tệ nhất cũng là lam ba sao, có một số ít còn sở hữu trang bị tím.

Binh sĩ của Thị Trấn Markham mới gọi là cách biệt lớn. Những đội đặc chủng như Trọng Kỵ Binh, Hắc Giáp Binh, Trường Cung Binh đều sử dụng một bộ trang bị phẩm chất tím hai sao có khắc Soul Gem.

Những đội còn lại, tệ nhất cũng là trang bị tím.

Toàn bộ đều được khắc Soul Gem.

Còn về phần những Người Chơi thuộc Hoa Bắc Đế Quốc, đa phần đều sử dụng trang bị phẩm chất lục. Cách biệt giữa hai bên không phải là nhỏ.

Nhiều hơn, không có nghĩa là mạnh hơn.

- Thống Soái, quân địch tấn công.

Một thành viên Bang Hội Shadow nghiêm người, đứng bên cạnh Farengar von Chopin bấm báo.

Farengar von Chopin lần này lãnh đạo một trăm bảy mươi nghìn Người Chơi thuộc về Bang Hội Shadow, bao gồm cả những Bang Hội phụ thuộc.

Farengar trầm giọng nói:

- Để những binh sĩ cận chiến điều khiển Máy Bắn Đá, Máy Bắn Tên Liên Thanh, Bệ Phóng Lao trên tường thành. Toàn lực khai hỏa, đừng tiếc vật liệu. Ngày đầu tiên, ta muốn một kết quả tốt, để cô vũ sĩ khí toàn quân.
- Tuân lệnh!
- Kiếm Sĩ, Cuồng Chiến Sĩ, Võ Sư tiến về vũ khí thủ thành, địch vào tầm ngắm, toàn lực khai hỏa.

Sĩ khí, vô cùng quan trọng trong chiến đấu. Nên Farengar muốn trong ngày đầu tiên, phải đánh Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc thật đau, phải thắng thật lớn. Tốt nhất nên làm cho bọn chúng không lại gần được tường thành.

Đánh phủ đầu, làm khiếp sợ quân địch.

Farengar tiếp tục ra lệnh:

- Hai mươi nghìn Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, chọn cho mình chiến mã, chia ra làm bốn mươi đội, mỗi đội năm trăm người. Tiến ra ngoài thành, trải đều toàn bộ khu vực phía nam Rừng Villiant. Quân địch nếu vượt qua được tầm bắn của vũ khí thủ thành, thì chủ động xuất kích tiêu diệt.
- Tuân lệnh!
- Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, xuất chiến.

Farengar nhìn về phía Người Chơi Cung Thủ và Pháp Sư nói:

- Các người hỗ trợ đội thủ thành.
- Tuân lệnh!

Đừng đừng đừng.

Đoạn tường thành chỗ Rừng Villiant này dài tới ba trăm Kilomet, nên lượng Người Chơi bị dàn trải ra rất nhiều. Mỗi lần ra lệnh, đều phải dùng trống.

Thật ra mệnh lệnh này đã được Farengar von Chopin đưa đến toàn quân trước đây mấy ngày, hiện tại chỉ nói lại một lần, để toàn quân thực thi.

.....

Đoạn tường thành chỗ Thị Trấn Markham này có hình chữ V, Thị Trấn Markham thì nằm ở giữa hai cạnh chéo.

Phần đáy chữ V là một cái cổng lớn.

Lúc này, Tony Gelatin mang theo hai nghìn Trọng Kỵ Binh và năm nghìn Hắc Giáp Binh, tiến ra bên ngoài cổng thành.

Giống như Farengar von Chopin, Tony Gelatin cũng muốn đánh phủ đầu, đại thắng ngày đầu tiên. Nhưng hắn không chọn cách thủ thành như Farengar, mà sẽ chủ động xuất kích.

Trọng Kỵ Binh, vô địch Kỵ Binh.

Hắc Giáp Binh, vô địch Bộ Binh.

Chỉ cần hai đội này, với bảy nghìn binh sĩ, Tony Gelatin tự tin có thể đối đầu với đại quân trăm nghìn người của Hoa Bắc Đế Quốc, đánh một trận sáng khoái, rồi rút về như chưa xảy ra chuyện gì.

Thống Soái Cung Binh - Alisia Garnett sẽ làm chủ ba mươi tám nghìn binh sĩ còn lại, đánh bại bất kỳ đội quân nào dám đến gần, dám có ý định chiếm lấy Thị Trấn Markham.

Chương 104: Thành lập liên minh

Tony Gelatin chủ động mang theo bảy nghìn binh sĩ tinh nhuệ nhất Thị Trấn Markham, cũng không suy nghĩ nhiều về cái gọi là sĩ khí. Chỉ là tính cách của hắn, không thích hợp cho việc thủ thành.

Đồng thời, Trọng Kỵ Bình và Hắc Giáp Bình thủ thành, hoàn toàn là phí phạm tài năng. Nên sau khi Tony Gelatin và Alisia Garnett trải qua bàn bạc, đi đến quyết định: Trọng Kỵ Bình và Hắc Giáp Bình sẽ làm một đội quân tự do ở bên ngoài, thực hiện chiến thuật đánh du kích.

Sau trận đánh hạ Ải Zare vừa rồi, Tony Gelatin cực kỳ ưa thích kiểu chiến tranh du kích của Trần Văn Lâm. Ngay khi được, hắn liền muốn tự mình áp dụng những gì đã học được từ Lãnh Chúa.

.....

Bang Hội Hiên Viên, lần này có thể nói là thế lực chuẩn bị đầy đủ, và binh lực dồi dào nhất trong các thế lực thuộc Liên Minh Hoa Bắc, mang quân tiến về phía bắc. Tất nhiên loại trừ quân đội Bang Hội Viêm Hoàng do Gia Cát Thanh Vân dẫn đầu, đội quân này hoạt động hoàn toàn bí mật, kể cả Liên Minh Hoa Bắc cũng không biết rằng, Gia Cát Thanh Vân đã dẫn năm trăm nghìn binh sĩ đến đây.

Nên có thể nói, tổng lượng binh sĩ của Liên Minh Hoa Bắc là hai triệu người, gấp năm lần Thị Trấn Markham.

Công Tôn Hạ và Công Tôn Chiến là hai người lãnh đạo đội quân của Bang Hội Hiên Viên. Ban đầu, hai người dẫn theo khoảng bốn trăm nghìn binh sĩ, nhưng khi đến đây thì chỉ còn hai trăm nghìn người. Có thể nói là thiệt hại nặng.

Mục tiêu của hai anh em nhà Công Tôn là Thị Trấn Markham. Thậm chí, dựa vào việc binh sĩ vượt trội so với những Bang Hội khác, Công Tôn Hạ đã uy hiếp những Bang Hội kia không được phép tấn công vào chỗ mà bọn hắn chọn.

Hai trăm nghìn binh sĩ, đầy đủ để bọn hắn tự tin.

- Nhị ca, tình báo hoàn toàn không có, chúng ta làm thế nào bây giờ?

Công Tôn Chiến giọng nói có phần lo lắng hỏi. Trong gia tộc Công Tôn đời này, có bốn anh em. Công Tôn Thiên Vân là người đứng đầu, cũng là đại ca. Thứ hai là Công Tôn Hạ, thứ ba là Công Tôn Lăng, cuối cùng là Công Tôn Chiến.

Công Tôn Hạ trầm giọng hỏi:

- Tình báo không có? Không phải là đã cho rất nhiều Sát Thủ đi thăm dò sao?

Công Tôn Chiến lắc đầu nói:

- Đúng là đã phái rất nhiều, nhưng toàn bộ đều bị giết, hiện tại chúng ta không có chút gì thông tin về binh lực của Thị Trấn Markham.

Công Tôn Hạ tức giận, bàn tay vỗ mạnh xuống mặt bàn đá, làm cho nó vỡ nát, sắc mặt âm trầm nói:

- Lũ phế vật, tốn nhiều công sức đào tạo bọn chúng, cuối cùng chẳng có ích gì. Chuẩn bị năm nghìn Cuồng Chiến Sĩ đi trước thăm dò, xem thử binh lực quân địch thế nào.
- Vâng, đệ đi sắp xếp ngay đây.

Cũng không thể trách mấy Người Chơi Sát Thủ kia, hiện tại Hina Janet và Âm Vệ do nàng cầm đầu đang hoạt động hết công suất, tất cả gián điệp do các thế lực thuộc Liên Minh Hoa Bắc chưa đến gần được tường thành, đã bị giết chết.

Thậm chí hai đội Ảnh Vệ và Long Tổ cũng tổn thất nặng nề trong đợt càn quét này.

Những Người Chơi kia khó mà so với Ảnh Vệ và Long Tổ được, nên muốn tìm được tình báo cũng khó khăn.

Doanh trại của Bang Hội Hiên Viên chỉ cách tường thành khoảng hai Kilomet, chỉ cần đi một chút là tới.

.....

- Thống soái, quân địch tấn công.

Alisia Garnett bình tĩnh hỏi:

- Bao nhiêu người?

- Chỉ có năm nghìn Phủ Binh.

Alisia Garnett suy nghĩ một chút rồi nói:

- Để Trường Cung Binh giết hết bọn chúng đi.

Trường Cung Binh, chính là đội Cung Binh tinh nhuệ nhất của Thị Trấn Markham, sánh vai với Trọng Kỵ Binh của Kỵ Binh và Hắc Giáp Binh của Bộ Binh.

Trường Cung Binh đều được trang bị giáp nhẹ, kiếm hai lưỡi và vũ khí lợi hại nhất, chính là một cây cung dài, đòi hỏi lực kéo của cánh tay rất lớn. Nhưng đồng thời, sử dụng loại cung dài này có thể bắn được mũi tên đi rất xa, có thể lên đến ba trăm mét.

Ba trăm mét, đã có thể so với súng hiện đại.

.....

Tony Gelatin cùng đội quân dừng chân tại một vách đá cách doanh trại quân đội Bang Hội Hiến Viên không quá ba Kilomet. Vì chiến lược rời khỏi tường thành cần có sự cơ động khi tấn công, hoặc rút lui, nên Hắc Giáp Binh lần này đã trở thành Kỵ Binh. Thật sự mà nói, ngoại trừ bộ giáp có khác đôi chút, và không sử dụng vũ khí tầm xa như lao ném tay, cung bắn tên của Trọng Kỵ Binh, mà dùng nỏ, thì Hắc Giáp Binh nhìn rất giống Trọng Kỵ Binh.

Cả hai cùng mặc giáp nặng màu đen, trường thương dài bốn đến sáu mét, khiên tròn, kiếm hai lưỡi.

Tony Gelatin nhìn về hướng doanh trại quân đội Bang Hội Hiến Viên rồi ra lệnh:

- Tàn ra, một khi có trinh sát quân địch xuất hiện, giết. Hắc Giáp Binh, dựng trại. Tối nay, tập kích.

Do Ám Vệ hành động quá nhanh gọn, nên trinh sát của Hoa Bắc Đế Quốc gần như hoàn toàn tê liệt. Không phải ai cũng làm trinh sát được, mà cứ phải ra là bị giết, mấy thế lực kia cũng rất xót.

.....

- Bắn.

Vút, vút, vút, vút, vút, vút.

Oanh.

Những chiến Máy Bắn Đá, Bệ Phóng Lao,... được những Người Chơi của Bang Hội Shadow liên tục bắn ra, hạ gục vô số Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc.

Cũng may đều là Người Chơi, nên khi chết, sẽ không để lại cảnh tượng kinh khủng lắm. Chỉ bị đá đè nát bét, hoặc bị những mũi tên to không khác gì những cây lao đâm xuyên qua người, hình ảnh thật sự rất ám ảnh. Người Chơi không phải là Dân Bản Địa, từ khi Thần xuất hiện, chiến tranh ngừng, những cảnh tượng máu me này chỉ có thể nhìn trên phim mà thôi.

Từng tốp từng tốp Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc điên cuồng tràn lên. Một triệu ba trăm nghìn người, không phải là số ít. Một triệu ba trăm nghìn con ong đã thấy nhiều, chứ đừng nói đến là Người.

Nhưng cho dù điên cuồng thế nào, Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc rất khó vượt qua phòng tuyến hỏa lực của Bang Hội Shadow. Dưới sự giúp sức của hàng chục nghìn cỗ máy vũ khí thủ thành, có thể nói là chiến đấu nghiêng hết về phía một bên. Tàn sát, là từ chính xác nhất để hình dung.

Nhìn sơ qua, rất giống những trò chơi chiến thuật Tower Defense. Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc là quái vật tràn lên, bị những binh sĩ trên tường thành tiêu diệt không thương tiếc.

Mưa tên, mưa đá, mưa lao,.....

Máy miễn có một vài ai đó vượt qua được phòng tuyến hỏa lực, thì ngay lập tức bị Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ ập tới chà đạp. Vô cùng thảm để hình dung.

Những người lãnh đạo của mấy thế lực kia tức đến nổi đom đóm mắt. Họ đến đây với tham vọng cao ngất, với ý nghĩ sẽ giành được một miếng bánh thơm ngon, từ đó đổi đời.

Nhưng sự thật tàn nhẫn, tiêu hao gần một trăm nghìn binh sĩ, đến cả chân của bác tường thành kia còn chưa tới, như vậy thì đòi chiếm cái gì.

.....

- Các vị, thế này không ổn, trang bị của Thị Trấn Markham quá lợi hại, vũ khí thủ thành lại nhiều vô số kể. Chúng ta lúc này chả khác gì mang kiếm đi đánh nhau với súng cả.

Doanh NghiêM, người dẫn dắt binh sĩ Bang Hội Hoàng Tàn lần này lên tiếng. Hắn mang theo một trăm nghìn binh sĩ tới được nơi này. Nên có thể nói, trừ Bang Hội Viêm Hoàng và Bang Hội Hiên Viên ra, Doanh NghiêM chính là người có tiếng nói lớn nhất.

Chính vì thế, hắn đã kêu gọi tất cả những người làm chủ của những Bang Hội còn lại đến gặp mặt.

Không tính Công Tôn Hạ và Công Tôn Chiến đang tấn công khu vực Thị Trấn Markham, thì ở đây có tổng cộng mười hai người.

- Doanh NghiêM Thông Linh, ngài có ý định thế nào?
- Đùng vậy, ta thấy thế này cũng không ổn, đừng nói đến giết địch, mới thấy mặt địch đã chết rồi. Còn đòi chiếm cái gì a.
- Đám Bang Hội Shadow chết tiệt, để ta về thuê thủy quân chửi bọn chúng. Đám xen vào việc của Hoa Bắc Đế Quốc chúng ta.
- Thôi đi, người ta ở Liên Bang, ông chửi được ích lợi gì không?
- Sướng lắm a.

.....

Doanh NghiêM sắc mặt cực kỳ khó coi, cũng không biết mấy Bang Hội kia cử người đến đây là để chiếm Thị Trấn Markham, hay chỉ là thăm dò. Nhưng nếu là trường hợp thứ nhất, thì đám người này quá ô hợp rồi, đánh thắng được? Cũng tài đó.

Doanh NghiêM ho khan một cái, ra hiệu mọi người im lặng để cho mình nói.

Họ Doanh, vẫn rất có quyền uy, những người kia đang ồn ào như đàn vịt cũng vội vàng dừng lại, cùng nhìn về phía Doanh NghiêM.

Doanh NghiêM trầm giọng nói:

- Ta đề nghị thành lập liên minh, bầu ra Minh Chủ và ba Phó Minh Chủ. Mọi quyết định được đưa ra, cần sự đồng ý của ít nhất một vị Phó Minh Chủ cùng với Minh Chủ, hoặc ba vị Phó Minh Chủ.

Làm thế này, là để hạn chế quyền lực của Minh Chủ, không thể để người đảm nhiệm quá độc đoán.

Triệu Thịnh, một người thuộc gia tộc họ Triệu, một trong Ngũ Đại Gia Tộc của Hoa Bắc Đế Quốc.

Tại Hoa Bắc Đế Quốc, ba gia tộc lớn nhất là Lưu - Công Tôn - Doanh. Rồi đến Ngũ Đại Gia Tộc: Triệu - Lý - Dương - Chu - Hạng.

Triệu Thịnh hai mắt xoay chuyển một tí, rồi nói:

- Đề nghị của Doanh NghiêM ta không có ý kiến. Nhưng, phân chia chiến lợi phẩm thế nào?

Chưa thắng, đã đòi phân chia chiến lợi phẩm? Doanh NghiêM trong lòng chửi rủa không thôi.

Nhưng những người còn lại cũng rất quan tâm vấn đề này.

Doanh NghiêM đành phải nói:

- Phân chia theo tổn thất.
- Theo tổn thất? Ý thế nào?

Doanh NghiêM giải thích nói:

- Tính tổng số binh sĩ thiệt hại trong trận chiến lần này, rồi xem chia ra theo thiệt hại của mỗi thế lực.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Hai chữ: Lợi ích

Liên minh, vì gì mà liên minh?

Chỉ vì hai thứ: lợi ích và kẻ thù chung.

Nhưng điều đầu tiên, và cũng là quan trọng nhất, chính là Lợi Ích.

Hai chữ Lợi Ích. Nó có thể để cho mọi người điên cuồng.

Hai chữ Lợi Ích, bao hàm rất nhiều thứ. Nó không đơn giản chỉ là tài sản, tiền bạc. Mà thậm chí là cả người thân, gia đình, vợ con.

Lợi Ích vĩnh hằng. Chỉ cần có đủ lợi ích, thì kẻ thù cũng có thể trở thành bạn bè.

Nên cho dù thắng bại chưa rõ, những người ở đây trước hết đều phải nghĩ đến lợi ích của mình, của gia tộc. Không vì lợi ích, bọn họ đã không xuất hiện ở đây. Chỉ nhờ có lợi ích gắn kết, họ mới có thể hợp tác với nhau.

Triệu Thịnh trầm mặc một chút, rồi nói:

- Việc này cần bàn bạc kỹ hơn. Để ngày mai rồi thống nhất chuyện thành lập liên minh đi.
- Được, ta cũng có ý này.

Mọi người nhao nhao đồng ý. Bàn bạc kỹ, là bàn bạc với những nhân vật quan trọng trong gia tộc, chứ không phải bọn họ bàn bạc với nhau. Chuyện này cần được nhiều người đồng ý, thì việc thành lập liên minh mới xong được. Không thể chỉ vì một ít tổn thất, một câu nói mà lại thành lập liên minh một cách vội vàng như thế được.

Doanh Nghiệp cũng gật đầu đồng ý. Chi tiết về lợi ích, hẳn cần hỏi ý kiến của Doanh Thịnh - gia chủ Doanh gia, đồng thời cũng là Bang Chủ của Bang Hội Hoàng Tần.

Ý định thành lập liên minh được manh nha đốt lên. Nhưng đâu phải dễ dàng gì mà thành lập được. Vì lợi ích mà thành lập liên minh, cũng vì lợi ích mà phải kéo dài thời gian thành lập liên minh.

Vẫn là hai chữ: Lợi ích.

.....

Không ngoài dự đoán của Farengar von Chopin, hai chiến trường Rừng Villiant và Thị Trấn Markham, chiến thắng ngày đầu tiên đều thuộc về Thị Trấn Markham.

Mặc dù ngày đầu tiên chỉ là thăm dò thực lực song phương. Nhưng việc Thị Trấn Markham không tổn thất một binh một tốt, còn bên Hoa Bắc Đế Quốc tổn thất một trăm hai mươi nghìn trên tổng số một triệu rưỡi người. Cách biệt cũng không hề nhỏ.

.....

Thăm dò, chỉ là ý định của Hoa Bắc Đế Quốc. Còn Tony Gelatin, hẳn không hề có ý định thăm dò. Hắn vẫn nhớ rõ sự kiện Vương Quốc Đại Chiến.

Ngay trong ngày đầu tiên, kẻ sách phản dạ tập của Trần Văn Lâm đã diệt hàng triệu binh sĩ Vương Quốc Thrink. Các người muốn thăm dò, nhưng ta không muốn. Đã chiến tranh, thì cần xem thử phải trả giá bao nhiêu.

Đêm tối.

Một mặt trăng tròn, thì có lẽ sẽ rất sáng, rất dễ nhìn.

Nhưng nhiều mặt trăng, ánh sáng kỳ ảo, làm cho ban đêm tại Yriel thế giới càng thêm thần bí.

- Bọc chân ngựa lại, toàn bộ Trọng Kỵ Binh, hành động.

Đề dạ tập thành công, cần nhiều điều kiện. Nhưng quan trọng nhất, chính là sự bất ngờ.

Bất ngờ có hay không thì không biết, nhưng tình báo thì Tony Gelatin hoàn toàn trên cơ Bang Hội Hiến Viên. Nhờ có Ám Vệ, hẳn biết rõ ràng vị trí đóng quân thế nào, phân bố binh lực ra sao,....

Đánh trận, mà không có tình báo, thì chả khác gì kẻ mù.

Đó cũng là lý do tại sao Tony Gelatin dám tự tin dẫn bảy nghìn Trọng Kỵ Binh và Hắc Giáp Binh ra đối đầu với hai trăm nghìn binh sĩ của Bang Hội Hiến Viên.

Mượn nhờ đêm tối, lại mặc giáp đen. Thành ra, hai nghìn Trọng Kỵ Binh như bầy u linh nhẹ nhàng di chuyển, tiến về doanh trại đóng quân của Bang Hội Hiến Viên.

Ngựa là loài vật cực kỳ thông minh, chúng như hiểu tình hình hiện tại, nên bước chân rất nhẹ nhàng, đồng thời cũng không hí vang.

Khi chỉ còn hai trăm mét nữa là đến khu vực Pháp Sư của Bang Hội Hiến Viên, Tony Gelatin nâng cao thanh thiết kích, nhẹ giọng ra lệnh:

- Tấn công, nhắm vào Pháp Sư. Mười lăm phút sau rút, bất kể tình hình.
- Tuân lệnh!

.....

Công Tôn Chiến đang ngồi nghiên cứu địa hình, hắn không phải bao cò như đám người kia, nên hôm nay chỉ phải đi năm nghìn Cuồng Chiến Sĩ thử sức thôi. Hắn biết rõ, không có tình báo, muốn thắng rất khó. Không thể vội vàng tấn công được.

Bỗng nhiên, tiếng chém giết vang lên.

Tiếng "Địch tập, địch tập" liên tục xuất hiện.

Công Tôn Chiến sắc mặt đại biến, vội vàng chạy về chỗ những tiếng hô giết vang lên.

Khi chạy ra ngoài, hắn mới thở phào, chỉ là quân địch quấy rối mà thôi. Một trăm Thiết Giáp Kỳ Binh kia mặc dù rất mạnh, nhưng cũng chẳng thể làm được gì, nhất là đối phương lại tấn công vào vị trí của Cuồng Chiến Sĩ. Với lại đối phương chơi kiểu mèo vờn, không tấn

Công Tôn Chiến tức giận nói:

- Nhanh chóng bao vây, tiêu diệt đám ruồi đó đi.

Khi những Người Chơi chức nghiệp cận chiến tiến về khu vực bị Trọng Kỳ Binh quấy rối, bỗng nhiên tiếng ngựa chạy từ phía sau dồn dập vang lên.

- Giết.

Tony Gelatin dẫn theo một nghìn chín trăm Trọng Kỳ Binh xộc thẳng vào nơi đóng quân của Pháp Sư. Những đội còn lại, đã bị một trăm Trọng Kỳ Binh kia thu hút. Hơn hai mươi nghìn Pháp Sư đứng bơ vơ, không có bảo hộ, dễ dàng bị Tony Gelatin và Trọng Kỳ Binh theo sau xé toạc ra.

Như Trần Văn Lâm nói, chiến thuật du kích, là đánh vào điểm yếu nhưng quan trọng của đối phương. Nếu không có, thì hãy làm cho quân địch tạo ra điểm yếu đó.

Lúc trước, doanh trại quân đội của Bang Hội Hiến Viên cũng rất nghiêm ngặt, chức nghiệp cận chiến bên ngoài, Cung Thủ và Pháp Sư thì ở giữa.

Kế hoạch của Tony Gelatin rất đơn giản, để một đám quân nhỏ thu hút sự chú ý của những Người Chơi có chức nghiệp cận chiến kia. Bản thân hắn thì sẽ chọn lúc thích hợp, tấn công vào doanh trại của Pháp Sư.

- Giết!

Phốc phốc phốc.

Người Chơi Pháp Sư của Bang Hội Hiến Viên như những tấm màn mỏng, bị Trọng Kỳ Binh đâm thủng trong chớp lát.

Mặc dù có số lượng gấp mười lần, nhưng Pháp Sư không hề có chút sức chống cự nào. Mỗi một lần trường thương đâm ra, là một Pháp Sư mất mạng.

Công Tôn Chiến thế nào còn không biết mình bị mắc bẫy, gầm lên giận dữ:

- Kiếm Sĩ, mau lập tức trở lại, bảo vệ Pháp Sư.

.....

- Hina, muộn thế này, nàng tìm ta có chuyện gì thế?

Trần Văn Lâm ngồi tại thư phòng, nhìn thấy Hina Janet đến, trong lòng có chút nghi hoặc hỏi.

Giữa đêm thế này, tìm đến ta, có chút không ổn a. Có nên đồng ý không a.

Trong lúc nhất thời, vô số suy nghĩ chạy qua đầu Trần Văn Lâm. Đêm hôm khuya khoắt, một thân một mình đến tìm hắn. Muốn hắn không suy nghĩ lung tung cũng khó.

Nhưng không như Trần Văn Lâm trông mong, Hina Janet nghiêm túc nói:

- Lãnh Chúa, việc ngài giao, em đã điều tra hoàn tất.

Trần Văn Lâm có chút thất vọng, không suy nghĩ được gì, đầu đầy hỏi chấm, mơ hồ nói:

- Việc gì?

Hina Janet cũng cảm nhận được chút gì đó, vòng ra sau lưng Trần Văn Lâm, dùng hai bàn tay mềm mại khẽ xoa huyết thái dương của hắn, rồi mỉm cười nói:

- Việc của công chúa Summer Tiber.

Nghe đến đây, Trần Văn Lâm liền tỉnh ngộ, nhưng mà vẫn nhắm mắt hưởng thụ Hina Janet phục vụ.

- Công Chúa Summer Tiber thật sự là không có vấn đề gì, nàng đến Thị Trấn Markham, hẳn là vì nương nhờ.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Nương nhờ gì?
- Công Chúa Summer Tiber mặc dù là công chúa xinh đẹp nhất Vương Quốc Thrink, nhưng lại không được chào đón lắm.
- Nàng cũng xinh đẹp không kém nàng ấy đâu.

Hina Janet cười khê:

- Ngài làm em thật ngại. Ừm, công chúa Summer Tiber là do một nữ nhân thuộc Vương Quốc Syth, đến làm phi tử của Quốc Vương Thrink sinh ra.
- Vương Quốc Syth.

Trần Văn Lâm không khỏi có chút trầm ngâm, Vương Quốc Syth nằm ở phía đông bắc Vương Quốc White Wing, có vùng biên giới giáp cả hai Vương Quốc Thrink và Vương Quốc White Wing.

Khoảng mười năm trở về trước, Vương Quốc Syth và Vương Quốc Anolas đều nằm ở phe trung lập. Nhưng mười năm gần đây, Vương Quốc Syth đã ngã sang phía Vương Quốc White Wing, đồng thời lựa chọn ủng hộ hội Guardian.

Hina Janet có mẹ là người của Vương Quốc Syth, không được Vương Quốc Thrink chào đón là điều hiển nhiên.

- Còn có gì nữa?

Hina Janet tiếp tục:

- Mẹ của công chúa Summer Tiber đã mất khá lâu rồi, thế lực chống lưng cho bà ấy tại Vương Quốc Syth cũng bị người khác dùng có tiêu diệt. Hiện tại những người còn sống của thế lực đó đang trốn ngay tại Vương Quốc White Wing. Công chúa Summer Tiber muốn đến đây, hẳn là vì nương nhờ, đồng thời cũng vì những người kia.

Kỹ càng hơn, gia tộc của mẹ công chúa Summer Tiber bị người dùng chính cái cờ, bà ấy là thiếp của Quốc Vương Thrink, để liên hợp cũng những thế lực khác tiêu diệt.

Gia tộc đó thất bại, liền chọn chạy sang Vương Quốc White Wing để giữ mạng.

Những gia tộc kia cũng chỉ là gia tộc, không đủ năng lực tác động lên Quốc Vương Florentino Septim bắt giữ, đuổi gia tộc của mẹ công chúa Summer Tiber ra ngoài được.

Trần Văn Lâm biết rõ những điều này, không khỏi có chút thương cảm cho Summer Tiber. Cô nàng này tỏ ra điều ngoa, kiêu ngạo cũng chỉ vì muốn tạo ra một lớp vỏ mạnh mẽ cho bản thân mà thôi. Nàng không muốn bị người thương hại, nhất là hân.

Trần Văn Lâm trầm ngâm một chút, rồi nói:

- Được rồi, việc này đến đây thôi, không cần điều tra nữa.

Như Quốc Vương Florentino Septim nói, Summer Tiber đến tìm hân nương tựa đúng là có mục đích cá nhân, nhưng không hề xấu, không có gì phải khắt khe cả.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Cách biệt lớn của hai bên

- Giết!

Tony Gelatin vùng thiết kích xuống, chém đứt đôi cơ thể một Người Chơi của Bang Hội Hiến Viên. Nhát chém xé từ bả vai bên phải, xuống tận mạn sườn bên trái.

Thân hình hân như ma thần, mỗi lần vùng kích, mỗi lần đâm kích, lại lấy mạng một người. Những Pháp Sư phòng ngự yếu ớt này, chả khác gì một bầy gà con, gặp phải cáo đói. Bọn họ gần như bất lực, chịu đựng Trọng Kỵ Binh tàn phá.

Nhờ vào lực xung kích cực mạnh đến từ chiến mã, Trọng Kỵ Binh gần như là không thể cản phá. Bất kỳ Pháp Sư nào đứng trên đường di chuyển, đều bị chiến mã đạp chết, hoặc bị những mũi thương sắc nhọn đâm lủng thân thể, hoặc bị cắt đứt cổ họng.

Tony Gelatin nhìn thấy Bộ Binh đối phương sắp trở lại, liền lớn tiếng ra lệnh:

- Toàn quân, lùi.

- Thống Soái có lệnh, rút lui.
- Rút lui.

Đến cũng nhanh, mà đi cũng nhanh. Chỉ trong chốc lát, Tony Gelatin cũng toàn bộ Trọng Kỵ Binh rời khỏi doanh trại Bang Hội Hiền Viên.

Những Pháp Sư kia đã bị giết đến sợ hãi, căn bản không dám ngăn cản.

Còn một trăm Trọng Kỵ Binh làm nhiệm vụ thu hút chú ý, thì đã rời đi ngay khi Tony Gelatin bắt đầu tấn công.

Chiến tranh du kích có nhiều đặc điểm. Đánh vào điểm quan trọng là một đặc điểm, và làm kinh hoàng đối phương cũng là một đặc điểm.

Thần hồn nát thần tính, làm kẻ địch lo ngại bị tập kích. Cũng là một trong những điều đáng sợ của chiến thuật đánh du kích.

- Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, đuổi theo. Bắt bọn chúng cho ta.

Lúc này, Công Tôn Hạ đã đăng nhập vào Yriel thế giới, lúc này gã suýt chút nữa thì bị Tony Gelatin giết chết, may mắn né tránh được, rồi chạy thoát. Hiện tại gã rất giận dữ, thế muốn tiêu diệt hai nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh kia.

Công Tôn Chiến thì chân chờ nói:

- Nhị ca, đang trời tối, đuổi theo liệu có ổn không? Lỡ có phục binh thì sao?

Công Tôn Hạ thì bắt kẻ:

- Mặc kệ, đuổi theo cho ta. Để Tư Đồ Thiên xuất chiến. Chết tiết a.

Trong lòng gã đỉnh ninh, quân đội đối phương ít thế, làm sao đủ bố trí phục binh.

.....

Hai mươi nghìn Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, dẫn đầu là Tư Đồ Thiên, một Người Chơi chức nghiệp Cung Thủ, cấp bậc tại "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật" đứng thứ năm thế giới, xếp sau Trần Văn Lâm - Jake Markham, Edgar Winter, Bùi Phương Thảo - Helen Zilch, Alan Think.

Tính riêng về Cung Thủ, Tư Đồ Thiên đứng thứ ba thế giới, là một Người Chơi có kỹ năng cá nhân thuộc dạng hàng đầu thế giới.

- Quân Đoàn Trưởng, chúng ta đuổi theo thế này, có ổn không?

Một Người Chơi Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ hỏi.

Tư Đồ Thiên trầm giọng nói:

- Đó là lệnh của Phó Bang Chủ, chúng ta phải tuân theo. Đuổi một lát, tầm hai mươi phút rồi trở về.

Tư Đồ Thiên cũng thấy không ổn, nhưng hắn không dám làm trái Công Tôn Hạ. Hắn chỉ là một kẻ ở rể tại Công Tôn gia tộc, làm sao dám thách mắc với người có quyền lực lớn thứ hai gia tộc đó.

Nhưng mà hắn cũng không muốn chết dễ dàng như vậy, nên hắn chỉ muốn đuổi theo một lúc cho có lệ, đợi Công Tôn Hạ bớt tức giận, rồi quay trở về.

.....

- Thống Soái, đúng như ngài dự đoán, đối phương cử Kỵ Binh đuổi theo chúng ta.

Tony Gelatin gật đầu, tỏ vẻ đã biết. Thật ra lúc này hắn dư sức giết Công Tôn Hạ, hắn đã tham gia vô số trận chiến, như thế nào lại chém kích trượt được? Chỉ là khi đoán ra Công Tôn Hạ có địa vị không nhỏ trong Bang Hội Hiền Viên, nên hắn mới cố tình chém trượt, để đối phương tức giận, phái người đuổi theo.

Nếu có người hỏi tại sao hắn không giết Công Tôn Hạ luôn? Bởi vì trong tình báo, Bang Hội Hiền Viên lần này phái hai nhân vật chủ chốt ra lãnh quân, giết một người, thì vẫn còn một người. Không có ích gì.

Tony Gelatin trầm giọng hỏi:

- Khoảng bao nhiêu người?
- Tầm hai mươi nghìn người ạ.

Tony Gelatin gật đầu nói:

- Tiến về chỗ Hắc Giáp Binh bình, chuẩn bị giết sạch bọn chúng cho ta.
- Tuân lệnh!

.....

- Quân Đoàn Trưởng, bọn họ dừng lại.

Tư Đồ Thiên cũng nhìn thấy Tony Gelatin dừng lại, hẳn biết là không tốt. Liền hét lớn:

- Mau rút.

Lần này hẳn mặc kệ, không đuổi theo thì chi là tội nhỏ, nhưng nếu như để đoàn Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ này chết hết, thì mới là tội lớn.

- Phóng lao.

Tony Gelatin từ xa lớn tiếng ra lệnh.

Hai nghìn Trọng Kỵ Binh lập tức quay đầu lại, xông về phía Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, rồi đồng loạt ném mạnh cây lao trong tay ra.

Vút vút vút.

Phốc, phốc.

Cùng lúc đó, từ hai bên sườn đồi, năm nghìn Hắc Giáp Binh tuôn ra, chậm rãi áp sát, đồng thời dùng nỏ tấn công Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ.

Chỉ trong chốc lát, Bang Hội Hiền Viên đã thiệt hại gần ba nghìn Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ. Cả đội hoảng loạn, Tư Đồ Thiên vội vàng hét lớn:

- Nhanh lùi, nhanh lùi.

Nhưng lùi không được, muốn quay đầu chiến mã, không phải dễ dàng. Nhất là trong tình trạng mọi người đều đứng gần nhau thế này, muốn quay đầu lại càng khó.

Người quay được, người quay không được. Trong lúc nhất thời, toàn bộ gần hai mươi nghìn Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ của Bang Hội Hiền Viên trở nên hỗn loạn không chịu nổi, Tư Đồ Thiên cũng mất đi khả năng lãnh đạo.

Chỉ chốc lát sau, năm nghìn Hắc Giáp Binh và hai nghìn Trọng Kỵ Binh đã áp sát, bao vây hai mươi nghìn Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ lại, tiến hành chém giết cận chiến.

Nói về kinh nghiệm chiến đấu, sức mạnh, trang bị, kỹ năng cận chiến, khả năng phối hợp. Bảy nghìn người do Tony Gelatin thống lĩnh đều vượt trội những Người Chơi thuộc Bang Hội Hiền Viên.

Gần hai mươi nghìn người, nhưng lại bất lực, bị bảy nghìn người dồn vào một chỗ, giết như giết gia súc.

Bất giác, phải bất vua trước. Không còn cách nào, Tư Đồ Thiên nâng cung, bắn về phía Tony Gelatin. Hắn muốn giết tướng lĩnh đối phương, để lật ngược tình thế. Chỉ có như vậy, mới có cơ hội chiến thắng.

Đương.

Tony Gelatin nhẹ nhàng quay mũi kích, đánh bật mũi tên ra, trong miệng gầm nhẹ:

- Muốn chơi cùng ta? Như người mong muốn.

Chiến mã chồm lên, chỉ trong chốc lát, Tony Gelatin đã áp sát Tư Đồ Thiên.

Băng Tiễn.

Đinh.

Một mũi tên làm đóng băng Tony Gelatin.

Nhưng Tư Đồ Thiên chưa kịp mừng rỡ, thì Tony Gelatin chỉ khẽ rung người, đã phá vỡ được hiệu ứng của Băng Tiễn.

Băng Tiễn, không phải muốn đóng băng ai cũng được. Trần Văn Lâm có thể đóng băng Malcom Ledger, là nhờ thực lực vượt trội.

Ở đây thì ngược lại, Tony Gelatin mạnh hơn Tư Đồ Thiên quá nhiều. Đến cả Trần Văn Lâm còn không chắc có thể chịu đựng được mười đòn của Tony Gelatin, nếu để hắn áp sát.

Đệ Nhất Mãnh Tướng của Thị Trấn Markham không phải chỉ là danh hão.

Tony Gelatin đâm thẳng thiết kích vào ngực đối phương.

Tư Đồ Thiên cũng vội vàng nâng cung lên đỡ.

Rắc.

Nhưng cung gỗ thì làm sao mà đỡ nổi thanh thiết kích bá đạo kia. Chỉ một đòn, vũ khí yêu thích của Tư Đồ Thiên đã bị đánh gãy làm đôi, hoàn toàn phế đi.

Nhưng lực lượng của Tony Gelatin không chỉ có thế, mũi kích sắc nhọn tiếp tục đâm thẳng vào giữa ngực Tư Đồ Thiên.

Phốc.

Một đòn thấu tim, Tư Đồ Thiên ngã xuống khỏi lưng chiến mã, rồi thân xác biết mất.

Bị phục kích, bao vây, khả năng chiến đấu cách biệt. Lại thêm Quân Đoàn Trưởng bị giết, những Người Chơi Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ còn lại lập tức vỡ trận, vô lực chống đỡ.

.....

Trong doanh trại quân đội Bang Hội Hiến Viên, mọi người đang dọn dẹp đồng tan hoang sau khi bị Trọng Kỵ Binh lượn qua một vòng.

Chỉ một đợt tấn công ngắn ngủi vừa rồi, Bang Hội Hiến Viên đã tổn thất năm nghìn Pháp Sư, tương đương một phần tư tổng số Pháp Sư. Có thể nói là thiệt hại nặng nề.

Trên chiến trường, Pháp Sư là một chi quân đội vô cùng lợi hại, nên tổn thất một chút, cũng đã rất xót.

Công Tôn Hạ ngồi trong lều trưởng, tức giận nói:

- Tên khốn Tư Đồ Thiên kia, làm gì mà lâu trở về vậy?

Công Tôn Chiến có một chút lo lắng, cẩn thận nói:

- Nhị ca, có khi nào Tư Đồ Thiên bị tiêu diệt không?

Công Tôn Hạ lập tức phủ nhận:

- Không thể nào, có hai mươi nghìn Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ đi cùng, cho dù gặp phải năm mươi nghìn phục binh cũng có thể chạy được.

Nếu như con số năm mươi nghìn kia, cũng là Người Chơi bình thường thì Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ hoàn toàn có thể phá vòng vây, rồi thoát đi.

Nhưng binh sĩ của Thị Trấn Markham không phải là Người Chơi, mà là một đám hổ binh.

- Nhị ca, không xong rồi, Tư Đồ Thiên bị giết, nó rút từ cấp năm mươi lăm xuống bốn mươi ba rồi.

Về một cái, từ hạng năm "Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật", Tư Đồ Thiên đã hoàn toàn mất hút, thậm chí một trăm nghìn hạng đầu cũng không có.

Công Tôn Hạ vỗ bàn một cái:

- Phế vật, thế mà cũng leo lên được hạng năm. Đúng là phế vật. Mau mau chỉnh đốn doanh trại, cẩn thận địch tập.

Lần này thì Công Tôn Hạ không dám khinh thường nữa, chỉ ngày đầu tiên, Bang Hội Hiến Viên bọn hắn còn chưa làm được gì, đã mất ba mươi nghìn binh sĩ.

Ba mươi nghìn binh sĩ, chỉ đổi lấy tức giận đến mức mất khống chế. Đúng là thảm hại đến không đành lòng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Cấp bảy mươi

Ngày thứ hai, liên minh của những Bang Hội Hoa Bắc Đế Quốc tấn công khu vực Rừng Villiant được thành lập.

Về phần lợi ích? Để cho mấy nhân vật đứng đầu bàn bạc với nhau.

Đám người bọn họ, chỉ cần làm nhiệm vụ chiến đấu là được rồi.

Minh Chủ không ai khác, chính là Doanh Nghiêm của Bang Hội Hoàng Tàn.

Ba vị Phó Minh Chủ lần lượt là:

Triệu Thịnh của Bang Hội Tổng Triệu.

Chu Vinh của Bang Hội Thiên Minh.

Lý Tường của Bang Hội Nhất Đường.

Liên minh thành lập, mặc dù vẫn là một đám ô hợp, nhưng đã đỡ hơn trước kia phần nào. Ít ra thì cũng không như lũ ruồi không đầu, lao lên cho Người Chơi Bang Hội Shadow bắn giết.

Một thể thống nhất, vẫn đỡ hơn là những nhóm đơn lẻ.

Cuộc chiến vẫn diễn ra, vẫn là một bên tấn công, một bên phòng thủ.

Khu vực Thị Trấn Markham, Tony Gelatin vẫn luôn tìm cơ hội cho Bang Hội Hiến Viên một đòn nữa, nhưng lần này Công Tôn Hạ đã cẩn thận hơn rất nhiều. Gã đặt ra một vài trạm gác phụ bên ngoài doanh trại, số lượng binh sĩ không quá nhiều, nhưng lại có thể biết trước mỗi khi Tony Gelatin có ý định tập kích. Cách thức đơn giản mà hiệu quả.

Cho dù có lợi thế về mặt trang bị, nhưng số lượng binh sĩ phe Thị Trấn Markham vẫn ít hơn nhiều so với Hoa Bắc Đế Quốc. Một phần bởi vì hai trăm nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh chưa xuất chiến, nên số lượng chênh lệch không nhỏ.

Muốn kết thúc trận chiến này nhanh chóng, là điều không hề dễ dàng. Trừ khi Thiết Giáp Kỳ Binh ra trận.

.....

Khu vực từng là tổng bộ của Bang Hội Thiên Ân lúc trước, hiện tại đã có tên gọi mới: Đồn Điền Thiên Ân.

Đồn Điền Thiên Ân nằm ở góc phía đông nam Rừng Villiant, nằm hẳn bên ngoài bức tường thành kia, kết hợp với những dãy núi cao liên miên, tạo thành một cứ điểm tự nhiên, ngăn cách quân địch tiến công từ phía đông vào Rừng Villiant. Muốn tấn công Rừng Villiant từ phía đông nam, phải vượt qua Đồn Điền Thiên Ân.

Mà Đồn Điền Thiên Ân vị trí cũng khá là xa xôi, cho dù đi ngựa thật nhanh, cũng phải mất tới bốn ngày mới có thể đến được Thị Trấn Markham. Lại thêm địa hình cực kỳ dễ thủ, nên liên minh các thế lực của Hoa Bắc Đế Quốc không hề chọn nơi này làm điểm tấn công.

Đối phương không chọn tấn công vào Đồn Điền Thiên Ân, không có nghĩa là Trần Văn Lâm bỏ qua cơ hội xuất binh từ nơi này.

Năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh lũ lượt tràn ra khỏi cổng Đồn Điền Thiên Ân, người dẫn đầu: Mina Rockefeller.

Mina Rockefeller từng làm Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Tư của Bang Hội Emperor, cũng có không ít kinh nghiệm lãnh đạo và chiến đấu. Mặc dù chiến tranh quy mô lớn thì nàng chưa tham gia bao giờ, nhưng lại không hề thiếu kiến thức về đánh trận.

Năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh, đứng tràn ngập cả một vùng rừng núi, hết mảnh đồi này sang mảnh đồi khác.

Mina Rockefeller rút bội kiếm ra, chỉ giương lên trời, dùng giọng nói dễ nghe ra lệnh:

- Phía tây thẳng tiến. Gặp địch quân, giết không tha. Xuất phát
- Xuất phát.

Năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh dàn trải ra một vùng rộng lớn, đồng loạt tiến về phía tây, đích đến: doanh trại liên minh Hoa Bắc.

Nhưng bọn họ mới xuất phát, muốn đến được mục tiêu, cần thêm một ngày nữa.

.....

Cổng chính tường thành khu vực Rừng Villiant, Farengar von Chopin lần này cảm thấy có chút phiền phức. Đám người Hoa Bắc Đế Quốc kia lập lại làm liên minh, quả thật đỡ rác rưởi hơn lúc trước nhiều. Bọn họ không tấn ra tấn công như trước, mà chia ra làm năm mũi nhọn, đánh mạnh vào khu vực Rừng Villiant.

Cũng may khi xây dựng lên bức tường này, Bùi Phương Thảo đã nghĩ đến chuyện độ cơ động của những vũ khí thủ thành, nên đã làm bề rộng của tường rất rộng, phải lên tới hai mươi mét, đầy đủ cho một lượng lớn quân thủ thành tập trung vào một chỗ, ngăn cản số lượng lớn địch nhân tiến vào cùng một điểm.

Ngoài ra, các bệ đặt máy móc vũ khí thủ thành kia, được lắp trên một hệ thống đường ray, giống hệt đường ray xe lửa. Trên tường thành có tổng cộng năm tuyến đường ray như vậy, có thể dễ dàng di chuyển các vũ khí thủ thành này về những điểm chiến đấu đồng đức.

Nhưng nói gì thì nói, hiện tại có không ít Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc đã vượt qua được tuyến phòng ngự hòa lực, buộc Farengar von Chopin phải rút hai mươi nghìn Quang Minh Thánh Kỳ Sĩ vào bên trong, chuyển sang chiến thuật thủ thành để chống lại.

Farengar liếc mắt nhìn về phía đông, bình tĩnh hỏi:

- Bao giờ thì Mina Rockefeller tiểu thư đến?
- Thừa Thống Soái, một ngày nữa.

Farengar nhìn thấy những Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc như kiến tràn về tường thành, trầm giọng nói:

- Cố gắng chịu đựng một ngày. Ngày mai chúng ta phản kích.

Phải ngồi im trong thành để bọn ô hợp này tấn công, đúng là làm cho cả Farengar von Chopin lẫn binh sĩ đều rất bức bối. Đón đầu, bọn họ có thể giết mấy tên liền.

Nhưng chiến tranh, không phải bên nào mạnh, là bên đó sẽ được tấn công.

.....

Trần Văn Lâm ngồi trong thư phòng, xử lý một vài công việc trong lãnh địa, hẳn làm Lãnh Chúa thật sự không xứng chức, toàn bộ công việc quản lý đều do Bùi Phương Thảo một tay đảm nhiệm. Nên hiện tại hẳn thử giúp đỡ nàang một chút, nhưng lại cảm thấy bản thân không hợp.

Trần Văn Lâm thật sự không thích hợp làm một tên Lãnh Chúa ngồi đợi trong lãnh địa, hẳn thích được dẫn quân đi chiến đấu hơn. Ngồi đọc mấy tài liệu trong lãnh địa, hẳn bỗng nhiên nghe thấy một giọng nói vang lên.

- Thông Báo, Người Chơi Trần Văn Lâm đã đạt đến kinh nghiệm tối đa của cấp sáu mươi chín. Hãy mau tìm cách đột phá lên cấp bảy mươi, nếu không, kinh nghiệm nhận được sẽ không được tích trữ.

Trần Văn Lâm có chút ngạc nhiên, lên cấp bảy mươi rồi? Cũng thật nhanh chứ. Đúng là chiến tranh vẫn làm cho hắn lên cấp nhanh nhất.

Vì không để phí kinh nghiệm nhận được, Trần Văn Lâm chạy nhanh về phía Đài Tinh Vãn.

Từ lúc xây Đài Tinh Vãn hoàn thành, còn chưa sử dụng lần nào cả. Dân Bản Địa thì không cần, mà trong mười tí Người Chơi, thì Trần Văn Lâm là người đầu tiên đạt cấp sáu mươi chín.

- Lãnh Chúa.

Một binh sĩ canh gác Đài Tinh Vãn nhìn thấy Trần Văn Lâm tiến đến, vội vàng cúi đầu chào hỏi.

Trần Văn Lâm gật đầu một cái, rồi đi vào bên trong Đài Tinh Vãn.

Nói là Đài Tinh Vãn, nhưng chỗ này thực chất giống một điện thờ, nơi nhận chúc phúc của Yriel thế giới thì đúng hơn.

Trần Văn Lâm bước vào vị trí yêu cầu.

- Người Chơi Trần Văn Lâm, có đồng ý tiêu hao một lần sử dụng Đài Tinh Vãn để thăng lên cấp bảy mươi.
- Chấp nhận.
- Chúc mừng Người Chơi Trần Văn Lâm đã đạt cấp bảy mươi. Người nhận được một kỹ năng mới: Ảnh Bộ.

Kỹ năng Ảnh Bộ: Cấp yêu cầu: 70. Hiệu ứng: Tăng 500% tốc độ di chuyển trong hai mươi giây. Cấp kỹ năng càng cao, hiệu ứng càng mạnh.

Nhìn thấy kỹ năng Ảnh Bộ này, Trần Văn Lâm không khỏi vui sướng, cuối cùng thì ngoại trừ Lướt Ngược, hắn cũng đã có thêm một kỹ năng thân pháp nữa. Ít ra đỡ mệt hơn khi đối đầu với những đối thủ có tốc độ nhanh như Malcom Ledger.

Lên đến cấp bảy mươi, Trần Văn Lâm cảm thấy đã đến lúc hành động. Nếu hắn không nhầm thì Bang Hội Hiến Viên chính là thế lực đã tập kích hắn ngoài thế giới thực tới hai lần, thù này không trả, thì hắn không phải là Trần Văn Lâm.

Nếu như Trần Văn Lâm biết được Bang Hội Hiến Viên chính là kẻ làm hắn phải chịu tiếng bản: Giết hại Bang Hội Thiên Ân. Thì chắc chắn hắn sẽ trả thù còn hung hãn hơn nữa.

Đến doanh trại Kỵ Binh, nơi này còn năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh đang đóng quân.

Tổng cộng hai trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh, một trăm nghìn binh sĩ do Titus Septim dẫn đầu đã tiến về Thung Lũng Ngọc. Năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh khác thì do Mina Rockefeller lãnh đạo, đang đánh bọc sườn đám liên minh Hoa Bắc Đế Quốc kia.

Còn lại năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh, Trần Văn Lâm quyết định tự mình dẫn dắt, kết hợp với Tony Gelatin và Alisia Garnett để nhanh chóng kết thúc chiến trường khu vực Thị Trấn Markham này.

Lấy thanh Nguyệt Quang Dao được Tổng Chỉ Huy, à không, bây giờ là Đại Tướng Anthony Lowren ban cho. Trần Văn Lâm nhảy lên chiến mã, ra lệnh:

- Xuất phát!
- Xuất phát!

.....

- Thống Soái, bọn chúng quá đông, có cần gửi Kỵ Binh ra hỗ trợ thủ thành.

Một Người Chơi Bang Hội Shadow hỏi.

Farengar trầm mặc một chút rồi nói:

- Không cần, để đàn Tê Giác Xanh ra.

Người Chơi kia thật ra là Bang Chủ của Bang Hội Shadow - Mevik Lodren.

Nhưng hiện tại Mevik Lodren đang hoạt động dưới trướng của Trần Văn Lâm, nên cũng không ngại ngần gì khi phải gọi Farengar là Thống Soái cả.

Nghe đến đàn Tê Giác Xanh, Mevik Lodren hai mắt không khỏi sáng lên. Đàn Tê Giác Xanh đó đúng là xe tank thịt trên chiến trường. Cho dù không thu phục làm thú cưỡi được, thì cũng có thể xem như thả quái thú ra cho chúng húc chết đám liên minh Hoa Bắc.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Thù này, Doanh Nghiệp ta nhớ kỹ

Không lâu lắm, bốn chiếc lồng giam có gắn bánh xe xuất hiện, phải dùng rất nhiều Voi Mammoth mới mang được mấy chiếc lồng này đến đây.

Tê Giác Xanh nổi tiếng là loài vật hung dữ, chúng không khuất phục trước bất kỳ ai. Nên cho dù đã nuôi nhốt rất lâu, đám Tê Giác Xanh này lại càng hung hăng, chỉ cần thả chúng ra ngoài, chúng sẽ ủi bay tất cả những gì bản thân thấy trên đường.

.....

- Minh Chủ, bọn chúng mở cổng thành.

Triệu Thịnh nhìn thấy cổng thành mở ra, vui mừng nói với Minh Chủ Doanh Nghiệp.

Doanh Nghiệp hai mắt cũng sáng lên, thật không ngờ đám người kia lại mở cổng thành, tính ra ngoài đôi công sao. Ha ha. Thời cơ đến.

Doanh Nghiệp ra lệnh:

- Đánh trống lên, tập trung binh lực vào chỗ cổng thành kia.
- Tuân lệnh!

Đùng, đùng, đùng, đùng.

- Minh Chủ có lệnh, tiến về cổng thành.

Doanh Nghiệp cũng đang nghi ngờ, làm sao bên Thị Trấn Markham và Bang Hội Shadow lại mắc sai lầm sơ đẳng thế này được nhỉ. Nhưng gã cũng không suy nghĩ nhiều, cơ hội không có nhiều, một khi có cơ hội thì cần nắm bắt lấy.

Mặc dù thành lập liên minh, tình trạng công thành có vẻ đỡ hơn, nhưng mà vẫn chưa thành công. Có không ít binh sĩ mang được thang mây tiến tới sát chân tường thành, cũng có một vài binh sĩ trèo lên được.

Nhưng cũng chỉ đến thế là hết. Khi vừa đặt chân lên trên tường thành, ngay lập tức bị Người Chơi Bang Hội Shadow bu đập cho không ra hình người, rồi mới ném xuống dưới. Cổ tình không giết để sỉ nhục, làm giảm sĩ khí của bọn hắn.

Bây giờ cổng thành mở, cần phải tận dụng cơ hội này, cho dù có bấy, thì cũng phải vào. Trước sức mạnh tuyệt đối, âm mưu chỉ là gió thoảng mây bay.

Nhưng từ sức mạnh tuyệt đối, không hề hạp chút nào khi dùng để miêu tả liên minh Hoa Bắc Đế Quốc này. Ô hạp, hai tà đó đơn giản mà thích hạp hơn nhiều.

- Ha ha, mấy vị Phó Minh Chủ, Minh Chủ Doanh Nghiệp. Tối nay, là chúng ta có thể uống rượu ăn mừng bên trong đó rồi. Ha ha.
- Cùng vui cùng vui. Ha ha.

Nhìn thấy binh sĩ của mình tràn về chỗ cổng thành đang mở, mấy người đứng đầu ở đây đều như nhìn thấy sắp sửa chiếm được Rừng Villiant, rồi một đường hát vang, đánh về Thị Trấn Markham, hưởng thụ vinh hoa phú quý.

- Ủa, cái gì kia, làm sao người của chúng ta lại chạy trốn.

Hồng

Những tiếng gầm rống giận từ Tê Giác Xanh phát ra, ngay khi lồng giam được mở, chúng điên cuồng tràn ra ngoài, hướng về phía cổng thành ngay trước mặt, xông ra bất kể trước mặt có thứ gì.

Bành, bành.

Gặp Kỵ Binh, có lẽ binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc còn dám chống đỡ. Nhưng gặp phải đám Tê Giác Xanh điên cuồng không sợ chết này, bọn họ đúng là phát sợ.

Mỗi con Tê Giác Xanh ở đây đều nặng năm đến sáu tấn, thân hình so với Tê Giác trên Thiên Tinh còn lớn gấp đôi. Chúng sở hữu lớp da cứng như giáp sắt màu xanh ở hai bên sườn, nên mới gọi là Tê Giác Xanh.

Tốc độ của Tê Giác Xanh không thua kém gì chiến mã, thêm vào thân hình khổng lồ, lực lượng đến từ những bước chạy là không thể đo đếm.

Những binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc bị Tê Giác Xanh húc bay lên trời, như những con búp bê vải bị quăng quật khắp nơi.

Bốn cái chân to như cột đình đâm nát bất cứ ai ngăn cản đường đi của chúng. Chiếc sừng nhọn hoắt ở phần càng là sát khí khó cản.

- Chạy, mau chạy.
- Đám Tê Giác Xanh này điên rồi. Mọi người mau chạy.
- Run for your life. Chạy a.
- Thằng ngu xuẩn nào kêu tổng tấn công cổng thành này. Ngu xuẩn nhà nó.

Cả trăm nghìn người bu vào cổng thành, muốn chạy cũng đâu dễ dàng, hai chân lại chậm hơn bốn chân. Chỉ trong chốc lát, trận hình liên minh Hoa Bắc Đế Quốc trở nên hỗn loạn không chịu nổi, ai nấy đều đua nhau chạy trốn chết. Người Chơi không phải là Người Bán Địa, Người Chơi không thường xuyên đối mặt với quái vật, nên trong lòng đối với mấy con vật to lớn trâu bò kiểu này vẫn rất sợ hãi.

Mặc dù số lượng Tê Giác Xanh chỉ hơn một nghìn con, nhưng lại làm cho ý đồ tấn công lần này của liên minh Hoa Bắc Đế Quốc thảm bại.

Farengar von Chopin hai mắt lạnh lùng, phát tay ra lệnh:

- Đóng cổng thành lại, tập trung hỏa lực, giết!

Từ Cung Thủ, Pháp Sư cho đến Máy Bắn Đá, Máy Bắn Tên Liên Thanh, Bộ Nổ,..... Điện cuồng công kích khu vực phía trước cổng thành. Bất kể là Người Chơi, hay Tê Giác Xanh đều bị tiêu diệt không thương tiếc.

Do binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc tập trung quá dày đặc, nên mỗi tảng đá có thể tiêu diệt cả chục người. Những cây lao nhọn hoắt được phóng ra từ Bộ Phóng Lao thậm chí có thể bắn xuyên qua ít nhất hai người.

Ô hợp, vẫn là ô hợp.

Vì không muốn chậm trễ so với những thế lực khác, nên Hoa Bắc Đế Quốc chuẩn bị không kỹ càng. Từ binh sĩ cho đến người lãnh đạo, đều không sở hữu năng lực xuất sắc.

Thêm vào bọn họ quá khinh thường Thị Trấn Markham, nên chỉ sau hai ngày chiến đấu, liên minh Hoa Bắc Đế Quốc đã thiệt hại ba trăm nghìn trên tổng số một triệu ba trăm nghìn binh sĩ. Vô cùng thảm hại.

.....

Bành.

Rắc.

Doanh Nghiêm mặt mũi âm trầm, vẻ mặt đầy sát khí, phần nộ vũ tay lên bàn. Một dấu ấn lõm hình bàn tay in lên mặt bàn kim loại.

Tiếng rắc kia, là tiếng xương gãy, chứ không phải tiếng bàn gãy.

Ặc, thật là đau.

Doanh Nghiêm cảm thấy bàn tay phải rất đau, mấy ngón tay như muốn gãy, nhưng vì mặt mũi, cố nhịn đau đón để không hét lên. Bàn tay phải gãi run run chậm rãi rút về, trong lòng thầm mắng không thôi.

Hai ngày nay, Doanh Nghiêm và đồng bọn đã đập nát rất nhiều bàn gỗ, thay bằng bàn đá cũng không có kết cục khác.

Và rồi đi đến quyết định dùng bàn làm bằng kim loại. Xui xẻo thay Doanh Nghiêm lại quên mất, dùng mười hai phần lực lượng vũ tay lên chiếc bàn kim loại, giờ thì gãy hết mấy ngón tay rồi.

Lúc này, Doanh Nghiễm lại càng tức giận, cộng thêm đau đớn nên sắc mặt hắn trở nên trắng bệch. Tên khốn nào lại đưa ra ý tưởng thay bàn gỗ bằng kim loại thế này.

Triệu Thịnh thấy sắc mặt Doanh Nghiễm vô cùng khó coi, cứ như bị táo bón, lại thêm cánh tay run run. Liền tiến lên quan tâm hỏi:

- Doanh Nghiễm Minh Chủ, ngài không sao chứ?

Không sao cái mẹ nguoi ấy. Vừa tổn thất ba trăm nghìn binh sĩ, lại còn gãy nát bàn tay phải, xem có sao không? À, mà ta nhớ được, chính Triệu Thịnh nhà nguoi đề nghị thay bàn. Họ Triệu, thù này lão tử nhớ kỹ.

Doanh Nghiễm hai mắt đầy sát khí liếc nhìn Triệu Thịnh một cái rồi nói:

- Các vị, bây giờ chúng ta phải làm thế nào? Sĩ khí tam quân đều đã sụt giảm rất nhiều rồi. Có nhiều người còn không muốn đăng nhập vào Yriel thế giới để chiến đấu.

Triệu Thịnh vô tội nhún vai một cái, quan tâm cũng bị ghi hận rồi, đúng là thói đời a.

Phó Minh Chủ Chu Vĩnh lên tiếng:

- Ta nghĩ nên tạm thời ngừng công thành. Chính đồn sĩ khí rồi tiếp tục.

Triệu Thịnh lên tiếng:

- Ta cũng tán thành ý nghĩ của Chu Vĩnh. Hiện tại binh sĩ của chúng ta đang sợ chiến. Cần phải tập trung lại, điều chỉnh sĩ khí.
- Ta cũng đồng ý với hai vị Phó Minh Chủ. Tạm ngừng tấn công.

Doanh Nghiễm gật đầu nói:

- Được, mọi người nhất trí như vậy đi. Điều chỉnh lại sĩ khí trong vòng ba ngày. Thời gian này, cẩn thận canh phòng nghiêm ngặt, đừng để bị đánh lén.

Nhìn Doanh Nghiễm đứng lên, Chu Vĩnh liếc nhìn qua mặt bàn, thấy trên mặt bàn in hình bàn tay, cực kỳ rõ ràng. Chu Vĩnh không khỏi đưa ngón tay cái dơ lên tán dương:

- Doanh Nghiễm Minh Chủ lực lượng thật mạnh, cái bàn này rèn từ kim loại phẩm chất lam ba sao, mà ngài dùng tay chường ra một dấu ấn. Thật mạnh mẽ.

Doanh Nghiễm nghe đến chuyện này, cả người tức giận đến phát run, không lẽ lúc này hết lên: Lão tử gãy tay rồi, im mồm hết.

Thế thì quá mất mặt. Họ Chu, thù này lão tử nhớ kỹ.

Doanh Nghiễm rời đi.

Mấy người còn lại có chút thắc mắc, Chu Vĩnh nghi hoặc hỏi:

- Doanh Nghiễm Minh Chủ làm sao vậy a. Ta thấy ngài ấy run run.
- Ài, chắc là không quen khí hậu lạnh ở khu Seval, nên bị cúm a.
- Ừm, cũng có thể, mà sao ta thấy mùa xuân ở đây nóng kinh khủng, có lạnh tí nào đâu?
- À,... Không biết.

Doanh Nghiễm rời khỏi lều, nhưng vẫn nghe rõ mấy người kia bàn tán, trong lòng thầm nghĩ:

- Mấy tên vô liêm sỉ chuyên nói xấu sau lưng nhà các nguoi. Thù này, Doanh Nghiễm ta nhớ kỹ.

Nhưng chuyện cần làm lúc này, chính là đi băng bó tay phải, rồi nhờ Quang Minh Pháp Sư chữa trị đã. Gãy xương ngón tay, đúng là đau không chịu nổi. Thù hận gì đó để sau này rồi tính.

.....

Sau quyết định của những vị lãnh đạo cao cấp liên minh Hoa Bắc Đế Quốc, toàn bộ Người Chơi rút về doanh trại, thành lập chiến lũy, trạm gác để chống tập kích.

Nghe được tạm ngừng tấn công, những Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc cũng vui mừng đến phát khóc. Hai ngày vừa rồi đối với bọn họ thật kinh khủng.

Nhìn đồng bạn không bị bắn tên thành nhím, thì cũng bị đá đè nát bét, hay bị những mũi lao xuyên thủng cơ thể. Hôm nay thì bị Tê Giác Xanh ủi cho như đám nguoi giấy. Đúng là còn ám ảnh hơn cả coi phim kinh dị.

Nghỉ ngơi, thật là lựa chọn tốt nhất lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Chiến thuật tâm lý của Farengar von Chopin

Ngày thứ ba.

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng. Liên minh Hoa Bắc Đế Quốc không muốn tấn công, không có nghĩa là Farengar von Chopin sẽ bỏ qua.

Farengar von Chopin liếc nhìn doanh trại quân đội liên minh Hoa Bắc Đế Quốc cách nơi này không xa lắm. Hắn liếc nhìn mặt trời đã đến giữa trưa, cảm thấy Mina Rockefeller hẳn là cũng sắp đến, liền ra lệnh:

- Toàn quân chỉnh đốn, hai mươi phút nữa, chuẩn bị tấn công. Đốt lửa báo hiệu lên.
- Toàn quân chuẩn bị.
- Đốt lửa báo hiệu.

.....

- Chuyện gì xảy ra.

Doanh Nghiêm giấu bàn tay phải được băng bó vào trong ống, liếc nhìn thấy trên tường thành, cứ mỗi cách một đoạn lại có một đám lửa to được đốt lên. Trong lòng hắn cũng rất hoảng sợ, lần trước mở cổng thành làm cho sĩ khí binh sĩ của hắn giảm xuống cực kỳ nghiêm trọng, thậm chí có rất nhiều binh sĩ xuất hiện hiện tượng sợ chiến.

Bây giờ lại đốt lửa báo hiệu rầm rộ như vậy, không biết là có chuyện gì. Đến cả những người lãnh đạo như Doanh Nghiêm, Triệu Thịnh cũng cảm thấy hoảng sợ, nói gì là những binh sĩ kia.

Doanh trại mới "vui sướng" được nửa ngày, hiện tại lại xuất hiện tình trạng rối loạn. Binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc ai nấy đều cảm thấy hoang mang, không biết Thị Trấn Markham lại chuẩn bị ra chiêu gì.

Doanh Nghiêm thấy tình hình có chút mất khống chế, biết rõ không thể tiếp tục như vậy, liền gầm thét với mấy người đứng đầu khác:

- Ngay người làm gì, nhanh, ai trở về chỗ Bang Hội của người đó, ổn định thành viên lại cho ta.

Doanh Nghiêm rõ ràng, nếu như còn tiếp tục rối loạn như hiện tại, thì không cần quân địch tấn công, bọn hắn cũng tự thua trận.

- Phốc.
- Phốc.
- Phốc.

Ba tiếng xương thịt bị đâm thủng vang lên, ba vị Phó Minh Chủ là Triệu Thịnh, Chu Vĩnh và Lý Tường bỗng nhiên bị ba thanh phi đao cắt đứt cổ họng, thân hình gục ngã xuống đất.

- Sát thủ. Có sát thủ.
- Sát thủ, nhanh tìm sát thủ.
- Phó Minh Chủ chết rồi.

Hỗn loạn không ngừng, ba nhân vật chủ chốt chết đi, lại càng làm cho doanh trại liên minh Hoa Bắc Đế Quốc trở nên càng mất khống chế. Một triệu người, loạn thành một bầy.

Người ra tay là Hina Janet, nàng nhanh nhẹn ra tay giết ba người kia, rồi theo những thân cây rời đi. Cho dù là ban ngày, đôi cánh dơi của nàng vẫn hoạt động vô cùng hiệu quả.

Một vài binh sĩ Hoa Bắc Đế Quốc nhìn thấy bóng hình xinh đẹp của Hina Janet, lập tức la lớn:

- Sát thủ, ở đó.
- Bắt tên. Giết à yêu nữ kia.
- Bắt tên.

Vút, vút, vút, vút.

Những mũi tên được bắn ra không những không trúng Hina Janet, mà khi lao xuống, còn làm bị thương hoặc giết những đồng đội của họ.

- Dừng tay, dừng tay cho ta. Tất cả ngừng bắn, trong doanh trại xả loạn tên, các người muốn chết sao.

Doanh Nghiêm hai mắt như muốn nổ tung, lồng ngực phập phồng, lớn tiếng rống giận.

Mặc dù chỉ có vài trăm người chết dưới những mũi tên loạn lạc, nhưng chỉ như vậy thôi, đã làm cho tinh thần của binh sĩ Hoa Bắc Đế Quốc hoàn toàn

sụp đổ.

Doanh Nghiệp biết bây giờ có làm gì cũng vô dụng, ngửa mặt lên trời than:

- Bang Chủ, Doanh Nghiệp vô dụng, ta làm ngài thất vọng rồi.

.....

Farengar von Chopin đứng trên lầu thành, nhìn thấy doanh trại liên minh Hoa Bắc Đế Quốc hỗn loạn không chịu nổi, lập tức lạnh lùng ra lệnh:

- Mở cổng thành ra. Toàn quân, tấn công doanh trại địch.
- Xuất phát.
- Tất cả xông lên.

Tất cả những gì xảy ra từ ngày đầu tiên, đều là một phần trong kế hoạch sử dụng chiến thuật tâm lý chiến của Farengar von Chopin, dùng để đối phó hơn một triệu binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc.

Từ việc đại thắng ngày đầu tiên, làm cho Hoa Bắc Đế Quốc run sợ.

Rồi ngày thứ hai, việc thả Tê Giác Xanh nghiền nát hai trăm nghìn binh sĩ làm cho sĩ khí binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc giảm sút đến mức phải ngừng tấn công.

Và ngày thứ ba, cũng là ngày hôm nay. Farengar von Chopin lập tức áp dụng hai bước tiếp theo.

Một là đốt lửa báo hiệu, gây hiệu ứng hoang mang cho Hoa Bắc Đế Quốc. Cộng thêm đây là lửa báo hiệu để Mina Rockefeller tấn công ngay khi đến nơi.

Hai là hành động tiêu diệt đầu não, dùng siêu cấp sát thủ Hina Janet ám sát một vài nhân vật quan trọng, khiến cho binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc đã hoang mang, lại càng hoang mang hơn. Từ hỗn loạn, đến hoàn toàn mất đi khống chế.

Còn việc những mũi tên loạn lạc bắn ra giết chết nhiều người phe Hoa Bắc Đế Quốc, hoàn toàn nằm ngoài dự tính của Farengar von Chopin. Nhưng điều này lại làm cho chiến thuật tâm lý chiến càng thêm hoàn mỹ.

Hiện tại, một triệu binh sĩ liên minh Hoa Bắc Đế Quốc còn lại chả khác gì một bầy cừu non, đợi hai đàn sói là Bang Hội Shadow và Mina Rockefeller xâu xé cho đến chết.

Farengar von Chopin đứng trên lầu thành, nhìn thấy doanh trại liên minh Hoa Bắc Đế Quốc vô cùng hỗn loạn, gần như mất hết sức chiến đấu, trong lòng hẳn cũng không khỏi kinh thường đám ô hợp này.

Mặc dù Farengar von Chopin bình thường không bao giờ kinh thường địch nhân, nhưng với đám quân ô hợp này, hẳn quả thật không nhìn được. Từ binh sĩ cho đến lãnh đạo, hoàn toàn không cùng đẳng cấp với Thị Trấn Markham.

.....

Một trăm bảy mươi nghìn Người Chơi Bang Hội Shadow, với trang bị vượt trội, lũ lượt tấn công thẳng vào doanh trại quân đội liên minh Hoa Bắc Đế Quốc.

Cùng lúc đó, năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh do Mina Rockefeller dẫn đầu cũng đánh vào khu vực phía đông của doanh trại.

Cho dù số lượng ít hơn, nhưng lại vượt trội ở mọi mặt, từ trang bị, kỹ năng, thực lực. Cho đến thứ quan trọng nhất, đó chính là sĩ khí.

Một triệu người, nhưng lại bị hai trăm hai mươi nghìn người, số lượng chỉ bằng một phần năm, đánh cho tan tác.

Chỉ trong chốc lát, toàn bộ doanh trại liên minh Hoa Bắc Đế Quốc đã bốc lửa ngùn ngụt, binh sĩ thì thi nhau chạy trốn chết, không còn nghe lời lãnh đạo nữa.

- Minh Chủ, tình hình này không ổn, chúng ta cần làm gì?

Một người lãnh đạo hoảng sợ hỏi Doanh Nghiệp. Nếu không phải vì ngại thân phận, thì gã đã noi theo mấy binh sĩ kia, tìm đường chạy trốn rồi.

Doanh Nghiệp giật dử gầm thét:

- Làm gì? Mau tập hợp người chạy trốn, chứ làm gì. Chạy được nhiều thì chạy, đi về phía nam, đợi viện quân đến. Chúng ta còn chưa thua.

Người kia sắc mặt biến ảo, con mẹ nó, cũng chỉ là một tên cu li giống ta, làm như mình quyền lực lắm, dám quát lớn với lão tử. Liên minh này, lão tử rồi. Nếu không phải người họ Doanh, lão tử đã cho người một bãi nước bọt vào mặt rồi.

- Tìm kiếm người mình, chạy về phía nam, đợi viện quân. Chúng ta phục thù sau.

Thật ra thì ngay khi biết được gia tộc Rockefeller sẽ đứng về phe Thị Trấn Markham lần này, những người đứng đầu các thế lực tại Hoa Bắc Đế Quốc

cũng không dám khinh thường, từ mười lăm ngày trước, bọn họ tiếp tục gửi thêm tổng cộng năm triệu binh sĩ nữa tiến về Thị Trấn Markham. Đại quân năm triệu người này, đã xuất phát được mười lăm ngày, chỉ còn mười lăm ngày nữa là đến được Thị Trấn Markham.

Nên Doanh Nghiêm nói gã chưa thua, cũng là hoàn toàn không có gì sai.

Thiếu gì thì thiếu, chứ Người Choi, Hoa Bắc Đế Quốc không bao giờ thiếu.

Hai tỉ Người Choi, tương đương một phần hai tổng dân số của Vương Quốc White Wing, đó không phải là con số nhỏ.

Chết, thì phải thêm người tới là được.

.....

Trận chiến giữa nhân vật thần bí Jake Markham và Liên Minh Hoa Bắc không phải chỉ có người trong cuộc mới quan tâm, mà rất nhiều thế lực trên Thiên Tinh đều biết.

Hoa Bắc Đế Quốc hành động rầm rộ như vậy, muốn dấu cũng khó. Dấu ngày một ngày hai thì còn được, chứ muốn không để người ngoài biết là chuyện không thể nào.

Kết quả chiến đấu ba ngày đầu tiên làm cho những nhân vật tai to mặt lớn kia phải ồ lên. Ba ngày, dùng hai trăm nghìn quân, đánh bại hơn một triệu binh sĩ của Hoa Bắc Đế Quốc. Người Bản Địa gọi là Farengar von Chopin kia cũng thật đáng sợ.

Lần thất bại thảm hại và chóng vánh này, chả khác gì một cái tát vào mặt Hoa Bắc Đế Quốc. Nhất là khi toàn bộ Thiên Tinh đều đang nhìn vào diễn biến trận chiến này.

Có điều, chỉ là những thế lực vội vàng không chuẩn bị chu đáo mới thua nhanh như vậy. Chứ hai trăm nghìn binh sĩ của Bang Hội Hiền Viên vẫn còn đó, chưa kể phía sau còn năm trăm nghìn binh sĩ của Bang Hội Viêm Hoàng do Gia Cát Thanh Vân dẫn đầu.

Gia Cát Thanh Vân, không phải là bao cở như Doanh Nghiêm.

Thắng bại, vẫn chưa thể nói ngay lúc này được.

.....

Farengar von Chopin nhìn hai đại quân chiến thắng trở về, nghiêm túc ra lệnh:

- Toàn quân nghỉ ngơi sáu tiếng, rồi tiến về doanh trại Bang Hội Hiền Viên.
- Tuân lệnh!

Đã làm, thì làm cho chót.

Đã đánh, thì phải thắng thật nhanh.

Farengar von Chopin muốn hợp sức cùng một trăm nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh của Mina Rockefeller và Trần Văn Lâm, một lần đập nát luôn doanh trại của Bang Hội Hiền Viên.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Tình báo

Hai tiếng trước.

Trước khi Tony Gelatin

- Lãnh Chúa, ngài đã tới.

Tony Gelatin nhìn thấy Trần Văn Lâm dẫn theo năm mươi nghìn Thiết Giáp Kỳ Binh xuất hiện, vội vàng nhảy xuống khỏi lưng chiến mã chào đón.

Trần Văn Lâm gật đầu chào hỏi một tiếng rồi hỏi:

- Tình hình hai ngày qua thế nào?

Tony Gelatin bẩm báo:

- Thừa Lãnh Chúa, ngoại trừ ngày đầu tiên Bang Hội Hiến Viên có cử năm nghìn Bộ Binh đi thăm dò, và ban đêm tập kích giết được hai mươi lăm nghìn binh sĩ của quân địch, thì chưa có gì. Có vẻ như không có tình báo, nên bọn họ không dám tấn công.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Vậy là bọn chúng còn một trăm bảy mươi nghìn binh sĩ. Tốt lắm, kêu người đưa tin cho Alisia Garnett, bảo nàng chuẩn bị để toàn quân xuất trận, ta muốn đập bằng doanh trại của Bang Hội Hiến Viên.
- Tuân lệnh!

Ít ra thì Công Tôn Hạ và Công Tôn Chiến cũng không ngu ngốc như Doanh Nghiêm và những người kia. Mang một đội quân ồ ạt đến đòi đánh Thị Trần Markham, mà không có chút tình báo nào, vẫn dám điên cuồng đưa quân đánh chiếm. Đúng là không biết chữ chết viết thế nào.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng. Doanh Nghiêm không hề có tình báo, nhưng vì sự ngạo mạn đến từ Hoa Bắc Đế Quốc, làm cho bọn chúng phải nhận lấy thất bại mà trở về.

Còn hai anh em Công Tôn Hạ thì không ngu xuẩn như vậy, họ vẫn đóng quân ở đây, đợi thời cơ thích hợp mới ra tay.

Lúc này, một binh sĩ trinh sát bỗng nhiên xuất hiện, lớn tiếng hô:

- Báo!

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn gã hỏi:

- Có chuyện gì?
- Bẩm Lãnh Chúa, Bang Hội Hiến Viên đang rút quân.

Trần Văn Lâm hơi kinh ngạc hỏi:

- Rút quân?
- Đúng vậy, bọn họ đã nhổ trại xong xuôi, đang trên đường quay về phía nam.
- Kỳ lạ. Không lẽ bọn chúng cảm nhận được thứ gì? Toàn quân lên chiến mã, xuất phát.
- Toàn quân xuất phát.
- Đi thôi, xem thử đám người này muốn dờ dờ gì.

.....

Công Tôn Hạ quyết định nhổ trại ngay hôm nay, vì hắn nhận được tin tức, bên phía liên minh do Doanh Nghiêm làm Minh Chủ đã tạm thời co lại, ngừng tấn công.

Công Tôn Hạ làm Phó Bang Chủ của một trong ba Bang Hội lớn nhất Liên Minh Hoa Bắc, nên đầu óc của hắn không hề ngu. Ngửi được mùi không bình thường, hắn ngay lập tức ra lệnh nhổ trại rút quân về biên giới, đợi năm trăm nghìn viện quân Bang Hội Hiến Viên đến, rồi quay trở lại quyết thắng thua sau.

Sau vụ dọ tập hai hôm trước, và vô số binh sĩ trinh sát bị sát hại khi chưa thăm dò được gì, Công Tôn Hạ biết Jake Markham và Thị Trần Markham không phải dễ trêu.

Thêm vào có sự tham dự của Bang Hội Shadow. Mà Bang Hội Shadow thuộc về gia tộc Rockefeller. Sẽ không tự dưng mà gia tộc Rockefeller đi trợ giúp một tên át ơ chống lại Liên Minh Hoa Bắc.

Rút quân, Công Tôn Hạ ra lệnh vô cùng quyết đoán. Muốn dùng hai trăm nghìn binh sĩ để chiếm Thị Trần Markham, đúng là nằm mơ nói mộng. Đã không thể đánh, vậy thì rút trước đề phòng rắc rối. Cũng không phải hắn sợ hãi, mà là cẩn thận vẫn hơn.

.....

- Người nói cái gì? Đám người Doanh Nghiêm đã bị đánh bại.

Doanh Thịnh, gia chủ của Doanh thị gia tộc, đồng thời cũng là Bang Chủ của Bang Hội Hoàng Tần. Lúc này, hắn hai mắt không dám tin, nhìn trợ lý Doanh Vân Sơn hỏi.

Doanh Vân Sơn khẳng định:

- Thừa gia chủ, không sai được. Mặc dù Doanh Nghiêm chưa chết, nhưng những thành viên đã chết kia đã đưa tin tức ra ngoài. Liên minh của mười hai nhà đã bị đánh bại.

Doanh Thịnh tức giận nói:

- Doanh Nghiêm là tên phế vật sao, hơn một triệu binh sĩ, nói bại là bại. Cho dù là giết gà, cũng không nhanh đến mức ba ngày a.

Doanh Vân Sơn giải vây cho Doanh Nghiêm:

- Gia chủ, cũng không thể trách Doanh Nghiêm được, mười hai nhà chúng ta vội vàng cử người đến Thị Trần Markham, không thể chọn lựa được

những Người Chơi tài giỏi. Một triệu ba trăm nghìn binh sĩ đó, toàn là ô hợp, muốn không thất bại cũng khó. Hơn nữa Thị Trấn Markham kiểm soát tình báo quá tốt.

Doanh Thịnh trầm mặc một chút, con giận cũng trôi qua, gật gù nói:

- Cũng đúng, biết người biết ta, trăm trận trăm thắng. Nhưng mà, Doanh Nghiêm cũng không thể thoát khỏi trách nhiệm thất bại lần này. Để hấn trở về, kiểm một người có năng lực tiếp nhận quân đội. Chuẩn bị cho trận chiến nửa tháng sau.
- Tuân lệnh!

Doanh Nghiêm suy nghĩ một chút, rồi hỏi:

- Bên phía Bang Hội Hiền Viên thì thế nào?
- Bang Hội Hiền Viên cũng đã rút lui, bọn họ cũng muốn bảo toàn lực lượng, dồn sức cho trận chiến nửa tháng sau.
- Còn phía Bang Hội Viêm Hoàng?
- Bang Hội Viêm Hoàng hẳn là đã cử Gia Cát Thanh Vân cho trận chiến lần này.
- Gia Cát Thanh Vân, hắc, tên oắt Lưu Thiếu kia cũng thật cẩn thận. Phải cả tên quái vật Gia Cát Thanh Vân đi đối phó Thị Trấn Markham

.....

- Người nói Doanh thị gia tộc thất bại thảm hại, còn Công Tôn gia tộc thì cũng không đánh mà lui.

Hoàng Đế Hoa Bắc Đế Quốc, Lưu Thiếu có chút kinh ngạc nhìn Ảnh hỏi.

Ảnh ngay lập tức trả lời:

- Vâng ạ. Thị Trấn Markham có một tên Thống Soái gọi là Farengar von Chopin, là Người Bán Địa, người này có khả năng lãnh đạo quân đội cực kỳ khủng khiếp.
- So với Gia Cát Thanh Vân thì thế nào?

Ảnh hơi sững lại một chút, không biết trả lời thế nào. Gia Cát Thanh Vân là một nhân vật thiên tài, đó là điều không cần bàn cãi. Nhưng gã lại bị Lưu Thiếu ghét ngầm, cho dù không công khai ghét Gia Cát Thanh Vân, nhưng Ảnh làm người bên cạnh Lưu Thiếu, thế nào lại không biết.

Khen Gia Cát Thanh Vân thì không ổn, phải biết nữ nhân phong hoa tuyệt đại của Gia Cát gia tộc là Gia Cát Minh Nguyệt, cũng là phi tử của Lưu Thiếu. Chỉ vì trong lòng nhớ nhung Gia Cát Thanh Vân, lỡ khen một câu, liền bị Lưu Thiếu đánh chết, rồi dìm xác xuống giếng.

Khen Gia Cát Thanh Vân, Ảnh không dám. Cũng không có gan đó.

Còn khen Farengar von Chopin, không phải là tự hạ thấp người Hoa Bắc Đế Quốc sao? Được phong là đệ nhất quân sư của Hoa Bắc Đế Quốc, Gia Cát Không Minh tái thế - Gia Cát Thanh Vân, lại không bằng một tên Người Bán Địa. Cái này chả khác nào tự hạ thấp cả dân tộc Hoa Bắc.

Nhìn Ảnh không dám trả lời, Lưu Thiếu thỏa mãn cười to. Quyền uy của hắn, vẫn to lớn ngất trời như vậy, ha ha.

Lưu Thiếu cười một lúc, rồi nghiêm nghị hỏi:

- Ảnh, ngươi nhìn nhận thế nào về hai sự kiện Doanh thị gia tộc thất bại, và Công Tôn gia tộc không đánh mà lui. Ngươi cảm thấy việc này thế nào?
- Bẩm Bệ Hạ..

.....

Gia Cát Thanh Vân đứng trên bãi cỏ, chấp tay sau lưng hỏi người bên cạnh:

- Gia Cát Liệt, ngươi cảm thấy tại sao Doanh thị gia tộc thất bại thảm hại, Công Tôn gia tộc thì không đánh mà lui?

Gia Cát Liệt trầm mặc một chút, rồi trả lời:

- Thanh Vân huynh, ta nghĩ vấn đề lớn nhất, chính là thiếu hụt tình báo. Mặc dù còn nhiều lý do như chưa chuẩn bị kỹ, không quen thuộc địa hình, quân đội kém cỏi. Nhưng chủ yếu là vì tình báo.

Gia Cát Thanh Vân thờ dài nói:

- Đúng vậy a, không có tình báo, thì đánh thế nào. Chúng ta hiện tại cũng không khác gì Doanh thị gia tộc, Công Tôn gia tộc. Chúng ta ngoại trừ biết rằng Thị Trấn Markham chia làm ba khu Lam Ngọc Cốc, Thị Trấn Markham và Rừng Villiant ra. Thì chúng ta còn biết gì nữa chứ? Không biết quân địch có bao nhiêu người, tình anh thế nào, sức chiến đấu ra sao, gồm những binh chủng nào. Chúng ta hoàn toàn không biết. Cho dù là ta, cũng sẽ phải chịu thất bại.
- Thanh Vân huynh, chúng ta làm gì bây giờ?

Gia Cát Thanh Vân nói:

- Đưa tin cho Bệ Hạ, chúng ta muốn tình báo, nếu như không có tình báo, thì sẽ có kết cục không khác gì Doanh thị gia tộc. Cố tình tấn công, sẽ chỉ càng thảm mà thôi.
- Còn hiện tại, chúng ta có tiếp tục hành quân?

- Dừng trại tạm thời, ngừng tiến quân. Đợi một triệu viện quân đến, chúng ta tiếp tục di chuyển về hướng Lam Ngọc Cốc. Nhưng mà không có tình báo, thì cho dù có mười triệu quân đội, ta cũng không đánh.
- Được, ta sẽ để người bẩm báo với Bộ Hạ.

.....

Lưu Thiệu hai mắt nheo lại nhìn Ảnh, trầm giọng nói:

- Ý ngươi là nếu không có tình báo, thì cho dù dẫn quân có là mười tên Gia Cát Thanh Vân, thì cũng phải chuốc lấy thất bại như Doanh thị gia tộc?

Ảnh gật đầu nói:

- Doanh thị gia tộc thất bại do không hề biết một chút gì về binh lực của Thị Trấn Markham, nhưng vẫn cố tình tấn công, nên nhận lấy thất bại thảm hại là điều hiển nhiên. Cũng vì không có tình báo, nên Công Tôn Hạ mới ra lệnh rút quân.

Lưu Thiệu thở dài nói:

- Tình báo a.... Được rồi, phát động Ảnh Vệ, Long Tổ, Phượng Tổ, Thiên Địa Huyền Hoàng bốn tổ. Tất cả tập trung tinh lực vào Thị Trấn Markham. Trẫm muốn tình báo kỹ càng nhất có thể, các ngươi toàn lực phối hợp Gia Cát Thanh Vân trong chiến dịch lần này.

Lưu Thiệu hai mắt hiện lên sự tự tin:

- Ta cũng không tin, bảy tổ chức đặc vụ xuất động, mà vẫn thất bại.
- Tuân lệnh! Nô tỳ sẽ không làm Bộ Hạ thất vọng.

.....

Một nơi nào đó ở phía tây Liên Bang, Vin Rockefeller đọc được tin tức vừa gửi về, không khỏi vỗ đùi khen ngợi:

- Trần Văn Lâm a, cậu thật đúng là không làm ta thất vọng. Lần này, Hoa Bắc Đế Quốc đúng là mất hết mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Vẫn còn hơi nhỏ a

Cuộc chiến với Hoa Bắc Đế Quốc xem như tạm thời dừng lại, cho dù muốn chiến tiếp, cũng phải nửa tháng sau mới có thể tiếp tục.

Trần Văn Lâm cũng để hai trăm nghìn Thiết Giáp Kỵ Binh trở về với lãnh địa của họ. Cũng không phải vì hắn nghĩ rằng không cần đến những Thiết Giáp Kỵ Binh này nữa, mà vì hắn nhận được tin tức từ hội Guardian: Yriel Đại Lục sắp loạn, không ai đủ sức tấn công người khác đâu.

Ngoài ra, Agatha Maskin còn đặc biệt dặn dò hắn. Nàng, Onea Maskin cùng hơn một trăm thành viên còn lại của Quân Đoàn Thứ Bảy sẽ tiến về Thị Trấn Markham đóng giữ, chuẩn bị cho kiếp nạn sắp tới.

Hiện tại Dread xuất hiện khắp nơi, nhất là những hố chôn tập thể, hoặc những hầm mộ cổ xưa. Có lẽ không đến vài ngày nữa, Dread sẽ tràn đến thế giới loài người, số lượng nhiều đến gần như không tính toán nổi.

Có thể nói là xác sống phiên bản Yriel thế giới.

Có lẽ không lâu nữa, hệ thống cũng sẽ thông báo đến toàn bộ Người Chơi.

.....

Trần Văn Lâm trở lại Thị Trấn Markham, liền tìm người gọi Summer Tiber đến có chuyện cần bàn.

Có thể nói đây là lần đầu tiên Trần Văn Lâm chủ động gọi Summer Tiber đến, nên khi gặp mặt, nàng có vẻ hơi bất an. Hai tay nắm lấy mép váy, bước chân chậm rãi, gương mặt hồng hồng cúi xuống, như muốn chôn đầu vào trong ngực vậy.

Summer Tiber thấy Trần Văn Lâm nhìn chằm chằm vào mình không nháy mắt, lại còn không nói gì, ánh mắt rất kỳ quái, làm nàng càng cảm thấy cô cùng hoang mang. Do dự một chút, nàng nhỏ giọng mở miệng hỏi:

- Ngươi gọi ta tới đây làm gì a? Sao lại không nói gì?

Lâu lâu mới thấy cô nàng này tỏ ra nhu mì, đúng là hiếm thấy a. Trần Văn Lâm nở một nụ cười, trêu ghẹo nói:

- Ta gọi nàng đến thực hiện nghĩa vụ a.

Summer Tiber lấp bắp nói:

- Nghĩa.. nghĩa vụ gì?

Trần Văn Lâm cười nhẹ nói:

- Thì nghĩa vụ của người làm hầu gái a. Ví dụ như tắm rửa giúp chủ nhân, hoặc là làm ấm giường chẳng hạn.

Summer Tiber nghe tới vụ làm ấm giường, cả người không khỏi nhũn ra, sợ hãi cầu xin:

- Đừng, ta có thể giúp người kỳ lưng a. Đừng làm ấm giường, ta còn nhỏ lắm.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn bộ phận nào đó của Summer Tiber rồi nói:

- Cũng không nhỏ a.

Summer Tiber vội vàng giải thích:

- Cái này là do di truyền, không phải là ta đã lớn a.

Trần Văn Lâm cảm thấy phải đùa cô nàng này chút nữa, hấn dùng giọng điệu ra lệnh nói:

- Được rồi, không nói đến chuyện lớn nhỏ nữa, nàng vào phòng tắm đi.

Summer Tiber cảm thấy toàn thân xấu hổ, thẹn thùng đến sứt nửa thì ngất xỉu, ngã chổng vó xuống đất, dùng trơ ăn vạ nói:

- Ta đi không nổi a, ta không muốn tắm a.

Trần Văn Lâm nhìn thấy Summer Tiber nằm một cục dưới nền nhà, không khỏi cảm thấy buồn cười. Đồng thời, tư thế nằm của nàng vô cùng bất nhã, chia thẳng mông vào mặt hắn. Không biết là có ý dụ dỗ hắn hay sao, mà làm hành động này.

Đã đùa, thì đùa cho trót. Trần Văn Lâm tiến đến bế Summer Tiber lên, vừa nở nụ cười bi ối, vừa nói:

- Nàng không đi được, thì để ta bế nàng đi.

Summer Tiber bị Trần Văn Lâm bế lên, không khỏi cả người luống cuống, muốn dấy dựa, nhưng lại không có chút sức lực nào, trơ mắt nhìn bản thân tiến gần đến nhà tắm.

Summer Tiber mặt mũi đỏ bừng, cảm giác chạy không khỏi trời nắng. Từ khi quyết định chọn Trần Văn Lâm làm nơi nương tựa, nàng đã chuẩn bị cho tình huống này rồi. Có điều, khi đối mặt mới cảm thấy ngũ vị tạp trần. Vừa vui mừng, vừa thẹn thùng, giận giữ, xấu hổ.

.....

Summer Tiber sắc mặt đen như đáy nồi, ngồi sau lưng Trần Văn Lâm, dùng khăn tắm ra sức kỳ lưng cho hắn.

Nàng cảm thấy thật mất mặt, cứ suy nghĩ lung tung, ảo tưởng cho lắm vào, cuối cùng cũng không phải là nàng tắm. Mà có nhiệm vụ kỳ lưng cho Trần Văn Lâm.

Summer Tiber oán hận không thôi, người này rõ ràng cố ý làm nàng hiểu lầm, cố tình làm nàng mất mặt xấu hổ.

Trần Văn Lâm cũng không phải là chưa có người đẹp kỳ lưng cho, Hina Janet thường xuyên làm việc này khi rảnh rỗi. Hưởng thụ quá sinh mục nát a, bây giờ đến cả tắm rửa tại Yriel thế giới, còn muốn có người phục vụ.

Summer Tiber dồn hết oán hận lên chiếc khăn tắm, dùng sức chà thật mạnh lên lưng Trần Văn Lâm để trả thù.

Trần Văn Lâm cảm thấy da lưng nóng lên, không khỏi quay người lại, cầm lấy tay Summer Tiber, ngăn cản nàng lại. Da hắn không phải là da trâu, dùng sức như vậy, có ngày rách da a. Hắn không thích tự ngược, nên không chịu đựng được mấy thứ này.

Summer Tiber bị giật mình không nhẹ, nhìn thấy Trần Văn Lâm đang cời trần ngồi đối mặt với mình, không khỏi xấu hổ nói:

- Người làm gì quay mặt lại.

Trần Văn Lâm thờ dãi nói:

- Là ta hỏi nàng mới đúng a. Nàng tính mưu sát chủ nhân sao?
- Hừ, đáng đời, ai bảo người đùa giỡn ta.

Trần Văn Lâm thấy có lẽ kết thúc trêu chọc được rồi, không thì Summer Tiber sẽ thẹn quá hóa giận a. Hắn nghiêm túc nói:

- Ta có một việc nói cho nàng, rất quan trọng.

Summer Tiber nghi hoặc hỏi:

- Có chuyện gì a?
- Nàng có biết về Dread không?

Summer Tiber suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói:

- Cũng biết một chút, là đám sinh vật chết biết đi a. Nghe nói bọn chúng rất hung dữ, tấn công mọi sinh vật khác.

Trần Văn Lâm trầm trọng nói:

- Ta nhận được một tin báo, sắp có một lượng Dread khổng lồ xuất hiện, phải lên đến hàng nghìn tỉ con, tràn ngập khắp Yriel thế giới.

Summer Tiber biến sắc hỏi:

- Hàng nghìn tỉ Dread? Người không nói đùa chứ?

Trần Văn Lâm nghiêm nghị khẳng định:

- Ta không hề đùa. Lần Dread nổi dậy này rất lớn, đã mạnh mẽ xuất hiện những đội quân Dread đầu tiên rồi.

Quả thật lần này chắc chắn là một đại kiếp nạn của cả Yriel thế giới. Dread không phải chỉ có những bộ tộc hình thái giống Nhân Loại mới có thể biến thành, mà kể cả động vật cũng không ngoại lệ, thậm chí là loài Rồng, khi chết đi cũng có thể trở thành Dread.

Mặc dù khi hóa thành Dread, khả năng chiến đấu của những sinh vật đó giảm gần như chín phần mười so với lúc còn sống. Nhưng chúng có số lượng rất đông đảo, lại còn không có lý trí, điên cuồng và không sợ chết.

Summer Tiber sắc mặt có chút biến ảo nhất định, không biết nên mở miệng thế nào.

Trần Văn Lâm thấy thế liền nói trước:

- Có phải nàng đang lo cho người của Harvey gia tộc?

Summer Tiber bật thốt lên:

- Người đã biết?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Cái này rất dễ điều tra, ta cũng không trách nàng. Có phải nàng muốn khi mà ổn định địa vị, thì sẽ nhờ ta cứu mạng những người đó đúng không?

Summer Tiber không có gì dấu diếm, gật đầu nói:

- Đúng vậy, họ rất đáng thương, nay đây mai đó, liên tục phải trốn chạy khỏi sự truy sát của đám người kia. Bây giờ Dread lại xuất hiện, không biết họ sẽ sống sót thế nào.

Trần Văn Lâm cười nói:

- Nàng viết thư gọi họ đến đây đi, Thị Trần Markham chúng ta không thiếu chỗ ở đâu.

Summer Tiber vui mừng hỏi:

- Thật chứ? Nhưng có tới mười nghìn người đó.

Thật ra thì người Harvey gia tộc không nhiều đến vậy, chỉ có tầm một trăm người thôi. Nhưng tính cả những người trung thành, binh lính... thì số lượng cũng lên đến mười nghìn người.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Mười nghìn người, không có vấn đề gì, ta dư sức lo được.

Thị Trần Markham hiện tại thiếu nhất là nhân khẩu, có thêm mười nghìn người, có thể xem là một sự bổ sung không hề ít.

Summer Tiber vui mừng đến mất kiểm soát, hai tay vòng qua, ôm lấy cổ Trần Văn Lâm, môi thơm dâng tới.

.....

Cuối cùng thì vụ ám giương vẫn không xảy ra, Summer Tiber chỉ vội hôn cảm ơn một cái vào má Trần Văn Lâm, rồi thẹn thùng chạy mất. Muốn để nàng tự nguyện dâng tới miệng, không phải chuyện đơn giản a.

Còn nếu muốn dùng sức mạnh, thì Trần Văn Lâm có thể chiếm lâu rồi. Có điều, Summer Tiber mới mười sáu tuổi hơn một chút, nên hẳn cũng không tiện

ra tay. Để nuôi lớn hơn một chút, tiện thể bồi dưỡng tình cảm. Khi đó chiếm lấy năng, mới có cảm giác thành công a.

Mặc dù hơi tiếc, nhưng Trần Văn Lâm vẫn nhìn được. Đến cả Hina Janet liên tục câu dẫn, dụ dỗ hẳn còn kiềm chế được, nói gì đến một con nhóc như Summer Tiber.

.....

- Thông báo đến toàn thế giới, sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight sẽ bắt đầu trong vòng một tuần nữa. Trong thời gian diễn ra sự kiện, giết một Dread sẽ được thưởng hai lần kinh nghiệm so với quái vật bình thường cùng cấp. Chi tiết sự kiện, sẽ được đăng lên trang chủ.

- Thông báo đến toàn thế giới, sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight sẽ bắt đầu trong vòng một tuần nữa. Trong thời gian diễn ra sự kiện, giết một Dread sẽ được thưởng hai lần kinh nghiệm so với quái vật bình thường cùng cấp. Chi tiết sự kiện, sẽ được đăng lên trang chủ.

- Thông báo đến toàn thế giới, sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight sẽ bắt đầu trong vòng một tuần nữa. Trong thời gian diễn ra sự kiện, giết một Dread sẽ được thưởng hai lần kinh nghiệm so với quái vật bình thường cùng cấp. Chi tiết sự kiện, sẽ được đăng lên trang chủ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Finn De Gust?

Việc binh đoàn Dread xuất hiện trên khắp Yriel thế giới, làm cho mọi hoạt động quân sự, tranh chấp phải ngừng lại.

Hai tộc Orc và Night Elve cũng đã ngừng chiến tranh với tộc Mel tại Trung Châu Civic.

Trong cuộc chiến lần trước, tộc Orc đã chiếm hoàn toàn được khu Akeza, nằm ở phía đông nam Yriel Đại Lục.

Hai khu Ezcer và Vizcer cũng bị Orc và Night Elve chia cắt phân nửa.

Ngoài ra, một phần phía tây nam khu Civic hiện tại đã là lãnh địa của người Night Elve. Lại thêm Liên Minh Hoa Bắc chiếm một mảnh đất không nhỏ ở phía tây. Nên hiện tại có thể nói là Đế Quốc Sollie đã mất đi hoàn toàn khu vực phía tây.

Từ một Đế Quốc hùng mạnh nhất thế giới năm trăm năm qua, Đế Quốc Sollie hiện tại đã mất tới bốn phần mười diện tích lãnh thổ. Phải nói là tổn thất vô cùng thảm trọng.

Trong cuộc chiến giữa hai Vương Quốc là White Wing và Think, tổng số lượng binh sĩ chết trận của hai bên chỉ vào khoảng mười triệu người. Một phần là nhờ kế sách của Trần Văn Lâm làm cho cuộc chiến kết thúc sớm, thắng lợi cũng nghiêng về phía Vương Quốc White Wing.

Mười triệu người, thật sự chỉ là muỗi so với cuộc chiến giữa ba tộc Mel, Orc và Night Elve.

Cuộc chiến kéo dài hơn một tháng, diễn ra trên bốn khu Civic, Akeza, Ezcer, Vizcer này đã làm chết hơn ba trăm triệu binh sĩ.

Nếu không phải vì sự xuất hiện ồ ạt của Dread, thì cuộc chiến sẽ không ngừng sớm như vậy.

Cũng vì chiến tranh liên miên, số lượng người chết rất nhiều, điều đó lại góp phần cho số lượng Dread càng thêm đông đảo.

.....

Còn một tuần nữa là Dread sẽ xuất hiện, Trần Văn Lâm biết lần này phiền phức sẽ vô cùng lớn, từ góc nào đó, Dread còn ô hợp hơn cả liên minh Hoa Bắc Đế Quốc. Nhưng mà số lượng của chúng quá đông, lại không sợ chết, nên dùng chiến thuật hạ sĩ khí là không được.

Nhưng cũng may mắn rằng chúng không có trí thông minh, có lẽ sẽ tìm được cách đối phó hiệu quả.

Trần Văn Lâm ra lệnh tiếp tục xây dựng tường thành, tốt nhất là biến ba vùng Thung Lũng Ngọc, Thị Trấn Markham và Rừng Villiant thành tường đồng vách sắt, không một kẻ hở.

Hiện tại điểm hồng duy nhất là khu vực Thung Lũng Ngọc, không hề có tường thành tại nơi này. Chỉ có một tuần chắc chắn không đủ thời gian để xây dựng một bức tường thành bao bọc Thung Lũng Ngọc lại, rồi còn phải kéo dài bức tường đó đến tận dãy núi phía bắc.

Nhưng mà thời gian đầu, Dread cũng sẽ không xuất hiện quá nhiều, nếu cố gắng càn quét, thì vẫn có thể xây dựng được.

Đồng thời, Trần Văn Lâm cũng để Summer Tiber gửi thư cho những người thuộc Harvey gia tộc di chuyển về Thị Trấn Markham. Không những vậy, hẳn còn di chuyển từ Thế Giới Dưới Lòng Đất lên thêm năm mươi nghìn người nữa.

Thị Trấn Markham đã đạt số lượng hai trăm bảy mươi nghìn cư dân.

Quân đội được khuếch trương một cách cực hạn, gia tăng thêm hai mươi nghìn binh sĩ nữa.

Đội Thợ Săn và Dân Binh cũng được thành lập trở lại. May mắn rằng người Nerz trời sinh thích hợp làm chiến binh. Nên chỉ trong thời gian ngắn, Thị Trấn Markham đã có chín mươi nghìn người có khả năng chiến đấu, chiếm một phần ba tổng cư dân. Thêm một trăm bảy mươi nghìn Người Chơi Bang Hội Shadow nữa.

Nếu không phải Trần Văn Lâm bỏ ra rất nhiều tiền Vàng để mua lương thực, trang bị dành cho cuộc chiến với Hoa Bắc Đế Quốc. Hiện tại chỉ là đổi thành chiến đấu với Dread mà thôi.

Bảy mươi nghìn binh sĩ, trong đó có khoảng hai mươi hai nghìn người là lính mới.

Mười nghìn Thợ Săn, có thể xem như Cung Binh cấp thấp.

Mười nghìn Dân Binh.

Toàn bộ Thị Trấn Markham được đặt vào tình trạng khẩn cấp. Toàn bộ ba doanh Kỳ Binh, Cung Binh, Bộ Binh đều ạt ra soát kỹ càng hết một lượt cả ba nơi Thung Lũng Ngọc, Thị Trấn Markham và Rừng Villiant. Nơi nào có hầm mộ, hoặc bãi chôn cất tập thể đều cần hòa táng lại toàn bộ.

Trần Văn Lâm không muốn xây dựng bức tường bao bọc toàn bộ lãnh địa xong, thì lại bị Dread xuất hiện bên trong lãnh địa tràn ra tấn công.

Có vẻ như nhân phẩm của Trần Văn Lâm cũng khá tốt, ăn ở cũng không đến nỗi nào, nên chỉ có một vài nghĩa trang nhỏ cần thu thập. Còn những thể loại lăng mộ cổ, chứa vô vàn Dread thì không có.

Thêm người thêm sức lực, Trần Văn Lâm gửi cho Lãnh Chúa Blade Luxgish một bức thư, bên trong thư đề cập đại khái như bên nào không gặp nạn, thì bên còn lại sẽ xuất quân giúp đỡ.

Tính ra tại khu vực phía tây nam biên giới Vương Quốc White Wing này, hiện tại chỉ còn Trần Văn Lâm và Blade Luxgish là hai Lãnh Chúa có thực lực quân đội hùng mạnh, lãnh địa cũng đạt cấp Thị Trấn.

Còn lại, có khoảng hơn ba mươi Lãnh Chúa khác thì vô cùng yếu ớt, người nhiều nhất cũng chỉ có hai nghìn binh sĩ, thậm chí một số Lãnh Chúa chỉ có hơn một trăm binh sĩ, phải nói là vô cùng thảm.

Những người này nếu như không tìm ra giải pháp thích hợp, thì họ, lãnh địa của họ, người dân của họ sẽ bị binh đoàn Dread không lồ càn quét.

Làm một Lãnh Chúa hợp cách hay không hợp cách, Trần Văn Lâm cũng không bỏ qua cơ hội này, hắn gửi thư chiêu mộ đến những vị Lãnh Chúa kia, nói với bọn họ đại khái có thể đầu quân cho Thị Trấn Markham, đổi lại sẽ được sự bảo hộ đến từ Thị Trấn Markham. Những Lãnh Chúa kia đại khái vẫn sẽ được hưởng vinh hoa phú quý, nếu có năng lực, thì sẽ được hưởng một chức quan.

Hơn ba mươi Lãnh Chúa, số lượng cư dân cũng không ít hơn một trăm nghìn người. Chỉ cần nuốt được một nửa, là đầy đủ để Thị Trấn Markham phát triển thêm một mảng lớn.

Người a, hắn thiếu nhất chính là người. Có lẽ sau này khi đủ thực lực tự vệ rồi, Trần Văn Lâm cũng không ngại công bố thân phận Jake Markham của mình, đồng thời dùng Vàng, trang bị để thu hút thêm Người Chơi đầu quân cho mình. Đó cũng là một cách.

Không chỉ có Thị Trấn Markham đặt toàn bộ lãnh địa vào tình trạng khẩn cấp, mà khắp nơi trên Yriel thế giới, thế lực nào cũng vậy, ráo riết chuẩn bị binh lực, xây dựng hệ thống phòng ngự, chuẩn bị cho kiếp nạn sắp tới.

.....

Lưu Thiểu ngồi trong thư phòng, thờ dài đối với Ảnh nói:

- Tên Jake Markham kia cũng thật may mắn, nếu không phải xuất hiện sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight, thì nửa tháng sau, Thị Trấn Markham đã thành vật trong túi trầm rồi a.

Ảnh trầm mặc một chút rồi nói:

- Thưa Bệ Hạ, chúng ta có thể nhờ sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight lần này để gia tăng sức mạnh của mỗi Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc. Khi sự kiện kết thúc, đánh chiếm Thị Trấn Markham cũng không muộn.

Lưu Thiểu gật đầu:

- Ừm, trầm cũng nghĩ vậy. Vì bỏ qua sự kiện Tộc Loài Đại Chiến vừa rồi, xét về mặt cấp bậc, Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc chúng ta đang thấp hơn thế giới khá nhiều, cái này không xứng với địa vị của Hoa Bắc Đế Quốc chúng ta. Lần này phải lợi dụng cho thật tốt, tăng lên thực lực Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc.

Cả Lưu Thiểu, Ảnh,... Những Người Chơi khác đều cứ nghĩ Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight chỉ giống như một kiểu sự kiện đơn giản, dùng để cày cấp.

Nhưng sự kiện lần này, cũng không phải ngon ăn như vậy, số lượng Dread đông gấp chục lần cả bốn tộc Nhân Loại, Night Elve, Light Elve và Orc cộng lại. Sống sót qua kiếp nạn lần này, cũng không dễ dàng, chứ đừng nói đến dựa vào đó mà thăng cấp.

Lưu Thiểu suy nghĩ một chút rồi nói:

- Để bày tỏ chức đặc vụ rút trở về đi. Cả Gia Cát Thanh Vân nữa, ra lệnh cho gã dẫn quân trở về. Lần này chúng ta tạm thời bỏ qua Thị Trấn Markham, tập trung tinh lực cho sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight.
- Tuân lệnh!

.....

Cùng lúc đó, Finn De Gust, gã quý tộc Light Elve, chủ nhân của năm nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc, cũng là người khi đang đơn đấu cùng Tony Gelatin thì bị Trần Văn Lâm dùng một mũi tên bắn xuyên cổ họng.

Lúc này, Finn De Gust đã không còn là Finn De Gust trước kia, hiện tại hắn là một Dread, nhưng không phải đám Dread ngu xuẩn mất trí kia. Hắn có đầy đủ lý trí như khi còn sống.

Sau lưng Finn De Gust lúc này là năm nghìn Kỵ Sĩ Tuần Lộc đã chết cùng hắn trong trận chiến trên đỉnh Golden Mountain. Ngoài ra, còn có thêm năm trăm nghìn Dread khác theo sau.

Finn De Gust con mắt không chút tình cảm, giọng nói khàn khàn:

- Tất cả mọi người, mục tiêu khu vực phía tây khu Civic. Thăng tiến.
- Giết hết!
- Báo thù.

Từ những con Tuần Lộc, Kỵ Sĩ Tuần Lộc, đến những Dread kia, đều phát ra tiếng gầm rú từ trong cổ họng, tiếng gầm như tiếng của quái vật.

Finn De Gust ngửa mặt lên trời, oán hận nói:

- Lưu Thiểu, Công Tôn Thiên Vân,... các ngươi đợi sự trả thù của ta đi. Ha ha ha.

(Finn De Gust là ai? Các bác đoán thử xem ^^).

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Bạn trai của Mina Rockefeller?

Quả thật là lâu lắm rồi, Trần Văn Lâm mới có cơ hội đi dạo xung quanh Thị Trấn Markham, mặc dù nơi này là lãnh địa của hắn, nhưng có nhiều nơi hắn còn không biết đường đi nữa. Hắn quả thật là một Lãnh Chúa không xứng chức.

Ví dụ như Thị Trường Giao Dịch, chỗ này được xây dựng từ hơn một tháng trước thôi, nhưng hiện tại đã rất đông vui tấp nập.

Mặc dù kiếp nạn Dread sắp đến, nhưng mấy thương nhân kia vẫn chăm chỉ kiếm tiền, không hề bỏ lỡ một dù chỉ là một giây một phút.

Theo Trần Văn Lâm, như vậy cũng tốt cho Thị Trấn Markham, những thương nhân này mang theo lương thực, đồ dùng, vàng, nhu yếu phẩm đến Thị Trường Giao Dịch để đổi lấy trang bị, vũ khí,....

Điều này càng giúp cho kho lương thực của Thị Trấn Markham thêm phần dồi dào. Trong chiến tranh, lương thực vô cùng quan trọng. Không có lương thực, thì muốn làm gì cũng khó. Có thực mới vực được đạo a.

Ở Thị Trường Giao Dịch hiện tại không chỉ có những cửa hàng do Thị Trấn Markham xây dựng lên, mà còn có cửa hàng do những thế lực bên ngoài mở.

Ví dụ như Cửa Hàng Trân Bảo Ferio, do một thế lực đến từ Vương Đô Septim xây dựng lên, nơi này bán vô cùng nhiều đồ vật quý hiếm. Kể cả Soul Gem, Energy Core bất, Magika Gem cũng được bán. Thậm chí là vảy Rồng cũng có.

Hay Cửa Hàng Thuốc Chữa Ngoại Thương Girmatri,....

Muốn Thị Trấn Markham phát triển, không thể chỉ dựa vào lãnh địa của hắn được. Còn cần các thế lực bên ngoài đến đây giao dịch, hợp tác,... Thì Thị Trấn Markham mới có thể phát triển một cách nhanh chóng.

Bế quan tỏa cảng, chính là cách thức nhanh nhất để một thế lực trở nên lụn bại.

Vì để nhanh chóng tăng cường dân cư, ngoài việc mua nô lệ và chức năng thu hút nạn dân ra, Bùi Phương Thảo còn thi hành chính sách chào đón cư dân đến ở. Người mới đến, nếu đồng ý làm cư dân của Thị Trấn Markham, thì sẽ được phân phát miễn phí nơi ở. Trong tháng đầu tiên sẽ được miễn phí ăn uống, do Lâu Đài Lãnh Chúa cung cấp.

Thị Trấn Markham cũng sẽ hỗ trợ tìm kiếm việc làm cho cư dân trên mười sáu tuổi hết sức có thể, và chỉ cần người chịu làm, thì sẽ không thiếu việc. Nếu trong tuần đầu tiên có thể tìm được việc làm ổn định, thì cuối tháng đó sẽ được Lâu Đài Lãnh Chúa thưởng thêm một Bạc.

Những người trẻ hơn mười sáu tuổi, có thể miễn phí xin học ở Học Viện Pháp Sư, Học Viện Chiến Sĩ, Học Viện Thợ Rèn,..... Nếu như có thành tích tốt, thì sẽ không thiếu học bổng trợ cấp.

Còn đối với người đã có điều kiện, gia đình nhiều người, muốn chuyển đến Thị Trấn Markham làm ăn, thì sẽ tùy theo tình huống mà quyết định.

Ví dụ như người là một gia tộc thương nhân, thì sẽ được thưởng một mảnh đất trống tại Thị Trường Giao Dịch.

Nếu như người là gia tộc chiến binh, thì sẽ được tạo điều kiện mở vũ quán, hoặc được những ưu tiên nhất định khi tham gia quân đội. Tất nhiên, người cũng phải có năng lực mới được ưu tiên.

Nếu người là một Pháp Sư có tay nghề không tệ, thì sẽ dễ dàng được đảm nhiệm một chức vụ trong Học Viện Pháp Sư nếu muốn.

Người là Khắc Hồn Sư? À, cái này thì sẽ được tự thân bàn về quyền lợi với quản lý Helen Zilch - Bùi Phương Thảo. Đặc quyền đó.

Còn người chỉ là nạn dân? Không vấn đề gì. Công việc, chỗ ở, ăn uống no đủ sẽ luôn chờ người.

Cho dù là tầng lớp nào, cũng sẽ có những ưu tiên nhất định.

Nhờ những chính sách mới ban hành được hơn một tháng này, mà lượng cư dân mới ồ ạt tràn về Thị Trấn Markham. Mỗi ngày ít nhất cũng thu được thêm bốn trăm người, thậm chí có ngày lên đến cả nghìn người.

Cá biệt, từng có một gia tộc lớn sở hữu tay nghề rèn đúc vũ khí gia truyền không tệ, nhưng vì bị kẻ thù truy sát, không thể không chạy trốn. Khi đến Thị Trấn Markham, họ vẫn còn năm nghìn người.

Gia tộc này ngay lập tức được Bùi Phương Thảo ban cho một khu vực lớn để làm nhà. Người trong gia tộc này chỉ cần muốn, là có thể chọn Học Viện Thợ Rèn hoặc Xưởng Rèn Đúc để gia nhập. Ưu đãi cực kỳ tốt.

Tất nhiên, người dân sẵn có của Thị Trấn Markham còn được nhiều quyền lợi hơn nhiều. Ví dụ như mỗi người dân đều được phát một mảnh đất lớn thuộc lãnh địa, có thể tự do trồng trọt, chăn nuôi, xây dựng gì đó tùy người. Hay như việc tiền lương gấp hai so với những người mới,....

Không thể bên trọng bên khinh. Những người mới gia nhập Thị Trấn Markham, sau ba tháng sẽ được trở thành cư dân chính thức, hưởng đãi ngộ giống như những cư dân sẵn có kia.

Đạo xong một vòng tại Thị Trường Giao Dịch, Trần Văn Lâm di chuyển sang Học Viện Pháp Sư - nơi đào tạo Pháp Sư cho Thị Trấn Markham.

Học Viện Pháp Sư hiện tại đã đào tạo được một nghìn năm trăm Pháp Sư có khả năng chiến đấu, vẫn còn hơn mười nghìn Học Viên đang theo học tại đây. Những Học Viên và cả những một nghìn năm trăm Pháp Sư kia nữa, khi đạt đủ điều kiện, thì sẽ vào doanh trại huấn luyện một năm, rồi sẽ quay trở lại Học Viện Pháp Sư để tiếp tục việc học. Cứ ba năm, thì sẽ có một năm phục vụ trong quân đội, cho đến khi tốt nghiệp thì thôi.

Muốn tốt nghiệp học viện Pháp Sư cũng không phải dễ dàng, ít nhất cần đạt cấp Warrior, tương đương với người chơi năm mươi trở lên, còn phải thông qua một loạt sát hạch nữa.

Mà tốt nghiệp rồi, thì có thể đầu quân cho quân đội, Lâu Đài Lãnh Chúa, Học Viện Pháp Sư hoặc tự mở nơi đào tạo.

Hiện tại Thị Trấn Markham có một Xưởng Rèn vô cùng lớn, mỗi ngày có thể sản xuất mười nghìn bộ trang bị phẩm chất thấp hơn tí để bán cho những thương nhân kia. Ba nghìn bộ, nghe thì nhiều, nhưng cung không đủ cầu.

Cư dân của toàn bộ Thị Trấn Markham, Rừng Villiant, Thung Lũng Ngọc hiện tại vào khoảng hai trăm sáu mươi nghìn người, nhưng đó chỉ là cư dân thường trú. Còn những thương nhân cùng hộ vệ đến đây mua đồ, phải lên đến hàng chục nghìn người.

Cũng may là dãy núi phía bắc lãnh địa có rất nhiều mỏ Kim Loại từ cấp thấp cho đến cao cấp. Hiện tại Thị Trấn Markham đang đồng loạt khai thác hơn ba mươi mỏ Kim Loại cùng lúc. Nếu không thì cũng không đủ Kim Loại để rèn trang bị mang đi bán.

Thật ra Bùi Phương Thảo đã liên hệ với Thị Trấn Luxgish, muốn họ làm trung gian để thu mua Kim Loại từ bên ngoài. Nhưng mà sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight xuất hiện, làm cho kế hoạch này tạm thời phải ngừng lại.

Nhìn thấy Thị Trấn Markham càng ngày càng phồn vinh, Trần Văn Lâm cũng có chút tự hào. Vào khoảng hơn nửa năm trước một chút, hần chỉ là một tên cây thuê kiếm sống qua ngày. May mắn khi tạo nhân vật bị lỗi, trở thành một tên Lãnh Chúa mất đất, chỉ có chín binh sĩ, cùng hơn một trăm cư dân chạy trốn chết khỏi Light Elve.

Nửa năm sau, Trần Văn Lâm đã làm chủ một thế lực với bảy mươi nghìn binh sĩ tinh nhuệ, Lãnh Chúa của một vùng đất rộng lớn, có gần ba trăm nghìn người dân sinh sống.

Không những thế, hắn còn được Quốc Vương Florentino Septim của Vương Quốc White Wing ban tặng tước vị Hầu Tước, được vô số người Nerz sinh sống tại Vương Quốc này ngưỡng mộ, xem như anh hùng trận mạc.

Không tự hào sao được a.

Nhất là khi hắn không thiếu Vàng. Thì những thế lực lớn trên Thiên Tỉnh, kể cả Hoa Bắc Đế Quốc, Liên Bang, Liên Minh Cổ Quốc đều rất thiếu Vàng. Tiền nhiều để làm gì? Tất nhiên là để phát triển Thị Trấn Markham, mục tiêu trở thành Thành Phố Markham.

.....

- Đây, Jake Markham, nhanh lên, mau trở về, có người tìm ngươi.

Trần Văn Lâm bỗng nhiên nghe tiếng có người gọi mình. Mà giọng điệu này, cách nói chuyện này, chỉ có thể là Summer Tiber.

Trong Thị Trấn Markham, chỉ có Summer Tiber dám gọi Trần Văn Lâm là "Đây", đúng là không có chút quyền uy của chủ nhân chút nào. Người hầu này cũng thật không xứng chức.

Ngoại trừ xinh đẹp ra, thì không biết nấu nướng, không biết giặt đồ, không biết pha trà, không biết phục vụ, kỳ lưng thì cứ như muốn lột một lớp da của hắn ra ngoài. Đúng là xinh đẹp có thể bù đắp mọi nhược điểm còn lại a, đã xinh đẹp, lại còn ngực lớn.

Trần Văn Lâm quay lại đằng sau, thấy Summer Tiber dẫn theo Iris Volkirha chạy tới, mặc dù chạy không nhanh lắm, nhưng mà hai quả bóng trước ngực nàng, chắc chắn. Hắn nhìn chăm chăm chỗ cực kỳ nên nhìn, nghi hoặc hỏi:

- Ai tìm ta?

Summer Tiber hứ một tiếng, nói nhiều rồi, cũng chai kỳ, không thèm nhắc nữa, thấy hai tay vòng lại trước, ngạo kiều nói:

- Có hai người, trong đó có chị gái của Iris.

Iris Volkirha phản bác nói:

- Đó không phải là chị gái của Iris.

Summer Tiber trên mặt hiện rõ hai chữ không tin nói:

- Không phải chị gái, làm sao giống như vậy được?
- Không phải chị gái của Iris thật mà.

Trần Văn Lâm lúc này mới hiểu nàng đang nói là ai, hắn tò mò hỏi:

- Là Mina Rockefeller phải không. Nàng ấy tìm ta có chuyện gì?

Summer Tiber nhún vai nói:

- Ai mà biết được a. Nhưng rất có thể người ta gọi bạn trai đến đánh người a.

Trần Văn Lâm lại càng kinh ngạc hỏi:

- Bạn trai?
- Đúng, đi cùng Mina Rockefeller còn có một thanh niên, cũng khá đẹp trai, có điều không cao lắm.

Trần Văn Lâm cũng có chút không hiểu, bạn trai của Mina Rockefeller? Hắn cũng chưa nghe nàng nhắc đến bao giờ. Mà cho dù có, thì dẫn đến đây làm gì, không lẽ là dẫn mặt? Lại càng không đúng. Mặc kệ, đi xem một chút rồi tính sau.

Trần Văn Lâm phát tay nói:

- Đi thôi, cũng không thể để khách nhân đợi lâu. Mà họ chờ ở đâu?
- Người bị ngốc à? Tất nhiên là Lâu Đài Lãnh Chúa rồi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tề tụ

Summer Tiber hai tay ôm lấy đôi tai đỏ bừng, mặt mũi óan hận nhìn Trần Văn Lâm nói:

- Không biết thương hoa tiếc ngọc, người ta xinh đẹp như vậy, mà ngươi dám búng tai ta. Không có phong độ thân sĩ. Hừ.

Hắc. Phong độ thân sĩ là gì? Ăn được sao?

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng nói:

- Dám gọi chủ nhân là này, là đồ ngốc, bị búng tai là nhẹ đó.

Với bộ dạng của nàng, không bị trời ném lên giường là may lắm rồi. Bị búng tai là nhẹ. Sau này có thời gian rảnh, phải tìm cách dạy dỗ lại cô nàng này, càng ngày càng không coi chủ nhân ra gì.

Summer Tiber tức giận, kéo lấy Iris Volkirha chạy trước, không thèm nhìn Trần Văn Lâm.

.....

Đến nơi, Trần Văn Lâm mới biết được "bạn trai" của Mina Rockefeller trong miệng Summer Tiber là ai. Đó là một chàng trai hơi thấp so với mặt bằng chung của người phương tây, lại càng thấp so với người Nerz.

Summer Tiber nói gã thấp cũng không sai, vì nàng mới mười sáu tuổi, cũng đã cao ngang ngực người kia rồi. Hai người cùng cao khoảng một mét bảy.

Thanh niên kia không ai khác ngoài, chính là Edgar Winter.

Edgar Winter cũng không thể gọi là quá đẹp trai, nhưng vẫn có thể xem là tạm được. Nhưng khí chất của gã thì như hạc trong bầy gà.

Một loại khí thế tự tin vô cùng lớn tỏa ra từ người Edgar Winter. Gã luôn tự tin vào năng lực của mình.

Mục đích mà Edgar Winter đến đây, không gì ngoài việc hoàn thành cuộc quyết đấu giữa hai người, xem thử ai là Người Chơi Cung Thủ xuất sắc nhất thế giới.

Còn việc nói Edgar Winter là bạn trai của Mina Rockefeller, thì đúng là vớ vẩn. Hai người này rõ ràng là chả có chút hứng thú gì với nhau.

Một người thì chỉ quan tâm đến kỹ năng, thực lực của mình.

Người còn lại, thì quá thông minh để biết rằng bản thân không được đặt trái tim vào một kẻ cuồng tu.

Hai người này, ngay từ khi Trần Văn Lâm gặp mặt ngoài đời, đã thấy cả hai vốn không thân quen gì nhau rồi. Nếu là một cặp thật, thì Edgar Winter sẽ không ngu đến mức để Mina Rockefeller ở trong nhà của Trần Văn Lâm. Chẳng ai muốn đầu mọc thêm một cái sừng cả.

.....

Trần Văn Lâm tiến lên chào hỏi:

- Edgar Winter, rất vui được gặp cậu.

Edgar Winter vẻ mặt lạnh nhạt, gật đầu chào lại:

- Chào anh. Lần này tôi đến, để thách đấu với anh. Hơn một tháng trước, chúng ta đã nói qua.

Lúc này, trong lòng Edgar Winter ngoại trừ quyết thắng thua ra, thì không còn suy nghĩ gì khác.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Được, chúng ta đến doanh trại đi, ở đây không tiện lắm
- Được, anh dẫn đường đi.

Mọi người đang định rời khỏi Lâu Đài Lãnh Chúa, thì bỗng nhiên một tiếng chim kêu từ trên trời vang xuống.

- Cíuuuuuuuuuu.

Trần Văn Lâm nghi hoặc ngẩng đầu lên trời xem xét.

Là Đại Bàng Không Lồ, hẳn là Agatha Maskin và những Dragon Slayer của Quân Đoàn Thứ Bảy đã đến.

Trên bầu trời, gần trăm con Đại Bàng Không Lồ xuất hiện, lượn quanh Lâu Đài Lãnh Chúa.

Bình sĩ canh phòng vội vàng rút cung tên ra ngắm thẳng vào những con vật to lớn kia. Những Bộ Phóng Lao cũng sẵn sàng bắn bất cứ lúc nào.

Trần Văn Lâm vội vàng hô:

- Tất cả hạ vũ khí xuống, đó là người nhà.

Agatha Maskin lúc này không mang bộ giáp Dragon Slayer, nhảy từ trên lưng Đại Bàng Không Lỗ xuống.

Khoảng cách cao như vậy, nhưng nàng tiếp đất rất nhẹ nhàng.

Agatha Maskin lúc này mặc một bộ đồ màu trắng, nhìn khá giống đồ hiện đại tại Thiên Tinh, kiểu quần tây áo sơ mi, đây cũng là đồ mà Trần Văn Lâm để thợ may tại Thị Trấn Markham dựa theo đồ hiện đại làm ra, tặng cho nàng mấy bộ. Dù kiểu màu cả.

Có lẽ kiểu đồ này cũng thoải mái, nên Agatha Maskin rất hay sử dụng chúng.

Quần tây bó sát, phô bày cặp chân thon dài, áo sơ mi thì khỏi nói rồi, một trong số các kiểu đồng phục hấp dẫn đó nha.

Do không mang giáp Dragon Slayer, nên Agatha Maskin dùng phép thuật hóa trang, che đi đôi tai nhọn để dễ hoạt động.

Nhìn thấy Agatha Maskin đáp xuống đất rất gần mình, Trần Văn Lâm khẽ dang hai tay ra. Nàng mặt hơi đỏ một chút, rồi khẽ ôm Trần Văn Lâm một chút rồi buông ra.

Sau vụ ở Học Viện Chiến Thần, quan hệ giữa hai người trở nên ngày càng thân thiết, chỉ thiếu một chút là xác định quan hệ. Đó cũng là lý do tại sao Trần Văn Lâm không ra tay với Summer Tiber và Hina Janet. Đó là không tôn trọng Agatha Maskin.

Summer Tiber nhìn thấy hai người kia ôm nhau, môi trề ra nói:

- Hừ, thấy gái xinh là sáng mắt lên.

Iris Volkirha chọc chọc sườn nàng hỏi:

- Đó là bạn gái của anh trai sao?

Summer Tiber bị nhột, vội vàng đẩy tay Iris Volkirha nói:

- Đừng làm vậy được không, Iris. Chị giạt mình đó.
- Ô, em biết rồi.
- Biết rồi, mà còn chọc. Chị nói với em cả nghìn lần rồi đó.

Iris Volkirha phồng miệng phản bác:

- Mới chín trăm ba mươi bảy lần thôi. Em đếm rõ.

Summer Tiber có cảm giác bị đánh bại, bắt đắc dĩ hỏi:

- Em còn đếm?
- Tất nhiên, hừ hừ.
- Đúng là con nít, có chuyện này cũng đếm.
- Chị hơn em có hai tuổi thôi đó.
- Hơn hai tuổi cũng là hơn.

.....

Trần Văn Lâm cười nói:

- Em bảo mọi người để Đại Bàng Không Lỗ đậu xuống quảng trường đi.

Agatha Maskin gật nhẹ đầu, rồi dùng tay chỉ chỉ vào quảng trường lớn trước cổng Lâu Đài Lãnh Chúa.

Gần một trăm con Đại Bàng Không Lỗ hạ cánh xuống quảng trường. Lần này, có tổng cộng hai trăm người Dragon Slayer đến Thị Trấn Markham giúp đỡ.

Thật ra thì một Quân Đoàn của hội Guardian vào khoảng một nghìn người. Nhưng nửa năm trước, Quân Đoàn Thứ Bảy của Agatha Maskin gặp nạn, thiệt hại rất nặng, còn không đến một trăm người. Sau nửa năm mới phục hồi được như hiện tại.

- Cíuuuuuuu.

Lại một tiếng Đại Bàng Không Lỗ kêu vang lên, Agatha Maskin nói:

- Là Dulcie Maris, chị ấy cũng muốn đến đây thăm quan một phen.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Dulcie Maris? Là ai thế?

Agatha Maskin giới thiệu:

- Cô ấy cũng là một Quân Đoàn Trưởng của hội Guardian. Quân Đoàn Thứ Mười Tám đó. Chính cô ấy là người phát hiện ra việc Dread xuất hiện liên tục. Qua đó mà hội Guardian mới điều tra được.

Trần Văn Lâm nhìn con Đại Bàng Không Lồ kia hạ cánh xuống quảng trường, có hai người, một lớn một nhỏ, đều là con gái.

Lớn thì tầm hai mươi tám hai mươi chín tuổi, còn nhỏ thì chỉ ngang Iris Volkirha, thậm chí thân hình cũng chả khác gì, còn chưa phát dục.

Trần Văn Lâm cùng Agatha Maskin tiến ra chào đón:

- Chào chị, Dulcie Maris. Lần đầu gặp mặt, tôi là Jake Markham.

Dulcie Maris nhìn kỹ Trần Văn Lâm một cái, rồi nhu hòa nói:

- Chào cậu, cứ gọi chị là chị Dulcie, hoặc chị Maris là được.
- Ân, chị Maris.

Lúc này, những người trong Lâu Đài Lãnh Chúa cũng đi ra. Trần Văn Lâm đang định giới thiệu, thì Edgar Winter nói trước:

- Chúng ta bắt đầu được chưa?

Trần Văn Lâm cũng biết người này rất vội vàng, sắp nhện không được nữa, nên tạm gác việc giới thiệu lại:

- Ừm, chúng ta đến doanh trại thôi.

.....

Doanh trại quân đội của Thị Trấn Markham đều nằm bên ngoài thành trì. Gần nhất là doanh trại Cung Bình, cũng thích hợp cho Trần Văn Lâm và Edgar Winter so tài.

Trên đường đi, Trần Văn Lâm giải thích cho Agatha Maskin về việc quyết đấu của hai người.

Lúc này, người xem trận quyết đấu này rất đông đúc, thậm chí chị em Mai Thanh Huyền, Mai Hiểu Tuyết giống như biết trước, đến Thị Trấn Markham từ hôm qua, chỉ để xem trận chiến lần này. Hạng một và hạng hai Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật quyết đấu, ai mà không chờ mong.

Bùi Phương Thảo, Tony Gelatin, Titus Septim, Alisia Garnett cũng tạm dừng công việc, tiến đến doanh trại Cung Bình quan sát.

Tính ra, những người quan sát gồm có Bùi Phương Thảo, Titus Septim, Alisia Garnett, Farengar von Chopin, Mai Hiểu Tuyết, Mai Thanh Huyền, Mina Rockefeller, Summer Tiber, Iris Volkirha, Agatha Maskin, Onea Maskin, Dulcie Maris, cô bé Dragon Slayer theo đuôi Dulcie Maris là Alina Gebiria, các thành viên của Quân Đoàn Thứ Bảy hội Guardian.

Ngoài ra, Hina Janet cũng ẩn nấp từ xa để quan sát.

Trần Văn Lâm cảm nhận được áp lực cực lớn, nhiều người quen như vậy, hấn mà thất bại, bảo đảm cực kỳ mất mặt. Nhất là trước mặt Agatha Maskin.

Hai người bước vào sân đấu, có bọc lưới thép, làm bằng Kim Loại phẩm chất tím. Loại lưới này giúp cho người bên ngoài vừa có thể quan sát mà không bị che khuất, vừa có thể bảo vệ an toàn.

Bốn người Agatha Maskin, Onea Maskin, Dulcie Maris và Alina Gebiria ngồi cùng một chỗ.

Alina Gebiria dùng giọng nói có phần trẻ con hỏi:

- Chị Dulcie, chị nghĩ ai sẽ là người chiến thắng?

Dulcie Maris liếc mắt nhìn Agatha Maskin nói:

- Bạn trai của em ở trong đó, em nghĩ ai thắng?

Agatha Maskin không chút suy nghĩ trả lời:

- Tất nhiên là Jake rồi. Mà bọn em còn chưa xác định quan hệ, chị đừng nói mò.

Dulcie Maris bĩu môi nói:

- Tất nhiên rồi a. Mà em cẩn thận một chút, tên này quanh người toàn nữ nhân xinh đẹp không a.

Nàng liếc mắt nhìn Hina Janet đang ẩn nấp ở phía xa, có chút nghi hoặc nói:

- Người Dơi Succubus, không phải là đã biến mất hoàn toàn rồi sao? Thật kỳ quái. Ở kia, có cả một gã Acient Elve. Thị Trần Markham này thật là đặc biệt.

Agatha Maskin nhắc nhở:

- Đó là chuyện của Jake, chỉ quan tâm làm gì.

Với cấp bậc Divine của Agatha Maskin, Onea Maskin và Dulcie Maris, thì Hina Janet với cấp bậc Hero không thể ăn cắp được, cho dù là tộc Người Dơi có thiên phú ăn cắp.

Thật ra thì Agatha Maskin cũng cảm thấy ở Thị Trần Markham này có thật nhiều mối nguy a, mấy người kia, không thiếu người xinh đẹp không hề thua kém nàng. Lại còn biết làm nũng kiểu như Summer Tiber, hoặc Hina Janet đều là đối thủ đáng gờm.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Quyết chiến cùng Edgar Winter (1)

Trần Văn Lâm và Edgar Winter cùng đi vào sân quyết đấu.

Edgar Winter hỏi:

- Luật thế nào?

Thật ra cách đơn giản nhất để so sánh thắng bại, đó chính là ai chết trước, thì người đó thua.

Nhưng hai người cũng không phải là kẻ thù, chỉ muốn quyết thắng thua. Thị Trần Markham bà gia tộc Rockefeller lại đang hợp tác cùng nhau, cả hai lại càng không thể giết hại đối phương. Chết một mạng, thiệt hại cá nhân là vô cùng lớn, sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight cũng sắp bắt đầu, chẳng ai muốn chết cả.

Trần Văn Lâm trầm mặc một chút, rồi nói:

- mỗi người một trăm mũi tên, ai trúng đòn nhiều hơn, người đó thua.

Edgar Winter gật đầu nói:

- Được.

Trần Văn Lâm nói thêm:

- Để cho công bằng, mỗi người chúng ta đều sẽ mặc một bộ trang bị Cung Thủ phẩm chất tím giống nhau. Ngoài ra, không được sử dụng kỹ năng, chỉ xem kỹ thuật.

Edgar Winter cũng không phản bác gì ý kiến của Trần Văn Lâm. Luật như vậy có thể xem là vô cùng công bằng rồi.

Nếu như không đặt luật về trang bị, thì Trần Văn Lâm sẽ có lợi thế nhiều hơn rất nhiều. Bộ trang bị Dragon Slayer kia mặc dù không quá thích hợp dành cho Cung Thủ, nhưng mà Edgar Winter muốn công phá lớp giáp vững chắc đó, gần như là điều không thể.

Còn về phần kỹ năng, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng Trần Văn Lâm phải đồng ý rằng Edgar Winter có cấp bậc kỹ năng cao hơn hẳn nhiều.

So kỹ thuật, Trần Văn Lâm cũng biết mình có khoảng cách nhất định với Edgar Winter, nhưng hẳn có lợi thế về cấp bậc. Hẳn cấp bảy mươi, còn đối phương cấp năm mươi bảy.

Một bên là cấp Hero, một bên là cấp Warrior. Cách biệt đến hai cấp độ.

.....

Nhìn thấy hai người bắt đầu đổi trang bị, Tony Gelatin nhìn không được hỏi ý kiến Alisia Garnett:

- Garnett Thống Soái, cô nghĩ Lãnh Chúa có chiến thắng không?

Trong đám ba người Thống Soái của Thị Trần Markham, chỉ có Alisia Garnett là giỏi về kỹ thuật bắn cung.

Alisia Garnett nhún vai nói:

- Ta cũng không biết được nha. Nhưng về mặt thực lực, Lãnh Chúa mạnh hơn thanh niên Edgar Winter kia. Có điều, người kia cũng không vừa,

- dáng vẻ tự tin của gã, chắc chắn phải có kỹ thuật bắn cung rất giỏi.
- Lãnh Chúa của chúng ta cũng không kém

Farengar von Chopin lạnh lùng nói.

.....

Trần Văn Lâm đứng ở một góc sân, liếc nhìn Edgar Winter gật đầu nói:

- Bắt đầu đi.

Gần như cùng lúc, hai người cùng rút một mũi tên ra, đặt vào dây cung, giương cung về phía đối thủ, và bắn.

Vút, vút.

Hai mũi tên đã được hạn chế sát thương bắn ra, loại mũi tên này, cho dù trúng đòn thì cũng chỉ bị đau, cắm một chút vào da thịt, thương tổn ngoài da thôi, chứ không đến mức bị thương nặng.

Chỉ đòn đầu tiên, kỹ thuật của hai bên đã có một chút khác biệt.

Trần Văn Lâm hành động trước một chút, cũng bắn mũi tên ra trước. Nhưng Edgar Winter còn lợi hại hơn, mũi tên của gã được bắn ra vô cùng xảo diệu.

Đương.

Đầu mũi tên của Edgar Winter va vào một phần thân mũi tên của Trần Văn Lâm, làm mũi tên của hắn đi chệch hướng. Trong khi đó, mũi tên của Edgar Winter vẫn thẳng tắp bay về phía Trần Văn Lâm.

Xoẹt.

Trần Văn Lâm vội vàng né tránh, nhưng vẫn bị mũi tên xẹt qua bả bắp tay, rạch ra một đường máu nhỏ. Không đau đớn, nhưng cũng xem như dính một đòn.

Mũi tên một trên một trăm. Tỷ số là Edgar Winter trúng một, Trần Văn Lâm trúng không.

.....

Ở một góc đài, Dulcie Maris giật mình, ngồi thẳng người lên, kinh ngạc nói:

- Hai người này kỹ thuật dùng cung thật đáng sợ. Nhất là anh chàng điển trai Edgar Winter kia, so với Atticius Martin còn khủng khiếp hơn. Không phải nói là hai người này, ai cũng vượt trội về khả năng bắn tên so với Atticiua Martin mới đúng.

Agatha Maskin nghe giọng điệu của nàng, không khỏi trêu ghẹo nói:

- Chị lại định đào Edgar Winter về Quân Đoàn Thứ Mười Tám à? Người đó hợp khẩu vị chị đó, chị Dulcie.

Dulcie Maris thần nhiên thừa nhận:

- Sao chị lại bỏ qua được chứ. Em thử nghĩ xem, lúc chúng ta ở cấp bậc Hero, liệu có né nổi mũi tên do hai người kia bắn ra không?

Agatha Maskin gật đầu đồng ý, Dragon Slayer bọn họ có hội Guardian bồi dưỡng từ nhỏ, nên cấp bậc sức mạnh vượt trội so với những người cùng lứa tuổi. Nhưng bản về kỹ thuật, kinh nghiệm chiến đấu, Dragon Slayer lại kém hơn so với những người khác. Chỉ có chiến đấu với Rồng, là có kinh nghiệm nhất thôi.

Mà Dulcie Maris quả thật thích kiểu những chàng trai nhỏ nhắn như Edgar Winter, lại có kỹ thuật tốt. Có điều, người Nerz chẳng có ai nhỏ con như vậy cả, đến giờ mới tìm ra mục tiêu a. Nên phải nói rằng, hai mươi tám năm qua, nàng vẫn độc thân một mình, chuẩn xác lão xử nữ.

Còn về phần Atticius Martin, là Quân Đoàn Trưởng của Quân Đoàn Thứ Hai hội Guardian. Người này có khả năng dùng cung xuất sắc nhất hội Guardian. Nhưng mà vẫn bị Agatha Maskin và Dulcie Maris nhận định có kỹ thuật bắn cung yếu hơn Edgar Winter.

.....

Edgar Winter càng xuất sắc, Agatha Maskin, Summer Tiber, Hina Janet lại càng lo lắng. Các nàng cũng không muốn người trong lòng mình thất bại à.

.....

Trần Văn Lâm có thể nhận ra khoảng cách giữa mình và Edgar Winter là không hề nhỏ.

Edgar Winter không hổ là tuyển thủ vĩ đại nhất thế kỷ hai mươi của Thiên Tinh. Nói gã là Cung Thủ xuất sắc nhất chẳng có gì không đúng.

Có điều, Trần Văn Lâm sẽ không dễ dàng đầu hàng. Được chiến đấu với một người có kỹ thuật tốt như vậy, là một cơ hội hiếm có để gia tăng kỹ thuật bản thân.

Đứng xa không được, Trần Văn Lâm dùng chiến thuật áp sát. Hắn biết, nếu như để khoảng cách của hai người xa như vậy, hắn muốn bắn trúng được Edgar Winter là điều không thể.

Vút, vút, vút.

Edgar Winter liên tục bắn ra ba mũi tên nối đuôi nhau, mỗi mũi tên nhắm vào một bộ phận của Trần Văn Lâm.

Trần Văn Lâm cũng không né tránh, dùng cây cung trong tay khẽ quơ vài vòng.

Đương, đương.

Phập.

Chỉ đỡ được hai mũi tên, một mũi trúng vào đỉnh vai trái.

Edgar Winter còn chín mươi sáu mũi tên, trúng hai mũi.

Sau đó, Trần Văn Lâm cũng nâng cung lên, chạy về phía Edgar Winter, đồng thời bắn ra hai mũi tên, đồng loạt nhắm vào ngực gã.

Đương đương.

Edgar Winter dùng hai mũi tên cản phá hai mũi tên của Trần Văn Lâm.

Người ngoài xem ra, trận chiến so kỹ thuật này, Trần Văn Lâm khó mà thắng được. Thanh niên đáng người thấp bé so với tộc Nerz, gọi là Edgar Winter kia thật sự quá xuất sắc, kỹ thuật so với những Thần Xạ Thủ của hai tộc Light Elve và Night Elve còn khủng bố hơn.

Trần Văn Lâm không hề bỏ cuộc, một trăm mũi tên, hiện tại hắn mới dùng ba mũi, thắng thua thế nào, chưa thể nói ngay được.

So kỹ thuật dùng cung, không có nghĩ chỉ là bắn tên, còn có kỹ năng cận chiến bằng cung. Mặc dù không được tính điểm khi đánh bằng cung, nhưng Trần Văn Lâm cũng không ngại sử dụng.

Trên đường áp sát Edgar Winter, Trần Văn Lâm còn dính thêm hai mũi tên, không trượt một mũi nào.

Cạch.

Hai cây cung đồng loạt va chạm, lúc này Trần Văn Lâm đã áp sát Edgar Winter, đồng thời dùng thân cung tấn công.

So về lực lượng, Trần Văn Lâm vượt trội hoàn toàn so với Edgar Winter. Chỉ một đòn, hắn đã đánh lùi gã về phía sau ba bước.

Không bỏ qua cơ hội, Trần Văn Lâm nhân lúc Edgar Winter đang loạng choạng, giương cao cây cung, chĩa mũi tên chéo xuống dưới, bắn.

Phốc.

Khoảng cách gần như vậy, cho dù Trần Văn Lâm dùng chưa tới một phần mười lực kéo của dây cung, mũi tên vẫn cắm sâu khoảng một centimet vào đùi Edgar Winter.

Trần Văn Lâm dùng bốn mũi tên, bắn trúng một. Edgar Winter dùng tám mũi tên, trúng bốn.

Edgar Winter bị đau, mặt hơi nhả lại, nhưng không hề phát ra một tiếng đau nào, chỉ khẽ lách người, bắn ra hai mũi tên.

Trần Văn Lâm vội vàng dùng cung đón đỡ, nhưng không đỡ được phát nào.

Edgar Winter, mười trúng sáu.

.....

Tony Gelatin nhăn mày lại, khó chịu nói:

- Tên Edgar Winter kia cũng quá biến thái. Nhưng mà nếu để ta áp sát được, một đám của ta có thể đánh gục gã.

Farengar von Chopin liếc mắt nói:

- Gã cơ bắp như người, thì nói làm gì? Một đám của người, chắc chỉ có Titus Septim và mấy tên Thiết Vệ kia chịu được.

Tại Thị Trấn Markham, ai mà không biết độ biến thái của tên Tony Gelatin này. Từng dùng ba đám hạ gục một con Voi Mammoth. Tên Edgar Winter

đang đấu với Lãnh Chúa kia nhỏ con như vậy, ăn một đám chắc gãy mất mấy chục khúc xương a.

"Một đám của gã, chắc chẳng thua gì bị xe ô tô húc". Đây chính là lời nhận xét của Trần Văn Lâm về Tony Gelatin. Mặc dù bốn người Tony Gelatin, Alisia Garnett, Farengar von Chopin và Titus Septim không biết ô tô là thứ gì, nhưng cũng hiểu được bị ô tô húc, chắc chắn không nhẹ nhàng chút nào.

Tony Gelatin lúc này lại lên tiếng:

- Titus Septim, ta và người thù đấu không. Ta đâm người một cái, người lại đâm ta một cái.

Titus Septim liếc mắt nhìn gã, không thèm trả lời. Ta đâu có bị ngu, chơi đánh lộn với ngài, không phải là tự tìm đường vào nhà dưỡng thương sao? Ta cũng không phải Voi Mammoth a.

.....

Trần Văn Lâm nhăn đôi mày lại, hẳn cảm thấy lần này thật sự quá khó để chiến thắng. Mặc kệ, cố hết sức, có thua cũng không cảm thấy thất vọng. Sau này cố gắng tập luyện là được.

Vút vút vút.

Có vẻ như khi Trần Văn Lâm áp sát quá gần, Edgar Winter cũng khó mà phản ứng kịp với tốc độ bắn tên khủng khiếp kia, nên sau khi mỗi bên dùng hai mươi mũi tên. Tỉ số là Trần Văn Lâm tám, Edgar Winter mười ba.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Quyết chiến cùng Edgar Winter (2)

Mặc dù chỉ còn chênh lệch năm mũi tên, nhưng đó có thể xem như cực hạn của Trần Văn Lâm.

Cũng không phải hẳn kém cỏi, mà đây là cách biệt giữa một tài năng và một thần đồng.

Trong thế giới tuyển thủ, Trần Văn Lâm cũng chỉ được xem là một tài năng trong vô số tài năng trên thế giới. Hơn nữa, điểm mạnh của hắn nằm ở chiến thuật, chứ không phải là kỹ thuật.

Còn Edgar Winter, chính là tuyển thủ có kỹ thuật nằm ở một tầm khác, so với toàn bộ những tài năng còn lại, nói gã có kỹ thuật thao tác tốt nhất thế giới, chẳng ai phản đối cả. Kể cả Trần Văn Lâm cũng vậy.

Vượt hai bậc sức mạnh, nhưng khi so về kỹ thuật, Trần Văn Lâm vẫn lép vế hẳn khi so với Edgar Winter. Cho dù hắn có đưa ra những chiến thuật khác nhau để đối phó.

Edgar Winter mặc dù thiên về kỹ thuật, nhưng không có nghĩa là chiến thuật của gã kém.

Gã vừa tấn công, vừa kéo dài khoảng cách cùng Trần Văn Lâm, tránh va chạm. Với khả năng xử lý, tốc độ phản xạ đứng ở mức thần, tỉ số càng ngày càng cách biệt.

.....

Dulcie Maris liếc nhìn Agatha Maskin nói:

- Agatha, gã bạn trai của em thua rồi. Hi hi. Bạn trai tương lai của chị thật giỏi.

Agatha Maskin không khỏi trợn mắt:

- Chị đã nói với người ta câu nào chưa, mà đã nói gã là bạn trai chị rồi. Đúng là đồ mê trai.

Còn về việc Dulcie Maris nói Trần Văn Lâm là bạn trai nàng, Agatha Maskin cũng không thèm để ý nữa.

Dulcie Maris đưa tay về phía Edgar Winter nắm một cái nói:

- Hừ hừ, cậu ta không thoát khỏi tay chị đâu.

.....

Edgar Winter bỗng nhiên rung mình một cái, cảm giác cứ như bị dã thú nhìn vào, sợ sẩy một chút, dính liền hai mũi tên của Trần Văn Lâm. Lại thêm bị

Trần Văn Lâm áp sát.

Nhưng Edgar Winter vẫn là Edgar Winter, ta trúng hai mũi tên, thì người ít nhất cũng phải trúng hai.

Lần này, gã không lùi, giương cung lên, bắn, lắp mũi thứ hai vào, bắn, lắp mũi thứ ba vào, bắn.

Trần Văn Lâm nghiêng người né tránh, nhưng vẫn trúng một mũi tên.

Rồi.

Vút.

Phốc.

Trong lúc Trần Văn Lâm nghiêng người, Edgar Winter lại bắn ra hai mũi tên, lần này trúng cả hai.

Trần Văn Lâm có vẻ như cũng bất được nhịp độ, hắn không chỉ nghiêng người né tránh, mà còn ra sức phản đòn. Trúng một.

.....

Trận chiến kết thúc, tỉ số là ba mươi lăm cho Trần Văn Lâm, và năm mươi hai cho Edgar Winter.

Thắng bại đã rõ, Trần Văn Lâm không khỏi cười khò. Mặc dù có cách biệt lớn về cấp bậc sức mạnh, nhưng hắn biết mình rất khó thắng được Edgar Winter nếu như chọn cách thi đấu một cách công bằng.

Trần Văn Lâm thờ dài nói:

- Cậu thắng rồi, quả thật tôi vẫn kém xa cậu.

Edgar Winter nói:

- Anh cũng không kém nhiều. Tại Thiên Tinh, không có mấy người đủ khả năng làm tôi khổ sở như anh đâu.

Tất cả là nhờ có chiến thuật áp sát, nên hai bên mới bắn trúng nhau nhiều đến vậy.

Nếu như cả hai dùng cách đứng xa so tài, thì rất có thể Trần Văn Lâm đã chẳng bắn trúng phát nào. Còn Edgar Winter, trúng mười phát cũng là giỏi rồi.

Nhưng nói gì thì nói, trận chiến này Trần Văn Lâm thất bại hoàn toàn. Đã cố hết sức mình, đối thủ lại là Edgar Winter, nên hắn cũng không thất vọng.

Nhờ có trận đấu này, mà hắn cảm giác được khoảng cách của mình với một thần đồng như Edgar Winter. Biết được khoảng cách của hai bên rồi, thì hắn có thể dùng cố gắng để bù lại.

Trần Văn Lâm khẽ vẫy tay, một cây cung màu đỏ xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. Cây cung này gọi là Nguyệt Cung, một vũ khí có phẩm chất cam bốn sao, tương đương với cây Thí Thần Cung mà hắn thường sử dụng.

Hai cây cung này hắn mất tới bốn trăm nghìn Vàng cho mỗi cây, lại tốn thêm một trăm nghìn Vàng để tìm Khắc Hồn Sư cao cấp, tiến hành khắc Soul Gem.

Nếu như bán tại Vương Đô Septim, thêm cả viên Soul Gem kia nữa, thì mỗi cây cung phải có giá đến một triệu Vàng.

Trần Văn Lâm đưa cây Nguyệt Cung cho Edgar Winter nói:

- Cây Nguyệt Cung này, rất hợp với cậu, nhận lấy đi.

Edgar Winter từ chối nói:

- Không được, thứ này quá quý giá, tôi không nhận được.

Edgar Winter cũng có một cây cung gọi là Xạ Nhật Cung phẩm chất cam ba sao, có điều, cây cung đó không được khắc Soul Gem.

Xạ Nhật Cung là phần thưởng mà Quốc Vương William Bernadottet của Vương Quốc Sarcest ban tặng cho Edgar Winter, khi gã có công đẩy lùi Ma Sói.

Trần Văn Lâm dúi Nguyệt Cung vào tay hắn, dùng khí thế của Lãnh Chúa Thị Trấn Markham, ra lệnh nói:

- Nhận lấy đi, tôi cũng không hợp với cây cung này. Sau này nếu rảnh, đến đây tập luyện thêm kỹ thuật dùng cung với tôi là được.

Quả thật bề ngoài của Nguyệt Cung không hợp với Trần Văn Lâm lắm, nó hợp cho những người cao một mét bảy như Edgar Winter. Lúc trước hắn mua thứ này, cũng chỉ là muốn phá của một chút, chứ không có ý định sử dụng. Hình dạng to lớn của Thí Thần Cung hợp với hắn hơn.

Tiền a, Trần Văn Lâm hẳn không thiếu. Nhiều tiền để làm gì? Để kết giao tình cảm với Edgar Winter. Gã này đúng là siêu cấp nhân tài, cho dù không thu về dưới trướng được, thì làm bạn bè cũng không tệ.

Edgar Winter quả thật cũng rất thích Nguyệt Cung, nên nhận lấy rồi nói:

- Ân tình này, Edgar Winter nhớ kỹ.

.....

Thấy hai người rời khỏi sân đấu, mấy nữ nhân lũ lượt kéo lên.

Dulcie Maris mỉm cười nhìn Edgar Winter, như nhìn một con mồi thơm ngon. Tay nàng khẽ vung, một luồng sáng bao bọc quanh người gã, những vết thương ngoài da kia hoàn toàn biến mất.

Edgar Winter nghi hoặc hỏi:

- Chị là?

Gã quả thật không quen Dulcie Maris và Alina Gebiria. Trong khi những người kia chỉ quan tâm Trần Văn Lâm, kể cả Mina Rockefeller cũng vậy, thì bỗng nhiên lại có hai người tìm đến gã, đúng là kỳ quái.

Mà Edgar Winter cảm thấy ánh mắt này quen quen, không phải cảm giác rung mình lúc nãy sao? Thật đáng sợ hổ nữ nhân a. Nhưng người ta chữa thương cho mình, cũng không thể lạnh nhạt người ta được.

Dulcie Maris cười nói:

- Edgar Winter, chào cậu. Tôi là Dulcie Maris, cậu có muốn trở thành một Dragon Slayer không?

Edgar Winter ngơ ngác hỏi:

- Dragon Slayer là cái gì?

Dulcie Maris giải thích:

- Dragon Slayer là thành viên của một hội diệt Rồng. Cậu thấy đám người mặc đồ đen thui kia không? Chính là Dragon Slayer đó.

Edgar Winter gật đầu, những người mặc giáp đen kia gã để ý từ lâu, những người này, ai cũng có thể đơn giản hạ gục gã, không có ai là yếu cả. Nhưng Edgar Winter nói:

- Nhưng tôi cảm thấy Cung Thủ không thích hợp với kiểu giáp to lớn đó. Với lại, tôi cũng đã có tổ chức của mình.

Edgar Winter là thành viên của Bang Hội Emperor, lại là Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất. Nói gã đã có tổ chức rồi cũng không sai. Hội và Bang Hội cũng không khác nhau lắm.

Dulcie Maris giải thích thêm:

- Làm Dragon Slayer rất tự do, không cần quá nhiều ràng buộc. Giống như Lãnh Chúa Jake Markham vậy. Anh ta vừa làm Lãnh Chúa, vừa làm Dragon Slayer vẫn được mà.

Edgar Winter nghi ngờ hỏi:

- Trần... À, Jake Markham cũng là Dragon Slayer?
- Đúng vậy, không sai được.

Edgar Winter trầm mặc một chút, rồi nói:

- Tôi sẽ cân nhắc, chị cho tôi vài ngày.

Dulcie Maris mỉm cười rạng rỡ:

- Được, vậy cậu ở chỗ nào, để sau này chị đi tìm cậu cho dễ.

Edgar Winter hơi lo sợ, nhưng vì cái tên Dragon Slayer cũng rất hấp dẫn, nên đành phải khai báo:

- Ở Thôn Emperor, thuộc biên giới tây nam Vương Quốc Sarcest.

.....

Agatha Maskin là người đầu tiên tiến lại gần Trần Văn Lâm, lo lắng hỏi han:

- Jake, anh có bị thương ở đâu không?

Cũng giống như Dulcie Maris, nàng cũng sử dụng phép thuật để làm khép lại mấy vết thương nhẹ kia.

Trần Văn Lâm lắc đầu nói:

- Anh không sao. Mọi người trở về Lâu Đài Lãnh Chúa thôi, ở đó anh đã dặn dò mọi người chuẩn bị sẵn tiệc tiếp đón rồi.

Trần Văn Lâm đang định nắm tay Agatha Maskin kéo đi, bỗng nhiên một tiếng hừ bất mãn vang lên.

Summer Tiber chui lên trước, tỏ vẻ quan tâm hỏi:

- Chủ nhân, ngài có sao không a, ngài làm em lo muốn chết.

Trần Văn Lâm không khỏi im lặng, cô nàng công chúa ngực lớn này lại điên. Hắn không thèm quan tâm đến nàng, lôi kéo Agatha Maskin đi trước.

Summer Tiber tức giận lắm lắm:

- Hừ, Jake Markham chết dẫm, có mới nói cũ. Rõ ràng nàng ta không lớn bằng ta.

Iris Volkirha chọc sườn nàng một cái hỏi:

- Hay là con trai thích con gái ngực nhỏ hơn hả chị?

Summer Tiber lại bị giật mình, nghiêng răng nghiêng lợi với Iris Volkirha nói:

- Iris, chị đã nói đừng chọc vào chỗ đó, chị bị giật mình đó. Mà em không có ngực, chứ đâu phải là nhỏ.

Iris Volkirha mặt mũi ỉu xiu ồ một tiếng.

.....

- Edgar Winter, cậu có ở lại dự tiệc không?

Trần Văn Lâm gọi hỏi Edgar Winter đang đứng cách một đoạn.

Edgar Winter lắc đầu nói:

- Không được, sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight sắp diễn ra rồi, tôi cũng cần trở về Bang Hội Emperor để chuẩn bị. Lần sau rảnh rồi hơn, chúng ta bàn lại.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Vậy được, sau này gặp lại.

Dulcie Maris xen vào nói:

- Edgar, hay để chị dùng Đại Bàng Không Lỗ đưa cậu ra chỗ gần nhất có truyền tống trận.

Rất nhanh, Dulcie Maris đã đổi xưng hô từ Edgar Winter trở thành Edgar. Lão xử nữ gần ba mươi tuổi a, không vội sao được.

Edgar Winter cảm thấy cũng không còn nhiều thời gian, nên gật đầu nói:

- Được, làm phiền chị.

.....

Trần Văn Lâm đưa mắt nhìn hai người rời đi, kỳ quái hỏi Agatha Maskin:

- Hai người đó quen nhau từ trước à? Sao thân thiết vậy?

Agatha Maskin che miệng cười nói:

- Chị Dulcie gặp được người hợp, tất nhiên phải vội rồi. Chị ấy cũng sắp ba mươi rồi đó.
- À, ra thế. Mà anh không nhầm, thì em cũng hai mươi sáu rồi, Agatha nhỉ?
- Ý anh là em già?
- Anh không có ý đó, không hề. Chỉ là....

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Các vị Lãnh Chúa còn lại

Trần Văn Lâm hiện tại mới cảm thấy mình thật ngu xuẩn, không đâu lại đi thắc mắc về vấn đề tuổi của chị em, đúng là vô cùng ngu xuẩn.

Chính vì một câu hỏi vu vơ đó, mà trong buổi tiệc tiếp đón Quân Đoàn Thứ Bảy, Trần Văn Lâm phải ngồi cùng bàn với ba tên đầu óc chỉ có chiến tranh: Tony Gelatin, Farengar von Chopin và Titus Septim. Đúng là không có nổi nhục nào hơn nổi nhục này, không có cái ngu nào hơn cái ngu này a.

Nhìn bên kia, một đồng gái xinh tú tập vào một chỗ, có thích không? Thích chứ. Nhưng vấn đề là hấn không dám vào nha.

Mà cũng có thể do hành động của Summer Tiber, nên hấn mới bị phạt ngồi chỗ này, rất có thể.

Hừ Summer Tiber, dám phá hạnh phúc của ta, rồi sẽ có ngày ta dạy dỗ ngươi một trận.

Ngoại trừ Trần Văn Lâm hơi bị chán nản một chút, còn lại mọi thứ diễn ra rất vui vẻ. Ở đây mọi người đều là người quen, lại thêm Agatha Maskin, Onea Maskin, Dulcie Maris đều có thực lực khủng bố, nên chẳng có ai dám làm chuyện gọi là mượn rượu làm càn. Trần Văn Lâm cũng không dám.

.....

Hôm sau, Trần Văn Lâm tìm đến chỗ ở của Dragon Slayer, thì mới biết Dulcie Maris và Alina Gebiria đã rời đi. Hai nàng đến đây chỉ vì mục thị Trần Văn Lâm là người thế nào, mà lại có thể chiếm lấy trái tim của nữ thần Agatha Maskin - người được xem là xinh đẹp nhất hội Guardian.

Còn về Edgar Winter, chỉ là may mắn và trùng hợp mà thôi.

Theo lời của Agatha Maskin, thì sẽ có bốn Quân Đoàn của hội Guardian đóng quân tại Vương Quốc White Wing.

Bao gồm Quân Đoàn Thứ Nhất, Quân Đoàn Thứ Bảy, Quân Đoàn Thứ Tám và Quân Đoàn Thứ Mười Tám.

Quân Đoàn Thứ Nhất và Quân Đoàn Thứ Tám sẽ đóng quân ở biên giới phía tây và tây bắc, nơi giáp với dãy núi Golden Mountain.

Theo những người đứng đầu hội Guardian suy đoán, Golden Mountain rất có thể là nơi tụ tập nhiều Dread nhất khu Seval này. Chiến trường mấy trăm năm trước, sẽ tạo ra không ít Dread.

Quân Đoàn Thứ Bảy vì thiệt hại nặng nề từ đợt Rừng tập kích, nên được giao nhiệm vụ bảo vệ vùng biên giới phía nam, cụ thể lãnh địa của Hầu Tước Jake Markham.

Quân Đoàn Thứ Mười Tám của Dulcie Maris mặc dù có gần một nghìn thành viên, nhưng lại bị xem là Quân Đoàn yếu nhất, chỉ có một mình Dulcie Maris đạt tới cấp Divine, hơn nữa còn là sơ cấp Divine. Nên được giao nhiệm vụ bảo vệ khu vực phía đông.

Hội Guardian có mười tám Quân Đoàn, mà có năm Vương Quốc tại khu Seval ủng hộ họ, nên thành ra, một vài Vương Quốc quan trọng như Vương Quốc White Wing thì sẽ có bốn Quân Đoàn hoạt động, còn lại những Vương Quốc khác là ba Quân Đoàn.

Nhắc tới Dread và Golden Mountain, Trần Văn Lâm lại nhớ về tấm bản đồ cũ kỹ làm bằng da dê lấy được từ chỗ Finn De Gust.

Tấm bản đồ đó chỉ đến một vùng đất phẳng, chứa hơn một nghìn con Dread Nerz.

Hiện tại kết hợp với nhau, Trần Văn Lâm mới cảm thấy không bình thường.

Tìm đến Agatha Maskin đang cho con Đại Bàng Không Lồ ăn, Trần Văn Lâm đem chuyện này nói cho nàng biết.

Agatha Maskin trầm mặc một chút, lấy tấm lệnh bài Quân Đoàn Trưởng ra, gửi tin về tổng bộ hội Guardian, rồi nói ra suy đoán của mình:

- Theo em đoán, chỗ mà anh nói hấn là một lăng mộ cổ. Một lăng mộ tồn tại từ hàng trăm nghìn năm trước.

Trần Văn Lâm kinh ngạc hỏi:

- Từ hàng trăm nghìn năm trước? Không phải là thời đại Bách Tộc Đại Chiến sao?

Bách Tộc Đại Chiến, chính là thời kỳ mà Nhân Loại, Người Doi, Người Rắn, Acient Elve,..... Chiến đấu tranh giành Yriel Đại Lục.

Sau này, Nhân Loại chiến thắng. Nền văn minh trên Yriel thế giới cũng bị chia cắt thành năm nền văn minh khác nhau.

Văn Minh Nhân Loại, Văn Minh Light Elve Đảo Yshin, Văn Minh Night Elve Đảo Panmera, Văn Minh Thế Giới Dưới Lòng Đất, Văn Minh Vương Quốc Biển Sâu.

Tất nhiên, chỉ có ba nền văn minh Nhân Loại, Night Elve và Light Elve là tồn tại công khai. Còn Thế Giới Dưới Lòng Đất thì luôn giữ kín sự tồn tại của

bản thân.

Văn Minh Vương Quốc Biển Sâu, cũng không biết là có tồn tại hay không. Dù sao cũng chỉ là lời kể.

Agatha Maskin nói tiếp:

- Những lăng mộ cổ xưa đó chứa hàng trăm triệu con Dread, Dulcie Maris từng tìm ra một lăng mộ như thế. Đa số Dread xuất hiện trong kiếp nạn lần này, là từ những lăng mộ đó tràn ra ngoài. Còn việc anh thấy những chiến binh Nerz trở thành Dread Nerz, chắc là vì những người đó chết trận ngay trên đỉnh lăng mộ, nên bị ảnh hưởng của lăng mộ mà biến thành Dread trước tiên. Sau này, khi khí tức phát ra càng nồng, thì toàn bộ chiến sĩ thiệt mạng tại Đại Chiến Golden Mountain xưa kia đều sẽ trở thành Dread.

Agatha Maskin thờ dài nói tiếp:

- Cũng không biết ai là người đứng sau kiếp nạn này nữa. Hiện tại toàn bộ Yriel thế giới đang vào tình trạng báo động. Thật là đáng giận. Ròng còn chưa đủ, lại thêm Dread.

.....

- Lãnh Chúa. Lãnh Chúa Luxgish dẫn theo mấy vị Lãnh Chúa nữa, đến đây tìm ngài có chuyện cần bàn.

Trần Văn Lâm hai mắt sáng lên, mấy người Lãnh Chúa kia, chính là chủ nhân của những lãnh địa lân cận. Bọn họ đến đây, đơn giản vì việc xác nhập.

Hiện tại, Thị Trấn Markham cần rất nhiều người để có thể chống lại kiếp nạn Dread này. Sau đó, còn cả Hoa Bắc Đế Quốc nữa.

- Mời họ đến đại sảnh của Lâu Đài Lãnh Chúa đi.
- Tuân lệnh!

.....

Tại Lâu Đài Lãnh Chúa, Trần Văn Lâm dẫn theo Bùi Phương Thảo đến để bàn bạc. Về việc này, thật sự thì Bùi Phương Thảo giỏi hơn hẳn, chỉ cần một mình nàng là được. Nhưng mà hẳn là Lãnh Chúa, nên không thể vắng mặt được.

- Lãnh Chúa, Quản Lý Zilch, bọn họ đã tới.

Trần Văn Lâm nhìn thấy tổng cộng là ba mươi một người đã đến, trong đó có cả Lãnh Chúa Blade Luxgish. Hắn đứng dậy đón chào:

- Các vị, mời ngồi.

Mấy người kia đồng loạt chào:

- Lần đầu gặp mặt, Hầu Tước Jake Markham
- Lâu rồi mới gặp, Lãnh Chúa Jake Markham

Câu nói sau tất nhiên là Blade Luxgish nói.

Những Lãnh Chúa còn lại cung kính với Trần Văn Lâm không có gì là lạ. Bọn họ chỉ có tước vị Hiệp Sĩ, hoặc Nam Tước. So với Hầu Tước của Trần Văn Lâm kém xa.

Hiệp Sĩ - Nam Tước - Tử Tước - Hầu Tước - Công Tước - Đại Công Tước - Thân Vương.

Hầu Tước ở chỗ này, chính là to nhất. Mà Blade Luxgish cũng chỉ có tước vị Nam Tước mà thôi.

Trần Văn Lâm đợi mọi người ngồi xuống vị trí, rồi nói:

- Mọi người đến đây, hẳn vì chuyện Dread tấn công a.

Một vị Lãnh Chúa, có vẻ như là cầm đầu đám người nói:

- Hầu Tước Jake Markham, ta là Nam Tước Jamal Colback. Ta hi vọng ngài có thể xuất quân hỗ trợ chúng ta khi mà đại quân Dread đến.

Hắc, Trần Văn Lâm trong lòng không khỏi khinh thường, muốn ta miễn phí xuất quân, đâu có dễ dàng vậy, ta cũng không phải thánh mẫu a. Còn cái gì mà vì cùng là người Nerz, đừng đùa. Người Nerz, Vương Quốc White Wing cùng Vương Quốc Thrink thù nhau sâu như biển kia kia.

Trần Văn Lâm cười khỏ nói:

- Nam Tước Jamal Colback có lẽ không biết a, lần này chúng ta còn chưa chắc có thể tự lo cho bản thân mình đây. Muốn giúp mọi người, cũng không dễ dàng.

Đừng đùa, lỡ như chỗ này bị tầm chục triệu con Dread tấn công, thì thảm rồi. Chắc lúc đó đến cả Trần Văn Lâm cũng phải dẫn người chạy xuống Thế Giới Dưới Lòng Đất trốn qua kiếp nạn này, đợi ngày đông sơn tái khởi a.

Blade Luxgish lần này chỉ là người dẫn đường, nếu như có không quá nhiều Dread tấn công, Thị Trấn Luxgish vẫn có thể tự lo được. Thị Trấn Luxgish

thời gian trước thấy Thị Trấn Markham phát triển thần tốc, nên cũng ra sức khuếch trương bản thân.

Hiện tại Thị Trấn Luxgish cũng đã có một trăm nghìn cư dân, hai mươi nghìn binh sĩ quân đội, mười nghìn dân binh. Lại thêm mười nghìn binh sĩ quân đội của Vương Quốc White Wing trú quân. Chỉ cần bị Dread tấn công ít một chút, là họ có thể tự lo.

Nam Tước Jamal Colback liếc nhìn mấy người kia một cái, rồi hỏi:

- Thế Hầu Tước Jake Markham có cách gì giúp đỡ chúng ta không?

Nói thẳng ra thì bọn họ không như hai mươi ba vị Lãnh Chúa Rừng Villiant, không muốn từ bỏ địa vị Lãnh Chúa của mình. Không thì mọi chuyện đơn giản rồi.

Trần Văn Lâm ra hiệu cho Bùi Phương Thảo nói chuyện, lần này đến lượt nàng ra tay rồi.

Bùi Phương Thảo e hèm một cái rồi nói:

- Các vị Lãnh Chúa, ta gọi là Helen Zilch, trợ lý của Hầu Tước Jake Markham, đồng thời cũng là Quản Lý, Phó Trưởng Trấn của Thị Trấn Markham
- Phó Trưởng Trấn tốt.

Bùi Phương Thảo nói tiếp:

- Ta có một đề nghị thế này. Thật ra Thị Trấn Markham chúng ta đang xây một bức tường thành bao bọc hết toàn bộ lãnh địa của chúng ta lại, ngăn cản Dread tiến vào bên trong. Chỉ cần mười ngày nữa, là chúng ta sẽ hoàn thành công trình này.

Mấy vị Lãnh Chúa kia trầm trồ:

- Thật là một công trình lớn a, thế thì Thị Trấn Markham không có gì để lo lắng rồi.

Bùi Phương Thảo tiếp tục:

- Ý của ta là, Thị Trấn Markham rất khó xuất quân ra bên ngoài lãnh địa để tiêu diệt Dread, nhưng các vị thì có thể di chuyển của cải, lương thực, người dân đến sinh sống tại ba khu vực của Thị Trấn Markham. Khi đó chúng ta có thể bảo vệ mọi người, mà không cần xuất quân ra ngoài. Đợi đến khi kiếp nạn này đi qua, mọi người lại dẫn người dân của mình trở về là được. Các vị thấy thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Một bức thư

Nam Tước Jamal Colback lập tức bật thốt lên:

- Điều này là không thể nào.

Bùi Phương Thảo kỳ quái hỏi:

- Có gì không ổn sao Nam Tước Jamal Colback. Ta nghĩ cách này đã rất vẹn toàn rồi a. Lãnh địa của Thị Trấn Markham rất lớn, chỉ cần xây dựng thêm chỗ ở, là đủ để các vị và người dân của các vị sinh sống rồi a.

Quả thật như Bùi Phương Thảo nói, ba vùng Thị Trấn Markham, Thung Lũng Ngọc cùng Rừng Villiant là vô cùng rộng lớn, phải nói rằng cư dân của Thị Trấn Markham còn chưa sử dụng hết một phần chục nghìn đất đai nơi này. Có rất nhiều nơi vẫn còn là rừng rậm chưa khai thác. Cho dù có hai mươi triệu người đến ở, cũng dư chỗ. Mà tổng cư dân của mấy vị Lãnh Chúa kia cộng lại, còn chưa tới ba trăm nghìn người.

Nhưng tại sao Nam Tước Jamal Colback lại phản đối? Bởi vì bọn họ mang người dân vào đây, thì chắc chắn những người dân kia sẽ trở thành người của Thị Trấn Markham luôn. Tài sản của bọn họ, Trần Văn Lâm không thèm để ý, chút đồ đó còn không bằng mấy viên Soul Gem, nhưng gần ba trăm nghìn người kia, thì hẳn lại cực kỳ đắt ý.

Những người dân kia, khi được hưởng đãi ngộ của Thị Trấn Markham, thì sẽ không đi nữa, ở lại Thị Trấn Markham luôn. Những Lãnh Chúa kia chắc chắn không dám ép buộc họ trở về, bảy mươi nghìn binh sĩ Thị Trấn Markham không phải để trưng.

Bọn người Nam Tước Jamal Colback dư thừa trí tuệ để biết rõ, đây là chỉ có vào, mà không có ra. Nếu bọn họ đồng ý kế sách này của Bùi Phương Thảo, thì xem như hết làm Lãnh Chúa luôn. Bọn họ đến đây là với hi vọng tìm ra một con đường, con đường giúp họ có thể bảo toàn lãnh địa của mình.

Nam Tước Jamal Colback sắc mặt hơi khó coi, trầm giọng nói:

- Hầu Tước Jake Markham, Phó Trưởng Trần Helen Zilch. Chuyện này mấy người bọn ta cần bàn bạc lại, sẽ cho hai vị câu trả lời sau.

Trần Văn Lâm gật đầu, hẳn cũng không gấp gáp ép mấy người này làm gì, vì Bùi Phương Thảo nói rằng nàng đã có sẵn kế hoạch, nuốt hết người dân của mấy tên Lãnh Chúa này. Nếu như họ thức thời, đồng ý sáp nhập sớm, thì sẽ được hưởng quyền lợi không nhỏ. Còn nếu như vẫn cứng đầu, thì lúc đó cứ ôm lấy đồng tài sản kia mà chết đi.

- Ân, đây là việc quan trọng, các vị cứ trở về bàn bạc kỹ lại, rồi quyết định cũng không muộn. Thứ lỗi không tiễn.
- Hầu Tước Jake Markham, chúng ta xin phép.

Trần Văn Lâm liếc nhìn những người kia rồi đi, quay đầu qua hỏi Blade Luxgish:

- Lãnh Chúa Luxgish, ngài chuẩn bị cho cuộc chiến đến đâu rồi.

Blade Luxgish thở dài nói:

- Cố hết sức thôi a, tất cả cứ để tương lai xem xét.

Trần Văn Lâm nhắc nhở:

- Nếu có khó khăn, cứ đến tìm ta. Chúng ta là bạn bè mà.
- Ân, là bạn bè.

.....

Đưa tiễn Lãnh Chúa Blade Luxgish ra ngoài, Trần Văn Lâm hỏi Bùi Phương Thảo:

- Cậu có gì chuẩn bị cho bọn họ vậy?

Bùi Phương Thảo mỉm cười nói:

- Cậu yên tâm đi, mình đã để người thi hành rồi. Vài ngày nữa, chắc sẽ có không ít Lãnh Chúa mang người đến đầu quân cho chúng ta đâu.

.....

- Lãnh Chúa Jordy Romeu, Lãnh Chúa Jake Markham có thư gửi cho ngài.

Jordy Romeu, là một trong ba mươi Lãnh Chúa đến thăm Lâu Đài Lãnh Chúa của Thị Trấn Markham vừa rồi.

Trong nhóm Lãnh Chúa kia, Jordy Romeu có thể xem như là một trong những thế lực yếu nhất, chỉ có hơn năm nghìn người dân sinh sống trong lãnh địa của hắn. Còn về binh sĩ? Lại càng thảm, hắn không có nhiều tiền để trang bị và nuôi dưỡng quân đội, nên lượng binh sĩ chỉ có hơn hai trăm người.

Jordy Romeu thật ra rất muốn bỏ quách cái danh Lãnh Chúa này cho xong, mang người dân đến Thị Trấn Markham cho họ sinh sống tại đó, gia đình hắn cũng sẽ đỡ khổ hơn. Chuyển vào Thị Trấn Markham, hắn sẽ sang làm kinh doanh.

Lãnh Chúa cái gì chứ, nghèo còn hơn cả chó.

Jordy Romeu nghi ngờ nhận lấy bức thư, mở ra đọc:

"Hiệp Sĩ - Lãnh Chúa Jordy Romeu thân mến. Ta gửi bức thư này, với hi vọng ngài có thể vì người dân, cũng vì chính ngài, trở thành một phần của Thị Trấn Markham. Ta rất vui lòng chào đón các ngài đến đây. Để bày tỏ thành ý, ta sẽ thưởng cho ngài một nghìn Vàng, kèm theo ba mảnh đất. Một là mảnh đất rộng năm trăm mét vuông tại Thị Trấn Markham, đầy đủ để ngài xây dựng nhà ở. Mảnh đất thứ hai nằm tại trung tâm Thị Trường Giao Dịch. Mảnh đất thứ ba là một khu đất rộng một trăm nghìn mét vuông tại Rừng Villiant, để ngài trồng trọt chăn nuôi. Phó Trưởng Trần Helen Zilch.

Thêm nữa, nếu ngài là người đầu tiên gia nhập Thị Trấn Markham, vậy thì xin chúc mừng, chúng ta còn một món quà khác cho ngài."

Lãnh Chúa Jordy Romeu đọc xong bức thư này, vô cùng mừng rỡ. Lập tức nói với quản gia:

- Nhanh thu thập đồ đạc, thông báo với người dân, chúng ta chuyển đến Thị Trấn Markham.

Quản gia của gia tộc Romeu kinh ngạc hỏi:

- Lãnh Chúa, ngài tính từ bỏ sao?

Jordy Romeu trầm giọng nói:

- Muốn giữ mà được sao? Người nghĩ nếu không gia nhập vào Thị Trấn Markham, thì chúng ta lấy gì để bảo vệ tính mạng. Nhanh hành động đi.
- Vàng, thừa Lãnh Chúa.
- Không, từ giờ đổi giọng lại, gọi ta là gia chủ.
- Vàng, gia chủ.

Chưa đầy mười phút sau đó, toàn bộ Thôn Romeu sôi trào lên, người dân vui mừng dọn dẹp đồ đạc. Họ cũng đã nghe rất nhiều về chính sách ưu đãi

cho dân chúng của Thị Trấn Markham, cũng rất thêm muốn đến đó định cư. Nhưng một phần vì sợ hãi mạng tiếng bỏ Lãnh Chúa rồi đi, nên họ vẫn trụ lại nơi này. Hiện tại Lãnh Chúa Jordy Romeu tự mình xác nhận, đồng ý cùng bọn họ đến Thị Trấn Markham, không vui sao được.

.....

Cùng lúc đó, Bùi Phương Thảo cũng gửi những bức thư với nội dung tương tự đến các Lãnh Chúa khác, sở hữu lãnh địa không giàu có, binh lực không mạnh. Kiểu giống như Lãnh Chúa Jordy Romeu vậy.

Bùi Phương Thảo chọn những người này, vì họ cũng không tha thiết gì cái vị trí Lãnh Chúa quyền này nữa, làm Lãnh Chúa, mà ăn uống, sinh hoạt còn phải hà tiện hơn cả những người bình thường tại Thị Trấn Markham, thì làm Lãnh Chúa làm gì?

Thà bỏ quách chỗ này cho rồi. Thật ra thì nếu như thêm hai ba ngày nữa, nếu không còn cách nào, bọn họ cũng sẽ bỏ mặc lãnh địa của mình, tìm đường chạy trốn, hoặc gia nhập một trong hai Thị Trấn lớn gần đây.

Thêm vào việc Dread xuất hiện, lại là một cơ hội tốt để thu phục những vị Lãnh Chúa như vậy.

Có tổng cộng hai mươi người giống như Lãnh Chúa Jordy Romeu. Ngay lập tức thu dọn lãnh địa, dẫn người tiến về Thị Trấn Markham. Dread sắp tràn tới, bọn họ cũng không còn nhiều thời gian để suy nghĩ.

Hai mươi Lãnh Chúa này, giúp cho cư dân của Thị Trấn Markham tăng thêm một trăm năm mươi nghìn người. Số lượng cư dân của Thị Trấn Markham hiện tại tổng cộng là bốn trăm ba mươi nghìn người.

.....

Sáng hôm sau.

Thôn Colback, lãnh địa của Lãnh Chúa Jamal Colback.

Lãnh Chúa Jamal Colback nhìn chín vị Lãnh Chúa còn lại nói:

- Các vị hân cũng biết lý do tại sao cuộc họp hôm nay chỉ còn mười người chúng ta chứ?

Một Lãnh Chúa có lãnh địa cũng thuộc dạng giàu có, binh sĩ cũng có hai nghìn người, tên gọi là James Stephens nói:

- Ta cũng đã biết, bọn họ hôm qua nhận được thư của Hầu Tước Jake Markham, nên toàn bộ đang di chuyển về Thị Trấn Markham rồi.

Một vị Lãnh Chúa khác bức tức chửi:

- Lũ đáng chết này, dám phản bội chúng ta. Có cần cử quân đội đến cản chúng lại không?

Lãnh Chúa James Stephens vội vàng ngăn lại:

- Lãnh chúa Matt Forster, người điên rồi sao? Hầu Tước Jake Markham đang tìm một cơ hội để ra tay thôn tính chúng ta, lúc trước hắn không có chính đáng, nên mới gửi thư kêu gọi xác nhận. Hiện tại ngài ra tay với đám người kia, Jake Markham sẽ điều đại quân đến giết hết chúng ta, rồi danh chính ngôn thuận chiếm đoạt tất cả.

Lãnh Chúa Matt Forster bức dọc nói:

- Không lẽ ngồi im cả lũ? Chúng ta cũng có quân đội, mười nhà họp lại, đủ để đánh một trận.

Lãnh Chúa tên là Nathan Seager nói:

- Các người muốn, thì cứ đi mà đấu với Hầu Tước Jake Markham. Hắc, đến cả Vương Quốc Thrink còn nuốt hận, lũ tạp nham các người làm được gì. Các vị, ta thu thập đồ đạc trước.
- Nathan Seager, người cũng?
- Thì làm sao? Chúng ta chỉ là tạm thời họp tác, Nathan Seager ta không phải là cấp dưới của các người. Ta có quyết định gì, các người có quyền cản sao?

Nathan Seager rồi đi, cùng theo gã còn có bốn vị Lãnh Chúa khác.

Mười người, chỉ còn năm người.

Lãnh Chúa Jamal Colback nói:

- Các vị quyết định gì, ta cũng không cản nữa, cứ làm theo ý muốn mình là được.

Lãnh Chúa Matt Forster hỏi:

- Lãnh Chúa Jamal Colback, người có ý định gì?

Jamal Colback nói:

- Ta quyết định đi gặp Hầu Tước Jake Markham, làm hợp đồng bán toàn bộ Thôn Colback cho hắn. Ta muốn đổi lấy một khoản tiền lớn, rồi chạy đến Vương Đô Septim hưởng an nhàn, tìm kiếm cơ hội trở lại sau.

Bốn người còn lại thấy cũng có lý, dồn dập làm theo Jamal Colback.

Cuối cùng, chỉ trong hai ngày, Bùi Phương Thảo đã thu được hơn ba trăm nghìn người dân, chỉ dùng một khoản tiền Vàng để đổi lại.

Như Trần Văn Lâm nói, tiền Vàng nhiều, đổi lấy người dân cho Thị Trấn Markham, hắn không tiếc chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Bắt đầu sự kiện

Một ít đất đai, cộng thêm năm mươi nghìn Vàng, đổi lấy hơn ba trăm nghìn người dân. Lần này, Trần Văn Lâm lời to.

Khuếch quân, tiếp tục khuếch quân.

Trần Văn Lâm biết thừa, bảy mươi nghìn binh sĩ, thêm mười nghìn thợ săn, mười nghìn dân binh. Nghe thì có vẻ nhiều, nhưng thực sự vẫn quá ít.

Vì sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight, nên tình trạng hoạt động buôn bán cũng dần chậm lại, Trần Văn Lâm cũng để cho cư dân hạn chế tiến về các mỏ khoáng, chuyển họ trở thành dân binh.

Gần sáu trăm nghìn cư dân, trong đó có một trăm nghìn là binh sĩ, năm mươi nghìn là thợ săn và dân binh.

Theo tỉ lệ mà nói, cứ bốn người thì sẽ có một người biết chiến đấu, cứ sáu người thì sẽ có một người làm binh sĩ.

Tỉ lệ này cũng hơi bị cao quá.

Bình thường, mười người dân một binh sĩ là đã rất cao rồi, có thể coi là dân phong hung hãn.

Sáu người một binh sĩ, chắc chắn, phải nói là chỉ thấp so với Sparta cùng Mông Cổ mà thôi.

Nhưng mà thật ra thì người Nerz cũng vô cùng thiện chiến, nên tỉ lệ sáu một cũng không phải là quá cao. Nhất là khi Thị Trấn Markham không thiếu Vàng, không thiếu lương thực, trang bị, tài chính vân vân. Nên nuôi nhiều binh sĩ cũng không có áp lực quá lớn.

Dread xuất hiện, cũng là một cơ hội để khuếch trương thực lực của Thị Trấn Markham.

Những thế lực nhỏ yếu, tương tự như những Lãnh Chúa kia, khi không chịu nổi nữa, sẽ tự động đầu nhập vào Thị Trấn Markham. Lúc đó thì cho dù Lãnh Chúa có can, thì người dân của họ cũng sẽ tự rời đi, tìm đến Thị Trấn Markham.

Bảo đảm không lâu nữa, nạn dân sẽ ồ ạt tràn về Thị Trấn Markham, nhờ đó mà cũng phát triển thần tốc. Đến một mức độ nhất định, hắn sẽ có thể tự mình chống lại những thế lực lớn trên Thiên Tinh. Không đến mức phải hợp tác với người này, người kia để có thể tồn tại nữa.

- Phương Thảo, mình rất tò mò. Nếu như sau mấy bức thư đó, mà đám mười người Lãnh Chúa kia không tự động tìm đến chúng ta nữa, thì cậu sẽ dùng cách gì tiếp theo.

Trần Văn Lâm ngồi trong thư phòng, có một chút tò mò nhìn Bùi Phương Thảo hỏi.

Bùi Phương Thảo giải thích:

- Tiếp theo nữa thì rất đơn giản, chúng ta chỉ cần thả lời đồn đến mấy lãnh địa đó, nói rằng Lãnh Chúa của họ sắp sửa bỏ chạy, tự tìm chỗ an toàn. Khi đó, cho dù có muốn giữ lãnh địa lại, cũng không được nữa. Thật ra thì mình đã loan tin đến mấy vùng khác nữa, nói rằng anh hùng Hầu Tước Jake Markham chào đón mọi người đến trú nạn tại Thị Trấn Markham. Lại bịa ra một ít chiến tích. Không quá vài ngày nữa, chúng ta sẽ có rất nhiều người gia nhập.

Trần Văn Lâm gật đầu một cái, rồi thờ dài nói:

- Cuối cùng mình cũng hiểu tại sao cậu chưa có bạn trai a.

Bùi Phương Thảo nghĩ thầm, còn không phải do cậu. Mà chỉ riêng cái Thị Trấn Markham này, đã đủ tiêu tốn hết thời gian của nàng rồi, lấy đâu ra thời gian yêu đương a. Nhưng ngoài miệng vẫn hỏi:

- Theo cậu là vì cái gì?

Trần Văn Lâm nghiêm túc nói:

- Thông minh quá nha. Cậu nhìn chị Mai Thanh Huyền là biết, sắp già tới nơi rồi, không phải vẫn độc thân vui vẻ sao?
- Độc thân có gì không tốt chứ? Chị ấy có cả một Bang Hội mấy triệu người để quản lý, muốn tìm người yêu cũng không được.

Giống mình thôi a.

.....

Đúng như Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo dự đoán, ngoại trừ người dân của mấy lãnh địa kia, thì còn không ít nạn dân ở nơi khác tiến về Thị Trấn Markham.

Chỉ riêng nạn dân tiến đến Thị Trấn Markham tìm an toàn, mỗi ngày lên đến cả nghìn người là ít. Có ngày cá biệt, lên đến ba nghìn người.

Mặc dù hoạt động buôn bán tại Thị Trường Giao Dịch tạm ngừng, nhưng Thị Trấn Markham lại càng nhộn nhịp hơn. Liên tục có những khu dân cư được xây dựng lên, để tiếp đón người dân mới đến.

.....

- Thông Báo, Thông Báo, Thông Báo. Thông Báo thứ nhất: Các lăng mộ cổ đã được mở ra, số lượng Dread xuất hiện tăng đột biến. Sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight chính thức bắt đầu. Để kết thúc sự kiện, cần tiêu diệt bốn vị Kỵ Sĩ Khải Huyền. Hoặc tiêu diệt Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.
- Số lượng Dread hiện tại: 5000 Tỉ.
- Số lượng Ác Quỷ Địa Ngục: 9.
- Số lượng Kỵ Sĩ Khải Huyền: 4.
- Thông Báo thứ hai: Cấp bậc của Kỵ Sĩ Khải Huyền lần lượt là:
 - Kỵ Sĩ Khải Huyền War: Cấp 499.
 - Kỵ Sĩ Khải Huyền Death: Cấp 499.
 - Kỵ Sĩ Khải Huyền Strife: Cấp 499.
 - Kỵ Sĩ Khải Huyền Fury: Cấp 499.
- Thông Báo thứ ba: Cấp bậc của các Ác Quỷ Địa Ngục.
 - Chúa Quỷ Azmodan: Cấp 459.
 - Chúa Quỷ Belial: Cấp 459.
 - Vua Quỷ Diablo: Cấp 459.
 - Vua Quỷ Mephisto: Cấp 459.
 - Vua Quỷ Baal: Cấp 459.
 - Tướng Quỷ Leoric: Cấp 399.
 - Tướng Quỷ Andariel: Cấp 399.
 - Tướng Quỷ Duriel: Cấp 399.
 - Tướng Quỷ Izual: Cấp 399.

.....

Trần Văn Lâm và những Người Chơi khác thấy thông báo này, trong miệng không khỏi hít một hơi khí lạnh. Cái này cũng quá khủng bố rồi.

Tổng cộng mười ba con boss. Bốn con cấp Half God tốt cùng, so với Rồng còn kinh khủng hơn, Rồng chỉ có ba Half God tốt cùng là Hòa Long Desmond, Lôi Long Eithus, Hắc Long Nagura.

Chín con boss còn lại yếu hơn một chút, nhưng cũng có bốn con cấp Oblivions tốt cùng, năm con cấp Half God. Cái này rõ ràng là dành cho Người Bán Địa xử lý, còn Người Chơi bọn hần, đánh được quái là đã giỏi lắm rồi.

Còn đứng đầu đám quái vật này, lại là một vị nữ Thần, Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

Đáng chết sự kiện, cái này mà là sự kiện gì chứ?

Lỡ không may gặp phải một tên Tướng Quỷ, thì coi như là nát.

Trần Văn Lâm nhìn hết thông tin lần này, trầm giọng gọi:

- Hina?
- Lãnh Chúa, ngài gọi em?

Trần Văn Lâm gật đầu, nghiêm túc nói:

- Mau thông báo cho Cứ Điểm Hang Goblin và Thôn Zeral, mở rộng đường hầm xuống Thế Giới Dưới Lòng Đất ra. Chúng ta có thể cần dùng đến.

Hina Janet giật mình hỏi:

- Rất nghiêm trọng sao Lãnh Chúa?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Cực kỳ nghiêm trọng, không cẩn thận thì cả Thị Trấn Markham sẽ bị hủy diệt.

Hina Janet gật đầu trầm trọng nói:

- Em biết.

Hina Janet tâm tình có chút trầm trọng rồi đi, nàng thật sự rất yêu Thị Trấn Markham, đây là quê hương của nàng, nàng có thể làm bất kỳ điều gì để bảo vệ nơi này. Nhưng từ cách nói của Lãnh Chúa, lần này là kiếp nạn lớn, không phải một người có thể ngăn cản. Chỉ có thể dùng cách chạy trốn xuống Thế Giới Dưới Lòng Đất lánh nạn.

.....

Trần Văn Lâm cũng giống Hina Janet, tâm tình hần vô cùng trầm trọng, hần không muốn gặp phải mấy con boss kia tí nào. Nhưng nếu không tránh được, thì phải tìm cách khác.

Cấp Oblivions tốt cùng, cho dù là Agatha Maskin cùng Onea Maskin liên hợp lại, cũng không ngăn nổi.

Vừa nhắc đến Agatha Maskin, thì đã thấy nàng hoảng hốt chạy tới, có vẻ rất vội vàng, xen theo chút gì đó kinh hoàng.

Trần Văn Lâm đứng lên, quan tâm hỏi:

- Agatha, có chuyện gì vậy?

Agatha Maskin thở gấp một cái, rồi nói:

- Jake, em vừa nhận được tin tức, Hội Trưởng, Hội Trưởng của chúng ta bị giết.

Trần Văn Lâm kinh ngạc nói:

- Bị giết? Ông ấy là Half God tốt cùng, ai giết nổi ông ấy?

Agatha Maskin lắc đầu nói:

- Em không biết, nhưng theo tin tức báo về. Ông ấy bị một gã cưỡi ngựa, toàn thân mặc màu xanh lá cây, sử dụng lưới hái giết chết.

Trần Văn Lâm trầm mặc một chút, rồi an ủi nói:

- Em cố gắng bình tĩnh, lúc này có hoảng loạn, cũng không làm được gì. Cấp bậc Half God chiến đấu, chúng ta không chen vào được.

Agatha Maskin gật đầu nói:

- Ân, chúng ta cần phải gia tăng bảo vệ cho Thị Trấn Markham.

Theo Trần Văn Lâm, đó rất có thể là một trong bốn Kỵ Sĩ Khai Huyền, mà dùng lưới hái chiến đấu, chỉ có thể là Kỵ Sĩ Khai Huyền Death.

Đúng là không thể dùng cấp Half God tốt cùng để xem xét Kỵ Sĩ Khai Huyền được. Cùng là Half God tốt cùng, cùng Hội Trưởng của hội Guardian lại dễ dàng bị đối phương giết, đúng là mạnh một cách không bình thường.

.....

Đỉnh God Gate, nơi ở của Thần Tai Ương Bane, cũng là nơi ở của đa số Rồng trên Yriel thế giới.

Thân hình Thần Tai Ương Bane vô cùng to lớn, thậm chí lớn gấp mấy lần một ngọn núi bình thường. Lão mở đôi mắt ra, lỗ mũi khẽ hít, lớn giọng rồng:

- Desmond, Nagura đâu? Ra đây gặp ta.

Hồng hồng.

Hai tiếng Rồng gầm vang dội, hai con Rồng to lớn xuất hiện. Một con màu đen như bóng tối, một con như có dung nham chảy quanh người.

Là Hắc Long Nagura và Hỏa Long Desmond.

- Chúa Tể, ngài tìm chúng ta có việc.

Thần Tai Ương Bane nói:

- Tiến về khu Seval, bảo vệ Eithius. Nếu nó có chuyện gì, đừng trách ta xé xác hai người.
- Vàng, thưa Chúa Tể.
- À, mang thêm năm con Rồng cấp Half God nữa giúp các người. Báo với bọn Nhân Loại, Light Elve, Night Elve, Orc rằng: Loài Rồng chúng ta sẽ xuất chiến. Đi nhanh đi, đừng để xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

- Tuân lệnh!

Nhìn Hắc Long Nagura và Hòa Long Desmond rời đi cùng năm con Rồng Half God khác, Thần Tai Ương Bane rống to:

- Toàn bộ Rồng, tiến về Yriel Đại Lục, tiêu diệt Dread.

Hồng hồng hồng.

Cả hòn đảo trở nên sôi trào, hàng chục nghìn con Rồng lũ lượt bay lên trời, che kín cả một vùng rộng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Binh lực của Thị Trấn Markham

Sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight bắt đầu ngày đầu tiên, cũng chưa có gì xuất hiện. Có vẻ như Dread cũng cần thời gian di chuyển.

Nhân cơ hội này, Bùi Phương Thảo ra lệnh cho tiếp tục hoàn thành đoạn tường bao bọc lãnh địa kia. Ngoài ra, còn trang bị thêm vũ khí thủ thành trên tường thành, đề chuẩn bị bất cứ lúc nào.

Nếu hoàn thành đoạn tường kia nữa, thì tổng cộng tường thành sẽ dài khoảng một nghìn Kilomet, một con số khổng lồ.

Cứ mỗi hai Kilomet, Bùi Phương Thảo cho xây dựng một phong hỏa đài để báo hiệu khi cần kíp. Những quyền trục phép thuật dùng giống như pháo hiệu cũng được trang bị đầy đủ.

Những khu nhà tạm mới cũng được xây dựng lên rất nhiều, nhưng lần này chủ yếu xây ở Thung Lũng Ngọc, tiện thể cho phát triển lãnh địa sau này. Hiện tại kế hoạch của Bùi Phương Thảo là dàn trải người dân trong lãnh địa bớt sang Thung Lũng Ngọc và Rừng Villiant. Không thể chỉ tập trung tại Thị Trấn Markham được.

Việc phân bố người dân đến hai khu vực Thung Lũng Ngọc và Rừng Villiant cũng tiện cho kế hoạch khai hoang sau này.

Tiện thể nói một chút về binh lực hiện tại của Thị Trấn Markham.

Kỵ Binh: 25000.

- Trọng Kỵ Binh: 5000. Trang bị giáp nặng loại xịn, trường thương dài 5 mét, khiên kim loại tròn, trường cung, 4 cây lao ném tay, mộ thanh kiếm hai lưỡi. Chiến mã cũng trang bị giáp nặng. Đặc điểm: Chiến mã lớn, tốc độ trung bình, khả năng tấn công và phòng thủ đều cực kỳ khủng khiếp, nhất là khi tấn công. Lao ném tay có thể xuyên thủng khiên chữ nhật của Thuần Binh, trường cung có khả năng tiêu diệt Khinh Kỵ Binh và Trường Thương Binh. Khiên tròn dùng để đối phó Trường Thương Binh.
- Cung Kỵ Binh: 5000. Trang bị giáp nhẹ, loan đao, khiên gỗ tròn, trường cung. Chiến mã không trang bị giáp. Đặc điểm: Độ cơ động cao, sát thương lớn, trường cung có thể đối phó Thiết Giáp Kỵ Binh thường. Lao ném tay có thể đối phó cả Trọng Kỵ Binh và Thuần Binh. Có thể dùng trong mọi loại chiến thuật, trừ công thành chiến và nơi có địa hình hẹp.
- Khinh Kỵ Binh: 5000. Trang bị giáp nhẹ, thương dài 3 mét, khiên gỗ bọc thép tròn, loan đao, nỏ, bốn cây lao ném tay. Chiến mã không trang bị giáp. Đặc điểm: Độ cơ động cao, sát thương lớn, thích hợp quấy rối.
- Chiến Xa: 1000 chiếc. 5000 người. Mỗi chiếc Chiến Xa có năm người, do sáu chiến mã kéo xe. Người điều khiển có khiên chữ nhật, kiếm hai lưỡi để tự vệ. Hai người dùng trường đao, khiên chữ nhật, nỏ. Hai người còn lại có kiếm hai lưỡi, phụ trách điều khiển Máy Bắn Tên Liên Thanh có tốc độ bắn 120 mũi tên/phút. Tất cả đều được trang bị giáp nặng, kể cả chiến mã. Đặc điểm: Sát thương cực lớn, khả năng xung phong mạnh, chuyên đối phó Kỵ Binh và Bộ Binh. Chỉ thích hợp đánh đã chiến ở địa hình bằng phẳng.
- Thiết Tượng Thần Binh: 2500 con. 5000 Người. Voi trang bị giáp nặng. Một người điều khiển được trang bị giáp nặng, khiên chữ nhật, kiếm hai lưỡi, nỏ. Người còn lại trang bị giáp nặng, kiếm hai lưỡi, khiên chữ nhật, có nhiệm vụ điều khiển Máy Bắn Tên Liên Thanh loại nhỏ, có khả năng bắn 30 mũi tên/phút. Đặc điểm: Khả năng xung phong vô địch, không thể ngăn cản. Tốc độ chậm, sợ lửa.

Bộ Binh: 40000.

- Trường Thương Binh: 10000 người. Trang bị giáp nặng, khiên thép tròn, trường thương dài 6 mét, kiếm hai lưỡi. Đặc điểm: Khắc tinh của Thiết Giáp Kỵ Binh. Nhưng tốc độ chậm, thiếu độ cơ động, sợ Cung Binh.
- Hắc Giáp Binh: 5000 người. Trang bị giáp nặng loại xịn, khiên thép tròn, trường thương dài sáu mét, nỏ, bốn cây lao ném tay. Đặc điểm: Tương tự Trường Thương Binh, nhưng giáp xịn hơn, kỹ năng tinh nhuệ, thiện chiến hơn. Không sợ đại đa số cung tên bình thường. Độ cơ động thấp, nhưng bù lại bằng nỏ và lao ném tay, là Trọng Kỵ Binh phiên bản đi bộ.
- Thuần Binh: 10000 người. Trang bị giáp nặng, trường thương dài 4 mét, khiên chữ nhật loại xịn, nỏ, kiếm hai lưỡi. Đặc điểm: Độ cơ động cực thấp, nhưng phòng ngự cực cao. Chỉ thích hợp phòng thủ hoặc bao vây tiêu diệt.
- Trường Thương Binh Chữ t: 5000 người. Trang bị giáp nặng, trường thương chữ t dài bốn mét, khiên gỗ bọc thép tròn, trường cung, kiếm hai lưỡi. Đặc điểm: Chuyên để đối phó kỵ binh xung phong. Độ cơ động thấp.
- Phủ Binh: 5000 Người: Trang bị giáp nặng, rìu chiến (Battle Axe). Đặc điểm: Binh đặc chủng, chuyên để xung phong giáp lá cá, vũ khí có sát

thương lớn, có thể chém rách khiên, giáp nặng. Nhưng phòng ngự yếu, chỉ thích hợp chiến đấu không gian hẹp, hoặc mở đường máu.

- Mạch đao binh: Trang bị giáp nặng, mạch đao, cung.

Cung Binh: 25000.

- Trường Cung Binh: 5000 người. Trang bị giáp nhẹ loại đặc biệt, trường cung có khả năng bắn chính xác lên đến ba trăm mét, kiếm hai lưỡi. Đặc điểm: Lính Cung Binh đặc chủng, thần xạ thủ, chỉ bắn lên, không bao giờ lên trước, sát thương cực lớn. Trong vòng năm mươi mét có khả năng bắn xuyên khiên chữ nhật.
- Cung Binh: 10000 người. Trang bị giáp nhẹ, cung có khả năng bắn chính xác trong vòng một trăm mét, kiếm hai lưỡi. Đặc điểm ai cũng biết, không cần kể.
- Nỏ Binh: 5000 người. Trang bị giáp nhẹ, khiên gỗ, nỏ, kiếm hai lưỡi.
- Ném Lao Binh: 5000 người. Trang bị giáp nhẹ, khiên gỗ, cung, kiếm hai lưỡi, sáu cây lao ném tay.

Pháo Binh: 10000.

- Xe Đạp Thành: 5 chiếc. Mỗi chiếc 300 người, tám con Voi Mammoth.
- Xe Bắn Nỏ Lớn: 2000 chiếc. Mỗi chiếc hai người, bốn chiến mã.
- Xe Bắn Đá: 500 chiếc. Mỗi chiếc năm người, một con Voi Mammoth.
- Xe Bắn Tên Liên Thanh: 1000 chiếc. Mỗi chiếc hai người, hai chiến mã. Có khả năng bắn 120 mũi tên/phút.

Binh sĩ Pháo Binh có nhiệm vụ điều khiển vũ khí thủ thành khi làm nhiệm vụ phòng thủ.

Ngoài ra, Thị Trấn Markham còn có hai nghìn Âm Vệ tộc Người Dơi. Hai nghìn Thiết Vệ tộc Nhân Mã. Một nghìn Pháp Sư có thể chiến đấu, hoặc trị thương nhẹ.

Còn về phần hai mươi lăm nghìn thợ săn và dân binh, có nhiệm vụ hỗ trợ Pháo Binh điều khiển vũ khí thủ thành.

Ngay khi sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight bắt đầu, Trần Văn Lâm đã để cho toàn bộ binh sĩ tràn ra ngoài, tiêu diệt bất cứ con Dread nào tiến gần đến khoảng cách năm Kilomet tính từ tường thành.

Cái này giống như phòng thủ xác sống vậy, người phải tiêu diệt chúng trước khi chúng tụ tập lại, trở thành một binh đoàn khổng lồ. Khi đó mà muốn tiêu diệt, thì phải trả giá đắt mới được.

Nếu như lỡ gặp phải một đàn Dread quá lớn, hoặc gặp phải một con Dread quá mạnh? Thì có thể dùng quyền trực pháp thuật để báo hiệu, kêu gọi thêm người đến giúp đỡ.

Trần Văn Lâm làm như vậy, cũng vì kéo dài thêm thời gian bình yên cho lãnh địa, tiện thể hoàn thành công việc xây tường thành.

Ngoài ra, cách này còn giúp cho những nạn dân đang tìm đường đến Thị Trấn Markham có thể đạt được sự giúp đỡ từ các binh sĩ, có thể tiến đến Thị Trấn Markham nhanh hơn. Phải nói là phục vụ cực kỳ tận tụy và chu đáo a.

Làm gì còn Lãnh Chúa nào quan tâm người dân, nạn dân được như Trần Văn Lâm.

Thật ra không chỉ có binh sĩ của Trần Văn Lâm là tuần tra lãnh địa, mà những thành viên của Quân Đoàn Thứ Bảy hội Guardian cũng dùng Đại Bảng Không Lỗ để tuần tra khu vực này.

Dragon Slayer đến đây không phải để chơi bời, mà là để làm nhiệm vụ. Nhất là khi mà hội Guardian đã điều tra ra được, tên Kỵ Sĩ thần bí đã giết Hội Trưởng Minac Tibus của bọn họ, những Dragon Slayer này lại càng ra sức tiêu diệt Dread một cách không thương tiếc.

.....

Trần Văn Lâm đến doanh trại Bộ Binh dạo một vòng, liền thấy hai chị em Agatha Maskin và Onea Maskin đang tập luyện chiến đấu rất kịch liệt, có vẻ như cái chết của Hội Trưởng Minac Tibus đã kích thích không nhẹ đến hai người.

Liên tục trong vòng một năm, hội Guardian thiệt hại nặng nề. Đầu tiên là Thần Tài Ương Bane dẫn theo Hắc Long Nagura đánh chết một vị Phó Hội Trưởng, Quân Đoàn Thứ Bảy cũng chết trận gần hết.

Chỉ khoảng nửa năm sau, đến lượt người đứng đầu, Hội Trưởng Minac Tibus bị Kỵ Sĩ Khải Huyền Death giết chết.

Hai vị lãnh đạo quan trọng ra đi trong vòng chưa đầy một năm, thành viên hội Guardian bị kích thích cũng là chuyện dễ hiểu.

Trần Văn Lâm cũng không biết làm cách nào để an ủi hai người Agatha Maskin và Onea Maskin. Theo Agatha Maskin kể, thì chính Hội Trưởng Minac Tibus là người đã cứu sống hai chị em bọn họ từ lúc bé, hai người lớn lên trong sự đùm bọc của hội Guardian. Tên của hai người, là do vị Phó Hội Trưởng bị Hắc Long Nagura giết đặt tên. Tồn công nuôi dưỡng, bồi dưỡng cả hai thành Divine, chính là vị Hội Trưởng đã mất kia.

Mất người thân, là cảm giác mà Trần Văn Lâm chưa từng cảm nhận qua, từ bé hắn đã là cô nhi, không có người thân để cảm nhận.

Đó cũng là lý do vì sao Trần Văn Lâm rất rộng rãi đối với người bên cạnh như Iris Volkirha, Bùi Phương Thảo, Hina Janet, Agatha Maskin, vân vân. Hắn xem những người đó như người thân của mình, bù đắp tình thương thiếu thốn khi còn bé.

Chương 121: Hình xăm mặt trăng khuyết

Một nơi nào đó ở phía đông nam khu Civic, Đế Quốc Storm Land.

Hoàng tử thứ hai mươi bảy của Đế Quốc Storm Land - Bernat Nero, đang luyện kiếm cùng cận vệ của mình Elias Cildori.

Hiện tại, sau gần một tháng lang thang, đội hình của Hoàng Tử Bernat Nero đã tăng từ ba lên..... bốn thành viên.

Tại sao gọi là thành viên, mà không gọi là người? Đơn giản thì thành viên thứ tư là một con chó, một con chó màu đen a. Phải nói là đã đen lại còn lấm lông.

Trong hành trình lang thang của mình, ba người Hoàng Tử Bernat Nero, Elias Cildori và ông Will đều thường xuyên phải chịu cảnh nhin đói. Không biết do xui xẻo hay sao, tìm mãi không ra được con thú hoang nào để săn, mà rõ ràng là đang đi trong rừng. Thỉnh thoảng mới bắt được con cá, hoặc con chim để lót dạ.

Cũng trong một lần đi tìm thức ăn, Elias Cildori tìm thấy một con vật cũng đang đói vật vạ, phải gặm rễ cây để sống qua ngày. Chính là chú chó lông đen này.

Nói nó đã đen lại còn lấm lông cũng không sai, ban đầu tìm được chủ mới, cứ ảo tưởng rằng sẽ được ăn uống no say, nào ngờ ba vị chủ nhân mới, đứng là nghèo như chó luôn.

Đến mức độ mà Elias Cildori phải đổ nước suối vào bình rượu, tận dụng mùi hương rượu còn lại trong bình ngấm vào nước suối, để giải con nghiện rượu.

Mà con chó màu đen này ít ra thì cũng được đặt tên đẳng hoàng: Cody. Chú chó Cody, có màu lông đen.

May mắn là kể từ ngày thu nhận Cody, ba người Hoàng Tử Bernat Nero chỉ mất thêm hai ngày, và tìm được một đền thờ nhỏ của Quang Minh Giáo Hội.

Tính ra cũng trùng hợp, khi bốn thành viên đoàn người Hoàng Tử Bernat Nero đến chỗ đền thờ nhỏ này, thì nó đang bị tấn công bởi mấy chục con Dread. Mà những người thuộc Quang Minh Giáo Hội ở đây lại không hề có chút sức chiến đấu nào, chỉ có thể đóng chặt cửa cầu nguyện.

Ra tay giúp đỡ, tiêu diệt đám Dread, mấy người Hoàng Tử Bernat Nero được tiếp đón nồng hậu, có thức ăn đầy đủ, không phải chịu cảnh nhin đói nữa.

Mấy tuần trôi qua, Cody lông đen cũng trở nên mập mạp hơn, nhờ vào một vị nữ tu tại ngôi đền này chăm sóc vô cùng kỹ càng. Nhưng vị nữ tu này luôn che kín mặt, làm cho mấy người Bernat Nero không thể biết được mặt mũi nàng thế nào. Có điều, dáng người của nàng rất tốt, giọng nói cũng rất dễ nghe, như tiếng nói của thiên sứ vậy.

Kể nhiều như vậy, tất nhiên là nữ tu sĩ kia cũng có tên.

Tên của nàng là Rowan Valerien. Một cái tên cũng dễ nghe không kém.

Nhưng mà kể ra cũng kỳ, Rowan Valerien có khả năng giao tiếp với động vật, nàng dạy cho những động vật tại khu rừng này cách trốn tránh khỏi sự giết hại của con người. Đó cũng là lý do tại sao ba người Hoàng Tử Bernat Nero không săn được con thú nào, đúng là tạo nghiệt a.

- Không xong, Hoàng Tử, xảy ra chuyện lớn rồi.

Đang lúc hăng say luyện kiếm, bỗng nhiên Hoàng Tử Bernat Nero nghe thấy giọng ông Will vang lên vô cùng gấp gáp, hấn quay mặt lại, thấy ông Will đang thở hổn hển.

Hoàng Tử Bernat Nero vội vàng tiến lên, đưa cho ông Will túi nước rồi nói:

- Ông Will, có chuyện gì từ từ nói.

Ông Will uống một ngụm nước, thở dốc một cái rồi nói:

- Hoàng Tử, Hoàng Đế Edward Nero XXV, cha ngài, đã mất rồi.

Bernat Nero bình tĩnh nói:

- Cái này cũng không có gì lạ, thân thể ông ấy yếu ớt rất lâu rồi. Ai được chọn làm Hoàng Đế tiếp theo?

Ông Will lắc đầu nói:

- Hiện tại năm vị Hoàng Tử, ba vị Công Chúa đang tranh giành lẫn nhau, ngay khi Hoàng Đế mất. Bảy người họ đã tách ra, thành lập bảy Vương Quốc riêng. Bây giờ Dread tràn lan khắp nơi, cũng không ai ngăn cản được bọn họ.

Bernat Nero thờ dài nói:

- Vậy là Đế Quốc Sollie sụp đổ rồi. Cuối cùng thì ngày đó vẫn đến a.

Ông Will nói:

- Hoàng Tử, chúng ta cần nhanh chóng rời khỏi khu Civic này thôi. Cha ngài chết, cũng không có ai ngăn cản bảy vị Hoàng Tử Công Chúa kia tàn sát anh em của mình, ngài cũng nằm trong mục tiêu phải giết của bọn họ. Ở lại khu Civic này, chúng ta không an toàn.

Bernat Nero gật đầu, quay sang dặn dò Elias Cildori:

- Thu thập đồ đạc đi, chúng ta chuẩn bị rời đi.

Elias Cildori nhún vai nói:

- Hoàng Tử, chúng ta còn đồ gì mà thu thập đâu a. Có thu thập, thì xin mấy tu sĩ ở đây chút lương thực, bánh mì là được rồi.

Bernat Nero sững lại một cái, ngưng ngừng nói:

- Ừm, chúng ta đến chào hỏi họ rồi đi thôi.

Chào hỏi gì a, rõ ràng là đến xin đồ ăn, còn ra vẻ. Elias Cildori trong lòng khinh bỉ không thôi.

.....

- Tu sĩ Rowan Valerien, chúng ta đến đây để chào tạm biệt, chúng ta muốn rời đi.

Rowan Valerien hơi bất ngờ hỏi:

- Các người muốn rời đi? Đi đâu?

Hoàng Tử Bernat Nero nói:

- Chúng ta cũng chưa xác định, nhưng cứ rời khỏi khu Civic này là được.

Rowan Valerien hỏi:

- Có phải các người muốn một ít lương thực dự trữ?

Hoàng Tử Bernat Nero ngại ngần nói:

- Quả thật là như vậy.

Rowan Valerien trầm mặc một chút rồi nói:

- Ta cũng có một chuyện muốn nhờ mấy người các người.

Hoàng Tử Bernat Nero ngay lập tức hỏi:

- Chuyện gì?

Hắn cũng mừng a, cái này coi như là có qua có lại, đỡ ngại hơn nhiều.

Rowan Valerien nói:

- Ta muốn đến khu Seval, nếu có thể, ta muốn đi cùng các người ra khỏi khu Civic này. Quảng đường còn lại, tự ta đi là được rồi.

Hoàng Tử Bernat Nero kinh ngạc nói:

- Khu Seval, rất xa đó a, cô muốn đến đó làm gì?

Rowan Valerien lạnh nhạt nói:

- Chuyện cá nhân thôi.
- Hoàng Tử, đồng ý đi, mục đích của chúng ta cũng là khu Seval.

Đúng lúc này, ông Will lên tiếng.

Hoàng Tử Bernat Nero hơi nghi ngờ, nhưng vẫn nói:

- Được, cô thu xếp đồ đạc đi, rồi chúng ta lên đường, quãng đường không ngắn đâu.

Rowan Valerien gật đầu nói:

- Ta biết.

Rồi nàng xoay người trở về phòng để thu dọn đồ đạc.

Hoàng Tử Bernat Nero nhìn ông Will tò mò hỏi:

- Ông Will, chúng ta đến khu Seval làm gì?

Ông Will giải thích:

- Hiện tại, chỉ có khu Seval là thích hợp với chúng ta nhất. Khu Akeza, Ezcer, Vizcer, Hoorfell, High Grand thì thuộc về những tộc khác, đến đó không an toàn. Khu Mountwind thì lại là đồng minh với Đế Quốc Sollie, đến đó, chúng ta vẫn không an toàn. Chỉ có khu Seval, người Nerz cực kỳ thẳng tính, bảy vị Hoàng Tử Công Chúa kia mà dám phải người tới, bảo đảm sẽ nuốt hận mà về.

Hoàng Tử Bernat Nero gật đầu nói:

- Vậy chúng ta đi theo đường nào?

Ông Will nói:

- Lão đã tính sẵn rồi, chúng ta đi qua khu Akeza ở phía đông nam, rồi theo đường biên giới hướng lên phía bắc đến khu Mountwind, từ đó đi qua khu Seval.

Elias Cildori chép miệng nói:

- Hơi bị xa đó nha. Chắc phải đi mất vài năm cũng không chừng.

Ông Will lườm gã một cái nói:

- Thế từ khu Mountwind đến đây, ngại mất bao nhiêu thời gian

Elias Cildori nhún vai nói:

- Ta nào biết a, lúc đó là rượu đi mà.
- Đúng là đồ nát rượu.
- Đừng nói ta là đồ nát rượu, nếu không phải ngài mạnh hơn ta, thì ta đã quyết đấu với ngài rồi.
- Ai ai, hai người đừng lại đi, đây là đền thờ đó a, gây lộn cho ai xem vậy.

.....

Rowan Valerien nàng có một bí mật, đó chính là cứ mỗi ba mươi ngày một lần, cơ thể nàng sẽ xuất hiện.... không phải vụ đèn đỏ, cái đó thì chả phải bí mật gì rồi. Mà cứ mỗi ba mươi ngày, trên mu bàn tay phải của nàng sẽ xuất hiện một hình xăm, có hình dạng mặt trăng khuyết.

Ban đầu thì Rowan Valerien cũng không để ý, có điều, trong một lần đọc sách, nàng nhắc tới từ "Seval", thế là hình xăm mặt trăng khuyết kia sáng lên, làm hàng sợ đến mức phải đeo bao tay mọi lúc mọi nơi.

Sau khi thử nghiệm hàng chục lần, nàng có ý định tiến về khu Seval xem thế nào, rốt cuộc hình xăm này có ý gì. Có điều nàng là một cô gái chân yếu tay mềm, chỉ có khả năng giao lưu với động vật, không có khả năng chiến đấu. Nên nàng không dám một mình rời đi.

Có điều, sự tò mò ngày càng lớn, ngay khi Hoàng Tử Bernat Nero nói muốn rời khỏi khu Civic, nàng cũng không muốn chờ nữa, cứ thử đi một lần, cùng lắm thì mất mạng mà thôi.

Nói ra cũng trùng hợp, hôm nay chính là ngày mà hình xăm mặt trăng khuyết kia xuất hiện. Và bây giờ, cho dù không nhắc đến từ "Seval", nó cũng phát sáng một cách rực rỡ, nếu không phải có bao tay dày che dấu, thì bàn tay nàng hiện tại chả khác gì cái bóng đèn di động rồi.

Hình xăm mặt trăng khuyết đó giống như nhận ra Rowan Valerien bắt đầu tiến về khu Seval, nên nó mới mừng rỡ như vậy. Nó cũng chịu không được a, đợi lâu lắm rồi.

Rowan Valerien tạm thời bỏ qua hình xăm mặt trăng khuyết đang sung sức kia, mà dọn dẹp đồ đạc để chuẩn bị lên đường. Dù sao thì cũng là nhờ vả, không nên để người khác đợi quá lâu.

.....

Cùng lúc đó, Thị Trấn Markham

Trần Văn Lâm kinh ngạc nhìn hai người Iris Volkirha và Summer Tiber hỏi:

- Hai người không thân thiết đến mức xăm hình đôi chứ à?

Trần Văn Lâm cảm thấy kỳ quái, ở Thị Trấn Markham lấy đâu ra thợ xăm hình cho hai người này nhỉ.

Xăm hình đôi, chắc chắn, hai Loli này không lẽ yêu nhau rồi, cái này cũng quá đặc biệt a.

Summer Tiber nhú mày bắt mắt nói:

- Xăm hình đôi gì chứ? Làn da trắng trẻo mịn màng của ta, xăm lên cho xấu đi à? Mà người nhìn chúng ta với ánh mắt gì đây?

Trần Văn Lâm cảm bàn tay phải của Iris Volkirha và Summer Tiber lên, hấn lật mu bàn tay của hai nàng lên nói:

- Đây nhé, khỏi chối.

Summer Tiber và Iris Volkirha đồng loạt kinh ngạc la lên:

- Ủa, sao lại có cái này.

Trên mu bàn tay phải của hai nàng, mỗi người đều có một hình xăm mặt trăng khuyết. Giống y hệt nhau.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Xé xác Hắc Long Kirgu Lordren

Tin tức Đế Quốc Sollie sụp đổ, bảy vị Hoàng Tử Công Chúa tự mình xưng Vương, mỗi người cát cứ một nơi truyền ra khắp cả Yriel thế giới. Trung Châu Civic lại giống khu Seval, chia năm xẻ bảy, không hề hoàn chỉnh.

Cho đến lúc này, chỉ còn ba Đế Quốc còn tồn tại, một là Đế Quốc Otc của người Orc, hai là Đế Quốc Panmera của người Night Elve, ba là Đế Quốc Yshin của người Light Elve.

Còn Nhân Loại, từ khu Seval, Civic cho đến Mountwind, đều tồn tại dưới hình dạng các Vương Quốc.

Tộc Mer tại khu Hoorfell và High Grand lại quá yếu ớt, không đủ để hình thành một Đế Quốc.

....

Trong lúc đoàn người Hoàng Tử Bernat Nero từ bốn thành viên, trở thành năm thành viên đang di chuyển qua phía đông, hướng đến biên giới khu Akeza. Nơi này gần như đã hoàn toàn rơi vào tay tộc người Orc.

Thật ra mà nói thì hiện tại chả còn vùng đất nào có thể hoàn toàn do một tộc nắm trong tay cả. Số lượng Dread khổng lồ xuất hiện, làm cho tất cả các thế lực không thể không co cụm lại một chỗ, tiến hành phòng thủ, dự trữ lương thực.

Năm thành viên đoàn người Hoàng Tử Bernat Nero, thì ông Will là người có thực lực mạnh nhất, cấp Paladin (cấp 97).

Rồi đến thanh niên cao lớn, đẹp trai nhưng nát rượu Elias Cildori cấp Hero (cấp 73).

Sau đó là đến Hoàng Tử Bernat Nero, hiện tại vẫn là người thường (cấp 30).

Một con chó lông đen có phần hơi mập một chút, với tên gọi Cody, cấp vô dụng, bị bắt lại chắc chỉ có đường vào nồi phôi bụng đợi làm thịt.

Thành viên mới nhất, là nữ tu sĩ của Quang Minh Giáo Hội Rowan Valerien, giống như Cody lông đen, nàng cũng không có sức chiến đấu. Ngoài ra, nữ tu này hoàn toàn bọc kín cơ thể, chỉ lộ ra phần mắt và trán. Kể cả đôi bàn tay cũng đeo bao tay kín mít, suýt chút nữa sánh ngang với "Ninja Lead" trong truyền thuyết.

Tính ra mà nói, hiện tại cũng đã sắp mùa hè, thời tiết phía nam Yriel Đại Lục cũng có phần nóng bức.

Elias Cildori nhếch miệng cười nói:

- Nữ tu, cô không bỏ chút phụ kiện đi được sao? Trời nóng như vậy, ta có thể thấy rõ ràng trán cô chảy đầy mồ hôi a.

Rowan Valerien lạnh nhạt nói:

- Không cần thiết, đây là thói quen của ta. Chảy mồ hôi nhiều, tiện thể đốt mỡ, không cần phải ăn kiêng.

Elias Cildori nhún vai nói:

- Thật là thần bí a. Mà ta nhắc cho cô biết, lần này số lương thực chúng ta mang đi chỉ đủ bốn người chúng ta ăn trong một tháng thôi a. Cô nên biết quãng đường này cần phải đi vài năm, chưa chắc đã đến nơi đâu. À quên, còn có Cody lông đen nữa.

Nhìn thấy Cody liếc mình sửa vài cái, Elias Cildori vội vàng nhắc thêm nó. Bốn người đâu mà bốn người a, rõ ràng là bốn người một chó lông đen.

Ông Will nhắc nhở:

- Elias Cildori, đó là việc của tu sĩ Valerien, chúng ta không cần quan tâm

Người ta che mặt che mũi, phải có chuyện gì người ta mới che a, người cứ xen vào làm gì.

Hoàng Tử Bernat Nero bỗng nhiên cảm thấy gáy lạnh lạnh, vội vàng hô:

- Mọi người im lặng.

Tất cả đều im lặng nhìn Hoàng Tử Bernat Nero, kể cả Cody lông đen. Mọi người đang không hiểu chuyện gì xảy ra, đang bình thường, sao tự nhiên sắc mặt trở nên trầm trọng như vậy a.

Hoàng Tử Bernat Nero liếc nhìn xung quanh, rồi nói khẽ:

- Tìm chỗ nấp đi.

Elias Cildori nhú mày hỏi:

- Hoàng Tử, có chuyện gì thế?

Hoàng Tử Bernat Nero lắc đầu nói:

- Hành động đi, ta cũng không biết có chuyện gì, nhưng ta cảm nhận được nguy hiểm cực lớn.

.....

Đùng, đùng, đùng, đùng.

Chỉ mười phút sau, khi đám người Hoàng Tử Bernat Nero tìm được một hốc đá không sâu lắm để nấp vào, thì có những tiếng đùng đùng đùng vang lên.

Mặt đất bị rung chuyển, dữ dội. Giống như có một con vật khổng lồ nào đó đang đi qua đây.

Mỗi một lần tiếng động vang lên, là mặt đất, thậm chí cả ngọn núi đều rung chuyển dữ dội.

Cũng may chỗ mà đám người trú ẩn chỉ là một vùng lõm vào của vách đá, chứ không phải là hang động. Nếu là hang động, cũng không cần sinh vật kia tấn công bọn họ, chỉ cần hang sập là đủ giết chết mấy người rồi.

Nếu như mấy người có gan, dám lò đầu ra xem, thì sẽ thấy một Kỵ Sĩ vô cùng khổng lồ đang đi qua khu vực này. Tên Kỵ Sĩ này bên ngoài mặc một chiếc áo choàng có mũ màu đỏ, toàn thân giáp đen, khuôn mặt vô cùng dữ tợn, trông như ác quỷ. Tay phải gã cầm một thanh kiếm hai lưỡi có phần rỉ sét, theo tỉ lệ thì thanh kiếm này cực lớn, phải bằng nửa người gã, tay trái là một chiếc bao tay thép màu đỏ như lửa, vô cùng lớn, cứ như là luyện tay trái nhiều năm.

Chiến mã gã cưỡi cũng như một sinh vật chui từ địa ngục ra, toàn thân màu đen, hai mắt phát ra ánh sáng màu đỏ, bốn chân như có dung nham, chỗ nào nó dẫm xuống, là đất đá xung quanh đều tan chảy vì nóng. Mỗi vết chân, đều có thể tạo thành một hồ nước lớn.

Kỵ Sĩ Khải Huyền đứng đầu, kẻ duy nhất dùng kiếm - Kỵ Sĩ Khải Huyền War, một trong bốn tạo vật hoàn hảo của Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War - Cấp 499. Half God tột cùng.

Hồng

Lúc này, trên trời vang lên một tiếng Rùng gầm cực kỳ lớn.

Trên bầu trời, một con Rùng toàn thân giáp đen, thân hình so với Kỵ Sĩ Khải Huyền War còn lớn hơn gấp mấy lần.

Hắc Long Kirgu Lordren - Cấp 468. Half God. Một trong sáu Hắc Long Vương, Đại Tướng dưới trướng Hắc Long Nagura.

Ông Will nghe thấy tiếng gầm này, cảm giác như màng nhĩ muốn rách, hoảng sợ nói:

- Là Rùng, hơn nữa còn cực mạnh.

Mọi người sắc mặt cũng nghiêm trọng, chỉ một tiếng rống lúc này, đã làm cho nội tạng của bọn họ nhộn nhạo, hai tai đau nhức. Nếu không phải cố nhịn, thì đã phun ra một ngụm máu rồi.

.....

Kỵ Sĩ Khải Huyền War nhếch miệng lên, nhìn về phía bầu trời bên phải, Hắc Long Kirgu Lordren đang bay lơ lửng giữa không trung, mỗi lần nó đập cánh, đều làm cho cây cối bên dưới chao đảo.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War nói:

- Lại là lũ Rồng các ngươi. Không thấy phiền sao?

Hắc Long Kirgu Lordren khàn khàn nói:

- Nếu ngươi rút khỏi khu Civic, thì ta sẽ không tìm đến ngươi.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War khinh thường nói:

- Để Nagura đến đây nói chuyện, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Hắc Long Kirgu Lordren tức giận gầm lên:

- Muốn chết.

Cùng lúc, thân thể nó lao về phía Kỵ Sĩ Khải Huyền War. Đặc điểm của Hắc Long là sức mạnh lớn, phòng thủ mạnh, khả năng cận chiến khủng bố, chúng không giỏi về dùng phép thuật như Hỏa Long, Băng Long, Thủy Long,....

Kỵ Sĩ Khải Huyền War khinh thường:

- Với ngươi, ta không cần kiếm

Thanh kiếm to lớn của Kỵ Sĩ Khải Huyền War như biến mất khỏi thế gian, cánh tay trái mang theo bao tay sắt khổng lồ đâm về phía Hắc Long Kirgu Lordren.

Hắc Long Kirgu Lordren cũng dùng đôi vuốt trước cơ bắp của mình, vồ về phía Kỵ Sĩ Khải Huyền War.

Bành.

Rống.

Hắc Long Kirgu Lordren gầm lên một tiếng đau đớn, ngực nó bị đôi bao tay đỏ như lửa kia đâm trúng, thân hình nó bay ngược về sau, va vào một ngọn núi gần đó.

Cũng may là hai con quái vật này chiến đấu cũng không gần năm người Hoàng Tử Bernat Nero, nếu không thì thảm.

Phần lân giáp trước ngực Hắc Long Kirgu Lordren giống như bị bàn ủi ủi qua.

Lớp vảy giáp của Hắc Long có phần giống như giáp Kim Loại, lúc này, nó như bị một thứ cực nóng chạm vào, có không ít chỗ bị phá hủy, chảy ra thành kim loại lỏng.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War nhảy xuống khỏi lưng chiến mã. Nhếch mép nói:

- Xuống ngựa, chiến đấu mới thoải mái được.

Vút.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War khẽ lấy đà, nhún chân mạnh, thân hình to lớn của hắn bật cao lên, lao về phía Hắc Long Kirgu Lordren. Hai tay hắn nắm lấy hai bộ vuốt sắc của nó, dùng sức bóp mạnh.

Rắc. Rắc.

Hai tiếng xương gãy vụn vang lên, Hắc Long Kirgu Lordren quả thật cảm thấy từ thân đang tới gần, bộ vuốt trước của nó đã bị bóp nát.

Máu Rồng rơi xuống đất, phát ra tiếng xèo xèo. Chạm vào nơi nào, chỗ đó thành dung nham.

Phốc.

Một cái cánh của Hắc Long Kirgu Lordren bị Kỵ Sĩ Khải Huyền War xé rách. Tay trái hắn túm lấy đầu Hắc Long Kirgu Lordren, trong miệng thì thầm:

- Tạm biệt!

Phốc.

Xương sọ vỡ toang. Máu đỏ, óc trắng bắn ra ngoài, văng đầy người Kỵ Sĩ Khải Huyền War.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War nhảy xuống khỏi cơ thể Hắc Long Kirgu Lordren. Cười khinh thường nói:

- Muốn dùng linh hồn rời đi? Trò mèo.

Đôi mắt của Kỵ Sĩ Khải Huyền War lấp lóe phát sáng đỏ rực. Không khí, cây cối, đất đá xung quanh hắn như bị đun sôi lên.

Một cái bóng Ròng mồi vang lên tiếng la hét thảm thiết, rồi cũng biến mất.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War nhảy lên chiến mã rồi đi.

.....

Lúc này, trong hốc đá nơi đoàn người Hoàng Tử Bernat Nero trốn, tất cả đều đã ngất xỉu khi Kỵ Sĩ Khải Huyền War giết chết linh hồn Hắc Long Kirgu Lordren bằng đôi mắt màu đỏ. Chỉ còn một người tỉnh táo, đó chính là nữ tu sĩ Rowan Valerien.

Khi lực lượng khủng bố từ cơ thể Kỵ Sĩ Khải Huyền War phát ra, mọi người đều không chịu nổi áp lực, chỉ có Rowan Valerien tỉnh táo nhờ vào hình xăm ba mươi ngày mới hiện lên một lần kia.

Nhưng kể từ ngày nàng rời đi ngôi đền của Quang Minh Giáo Hội, thì hình xăm mặt trắng khuyết đó cũng không biến mất nữa. Lúc này, nó khẽ phát ra một luồng năng lượng, tạo thành vòng bảo vệ cho Rowan Valerien.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Cứu viện

Phía bắc Yriel Đại Lục, khu Seval.

Phía tây Thung Lũng Ngọc.

- Thống Soái Gelatin, có một số lượng lớn nạn dân đang chạy về phía Thung Lũng Ngọc.

Một binh sĩ tình báo cười chiến mã, vội vàng lao về phía Tony Gelatin bẩm báo.

Tony Gelatin trầm giọng hỏi:

- Khoảng bao nhiêu người?

Trọng Kỵ Binh kia trả lời:

- Khoảng bốn nghìn người ạ, ngoài ra họ còn có một trăm binh sĩ ra sức bảo vệ khỏi lũ Dread.

Tony Gelatin hỏi vội:

- Bọn họ bị Dread đuổi giết? Số lượng Dread thế nào?
- Số lượng Dread khá nhiều, vào khoảng hai mươi nghìn con.

Dread rất yếu, một con Dread bình thường so với người Nerz trưởng thành còn yếu hơn. Có điều, chúng đáng sợ ở chỗ không có lý trí, điên cuồng tấn công. Muốn Dread chết cũng rất đơn giản, một là đánh vào phần đầu, hai là phần trái tim. Nếu như một người đã chết biến thành Dread mà không có đầu? Thì tất nhiên là đập vỡ ngực nó ra, là chết.

Mặc dù yếu, nhưng chúng có số lượng lớn hơn những nạn dân kia nhiều.

Tony Gelatin không chần chờ nữa, hắn biết, nếu còn chần chờ, những người dân kia rất có thể sẽ bị đám Dread giết sạch. Hắn nâng thanh thiết kích, chỉ về hướng tây nói:

- Tiến lên.

Sau lưng Tony Gelatin, là hai nghìn năm trăm Trọng Kỵ Binh tinh nhuệ.

Năm nghìn Trọng Kỵ Binh trong cuộc "kháng chiến chống Dread" này được chia ra làm hai đội, mỗi đội hai nghìn năm trăm binh sĩ. Đội một do Tony

Gelatin dẫn đầu, đội hai do Titus Septim dẫn đầu.

Thời gian này, tổng cộng mười lăm nghìn Trọng Kỵ Binh, Cung Kỵ Binh, Kinh Kỵ Binh được chia đều làm sáu đội. Những đội Kỵ Binh này có nhiệm vụ thanh lý những đoàn Dread bên ngoài tường thành khoảng cách từ mười đến hai mươi Kilomet. Ngoài ra, bọn họ còn phải cứu giúp những nạn dân đang di chuyển về Thị Trấn Markham

Binh sĩ Thị Trấn Markham chủ yếu hoạt động ở hai khu bên ngoài Thung Lũng Ngọc và Thị Trấn Markham

Còn khu vực bên ngoài Rừng Villiant, đã có một trăm bảy mươi nghìn thành viên Bang Hội Shadow lo liệu, so với Người Bán Địa, thì Người Chơi lại càng sung sức hơn khi gặp được Dread.

Cùng cấp bậc, Dread chỉ mạnh bằng một phần mười quái thường, nhưng kinh nghiệm lại nhiều gấp đôi. Lợi lộc như vậy, bọn họ làm gì mà bỏ qua được.

Cả đám nhìn thấy Dread mà cứ như thấy gái xinh, điên cuồng lao đến xâu xé. Cũng không biết ai mới là Dread nữa. Mà như vậy cũng tốt, mấy người của Bang Hội Shadow này càng mạnh, thì lực lượng của Thị Trấn Markham càng nhiều. Thời hạn hợp tác với gia tộc Rockefeller vẫn còn một năm chín tháng, trong thời gian đó, Bang Hội Shadow chính là của Trần Văn Lâm

....

Bốn nghìn nạn dân đang tiến về Thung Lũng Ngọc, trong khi đó thì một trăm binh sĩ Bộ Binh ở phía sau ra sức cản đàn Dread khổng lồ đang tràn tới.

- Tướng quân Klarn, bao giờ chúng ta mới đến được Thị Trấn Markham a, mọi người sắp không chịu nổi nữa rồi.

Todric Klarn, một vị Tướng Quân khá nổi danh tại Thị Trấn Xerven.

Thị Trấn Xerven tính ra cũng là một thế lực khá mạnh, nằm khá sát biên giới phía tây, giáp với khu Hoorfell.

Mấy ngày trước, Thị Trấn Xerven bị gần ba triệu con Dread tấn công, dẫn đến thất thủ.

Từ một Thị Trấn gần một trăm nghìn người, tứ tán khắp nơi. Chia ra làm vô số đội ngũ chạy trốn đến các vùng xung quanh, với hi vọng cứu sống bản thân.

Đội ngũ bốn nghìn nạn dân, cùng một trăm binh sĩ này chính là một trong số rất nhiều đội ngũ chạy trốn kia.

Todric Klarn chính là người lãnh đạo của đội ngũ này, hắn quyết định chạy về phía đông, tiến về Thị Trấn Markham của Hầu Tước Jake Markham. Cuộc chiến với Vương Quốc Thrink, hắn vẫn luôn hâm mộ Trần Văn Lâm, nên khi dẫn người chạy đi, hắn ngay lập tức nghĩ đến Thị Trấn Markham.

Khoảng cách giữa hai bên thật sự cũng không quá xa, đi bộ mất khoảng mười hai mươi ba ngày gì đó. Nếu dùng tốc độ nhanh hơn một chút, thì chỉ mất tầm mười ngày.

Lúc này, sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight cũng đã diễn ra được hai tuần.

Todric Klarn trầm trọng nói:

- Mọi người cố thêm một chút, đợi khi người dân chạy xa ra khỏi đám Dread kia được khoảng năm trăm mét, thì chúng ta ngừng chiến đấu. Ta nghe nói Hầu Tước Jake Markham có phái quân ra ngoài, thường xuyên trợ giúp các nhóm nạn dân. Chắc là họ cũng sắp tới rồi.

Bốn nghìn người dân chạy trước, còn bọn họ ra sức ngăn cản Dread.

Tính ra mà nói, đám một trăm binh sĩ này cũng rất tinh nhuệ, chiến đấu vô cùng có thứ tự, hình thành trận hình hỗ trợ nhau.

Nhưng có điều, số lượng Dread quá lớn, bọn họ chống đỡ rất chật vật.

- A.

Một tiếng hét thảm vang lên, một binh sĩ khẽ sơ hở, ngay lập tức bị hơn mười con Dread bu vào, dùng sức xé xác binh sĩ kia ra làm mấy phần. Chúng cũng không phải Zombie, không ăn thịt người sống, nhưng có sở thích xé xác nạn nhân.

Trận hình khá hoàn hảo, nhưng một người bị giết, dẫn đến trận hình rối loạn.

Một người, hai người, ba người,....

Dần dần, chỉ trong vài phút, đã có hơn năm mươi binh sĩ bị Dread giết hại.

- Tướng Quân Klarn, chúng ta làm gì bây giờ.

Todric Klarn cắn chặt răng ra lệnh:

- Cố thêm một chút, rồi mở đường máu chạy.

Nhưng mà gần như đã muộn, năm mươi người còn lại bị đám Dread vây lại, muốn phá vòng vây chạy đi là điều không thể nào.

Todric Klarn cũng cảm thấy tuyệt vọng, nhưng mà liếc nhìn lên phía ngọn đồi phía đông, thấy bốn nghìn người dân đã chạy được khá xa, hắn cũng cảm thấy thỏa mãn. Thanh kiếm nặng sắc bén trong tay hắn liên tục vung vẩy, mỗi chém đều có thể dễ dàng chém rớt đầu một con Dread, độ chính xác cực kỳ cao. Hắn gầm lên giận dữ:

- Mọi người, liều mạng

Những người còn lại cũng liều mạng chém giết, bọn họ biết bây giờ muốn chạy cũng không kịp nữa rồi.

- Chết!
- Trọng Kỵ Binh, xung kích!
- Xung kích!

Bỗng nhiên, một tiếng gầm vang dội từ phía đông vang lên.

Lúc này, Tony Gelatin dẫn theo hai nghìn năm trăm Trọng Kỵ Binh lao xuống, nhắm thẳng vào đàn Dread hai mươi nghìn con.

Tony Gelatin vùng thiết kích ra, trong miệng hét lớn:

- Chết.

Một đòn này, không đơn giản là chém đứt đầu, mà một đòn chém đứt đôi xác ba con Dread, lực lượng vô cùng khủng khiếp.

Dread bình thường so với lính tinh nhuệ như Trọng Kỵ Binh, quả thật đúng là mang gà ra so sánh với phượng.

Tony Gelatin vẫn nghe rõ lời dặn của Trần Văn Lâm, đó chính là giết càng nhiều Dread càng tốt. Nên hắn để năm trăm Trọng Kỵ Binh xé rách lớp Dread, tiến vào bên trong cứu giúp năm mươi người Todric Klarn. Còn bản thân hắn và hai nghìn Trọng Kỵ Binh còn lại, tiến hành bao vây tiêu diệt hết đám Dread này.

Đối với những binh sĩ kia, Tony Gelatin cũng rất khâm phục tinh thần chiến đấu của bọn họ. Chỉ dùng một trăm người, mà dám ở lại cản đường hai mươi nghìn con Dread, để cho người dân có thể chạy trốn được. Tinh thần chiến đấu này, cần được phát huy và tán dương.

Còn về phần tại sao Trần Văn Lâm lại ra lệnh cho binh sĩ của mình giết càng nhiều Dread càng tốt? Đơn giản là vì tăng cấp cho hắn a.

Hiện tại, tổng lượng kinh nghiệm kiếm được từ binh sĩ Thị Trấn Markham khi tiến hành chém giết, có sáu mươi tám phần trăm thuộc về Trần Văn Lâm, ba mươi phần trăm thuộc về Bùi Phương Thảo, còn hai phần trăm là cho Mina Rockefeller.

Chỉ hai tuần sau khi sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight bắt đầu, Trần Văn Lâm đã đạt cấp bảy mươi sáu. Bùi Phương Thảo cũng tiến cấp thần tốc, từ hạng bốn trong Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật, nâng đã tiến lên vị trí thứ hai, cấp sáu mươi ba. Còn Mina Rockefeller, nhận hơi ít một chút, nhưng cũng vào được hai mươi vị trí đầu, cấp năm mươi tư.

Sự kiện này mặc dù tràn đầy nguy cơ, bất cứ lúc nào Thị Trấn Markham cũng có thể bị diệt vong. Nhưng lại là thời điểm lên cấp rất tốt.

Bốn gã Kỵ Sĩ Khai Huyền, bảy con Ác Quỷ Địa Ngục. Mà cũng không cần đến mấy nhân vật này xuất hiện, chỉ cần một vài con Boss cấp thấp hơn bọn chúng một chút, là cũng đủ cho Thị Trấn Markham ăn đủ rồi.

Mười ba con Boss khủng, vậy thì số lượng Boss nhỏ, lính chủ, đầu lĩnh, đầu mục, tinh anh, vân vân. Khỏi cần nghĩ cũng biết là nhiều vô số.

Agatha Maskin từng kể, tại lăng mộ mà Dulcie Maris tìm được, có một con Dread cấp Oblivions trong đó. Đã bị mấy vị Phó Hội Trưởng liên thủ tiêu diệt. Có điều nó cũng không phải là một trong mười ba con Boss kia. Nếu như mỗi lăng mộ đều có một con cấp Oblivions kiểu đó, thì đúng là không ổn.

Không đâu xa, ngay tại dãy Golden Mountain, có một lăng mộ như thế.

Tăng cấp, tăng nhanh cấp của bản thân, mới có thể vượt qua được sự kiện lúc này.

Hai nghìn Trọng Kỵ Binh tiến hành bao vây đám Dread lại. Với kỹ năng dùng thương điều luyện, những binh sĩ tinh nhuệ này múa thương máy, đầu thương sắc nhọn đâm ra như mưa. Mỗi lần đều chuẩn xác xuyên thủng sọ não, hoặc lồng ngực của Dread.

Những mũi thương dài năm mét, có thể làm cho đám Dread này chết, mà không kịp bu lại gần.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Ngư dân và bầy cá

Todric Klam nhìn thấy một đoàn Thiết Giáp Kỵ Binh xé toang đội ngũ Dread, giết hết lũ Dread trên đường, đang mở một lối đi đến chỗ bọn họ.

Todric Klam lấy lại được hi vọng sống sót, dùng sức chém giết mấy con Dread xung quanh, đồng thời hét lớn:

- Mọi người, cố thêm một chút, cứu viện đến rồi.

Không cần Todric Klam nhắc, những binh sĩ còn lại cũng biết được, binh sĩ của Thị Trấn Markham đã đến.

Những Trọng Kỵ Binh kia chỉ mất không đến hai phút, đã giết ra một đường máu, đến được chỗ năm mươi người Todric Klam. Một Trọng Kỵ Binh hét lớn:

- Mau lên chiến mã, chúng ta đưa các người ra ngoài.

Những Trọng Kỵ Binh kia để mặc cho đám người Todric Klam trèo lên chiến mã, trong thời gian đó, bọn họ cũng không rảnh rỗi, dùng trường thương thanh lý những con Dread đang có ý định xông lại gần.

Khi đám người Todric Klam đã trèo lên lưng chiến mã, người Trọng Kỵ Binh lúc nãy hét lớn:

- Giết ra ngoài, hội họp cùng Thống Soái Gelatin.
- Giết.
- Giết.

Lại một đường máu giết ra, những Trọng Kỵ Binh này đưa năm mươi người Todric Klam ra ngoài, ra lệnh họ xuống chiến mã, rồi tiếp tục quay lại chiến đấu.

Tình cảnh hiện tại, cảm giác đám Dread giống như một bầy cá lớn, còn Trọng Kỵ Binh giống như những ngư dân, họ bao vây xung quanh đàn "cá", và dùng trường thương tiêu diệt bất cứ con "cá" nào có ý định chạy ra ngoài.

Vòng bao vây dần dần khép lại, số lượng Dread ít dần ít dần, cho đến khi không còn một con nào.

Todric Klam đứng cách đó tầm một trăm mét, hít một hơi sâu nói:

- Quả là Trọng Kỵ Binh của Hầu Tước Jake Markham trong truyền thuyết. Vô địch chiến trường a.

Mấy binh sĩ xung quanh cũng gật đầu tán thành, có người nói:

- Bọn họ thật sự quá mạnh, chắc chỉ cần mười người, cũng đủ giết một trăm người chúng ta rồi.

Trọng Kỵ Binh Thị Trấn Markham, hay Trọng Kỵ Binh của Hầu Tước Jake Markham, là một đội Thiết Giáp Kỵ Binh vô cùng nổi tiếng. Từ cuộc chiến với Vương Quốc Thrink, đội Thiết Giáp Kỵ Binh này giương như đã được đồn lên thành Thánh Kỵ Sĩ trong truyền thuyết.

Mỗi người, đều có sức chiến đấu vô cùng kinh khủng.

Cho dù là Todric Klam, bản thân vốn là Tướng Quân của Thị Trấn Xerven, nhưng lại không dám chắc rằng, mình có thể chịu nổi sự vây công của hai Trọng Kỵ Binh Thị Trấn Markham. Nhất là sau khi quan sát trận đồ sát hai mươi nghìn Dread vừa rồi, hẳn lại càng khẳng định ý nghĩ đó.

Có lẽ không cần đến hai Trọng Kỵ Binh. Nếu như chiến đấu trên lưng chiến mã, thì chỉ cần một người thôi, cũng làm cho một vị Tướng Quân như Todric Klam phải tổn công sức rồi.

Mặc dù chiến đấu trên chiến mã, không phải là điểm mạnh của Todric Klam. Nhưng chỉ cần nói như thế, cũng đủ biết Trọng Kỵ Binh mạnh thế nào. Mỗi người trong số họ, nếu không phải là hoạt động trong đội ngũ Trọng Kỵ Binh, thì đều có thể trở thành tướng lĩnh của một đội quân.

Tại Thị Trấn Markham, được vào ba đội Trọng Kỵ Binh, Hắc Giáp Binh và Trường Cung Binh, chính là niềm vinh hạnh của mỗi binh sĩ. Phải là những người có năng lực, tài năng thật sự, mới được chọn vào ba đội quân trên.

Hai đội Hắc Giáp Binh và Trường Cung Binh chưa nổi tiếng như Trọng Kỵ Binh, nhưng một khi để họ xuất hiện, thì sẽ là Trọng Kỵ phiên bản Bộ Binh và Cung Binh. Vô địch chiến trường.

Thật ra thì mỗi Trọng Kỵ Binh, đều được Trần Văn Lâm trang bị theo kiểu của những Kỵ Sĩ quý tộc thời Trung Cổ của Lục Địa Cổ trên Thiên Tinh. Trang bị tầm xa, tầm gần đều đầy đủ. Giáp thì chả khác gì một cỗ xe tank.

Còn về kỹ năng chiến đấu?

Các Trọng Kỵ Binh không được đào tạo bài bản như những thanh niên quý tộc kia, họ chỉ được đào tạo một tháng trước khi chính thức gia nhập chiến trường. Nhưng một tháng đó, thật sự là một tháng rèn luyện cấp bậc địa ngục. Chỉ một tháng thôi, từ một binh sĩ bình thường, có thể thay đổi hoàn toàn.

Sau đó, những người mới được đào tạo này sẽ được đi cùng đội Trọng Kỵ Binh dày dặn kinh nghiệm, chiến đấu liên tục. Từ chiến đấu để bổ sung kỹ

năng, chính là cách nhanh nhất, và cũng tàn khốc nhất.

Ai chịu đựng được, thì sẽ chính thức trở thành Trọng Kỵ Binh.

Ai không chịu được? Chết trên chiến trường.

Trần Văn Lâm không có thời gian để đào tạo binh sĩ, hắn không rảnh đến vài năm như thế. Nên hắn dùng cách đơn giản nhất, hiệu quả nhất, nhưng cũng tàn nhẫn nhất để đào tạo ra được đội quân hùng mạnh như hiện tại.

Tony Gelatin kết thúc chiến đấu, dẫn quân đến chỗ Todric Klam đang đợi. Ján nhảy xuống khỏi lưng chiến mã, khen ngợi nói:

- Vị Tướng Quân này, làm tốt lắm, ta rất khâm phục tinh thần chiến đấu của cậu.

Todric Klam rất trẻ, hiện tại hắn mới chỉ mười chín tuổi, có dũng khí, khả năng chiến đấu xuất sắc như vậy, đáng để bồi dưỡng.

Todric Klam hơi có chút ngại ngùng nói:

- Ta còn kém xa các ngài nhiều.

Đây là sự thật, Todric Klam mặc dù giỏi, nhưng cũng chỉ hơn một Trọng Kỵ Binh một chút mà thôi.

Tony Gelatin vỗ vai Todric Klam nói:

- Được rồi, ta khen thật đó, không cần khiêm tốn. Hiện tại cậu cứ mang người dân của mình về Thung Lũng Ngọc, ở đó sẽ có người tiếp đón cậu. Sau đó, cậu đến Thị Trấn Markham tìm một gã tên là Farengar von Chopin, hơi lùn một chút. Ha ha. Ta bảo đảm, không lâu sau cậu sẽ có biên đội lớn.

Todric Klam hỏi:

- Vị Tướng Quân này, ngài tên gì? Mà ngài không trở về cùng chúng ta sao?

Tony Gelatin nói:

- Ta gọi Tony Gelatin. Hiện tại ta cần đi làm nhiệm vụ tiếp, từ chỗ này trở đi, các cậu an toàn rồi, không cần lo lắng.

Todric Klam kinh ngạc, sững sờ hỏi:

- Ngài là Tony Gelatin?

Tony Gelatin gật đầu:

- Không sai được. Được rồi, nhớ tìm gã Farengar von Chopin kia. Ta phải đi tiếp.

Tony Gelatin nhảy lên chiến mã, lớn giọng hét:

- Trọng Kỵ Binh, tiến về phía nam.

Hí hí hí.

Rầm rập.

Tony Gelatin, cái tên này mặc dù không nổi bằng Hầu Tước Jake Markham, nhưng cũng rất nổi danh. Mãnh tướng thống lĩnh đội Trọng Kỵ Binh Thị Trấn Markham. Một chiến thần thật sự trên chiến trường.

.....

Tony Gelatin có ý đề Todric Klam đến gặp Farengar von Chopin, cũng vì tìm cho đội Hắc Giáp Binh một mãnh tướng thực thụ.

Đội Hắc Giáp Binh rất mạnh, nhưng lại không có mãnh tướng vượt trội kiểu như Tony Gelatin hay Titus Septim. Todric Klam còn trẻ, nhưng đã tài giỏi như vậy, rất hợp để bồi dưỡng trở thành mãnh tướng cho Hắc Giáp Binh.

Còn về phần Trường Cung Binh? Tony Gelatin không dám tìm a. Mụ Alisia Garnett kia nhìn vậy thôi, chứ cực kỳ hung hãn, hơn nữa mụ ta cũng có khả năng chiến đấu rất kinh khủng, chỉ là ít khi ra tay thôi. Lắm chuyện xen vào đội quân cục cưng của mụ, có khi ăn một tên vào móng lúc nào không hay.

Ăn một lần rồi, nên Tony Gelatin nhớ cả đời a. Cái cảm giác ngồi bệ xí không được, nằm ngửa không được, quả thật là ám ảnh đến tận linh hồn.

Tony Gelatin rời đi, đúng là có nhiệm vụ, ở phía nam có thêm năm trăm cư dân đang chạy về phía Thị Trấn Markham, mặc dù không có Dread đuổi theo, nhưng hắn phải qua đó trợ giúp, rà soát xung quanh, bảo đảm đảm an toàn cho những người dân muốn đến Thị Trấn Markham.

Lãnh Chúa đã dẫn, thu hút nạn dân chính là cách nhanh nhất, để tăng lên thực lực của Thị Trấn Markham. Việc trợ giúp nạn dân an toàn đến được Thị Trấn Markham, không được phớt lờ.

Hiện tại Trần Văn Lâm chỉ cho binh sĩ kiểm soát tầm hai mươi Kilomet xung quanh lãnh địa, nhưng sau này, hắn muốn mở rộng hơn nữa. Nếu như sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight này kết thúc êm đẹp, thì cũng là lúc hắn bành trướng lãnh địa, chuẩn bị binh lực nam tiến.

Tại sao nam tiến? Mà không phải là tiếp tục chiếm những khu vực khác trong Vương Quốc White Wing.

Vì hắn và Quốc Vương Florentino Septim không có mâu thuẫn gì ở thời điểm hiện tại, một khi bành trướng lãnh địa quá lớn, thì mâu thuẫn sẽ xuất hiện. Hai bên cùng là người của hội Guardian, thật sự mà nói thì Quốc Vương Florentino Septim và hắn cũng khá hợp tính nhau. Không việc gì phải tạo ra mâu thuẫn cả.

Nên Trần Văn Lâm mới chỉ mũi giáo về phía nam, khu Civic.

Chỗ này hiện tại vô cùng loạn.

Bây Vương Quốc mới thành lập chiến đấu liên tục, rồi Dread, tộc Night Elve tại khu vực tây nam, phía nam là tộc Orc, phía tây bắc thì Light Elve ở khu Hoorfell cũng đang nhắm nhe tiến về khu Civic để hốt một mảnh đất. Chưa kể đến Liên Minh Hoa Bắc cũng nằm tại nơi này.

Có thể nói là loạn đến mức không kiểm soát được rồi.

Mà có Liên Minh Hoa Bắc ở đó, thì Trần Văn Lâm không ngại một đường nam tiến, dạy cho Liên Minh Hoa Bắc một bài học. Động vào hắn, cũng không phải dễ dàng như vậy.

(Haizz, xong chương này là bắt đầu ngồi thiết lập những thế lực tại khu Civic, lại ngồi nghĩ tên, mệt mỏi *)

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Tiến quân

Bùi Phương Thảo xem qua sổ sách, có chút nhíu mày nhìn trợ lý của mình hỏi:

- Làm sao ba ngày nay lại có nhiều nạn dân đến như vậy?

Ba ngày qua, quả thật có khá nhiều nạn dân gia nhập Thị Trấn Markham, mỗi ngày lên đến gần ba mươi nghìn người, quả thật là một con số không tưởng. Thật ra cũng không chỉ có Thị Trấn Markham, mà Thị Trấn Luxgish ở phía tây bắc, hay Thị Trấn Gursan ở phía bên kia dãy núi, cũng đều tiếp nhận rất nhiều nạn dân.

Cũng không phải Bùi Phương Thảo không muốn có nhiều nạn dân gia nhập Thị Trấn Markham, mà là bỗng nhiên số lượng tăng đột biến, chắc chắn có gì đó không bình thường. Làm người quản lý lãnh địa, bất cứ điều bất thường nào, đều phải điều tra rõ ràng, cho dù là tốt hay xấu.

Người trợ lý kia trả lời:

- Phó Trưởng Trấn, là thế này. Ở phía tây nam Thung Lũng Ngọc, có hai Thị Trấn và hơn bảy mươi Thôn đã bị Dread công phá, nên lượng người tràn về chỗ chúng ta, cùng với Thị Trấn Luxgish và Thị Trấn Gursen rất nhiều.

Bùi Phương Thảo sắc mặt hơi biến đổi, hai Thị Trấn và bảy mươi Thôn, đó không phải là số lượng nhỏ. Du di nhất, thì những cổ thế lực này hợp lại, cũng phải lên đến bảy tám trăm nghìn người là ít. Vậy mà nói diệt liền diệt, số lượng Dread kia cũng không nhỏ đâu.

Bùi Phương Thảo ra lệnh:

- Tìm một người thuộc những thế lực bị Dread diệt kia đến đây, ta có chuyện cần hỏi. Tìm người nào biết chuyện một chút.
- Tuân lệnh!

Bùi Phương Thảo nghĩ một chút, nói với một trợ lý khác:

- Báo tin này cho Lãnh Chúa, để Lãnh Chúa quyết định tiếp theo sẽ làm gì.

Hai Thị Trấn, bảy mươi Thôn. Số lượng Dread thậm chí có thể lên đến vài triệu, Thị Trấn Markham cần đưa ra quyết định, kế hoạch để đối phó đàn Dread này. Nếu không, khi để chúng tràn đến Thị Trấn Markham, thì rắc rối to.

.....

Không lâu sau, Trần Văn Lâm ra lệnh cho người tiến đến Thị Trấn Luxgish để bàn chuyện, còn về phần Thị Trấn Gursen, thì hắn nhờ Agatha Maskin điều một Dragon Slayer đến đưa tin.

Tính ra, Thị Trấn Gursen nằm ngay phía bắc Thị Trấn Markham, chỉ cách một dãy núi mà thôi. Theo đường chim bay, thì hai bên chỉ cách nhau khoảng bảy mươi Kilomet.

Chỉ có điều, dãy núi kia cũng quá cao và nguy hiểm, không phải là nơi mà con người có thể đi qua được. Nên thành ra muốn đi từ Thị Trấn Markham đến Thị Trấn Gursen cần phải đi vòng qua cả dãy núi, khoảng cách cũng không gần, vào khoảng một nghìn Kilomet.

Cho dù dùng ngựa để di chuyển, cũng rất tốn thời gian, nên Trần Văn Lâm mới phải nhờ Agatha Maskin cho mượn Đại Bàng Không Lồ.

Lần này Trần Văn Lâm thật sự thấy có chút phiền toái. Theo thông tin điều tra được từ những người dân bên Thị Trấn Xerven chạy đến đây, số lượng Dread thật sự rất lớn. Vào khoảng bốn triệu con.

Hiện tại Thị Trấn Markham cho dù tăng trưởng nhanh chóng, thì dân số vẫn chưa đến bảy trăm nghìn người, chỉ bằng một phần sáu lượng Dread đó. Còn về phần quân đội, vẫn là một trăm nghìn binh sĩ, năm mươi nghìn thợ săn cùng dân binh.

Cho dù quân đội tinh nhuệ đến đâu, cũng khó lòng đánh thắng được số lượng Dread nhiều đến như vậy. Thêm một điều nữa cần cẩn thận, đó chính là Dread nhiều như vậy, rất có thể sẽ có những con Dread tinh anh hoặc đầu mục.

Dread thường thì không nói, nhưng Dread tinh anh thì không thua kém gì binh sĩ. Dread đầu mục thậm chí còn có trí khôn, đang dần tiến hóa trở thành một loài sinh vật mới.

Nên Trần Văn Lâm muốn hợp tác cùng Thị Trấn Luxgish và Thị Trấn Gursen để càn quét đám Dread này.

Trong ba Thị Trấn, thì Thị Trấn Markham vẫn là nơi có binh lực mạnh nhất, với một trăm nghìn binh sĩ, đủ thể loại binh chủng, có thể tác chiến trên nhiều loại địa hình. Đồng thời là thế lực mà binh sĩ được trang bị tinh nhuệ nhất.

Tiếp đến là Thị Trấn Gursen của gia tộc Gursen. Tính ra mà nói, trước khi Thị Trấn Markham điên cuồng khuếch binh, thì Thị Trấn Gursen là nơi có binh lực mạnh nhất, với tám mươi nghìn binh sĩ. Có điều, đa số đều là Bộ Binh và Cung Binh. Số lượng Kỵ Binh của Thị Trấn Gursen lúc trước chỉ vào khoảng một nghìn binh sĩ, hơn nữa một nghìn Kỵ Binh này vốn không để chiến đấu, mà là thám báo, đưa tin, trinh sát, vân vân.

Hiện tại Dread xuất hiện quá nhiều, Thị Trấn Gursen mới mở rộng Kỵ Binh lên mười nghìn người, tăng lượng binh sĩ lên chín mươi nghìn.

Còn về phần Thị Trấn Luxgish, hoàn toàn ngược lại đối với Thị Trấn Gursen. Do bản thân gia tộc nuôi rất nhiều chiến mã, nên năm mươi nghìn binh sĩ của họ hiện tại có tới bốn mươi nghìn Kỵ Binh, mười nghìn binh sĩ còn lại là Bộ Binh. Nếu tính thêm mười nghìn binh sĩ Vương Quốc White Wing thường trú, thì tổng cộng là sáu mươi nghìn binh sĩ.

Ba Thị Trấn nếu thành lập liên minh, thì tổng cộng là hai trăm năm mươi nghìn binh sĩ. Có lẽ sẽ đấu lại được đội quân bốn triệu con Dread kia.

Trần Văn Lâm còn nói cho Bùi Phương Thảo bắt đầu lệnh trưng binh, lần này, ít nhất phải kiếm được thêm năm mươi nghìn binh sĩ nữa, phải huấn luyện những người này thật kỹ, để đề phòng bất trắc.

Lần càn quét Dread này, không biết sẽ chết bao nhiêu người, nếu chết nhiều, thì sẽ có đám tân binh kia bổ sung, không đến mức luống cuống tay chân khi thiệt hại quá nhiều binh sĩ.

.....

Ba ngày sau, Trần Văn Lâm cùng Agatha Maskin cưỡi Đại Bàng Không Lồ tiến đến Thị Trấn Luxgish để chuẩn bị cho cuộc hội họp.

Đồng thời, ngoại trừ đội Xe Đạp Thành không có khả năng tham gia trận chiến lần này. Còn lại tất cả các đội, đều tiến về hướng tây nam, chuẩn bị cho cuộc chạm trán với Dread bất cứ lúc nào.

Nhiệm vụ phòng thủ và bảo vệ lãnh địa, sẽ được giao lại cho thợ săn, dân binh và thành viên Bang Hội Shadow.

Năm nghìn Trọng Kỵ Binh, năm nghìn Khinh Kỵ Binh, năm nghìn Cung Kỵ Binh, hai nghìn năm trăm Thiết Tượng Thần Binh, một nghìn chiến xa. Tổng cộng hai mươi lăm nghìn Kỵ Binh dẫn đầu tiến về hướng tây nam.

Phía sau lưng là các đội như Trường Cung Binh, Trường Thương Binh, Thuần Binh, Hắc Giáp Binh,.....

Đội quân gần một trăm nghìn người, nối đuôi nhau.

Trần Văn Lâm cũng không chắc lần hội họp này có thể kêu gọi được hai thế lực Thị Trấn Gursen và Thị Trấn Luxgish tham gia cuộc chiến. Bọn họ còn có gia tộc phía sau, lại không phải kiểu thế lực quanh năm suốt tháng, chiến đấu không ngừng nghỉ như Thị Trấn Markham. Để họ phái quân cùng Thị Trấn Markham đối phó bốn triệu Dread, thậm chí là nhiều hơn, chưa chắc bọn họ đã đồng ý.

Những gia tộc lâu đời này thường rất bảo thủ, thường xuyên lựa chọn cách bị động để xử lý tình huống khó khăn.

Nên hẳn mới phải để quân đội của Thị Trấn Markham tiến về khu vực chiến đấu, thành lập phòng tuyến trước. Một khi hợp tác không thành, vậy thì Thị Trấn Markham sẽ phải tự mình lo liệu

.....

Thị Trần Luxgish, cũng khá lâu rồi, Trần Văn Lâm mới lại đến đây, Thị Trần Luxgish mặc dù hiện tại yếu hơn Thị Trần Markham, nhưng gốc gác của bọn họ vẫn sâu hơn.

Cho dù Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo áp dụng rất nhiều phương thức hiện đại vào quản lý lãnh địa, phát triển Thị Trường Giao Dịch. Thì Thị Trường Giao Dịch của Thị Trần Markham vẫn thua Thị Trường Giao Dịch của Thị Trần Luxgish một chút.

Ngoài ra, bãi chăn nuôi chiến mã của Thị Trần Markham hiện tại chỉ có hơn hai mươi nghìn con, muốn phát triển lên đến mấy triệu con như của Thị Trần Luxgish, quả thật không dễ dàng.

Dù sao thì Thị Trần Markham vẫn là một thế lực non trẻ, mặc dù điên cuồng phát triển, bành trướng, sử dụng vô số Vàng để nâng cao sức mạnh. Nhưng muốn sâu được như Thị Trần Luxgish hay Thị Trần Gursen thì cũng phải mất vài năm.

- Hầu Tước Jake Markham, cuối cùng ngài cũng đến a. Nghe nói có chuyện quan trọng, lão già này không dám chậm trễ, đến đây gặp ngài a.

Người chào hỏi là Lãnh Chúa Paul Gursen, một vị Tử Tước.

Paul Gursen đã khá già, phải hơn bảy mươi tuổi, nhưng vẫn còn khá cường tráng, có lẽ đây chính là đặc điểm của người Nerz. To con, cường tráng, mạnh mẽ. Đúng chất phụ nữ yêu thích a.

Trần Văn Lâm gật đầu chào:

- Tử Tước Gursen, thật xin lỗi, đã để ngài phải đợi. Lãnh Chúa Blade Luxgish, chúng ta lại gặp.

Lãnh Chúa Blade Luxgish gật đầu chào:

- Lãnh Chúa Jake Markham, mời vào. Chúng ta vào trong rồi nói. À, vị này là?

Trần Văn Lâm giới thiệu:

- Đây là Agatha Maskin, ừm...

Lãnh Chúa Blade Luxgish mặt hơi biến đổi. Agatha Maskin? Không phải là Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Bảy của hội Guardian, cũng là cấp trên của hắn sao? Quả nhiên là Nữ Thần Sắc Đẹp của hội Guardian.

Lãnh Chúa Blade Luxgish không dám nhìn nhiều, hơi khom người chào. Nhưng hắn cũng không dám thể hiện nhiều, để tránh việc thân phận của Agatha Maskin bị lộ.

Tử Tước Paul Gursen mặc dù hơi nghi ngờ thái độ của Blade Luxgish, nhưng cũng chỉ nghĩ rằng cô gái xinh đẹp kia là vợ, hoặc bạn gái của Lãnh Chúa Jake Markham. Cảm thấy Blade Luxgish kính trọng Jake Markham, nên cũng cung kính bạn gái của Jake Markham luôn.

Bốn người tiến vào phòng họp của Thị Trần Luxgish.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Tự thân

Trần Văn Lâm liếc nhìn hai người Blade Luxgish và Paul Gursen nói:

- Hai vị hắn cũng đã biết ta muốn cuộc họp này diễn ra vì mục đích gì rồi chứ?

Blade Luxgish gật đầu:

- Ân, ta cũng hiểu phần nào, từ nội dung trong thư, kèm thêm mấy ngày nay, số lượng nạn dân tiến đến quá nhiều. Hắn là có rất nhiều thế lực bị Dread phá hủy a.

Paul Gursen nói:

- Nhưng trong thư đề cập chưa rõ lắm, không biết Hầu Tước Jake Markham có thể nói rõ lại cho hai người chúng ta hiểu không?

Trần Văn Lâm lấy ra một tấm bản đồ khu Seval, rồi chỉ vào một điểm nằm ở phía tây nam Khu Seval, vùng gần với khu Hoorfell nói:

- Ở chỗ này, vào khoảng mười ngày trước, có hai Thị Trần và bảy mươi Thôn bị một đại quân Dread tiêu diệt.

Rồi Trần Văn Lâm chỉ vào một điểm khác, vẫn nằm ở phía tây nam khu Seval, nhưng cách biên giới một đoạn, hắn nói tiếp:

- Hiện tại, đại quân Dread kia đã đi đến chỗ này.

Trần Văn Lâm một lần nữa tiếp tục điểm lên bản đồ, nhưng lần này hắn dùng ba ngón tay, chỉ vào ba điểm khá gần nhau trên bản đồ nói:

- Ba chỗ này, chính là Thị Trấn Gursen, Thị Trấn Markham và Thị Trấn Luxgish.

Cuối cùng, Trần Văn Lâm chỉ vào một chỗ nằm gần như là ở giữa ba Thị Trấn, rồi nói:

- Mục tiêu của đại quân Dread kia, là điểm này. Chỗ này nằm ở phần cuối phía tây dãy núi lớn ngăn cách Thị Trấn Gursen và Thị Trấn Markham. Từ điểm này, đại quân Dread kia mất khoảng bốn ngày, để tiến tới bất kỳ một Thị Trấn nào.

Đơn giản, dễ hiểu và vô cùng trực quan. Trần Văn Lâm không muốn mất nhiều thời gian, chỉ khoảng năm ngày nữa, là đại quân bốn triệu con Dread kia sẽ đến điểm cuối cùng mà hắn chỉ. Nếu hai người này không xuất quân, thì hắn sẽ tự lo.

Hai người Blade Luxgish và Paul Gursen trầm mặc một chút. Qua những cử động của Trần Văn Lâm, bọn họ hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra.

Một đại quân Dread khổng lồ vừa tiêu diệt hai Thị Trấn, bảy mươi Thôn. Và mục tiêu tiếp theo của đại quân Dread này, chính là Thị Trấn Gursen, Thị Trấn Luxgish và Thị Trấn Markham.

Paul Gursen lên tiếng trước:

- Hầu Tước Jake Markham, đại quân Dread đó có bao nhiêu con?

Đây cũng là điều mà Blade Luxgish muốn biết.

Trần Văn Lâm sắc mặt nghiêm túc, giơ bốn ngón tay lên nói:

- Bốn triệu con. Ít nhất là bốn triệu con.

Hai người Blade Luxgish hít vào một hơi, trống ngực đập bịch bịch.

Bầu không khí vô cùng im lặng, có thể nghe rõ tiếng tim đập mạnh của bản thân.

Paul Gursen hỏi tiếp:

- Còn mấy ngày nữa, chúng sẽ đến nơi cuối cùng mà ngài chỉ?

Trần Văn Lâm nói:

- Theo tính toán, sẽ là năm ngày.

Trần Văn Lâm trầm giọng nói:

- Hai vị Tể Tước hẳn cũng hiểu rõ mục đích của cuộc họp lần này rồi chứ? Chúng ta là muốn bàn về cách đối phó đại quân Dread này.

Blade Luxgish hỏi:

- Lãnh Chúa Jake Markham, ngài hẳn là cũng đã suy nghĩ kỹ phương án đối phó rồi chứ?

Lãnh Chúa Paul Gursen cũng mong đợi nhìn Trần Văn Lâm. Ở đây ai chẳng biết vị Lãnh Chúa trẻ tuổi này chỉ dùng một kế sách, mà có thể đánh hạ được Ải Zare của Vương Quốc Think, làm cho Vương Quốc Think phải cúi đầu chịu thua trong trận chiến vừa rồi.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Thật ra kế sách cũng rất đơn giản.

Trần Văn Lâm chỉ vào một chỗ nằm ở phía tây nam Thung Lũng Ngọc của Thị Trấn Markham, cách khoảng một ngày đi đường nói:

- Nơi này địa hình vô cùng tốt để chúng ta có thể ngăn cản, thậm chí là tiêu diệt đại quân Dread kia.

Blade Luxgish tò mò hỏi:

- Nói thế nào?

Trần Văn Lâm nói:

- Đám Dread muốn đến chỗ ở giữa ba Thị Trấn của chúng ta, thì chúng chỉ có thể đi qua chỗ này. Mà địa hình nơi đó, một đầu cao một đầu thấp, giống kiểu sườn đồi, nhưng cũng khá là dốc. Chúng ta chỉ cần thiết lập hệ thống phòng ngự trên sườn đồi, rồi dùng những hệ thống phòng ngự để tiêu diệt đại quân Dread.

Paul Gursen hơi do dự nói:

- Ngài muốn là đã chiến a. Có điều, đối phó với đám Dread có số lượng vượt trội này, ta cảm thấy thủ thành chiến vẫn tốt hơn. Dù sao thì Dread chỉ có thể dùng cách chòng nhau lên, tạo thành núi Dread mới có thể trèo qua tường thành được. Thủ thành chiến vẫn thích hợp hơn.

Blade Luxgish cũng gật đầu đồng ý:

- Ta cũng nghĩ giống Lãnh Chúa Paul Gursen. Thủ thành chiến vẫn là cách tốt nhất.

Đúng là đám đầu óc bảo thủ a. Ai bảo ít quân hơn là phải dùng thủ thành chiến. Mặc dù không yêu thích Hoa Bắc Đế Quốc lắm, nhưng Trần Văn Lâm không thể không phục một nhân vật: Tôn Vũ - Tôn Tử.

Tôn Vũ phục vụ dưới trướng nước Ngô, Tôn Vũ từng ba lần đánh nước Sở, trong đó có một lần, Tôn Vũ chỉ dùng ba mươi nghìn Quân Ngô, mà đánh đến tận kinh thành nước Sở - lúc đó sở hữu hai trăm bảy mươi nghìn binh sĩ.

Lượng binh sĩ chỉ bằng một phần chín đối phương, nhưng lại chủ động tấn công, thậm chí là đánh đến nhà người ta.

Ít quân, không có nghĩa là yếu hơn, không có nghĩa là phải ở thế phòng thủ.

Nhưng nếu kể ra chiến tích của Tôn Vũ, thì hai người này sẽ hỏi Tôn Vũ là ai? Lúc đó hẳn cũng không biết phải tiếp tục thế nào. Còn biên chuyện, hẳn không rảnh ngồi biên chuyện để thuyết phục mấy người này.

Trần Văn Lâm đành phải nói:

- Nếu chúng ta dùng chiến thuật thủ thành chiến, thì ba Thị Trấn sẽ mất đi liên hệ, không thể hỗ trợ lẫn nhau. Nếu một bên nào bị chúng nhắm vào, điều động chủ lực, thì sẽ gặp nguy. Đám Dread này thực lực cũng không mạnh lắm, chủ động sẽ tốt hơn bị động.

Nói đến đây thôi, hẳn đến là tìm hợp tác, giảm bớt gánh nặng cho Thị Trấn Markham, chứ không phải đến để cầu xin.

Thật ra thì chủ động xuất chiến, cũng là một trong những tinh thần khi chiến đấu của người Đại Nam. Không bao giờ cúi đầu, không sợ chiến.

Paul Gursen liếc nhìn Blade Luxgish, gật đầu nhẹ một cái rồi nói:

- Hầu Tước Jake Markham, việc này chúng ta cần bàn bạc với người nhà kỹ hơn. Thế này đi, ba ngày sau, chúng ta sẽ cho ngài một câu trả lời thích đáng.

Blade Luxgish cũng nói:

- Ân, ta cũng có ý như Lãnh Chúa Paul Gursen. Ba ngày sau, chúng ta chắc chắn sẽ ra quyết định.

Trần Văn Lâm cũng không có gì thất vọng, gật đầu nói:

- Được, vậy ta đợi các vị.

Ba ngày sau sẽ có câu trả lời? Ha ha. Chỉ là nói qua loa, để đỡ làm Trần Văn Lâm hẳn bất mãn mà thôi.

Ba ngày sau, đại quân Dread đã đi qua chỗ mà Trần Văn Lâm muốn thiết lập hệ thống phòng thủ rồi. Mà từ Thị Trấn Luxgish, muốn đưa quân đến chỗ đó, lại cần thêm hai ngày nữa, khi đó thì đám Dread kia đã vào vị trí hết cả rồi, chủ động xuất quân gì nữa chứ.

Thị Trấn Gursen thì lại càng xa, bây giờ xuất quân ngay lập tức có khi vẫn không kịp, nói chi là ba ngày sau.

Hai người Trần Văn Lâm và Agatha Maskin trèo lên lưng Đại Bàng Không Lồ, Agatha Maskin quay đầu hỏi:

- Jake, chúng ta đến nơi sẽ lập hệ thống phòng ngự luôn chứ?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Ừm, xem ra chúng ta vẫn chỉ có thể dựa vào chính mình rồi.

.....

Lãnh Chúa Paul Gursen nhìn hai người Trần Văn Lâm rời đi, thờ dãi nói:

- Hi vọng Hầu Tước Jake Markham có thể thành công a.

Blade Luxgish nói:

- Có lẽ. Lãnh Chúa Jake Markham tài giỏi như vậy, hẳn là cũng có cách.

Paul Gursen gật gù nói:

- Được rồi, Lãnh Chúa Blade Luxgish không cần tiền, ta cũng cần về Thị Trấn Gursen để chuẩn bị cho việc phòng ngự nữa.
- Không tiền, ta cũng vậy.

Bọn họ làm sao không biết là Trần Văn Lâm biết thừa hai người bọn họ đang qua loa cho xong chuyện a. Ngay khi nghe đến việc đám Dread kia tiêu diệt hai Thị Trấn và bảy mươi Thôn, cả hai đều đã quyết định phòng thủ rồi.

Muốn để bọn họ chủ động xuất kích như Trần Văn Lâm, là điều không thể nào.

Nếu như Trần Văn Lâm có thể tự mình tiêu diệt đại quân bốn triệu con Dread kia. Như thế là tốt nhất, bọn họ có thể bớt nguy hiểm mà không thiệt hại gì.

.....

Trần Văn Lâm ngồi trên lưng Đại Bàng Không Lộ, khẽ ôm Agatha Maskin vào lòng nói:

- Hai người kia nghĩ cũng thật đẹp, phòng thủ, thật buồn cười.

Agatha Maskin thở dài nói:

- Thành trì của bọn họ nhỏ như vậy, nếu bị vây ở bên trong, thì khi hết lương thực, sẽ phải chịu chết a.

Nàng cũng có chút không đành lòng, nhưng nàng cũng không phải là loại người mềm lòng. Mấy người kia không trợ giúp, khi bọn họ gặp chuyện, thì tự chịu thôi.

Nàng là Dragon Slayer, nên cho dù là Rồng tấn công ở đâu, nàng cũng sẽ xuất hiện trợ giúp tiêu diệt. Nhưng Dragon Slayer là Dragon Slayer, không phải là Dread Slayer.

Lần này mạng Quân Đoàn Thứ Bảy của hội Guardian đến Thị Trấn Markham, cũng vì nàng lo nghĩ cho Trần Văn Lâm. Chứ thật ra Quân Đoàn Thứ Bảy tổn thất quá nhiều, không có nghĩa vụ bắt buộc phải tham gia diệt trừ Dread. Là tự nàng quyết định mà thôi.

Đám Dread kia có mục tiêu là Thị Trấn Markham, nên Trần Văn Lâm bắt buộc mới phải chủ động xuất quân tiêu diệt Dread.

Nên lần này coi như Trần Văn Lâm miễn phí diệt trừ Dread cho Thị Trấn Gursen và Thị Trấn Luxgish một lần.

Còn lần sau, hấn sẽ chuẩn bị khác, đám người kia sẽ phải tự lo liệu.

Thị Trấn Markham khác hai thế lực kia, cũng nhờ bức "Vạn Lý Trường Thành" mà Bùi Phương Thảo xây dựng để chống lại Hoa Bắc Đế Quốc, nên Trần Văn Lâm không phải lo gì việc sẽ thiếu lương thực khi bị Dread vây kín xung quanh.

Đất rộng như vậy, dư sức để trồng trọt lương thực.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Tiêu hao chiến

Khu vực mà Trần Văn Lâm lựa chọn để ngăn chặn đại quân Dread thật ra là một sườn dốc khá lớn, nằm cách Thung Lũng Ngọc cũng không xa lắm.

Hai bên sườn dốc này là hai sườn núi cao, độ dốc phải đến bảy tám tám mươi độ, người thường trèo lên còn khó, chứ đừng nói đến Dread vốn tay chân "lắm cằm".

Sườn dốc, hay thung lũng nghiêng này có độ rộng vào khoảng tám trăm mét, chiều dài tầm hai Kilomet, độ dốc khoảng ba mươi đến ba lăm độ.

Chỉ cần đứng ở trên thà đá lăn xuống, cũng đủ giết một đoàn Dread trên đường đá lăn.

Trần Văn Lâm cũng không để cho binh sĩ làm gì gọi là đào hầm chông.

Hầm chông mặc dù có khả năng giết người, bầy. Nhưng thật ra mục đích chủ yếu của nó là để làm hẹp đường đi, và đánh vào tâm lý của những binh sĩ còn sống.

Khi nhìn thấy đồng bạn mình rơi xuống hố, bị chông nhọn xuyên thủng khắp nơi, ai chả khủng hoảng. Từ đó họ phải cẩn thận di chuyển, làm giảm tốc độ tấn công.

Còn Dread thì không biết cái gì gọi là sợ, đào hầm chông? Chúng có thể dùng xác của những con Dread trước lấp đầy hầm chông, cho đến khi hầm chông hoàn toàn biết mất.

Trần Văn Lâm chủ yếu để các binh sĩ như Cung Binh tìm cách trèo lên trên vách núi hai bên, mặc dù hơi khó một chút, nhưng vẫn thành công.

Bộ Binh, nhất là Thuần Binh và Hắc Giáp Binh sẽ làm nhiệm vụ ngăn chặn tầm giữa sườn dốc, không để cho Dread vượt qua. Phía sau Bộ Binh là Pháo Binh.

Còn về phần Kỵ Binh, đã tiến ra bên ngoài, tìm cách tập kích, tiêu diệt những vùng bên ngoài của đại quân Dread.

Kỵ Binh vẫn thích hợp đã chiến hơn, nên Trần Văn Lâm không để cho Kỵ Binh phòng thủ.

Mặc dù số lượng Dread rất nhiều, nhưng chúng có tốc độ không cao, Kỵ Binh chỉ cần không để chúng bao vây lại và thường xuyên được tiếp tế lương thực, nước uống, thì có thể dùng tiêu hao chiến với bọn Dread ở ngoài sườn dốc.

Nhiệm vụ của Bộ Binh là giữ vững sườn dốc, không cho Dread vượt qua.

Cung Binh và Pháo Binh làm nhiệm vụ tiêu diệt từ xa.

Kỵ Binh sẽ chủ động tấn công.

.....

Mặc dù chuẩn bị rất kỹ càng, nhưng chênh lệch về số lượng quá nhiều, không phải đơn giản có thể bù đắp được.

Bây giờ qua, quân đội của Thị Trấn Markham lâm vào khó khăn.

Đám Dread căn bản không biết mệt, không cần ngủ nghỉ, tấn công bất kể ngày đêm, làm cho binh sĩ rất mệt mỏi.

Chúng dùng chiến thuật biến người tràn về sườn dốc, liên tục không ngừng.

Thậm chí xác chết của Dread còn chất đống thành một lớp cao hơn một mét tại con dốc này. Có lúc, số lượng xác chết quá nhiều, làm tắc nghẽn vùng chân sườn dốc. Cũng nhờ thế mà quân đội của Thị Trấn Markham được nghỉ ngơi trong chốc lát.

Đá lăn, gỗ lăn, Xe Bán Đá, Xe Nổ, Cung Binh liên tục tấn công, để giảm áp lực cho Bộ Binh.

Bộ Binh phải đối mặt trực tiếp với đại quân Dread này, áp lực là cực lớn.

Có nhiều lần, khi mà đội phòng thủ không phải là Thuần Binh hoặc Hắc Giáp Binh, tuyến phòng ngự đã suy yếu chút nữa sụp đổ.

Bây giờ chiến đấu, Thị Trấn Markham đã tiêu diệt gần hai triệu con Dread. Nhưng thiệt hại cũng không nhẹ.

Năm nghìn Hắc Giáp Binh, chết một nghìn người.

Mười nghìn Trường Thương Binh, chết hai nghìn người.

Mười nghìn Thuần Binh, chết ba nghìn người.

Năm nghìn Trường Thương Binh chết, chết toàn bộ.

Năm nghìn Phủ Binh, chết ba nghìn người.

Năm nghìn Mạch Dao Binh, chết toàn bộ.

Bốn mươi nghìn Bộ Binh, hiện tại đã thiệt hại phân nửa, chỉ còn lại hai mươi nghìn người.

Hai mươi nghìn người này cũng đang rất mệt mỏi sau bảy ngày chiến đấu liên tục, nhiều người thậm chí còn không nhắc nổi vũ khí lên.

Cũng may, Trần Văn Lâm đã để cho Thị Trấn Markham mang thêm mười nghìn tân binh đến để bổ sung, chỉ cần ngày mai là tới.

Mặc dù ở tuyến phòng thủ, Bộ Binh đang rất vất vả, nhưng bên ngoài cánh đồng, nhờ vào việc Dread cũng chết khá nhiều, làm cho Kỵ Binh tấn công ít có kỷ hơn.

Trọng Kỵ Binh, Thiết Tượng Thần Binh, Chiến Xa là ba loại binh chủng có lực sát thương vô cùng lớn, khả năng xung trận mạnh mẽ. Mỗi lần ba đội này đảo qua đại quân Dread một vòng, số lượng Dread lại giảm đi đáng kể.

Nhất là Thiết Tượng Thần Binh, căn bản không cần tấn công nhiều, chỉ cần Voi Mammoth đâm đạp, cũng đủ để vô số Dread tan xương nát thịt.

Thân thể Dread vốn yếu đuối, so sánh với cơ thể của con người, thì giống như một khúc gỗ mục với cây tươi. Căn bản bất lực với việc ngăn cản Thiết Tượng Thần Binh.

Tony Gelatin lại để hai nghìn năm trăm Thiết Tượng Thần Binh dàn ra làm một hàng ngang, dẫn đầu xông thẳng vào đội hình đại quân Dread. Đi theo

ngay phía sau là Trọng Kỳ Bình, tiến hành tiêu diệt những con Dread mà Thiết Tượng Thần Bình bỏ qua.

Đó là cánh bên trái.

Còn cánh bên phải cũng là cảnh tượng tương tự, có điều dẫn đầu là Chiến Xa, chứ không phải là Thiết Tượng Thần Bình.

Vì để đối phó với Dread, những Chiến Xa này đã được cải tạo lại khá nhiều, lắp thêm những lưỡi đao ở cả phía trước và hai bên.

Khi Chiến Xa xung trận, chạy nhanh thì chả khác gì lưỡi hái tử thần, những con Dread đứng gần hoặc trên đường đi của Chiến Xa đều bị cắt đứt làm đôi.

Dread bị cắt đứt làm đôi thì sẽ không chết, nhưng lại mất hoàn toàn khả năng di chuyển, cùng với chết không khác nhau mấy. Con nào xui xẻo, bị chiến mã đạp nát đầu hoặc nát ngực thì không trách được.

Một nghìn lưỡi hái dẫn đầu, Kinh Kỳ Bình, Cung Kỳ Bình đi theo sau thanh lý hiện trường, tiêu diệt những con Dread còn sống sót.

.....

- Đầu lĩnh, mấy ngày qua chúng ta thiệt hại quá nhiều rồi, ngại nên ra mặt không?

Một tên Dread da thịt khô quắt như xác ướp, hốc mắt đã hoàn toàn thối rữa, nhưng lại khẽ phát ra ánh sáng xanh, dùng giọng khàn khàn nói.

Một tên Dread thân hình có phần cường tráng, mặc dù da thịt cũng không có bao nhiêu, nhưng thân hình hắn rất lớn, mặc chiến giáp đã rỉ sét, trong tay cầm một thanh chùy gai, đeo áo choàng xám rách nát không chịu nổi. Hắn trầm giọng nói:

- Ta còn cần thêm ba ngày nữa, để hoàn thành chuyển đổi. Khi đó ta sẽ hoàn toàn thoát khỏi thân phận Dread, trở thành Dead Knight. Còn thêm ba ngày nữa đi.

Tên Dread kia hơi chần chờ nói:

- Hiện tại đám Kỳ Bình kia rất hung hăng, chúng ta chỉ còn hơn một triệu rưỡi Dread thôi.

Gã đầu lĩnh phát tay nói:

- Vậy để cho bọn chúng tạm ngừng tấn công, để ta kéo thêm Dread về đây.

Gã đầu lĩnh khẽ ngẩng đầu lên, cổ họng rung rung, nhưng lại không phát ra tiếng động nào.

Cùng lúc đó, hàng trăm nghìn con Dread lẻ tẻ, lang thang không có mục đích trên đồng cỏ xung quanh, bỗng nhiên nhìn về phía khu vực chiến trường giữa đại quân Dread và Thị Trấn Markham, trong miệng phát ra tiếng gào thét, điên cuồng chạy về hướng đó.

Gã đầu lĩnh Dread này là một con Dread mới lên cấp một trăm không lâu lắm, đang chuyển hóa dần từ Dread trở thành một Dead Knight, dạng tiến hóa của Dread.

Dread một khi lên đến cấp Paladin (90 - 99), thì sẽ bắt đầu có ý thức.

Đến khi lên tới cấp Crusader (100 - 149), thì thân thể Dread sẽ xuất hiện biến đổi, chúng không còn quá yếu ớt khi cùng cấp bậc với Nhân Loại loại nữa. Dread dưới cấp một trăm thì chỉ mạnh bằng một phần mười Nhân Loại cùng cấp. Còn trên cấp một trăm thì hai bên sẽ ngang nhau.

Nhưng mà cho dù lên cấp một trăm rồi, thì Dread cũng cần thời gian để chuyển đổi từ từ, chúng không thể mạnh bằng Nhân Loại cùng cấp ngay được. Mà cần thời gian.

Giống như tên đầu lĩnh kia nói, nó còn cần ba ngày nữa. Một khi hoàn thành, nó sẽ không còn gọi là Dread, mà sẽ trở thành Dead Knight.

.....

Dread tạm ngừng tấn công, cũng làm cho Trần Văn Lâm và binh sĩ Thị Trấn Markham thở ra một hơi, đám Dread này thật sự quá điên cuồng. Mặc dù không mạnh, nhưng chúng lại không sợ chết, không thấy mệt, không cần nghỉ ngơi. Đánh với địch nhân kiểu này, mọi loại chiến thuật chiến tranh gần như là vô dụng.

Kỳ Bình mấy ngày qua nhằm làm giảm áp lực cho Bộ Bình, nên cũng tấn công liên tục. Người chứ không phải sắt thép, nên cũng rất mệt mỏi. Nếu không phải đang trong thời kỳ khẩn cấp, thì bọn họ có thể ngủ cả ngày liền, để bù lại khoảng thời gian mệt mỏi vừa rồi.

Trần Văn Lâm ngồi trong lầu chủ soái, thì một trinh thám xuất hiện báo cáo:

- Lãnh Chúa, có rất nhiều Dread từ bốn phương tám hướng đang tiến về phía chúng ta, giống như chúng đang nghe tiếng gọi của một ai đó vậy.

Trần Văn Lâm sắc mặt hơi đổi, trầm giọng hỏi:

- Số lượng nhiều không?

- Chúng chia làm rất nhiều đoàn lẻ tẻ, rất khó thống kê, nhưng ít nhất cũng vào khoảng năm sáu trăm nghìn con. Thậm chí cả phía sau lưng chúng ta cũng phải có đến năm mươi nghìn con.

Trần Văn Lâm sắc mặt âm trầm, khu vực ở giữa điểm phòng thủ này và Thung Lũng Ngọc vẫn chưa thanh lý hoàn toàn hết Dread, nên hiện tại mới gặp tình huống khó xử này.

Trần Văn Lâm ánh mắt nhìn về đại quân Dread, ở đó chắc chắn là có một con Dread cao cấp, có khả năng kêu gọi Dread cấp thấp đến bán mạng cho mình.

Muốn thoát khỏi tình cảnh hiện tại, chỉ có cách tiêu diệt con Dread cao cấp đó.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Khu đầu tiên thất thủ

Phốc.

Elias Cildori dùng kiếm chém bay đầu một con Dread cuối cùng, thở phào một cái, dùng tay lau lau mồ hôi trên trán, trong miệng mắng chửi:

- Đám Dread chết tiệt này cũng không biết ở đâu ra mà nhiều vậy. Hôm qua đến giờ, ta phải giết hơn một trăm con rồi đó Hoàng Tử.

Hoàng Tử Bernat Nero cũng ngồi bệt xuống đất, thở dốc nói:

- Mới đi có nửa tháng, đã gặp nhiều phiền toái như vậy, cứ bị kéo dài thời gian thế này, thì bao giờ mới tới được khu Seval a.

Vừa lúc này, năm thành viên đoàn đội Hoàng Tử Bernat Nero gặp phải hơn ba mươi con Dread đang vất vưởng lung tung.

Nếu ít Dread, thì nhiệm vụ tiêu diệt Dread sẽ do Hoàng Tử Bernat Nero và gã cận vệ sát rợp Elias Cildori.

Mặc dù ông Will là người có thực lực cao nhất nhóm người, nhưng dù sao ông cũng đã già, không thích hợp cho việc chiến đấu liên tục như vậy. Ông Will chỉ có nhiệm vụ bảo vệ nữ tu sĩ Rowan Valerien.

Còn Rody lông đen, im mồm không sửa để bớt dụ Dread lại là được rồi.

Con chó lông đen này được Rowan Valerien chiều chuộng, ăn nhiều nhất đám, thân hình càng ngày càng béo, bộ lông đen vô cùng mượt mà.

Elias Cildori cảm giác vô cùng mệt mỏi, hần thì ra sức chém giết, thanh lý Dread, còn con chó kia thì đang được nữ tu sĩ Rowan Valerien vuốt ve, an ủi. Nhịn không được nói:

- Rody a, chúng ta cũng sắp hết lương thực a, người có thể hi sinh một chút không. Người béo như vậy, chắc hẳn được rất nhiều thịt. Đúng không Hoàng Tử?

Hoàng Tử Bernat Nero cũng gật đầu đồng ý, hần với Elias Cildori ra sức thanh lý Dread, một con hơn cả chó, mà được ăn uống ít hơn một con chó chỉ ngồi không, đúng là không công bằng. Cho dù thân phận Hoàng Tử cao quý, cũng phải thấy ghen tị với con chó này.

Rody lông đen nghe vậy, vô cùng sợ hãi núp sau lưng Rowan Valerien.

Rầm rập, rầm rập.

- Chuyện gì?

Elias Cildori nhú mày, sao tiếng động này cảm giác giống như dã thú đang chạy.

Hoàng Tử Bernat Nero không để ý một mảy, bật người đứng dậy hét:

- Nhanh chạy, là Lang Kỳ Binh của Orc.

Orc, hết Dread đến Orc.

Orc là tộc loài vô cùng nóng tính, bọn họ cực kỳ ghét người Mer, nên hiện tại không chạy, thì chỉ có chết.

Cả đoàn người vội vàng chọn đại một hướng chạy trốn.

Hoàng Tử Bernat Nero đôi mày nhíu chặt lại, hiện tại bọn họ vẫn đang ở trong khu Civic, vậy mà lại gặp Lang Kỳ Binh của Orc, đúng là không bình

thường.

Hiện tại Dread tấn công khắp nơi, làm gì có ai rảnh rỗi đi tổ chức chiến tranh nữa. Đánh Dread còn không xong.

Hiện tại xem như Nhân Loại, Night Elve, Light Elve, Orc bốn tộc lớn đều có chung kẻ thù là Dread, không có lý nào Orc khu Akeza lại đi xâm lấn Civic.

Hầu hết các thế lực hiện tại đều bỏ những khu vực gần biên giới, co cụm trong các thành trì to lớn, nhờ vào thành trì tiêu diệt Dread.

Nhưng cho dù tốc độ của bốn người Hoàng Tử Bernat Nero và Rody lông đen có nhanh thế nào, cũng khó lòng mà so với Lang Kỳ Bình được.

Dẫn đầu Lang Kỳ Bình là một nữ nhân tộc Orc cười Sói Khổng Lồ, cơ thể cũng không cơ bắp như Orc bình thường. Phía sau nữ nhân Orc này là hơn một nghìn Lang Kỳ Bình.

Không như suy nghĩ của Hoàng Tử Bernat Nero, nữ nhân Orc kia đuổi sát bọn họ, cũng không tấn công, mà nói:

- Nữ tu sĩ kia lên Sói Khổng Lồ của ta, những người còn lại tùy ý chọn một Lang Kỳ Bình đi.

Biết không chạy được, Hoàng Tử Bernat Nero hỏi:

- Các người có ý gì?

Nữ nhân Orc vội vàng nói:

- Không có thời gian giải thích, mau lên Sói Khổng Lồ, đằng sau có mười tên Dead Knight đang đuổi theo. Nếu các người không muốn, thì bọn ta đi trước.

Không đợi Hoàng Tử Bernat Nero quyết định, nữ tu sĩ Rowan Valerien leo lên lưng Sói Khổng Lồ của nữ nhân Orc, rồi nhẹ nhàng nói:

- Hoàng Tử, nhanh quyết định đi, bọn họ muốn hại chúng ta, không cần phải rắc rối như vậy.

Hoàng Tử Bernat Nero cảm thấy cũng đúng, cắn răng nói:

- Lên.

Nữ nhân Orc kia thấy mọi người đã vào vị trí, lên tiếng hô:

- Hướng về phía khu Mountwind, chạy.

Là chạy, chính xác là chạy trốn.

Nữ tu sĩ Rowan Valerien nhìn không được hỏi:

- Có chuyện gì, mà mọi người vội vậy?

Nữ nhân Orc nói:

- Đế Đô của người Orc tại khu Akeza bị phá rồi, chúng ta phải chạy, để bảo toàn mạng sống.

Rowan Valerien kinh ngạc hỏi:

- Phá, ý người là?

Nữ nhân Orc gật đầu:

- Đế Quốc của người Orc, đã thất thủ dưới tay đám Dread.

Rowan Valerien hỏi:

- Thế Half God của Đế Quốc các người đâu? Không ra tay sao?

Nữ nhân Orc cười thầm một tiếng:

- Đến cả Vị Thần Ether còn bị giết, nói gì là Bán Thần Half God.

Vị Thần bị giết, quả thật là lần đầu tiên Rowan Valerien nghe được tin này.

Tộc Orc cũng có một Vị Thần Trinity, giống như Thần Chiến Tranh Zeta của tộc Nerz. Ngài gọi là Thần Bảo Hộ Ether.

Nữ nhân Orc kia giống như thấy chạy không thể này cũng nhàm chán liền kể tiếp.

Một tuần trước, một gã Kỳ Sĩ Khải Huyền gọi là War, xuất hiện tại Đế Đô của tộc Orc tại khu Akeza, Đế Quốc Otc.

Gã Kỵ Sĩ Khải Huyền War này vô cùng mạnh, một mình đại chiến cùng bảy vị Half God của người Orc, trong đó có một vị Half God tốt cùng (cấp 499).

Kỵ Sĩ Khải Huyền War mất ba ngày, chém chết bốn vị Half God của tộc Orc, đến mức Thần Bảo Hộ Orc Ether phải xuất hiện.

Nhưng đó đơn giản là cái bẫy, chỉ đợi Thần Bảo Hộ Ether xuất hiện, Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

Chỉ dùng ba đòn, Vị Thần có vẻ ngoài vô cùng xinh đẹp này liền giết chết Thần Bảo Hộ Ether.

Thần Bảo Hộ Ether chết, Đế Quốc Otc của người Orc cũng sụp đổ, ba vị Half God còn lại chạy được hai, vị Half God tốt cùng bị Kỵ Sĩ Khải Huyền War giết chết. Hai người kia thì chạy qua phía tây, hướng đến khu Vizcer và Ezcer.

Cây đồ, bấy khi tan.

Dưới sự chỉ đạo của Kỵ Sĩ Khải Huyền War, hàng trăm tỉ Dread càn quét khắp khu Akeza. Vô số người Orc rời bỏ nơi mà họ phải vất vả lắm mới chiếm được từ tay người Mer.

Cả chục tỉ người Orc bị giết chết, vô số người Orc khác thì ra sức chạy trốn, giống như đám Lang Kỵ Binh hiện tại.

Tin tức Đế Quốc Otc sụp đổ, chẳng mấy chốc sẽ lan ra khắp Yriel thế giới. Đến lúc đó, các Đế Quốc, Vương Quốc khác sẽ phải xem xét cẩn thận lại lần kiếp nạn này. Nó không phải là thử thách, mà là một kiếp nạn thật sự. Chỉ cần không cẩn thận, thì rất có thể sẽ phải theo bước người Orc.

.....

Sau khi nghe phân tích của Trần Văn Lâm, về việc có lẽ là có một con Dread sở hữu khả năng kêu gọi những Dread khác, Agatha Maskin quyết định tự mình ra tay.

Một con Dread có khả năng như thế, chắc chắn có cấp bậc không hề thấp hơn một trăm.

Mà con đầu lĩnh kia đúng là cấp một trăm thật.

Trong khi đó, mạnh nhất Thị Trấn Markham là Tony Gelatin cấp tám mươi bảy.

Tiếp đến là Alisia Garnett cấp tám mươi lăm.

Titus Septim cấp tám mươi.

Rồi mới đến Trần Văn Lâm, cấp bảy mươi tám.

Mấy ngày qua, vì tiêu diệt đám Dread này, Thị Trấn Markham thiệt hại không hề nhỏ, nhưng bù lại một cái, cấp của Trần Văn Lâm tăng lên rất nhanh, không lâu nữa, hẳn sẽ phải trở về sử dụng Đài Tinh Vãn, để có thể đạt cấp tám mươi.

Rồi sau đó nữa, sẽ phải tìm cách nâng cấp Đài Tinh Vãn lên cấp hai, thì mới có thể dùng tiếp cho hai mốc cấp bậc sau.

Cái nguyên liệu gọi là Đá Mặt Trăng gì đó, hẳn cũng không biết phải kiếm ở đâu.

Tạm thời bỏ qua chuyện Đài Tinh Vãn, bốn người mạnh nhất Thị Trấn Markham, không có người nào đạt cấp chín mươi. Nếu con Dread kia cấp lớn hơn một trăm, thì bốn người liên thủ, cũng chưa chắc đánh thắng được.

Cấp một trăm, là một nấc thang, không chỉ với Dread, mà với cả Nhân Loại. Lên đến cấp một trăm, người sẽ mạnh hơn cấp chín mươi chín rất nhiều. Có thể nói là thuế biến.

Chính vì thế, Agatha Maskin mới quyết định tự mình ra tay. Nàng đến đây để giúp đỡ Trần Văn Lâm, chứ không phải đến chơi, nếu như có việc cần, thì nàng chắc chắn sẽ ra tay.

Trần Văn Lâm cũng không ngại "bám váy" Agatha Maskin lắm, một chút nặt mũi đó, so với việc thiệt hại thực lực của Thị Trấn Markham, quả thật chẳng là gì. Người khác muốn bám váy, chưa chắc đã bám được a. Người có giỏi thì đi kiếm một Dragon Slayer cấp hai trăm chín chín mà bám a.

Mà Trần Văn Lâm cũng không phải đợi lâu.

Agatha Maskin ngay khi quyết định ra tay, liền cười Đại Bàng Không Lồ rà soát phía trên đại quân Dread, và nàng tìm được một con Dread hơi kỳ lạ, không hề nóng nảy, điên cuồng như đám Dread còn lại. Tên Dread này đang dần dần hồi phục cơ bắp khi còn là sinh vật sống, hơn nữa, trong đám Dread khổng lồ này, chỉ có một mình nó sử dụng vũ khí: Một cây chùy gai.

Agatha Maskin nhảy xuống khỏi lưng Đại Bàng Không Lồ, nhẹ nhàng hạ xuống ngay bên cạnh con Dread kia.

Gã đầu lĩnh Dread thấy có người xuất hiện bên cạnh, giật mình mở mắt ra, gã gầm thét, dùng chùy gai tấn công, không một chút thương hương tiếc ngọc nào.

Từ khi biến thành Dread, tư duy thâm mỹ cũng biến đổi.

Phốc.

Thanh kiếm phép trong tay Agatha Maskin khẽ đảo, đầu lâu gỗ Dread rơi xuống. Tiện thể, nàng còn giết luôn mấy con Dread xung quanh, trong đó còn có một tên Dread cấp chín mươi.

Cấp hai trăm chín chín, quả thật giết đám Dread này như giết kiến.

Mất hai tên Dread có khả năng điều khiển, đại quân Dread hơn một triệu con lại trở nên điên cuồng, chúng lao về phía Agatha Maskin, lao về phía khu vực phòng thủ của Bộ Binh.

Agatha Maskin dễ dàng hoàn thành mục tiêu, trở lại Đại Bàng Không Lỗ rồi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Cuộc chiến giữa các Vị Thần (1)

Giết được tên đầu lĩnh Dread kia, có thể làm giảm số lượng Dread mới tiến về khu chiến tranh này.

Nhưng đó chỉ là phần lợi, còn phần hại?

Đó chính là đám Dread còn sống sẽ điên cuồng trở lại, Bộ Binh Thị Trấn Markham sẽ phải tiếp tục tiêu hao chiến với bọn Dread này.

Đó cũng là không có cách nào khác.

Đối phó với Dread, chỉ có một cách duy nhất, đó chính là giết bọn chúng.

.....

Thông tin sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight:

Số lượng Dread: 5500 Tỉ con.

Số lượng Ác Quỷ Địa Ngục: 7.

- Chúa Quỷ Azmodan: Cấp 459.
- Chúa Quỷ Belial: Cấp 459.
- Vua Quỷ Diablo: Cấp 459.
- Vua Quỷ Mephisto: Cấp 459.
- Vua Quỷ Baal: Cấp 459.
- Tướng Quỷ Leoric: Cấp 399.
- Tướng Quỷ Andariel: Cấp 399. Chết.
- Tướng Quỷ Duriel: Cấp 399.
- Tướng Quỷ Izual: Cấp 399. Chết.

Số lượng Kỵ Sĩ Khải Huyền: 4.

- Kỵ Sĩ Khải Huyền War: Cấp 499.
- Kỵ Sĩ Khải Huyền Death: Cấp 499.
- Kỵ Sĩ Khải Huyền Fury: Cấp 499.
- Kỵ Sĩ Khải Huyền Strife: Cấp 499.

Trần Văn Lâm tra cứu thông tin, không khỏi hít một ngụm khí lạnh, bọn Dread này, rõ ràng không phải là Zombie a, người chết muốn trở thành Dread, cũng không phải dễ dàng. Nhưng tại sao hiện tại số lượng Dread lại tăng thêm một nghìn tỉ con, cái này cũng hơi vô lý a.

Tăng thêm một nghìn tỉ, là vì khoảng thời gian đầu, khi mà Người Chơi và Người Bán Địa vẫn đang sung sức, chỉ trong vòng hai tuần, đã tiêu diệt hết một phần mười tổng số lượng Dread. Nhưng hiện tại thì đã bắt đầu đuối.

Khi kết thúc cuộc chiến với đại quân Dread kia, Trần Văn Lâm cũng đã đạt cấp tám mươi, hiện tại có thể nói rằng một mình hắn đang dẫn trước tất cả các Người Chơi khác.

Nhưng mà Thị Trấn Markham cũng thiệt hại không hề nhỏ.

Bộ Binh chỉ còn mười nghìn binh sĩ, thiệt hại hết đã mười nghìn người.

Kỵ Binh mặc dù ít hơn, nhưng cũng thiệt hại mất mười nghìn binh sĩ.

Cung Binh và Pháo Binh không thiệt hại chút nào. Nhưng Cung Binh phải trường kỳ trú trên dãy núi hiểm trở, cũng đã rất mệt mỏi.

Hiện tại nếu như Thị Trấn Markham lại bị một số lượng lớn Dread nữa tấn công, thì chỉ có thể dùng đám tân binh mới mà thôi.

Những binh sĩ còn lại, quả thật là không còn sức để tiếp tục chiến đấu.

Vì chuẩn bị cho sau này, Trần Văn Lâm đã để Bùi Phương Thảo sai người đến đây để xây dựng thành trì, ngăn chặn Dread tiến đến bằng lối này.

.....

Trở lại Thị Trấn Markham, Bùi Phương Thảo ngay lập tức gặp mặt Trần Văn Lâm nói:

- Cậu biết gì không, khu Akeza đã hoàn toàn rơi vào tay Dread rồi.

Trần Văn Lâm cũng hơi kinh sợ, nhưng mà nghĩ lại thì cũng không có gì lạ, đừng nói khu Akeza, mà bất kỳ khu nào cũng có thể bị Dread thôn tính hoàn toàn.

Nhưng chuyện này không phải là chuyện mà Trần Văn Lâm có thể lo lắng được, nên lo lắng là những Đế Quốc, Vương Quốc kia chẳng hạn.

Sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight diễn ra được hơn nửa tháng, cấp bậc của Người Chơi không những không tăng lên, mà còn giảm đi khá nhiều.

Theo thống kê, trung bình mỗi Người Chơi tụt giảm bảy cấp so với một tháng trước.

Rất nhiều Bang Hội cũng bị Dread san bằng. Liên Minh Bang Hội Đại Nam cũng phải co cụm một chỗ, bọn họ bàn bạc rằng nếu chịu không nổi nữa, thì sẽ đến Thị Trấn Markham ở nhờ. Trần Văn Lâm cũng không từ chối, dù sao thì cũng cùng một dân tộc, hẳn không ngại giúp đỡ Liên Minh Bang Hội Đại Nam.

Nhưng mà không phải là không có đề phòng, Trần Văn Lâm đang xây dựng một khu bên tạm bên ngoài Rừng Villiant, để cho Liên Minh Bang Hội Đại Nam ở tại đó nếu cần thiết.

Còn nếu để bọn họ toàn bộ tràn vào Thị Trấn Markham, thì rất dễ mất khống chế. Khách đảo chủ cũng không phải là điều không thể xảy ra. Nhân tâm khó dò, lòng người khó đoán. Người giúp người ta, nhưng chưa chắc người ta đã cảm thấy người có ơn.

.....

Vị Thần Um, còn có một cái tên, một danh hào, Thần Phán Xét Um.

- Thần Hủy Diệt Ariana Jiera, người lại dám biến linh hồn Thần Bảo Hộ Ether thành một binh đoàn Dread. Người có biết tội của mình?

Thần Phán Xét Um giọng điệu nghiêm nghị nói:

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera khinh thường nói:

- Phá hủy linh hồn một Vị Thần, rồi biến linh hồn đó thành sinh vật, là có tội? Thế ba mươi triệu năm trước, các người đã làm gì?

Thần Phán Xét Um tức giận nói:

- Đừng mang chuyện ba mươi triệu năm trước ra đây kể. Dread, không phải là Nhân Loại, không phải là Elve. Dread không phải là sinh vật. Người có tội. Chết!

Ánh Sáng Phán Xét.

Oanh.

Thần Phán Xét Um há miệng rộng ra, một luồng ánh sáng màu vàng, lao thẳng về phía Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

Thần Hủy Diệt Ariana sắc mặt nghiêm túc, năng lượng không thể nào bằng được Um, nên phải cẩn trọng đối đầu.

Vũ khí của Thần Hủy Diệt Ariana Jiera là một cây thương màu đỏ, Thí Thần Thương.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera đâm thẳng thương về phía Thần Phán Xét Um.

Ánh Sáng Hủy Diệt.

Oanh.

Oanh.

Hai luồng ánh sáng, một màu vàng nhạt, thánh khiết, mang theo một luồng khí tức phán xét, mệnh lệnh.

Luồng ánh sáng còn lại, màu đỏ, tím, cam,... Rất nhiều màu sắc, vô cùng hỗn loạn. Đồng thời, mang theo khí tức hủy diệt.

Cũng may chỗ này là ở trên biển phía nam, cách xa các nền văn minh, nếu không thì thảm.

Mà nếu có Người Chơi nào nghe được cuộc đối thoại này, thì sẽ hiểu được tại sao số lượng Dread lại tăng lên nhiều như vậy.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera đã giết chết Thần Bảo Hộ Ether, rồi dùng một loại cấm thuật, biến linh hồn của Vị Thần xấu số kia thành một nghìn tỉ con Dread, mà không cho linh hồn đó trở về Realm, để hồi sinh trở lại.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera vọt lên, dùng thương đâm về phía ngực Thần Phán Xét Um. Trong miệng hét lớn:

- Lão già Um, đền mạng cho chị gái ta.

Thần Phán Xét Um hừ lạnh một tiếng, vuốt rồng đưa lên với tốc độ cực nhanh, nắm lấy phần mũi nhọn của Thí Thần Thương.

Cho dù Thần Phán Xét Um có mạnh, thì vẫn bị mũi thương sắc nhọn cắt đứt lớp vảy, máu tươi nhuộm lên mũi thương.

Có giọt máu rơi xuống biển, làm sôi trào cả một vùng biển lớn.

Rất nhiều sinh vật biển tranh nhau hấp thu giọt máu đã bị nước biển pha loãng, không thiếu con tăng lên mấy chục cấp liền.

Móng vuốt Thần Phán Xét Um vung ra, đẩy lùi Thần Hủy Diệt Ariana Jiera ra phía sau, đồng thời dùng vuốt còn lại vỗ về phía nàng.

Bành.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera tạo ra một lớp chắn phép thuật, đỡ lấy cú vỗ của Um. Rồi tiếp tục dùng Thí Thần Thương chiến đấu.

Bây giờ Thần Hủy Diệt Ariana Jiera như phát điên, không sợ hãi chút nào, điên cuồng tấn công Thần Phán Xét Um, người vốn mạnh hơn nàng một bậc.

Tiếng chiến đấu vang vọng khắp vùng biển phía nam này, thậm chí, những đôn va chạm mạnh đến mức, làm cho không gian xung quanh phát sinh vặn vẹo.

Thần Phán Xét Um nhận lúc đối phương sơ hở, vung đuôi thật mạnh, đánh bay Thần Hủy Diệt Ariana Jiera rơi xuống biển. Đồng thời, trong miệng gầm lên:

- Kết thúc rồi. Thần Hủy Diệt Ariana Jiera, trở về Realm hối lỗi một triệu năm đi.

Trước ngực Thần Phán Xét Um, một phép thuật dần dần hình thành. Một hình tròn, bên trong là một ngôi sao sáu cánh, tỏa ra ánh sáng rực rỡ. Và rồi, một tia sáng bắn ra, hướng về phía Thần Hủy Diệt Ariana Jiera đang nằm sâu trong lòng biển.

- Cút!

Bỗng nhiên, một tiếng gầm tức giận vang lên, một đạo tàn ảnh màu tím xuất hiện, chắn trên đường đi của luồng ánh sáng phép thuật kia.

- Thần Tai Ương Bane, người lại xen vào chuyện này.

Thần Phán Xét Um tức giận gầm lên.

Đạo tàn ảnh kia màu tím kia nhô ra một chiếc móng vuốt, bóp nát luồng ánh sáng phép thuật kia.

Oanh.

Đạo tàn ảnh kia dần rõ ràng, là một con Rồng khổng lồ. Từ hình thể, hình dáng đều giống y hệt Thần Phán Xét Um. Nếu có khác, thì khác ở màu sắc.

Thần Phán Xét Um màu xanh ngọc bích.

Thần Tai Ương Bane màu tím cuồng bạo.

Thần Tai Ương Bane ngẩng đầu lên, nhìn về phía Thần Phán Xét Um nói:

- Ta muốn xen vào, các người cần được sao? Mà không phải, mục đích chính của các người là ta sao?

Sau đó, Thần Phán Xét Um nhìn xuống biển nói:

- Ariana, không sao chứ?

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera lao ra khỏi mặt biển, thân hình có chút chật vật, lau vết máu trên miệng nói:

- Không sao. Bane, ngươi đến đây làm gì? Xem ta bị đánh bại sao?

Thần Tai Ương Bane thờ dài nói:

- Thân là anh trai, có thể nào trơ mắt nhìn em gái mình bị tấn công.
- Anh trai? Nực cười. Thế khi chị Elise chết, ngươi ở đâu.

Thần Tai Ương trầm mặc một chút, rồi nói:

- Chuyện này để sau, cần phải xử lý đám già mà lắm chuyện này đã.

Trên bầu trời, xuất hiện thêm năm Vị Thần không lồ khác. Cùng với Thần Phán Xét Um, họ tạo thành một vòng vây, bao quanh Thần Tai Ương Bane và Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

Năm Vị Thần này bao gồm

Thần tạo ra loài người Vị Thần Alren, hay còn gọi là Nhân Thần Alren.

Vị thần đứng đầu Edza, Vị Thần Vern, một con nhân sư có cánh không lồ.

Morath, Vị Thần tạo ra tộc Acient Elve.

Gzgel, Vị Thần tạo ra tộc Orc.

Gigorath, một Vị Thần trong nhóm Edza, có thực lực chỉ đứng sau Vị Thần Vern.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Cuộc chiến giữa các Vị Thần (2)

Thần Tai Ương Bane nhìn sáu Vị Thần được xem là mạnh nhất trong ba nhóm Edza, Deadza và Trinity này, cười lạnh nói:

- Mấy lão già, các ngươi tính toán cũng thật tốt a.

Thần Phán Xét Um trầm giọng nói:

- Bane, ngươi còn một cơ hội cuối cùng. Rời đi nơi này, hoặc là cùng Thần Hủy Diệt Ariana Jiera trở về Realm một triệu năm.

Thần Tai Ương Bane liếc nhìn Thần Hủy Diệt Ariana Jiera một cái, thân hình bay cao lên, đối mặt với Thần Phán Xét Um nói:

- Để xem, các ngươi đủ tư cách để cho ta trở về Realm không. Ta cũng rất chờ mong a.

Thần Phán Xét Um bình tĩnh nói:

- Bane, ngươi không cần phải xen vào chuyện này. Thần Hủy Diệt Ariana Jiera đã phạm vào cấm kỵ, sử dụng linh hồn của một Vị Thần để tạo ra Dread, nên bị phán xét.
- Ha ha, lão già, mặc dù ta cảm thấy nàng làm có hơi quá. Nhưng ngươi quên tên đầy đủ của ta là gì sao? Bane Jiera. Bảo ta lùi, buồn cười. Ariana, tìm đường trốn đi, lúc này em bị thương không nhẹ.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera hừ lạnh một tiếng, bay lên đứng cạnh Thần Tai Ương Bane nói:

- Đối phó với đám lão già này, đủ.

Thần Tai Ương Bane: Cấp 999.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera: Cấp 750.

Thần Phán Xét Um: Cấp 890.

Thần Nhân Sư Vern: Cấp 790.

Thần Alren: Cấp 710.

Thần Gzgel: Cấp 670.

Thần Morath: Cấp 690.

Thần Gigorath: Cấp 720.

Tám Vị Thần khí thể trên người dâng lên, đè ép khoảng không gian xung quanh trở nên vận vẹo.

Mặt biển sóng động dữ dội, bầu trời mây đen mù mịt. Nếu như có một sinh vật nào không phải là cấp Vị Thần đến đây, thì có thể bị khí thể đè ép tan xương nát thịt.

Như những sinh vật dưới biển chẳng hạn, đã thành một bãi máu nhuộm đỏ cả một vùng biển.

Thần Tai Ương Bane rống lớn một tiếng, móng vuốt của hắn vỗ về phía Thần Phán Xét Um, trong miệng hét lên:

- Lão già, ba mươi triệu năm rồi, để ta xem ngươi mạnh đến mức nào.

Thần Phán Xét Um cũng không chịu thua, gầm lên:

- Mọi người, đồng loạt ra tay.

.....

Ai cũng có một câu chuyện, Bane cũng có câu chuyện của riêng mình.

Thời gian ba mươi triệu năm trước đó lại, danh hiệu Thần Tai Ương không thuộc về ai.

Rất rất lâu trước kia, khi mà trên Yriel thế giới không có loài sinh vật nào khác, trừ một loài: Thần Tộc.

Thần Tộc cũng chính là Vị Thần ở thời điểm hiện tại.

Khi đó Thần Tộc rất đông đảo, vào khoảng năm đến sáu trăm người.

Kẻ mạnh nhất, mang tên Um, một Thần Tộc quyền năng vô thượng.

Cho đến chín mươi triệu năm trước, Um tách ra làm hai: Um và Bane. Một xanh ngọc bích, một tím.

Bane sinh ra, nổi tiếng là hung bạo. Một lời không hợp liền ra tay đánh nhau. Mà gã lại rất mạnh, nên Thần Tộc nào gặp cũng bị đánh đến khóc lóc cầu xin.

Cho đến một ngày, Bane gặp hai Thần Tộc, một người vô cùng xinh đẹp, có thể nói là Nữ Thần Sắc Đẹp của Thần Tộc: Elise Jiera.

Một nữ nhân còn lại, có phần non nớt, yếu đuối, tên là Ariana Jiera.

Sau rất nhiều chuyện, Bane gần như là hộ hoa sứ giả cho hai nữ nhân Thần Tộc xinh đẹp này.

Tất nhiên chỉ là vì hợp tính, chứ Bane không có ý nghĩ gì gọi là yêu đương tán tỉnh, gã là Rồng, nên tư duy thẩm mỹ khác.

Sau này, ba người trở thành anh em. Bane được Nữ Thần Sắc Đẹp Elise Jiera đặt cho họ Jiera - Bane Jiera.

Bane Jiera làm anh cả, thứ nhì là Elise Jiera, cuối cùng là cô nàng yếu đuối Ariana Jiera.

Ba người dạo chơi khắp Yriel thế giới, cho đến một ngày ba mươi triệu năm trước.

Um, lúc này đã là Thần Phán Xét Um quyết định một mệnh lệnh: Yriel thế giới chỉ có một mình Thần Tộc, quá vắng vẻ.

Ông ta quyết định giết bớt chín phần Thần Tộc, dùng một loại cảm thuật mà ông ta mới tìm được, để biến linh hồn của những Thần Tộc bị giết kia thành những chủng tộc mới trên Yriel thế giới. Mà không cho linh hồn của những Thần Tộc đó trở về Realm.

Nhân Loại, Acient Elve, Succubus, Người Đầu Trâu,....

Cho đến động vật, thực vật, chim cá,....

Những Thần Tộc còn lại không muốn, nhưng mà hơn ba mươi Thần Tộc thân cận của Thần Phán Xét Um lại rất mạnh.

Chỉ ba mươi người, đã tiến hành một trận đồ sát Thần Tộc khắp Yriel thế giới.

Những người bị giết, có Nữ Thần Sắc Đẹp Elise Jiera.

Bane và Ariana lúc này đang thám thính dưới lòng đất, không để ý chuyện bên trên diễn ra. Đến khi nghe được tin cầu cứu từ Elise Jiera, quay trở lại thì đã muộn.

Elise Jiera đã hoàn toàn biến mất.

Bane Jiera phát điên, đánh chết rất nhiều Thần Tộc trong ba mươi người kia. Đẩy họ về Realm cả mấy trăm nghìn năm.

Sau này, Bane Jiera tìm ra được một mảnh linh hồn của Elise Jiera, thì mới biết được nàng không bị phân ra nhiều mảnh như những Thần Tộc kia, mà chỉ bị phân thành chín mảnh, lẫn lộn trong thế giới này, theo từng thời gian mà sẽ trở thành chín sinh linh. Có lẽ vì người dùng cấm thuật chưa thành thạo.

Bane Jiera vì không để cho mảnh linh hồn kia phải đợi lâu, đành phải biến nó thành một sinh vật: Lôi Long Eithius.

Vì không muốn cô em gái mới phục sinh của mình cô đơn, Bane dùng máu của mình tạo ra loài Rồng, bầu bạn cùng nàng. Đồng thời sử dụng những con Rồng này để tìm kiếm những mảnh linh hồn còn lại của Elise Jiera.

Có điều, vì mang theo máu của Bane, nên những con Rồng này rất hung hăng, cuồng bạo, vì Bane vốn là năng lượng tiêu cực của Urn.

Những con Rồng này trong quá trình tìm kiếm, đã hủy diệt rất nhiều nền văn minh non trẻ.

Mà Bane cũng tức giận quyết định của Urn, nên chẳng thêm nhắc nhở mấy con Rồng kia, thậm chí còn bảo kê chúng phá hoại khắp nơi. Gã muốn làm loạn cái gọi là một thế giới đầy rẫy sinh vật của Urn.

Từ đó, Bane bị những sinh vật có trí tuệ đặt cho một danh hào, Thần Tai Ương.

.....

Ariana Jiera sau vụ chị gái của mình bị giết, gần như biến đổi một trăm tám mươi độ.

Từ một Thần Tộc có phần nhát gan, yếu đuối. Trở thành một Vị Thần vô cùng độc ác, không ngại thân phận Thần Tộc của mình, hủy diệt cả một nền văn minh hàng chục tỉ sinh vật chỉ trong một ngày.

Thần Hủy Diệt từ đó sinh ra.

Sau khi biết được linh hồn chị gái mình chỉ bị biến thành chín mảnh. Nàng quyết định vô cùng cực đoan.

Tiêu diệt tất cả sinh vật mà đám Urn mắt công tạo ra, chỉ để lại chín sinh vật mà linh hồn chị gái mình trở thành. Để trả thù. Nghĩ là làm, nàng liên tục tiêu diệt những sinh vật mình gặp mặt, chỉ cần đó không phải là Elise Jiera.

Nhưng thực lực nàng khi đó không mạnh, chẳng mấy chốc đã bị Thần Nhân Sư Vern tiêu diệt, nhốt trong Realm hơn mười triệu năm.

Sau này, Ariana Jiera trở lại, nàng không hoạt động công khai nữa, mà tồn hai mươi triệu năm để tạo ra đại quân Dread của mình.

Ngoài ra, khoảng thời gian này, thực lực của nàng cũng tăng mạnh, chỉ đứng sau Thần Tai Ương Bane và Thần Phán Xét Urn.

.....

Tiêu diệt hết sinh linh trên thế giới, đó cũng là lý do vì sao Thần Tai Ương Bane nói rằng Thần Hủy Diệt Ariana Jiera hơi tiêu cực. Nhưng gã sẽ không nhìn đứa em gái cuối cùng của mình chết đi.

Urn nói rằng nhốt Ariana Jiera vào Realm hoàn toàn là lừa dối cho qua, mục đích thật của Urn là phong ấn nàng vĩnh viễn.

Còn việc dùng cấm thuật kia một lần nữa? Thần Phán Xét Urn đã thề chỉ dùng một lần, sẽ không dùng lần thứ hai.

Bánh.

Móng vuốt của Thần Tai Ương Bane chụp vào móng vuốt của Thần Phán Xét Urn, dư lực tiếp tục lao lên, đẩy lùi Thần Phán Xét Urn ra phía sau.

Cùng lúc đó, phần đuôi lực lưỡng của Thần Tai Ương Bane quất thẳng vào ngực Thần Nhân Sư Vern, đánh lão văng ra đằng sau.

Thần Alren dùng búa đập một cái vào lưng Thần Tai Ương Bane, khiến gã vô cùng đau đớn.

Hống.

Một tiếng gầm giận dữ từ miệng Thần Tai Ương Bane vang lên, gã mạnh đến mức dùng móng vuốt nắm chặt lấy móng vuốt của Thần Phán Xét Urn, rồi sử dụng lão như một bao cát, quay một vòng ra đằng sau, đập thẳng vào Thần Alren phía sau lưng.

Bành.

Hai Vị Thần chả khác gì bao cát, bị Thần Tai Ương Bane đập văng ra xa.

Quá mạnh, chính hai từ đề hình dung Thần Tai Ương Bane lúc này.

Hống.

Bốn Vị Thần, Um, Vern, Alren, Morath đồng loạt lao về phía Thần Tai Ương Bane, dùng Thần Lực tấn công tới tấp.

Oanh.

Thần Tai Ương Bane bị đánh lùi lại đằng sau, phần vây giáp ở ngực rách ra một đường nhỏ.

Mặc dù là nhỏ, nhưng cũng đã là hiếm có. Từ khi sinh ra đến giờ, chưa bao giờ Thần Tai Ương Bane bị một vết thương, dù chỉ là bé nhất. Muốn lấy một giọt máu của gã, không phải chuyện đơn giản.

Thần Tai Ương Bane dùng Thần Lực lướt qua chỗ bị thương ở ngực, khẽ cảm nhận nói:

- Đây là cảm giác bị thương sao? Tốt lắm. Các ngươi đừng là không làm ta thất vọng chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Cuộc chiến giữa các Vị Thần (3)

Vị Thần Hủy Diệt Ariana Jiera (cấp 750) vốn bị thương sau khi chiến đấu với Thần Phán Xét Um, nên hiện tại cho dù đối đầu với Vị Thần Gzgel (cấp 670), nàng cũng có chút chật vật.

Gzgel có hình dáng khá giống loài Orc, chính xác thì Vị Thần này tạo ra loài Orc dựa trên hình dạng của mình. Việc Ariana Jiera giết chết Thần Bảo Hộ Ether của tộc Orc, làm hắn rất tức giận. Chính vì thế, hắn mới tìm đến Thần Phán Xét Um để gia nhập đoàn đội trừng phạt Thần Hủy Diệt Ariana Jiera này.

Gzgel sử dụng vũ khí là một cây chùy gai, có lẽ vì tức giận, nên hắn tấn công tới tấp, không để ý đến việc mình yếu hơn Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

Đương, đương, đương.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera vốn muốn kết thúc nhanh trận chiến này, để quay sang giúp sức Thần Tai Ương Bane, nhưng mà Gzgel cũng không phải kẻ yếu, nàng lại bị thương sẵn. Hai người chiến đấu khá là cân sức, nhưng Gzgel vẫn có ưu thế đôi chút.

Xoẹt.

Móc gai sắc nhọn của cây chùy gai khê cắt qua phần cơ vai của Ariana Jiera, máu tươi chảy ra. Đòn vừa rồi, phần móc gai gần như cắt đứt bó cơ vai trái của nàng, nếu không phải là Thần Tộc, sở hữu Thần Lực, có khả năng hồi phục nhanh, thì cánh tay trái của nàng đã xem như mất khả năng chiến đấu rồi.

Có lẽ vì tức giận, Gzgel chiến đấu đặc biệt hung hãn, Thần Bảo Hộ Ether vốn được hắn xem như là bảo bối, hết mình dẫn dắt, bồi dưỡng, mới từ một Orc trở thành Vị Thần. Bây giờ bị giết, hơn nữa còn biến linh hồn thành Dread, làm sao không tức giận được.

Choang.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera dùng mũi thương khóa lại chùy gai của Gzgel, hai vũ khí xem như kẹt cứng lại với nhau.

Tay phải cầm chắc cán thương, tay phải đổi thành chưởng, dùng Thần Lực bao bọc, đánh về phía Gzgel. Mà Gzgel hành động cũng tương tự nàng.

Bành.

Oanh.

Thần Lực va chạm, sóng biển ngập trời.

Lần này, Gzgel bị nàng đánh văng ra sau một đoạn. Cho dù bị thương, Ariana Jiera vẫn mạnh hơn Gzgel một chút, nên dùng cứng đối cứng, nàng lập tức chiếm thế thượng phong.

Vũ khí của hai bên cũng tách nhau ra.

Phong cách chiến đấu của Ariana Jiera cũng như tính cách, đặc biệt hung bạo.

Mũi thương khê rung, nhắm thẳng về ngực Gzgel, thân hình nàng lao về phía trước, muốn đâm thủng ngực Gzgel, nhanh chóng kết thúc chiến đấu.

Orc vốn là tộc loài thiện chiến, không thua Nerz bao nhiêu, nên kẻ tạo ra bọn họ, vốn cũng là một Thần Tộc thiện chiến.

Mặc dù bị đánh lùi, không thể khống chế thân hình, nhưng Gzgel vẫn kịp vung một chùy ra, đánh lệch mũi thương ra chỗ khác.

Suốt.

Lệch một chút, chỉ cắt đứt một chút da bên sườn của Gzgel.

Nhưng Ariana Jiera không dừng ở đó, nàng không chế cơ thể, một chân đạp thẳng vào ngực Gzgel.

Bánh.

Gzgel trong miệng phun ra một ngụm máu, xương ngực gãy nát, thân hình bị đá ngược lên trời. Một đòn vừa rồi, có thể nói là cực kỳ có sát thương.

.....

Một bên khác, Thần Tai Ương Bane một mình đấu với năm Vị Thần.

Cả đám đánh nhau chả giống thần tiên chút nào, không phép thuật, không màu mè. Chỉ dùng lực lượng mạnh nhất, bao bọc nắm đấm, vũ khí, vuốt của mình bằng Thần Lực, rồi đánh vào cơ thể đối phương.

Nhân Thần Alren đã từng lãnh giáo sự đáng sợ của Thần Tai Ương Bane tầm nửa năm trước. Khi đó, lão cùng hai Vị Thần Trinity là Thần Chiến Tranh tộc Nerz - Zeta và Thần Bảo Hộ tộc Mel - Juvis, cả ba tiến hành thăm dò Thần Tai Ương Bane.

Cuối cùng, ba người thảm bại, thậm chí Thần Tai Ương Bane còn không nghiêm túc chiến đấu, đã suýt chút nữa đẩy cả ba về Realm. Cũng may là Thần Phán Xét Um và Thần Nhân Sư Vern xuất hiện, Bane mới dừng tay lại.

Cảm giác bị bóp nát xương cốt toàn thân, cho dù là Alren cũng không cảm thấy dễ chịu tí nào. Nên lần này lão chiến đấu cực kỳ nghiêm túc, mỗi đòn đều dùng toàn lực.

Năm đấu một, nhưng Thần Tai Ương Bane không hề sợ hãi, yếu thế một chút nào. Hắn giống như một con sư tử đực cuồng bạo, chiến đấu với một bầy linh cẩu vậy.

Ngươi đánh ta một cái, ta đánh lại ngươi một cái.

Năm Vị Thần.

Thần Phán Xét Um.

Thần Nhân Sư Vern.

Nhân Thần Alren.

Linh Thần Morath.

Cuồng Thần Gigorath.

Cả năm người sắc mặt ngưng nhìn Thần Tai Ương Bane. Kẻ này mạnh quá sức tưởng tượng của họ. Nhất là chuyện bốn người bọn họ đồng loạt dùng Thần Lực công kích, nhưng cũng chỉ tạo ra một vết thương nhỏ cho Thần Tai Ương Bane. Mạnh hơi quá đáng a.

Thần Phán Xét Um.

Trước người Thần Phán Xét Um xuất hiện ra ba vòng phép thuật hình tròn.

Vòng màu vàng chứa hình ngôi sao sáu cánh.

Vòng màu xanh chứa hình mặt trăng khuyết.

Vòng màu đỏ chứa hình vuốt rồng.

Thần Tai Ương Bane hơi giật mình, trầm giọng nói:

- Lão già, người định chơi thật đó sao?

Thẩm Phán Thần Lực có thể nói là một trong những chiêu thức mạnh nhất của Thần Phán Xét Um. Trong trận chiến ba mươi triệu năm trước, chiêu thức Thẩm Phán Thần Lực này đã giết chết mười hai Thần Tộc.

Từng là một phần của Thần Phán Xét Um, nên Thần Tai Ương Bane hiểu rõ Thẩm Phán Thần Lực mạnh đến mức nào.

Bốn Vị Thần còn lại cũng lần lượt sử dụng chiêu thức mạnh nhất của mình, nhắm thẳng về phía Thần Tai Ương Bane.

Rống.

Thần Tai Ương Bane cũng biết đây không phải lúc dễ đùa, mặc dù hấn mạnh, nhưng không có nghĩa là hấn sẽ không thua.

Tai Ương Thần Lực.

Trước ngực Thần Tai Ương Bane cũng xuất hiện một vòng phép thuật, nhưng không phải để tấn công, mà để phòng thủ.

Vòng phép thuật này dần dần biến thành một tấm khiên màu tím, che chắn trước người Thần Tai Ương Bane.

- Bane, trở về Realm đi.

Oanh.

Năm luồng Thần Lực bắn về phía Thần Tai Ương Bane, tấm khiên năng lượng màu tím kia cũng lớn dần, che chắn toàn bộ khoảng không gian phía trước Thần Tai Ương Bane.

Oanh. Oanh. Oanh. Oanh. Oanh.

Những luồng Thần Lực mãnh mẽ nổ tung, chiếu sáng, hủy diệt cả một vùng biển cả.

.....

Những tiếng nổ vang khắp đất trời Yriel thế giới, cho dù là khu Seval ở phương bắc xa xôi cũng có thể nghe thấy.

Trần Văn Lâm đang tập luyện bắn cung cùng Hina Janet, nghe thấy tiếng vang này, không khỏi có chút giật mình.

Hắn nhíu mày lại, nhìn về phía nam, nơi tiếng nổ phát ra, không khỏi nhíu mày nói:

- Tiếng gì nhỉ? Thật kỳ quái.

Tiếng động này, so với khi nghe tiếng siêu núi lửa phun trào trong những trò chơi thực tế ảo, còn cảm thấy vang dội và khủng khiếp hơn.

Không chỉ có Trần Văn Lâm, gần như bất kỳ ai cũng ngược nhìn về vùng biển phía nam.

Những người đứng tại bờ biển phía nam khu Ezcer, Vizcer hoặc đảo Panmera, đều có thể nhìn thấy rõ ràng, nhưng luồng năng lượng chết tróc đang lẫn lộn ở đó.

Có lẽ rất lâu rồi, mới có một trận chiến giữa các Vị Thần. Lại là hai Vị Thần mạnh nhất. Thần Tai Ương Bane và Thần Phán Xét Um.

.....

Trần Văn Lâm cũng không để ý đến tiếng nổ vang vọng đất trời kia nữa, mặc dù đã qua năm phút, nhưng những tiếng ù ù phía sau tiếng nổ vang kia vẫn còn.

Hắn không quan tâm, đơn giản là vì năng lực của hắn có hạn, có chú ý thì cũng không làm được gì.

Hiện tại, Thị Trấn Markham đã bắt đầu trở lại quỹ đạo.

Tiếp tục xây dựng tường thành tại những nơi quan trọng, để đề phòng trước. Nước đến chân mới nhảy là không tốt. Nếu như mà Thị Trấn Markham có thể tồn tại sau sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight này, thì điều đầu tiên mà Trần Văn Lâm làm, đó chính là mở rộng đất đai. Mặc dù hiện tại lãnh địa của hắn đã rất rộng lớn rồi.

Tiếp đón nạn dân, càng là điều không thể dừng lại. Thị Trấn Gursen và Thị Trấn Luxgish chỉ tiếp nhận hơn mười nghìn nạn dân, rồi dừng lại, vì năng lực bọn họ có hạn. Họ cũng không có lãnh địa được bọc lại bằng thành trì như Thị Trấn Markham, nên lương thực dự trữ khi xài hết, sẽ không có nhiều đất đai để trồng trọt. Mười nghìn nạn dân, đã là cực hạn của bọn họ.

Vì lý do này, nên nạn dân tràn về Thị Trấn Markham ngày càng nhiều, đã một tuần kể từ khi đánh bại đại quân Dread kia, mỗi ngày Thị Trấn Markham nhận thêm không ít hơn hai mươi nghìn người.

Muốn tồn tại lâu dài, không thể chỉ dựa vào lương thực dự trữ, còn cần phải trồng thêm lương thực.

Càng ngày, sẽ chỉ có càng nhiều nạn dân tràn đến đây, mọi thứ cần phải chuẩn bị trước.

Thị Trấn Markham có tám trăm nghìn cư dân, trong đó có hai trăm nghìn cư dân làm nghề trồng trọt. Gọi là nông dân.

Mỗi một nông dân chịu trách nhiệm chăm sóc mười nghìn mét vuông (một Héc Ta hay một Ha) đất trồng lương thực.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Chinh biên và tìm kiếm

Nếu muốn dùng từ gì để hình dung Thị Trấn Markham hiện tại, thì chỉ có dùng tự thịnh thế.

Độ phồn vinh hiện tại của Thị Trấn Markham đã lên đến hơn chín trăm nghìn điểm, chỉ còn chưa đầy một trăm nghìn điểm nữa, là có thể thăng lên làm Thị Trấn cấp hai.

Thị Trấn cấp hai có thể xây dựng Xưởng Cơ Khí, Xưởng Đóng Tàu,....

Mặc dù Xưởng Đóng Tàu thì Thị Trấn Markham chưa cần dùng, nhưng Xưởng Cơ Khí lại vô cùng cần. Đó chính là nơi có thể sản xuất Khi Khí Cầu a, mà là loại Khi Khí Cầu chiến tranh, chứ không phải là Khi Khí Cầu bay cho vui. Ngoài ra, còn một thứ nữa rất đặc biệt, đó chính là Không Quân và Trại Thuần Phục động vật biết bay.

Không Quân ở đây không phải là lái máy bay chiến đấu gì đó, mà là dùng Khi Khí Cầu hoặc dùng những loài chim lớn để cưỡi, giống như Đại Bàng Không Lô của Dragon Slayer. Nhưng mà cứ đợi đến lúc đó rồi tính. Quanh khu vực này cũng chưa phát hiện ra chỗ nào có loài chim to lớn để thuần phục.

Mặc dù thông thương với các khu vực khác biến mất, nhưng mà lượng người dân càng ngày càng lớn.

Người dân nhiều, có thể tăng tốc độ khai khẩn đất đai. Thật sự mà nói thì bên trong lãnh địa còn rất nhiều nơi chả khác gì khu vực hoang dã.

Nếu như có thể biến lãnh địa của Trần Văn Lâm thành một mảnh đất hình chữ nhật, thì mảnh đất đó có hai cạnh là bốn trăm Kilomet và năm mươi Kilomet.

Hai mươi nghìn Kilomet vuông, chính là vùng đất an toàn của Thị Trấn Markham.

Hơn tám trăm nghìn người, sinh sống trong một vùng rộng hai mươi nghìn Kilomet vuông, tính ra chỉ có bốn người mỗi một Kilomet vuông, quả thật vẫn rất vắng vẻ. Đa số đất đai của Thị Trấn Markham vẫn chưa khai khẩn thành đất dùng được.

Làm một phép so sánh, hơn một trăm hai mươi triệu người sống ở Đại Nam, một quốc gia rộng hơn ba trăm ba mươi nghìn Kilomet vuông. Tính ra là ba trăm ba mươi sáu người mỗi Kilomet vuông.

Bốn so với ba trăm ba mươi sáu, không cần nghĩ cũng biết khác biệt lớn thế nào.

Thời buổi này, làm nông là không thể thiếu, chăn nuôi lại càng không. Trong lãnh địa của Thị Trấn Markham cũng có không ít sông ngòi lớn, hoặc những hồ nước có diện tích lớn, nên vẫn có thể làm nghề bắt cá.

Không đâu xa, có một hồ nước cạnh Thị Trấn Markham. Nhưng nơi này không được quy hoạch trở thành hồ ngư nghiệp, mà cùng với một số khu đất xung quanh, chế tạo thành công viên. Xem như có chỗ giải trí cho người dân.

Dân số tăng, quân đội cũng tăng.

Sau cuộc chiến với đại quân Dread, quân đội vốn chỉ còn sáu mươi nghìn người, đã được khuếch trương lên một trăm năm mươi nghìn người, chủ yếu là tân binh.

Hiện tại Thị Trấn Markham cũng không chia làm bốn doanh khác nhau như lúc trước nữa. Mà tiến hành chinh biên.

Một trăm năm mươi nghìn binh sĩ, chia ra làm năm Quân Đoàn, mỗi Quân Đoàn ba mươi nghìn người.

Mỗi Quân Đoàn đều có bảy nghìn Kỵ Binh, mười nghìn Bộ Binh, năm nghìn Cung Binh, ba nghìn Pháo Binh, bốn nghìn Hậu Cần Binh, một nghìn Trinh Sát.

Farengar von Chopin được phong làm Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất.

Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Hai là Tony Gelatin.

Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Ba là Alisia Garnett.

Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Tư là Titus Septim.

Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ năm là Robert Rock - một người có tư duy chiến thuật cũng khá tốt, lúc trước từng làm Đội Trưởng Trưởng Thương Binh.

Chia Quân Đoàn ra như thế này, mặc dù sẽ mất đi tính cơ động của Kỵ Binh, nhưng lại làm tăng độ đa dạng trong chiến thuật. Với đủ các loại binh chủng, có thể thực hiện nhiều kiểu chiến tranh khác nhau. Từ phòng thủ, thủ thành, dã chiến, tấn công, bao vây, tập kích, phủ đầu, phục kích,....

Hai đội Dân Binh và Thợ Săn thì chỉ còn đội Dân Binh, đội Thợ Săn đã giải tán.

Ngoại trừ việc thanh lý Dread xung quanh lãnh địa ra, thì năm Quân Đoàn của Thị Trấn Markham hiện tại chủ yếu là huấn luyện, nếu không có đợt tấn công lớn nào đến từ Dread, thì các Quân Đoàn sẽ không xuất chiến. Nhưng thanh lý Dread, vẫn là tân binh đi làm, giúp họ tăng kinh nghiệm chiến đấu, trước khi bước vào những trận chiến khốc liệt thật sự.

Giống như trong trận chiến vừa rồi, chết đi đa số vẫn là tân binh. Trong vòng ngắn ngủi mấy tuần trước đó, binh sĩ của Thị Trấn Markham tăng từ gần năm mươi nghìn người lên một trăm nghìn người. Thành ra có hơn một nửa là tân binh.

Đã là tân binh, thì kinh nghiệm chiến đấu khó mà nhiều được, cho dù là tộc Nerz thiện chiến, cũng không được. Bốn mươi nghìn binh sĩ thiệt mạng trong lúc ngăn cản đại quân Dread, bảy phần là tân binh.

.....

Một tuần trôi qua, Trần Văn Lâm cũng đã lên cấp tám mươi, nói sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight này là để cho hắn cây cấp cũng chẳng sai chút nào, từ khi bắt đầu sự kiện đến giờ, chỉ khoảng một tháng, hắn đã tăng mười cấp liền. Nhưng mà hiện tại, hắn muốn đi tìm một thứ: Đá Mặt Trăng.

Đây là nguyên liệu còn thiếu cuối cùng để thăng cấp Đài Tinh Văn.

Đài Tinh Văn cấp hai, có thể phá bỏ chướng ngại, giúp Người Chơi tăng từ cấp tám mươi chín, lên chín mươi. Và từ cấp chín mươi chín, lên cấp một trăm.

Cấp một trăm a, là cấp bậc mà Người Chơi có thể mang một trăm phần trăm thuộc tính cơ bản trong Yriel thế giới, trở về Thiên Tinh.

Mà theo như Agatha Maskin nói cho hắn, cấp một trăm là một nấc thang, nó khác biệt rất nhiều so với cấp chín mươi chín. Giống như con Dread đầu lĩnh lúc trước, có khả năng kêu gọi Dread cấp thấp đến bán mạng vì nó.

Đá Mặt Trăng.

Nghe thì có thể hiểu ngay, không phải là một viên đá vốn dĩ thuộc về những Mặt Trăng kia sao. Nhưng mà tìm thì đâu có dễ a.

Mặt Trăng, tại Yriel thế giới chính là chỗ ở của những Vị Thần, một viên đá từ Mặt Trăng, chính là chỗ ở của Vị Thần rơi ra, sẽ nhiễm một chút Thần Lực từ những Vị Thần đó.

Nhiễm Thần Lực, hiếm cỡ nào a. Mỗi một món vũ khí phẩm chất đỏ, chính là vũ khí nhiễm Thần Lực, nó đắt cỡ nào? Trần Văn Lâm cũng không rõ ràng, hắn chỉ biết tại Vương Quốc White Wing, chỉ có một món mà thôi.

Thần Khí, hay vũ khí phẩm chất đỏ, so với cái gọi là Ma Năng Thần Pháo mà hắn từng chứng kiến tại Ải Sun còn đắt đỏ hơn. Cái vũ khí dùng Energy Core, một phát bắn nát phi thuyền chở Cám Từ Quân của Vương Quốc Thrink.

Một viên đá nhiễm Thần Lực, cho dù chỉ là một viên đá bình thường nhất, khi nhiễm Thần Lực, cũng có thể trở thành bảo vật vô giá.

Mà Trần Văn Lâm hỏi tin tức từ Agatha Maskin mới biết, đá làm sao có thể tách ra khỏi Mặt Trăng được? Ở Yriel thế giới không có thiên thạch va chạm với Mặt Trăng, mấy Vị Thần kia có đánh nhau, thì cũng xuống Yriel thế giới đánh nhau. Thành ra mấy Mặt Trăng kia không có tổn hại gì.

Nên hiện tại Trần Văn Lâm gần như không có tin tức gì về Đá Mặt Trăng.

Không có tin tức, đầu mối gì, thì cần đi tìm. Nhưng mà cũng không thể như kẻ mù đi tìm đường được, hắn cần vạch ra kế hoạch rõ ràng trước khi đi.

.....

Biệt thự nơi Trần Văn Lâm ở.

Nghe nói Trần Văn Lâm có chuyện muốn nhờ, Mai Thanh Huyền liền sang bên này xem có giúp được gì không. Theo sau nàng, tất nhiên còn có Mai Hiểu Tuyết.

Trong phòng khách, Trần Văn Lâm, Mina Rockefeller và Mai Thanh Huyền ngồi xung quanh bàn.

Trần Văn Lâm cũng không muốn kéo dài thời gian, liền nói:

- Chị Thanh Huyền, tôi mời chị và Mina gặp mặt, là muốn tìm hiểu một chút về tin tức của cái gọi là Đá Mặt Trăng.

Mina Rockefeller hơi nhú mồm hỏi:

- Đá Mặt Trăng, không phải là trên Mặt Trăng đầy đó sao? Anh thiếu gì tiền, mua một cái thì đầy ra.

Trần Văn Lâm ho khan một cái, cô nàng này đùa hay thật vậy? Hắn giải thích:

- Đá Mặt Trăng không phải là Đá Mặt Trăng của Thiên Tinh, cái này thì thiếu gì, tôi đâu cần phải mời hai vị nào to như hai người đến đâu a. Ý tôi, là Đá Mặt Trăng trong Yriel thế giới.

Trần Văn Lâm không khỏi lờm lờm Mina Rockefeller một cái, đúng là hỏi thừa.

Mai Thanh Huyền suy tư hỏi:

- Để làm gì, Đá Mặt Trăng này rất quan trọng à?

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Rất quan trọng, một nguyên liệu dùng để thăng Đài Tinh Văn cấp một lên cấp hai. Đài Tinh Văn cấp một, có thể giúp Người Chơi vượt qua hai cấp độ là sáu mươi chín lên bảy mươi, và bảy mươi chín lên tám mươi. Đài Tinh Văn cấp hai là hai cấp tám mươi chín và chín mươi chín. Bây giờ mọi người đã hiểu tại sao tôi phải nhờ hai người đến đây rồi chứ?

Mai Thanh Huyền gật đầu, nhưng lại lắc đầu:

- Rõ ràng là quan trọng với cậu thôi nha, cậu lên cấp tám mươi, nên cần chuẩn bị Đài Tinh Văn cấp hai trước. Chúng tôi còn chưa lên được cấp năm mươi lăm, quan tâm đến làm gì?

Mina Rockefeller gật đầu đồng tình thờ dài nói:

- Đúng vậy, có anh là biến thái, lên cấp vù vù. Người ta không biết bao giờ mới được dùng Đài Tinh Văn cấp hai đây a.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn nàng uy hiếp nói:

- Thế em có muốn dùng Đài Tinh Văn không? Anh nhớ không nhầm, thì em cũng lên cấp sáu mươi rồi a.

Mina Rockefeller cũng nhận được một phần nhỏ kinh nghiệm từ Thị Trấn Markham, nên cấp bậc của nàng tăng cũng rất nhanh. Hiện tại đã ngang bằng với Edgar Winter, chỉ thua Trần Văn Lâm cấp tám mươi, và Bùi Phương Thảo cấp sáu mươi bảy.

Mina Rockefeller nói:

- Tất nhiên là có rồi.
- Thế thì lo mà động não đi.
- Nhưng anh còn chưa giải thích kỹ, Đá Mặt Trăng kia là thứ gì. Làm sao em nghĩ được?
- Ồ, để giải thích tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Lòng tin bành trướng: Phạm Văn Thành

Sau một hồi giải thích, Mina Rockefeller và Mai Thanh Huyền cũng hiểu được Đá Mặt Trăng tại Yriel thế giới là cái gì.

Hai nàng cũng cảm thấy hơi khó nhằn, mấy viên đá nhiễm Thần Lực này quả thật không dễ tìm.

Đá nhiễm Thần Lực?

Mina Rockefeller mắt hơi sáng lên, suy ngẫm một chút rồi nói:

- Trần Văn Lâm, có khi nào anh đọc không kỹ giới thiệu về Đá Mặt Trăng không?

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Không kỹ gì?

Mina Rockefeller nói:

- Rất có thể đá nhiễm Thần Lực chủ yếu đến từ Mặt Trăng, tại vì Vị Thần chủ yếu ở trên đó. Nên mới đặt chung cho những viên đá nhiễm Thần Lực là Đá Mặt Trăng, chứ không nhất thiết phải đến từ Mặt Trăng. Đá Mặt Trăng chắc chắn là đá nhiễm Thần Lực, nhưng đá nhiễm Thần Lực chưa chắc đã là Đá Mặt Trăng. Anh hiểu câu này chứ?

Trần Văn Lâm hơi suy tư một chút rồi nói:

- Được, đợi đến thời gian đăng nhập vào Yriel thế giới, anh sẽ xem kỹ lại.

Mai Thanh Huyền cũng nói:

- Nếu giống như Mina suy nghĩ, thì tìm kiếm sẽ đỡ khó khăn hơn một chút. Đá nhiễm Thần Lực, chắc là không khó như đá đến từ Mặt Trăng a.

Trần Văn Lâm hỏi:

- Chị có suy nghĩ gì sao?

Mai Thanh Huyền gật đầu nói:

- Cho dù nó có phải là đá đến từ Mặt Trăng hay không, thì chỉ cần bị nhiễm Thần Lực, nó cũng rất quý và hiếm, muốn tìm đều không dễ dàng. Nhưng chị có một hướng đi cho cậu.
- Là gì thế?
- Chị muốn năm mươi danh ngạch sử dụng Đài Tinh Văn cấp một.
- Được, không có vấn đề gì.
- À, như chúng ta đã biết, mỗi một món đồ nhiễm Thần Lực, đều được các thế lực lớn xem như bảo bối, thờ cúng trong những điện thờ quan trọng nhất. Ví dụ như cây đao phẩm chất đỏ của Vương Quốc White Wing vậy, họ thờ bên trong Điện Thờ Thần Chiến Tranh Zeta.

Mai Thanh Huyền dừng một chút, uống một hớp nước, trong ánh mắt soi mói của Trần Văn Lâm, rồi nói tiếp:

- Cho dù đá nhiễm Thần Lực không thể bằng những vũ khí đó, thì chúng cũng sẽ được thờ cúng bên trong những đền thờ khác. Có thể là loại nhỏ hơn Điện Thờ Thần Chiến Tranh Zeta một chút. Cậu muốn tìm chúng, thì đi dạo mấy đền thờ lớn là được.

Trần Văn Lâm hơi cau mày nói:

- Người ta đã xem như bảo bối, muốn lấy cũng khó a.

Mai Thanh Huyền tiếp lời:

- Cậu không cần phải đến những đền thờ còn hoạt động a, đến mấy chỗ đã bỏ hoang cũng được. Tìm thôi, biết đâu may mắn lại tìm ra được thì sao? Mà phải là loại đền thờ cổ kia, chắc mới tìm được.

Đền thờ cổ? Không phải chỗ mà hần tìm ra Iris Volkirha cũng là đền thờ cổ sao, mặc dù là đền thờ của Vampires, nhưng cũng là đền thờ a.

Mina Rockefeller lên tiếng nói:

- Thật ra còn một cách nữa để tìm kiếm đầu mối về Đá Mặt Trăng, anh có thể đến phía đông bắc khu Civic, nơi giáp với khu Mountwind. Ở đó là tổng bộ của Quang Minh Giáo Hội, có rất nhiều sách, tài liệu ghi chép. Biết đâu có thể tìm được chút thông tin.

Trần Văn Lâm tò mò hỏi:

- Sao em biết được tổng bộ của Quang Minh Giáo Hội?

Mina Rockefeller nhún vai nói:

- Gia tộc Rockefeller lập Bang Hội ở ba khu Civic, Seval và Mountwind, tất nhiên là phải biết rồi a. Mà khu vực thư viện bên ngoài của Quang Minh Giáo Hội chào đón bất cứ người nào, không ngăn cấm ai. Tất nhiên là trừ người của Hắc Ám Giáo Hội ra. Anh có thể tìm hiểu mà chẳng bị ai ngăn cấm.

Trần Văn Lâm đứng lên nói:

- Để cảm ơn hai người, bản Lãnh Chúa ban cho mỗi người một cái ôm a.

Mina Rockefeller xì mặt nói:

- Có chị Agatha rồi, còn định ra tay với người bên cạnh sao? Bản Lãnh Chúa, nghe buồn nôn.

Mai Thanh Huyền thì chẳng nói gì, chạy qua chỗ Iris Volkirha đang chơi đùa cùng Mai Hiểu Tuyết, ôm một cái. Trong lòng thầm nghĩ: Cậu cũng không phải Lolita a, ôm làm gì cho hời người.

.....

Phạm Văn Thành, từng là đồng đội trước kia của Trần Văn Lâm, nhưng hiện tại thì hai người đã trở mặt. Lý do không cần kể.

Phạm Văn Thành mấy ngày nay cảm giác sức mạnh của mình đang bành trướng. Hai tuần trước, hắn may mắn giết được một con Dread khá mạnh.

Con Dread này trên người mặc một bộ trang bị phẩm chất tím bốn sao, Phạm Văn Thành phải cố hết sức, mới giết được nó mà không làm hư hỏng trang bị.

Lột được một bộ trang bị phẩm chất tím, Phạm Văn Thành lại tìm thêm được trên người con Dread kia một lọ thuốc tăng cường thực lực. Nói thẳng ra, chính là bình kinh nghiệm a.

Có lẽ do bình kinh nghiệm này cũng sắp hết hạn sử dụng, nên khi uống vào, Phạm Văn Thành cảm thấy bụng đau dữ dội, là nhân vật trong Yriel thế giới bụng đau dữ dội, tiêu chảy liên tục.

Phạm Văn Thành sợ đến mức, bốn ngày liền không dám vào Yriel thế giới, cứ mỗi lần vào, là hắn lại phải chịu cảm giác thốn kia, không dễ chịu chút nào.

Đợi qua bốn ngày, Phạm Văn Thành mới dám trở lại. Lần này vẫn lại nhận được kinh hi. Cấp bậc của hắn đã tăng từ cấp bốn mươi tám, lên năm mươi sáu.

Nhảy một phát lên hạng bảy thế giới, lại thêm một bộ trang bị phẩm chất tím bốn sao. Phạm Văn Thành tin tưởng, hiện tại hắn chính là Người Chơi mạnh nhất Đại Nam.

Tất nhiên là Phạm Văn Thành không biết Trần Văn Lâm là Jake Markham, Bùi Phương Thảo là Helen Zilch.

Trở thành Người Chơi đứng đầu Đại Nam, lòng dạ bành trướng, hắn cảm thấy thời đại của mình đã đến.

Hôm qua, hắn lại được thăng lên làm Phó Bang Chủ của Bang Hội Đại Nghĩa, đồng thời vẫn là Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất. Quyền lực chi dưới Bang Chủ.

Thêm vụ này, làm cho Phạm Văn Thành càng ngày càng tự tin. Lên được cấp năm mươi sáu, hắn cảm thấy mình tạm thời có thể ngừng cây cấp một thời gian. Hắn biết rõ, từ cấp năm mươi trở đi, muốn tăng cấp không phải dễ dàng, giết rất nhiều quái mới được a. Thà để thời gian đó, tìm mấy bình kinh nghiệm kia nuốt, chịu khổ tiêu chảy mấy ngày là xong.

Trong lòng Phạm Văn Thành còn tự sướng nghĩ, khi nào vượt cấp Jake Markham, là lúc đó người đẹp thành đàn đến tìm hắn, quả thật là sung sướng a.

Mà nhắc tới người đẹp, Phạm Văn Thành hắn để ý Mai Hiểu Tuyết đã lâu, cô nàng gương mặt đại diện, người mẫu của Bang Hội Thăng Long quả thật là vô cùng xinh đẹp. Mấy ngôi sao nổi tiếng bên ngoài so ra cũng kém nàng một chút. Anh họ hắn, Phạm Tiến Khoa thì nhắm đến Mai Thanh Huyền, còn hắn thì nhắm đến Mai Hiểu Tuyết.

Hai người này cũng không biết Mai Thanh Huyền và Mai Hiểu Tuyết mới là chủ nhân thực sự của Bang Hội Thăng Long, mà chỉ nghĩ bọn họ là người mẫu thu hút người hâm mộ mà thôi. Nếu biết rõ, thì Phạm Văn Thành cũng không có tư tưởng này.

Hôm nay rảnh rỗi, Phạm Văn Thành quyết định đến tìm Mai Hiểu Tuyết. Hắn hiện tại vô cùng nổi tiếng tại Đại Nam, là người Đại Nam duy nhất nằm trong mười vị trí đầu của "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật", theo hắn nghĩ, Phạm Văn Thành hắn và Mai Hiểu Tuyết là trai tài gái sắc a.

Tiến vào khu biệt lập của Bang Hội Thăng Long, Phạm Văn Thành cũng chỉ bị kiểm tra đơn giản, dù sao thì ai chả biết Phạm Văn Thành hạng bảy, nên cũng có chút khâm phục, không làm khó dễ hắn trong khâu kiểm tra.

Do Bang Hội Thăng Long cũng thường xuyên tổ chức hội họp, nên Phạm Văn Thành cũng nhớ sơ sơ đường đi trong này, hắn một mạch chạy đến biệt thự chỗ Mai Hiểu Tuyết và Mai Thanh Huyền ở.

Dừng xe lại trước cổng nhà, Phạm Văn Thành chỉnh chỉnh bộ đồ trên thân, nước hoa thơm phức, đầu tóc bóng lộn. Hắn bước lên gõ cửa.

Cốc cốc.

Đợi một phút, không thấy ai mở cửa, Phạm Văn Thành đành phải nhấn chuông.

Một phút sau, vẫn không có ai mở cửa.

Kỳ quái, hay là đi đâu rồi?

Hắn hỏi kỹ mấy người thuộc Bang Hội Thăng Long, chắc chắn rằng Mai Hiểu Tuyết đã rời khỏi Yriel thế giới được hơn sáu tiếng, nên hắn mới đến đây. Vừa dễ dàng có thời gian nghỉ ngơi, vừa chắc chắn có thể gặp mặt.

Cứ năm phút, Phạm Văn Thành lại nhấn chuông một lần. Chẳng mấy chốc, hắn đã nhấn chuông mười lần.

Thật nóng, toát hết mồ hôi.

Thành phố S vốn nóng nực quanh năm suốt tháng, chỉ khi nào mưa mới dịu đi được một chút. Phạm Văn Thành mặc một bộ đồ Vest lịch lãm, thêm phơi nắng năm mươi phút, làm hắn kém chút muốn bỏ cuộc.

Mẹ kiếp, để lần sau vậy.

Phạm Văn Thành quay đầu lại, thì biệt thự bên cạnh mở cửa ra, hắn nhìn thấy rõ ràng, có ba người bước ra ngoài, dù sao khoảng cách cũng chỉ ba mươi mét, hắn lại không bị cận, nên nhìn rất rõ.

Cả ba người hắn đều rõ mặt.

Trần Văn Lâm, bạn, kẻ thù cũ.

Mai Hiểu Tuyết, đối tượng theo đuổi.

Mai Thanh Huyền, chị dâu tương lai trong suy nghĩ của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Dạy dỗ

Trần Văn Lâm nhìn thấy Phạm Văn Thành mặt hầm hầm sát khí, bước chân mạnh mẽ đi tới, hắn không khỏi có chút bất ngờ. Người này đến đây làm gì a? Rõ ràng là hai người bọn họ đã từ mặt, nghỉ chơi từ lâu. Hiện tại xem như là đồng minh, nên Trần Văn Lâm cũng không muốn trả thù này nọ, ai ngờ gã này lại đến tìm hắn.

Phạm Văn Thành rất tức giận, mà theo gã nghĩ, gã đã tức giận, thì hậu quả rất nghiêm trọng. Hạng bảy "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật", theo suy nghĩ của gã, là kiểu nhân vật đậm chất có thể tạo ra động đất, rung chuyển này nọ.

Phạm Văn Thành ăn mặc đẹp đẽ, chải chuốt kỹ càng, đến tìm Mai Hiểu Tuyết. Ai ngờ lại phải đứng đợi bên ngoài một tiếng đồng hồ, sau đó lại còn thấy Mai Hiểu Tuyết từ nhà một nam nhân khác đi ra.

Càng làm gã tức giận là, nam nhân kia là Trần Văn Lâm, kẻ từng bại trận dưới tay gã, trong việc dành lấy một suất thi đấu chính thức. Cảnh tượng như này, làm gã quả thực muốn điên lên, chạy lên cho đôi nam nữ kia một trận.

Có điều, đây cũng chỉ là suy nghĩ mà thôi, khu này là khu biệt lập của Bang Hội Thăng Long, có hạng bảy "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật" đi nữa, gây sự chỗ này, thì chỉ có nước tàn.

Mặc dù tức giận, nhưng Phạm Văn Thành cũng không đến mức mất kiểm soát, gã tiến lên, đứng trước mặt Mai Hiểu Tuyết, trong sự kinh ngạc của ba người nói:

- Hiểu Tuyết, anh đến đây mời em đi ăn tối a.

Mai Hiểu Tuyết đầu đầy hỏi chấm, ngơ ngác nói:

- Anh là ai à? Quen biết sao?

Người này là ai nha, vô duyên như vậy, chả quen biết gì, lại gọi thẳng tên nàng, lại còn mời đi ăn tối hẹn hò, có vấn đề về thần kinh sao? Mặt lại còn khó coi như táo bón, đòi tán gái. Trong khu biệt lập này có bệnh viện tâm lý đó, đến đó mà hẹn hò y tá a.

Phạm Văn Thành khựng người lại, ưỡn ngực nói:

- Anh là Phạm Văn Thành. Chắc hẳn em cũng đã nghe tên của anh.

Hạng bảy, đứng đầu Đại Nam, theo hắn nghĩ, làm gì có ai không biết nha.

Mai Hiểu Tuyết đầu đầy sương mù, quay qua Mai Thanh Huyền hỏi:

- Chị, chị biết gã này không?

Gã này? Cô nàng này, dám gọi Phạm Văn Thành ta là gã này, đáng giận.

Mai Thanh Huyền cười bất đắc dĩ một tiếng, rồi nói:

- Phạm Văn Thành, là người của Bang Hội Đại Nghĩa, à, hình như chị mới có tin tức, Phạm Văn Thành đã đạt hạng bảy cá nhân đó.
- Ồ, ra vậy a.

Cô em gái này của nàng suốt ngày chỉ có chơi đùa, nên rất ít khi để ý thông tin bên ngoài, không biết Phạm Văn Thành là chuyện bình thường.

Nhưng mà, hạng bảy mạnh lắm sao? Gã hạng một, đang đứng ngay bên cạnh hai chị em nàng đây nè. Hạng bảy, cấp năm mươi sáu mạnh lắm sao? Không cần nhiều, chỉ cần một Hắc Giáp Bình Thị Trấn Markham là đủ đánh cho Phạm Văn Thành nằm sấp rồi. Hạng bảy có gì ghê gớm. Trừ khi người qua cấp một trăm, mới có người để ý người a.

Phạm Văn Thành lúc này lại càng tức, cái gì mà mới lên hạng bảy, cái gì mà là người của Bang Hội Đại Nghĩa. Ta là người mạnh thứ bảy thế giới, là Phó Bang Chủ kiêm Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Nhất được không?

Nghe giọng điệu hời hợt, không đáng kể của Mai Thanh Huyền, thêm vào Mai Hiểu Tuyết lại càng chẳng xem ra gì, Phạm Văn Thành chỉ muốn cho mỗi người một cái tát, xoay người rồi đi, tìm một nữ nhân xinh đẹp hơn, rồi quay lại đẩy trang bức đánh mặt.

Phạm Văn Thành cảm giác phổi mình sắp nổ, cô hít một hơi sâu, mỉm cười, nhưng nụ cười cực kỳ khó coi, nói với Mai Hiểu Tuyết:

- Bây giờ chúng ta đã đi được chưa?

Gã vẫn rất tự tin vào những gì mình có. Phó Bang Chủ, hơn rất nhiều một người mẫu, một bình hoa như Mai Hiểu Tuyết. Gã không tin Mai Hiểu Tuyết không động tâm.

Mai Hiểu Tuyết thì ngược lại:

- Đây, chúng ta không quen biết, anh rủ tôi đi ăn tối, không thấy bất lịch sự sao? Ở đâu về chỗ đó đi, đúng là vô duyên.

Mai Hiểu Tuyết tính cách vốn thẳng thắn, không ngại nói thẳng vào mặt Phạm Văn Thành.

Phạm Văn Thành lúc này đã mất kiểm soát, gã dùng tay chụp về phía tay phải của Mai Hiểu Tuyết, muốn dẫn nàng đi. Hừ, nữ nhân ngu xuẩn, được hạng bảy mời ăn còn chẳng. Ta cũng không tin Bang Hội Thăng Long vì một bình hoa vô dụng như người mà ra tay với ta.

Bịch.

Một bàn tay cản Phạm Văn Thành lại.

Là của Trần Văn Lâm.

Ban đầu Trần Văn Lâm muốn ngồi xem kịch, kếm chút nữa định mang ghế ngồi, bỗng ngô, nước ngọt ra. Tên Phạm Văn Thành này đúng là gan lớn a, hai cô nàng xinh đẹp này thân phận không nhỏ đâu, lại dám ở trước mặt người ta khoe khoang như thế, đúng là gan lớn.

Nhưng mà khi thấy Phạm Văn Thành có hành động lạ, hấn đành phải ra tay.

Trần Văn Lâm sắc mặt bình tĩnh nói:

- Đây, nói chuyện thôi, đừng động tay động chân.

Phạm Văn Thành mặt mũi âm trầm, liếc nhìn Trần Văn Lâm nói:

- Trần Văn Lâm, định ngăn ta sao? Anh hùng cứu mỹ nhân?

Trần Văn Lâm bình tĩnh nói:

- Phạm Văn Thành a, người vẫn ngu xuẩn như vậy, không biết đây là chỗ nào sao?

Phạm Văn Thành tức giận nói:

- Một tên bảo vệ, cũng dám ra mặt.

Phạm Văn Thành thấy năng lực của Trần Văn Lâm cũng không yếu, liền nghĩ rằng hắn là vệ sĩ của Mai Thanh Huyền và Mai Hiểu Tuyết. Bị một tên vệ sĩ ngăn cản, gã thấy rất mất mặt và tức giận.

Trần Văn Lâm mỉm cười nói:

- Một kẻ ngu xuẩn.

Phạm Văn Thành trầm giọng nói:

- Bỏ tay ra, trước khi ta tức giận.

Rắc.

A.

Phạm Văn Thành ôm lấy tay phải, lùi về phía sau mấy bước, vừa rồi, cánh tay của gã đã bị Trần Văn Lâm bẻ trật khớp, vô cùng đau đớn.

Phạm Văn Thành cũng không nghĩ rằng Trần Văn Lâm có thể mạnh hơn mình, cho rằng bản thân chưa kịp chuẩn bị, lại còn bị Trần Văn Lâm đánh lén, mới bị trật khớp tay.

Gã nổi giận vô cùng, một chân đạp về phía Trần Văn Lâm.

Bạch.

Trần Văn Lâm dùng tốc độ cực nhanh, đá thẳng vào bắp đùi của Phạm Văn Thành. Không dừng lại ở đó, hắn tung thẳng một đá vào mặt Phạm Văn Thành.

Bụp.

Phạm Văn Thành ngã ngửa ra đằng sau, gã không nghĩ ra, Trần Văn Lâm làm sao lại mạnh đến như vậy. Một đá vừa rồi, quả thật làm bắp đùi gã đau điếng, như muốn dập nát cơ đùi. Còn cú đá vào mặt kia, thì khỏi nói, răng cửa rụng hai cái, hỏi có đau không?

Trần Văn Lâm đây là còn lưu lại sức lực, nếu như hắn dùng toàn lực, một đám đủ sức đánh nát đầu Phạm Văn Thành.

Một đám này, Trần Văn Lâm phải chờ lâu lắm rồi, từ cái vụ dùng quan hệ cướp suất thi đấu, hủy hoại đời tuyến thủ của hắn, Trần Văn Lâm đã thề, có một ngày, hắn sẽ tặng cho hai anh em Phạm Tiến Khoa, Phạm Văn Thành mỗi người một đám.

Hiện tại có cơ hội, ngu gì bỏ lỡ.

Còn về vấn đề mâu thuẫn với Bang Hội Đại Nghĩa? Cái này Trần Văn Lâm lại càng không lo, một cái Bang Hội Đại Nghĩa, còn chưa đủ để hắn ra sức. Đến cả Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc hắn còn dám đấu, thì Bang Hội Đại Nghĩa đã là gì?

Phạm Văn Thành ôm mặt, cả nhấc đứng lên, mồm miệng không rõ:

- Nhân Nhãn Nhâm, nhảy nhót nhĩ nhao nhó. Như.

Trần Văn Lâm cau mày, tiến lên hỏi:

- Mà nói cái gì?

Phạm Văn Thành sợ đến vội nhảy lùi về đằng sau, nhưng vì chỉ có một chân dùng được, gã mất thăng bằng, ngã lăn xuống đất. Gã dùng sức đứng lên, nhảy lò cò về xe ô tô của gã, khởi động xe chạy, không quên chửi:

- Nhon nhẹ nhày.

Trần Văn Lâm nhún vai, đúng là không nghe ra cái gì. Hôm nay cũng vui, coi như trả thù được một phần nào. Còn Phạm Tiến Khoa nữa, mặc dù hiện tại là đồng minh, nhưng nếu như có cơ hội, hắn không ngại giúp tên quản lý ngục quân tử kia đi chinh rửa hàm răng.

Mai Thanh Huyền không biết lúc nào, đã lấy ra một hộp bỏng ngô, đứng xem ngon lành. Giờ ngón tay cái lên với Trần Văn Lâm nói:

- Thật mạnh nha, hạng một bất nạt hạng bảy. Mà cậu có quen biết với tên đó à?

Trần Văn Lâm cười nói:

- Xem như có xích mích khá lâu, không gây rắc rối cho chị chứ?

Mai Thanh Huyền thờ dài nói:

- Bảo đảm mấy ngày nữa, đám người Bang Hội Đại Nghĩa thế nào cũng đến đây đòi công bằng, cậu nói chị nên làm thế nào?

Trần Văn Lâm nhún vai nói:

- Bảo với bọn họ, tiền lấp răng giả để Trần Văn Lâm này lo.

Mai Hiểu Tuyết thì nói:

- Tên kia đúng là ngu ngốc, cái gì mà hạng bảy "Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật" chứ, yếu như vậy, đánh nhau với một người thường cũng không xong.

Mai Thanh Huyền không khỏi cười mấy tiếng cho qua. Người thường? Gã kia là hạng một đó em gái, hạng một là người thường, vậy chúng ta là gì?

Mai Thanh Huyền vẫy tay nói:

- Được rồi, chị về đây, nhớ năm mươi suất Đài Tinh Văn đó.
- Nhớ rồi, không thiếu của chị một suất nào.

Đài Tinh Văn hiện tại hần xây ba cái, mỗi cái thời gian hồi khi sử dụng là ba ngày. Năm mươi suất, cũng chỉ mười bảy ngày là xong. Mà lãnh địa của hần chỉ có ba người là Người Chơi, hần, Bùi Phương Thảo và Mina Rockefeller, căn bản không cần dùng Đài Tinh Văn bao nhiêu, xây lên để lấy điểm phồn hoa nâng cấp lãnh địa thôi.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Tình hình bên ngoài

Yriel thế giới.

Sau khi đã vạch ra một kế hoạch sơ sơ cho việc tìm kiếm Đá Mặt Trăng, Trần Văn Lâm cùng Agatha Maskin cười Đại Bàng Không Lồ tiến về Thị Trấn Luxgish để sử dụng truyền tống trận. Mục tiêu, Vương Đô Septim.

Sau khi nghe gợi ý của Mai Thanh Huyền và Mina Rockefeller, Trần Văn Lâm quyết định sẽ đến một chút thư viện lớn, dùng tư liệu trong đó để tìm hiểu thêm một chút về Đá Mặt Trăng, hay đá nhiệm Thần Lục.

Thật ra có một chỗ mà ai cũng biết, lại còn chắc chắn có Đá Mặt Trăng, đó chính là hòn đảo phía tây nam, God Gate, nơi có đỉnh God Gate, khu vực loài Rồng và Thần Tai Ương Bane sinh sống.

Nhưng tới đó có vẻ còn khó hơn lên Mặt Trăng, không nói tới Thần Tai Ương Bane, một con Rồng Half God xuất hiện, đủ để giết hai người Trần Văn Lâm và Agatha Maskin rồi.

Có Đại Bàng Không Lồ chờ, chẳng mấy chốc, hai người Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đã đến truyền tống trận. Cả hai đều không muốn tốn thời gian, nên leo lên truyền tống trận, đến Vương Đô Septim luôn.

Vừa đặt chân đến Vương Đô Septim, hai người Trần Văn Lâm ngay lập tức bị một đám binh sĩ vây quanh, yêu cầu xác minh thân phận.

Đưa lệnh bài thân phận Hầu Tước ra, mấy binh sĩ kia thái độ ngay lập tức chuyển biến.

Mà Agatha Maskin cũng có lệnh bài thân phận Giảng Sư tại Học Viện Chiến Thần, bình thường mà nói, thân phận Giảng Sư này còn lớn hơn là Hầu Tước.

Trần Văn Lâm hỏi qua, thì mới biết được đây là thời kỳ đặc biệt, trong Vương Đô Septim cũng không có nhiều quân đội bảo vệ, nên cần phải cẩn thận, kiểm tra kỹ càng thân phận của người mới tới.

Nếu như thân phận thấp, rất có thể bị trục xuất khỏi Vương Đô Septim, ra sinh sống tại khu tị nạn bên ngoài.

Nếu như Trần Văn Lâm và Agatha Maskin bước ra khỏi Vương Đô Septim, thì ngay lập tức có thể thấy được, bao quanh thành trì là vô số khu tị nạn dành cho nạn dân.

Khi số lượng Dread ngày càng đông, nhiều nơi không thể tự phòng thủ được, người dân bỏ chạy, tìm kiếm chỗ an toàn.

Và nơi an toàn mà nhiều người nghĩ đến, chính là Vương Đô Septim. Số lượng người dân đến đây tị nạn đã lên đến hơn một trăm triệu người.

Vì tránh xảy ra tình trạng bạo loạn, mất kiểm soát, Quốc Vương Florentino Septim ra lệnh thành lập rất nhiều khu vực tị nạn ngay bên ngoài Vương Đô Septim, hàng ngày cung cấp lương thực cho những nạn dân này.

Nhưng kho lương thực đang càng ngày càng cạn kiệt, lại không có nhiều đất đai để trồng đợt lương thực mới. Thông thường thì tác nghề vì Dread. Nếu mà trong vòng nửa năm nữa, không giải quyết được vấn đề lương thực, thì Vương Đô Septim rất có thể sẽ phải ngừng cung cấp lương thực cho nạn dân.

Không chỉ Vương Đô Septim, những thành trì khác trên toàn Yriel thế giới đều gặp phải tình trạng không có đất để trồng trọt lương thực.

Tính ra mà nói, Thị Trấn Markham vẫn tốt hơn nơi này nhiều, nhờ bức "Vạn Lý Trường Thành" kia, mà Thị Trấn Markham không hề thiếu đất đai để có thể cung cấp nhu cầu cho người dân.

Đừng nói là bây giờ cư dân của Thị Trấn Markham chưa được một triệu người, cho dù là năm triệu người, thì hai mươi nghìn Kilomet vuông vẫn đủ dùng. Đó còn chưa kể, vào khoảng một tháng sau, khi mà tân binh đã được huấn luyện kỹ hơn, Thị Trấn Markham sẽ bắt đầu kế hoạch khuếch trương địa bàn.

Theo kế hoạch ban đầu, sẽ lần về hướng tây trước, chỗ đó đã có sẵn một đoạn thành trì, ngay chỗ sườn dốc đại chiến với hơn bốn triệu Dread, tiếp tục đi xa hơn về hướng Thị Trấn Luxgish. Tính toán ra, nếu kế hoạch thành công, thì sẽ lấy thêm được một vùng rộng mười lăm nghìn Kilomet vuông nữa.

Mặc dù làm Lãnh Chúa, nhưng Trần Văn Lâm cũng không cần lo lắng khi rời khỏi Thị Trấn Markham thời gian dài. Đã có Bùi Phương Thảo, Tony Gelatin, Farengar von Chopin, Alisia Garnett, Titus Septim,... Mấy người lo liệu, hẳn không cần để tâm quá nhiều.

Tiến về Học Viện Chiến Thần, không cần xuất ra lệnh bài chứng minh thân phận, hai người đã được cho phép vào trong.

Agatha Maskin là Giảng Sư nổi tiếng xinh đẹp tại Học Viện Chiến Thần, trong này, ai mà không biết nàng được chứ? Cẩn làm gì cho mệt, lẳng nhăng lại gặp mấy tên ái mộ nàng nhảy ra cho một trận, thì thăm hỏi nói a.

Một đường đến thư viện, hai người Trần Văn Lâm và Agatha Maskin cũng không gặp trắc trở gì, mặc dù có một vài người nhìn Trần Văn Lâm với ánh mắt hình viên đạn, nhưng nhìn thì có thể giết người sao? Người cho rằng người là Thần a?

Thư viện tại Học Viện Chiến Thần rất nhiều, mỗi khoa đều có một đến vài thư viện, chứa những loại tài liệu ghi chép về những thứ khác nhau.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin thì tìm đến thư viện khoa Rèn Khí trước. Đã nhiễm Thần Lực, chắc là cũng nằm trong đám tài liệu rèn vũ khí a.

Tìm mấy quyển sách giới thiệu và tài liệu rèn trang bị đặc thù, Trần Văn Lâm quả thật tìm được một loại tài liệu có liên quan đến Thần Lực.

Thần Thiết: Loại Kim Loại nhiễm Thần Lực, dùng để rèn Thần Khí. Nơi tìm kiếm???? và God Gate.

Cái này thì cũng như không rồi, lại chỉ đến God Gate, đến đó không phải là chịu chết sao?

Bỏ ra nửa ngày trời, Trần Văn Lâm vẫn không tìm thấy có gì liên quan đến Thần Lực, ngoại trừ Thần Thiết kia.

Agatha Maskin gợi ý nói:

- Hay là chúng ta đến tìm Viện Trưởng, có thể ông ấy sẽ có thông tin.

Trần Văn Lâm cũng không nghĩ ra cách nào, đành phải tìm đến Viện Trưởng Học Viện Chiến Thần: Lucas Septim.

Đi theo Agatha Maskin, Trần Văn Lâm được dẫn đến một khu nhà khá nhỏ, rào gỗ bao quanh, căn nhà gỗ khá đơn sơ, nhưng vô cùng sạch sẽ, cây cối tỏa bóng mát rượi, xua đi ánh nắng chói chang của mùa hè.

Viện Trưởng Học Viện Chiến Thần tên gọi là Lucas Septim, nếu tính bối phận, thì Lucas Septim là chú ruột của Quốc Vương Florentino Septim.

Vương Hậu Vương Quốc White Wing khi đó chỉ có hai người con: Quarentino Septim và Lucas Septim. Hai anh em cách nhau tới hai mươi hai tuổi. Tính ra thì Lucas Septim sinh cùng năm với đứa cháu Florentino Septim của mình.

Hiện tại hai người đều nắm giữ chức vụ thuộc dạng đứng đầu Vương Quốc White Wing. Một người làm Quốc Vương, người còn lại làm Viện Trưởng Học Viện Chiến Thần.

Làm Quốc Vương của Vương Quốc White Wing thì tất nhiên là nắm quyền sinh sát rồi.

Còn Học Viện Chiến Thần có địa vị thế nào, không cần nói chi tiết cũng biết. Chín mươi phần trăm Tướng Quân của Vương Quốc White Wing là đào tạo từ nơi này ra. Toàn bộ cường giả có thực lực Oblivions (cấp 300 - 399), từng là Học Viên của Học Viện Chiến Thần.

So với Quốc Vương Florentino Septim đã có chút già, tầm năm mươi tuổi, thì Viện Trưởng Lucas Septim lại khá trẻ, nhìn giống một thanh niên ba mươi tuổi, phong độ ngời ngời, thân hình khỏe mạnh.

Thực lực của Viện Trưởng Lucas Septim, chính là Half God.

Thông tin nhân vật

Tên: Lucas Septim.

Thân phận: Viện Trưởng thứ 3 của Học Viện Chiến Thần.

Tuổi: 57.

Cấp: 358.

Năm mươi bảy tuổi, nhưng chả khác gì ba mươi tuổi, đúng là từ cấp một trăm trở đi, thân thể của sinh vật sinh sống tại Yriel thế giới sẽ thay đổi, thuế

biến. Sống lâu hơn người bình thường rất nhiều.

Những nhân vật cấp bậc Half God nghe nói có thể sống cả nghìn năm, nếu như không bị giết.

Còn về phần Vị Thần? Họ tồn tại từ thời Yriel thế giới mới khai sinh, tuổi thọ của họ cũng là một vấn đề nan giải, chẳng có ai ghi chép, mà rất có thể là bất tử.

Viện Trưởng Lucas Septim mở cửa chào đón Trần Văn Lâm và Agatha Maskin, niềm nở cười chào đón:

- Lãnh Chúa Jake Markham, à, Quân Đoàn, mà thôi, Giảng Sư Agatha Maskin. Ta gọi cả hai vị là Giảng Sư đi nhì, trong này là Học Viện Chiến Thần mà, không phải chiến trường ngoài kia, ha ha.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đồng thời chào:

- Viện Trưởng Lucas Septim, làm phiền ngài rồi.

Theo Viện Trưởng Lucas Septim vào trong, Trần Văn Lâm cảm thấy Viện Trưởng này quả thật là cùng một dạng người với Quốc Vương Florentino Septim, đều theo lối sống đơn giản, khắc kỷ, không hợp với thân phận mình. Có lẽ, thành viên nhà Septim đều tuân theo lối sống này.

Như Quốc Vương Florentino Septim nói, bọn họ xuất phát từ Nghĩa Quân Snow Storm, Vương Quốc White Wing còn chưa yên ổn, chưa giàu mạnh, không nên hưởng thụ. Mà một khi người đứng đầu hưởng thụ, thì rất nhanh sẽ dẫn đến quốc gia suy tàn.

Chỗ ở của cả hai đều cực kỳ đơn giản. Nếu như Quốc Vương Florentino Septim bày những đĩa đồ, bàn đồ, sách vở tài liệu trong phòng của mình. Thì phòng khách của Viện Trưởng Lucas Septim chỉ có một kệ sách nhỏ, một bộ bàn ghế tiếp khách, hai bức tượng nhỏ của Agoras Septim và Thần Chiến Tranh Zeta.

Còn phòng ngủ, phòng bếp, phòng tắm có gì thì phải đi xem mới biết được, Trần Văn Lâm cũng không có mắt nhìn xuyên.

Viện Trưởng Lucas Septim bảo hai người ngồi lên ghế ở phòng khách, rồi nói

- Hai vị Giảng Sư, đến gặp lão già này có chuyện gì vậy?

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Gặp Anthony Lowren

Trần Văn Lâm cũng không vòng vo, hần đi thẳng vào vấn đề:

- Viện Trưởng Lucas Septim, là thế này, hiện tại ta đang tìm hiểu một chút về Đá Mặt Trăng. Ngài có chút manh mối gì về thứ này không?

Đã đến hỏi chuyện, thì tốt nhất không nên hỏi bóng hỏi gió, nhất là đối với người Nerz, họ cực kỳ ghét nói chuyện vòng vo, mà thích thẳng thắn hơn. Đá Mặt Trăng mặc dù quý, nhưng đối với nhân vật như Lucas Septim, quả thật chẳng dễ làm gì.

Lucas Septim hơi bất ngờ, suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ý cậu là loại đá nhiễm Thần Lực?

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Thừa Viện Trưởng, chính là đá nhiễm Thần Lực.

Lucas Septim nói:

- Mấy đồ vật nhiễm Thần Lực lực này khá là hiếm, đá nhiễm Thần Lực có thể coi là vô dụng nhất, ít công dụng hơn Thần Thiết nhiều, nên cũng ít có người đi tìm và ghi chép về nó. Đá nhiễm Thần Lực công dụng duy nhất là dùng để điêu khắc các bức tượng nhỏ, làm vật tế lễ. Hoàn toàn không có tác dụng thực tế gì.

Trần Văn Lâm vội hỏi:

- Ngài biết ở đâu có chứ?

Lucas Septim lắc đầu nói:

- Hiện tại, đá nhĩm Thần Lực gần như đã hoàn toàn biến mất, cho dù trong kho tại cung điện Septim cũng không có. Cậu thử đi dạo mấy nhà tổ chức đấu giá xem, biết đâu họ có giấu một ít a.

Đá nhĩm Thần Lực này theo trong lời nói của Lucas Septim quả thực không đáng tiền, hơn nữa ngoại trừ công dụng trung cho vui ra, thì không còn có công dụng gì khác. Mà cũng hiếm có khó tìm, nên rất ít người đi tìm kiếm thứ này, ai may mắn lấy được, thì cũng bán luôn chứ chẳng giữ lại làm gì.

Cáo từ Viện Trưởng Lucas Septim, Trần Văn Lâm dẫn Agatha Maskin đến chỗ Đại Tướng Anthony Lowren chào hỏi.

Khoảng cách từ Học Viện Chiến Thần đến phủ đệ gia tộc Lowren cũng không xa lắm, đồng thoai tọa lạc trên đường từ Học Viện Chiến Thần đến cung điện Septim.

Anthony Lowren coi như cũng có ân với Trần Văn Lâm, nếu không phải có Anthony Lowren đề ép gia tộc của Malcom Ledger và Karl Roger thì chắc hẳn cũng sẽ gặp một chút phiền phức. Dù sao hai gia tộc kia cũng không phải là vô năng, chuyện mất mặt mũi, cho dù không đến mức sinh tử, nhưng ngáng đường thì chắc chắn không thiếu. Đến Vương Đô Septim, đi thăm Anthony Lowren là chuyện nên làm.

- Hầu Tước Jake Markham, ngại vào phòng khách chờ một chút, ta đi bẩm báo với Đại Tướng.

Trước cửa phủ đệ của gia tộc Lowren, một người canh cổng nhìn thấy Trần Văn Lâm, ngay lập tức mời hắn vào trong phòng khách.

Quan hệ giữa Đại Tướng Anthony Lowren và Hầu Tước Jake Markham ai trong phủ đệ của gia tộc Lowren cũng biết, căn bản không có người ngăn cản. Nhiều người thậm chí suy đoán rằng, Đại Tướng Anthony Lowren muốn lôi kéo Hầu Tước Jake Markham trẻ tuổi kia vào Quân Đoàn Ải Sun của mình.

Phủ đệ gia tộc Lowren mặc dù không đến mức xa hoa, nhưng cũng khá là khí phái, không đến mức đơn giản như hoàng tộc Septim.

Phòng khách, hay là phòng tiếp khách, cũng khá rộng rãi, bàn ghế xếp đủ cho ba mươi người ngồi. Dù sao Anthony Lowren quyền cao chức trọng, sẽ không thiếu khách nhân đến đây bàn bạc, phòng khách rộng rãi là điều cần làm.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin tìm một chỗ ngồi xuống, ngay lập tức có người dâng nước phục vụ. Người Bản Địa tại Yriel thế giới cũng không có thú vui uống trà, nên nước chỉ đơn thuần là nước lọc.

Trần Văn Lâm cũng không ngại, bản thân hắn cũng không thích uống trà lắm.

Không lâu sau, Đại Tướng Anthony Lowren mặc một bộ đồ đơn giản bước vào, còn thấy mồ hôi thấm ướt áo, hẳn là vừa mới tập luyện xong.

- Ha ha, Hầu Tước Jake Markham, lâu rồi mới thấy cậu đến đây đó.

Vừa bước vào trong, Đại Tướng Anthony Lowren cười lớn nói, giọng điệu tùy ý. Chỉ có người quen thuộc, mới có thể dùng loại giọng điệu này nói chuyện với nhau.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đứng dậy chào nói:

- Đại Tướng Anthony Lowren.

Anthony Lowren cười gật đầu, chọn một ghế khá gần chỗ Trần Văn Lâm đang ngồi, mỉm cười hỏi:

- À, cậu còn chưa giới thiệu đó.

Trần Văn Lâm nói:

- Đây là Agatha Maskin, Giảng Sư của Học Viện Chiến Thần.

Anthony Lowren ánh mắt lướt qua, rồi khen ngợi Trần Văn Lâm:

- Cậu đúng là tài giỏi đó, đến Học Viện Chiến Thần có một ngày, mà đã chinh phục được một trong Tứ Đại Nữ Thần của Vương Đô Septim rồi đó. Chắc, chắc. Khi ta bằng tuổi cậu, thấy mấy vị Nữ Thần đó, còn không có gan bắt chuyện nữa kia.

Trần Văn Lâm cười một cái, cũng không nhắc về việc này, mà hỏi:

- Đại Tướng, tình hình ở Ải Sun thế nào?

Đại Tướng Anthony Lowren thở dài nói:

- Cũng may hôm nay cậu đến đây, chứ ngày mai ta cũng phải sang Ải Sun chủ trì đại cuộc rồi. Đoạn dãy núi Golden Mountain gần Ải Sun có tới ba tòa lăng mộ cổ đại, thậm chí ngay giữa chiến trường Ải Sun và Ải Zare cũng có một tòa.

Trần Văn Lâm kinh ngạc nói:

- Nhiều như vậy, số lượng Dread hẳn là rất nhiều.

Anthony Lowren gật đầu:

- Cũng may đây chỉ là đám Dread cấp thấp, cho chúng một trăm năm cũng không vượt qua được Ải Sun. Nhưng mà mấy lăng mộ trên Golden Mountain thì hơi phiền phức, chúng có thể tràn vào phía sau Ải Sun. Chính vì vậy, ta mới muốn đến đó tự mình điều khiển quân đội.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút nói:

- Đại Tướng, tình hình lương thực tại Vương Quốc White Wing thế nào rồi?

Nghe vậy, sắc mặt Anthony Lowren hơi trầm, rồi nói:

- Hiện tại đã cấm thương nhân buôn bán lương thực ra ngoài Vương Quốc, rất nhiều lương thực cũng được Vương Quốc thu về kho lương thực, để phát cho người dân. Nhưng mà cứ như vậy, cũng không trụ được bao lâu, phải trồng được lương thực, thì mới có thể vượt qua được khó khăn này. Cậu có ý tưởng gì về chuyện trồng trọt lương thực này không?

Trần Văn Lâm nói:

- Thật ra cũng rất đơn giản, kiếm một chỗ Dread có lực lượng không mạnh, đưa quân đến càn quét, thanh lý hết Dread. Xây dựng thành trì lớn tạm thời, để người dân trồng trọt lương thực trong đó. Những người dân kia, phải là dân binh thì mới đủ nhân lực để bảo vệ thành trì. Quân đội chỉ làm nhiệm vụ càn quét Dread cao thôi.

Anthony Lowren bắt được một từ, vội hỏi:

- Dân binh? Ý cậu dân binh là gì?

Ở Yriel thế giới này, còn chưa xuất hiện chế độ dân binh.

Trần Văn Lâm ngay lập tức nói chế độ dân binh cho Anthony Lowren, đồng thời giải thích một vài thuật ngữ, nghi hoặc.

Anthony Lowren sau khi hiểu rõ, không khỏi vỗ đùi nói:

- Ý tưởng của cậu thật là tốt, chuyện này ta sẽ sớm bẩm báo lên Quốc Vương. Nếu như có thể thông qua, thì ít nhất hai mươi phần trăm dân số của Vương Quốc White Wing chúng ta có thể chiến đấu chống kẻ thù. Cho dù không thể để bọn họ làm nhiệm vụ công kích, thì cũng có thể thủ thành được.

Trần Văn Lâm e hèm một tiếng, mặc dù đến đây chào hỏi, nhưng hắn cũng không quên mục đích chính của mình khi đến Vương Đô Septim.

- Đại Tướng, ngài biết chút thông tin gì về đá nhiệm Thần Lực không?

Đại Tướng Anthony Lowren đang suy nghĩ về chế độ dân binh, nghe Trần Văn Lâm hỏi vậy, kỳ quái nói:

- Đá nhiệm Thần Lực? Ý cậu là loại đá mà mấy đền thờ dùng để khắc tượng Vị Thần, rồi nghiền nát ra khi làm tế lễ xong?

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Đúng vậy, chính là loại đá đó.

Đại Tướng Anthony Lowren suy nghĩ một chút, rồi lớn tiếng gọi:

- Người đầu, gọi quản gia Lake Lowren ra đây, ta có chuyện dặn dò.
- Vâng, thưa gia chủ.

Đại Tướng Anthony Lowren nhún vai nói:

- Ta chỉ chuyên về quân đội, cậu hỏi mấy cái đó, ta cũng không biết rõ lắm đâu. Nhưng mà quản gia chắc là biết chút ít.

Trần Văn Lâm cảm ơn nói:

- Cảm tạ ngài.

Anthony Lowren xua tay nói:

- Cái này không có gì, chế độ dân binh kia của cậu, mới là quan trọng. Sau chuyện này, ta đảm bảo Quốc Vương sẽ có thưởng lớn cho cậu. Ài, so ra thì thật sự cảm thấy mình kém cỏi a, ta lúc hai mươi ba tuổi, đến cả mặt Nữ Thần còn không dám nhìn, trong quân đội làm một tên đội trưởng quèn, tước vị mới chỉ là Hiệp Sĩ. Nhìn cậu xem, đúng là tuổi trẻ tài cao a.

Trần Văn Lâm nhắc nhở:

- Đại Tướng, ta nhớ không nhầm, vợ của ngài chính là một tròn Tứ Đại Nữ Thần thời đó a. Không dám nhìn mặt, thế nào ngài lại cưới được vậy?

Đại Tướng Anthony Lowren này cũng thật kỳ quái, suốt ngày nhắc đến chuyện giữa Trần Văn Lâm và Agatha Maskin, không thấy nàng ngài đến không dám nói chuyện rồi sao?

Nghe thấy vậy, Đại Tướng Anthony Lowren cười đắc ý nói:

- Ta không dám nhìn mặt vợ ta khi đó, nhưng nàng lại chủ động truy đuổi ta a.

Quanh đi quẩn lại, thì ra là khoe khoang.

Lúc này, quân gia Lake Lowren bước vào, vội vàng hỏi:

- Gia chủ, ngài tìm ta có chuyện gì vậy?

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Lòng chảo địa ngục

- Quân gia, người có chút thông tin gì về đá nhiệm Thần Lục không? Có chỗ cụ thể càng tốt.

Đại Tướng Anthony Lowren hỏi ngay lập tức.

Quân gia Lake Lowren hơi suy nghĩ một chút, rồi nói:

- Thật ra có một chỗ, nhưng cũng khá xa và nguy hiểm đó gia chủ?

Quân gia Lake Lowren liếc nhìn Trần Văn Lâm, hẳn cảm thấy gia chủ hỏi chuyện này, chính là vì Hầu Tước Jake Markham, chứ gia chủ căn bản không cần đến đá nhiệm Thần Lục làm gì.

Đại Tướng Anthony Lowren hỏi:

- Chỗ nào, người giải thích kỹ càng cho Hầu Tước Jake Markham đi, ta đi thay đồ, chuẩn bị vào cung điện Septim gặp Quốc Vương. Jake Markham, lần sau gặp cậu, có rảnh, thì đến Ải Sun giúp ta một chút.

Trần Văn Lâm gật đầu:

- Ân, Đại Tướng đi thông thả.

Đại Tướng Anthony Lowren là người cực kỳ thẳng thắn, nói đi là đi, để lại Trần Văn Lâm và Agatha Maskin trong phòng khác. Gặp Quốc Vương Florentino Septim, chỉ có thể là vì phổ biến chế độ dân binh.

Trần Văn Lâm quay qua nhìn quân gia Lake Lowren hỏi:

- Quân gia, ngài có thể nói kỹ cho ta về nơi hạ lạc của đá nhiệm Thần Lục không?

Quân gia Lake Lowren hỏi:

- Hầu Tước Jake Markham, ngài có biết đến trận chiến giữa Thần Chiến Tranh Zeta và Thần Bảo Hộ Juvis vào khoảng một trăm năm trước không?

Trần Văn Lâm lắc đầu nói:

- Ta không hề biết chuyện này, ngài quân gia, ý ngài là đá nhiệm Thần Lục liên quan đến cuộc chiến đó?

Giống như Thần Chiến Tranh Zeta của tộc Nerz, Thần Bảo Hộ Ether của tộc Orc. Vị Thần Juvis cũng là một Vị Thần kiểu Trinity, vốn là người tộc Mel tại khu Civic, được lấy tên Thần Bảo Hộ.

Quân gia Lake Lowren gật đầu nói:

- Đúng vậy, một trăm năm trước, không biết vì lý do gì, mà Thần Chiến Tranh Zeta đã tìm đến tận Lục Nguyệt - chỗ ở của Thần Bảo Hộ Juvis, hai bên xảy ra một trận đại chiến. Từ đó Lục Nguyệt cũng bị đánh nát gần một phần tư, nhiều mảnh vỡ rơi xuống khắp các vùng thuộc hai khu Mountwind và Civic.

Trần Văn Lâm hỏi:

- Quân gia, ngài có địa điểm cụ thể hơn không?

Quân gia Lake Lowren gật đầu nói:

- Có, ngài đến phía đông bắc khu Civic, cách biên giới giáp với khu Mountwind khoảng một trăm Kilomet, cậu tìm một nơi có tên gọi là Lòng Chảo

Địa Ngục. Chỗ đó chắc chắn có rất nhiều đá nhiễm Thần Lực.

Lòng Chảo Địa Ngục, Trần Văn Lâm ghi nhớ cái tên này, rồi hỏi:

- Chỗ Lòng Chảo Địa Ngục đó có gì nguy hiểm không?

Quản gia Lake Lowren gật gù nói:

- Như ta nói trước vậy, đó là nơi khá nguy hiểm. Chỗ đó có một mảnh vỡ rất lớn từ Lục Nguyệt rơi xuống, tạo thành một hố tròn vô cùng nguy hiểm, cũng không biết chỗ đó có thứ gì, mà cháy rực lửa cả trăm năm rồi. Do lửa ở đó lại có màu đen, nên người ta đặt tên là Lòng Chảo Địa Ngục.

Quản gia Lake Lowren dừng lại, uống một hớp nước, rồi nói tiếp:

- Chỗ Lòng Chảo Địa Ngục đó thì cậu không nên đến, cho dù là Kim loại phẩm chất vàng (tím - cam - vàng - đỏ), cũng có thể bị nung chảy trong vài phút, khoảng cách một Kilomet xung quanh khu vực đó, không có một sinh vật nào dám đến gần. Nhưng mà khi mảnh vỡ Lục Nguyệt kia rơi xuống, nó vỡ tan ra rất nhiều, nếu ngài may mắn, thì có thể tìm được đá nhiễm Thần Lực ở những vùng xung quanh.

Trần Văn Lâm ghi nhớ kỹ, rồi nói:

- Cảm tạ ngài, quản gia Lake Lowren. Chuyện này rất quan trọng với ta.

Quản gia Lake Lowren xoa tay nói:

- Không có chuyện gì, đây là chuyện gia chủ dặn dò. Được rồi, ta cũng có chuyện phải giải quyết, ta đi trước đây.

.....

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin ra khỏi phủ đệ gia tộc Lowren, hiện tại xem như có một mục tiêu cụ thể để đi theo, chứ không còn như con ruồi không đầu nữa.

Có điều, cả hai đều không quen gì khu Civic, đến đó tìm Lòng Chảo Địa Ngục, cũng không dễ dàng, tốt nhất nên tìm kỹ lộ tuyến trước khi bắt đầu.

Việc này hẳn không rành bằng Agatha Maskin, nàng thường xuyên đi khắp nơi để làm nhiệm vụ, không thiếu những khu vực xa lạ, vẫn nên để nàng quyết định thì hơn.

Agatha Maskin suy nghĩ một chút rồi nói:

- Tổng bộ Quang Minh Giáo Hội nằm ngay biên giới hai khu Mountwind và Civic, tính ra cũng sẽ khá là gần Lòng Chảo Địa Ngục, chúng ta có thể đến đó trước. Mà như anh nói, có thể tại Quang Minh Giáo Hội cũng sẽ có thêm một chút tư liệu cho chúng ta tham khảo.

Thư viện Học Viện Chiến Thần, Quang Minh Giáo Hội,..... Những nơi có nhiều tài liệu cổ, đều nằm trong danh sách những nơi cần đến, thêm kiến thức, thêm sức mạnh, Trần Văn Lâm cũng muốn đến đó tìm hiểu thêm một chút về

Trần Văn Lâm gật đầu rồi nói:

- Vậy hiện tại chúng ta đến Vương Quốc Morkart, rồi từ đó đi sang khu Mountwind.

Vương Quốc Morkart nằm ở phần đông nam của khu Seval, cũng là một trong năm Vương Quốc ủng hộ hội Guardian, có thể xem như đồng minh của Vương Quốc White Wing, nên có thể sử dụng truyền tống trận để di chuyển từ Vương Đô Septim đến Vương Đô Mokart.

Nếu so về độ loạn, thì Vương Quốc Mokart loạn hơn Vương Quốc White Wing nhiều.

Vương Quốc Mokart có biên giới giáp cả hai khu Mountwind và Civic. Phía đông nam thì có Quang Minh Giáo Hội, phía bắc thì có Hắc Ám Giáo Hội. Có thể nói là đánh nhau không ngừng.

Khu Mountwind và Civic còn đỡ, hai bên cùng là người Mel, nên khá là yên bình, ít khi gây hấn với nhau.

Nhưng mà Quang Minh Giáo Hội tại khu Civic, và Hắc Ám Giáo Hội tại khu Mountwind vốn là kẻ thù không đội trời chung. Cho dù hai khu Civic và Mountwind không có xích mích gì, thì hai hội này vẫn đánh nhau không ngừng.

Triết lý của Hắc Ám Giáo Hội và Quang Minh Giáo Hội hoàn toàn trái ngược nhau, cho dù có hai khu hòa giải thế nào, thì cũng không ngăn được hai hội này.

Hắc Ám Giáo Hội thì có phần thần bí, người ta chỉ biết tổng bộ của hội này nằm ở khu Mountwind, còn cụ thể ở đâu, chắc chỉ có Giáo Hoàng của Quang Minh Giáo Hội biết được. Kẻ thù mới là người hiểu người nhất, điều đó ít khi sai.

Thành viên của Hắc Ám Giáo Hội cũng rất thần bí, ít khi công khai xuất hiện, luôn che dấu thân phận. Nhưng bọn họ thâm nhập quyền lực vào hai khu Civic và Mountwind rất sâu, chắc chắn là nắm giữ không ít chức vụ có quyền lực cao. Cho dù nói một vị Quốc Vương nào đó là thành viên của Hắc Ám Giáo Hội, cũng có người tin tưởng.

Còn Quang Minh Giáo Hội thì ngược lại, luôn hoạt động công khai, có rất nhiều phân hội đền thờ được thành lập tại những thành trì lớn. Những Giám Mục tại các đền thờ này đều có ảnh hưởng rất cao tại thành trì mà bọn họ cư trú, thậm chí một số Giám Mục còn có quyền lớn hơn cả Thành Chủ.

Quang Minh Giáo Hội rất được người dân tôn sùng, nên cho dù quyền lực có lớn, thì mấy Vương Quốc kia cũng mắt nhắm mắt mở cho qua.

.....

Huru, huru, huru.

- Cẩn thận.

Agatha Maskin sắc mặt hơi đỏ, cánh tay trần nổi vung ra, một vòng năng lượng bảo vệ xuất hiện xung quanh hai người.

Đương, đương, đương.

Keng, keng, keng.

Tiếng kim loại rơi xuống đất, Trần Văn Lâm cũng hơi bất ngờ, ở Vương Đô Septim lại có người tấn công hắn.

- Chạy đi đâu?

Agatha Maskin sắc mặt lạnh như sương, mũi chân điểm nhẹ, cả người vọt lên không trung.

Bàn tay nàng khẽ nắm, một cây roi bằng phép thuật xuất hiện, tách ra làm ba hướng.

Vút, vút, vút.

- A.

Ba tiếng kêu đau khẽ vang lên, ba người áo đen bị Agatha Maskin dùng roi trói lại, ném ra giữa đường.

Bịch, bịch, bịch.

Ba người này quả thật chả khác gì ba bịch rác, bị Agatha Maskin ném chồng lên nhau.

Một tay khác của nàng nâng lên, ba thanh đao phép thuật nhỏ xuất hiện, đâm thẳng vào miệng ba tên sát thủ kia.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Trần Văn Lâm, ba viên thuốc độc giấu trong miệng ba tên sát thủ này bị lấy ra, cả một mảng răng và lợi bị mấy thanh đao kia khoét đứt. Chỉ nhìn thôi, cũng cảm thấy cực kỳ đau đớn.

Trần Văn Lâm lần này thật sự rất kinh ngạc, chưa bao giờ hắn nhìn thấy Agatha Maskin ra tay quyết đoán, hung dữ như vậy. Cho dù là lúc đánh nhau với Rồng, nàng mạnh mẽ, nhưng cũng không đến mức này. Có lẽ, lần ám sát này làm nàng rất tức giận.

Bình thường, ấn tượng mà Agatha Maskin đem đến cho Trần Văn Lâm chính là nữ cường nhân, nhưng cư xử rất ưu nhã, dịu dàng. Tất nhiên đối với người ngoài thì nàng rất lạnh nhạt, khó tiếp cận. Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Agatha Maskin ra tay kinh khủng như vậy.

Nhìn ba tên sát thủ kia, muốn cắn thuốc độc tự sát còn không kịp, gần như bị khoét mất một phần tư hàm dưới. Bảo đảm là cực kỳ đau đớn.

Agatha Maskin lần này thật sự rất tức giận, lại có người ngay trước mặt nàng ám sát Trần Văn Lâm, đúng là không thể tha thứ.

Cả ba mũi tên độc lúc này, đều nhắm vào Trần Văn Lâm, nếu không phải nàng phản ứng nhanh, thì mọi chuyện đã không ổn rồi.

Gương mặt lạnh lẽo như băng, giọng nói đầy sát khí hỏi:

- Ai ra lệnh cho các người làm chuyện này? Tốt nhất nên khai ra, nếu không muốn phải chịu đau đớn.

Lúc này, ba thanh đao phép thuật trong suốt, sắc nhọn đang nhắm thẳng vào con người của ba tên sát thủ kia.

Có vẻ thấy còn chưa đủ uy hiếp, Agatha Maskin vung tay lên, mấy chục thanh đao nhỏ nữa xuất hiện, lơ lửng xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Vô đề (2)

Lúc này, Vệ Quân của Vương Quốc White Wing cũng đã xuất hiện, hơn ba mươi người chạy tới, bao vây xung quanh hiện trường.

Những vệ quân này nhắm thẳng vào ba tên sát thủ kia, chỉ cần không phải là người ngu, là có thể nhìn thấy được, ba tên kia là sát thủ.

Trần Văn Lâm đưa tấm lệnh bài chứng minh thân phận Hầu Tước Jake Markham của mình ra, người đội trưởng kia nhận lấy, khẽ quan sát rồi nói:

- Hầu Tước Jake Markham, ngài muốn mang ba tên sát thủ này đi, hay giao cho Vệ Quân ạ.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút, rồi hỏi:

- Đội trưởng, người biết mấy tên sát thủ này là nhóm nào không?

Người đội trưởng kia khẽ né mấy thanh đao phép thuật ra, lấy viên độc được mang lên quan sát, rồi nói:

- Là Bất Từ Quân.

Agatha Maskin lên tiếng:

- Ý người, đám người này đến từ Bất Từ Quân của Vương Quốc Thrink. Được rồi, mang bọn chúng đi đi.

Agatha Maskin phát tay, từ đây trời cho đến đao nhỏ, đều biến mất hoàn toàn.

- Mang ba tên này đi.

Những binh sĩ kia tiến lên, giữ chặt ba tên sát thủ, áp giải đi. Những Vệ Quân này không hề nhẹ tay chút nào, ám sát xảy ra trong khu vực họ tuần tra, không mạnh tay là không được. Còn người đội kia nói:

- Hầu Tước Jake Markham, chuyện sát thủ này, chúng ta sẽ cho ngài một câu trả lời thỏa đáng, trong thời gian ngắn nhất.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Được, các người tiếp tục làm nhiệm vụ đi.

Bảo vệ trị an Vương Đô Septim là nhiệm vụ của Vệ Quân, một vị Hầu Tước bị công khai ám sát, bọn họ cũng không trốn được trách nhiệm. Nhất là Hầu Tước Jake Markham, người được Quốc Vương Florentino Septim và Đại Tướng Anthony Lowren coi trọng.

Bị ám sát, Trần Văn Lâm cũng cảm thấy bản thân mình phải cẩn thận hơn. Cũng may lần này Agatha Maskin nhất quyết đi cùng, nếu không thì hẳn phải rời Yriel thế giới một tháng rồi.

Ba tên sát thủ vừa rồi, tên nào cũng có cấp từ một trăm ba mươi đến một trăm năm mươi. Chỉ cần một người, chính diện chiến đấu cũng có thể dùng một giây giết Trần Văn Lâm, chứ đừng nói đến ba người một lúc.

Vừa rồi, Trần Văn Lâm còn chưa kịp phản ứng, thì đã nghe thấy tiếng ba mũi tên độc rơi xuống nền đá rồi. Mấy tên kia cũng không phải sát thủ bình thường.

Bất Từ Quân của Vương Quốc Thrink, Trần Văn Lâm cũng có nghe qua đôi chút. Nếu tính ra mà nói, Bất Từ Quân chia ra làm rất nhiều đội.

Ví dụ như Cẩm Vệ Đội, làm nhiệm vụ bảo vệ trị an mặt ngoài Vương Đô của Vương Quốc Thrink.

Ám Vệ Đội, làm nhiệm vụ ẩn nấp trong bóng tối, thanh lý những nguy hiểm rình rập, âm mưu nhằm vào Vương Đô của Vương Quốc Thrink.

Sát Vệ Đội, chính là làm nhiệm vụ ám sát. Chính là mấy tên sát thủ vừa rồi, thuộc về Sát Vệ Đội.

Hay Tinh Vệ Đội, làm nhiệm vụ thu thập tình báo, hoạt động khắp khu Seval, nhất là các Vương Đô của tám Vương Quốc còn lại.

Nổi danh nhất phải kể đến Chiến Vệ Đội, xuất thân từ đệ nhất Học Viện của Vương Quốc Thrink - Học Viện Tiber - có địa vị tương đương Học Viện Chiến Thần của Vương Quốc White Wing.

Bất kể là đội nào thuộc Bất Từ Quân, đều vô cùng mạnh mẽ.

.....

Vương Quốc Sarcest, phía tây nam khu Mountwind.

- Đây là Vương Đô Sarcest sao? Thật tấp nập nhỉ?

Elias Cildori hết nhìn đông nhìn tây, lại nhìn trên trời dưới đất, cảm thán nói:

Nữ tu sĩ Rowan Valerien cả người trùm kín, chỉ lộ ra hai mắt, dùng giọng dễ nghe nói:

- Đúng là nhiều người thật.

Nàng từ nhỏ đến lớn chỉ ở ngôi đền thờ nhỏ bé chỉ có hơn hai chục người, nằm trong thâm sơn cùng cốc kia, cho đến hiện tại, số lượng người mà nàng gặp từ trước đến giờ, tính cả đoàn Lang Ky Binh Orc kia, cũng chưa tới một nghìn người.

Bây giờ mới đến một nơi có cả trăm triệu người như Vương Đô Sarcest, nàng lập tức cảm thấy bị choáng ngợp.

Hoàng Tử Bernat Nero cũng khẽ gật gù, nhưng mà nơi này quả thật vẫn thua Đế Đô của Đế Quốc Sollie rất nhiều. Có điều, hiện tại Đế Quốc Sollie hùng mạnh một thời cũng đã sụp đổ rồi, chia thành nhiều Vương Quốc nhỏ lẻ. Giống như Đế Quốc Storm Land của người Nerz khu Seval vậy, tự mình hủy mình a.

- Đây, bốn người mới đến, đến đây đăng ký thông tin.

Một toán binh sĩ tuần tra của Vương Quốc Sarcest nhanh chóng vây bốn người Hoàng Tử Bernat Nero lại, thêm cả Rody lông đen nữa.

Giống như Vương Quốc White Wing của khu Seval, Vương Quốc Sarcest của khu Mountwind cũng vậy, mỗi người dùng truyền tống trận đến Vương Đô Sarcest của họ, đều phải tiến hành đăng ký thông tin, lai lịch. Nếu như lai lịch không đủ, thì phải ra khu vực cho dân tị nạn bên ngoài.

Bốn người nhóm Hoàng Tử Bernat Nero theo mấy binh sĩ tuần tra kia, đến một căn phòng nhỏ. Bên trong phòng chất đầy sách vở, có một vị quan ghi chép ngồi đó.

Vị quan kia lấy bút ra, lạnh nhạt hỏi:

- Lần lượt từng người, khai báo tên, giới tính, tuổi, quê quán ra.

Mỗi ngày vị quan này đều phải ghi chép hết mấy chồng sách vở, quả thật là muốn gãy tay. Có điều, đây là công việc, không lơ là được, gã không phải quan lớn gì, nên cũng không có cái gọi là quan uy.

Hoàng Tử Bernat Nero tiến lên trước nói:

- Bernat Will - giới tính nam - tuổi hai mươi tư - quê quán Thôn Cili.

Mấy người Hoàng Tử Bernat Nero đều phải đổi danh tính của mình, cho dù Đế Quốc Sollie đã sụp đổ, các Vương Quốc tại khu vực Mountwind cũng không cần thiết xưng thần nữa, nhưng mà hai bên cùng là người Mel, nên vẫn không thể tránh được liên quan.

Nếu như Hoàng Tử Bernat Nero báo danh tính thật của mình ra, thì chắc là ngay ngày hôm sau, sẽ có sát thủ đến thăm hỏi.

- William Will - giới tính nam - tuổi bảy mươi chín - quê quán Thôn Cili.
- Elias Cildori - giới tính nam - tuổi hai mươi bảy - quê quán Thị Trấn Gizk.
- Rowan Valerien - giới tính nữ - tuổi hai mươi - quê quán Thị Trấn Gizk.

Vị quan nhỏ kia liếc nhìn nữ tu sĩ Rowan Valerien nói:

- Đáng lẽ ra, cô phải bỏ khăn che mặt ra, có điều, nể tình cô là tu sĩ của Quang Minh Giáo Hội, nên miễn. Mọi người bỏ vũ khí ở lại, tiến ra khu tị nạn.

Gã lấy mấy tờ giấy, dán chúng lên bốn tấm gỗ nhỏ, ghi tên của bốn người Hoàng Tử Bernat Nero lên rồi nói:

- Đây là lệnh bài thân phận của các người, giữ lấy, khi đến khu tị nạn, sẽ được phát thức ăn mỗi ngày.

Ba người Hoàng Tử Bernat Nero, Elias Cildori và ông Will bỏ vũ khí ở lại, rồi theo một binh sĩ đi ra ngoài thành, ở khu tị nạn cũng tốt, dễ dàng rời đi, cũng ít bị quản.

Người binh sĩ dẫn đường cho Hoàng Tử Bernat Nero nói:

- Nữ tu sĩ, cô tốt nhất nên bỏ khăn che mặt ra, vị quan kia là giáo đồ của Quang Minh Giáo Hội, nên có thể thông cảm được, nhưng mà người khác thì chưa chắc. Để tránh bị tìm cớ gây sự, nên bỏ khăn che mặt ra a.

Nữ tu sĩ Rowan Valerien suy nghĩ một chút, rồi gật đầu nói:

- Được.

Nàng bỏ khăn che mặt ra, trong nháy mắt, làm cho Hoàng Tử Bernat Nero và binh sĩ kia ngây người.

Sống mũi cao, thẳng, cánh mũi nhỏ, làn da trắng hồng, cực kỳ đáng yêu, đôi môi của nàng có hơi mỏng, gương mặt xinh đẹp tuyệt luân, đôi mắt to lúng liếng.

Binh sĩ kia vội vàng dời đi ánh mắt, bây giờ thì gã hiểu tại sao nữ tu sĩ kia phải che mặt. Nữ tu sĩ này so với Ngũ Đóa Kim Hoa của Vương Đô Sarcest không hề thua kém, đây chỉ là dùng gương mặt nàng để so sánh với cả gương mặt, thân hình của năm người kia.

Hoàng Tử Bernat Nero cũng bị kinh diễm, nữ tu sĩ Rowan Valerien này có gương mặt so với chị gái hắn, Công Chúa Astris Nero không hề thua kém. Phải biết, Công Chúa Astris Nero được xem là nữ nhân xinh đẹp nhất Hoàng Tộc Nero.

Ông Will và Elias Cildori thì vô cùng bình thản khi nhìn thấy dung nhan của Rowan Valerien. Một người thì quá già để thưởng thức cái đẹp, một người thì chỉ biết đến rượu.

.....

Từ khi được đám Lang Kỵ Binh Orc chạy trốn khỏi khu Akeza cho đi cùng, tốc độ của mấy người Hoàng Tử Bernat Nero nhanh hơn nhiều, chỉ mất có hơn một tuần để đến biên giới khu Mountwind.

Từ đó, hai bên cũng tách ra. Mấy Lang Kỵ Binh kia muốn tìm một chỗ hẻo lánh nằm ở biên giới khu Mountwind để lập doanh trại. Người Orc và người Mel mặc dù đang có kẻ thù chung là Dread, nhưng hai bên cũng không ưa gì nhau, nên họ không dám vào sâu trong địa phận khu Mountwind.

Từ đó, đoàn người Hoàng Tử Bernat Nero phải tự mình đi bộ. Cũng may, họ chỉ đi mất ba ngày, đã đến một tòa Thị Trấn khá lớn, từ đó dùng truyền tống trận để đến Vương Đô Sarcest.

Có thể nói là mấy người cũng may mắn, gặp được Lang Kỵ Binh, vốn nổi tiếng về tốc độ hành quân, những con Sói Không Lỗ này gần như không cần nghỉ ngơi, liên tục di chuyển. Nhờ vậy, thời gian di chuyển mới ngắn. Ban đầu Hoàng Tử Bernat Nero nghĩ rằng phải mất cả năm trời, chắc mới đến được khu Seval, nhưng hiện tại chỉ mất chưa đến hai tháng, đã đi được nửa đường rồi.

Bây giờ chỉ cần tìm đường từ Vương Đô Sarcest đến Vương Quốc Mokart của khu Seval, có thể xem như là hoàn thành hành trình.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Quang Minh Giáo Hội

Quang Minh Giáo Hội, một trong những giáo hội lớn nhất Yriel thế giới, cũng trải dài khắp thế giới, nhưng phạm vi hoạt động chủ yếu ở hai khu Civic và Mountwind.

Quang Minh Giáo Hội có thể nói là tổ chức có số lượng tín đồ đông đảo nhất, vượt trội so với những tổ chức còn lại. Tại khi Civic và Mountwind, mỗi một Vương Đô, một Thành Phố, một Thị Trấn, một Thôn, hay thậm chí là những khu vực hoang dã hẻo lánh, đều có đền thờ Quang Minh Giáo Hội.

Không phải tất cả đều do Quang Minh Giáo Hội lập nên, có thể là do những tín đồ tự xây dựng, nhưng trên danh nghĩa, tất cả đều thuộc về Quang Minh Giáo Hội.

Đẳng cấp trong Quang Minh Giáo Hội chia làm nhiều cấp.

Đầu tiên phải kể đến Giáo Hoàng.

Sau đó đến ba vị Thánh Nữ.

Mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ.

Thánh Sứ.

Thánh Đồ.

Mục Sư.

Tu Sĩ.

Và cuối cùng là Tín Đồ.

Tín Đồ thì chia làm Nội Tín Đồ và Ngoại Tín Đồ.

Đa số Tín Đồ đều là Ngoại Tín Đồ.

Còn Nội Tín Đồ, có thể xem như những người cực kỳ tin đạo, cực kỳ trung thành với Quang Minh Giáo Hội. Nội Tín Đồ thì được hưởng nhiều đặc quyền hơn.

Giáo Hoàng, có thể xem như cá nhân sở hữu quyền lực lớn nhất Quang Minh Giáo Hội, là người chủ trì Tổng Bộ Quang Minh Giáo Hội tại Thánh Địa Agiilarent.

Thánh Nữ, hay Quang Minh Thánh Nữ, như tên, được xem là đại diện của Quang Minh Thần Viken - một Vị Thần Trinity.

Mỗi một Thánh Nữ, quyền lực đều cực lớn, không cần tuân theo mệnh lệnh từ Giáo Hoàng. Tính ra, ngoại trừ được ít quyền quyết định hơn trong một số việc nhất định, thì Thánh Nữ không hề thua kém Giáo Hoàng. Nếu hai vị Thánh Nữ đồng ý, có thể phế truất Giáo Hoàng.

Bình thường, Thánh Nữ rất ít khi ở lại Thánh Địa Agillarent, mà đi khắp các vùng thuộc hai khu Civic và Mountwind.

Mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ, trấn thủ tại mười hai Phân Bộ Thánh Thành, nằm rải rác tại khu Civic và Mountwind. Civic có tám Phân Bộ Thánh Thành, Mountwind có bốn Phân Bộ Thánh Thành.

Hồng Y Đại Giáo Chủ, là những người có cơ hội kế thừa chức vị Giáo Hoàng.

Mười hai Phân Bộ Thánh Thành, mỗi một nơi đều có ba Quang Minh Thánh Đoàn. Tổng cộng là ba mươi sáu Quang Minh Thánh Đoàn.

Người đứng mỗi Quang Minh Thánh Đoàn chính là Thánh Sứ, các thành viên thuộc Quang Minh Thánh Đoàn chính là Thánh Đồ. Mỗi một Thánh Sứ, mỗi một Thánh Đồ, đều được lựa chọn cực kỳ kỹ càng.

Tài năng xuất chúng, thực lực mạnh mẽ, và trung thành tuyệt đối. Nhất là trung thành tuyệt đối, chính là điều kiện đầu tiên để được lựa chọn làm Thánh Sứ, hoặc Thánh Đồ.

Mục Sư, chính là người đứng đầu ở những đền thờ Quang Minh Giáo Hội nhỏ lẻ.

Tu Sĩ. Như Rowan Valerien chính là tu sĩ, nữ tu sĩ.

Những vị Thánh Nữ khi quá bốn mươi tuổi, thì có thể lựa chọn làm Khổ Tu Giả, những người có thực lực mạnh nhất Quang Minh Giáo Hội.

Cũng giống như Thánh Nữ, các vị Hồng Y Đại Giáo Chủ quá một trăm tuổi, cũng sẽ phải từ chức, nhường quyền, trở thành Khổ Tu Giả.

Còn về phần Giáo Hoàng, cứ mỗi hai mươi năm, sẽ đổi một lần. Giáo Hoàng tiền nhiệm, cũng sẽ trở thành Khổ Tu Giả.

Thánh Sứ, chính là những người có hi vọng trở thành Hồng Y Đại Giáo Chủ.

Cứ tiếp tục một vòng như vậy.

Nếu như gần nghìn năm trước, hội Guardian của người Nerz được xem là tổ chức hùng mạnh nhất Yriel thế giới. Thì hiện tại, tổ chức thay thế hội Guardian chính là Quang Minh Giáo Hội.

Trên lý thuyết, Quang Minh Giáo Hội tiếp nhận mọi tộc gia nhập, cho dù là ba tộc Nhân Loại Nerz, Mel và Mer. Hay ba tộc Night Elve, Light Elve và Orc. Sáu tộc lớn này đều có thể trở thành người của Quang Minh Giáo Hội.

Nhưng thật ra, trên chín mươi phần trăm người theo Quang Minh Giáo Hội vẫn là tộc Mel. Chính vì vậy, Quang Minh Giáo Hội mới chưa thể thâm nhập sâu vào được các vùng như Seval, Akeza, Vizcer, Hoorfell, High Grand,.....

Ví dụ như, Vương Quốc Mokart nằm ở phần đông nam của khu Seval, mặc dù phía nam giáp khu Civic, phía đông giáp khu Mountwind, cả hai khu đều là nơi hoạt động của Quang Minh Giáo Hội. Mà không nói đâu xa, rời khỏi biên giới phía đông nam của Vương Quốc Mokart, vào khoảng ba trăm Kilomet, chính là Thánh Địa Agillarent của Quang Minh Giáo Hội.

Cho dù ba phía đầy rẫy Quang Minh Giáo Hội, nhưng Vương Quốc Mokart có rất ít sự hoạt động của Quang Minh Giáo Hội hiện hữu. Chỉ có một vài Thị Trấn, Thôn nằm ở biên giới, mới có các đền thờ Quang Minh Giáo Hội nhỏ lẻ. Mà cũng có thể bởi vì Vương Quốc Mokart đang ủng hộ hội Guardian, nên Quang Minh Giáo Hội cũng không thâm nhập vào được.

Hội Guardian mặc dù suy tàn cả nghìn năm, nhưng vẫn là một tổ chức có lực lượng hùng mạnh, Quang Minh Giáo Hội cho dù có danh xưng tổ chức mạnh nhất, thậm chí có Quang Minh Thần Viken chống lưng, nhưng cũng không dám làm càn quá nhiều.

Trong nhóm Vị Thần Trinity, ai chả biết Thần Chiến Tranh Zeta vốn là một tên điên, một gã cuồng chiến, động một tí là đánh. Như trăm năm trước chẳng hạn, tìm đến tận nhà của Thần Bảo Hộ Juvis - Lục Nguyệt.

Hai vị đánh nhau một trận toi đời, đến mức độ đánh vỡ mất một phần ba Lục Nguyệt. Ai cũng không nguyện ý dây vào gã điên này, trừ khi người thực lực mạnh hơn nhiều.

Người thuộc Quang Minh Giáo Hội nếu phân chia theo chức nghiệp, giống như Người Chơi, thì sẽ có bốn loại chức nghiệp: Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, Quang Minh Pháp Sư, Quang Minh Hiệp Sĩ, Quang Minh Thiên Sứ.

Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ và Quang Minh Pháp Sư thì Người Chơi có rất nhiều, cũng không khác gì nhau mấy. Chỉ có điều, Người Bàn Địa, hay Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội mới là hàng xịn, nhận được Quang Minh Chi Lực, lực lượng chúc phúc từ Quang Minh Thần Viken. Còn Người Chơi chỉ có thể xem như hàng nhái, có kỹ năng, nhưng gần như không có Quang Minh Chi Lực.

Quang Minh Hiệp Sĩ, nếu nói cho dễ hiểu, theo kiểu quân đội, thì chính là Bộ Binh và Cung Binh.

Còn Quang Minh Thiên Sứ, là một chức nghiệp cực kỳ hiếm có, chỉ những người sở hữu thể chất đặc biệt, mới có thể trở thành Quang Minh Thiên Sứ.

Quang Minh Thiên Sứ có thể xem như bản nâng cấp, hợp nhất của cả Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ, Quang Minh Pháp Sư và Quang Minh Hiệp Sĩ. Mỗi một vị Quang Minh Thiên Sứ, thực lực thấp nhất cũng là cấp một trăm.

.....

Tây bắc khu Civic, gần kề biên giới khu Mountwind, Thánh Địa Agilarent.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đã đến đây được nửa ngày, hai người bọn họ dùng truyền tống trận di chuyển đến Vương Đô Mokart, rồi chọn một Thị Trấn biên giới phía đông nam.

Từ đó, hai người thuê một chiếc xe ngựa, một mạch chạy đến đây, tính ra cũng mất bốn ngày.

Thánh Địa Agilarent cũng không lớn lắm, nhưng vị trí cực kỳ đặc biệt.

Nếu hình dung, thì Thánh Địa Agilarent giống một tòa lâu đài. Nó được xây dựng trên một tảng đá khổng lồ.

Àn, chính là một tảng đá khổng lồ, Trần Văn Lâm tin chắc rằng mình nhìn không sai, đây là một tảng đá nguyên vẹn, chứ không phải ngọn núi đá, hay ngọn đồi gì. Một tảng khổng lồ, có hình dạng gần giống hình hộp chữ nhật.

Không hề có đường đi lên mặt trên tảng đá này, vì cả bốn phía đều là những vách đá thẳng đứng, cao cả nghìn mét. Mặt trên tảng đá, cũng chính là nơi xây dựng Thánh Địa Agilarent.

Bên cạnh tảng đá to lớn hình hộp chữ nhật kia, là một tảng đá khác, có hình nón cụt, đường đến Thánh Địa Agilarent chính là bắt đầu từ con đường này.

Một con đường hình xoắn ốc được xây dựng trên tảng đá hình nón cụt này, phải đi vòng xung quanh nó hai mươi bảy vòng, mới lên được đến đỉnh.

Rồi từ trên đỉnh tảng đá hình nón cụt này, đi về phía tây bắc, sẽ gặp một cây cầu treo lớn, làm bằng thép. Cây cầu treo này bắc ngang qua hai tảng đá. Hết cây cầu treo, sẽ đến Quang Minh Môn, đi thêm khoảng năm trăm mét nữa, sẽ đến Thánh Địa Agilarent.

Phải nói rằng, quãng đường từ chân tảng đá nón cụt, cho đến cửa vào Thánh Địa Agilarent, chỉ ít cũng phải lên đến mười lăm Kilomet. Không hề ngắn một chút nào.

Quang Minh Giáo Hội chỉ cho phép Giáo Đồ, những người mộ đạo và những người đến thăm đi bộ đến, bắt đầu từ chân tảng đá nón cụt, không cho phép dùng thú cưỡi biết bay, hoặc tàu bay để đến Thánh Địa Agilarent. Đây có thể xem giống như một kiểu tôn trọng của Giáo Đồ với Thánh Địa vậy.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin cũng không muốn làm chuyện khác người, nên thành thật theo con đường định sẵn để đến được Thánh Địa Agilarent.

Cũng may con đường này mặc dù dài, nhưng lại rất rộng, cho dù mỗi ngày có hàng chục nghìn người đến đây tham quan, cầu bái,... người lên người xuống tấp nập, nhưng vẫn không xảy ra tình trạng chen lấn.

Trần Văn Lâm để ý kỹ càng, thì đến chín mươi chín phần trăm người đi trên con đường này là người tộc Mel, chỉ có rất ít người Nerz.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Khu thứ 9: Hoa Bắc

Trên con đường xoắn ốc này, Trần Văn Lâm cảm thấy người của Quang Minh Giáo Hội cũng thật biết kinh doanh a.

Phải biết, đường mặc dù rộng, nhưng là kiểu bậc thang, hơn nữa còn khá dốc, người có thực lực, cũng phải mệt mỏi mới trèo lên được hết con đường này.

Ba mươi ba nghìn ba trăm ba mươi ba, chính là tổng số bậc thang cần phải leo. Thử tính một chút, leo thang bộ bình thường, nhiều lắm là ba mươi bậc thang mỗi tầng, leo mười tầng đủ để thở như chó rồi.

Mười tầng, ba trăm bậc đủ để nhiều người nản lòng, chứ đừng nói đến ba mươi nghìn ba trăm ba mươi ba bậc.

Chính vì vậy, Quang Minh Giáo Hội xây dựng trên đường đi rất nhiều các trạm dừng nghỉ.

Mấy trạm dừng nghỉ này thực ra là các hang động nhân tạo, người của Quang Minh Giáo Hội khoét sâu vách đá, rồi tạo dựng kiến trúc bên trong.

Ở bên trong các trạm dừng nghỉ này có nơi nghỉ chân uống nước, có quán ăn, có phòng nghỉ, có bản sách liên quan đến truyền đạo Quang Minh. Tất nhiên đều cần tiền chi trả.

Ngoài ra, mỗi trạm dừng nghỉ đều có một đội một trăm Quang Minh Hiệp Sĩ đóng giữ. Những Quang Minh Hiệp Sĩ này có nhiệm vụ bảo vệ trị an của con đường xoắn ốc.

Cứ mỗi năm trăm mét đường đi, sẽ có một trạm dừng nghỉ, tổng cộng là hai mươi trạm.

Khỏi phải nói đến độ tốn sức khi đi con đường này, cho dù Trần Văn Lâm đã đạt cấp tám mươi hai, nhưng khi đi được khoảng một phần ba đường đi, vẫn cảm thấy khá là mệt mỏi.

Nói cho cùng, Trần Văn Lâm hẳn mặc dù là mạnh nhất trong đám Người Chơi, nhưng sức bền của Cung Thủ vốn không cao. Kiểu leo bậc thang này, cần rất nhiều sức bền. Bình thường, khi di chuyển đường dài, hẳn toàn sử dụng chiến mã, Đại Bàng Không Lỗ để di chuyển, nên sức bền không cao cũng là chuyện bình thường.

Những người đến Thánh Địa Agilarent đại đa số đều là người mộ đạo, khách hành hương, Giáo Đồ. Lại có thêm mấy đội giữ gìn trị an, nên con đường này không hề lộn xộn, ồn ào.

Cho dù rất nhiều người, nhưng khi nói chuyện, họ cũng chỉ nói nhỏ, nói khẽ với nhau. Chứ không như mấy kiểu lễ hội tại Thiên Tinh, cực kỳ ồn ào, chen chúc.

Đứng từ trên con đường này, nhìn xuống khung cảnh bên dưới cũng rất đẹp. Vô cùng hùng vĩ, núi non trập trùng. Xa xa còn có thể trông thấy những hồ nước nằm trên đỉnh núi lửa, hoặc những ngọn núi lửa vẫn còn hoạt động, khói vẫn bốc nghi ngút.

Yriel thế giới có môi trường thiên nhiên cực kỳ khắc nghiệt, nhưng cũng cực kỳ đa dạng về động vật, cây cối. Nơi này căn bản không cần lo lắng lắm về vấn đề ô nhiễm môi trường, nên rừng núi xanh ngát bao phủ khắp nơi.

Mười Kilomet đường xoắn ốc, ba mươi ba nghìn ba trăm ba mươi ba bậc thang, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin mất đến tám giờ đi bộ để lên đến nơi, trên đường đi phải nghỉ đến bốn lần. Đúng là tốn không ít thời gian.

Thật ra Trần Văn Lâm không bắt buộc phải dùng Đá Mặt Trăng, để nâng cấp Đài Tinh Vãn, từ đó gia tăng cấp bậc của bản thân. Hẳn hoàn toàn có thể bỏ tiền Vàng, Soul Gem, trang bị ra để trao đổi những loại nước phép thuật đặc biệt, để vượt qua các mức cấp độ quan trọng. Như mấy lọ Long Huyết của hội Guardian chẳng hạn.

Nhưng vì lâu dài, chính xác là vì sự phát triển của Thị Trấn Markham, Trần Văn Lâm mới bắt buộc phải đi tìm Đá Mặt Trăng, hay đá nhiệm Thần Lực.

Nếu như Thị Trấn Markham chỉ có Trần Văn Lâm, Bùi Phương Thảo và Mina Rockefeller là Người Chơi như hiện tại, thì căn bản không cần đến Đài Tinh Vãn. Nhưng mà sau này, khi mà Thị Trấn Markham đã đủ thực lực để nói chuyện ngang hàng với những thế lực, liên minh lớn khác, thì việc thu nhận thêm nhiều Người Chơi là chuyện bắt buộc.

Có một số việc, Người Chơi vẫn tài giỏi hơn Người Bản Địa.

Ví dụ như quản lý lãnh địa, Người Chơi có tư duy hiện đại, kiến thức mới mẻ, cách thức quản lý luôn vượt trội so với Người Bản Địa. Hơn nữa, Người Chơi luôn luôn dám liều, có những suy nghĩ đột phá. Điều đó có lợi cho việc quản lý lãnh địa hơn rất nhiều.

Đó là lý do tại sao, Bùi Phương Thảo lúc trước chỉ là chủ một quán nước nhỏ, học chút kiến thức quản lý, lại có thể dễ dàng chỉ đạo cả một lãnh địa rộng lớn. Một là năng có tư duy của người hiện đại, hai là năng vẫn học thêm kiến thức quản lý mỗi khi rảnh, ba là năng có thể tích lũy kinh nghiệm dần dần. Nhưng quan trọng nhất vẫn là lý do đầu tiên.

Hay ở vấn đề chiến thuật quân sự, Người Chơi có nhiều loại chiến thuật đặc biệt hơn Người Bản Địa nhiều.

Ngoại trừ người trong Thị Trấn Markham được phổ cập thêm một vài chiến thuật quân sự như: Chiến Tranh Du Kích, Chiến Tranh Tâm Lý, Đánh Phủ Đầu, Diệt Đầu Não,... Nhưng những người học được kiến thức này rất ít. Người bên ngoài Thị Trấn Markham thì chắc chắn là chả biết gì.

Yriel thế giới lúc trước đa số là so xem bên nào mạnh hơn, bên đó thắng. Rất ít loại chiến thuật quân sự được áp dụng.

Chẳng cần suy nghĩ đâu xa, chỉ cần tuyển những Người Chơi xuất sắc về các trò chơi chiến thuật quân sự, là đủ để thực lực của Thị Trấn Markham tăng lên một mảng lớn.

Tất nhiên, Trần Văn Lâm sẽ nghĩ đến người của quốc gia mình trước. Cũng không phải hẳn không tin Người Chơi nước ngoài, nhưng mà hẳn vẫn muốn ưu tiên giúp đỡ Người Chơi quốc gia Đại Nam hơn. Như Mina Rockefeller là Người Chơi nước ngoài, chẳng hề có vấn đề gì.

Sau này, khi có nhiều Người Chơi tham gia, thậm chí là cả quân đội được thành lập từ Người Chơi, thì việc xây dựng sẵn Đài Tinh Vãn, nâng cấp chúng là điều không cần thiết cho phát triển lãnh địa sau này.

.....

Phía tây khu Civic - khu Hoa Bắc.

Đúng, hiện tại nơi này gọi là khu Hoa Bắc, chứ không còn là một phần của khu Civic nữa.

Người của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc say khi chiếm vùng đất này, cảm thấy nơi rừng núi phía tây khu Civic cũng khá là tốt cho việc phòng thủ, tách biệt với phần còn lại. Nên đã đặt hẳn một tên mới cho vùng đất này: khu Hoa Bắc.

Ý nghĩa của họ, chính là khu vực dành cho người Hoa Bắc Đế Quốc. Đã như vậy, họ muốn nó phải ngang với những khu vực như khu Seval, khu Civic, khu Mountwind,..... Đã tâm cực kỳ lớn.

Mặc dù chẳng có Vương Quốc Người Bản Địa nào công nhận, nhưng Người Chơi, lãnh đạo của Hoa Bắc Đế Quốc vẫn tuyên truyền khắp Thiên Tinh: Khu vực thứ chín, khu vực dành cho Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc đã được thành lập, không còn đứng dưới những Vương Quốc kia nữa.

Tính ra mà nói, khu Hoa Bắc cũng khá rộng, gần bằng Vương Quốc Think (chiếm hai mươi phần trăm diện tích khu Seval) chứ chẳng chơi. Rộng hơn cả Vương Quốc White Wing.

Hiện tại, khu Hoa Bắc đã có tới một tỉ tám trăm triệu Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc tập hợp tại đây, chiếm chín mươi phần trăm tổng dân số của Hoa Bắc Đế Quốc. Người Bản Địa tại nơi này đã biến mất hoàn toàn.

Không phải tộc ta, lòng ắt nghĩ khác. Chính là suy nghĩ trong lòng của tất cả Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc. Nên cho dù tại khu Hoa Bắc có Người Bản Địa đi chăng nữa, cũng sẽ bị đuổi ra.

Khu Hoa Bắc cũng chia ra làm mười ba châu, nhưng lại gọi là Cửu Châu Đại Địa.

U Châu.

Ký Châu.

Thanh Châu.

Từ Châu.

Lư Châu.

Dương Châu.

Kinh Châu.

Ích Châu.

Ung Châu.

Dự Châu.

Duyệt Châu.

Và Tư Lệ.

Sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight xuất hiện, lại thêm việc Đế Quốc Sollie tan rã, làm cho Hoa Bắc Đế Quốc triệt để tự do, không còn chịu sự áp đặt của mấy Vương Quốc kia.

Hiện tại các Vương Quốc đều không tự lo nổi thân mình, thì ai rảnh đi quản việc Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc thành lập khu Hoa Bắc làm gì.

Như tộc người Night Elve của đảo Panmera chẳng hạn, họ đã từ bỏ Yriel Đại Lục, trở về đảo Panmera để phòng thủ. Lãng mộ Dread dưới đáy biển cũng không thiếu, nên người tộc Night Elve không muốn phải đối địch ở cả mặt trận Yriel Đại Lục lẫn đảo Panmera.

Còn tộc Orc thì không nói, họ đã mất hoàn toàn ba khu Akeza, Vizcer và Ezcer. Toàn bộ người Orc phải chạy về hai khu Civic và Mountwind để tìm nơi sinh sống, xây dựng thế lực.

Chỉ có người Light Elve là vẫn có phần cố đảm ăn xôi, vẫn cố gắng giữ cả đảo Yshin lẫn hai khu Hoorfell và High Grand. Nhưng mà tham thì thâm, sáu mươi phần trăm đất đai của khu High Grand, và ba mươi phần trăm đất đai khu Hoorfell đã rơi vào tay các binh đoàn Dread khổng lồ.

Người Mer, tộc anh em xưa kia của người Nerz lại có phần may mắn. Xung quanh nơi ở của họ có rất nhiều quân đội Light Elve đóng giữ, thành ra họ không hề bị ảnh hưởng bởi sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight. Người Light Elve lại không đủ sức lực để đối phó người Mer, thành ra họ lại có thời gian yên ổn, phát triển quân đội.

Mà hiện tại, không chỉ những Vương Quốc kia, kể cả Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc cũng đang gặp khó khăn không hề nhỏ.

Ba ngày trước, một đại quân Dread lên đến bảy trăm triệu con bỗng nhiên từ phía bắc khu Hoa Bắc xuất hiện, tràn vào tấn công, làm cho Liên Minh

Hoa Bắc Đế Quốc có chút trở tay không kịp.

Mặc dù là Dread, nhưng đám Dread này tấn công lại vô cùng có quy củ, chiến thuật.

Chỉ trong na ngày, khu Hoa Bắc đã mất bốn châu phía bắc trong mười ba châu: U Châu, Ký Châu, Từ Châu, Thanh Châu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Quân đội hoa bắc đế quốc. tử cấm thành - điện kim loan

Binh đoàn Dread số lượng bảy trăm triệu con, nghe thì có vẻ không nhiều so với tổng số Người Chơi của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc bên trong khu Hoa Bắc: Một tỉ tám trăm triệu Người Chơi.

Chưa kể, Dread bình thường vốn là loài không mạnh. Đáng lý ra, Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc không thể bị công phá bốn châu nhanh như vậy được.

Nhưng mà Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc cũng không có nhiều Người Chơi cấp bậc cao. Họ bỏ qua sự kiện Mel vs Orc và Night Elve, nên cấp bậc thấp hơn một khoảng so với Người Chơi trên thế giới.

Chưa kể đến việc gần hai tỉ Người Chơi tập trung một chỗ, nên có rất ít quái vật để cày cấp, chỉ có một bộ phận nhỏ Người Chơi được xem là lực lượng trung kiên, lực lượng chiến đấu chính mới được phép đánh quái tăng cấp.

Khi sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight bắt đầu, Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc tự lập khu thứ chín, thoát khỏi sự cai trị của Đế Quốc Sollie đã sụp đổ, tộc Night Elve tây nam khu Civic cũng rút lui. Lại có rất nhiều Dread xuất hiện, làm cho Người Chơi của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc nghĩ rằng thời đại của họ đã đến, bọn họ có thể dễ dàng đuổi theo Người Chơi của những thế lực khác.

Nhưng đời không như là mơ, Dread dù yếu, nhưng cũng không dễ đối phó, số lượng lại đông đảo, tấn công mọi lúc mọi nơi, không quản giờ giấc.

Quân đội bình thường, kể cả Người Chơi lẫn Người Bản Địa, đều phải để thời gian ra để nghỉ ngơi, ăn uống,..... Thậm chí còn phải chịu ảnh hưởng từ thời tiết.

Nhưng Dread thì không, chúng không cần ăn uống, không cần nghỉ ngơi, không quan tâm nóng hay lạnh, không biết đau, không biết mệt, chẳng xem xét ban ngày hay ban đêm.

Thành ra, các đội phòng ngự của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc thường xuyên bị quấy rối. Nhiều lúc Dread lại tấn công đúng vào lúc lực lượng chiến đấu chủ lực đã đăng xuất ra khỏi Yriel thế giới.

Không có Người Chơi chuyên về chiến đấu bảo vệ, thì sẽ dẫn đến việc những Người Chơi yếu hơn bị tấn công, lại rút cấp bậc, còn bị cầm vào Yriel thế giới một tháng. Phải nói là thảm lại càng thảm.

Trên cấp năm mươi, họ chỉ có hơn một triệu người, đa số trong đó vẫn là mới lên cấp năm mươi. Đây cũng là binh sĩ tinh anh, trang bị tốt nhất khu Hoa Bắc của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc. Những Người Chơi này, chủ yếu nằm trong tay ba siêu cấp gia tộc là Công Tôn gia tộc, Lưu thị gia tộc, Doanh thị gia tộc. Ngoài ra, còn có một lượng nhỏ nằm ở những nhất lưu gia tộc như Triệu, Tống, Chu, Tiền, Hạng, Lý, Dương, Đường.

Một triệu Người Chơi đó có thể lên đến cấp năm mươi, cũng vì họ có khả năng chém giết nhiều Dread. Mỗi Người Chơi đều có thể giết cả nghìn Dread mỗi ngày chứ không hề ít.

Một triệu Người Chơi này, được đặt cho cái tên: Quân Đoàn Trung Hải.

Nhưng đó chỉ là số nhỏ.

Người Chơi cấp bốn mươi đến bốn mươi chín chỉ có hơn tám mươi triệu người. Chỉ chiếm hơn không phải không bốn phần trăm tổng số Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc sinh sống tại khu Hoa Bắc. Nói cho dễ, thì cứ một trăm nghìn Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc, mới có bốn mươi bốn Người Chơi đạt cấp bốn mươi trở lên. Đây cũng là lực lượng quân đội chính thức của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc, chống Dread, chủ yếu dựa vào tám mươi triệu Người Chơi này.

Tám mươi triệu Người Chơi, chia ra làm mười Tập Quân Đoàn, hay sáu mươi Quân Đoàn. Mỗi Quân Đoàn đều đạt đến tám triệu Người Chơi.

Người Chơi có khả năng chiến đấu tạm được, có thể xem như tân binh, là những Người Chơi có cấp từ ba mươi đến ba mươi chín. Số lượng Người Chơi này cũng khá nhiều, lên đến hơn hai trăm triệu người. Nhưng tân binh vẫn là tân binh, nhiều lúc trông thấy hình thù thây khô của Dread, cũng đủ hoảng sợ vứt bỏ vũ khí rồi. Không phải ai cũng có dũng khí, can đảm, lá gan đủ lớn để chém giết với quái vật.

Còn lại, đại đa số Người Chơi đều có cấp bậc dưới cấp ba mươi, chủ yếu làm nhiệm vụ xây dựng kiến trúc, trồng trọt lương thực, khai thác tài nguyên khoáng sản.

Mà vẫn có một trăm triệu Người Chơi của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc đang phải trơ mắt tại Thiên Tinh, không được vào Yriel thế giới trong một tháng.

Nên thành ra, số lượng binh sĩ có thể chiến đấu được chỉ là hơn tám mươi triệu Người Chơi có cấp trên bốn mươi kia.

Tám mươi triệu, so với bảy trăm triệu.

Mỗi bên đều có thể mạnh, điểm yếu riêng. Có thể xem là cân tài cân sức.

Khu Hoa Bắc - Từ Cẩm Thành.

Từ Cẩm Thành này có thể xem là bản sao hoàn hảo của Từ Cẩm Thành trên Thiên Tinh, giống nhau đến từng viên gạch lát đường, mái ngói. Đây cũng là hành động thể hiện quyền uy của Hoàng Đế Hoa Bắc Đế Quốc - Lưu Thiếu.

Từ Cẩm Thành cũng là nơi ở của những Người Chơi thuộc Lưu thị gia tộc - Hoàng Tộc Hoa Bắc Đế Quốc.

Điện Kim Loan, là nơi thiết triều, bàn luận chính sự, những việc quan trọng diễn ra trong khu Hoa Bắc. Nói trắng ra, thì nó giống phòng họp, nhưng chỉ có Hoàng Đế Lưu Thiếu được ngồi, những người còn lại bắt buộc phải đứng. Đế quyền vô song.

Điện Kim Loan là nơi quan trọng bậc nhất Từ Cẩm Thành, kể cả Yriel thế giới hay Thiên Tinh đều vậy. Là nơi biểu trưng quyền lực của Hoàng Đế. Một công trình được làm hoàn toàn từ vật liệu Gỗ phẩm chất tím và cam.

Điện Kim Loan nằm ở chính giữa trục Nam - Bắc của Từ Cẩm Thành.

Chiều cao ba mươi lăm phẩy không năm mét.

Diện tích kiến trúc là hai nghìn ba trăm bảy mươi bảy mét vuông. Gồm có năm mươi lăm gian phòng, bảy mươi hai cột gỗ lớn nâng hoàn toàn trọng lượng của cả kiến trúc Điện Kim Loan.

Điện Kim Loan nằm ở trung tâm của Từ Cẩm Thành.

Vậy thì Bệ Rồng, (Long của Tung Cua nha, không phải Rồng của Phương Tây) nơi mà Hoàng Đế Hoa Bắc Đế Quốc mỗi lần ngồi khi thiết triều chính là tâm điểm của Điện Kim Loan.

Trên Bệ Rồng, chính là Ngai Vàng đặt trên bục gỗ, năm con rồng được thiết kế cuộn tròn xung quanh phần lưng và tay Ngai Vàng.

Phía sau Ngai Vàng là Bình Phong bảy cánh.

Phía trước Bình Phong bày biện Nhan Áng, Lưu Hương,.... Biểu tượng cho an lành, trường thọ. Và quan trọng nhất, chính là quyền lực của Hoàng Đế.

Hai bên Bệ Rồng là sáu cây cột giữa sơn son thếp vàng, với hình những con Rồng Vàng lượn khúc. Ở trần điện, trên đầu sáu cây cột được thiết kế tạo dáng như một cái giềng chim, có hình Rồng cuộn, và từ miệng giềng tỏa ra một chùm những quả cầu bằng kim loại, được gọi là "Guang Hiền Viên", với ngụ ý quay trở về với Hiền Viên Hoàng Đế.

Điện Kim Loan chủ yếu được trang trí với hoa văn hình Rồng, từ trong ra ngoài công trình, tổng cộng mười hai nghìn sáu trăm năm mươi tư (12.654) hoa văn hình Rồng được trang trí.

Để thể hiện sức mạnh của Hoàng Đế các đời Hoa Bắc Đế Quốc, hay chính là "Thiên tử", nơi Hoàng Đế sinh sống phải là trung tâm của thế giới. Do đó tất cả các cánh cổng, điện và các công trình của Từ Cẩm Thành đều được sắp xếp quanh trục Bắc - Nam của Từ Cẩm Thành. Trung tâm Từ Cẩm Thành là Hoàng Thành. Trung tâm Hoàng Thành là Cung Thành, trung tâm Cung Thành là Điện Kim Loan, trung tâm của Điện Kim Loan là Tu Mi Sơn, tượng trưng cho trung tâm của vũ trụ. Tầng tầng lớp lớp kiến trúc ấy xoay quanh trục chính, hướng vào trung tâm và tôn quý trung tâm.

Nói ra cũng buồn cười, nhưng nơi quan trọng nhất của Hoa Bắc Đế Quốc, nơi tập trung quyền lực lớn nhất, lại do một người Đại Nam thiết kế ra.

Điện Kim Loan, Hoàng Đế của Hoa Bắc Đế Quốc thời điểm hiện tại - Lưu Thiếu. Hắn đang ngồi trên Ngai Vàng, đôi mắt sắc bén liếc nhìn triều thần bên dưới, khí thế uy nghiêm. Mặc dù ánh mắt rất lạnh, rất đáng sợ nhưng giọng nói của hắn lại lộ ra vô cùng bình thản:

- Ai cho trẫm biết, tình hình hiện tại ở bốn châu U, Ký, Từ, Thanh thế nào rồi?

Chỉ trong ba ngày, bốn châu phía bắc bị Dread chiếm lĩnh, việc này làm cho Lưu Thiếu cực kỳ tức giận. Bốn châu đó, chiếm khoảng hai mươi lăm phần trăm diện tích lãnh thổ khu Hoa Bắc chứ không ít.

Thái Úy Doanh Thịnh, đồng thời cũng là người đứng đầu Doanh thị gia tộc, đứng ra nói:

- Bẩm Hoàng Thượng, hiện tại bốn Tập Quân Đoàn đã tiến về biên giới ba châu Tĩnh, Duyện, Dương. Đang giao chiến cực kỳ quyết liệt với binh đoàn Dread kia. Còn Quân Đoàn Trung Hải, đang giao chiến với Dread tại biên giới Tư Lệ và Ký Châu.
- Tập Quân Đoàn Thứ Nhất và Tập Quân Đoàn Thứ hai, đóng tại Tĩnh Châu, lần lượt đánh vào phía tây hai châu U Châu và Ký Châu.
- Tập Quân Đoàn Thứ Ba đóng tại Duyện Châu phân ra ba đường, tấn công Ký Châu và phòng thủ sự tấn công đến từ hai châu Từ - Thanh.
- Tập Quân Đoàn Thứ Tư đóng tại Dương Châu đang toàn lực tấn công vào Từ Châu, giảm bớt áp lực cho Tập Quân Đoàn Thứ Ba.
- Hai Tập Quân Đoàn Thứ nhất và Tập Quân Đoàn Thứ hai tại Tĩnh Châu, Quân Đoàn Trung Hải tại Tư Lệ và Tập Quân Đoàn Thứ Ba tại Duyện Châu. Bốn đội quân này kết hợp với nhau, đã chiếm lại được một nửa Ký Châu.
- Tập Quân Đoàn Thứ Tư đã đẩy lùi Dread khỏi biên giới hai châu Dương - Từ ba mươi Kilomet.
- Ngoài ra, Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu từ Kinh Châu, rời khỏi khu Hoa Bắc, tiến hành đánh vòng, trong ngoài phối hợp, tiêu diệt đám Dread này.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Thiết triều Điện Kim Loan

Doanh Thịnh, gia chủ Doanh thị gia tộc, đồng thời nắm giữ chức vụ Thái Úy, người đứng đầu quan võ.

Phía bên kia, đứng đầu quan văn, là gia chủ của Công Tôn gia tộc, Công Tôn Thiên Vân - Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân.

Hiện tại là thời kỳ chiến tranh, loạn lạc, bảo vệ bà khuếch trương khu Hoa Bắc. Nên ở một mức độ nào đó, tiếng nói của Doanh Thịnh có sức nặng hơn là Công Tôn Thiên Vân. Thậm chí, kể cả Hoàng Đế Lưu Thiếu cũng không dám công khai bất mãn với Thái Úy Doanh Thịnh.

U Châu, Ký Châu, Thanh Châu, Từ Châu thất bại, một phần là do quyết định có phần sai lầm của Thái Úy Doanh Thịnh. Bốn châu đó, chủ yếu là tân binh, Người Chơi có cấp bậc dưới bốn mươi.

Một trăm triệu tân binh, đối mặt với bảy trăm triệu Dread, hoàn toàn không có sức chống cự. Khi thiệt hại lên đến hai mươi triệu binh sĩ, họ mới hoảng hốt, ra lệnh rút quân về Dương Châu và Tĩnh Châu. Đồng thời phái bốn Tập Quân Đoàn, ba mươi hai triệu binh sĩ tiến hành phản kích.

Nhờ vào việc sở hữu kỹ năng phong phú, trong lúc nhất thời, bốn Tập Quân Đoàn này chiến đấu hoàn toàn ngang cơ với bảy trăm triệu Dread.

Hoàng Đế Lưu Thiếu mặc dù tức giận chuyện mất đất, nhưng vẫn cảm thấy không lâu nữa, khi mà sáu trên mười Tập Quân Đoàn vào vị trí, thì hoàn toàn có thể đánh lại được bình yên cho khu Hoa Bắc. Chính vì vậy, không có ai phải chịu trừng phạt. Mà Lưu Thiếu cũng không đủ quyền lực trừng phạt Doanh Thịnh.

Lưu Thiếu liếc nhìn triều thần bên dưới, cất cao giọng hỏi:

- Thái Tể Gia Cát Tường Không đâu?

Một vị lão giả trên dưới sáu mươi tuổi, có phần gầy gò nhỏ bé, ốm yếu già nua, nhưng đôi mắt cực kỳ tinh minh, bước ra nói:

- Có thần!

Lưu Thiếu hỏi:

- Đội quân của Gia Cát Thanh Vân đã đến đâu rồi?

Thái Tể Gia Cát Tường Không nói:

- Bẩm báo Hoàng Thượng, Gia Cát Thanh Vân và mười triệu quân đội đã đến phía tây bắc khu Hoa Bắc, chỉ cách Thanh Châu khoảng một trăm Kilomet nữa.

Lưu Thiếu gật đầu, trầm tư một lúc, rồi quay qua nói với Thái Úy Doanh Thịnh:

- Thái Úy, người có quyết định gì về vị trí hiện tại của Gia Cát Thanh Vân, có thể có ích gì cho Hoa Bắc Đế Quốc chúng ta?

Thái Úy Doanh Thịnh nói:

- Hoàng Thượng, người có thể cho Gia Cát Thanh Vân toàn lực phối hợp cùng Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu tấn công vào Thanh Châu và Từ Châu. Ba đạo quân này sẽ phối hợp cùng Tập Quân Đoàn Thứ Tư, chiếm lấy, kiểm soát Từ Châu. Rồi dần dần tiêu diệt, chiếm lại quyền kiểm soát Ký Châu, Thanh Châu rồi mới đến U Châu.
- Nói cho cùng, chúng ta vẫn ít hơn binh đoàn Dread kia rất nhiều, chúng ta phải từng bước đánh chiếm, từng bước thanh lý. Đánh chiếm xong châu nào, bảo vệ vững chắc châu đó. Chậm rãi từng bước kiểm soát, cho đến khi tiêu diệt hết Dread tồn tại trong khu Hoa Bắc.

Đối với lượng quân khổng lồ thế này, gần như có rất ít kiểu chiến thuật có thể áp dụng được. Đây là một cuộc chiến so sánh thực lực hai bên, ai mạnh hơn, kẻ đó thắng.

Hoàng Đế Lưu Thiếu cũng hiểu việc này, hần gật đầu nói:

- Được, làm theo Thái Úy. Để Tập Quân Đoàn Thứ Tư, Tập Quân Đoàn Thứ Năm, Tập Quân Đoàn Thứ Sáu hợp lực với mười triệu binh sĩ của Gia Cát Thanh Vân, tiến hành từng bước chiếm lấy Từ Châu trước. Sau đó là Ký Châu, Thanh Châu, U Châu.

Mười triệu binh sĩ của Gia Cát Thanh Vân chính là đội quân của các thế lực, gia tộc đưa lên phía bắc, để tấn công Thị Trấn Markham. Nhưng vì sự mạnh mẽ bất ngờ của quân đội Thị Trấn Markham, lại thêm sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight, nên mấy đoàn quân nhỏ lẻ này đành phải tập hợp lại. Ngoài ra, còn có một số Người Chơi tự do, Bang Hội nhỏ yếu của Hoa Bắc Đế Quốc gia nhập vào, nên mới lên đến mười triệu người.

Mấy Bang Hội và Người Chơi tự do biết rõ họ không thể một mình sống qua sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight này, nên mới đổ về gia nhập khu Hoa Bắc. Ai cùng đường với đoàn người Gia Cát Thanh Vân, thì cùng tập hợp.

Trên đường đi bọn họ cũng gặp không ít binh đoàn Dread, mặc dù không đông đảo như binh đoàn đang tấn công khu Hoa Bắc kia, nhưng cũng có không ít lần số lượng Dread lên đến ba bốn triệu con.

Những Người Chơi yếu kém chết trên dọc đường rất nhiều, nên số lượng mười triệu Người Chơi còn lại này, đều là những người trải qua chiến đấu gian khổ, kinh nghiệm dày dặn. Cho dù thực lực cá nhân không bằng Quân Đoàn Trung Hải, nhưng cũng không kém bao nhiêu, đại đa số đều có cấp bậc từ bốn mươi lăm đến năm mươi. Một thế lực không thể xem nhẹ.

Cũng vì gặp nhiều Dread, nên quãng đường một tháng, họ phải đi mất hơn hai tháng, vẫn chưa tới nơi. Một trăm Kilomet, cho dù có hành quân tốc độ cao, thì vẫn phải cần đến bốn ngày. Mười triệu người, không phải nói nhanh là nhanh được.

Nên cho dù có sự trợ giúp đặc lực đến từ quân đội mười triệu binh sĩ của Gia Cát Thanh Vân, thì vẫn phải đợi ít nhất bốn ngày nữa, tình trạng biên giới bốn châu Tinh Châu, Duyện Châu, Đương Châu và Tư Lệ mới có thể chuyển biến được.

Nhất là Duyện Châu, một mình Tập Quân Đoàn Thứ Ba phải chịu sự tấn công của Dread từ Thanh Châu ở phía đông bắc, Từ Châu phía đông nam. Họ lại còn phải xé lẻ quân ra để tấn công lên Ký Châu ở phía bắc Duyện Châu, tình hình hết sức căng thẳng, chỉ cần sai một bước, Duyện Châu sẽ theo gót U Châu, Ký Châu, Thanh Châu, Từ Châu. Trở thành châu thứ năm bị Dread chiếm lĩnh.

Nếu như Duyện Châu rơi vào tay binh đoàn Dread, thì Tư Lệ và Dục Châu sẽ nguy to. Nhất là Tư Lệ, sẽ phải hai mặt đối địch. Từ Cẩm Thành có nguy cơ bị uy hiếp.

Chính vì điều này, Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân phải đứng ra nói:

- Hoàng Thượng, thần đề nghị, rút Tập Quân Đoàn Thứ Bảy từ Ung Châu và Lư Châu tiến về Duyện Châu, hỗ trợ Tập Quân Đoàn Thứ Ba.

Lưu Thiếu liếc mắt nhìn gã hỏi:

- Tướng Quốc đưa ra đề nghị này, là ý gì?

Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân tiếp tục trình bày:

- Hoàng Thượng, Tập Quân Đoàn Thứ Ba tại Duyện Châu phải chia thành ba nhánh lẻ để hoạt động, ba bề thọ địch, đây là cầm ky trong chiến tranh. Một khi Tập Quân Đoàn Thứ Ba thất bại trước khi Gia Cát Thanh Vân và Tập Quân Đoàn Thứ Năm, Tập Quân Đoàn Thứ Sáu chiếm lấy Từ Châu, thì Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc chúng ta sẽ rơi vào thế bị động.
- Duyện Châu mất, Tư Lệ sẽ phải trực tiếp đối đầu với mũi nhọn của binh đoàn Dread. Chúng ta nên phòng thủ trước.

Thái Úy Doanh Thịnh nghe thấy Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân đề nghị như vậy, cực kỳ bất mãn. Tập Quân Đoàn Thứ Ba, Năm, Sáu vốn là do Doanh thị gia tộc thành lập. Bây giờ Công Tôn Thiên Vân lại nói rằng ba Tập Quân Đoàn này không thể hoàn thành nhiệm vụ đúng như tính toán, hay nói trắng ra là thất bại, sẽ uy hiếp trực tiếp đến Tư Lệ, khu vực tập trung quyền lực của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc.

Hiện tại mặc dù Tập Quân Đoàn Thứ Ba hơi mệt mỏi một chút, nhưng vẫn làm tốt nhiệm vụ phòng ngự lẫn hỗ trợ tấn công. Công Tôn Thiên Vân ngược lại nói đến thất bại, đánh mấy Duyện Châu, không phải là trù ẻo ta sao?

Mặc dù Công Tôn Thiên Vân nói không sai, nhưng Doanh Thịnh vẫn bất mãn, cái này giống như nghi ngờ năng lực làm Thái Úy của gã vậy.

Thật ra lúc Dread dùng khí thế hùng mạnh một mạch chiếm liền bốn châu, Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân đã không ít lần đứng ra tố cáo Thái Úy Doanh Thịnh. Có điều, hiện tại Thái Úy Doanh Thịnh quyền lực cực lớn, nên Hoàng Đế Lưu Thiếu cũng không tiện trừng trị, chỉ dám dùng lời nói cảnh cáo đôi chút mà thôi.

Nhưng dù sao thì Công Tôn Thiên Vân nói đúng lý lẽ, nên Doanh Thịnh không muốn đứng ra cãi lộn.

Hoàng Đế Lưu Thiếu cũng cảm thấy đây là điều nên làm, ra lệnh:

- Thái Úy Doanh Thịnh, lập tức để tân binh đến phòng thủ Lư Châu, rút binh sĩ của Tập Quân Đoàn Thứ Bảy đến trợ giúp Tập Quân Đoàn Thứ Ba.

Thái Úy Doanh Thịnh cúi đầu nói:

- Thần, tuân chỉ!

Một tên công công bước lên nói:

- Nếu không còn gì bẩm báo, bái triều.

Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân lại một lần nữa bước lên:

- Hoàng Thượng, thần đề nghị bắt đầu xây dựng các quan ải ngăn cách các châu lại, để lần sau cho dù có bị tấn công, thì vẫn có các quan ải ngăn chặn, không đến mức mất bốn châu một lúc như lần này.

Hoàng Đế Lưu Thiệu có chút bất mãn, bẩm luôn trong một lần không được hay sao, còn phải chia ra nhiều lần. Hắn có chút phiền chán nói:

- Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân, chuyện này ngươi bàn bạc với Binh Bộ Thượng Thư Hạng Nguyên và Công Bộ Thượng Thư Triệu Quách, làm một bản tư liệu kỹ càng, rồi ba người các ngươi đến thư phòng gặp trẫm. Nếu chi tiết và hợp lý, trẫm sẽ chuẩn. Hiện tại, bái triều.

Hoàng Đế Lưu Thiệu dưới sự bảo vệ của công công, thái giám, cấm vệ quân, rời khỏi Điện Kim Loan.

Triều thần phía dưới đợi Hoàng Đế Lưu Thiệu đi khuất, rồi cũng lục tục rời khỏi Điện Kim Loan.

Thái Úy Doanh Thịnh liếc nhìn Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân, hừ lạnh một tiếng, rồi phát tay rời đi.

- Hạng Nguyên, Triệu Quách, làm phiền hai vị Thượng Thư đến Công Tôn phủ gặp ta. Đúng rồi, mang cả mấy vị Hữu Thị Lang, Tả Thị Lang đến. Chuyện này quan trọng, cần phải tính toán kỹ càng.

Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân ra khỏi Điện Kim Loan, nhìn hai vị trung niên, cất cao giọng nói:

- Sẽ đến bái phỏng Tướng Quốc.
- Ân, hai vị đi thông thả.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Gia Cát Thanh Vân

- Thống Lĩnh, có lệnh đến từ Hoàng Thượng.

Một Người Chơi binh sĩ Hoa Bắc Đế Quốc cười chiến mã phi nhanh đến trước mặt đại quân của Gia Cát Thanh Vân, sau khi kiểm tra không có vấn đề gì, liền chạy đến chỗ thanh niên ngọc thụ lâm phong, tài hoa hơn người - Gia Cát Thanh Vân báo.

Gia Cát Thanh Vân mỉm cười nói:

- Có phải là Hoàng Thượng đề ta gia tăng tốc độ, tấn công vào Từ Châu không?
- Không gì qua được mắt Thống Lĩnh, đây là hai bức thư đến từ Hoàng Thượng và Thái Úy gửi cho ngài.

Gia Cát Thanh Vân gạt đầu, nhận lấy hai bức thư được phong kín, có đóng dấu của Hoàng Tộc và phủ Thái Úy, cẩn trọng mở ra xem xét.

Mặc dù chưa về khu Hoa Bắc, nhưng tại Thiên Tinh, Gia Cát Thanh Vân vẫn vô cùng quan tâm những việc diễn ra gần đây, chỉ cần liên quan đến Hoa Bắc Đế Quốc, hắn đều vô cùng để tâm.

Gia Cát Thanh Vân có một lý tưởng, đó chính là có thể trợ giúp Hoa Bắc Đế Quốc có thể sánh ngang với Liên Bang, hoặc Liên Minh Cổ Quốc. Giống như tổ tiên Gia Cát Khổng Minh kia xưa từng trợ giúp Lưu Huyền Đức, tạo nên thế chân vạc Tam Quốc vậy.

Nhưng mà ở thời hiện đại, một người thông minh đến đâu, cũng rất khó có thể cải biến được một quốc gia lớn.

Nhưng may mắn sao, Yriel thế giới xuất hiện, làm cho Gia Cát Thanh Vân cảm thấy, còn một con đường khác, một con đường hợp với tài năng của hắn hơn. Một con đường có thể làm cho Hoa Bắc Đế Quốc trở nên hùng mạnh.

Lúc trước, Gia Cát Thanh Vân vẫn không đồng ý lắm sách lược thành lập khu vực riêng của cao tầng Hoa Bắc Đế Quốc. Nhưng mà cho dù hắn phản đối, thì cũng chả làm được gì. Hắn chỉ là một thiên tài, không phải là Hoàng Đế Lưu Thiệu, không phải là Thái Úy Doanh Thịnh, không phải là Tướng Quốc Công Tôn Thiên Vân. Hắn chỉ là một thanh niên trẻ tuổi, có tài, nhưng chưa có quyền.

Đúng như Gia Cát Thanh Vân suy nghĩ, việc rút đa số Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc về khu vực phía tây khu Civic, trầm hại mà rất ít lợi.

Đấu tranh nội bộ, chính là chuyện có hại nhất đối với Hoa Bắc Đế Quốc. Không có việc gì đáng sợ bằng đấu tranh nội bộ, thứ có thể làm cho một quốc gia, thế lực hùng mạnh sụp đổ chỉ trong một thời gian ngắn. Nếu như các thế lực tại Hoa Bắc Đế Quốc hoạt động tự do, riêng lẻ, thì họ sẽ tìm cách gia tăng thực lực bản thân, chứ không phải tìm cách hạ thấp thực lực của những thế lực khác như hiện tại.

Từ khi thành lập Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc, Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc càng ngày càng yếu so với những quốc gia khác. Có thể nói là tự tụt lùi, chứ không tiến thêm. Tự lùi đến một lúc nào đó, là rơi xuống vực, tan xương nát thịt. Đây là điều Gia Cát Thanh Vân không muốn thấy.

Cấp bậc Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc thấp hơn so với mặt bằng chung của thế giới không ít, phải đến bảy tám cấp. Thậm chí, nếu so với những Người Chơi ở khu Seval, họ thua đến cả chục cấp.

Bỏ qua sự kiện Mel vs Night Elve và Orc, làm cho Người Chơi Hoa Bắc Đế Quốc không những cấp thấp, còn mất đi cơ hội được tăng thêm mười phần trăm thuộc tính cơ bản.

Việc bị giới hạn trong một vùng đất, làm cho các Bang Hội của Hoa Bắc Đế Quốc phát triển cực kỳ chậm chạp.

Hiện tại, sau khi Yriel thế giới xuất hiện được tám tháng trời, rất nhiều Bang Hội đã đạt cấp năm, thậm chí còn có bảy Bang Hội đạt đến cấp sáu.

Trong khi đó, các Bang Hội thuộc Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc có cấp bậc vô cùng thấp, chỉ có Bang Hội Viêm Hoàng, Bang Hội Hiên Viên, Bang Hội Hoàng Tần đạt đến cấp năm. Còn lại, đều là cấp bốn.

Chả cần so sánh đâu xa, quốc gia Đại Nam có một Bang Hội cấp sáu, hai mươi tám Bang Hội cấp năm, vô số Bang Hội cấp bốn. Nhưng cũng một phần nhờ vào sự trợ giúp của Thị Trấn Markham, mới phát triển được như vậy.

Việc thành lập khu riêng, vùng riêng, còn làm cho Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc bị các thế lực khác tẩy chay, bài xích. Vô cùng bất lợi cho việc phát triển khu Hoa Bắc.

Như việc không mua được nhiều trang bị chiến đấu từ bên ngoài, làm cho quân đội Hoa Bắc Đế Quốc chẳng khác gì thổ dân. Nhất là so với Thị Trấn Markham, lại càng thấy thảm hại.

Trận chiến cách đây hai tháng đã chỉ ra, sự chênh lệch lớn đến mức nào giữa quân đội Hoa Bắc Đế Quốc và quân đội Thị Trấn Markham.

Ba ngày, chỉ trong ba ngày, gần hai triệu quân đội của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc bị chưa tới bốn trăm nghìn quân đội Thị Trấn Markham đánh cho buộc phải rút lui.

Từ đó thấy được, trang bị là một yếu tố vô cùng quan trọng.

Chỉ cần Người Chơi mạnh, thì Hoa Bắc Đế Quốc cũng sẽ tự nhiên tăng lên. Không cần phải suy tính quá nhiều.

Về phần lợi khi thành lập Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc và khu Hoa Bắc, ngoại trừ việc tập trung được quyền lực cho những vị lãnh đạo cao cấp kia, thì chẳng thấy lợi ích cho toàn dân đâu.

Nhưng mà theo những vị lãnh đạo kia, như Hoàng Đế Lưu Thiệu chẳng hạn, thì cần hạn chế sức mạnh của Người Chơi bình thường, chỉ những Người Chơi hoàn toàn tuân lệnh bọn họ, mới cần mạnh lên. Chỉ có người dân yếu ớt, mới dễ dàng khống chế.

Mấy chuyện này Gia Cát Thanh Vân cảm thấy vô cùng sai lầm, nhưng đã lỡ rồi, hắn cũng không thay đổi được. Hiện tại, hắn cần phải nghĩ cách khác, để gia tăng thực lực cho Hoa Bắc Đế Quốc. Ví dụ như lợi dụng sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight này, hoặc là chiến tranh mở rộng thế lực sau này.

Nhưng việc trước mắt, đó chính là phải đánh bại được binh đoàn Dread kia, mà còn phải thiệt hại càng ít càng tốt. Chết một lần, mất hai mươi lăm phần trăm cấp, một tháng bị cấm. Nên chết càng ít càng tốt.

Gia Cát Thanh Vân xem kỹ bức thư, sau đó ra lệnh:

- Toàn quân tăng tốc, tiến về Từ Châu, phối hợp cùng Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu.
- Toàn quân tăng tốc, tiến về Từ Châu.
- Toàn quân đẩy nhanh tốc độ hành quân.
- Giải.

Gia Cát Thanh Vân thở dài một tiếng, trong lòng cảm thấy có chút mệt mỏi, nếu như hắn có thể tự mình điều khiển mười triệu binh sĩ này thì tốt. Hắn tin, nếu như có quyền điều binh khiển tướng, thì chỉ cần một tuần, là đủ để giành lại Từ Châu.

Nhưng trong thư ghi rõ ràng, phối hợp cùng hai Tập Quân Đoàn, Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu. Phối hợp, chính xác là nghe lệnh của hai vị Thống Lĩnh của hai Tập Quân Đoàn kia, nói trắng ra là muốn hắn nhượng quyền điều khiển mười triệu binh sĩ này lại.

Quyết định này của Hoàng Đế Lưu Thiệu làm Gia Cát Thanh Vân có phần chán nản, trắng ra thì hắn vẫn chưa được tin tưởng lắm, vẫn chưa được giao quyền làm Thống Lĩnh thật sự.

Chẳng đâu xa, ngay trong đội quân phía sau lưng hắn, không thiếu quân sư, tướng lĩnh chính là tai mắt của các gia tộc, thế lực khác gài vào để kiểm soát Gia Cát Thanh Vân hắn.

Xốc lại tinh thần, Gia Cát Thanh Vân hỏi:

- Luru Tính đâu?

Một thanh niên có dáng vẻ vô cùng bình thường, nhưng vẻ mặt kiêu ngạo, lớn tiếng nói:

- Bản Thế Tử ở đây, Gia Cát Thanh Vân, có chuyện gì?

Bình thường, đáng lẽ ra Luru Tính phải xưng Gia Cát Thanh Vân là Thống Lĩnh, cho dù gã là Thế Tử, là con trai của Quận Vương, thì cũng phải xưng là Thống Lĩnh. Quân đội, khác bên ngoài. Nhưng mà Luru Tính thì không thèm để ý đến việc này, bản Thế Tử là người của Hoàng Tộc, cần phải nghe lệnh người sao? Còn dám gọi thẳng tên của bản Thế Tử? Sau này, phải tìm cơ hội trừng trị tên Gia Cát Thanh Vân này mới được, chỉ là gia nô của Luru thị gia tộc, cũng dám làm càn.

Gia Cát Thanh Vân cũng không lấy quân lệnh ra so đo với Luru Tính, mà trầm giọng nói:

- Từ giờ, Gia Cát Thanh Vân ta nhường chức Thống Lĩnh cho Thế Tử. Ngài hãy theo lệnh hai bức thư này, dẫn quân tiến về Từ Châu, càng nhanh càng tốt, hiện tại Duyên Châu đang lâm nguy, thời gian không đợi chúng ta.

Thế Tử Luru Tính mắt sáng lên nói:

- Tốt, cứ giao cho bản Thế.. bản Thống Lĩnh. Đưa quân phù đây.

Gia Cát Thanh Vân đưa lệnh bài quân phù cho Luru Tính, rồi trịnh trọng nói:

- Đại cục lâm trọng.

Thế Tử Luru Tính nhận lấy binh phù, rồi phát tay, có chút không kiên nhẫn nói:

- Người đứng là nhiều chuyện, không lẽ bản Thống Lĩnh còn không rõ tốt xấu thế nào sao. Đi đi đi, bây giờ ta mới là Thống Lĩnh. Toàn quân, tiến lên theo bản Thống Lĩnh.
- Tuân lệnh!

.....

Đưa mắt nhìn Luru Tính đi xa, Gia Cát Thanh Vân thở dài một hơi, lớn giọng nói:

- Liệt Hỏa Quân đâu?
- Có!

Liệt Hỏa Quân, gồm một trăm nghìn người, là binh sĩ của Gia Cát gia tộc, cực kỳ trung thành với Gia Cát Thanh Vân, và cũng là chủ lực của đội quân mười triệu người kia.

Luru Tính biết rõ không dành được Liệt Hỏa Quân của Gia Cát gia tộc, nên cũng không nhắm nhe vào đội quân này.

Gia Cát Thanh ra lệnh:

- Theo ta tiến về phía bắc Tính Châu.
- Tuân lệnh!

Trong mắt Liệt Hỏa Quân, Gia Cát Thanh Vân chính là thần, nói gì cũng đúng, bảo họ làm gì, thì họ sẽ làm đó. Không hề thắc mắc tại sao Gia Cát Thanh Vân lại không theo đại quân tấn công vào Từ Châu. Theo bọn họ, công tử Gia Cát Thanh Vân làm gì, cũng có lý do sâu xa bên trong.

Vó ngựa phóng nhanh, Liệt Hỏa Quân hoàn toàn là Cung Kỵ Binh, tốc độ hành quân cực nhanh. Cả đoàn người thay đổi phương hướng, từ tây nam chuyển thành tây bắc, tiến về phía bắc Tính Châu.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144:

- Thanh Vân Thiếu Gia, phía trước là U Châu.

Gia Cát Thanh Vân gật đầu nói:

- Đóng trại, thành lập tuyến phòng thủ.

Nơi Gia Cát Thanh Vân chọn, là một con đường xuyên qua hai sườn núi, mặc dù nói là núi, nhưng sườn cũng khá thoải, không đến mức quá dốc.

Nơi này thích hợp phục kích, đồng thời cũng tiện cho việc phòng thủ.

Sườn núi hai bên, rừng cây có phần rậm rạp.

Hơn nữa chỉ cần đi một chút, là có thể tiến vào U Châu hoặc Tĩnh Châu, tùy thời có thể giúp đỡ hai Tập Quân Đoàn đóng tại Tĩnh Châu.

Tĩnh Châu có thể nói là nơi có nhiều binh sĩ đóng giữ nhất khu Hoa Bắc, hai Tập Quân Đoàn, lại thêm một số lượng khá lớn tân binh. Nên có thể nói, Tĩnh Châu là nơi khó phá nhất.

Gia Cát Thanh Vân rời khỏi đại quân mười triệu binh sĩ kia, là vì hắn cảm thấy cho dù ở lại đội quân đó, thì hắn cũng không có quyền quyết định chiến thuật.

Gia Cát gia tộc mặc dù tuyệt đối ủng hộ Hoàng Tộc Lưu thị gia tộc, cũng không có nghĩa là Gia Cát gia tộc được tin tưởng tuyệt đối.

Thêm nữa, hai Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu vốn thuộc về Doanh thị gia tộc, đối thủ của Lưu thị gia tộc. Vì lý do này, Thái Úy Doanh Thịnh chắc chắn không bao giờ để cho một người thuộc Gia Cát gia tộc nắm giữ mười triệu binh sĩ kia.

Trong lĩnh vực quân đội, Doanh thị gia tộc đang nắm quyền to, họ không đại gì cả đi mười triệu binh sĩ kia.

Chính vì vậy, Gia Cát Thanh Vân mới tự dẫn một trăm nghìn Liệt Hòa Quân rời đi, tự tìm cách giúp đỡ Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc.

Theo Gia Cát Thanh Vân suy đoán, cho dù mười Tập Quân Đoàn cùng lúc xuất chiến, cũng rất khó có thể càn quét hoàn toàn đám Dread khổng lồ kia.

Tên Dread đầu lĩnh của đại quân Dread chắc chắn là có năng lực không bình thường, thậm chí có thể liên tục kêu gọi Dread đến hỗ trợ, bổ sung lực lượng.

Mà lúc trước, Dread theo đường U Châu tiến vào khu Hoa Bắc, nên sẽ có một số lượng Dread không hề nhỏ sẽ tiếp tục theo đường này, tiến vào khu Hoa Bắc.

Làm một thanh niên trung thành với Hoa Bắc Đế Quốc, Gia Cát Thanh Vân chỉ có thể cố hết sức mình, ngăn chặn thảm họa diễn ra với Hoa Bắc Đế Quốc.

.....

Ngày Quang Minh Thần Viken, là một trong những ngày quan trọng nhất đối với Quang Minh Giáo Hội, đây cũng là ngày mà người Mel, và Quang Minh Giáo Hội cho rằng chính là ngày Quang Minh Thần Viken trở thành Vị Thần Trinity.

Quang Minh Giáo Hội mặc dù không phải do Quang Minh Thần Viken lập ra, nhưng mọi thứ, đều đến từ Quang Minh Thần Viken.

Họ được Quang Minh Thần Viken che chở, được Quang Minh Thần Viken ban cho một ít Thần Lực - đổi lại chính là sự cung phụng, tế tự.

Ngày Quang Minh Thần Viken chính vì thế, là ngày quan trọng nhất đối với bất kỳ Giáo Đồ Quang Minh Giáo Hội nào.

Cũng ngày này, chính là ngày mà rất nhiều Cuồng Giáo Đồ, hay Nội Tín Đồ, Cuồng Tín Đồ, có thể thông qua một loạt các loại khảo nghiệm, để có thể trở thành Thánh Đồ.

Thánh Đồ, chính là lực lượng trung kiên của Quang Minh Giáo Hội. Trở thành Thánh Đồ, sẽ được trải qua lễ Tắm Nước Thánh, từ đó hấp thu Thần Lực, có thể trở thành một người hầu chân chính cho Quang Minh Thần Viken.

Nếu như may mắn, khi trải qua lễ Tắm Nước Thánh, hấp thu lượng lớn Thần Lực, thức tỉnh chức nghiệp Quang Minh Thiên Sứ.

Ngoài ra, Ngày Quang Minh Thần Viken năm nay, còn là lễ hội tuyển Thánh Nữ thứ ba.

Mặc dù nói rằng Quang Minh Giáo Hội có ba Thánh Nữ, nhưng ba tháng trước, một vị Thánh Nữ đã bị bí mật sát hại mà không rõ lý do, hung thủ.

Chính vì vậy, hiện tại Quang Minh Giáo Hội chỉ còn hai vị Thánh Nữ. Nhân lần tuyển Thánh Đồ này, họ cũng tổ chức tìm kiếm một nữ nhân có khả năng trở thành Thánh Nữ thứ ba.

Làm Thánh Nữ của Quang Minh Giáo Hội, đầu tiên cần dung mạo tuyệt sắc, dáng người cao ráo, thân hình chuẩn. Phải nói là không chỗ để chê, mọi chỗ phải khen.

Thứ hai phải là một cô gái đồng trinh.

Thứ ba là cần phải sở hữu linh hồn thuần khiết, phù hợp với Quang Minh Giáo Hội.

Số lượng những cô gái có thể đạt được hai điều kiện đầu thì không thiếu, nhưng điều kiện thứ ba, chính là linh hồn thuần khiết, là cực kỳ khó khăn. Thậm chí là không thể tìm nổi. Đó cũng là lý do tại sao trong vòng hai mươi năm, Quang Minh Giáo Hội mới tìm được ba người phù hợp.

Tại sao gọi là tìm, mà không phải gọi là tự nguyện đến?

Tại vì người đủ yếu tố, điều kiện cần và đủ để trở thành Thánh Nữ của Quang Minh Giáo Hội không nhiều, phải nói là vô cùng ít ỏi. Mà người đủ yếu tố, lại chưa chắc đã là Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, hoặc những cô gái đó cũng không có ý muốn trở thành Thánh Nữ.

Nên cho dù là đoạt, Quang Minh Giáo Hội cũng phải đoạt bằng được.

Trần Văn Lâm cũng rất tò mò xem, lễ hội tuyển Thánh Đồ và Thánh Nữ của Quang Minh Giáo Hội sẽ như thế nào.

Quang Minh Giáo Hội là tổ chức lớn nhất Yriel thế giới ở thời điểm hiện tại, chắc chắn là số người tham dự sẽ vô cùng nhiều.

Ba ngày qua, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đọc rất nhiều tư liệu liên quan đến Đá Mặt Trăng hay cũng chính là đá nhiễm Thần Lực.

Nhưng mà, mọi tài liệu cuối cùng đều chỉ về một nơi: Lòng Chảo Địa Ngục.

Thời điểm này trong năm, là lúc Lòng Chảo Địa Ngục khắc nghiệt nhất, cho dù ở khoảng cách xa tầm một trăm Kilomet, người bình thường cũng không thể tới gần. Cho dù là Agatha Maskin hay Trần Văn Lâm, cũng không thể vào sâu bên trong được. Nên hai người tạm thời chưa thể đến Lòng Chảo Địa Ngục tìm kiếm Đá Mặt Trăng.

Cũng vì chuyện này, nên Trần Văn Lâm mới quyết định ở lại Thánh Địa Agilarent xem hội.

.....

Trong chín con Ác Quỷ Địa Ngục, thì hai con cấp Tướng Quỷ là Đức Vua Sa Đọa Leoric và Thiên Thần Sa Ngã Izual đã bị tiêu diệt, hiện tại chỉ còn bảy con.

Cách Thánh Địa Agilarent khoảng hai trăm Kilomet, trên một vùng thảo nguyên rộng lớn thuộc khu Civic, ba con quái vật khổng lồ đang đứng, mắt nhìn về phía Thánh Địa Agilarent.

Dẫn đầu, là một tên Kỵ Sĩ có làn da màu xanh lá cây, nhưng hơi nhợt.

Gã Kỵ Sĩ này trên mặt đeo mặt nạ hình xương, mà không, phải nói rằng mặt gã là hình xương, chứ không phải mặt nạ. Đôi mắt gã lóe ra màu đỏ lửa địa ngục.

Tên này có cơ thể vô cùng cường tráng, còi trùn, không mặc giáp, chỉ có một chiếc khăn choàng cổ.

Vũ khí gã cầm là hai chiếc lưỡi hái ngắn, nhưng khi ghép lại, thì có thể trở thành một lưỡi hái dài, có thể tấn công bằng cả hai đầu.

Con ngựa gã cưỡi chỉ còn bộ xương, lông bòm, gân và cơ bắp. Làn da, nội tạng của nó đã hoàn toàn biến mất. Một con ngựa đã chết.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, người có sức mạnh lớn nhất trong bốn vị Kỵ Sĩ Khải Huyền. Chính gã đã dùng hai đòn, giết chết Hội Trưởng Minac Tibus của hội Guardian - một vị Half God tốt cùng (cấp 499).

Trong bốn vị Kỵ Sĩ Khải Huyền, thì Kỵ Sĩ Khải Huyền War lo liệu ba vùng phía nam là Akeza, Vizcer và Ezcer.

Kỵ sĩ Khải Huyền Strife thì hoạt động ở hai khu phía tây bắc là Hoorfell, High Grand và thêm đảo Yshin của người Light Elve.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Fury, chính là đảo Panmera của người Night Elve và đảo God Gate của tộc Rồng.

Còn Kỵ Sĩ Khải Huyền Death thì hoạt động ở ba khu lớn nhất: Civic, Mountwind và Seval.

Tại ba khu vực này, hội Guardian thì đã chết mất vị Half God tốt cùng duy nhất.

Bây giờ, mục tiêu của Kỵ Sĩ Khải Huyền Death chính là tổ chức lớn nhất Yriel thế giới - Quang Minh Giáo Hội.

Đằng sau lưng Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, là hai con quỷ hình thù gớm ghiếc.

Một đôi Ác Quỷ Địa Ngục, với hình dạng nữ và... nam, coi như là nam đi.

Nữ, chính là Ác Quỷ Địa Ngục Andariel - Yêu Nữ Thống Khổ, sự thống khổ đến từ những sinh vật sống mang lại niềm vui cho ả. (Fix lại chương 129, chết là Leoric thay cho Andariel).

Đám Ác Quỷ Địa Ngục, đều có thể xem là lũ biến thái, nên tính cách của chúng như vậy cũng chẳng có gì lạ lùng.

Yêu Nữ Thống Khổ Andariel mang hình hài của một nữ nhân, với mái tóc đỏ dựng ngược, khá là "cá tính".

Sau lưng ả, là bốn chiếc đuôi bọ cạp lớn, chúng mang loại độc tố linh hồn, khi tiêm vào cơ thể nạn nhân, sẽ làm cho nạn nhân của ả rơi vào trạng thái hoang tưởng, thường sẽ suy nghĩ về những sự kiện đau đớn trong quá khứ. Hoặc, loại độc tố này sẽ tự tạo ra một ảo ảnh giả, làm cho nạn nhân nghĩ rằng họ đang phải trải qua những sự kiện hình thành cảm xúc thống khổ, đau đớn.

Từ phần khuỷu tay đến bàn tay của Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, là một cánh tay quý màu cam, với làn da sần sùi kiểu da bò sát, bốn ngón tay sở hữu móng vuốt nhọn. Hai bàn tay này sở hữu lực lượng cực kỳ kinh khủng, có thể đơn giản bóp nát những vật liệu cứng nhất.

Đôi chân của ả là kiểu chân dê.

Còn nam Ác Quỷ Địa Ngục còn lại, chính là Chúa Tể Kinh Hoàng - Diablo.

Con Ác Quỷ Địa Ngục này hình dạng vô cùng kinh tởm, phải nói là cực kỳ khó miêu tả, cơ thể to lớn, nhưng thân hình gầy gò đầy xương, cả thân màu đỏ như lửa.

Trên đầu, lưng, khuỷu tay, vai,... đầy những gai nhọn.

(Search Google cho nhanh nhé, Diablo thì quá nổi tiếng rồi ^^, chứ miêu tả con này chắc mất cả mấy trăm chữ là ít)

Chúa Tể Kinh Hoàng - Diablo giỏi ở việc tận dụng nỗi sợ hãi của kẻ thù. Diablo không biết sợ hãi, cực kỳ khó chết. Nếu như kẻ thù của gã chỉ đôi chút sợ sẩy, lo lắng về thứ gì đó, thì rất có thể sẽ bị gã lợi dụng, biến thành một "bê ngoài" cho gã.

Vì là kẻ chuyên tận dụng nỗi sợ hãi, nên Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo không hề biết sợ. Chỉ có thể đánh bại gã bằng sức mạnh, không thể đấu trí. Linh hồn của gã không có điểm yếu.

Ngoài ra, Diablo còn cực kỳ xuất sắc trong việc chiến đấu và sử dụng phép thuật bằng lửa.

Lúc này, Kỵ Sĩ Khải Huyền Death đã rời khỏi ngựa, lưng dựa vào vách núi, hai thanh vũ khí chết chóc được gắn vào phía sau lưng.

Yêu Nữ Thống Khổ Andariel đưa tai lên, khẽ nghe ngóng gì đó, rồi dùng giọng nói cực kỳ êm tai, chẳng thua kém gì các Thánh Nữ của Quang Minh Giáo Hội:

- Thống Lĩnh, đại quân đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần ngài ra lệnh.

Nếu như chỉ nhìn mặt, phần từ đầu gối trở lên, phần từ khuỷu tay trở vào cơ thể, thì ai cũng sẽ trầm trồ, khen ngợi Yêu Nữ Thống Khổ Andariel xinh đẹp. Bởi vì, trước khi mà sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight bắt đầu khoảng một tháng, Thần Hủy Diệt Ariana Jiera đã tự mình ra tay giết chết Thánh Nữ Nilia Kẹt của Quang Minh Giáo Hội, tạo thành cơ thể hiện giờ của Yêu Nữ Thống Khổ Andariel.

Giọng nói êm ái, dễ nghe của ả, cũng chính là giọng nói của vị Thánh Nữ xấu số kia.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death mở mắt ra, bình thản hỏi:

- Có bao nhiêu đội?

Yêu Nữ Thống Khổ Andariel nói:

- Thống Lĩnh, có tổng cộng năm đội.

Đội, ở đây chính là một lăng mộ, mỗi lăng mộ đều có khoảng một tỉ Dread, đứng đầu là một tên Dead Knight cấp Oblivions sơ cấp (cấp 300 đến 320).

Những lăng mộ này hình thành từ thời Bách Tộc Đại Chiến, những Dread bên trong lăng chủ yếu là những binh sĩ từ thời kỳ đó tạo thành. Mục đích hình thành của chúng là chôn cất những chiến binh thời đó.

Trong thời kỳ Bách Tộc Chi Chiến, số lượng sinh vật có trí thông minh cao, có thể hình thành văn minh quá nhiều. Nếu mỗi sinh vật có trí thông minh đều gọi là "nhân loại", thì thời đó phải có đến cả chục nghìn tỉ "nhân loại".

Chục nghìn tỉ, cho dù rộng như Yriel thế giới, cũng không nuôi nổi, tài nguyên không đủ để duy trì lượng dân số cao đến vậy.

Bách Tộc Đại Chiến là điều phải diễn ra, để Yriel thế giới có thể tồn tại. Thật ra, thúc đẩy trận chiến này chính là các Vị Thần. Cho là là Thần Tai Ương Bane hay Thần Phán Xét Um đều cho rằng, dân số sở hữu trí thông minh cao chỉ nên vào khoảng một nghìn tỉ, là đủ để Yriel thế giới tồn tại lâu dài.

Cuối cùng, Nhân Loại nhờ vào những năng lực nhìn như vô dụng, nhưng lại cực kỳ đặc biệt của mình, trở thành chủ nhân chính thức của Yriel thế giới.

Hiện tại cho dù ba tộc Night Elve, Light Elve và Orc đang trở nên mạnh mẽ. Nhưng so ra, thì vẫn thua Nhân Loại rất nhiều.

Dân số hiện tại của Yriel thế giới, không tính Thế Giới Dưới Lòng Đất và Vương Quốc Biển Sâu, thì vào khoảng năm đến sáu trăm tỉ. Nhưng Nhân Loại đã chiếm đến tám mươi phần trăm tổng dân số. Tính ra, cả ba tộc Night Elve, Light Elve, Orc chỉ vào khoảng một trăm hai mươi đến một trăm năm mươi tỉ người. Thua Nhân Loại rất nhiều.

Nói lại về việc Dread xuất hiện.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera đã bỏ ra cả trăm nghìn năm, để biến những xác chết chiến binh bên trong vô số lăng mộ cổ, trở thành Dread.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Tình hình khu Hoa Bắc

Tình hình chiến đấu ở khu Hoa Bắc, nơi ở của Người Chơi Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc, càng ngày càng khốc liệt.

Ban đầu, Thái Úy Doanh Thịnh cùng những người khác, kể cả Hoàng Đế Lưu Thiếu cũng cho rằng, bắt đầu từng bước, trong ngoài phối hợp, giành lại quyền kiểm soát hai châu Từ Châu và Ký Châu, thì cân cân cuộc chiến sẽ nghiêng về phía bọn họ.

Nhưng đời không như là mơ, Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu đã bị bốn đội Dread mới, số lượng vào khoảng tám đến chín mươi triệu con tấn công. Đám Dread này giữ chân hai Tập Quân Đoàn trên, buộc họ phải chiến đấu ngăn cản chúng. Cuối cùng, chỉ có mười triệu đội quân do Thế Tử Lưu Tinh làm Thống Soái vào được Từ Châu.

Đội quân do Thế Tử Lưu Tinh làm Thống Soái ngay khi bước vào địa phận khu Hoa Bắc, đã ngay lập tức đổi chủ, do một người thuộc Doanh thị gia tộc làm Thống Soái mới - Doanh Vũ. Đội quân này cũng được phong lên làm Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một. Mặc dù Tập Quân Đoàn này hình thành từ nhiều thế lực khác nhau gộp vào, nhưng mà Doanh thị gia tộc vẫn là kẻ nắm quyền lớn nhất.

Từ đó, Doanh thị gia tộc lại càng hùng mạnh, nắm giữ bốn trên mười một Tập Quân Đoàn.

Đánh ngày đánh đêm, đánh không ngừng nghỉ, đánh đến xé rách trời đất, chính là những từ dùng để hình dung cảnh tượng tại khu Hoa Bắc.

Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một có thể nói là Tập Quân Đoàn mạnh nhất Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc lúc này.

Mười triệu người, đều là những Người Chơi trải qua vô số trận chiến với Dread, thời gian hai tháng mà họ đi từ Thị Trấn Markham ở tận khu Seval về khu Hoa Bắc không phải là ngắn, trên đường đi, họ phải đập lên xác Dread, và cả đồng đội để có thể trở về được khu Hoa Bắc.

Doanh Vũ, kẻ được xem là Ma Thần mới của Hoa Bắc Đế Quốc. Xưa có Sát Thần Bạch Khởi, có Chiến Thần Hạng Vũ, có Nhân Trung Lữ Bố. Thì hiện tại, Hoa Bắc Đế Quốc có Ma Thần Doanh Vũ - một kiểu Thống Soái có khả năng tương đương ba vị Tướng Quân nổi tiếng thời xưa.

Doanh Vũ sử dụng vũ khí là một thanh trường đao màu đen tuyền, tên gọi Hắc Huyền Đao. Thanh Hắc Huyền Đao này tốn rất nhiều tiền bạc của Doanh thị gia tộc, là vũ khí phẩm chất tím bốn sao chưa khắc Soul Gem.

Hắc Huyền Đao đen đến mức hấp thu gần như chín mươi chín phần trăm ánh sáng. Chính vì nó đen như vậy, nên khi đối địch, địch thủ rất khó nhận ra được Hắc Huyền Đao đang ra đòn như thế nào.

Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một do Doanh Vũ suất lĩnh đánh thẳng vào phía đông Từ Châu, cùng với Tập Quân Đoàn Thứ Tư ở Dương Châu, hai đội quân hình thành thế gọng kìm, gần như đã chiếm được một nửa Từ Châu, đúng như Thái Úy Doanh Thịnh tính toán.

Doanh Vũ nâng đao lên, chém chết một con Dread cuối cùng, trầm giọng ra lệnh:

- Toàn quân tản ra, thanh lý toàn bộ Dread xung quanh, chúng ta tạm nghỉ.

Doanh Vũ cũng học không ít binh pháp, cũng hiểu mưu lược, nhưng hán giời nhất vẫn là "Dương Mưu", dùng sức tấn công, vây đánh mạnh mẽ, tiêu diệt đối thủ.

Doanh Vũ lại có sức chiến đấu vượt trội, khi mà Tư Đồ Thiên của Công Tôn gia tộc đang nổi danh thế giới, đạt cấp năm mươi hai, vẫn đánh không lại một Doanh Vũ ăn mình, mới cấp bốn mươi lăm. Hiện tại, Doanh Vũ là Người Chơi có cấp bậc cao nhất Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc - cấp năm mươi lăm.

Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một hiện tại có thể xem như hổ lang chi sư, mặc dù không đến mức gọi là tinh nhuệ, nhưng lại có kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, nhất là trong việc đối phó Dread. Cũng nhờ như vậy, thêm vào kiểu hành quân thần tốc, tấn công điên cuồng của Doanh Vũ, nên mới có thể trong vòng bốn ngày, đã chiếm lĩnh hoàn toàn khu vực phía đông Từ Châu.

Doanh Vũ nhảy xuống khỏi lưng chiến mã, tức giận nói:

- Nếu như có Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu trợ giúp, thì chúng ta đã có thể lấy lại Từ Châu rồi, lũ Dread đáng ghét.
- Thống Soái đại nhân bớt giận, không có hai Tập Quân Đoàn kia, thì công lớn nhất sẽ thuộc về ngài. Càng không có ai đủ sức hạ bệ chức Thống

Soái của ngài.

Doanh Vũ trầm giọng nói:

- Nếu như có thể lập công lớn, thì ta hứa danh dự, báo với đại bá ta tăng ưu đãi cho toàn bộ Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một.
- Cảm tạ Thống Soái đại nhân.

Doanh Vũ không phải chỉ nói, bày mưu như Gia Cát Thanh Vân, hẳn còn tự mình dẫn đầu đại quân, xông lên phía trước giết Dread. Nên rất được các binh sĩ thuộc Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một nể phục. Mặc dù mới nhậm chức bốn ngày, nhưng mọi người đều rất nghe lời hắn.

Suy cho cùng, binh sĩ vẫn nể trọng nhất những vị Tướng Quân mạnh mẽ, kiểu giống như Doanh Vũ vậy.

Bây giờ lại thêm việc hứa về đãi ngộ, nên mọi người lại càng nghe lời Doanh Vũ.

Doanh Vũ hiện tại cũng như Gia Cát Thanh Vân và Thế Tử Lưu Tĩnh, chỉ là Thống Soái tạm thời của Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một. Nếu có gì khác biệt, thì Doanh Vũ họ Doanh, chứ không phải họ Gia Cát như Gia Cát Thanh Vân, hơn nữa, Doanh Vũ cũng có tài năng xuất chúng, chứ không phải là bao cò, hoàn khố như Thế Tử Lưu Tĩnh.

Chính vì thế, Doanh Vũ mặc dù tuổi trẻ, nhưng vẫn được Doanh thị gia tộc chọn làm Thống Soái tạm thời cho Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một, cho đến khi đuổi xong Dread ra khỏi khu Hoa Bắc.

Nếu như Doanh Vũ có thể lập công lớn trong những trận chiến kế tiếp, thì rất có thể sẽ được đặc cách trở thành Thống Soái của một Tập Quân Đoàn trẻ tuổi nhất.

Tại Hoa Bắc Đế Quốc, người trẻ tuổi cho dù có tài giỏi thế nào, thì cũng không được hoàn toàn tin nhiệm giao cho những trọng trách lớn, trừ chức vị Đế Vương. Gia Cát Thanh Vân là một ví dụ, trong mắt Hoàng Đế Lưu Thiệu, thì Thị Trấn Markham và Jake Markham chỉ là một con kiến, nên mới sai Gia Cát Thanh Vân đi. Gia Cát Không Minh tái thế thì thế nào? Vẫn chỉ là người hầu của Lưu thị gia tộc mà thôi.

Nếu như Doanh Vũ có thể vượt qua trở ngại tuổi trẻ này, trở thành Thống Soái trẻ tuổi nhất, thì hẳn có thể tự hào vỗ ngực, làm điều mà Gia Cát Thanh Vân không làm được.

Bấy lâu nay, cho dù được xưng Chiến Thần tái thế, nhưng Doanh Vũ luôn bị đánh giá thấp hơn Gia Cát Thanh Vân. Hiện tại, là thời cơ để hắn chứng tỏ năng lực bản thân.

Gia Cát Thanh Vân bị tước mất chức Thống Soái, Doanh Vũ lại có thể giữ chức này, thì chắc chắn sẽ là một chiến thắng lớn trước đối thủ của mình. Đây là điều mà Doanh Vũ luôn muốn đạt được, cho dù là nằm mơ cũng nghĩ đến.

.....

- Thanh Vân thiếu gia, cứ như thế này, chúng ta sẽ không trụ được bao lâu nữa.

Một tên Tướng Quân thuộc Liệt Hỏa Quân nhìn những con Dread lo lắng nói. Những con Dread nối đuôi nhau tràn về hẻm núi, chúng nhiều đến mức, lấp đầy cả vùng thảo nguyên bên ngoài, cho đến tận vùng chân trời.

Gia Cát Thanh Vân động viên:

- Cố gắng tiếp tục phòng thủ, ta đã gửi thư cầu viện đến Tập Quân Đoàn Thứ Nhất tại Tinh Châu, không lâu nữa, bọn họ sẽ gửi quân đến.

Không chỉ có Từ Châu, mà cả Thanh Châu, U Châu, đều có rất nhiều đội quân Dread tiến về, cho dù Hoa Bắc Đế Quốc tiêu diệt được không ít Dread, nhưng số lượng bổ sung còn nhiều hơn số lượng chết đi gấp mấy lần.

Nhất là U Châu, phải có gần hai trăm triệu con đang tràn về.

Liệt Hỏa Quân, chỉ có một trăm nghìn người, cho dù có tài giỏi đến đâu, cũng khó lòng mà cản được hai trăm triệu con Dread.

Cho dù Gia Cát Thanh Vân có tính trước, có tài giỏi đến đâu, thì cũng khó mà có thể thắng nổi trận chiến này.

Liệt Hỏa Quân dùng mọi cách, từ đá lăn, gỗ đốt cháy, đốt rừng. Mọi cách có thể để phòng thủ, nhưng theo tính toán, không quá một ngày nữa, bọn họ sẽ phải rút lui, nếu không muốn toàn quân bị diệt.

- Tình hình Từ Châu thế nào rồi?

Gia Cát Thanh Vân nhìn bản đồ khu Hoa Bắc, và các vùng lân cận xung quanh hỏi. Gia Cát Thanh Vân vẫn là Gia Cát Thanh Vân, một thanh niên trẻ tuổi, trung thành, yêu nước, yêu dân tộc. Cho dù bị đoạt mất quyền Thống Soái của Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một, hay chính là mười triệu binh sĩ lúc trước, hắn cũng không hèn giận, vẫn quan tâm đến cục diện trên toàn Hoa Bắc Đế Quốc.

Gia Cát Liễn, xem như là trợ lý của Gia Cát Thanh Vân, gãi thò dài một tiếng rồi nói:

- Bẩm thiếu gia, Tập Quân Đoàn Thứ Năm và Tập Quân Đoàn Thứ Sáu thì giống như chúng ta, bị một đại quân Dread ngăn chặn bên ngoài khu Hoa Bắc, không thể tiến vào Từ Châu. Còn Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một hiện tại do Doanh Vũ Tướng Quân làm Thống Soái, đang phối hợp

cùng Tập Quân Đoàn Thứ Tư, càn quét Dread.

Ở trong lòng Gia Cát Liễu xem ra, người Gia Cát gia tộc đúng là bị mắc một bệnh giống nhau, quá trung thành với Hoa Bắc Đế Quốc, quá trung thành với Lưu thị gia tộc. Cho dù bị đối xử tệ bạc, thì vẫn luôn tìm cách trợ giúp trở về.

Giống như hiện tại, Gia Cát Thanh Vân đang dùng mạng của Liệt Hỏa Quân, để ngăn chặn đám Dread có số lượng không thể đếm hết kia.

Mở một bức thư ghi chép tin tức ra, Gia Cát Liễu tiếp tục:

- Còn tình hình Ký Châu thì hết sức căng thẳng, mặc dù Tập Quân Đoàn Thứ Bảy đã đến Duyên Châu trợ giúp Tập Quân Đoàn Thứ Ba, nhưng mà không có đội quân nào ngăn cản Dread tiến vào Thanh Châu, nên có rất nhiều Dread từ Thanh Châu tràn qua Ký Châu.

Lúc trước, Hoa Bắc Đế Quốc gần như đã chiếm lại được khoảng một phần tư Ký Châu. Nhưng vì Dread từ bên ngoài và Thanh Châu tràn sang Ký Châu quá nhiều, làm cho hai Tập Quân Đoàn Thứ Bảy và Tập Quân Đoàn Thứ Ba cho dù cố hết sức, cũng không thể tiến thêm được một bước.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146

Gia Cát Thanh Vân nhìn vào bản đồ nói:

- Nếu như bọn họ đã quyết định để Doanh Vũ làm Thống Soái Tập Quân Đoàn Thứ Mười Một, thì không quá mười ngày nữa, Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc sẽ chiếm lại được Từ Châu.

Gia Cát Liễu nghi hoặc hỏi:

- Thiếu gia, theo ta biết thì tại Từ Châu có rất nhiều Dread, liệu Doanh Vũ.. Thống Soái có thể sao?

Gia Cát Liễu không tin tưởng lắm vào việc Doanh Vũ có thể làm nên chuyện tại Từ Châu. Trong chiến tranh, bên phòng thủ luôn có lợi thế nhất định. Chính vì thế, Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc mới có thể đánh ngang tay với đám Dread kia. Nhưng nếu như chủ động tấn công, thì lợi thế phòng thủ sẽ biến mất.

Gia Cát Thanh Vân nói:

- Tài năng của Doanh Vũ, ta biết rõ ràng, một đội quân trên chiến trường, có một người làm mãnh tướng như gã, rất khó để bại trận. Nhưng mà, đám Dread này, cũng không thể dùng tình huống bình thường để đoán được.

Dread khác Nhân Loại, khác Light Elve. Nói chung, chúng khác những sinh vật còn lại.

Chúng mặc dù yếu ớt, nhưng lại không có trí tuệ, không có nhận thức.

Trong chiến tranh, sở hữu một đội quân không có nhận thức, chỉ biết nghe theo lệnh người chỉ đạo, là điều cực kỳ khủng bố.

Một đội quân luôn nghe lời "cấp trên" một trăm phần trăm. Một đội quân không sợ chết, không biết mệt, không biết đau. Đã không sợ chết, thì chẳng có gì phải sợ. Chỉ nghĩ thôi, cũng đủ thấy sự khó chơi đến từ đám Dread này.

.....

Phía đông bắc khu Civic, Thánh Địa Agilarent.

Ngày Quang Minh Thần Viken.

Toàn bộ những nhân vật lớn của Quang Minh Giáo Hội đều xuất hiện ở đây, vào thời điểm quan trọng nhất của Quang Minh Giáo Hội. Cho dù khắp Yriel thế giới bị đe dọa bởi Dread, Kỵ Sĩ Khải Huyền, Ác Quỷ Địa Ngục, nhưng vẫn không ngăn được Quang Minh Giáo Hội tổ chức ngày hội quan trọng nhất của họ.

Mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ, mỗi vị dẫn theo một Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ tụ họp về Thánh Địa Agilarent. Nhiệm vụ chủ yếu, chính là giữ gìn an toàn cho giáo đồ.

Mỗi Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ đều sở hữu một triệu binh sĩ, sáu phần là Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ. Mỗi một thành viên, đều là Thánh Đồ, cấp bậc ít nhất cũng là sáu mươi. So với Trọng Kỵ Binh của Thị Trấn Markham, chắc chỉ thua kém về trang bị. Còn lại, họ mạnh hơn ở rất nhiều mặt.

Hồng Y Đại Giáo Chủ, tương đương với Quân Đoàn Trưởng của hội Guardian. Mỗi một vị Hồng Y Đại Giáo Chủ đều có thực lực cấp Divine (cấp 200 - 299).

Hồng

Trần Văn Lâm nghe tiếng rống lớn vang lên, sau đó là liên tục những những tiếng gầm vang theo sau. Hắn hơi nghi hoặc, ngừng đầu nhìn lên bầu trời, không phải nói rằng Thánh Địa Agilarent cất bay sao, lại có người cười phi hành thú đến đây.

Agatha Maskin thì hơi nhú mày, rồi nói:

- Là Quang Minh Thiên Không Cự Thú, thật phô trương

Trần Văn Lâm nhìn thấy những con vật kia, nói khoa trương là còn ít. Đội hình kia, chả khác gì khoe khoang vậy.

Quang Minh Thiên Không Cự Thú có hình dạng giống sư tử, lông trắng, trên lưng là cặp cánh Thiên Sứ rất lớn. Phần đầu của Quang Minh Thiên Không Cự Thú có sáu cặp sừng và một chiếc sừng ở giữa trán, có phần giống sừng Thiên Mã, nhưng đã được mạ bằng Vàng và đá quý.

Mấy con Quang Minh Thiên Không Cự Thú này là vật cưỡi dành cho những nhân vật cao cấp trong Quang Minh Giáo Hội.

Con to nhất, phải dài đến ba chục mét, to như một tòa nhà cao tầng, trên lưng trải thảm màu hoàng kim. Con Quang Minh Thiên Không Cự Thú này là thú cưỡi của Hồng Y Đại Giáo Chủ. Tính ra, Agatha Maskin cũng là cường giả cấp Divine, thậm chí là Divine tốt cùng (299), nhưng cũng chỉ dám dùng Đại Bàng Không Lồ. Đại Bàng Không Lồ quả thật còn chưa lớn bằng một phần tư con Quang Minh Thiên Không Cự Thú kia.

Bầy Quang Minh Thiên Không Cự Thú mà Trần Văn Lâm nhìn thấy gồm có ba mươi tám con.

Agatha Maskin coi như làm "hướng dẫn viên du lịch" cho Trần Văn Lâm, nàng kể:

- Mỗi một Thánh Thành do Hồng Y Đại Giáo Chủ có ba Quân Đoàn Quang Minh Thiên Thánh Đồ, cái này gần như ai cũng biết, người đứng đầu mỗi Quân Đoàn là Thánh Sứ, thì mỗi Thánh Thành sẽ có ba vị Thánh Sứ. Nhưng thật ra, một Thánh Thành có sáu vị Thánh Sứ, chứ không phải ba người.
- Ba vị Thánh Sứ khác, là đội trưởng của ba đội tinh anh - Quang Minh Thiên Không Kỵ Sĩ. Mỗi một đội Quang Minh Thiên Không Kỵ Sĩ sẽ có ba mươi sáu người, một vị đội trưởng, ba mươi lăm thành viên.
- Theo lý thuyết, thì Quang Minh Thiên Không Kỵ Sĩ là đội đặc biệt của mỗi Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ.
- Ba mươi tám con Quang Minh Thiên Không Cự Thú kia, có hai con của Hồng Y Đại Giáo Chủ, Thánh Sứ Quân Đoàn Trưởng. Còn lại là của Quang Minh Thiên Không Kỵ Sĩ.
- Mà tính ra, Thánh Địa Agilarent mới là nơi nắm giữ nhiều Quang Minh Thiên Không Cự Thú nhất.

Trần Văn Lâm cũng không thể không phục Quang Minh Giáo Hội, quả thật là tổ chức đứng đầu Yriel thế giới. Tính ra, mỗi một Thánh Thành sẽ có một trăm mười hai con Quang Minh Thiên Không Cự Thú. Mười hai Thánh Thành, hay Phân Bộ Thánh Thành, sẽ có tới hơn một nghìn ba trăm con Quang Minh Thiên Không Cự Thú. Đúng là giàu, không biết bao giờ Thị Trấn Markham mới có được đội Không Quân mạnh như vậy.

Nhưng mà, Quang Minh Giáo Hội mạnh, nên họ khoa trương cũng không có gì lạ, nhất là trong ngày hội quang trọng như Ngày Quang Minh Thần Viken.

Cho dù có khoa trương, đội hình Quang Minh Thiên Không Cự Thú kia vẫn tuân thủ quy định của Quang Minh Thánh Địa Agilarent.

Bọn họ dừng Quang Minh Thiên Không Cự Thú ở rất xa, Hồng Y Đại Giáo Chủ, Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ, Đội Trưởng Quang Minh Thiên Không Kỵ Sĩ, ba vị đứng đầu này lần lượt rời khỏi Quang Minh Thiên Không Cự Thú, rồi cũng như những Giáo Đồ khác của Quang Minh Giáo Hội, đi bộ từ bên ngoài vào, theo con đường xoắn ốc di chuyển đến Thánh Địa Agilarent.

Còn những Quang Minh Thiên Không Kỵ Sĩ còn lại thì vẫn tuần tra trên bầu trời, xem như là bảo vệ cho Thánh Địa Agilarent, trong thời gian diễn ra lễ hội. Quan trọng nhất, chính là lễ hội tế tự Quang Minh Thần Viken, và lễ hội tuyên bố Thánh Nữ mới.

Nói là ngày tuyên Thánh Nữ, nhưng ai cũng biết Thánh Nữ đã được định sẵn từ trước, chỉ mượn ngày này để công bố mà thôi.

Sau đó, toàn bộ mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ, cùng những "cấp dưới" của mình cũng lần lượt, trước sau đến Thánh Địa Agilarent.

Tất nhiên, không thể thiếu hai vị Thánh Nữ:Andrea Aileen và Luisa Queen.

Ông

Một tiếng động có phần kỳ lạ vang lên. Trần Văn Lâm nhìn thấy một tòa thành trì khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện, bao quanh khu vực của hai tầng đá khổng lồ xây dựng lên Thánh Địa Agilarent.

Tòa thành trì này có phần giống kiểu phép thuật của Agatha Maskin.

Một tòa thành hoàn toàn làm từ phép thuật. Trong suốt, nhưng vững chãi không kém gì những thành trì thật.

Trần Văn Lâm cảm thấy Quang Minh Giáo Hội đúng là chịu chơi a, muốn duy trì tòa thành trì này, đúng là tiêu tốn không ít Magika Gem đâu.

Toàn thành tri phép thuật này vô cùng rộng, so với Vương Đồ Septim của Vương Quốc White Wing còn lớn hơn.

Ở bên dưới, hai tầng đá khổng lồ, là vô số Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội từ khắp nơi tràn về đây, trong ngày quan trọng nhất của Quang Minh Giáo Hội.

Nếu không phải Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đến sớm tầm một tuần, thì cũng phải ở dưới kia rồi, cho dù Thánh Địa Agilarent và hai tầng đá này có lớn, cũng không đủ chỗ cho gần số lượng Giáo Đồ lớn như thế.

Mà mới chỉ như thế này, Trần Văn Lâm cũng đã thấy được sự hùng mạnh của Quang Minh Giáo Hội. Chỉ riêng số binh sĩ đến duy trì trật tự cho ngày hội lần này, đã lên đến năm sáu triệu người. Tổng lực lượng của Quang Minh Giáo Hội, chắc chắn còn hơn cả Vương Quốc White Wing. Quân đội của họ cũng rất tinh nhuệ, nhất là đám Quang Minh Thiên Không Kỳ Sĩ kia.

Giữa trư, một tế đàn lớn, cũng được tạo ra từ phép thuật, xuất hiện giữa không trung.

Ở trên đó có ba mươi chín người.

Đứng đầu là Giáo Hoàng Guro Clever, nghe nói đã ngoài bảy mươi tuổi, là một vị cường giả cấp Oblivions (cấp 300 - 399). Nhưng vì cấp bậc cao, nên Giáo Hoàng vẫn rất trẻ, giống một trung niên bốn mươi tuổi hơn là một ông lão.

Hai vị Thánh Nữ trẻ tuổi, mặc váy trắng, đều tầm hai tư đến hai sáu tuổi, cực kỳ xinh đẹp, đoan trang, thánh khiết. Có thể nói là hoàn mỹ không tì vết, từ dung mạo, dáng người, cử chỉ, cho đến khí chất Thiên Thần.

Mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ, Hồng Y, tất nhiên là áo đỏ, kiểu khá giống áo Pháp Sư. Mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ, chỉ có một người là nữ giới, còn lại đều là nam giới.

Hồng Y Đại Giáo Chủ quyền lực rất lớn, nhưng thật ra sức chiến đấu khó lòng bằng được những Quân Đoàn Trưởng của hội Guardian. Mười tám vị Quân Đoàn Trưởng, không có ai dưới cấp hai trăm năm mươi, đa số đều đạt cấp hai trăm tám mươi trở lên. Agatha Maskin không phải là Quân Đoàn Trưởng mạnh nhất, nhưng lại đạt cấp hai trăm chín mươi chín, chỉ một bước nữa, là có thể vượt qua cấp Divine, tiến tới Oblivions.

Nói cho cùng, hội Guardian mặc dù suy tàn, nhưng vẫn rất mạnh mẽ. Nghèo Vàng thì nghèo, nhưng không thiếu cường giả.

Đứng sau mười hai Hồng Y Đại Giáo Chủ, là hai mươi tư Thánh Sứ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Thánh Nữ mới

Lễ hội đúng là lễ hội, độ nhảm chán thì khỏi phải nói.

Mở đầu ngày hội, bắt đầu vào giữa trưa, trời nắng như đổ lửa. Ban đầu, Giáo Hoàng Guro Clever lên phát biểu, tán dương, bày tỏ sự ngưỡng mộ đối với Quang Minh Thần Viken, rồi kể đủ thứ trên trời dưới đất: Nào là ban phước lành, che chở cho Giáo Đồ, hướng mọi người tới cuộc sống tốt hơn.

Bất kỳ giáo lý nào của tổ chức tôn giáo đều có ý muốn, hướng cuộc sống của Giáo Đồ trở nên tốt hơn, tâm linh thăng hoa, làm việc thiện,...

Sau một bài phát biểu còn dài hơn cả khai giảng tiểu học, Trần Văn Lâm cảm thấy thật sự rất buồn ngủ, cái này vì hắn không phải là Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, nên mới có cảm giác này.

Còn những người bên cạnh, nhất là những Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, thì vô cùng chăm chú.

Mặc kệ trời nắng như lửa, lại còn là thời gian giữa trưa, những Giáo Đồ kia vẫn vói về mặt thành kính, nghe kỹ từng câu từng chữ. Trần Văn Lâm không thể không công nhận, tôn giáo, là một thứ gì đó vô cùng thần thánh đối với con người, bất kể là Yriel thế giới hay Thiên Tinh.

Tôn giáo, là nơi mà con người gửi gắm tâm linh, một phần nào đó niềm tin vào một thứ gì đó có phần... khác.

Trần Văn Lâm là người không theo bất kỳ loại tôn giáo nào, hắn lại là cô nhi, nên cũng không thờ tổ tiên. Nhưng hắn cho rằng, chọn một loại tôn giáo nào đó để theo, để đặt niềm tin thì chỉ có lợi, không có hại. Điều này không có nghĩa rằng, không theo tôn giáo là có hại.

Với một kiểu người có phần "lười" như Trần Văn Lâm, ngoại trừ "chơi game" ra, thì không muốn làm gì nhiều, thì tất nhiên sẽ không tham gia vào tôn giáo. Khá là tốn thời gian học giáo lý, thời gian đi chùa chiền, nhà thờ. Nói thẳng ra là lười.

Sau khi Giáo Hoàng phát biểu xong, đến lượt hai vị Thánh Nữ, cũng lần lượt nói vài điều, cầu chúc cho mọi người.

Trần Văn Lâm để ý rất rõ, những Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội nhìn hai vị Thánh Nữ kia với ánh mắt hoàn toàn tôn kính, không có một chút tạp niệm, cho dù hai người đều là những cô gái mang vẻ đẹp của Thiên Sứ. Tất nhiên, những người tự xưng mình là Giáo Đồ, nhưng lại không phải là Giáo Đồ thì sẽ có ánh mắt khác hẳn.

Dưới sự mong chờ của vô vàn người, dưới ánh mặt trời gắt gỏng, vị Thánh Nữ thứ ba chính thức được công bố.

Thánh Nữ Ellen Gracy Nero, vốn là Tiểu Công Chúa, hay Công Chúa Thứ Ba Mười Lăm của Đế Quốc Sollie đã sụp đổ.

Thánh Nữ Ellen Gracy Nero thật ra thường được gọi với cái tên: Ellen Gracy. Mặc dù mang hai họ, Gracy và Nero, nhưng họ Nero chỉ được công nhận khi nàng trở thành Thánh Nữ. Còn chuyện vì sao không được mang họ Nero, cho dù là con gái út của Hoàng Đế Edward Nero XXV, thì phải hỏi gia đình Đế Vương đó, mới biết được.

Cho dù Đế Quốc Sollie đã sụp đổ, nhưng bảy Quốc Vương của bảy Vương Quốc tại khu Civic hiện tại, tất cả đều là con trai, con gái của Hoàng Đế Edward Nero XXV. Tính ra, thì khu Civic vẫn là của họ Nero, nên chẳng ai dám bàn tán chuyện này, tội xử tử chứ chẳng đùa đâu.

.....

Ngay gần Quang Minh Môn, một nhóm có bốn người, thêm một con chó. Chính là nhóm người Hoàng Tử Bernat Nero.

Trong nhóm bốn họ, có nữ tu sĩ Rowan Valerien là Tu Sĩ chính hiệu của Quang Minh Giáo Hội, không cần nghi ngờ. Có thể xem là Giáo Đồ cao cấp.

Ngoài ra, ông Will, gã nát rượu Elias Cildori và cả Hoàng Tử Bernat Nero cũng xem như là Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội. Đó là lý do vì sao, ba người bọn họ đồng ý mang theo một cô gái yếu ớt, đi đường còn chậm như nữ tu sĩ Rowan Valerien tiến về khu Seval.

Mặc dù Thánh Địa Agilarent nằm ở khu Civic, nhưng lại khá gần Vương Quốc Mokart của khu Seval, và Vương Quốc Sarcest của khu Mountwind.

Làm Tu Sĩ, Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, nhưng bốn người lại chưa lần nào đón lễ hội Ngày Quang Minh Thần Viken ngay tại Thánh Địa Agilarent. Nên cả bốn nhất trí tiến về nơi này, cùng vô số Giáo Đồ khác tận hưởng không khí thần thánh, tại một khu vực thần thánh như Thánh Địa Agilarent, vào một ngày thần thánh như Ngày Quang Minh Thần Viken.

Elias Cildori vẫn là một tên nát rượu đúng nghĩa, mặc dù trên danh nghĩa là Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, nhưng hắn không "cuồng" như đại đa số người khác, hắn nhìn qua vị Thánh Nữ mới, Thánh Nữ Ellen Gracy Nero, bĩu môi nói:

- Tính ra, dung mạo Thánh Nữ Ellen Gracy Nero còn không bằng được nữ tu sĩ Rowan Valerien.

Tất nhiên, Elias Cildori chỉ nhỏ giọng mà thôi, chứ để người khác nghe được, thì sẽ không thể thiếu được một vụ hành hung.

Chê Thánh Nữ của Quang Minh Giáo Hội ngay tại Thánh Địa Agilarent, ngay giữa vô số Giáo Đồ, đúng là chán sống.

Cũng may, Elias Cildori nát rượu, nên người hắn vô cùng hời.

Có một chuyện cười, khi Elias Cildori được đám Lang Kỵ Binh của người Orc cho lên Sói Không Lồ để đi cùng, vị Lang Kỵ Binh kia suýt chút nữa thì bị "mùi thơm" cơ thể của Elias Cildori làm ngất. Đến mức, Elias Cildori phải chuyển lên làm người điều khiển Sói Không Lồ, còn vị Orc kia thì không thể chịu được, phải chuyển sang cưỡi Sói Không Lồ cùng một vị Orc khác.

Đến cả con Sói Không Lồ kia, còn như được giải phóng khi mà hai nhóm người tách ra.

Nữ tu sĩ Rowan Valerien thì thường xuyên dùng khăn che mặt, nên không nghĩ thấy "mùi thơm" kia.

Còn Hoàng Tử Bernat Nero và ông Will cũng đã phàn nàn rất nhiều, nhưng không ăn thua. Sau này, bọn họ vì di chuyển thời gian dài, mà cũng chẳng có thời gian tắm, thành ra cả ba đều "thơm" không kém nhau bao nhiêu. Chỉ tội nghiệp Cody lông đen.

Chính nhờ có bộ ba "thơm tho" này, nên chẳng có ai dám đứng gần nhóm người Hoàng Tử Bernat Nero trong phạm vi mười mét, nên Elias Cildori chê bai Thánh Nữ Ellen Gracy Nero, cũng chẳng ai nghe thấy được.

Hai người Hoàng Tử Bernat Nero và ông Will cũng đồng tình, bọn họ đã gặp qua khuôn mặt của nữ tu sĩ Rowan Valerien một lần. Cho dù chỉ là một lần, cũng đủ gây ấn tượng mạnh cho cả ba, nói Rowan Valerien xinh đẹp hơn Thánh Nữ Ellen Gracy Nero cũng chẳng sai.

Mà tính ra, Hoàng Tử Bernat Nero chính là anh trai của Thánh Nữ Ellen Gracy Nero.

Elias Cildori tò mò nhìn Hoàng Tử Bernat Nero hỏi:

- Hoàng... Chủ nhân Bernat Williams, ngài có biết rõ về Thánh Nữ Ellen Gracy Nero không? Sao Thánh Nữ lại mang họ kếp???

Hoàng Tử Bernat Nero nhìn xung quanh, rồi nói nhỏ:

- Thánh Nữ Ellen Gracy Nero lúc trước thật ra chỉ có họ Gracy thôi. Nàng mặc dù là con gái út của cha ta, nhưng lại bị hắt hủi vô cùng. Ta, ít ra còn được cho một Thôn nhỏ để sinh sống, không cần suy nghĩ nhiều. Còn nàng, lúc trước còn không được công nhận là Công Chúa, chỉ là một người hầu mà thôi.

Ngay cả nữ tu sĩ Rowan Valerien cũng tò mò nhìn sang, nhưng chỉ có Elias Cildori dám hỏi:

- Làm sao lại như vậy?

Hoàng Tử Bernat Nero thở dài nói:

- Hoàng tộc, nhất là người Mel, vô cùng... xấu xí, chính là xấu xí. Người trong cùng một nhà, nhưng đối xử với nhau vô cùng đáng sợ. Chuyện này là đời tư của Thánh Nữ Ellen Gracy Nero, ta cũng không tiện kể ra.

Trong thâm tâm Hoàng Tử Bernat Nero, tộc Mel là tộc vì Đế Vĩ, vì Vương Vĩ, là tộc Nhân Loại tranh giành tàn nhẫn, máu lạnh nhất. Lục thân bất nhận.

Như tộc Nerz ở khu Seval thật sự rất đỗi, họ có tính cách khi sinh ra thích hợp làm chiến binh. So với làm Quốc Vương, Hoàng Đế, thì người Nerz thích làm Tướng Lĩnh, Chiến Binh hơn. Họ có tính cách thẳng thắn, nên việc tranh giành quyền lực trong Hoàng tộc diễn ra công khai, quang minh chính đại hơn. Ai hợp, ai giỏi hơn, người đó làm. Những người anh em thất bại trong việc trở thành Quốc Vương, cũng không đến mức bị giết, đày ải.

Tộc Mel thì khác, chỉ có chết mới làm người khác an tâm.

Người Mel thích dùng đầu óc, giỏi ngoại giao, không giỏi chiến đấu như Orc hay Nerz. Chính vì vậy, bên trong Hoàng tộc Nero tranh đấu vô cùng khốc liệt. Cho dù chỉ là một đứa trẻ mới sinh, khi mang họ Nero, cũng đủ để nó gặp nguy hiểm, từ chính người nhà mình.

Còn về Thánh Nữ Ellen Gracy Nero, khi Hoàng Tử Bernat Nero rời khỏi Đế Đô của Đế Quốc Sollie, nàng mới chỉ tám chín tuổi.

Hiện tại, đã qua mười hai năm, Thánh Nữ Ellen Gracy Nero đã hai mươi tuổi, không còn là con nhóc gầy gò, xanh xao, yếu ớt như trước nữa. Mà đã trở thành một cô gái xinh đẹp, còn là Thánh Nữ của Quang Minh Giáo Hội, là Thiên Sứ trong lòng vô số người.

Mười hai năm trước, Hoàng Tử Bernat Nero vẫn nhớ rõ, Ellen Gracy lúc đó bị đối xử vô cùng tệ. Lúc năm tuổi, mẹ của Ellen Gracy chết mà không hiểu lý do, nàng từ tên Ellen Nero, bị đổi thành Ellen Gracy.

Không có mẹ bảo vệ, Ellen Gracy bị các anh chị lớn hơn bắt nạt, thậm chí nhiều hơn so với Hoàng Tử thứ hai mười bảy, Hoàng Tử Bernat Nero hẳn.

Hai người có chung một điểm, đó chính là mẹ mất sớm.

Nhưng khác ở chỗ, Bernat Nero là nam, còn Ellen Gracy là nữ. Nên bị đối xử vẫn khác nhau.

.....

Ngày Quang Minh Thần Viken, gọi là "Ngày", nhưng thật ra diễn ra trong vòng một tuần, lần này, có phần đặc biệt, nên kéo dài đến mười ngày.

Ngày đầu tiên là lễ công bố Thánh Nữ mới.

Còn chín ngày sau, chính là ngày hội tổ chức tuyển chọn Thánh Đồ.

Vì Dread lan tràn khắp nơi, nên cao tăng Quang Minh Giáo Hội quyết định sẽ tuyển chín triệu Thánh Đồ mới, gấp chín lần những năm trước.

Thời kỳ phi thường, cần nhiều quyết định phi thường.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Kết cục cuộc chiến giữa các vị thần

Khoảng bốn giờ chiều, nhưng mặt trời vẫn có phần gắt gao, Giáo Hoàng Guro Clever của Quang Minh Giáo Hội bước lên trên, chuẩn bị tự tay rung chuông phép, kết thúc ngày đầu tiên.

Bỗng nhiên, những người trên Thánh Địa Agilarent, bao gồm cả Trần Văn Lâm, Agatha Maskin, hay nhóm người Hoàng Tử Bernat Nero cảm thấy ánh sáng mặt trời có phần bị che khuất. Giống như một ngọn núi che mất ánh sáng ban ngày vậy.

Giáo Hoàng Guro Clever cảm thấy có điều không ổn, ngược mặt nhìn về phía tây.

Che khuất ánh mặt trời, là một kỳ sĩ khổng lồ, thân hình như quả núi, hai tay cầm hai thanh lưỡi hái cán ngắn.

Vì "hiệu ứng ánh sáng", nên những người tại Thánh Địa Agilarent không hề nhìn thấy mặt gã kỳ sĩ khổng lồ kia, họ chỉ nhìn thấy một đôi mắt phát sáng ra

màu xanh lá cây. Vô tình, và vô cảm

Nhưng kinh tởm hơn cả, là con ngựa mà gã kỵ sĩ kia đang cưỡi, một con ngựa không có da. Nó đi tới đâu, rừng núi xung quanh héo mòn tới đó, trở thành một vùng đất khô cằn, không còn sinh vật sống sót.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death - Sứ Giả Thần Chết.

Phía sau gã, là hai con quỷ. Đều mang hình thù gớm ghiếc.

Yêu Nữ Thống Khổ Andariel.

Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo.

Theo sau, là tám gã Dead Knight cấp Oblivions (mấy con này cấp 320).

Còn số lượng Dread, thì nhiều vô số kể.

Bọn chúng như một con lũ tiến về Thánh Địa Agilarent.

Chín tiếng chuông vang lên tại Thánh Địa Agilarent, là báo hiệu của nguy hiểm khẩn cấp. Báo hiệu này từng vang lên ba lần trước kia, hai lần do Hắc Long Nagura ghé thăm, một lần do Hòa Long Desmond mà vang lên.

Và đây, là lần thứ tư, vì Kỵ Sĩ Khải Huyền Death mà xuất hiện.

Giáo Hoàng Guro Clever mặc dù có chút lo lắng, nhưng vẫn đoán được phần nào. Quang Minh Thần Viken đã từng cảnh báo Quang Minh Giáo Hội, đám Dread, và cao cấp hơn là những Dead Knight, Ác Quỷ Địa Ngục, Kỵ Sĩ Khải Huyền sẽ không bỏ qua cho Quang Minh Giáo Hội.

Dread, Dead Knight, chín con Ác Quỷ Địa Ngục, bốn gã Kỵ Sĩ Khải Huyền được tạo ra với mục đích hủy diệt văn minh của Yriel thế giới.

Nerz, Mel, Mer, Orc, Light Elve, Night Elve, Quang Minh Giáo Hội, Hắc Ám Giáo Hội, hội Guardian, hội Vampires Hunter,..... Tất cả đều là mục tiêu của Dread.

Lúc đó, Giáo Hoàng Guro Clever và những vị Khổ Tu Già có hỏi, tại sao các Vị Thần không ngăn cản, tiêu diệt hết đám Dread này. Hoặc là, khi Quang Minh Giáo Hội gặp nguy, liệu Quang Minh Thần Viken có thể xuất hiện và giúp đỡ không?

Thì Quang Minh Thần Viken nói rằng, chuyện này liên quan đến sự tranh chấp của các Vị Thần, một Vị Thần Trinity như ông, cũng không dám xen vào. Kết cục của Thần Bảo Hộ Ether, không ai muốn có kết cục tương tự.

Quang Minh Giáo Hội, Nhân Loại, tất cả các sinh vật còn lại, chỉ có thể tự dựa vào bản thân mình để vượt qua kiếp nạn lần này. Kiếp nạn của cả Yriel thế giới.

.....

Khoảng hơn một tháng trước, phía tây nam ngoài xa Yriel thế giới, nằm tận ngoài đại dương xa xôi.

Cuộc Chiến Giữa Các Vị Thần.

Thần Hủy Diệt Ariana Jera đối đầu với Thần Gzgel - Vị Thần tạo ra loài Orc.

Khi mà Thần Hủy Diệt Ariana Jera gần như đã đánh bại được Gzgel, thì phía bên kia.

Năm Vị Thần.

Thần Phán Xét Urn.

Thần Nhân Sư Vern.

Nhân Thần Alren.

Linh Thần Morath.

Cường Thần Gigorath.

Cả năm đã hợp sức, dùng chiêu thức mạnh nhất, để đánh bại Thần Tai Ương Bane.

Thậm chí, Thần Phán Xét Urn còn phải dùng đến Thảm Phán Thần Lực, chiêu thức từng tiêu diệt vô số Vị Thần các đây ba mươi triệu năm, thời kỳ mà nhóm Vị Thần Urn tàn sát vô số Vị Thần khác, để xây dựng nên một Yriel thế giới với hàng chục triệu sinh vật khác nhau, hàng trăm sinh vật có trí thông minh cao.

Năm luồng Thần Lực mang theo sức mạnh hủy diệt trời đất giáng xuống khiến phép của Thần Tai Ương Bane.

Khiến phép, trước mặt năm luồng Thần Lực kia, chả khác gì một tấm kính mỏng manh, bị đập tan ngay khi va chạm.

Sức mạnh hủy diệt chạm vào cơ thể Thần Tai Ương Bane, tạo ra một tiếng nổ vang vọng khắp cả Yriel thế giới, cho dù xa như Thị Trấn Markham, tại khu Seval cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

Hàng nghìn Kilomet tại vùng biển xung quanh bị chấn động, tạo thành hủy diệt đối với những sinh vật sống bên dưới.

Làn sóng xung kích đi đến đâu, những sinh vật bị chạm vào, liền trở thành bụi máu. Một vùng biển lớn bị nhuộm đỏ, không một sinh vật nào có thể sống được. Cho dù Half God, cũng không dám đến gần.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera và Gzgel cũng bị đánh văng ra xa.

Gzgel vốn bị thương khá nặng khi giao chiến với Thần Hủy Diệt Ariana Jiera, nên đành phải chạy trốn, nếu muộn thì có thể phải lên Realm ở vài chục nghìn năm chứ chẳng chơi.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera vẫn cố gắng gượng, đợi khi năng lượng hủy diệt kia biến mất, đập vào mắt là một khung cảnh làm nàng có phần uể oải.

Năm Vị Thần kia, mặc dù có chút chật vật, nhưng vẫn dùng vòng bảo hộ để chống đỡ được.

Còn Vị Thần phải chịu trực diện, Thần Tai Ương Bane, đã hoàn toàn biến mất, không một dấu vết.

Kể được xem là bất khả chiến bại, Thần Tai Ương Bane đã bị năm Vị Thần được xem là mạnh nhất Yriel thế giới, trừ Thần Tai Ương Bane và Thần Hủy Diệt Ariana Jiera ra, đã bị đánh bại, lần đầu tiên trong suốt lịch sử hàng trăm triệu năm của Yriel thế giới.

Mặc dù là hợp lực, nhưng cũng không hề dễ dàng để đánh bại Thần Tai Ương Bane.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera hoàn toàn bất lực, nàng dám mở ra sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight, một phần vì sự chuẩn bị kỹ càng qua hàng chục triệu năm, nhưng đa phần vì có Thần Tai Ương Bane chống lưng.

Có Thần Tai Ương Bane ở, chẳng ai dám động đến nàng.

Hiện tại, Thần Tai Ương Bane rất có thể đã phải trở về Realm, những "sinh vật" mà nàng tạo ra rất có thể sẽ bị những Vị Thần kia xóa sổ chỉ trong vài ngày.

Còn nàng, Thần Hủy Diệt Ariana Jiera, có lẽ sẽ trở thành một Elise Jiera hoặc Thần Bảo Hộ Ether thứ hai. Hoàn toàn biến mất khỏi Yriel thế giới này.

- Thần Hủy Diệt Ariana Jiera, người thua rồi.

Tiếng nói uy nghiêm của Thần Phán Xét Um vang lên, năm Vị Thần bao vây Thần Hủy Diệt Ariana Jiera lại, giống như đối với Thần Tai Ương Bane lúc trước.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera bất lực thả Thí Thần Thương xuống, thanh vũ khí khổng lồ chìm xuống đáy biển, nàng bình tĩnh nói:

- Ta đã thất bại, ra tay đi.

Thần Phán Xét Um trầm giọng nói:

- Thần Hủy Diệt Ariana Jiera, người tưởng rằng bọn ta sẽ dùng cảm thuật lên người sao? Sẽ không có chuyện đó.

Dùng cảm thuật, tương đương với giết chết một Vị Thần vĩnh viễn, hoàn toàn biến mất.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera cười mỉa mai:

- Chứ thế nào? Không lẽ lại là Realm? Mấy lão già các người không sợ khi ta hỏi đầy đủ sức, lại ra ngoài làm loạn một lần sao?

Thần Phán Xét Um vô cảm nói:

- Yriel thế giới, cũng cần có thử thách, những sinh vật kia cũng cần có kiếp nạn, xem như là bọn ta mượn tay người, dạy cho Nhân Loại, Elve, Orc một bài học. Bọn ta đã thề, sẽ không dùng cảm thuật lần thứ hai, nên chắc chắn sẽ không dùng. Chuẩn bị đi.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera khinh thường nói:

- Đối trá!

Nhưng mà không chết cũng đỡ, nàng, Thần Hủy Diệt Ariana Jiera vẫn có cơ hội tìm lại những mảnh linh hồn của chị mình, chỉ cần còn sống, là còn cơ hội.

Còn về việc tại sao Thần Phán Xét Um lại nhẹ tay với nàng, Thần Hủy Diệt Ariana Jiera cũng có thể dễ dàng đoán ra. Đó chính là vì Thần Tai Ương Bane.

Cho dù có bị đánh bại, bị đẩy về Realm, thì sức mạnh của Thần Tai Ương Bane vẫn mạnh quá sức tưởng tượng của năm người bọn họ. Nếu như để Thần Tai Ương Bane biết đứa em gái còn lại của mình bị giết, chắc chắn sẽ là đại nạn đối với các Vị Thần nói riêng, và cả Yriel thế giới nói chung.

Lần trước, may mắn cảm thuật bị "lỗi", Elise Jiera chỉ bị chia thành chín mảnh linh hồn, Thần Tai Ương Bane lại tìm được một mảnh, nên Yriel thế giới mới yên bình.

Nhưng chắc chắn sẽ không có lần thứ hai, Thần Tai Ương Bane sẽ không bỏ qua nếu có lần thứ hai.

Thần Tai Ương Bane bị đánh bại, chỉ vì không thể bỏ Thần Hủy Diệt Ariana Jiera để tự mình rời đi. Chứ với sức mạnh vô địch của mình, Thần Tai Ương Bane dư sức thoát khỏi vòng vây vừa rồi.

- Ra tay đi.

Thần Hủy Diệt Ariana Jiera nhắm mắt lại, bình tĩnh nói.

Chỉ là chờ đợi vài chục, vài trăm nghìn năm mà thôi. Đợi ba mươi triệu năm, nàng còn đợi được, thì chừng đó có là gì?

Ông

Thần Phán Xét Um đưa móng vuốt ra, một quả cầu năng lượng màu xanh ngọc bích, bay về phía Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

Bánh.

Một con Rồng màu tím bỗng nhiên từ đáy biển lao lên, nửa người nó cháy xém, thậm chí cháy rụi đến lộ cả xương. Về phần lân giáp, thịt thì gần như hoàn toàn biến mất. Cái cánh bên trái bị đốt trụi.

- Lão già Um, chuyện này đến đây kết thúc, cảm động vào em gái ta, mấy lão muốn chết sao?

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Quang minh giáo hội vs kỵ sĩ khải huyền death

Tất cả các Vị Thần đều vô cùng bất ngờ khi thấy Thần Tai Ương Bane xuất hiện, mặc dù hắn đã bị thương vô cùng nặng, phải mất một phần ba cơ thể là ít. Nhưng đối với các Vị Thần, chỉ cần không chết, thì có thể dễ dàng dùng Thần Lực hồi phục cơ thể.

Và giống như mọi người ở đây dự đoán, chỉ trong chớp lát, các bộ phận cơ thể, thịt, cơ bắp, nội tạng, vuốt, cánh dần dần mọc lại.

Không tốn nhiều thời gian, một Thần Tai Ương Bane với cơ thể hoàn hảo trở lại, vẫn mạnh mẽ như trước.

Thần Phán Xét Um và Thần Nhân Sư Vern tâm tình vô cùng trầm trọng, đôn vừa rồi, nếu đổi lại là một trong hai người bọn họ, thì chắc chắn đã bị thổi thành tro bụi, căn bản không thể quay trở lại trong thời gian ngắn như vậy được.

Thần Tai Ương Bane chỉ mất một phần ba cơ thể, đủ để thấy được sức mạnh vô địch từ hắn. Vị Thần, sinh vật, thực thể mạnh nhất Yriel thế giới, chính là Thần Tai Ương Bane. Hiện tại, không ai còn có suy nghĩ nghi ngờ hắn.

Thần Phán Xét Um mặc dù cảm thấy đã không thể tiêu diệt Thần Hủy Diệt Ariana Jiera, nhưng gã vẫn cần phải làm gì đó. Kiểu như một cuộc đàm phán chẳng hạn, nếu như cứ để Ariana Jiera liên tục tham gia vào đấu tranh của những sinh vật trên Yriel thế giới, thì sớm hay muộn, Nhân Loại, Light Elve, Night Elve, Orc cũng sẽ biến mất.

Thần Phán Xét Um nói:

- Bane, bọn ta có thể tạm tha cho Thần Hủy Diệt Ariana Jiera một lần, nhưng cần có điều kiện.

Thần Tai Ương Bane hỏi:

- Điều kiện gì?

Hai bên coi như chưa phân ra thắng bại, nên bàn bạc là điều cần thiết, để tránh một cuộc xung đột nữa diễn ra.

Thần Tai Ương Bane hiện tại nhìn như không hề tổn hại, nhưng thật ra hắn đã tiêu hao chín mươi phần trăm Thần Lực trong cơ thể, dùng để chống đỡ đòn hợp lực hủy diệt của năm Vị Thần, còn thêm Thần Lực để chữa trị vết thương nữa. Hắn cũng không muốn tiếp tục chiến đấu, thắng, cũng là thắng thảm.

Thần Phán Xét Um nói:

- Bane, người cũng biết tại sao chúng ta phải tạo ra những sinh vật bình thường trên Yriel thế giới?

Thần Tai Ương Bane gật gù:

- Ta biết ý của người, Yriel thế giới không thể thiếu những sinh vật bình thường đó.

Thần Phán Xét Um tiếp lời:

- Chính vì vậy, việc Thần Hủy Diệt Ariana Jiera liên tục xuất hiện trợ giúp binh đoàn Dead Knight của cô ta, là điều không phù hợp, nó là đã kích hủy diệt đối với những sinh vật trên Yriel thế giới.
- Hiện tại, ta yêu cầu, sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight lần này, tất cả các Vị Thần không được phép tự mình nhúng tay vào, tất cả đều phải tiến đến God Moon, cho đến ngày sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight kết thúc. Sinh vật sống trên Yriel thế giới, cần phải tự mình giải quyết Dead Knight.

Thần Tai Ương Bane suy nghĩ một chút, gật đầu đồng ý, nói với Thần Hủy Diệt Ariana Jiera:

- Ariana, đến God Moon thôi, đó là cách duy nhất hiện tại.

Thần Tai Ương Bane biết Thần Phán Xét Um nói không sai, Yriel thế giới không thể thiếu những sinh như Nhân Loại, Light Elve, Night Elve, Orc kia được. Cho dù thế nào cũng không thể thiếu được. Hắn từng là một nửa của Vị Thần Um trước kia, hay Acient Um, nên hắn biết rõ tại sao Thần Phán Xét Um phải ra tay với hàng trăm Vị Thần còn lại, đó là điều bất khả kháng, không muốn làm cũng phải làm.

Việc này, chỉ có hai người tách ra từ Acient Um biết rõ, cuối cùng, Thần Phán Xét Um quyết định làm kẻ ác, ra tay thành lập một nhóm Vị Thần, tiêu diệt đồng loại.

Thần Tai Ương Bane biết rõ, nên hắn không ra tay ngăn cản Thần Phán Xét Um. Chỉ có điều, hắn tính sai một thứ, Elise Jiera cũng bị nhắm vào, nên hắn mới điên tiết giết chết cả chục Vị Thần trong nhóm của Um.

Nhưng đám người kia cũng có thể xem như vì nghĩa, nên Thần Tai Ương Bane chỉ ra tay một lần để xả giận.

Còn nếu như Thần Hủy Diệt Ariana Jiera không được phép trợ giúp binh đoàn ác quỷ, Dead Knight của mình nữa, thì binh đoàn của nàng thua là cái chắc.

Nói cho cùng, mạnh nhất trong binh đoàn đó, là bốn gã Kỵ Sĩ Khải Huyền, cấp bậc Half God tốt cùng (cấp 499).

Cho dù Kỵ Sĩ Khải Huyền rất mạnh, mạnh hơn nhiều so với những sinh vật cùng cấp, nhưng số lượng Half God tốt cùng của Yriel thế giới cũng không ít. Bốn Kỵ Sĩ Khải Huyền mạnh, nhưng không thể thắng nổi những Half God kia hợp lực.

Không nói đâu xa, Thần Tai Ương Bane đã để Hắc Long Nagura và Hỏa Long Desmond trợ giúp Nhân Loại, đối phó Kỵ Sĩ Khải Huyền Death và Kỵ Sĩ Khải Huyền War.

Rõ ràng, là sinh vật so với Kỵ Sĩ Khải Huyền còn không bằng. Một đấu một, chưa chắc Kỵ Sĩ Khải Huyền có thể chiến thắng được.

Một khi Tứ Đại Kỵ Sĩ Khải Huyền, Ác Quỷ Địa Ngục bị tiêu diệt, thì ngày tàn của binh đoàn ác quỷ kia cũng đến.

....

God Moon, là một mặt trăng đặc biệt của Yriel thế giới, một nơi đặc biệt đối với các Vị Thần, nhất là Vị Thần kiểu Edza và Dedza.

God Moon, chính là quê hương của các Vị Thần. Tất cả bọn họ đều sinh ra ở đây. Tất nhiên, Vị Thần Trinity thì khác.

God Moon hoàn toàn khác biệt, với những nơi còn lại, có thể xem nó là một vùng không gian đặc biệt, giống như Realm vậy.

Tại God Moon, không thể sử dụng Thần Lực. Nên một khi ở God Moon, không thể trợ giúp những sinh vật bên dưới Yriel thế giới được.

.....

Thánh Địa Agilarent.

Từ phía tây, tám Quân Đoàn của Dread xuất hiện, mỗi một Quân Đoàn chính là những Dread xuất hiện từ những lăng mộ cổ. Số lượng Dread trong mỗi lăng mộ đều có từ bốn đến tám trăm triệu con, dẫn đầu là một Dead Knight cấp Oblivions.

Mang theo tám Quân Đoàn Dread tiến đánh Thánh Địa Agilarent, chính là Sứ Giả Thần Chết - Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, vũ khí lưỡi hái đặc trưng Hai vị "Phó Tướng", là Chúa Quỷ Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo và Yêu Nữ Thống Khổ Andariel.

Nhìn thấy khuôn mặt của Yêu Nữ Thống Khổ Andariel. Giáo Đồ, Tu Sĩ, Thánh Đồ,... của Quang Minh Giáo Hội đều trở nên vô cùng tức giận.

Nhất là Giáo Hoàng Guro Clever, hấn ngay lập tức nhận ra, khuôn mặt đó là của Thánh Nữ Nilia Keila.

Mấy vị Hồng Y Đại Giáo Chủ tức giận quát lớn:

- Nilia Keila đáng chết, lại sa đọa trở thành quỷ dữ.
- Vậy mà chúng ta còn thương tiếc cho cô ta, yêu nữ đáng chết.
- Im lặng!

Giáo Hoàng Guro Clever quát lớn, rồi nắm lệnh bài trong tay hét:

- Quang Minh Thánh Vệ, Quang Minh Thiên Sứ, toàn bộ xuất chiến.

Oanh.

Giống như từ một không gian khác xuất hiện, hàng chục nghìn chiếc phi thuyền từ phía đông của Thánh Địa Agilarent xuất hiện, che kín cả một vùng trời, hướng về binh đoàn Dread.

Trên những chiếc phi thuyền này, là ba mươi triệu Quang Minh Thánh Vệ, quân đội chủ lực của Quang Minh Giáo Hội, luôn luôn ẩn nấp xung quanh Thánh Địa Agilarent. Chỉ có Giáo Hoàng, hoặc hai vị Thánh Nữ trở lên, mới được quyền điều động Quang Minh Thánh Vệ xuất hiện.

Bây giờ Kỵ Sĩ Khải Huyền Death đã đến, còn dẫn theo hai con Ác Quỷ Địa Ngục, tám con Dead Knight Oblivions, tám Quân Đoàn Dread. Quang Minh Thánh Vệ bắt buộc phải xuất chiến.

Cùng lúc đó, từ bên trong Thánh Địa Agilarent, một triệu Quang Minh Thiên Sứ xuất hiện, lực lượng "tinh nhuệ" của Quang Minh Giáo Hội cũng xuất chiến.

Giáo Hoàng Guro Clever trầm giọng nói:

- Tất cả Hồng Y Đại Giáo Chủ, mau trở về lãnh đạo Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ và Quang Minh Thiên Không Kỵ Sĩ của mình, chuẩn bị chiến đấu. Trận chiến này liên quan đến sự tồn tại của Quang Minh Giáo Hội chúng ta, chỉ được phép thắng, không được phép thua.
- Vâng, thưa ngài, Giáo Hoàng tôn kính.

Giáo Hoàng Guro Clever quay qua ba vị Thánh Nữ, cung kính nói:

- Ba vị Thánh Nữ, phiên ba vị lãnh đạo Quang Minh Thiên Sứ, đối đầu với Yêu Nữ Nilia Keila.

Thánh Nữ, sứ giả cao cấp nhất của Quang Minh Thần Viken, nên cho dù là Giáo Hoàng, cũng phải tỏ ra cung kính.

Hai vị Thánh Nữ lâu năm, Andrea Aileen và Luisa Queen ngay lập tức nói:

- Được, cứ để chúng ta. Thánh Nữ Ellen Gracy Nero, đi cùng chúng ta.

Thánh Nữ Ellen Gracy Nero còn chưa kịp tránh cảnh như thế này bao giờ, có chút luống cuống, nhưng vẫn đi theo hai vị Thánh Nữ kia, trợ giúp đối địch. Dù sao, Quang Minh Giáo Hội trợ giúp nâng thoát khỏi Đế Đô của Đế Quốc Sollie, nên nàng cũng không muốn Quang Minh Giáo Hội bị hủy diệt.

Sau lưng ba vị Thánh Nữ xuất hiện những đôi cánh Thiên Sứ xinh đẹp, giống như những đôi cánh của Quang Minh Thiên Sứ, bay về phía Quân Đoàn Quang Minh Thiên Sứ. Nếu có khác, thì bất kể Thánh Nữ nào đều sở hữu sáu đôi cánh, mười hai chiếc cánh. Còn Quang Minh Thiên Sứ, chỉ tối đa là năm đôi cánh.

Cũng không phải Thánh Nữ có lực chiến đấu mạnh hơn Quang Minh Thiên Sứ, mà chỉ đơn giản là khác biệt mà thôi.

Quang Minh Thiên Sứ, thuần một sắc nữ giới, tất cả đều xinh đẹp tuyệt trần, thánh khiết, không làm tệ hai từ Thiên Sứ. Dẫn đầu, là ba vị Thánh Nữ - Thiên Sứ trong Thiên Sứ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Trận chiến Thánh Địa Agilarent

Mười hai Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đền, Quang Minh Thánh Vệ, Quang Minh Thiên Sứ. Tổng cộng bốn mươi một triệu binh sĩ, chưa kể đến những binh sĩ thường trú phía trên Thánh Địa Agilarent.

Nhưng tính ra, số lượng binh sĩ của Quang Minh Giáo Hội vẫn vô cùng ít, so với số lượng Dread phía sau Sứ Giả Thần Chết - Kỵ Sĩ Khải Huyền Death còn chưa bằng một phần một trăm.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death bật nhảy khỏi lưng chiến mã, thân hình gã biến đổi hoàn toàn.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, từ một Kỵ Sĩ có phần cường tráng, ngay lập tức biến thành một bộ xương khô, đầu lâu hiện rõ, hốc mắt trống rỗng. Ánh sáng màu xanh lá mờ mờ, tỏa ra từ lồng ngực gã, xuyên qua những khe xương lồng ngực, xương sườn.

Đối lập với Thiên Sứ, mang một đôi cánh huyền ảo, trắng, xinh đẹp, thánh khiết. Thì sau lưng Kỵ Sĩ Khải Huyền Death xuất hiện một đôi cánh quạ, nhưng da và thịt đã hoàn toàn thối rữa, chỉ có một phần nhỏ lông quạ màu đen còn bám lại, trên những mảnh da còn sót lại.

Xấu xí, kinh tởm, chính là những từ ngữ có phần thích hợp, để hình dung Kỵ Sĩ Khải Huyền Death lúc này.

Hai thanh lưỡi hái cán ngắn hợp lại, tạo thành một lưỡi hái hoàn chỉnh.

Có phần phi vật lý, dựa vào một đôi cánh rách, thì rất khó để nâng đỡ một thân hình to lớn như vậy. Nhưng đây là Yriel thế giới, không phải Thiên Tinh.

Dựa vào đôi cánh quạ thối rữa, Kỵ Sĩ Khải Huyền Death bay trên không trung, lướt về phía Quang Minh Thánh Vệ, đôi tay khẽ lật, giờ cao Lưỡi Hái Từ Thần lên cao, chém về phía những chiếc phi thuyền đang lao tới.

Phốc.

Bành.

Như món đồ chơi nhỏ bé, những chiếc phi thuyền còn chưa lớn bằng một phần tư Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, bị Lưỡi Hái Từ Thần xé rách thành từng mảnh.

Giống như gạt lúa, hoặc tình cảnh một người đang tức giận, và trút giận lên những món đồ chơi nhỏ của mình.

Gỗ, kim loại, xác tàu rơi lá tả xuống phía dưới.

Cũng may, những binh sĩ thuộc về Quang Minh Thánh Vệ, đều vô cùng tinh nhuệ, có thể xem là Chuẩn Thiên Sứ. Khi gặp tình cảnh rơi từ trên không trung xuống, vẫn có thể trong thời gian ngắn duy trì đôi cánh Thiên Sứ, không đến mức tan xương nát thịt.

Những Quang Minh Thánh Vệ rơi xuống đất, nhanh chóng ổn định thân hình, rồi lao về phía những Quân Đoàn Dread đông như kiến, đang tràn về phía Thánh Địa Agilarent.

Thánh Địa Agilarent, là nơi thần thánh nhất trong lòng Giáo Đền của Quang Minh Giáo Hội, đồng thời, nó còn quan trọng hơn cả tính mạng của mình. Đó chính là suy nghĩ của Quang Minh Thánh Vệ.

Quang Minh Thánh Vệ không ngại tính mạng, dùng hết khả năng, ngăn cản Dread tiến về Thánh Địa Agilarent.

Thánh Địa Agilarent, không thể để cho ác quỷ vậy bản, không thể để cho ma quỷ tàn phá.

Một bên khác, một triệu Quang Minh Thiên Sứ, dẫn đầu bởi ba vị Thánh Nữ, tấn công về phía "Thánh Nữ Nilia Keila" - Yêu Nữ Thống Khổ Andariel.

Quang Minh Thiên Sứ đơn độc chiến đấu, ngoại trừ sở hữu khả năng bay lượn, thì không khác biệt lắm so với những binh chủng, chức nghiệp khác. Nhưng khi một triệu Quang Minh Thiên Sứ, được đào tạo bài bản bởi Quang Minh Giáo Hội, lại được ba vị Thánh Nữ dẫn dắt, sẽ trở thành một Thiên Sứ thật sự.

Đối đầu với Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, là một Áo Ảnh Thiên Sứ, được hình thành từ một triệu Quang Minh Thiên Sứ và ba vị Thánh Nữ.

Áo Ảnh Thiên Sứ to lớn không thua kém Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, mặc dù gọi là Áo Ảnh, nhưng lại vô cùng thật, giống như một Thiên Sứ được làm bằng da bằng thịt vậy. Đằng sau lưng là đôi cánh chim quen thuộc, trắng muốt, trông rất thật, chứ không phải kiểu cánh được tạo thành từ năng lượng như của Thánh Nữ hay Quang Minh Thiên Sứ.

Áo Ảnh Thiên Sứ mô tả hình ảnh vị Thánh Nữ đầu tiên của Quang Minh Giáo Hội, Thánh Nữ Scarlet Norlan.

Trên thân nàng, mặc một bộ giáp trắng, xanh ngọc bích, vàng xen kẽ. Tay cầm một thanh kiếm sắc bén.

Thông Tin

Tên: Áo Ảnh Thiên Sứ - Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan.

Chức nghiệp: Thiên Sứ - Thánh Nữ Quang Minh Giáo Hội - Sứ Giả Quang Minh Thần Viken.

Trạng thái: Linh Hồn Hóa Thân - Triệu Hồn.

Cấp: 399.

Vũ Khí: Quang Minh Chi Kiếm - Triệu Hồn.

Trang Bị: Trọn bộ Quang Minh Giáp - Triệu Hồn.

.....

Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan vùng mạnh thanh kiếm thánh, đâm thẳng vào bụng Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, nhưng gặp phải sự cản trở của hai chiếc đuôi bọc cạp, vũ khí chính của gã yêu nữ.

Đương.

Những chiếc đuôi nhọn kia, không chỉ mang độc tố kinh người, độc tố ăn sâu vào linh hồn, tâm trí, mà còn nhọn như những mũi lao, sở hữu lớp giáp cứng chắc.

Cho dù Quang Minh Chi Kiếm vô cùng sắc bén, do chính Quang Minh Thần Viken sáng tạo ra, chỉ thua kém vũ khí của những Vị Thần cổ xưa, nhưng đây là Quang Minh Chi Kiếm trong trạng thái Triệu Hồn, không phải là Quang Minh Chi Kiếm thật, nên không thể đâm qua được giáp trên hai cái đuôi ác quỷ, chết chóc kia.

Không phải chỉ có Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet biết tấn công. Yêu Nữ Thống Khổ Andariel cười hung tợn, nhưng vẫn sở hữu gương mặt xinh đẹp mê hoặc lòng người, hai cái đuôi còn lại của ả, đâm về phía ngực Thánh Nữ.

Linh Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet khẽ lật tay trái, ngay lập tức xuất hiện một tấm khiên tròn xinh đẹp, cho dù là để chiến đấu, nhưng vẫn vô cùng xinh đẹp, tinh mỹ, làm cho người ta có cảm giác, nó là phụ kiện làm đẹp cho Thánh Nữ, hơn là một tấm khiên dùng trong chiến đấu.

Đương.

Đương.

Dùng khiên đỡ đòn tấn công của đối thủ xong, trong ánh mắt kinh ngạc của Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, thanh kiếm Quang Minh Chi Kiếm trên tay phải Thánh Nữ Scarlet Norlan biến mất, thay vào đó là một quả cầu màu vàng.

Đây chỉ là Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan, nên không thể dùng kiểu chiến đấu bình thường để đoán. Quang Minh Chi Kiếm, được chuyển thành phép thuật chỉ trong tích tắc.

Yêu Nữ Thống Khổ Andariel không kịp trở tay, bị phép thuật nện thẳng vào phần ngực.

Bành.

Nhưng Ác Quỷ Địa Ngục vẫn là Ác Quỷ Địa Ngục.

Cho dù dính một đòn vào ngực, ả vẫn không lùi một bước, một chiếc đuôi dùng để cân bằng thân hình, chiếc còn lại đâm thẳng về phía Thánh Nữ Scarlet Norlan, ăn miếng trả miếng.

Những Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan rất bình tĩnh, một đôi bao tay bằng bạc, nắm chặt cái đuôi bọc cạp chết chóc kia. Sau đó nàng dùng lực, tựa như nắm đuôi một con vật bất kỳ, quăng Yêu Nữ Thống Khổ Andariel một vòng, đập thẳng cơ thể to lớn của ả xuống đất.

Bành.

Cùng lúc đó, tay phải nàng dùng lực mạnh đến mức, bóp nát phần đuôi mà Quang Minh Chi Kiếm Triệu Hồn không thể chém đứt.

Dòng máu ác quỷ trào ra, ăn mòn cả một lớp giáp thuộc bao tay của Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan.

Không những độc ở đuôi, mà cả máu của Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, đều là chất độc ăn mòn linh hồn. Và Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan, chính là một thực thể tạo thành từ linh hồn, và năng lượng của những Quang Minh Thiên Sứ.

May mắn lớp giáp đủ dày, nếu không thì Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan đã mất một bàn tay.

Chịu một đòn khá mạnh, nhưng Yêu Nữ Thống Khổ Andariel không hề hấn gì, phần đuôi bị bóp nát cũng mọc trở lại. ả lại hưng phấn biết được rằng, Hóa Thân kia sợ máu, độc của mình.

Hưng phấn cười to, phần bụng Yêu Nữ Thống Khổ Andariel xuất hiện một chiếc "vòi", không giống vòi, nhưng cùng tác dụng với vòi.

Máu, chất độc hòa quyện lại với nhau, phun ra như một màn mưa về phía Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan.

Ba vị Thánh Nữ cũng không dám điều khiển Linh Hồn Hóa Thân chống đỡ, vội vàng vỗ đôi cánh Thiên Sứ, bay lên trên cao.

Nhưng, mục tiêu của Yêu Nữ Thống Khổ Andariel không phải là đám Quang Minh Thiên Sứ kia, mà là cả Quang Minh Giáo Hội.

Diệt Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, sẽ làm cho ba vị Thánh Nữ trở nên tự trách mình, thống khổ trong tâm. Đó không phải là điều mà Yêu Nữ Thống Khổ Andariel yêu thích hay sao? Ái thích kẻ địch của mình đau đớn trong tâm trí, linh hồn. Hơn là trực tiếp đánh bại kẻ thù.

Yêu Nữ Thống Khổ Andariel lao về phía Thánh Địa Agilarent.

Lúc này, khi Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan ném ả nửa vòng trên không trung, đã vô tình đưa ả về hướng Thánh Địa Agilarent, mà hiện tại nàng lại bay ngược lên không trung, thành ra không còn ai ngăn cản ả Ác Quỷ Địa Ngục kia.

Một đường không ngăn cản, Yêu Nữ Thống Khổ Andariel nhanh chóng đến trước tòa thành phép thuật, móng vuốt vung mạnh, vồ về phía nơi đang tụ tập rất nhiều Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội.

Bành.

Nhưng không có ai bị đập nát như ả tưởng tượng, một lớp năng lượng bao trùm khu vực ả tấn công, che chắn cho những người phía dưới.

Cảm thấy như bị lừa, Yêu Nữ Thống Khổ Andariel liên tục dùng móng vuốt tấn công lên thành trì, nhưng hoàn toàn vô dụng.

Lúc này, Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan đã đuổi kịp, tay phải cầm kiếm, đâm thẳng vào lưng ả.

Đương.

Vẫn bị ngăn cản bởi những chiếc đuôi bọ cạp, Yêu Nữ Thống Khổ Andariel không hề hấn gì, từ bỏ tấn công vào Thánh Địa Agilarent, mà quay sang chuyên tâm đối phó Thánh Nữ Scarlet Norlan.

Giáo Hoàng Guro Clever cấp 350, so với Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan và Yêu Nữ Thống Khổ Andariel đều thấp hơn một chút, cả hai cùng có cấp 399. Nhưng Giáo Hoàng Guro Clever cũng là cường giả cấp Oblivions, nên sẽ không đứng nhìn, nấp trong Thánh Địa Agilarent.

Đến mức này, Giáo Hoàng sẽ không ngại gì việc tự mình xuất hiện, bảo vệ Thánh Địa, đồng thời, ông hét lớn:

- Các vị Khổ Tu Giả, mau ngăn cản Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Trận chiến Thánh Địa Agilarent (1)

Lực phá hoại của Kỵ Sĩ Khải Huyền Death là vô cùng khủng khiếp, chỉ va chạm trong chớp lát, hàng trăm phi thuyền của Quang Minh Thánh Vệ đã bị phá nát. Nát theo đúng nghĩa.

Không thể tiếp tục nhìn cảnh tượng đau thương này, Giáo Hoàng Guro Clever đành phải kêu gọi Khổ Tu Giả xuất hiện.

Nếu nói Quang Minh Thánh Vệ là lực lượng quân đội chính của Quang Minh Giáo Hội, thì Khổ Tu Giả chính là những cường giả mạnh mẽ nhất.

Thánh Đồ, Thánh Sứ, Hồng Y Đại Giáo Chủ, Giáo Hoàng và thậm chí kể cả Thánh Nữ, khi đến một độ tuổi nhất định, phải lui về phía sau, nhường quyền lại cho người kế nhiệm, trở thành Khổ Tu Giả.

Ở khu Seval, những Vương Quốc dùng cách không cho phép Quốc Vương vượt quá cấp chín mươi chín, để giới hạn tuổi thọ, thời gian cầm quyền của Quốc Vương.

Nhưng Quang Minh Giáo Hội là một tổ chức tôn giáo, khác với những Vương Quốc khu Seval, nên không thể hạn chế cấp bậc của những người cầm quyền. Nên họ dùng cách đơn giản hơn: Mỗi một chức vụ, đều có tuổi "nghỉ hưu", đến tuổi thì phải tự động rời bỏ.

Một thế lực, do một người nắm quyền quá lâu, sẽ ảnh hưởng không tốt đến sự công tâm trong thế lực đó.

Hiện tại, Quang Minh Giáo Hội có hơn ba mươi Khổ Tu Giả ngày đêm tu hành bên trong Thánh Địa Agilarent, một khi xuất hiện vấn đề cấp bách, thì Giáo Hoàng mới được phép kêu gọi sự giúp đỡ đến từ Khổ Tu Giả.

Khổ Tu Giả nhiều, nhưng có thể ra mặt ngăn cản Sứ Giả Thần Chết - Kỵ Sĩ Khải Huyền Death là không nhiều.

Ba vị Giáo Hoàng tiền nhiệm, trong đó hai vị là Half God tốt cùng (cấp 499), hay Bán Thần. Một vị còn lại cấp 470.

Bảy vị Hồng Y Đại Giáo Chủ tiền nhiệm, đều có cấp độ từ 400 đến 450.

Năm vị Thánh Nữ tiền nhiệm, cũng tương tự như Hồng Y Đại Giáo Chủ.

Sự việc diễn ra tại khu Akeza làm cho mọi người biết rõ, bốn tên Kỵ Sĩ Khải Huyền này đều không thể dùng tin hướng bình thường để hình dung. Chúng có phần giống Rồng, mạnh hơn so với những sinh vật còn lại rất nhiều. Nên khi đối mặt với Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, chỉ những Khổ Tu Giả cấp Bán Thần mới được phép ra mặt.

Khổ Tu Giả, mang đúng nghĩa Khổ Tu Giả.

Tất cả, mặc kệ nam hay nữ, đều cạo trọc đầu, mặc áo vải thô màu xám, đi chân trần, trên người không trang sức, phụ kiện. Vũ khí của họ, chính là đôi bàn tay.

Mười lăm vị Khổ Tu Giả, mặt không biểu tình, không sợ hãi, không hưng phấn. Hàng chục, thậm chí là hàng trăm năm khổ tu, đã biến tâm tính của họ bền hơn cả sắt đá.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death thu đôi cánh quạ thối rửa lại, thân hình gầy cũng trở nên "bình thường" trở lại, Lưỡi Hái Từ Thần lại tách ra thành hai lưỡi hái cán ngắn.

Thân hình của Kỵ Sĩ Khải Huyền Death cũng biến nhỏ lại, chỉ lớn hơn người Mel một chút, còn chưa bằng người Nerz. To lớn, sẽ chỉ làm cho bản thân bị quần công khổ sở hơn, nên Kỵ Sĩ Khải Huyền Death biến nhỏ lại bằng các đối thủ của mình.

Lúc trước, một mình Kỵ Sĩ Khải Huyền War chiến đấu với bảy vị Bán Thần của tộc Orc, trong đó có một vị Bán Thần tốt cùng.

Hiện tại, đối mặt với Kỵ Sĩ Khải Huyền Death là mười lăm vị Bán Thần của Quang Minh Giáo Hội, hai vị Bán Thần tốt cùng. Số lượng phải nói là gấp đôi so với Kỵ Sĩ Khải Huyền War.

Liệu bên nào sẽ chiến thắng, bên nào có thể cười cuối cùng.

Vút.

Như một viên đạn, Kỵ Sĩ Khải Huyền Death lao lên phía trước, hai tay nắm lấy hai lưỡi hái, chém về phía một vị Khổ Tu Giả, Hồng Y Đại Giáo Chủ trước kia yếu ớt nhất, một người vừa lên cấp Bán Thần chưa được một tháng.

Chọn kẻ yếu nhất tấn công, Kỵ Sĩ Khải Huyền Death làm việc mà ít người làm, bắt giặc phải bắt vua trước, đó là kim chỉ nam khi bị quần công.

Nhưng Khổ Tu Giả không có vua, Quang Minh Giáo Hội không có vua, cho dù Giáo Hoàng Guro Clever cũng không phải là vua. Nếu có, thì đó chính là vô số Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội.

Chính vì vậy, Kỵ Sĩ Khải Huyền Death chọn cách tấn công vào người yếu nhất trước.

Phốc.

Khác biệt quá lớn, gã Kỵ Sĩ dễ dàng cắt đứt đầu vị Khổ Tu Giả, tiến về với Quang Minh Thần của bọn họ.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death được xem là người mạnh nhất trong Tứ Đại Kỵ Sĩ Khải Huyền, cho dù nổi danh với vụ diệt Đế Quốc Otc của người Orc, thì Kỵ Sĩ Khải Huyền War vẫn là kẻ yếu hơn.

Bành, bành, bành.

Người của Quang Minh Giáo Hội, chủ yếu sử dụng Quang Minh Chi Lực, một kiểu lực lượng được ban phát từ Quang Minh Thần Viken, mặc dù cũng được gọi là Quang Minh Thần Lực, nhưng nó kém xa cái gọi là Thần Lực của chủng tộc Vị Thần.

Dùng Quang Minh Chi Lực bao bọc lấy đôi bàn tay, mười bốn vị Khổ Tu Giả còn lại tấn công dồn dập vào Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, cho dù một người đồng đội vừa chết, cũng không mấy may ảnh hưởng đến họ.

Không phải các vị Khổ Tu Giả vô tình, mà họ biết rằng bản thân không được đa cảm, không được để cảm xúc ảnh hưởng đến chiến đấu. Một cuộc chiến liên quan đến sự tồn vong của Quang Minh Giáo Hội. Vì sự tồn tại Quang Minh Giáo Hội, bọn họ sẵn sàng hi sinh tính mạng mà không một chút suy nghĩ.

Đánh như gãi ngứa, là những gì mà Kỵ Sĩ Khải Huyền Death cảm nhận hiện tại, gã muốn nghe răng cười si nhuch, nhưng bản mặt Sứ Giả Thần Chết làm gã không cười được. Khuôn mặt, đôi mắt vô hồn. Gã khẽ nắm tay, hai thanh lưỡi hái biến mất, giọng nói như từ địa ngục vang lên:

- Dùng tay không à? Ta cũng rất muốn thử.

.....

Một bên khác, Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan liên hợp với Giáo Hoàng Guro Clever, tấn công Yêu Nữ Thống Khổ Andariel.

Lúc trước, có vẻ như Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan chiếm lợi thế khi đối đầu với à Yêu Nữ Thống Khổ, nhưng sự thật thì hoàn toàn khác.

Linh Hồn Hóa Thân không thể tồn tại trong một khoảng thời gian dài, không thể chiến đấu quá lâu. Mỗi một đòn vung ra, đều tiêu hao rất nhiều lực lượng từ ba vị Thánh Nữ và một triệu Quang Minh Thiên Sứ. Nếu như không thể kết thúc à Yêu Nữ Thống Khổ Andariel sớm, thì họ sẽ bại trận.

Hiện tại, vì độc tố linh hồn của Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan lại càng không dám cận chiến với à, chỉ có thể sử dụng phép thuật để tấn công từ xa.

Mà Giáo Hoàng Guro Clever không có kỹ năng biến lớn, nên không thể đứng ra cản đòn được, mặc dù chức nghiệp của ông là Quang Minh Thánh Kỵ Sĩ.

Cũng may, Yêu Nữ Thống Khổ Andariel chỉ lợi hại trong trò dùng độc, nên lực chiến đấu của à không biến thái như mấy tên Kỵ Sĩ Khai Huyền.

Mà có vẻ như, nhờ vào thân hình nhỏ hơn rất nhiều so với Yêu Nữ Thống Khổ Andariel và Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan, Giáo Hoàng Guro Clever có thể dễ dàng né tránh những mũi nhọn đến từ bốn chiếc đuôi bọ cạp, những nọc độc chết chóc.

Tạm thời, cán cân vẫn nghiêng về phía hai cường giả của Quang Minh Giáo Hội, nhưng nếu như không thể tiêu diệt à Yêu Nữ Thống Khổ Andariel sớm hơn, thì sẽ làm thảm họa.

.....

Mặc dù đa số Dread từ hướng tây tràn đến, nhưng ba hướng còn lại cũng có không ít Dread xuất hiện.

Đám bốn người Hoàng Tử Bernat Nero lực chiến không mạnh lắm, mạnh nhất lại là một ông Will đã có phần già cỗi.

Bọn họ biết rõ, nếu như không có gì giúp đỡ, thì Thánh Địa Agilarent bị phá cũng chỉ là thời gian.

Kỵ Sĩ Khai Huyền Death và Yêu Nữ Thống Khổ Andariel gần như đã hút hết cường giả của Quang Minh Giáo Hội.

Nhưng vẫn còn một kẻ đáng sợ khác, Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo.

Mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ không thể đối mặt với con Ác Quỷ Địa Ngục hùng mạnh này, nên hiện tại, Thánh Địa Agilarent đang phải chịu sự tấn công đến từ một Ác Quỷ Địa Ngục cấp Bán Thần.

Những vị Khổ Tu Giả dưới cấp Bán Thần cũng phải né tránh, kết hợp cùng mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ ngăn cản đại quân Dread tràn đến. Tất cả chỉ có thể bỏ mặc Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo muốn làm gì thì làm.

Cứ như vậy, bất kể ai cũng hiểu rõ, không sớm thì muộn, Thánh Địa Agilarent sẽ bị phá hủy.

Bốn người Hoàng Tử Bernat Nero mới tìm cách rời khỏi Thánh Địa Agilarent, không chỉ họ, mà cả hai người Trần Văn Lâm, hay những người khác cũng không ngoại lệ.

Ba người Hoàng Tử Bernat Nero, Elias Cildori hay ông Will, mặc dù là Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, nhưng chỉ trên danh nghĩa, trong cả cuộc đời của họ, chẳng mấy khi đến đền thờ Quang Minh Giáo Hội, nói gì là "cuồng".

Nữ tu sĩ Rowan Valerien mặc dù là Tu Sĩ, nhưng nàng vẫn muốn tìm hiểu bí mật đằng sau hình xăm Mặt Trăng Khuyết hơn.

Nên bốn người mới rời khỏi chốn địa ngục này, không một chút do dự.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Trận chiến Thánh Địa Agilarent (2)

Góc hỏi ý kiến.

Ta đã chế ra bản cấp độ theo tiếng Việt, cho dễ nhớ. Update ở chương này luôn.

1 - 50: Võ Đồ (Trước kia: Bình Thường).

50 - 59: Võ Sĩ (Warrior).

60 - 69: Võ Tướng (Crisis).

70 - 79: Võ Vương (Hero).

80 - 89: Võ Hoàng (Champion).

90 - 99: Võ Tông (Paladin).

100 - 149: Võ Tôn (Crusader).

150 - 199: Võ Đế (Galion).

200 - 299: Võ Quân (Divine).

300 - 399: Võ Thánh (Oblivions).

400 - 499: Bán Thần (Half God).

500 - 999: Vị Thần (The God).

1000 - 4999: Thượng Cổ Thần (Ancient God).

Mấy bác muốn ta viết cấp kiểu nào thì nhớ bình luận nha, ta sẽ dựa theo bình luận để viết ra.

Kiểu 1: Gần như bỏ số cấp, chỉ ghi Võ Đồ, Võ Tướng, Võ Thánh,....

Kiểu 2: Võ Đồ (cấp???)

Kiểu 3: Kiểu trước kia, Hero (cấp???), Divine (cấp???),...

Kiểu 4: Tổng hợp cả hai, ví dụ: Divine (Võ Quân - cấp???)

Kiểu 5: Giống kiểu thứ 4: Võ Quân (Divine - cấp???)

Kiểu 6: Võ Vương Nhị Tinh (Hero - Cấp 72).

Ta đề gần giống đa số các truyện dị giới Trung Quốc, nên kiểu Việt này các bác khá dễ nhớ, khá quen thuộc, không phải suy nghĩ. Nhưng ban đầu, ta không muốn Phương Tây - Fantasy lại dính yếu tố Tung Của vào đây, giống như vụ Rồng vậy, ta hạn chế gọi Rồng là Long, chỉ có rất ít như Hắc Long Nagura, Hóa Long Desmond nghe cho nó... ngầu hơn một chút thôi. Chứ bình thường ta vẫn có gọi là Rồng Lửa bla bla bla.

Bây giờ là theo ý các bác thôi.

Kiểu La Tin thì hơi khó nhớ, nhiều lúc ta cũng quên, phải mở dữ liệu để check lại.

Ps: Mịa nó, viết truyện Fantasy, đang viết cứ phải mở dữ liệu để xem lại tên nhân vật, nên nhiều lúc ta gọi nhầm, mong các bác thông cảm.

Ps 2: Có xong bộ này, chuyển qua thể loại khác cho đỡ đau đầu, làm thể giới Fantasy khá là mệt mỏi, nào là hình dung bản đồ, tộc, thế lực, Đế Quốc, Vương Quốc, bla bla. mấy bác không biết chữ số File chứa thông tin nhân vật của ta còn nhiều gần bằng cả số File viết chương, nói thật đấy, không đùa đâu, xạo làm chó.

.....

Trong một khu rừng rậm, nằm phía bên ngoài Thánh Địa Agilarent, cũng không xa lắm, vẫn có thể cảm nhận được chấn động của những cuộc chiến bên ngoài kia.

- Hoàng Tử, chúng ta nên đi hướng nào?

Elias Cildori dùng kiếm bỏ đôi sọ não của một con Dread, thở dốc hỏi Hoàng Tử Bernat Nero.

Có vẻ như, những con Dread từ bên trong lăng mộ cổ đại tràn ra, mạnh hơn nhiều so với những Dread thông thường, chúng có cơ thể nhìn có vẻ tàn tạ hơn, nhưng lại khỏe mạnh, nhanh nhẹn hơn.

Hoàng Tử Bernat Nero trầm giọng nói:

- Tìm cách tiến về khu Seval, theo ta biết, khu Seval là khu vực duy nhất trong tám khu, ít bị Dread chiếm lĩnh nhất.

Người Nerz mạnh mẽ, hiếu chiến, nhưng đồng thời cũng có kỷ luật cao, cường giả nhiều. Đến cả người bình thường của tộc Nerz, cũng mạnh mẽ không kém gì binh sĩ của tộc Mel. Chính vì vậy, những Vương Quốc tại khu Seval vẫn kiểm soát được khá nhiều đất đai, không đến mức bị Dread đánh đến mất đất như tộc Orc, hay phải chui rúc, cố thủ trong những thành trì lớn như tộc Mel.

Được ăn học, đào tạo đẳng hoàng, nên đầu óc của Hoàng Tử Bernat Nero vẫn được xem là tốt nhất nhóm. Tu sĩ Rowan Valerien thì chưa ra ngoài bao giờ, nên các quyết định quan trọng thuộc về Hoàng Tử Bernat Nero.

Lần này, kể cả ông Will, đều phải căng sức ra chiến đấu.

Như một cơn thủy triều, xuất phát từ bốn phương tám hướng, đám Dread điên cuồng tràn về phía nhóm người Hoàng Tử Bernat Nero. Không đến mức dày đặc, nhưng số lượng không ít hơn năm trăm con.

Thời gian qua, vì phải di chuyển nhiều, chiến đấu với Dread nhiều, nên khả năng chiến đấu của cả Hoàng Tử Bernat Nero lẫn gã sát rợ Elias Cildori đều tăng lên rất nhiều.

Hoàng Tử Bernat Nero từ một vị Hoàng Tử tuần tú, điển trai, nam tính, nhiều học thức, mặc dù không có nhiều quyền lực, nhưng vẫn toán ra khí chất Hoàng Gia, phong độ lịch lãm.

Nhưng hiện tại, Hoàng Tử Bernat Nero đã trở thành một gã có phần thô lỗ. Vẫn tri thức đầy mình, nhưng độ hồi của cơ thể cũng chẳng kém gì tri thức. Thời gian dài không được nghỉ ngơi, liên tục di chuyển khắp nơi, làm cho hần hơi gầy, gương mặt thanh tú khi xưa có phần góc cạnh, râu ria cũng lộn xộn, mái tóc rối tung.

Đổi lại, khả năng chiến đấu của Hoàng Tử Bernat Nero được tăng cường rất nhiều, từ một Võ Đồ (Bình Thường), hần hiện tại đã là một Võ Tướng (Crisis - Cấp 67). (Test đó, nếu được, ta giữ kiểu này)

Hoàng Tử Bernat Nero trước kia, là một thanh niên vung kiếm vài lần cũng đã mỏi như tay, đau nhức cả tuần mới khỏi, còn phải tắm bồ đầy đủ, có người hầu xoa bóp.

Hiện tại, đã qua mấy tháng liên tục chém giết, đồ ăn còn không đủ ăn no, không có người hầu, đến Cody lông đen nó còn không xoa bóp cho, nhưng lại cảm thấy bình thường.

Đúng là do hoàn cảnh mà thành cả.

Còn về phần gã sát rợ Elias Cildori cũng đã đến cấp Võ Hoàng (Champion - Cấp 83).

Ba người đàn ông trong nhóm mặc dù có khả năng chiến đấu không tệ, nhưng đối mặt với hàng trăm con Dread, vốn là những chiến binh thời cổ đại biến thành, trở nên vô cùng chặt vật. Hơn nữa, ba người lại còn phải bảo vệ một nữ nhân yếu đuối, không có sức chiến đấu, lại thêm một con chó vô dụng, trừu sủa và bắt chuột, thì không biết làm gì khác.

- Hoàng Tử Bernat Nero, thế này không ổn, ba người các ngài cứ tìm cách rời đi trước đi, một mình ta ở lại đây cũng được.

Nữ tu sĩ Rowan Valerien ôm chú chó Cody, tìm cách tránh xa những con Dread đang tiến tới gần, bình tĩnh nói. Nàng biết, vì bảo vệ nàng, nên ba người kia mới bị đám Dread vây lại.

Dread có tốc độ không nhanh lắm, chỉ nhanh hơn người thường đi bộ một chút, vào khoảng bảy đến tám Kilomet mỗi giờ. Nếu như muốn, ba người Hoàng Tử Bernat Nero, Elias Cildori và ông Will hoàn toàn có thể tự đột phá vòng vây Dread, dùng khả năng của mình, mở một đường máu, tiến về phía tây bắc, hướng về Vương Quốc Mokart của khu Seval.

Nữ tu sĩ Rowan Valerien vốn là một người lương thiện, như vụ nàng dẫn dò động vật hoang dã tại khu rừng nơi nàng sinh sống, dạy cho chúng cách tránh xa thợ săn. Cũng vì vậy nên mấy người Hoàng Tử Bernat Nero mới không thể săn được thú hoang, đói méo mồm cả nửa tháng.

Vừa lương thiện, vừa thông minh, vừa biết suy nghĩ, vừa biết đặt mình vào vị trí của người khác, nên nữ tu sĩ Rowan Valerien biết, mình hiện tại chỉ là gánh nặng của đội.

- Nữ tu sĩ, cô không cần suy nghĩ nhiều, cứ theo sau bọn ta là được. Để đến được đây, ta giết không dưới năm trăm con Dread đâu. Dăm ba con Dread, không ăn nhằm gì.

Mặc dù rất mệt mỏi, hai tay như mất cảm giác, găng sức vung kiếm đánh bại Dread, nhưng Hoàng Tử Bernat Nero vẫn mạnh mẽ.

Mặc dù hiện tại, quần áo, bề ngoài không hề hợp với thân phận Hoàng Tử, nhưng Hoàng Tử Bernat Nero vẫn phong độ, vẫn mang phong thái quý tộc đứng nghiêm.

Elias Cildori nhếch mép nói:

- Bỏ rơi đồng đội, là rác rưởi. Người nhà Cildori không có suy nghĩ này.

Ông Will:

- Mọi chuyện nghe Hoàng Tử.

Nữ tu sĩ Rowan Valerien thờ dài nói:

- Được rồi, ta sẽ cố gắng tự bảo vệ.

Biết suy nghĩ, làm đồng bạn của nhau mấy tháng, nàng biết rõ tính cách của ba người này, đã quyết định, thì không cần phải đoán đo nhiều. Bớt nói, cũng coi như giúp ba người họ tập trung hơn vào chiến đấu.

Hoàng Tử Bernat Nero và ông Will gần như sụp đổ, sức cùng lực kiệt. Chân thì vẫn có thể bước đi, nhưng cánh tay đã vô cùng mệt mỏi, mỗi lần vung kiếm, cũng thấy mệt mỏi.

- Ông Will, ngài hãy kết hợp với Hoàng Tử, một người cản, một người giết, một đòn giết, tiết kiệm sức lực.

Elias Cildori hai mắt lạnh lùng, vung kiếm chém đứt cổ một con Dread, bình tĩnh nói.

Trong ba người, mặc dù ông Will mạnh nhất, cấp cao nhất, nhưng trẻ, dẻo dai, có kinh nghiệm chiến đấu nhất, là gã nát rượu Elias Cildori.

Một đường lang thang từ bắc xuống nam, cho dù nát rượu, cũng phải sở hữu kỹ năng chiến đấu, sinh tồn xuất sắc.

Trong nhóm, ai cũng biết Elias Cildori là một người có quá khứ phức tạp, không phải như hắn thể hiện bây giờ. Nhưng không ai hỏi Elias Cildori đã trải qua những gì, đây là tôn trọng lẫn nhau.

Như việc Elias Cildori mặt không đổi sắc khi thấy được khuôn mặt xinh đẹp của nữ tu sĩ Rowan Valerien, trong khi ngay cả Hoàng Tử Bernat Nero cũng phải kinh diễm, đã cho thấy sự đặc biệt của hắn. (Biết đâu Gay:v)

Khi chiến đấu, chém giết, Elias Cildori như hoàn toàn biến thành một người khác: Lạnh lùng, tàn nhẫn, ra tay quyết đoán, chuẩn xác, ánh mắt không có cảm tình. Có phần giống Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Giết Dread, trong mắt Elias Cildori giống như chém đứt một khúc tre vậy.

Phốc.

Phốc.

Phốc.

....

Bỗng nhiên, những mũi tên từ phía sau lưng ba người liên tục xuất hiện, chuẩn xác xuyên thủng sọ não của những con Dread.

Hàng chục mũi tên, như chiếc phao cứu sinh, giải tỏa áp lực cho mấy người Hoàng Tử Bernat Nero.

Hoàng Tử Bernat Nero khẽ thờ dài một hơi, không cần biết người đến là ai, nhưng thật đúng lúc, hắn và ông Will quả thật không trụ được lâu nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Hắc Long Nagura xuất hiện

Hoàng Tử Bernat Nero quay đầu ra phía sau nhìn, thì thấy một nam một nữ đang di chuyển đến chỗ bọn họ.

Nam nhân kia, tay cầm một thanh trường cung, thân cao một mét chín, gương mặt góc cạnh, nam tính. Vừa di chuyển, vừa bắn những mũi tên chuẩn xác, hạ gục những con Dread chặn đường trước mặt. Từ hình dáng, đám người Hoàng Tử Bernat Nero có thể nhận ra, đó là một người tộc Nerz.

Người thứ hai, là một nữ nhân Light Elve, vô cùng xinh đẹp, so với Thánh Nữ của Quang Minh Giáo Hội còn nhìn hơn một chút.

Điều làm Hoàng Tử Bernat Nero bất ngờ, tộc Nerz và Light Elve gần như là tử thù, nhưng hai người này lại vô cùng thân thiết.

Tạm thời không nói đến chuyện này, hai người kia xuất hiện, quả thật giúp đỡ rất nhiều cho Hoàng Tử Bernat Nero. Theo hắn quan sát, hai người kia là tiện tay giúp đỡ, có vẻ như họ cũng muốn đi về khu Seval, nên tiện tay thanh lý Dread chặn đường.

Elias Cildori nhìn qua hai người, một nam một nữ đang tiến đến, không khỏi ngưng trọng nói:

- Hai người đến rất mạnh, nhất là nữ nhân Light Elve kia.

Cái này đơn thuần là cảm giác, Elias Cildori có thể loáng thoáng cảm nhận được, nữ nhân Light Elve kia chỉ dùng một tay, cũng có thể dễ dàng giết cả bốn người bọn họ. Mặc dù nữ nhân kia không ra tay, đa số là nam nhân người Nerz dùng cung giết chết Dread xung quanh.

Mà nam nhân kia, Elias Cildori biết mình cũng không phải đối thủ của người ta, từ khả năng đồ sát Dread là đủ để nhận ra rồi.

.....

Người tới chính là Trần Văn Lâm và Agatha Maskin.

Tình hình tại Thánh Địa Agilarent thật sự không ổn, hai người bọn họ chỉ đến để xem lễ hội, chứ không phải xem đánh nhau, xem chém giết.

Tình thế hiện tại của Quang Minh Giáo Hội không ổn một chút nào, lượng Dread áp đảo quá nhiều, cho dù những binh sĩ của Quang Minh Giáo Hội rất tinh nhuệ. Từ tinh thần, niềm tin, khả năng, trang bị, đều rất cao. Nhưng vẫn rất khó chống lại đại dương Dread kia.

Tình hình của những cường giả đỉnh cấp chiến đấu lại càng không ổn, cứ một đoạn thời gian ngắn trôi qua, Kỵ Sĩ Khải Huyền Death lại hạ sát, hoặc đánh trọng thương một vị Khô Tu Giả cấp Bán Thần, không tốn nhiều thời gian, lực lượng cường giả đỉnh cấp của Quang Minh Giáo Hội sẽ tan vỡ. Thánh Địa Agilarent cũng bị tấn công bởi Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo, mặc dù có lớp phòng ngự được dựng lên từ phép thuật, nhưng lâu dài, cũng sẽ bị phá vỡ.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin là người của khu Seval, nếu như không phải đi tìm hiểu về Đá Mặt Trăng, thì bọn họ sẽ không đến Thánh Địa Agilarent làm gì, hai người lại càng không phải là Giáo Đồ của Quang Minh Giáo Hội, không có nghĩa vụ phải chiến đấu vì Quang Minh Giáo Hội.

Phía tây là hướng tiến về khu Seval, nhưng cũng đồng thời là hướng bị đại quân Dread chặn đường.

Nhưng mà, ngoại trừ tiến về khu Seval, thì không còn cách nào. Cũng may, Dread mặc dù nhiều, nhưng không chặn hết được tất cả núi rừng xung quanh. Mà mục tiêu của bọn chúng là Thánh Địa Agilarent, chứ không phải những người lẻ tẻ như bọn hấn.

Trên đường đi, hai người gặp được một nhóm bốn người, ba nam một nữ, còn có thêm một con chó nữa, cả bốn đều là người tộc Mel.

Trần Văn Lâm tiến đến gần khoảng cách hai mươi mét, thì một người trong nhóm kia lên tiếng.

- Anh bạn Nerz, đi khu Seval hả? Có thể mang chúng tôi đi cùng không?

Người nói chuyện là Hoàng Tử Bernat Nero, hẳn biết người Nerz thích thắng thắn, có chuyện gì thì nói luôn, nên không vòng vo.

Trần Văn Lâm nói:

- Theo kịp thì theo, chúng tôi không đợi đâu.

Hoàng Tử Bernat Nero cúi đầu cảm ơn:

- Tốt quá, bọn tôi sẽ cố gắng không làm gánh nặng.
- Đi thôi, trước khi mấy tên quái vật kia để ý đến chúng ta.

.....

Trần Văn Lâm nói không đợi là không đợi, hấn và Agatha Maskin không hề thả chậm tốc độ di chuyển, cho dù có Dread chặn đường, nhưng cũng không làm bọn họ giảm tốc độ bao nhiêu.

Hiện tại Trần Văn Lâm cũng khá gấp, hấn rời Thị Trấn Markham được khoảng nửa tháng rồi chứ chẳng ít, cấp bậc của hấn vẫn thăng tấp tểng lên. Hiện tại, hấn đã đạt cấp tám mươi tám, chỉ còn một cấp nữa, nếu như không sớm tìm được Đá Mặt Trăng, thì sẽ bị kẹt ở cấp tám mươi chín.

Thật ra thì có rất nhiều cách để Trần Văn Lâm có thể vượt cấp tám mươi chín đơn giản, nhưng mà hấn xem như đây là một thử thách, phải có chương ngại, mới có động lực tìm kiếm Đá Mặt Trăng được.

Cấp tám mươi tám, vũ khí phẩm chất cam bốn sao, trang bị phẩm chất cam hai sao, tất cả đều được khắc Soul Gem cùng phẩm chất, lại thêm mười phần trăm thuộc tính từ sự kiện Vương Quốc Đại Chiến. Hiện tại, Trần Văn Lâm mặc dù cấp tám mươi tám, nhưng hấn tự tin mình có thể đánh ngang cơ một người cấp chín mươi chín. Tất nhiên, với điều kiện là người kia trang bị đúng biến thái như hấn là được.

Mấy người Hoàng Tử Bernat Nero mặc dù hơi mệt, nhưng là mới tay, chứ không phải mới chân, nên vẫn cố gắng bắt kịp hai người Trần Văn Lâm được. Chỉ có nữ tu sĩ Rowan Valerien là người bình thường, không tập luyện, nên chỉ theo được một đoạn, đã thấy vô cùng mệt mỏi.

Agatha Maskin cũng là nữ nhân, nên có thể hiểu được cho Rowan Valerien, nằng đi chậm lại. Trần Văn Lâm cũng hiểu ý, nên di chuyển chậm lại một chút.

- Anh bạn người Nerz, ta gọi là Bernat Williams, đến từ phía nam khu Civic, còn anh thế nào?

Được cơ hội thờ đóc, Hoàng Tử Bernat Nero hỏi thăm, kéo gần khoảng cách hai bên, thì trên đường đi, nhóm người bọn họ cũng đỡ khổ hơn.

Trần Văn Lâm nói:

- Jake Markham, phía tây nam khu Seval. Các người đến khu Seval có chuyện gì quan trọng à?

Hoàng Tử Bernat Nero:

- Trốn chạy kẻ thù đuổi giết thôi, ở khu Civic không được.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn Hoàng Tử Bernat Nero đầy thâm ý, không hỏi gì thêm.

Bị đuổi giết phải chạy từ nam lên bắc, kẻ thù đúng là không bình thường. Phải biết, mỗi khu đều vô cùng lớn, đủ sức đuổi giết xa như vậy, thậm chí ép mấy người này phải trốn lên khu Seval, thân phận không phải đơn giản.

Trần Văn Lâm biết mặc dù mấy người này thân phận không đơn giản, nhưng cũng không đoán được thanh niên Mel có phần lộm thuộm, hồi hám này lại là Hoàng Tử thứ hai mươi bảy của Đế Quốc Sollic, Hoàng Tử Bernat Nero. Và đuổi giết Hoàng Tử Bernat Nero, là bảy vị anh chị em kia của hắn.

.....

Thời gian nửa tiếng, kể từ khi mười lăm vị Khổ Tu Già cấp Bán Thần của Quang Minh Giáo Hội, va chạm với Sứ Giả Thần Chết - Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Chỉ trong nửa tiếng, bốn vị Khổ Tu Già bị Kỵ Sĩ Khải Huyền Death giết chết, năm người mất khả năng chiến đấu, cần phải tĩnh dưỡng.

Giáo Hoàng Guro Clever mặc dù phối hợp với Linh Hồn Hóa Thân Thánh Nữ Scarlet Norlan tấn công Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, nhưng vẫn quan tâm đến chiến trường của những cường giả cấp Bán Thần.

Đó mới là chiến trường quan trọng nhất, nếu như mười lăm, không, hiện tại là sáu vị Khổ Tu Già chiến thắng, thì Quang Minh Giáo Hội mới qua cơn nguy nan. Còn Kỵ Sĩ Khải Huyền Death thắng, thì ngày tàn của Quang Minh Giáo Hội coi như đã đến.

Mà theo tình hình này, thì sáu vị Khổ Tu Già chắc cũng không thể chống đỡ được lâu nữa.

Giáo Hoàng Guro Clever lùi ra xa khỏi Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, hét lớn:

- Hắc Long Nagura, Quang Minh Giáo Hội cầu người giúp đỡ.

Quang Minh Giáo Hội cũng không ưa đám Ròng, bởi vì chúng cũng thường xuyên phá phách đền thờ của bọn họ, thậm chí những Phân Bộ Thánh Thành, Thánh Địa Agilarent cũng không thoát khỏi thói quen "phá làng phá xóm" của đám Ròng.

Nhưng ít ra, Ròng chỉ phá, chứ không hủy diệt Quang Minh Giáo Hội như đám Dread này.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death nghe thấy tiếng hét của Giáo Hoàng Guro Clever, không khỏi nhếch miệng, nhảy lùi về phía sau, tạm thời ngừng chiến đấu.

Sáu vị Khổ Tu Già còn sống sót cũng không tiếp tục chiến đấu, cùng là Bán Thần, thậm chí còn có hai Bán Thần tốt cùng, nhưng so với Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, bọn họ tự thấy mình thua xa.

Sáu vị Khổ Tu Già vội vàng đến bên năm người bị thương nặng, dùng Quang Minh Chi Lực ổn định thương tổn cho bọn họ.

Hồng

Một tiếng gầm vang vọng trời đất, một sinh vật lân giáp màu đen, đôi cánh dài, che kín cả một vùng trời.

Hắc Long Nagura - một trong những sinh vật là Thần Tài Ương Bane tiện tay tạo ra, để Lôi Long Eithius có người bầu bạn.

Hắc Long Nagura và Hóa Long Desmond, là hai sinh vật được đánh giá, mạnh mẽ nhất Yriel thế giới, chỉ dưới những Vị Thần (The God).

- Tên cầm lưỡi hái, có cần nghỉ ngơi không?

Hắc Long Nagura xuất hiện, cũng không vội tấn công Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, mà lượn trên bầu trời, ngông cuồng hỏi.

Mỗi lần Hắc Long Nagura vỗ cánh, đều như có một cơn bão xuất hiện, làm cho những chiếc phi thuyền của Quang Minh Thánh Vệ nghiêng ngả, không dám bay trên bầu trời, phải gấp gáp tìm chỗ đậu xuống.

Đám Dread thì bị những cơn bão thổi tung, bay lên như những con rối nhỏ làm từ rơm róc.

Một trong hai sinh vật mạnh nhất Yriel thế giới, Hắc Long Nagura có quyền ngông cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lực* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 154: Trận chiến Thánh Địa Agilarent (2)

Hắc Long Nagura hạ cánh xuống đất, mặc dù thân hình đồ sộ, nhưng còn không đến mức sập mất vùng đất xung quanh. Nhưng chấn động kiểu động đất nhỏ, là không thể tránh khỏi. Nó không thêm nhìn mấy vị Khổ Tu Già của Quang Minh Giáo Hội sau lưng, cuồng vọng nói:

- Mấy gã Quang Minh Giáo Hội các ngươi, lát nữa đừng có xen vào trận chiến giữa ta với gã cầm lưỡi hái kia. Nhớ chứ?

Quang Minh Giáo Hội mặc dù cảm thấy có chút nhục nhã, nhưng đã nhờ người ta, thì cần có thái độ khác. Giáo Hoàng Guro Clever trầm giọng nói:

- Ngươi yên tâm, sẽ không có ai xen vào.

Lúc này, hai con Ác Quỷ Địa Ngục là Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo và Yêu Nữ Thống Khổ Andariel cùng tạm dừng chiến đấu, lùi về phía sau lưng Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Hắc Long Nagura liếc nhìn một vài vết thương trên ngực Kỵ Sĩ Khải Huyền Death hỏi:

- Thế nào, cần ta cho ngươi bao nhiêu thời gian để hồi sức. Hay là, ngươi và con quỷ lửa kia cùng lên.

Con quỷ lửa, chính là Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo. Trong đợt tấn công vào Quang Minh Giáo Hội lần này, chỉ có Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo và Kỵ Sĩ Khải Huyền Death là cường giả cấp Bán Thần. Còn Yêu Nữ Thống Khổ Andariel và tám gã Dead Knight chỉ là cấp Oblivions (cấp 300 đến 399).

Trong mắt Hắc Long Nagura, Oblivions cũng chỉ là một con kiến, nó dùng một hơi, cũng đủ thổi chết. Chính vì vậy, nó mới không nhắc đến Yêu Nữ Thống Khổ Andariel, mà chỉ nói hai người Kỵ Sĩ Khải Huyền Death và Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death vung tay, những vết thương khi chiến đấu với Khổ Tu Già biến mất, ánh sáng màu xanh lá cây tỏa ra càng nhiều, gã bình tĩnh nói:

- Đấu với đám người kia, không tốn sức, lên luôn đi, ta không muốn nói nhiều.

Hắc Long Nagura hồ nghi nói:

- Ngươi muốn dùng cơ thể tí hon này để đối đầu với ta?
- Hừ.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death hừ lạnh một tiếng, cơ thể hắn biến lớn trở lại, thân hình như một ngọn núi. Mặc dù chưa bằng một phần mười Hắc Long Nagura, nhưng cũng vô cùng to lớn.

Lúc này, gần như tất cả đều đã dừng chiến đấu. Ai cũng hiểu, cuộc chiến giữa Hắc Long Nagura và Kỵ Sĩ Khải Huyền Death sẽ quyết định số phận của Quang Minh Giáo Hội.

Quang Minh Giáo Hội không tiếc danh tiếng, mời Hắc Long Nagura đến, cho thấy họ cũng đã đến bước đường cùng, không còn lựa chọn nào khác.

Không khí xung quanh Thánh Địa Agilarent trở nên vô cùng tĩnh lặng, mặt trời cũng đã ngã về tây, nếu tính theo giờ Thiên Tinh, thì cũng vào khoảng mười bảy giờ.

Ánh sáng buổi chiều tà nhẹ nhàng hắt lên người Hắc Long Nagura và Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Hồng.

Hắc Long Nagura rống lớn một tiếng, bản thân là một con Rồng Bán Thần tốt cùng (cấp 499), nó tự tin, chỉ cần không phải là Vị Thần xuất hiện, thì không sinh vật nào trên Yriel thế giới có thể đối đầu với nó.

Lớp giáp của nó, gần như kháng hoàn toàn các loại phép thuật, so với những trang bị cực phẩm còn cứng hơn. Muốn đánh bị thương nó, không hề dễ dàng.

Rồng Đen, vốn là loài ít sử dụng phép thuật như Rồng Lửa, Băng,.... Mà nó dùng khả năng phòng ngự chắc chắn đến từ lớp giáp, và sức mạnh vượt trội, để tấn công kẻ khác.

Hắc Long Nagura không có lý gì, mà phải làm như cao thủ so chiêu, cần phải quan sát kỹ. Cứ tấn công, sẽ biết ai mạnh ai yếu. Trước thực lực tuyệt đối, mọi tính toán đều chỉ là vớ vẩn.

Bánh.

Bánh.

Bánh.

Bánh.

Hắc Long Nagura như một con lốc màu đen lao về phía Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, móng vuốt vỗ mạnh vào phần vai đối thủ.

Àm.

Một đòn vỗ hụt, Hắc Long Nagura không thấy có gì kỳ quái, nếu như một đòn có thể bắt được đối phương, thì trận chiến này quá vớ vẩn rồi.

Vút.

Oanh.

Một chiêu dùng đuôi quật ngang, Kỵ Sĩ Khải Huyền Death nâng Lưỡi Hái Từ Thần lên đỡ.

Rắc.

Không hổ là Hắc Long Nagura, sức mạnh vô cùng vượt trội, đòn "Thần Long Bái Vĩ" vừa rồi, gần như đánh gãy cán lưỡi hái, đánh văng Kỵ Sĩ Khải Huyền Death một đoạn.

- Dùng hết lực đi, để ta xem thử, Dead Knight các ngươi là thứ gì, mà Chúa Tể lại muốn phái toàn bộ Ròng từ God Gate ra đối phó các ngươi.

Hắc Long Nagura không thừa cơ truy kích, mà ổn định thân hình, lớn giọng gầm thét.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death có chút ngưng trọng, Hắc Long Nagura quả thật rất mạnh, mạnh hơn hẳn tưởng tượng rất nhiều. Cùng là Bán Thần, nhưng Khổ Tu Giả không thể đứng chung mâm với Hắc Long Nagura.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death biết, hắn cần phải toàn lực đối phó, mới có thể thắng được trận chiến lần này.

- Lúc trước, gã Kỵ Sĩ Khải Huyền War đã giết một tên cấp dưới của ta, hôm nay ngươi sẽ phải trả đủ. Còn gã đó, không lâu nữa đâu, ta sẽ xuống phía nam thăm gã.

Oanh.

Hắc Long Nagura lại lao lên, hai cánh vỗ mạnh, vừa dựa vào lực chạy, lẫn lực vỗ cánh, thân hình nó chồm lên không trung, dùng phần đầu cứng như chùy sắt của mình, húc về phía Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Bánh.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death nhảy sang một bên né tránh, dùng lưỡi hái đã gãy mất một nửa phần cán, chém về phía cổ họng Hắc Long Nagura.

Đương.

Một vuốt trước của Hắc Long Nagura tóm lấy cơ thể Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, trước khi hắn kịp đánh trúng.

Mặc dù thân hình vô cùng to lớn, đồ sộ. Nhưng tốc độ của Hắc Long Nagura vô cùng nhanh, khả năng cận chiến cũng rất mạnh mẽ.

Hắc Long Nagura đưa Kỵ Sĩ Khải Huyền Death lên trước mặt, mở miệng kể:

- Ngươi mặc dù rất mạnh, nhưng so với gã Nerz kia, còn kém nhiều lắm.

Gã Nerz kia trong miệng Hắc Long Nagura, chính là Hội Trưởng đầu tiên của hội Guardian, một người được xem có khả năng trở thành Thần Chiến Tranh Zeta thứ hai của tộc Nerz. Chỉ có điều, bị đích thân Thần Tài Ương Bane ra tay hạ sát.

- Ta sẽ không để ngươi thất vọng.

Hắc Long Nagura nhếch mép khinh thường:

- Buồn cười, vẫn mạnh miệng sao, cho ngươi thêm một cơ hội.

Hắc Long Nagura ném Kỵ Sĩ Khải Huyền Death vào một ngọn núi gần đó, miệng rống to:

- Cơ hội cuối cùng, trước khi ta chính thức giết ngươi.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death đứng dậy, phui một chút bụi bặm trên người, miệng lầm bầm ngôn ngữ kỳ quái gì đó.

Con ngựa của Kỵ Sĩ Khải Huyền Death bỗng nhiên hóa thành một luồng ánh sáng màu xanh lá cây, có phần ma mị, nhập vào cơ thể hắn.

Chỉ trong chốc lát, thân hình Kỵ Sĩ Khải Huyền Death hoàn toàn biến đổi. Lúc trước, mặc dù cơ bắp rõ ràng, nhưng trông hắn vẫn hơi gầy, so với vẻ ngoài đồ con của Kỵ Sĩ Khải Huyền War thì thua kém rất nhiều.

Hiện tại, phần khung xương của Kỵ Sĩ Khải Huyền Death như biến lớn lên, cơ bắp nổi lên cuộn cuộn, thân hình hắn phải to gấp ba lúc trước (Hulk: v, tưởng tượng vậy cho nhanh).

Lúc này, nếu như bỏ qua đôi cánh của Hắc Long Nagura, thì Kỵ Sĩ Khải Huyền Death phiên bản 2.0 không thua kém bao nhiêu. Hai cánh tay của hắn, còn to hơn cặp vuốt phía trước của Hắc Long Nagura.

Hắc Long Nagura hơi ngạc nhiên:

- Lại biến lớn à?... À, khí tức của ngươi, Ngụy Vị Thần?

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death - Chúa Tể Dead Knight.

- Cấp: 500 (Ngụy Vị Thần).

Hắc Long Nagura không vì đối phương mạnh lên mà lo sợ, ngược lại, vẻ mặt, ánh mắt của nó vô cùng hưng phấn.

- Ha ha, cũng lâu lắm rồi nhỉ, mới có một Ngụy Vị Thần cho ta chơi đùa.

Hắc Long Nagura hưng phấn nói, lại chủ động lao lên, dùng chiếc đuôi lực lưỡng, vụt thẳng về phía Kỵ Sĩ Khải Huyền Death phiên bản mới.

Bành.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death phiên bản "cục xúc" không né tránh như lúc trước, mà dùng hai tay đón đỡ. Hai tay hắn túm chặt lấy đuôi của Hắc Long Nagura, cơ bắp phồng lên, hai tay vững mạnh.

- Trả cho ngươi!

Vút.

Oành.

Lúc trước, Hắc Long Nagura tóm lấy Kỵ Sĩ Khải Huyền Death như một món đồ chơi bằng nhựa, ném thẳng ra xa.

Hiện tại, "nghiệp" ngay lập tức ứng nghiệm, Hắc Long Nagura lại bị Kỵ Sĩ Khải Huyền Death ném lại.

- Tốt, tốt. Lâu lắm rồi, mới có người đánh tay đôi với ta như vậy đó.

Hắc Long Nagura từ đồng đất đá đổ nát đứng dậy, vui sướng nói. Trước kia, ngoại trừ đám Dragon Slayer dám cứng đối cứng, thì những kẻ địch còn lại toàn trốn tránh, dùng phép thuật công kích, hoặc là nhiều người vây đánh, làm nó rất phiền. Lâu lắm rồi, mới có một người, cùng nó so sức mạnh như Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Hống.

Không vì bị ném như bao tải mà tức giận, hay lo lắng, Hắc Long Nagura bay lên cao, rồi như một mũi tên lao tới Kỵ Sĩ Khải Huyền Death.

Bịch.

Bịch.

Cặp móng vuốt của Hắc Long Nagura bị Kỵ Sĩ Khải Huyền Death dùng hai tay tóm chặt.

Bành.

Lần này, Hắc Long Nagura không để Kỵ Sĩ Khải Huyền Death phát lực, ngay lập tức dùng một chân sau, đập thẳng vào bụng đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155:

Ba ngày sau, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin trở lại Thánh Địa Agilarent.

Bốn người Hoàng Tử Bernat Nero đã từ biệt bọn họ, tiếp tục hành trình tiến về khu Seval của mình.

Còn Trần Văn Lâm, khi biết được Hắc Long Nagura chiến thắng, Quang Minh Giáo Hội vẫn tồn tại, liền quay trở lại đường cũ, lần này hẳn không có ý định ở lại Thánh Địa Aguilarent, mà sẽ tiến về Lòng Chảo Địa Ngục.

Mấy ngày trước, Hắc Long Nagura đã thành công đánh bại Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, đuổi binh đoàn Dread rời đi, nhưng cũng mang theo thương thế cực nặng. Gần như mất đi khả năng chiến đấu, phải nằm nghỉ tại bên ngoài Thánh Địa Aguilarent.

Quang Minh Giáo Hội, vẫn luôn có phong cách làm việc quang minh chính đại, không mờ ám. Giáo Hoàng Guro Clever và những Khô Tu Già cũng không nhân cơ hội này, ra tay trừ khử Hắc Long Nagura. Dù sao, Hắc Long Nagura cũng có ân với Quang Minh Giáo Hội, nếu không có nó giúp đỡ, thì Quang Minh Giáo Hội đã bị hủy diệt rồi.

Thậm chí, Quang Minh Giáo Hội còn cử ba vị Hồng Y Đại Giáo Chủ, cùng với những Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ đóng quân xung quanh khu vực Hắc Long Nagura nghỉ ngơi, ngăn không cho người khác làm phiền, đồng thời cũng không làm cho nó tức giận.

Nhưng có một điều làm cho Giáo Hoàng Guro Clever hơi tiếc nuối, đó chính là không thể ngăn cản Kỵ Sĩ Khải Huyền Death cùng hai con Ác Quỷ Địa Ngục, mìn đi Dead Knight cấp Oblivions rời đi. Nhưng cũng hoàn toàn tiêu diệt được tám Quân Đoàn Dread kia, một số lượng không hề ít.

Nơi này, đang diễn ra một cuộc "hòa táng" tập thể.

Chính xác là tiến hành thiêu hủy xác Dread, số lượng cực kỳ nhiều, hàng tỉ con, nằm khắp rừng núi. Quang Minh Giáo Hội thậm chí phải huy động các Giáo Đồ giúp đỡ, trợ giúp đào hố, rồi tiến hành thiêu hủy.

Trần Văn Lâm nhìn Hắc Long Nagura, thân hình nó như một ngọn núi thép đen, nằm nghỉ ngơi trên mặt đất.

Đây là lần thứ hai Trần Văn Lâm nhìn thấy con quái vật khổng lồ này. Lần này, so với lần trước càng trực quan, càng rõ ràng.

Lần trước, Hắc Long Nagura đứng trên ngọn núi cao hàng nghìn mét, mà lần đó Trần Văn Lâm không dám nhìn nhiều, chỉ dám khẽ liếc.

Còn lần này, có thể thoải mái quan sát, mặc dù hơi xa.

Hắc Long Nagura có lẽ đã quá mệt mỏi, nên nó hoàn toàn nhắm chặt mắt, chỉ có phần trước ngực khẽ phập phồng. Hoặc là, nó cực kỳ tự tin, không sợ người khác giờ trò, nên mới nhắm mắt như thế.

Agatha Maskin thì nhìn Hắc Long Nagura với ánh mắt thù hận, nhưng không mất lý trí. Nàng rõ ràng, cấp bậc của Hắc Long Nagura, cho dù chỉ còn một hơi thở, cũng đủ sức giết nàng. Hoặc cho là nó nằm yên một chỗ, nàng cũng không đủ sức xuyên thủng lớp giáp vững chắc kia.

Rồng và Guardian, chính là kẻ thù không đội trời chung. Mặc dù hiện tại, cả hai có chung kẻ thù là Dread, nhưng cũng không che lấp được sự thù hận giữa hai bên. Một khi Dread bị tiêu diệt hoàn toàn, thì Rồng và Guardian sẽ trở lại chém giết.

Trước kia, Rồng là loại sinh vật hùng mạnh, không có đối thủ, tung hoành khắp nơi trên Yriel thế giới, mà không một sinh vật, tổ chức, thế lực nào có thể ngăn cản.

Nhưng hội Guardian xuất hiện, Dragon Slayer trỗi dậy, trục xuất loài Rồng ra khỏi ba khu Seval, High Grand, Hoorfell. Thậm chí, cả Hắc Long Nagura và Hỏa Long Desmond, cũng phải bại trận, chạy trốn khỏi ba vùng phía tây bắc Yriel Đại Lục.

Đây có thể coi là sỉ nhục cực lớn, đối với một sinh vật cuồng vọng, tự tin, kiêu ngạo, hung tàn như Rồng. Trước kia, chỉ có bọn chúng đuổi giết kẻ khác, không có chuyện chúng bị đuổi giết. Nhưng hội Guardian làm được.

Nhưng rồi, vị anh hùng mạnh nhất, Hội Trưởng đầu tiên của hội Guardian bị Thần Tai Ương Bane hạ sát, cán cân lại nghiêng về phía loài Rồng. Hội Guardian, các Dragon Slayer bị truy sát hàng trăm năm.

Trần Văn Lâm nhớ không lầm, thì một vị Phó Hội Trưởng nuôi nấng hai chị em Agatha Maskin bị chính Hắc Long Nagura sát hại, rồi mới có chuyện Agatha Maskin chạy trốn, lạc vào Thị Trấn Markham.

Từ việc đó, mới có những chuyện sau này. Ví dụ như làm quen được với Lãnh Chúa Blade Luxgish của Thị Trấn Luxgish. Gia nhập vào hội Guardian, bla bla,... Trần Văn Lâm cũng không biết nên cảm ơn, hay thù hận Hắc Long Nagura nữa.

Phải nói, nhờ có Hắc Long Nagura, Trần Văn Lâm hẳn mới quen biết được Quân Đoàn Trưởng Quân Đoàn Thứ Bảy của hội Guardian - Agatha Maskin. Rồi từ đó, hiệu ứng cánh bướm xuất hiện, mới xảy ra thêm nhiều việc khác.

Nếu không làm quen sớm được với Lãnh Chúa Blade Luxgish, thì Thị Trấn Markham, hay Thôn Markham lúc đó đã không mua được trang bị tốt cho binh sĩ, không mua được chiến mã.

Không có trang bị tốt, Trần Văn Lâm cũng không dám đánh vào hang ổ Goblin.

Không chiếm được Cú Đấm Hang Goblin, thì không tìm được Thế Giới Dưới Lòng Đất, không có trò gian lận Vàng với Soul Gem.

Không có nhiều Vàng, thì Thị Trấn Markham không thể đầu tư mạnh vào quân đội. Không lập được công lớn tại Ai Sun trong sự kiện Vương Quốc Đại Chiến.

Rất nhiều, rất nhiều chuyện nữa.

Phải nói, hành động của Hắc Long Nagura đối với hội Guardian, là phần nào đó dẫn đến thành công, sự hùng mạnh cho Thị Trấn Markham hiện tại. Phải nói là mang ơn kẻ thù.

.....

Phía tây nam khu Seval, Thị Trấn.

Nói đến Thị Trấn Markham, tính đến thời điểm hiện tại, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin cũng đã rời đi được gần hai mươi ngày, hấn từ cấp tám mươi hai, lên được cấp tám mươi tám.

Mà Thị Trấn Markham, hiện tại đã có tổng dân số lên đến một triệu hai trăm nghìn người. Cũng nhờ vào danh tiếng của mình, quân đội mạnh mẽ, đất đai rộng lớn, nên có rất nhiều nạn dân từ khắp nơi tiến về.

Những nạn dân này, tất cả đều là cư dân của những Thôn, Thị Trấn khác. Khi bị Dread công phá, họ bỏ chạy, rồi nghe về Thị Trấn Markham, sẽ lũ lượt tràn về.

Hiện tại, Thị Trấn Markham cũng đã đạt được hơn một triệu điểm Phồn Vinh, đạt đến Thị Trấn cấp hai. Những công trình mới, như Xưởng Cơ Khí, Doanh Trại Không Quân, vân vân,.... Cũng đã xây dựng được không ít.

Một triệu hai trăm nghìn cư dân, trong đó có hai trăm nghìn là binh sĩ, chia đều cho năm Quân Đoàn, mỗi Quân Đoàn bốn mươi nghìn binh sĩ. Nhưng đa số vẫn là lính mới, chỉ có thể thông qua những cuộc chiến nhỏ lẻ với Dread và tập luyện để tăng cường kinh nghiệm. Những binh sĩ này, không tính lực lượng Không Quân nhỏ bé mới được thành lập.

Vì lực lượng quân đội có thể phát triển nhanh chóng, Bùi Phương Thảo ra lệnh tập trung xây dựng hoàn thành hai Doanh Trại Không Quân, ba Xưởng Cơ Khí chỉ trong vòng một tuần.

Bốn chiếc Phi Thuyền dạng Kinh Khí Cầu đã được xuất xưởng, mỗi chiếc có thể chở năm trăm binh sĩ, cùng một lượng không hề nhỏ những vũ khí được lắp đặt bên. Ví dụ như là Pháo Ma Năng, Khiên Bảo Hộ. Hay những vũ khí bình thường như Bệ Phóng Lao, Máy Bắn Tên Liên Thanh. Riêng Máy Bắn Đá, vì quá nặng, nên không thích hợp đặt trên Phi Thuyền Kinh Khí Cầu này. Những thứ như năng lượng dự trữ, lương thực thì tất nhiên là không thể thiếu.

Tính ra, số lượng vật liệu như năng lượng, lương thực, vật tư chiến đấu,... Dù cho một chiếc Phi Thuyền Kinh Khí Cầu này hành quân trong mười ngày.

Số lượng cư dân tăng nhiều, cũng may Thị Trấn Markham có diện tích đất đai rộng lớn, nên trong tương lai, vẫn có thể tự cung lương thực bằng vào việc trồng trọt, chăn nuôi. Gần như không cần lo lắng về vấn đề lương thực, cho dù hiện tại chưa thu hoạch được bao nhiêu, nhưng số lượng lương thực dự trữ mà Bùi Phương Thảo bỏ cả núi vàng ra mua, đầy đủ cho năm triệu người ăn no trong hai năm.

Thời điểm hiện tại, có lẽ nhờ vào việc Thần Hủy Diệt Ariana Jiera không thể tự mình ra mặt giúp đỡ Dread, nên số lượng Dread tấn công vào Thị Trấn Markham cũng không nhiều lắm. Toàn là các đợt lẻ tẻ, từ vài chục cho đến vài nghìn con Dread, gần như không gây được uy hiếp chút nào cho Thị Trấn Markham.

Hoặc là, Dread cũng biết đến khả năng thiện chiến của người Nerz, nên không muốn tập trung vào khu Seval trước chẳng hạn.

Cũng nhờ vào việc ít Dread tấn công, mà công cuộc khuếch trương lãnh địa về phía nam diễn ra rất thuận lợi.

Nếu như Dread không xuất hiện, không có sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight, thì mỗi khi Thị Trấn Markham muốn khuếch trương địa bàn, đều phải chọn thời cơ, chọn nguyên do, nếu không muốn bị mấy Lãnh Chúa xung quanh làm khó.

Nhưng hiện tại, mấy Lãnh Chúa kia giữ đất còn không được, thì họ quan tâm làm gì đến chuyện Thị Trấn Markham lấn đất.

Diện tích lãnh thổ được bao bọc bằng bức tường thành của Thị Trấn Markham hiện tại không dưới hai trăm nghìn Kilomet vuông, tức là vào khoảng hai phần ba quốc gia Đại Nam ngoài đời thật. Một số lượng không hề nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Tung tích Kim Ưng

Nội thành Thị Trấn Markham, Lâu Đài Lãnh Chúa.

Lâu Đài Lãnh Chúa, trên thực tế là nơi làm việc của Bùi Phương Thảo, tại vì Trần Văn Lâm rất ít khi ở nơi này. Thật ra vẫn còn một số người nữa, như Onea Maskin - em gái của Agatha Maskin, Lolita Iris Volkirha, nàng công chúa bị Vương Quốc Thrink bỏ rơi Summer Tiber. Đa phần là nữ.

Onea Maskin thì suốt ngày cưỡi Đại Bàng Không Lỗ đi dạo khắp nơi, tìm kiếm nhưng con Dread trên cấp một trăm, hay còn gọi là Dead Knight để tiêu diệt. Đó chính là công việc hàng ngày của nàng và Quân Đoàn Thứ Bảy.

Iris Volkirha và Summer Tiber thì dạo chơi khắp nơi, không lúc nào ở yên một chỗ, trừ lúc ăn uống, nghỉ ngơi.

Thành ra, tại Lâu Đài Lãnh Chúa, chỉ có một mình Bùi Phương Thảo là thương xuyên ở lại. Có thể coi nơi này giống như "Văn Phòng Chính Phủ" của Thị Trấn Markham.

- Phó Trưởng Trần, người của Thị Trấn Luxgish và Thị Trấn Gursen xin gặp.

Một trợ lý đến phòng làm việc của Bùi Phương Thảo bẩm báo.

Trợ lý thì Bùi Phương Thảo có rất nhiều, nàng hiện tại là người điều hành chủ chốt của Thị Trưởng Trần Markham, có rất nhiều công việc quan trọng, nên phải có nhiều trợ lý để sai sử, tổng hợp, lựa chọn thông tin quan trọng.

Bùi Phương Thảo đưa mắt ra khỏi tập tài liệu dày cộp, hỏi:

- Có chuyện gì?

Người trợ lý kia nói:

- Bọn họ nói muốn mượn lương thực của Thị Trấn Markham chúng ta.

Bùi Phương Thảo cau mày nói:

- Bảo với bọn họ, Thị Trấn Markham chúng ta nhiều người, không rảnh đi phân phát lương thực.
- Vâng, thưa Phó Trưởng Trần.

Sau vụ hợp tác chống Dread bất thành, Bùi Phương Thảo có ý kiến không hề nhỏ đối với Thị Trấn Luxgish và Thị Trấn Gursen.

Trong khi Thị Trấn Markham bọn họ vất vả ra ngăn cản Dread tiến vào lãnh địa của cả ba Thị Trấn, thì hai Thị Trấn kia lại co đầu rút cổ, không chịu đưa quân ra chiến đấu, làm cho nàng cực kỳ bức mình.

Mà hiện tại, Thị Trấn Luxgish và Thị Trấn Gursen không phải là hết lương thực, chỉ đơn giản là họ muốn học theo Thị Trấn Markham các nàng, thu nhận nhiều nạn dân, tăng mạnh thực lực của Thị Trấn bọn họ.

Thời gian qua, Thị Trấn Luxgish và Thị Trấn Gursen thấy rõ sự lợi hại của việc thu nhận nạn dân, nên cũng muốn bắt chước. Nhưng khổ nỗi, lương thực của bọn họ không có quá nhiều, không dám trắng trợn thu nhận nạn dân như Thị Trấn Markham.

Bình thường, Thị Trấn Markham bất kể tuổi tác, giới tính, sức khỏe, đều thu nhận hết. Chỉ cần là người, thì đều có tác dụng.

Nhưng ít lương thực dự trữ như Thị Trấn Luxgish, Thị Trấn Gursen thì không dám làm như vậy, họ chỉ thu nhận người trẻ tuổi, khỏe mạnh. Không tiếp thu người già yếu, hoặc con nít.

Mà những nạn dân, không thiếu người dất dúi cả gia đình theo, làm sao họ chấp nhận điều kiện của hai Thị Trấn kia được. Cuối cùng, nơi được lựa chọn lại là Thị Trấn Markham.

Thấy tình thế càng ngày càng không ổn, Thị Trấn Markham dân số vượt một triệu, trong khi bọn họ chỉ có một hai trăm nghìn, mà khoảng cách càng ngày càng bị nói rộng. Có lẽ không lâu nữa, thậm chí là không đợi đến khi sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight kết thúc, thì Thị Trấn Markham đã ra tay thôn tính bọn họ rồi.

Hiện tại cũng chỉ có một cách, đó chính là thu nhận nạn dân giống như Thị Trấn Markham, nhưng lại không có lương thực.

Cho hai Thị Trấn kia mượn lương thực, Bùi Phương Thảo đâu có ngu mà làm chuyện tự lấy đá đập vào chân mình.

Mặc dù hồi trước, Thị Trấn Markham và Thị Trấn Luxgish xem như bằng hữu thân thiết, nhưng cũng phải xem lợi ích đã. Không sớm thì muộn, Thị Trấn Markham cũng phải tìm cách bành trướng thế lực bản thân lên thật nhiều. Thị Trấn Markham có một kẻ địch vô cùng lớn phải đối phó khi mà sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight kết thúc.

Mềm lòng, là chuyện không thể nào. Nhất là đối với một thế lực, có tham vọng trở thành một phương bá chủ như Thị Trấn Markham.

Không lâu sau, vị trợ lý kia trở lại, với một bức thư, đưa cho Bùi Phương Thảo rồi nói:

- Thị Trấn Luxgish có bức thư này đưa cho ngài, Phó Trưởng Trần.

Bùi Phương Thảo cầm lấy bức thư, phát tay ra hiệu trợ lý kia ra ngoài.

Bức thư này khá cẩn mật, được đóng dấu bằng con dấu của Trưởng Trần Blade Luxgish, một khi có dấu hiệu động chạm, sẽ bị phát hiện ngay lập tức.

Bùi Phương Thảo xé mở bức thư, nàng cũng có chút tò mò, muốn xem thử mấy người này định giờ trò gì.

Đọc kỹ bức thư, Bùi Phương Thảo cất nó vào ngăn kéo.

Bên trong bức thư, đại khái nói về việc trao đổi lương thực.

Bình thường, chắc chắn sẽ không có chuyện Bùi Phương Thảo đồng ý. Nhưng bên trong có một thứ mà cả nàng, lẫn Trần Văn Lâm đều rất để ý đến, vẫn tốn nhiều công sức tìm kiếm. Đó chính là Kim Ưng.

Kim Ưng, là một loài chim có thân hình khá to lớn, sinh sống tại khu Seval, nhưng cũng không dễ tìm kiếm.

Kim Ưng đủ sức chở khoảng ba trăm Kilogram đồ vật, bay một quãng năm trăm Kilomet, với tốc độ năm mươi Kilomet mỗi giờ. Cực kỳ có tác dụng.

Hiện tại, Không Quân của Thị Trấn Markham đã được thành lập, nhưng số lượng binh sĩ lại cực kỳ ít.

Bốn chiếc Phi Thuyền Kinh Khí Cầu, một nghìn hai trăm binh sĩ. Phải nói là cực kỳ ít ỏi.

Cũng không phải tại vì Trần Văn Lâm không muốn tạo thêm Phi Thuyền Kinh Khí Cầu, mà vì không có binh sĩ thích hợp làm Không Quân. Trong số các chủng tộc sinh sống bên trong Thị Trấn Markham, chỉ có tộc Người Dơi thích hợp trở thành Không Quân.

Nhưng cũng không thích hợp hoàn toàn.

Với những thế lực khác, Không Quân của bọn họ gần như thuộc dạng, chỉ cần Phi Thuyền bị phá thì đa số binh sĩ sẽ chết. Ngoại trừ Quang Minh Thánh Vệ của Quang Minh Giáo Hội, có khả năng triệu hồi cánh Thiên Sứ trong một thời gian ngắn, đủ để bảo toàn mạng sống.

Trần Văn Lâm không muốn như vậy, hẳn muốn, cho dù Phi Thuyền bị phá, thì binh sĩ vẫn có thể tìm cách thoát đi.

Chỉ có tộc Người Dơi, là có khả năng bay lượn. Nhưng vào ban ngày, họ không bay được nhiều lắm, nếu rơi từ độ cao quá cao, thì Người Dơi cũng phải tan xương nát thịt. Chỉ có vào ban đêm, thiên phú bóng tối được phát huy, Người Dơi mới có thể tự do bay lượn.

Ban ngày, Người Dơi mất khả năng dựa vào bóng đêm, nên chỉ bay cao được vài chục mét. Không đủ để bảo toàn tính mạng khi Phi Thuyền Kinh Khí Cầu bị bắn hạ.

Số lượng người tộc Người Dơi tại Thị Trấn Markham rất ít, chưa tới mười nghìn người, đa số làm việc trong Âm Vệ.

Phải suy nghĩ nhiều lắm, Trần Văn Lâm mới đồng ý để cho một nghìn hai trăm người chuyển qua thành Không Quân.

Nhưng mà, Không Quân không có thú cưỡi biết bay, thì chỉ có khả năng đứng trên phi thuyền, bắn tên, bắn nỏ, bla bla xuống. Không thể phát huy được toàn bộ tác dụng, lại ít cơ động, vì Phi Thuyền Kinh Khí Cầu bay khá chậm.

Nếu như tìm được một loại thú cưỡi biết bay giống như Kim Ưng, thì mọi vấn đề sẽ được giải quyết.

Phi Thuyền Kinh Khí Cầu kết hợp với Kim Ưng, giống như Tàu Sân Bay kết hợp Tiêm Kích vậy.

Nhờ có Kim Ưng, Không Quân sẽ cơ động, đáng sợ hơn. Lại còn có thể bảo toàn được tính mạng cho binh sĩ trên Phi Thuyền Kinh Khí Cầu khi bị bắn hạ, vấn đề an toàn sẽ được giải quyết.

Mỗi binh sĩ đều được Trần Văn Lâm đầu tư rất kỹ lưỡng, từ trang bị, cho đến huấn luyện, nhất là tộc Người Dơi "quý hiếm" nữa, hẳn không muốn tổn thất những binh sĩ này. Mang tư duy của người hiện đại, an toàn cho binh sĩ luôn được Trần Văn Lâm ưu tiên hàng đầu.

Ngoài ra, có Kim Ưng, thì có thể nhanh chóng gia tăng quân số cho Không Quân, không nhất thiết cứ phải Người Dơi mới trở thành binh sĩ Không Quân được. Có Kim Ưng, ai cũng có thể bay lượn.

Bùi Phương Thảo suy nghĩ kỹ, cuối cùng quyết định:

- Người tới.
- Phó Trưởng Trần, ngài có chuyện gì cần dặn dò ạ?

Bùi Phương Thảo nhanh chóng ghi chép văn bản lên một tờ giấy màu đỏ, rồi đóng dấu bằng con dấu của Lãnh Chúa, đưa cho trợ lý kia nói:

- Đưa cho người của Thị Trấn Luxgish, bảo hắn đến kho lương thực nhận đồ vật. Tiện thể, nói với hắn rằng: Nhớ giữ lời, nếu như trong vòng ba ngày, Thị Trấn Markham không nhận được thông tin chi tiết, thì Thị Trấn Markham sẽ có hành động.
- Vâng, thưa Phó Trưởng Trần.

Lần này, mặc dù Thị Trấn Luxgish đòi giá hơi cao, nhưng vì Không Quân, Bùi Phương Thảo cũng chấp nhận.

Thị Trấn Luxgish đòi hỏi lượng lương thực đủ cho một trăm nghìn người dùng trong ba trăm ngày, tương đương với ba mươi triệu đơn vị lương thực. Không hề ít một chút nào.

Đổi lại, họ sẽ cung cấp thông tin cho Thị Trấn Markham, một chỗ có tổ Kim Ưng khá lớn, số lượng ít nhất hai mươi nghìn con Kim Ưng. Tất nhiên, bắt, và thuần phục thế nào là chuyện của Thị Trấn Markham.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Đến lòng chảo địa ngục

Theo Thánh Địa Agjilarent, đi về phía đông nam khoảng mười lăm ngày đi đường, là một "danh lam thắng cảnh" khá nổi tiếng trong vòng một trăm năm trở lại đây. Với Trần Văn Lâm và Agatha Maskin, thì chỉ mất khoảng ba ngày.

Danh lam thắng cảnh đó, chính là Lòng Chảo Địa Ngục - được tạo nên từ một phần của Lục Nguyệt rơi xuống, va chạm với Yriel Đại Lục mà tạo thành. Chính xác hơn, là từ trận chiến giữa Thần Chiến Tranh Zeta và Thần Bảo Hộ Juvis.

Nói ra cũng trùng hợp, Lục Nguyệt là nhà của Thần Bảo Hộ Juvis - trước kia là một người tộc Mel.

Hai bên đánh nhau chán, làm vỡ "nhà" của Thần Bảo Hộ Juvis, rồi mảnh vỡ kia lại rơi xuống khu Civic, nơi sinh sống của tộc Mel. Không biết là trùng hợp hay cố tình, nhưng chịu trận đều là tộc Mel.

Cũng may, chỗ mà mảnh vỡ Lục Nguyệt kia rơi xuống, là một vùng rừng núi hẻo lánh, người Mel còn chưa khai phá đến nơi này. Nên không có thiệt hại về người. Nếu không, thì coi như là tộc Mel chịu đủ nha.

Lòng Chảo Địa Ngục có phạm vi rất lớn, đường kính của cái hồ được tạo nên sau vụ va chạm này lên đến ba trăm Kilomet. Cực kỳ rộng lớn. Tính từ mép hồ ra bên ngoài, khoảng mười lăm Kilomet xung quanh, tình cảnh vô cùng khắc nghiệt, không một sinh vật có thể sinh sống.

Lòng Chảo Địa Ngục nổi tiếng với "đặc sản" Đá Mặt Trăng. Một loại vật liệu gần như vô dụng, nhưng lại được những thế lực lăm tiền nhiều của thu mua về, để khắc những bức tượng tể tự.

Nhờ có Lòng Chảo Địa Ngục, mà khu vực xung quanh mọc lên rất nhiều Thôn, Thị Trấn, phục vụ cho nhu cầu tìm kiếm Đá Mặt Trăng hiếm nhưng không quý kia.

Thật ra, tại những vùng xung quanh Lòng Chảo Địa Ngục có khá nhiều loại bảo thạch đẹp mắt, như Tinh Hồng Bảo Thạch, Kim Cương..... Nhưng tại Yriel thế giới, các loại bảo thạch, trang sức giá không cao lắm, so với ba loại Soul Gem, Energy Core và Magika Gem thì thua xa. Thậm chí, Kim Cương giá còn không cao bằng Kim Loại phẩm chất cam.

Trần Văn Lâm đứng từ một đỉnh núi cách khá xa Lòng Chảo Địa Ngục, nhưng vẫn có thể nhìn rõ diện tích to lớn của nó.

Lòng Chảo Địa Ngục, đúng với cái tên Địa Ngục. Đứng từ xa, thì nó giống như một cái chảo sâu, hay một hồ nước hình tròn. Nhưng ở trong hồ, là dung nham nóng chảy, chứ không phải nước. Những dòng dung nham đỏ chói mắt, sôi sục như một chảo dầu.

Khí độc hại từ Lòng Chảo Địa Ngục bốc lên, mù mịt cả một vùng trời. Khoảng cách mười lăm Kilomet từ mép hồ va chạm ra bên ngoài, không hề có một ngọn cây, cọng cỏ.

Vùng đất xung quanh Lòng Chảo Địa Ngục cũng có những luồng khí bốc lên.

Nhìn từ xa, thì rất đẹp, rất hoành tráng, dung nham sáng chói cả một vùng, đám mây hình nấm không bao giờ biến mất trên bầu trời quanh khu vực của Lòng Chảo Địa Ngục.

Những núi lửa trên Thiên Tinh, quả thật không bằng một góc của Lòng Chảo Địa Ngục.

Nhưng Trần Văn Lâm đến đây, không phải vì ngắm cảnh đẹp, hẳn đến để tìm kiếm thứ mà mọi người vẫn luôn cho là vô dụng kia - Đá Mặt Trăng.

Trần Văn Lâm tiến vào một tòa Thị Trấn, nằm cách Lòng Chảo Địa Ngục khoảng hai mươi Kilomet, cách khu vực "chết" năm Kilomet.

Thị Trấn này gọi là Thị Trấn Galant, do Dong Binh Công Hội Galant lập nên, chứ không phải do Lãnh Chúa lập nên như những Thị Trấn khác.

Tiến vào nơi này, đập vào mắt Trần Văn Lâm là một khung cảnh rất đơn sơ. Mặc dù Thị Trấn Galant có tường thành bao bọc đằng hoàng, nhưng kiến trúc bên trong vô cùng tẻ.

Đa số đều là những căn nhà được dựng bằng đá chồng lên nhau. Những căn nhà đều rất nhỏ, rất hiếm nhà nhiều tầng.

Về việc phải sử dụng đa số là đá được cắt thành hình khối chữ nhật để xây dựng, Trần Văn Lâm cũng có thể hiểu. Nơi này mặc dù cách Lòng Chảo Địa Ngục tới hai mươi Kilomet, nhưng không khí vẫn vô cùng khô nóng, những chất kết dính như bùn xây, vôi, hay thứ gì đó cùng loại với xi măng đều không có tác dụng nhiều.

Nói đến khô nóng, thì Thị Trấn Galant chả khác gì một Thị Trấn giữa lòng sa mạc, đất đai nứt nẻ, dần có xu hướng sa mạc hóa, cây cối ít ỏi, nhiệt độ không khí vô cùng cao. Theo cảm nhận của Trần Văn Lâm, có khi phải đến hơn năm mươi độ C, mà hiện tại đang là sáu giờ sáng, không phải thời gian nóng nhất trong ngày.

Cũng may, những "người dân" ở đây chả có mấy người là người bình thường, đa số là lính đánh thuê thuộc các Dong Binh Công Hội lớn nhỏ, cho dù là thương nhân buôn bán, thì cũng có thực lực không hề thấp.

Trần Văn Lâm đã đạt đến cấp tám mươi chín vào đêm hôm qua, coi như là Champion tốt cùng (cấp 80 đến 89), và được khoảng ba phần trăm thanh kinh nghiệm. Cấp tám mươi chín, nhưng chỉ có thể xem như cường giả tầm trung, hoặc hơn một chút. Hẳn rảnh rồi, điều tra mấy người bày bán sạp hàng bên đường, thấp nhất cũng cấp năm mươi. Lính canh, thì cũng có cấp sáu mươi, không hề thua kém Trọng Kỵ Binh của Thị Trấn Markham bao nhiêu.

Việc tìm Đá Mặt Trăng, có lẽ đơn giản hơn Trần Văn Lâm tưởng tượng, khi hắn đến một quán rượu dò la tin tức thì biết được, Dong Binh Công Hội Galant cứ mỗi một tuần, sẽ tổ chức một buổi đấu giá, và không thể thiếu được đặc sản của Lòng Chảo Địa Ngục - Đá Mặt Trăng hay đá nhiệm Thần Lực.

Mà ngày mai, chính là ngày mà Dong Binh Công Hội Galant sẽ tổ chức đấu giá.

Nói ra cũng mệt, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin mất công đến Vương Đô Septim của Vương Quốc White Wing, rồi lại chạy đến Vương Quốc Mokart, từ đó đi sang Thánh Địa Agilarent.

Tại Thánh Địa Agilarent, lại gặp lũ Dread và Quang Minh Giáo Hội chơi trò Tower Defense kết hợp Hero Defense. Cũng may mà Hắc Long Nagura xuất hiện, không thì Quang Minh Giáo Hội cũng nát.

Rồi lại từ Thánh Địa Agilarent chạy qua Thị Trấn ven Lòng Chảo Địa Ngục - Thị Trấn Galant.

Sau tất cả, chỉ vì một buổi đấu giá, vì một viên Đá Mặt Trăng, mà Trần Văn Lâm phải tốn sức đến vậy. Đã gần hai mươi ngày trôi qua kể từ khi hắn rời khỏi Thị Trấn Markham, mới có tung tích cụ thể, chính xác của Đá Mặt Trăng.

Lúc trước, mặc dù biết tại xung quanh Lòng Chảo Địa Ngục có khá khá Đá Mặt Trăng, nhưng cũng chỉ là thông tin mơ hồ. Còn hiện tại, chỉ cần bỏ tiền Vàng ra để mua là được.

.....

Thời gian rảnh rồi, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin cùng nhau tiến về một nơi, nằm ở bên ngoài Thị Trấn Galant, cách cũng không xa lắm, người ở đây gọi là Chợ Đen. Còn người ngoài, gọi bằng tên Chợ Đen Lòng Chảo Địa Ngục.

Hiện tại mới buổi sáng, mà tối hôm sau mới bắt đầu đấu giá, nên sẽ có khoảng một ngày rảnh rỗi.

Chợ Đen, nghe thì có vẻ nghiêm trọng, nhưng thật ra thì nó cũng khá giống một Thị Trấn. Chỉ có điều, không như những Thị Trấn khác, Chợ Đen được thành lập từ hàng trăm tổ chức, thế lực Dong Binh Công Hội nhỏ yếu tạo thành.

Những Dong Binh Công Hội này không có quá nhiều người, hoặc thực lực của những người mạnh nhất cũng không mạnh lắm. Mà bọn họ lại không muốn làm người dưới, tay sai cho mấy Dong Binh Công Hội lớn như Dong Binh Công Hội Galant chẳng hạn. Nên đã liên hợp với nhau, xây dựng nên Chợ Đen.

Nhưng có một điều không thể chối cãi, Chợ Đen loạn hơn Thị Trấn Galant rất rất nhiều.

Mà nơi này, thì thoảng mới có một ngôi nhà có phần to lớn, là trụ sở của các Dong Binh Công Hội lẻ tẻ. Còn lại, sạp hàng mang đúng nghĩa của sạp hàng, so với sạp hàng tạm còn muốn thăm.

Mấy cây cột chống lên làm khung, dùng vải căng lên che nắng, hoặc chia ra làm các gian hàng khác nhau, hoặc chỗ sinh hoạt cho người bán hàng. Đơn giản đến phát sợ.

Về phần mưa gió? Người sinh sống ở những Thôn, Thị Trấn xung quanh căn bản không sợ mưa gió, họ còn thích mưa là đằng khác. Nóng như lửa thế này, cho dù mưa to, thì càng tốt, mát mẻ hơn. Mà mưa to, cũng không có nước đọng được bao lâu, bốc hơi rất nhanh, căn bản không lo sợ mưa.

Trần Văn Lâm từng xem qua một vài Trại Tị Nạn bên ngoài các thành trì, khung cảnh cũng không khác các sạp hàng ở đây là bao. Ngoại trừ những người ở đây có hàng hóa để bán, thì không khác Trại Tị Nạn tí nào. Cũng khung cảnh chật chội, đường đi hẹp, lều vải xuất hiện khắp nơi.

Ở mấy Thị Trấn thuộc khu vực này, nước là một tài nguyên vô cùng đắt đỏ, một lít nước, giá tương đương một Bạc. Một khối nước, giá tương đương mười Vàng. Dùng mười Vàng để mua nước tại Thiên Tinh, chắc đủ để lấp đầy mấy bể nước chuẩn Olympic.

Nhưng hoàn cảnh đặc biệt, thì cũng có tài nguyên đặc biệt.

Đi trên đường của Chợ Đen, Trần Văn Lâm nhìn thấy rất nhiều loại khoáng thạch, Kim Loại kỳ lạ. Phẩm chất của những khoáng thạch, Kim Loại cũng không thấp, thậm chí có cả Kim Loại phẩm chất cam.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Đi dạo Chợ Đen

Khu Civic, Lòng Chảo Địa Ngục.

Trên đường cái của Chợ Đen, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin vừa đi dạo, vừa tìm kiếm một vài vật liệu đặc biệt.

Chợ Đen này quả thật có rất nhiều vật liệu phẩm chất tím trở lên, phẩm chất cam cũng không ít. Mặc dù lẻ tẻ, vài sạp hàng mới có được một khối vật liệu nhỏ, nhưng như vậy cũng là không hề ít rồi.

Vật liệu phẩm chất cam, như khoáng thạch, Kim Loại chẳng hạn, chính là nguyên liệu cần thiết để chế tạo trang bị phẩm chất cam.

Ở Thị Trấn Markham, gần như không thể tìm được loại vật liệu phẩm chất cao như vậy, nên Trần Văn Lâm không tiếc tiền, bỏ ra rất nhiều để mua những khối vật liệu này.

Hiện tại, nếu không tính người của Quân Đoàn Thứ Bảy, Trần Văn Lâm và Bùi Phương Thảo, thì Thị Trấn Markham không có ai sở hữu trang bị phẩm chất cam cả. Cho dù là Tony Gelatin hay Titus Septim cũng không có.

Không phải vì Trần Văn Lâm không muốn cho họ trang bị cao cấp, mà vì không có trang bị cao cấp. Trang bị phẩm chất cam, gần như chỉ có bỏ số lượng lớn tiền ra để mua, nhưng mà chưa chắc đã mua được. Trần Văn Lâm phải dùng đến quan hệ của mình với Đại Tướng Anthony Lowren và Quốc Vương Florentino Septim mới mua được một bộ trang bị phẩm chất cam cùng hai cây cung phẩm chất cam. Trong đó, một cây hắc đã tặng cho Edgar Winter để tạo quan hệ.

Cách thứ hai, chính là tự rèn. Thị Trấn Markham hiện tại cũng có một số thợ rèn đủ khả năng chế tạo trang bị phẩm chất cam, nhưng vấn đề là không có nguyên liệu. Đi hỏi mua, thì người ta không bán, nói muốn giữ lại làm công phẩm, vật hi hữu để trao đổi,.....

Hiện tại, gặp được không ít vật liệu phẩm chất cam, Trần Văn Lâm không thể nào bỏ qua được.

Những vật liệu khoáng thạch, Kim Loại này đều mang tính chất hệ hỏa. Điều này cũng dễ hiểu, khi một mảnh của Lục Nguyệt rơi xuống, va chạm với Yriel Đại Lục, tạo thành Lòng Chảo Địa Ngục.

Khi va chạm, năng lượng giải phóng ra là vô cùng khổng lồ, mới có thể đào ra được một cái hố tròn có đường kính vài trăm Kilomet.

Năng lượng lớn, nhiệt độ cao, thêm vào đất đá nóng chảy, dung nham,..... những khoáng thạch, Kim Loại bình thường hầu như đều bị hòa tan. Khi chúng được dung nhập lại, một phần xác suất nào đó sẽ biến chúng thành vật liệu có phẩm chất cao hơn.

Hoặc thứ nhiệt độ kinh người kia, trực tiếp làm cho khoáng thạch, Kim Loại bị biến đổi tính chất, tạo thành vật liệu phẩm chất cao. Giống như được tinh luyện ra vậy.

Nhưng đồng thời, những vật liệu này cũng bị nhiệt độ khủng khiếp sau vụ va chạm, hoặc bị nhiệt độ cao tại Lòng Chảo Địa Ngục tinh luyện mấy chục hoặc cả trăm năm. Chính vì vậy, chúng mới mang tính chất lửa.

Đi dạo nửa ngày, Trần Văn Lâm thu hoạch khá nhiều, đại khái đủ để chế tạo ra bảy đến tám bộ trang bị phẩm chất cam. Đủ trang bị cho mỗi vị Thống Soái một bộ.

- Hai vị, Hội Trưởng chính ta có chuyện muốn gặp hai vị. Làm phiền theo ta đi đến Dong Bình Công Hội Ostis.

Trần Văn Lâm cùng Agatha Maskin đang định đi sang khu vực buôn bán thảo dược biến dị, thì bị một đoàn hơn mười người chặn lại. Những người này mặc giáp xám, tay cầm đao hoặc thương, cánh tay xăm hình một ngọn lửa đang bốc cháy. Nhìn qua, không thấy một chút ý tứ tốt nào.

Vừa rồi, quả thật Trần Văn Lâm hơi khoa trương, hắc bỏ ra khá nhiều Vàng để mua nguyên liệu phẩm chất cam, phải lên đến mấy trăm nghìn Vàng chứ chẳng chơi.

Nhiều Vàng như vậy, không bị để ý cũng khó. Người mà, thấy đồ tốt, luôn muốn ngấp nghé, đoạt về cho bản thân sử dụng.

Nhưng mà theo Trần Văn Lâm tìm hiểu, mấy Dong Binh Công Hội tại Chợ Đen này thực chất không mạnh lắm, nên hắn căn bản không sợ. Bên cạnh hắn, có một vị Divine tốt cùng (cấp 299), bất kỳ lúc nào cũng có thể trở thành Oblivions cường giả, cần phải sợ sao.

Oblivions mạnh thế nào? Cứ nghĩ là biết, Giáo Hoàng Guro Clever của Quang Minh Giáo Hội, cũng chỉ là Oblivions cường giả mà thôi. Cho dù hợp hết tất cả các thể lực tại Lòng Chảo Địa Ngục lại, cũng không tìm ra được một cường giả cấp Divine (cấp 200 đến 299). Nói cho cùng, chỗ này cũng chỉ là một đám ô hợp, không đủ để so sánh cùng một Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ của Quang Minh Giáo Hội.

Chỉ có hai người Trần Văn Lâm và Agatha Maskin, muốn rời đi lúc nào cũng được.

Trần Văn Lâm từ chối, hắn cũng không có nhiều thời gian, chỗ Chợ Đen này có khá nhiều thứ hay ho, hắn còn muốn tiếp tục mua thêm. Dùng Vàng đổi lấy thực lực, Trần Văn Lâm chắc chắn không tiếc chút nào.

Nhưng chưa kịp mở miệng, ngay lập tức, từ ba phía tiếp tục xuất hiện thêm các nhóm người khác, đại khái phải lên đến gần năm mươi người.

Thấy tình cảnh này, bất kể là thương nhân bán hàng, hay khách mua hàng, đều vội vàng né ra, sau đó xôn xao bàn tán.

- Người của Thất Đại Công Hội, thế nào lại tụ tập hết ở đây, có chuyện lớn gì à?
- Đúng vậy a, Thất Đại Công Hội của Chợ Đen, chính là lực lượng chính để Chợ Đen có thể đứng ngang hàng cùng các Thị Trấn khác. Lớn chuyện rồi.
- Hai người kia là ai? Một người Nerz, một người Light Elve, có gì đặc biệt sao?
- Nữ nhân Light Elve kia mặc dù che mặt, nhưng đáng người thật hoàn hảo a.
- Chắc là, mấy vị Hội Trưởng lại gặp người đẹp rồi. Tộc Light Elve a, ta mới gặp lần đầu.
- Hừ, các người không biết, hai người này vừa bỏ ra mấy trăm nghìn Vàng, mua sạch nguyên liệu phẩm chất cam của Thị Trường Khoáng Thạch đó.
- Hít, thật giàu. Hèn gì bị Thất Đại Công Hội để ý. Mang nhiều tiền đến Chợ Đen khoe khoang, là muốn chết sao?

Đứng là nhân vật quần chúng, Agatha Maskin nghe mọi người nói đến nhứ cả đầu, bàn tay nàng nâng lên, một luồng khí tức hùng mạnh từ cơ thể nàng tỏa ra, chấn nhiếp người xung quanh.

Trong chốc lát, không khí nóng nực tại Chợ Đen trở nên im ắng, tĩnh mịch.

Agatha Maskin giọng điệu lạnh như băng son nghìn năm

- Kêu Hội Trưởng của các người đến đây.

Mặc dù nhiệt độ tại Chợ Đen luôn rất cao, còn không có mồ hôi mà đổ. Nhưng hiện tại, những người xung quanh cảm thấy không khí như lạnh đi mấy chục độ, làm bọn họ run mình lạnh gáy. Những người chịu đựng lớn nhất, chính là người của Thất Đại Công Hội.

Agatha Maskin cảm thấy rất tức giận, nữ nhân a, đối với việc đi dạo mua đồ cảm thấy rất hứng thú. Nhưng khi bị gì đó ngăn cản, thì họ sẽ trở nên tức giận vô cùng. Giống như hiện tại, đám người ngu xuẩn kia lại động chạm vào hứng thú của nàng, đúng là chán sống.

Trần Văn Lâm đứng một bên nhún vai, hắn cảm thấy mấy người kia thật tội nghiệp, không không lại đi chọc vào một Quân Đoàn Trưởng của hội Guardian. Đây là nhân vật tương đương với Hồng Y Đại Giáo Chủ của Quang Minh Giáo Hội đó a, không phải đùa giỡn được đâu.

Mà làm thì làm cho chót, Trần Văn Lâm hiện tại đóng vai "chó săn", tiến lên một bước, túm lấy cổ một gã người Mel gần nhất, nhắc bóng gã lên nói:

- Gọi Hội Trưởng của các người đến, tốt nhất là nhanh, nếu không bọn ta sẽ tự tìm đến.

Trần Văn Lâm liếc nhìn một tòa nhà có phần lớn, cách chỗ này cũng không xa, rồi tiếp tục nói:

- Chính là tòa nhà kia, hai người chúng ta đợi các người ở đó.

Thanh niên người Mel kia khi được thả ra, sợ hãi lùi lại, nhưng vẫn mạnh mẽ:

- Các người chờ đó, đợi Hội Trưởng đến, các người chết chắc.

Nói xong, gã vội vàng dẫn người cùng Công Hội chạy đi, thù này, chỉ có Hội Trưởng mới có thể giúp bọn họ rửa sạch.

Mấy thành viên của các Dong Binh Công Hội khác cũng vội vàng rời đi. Lúc này, khi Agatha Maskin phát uy, cho dù chỉ là một cái nhấc tay đơn giản, cũng đủ làm cho bọn họ thấy khó thở, lực phủ ngũ tạng nhộn nhạo, như bị người đâm mấy chục phát vào ngực bụng. Vô cùng khó chịu. Nữ nhân kia không phải là đám lâu la bọn hắn có thể đối phó được.

Trần Văn Lâm khi đi dạo ở đây đã để ý rất kỹ, mặc dù người tại Chợ Đen nói riêng và Lòng Chảo Địa Ngục nói chung cấp bậc không thấp, không có ai cấp thấp hơn năm mươi, nhưng cũng không cao lắm.

Ít nhất, hắn chưa thấy ai vượt quá cấp bảy mươi cả.

Điều kiện ở xung quanh Lòng Chảo Địa Ngục khá khắc nghiệt, nên không có người cấp thấp cũng dễ hiểu.

Nhưng mà cũng vì khắc nghiệt, nên những người có cấp bậc cao, cũng không muốn đến đây chịu tội. Cho dù là Trần Văn Lâm, hắn cũng không muốn ở

đây quá một tuần, thật sự chả khác gì tra tấn cả.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Thất Đại Công Hội tề tụ

Thất Đại Công Hội, hay Thất Đại Thế Lực, là bảy Dong Binh Công Hội lớn nhất Chợ Đen, cũng là bảy thế lực cầm đầu, tụ họp những Dong Binh Công Hội nhỏ khác lại, xây dựng nên một Chợ Đen.

Dong Binh Công Hội Ostis - Hội Trưởng Girart Ostis.

Dong Binh Công Hội Hell Fire - Hội Trưởng Henry Guzman.

Dong Binh Công Hội Blade - Hội Trưởng Blade Curtis.

Dong Binh Công Hội Titan - Hội Trưởng Huge Logarithm.

Dong Binh Công Hội Destroyer - Hội Trưởng Mark Silver.

Dong Binh Công Hội Widow - Hội Trưởng Jane Sinry.

Dong Binh Công Hội Horse - Hội Trưởng Garke Norland.

Đây chính là những thế lực hùng mạnh nhất Chợ Đen.

Tòa Công Hội chung của bọn họ, trùng hợp lại chính là tòa nhà mà Trần Văn Lâm chọn để hai bên gặp mặt. Gọi là Tòa Nhà Hội Đồng.

Nói là Dong Binh Công Hội, lính đánh thuê, nhưng những thế lực này giống những bang hội xã hội đen, những thế lực lưu manh còn đồ hơn.

Một nơi được đảm bảo an ninh quản lý liệu có loạn không? Câu trả lời là vô cùng loạn.

Tại Chợ Đen, người nào thế lực lớn, người nào nắm đầm lớn, thì người đó là kẻ nắm quyền.

Chợ Đen không có thuế, không thu tiền đất bầy sạp hàng, nên có nhiều thương nhân nhỏ tràn về đây để dựng sạp buôn bán.

Nhưng nếu như người không có thực lực, thì rất dễ bị những người khác trắng trợn cướp mất đồ vật.

Muốn yên ổn buôn bán, vậy cách tốt nhất là kiếm một Dong Binh Công Hội làm chỗ dựa, bảo vệ người. Nếu có chỗ dựa là Thất Đại Công Hội thì càng tốt. Nhưng muốn những Dong Binh Công Hội đó làm chỗ dựa cho người sao? Vậy thì nộp tiền ra, đơn giản chính là tiền bảo kê.

Đa số, những thương nhân tại Chợ Đen đều kiếm một Dong Binh Công Hội làm chỗ dựa cho mình.

Nhưng cũng không thiếu chuyện ức hiếp xảy ra. Ví dụ như một thương nhân có chỗ dựa là một Dong Binh Công Hội tầm trung, nhưng hàng hóa của người lại bị người trong Thất Đại Công Hội nhắm nhe chiếm đoạt, vật thì thương nhân kia xui xẻo rồi.

Thậm chí, có không ít vụ lấn khách hàng. Những người đến đây mua đồ, đã bỏ tiền ra đúng như thương nhân yêu cầu, nhưng xui xẻo thế nào, gã thương nhân chết tiết kia này lòng tham, muốn chiếm tiền, nhưng không phải bán mất hàng hóa, mà gã thương nhân lại có Thất Đại Công Hội chống lưng, liền bịp vị khách hàng kia luôn. Cũng không thiếu vụ khách hàng phản ứng, liền bị Thất Đại Công Hội ra tay cướp sạch tiền tài trên người, còn đánh cho một trận thừa sống thiếu chết, rồi ném ra ngoài, hoặc nhốt lại làm nô lệ.

Những việc này, gần như rất ít xảy ra tại những Thị Trấn khác ở xung quanh Lòng Chảo Địa Ngục. Mặc dù mấy người đứng đầu những Thị Trấn kia cũng chẳng tốt đẹp gì cho cam, nhưng vì danh tiếng, bọn họ không dám trắng trợn cướp đoạt như Thất Đại Công Hội của Chợ Đen. Có ra tay, thì cũng âm thầm ra tay, hoặc chụp mũ tội danh vớ vẩn gì đó, rồi mới ra tay chiếm đoạt.

Mấy chuyện này, Trần Văn Lâm có thể hiểu được, quanh khu vực Lòng Chảo Địa Ngục, "dân cư" không có ai là bình thường, nên sẽ không làm theo luật lệ bình thường. Nhất là khi mà Yriel thế giới đang phải vật lộn với Dread, thì những người này lại càng không có người quản, tội phạm bị truy nã chạy trốn về đây rất nhiều, nên loạn lại càng loạn.

Nơi này mặc dù không có độc quyền, độc tài này nọ, nhưng lại đấu tranh liên miên, ai nắm đầm lớn, người đó có lý.

Thật ra thì ở đâu cũng vậy, nhưng không đến mức như Chợ Đen này.

.....

Dong Binh Công Hội Ostis, đứng hàng thứ ba trong Thất Đại Công Hội, Hội Trưởng là Girart Ostis.

Lúc này, bên trong trụ sở của Dong Binh Công Hội Ostis, một thanh niên tầm ba mươi tuổi, thân hình không cao lắm, khuôn mặt dài như cái bom, trên mặt đầy mụn, đôi mắt nhỏ hẹp, răng cửa hô ra lợi hại, lại thêm cái đầu trọc. Vô cùng xấu xí, phải nói là xấu đến mù mắt người nhìn.

- Người nói cái gì? Dám kêu Hội Trưởng đích thân đến gặp bọn chúng tạ tội. Chán sống sao?

Thanh niên này nghe được gã bị Trần Văn Lâm xách cổ bấm vào, lập tức giận dữ hét. Sau đó, hắn vỗ tay xuống bàn, xác cây chùy gai lên hô lớn:

- Người đâu, tập hợp một nghìn binh sĩ đến đây, ta muốn cho hai tên ngu xuẩn kia biết, quy củ của Chợ Đen, ai cũng phải tuân theo. Là rồng là hổ, đến đây cũng phải nằm xuống cho ta.

Thanh niên xấu xí này có tên gọi là Nazan Ostis - Phó Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Ostis, đồng thời cũng là em trai của Hội Trưởng Girart Ostis. Thực lực của hắn cũng không tệ lắm, cấp bậc Champion (cấp 82).

Thật ra, người ra lệnh áp giải Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đến Dong Binh Công Hội Ostis chính là Nazan Ostis, hắn để ý đến hai người Trần Văn Lâm ngay khi bọn họ mới đến Chợ Đen. Dáng vẻ của Agatha Maskin làm hắn khó mà quên được.

Sau đó, lại chứng kiến sự tiêu xài Vàng không hề nhú mảy của Trần Văn Lâm, hắn liền kêu người đến uy hiếp hai người Trần Văn Lâm cùng Agatha Maskin vào khuôn khổ. Vừa chiếm được tiền, vừa chiếm được người đẹp.

Không lâu sau, Nazan Ostis dẫn theo một nghìn thành viên của Dong Binh Công Hội Ostis, có lẽ do thời tiết quá nóng nực, mấy người này chỉ mặc áo choàng khoác lên người, không hề mặc giáp, hoặc chỉ che giáp ở một vài chỗ. Người thì cầm đao, người cầm kiếm, người cầm chùy.

Nhìn qua, chả khác gì một đám ô hợp. Không có trang bị, trang phục thống nhất, mỗi người một kiểu. Để nhận diện, thì chỉ có hình xăm là dấu hiệu riêng biệt.

Nazan Ostis mặt hầm hầm sát khí, phối hợp thêm khuôn mặt ngơ xấu xí của hắn, làm cho người khác bị hù không nhẹ.

Một nghìn người, nối đuôi nhau đi tới Tòa Nhà Hội Đồng.

Trên đường đi, mấy gã du côn vô lại này dõ dạc trò xấu liên tục, thấy đồ gì hợp mắt, liền tiện tay lấy luôn, không thèm để ý đến gương mặt đau khổ của những vị thương nhân kia.

Khi đến nơi, Nazan Ostis hơi bất ngờ, xung quanh Tòa Nhà Hội Đồng, đã có rất nhiều người tụ họp, đông đến mực kệt cả một vùng lớn. Những người này, Nazan Ostis nhìn một cái là nhận ra ngay, đều là người của sáu Dong Binh Công Hội còn lại trong nhóm Thất Đại Công Hội.

- Chuyện gì, tránh ra tránh ra, Phó Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Ostis đến. Tránh ra hết.

Đám chó săn đằng sau thấy đường bị chặn, ngay lập tức nhanh nhẹn sửa to, yêu cầu những người kia tránh đường.

Nazan Ostis cũng rất hưởng thụ cảm giác này.

Nhưng, cùng là Thất Đại Công Hội với nhau, mấy người kia căn bản không sợ Nazan Ostis.

- Phó Hội Trưởng, thứ gì? Không phải một kẻ dựa vào anh trai mới được làm Phó Hội Trưởng sao? Nazan Ostis, cũng là Phó Hội Trưởng, có dám đơn chiến với ra không?

Một giọng nói mỉa mai vang lên, Nazan Ostis quay đầu qua, liền nhìn thấy một thanh niên to con, cơ bắp cuộn cuộn, mặc dù là người Mel, nhưng thể hình thanh niên này không hề thua kém người Nerz.

- Danny Lake, ta đứng ở đây, người có dám chém ta không?

Danny Lake là Phó Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Titan. Không như Nazan Ostis, có anh trai là Hội Trưởng, Danny Lake hẳn hoàn toàn dựa vào thực lực bản thân, trèo lên vị trí Phó Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Titan.

Danny Lake vừa mới đột phá đến cấp Crusader (cấp 100 đến 149) được vài tháng, mặc dù hắn tự tin, dùng một búa là có thể búa nát đầu Nazan Ostis, nhưng hắn không dám. Nazan Ostis yếu hơn hẳn là sự thật, nhưng anh trai của gã, là một kẻ điên, người mạnh nhất trong bảy vị Hội Trưởng. Người này, Danny Lake chỉ dám mỉa mai, không dám ra tay thật. Tên kia có chuyện gì, chắc Hội Trưởng Girart Ostis sẽ chặt đầu hắn.

- Hừ, kẻ chỉ biết dựa hơi. Anh trai người đâu, không đến đây sao, sáu vị Hội Trưởng đều đến đông đủ rồi.

Danny Lake hừ lạnh, không cam lòng nói. Ý hắn, một tên Phó Hội Trưởng dựa hơi, không đủ tư cách tham dự.

Nazan Ostis hơi bất ngờ, không lẽ chuyện này lớn đến vậy, sáu vị Hội Trưởng cùng đến. Hắn liền nhỏ giọng dặn dò người bên cạnh:

- Mau trở về thông báo cho Hội Trưởng chuyện này.
- Vàng, thưa Phó Hội Trưởng.

Nazan Ostis cũng biết, đến mức này, anh trai hắn cần phải ra mặt, thì mọi chuyện mới ổn thỏa được. Những người kia, cũng không thua kém anh trai hắn bao nhiêu, Nazan Ostis hẳn quả thật còn chưa đủ trình độ để bàn chuyện cùng những người kia.

Lúc này, Nazan Ostis vẫn nghĩ, mấy Hội Trưởng kia tụ tập lại, chẳng qua vì muốn chiếm một chén canh. Nazan Ostis có thể chấp nhận, nhưng hắn cần nữ nhân xinh đẹp kia. Chỉ nhìn qua một lần, còn chưa thấy mặt, nhưng hắn đã muốn chiếm đoạt bằng được.

...

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Xung đột. Một mũi tên

Cuối cùng, sau một hồi chen chúc, đe dọa đủ kiểu, Nazan Ostis - Phó Hội Trưởng Dong Binh Công Hội Ostis - em trai Hội Trưởng Girart Ostis, cũng vào được bên trong Tòa Nhà Hội Đồng.

Bên trong Tòa Nhà Hội Đồng, chia thành hai phe.

Một phe, gồm có mười tám người. Mười bảy người là nam nhân, chỉ có một nữ nhân.

Nhóm người này, chính là những Hội Trưởng và Phó Hội Trưởng của sáu Dong Binh Công Hội trong nhóm Thất Đại Công Hội.

Mỗi Dong Binh Công Hội có một Hội Trưởng, cùng hai vị Phó Hội Trưởng tham gia.

Nữ nhân duy nhất trong đám tên là Jane Sinry - Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Widow.

Còn lại, tất cả đều là nam. Những người này, Nazan Ostis tất nhiên rất quen thuộc, thường xuyên gặp gỡ. Tất nhiên là cũng không vui vẻ gì.

Bên còn lại, gồm một nam một nữ. Nam nhân cao lớn, gương mặt góc cạnh, nam tính, là người Nerz.

Còn nữ nhân, lúc này đã bỏ khăn che mặt ra, xinh đẹp đến làm cho Nazan Ostis hít thở khó khăn, một nữ thần người Light Elve xinh đẹp. Làn da trắng nõn mịn màng, gương mặt xinh đẹp tuyệt mỹ, mái tóc vàng óng ả, con ngươi xanh cuốn hút.

Hai người này, tất nhiên là Trần Văn Lâm và Agatha Maskin.

Nazan Ostis ánh mắt đầy thù hận nhìn vào Trần Văn Lâm, nam nhân Nerz chết tiệt này, dám đứng bên cạnh nữ thần trong lòng hắn. Đáng chết.

Mặc dù rất muốn ra tay hành hung Trần Văn Lâm một trận, nhưng Nazan Ostis cũng không dám làm càn, ở đây, toàn là những nhân vật quyền lực của Chợ Đen, không đến lượt một kẻ như hắn lên chiếm "spotlight".

- Phó Hội Trưởng Nazan Ostis, anh trai của người đầu? Làm sao còn chưa đến.

Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Hell Fire - Henry Guzman nhìn về phía Nazan Ostis, rồi lên tiếng hỏi.

Nazan Ostis tiến đến chỗ đám người, rồi trả lời:

- Anh trai ta sẽ đến ngay.

Henry Guzman hừ một tiếng, bắt năn nói:

- Đến cuối cùng, làm như mình là người đặc biệt.

Bất kể là Hội Trưởng, hay Phó Hội Trưởng của Thất Đại Công Hội, đều có thực lực bậc Crusader (cấp 100 đến 149). Phó Hội Trưởng, thường nằm ở những bậc đầu tiên của cấp Crusader (cấp 100 đến 120).

Còn bảy vị Hội Trưởng, đều là Crusader hậu kỳ (cấp 140 trở lên). Nhưng riêng Girart Ostis - Hội Trưởng Dong Binh Công Hội Ostis, đạt đến Crusader tốt cùng (cấp 149), bất kỳ lúc nào cũng có thể trở thành cường giả cấp bậc Galion (cấp 150 đến 199). Khi đó, sự cân bằng của Thất Đại Công Hội sẽ biến mất, quyền lực sẽ nghiêng hẳn về phía Dong Binh Công Hội Ostis.

Chính vì vậy, bình thường thì Girart Ostis sẽ luôn là người đến cuối cùng, bày ra giá đỡ của người mạnh nhất Chợ Đen. Điều này tất nhiên làm cho Henry Guzman bất mãn. Không những Henry Guzman, mà năm vị Hội Trưởng còn lại cũng thế.

Thật ra, vì sự cân bằng của Chợ Đen, cho dù Girart Ostis có đột phá, thì cũng sẽ gặp phải sự liên hợp đến từ sáu Dong Binh Công Hội còn lại, chèn ép gã. Chưa mạnh đến mức có thể một mình chấp tất cả sáu vị Hội Trưởng còn lại.

Có chăng, thì chỉ là phân bổ lại lợi ích của Thất Đại Công Hội mà thôi.

Henry Guzman, một người trung niên cơ bắp lực lưỡng, nhưng mặt mũi mang dáng vẻ âm tàn. Mà tính cách của hắn, vô cùng thất thường, lấy giết người làm niềm vui, lành hành hạ làm thú tiêu khiển.

Henry Guzman từng là một tên tội phạm bị truy nã, do phạm tội giết cả một ngôi làng. Sau này, gã chạy trốn đến Lòng Chảo Địa Ngục, rồi thành lập nên Dong Binh Công Hội Hell Fire.

Những Dong Binh Công Hội khác cũng gần như đều giống Dong Binh Công Hội Hell Fire, chủ yếu tập hợp từ những thành phần bị truy nã, tội phạm

Lòng Chảo Địa Ngục, có thể xem như một vùng đất hỗn loạn, mặc dù có khá nhiều loại tài nguyên quý hiếm, nhưng điều kiện lại quá khắc nghiệt. Một người Mel bình thường, sẽ không rảnh rỗi gì mà chuyển đến đây sinh sống. Chỉ những kẻ muốn sống ngoài vòng pháp luật, hoặc chạy trốn truy sát thì mới đến Lòng Chảo Địa Ngục sinh sống.

Nhưng được cái, có vẻ như loài Dread không thích những nơi khó khí hậu nóng bức lắm, chúng luôn né thật xa Lòng Chảo Địa Ngục, không tấn công vào nơi này. Có thể xem như một trong những ích lợi của khí hậu khắc nghiệt.

Nazan Ostis tìm đến một gã Phó Hội Trưởng mà hắn hơi thân thiết, nhỏ giọng hỏi:

- Hai người kia, đến mức tập hợp cả bảy vị Hội Trưởng lại sao?

Thật ra thì Nazan Ostis sợ nhiều người quá, thì lợi ích mà hắn chiếm được từ hai người kia sẽ ít đi. Đến mức nữ thần Light Elve xinh đẹp tuyệt trần kia, chưa chắc đã đến phiên hắn hưởng dụng.

Người Phó Hội Trưởng liếc mắt nhìn Nazan Ostis, rồi nói:

- Hai người kia rất mạnh. Người thấy nữ nhân tộc Light Elve vô cùng xinh đẹp kia không?

Nazan Ostis gật đầu, hắn tất nhiên là phải thấy, một phần mục đích phái người chặn đường hai người kia, chính là vì sắc đẹp tuyệt trần của Agatha Maskin. Tất nhiên phải rõ ràng.

Gã Phó Hội Trưởng kia tiếp tục:

- Lúc này, khi người chưa đến, Hội Trưởng Blade Curtis đã ra tay thử, bị ả dùng một chiêu đánh lùi. Từ đó, mới kêu gọi trợ giúp của mấy vị Hội Trưởng khác đến giúp đỡ. Hiện tại còn thiếu mỗi Dong Binh Công Hội Ostis của người thôi.

Nazan Ostis hít một ngụm khí lạnh, một đòn đánh lùi một vị Hội Trưởng, thực lực này, không ai tại Chợ Đen có thể làm được. Anh trai hắn, Girart Ostis mặc dù là người mạnh nhất Chợ Đen, nhưng cũng không đủ khả năng dùng một chiêu, đánh bại một vị Hội Trưởng tròn nhóm Thất Đại Công Hội. Dùng một tiếng đồng hồ, nghe còn được.

Từ vụ này, Nazan Ostis biết những gì hắn tính toán đều đổ xuống sông xuống biển hết. Chỉ mong chiếm được một chỗ Vàng nhỏ, bù đắp tâm linh tổn thương.

.....

Agatha Maskin liếc nhìn đám người trước mặt, những người này tỏa ra khí tức làm nàng vô cùng chán ghét. Đây là một đám người không có chuyện xấu nào không làm, hơn nữa còn có những hành động vô cùng tàn nhẫn.

Cảm nhận của Agatha Maskin không hề sai, đám người này giết người già, con nít đều không chút ghê tay. Cướp bóc, giết người, cưỡng hiếp, chiếm đoạt, không việc nào không làm. Chỉ cần đủ lợi ích, cho dù bán đứng đồng bạn, chúng cũng thực hiện không một chút do dự nào.

Agatha Maskin lạnh giọng nói:

- Là các người, phái người đến chặn đường, muốn cướp hai người bọn ta?

Đối với đám người này, Agatha Maskin không có chút khách khí, hay suy nghĩ mềm lòng nào. Tha thứ cho bọn chúng, sẽ chỉ chuốc thêm oán hận vào người, không những không được ghi ơn, còn rước thêm tai họa.

- Hừ, đồ tiện nhân, đến Chợ Đen, đến địa bàn của Thất Đại Công Hội, còn dám làm trái chúng ta? Cho dù đám người ở Thị Trấn Galant, cũng phải khách khí khi gặp chúng ta.

Hội Trưởng Blade Curtis giận dữ mắng, bị một nữ nhân trẻ tuổi đánh bại, hơn nữa đối phương chỉ dùng một chiêu hồi huyệt, điều này làm cho Blade Curtis cảm thấy vô cùng nhục nhã. Cho dù Agatha Maskin có xinh đẹp thế nào, cũng không ngăn được hận thù của hắn.

Trần Văn Lâm neho mắt lại, ngọn lửa tức giận trong lòng hắn cũng bị nhen nhóm lên, người này dám chửi Agatha Maskin, còn hơn cả chửi hắn.

Trần Văn Lâm không chút do dự, rút một mũi tên ra, đặt vào dây cung của Thí Thần Cung.

Mũi tên kia, là một loại mũi tên đặc biệt, Trần Văn Lâm phải bỏ rất nhiều tiền mới mua được hai trăm cái. Dùng một cái, là ít đi một cái. Mũi tên này có

phần thân được làm từ vật liệu Gỗ có phẩm chất cam ba sao, đầu mũi tên được làm bằng Kim Loại phẩm chất cam bốn sao. Tất nhiên đều được khắc Soul Gem vào. Mỗi mũi tên, là một viên Soul Gem. Giá trị cực kỳ khổng lồ.

Còn cây Thí Thần Cung này, cũng là một thanh vũ khí phẩm chất cam bốn sao.

Với tốc độ cực nhanh, Trần Văn Lâm kéo căng dây cung, rồi thả.

Mũi tên xé gió lướt tới chỗ Blade Curtis, mục tiêu ngay giữa trán gã.

Ông.

Đặc tính phụ khi khắc Soul Gem vào mũi tên được phát động, bao bọc mũi tên bằng một lớp phép thuật mỏng, có tác dụng tăng cường sát thương của mũi tên.

Đương. Kết.

Nhưng làm một kẻ tàn nhẫn, suốt ngày đấu tranh, lại còn sinh sống tại vùng đất hỗn loạn - Lòng Chảo Địa Ngục, thì làm sao mà có thể dễ dàng bị đánh bại được. Blade Curtis nâng thanh đao lên, chém một đường, cản lấy mũi tên.

Nhưng sự việc không như Blade Curtis suy nghĩ, mũi tên không hề bị đánh văng, mà xuyên qua thanh đao của gã, chỉ dừng lại khi còn cách trán gã không đầy một centimet.

Blade Curtis có thể cảm giác được cánh tay tê dại do lực phản chấn. Thanh đao vẫn còn rung rung, trên thân đao lũng một lỗ, và nứt nguyên một đường lớn. Từ mũi tên gần trong gang tấc kia, gã có thể cảm nhận được tử thần vừa thoáng ghé qua. Chỉ một chút thôi, thiếu một chút thôi, thì gã đã thành một bộ xác chết rồi.

Blade Curtis có chút không tin được, đối phương có thực lực Champion tốt cùng (cấp 89), cảm nhận của gã không thể sai được. Nhưng lại có thể dùng một mũi tên, xém chút nữa đưa tiền gã vào quan tài, đúng là khủng khiếp.

Một tên cấp bậc Champion, lại suýt chút nữa giết chết một Crusader hậu kỳ, hơn nữa chỉ dùng một mũi tên. Nghĩ lại càng cảm thấy kinh khủng.

(Cái này là sự đáng sợ của thứ mà người chơi game cày vãi thường nhắc đến: Đô La Thần Chươngv)

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Mượn đao giết người

- Người, người,...

Blade Curtis sắc mặt âm trầm một cách đáng sợ, chỉ về phía Trần Văn Lâm, không nói nên lời.

Lần này, Blade Curtis lại càng cảm thấy mất mặt. Bị nữ nhân Light Elve kia đánh lùi một lần đã nhục rồi, bây giờ lại suýt bị giết chết, một kẻ có sức mạnh Champion, đúng là vô cùng nhục nhã.

Trần Văn Lâm đang định tiếp tục tấn công, hần bắn phát tên kia, không phải chỉ để hù, mà có ý muốn giết người thật sự. Nhưng lúc này, một giọng nói lớn vang lên.

- Hội Trưởng Girart Ostis đến!

Trần Văn Lâm nheo mắt nhìn qua, thì thấy một người trung niên tầm bốn mươi tuổi, thân hình không cao lớn, cũng không thấp bé, đại khái khoảng một mét bảy mươi centimet, gương mặt bình thường, là loại người có vẻ không có gì nổi bật cả. Đứng trong đám đông, thì rất khó làm người khác chú ý đến. Chỉ có vẻ mặt, ánh mắt của người này làm cho Trần Văn Lâm nheo mắt lại, một ánh mắt âm tàn, con ngươi đảo liên tục, không khác gì một tên trộm, nhưng lại luôn nghĩ cách hại người, bất kể người đó có liên quan gì đến mình không.

Girart Ostis - Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Ostis - Đệ Nhất Cao Thủ của Chợ Đen.

Người này mặc một bộ giáp nhẹ trên thân, còn vũ khí, Trần Văn Lâm đoán rằng, rất có thể chính là đôi bao tay kia của gã, nhìn qua thì không có gì quá đặc biệt, nhưng lại được chế tạo vô cùng kỹ lưỡng, đồng thời cũng dùng những loại vật liệu cao cấp để chế tác ra.

Hội Trưởng Girart Ostis vừa đến, ngay lập tức nhắm về phía Trần Văn Lâm và Agatha Maskin, đồng thời lớn tiếng buộc tội:

- Hai vị đến Chợ Đen, cố tình gây rối là có chuyện gì? Nói đi, ai là người phái hai người các ngươi tới, quấy rối bọn ta làm ăn, buôn bán.

Ngay khi bắt đầu nói chuyện, Girart Ostis liền lớn tiếng chup mũ, buộc tội cho người khác. Đây là phong cách nói chuyện của gã, cứ chiếm cái lý về mình trước đã. Người Mel, có kiểu nói chuyện rất lớn tiếng, nhất là trong lúc cãi nhau, ai to mồm, ai nói nhiều, thì người đó chiếm lý.

Còn quần chúng vậy xem? Xin lỗi, quần chúng không rõ đầu đuôi câu chuyện, người chỉ cần to mồm lần át đối phương, liên tục gán tội thì sẽ được quần chúng tin tưởng. Muốn cãi nhau sao? Luyện cho mồm to đi cái đã, rồi hãy cãi nhau.

Trần Văn Lâm thấy ánh mắt của mấy người này đều không có ý tốt. Đầu tiên, khi nhìn vào túi không gian, cùng với cây Thí Thần Cung trên tay hắn, thì hiện rõ sự tham lam, muốn chiếm đoạt làm của riêng.

Khi ở Thị Trường Khoáng Thạch, Trần Văn Lâm tiêu xài rất nhiều tiền Vàng, hơn nữa còn là kiểu mua đồ không trả giá, kiểm tra thật giả cũng chỉ sơ sơ qua (Trần Văn Lâm có chức năng kiểm tra của Người Chơi). Từ đó, ai cũng biết Trần Văn Lâm và Agatha Maskin là kiểu làm tiền nhiều của, cướp được về cho riêng mình là giàu ngay.

Còn về phần Thí Thần Cung, chỉ cần nhìn qua thôi, cũng có thể thấy rõ ràng rằng, đây là một cây cung có phẩm chất vô cùng cao. Không đâu xa, một gã Champion (cấp 80 đến 89), khi dùng cây cung này, lại suýt chút nữa thì lấy mạng của một cường giả cấp bậc Crusader, hơn nữa còn là Hội Trưởng của một trong Thất Đại Công Hội. Mặc dù khi đó, Blade Curtis có hơi chủ quan thật, nhưng cũng không thể phủ nhận sát thương kinh khủng đến từ cây cung kia.

Tại một nơi mà mạnh được yếu thua như Chợ Đen, thì việc có được một món vũ khí xịn là điều vô cùng có lợi. Cho dù không dùng được, thì cũng có thể bán lấy tiền, để mua trang bị khác.

Trần Văn Lâm nhìn đám người kia, không thêm quan tâm đến thái độ hùng hổ dọa người của Girart Ostis, bình tĩnh nói:

- Bọn ta quá rối? Được rồi, các người định xử lý thế nào?

Hội Trưởng Girart Ostis liếc nhìn về phía đám người Blade Curtis, rồi nói:

- Năm triệu Vàng, cùng với cây cung kia, hai người có thể rời đi.

Agatha Maskin quá mạnh mẽ, chỉ dùng một đòn hồi huyệt, nhẹ nhàng để đánh bại Blade Curtis. Nên đám người Thất Đại Công Hội biết rõ, muốn thu nữ nhân Light Elve này là chuyện không thể nào, mặc dù ai ở đây cũng muốn chiếm một nữ nhân xinh đẹp như thế cho riêng mình. Tại Chợ Đen, tỉ lệ nam nữ là một trăm trên một, hơn nữa nữ nhân ở đây vô cùng xấu xí, cùng heo nái không khác biệt nhiều lắm.

Một nữ nhân có sắc đẹp như thiên thần hạ phàm, gần như không thể gặp được tại Chợ Đen. Hiện tại có một người, nhưng lại mạnh mẽ có chút quá đáng, muốn giữ đối phương lại cũng khó. Nên bọn họ chuyển sang tiền, ngay lập tức há to mồm, muốn nuốt năm triệu Vàng.

Đám người Thất Đại Công Hội mặc dù biết rằng, cho dù bảy vị Hội Trưởng cùng tiến lên, cũng rất khó đối phó được nữ nhân Light Elve xinh đẹp kia, nhưng mà Chợ Đen không chỉ có bảy vị Hội Trưởng. Xung quanh Tòa Nhà Hội Đồng, đang bị vây bởi gần hai mươi nghìn thành viên của Thất Đại Công Hội. Girart Ostis không tin, Agatha Maskin dám ngay tại chỗ này trở mặt.

- Năm triệu Vàng, nằm mơ cũng tài thật.

Lần này, đến lượt Agatha Maskin tức giận, đúng là nàng không đủ sức một mình đồ sát hết tất cả mọi người tại Chợ Đen thật, nhưng mà mang Trần Văn Lâm an toàn rời đi thì không có vấn đề gì. Thân làm một Dragon Slayer sắp lên đến cấp Oblivions, chỉ còn thiếu một chút nữa thôi, Agatha Maskin đầy đủ tự tin về thực lực của mình. Đám ô hợp này, còn chưa đủ để ép buộc nàng phải nghe theo.

Ông.

Bộ vũ khí quen thuộc được làm từ phép thuật xuất hiện, một thanh kiếm và một chiếc khiên.

Thân hình Agatha Maskin lướt lên, nàng muốn xử hết đám người cầm đầu Thất Đại Công Hội này, làm cho bọn chúng trở nên đại loạn. Một khi Chợ Đen loạn, thì càng có ích cho an toàn của nàng và Trần Văn Lâm.

Phốc.

Một gã Phó Hội Trưởng bị Agatha Maskin chém bay đầu trong sự bất ngờ của cao tầng Thất Đại Công Hội.

Chỉ có một người không bất ngờ, chính là Girart Ostis, gã đã âm thầm ra hiệu cho Nazan Ostis trốn ra ngoài trước. Còn bản thân gã, ngay khi Agatha Maskin tiếp lời, đã nhanh chóng lùi về phía sau nhóm người Thất Đại Công Hội, đồng thời tìm đường thoát thân.

Thật ra, Girart Ostis biết rõ, điều kiện của họ chắc chắn sẽ chọc giận hai người kia, một cuộc chiến tàn khốc chắc chắn sẽ không thể tránh khỏi. Nhưng đây là điều mà Girart Ostis mong đợi, một trận chiến làm cho sáu Dong Binh Công Hội còn lại trong Thất Đại Công Hội mất đi lãnh đạo.

Một khi thành công, thì Thất Đại Công Hội sẽ biến mất, và chỉ còn một cái tên Dong Binh Công Hội Ostis.

Oanh.

Mặc dù bên phía Thất Đại Công Hội nhiều người hơn, nhưng sức mạnh hai bên chênh lệch quá lớn, cho dù mười tám người cùng hợp sức, cũng bị Agatha Maskin dễ dàng đánh tan, phá nát trận hình của họ.

- Hội Trưởng Girart Ostis đâu rồi?

Một vị Hội Trưởng nào đó sắc mặt trắng xám, hơi thở gấp gáp, khoe miệng có máu tươi chảy ra hôi.

- Ủa, vừa mới thôi, gã vẫn còn ở đây mà.
- Chết tiệt, cả em trai gã cũng biến mất.
- Hai tên khốn này, muốn mượn đao giết người.

Cho dù có óc đậu hũ, có ngu ngốc thế nào, thì đám người cũng nhận ra mục đích của Girart Ostis, muốn dùng một vị cường giả mạnh mẽ, tiêu diệt bọn họ, từ đó chiếm lấy nhân lực, vật lực của sáu Dong Bình Công Hội còn lại, để trở thành kẻ độc tôn tại Chợ Đen.

- Vị cường giả này, chúng ta xin lỗi, điều kiện đưa ra cũng không phải do chúng ta nghĩ ra, mong cô dừng tay lại. Chúng ta có thể nói chuyện lại.

Hội Trưởng Jane Sinny gấp gấp nói, mới chỉ giao chiến trong chớp lát, bọn họ đã bị thiệt hại nặng nề. Từ mười tám người, bị chết mất năm vị Phó Hội Trưởng, hiện tại chỉ còn mười ba người, thiệt hại không thể nói là nhỏ.

Agatha Maskin cũng biết mình bị lợi dụng, nên tạm thời thu tay lại, nàng muốn xem đám người này muốn nói gì, rồi tiếp tục chiến đấu, hay dừng tay cũng không muộn.

- Nói đi, ta cho các ngươi một phút để thuyết phục ta.

Lúc này, khí thế cường giả trên người Agatha Maskin thể hiện rõ ràng, chứ không phải là một nữ nhân hiền dịu như bình thường.

Khí thế này, làm cho đám người Thất Đại Công Hội vô cùng khó chịu, nhưng đối mặt với cái chết, có khó chịu thế nào, bọn họ cũng sẽ nhượng nhịn.

- Thưa ngài, người đầu tiên ra lệnh đối phó hai vị tại Thị Trường Khoáng Thạch là Nazan Ostis, chính là gã mặt ngựa xấu xí lúc này. Đó là người của Dong Bình Công Hội Ostis.
- Tiếp tục.

Agatha Maskin mặt không chút thay đổi ra lệnh.

Hội Trưởng Jane Sinny nuốt một ngụm nước bọt, bờ môi khô khan nứt nẻ, vội vàng nói tiếp:

- Người lúc này tiến hành ra điều kiện, chính là Girart Ostis, là Hội Trưởng của Dong Bình Công Hội Ostis.
- Còn chưa đủ. Ngươi còn hai mươi giây.

Giọng nói lạnh lùng như băng Agatha Maskin tiếp tục vang lên.

Người trực diện đối mặt, Hội Trưởng Jane Sinny cảm thấy xung quanh như lạnh đi mấy chục độ, vội vàng nói:

- Nếu ta không nhầm, thì gã Girart Ostis kia đã rời khỏi chỗ này, đồng thời điều động rất nhiều thành viên Dong Bình Công Hội Ostis cùng với những loại vũ khí vây bắt, đối phó cường giả. Gã muốn làm ngư ông đắc lợi, muốn mượn tay ngài tiêu diệt chúng ta, rồi tìm cách đối phó ngài.

Hội Trưởng Jane Sinny một hơi nói thật nhanh, lần này, ả đã bắt kể, thời gian một phút, quả thật rất ngắn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Hoàn thành mục tiêu

Agatha Maskin nhìn về phía Trần Văn Lâm, ý muốn hỏi hần, chuyện này xử lý ra sao. Agatha Maskin chuyên về chiến đấu, chém giết hơn là xử lý những chuyện kiểu liên quan đến lợi ích, đàm phán thế này.

Làm Lãnh Chúa của một Thị Trấn cấp hai, hơn một triệu điểm Phồn Vinh, Trần Văn Lâm mặc dù không phải là người quản lý đa số sự vụ trong lãnh địa, nhưng kỹ năng về suy tính lợi ích, âm mưu này nọ thì hần vẫn phải có chút ít.

Trần Văn Lâm bước đến bên cạnh Agatha Maskin nói:

- Agatha, theo anh thấy thì mấy người này nói thật, đám người này chạy trốn đến đây để tránh bị giết, nên bọn chúng rất quý trọng mạng sống của mình. Đối mặt với cái chết, bọn chúng sẽ không dám nói dối đâu.

Agatha Maskin gật đầu đồng ý.

Trần Văn Lâm nhìn về phía người của Thất Đại Công Hội, tiếp tục nói:

- Mặc dù chúng ta tha cho các ngươi, nhưng cũng không thể bỏ qua dễ dàng như vậy được, nói đi, các ngươi tính đền bù thế nào?

Hội Trưởng Jane Sinny nhìn mấy vị Hội Trưởng còn lại, khẽ bàn luận một chút, rồi nói:

- Hai vị, bọn ta tính đền bù cho ngài Kim Loại và Gỗ phẩm chất cam, ngài thấy thế nào?

Theo bọn họ, hai người Agatha Maskin và Trần Văn Lâm khi mới đến đây, đã mua rất nhiều khoáng thạch, Kim Loại có phẩm chất tốt. Suy ra, hai người kia không thiếu Vàng, chỉ có thể dùng thứ mà họ đang tìm kiếm, như những vật liệu phẩm chất cao chẳng hạn, chắc là sẽ đủ.

Trần Văn Lâm thân nhiên nói:

- Chưa đủ!

Hội Trưởng Jane Sinny cắn răng nói:

- Ngài cứ ra điều kiện, chúng ta sẽ cố hết sức.

Trần Văn Lâm liếc mắt nhìn ả, coi như thức thời đó. Hắn ho khan một tiếng, trầm giọng nói:

- Đầu tiên, ta cần người của các người tản ra, tìm cách đối phó Dong Bình Công Hội Ostis, tốt nhất là bắt hai gã Girart Ostis và Nazan Ostis lại đây.
- Điều này chúng ta đồng ý.

Thật ra thì cho dù Trần Văn Lâm có không nói, bọn họ cũng sẽ liên hợp lại, tiêu diệt Dong Bình Công Hội Ostis, và tất nhiên là giết luôn anh em nhà Ostis. Bây giờ, chỉ thay giết bằng bắt giữ mà thôi.

Còn Trần Văn Lâm, tất nhiên cũng không thể tha được kẻ định lợi dụng hắn và Agatha Maskin làm vũ khí giết người.

- Điều kiện thứ hai, ta muốn tất cả các vật liệu phẩm chất cam của các người, bắt kể là Gỗ, Đá, Kim Loại hay Vải, kể cả Thảo Dược nữa. Tất cả, đều phải nộp cho chúng ta. Đừng giờ trò, nếu không bọn ta sẽ đến đây thăm nom thường xuyên đó.
- Chắc chắn rồi, chúng ta đồng ý.

Vật liệu phẩm chất cam, bọn họ cũng chỉ dùng để bán, căn bản không đủ khả năng rèn thành trang bị, hay chế tạo thành dung dịch ma pháp. Mà ra khỏi Lòng Chảo Địa Ngục để tìm thợ rèn, bọn họ không dám. Nguyên một đám bị truy nã, ngoại trừ ở Lòng Chảo Địa Ngục, làm gì còn chỗ nào chứa được bọn hắn.

Bây giờ, coi như là đổi vật liệu phẩm chất cam lấy mạng thôi, giữ lại cũng chỉ bán được tiền Vàng, không có gì hơn. Mà một khi lật đổ được Dong Bình Công Hội Ostis, bọn họ chia nhau hấp thu tài sản, nhân lực, vật lực của Dong Bình Công Hội Ostis, thì còn có lợi hơn nhiều so với đám vật liệu cao cấp kia. Tất nhiên là bọn họ sẽ đồng ý.

- Điều kiện thứ ba, đó là bọn ta muốn Đá Mặt Trăng của các người. Đừng nói với ta các người không có, chẳng ai tin đâu.
- Cái này.....

Đá Mặt Trăng a, đặc sản của Lòng Chảo Địa Ngục, bọn họ thân là lãnh đạo của Chợ Đen, làm sao lại không có được, thậm chí là còn có khá nhiều. Nhưng đưa đi thì tiếc a.

- Thế nào, không nỡ bỏ ra sao? Hay nó quan trọng hơn tính mạng của các người?
- Được, chúng ta đồng ý.

Sáu vị Hội Trưởng mặt đau như vừa đi cắt trĩ về, chậm chậm móc từ túi trữ vật ra mấy viên đá lớn nhỏ khác nhau. Hình dạng, màu sắc cũng không giống nhau, nhưng có một điều, chúng đều là Đá Mặt Trăng, thứ mà Trần Văn Lâm bỏ rất nhiều thời gian, thậm chí phải rời khỏi khu Seval, đi tới tận Lòng Chảo Địa Ngục để tìm kiếm.

Để nâng cấp được Đài Tinh Văn lên cấp hai, cần một viên Đá Mặt Trăng to bằng quả trứng gà. Trần Văn Lâm liếc nhìn sơ qua chỗ Đá Mặt Trăng được đặt ngay ngắn trên mặt bàn trước mặt hắn, không khỏi muốn cười to. Chỗ này, ít nhất phải đủ cho ba mươi cái Đài Tinh Văn chứ chẳng ít.

Mà đám Thất Đại Công Hội này cũng thật giàu có, nếu như lột sạch bọn họ, chắc chắn còn nhiều thứ đặc biệt nữa. Nhưng thôi, không nên quá tham a.

Trần Văn Lâm chậm rãi bỏ Đá Mặt Trăng vào trong túi không gian của mình, quay qua nhìn Agatha Maskin.

Cả hai đều mỉm cười vui vẻ, mục đích đến Lòng Chảo Địa Ngục xem như hoàn thành, chỗ Đá Mặt Trăng này, đầy đủ sử dụng một thời gian dài a. Xong chuyện này, hai người bọn họ có thể trở về Thị Trấn Markham. Rồi đi lâu như vậy, cũng có chút không yên lòng.

Trần Văn Lâm nhìn mấy người Thất Đại Công Hội, rồi nói:

- Bây giờ, các người đi hoàn thành điều kiện thứ nhất đi. Không cần biết các người làm thế nào, sáng sớm ngày mai, ta muốn nhìn thấy Girart Ostis và Nazan Ostis trước cổng vào Chợ Đen.
- Vàng, hai vị đi thông thả.

...

Đưa Trần Văn Lâm và Agatha Maskin rời đi, sáu vị Hội Trưởng thở ra một hơi, vừa rồi đúng là sợ thật. Mất đồng Đá Mặt Trăng tích trữ bấy lâu, quả thật là lòng đau như cắt, nước mắt đầm đìa a.

Mất cả đồng nguyên vật liệu cao cấp, mặc dù chỉ là đồ để giao dịch lấy tiền, nhưng cũng có giá không ít đâu. Còn Đá Mặt Trăng, mặc dù hơi bị vô dụng, nhưng lại là món hàng đắt nhất, có thể dùng để trao đổi lấy những món đồ quý hiếm. Bây giờ chỉ vì tham chút Vàng, dẫn đến mất trắng cả hai.

Nhưng bọn họ cũng không tức giận, hay hận thù hai người Trần Văn Lâm và Agatha Maskin. Đối phương quá mạnh so với bọn họ, có mang thù thì cũng không làm được gì, còn rước bực vào thân. Đối tượng mà bọn họ tức giận, chính là Dong Binh Công Hội Ostis, là Hội Trưởng Girart Ostis, là Nazan Ostis. Không hành hung một trận, thì không rửa được tức giận trong lòng bọn họ.

- Dong Binh Công Hội Hell Fire đâu, tập trung thành viên, vũ khí chiến tranh, tiến về Dong Binh Công Hội Ostis, bao vây bọn chúng lại. Nhớ rõ, bắt sống Girart Ostis và Nazan Ostis.

Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Hell Fire - Henry Guzman tức giận gầm lên. Gã phải cúi đầu phục tùng trước Agatha Maskin, làm cho gã cảm thấy nhục nhã. Bây giờ, là thời điểm mà gã cần phát tiết.

Đồng thời, Blade Curtis, người chịu trận nặng nhất trước Agatha Maskin và Trần Văn Lâm, cũng lớn tiếng nói:

- Toàn bộ thành viên Dong Binh Công Hội Blade, tập hợp, tiến về Dong Binh Công Hội Ostis.

Chết mất hai vị Phó Hội Trưởng dưới tay Agatha Maskin, lại còn bị đánh bại hai lần, một lần suýt chết. Từ khi đến Lòng Chảo Địa Ngục, chưa bao giờ gã phải chịu nhục nhiều đến như vậy. Nhưng nói báo thù Agatha Maskin, thì gã không dám, thậm chí là không dám nghĩ đến. Nhưng đối với Dong Binh Công Hội Ostis, thì gã không sợ chút nào.

Girart Ostis sao? Đệ Nhất Cao Thủ Chợ Đen ư? Không bỏ ra một tiếng đồng hồ, cũng chẳng thể nào đánh bại được Blade Curtis gã, chẳng có gì phải do dự cả. Lần này, lại không chỉ có một mình gã, mà còn có cả năm Dong Binh Công Hội trong nhóm Thất Đại Công Hội. Nhiều người như vậy, không có lý do để do dự.

Hơn nữa, Blade Curtis bắt mối với Girart Ostis đã lâu. Trong nhóm Thất Đại Công Hội, thì Dong Binh Công Hội Blade của gã có lực lượng đông đảo, mạnh mẽ nhất. Nếu như những Dong Binh Công Hội khác chỉ có một vị Hội Trưởng, hai vị Phó Hội Trưởng cấp Crusader. Thì Dong Binh Công Hội Blade của gã có một Hội Trưởng là gã, còn thêm bốn vị Phó Hội Trưởng cấp Crusader nữa. Nhưng mà, danh tiếng lại luôn rơi vào tay Girart Ostis, điều này tất nhiên làm cho gã bất mãn.

Bây giờ, Dong Binh Công Hội Blade của gã bị Girart Ostis chơi trò mượn đao giết người, làm thiệt hại mất hai vị Phó Hội Trưởng. Thù này, chắc chắn phải trả.

Lần lượt, các vị Hội Trưởng dẫn người rời đi các hướng khác nhau, nhưng mục đích thì chỉ có một: Đối phó Dong Binh Công Hội Ostis.

Dong Binh Công Hội Hell Fire - Hội Trưởng Henry Guzman.

Dong Binh Công Hội Blade - Hội Trưởng Blade Curtis.

Dong Binh Công Hội Titan - Hội Trưởng Huge Logarithm.

Dong Binh Công Hội Destroyer - Hội Trưởng Mark Silver.

Dong Binh Công Hội Widow - Hội Trưởng Jane Sinny.

Dong Binh Công Hội Horse - Hội Trưởng Garke Norland.

Sáu Dong Binh Công Hội, sáu vị Hội Trưởng, cùng nhau hành động.

Lần này, mục tiêu Dong Binh Công Hội Ostis, vừa để hoàn thành điều kiện tha mạng mà Trần Văn Lâm đưa ra, vừa để phát tiết giận dữ, nhục nhã trong lòng.

Trong lúc nhất thời, hai phần ba lực lượng của Chợ Đen đồng loạt hoạt động, thanh thế vô cùng rầm rộ, đồng loạt chỉ hướng trụ sở Dong Binh Công Hội Ostis.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Girart Ostis: Trốn nhanh hơn chuột

- Cái gì, tên khốn Girart Ostis cùng em trai hắn đã rời khỏi Chợ Đen, khốn khiếp, tên chết tiệt này. Nhanh, nhanh tản ra tìm kiếm. Mẹ hắn, nhanh như chuột vậy.

Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Blade - Blade Curtis tức giận gầm thét. Vì báo thù, gã là người đầu tiên dẫn người bao vây Dong Binh Công Hội Ostis.

Thân là Dong Binh Công Hội lớn nhất trong nhóm Thất Đại Công Hội, Dong Binh Công Hội Blade có số lượng thành viên đông gấp đôi Dong Binh Công Hội Ostis của Girart Ostis, có thể nói là hoàn toàn áp đảo. Cộng thêm tâm tình giận dữ đến không kiểm soát được, gã ngay lập tức dẫn những thành viên theo gã đến Tòa Nhà Hội Đồng, mặc kệ số lượng không nhiều lắm, nhưng vẫn dẫn đầu tấn công trước.

Còn những thành viên còn lại, sẽ đến ngay khi được thông báo.

Có điều, Girart Ostis không chỉ có thực lực mạnh nhất bảy người, mà còn sở hữu tâm trí nhanh nhạy hơn. Khi gã rời khỏi Tòa Nhà Hội Đồng, thì cũng không quên phái người ở lại quan sát diễn biến bên trong.

Ngay khi biết được sáu trên bảy Dong Binh Công Hội trong nhóm Thất Đại Công Hội đầu hàng, chấp nhận điều kiện của Trần Văn Lâm cùng Agatha Maskin. Girart Ostis biết bản thân mình gặp nguy hiểm, không thể ở lại Chợ Đen.

Đối với một kẻ cáo già như Girart Ostis, gã sẽ không đặt bản thân lâm vào nguy hiểm, nhanh chóng vơ vét tài sản trong kho của Dong Binh Công Hội Ostis, rồi dẫn Nazan Ostis rời đi trong bí mật. Ở lại Chợ Đen, chắc chắn chỉ có chết.

Khác với những người sinh sống tại Chợ Đen, Girart Ostis căn bản không phải tội phạm. Nhưng cũng vì bị truy sát mà gã chạy trốn đến Lòng Chảo Địa Ngục, rồi lập ra Dong Binh Công Hội Ostis, lại liên hợp cùng đám người Blade Curtis để thành lập nên Chợ Đen, trở thành một kẻ có quyền lực không hề nhỏ.

Girart Ostis vì tranh chấp quyền lực trong gia tộc thất bại, mới dẫn đến bị đuổi giết. Mặc dù là kẻ thất bại, nhưng trí óc của gã không hề kém, ngược lại, là một kẻ quen chơi âm mưu quỷ quái, chuyên ném đá giấu tay, mượn đao giết người, hoặc đổ tội lung tung. Nhưng mà, chạy trốn chết mới là điểm mạnh của gã.

Trước khi Blade Curtis dẫn người tới, không, phải nói là ngay khi đám người Blade Curtis, Jane Sinny đưa tiễn hai người Trần Văn Lâm và Agatha Maskin rời khỏi Tòa Nhà Hội Đồng, thì Girart Ostis đã kịp bí mật mang theo một lượng lớn tài sản của Dong Binh Công Hội Ostis, cùng với em trai gã, Girart Ostis rời xa khỏi Chợ Đen. Nói tốc độ nhanh như chớp giật, là vẫn còn khá khiêm tốn.

Thậm chí, khi Girart Ostis cùng Nazan Ostis rời đi, chẳng có ai ngoài kẻ ẩn nấp tại bên ngoài Tòa Nhà Hội Đồng, rồi báo tin cho Girart Ostis biết cả. Nhưng mà, tên kia cũng đã chết, ngay khi báo cáo tin tức xong. Bất kể làm điều gì, Girart Ostis đều suy nghĩ thật kỹ, không ngại dùng những cách thức tàn độc nhất. Làm chuyện xấu, hay chạy trốn, tất nhiên không thể để lại dấu vết.

Người không vì mình, trời chu đất diệt a. Đây chính là châm ngôn, là phong cách sống của Girart Ostis.

Gã lập ra Dong Binh Công Hội Ostis, hay liên hợp với sáu Dong Binh Công Hội khác để thành lập Chợ Đen, chỉ vì cung cấp tài nguyên tu luyện cho bản thân và em trai gã, chứ không vì bất kỳ một mục đích nào khác. Nếu như gặp tình huống cần thiết, thì gã sẽ không chút do dự, bỏ lại Dong Binh Công Hội Ostis, mặc kệ đám người kia sống chết ra sao.

Công cụ, cuối cùng cũng chủ là công cụ, một khi cần thiết, thì vứt bỏ là chuyện hiển nhiên.

Không ở được tại Chợ Đen, thì Girart Ostis gã có thể đến những Thị Trấn xung quanh, làm lại từ đầu. Ban đầu, khi mới đến Lòng Chảo Địa Ngục, gã chỉ là một nhân vật nhỏ, cấp bậc Hero (cấp 70 đến 79), gần như không có chút tài sản quý giá nào. Nhưng chỉ mất vài năm, gã dựa vào năng lực của mình, lập được Dong Binh Công Hội Ostis, rồi từ đó thu thập tài nguyên, trở thành một cường giả cấp Crusader. Chục năm sau, gã đã là Đệ Nhất Cao Thủ của Chợ Đen, một thế lực lớn tại Lòng Chảo Địa Ngục, có tiếng nói không hề nhỏ.

Bây giờ, gã sắp lên được cấp bậc Galion (cấp 150 đến 199), lại sở hữu rất nhiều tài sản quý giá. Có sẵn cơ sở tốt như vậy, Girart Ostis tin tưởng, gã có thể nhanh chóng thành lập lại một Dong Binh Công Hội Ostis thứ hai, thậm chí là còn mạnh mẽ hơn lúc trước.

.....

Không lâu sau, trong sự tức giận của Hội Trưởng Blade Curtis, mấy vị Hội Trưởng khác trong nhóm Thất Đại Công Hội cũng lục tục dẫn người tiến đến Dong Binh Công Hội Ostis.

- Hội Trưởng Blade Curtis, có chuyện gì làm ngài tức giận thế?

Hội Trưởng Jane Sinny có chút nghi hoặc, nhìn hình huống, thấy có chút không ổn, vội vàng tiến lên hỏi.

Hội Trưởng Blade Curtis tức giận nói:

- Con chuột chết tiệt kia mũi thật thính, ta vừa tới đây, gã đã chạy mất rồi.

Hội Trưởng Jane Sinny hơi chút ngờ ngác, nghi hoặc hỏi:

- Con chuột nào?

Blade Curtis liếc mắt, trầm giọng nói:

- Là tên khốn Girart Ostis chứ ai nữa, chạy nhanh như chuột nhất vậy.
- Hò, tên khốn Girart Ostis này nhanh thật, ngài đã kiểm tra kỹ càng bên trong trụ sở của Dong Binh Công Hội Ostis chưa?

Một vị Hội Trưởng khác tiến lên, có chút bất an hỏi. Hai vị cường giả kia muốn bọn hắn bắt sống Girart Ostis và Nazan Ostis, để giao cho họ xử lý. Nhưng bây giờ để Girart Ostis chạy trốn, không phải là làm phật ý hai vị cường giả kia sao?

Cũng phải nói, uy thế mà Agatha Maskin tạo ra khiến cho đám người Thất Đại Công Hội chết khiếp, chỉ có sợ hãi, không dám thù hận. Thậm chí, ngay cả Trần Văn Lâm cũng được tăng lên thành cường giả. Đúng là tác dụng của tâm lý, có thể làm thay đổi cả nhận thức của một người.

Hội Trưởng Blade Curtis lạnh lùng nói:

- Đã kiểm tra kỹ, Girart Ostis và em trai hắn đã hoàn toàn biến mất khỏi trụ sở Dong Binh Công Hội Ostis, bây giờ chỉ còn một gã Phó Hội Trưởng bên trong, mà tên đó cũng đầu hàng rồi.
- Ài, hi vọng hai vị cường giả kia không chấp chúng ta, bỏ qua sơ sót lần này. Hai tên khốn kia cũng quá nhanh nhẹn, đến cả người của Dong Binh Công Hội Ostis cũng không biết. Đúng rồi, tài sản của Dong Binh Công Hội Ostis, chúng ta chia đều chứ?

Hội Trưởng Blade Curtis khinh thường nói:

- Mấy vị nghĩ gã chết tiết Girart Ostis kia sẽ chữa lợi ích lại cho chúng ta sao? Ta đã hỏi kỹ rồi, kho chứa đồ chung của Dong Binh Công Hội Ostis đã bị vét hết chín mươi phần trăm đồ đạc, không còn nhiều cho chúng ta đâu. Có còn, cũng toàn là mặt hàng rác rưởi, không đáng tiền chút nào.

Hội Trưởng Jane Sinny nghi ngờ nói:

- Thật chứ? Hay là ngài đến trước, rồi tự mình chiếm hết rồi, Hội Trưởng Blade Curtis.
- Đúng vậy, ngài đến sớm như vậy, có phải là đoán được rằng, Girart Ostis sẽ chạy trốn, nên vội dẫn người tới trước, độc chiếm đồ vật.

Những Hội Trưởng còn lại cũng nhao nhao chất vấn, bọn họ không tin, thời gian ngắn như vậy, mà Girart Ostis có thể vừa bí mật biến thủ tài sản, vừa chạy trốn khỏi đây.

Hội Trưởng Blade Curtis gầm lên:

- Chó chết, ta vì trả thù cho hai vị Phó Hội Trưởng, mới chạy đến đây trước, vừa đến, gã chuột nhắt kia đã ôm đồng tài sản trốn mất rồi. Nếu như ta chiếm được, thì đã dẫn người chạy về Dong Binh Công Hội Blade của ta, việc gì phải chịu nắng, chịu nóng ngồi ba láp ba xàm với các ngươi.
- Hừ, mọi người cũng đừng nói đến chuyện này, trước tiên, để thành viên của Thất Đại Công Hội tản ra xung quanh Chợ Đen, tìm kiếm tung tích của Girart Ostis, biết đâu gã đang trốn gần đây.

Hội Trưởng Jane Sinny vội vàng nói, bây giờ, việc bắt giữ Girart Ostis quan trọng hơn là ngồi tranh chấp xem có phải Hội Trưởng Blade Curtis có độc chiếm đồ vật của Dong Binh Công Hội Ostis hay không. Một khi làm hai người kia tức giận, thì mạng sống của bọn họ sẽ bị đe dọa. So với tiền tài, vật phẩm, thì mạng sống vẫn là quan trọng nhất.

Những vị Hội Trưởng còn lại cũng là người có đầu óc, nếu không thì cũng không thể nào lập được một Dong Binh Công Hội tại vùng đất loạn lạc này. Bọn họ biết rõ, tìm kiếm ra Girart Ostis vẫn là chuyện cần ưu tiên hàng đầu. Đến khi bắt được rồi, thì sẽ rõ, ai là người lấy mất tài sản của Dong Binh Công Hội Ostis.

Hội Trưởng Blade Curtis cười khinh miệt nói:

- Đợi các ngươi làm, thì gã Girart Ostis đã chạy đến tận Thánh Địa Agilarent, ta đã phái lực lượng tinh anh, cùng hai vị Phó Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Blade tản ra tìm kiếm rồi.

Hội Trưởng Jane Sinny nhắc nhở:

- Các vị cũng biết, thực lực của Girart Ostis rất mạnh, chúng ta cũng cần tự mình hành động.
- Được, mọi người tản ra tìm gã đi. Về phần Dong Binh Công Hội Ostis, chúng ta sẽ bàn bạc sau.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 164: Mất dấu. Trở về Thị Trấn Markham

Người của sáu trong bảy Dong Binh Công Hội trong nhóm Thất Đại Công Hội đồng loạt tản ra khắp mọi góc ngách tại Chợ Đen tìm kiếm tung tích của Girart Ostis và Nazan Ostis.

Bất kể là Hội Trưởng, Phó Hội Trưởng, Đội Trưởng hay các thành viên tinh anh, đều gấp gấp dò xét, thanh thế vô cùng hoành tráng.

Thoáng chốc, cả Chợ Đen trở nên trầm trọng, bầu không khí làm người hít thở không thông, như bị cục chì đè lên ngực.

Những thương nhân, hoặc những thành viên thuộc các Dong Binh Công Hội nhỏ hơn trở nên vô cùng cẩn thận, bọn họ cũng không muốn liên lụy vào chuyện này.

Sáu Dong Binh Công Hội trong nhóm Thất Đại Công Hội, gần như chiếm hết hai phần ba lực lượng, sức mạnh của cả Chợ Đen. Đây là một lực lượng có thể đè bẹp bất kỳ Thị Trấn nào xung quanh Lòng Chảo Địa Ngục.

Nếu như không phải đám người Thất Đại Công Hội nội chiến lẫn nhau, luôn luôn không tin tưởng ai, thậm chí là người cùng Dong Binh Công Hội cũng đề phòng như cướp, thì lực lượng của Chợ Đen hoàn toàn xứng đáng xếp hạng thứ nhất tại Lòng Chảo Địa Ngục.

Nếu như bọn họ đoàn kết cùng nhau, thì sẽ trở thành thế lực lớn nhất Lòng Chảo Địa Ngục, không đến mức bị gọi là đám ô hợp, suốt ngày trốn ru rú bên trong Chợ Đen, không dám ra ngoài hoạt động.

Thanh thế lớn như vậy, cuối cùng cũng chỉ vì tìm kiếm hai người: Girart Ostis và Nazan Ostis.

Chuyện này làm cho người của Chợ Đen than thở, bàn tán một thời gian dài. Gì mà Đệ Nhất Cao Thủ của Chợ Đen a, cuối cùng chỉ vì một mệnh lệnh của người ngoài, một "mãnh long quá giang", khiến cho vị cao thủ nổi danh Chợ Đen kia phải chạy trốn, căn bản không dám trở về Chợ Đen một bước.

.....

Agatha Maskin nhíu mày nhìn vùng đất khô cằn trước mặt, tới đây, đã không còn một chút dấu vết nào, nàng tiếc nuối nói:

- Jake, chúng ta mất dấu gã rồi. Tên này chạy trốn cũng nhanh thật. Hơn nữa còn là chuyên gia chạy trốn, xóa bỏ dấu vết rất nhanh.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin cũng lưỡng lự trước việc Girart Ostis sẽ chạy trốn trước khi đám người Thất Đại Công Hội hành động, thì gã cáo già kia sẽ chạy trốn trước. Vừa mới gặp mặt, cả hai đều có thể cảm nhận được, gã Girart Ostis là một người không bình thường.

Làm sao có thể bình thường được chứ, một kẻ chưa đến bốn mươi tuổi, sinh sống tại khu vực Lòng Chảo Địa Ngục khắc nghiệt này, lại có thể thành lập nên Dong Binh Công Hội khá lớn mạnh, nằm trong nhóm Thất Đại Công Hội của Chợ Đen. Chưa đến bốn mươi tuổi, trong điều kiện thiếu thốn tài nguyên, hoàn cảnh, hơn nữa còn thường xuyên phải chú ý xung quanh, mà vẫn có thể đạt đến cấp bậc Crusader tột cùng (cấp 149). Người này, nếu như được bồi dưỡng đầy đủ, có hoàn cảnh tốt, thì chưa chắc đã thua kém đám Hồng Y Đại Giáo Chủ của Quang Minh Giáo Hội.

Đối với một nhân vật như vậy, hơn nữa còn bị gã dùng mưu kế tính toán bản thân một lần, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin căn bản không thể nào bỏ qua cho gã được.

Vừa rời khỏi Tòa Nhà Hội Đồng, hai người bọn họ đã bắt đầu tiến hành truy tung Girart Ostis.

Agatha Maskin thân là Dragon Slayer cấp Divine tột cùng (cấp 299), nàng có cách truy tìm dấu vết của riêng mình. Loài Rồng, có khả năng bay lượn hàng tháng trời không cần nghỉ ngơi. Mà bay trên trời, thì gần như không để lại chút dấu vết nào. Nhưng bằng cách nào đó, các Dragon Slayer vẫn có năng lực truy đuổi đến chỗ con Rồng chạy trốn.

Theo hai người, với khả năng truy tung của Agatha Maskin, thì chắc hẳn có thể tìm ra được dấu vết của Girart Ostis và Nazan Ostis một cách nhanh chóng.

Nhưng tương lai là điều mà không ai có thể đoán trước. Trần Văn Lâm và Agatha Maskin đã hoàn toàn mất dấu hai người kia, ở giữa một vùng đất đai cằn cỗi, chả khác gì một sa mạc chết.

Vùng đất này giống như bị một cơn bão lửa, hoặc bão khí nóng gì đó thổi qua. Không còn một cọng cây, ngọn cỏ. Trên mặt đất, đá bụi phủ khắp nơi, chỉ cần nhẹ nhàng di chuyển một bước, cũng sẽ tạo ra một cơn bụi mù mịt, để lại một dấu chân rõ ràng.

Nhưng chỗ này cũng có phần đặc biệt, một khi đám bụi qua đi, thì dấu chân cũng hoàn toàn tự động biến mất, dấu vết hương đi cũng từ đó mà tiêu tan. Có vẻ như Girart Ostis biết rõ đặc điểm của nơi này, nên lợi dụng để chạy trốn.

Trần Văn Lâm và Agatha Maskin truy tìm đến đây, thì hoàn toàn mất dấu.

Trần Văn Lâm thở ra một hơi nói:

- Thôi bỏ đi, chúng ta cũng không cần tìm gã, trở về Thị Trấn Markham thôi, rồi đi cũng đã lâu lắm rồi.

Agatha Maskin gật đầu đồng ý:

- Ừm, có Đá Mặt Trăng rồi, chúng ta cũng nên rời khỏi nơi này.

Nếu là người khác, có lẽ sẽ ở lại Lòng Chảo Địa Ngục thêm chút nữa, dựa vào chuyện đám người Thất Đại Công Hội không bắt được hai anh em Girart Ostis để kiếm thêm chút lợi lộc. Nhưng Trần Văn Lâm thì không cần, những thứ quan trọng nhất như nguyên vật liệu phẩm chất cam, Đá Mặt Trăng của Thất Đại Công Hội đã rơi hết vào tay hắn, không cần thiết phải chiếm đoạt thêm.

Bây giờ Trần Văn Lâm cảm thấy điều cần thiết nhất, đó chính là trở về Thị Trấn Markham, ở đó còn nhiều chuyện hần cần phải làm, có nhiều chuyện quan trọng cần đích thân hần quyết định.

Còn về gã Girart Ostis kia, một người ở đông bắc khu Civic, một người ở tây nam khu Seval, cách xa nhau vô cùng, gần như không có cơ hội chạm mặt lần thứ hai. Cũng không cần để tâm.

.....

Theo hướng tây bắc, Trần Văn Lâm và Agatha Maskin tiến về khu Seval, trở về Thị Trấn Markham.

Nhưng hai người không biết rằng, khi cả hai rời đi được khoảng nửa tiếng, chỗ cả hai mất dấu Girart Ostis, có hai thân ảnh từ dưới mặt đất chui lên. Chính là Girart Ostis và Nazan Ostis. Vừa rồi, hai người bọn họ ẩn nấp cách Trần Văn Lâm và Agatha Maskin không xa lắm, thậm chí khoảng cách chưa đến ba mươi mét nữa.

Nazan Ostis điên cuồng phun đất trong miệng, mũi ra ngoài, gã lắc lắc đầu, làm cho bụi đất lấp đầy trong tai chảy ra ngoài. Sau đó, gã lấy ra một bình nước, một hơi uống sạch.

Vừa rồi, gã và anh trai gã ẩn nấp dưới đất ít nhất nửa tiếng. Lúc Agatha Maskin và Trần Văn Lâm tìm tới, tìm của Nazan Ostis quả thật muốn nhảy lên tới cổ họng, gã cực kỳ sợ hãi sẽ bị hai người kia phát hiện. Nữ thần Light Elve trong lòng gã, giờ chả khác gì từ thần đòi mạng.

Cũng may, hai người không bị phát hiện.

Nhưng dưới chôn người mặt đất để ẩn nấp, cũng chả khác gì tra tấn. Lớp đất này phải nóng đến sáu mươi độ C, phủ lên người, chả khác gì nằm trong đồng lửa cả. Chỉ trong vòng nửa tiếng, làn da của Nazan Ostis khô quắt vì mất nước, nếu để gã nằm thêm nửa tiếng nữa, chắc không cần Agatha Maskin tìm ra, gã cũng bị ngất xỉu vì mất nước, rồi tự chôn sống mình dưới đất, tự chết luôn.

- Hai tên chết tiệt, nếu gặp lại, ta sẽ không bỏ qua cho các người.

Nazan Ostis tức giận chửi rủa. Khác với Girart Ostis, thì Nazan Ostis có thể xem như một người có đầu óc kém cỏi, tính cách dễ nổi khùng, hay mất khống chế. Nếu không phải có một người anh trai như Girart Ostis che chở, thì Nazan Ostis đã chết lâu rồi.

Vừa xấu, vừa ngu. Chính là những gì chuẩn xác nhất để hình dung Nazan Ostis. Nhưng được cái, gã rất nghe lời Girart Ostis.

Girart Ostis thì bình tĩnh phải đi lớp bụi đất bám trên người, uống một túi nước, rồi dùng nước rưới lên đầu Nazan Ostis cho đỡ nóng, sau đó nói:

- Yên tâm đi Nazan, chúng ta sẽ có cơ hội báo thù.

Nếu như đối với người ngoài, Girart Ostis mà một kẻ vô tình, chỉ biết lợi dụng, một khi mất đi lợi ích, thì sẽ vứt bỏ không một chút do dự. Nhưng đối với Nazan Ostis, em trai gã thì khác hẳn.

Nazan Ostis là người thân duy nhất của gã, hai người cùng nhau chạy trốn từ Đế Đô Sollie của Đế Quốc Sollie, một đường chạy trốn, gã phải suy nghĩ rất nhiều để cả hai có thể né tránh sự truy sát của người cùng gia tộc.

Nếu như Dong Binh Công Hội Ostis bị gã vứt bỏ không chút do dự, thì Nazan Ostis gã sẽ không bao giờ vứt bỏ.

- Anh, bây giờ chúng ta đi đâu?

Nazan Ostis nhìn anh trai mình, tò mò hỏi. Từ nhỏ đến lớn, bất kỳ việc gì, gã đều được Girart Ostis chăm lo, tính toán cho cả, gã không cần phải sử dụng đầu óc, khi có một người anh như Girart Ostis.

Girart Ostis suy nghĩ một chút, vỗ vai Nazan Ostis rồi nói:

- Chúng ta đi chậm thôi, tiến về Thánh Địa Agilarent, sau đó đến khu Seval.
- Khu Seval, thật xa đó.
- Ừm, em muốn báo thù đúng không? Hai người kia, một người tộc Nerz, một người tộc Light Elve, chắc chắn là người thuộc khu Seval. Hơn nữa, vừa rồi anh có nghe được, bọn họ ở Thị Trấn Markham. Anh không biết Thị Trấn Markham là ở đâu, nhưng chắc là sẽ tìm được thôi. Bây giờ chúng ta đến Thánh Địa Agilarent nghỉ ngơi, thu mua ít đồ đạc, rồi tính toán đến chuyện báo thù sau.

Nazan Ostis hưng phấn nói:

- Anh, em muốn ả nữ nhân Light Elve kia.

Girart Ostis mỉm cười nói:

- Tất nhiên.

Girart Ostis nhìn về phía tây bắc, nở một nụ cười khiến người khác rợn tóc gáy. Gã ở trong tối, nên không cần phải sợ hãi Trần Văn Lâm và Agatha Maskin.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 165: Người con gái trong Bát Nhã Đình

Tình hình của Yriel thế giới có chuyển biến cực lớn.

Khoảng thời gian một tuần trước, bốn vị Kỵ Sĩ Khải Huyền cùng bảy tên Ác Quỷ Địa Ngục đồng loạt xuất hiện, tấn công vào những thế lực lớn trên Yriel thế giới.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, Yêu Nữ Thống Khổ Andariel và Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo tấn công vào Thánh Địa Agilarent của Quang Minh Giáo Hội. Gần như chỉ thiếu một chút, là có thể đánh bại được Quang Minh Giáo Hội. Nhưng may mắn rằng, Hắc Long Nagura xuất hiện, lại đứng về phe Quang Minh Giáo Hội, mới bảo vệ được Thánh Địa Agilarent.

Kỵ Sĩ Khải Huyền War, Chúa Tể Tội Lỗi Azmodan và Chúa Tể Hận Thù Mephisto tấn công vào Vương Đô Clement của Vương Quốc Clement (Chính là Đế Đô của Đế Quốc Sollie đã sụp đổ). Nhưng mà lại gặp phải sự cản trở của rất nhiều cường giả cấp Half God người Mel, dẫn đến ba tên boss lớn này thất bại rồi đi.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Fury thì tấn công vào đảo Yshin của người Light Elve, nhưng cũng tương tự như hai vị Kỵ Sĩ Khải Huyền trên, không thể đánh bại được số lượng quá lớn Half God người Light Elve vậy công, bắt buộc phải rút lui.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Strife thì đánh vào Vương Đô của Vương Quốc Thrink. Nhưng thân là hậu duệ của Đế Quốc Storm Land cổ xưa, bọn họ không dễ gì bị đánh bại.

Còn Chúa Tể Hủy Diệt Baal, Chúa Tể Dối Trá Beliah và Chúa Tể Đau Đớn Duriel thì phải chạy trốn, lẩn khuất khỏi sự truy sát đến từ Hỏa Long Desmond.

Chỉ trong một thời gian ngắn, toàn bộ kế hoạch tấn công của Kỵ Sĩ Khải Huyền cùng Ác Quỷ Địa Ngục đều thất bại, chịu tổn thất vô cùng nặng nề. Mười một nhân vật chủ chốt của sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight cũng biến mất hoàn toàn. Không phải bị giết, mà là lẩn trốn tại đâu đó, tại một nơi không ai biết.

Khi loài Dread, cùng các Dead Knight mất đi sự lãnh đạo của các Half God, thì cán cân sức mạnh ngay lập tức nghiêng về phía Nhân Loại, Light Elve, Night Elve, Orc.

Những nhân vật mạnh mẽ của Hội Guardian, Quang Minh Giáo Hội, Hội Săn Vampires, Hội Săn Ma Sói, Hội Sát Thủ Vùng Mountwind, Hội Kiếm Khách Blade, Hắc Ám Giáo Hội, Đền Thờ Mặt Trăng, Hội The Horde,..... đều đồng loạt xuất hiện, tự mình ra tay đàn áp Dread.

Lúc trước, vì sức mạnh vượt trội của Kỵ Sĩ Khải Huyền, mà họ không dám "đi lẻ" tiêu diệt Dread. Nhưng bây giờ, đám Rồng luôn nhìn chăm chăm vào, mấy Kỵ Sĩ Khải Huyền cùng Ác Quỷ Địa Ngục cũng không dám xuất hiện.

Cùng lúc đó, quân đội của các Vương Quốc thuộc tám khu Civic, Seval, Mountwind, Hoorfell, High Grand, Akeza, Vizcer, Ezcer cùng với đảo Panmera, đảo Yshin cũng đồng loạt xuất chiến, tiến hành thanh lý Dread trên diện rộng.

Những Lãnh Chúa cũng không cam lòng yếu thế, phái quân đội ra chiếm đoạt lại những vùng đất đã mất vào tay Dread. Thời gian qua, bị giam cầm bên trong thành trì, làm cho bọn họ rất bức bối. Bây giờ là lúc phát tiết ra.

Kể cả những thế lực Người Chơi, cũng trở nên điên cuồng hơn, họ biết thời thế đã đổi. Hiện tại, là lúc săn Dread để cày cáp, chứ không còn chuyện phải gồng mình gắng sức chống chọi Dread nữa.

Khu Hoa Bắc của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc cũng vậy, bọn họ thành công đánh lui đại quân Dread ra khỏi lãnh thổ của mình. Không bỏ qua cơ hội, nhân lúc khí thế đang còn, Hoàng Đế Lưu Thiệu ra lệnh tất cả Người Chơi có năng lực chiến đấu cầm vũ khí lên, tiến hành thanh lý tất cả Dread lại vắng xung quanh.

Nhưng mà, nói gì thì nói, số lượng Dread vẫn đông gấp mười lần số lượng Nhân Loại, Light Elve, Night Elve và Orc cộng lại. Cho dù ra sức thanh lý, thì cũng phải mất cả năm trời, mới có thể thành công.

Sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight mặc dù xem như đi đến hồi kết, nhưng những sinh vật có trí tuệ cao trên Yriel thế giới vẫn còn nhiều việc phải làm, để có thể hoàn toàn làm cho loài Dread biến mất.

.....

Khu Hoa Bắc - Phủ đệ Gia Cát thế gia.

Gia Cát Thanh Vân cả người say mềm, bước chân liêu xiêu trở về tiểu viện của mình.

Vì ăn mừng chuyện đánh bại được Dread, đuổi chúng ra khỏi khu Hoa Bắc, mang lại bình yên, Hoàng Đế Lưu Thiếu đã thiết đãi yến tiệc ngay trong Yriel thế giới, tiến hành chiêu đãi những vị tướng lĩnh có công, trong đó tất nhiên không thể thiếu được Gia Cát Thanh Vân.

Mặc dù trong cuộc chiến lần này, Gia Cát Thanh Vân không phải là người có công lớn nhất, nhưng lại có công ngăn chặn Dread tiếp tục tràn vào phía bắc U Châu, xem như là một công lao không hề nhỏ.

Gia Cát Thanh Vân bị chuốc rất nhiều rượu, đến mức đi không vững. Bình thường, hắn không hề động đến một giọt rượu, nhưng lần này, vì niềm vui chung của cả quốc gia, cả Hoa Bắc Đế Quốc, không thể từ chối thịnh tình của những văn võ bá quan khác.

Uống rượu sao? Gia Cát Thanh Vân chỉ có một kết luận, vừa cay, vừa đắng, vừa nóng.

Hiện tại, Gia Cát Thanh Vân cảm thấy đầu đau vô cùng, cả người nóng như lửa đốt, nhất là phần mặt. Về phần nhận thức, hắn chỉ dựa vào trí nhớ quen thuộc, mới trở về được tiểu viện của mình, còn tốn rất nhiều thời gian nữa.

Nhìn khung cảnh xung quanh, một thành bốn. Hắn có thể thấy rõ ràng, mình đang có tám cái tay. Trước mặt hắn, cánh cửa cũng phân thân ra làm bốn, không biết nên đi vào cánh cửa nào, mới là chính xác.

Sau một hồi sử dụng IQ vô cực để tính toán, Gia Cát Thanh Vân cũng vào được trong phòng, sau khi lần lượt sờ soạng cả bốn cánh cửa, mới vào được trong phòng.

Nhưng khi vào trong phòng, Gia Cát Thanh Vân lại gặp một vấn đề, cái bàn tiếp khách trong phòng hắn, cũng phân thân ra làm bốn, chắn hết cả đường đi. Đi đường nào đây? Đi đường nào mới có thể đến giường được a, khốn nạn, ta đau đầu quá, nghĩ cũng không nghĩ được rồi.

Bỗng nhiên, Gia Cát Thanh Vân thấy có một lối đi chưa bị bàn chắn, dẫn ra cửa sổ cách đó không xa lắm, đi qua bên đó, rồi quẹo phải, hắn là có thể đến được cái giường thân yêu.

Gió lạnh khẽ thổi, làm cho Gia Cát Thanh Vân cảm giác mát hơn một chút, hắn chậm rãi tiến đến cửa sổ, hắn rất muốn mở cửa sổ cho mát. Rượu a, đúng là hại người. Nhưng nghe đầu đó, say rượu không nên ngồi hóng gió, muốn đột quỵ hay trúng gió, thì cứ đi tắm với hóng gió lúc say rượu đi.

Lúc này, Gia Cát Thanh Vân cũng đã quên mất, bản thân hắn đang ở trong Yriel thế giới, có trúng gió thì cũng chỉ offline một tháng mà thôi, không có gì căng.

Gia Cát Thanh Vân lắc lắc cái đầu một chút, cố làm cho bản thân thanh tỉnh, nhưng càng làm vậy, hắn càng cảm thấy chóng mặt, càng cảm thấy đau đầu.

- Ôi, đúng là rượu nhiều hại thân a. Hình như cơ thể này bị bệnh huyết áp, uống chút rượu vào, tim đập thật là nhanh.

Mặc dù say, nhưng Gia Cát Thanh Vân vẫn cảm nhận được tim mình đập thình thịch rất nhanh, còn nhanh hơn chạy việt dã, đúng là đáng sợ. Lần này chưa, sau này có ai dụ thể nào, hắn cũng sẽ từ chối uống rượu.

Vì tránh sức cảm dỗ mở cửa sổ ra cho có gió mát, Gia Cát Thanh Vân đang định dời đầu đi, tính toán phương hướng chính xác để trở về cái giường thân yêu, thì hắn bỗng thấy một bóng trắng hình người lóe lên bên ngoài cửa sổ, ánh trăng chiếu lên cái bóng đó, tạo thành hình rất rõ.

- Ủa, là thứ gì?

Say, nhưng Gia Cát Thanh Vân vẫn nhớ rõ, ngay sau cửa sổ này là một cái hồ nhân tạo nhỏ, căn bản không có chỗ cho người đứng, ai có thể đứng trên mặt nước nhỉ?

Mang theo một chút tò mò, cộng thêm sức cảm dỗ của "trăng thanh gió mát", tất nhiên là lúc này Gia Cát Thanh Vân đang say rượu, nên tính cách cũng có chút khác thường, hắn đưa tay lên, mở cửa sổ, thò đầu nhìn ra bên ngoài.

Bên ngoài cửa sổ, một cái hồ nhỏ, mặt nước rộng tầm bốn năm trăm mét vuông, quanh bờ hồ được ghè đá, cùng với một con đường lát đá xanh. Vài cây liễu rủ tán lá xuống mặt nước.

Nơi này do Gia Cát Thanh Vân tự mình thiết kế, tự mình dùng sức đào từng xeng đất, trồng từng cái cây, lát từng viên đá, nên hắn rất quen thuộc.

Ở giữa hồ, là một cái Bát Nhã Đình nhỏ được xây trên mặt nước, có cầu gỗ bắc từ bờ đến cái đình đó. Chỗ này, là nơi Gia Cát Thanh Vân thường mời bạn bè, thi sĩ đến ngâm thơ, vẽ tranh, bàn luận chính trị, quân sự.

Vừa ngắm mặt hồ, vừa có những hàng cây, mát rượi xung quanh, cực kỳ thích hợp cho những người yêu thích sự nho nhã như Gia Cát Thanh Vân.

Ở bên trong đình, Gia Cát Thanh Vân nhìn thấy một người con gái mặc váy trắng chấm đất, mái tóc dài đến thắt lưng, chân mang giày vải đỏ, đứng giữa Bát Nhã Đình, quay lưng về phía hắn. Không hiểu sao, Gia Cát Thanh Vân cảm thấy bóng lưng này rất quen thuộc.

Trời đã khuya, gió mát thổi xào xạc, những hàng cây đung đưa, cảnh liễu phất phơ trong gió, thêm vào một bóng hình làm Gia Cát Thanh Vân xao xuyến. Lúc này, Gia Cát Thanh Vân cảm thấy mình tỉnh rượu nhiều lắm, cảnh vật xung quanh không còn bị phân thân nữa, mặc đầu vẫn còn hơi đau, vẫn có chút chóng mặt, nhưng hắn khẳng định, mình sắp tỉnh rượu rồi.

Chương 166: Chuyện kỳ quái

(Truyện kinh dị đề.v)

Lúc này, Gia Cát Thanh Vân đã tỉnh táo không ít, bỗng nhiên, một cảnh liễu bị gãy.

Rắc.

Tòm.

Cảnh liễu rơi xuống mặt hồ, tạo ra tiếng động không lớn, nhưng lại vô cùng rõ ràng, và tiếng động này lại càng được chú ý, trong màn đêm tĩnh lặng, nơi tiểu viện của Gia Cát Thanh Vân.

Tiếng động đó cũng thu hút sự chú ý của Gia Cát Thanh Vân, hần đưa mắt theo tiếng động vang, thì thấy một nửa cây liễu đã bị gió thổi gãy, không hiểu sao gió lại thổi gãy được một loại cây có tính mềm dẻo như cây liễu, Gia Cát Thanh Vân cũng nghĩ không ra.

Nghĩ không ra, không thêm nghĩ nữa, Gia Cát Thanh Vân đưa mắt nhìn về phía Bát Nhã Đình, cất giọng gọi:

- Vị tiểu thư...

Tiếng nói của Gia Cát Thanh Vân bỗng nhiên im bất đi, lúc này, trong Bát Nhã Đình Đình đầu còn một ai. Cô gái áo trắng, tóc dài ngang lưng, dáng vẻ như tiên nữ giáng trần đã hoàn toàn biến mất. Giống như một giấc mộng ảo, một ảo ảnh được tạo ra khi hần say rượu.

- Kỳ quái, nếu là ảo giác, sao lại có bóng nh?

Gia Cát Thanh Vân lúc này đã tỉnh táo hoàn toàn, vừa lúc này thôi, hần còn thấy tà váy của cô gái kia bị gió thổi khẽ tung bay, có bóng in xuống mặt hồ rõ ràng. Nếu là ảo giác, làm sao chân thực đến như vậy được?

Gia Cát Thanh Vân quyết định đi đến Bát Nhã Đình xem sao. Tất nhiên, hần không dại gì trèo qua cửa sổ, rồi bơi sang Bát Nhã Đình. Có đường chính để đi, việc gì phải bơi.

Đi qua cửa chính, rồi vòng qua bên hông căn nhà, có một con đường lát đá xanh, hai bên trồng các loại cây cảnh nhỏ như hoa lan, hoa cỏ,... ngoài ra, còn có ba cây đào lớn, xõa bóng che mát cho đường đi mỗi khi mặt trời lên.

Tiếng gió thổi qua các tán cây tạo nên tiếng xào xạc, theo ánh sáng của mặt trăng chiếu xuống, những ngọn cây in hình trên mặt đất, tạo thành những hình thù kỳ dị. Ngay lúc này, chúng tạo cho Gia Cát Thanh Vân một loại tâm lý rất kỳ quái, một tâm lý khó mà diễn tả thành lời.

- Ủa?

Ngôi nhà của Gia Cát Thanh Vân trong tiểu viện này có ba cửa sổ, một cửa chính.

Một cửa sổ hướng về phía cổng vào.

Một cửa sổ ở bên hông căn nhà, hướng ra con đường mà Gia Cát Thanh Vân đang đi.

Còn cửa sổ còn lại, hướng ra chiếc hồ nhỏ, nơi thanh tĩnh của Gia Cát Thanh Vân.

Thông qua khe cửa sổ bên hông nhà, Gia Cát Thanh Vân có thể nhìn xuyên qua cái cửa sổ phía sau, hướng thẳng đến Bát Nhã Đình.

Lần này, Gia Cát Thanh Vân chắc chắn không lầm, mặc dù khe cửa rất nhỏ, tầm nhìn rất hẹp, nhưng hần vẫn có thể nhìn thấy được, cô gái mặc váy trắng lúc nãy, đang đứng trên Bát Nhã Đình. Vẫn là quay lưng về phía hần.

- Là ai? Sao lại hiện diện tại tiểu viện của hần vào giờ này.

Gia Cát Thanh Vân tăng nhanh tốc độ, tiến về phía hồ nước.

Khi đến hồ nước sau nhà, lần này có thể dễ dàng nhìn toàn cảnh của nó, Bát Nhã Đình nằm giữa hồ, cây cầu gỗ sơn màu đỏ nằm ngay trước mặt Gia Cát Thanh Vân, cách hần chưa tới hai mươi mét.

Lúc này, cô gái kia lại biến mất.

Không tin tã, Gia Cát Thanh Vân chạy nhanh lên chân cầu gỗ, rồi tiến bước vào Bát Nhã Đình.

Tiếng bước chân mạnh mẽ đập vào sàn gỗ phía dưới, vô cùng vang dội trong khung cảnh tĩnh mịch này.

Khi đến đặt chân lên cầu, Gia Cát Thanh Vân cảm thấy mấy cành liễu phát phơ trong gió, khẽ chạm vào gáy hần, cảm giác như tóc của một cô gái lướt qua vậy. Cảm giác này, làm cho hần hơi nổi da gà.

Hít một hơi sâu, Gia Cát Thanh Vân bước về Bát Nhã Đình, hần muốn xem xem, cô gái kia đang chơi trò gì, và trốn ở đâu.

Giữa Bát Nhã Đình, là một cái bàn gỗ nhỏ, có bốn chiếc ghế đặt xung quanh, đối diện lối vào, là một giá đỡ giấy, cùng một cái bàn nhỏ.

Giá đỡ giấy là để đặt giấy lên, vẽ tranh viết thơ. Còn bàn nhỏ, có phần chân hơi cao, là nơi đặt bút, nghiên mực, màu vẽ.

Đây là nơi Gia Cát Thanh Vân thường xuyên vẽ tranh, không thể nào quen thuộc hơn được. Tại Thiên Tinh, hần cũng có một tiểu viện gần giống thế này.

Còn cái bàn gỗ tròn nằm ở giữa, là nơi uống trà, đánh cờ, trò chuyện, bàn luận.

Gia Cát Thanh Vân nhìn kỹ xung quanh, chỉ thấy một đôi giày vải màu đỏ được đặt ngay trước giá vẽ tranh, cũng là nơi cô gái lúc nãy đứng. Hần tiến lên, cầm chiếc giày vải lên.

Một mùi hôi thối, rất giống mùi từ thi phân hủy từ chiếc giày bốc ra, mùi này làm cho Gia Cát Thanh Vân hơi nhú mày.

Nhưng càng làm hần kinh ngạc hơn, đó chính là đôi giày này đối với hần rất quen thuộc. Không, phải nói rằng, Gia Cát Thanh Vân hần từng tự tay mua đôi giày này, rồi tặng cho một người con gái - Gia Cát Minh Nguyệt - hiện tại đang là phi tử của Hoàng Đế Lư Thiệu.

- Kỳ quái, làm sao đôi giày này ở đây, ta nhớ rõ, ta tặng cho Minh Nguyệt tại Thiên Tinh cơ mà? Làm sao nó lại xuất hiện tại Yriel thế giới?

Liên tục những câu hỏi không có lời giải đáp xuất hiện trong đầu Gia Cát Thanh Vân. Đôi giày này, căn bản không thể xuất hiện trong Yriel thế giới được, trừ khi có người tự may lấy, nhưng ai rảnh rỗi đến thế, đi may thủ công một chiếc giày này, rồi đặt ở đây. Hơn nữa, mùi hôi thối này là ở đâu ra.

Ngoài ra, Gia Cát Thanh Vân còn cảm nhận được đôi giày này hơi ướt, kể cả phần vải cũng ướt, giống như bị ngâm nước rồi đem lên vậy

- Cô gái kia đâu nhỉ?

Gia Cát Thanh Vân bỏ đôi giày vải xuống, đưa mắt tìm kiếm xung quanh, trong miệng lầm bầm hỏi nhỏ.

Quanh hồ, không hề có một ai, chỉ có những cây liễu khẽ đung đưa, giống như thân hình yếu điệu của thiếu nữ trẻ tuổi.

Gia Cát Thanh Vân liếc nhìn qua một góc trên mặt hồ, hần nhìn thấy một người mặc váy trắng, úp mặt xuống nước, lưng ngựa lên trời, đang nổi lênh bênh trên mặt nước.

Gia Cát Thanh Vân hoảng hồn la lên:

- Đây, vị tiểu thư gì đó, đừng nghĩ quẩn.

Với tốc độ nhanh nhất có thể, Gia Cát Thanh Vân chạy đến bờ hồ chỗ cô gái kia, rồi nhảy xuống nước, túm vào lưng váy, dùng sức kéo lên bờ.

- Nặng quá.

Trong lòng Gia Cát Thanh Vân thầm nghĩ, hiện tại hần cũng là một Warrior (cấp 50 đến 59), nhưng vẫn cảm thấy có chút gồng sức, mới kéo được cô gái kia lên bờ. Rõ ràng, nhìn từ xa thì có phần tiểu kiều duyên dáng, không phải là một người mập mạp, sao lại nặng thế này được, có mang chì vào người không vậy. Tính toán kỹ thật, nhảy hồ tự tử còn đeo thêm mấy cục chì, muốn sống cũng khó.

Mặc dù nặng, nhưng Gia Cát Thanh Vân vẫn chỉ mất khoảng mười giây để kéo cô gái mặc váy trắng lên bờ. Thở dốc vài hơi, Gia Cát Thanh Vân định lật ngửa người đối phương lên, nhưng hần kinh hoàng nhận ra, đây chỉ là một bộ váy dài trôi lênh bênh trên mặt hồ, không hề có ai trong này cả.

- Cao ni ma. Đùa giỡn gì đây?

Cho dù vẫn nhả như Gia Cát Thanh Vân, cũng nhận không được chữ tục lên. Thật bức mình, trời đã khuya, chạy mấy vòng, lại vớt được một bộ váy cũ kỹ.

Đúng, bộ váy mà Gia Cát Thanh Vân vớt lên nhìn rất cũ, giống như bị ngâm nước mấy tháng, sợi vải đã ố màu, mang theo một mùi hôi tương tự như chiếc giày kia.

Người ướt, giữa trời khuya, gió thổi qua, không gian tĩnh mịch, làm cho Gia Cát Thanh Vân không khỏi rung mình, hần cảm thấy có chút lạnh lẽo.

Như hưởng ứng cho Gia Cát Thanh Vân, hần hắt xì một cái, lạnh rồi đấy, về ngủ thôi, không đùa nữa.

Vứt bộ váy cũ kỹ này trên nền đá, Gia Cát Thanh Vân bình tĩnh tâm tĩnh, hần muốn trở về phòng, thay một bộ quần áo mới, rồi đi ngủ, tiện thể đăng xuất khỏi Yriel thế giới luôn.

Gia Cát Thanh Vân trở về phòng, thay một bộ đồ mới xong, vừa định đóng cửa sổ nhìn ra Bát Nhã Đình, thì hần nhìn thấy có gì đó lướt ngang qua cửa sổ bên hông căn phòng. Một thứ gì đó màu trắng, đang đi trên con đường dẫn ra chiếc hồ nhỏ.

Nhưng Gia Cát Thanh Vân nhận ra, đây không phải là người, mà cho dù có là người, thì cũng chỉ là con nít, vì theo độ cao, thì thứ đang di chuyển kia chỉ cao tới rốn hần là cùng. Cái thứ mà Gia Cát Thanh Vân nhìn mờ mờ qua cửa sổ, đang đi từ phía hồ nhỏ, tiến đến sân trước tiểu viện của hần.

- Ai vậy?

Gia Cát Thanh Vân lớn tiếng gọi, rồi tiến ra cửa chính, lúc này, rõ ràng hần đã kiểm tra kỹ, không hề có ai ở khu vườn, cùng với hồ nước phía sau. Đúng là thần kỳ, bằng cách nào đó, lại có một sinh vật thần kỳ nào đó đi ra từ khu vườn sau nhà. Thế giới này, đúng là thần kỳ hết sức.

Gia Cát Thanh Vân đứng trước cửa nhà đợi một lúc lâu, cũng không thấy có con vật nào đi ra khỏi con đường bên hông nhà. Hần quyết định rời khỏi phòng một lần nữa, tiến đến con đường kia để xem xét, có sinh vật kỳ quái nào đang núp ở đó không.

Nhìn vào con đường, trái tim Gia Cát Thanh Vân như chết đứng, tại đó có hai đồ vật đang nằm trên mặt đất.

Một, chính là cái váy màu trắng cũ kỹ lúc này, cái váy khiến Gia Cát Thanh Vân nhầm tưởng là có người tự tử, cái váy bị hần vứt bỏ bên bờ hồ, đang nằm giữa con đường. Hơn nữa, cái váy này đã có phần biến đổi, dựa theo ánh trăng không sáng lắm, Gia Cát Thanh Vân thấy được, trên váy dính máu. Mùi hôi tử thi phân hủy, cùng mùi máu tanh làm cho hần cảm thấy không thoải mái vô cùng.

Còn đồ vật thứ hai, chính là đôi giày vải màu đỏ mà Gia Cát Thanh Vân bỏ lại Bát Nhã Đình, đôi giày này được đặt đè lên trên cái váy trắng nhuốm máu kia.

Lúc này, Gia Cát Thanh Vân cảm giác, giống như là mình gặp ma vậy. Hoặc ai đó đang cố tình hù dọa hần.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Gia Cát Minh Nguyệt

Gia Cát Thanh Vân lấy hết bình tĩnh đi vào trong phòng, nặc kệ những gì đang diễn ra, hần nằm lên giường, rồi rời khỏi Yriel thế giới. Theo hần, chỉ cần rời khỏi Yriel thế giới, thì mọi chuyện sẽ chấm dứt.

Nhưng khi trở về Thiên Tinh, Gia Cát Thanh Vân mới biết bản thân mình sai lầm, thậm chí là sai lầm lớn.

Tòa thành trì cổ xưa này, là bản gốc của tòa thành tại khu Hoa Bắc hiện tại. Hai bên, gần như giống nhau y đúc, không khác một chút nào. Một viên gạch, một cái cây, một rãnh nước, một chiếc hồ, và tất nhiên, có cả một cái Bát Nhã Đình nằm ngay kia. Nếu có khác, thì ở chỗ này có đèn..... đèn điện.

Gia Cát Thanh Vân biết hiện tại, thân thể này của hần không say rượu, khung cảnh vẫn như lúc hần vội vàng rời khỏi Yriel thế giới. Vẫn là bộ đồ ngủ đang mặc trên người.

Gia Cát Thanh Vân liếc nhìn ra cửa sổ hướng về phía chiếc hồ nhỏ. Vâng, hai cánh cửa sổ vẫn đang mở, bên ngoài là hàng cây liễu đu đưa trong gió, có ánh trăng chiếu xuyên qua cửa sổ, hắt vào trong phòng.

Cửa chính thì không mở, Gia Cát Thanh Vân thở ra một hơi. Mặc dù hai nơi rất giống nhau, nhưng vẫn là hai thế giới khác nhau, không nằm trong cùng một vũ trụ. Cho dù kia có là ma, hay là ai đó đùa giỡn ác ý, thì cũng không thể xuyên qua không gian của Thần được.

Dường như cảm thấy có chút bức bối, thêm vào những chuyện vừa trải qua, Gia Cát Thanh Vân cảm thấy không hề buồn ngủ, cũng chẳng đói chút nào. Hần chỉ cảm thấy nóng nực, và tâm tình cũng có chút gì đó kỳ quái.

Gia Cát Thanh Vân mở cửa chính đi ra ngoài, cũng không biết vì tâm lý, hay vì cảm thấy thời tiết nóng nực, hần muốn ra Bát Nhã Đình hóng mát một chút. Hết buồn ngủ rồi, cũng chẳng có gì để làm, nên thư giãn để quên đi chuyện kinh khủng vừa rồi.

Nhưng có vẻ như quyết định của Gia Cát Thanh Vân không đúng lắm, và giống như những gì diễn ra trong Yriel thế giới, lần này, tiếp tục là một bộ váy trắng cũ kỹ, ướt đầm và nhuốm máu, nằm ngay trên con đường bên hông ngôi nhà. Và vẫn là đôi giày vải màu đỏ, được xếp ngay ngắn, đặt trên chiếc váy.

Mùi máu tanh, mùi hôi thối giống như tử thi thối rữa theo làn gió thổi đến bên người Gia Cát Thanh Vân. Giống hệt như những gì hần gặp bên trong Yriel thế giới, chỉ vừa mới lúc này thôi.

Lần này, Gia Cát Thanh Vân không còn sợ nữa, không có rượu ảnh hưởng, hần là một người vô cùng lý trí, căn bản không hề sợ sệt bất cứ chuyện kỳ

quái gì. Ma ư? Bây giờ là thời đại của Yriel thế giới, ma có bằng được đám Dread ghê gớm kia không?

Gia Cát Thanh Vân kiên định bước qua hai món đồ kia, mặc kệ mùi thối rữa kinh tởm, mùi máu tanh làm người khác nhũn mảy, hần một mực đi đến Bát Nhã Đình. Hần muốn xem, rốt cuộc là ma, hay là ai đang giờ trò gì.

Gia Cát Thanh Vân hần không phải bị dọa từ nhỏ đến lớn, hần không tin, dưới mắt Thần, lại có con yêu ma quỷ quái nào dám làm càn.

Ngồi trong Bát Nhã Đình, Gia Cát Thanh Vân nhẹ nhàng pha một ấm trà, bình tĩnh nhấp một ngụm, bây giờ, tâm trí hần vô cùng kiên định, lại là Gia Cát Không Minh tái thế, bình tĩnh và lý trí đến đáng sợ.

- Thanh Vân ca ca!

Bỗng nhiên, Gia Cát Thanh Vân nghe thấy một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai, rất dễ nghe, là tiếng nói đáng yêu của một thiếu nữ trẻ tuổi. Nhưng mà, giọng nói này có phần mờ mịt, phiêu渺. Đồng thời, cũng có phần suy yếu, như người bị ốm lâu năm vậy.

Giọng nói này, Gia Cát Thanh Vân vô cùn quen thuộc.

- Minh Nguyệt? Sao ta lại nghe thấy giọng của Minh Nguyệt nhỉ? Hay Hoàng Thượng cho phép nàng trở về thăm nhà.

Lúc này, tại buổi yến tiệc chiều đãi những người có công trong việc đánh đuổi Dread khỏi khu Hoa Bắc, Hoàng Đế Lưu Thiếu có dẫn theo một vài phi tử trẻ tuổi đến bồi tiếp gã, trong đó có "Gia Cát Minh Nguyệt" - người con gái mà Gia Cát Thanh Vân nhớ nhung bấy lâu.

Khi Gia Cát Minh Nguyệt bị Hoàng Đế Lưu Thiếu đích thân chỉ điểm, chọn vào cung làm phi tử, Gia Cát Thanh Vân đã rất đau buồn. Nhưng hần không hận Hoàng Đế, làm phi tử, cũng coi như tốt cho Gia Cát Minh Nguyệt. Nhưng nỗi nhớ nhung, là không thể thiếu được.

Khi tham gia yến tiệc, Gia Cát Thanh Vân có nhìn thấy "Gia Cát Minh Nguyệt" từ xa, nhưng vì tránh hiềm nghi, vì thân phận của hai người hiện tại, hần không dám tiến lên bắt chuyện, không dám tiến lên gần thêm chút nữa, để được gặp người trong lòng. Chỉ dám đứng từ xa quan sát.

Có là thiên tài, có là người thông minh vô địch, thì đối mặt với quyền lực tuyệt đối, vẫn phải chùn bước. Nhất là những người có lý trí quá mạnh như Gia Cát Thanh Vân. Đối lại là người khác, có lẽ không thiếu vụ "sùng sỏ" trên đầu Hoàng Đế Lưu Thiếu rồi. Vì lý trí, mà Gia Cát Thanh Vân không dám mạo hiểm.

Nhưng mà, không hiểu sao, Gia Cát Thanh Vân cảm thấy Gia Cát Minh Nguyệt có chút kỳ lạ, giống như là một người khác vậy. Không hiểu tại sao hần lại có suy nghĩ này, rõ ràng vẫn gương mặt đó, vẫn hình bóng đó, vẫn khí chất đó. Nhưng hần vẫn cảm thấy không đúng.

Trong suốt buổi tiệc, Gia Cát Minh Nguyệt cũng không hề nhìn hần, giống như người dưng nước lã vậy, rất kỳ quái. Lúc đó, trong lòng Gia Cát Thanh Vân suy nghĩ, có thể là vì lâu rồi hai người không gặp nhau, mà Gia Cát Minh Nguyệt cũng đã là "vợ người ta", thân phận của nàng đã thay đổi rất nhiều, nên cũng không còn quan tâm đến hần nữa.

Tiệc tàn, người đi. Có lẽ cũng vì gặp được Gia Cát Minh Nguyệt, mà Gia Cát Thanh Vân phá lệ, uống rượu say sưa một lần, dù sao thì cũng chỉ là uống trong Yriel thế giới thôi, không ảnh hưởng đến thân thể của hần ngoài Thiên Tinh.

Tại sao đôi giày mà hần tặng Gia Cát Minh Nguyệt lại nằm ở đây? Hay là khi được Hoàng Đế Lưu Thiếu rước đi, nàng bỏ nó lại phủ đệ của Gia Cát thế gia? Mà sao nó lại có mùi hôi kinh khủng như vậy? Tại sao trong Yriel thế giới cũng có một đôi y hệt như vậy? Cái váy trắng nhuộm máu kia là của người nào? Ai đang cố tình đùa giỡn hần?

Trong lúc nhất thời, trong đầu của Gia Cát Thanh Vân hiện lên vô số câu hỏi. Phải nói là mười vạn câu hỏi vì sao đang hiện lên.

Bình thường, có lẽ Gia Cát Thanh Vân sẽ không vướng vào trường hợp rối như tơ vò này, nhưng ngay khi giọng nói của Gia Cát Minh Nguyệt vang lên, lý trí của hần lập tức có phần rối loạn. Gia Cát Thanh Vân hần cũng chỉ là người, không phải là thánh, không phải là không có điểm yếu.

- Thanh Vân ca ca, cuối cùng muội cũng đợi được huynh.

Nương theo tiếng gọi, Gia Cát Thanh Vân nhìn qua một hướng, chính là hướng chân cầu gỗ, cách hần khoảng hai mươi mét, một cô gái mặc váy trắng, chân mang một đôi giày vải màu đỏ, mái tóc dài. Nhưng lần này, cô gái kia đang hướng mặt về phía hần.

Dưới ánh trăng mờ mờ, Gia Cát Thanh Vân không nhìn rõ được mặt mũi của đối phương, nhưng từ giọng nói, từ chiều cao, từ dáng người, hần có thể nhận ra, đó là Gia Cát Minh Nguyệt.

Chỉ là bộ đồ kỳ quái kia, làm cho hần nhũn mảy không ít. Chính là bộ đồ mang theo mùi tử thi thối rữa kia, chẳng lẽ, này giờ là nàng đang đùa giỡn mình. Ngoài Gia Cát Minh Nguyệt ra, thì đâu còn ai nữa đâu.

Nhưng mà cũng không đúng, tính cách của Gia Cát Minh Nguyệt rất văn nhã, giống một vị tiểu thư khuê các, thanh khiết như một đóa Thiên Sơn Tuyết Liên. Với tính cách của nàng, căn bản không thể nào rảnh rỗi đùa giỡn kiểu đó được.

Hơn nữa, Gia Cát Minh Nguyệt là người cực kỳ yêu thích sạch sẽ, phải nói là có bệnh thích sạch sẽ, chứng ép buộc không hề nhẹ. Không thể nào có chuyện nàng mặc bộ đồ bốc mùi tử thi kia được.

- Thanh Vân ca ca, huynh không nhớ muội sao? Muội nhớ huynh rất nhiều a, không có giây phút nào không nhớ

Gia Cát Minh Nguyệt cất giọng, lần này, giọng nói mang vài phần hồn giận, vài phần ai oán, vài phần quyền rũ.

- Minh Nguyệt, ta tất nhiên cũng nhớ muội, nhưng mà, thân phận chúng ta....

Gia Cát Thanh Vân thở dài nói, hắn cũng không dám tiến đến gần Gia Cát Minh Nguyệt, không phải vì những nghi ngờ này giờ, mà vì thân phận của hai người. Nếu như có người nhìn thấy hắn đứng cạnh Gia Cát Minh Nguyệt, thì đó đúng là tai nạn đối với Gia Cát thế gia.

Trong cao tầng Hoa Bắc Đế Quốc, ai cũng biết Hoàng Đế Lưu Thiếu là người nhỏ nhen, tính cách chấp nhặt đủ thứ, từ chuyện nhỏ nhất, lại hay nghi ngờ lung tung. Về vấn đề mặt mũi Hoàng Gia, thì Hoàng Đế Lưu Thiếu lại càng quan tâm, một khi có người dựa vào chuyện này để làm mất mặt Lưu thị gia tộc, thì chắc chắn sẽ lớn chuyện.

Mặc dù Gia Cát thế gia luôn là người hầu cận trung thành, tận tụy nhất đối với Lưu thị gia tộc, nhưng với tính cách của Hoàng Đế Lưu Thiếu, chưa chắc Gia Cát thế gia đã có thể bảo toàn được tính mạng.

Gia Cát Thanh Vân cũng không muốn đặt gia tộc mình vào hoàn cảnh nguy hiểm.

Như biết được Gia Cát Thanh Vân sẽ không tự mình tiến lên, Gia Cát Minh Nguyệt nhẹ nhàng cất bước, theo chiếc cầu gỗ sơn màu đỏ, tiến về phía Bát Nhã Đình.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Khúc dạo đầu

Không hiểu sao, khi nhìn thấy Gia Cát Minh Nguyệt tiến về phía mình, Gia Cát Thanh Vân cảm thấy tim mình đập vô cùng nhanh, vô cùng mạnh. Không biết là vì sợ hãi, vì lo lắng hay vì chờ mong.

Lúc này, tâm trạng của Gia Cát Thanh Vân vô cùng vi diệu, nhiều thứ cảm xúc đan xen, mặc dù sắc mặt của hắn không thay đổi chút nào, nhưng cảm xúc thì xoay như chong chóng.

Càng ngày, Gia Cát Thanh Vân càng nhìn thấy rõ mặt mũi của Gia Cát Minh Nguyệt, vẫn xinh đẹp như thế, không có gì khác. Mà bộ đồ nàng mặc trên người nhìn rất mới, mặc dù màu sắc, kiểu cách giống y hệt bộ đồ hũ mà lúc này, nhưng nó không cũ kỹ, không ươn sũng, không mang mùi hôi thối.

Nhìn Gia Cát Minh Nguyệt xinh đẹp tuyệt trần đứng trước mặt, tâm trí của Gia Cát Thanh Vân khẽ lay động, hắn rất muốn tiến lên, ôm lấy nàng. Nhưng hắn không dám, hắn không dám đánh cược.

Người lý trí như Gia Cát Thanh Vân, mỗi khi làm chuyện gì, đều tính trước tính sau, mới dám quyết định làm như thế nào. Đây cũng là điểm yếu của hắn.

Nếu ba năm trước, hắn quyết đoán hơn, cầu hôn Gia Cát Minh Nguyệt ngay lúc đó, hai người trở thành một cặp, thì đã không có chuyện Hoàng Đế Lưu Thiếu chỉ điểm nàng trở thành phi tử. Vì chuyện này, mà Gia Cát Thanh Vân hối hận, day dứt một thời gian dài.

Có lúc, Gia Cát Thanh Vân cũng muốn thay đổi bản thân, muốn liều hơn một chút, muốn quyết đoán hơn một chút, nhưng bản tính hắn là thế, muốn thay đổi cũng không dễ dàng. Nhất là môi trường mà hắn sinh sống, là một nơi mà lời nói có thể giết người.

Đế Đô của Hoa Bắc Đế Quốc, là nơi tập trung quyền lực chính trị của Hoa Bắc Đế Quốc. Một mét vuông, mười thẳng quan, nhiều đến không kể xiết.

Ở đây, ai cũng phải cẩn thận lời nói, hành động của mình. Chỉ sơ suất một chút, cũng có thể bị kẻ thù lợi dụng tố cáo, dẫn đến vạn kiếp phục, thậm chí là liên lụy đến cả gia tộc.

Âm mưu, quỷ kế, đấu đá khắp nơi, là "đặc sản" của nơi này.

Trưởng thành từ một môi trường như thế, việc tính cách của Gia Cát Thanh Vân trở nên cẩn thận đến mức phiền phức, là điều không lạ lắm.

- Thanh vân ca ca, gặp muội, huynh không mừng sao?

Gia Cát Minh Nguyệt điềm đậm đáng yêu, dùng giọng nói nhỏ nhẹ, mang theo vài phần u oán hỏi.

Gia Cát Thanh Vân vội vàng thanh minh:

- Làm gì có, gặp muội.... không, gặp quý phi, hạ quan rất vinh hạnh.

Chỉ một câu nói, bầu không khí bỗng trở nên lạnh xuống.

Gia Cát Minh Nguyệt nở nụ cười, nhưng là một nụ cười làm người khác sợ hãi, nàng điên cuồng cười to:

- Ha ha, quý phi, ha ha, làm quý phi thật tốt a.

Gia Cát Thanh Vân nghe thấy tiếng cười điên cuồng này, không khỏi cúi đầu xuống, không dám đối diện với Gia Cát Minh Nguyệt, càng không dám nhìn thẳng vào mắt nàng.

Bỗng nhiên, mùi thơm của hoa nhài, thoang thoang trên người Gia Cát Minh Nguyệt biến mất, thay vào đó, là một mùi hôi thối nồng nặc. Mùi từ thì thối rữa.

Gia Cát Thanh Vân nhìn thấy có nước chảy từ trên người Gia Cát Minh Nguyệt, theo váy nhỏ xuống sàn gỗ, ướt cả một vùng. Nước này cũng tanh tươi vô cùng.

Gia Cát Thanh Vân hoảng sợ ngẩng đầu lên, thì một Gia Cát Minh Nguyệt xinh đẹp, một Gia Cát Minh Nguyệt thanh khiết như Thiên Sơn Tuyết Liên đã biến mất.

Thay vào đó, là một Gia Cát Minh Nguyệt với gương mặt trắng bệch như người chết đuối, có chỗ thâm tím giống như bị đánh đập, hành hạ. Một con mắt của nàng đã biến mất, mái tóc óng ả thì trở nên ướt sũng, dính bết vào nhau.

Bộ váy trắng trên người Gia Cát Minh Nguyệt cũng trở nên cũ kỹ, rách rưới, và có máu chảy ra từ những vết rách. Cánh tay trắng nõn như ngọc thì biến đổi hoàn toàn, phần tay cong cong như bị gãy xương, từng mảng từng mảng thâm tím, bầm dập.

Gia Cát Thanh Vân thất thanh hỏi:

- Minh Nguyệt, chuyện gì xảy ra, làm sao muội lại trở nên như thế này.

Hình ảnh này, Gia Cát Thanh Vân không cảm thấy sợ hãi, mà hẳn cảm thấy đau lòng. Rốt cục là xảy ra chuyện gì, mà Gia Cát Minh Nguyệt biến thành như vậy? Vừa cách đây không lâu, hẳn còn nhìn thấy Gia Cát Minh Nguyệt theo Hoàng Đế Lưu Thiệu tham dự yến tiệc mà, khi đó, nàng vẫn xinh đẹp hoàn hảo, khác xa hình ảnh hiện tại.

Gia Cát Minh Nguyệt mở miệng, giọng điệu lúc này không còn đáng yêu, dễ nghe như trước kia nữa, tiếng nói của nàng trở nên nặng nề, khàn khàn như kẹt một cục sắt trong cổ họng:

- Làm sao ư? Huynh nhìn không rõ sao? Ta bị lão khốn Lưu Thiệu tra tấn, bị lão đánh đập cho thừa sống thiếu chết, rồi lão còn ném ta xuống giếng nước. Huynh nghĩ ta bị làm sao?

Gia Cát Thanh Vân nhú mày, có chút không tin được nói:

- Vậy muội, hiện tại là...

Gia Cát Minh Nguyệt cười điên cuồng:

- Ta sao, ta hiện tại sao? Ta tất nhiên là đã chết, đây là oan hồn của ta. Còn thân xác ta, vẫn bị nhốt dưới giếng nước trong Tử Cẩm Thành.

Cho dù vẫn biết Hoàng Đế Lưu Thiệu có phần bệnh hoạn, thậm chí là biến thái, nhưng Gia Cát Thanh Vân không thể ngờ được rằng gã lại ác độc như vậy.

Hiện tại, Gia Cát Thanh Vân tin tưởng, hình ảnh trước mặt chính là oan hồn, lệ quỷ của Gia Cát Minh Nguyệt. Nàng bị gã quân vương bệnh hoạn kia đánh đập một cách tàn nhẫn, rồi ném xuống giếng khi vẫn còn đang hấp hối.

- Chuyện xảy ra khi nào?

Gia Cát Thanh Vân nén lửa giận trong lòng, cố gắng bình tĩnh hết sức hỏi. Lúc này, Gia Cát Thanh Vân chỉ còn một chút lý trí để giữ bản thân không nổi giận mất chủ, hẳn cần hiểu rõ mọi chuyện, rồi mới tính toán làm sao đối với Hoàng Đế Lưu Thiệu được.

Oan hồn của Gia Cát Minh Nguyệt trầm giọng kể:

- Chuyện xảy ra đã gần hai năm rồi. Ta làm hồn ma vất vưởng khắp nơi, cũng gần hai năm rồi.
- Hai năm? Vậy người mà ta gặp tại buổi yến tiệc trong Yriel thế giới?

Gia Cát Thanh Vân nghi hoặc hỏi.

- Đó là giả, là một người mà lão Hoàng Đế bệnh hoạn kia chuẩn bị để đối phó Gia Cát thế gia.
- Làm sao bây giờ muội mới đến gặp ta?

Theo Gia Cát Thanh Vân, nếu như Gia Cát Minh Nguyệt gặp hẳn sớm hơn, nhất là trong khoảng thời gian mà Dread tấn công vào khu Hoa Bắc, thì hẳn không thiếu cách để vận ngã Hoàng Đế Lưu Thiệu khỏi ngai vàng, lật đổ Lưu thị gia tộc khỏi vị trí Hoàng Gia.

Lúc này, trong lòng Gia Cát Thanh Vân chỉ có báo thù, cho dù Hoa Bắc Đế Quốc có sụp đổ, thì cũng không phải là điều hẳn cần quan tâm. Đầu óc hẳn, lúc này chỉ suy nghĩ cho một việc: Báo thù. Còn Hoa Bắc Đế Quốc ra sao, người dân thế nào, hẳn không quan tâm.

Hận thù, có thể làm thay đổi tâm tính của một người, thậm chí là thay đổi rất nhiều. Gia Cát Thanh Vân lúc trước là một thanh niên yêu nước, chỉ suy nghĩ làm sao để giúp cho Hoa Bắc Đế Quốc sánh vai cùng Liên Bang, cùng Liên Minh Cổ Quốc.

Nhưng hiện tại, cái gọi là Hoa Bắc Đế Quốc, trong mắt hắn trở thành thứ gì đó kinh tởm. Mọi thứ liên quan đến Hoàng Đế Lưu Thiệu, đều làm hắn cảm thấy bản thủ, cần phải thanh trừng.

- Muội cũng muốn đến gặp huynh sớm hơn. Nhưng mà thời cơ chưa tới, muội không muốn xuất hiện.

Lúc này, giọng điệu của Gia Cát Minh Nguyệt trở nên đáng yêu trở lại, hình ảnh của nàng cũng trở thành một Gia Cát Minh Nguyệt xinh đẹp, một Gia Cát Minh Nguyệt khí chất tuyệt trần.

Gia Cát Thanh Vân muốn tiến lên ôm lấy nàng, nhưng hồn ma là hồn ma, không thể ôm được. Hắn thở dài hỏi:

- Thời cơ gì, muội có thể nói cho ta không?
- Ngày mai, khi vào Yriel thế giới, sẽ có một nữ nhân người Mel đến gặp huynh, đó là người giúp ta có thể tồn tại song song tại hai thế giới. Người đó, có thể giúp chúng ta báo thù.
- À lợi dụng chúng ta, để đối phó Hoa Bắc Đế Quốc?

Gia Cát Thanh Vân nghi ngờ hỏi, không thể có chuyện có một người không đâu đến giúp đỡ bọn họ được. Chắc chắn, đối phương muốn đối phó Hoa Bắc Đế Quốc, nên mới mượn nhờ tay của hai người bọn hắn.

- Chắc là vậy, nhưng không phải là, cô ta có cùng mục đích với chúng ta sao? Được rồi, muội không thể rời khỏi thân xác của mình quá lâu, muội trở về đây, huynh nhớ giữ gìn sức khỏe, đừng để lão biến thái bệnh hoạn kia phát hiện điểm đáng ngờ.
- Ân, muội yên tâm. Trước khi ta chết, Lưu thị gia tộc sẽ không còn là Hoàng Gia, Lưu Thiệu cũng sẽ phải trả nợ.

Đưa mắt nhìn hồn ma của Gia Cát Minh Nguyệt biến mất, Gia Cát Thanh Vân lúc này đã mất khống chế, hắn tức giận đập vỡ chén trà, trong miệng gầm thét, nhưng tất nhiên cũng không dám quá to tiếng:

- Lưu Thiệu, bản công tử cùng ngươi không đội trời chung. Ngươi cứ chờ đó, ta sẽ đích thân tìm ngươi xuống giếng, để ngươi cảm nhận đau đớn mà Minh Nguyệt phải chịu đựng.

.....

Lúc này, Hoàng Đế Lưu Thiệu vẫn đang đắm chìm trong tửu sắc, nhưng là tại Thiên Tinh, chứ không phải tại Yriel thế giới. Gã không hề hay biết, chỉ vì thỏa mãn tính cách biến thái của mình, mà vài năm sau đó, toàn bộ Lưu thị gia tộc, từ nhỏ đến lớn, từ trai đến gái, đều phải chịu hình phạt vô cùng thảm khốc. Còn gã, chính là người thảm nhất.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: The First Crusader

Việc đầu tiên khi Trần Văn Lâm trở về Thị Trấn Markham, chính là tiến hành nâng cấp bốn cái Đài Tinh Văn cấp một sẵn có trở thành Đài Tinh Văn cấp hai, đồng thời, hắn cũng cho người xây dựng thêm mười sáu Đài Tinh Văn nữa.

Hoàn thành mọi chuyện, Thị Trấn Markham sở hữu tới hai mươi cái Đài Tinh Văn cấp hai.

Đài Tinh Văn cấp hai có thể trợ giúp người chơi vượt qua các mốc level sáu mươi chín, bảy mươi chín, tám mươi chín và chín mươi chín. Thời gian hồi phục chức năng của Đài Tinh Văn cấp hai là hai ngày. Hai mươi cái Đài Tinh Văn, tương đương với việc, mỗi ngày có thể giúp mười Người Chơi vượt qua các mốc level quan trọng.

.....

Thời gian hai tháng nhanh chóng trôi qua.

Hai tháng, sáu mươi ngày, là một khoảng thời gian nói ngắn cũng không ngắn, mà nói dài cũng không dài.

Mặc dù chỉ có hai tháng, nhưng Thị Trấn Markham đã đổi mới rất nhiều.

Không còn những khu nhà tạm nữa, nạn dân mới đến, và nạn dân gia nhập vào Thị Trấn Markham thời gian trước đều có nhà ở đẳng hoàng.

Vì công cuộc khai hoang đất đai, rất nhiều thôn làng nhỏ được thành lập bên trong lãnh địa rộng lớn của Thị Trấn Markham. Những vùng như Rừng Villiant, Thung Lũng Ngọc,..... liên tục có những ngôi làng nhỏ mọc lên.

Mỗi tòa Thôn này số lượng người không nhiều lắm, chỉ vào khoảng hai đến ba trăm người, thêm một chút dân binh tự vệ.

Tính ra, Thị Trấn Markham hiện tại khá giống một Vương Quốc thu nhỏ.

Bên dưới Thị Trấn, tản ra xung quanh là các Thôn nhỏ hơn, chứ không chỉ tập trung vào một vài nơi, hoặc một thành trì duy nhất như những Thị Trấn khác.

Số lượng Thôn tăng lên, đồng nghĩa với số lượng đất đai được khai hoang, trở thành đất nông nghiệp lại càng nhiều.

Trên đường mở rộng đất "dùng được", cũng có không ít các mỏ tài nguyên, khoáng sản được phát hiện. Những người dân có công phát hiện, báo cho Thị Trấn Markham, sẽ được thưởng lớn, còn được hưởng thêm nhiều quyền lợi đặc biệt, nếu có năng lực, hoàn toàn có thể trở thành Thôn Trưởng.

Thôn Trưởng, thì phải nộp thuế ít hơn, có tiền lương hằng tháng, được phân cho nhiều đất đai hơn bình thường. Lại còn được ưu tiên bảo vệ bởi đội dân binh nữa.

Mà những người dân di cư qua những Thôn mới, chung sức xây dựng Thôn, cũng được phân phát nhiều đất hơn những người chỉ muốn ở lại Thị Trấn Markham giàu có.

Nhờ có kế sách khai hoang đất đai, mà rất nhiều người trước kia chỉ muốn ở ngay bên trong Thị Trấn Markham, đã tình nguyện tiến về các Thôn.

Hiện tại, khoảng năm mươi nghìn Kilomet vuông trên tổng số hai trăm nghìn Kilomet vuông đất của Thị Trấn Markham đã là đất sử dụng vào mục đích nông nghiệp như trồng trọt lương thực và chăn nuôi gia súc, gia cầm.

Theo tính toán, mỗi một Hecta (10000 mét vuông) sẽ thu được hai nghìn đơn vị lương thực (mỗi người xài hết 1 đơn vị lương thực trong một ngày) trong ba tháng trồng trọt, với năm mươi nghìn Kilomet vuông, tương đương với năm triệu Hecta, thì sẽ thu được một tỉ đơn vị lương thực.

Một tỉ đơn vị lương thực, tương đương với số lương thực đủ cho một triệu người sử dụng trong vòng gần ba năm.

Với điều kiện thời tiết của khu Seval, có tới bốn tháng mùa đông khắc nghiệt, thì chỉ có thể trồng được hai mùa vụ.

Nghe thì có vẻ nhiều, nhưng thật ra số lượng lương thực thu hoạch trong đợt vừa rồi chưa đến hai trăm triệu đơn vị lương thực. Tại vì năm mươi nghìn Kilomet vuông kia, là số đất mới được khai khẩn, còn lúc bắt đầu trồng lương thực, thì chỉ có hơn mười lăm nghìn Kilomet vuông mà thôi.

Phải đợi đến hết mùa đông năm nay, mới có thể trồng trọt nhiều được.

(Giải thích cho mấy bác luôn nhé, ngày 21 tháng 10 năm 1935 lịch Thiên Tinh, là ngày bắt đầu cho phép vào Yriel thế giới.

Hơn một tháng sau, tức đầu tháng 12 năm 1935, mùa đông khu Seval đến.

Bốn tháng sau, đầu tháng 4 năm 1936, mùa đông kết thúc. Vậy mùa đông khu Seval là từ tháng đầu 12 đến đầu tháng 4 năm sau.

Mỗi mùa vụ thu hoạch trong ba tháng, thì tám tháng còn lại thu hoạch được hai lần.)

.....

Ngày 21 tháng 10 năm 1936 - Tròn một năm Yriel thế giới mở cửa.

Một năm trước, khi Yriel thế giới xuất hiện, đã làm thay đổi lối sống của người trên Thiên Tinh rất nhiều. Tiền tệ lưu thông phổ biến trên thế giới, hiện tại đã hoàn toàn chuyển thành Đồng - Bạc - Vàng trong Yriel thế giới.

Đồng quốc tế MoE rớt giá rất nhiều, gần như chỉ dùng để mua..... đồ ăn thức uống.

Yriel thế giới xuất hiện, rất nhiều công ty, tập đoàn lớn sụp đổ. Nếu như không kịp chuyển sang đầu tư vào Yriel thế giới, mà vẫn bảo thủ, thì phá sản là điều đương nhiên. Hiện tại, hai phần ba thời gian mỗi ngày, con người đều ở trong Yriel thế giới, nên có làm kinh tế, cũng phải dựa vào Yriel thế giới là chủ yếu.

Nhưng không phải, mọi thứ đều phụ thuộc vào Yriel thế giới, ví dụ như ngành công nghiệp thực phẩm, dệt may, vẫn là ngành nghề có chỗ đứng vững chắc. Nói gì thì nói, cho dù đa số thời gian, con người đều ở trong Yriel thế giới, nhưng chuyện ăn mặc là vẫn không thể thiếu được.

Có thực mới vực được đạo.

Đối với những người thông minh, nắm được thời thế, dựa vào Yriel thế giới, họ phát triển một cách nhanh chóng, trở thành người có tiếng nói, có quyền lực trong xã hội Thiên Tinh.

.....

Một năm trước, Trần Văn Lâm vẫn còn nhớ bản thân mình khổ sở thế nào. Lúc đó, hắn sống trong một căn phòng rộng vài mét vuông, chỉ đủ chỗ đặt một cái giường đơn, một cái bàn để máy tính, thêm một chút khoảng trống để treo quần áo.

Nhưng một năm trôi qua, thân phận của hắn đã thay đổi đáng kể. Hiện tại, nhờ vào việc liên tục cho các quân đoàn đi càn quét Dread, thậm chí là hành

quân xa, nên Trần Văn Lâm đã lên đến cấp chín mươi chín (từ lúc Trần Văn Lâm về Thị Trấn Markham đến hiện tại, đã là hai tháng), chỉ thiếu một chút nữa thôi, là hắn sẽ đạt cấp một trăm.

Cấp một trăm, là một mốc biến đổi lớn đối với cơ thể.

Cấp một trăm, Trần Văn Lâm hẳn có thể mang một trăm phần trăm thuộc tính từ Yriel thế giới ra ngoài Thiên Tinh. Lúc đó, hắn không cần phải lo ngại bất kỳ người nào, bất kỳ thế lực nào.

Cho dù có công bố thân phận, thì cũng chẳng sao, nhiều khi còn thu hút thêm được Người Chơi vào Thị Trấn Markham.

- Định, thông báo, lượng kinh nghiệm của ngươi đã đạt mức tối đa, hãy nhanh chóng tìm cách phá bỏ rào cản, để nhận được kinh nghiệm cho cấp tiếp theo.

Nghe tiếng hệ thống trò chơi thông báo, Trần Văn Lâm không bất ngờ gì, lúc này, hắn đang đứng ngay trên Đài Tinh Văn, để không bỏ lỡ, dù chỉ là một giây.

- Sử dụng Đài Tinh Văn.
- Định, chúc mừng Người Chơi Jake Markham đã đạt cấp 100. Có thông báo đến toàn thể thế giới thân phận thật?
- Có.

Bây giờ, không phải là lúc dấu điểm, phải nói, Trần Văn Lâm hẳn không cần thiết che dấu thân phận nữa.

- Thế giới thông báo đến toàn thể Người Chơi: Chúc mừng Người Chơi Jake Markham - tên thật Trần Văn Lâm là Người Chơi đầu tiên đạt đến cấp 100. Ban cho danh hiệu The First Crusader. Thưởng 15% thuộc tính cơ bản, Thần Vương Cung (phẩm chất vàng hai sao).
- Thế giới thông báo đến toàn thể Người Chơi: Chúc mừng Người Chơi Jake Markham - tên thật Trần Văn Lâm là Người Chơi đầu tiên đạt đến cấp 100. Ban cho danh hiệu The First Crusader. Thưởng 15% thuộc tính cơ bản, Thần Vương Cung (phẩm chất vàng hai sao).
- Thế giới thông báo đến toàn thể Người Chơi: Chúc mừng Người Chơi Jake Markham - tên thật Trần Văn Lâm là Người Chơi đầu tiên đạt đến cấp 100. Ban cho danh hiệu The First Crusader. Thưởng 15% thuộc tính cơ bản, Thần Vương Cung (phẩm chất vàng hai sao).

.....

- Thế Giới Thông Báo: Chính thức mở ra tiến hóa chức nghiệp. Để biết thêm thông tin chi tiết, xin mời.... đạt đến cấp 100 để biết.
- Thế Giới Thông Báo: Chính thức mở ra tiến hóa chức nghiệp. Để biết thêm thông tin chi tiết, xin mời.... đạt đến cấp 100 để biết.
- Thế Giới Thông Báo: Chính thức mở ra tiến hóa chức nghiệp. Để biết thêm thông tin chi tiết, xin mời.... đạt đến cấp 100 để biết.

.....

???

Đầu đầy dấu hỏi chấm, chính là tâm trạng lúc này của đa số Người Chơi.

Việc Jake Markham lên cấp một trăm, thì chẳng ai bất ngờ gì. Bảng Xếp Hạng Cấp Bạc Nhân Vật ở đó, lúc nào cũng có thể xem, người ta cấp chín mươi chín lâu rồi, bây giờ lên cấp một trăm cũng không có gì gọi là kỳ lạ.

Về chuyện thưởng nguyên một cây cung phẩm chất Vàng, thì làm cho người khác vô cùng ghen tị, nhưng cũng chẳng làm được gì.

Vấn đề liên quan, đó chính là tiến hóa chức nghiệp. Thông báo ra, lại bảo rằng khi nào đến cấp một trăm thì biết, hỏi nhiều làm gì.

Mịa nó, đúng là đùa giỡn, lên cấp một trăm dễ lắm sao?

Đâu đó tại Hoa Bắc Đế Quốc.

Một thanh niên nghe thấy thông báo, không khỏi chửi ầm lên:

- Cấp một trăm thì tự động biết, khôn nạn, mấy năm nữa, lão tử mới lên được cấp một trăm a.

Tiết lộ nửa vời kiêu này, quả thật dễ làm người khác điên tiết.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Bị lỗi lần thứ hai

Thông tin nhân vật:

*Tên thật: Trần Văn Lâm.

*Tên ingame: Jake Markham.

*Giới tính: Nam.

*Danh Hiệu:

- Đệ Nhất Lãnh Chúa. Hiệu ứng: tăng khả năng thu hút nạn dân.
- The First Crusader: Tăng 15% thuộc tính cơ bản.

*Tộc: Nhân Loại.

*Chức nghiệp: Thần Cung Thủ.

*Level: 100.

*Thang kinh nghiệm: 0.01%

*Chức nghiệp ẩn: Lãnh Chúa (?). - Dragon Slayer.

*Thú cưỡi:

*Sủng vật:

Trang bị

- Thánh Vương Cung phẩm chất vàng hai sao - đã khắc Soul Gem.
- The Vopal's Outfit (Bộ giáp của Vopal): Phẩm chất cam ba sao.

Thuộc Tính Nhân Vật (chưa tính trang bị cộng thêm)

Sinh Lực: 2800 (+40)

Pháp Lực: 1350(+20)

Thể Lực: 2500 (+40)

Công kích vật lý: 630 (+10)

Công kích phép thuật: 250 (+4)

Phòng thủ vật lý: 125 (+2)

Phòng thủ phép thuật: 125 (+2)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 0

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 0

Hồi sinh lực: 12.6/S (+0.2)

Hồi pháp lực: 12/S (+0.2)

Hồi thể lực: 15/S (+0.2)

Né tránh: 0

Bỏ qua né tránh: 0

Bạo kích: 0

May mắn: 0

Tốc độ di chuyển: 300 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 1200 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 4/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 1/S

(PS: cái chưa tính trạng bị này là giúp các bác so sánh, có Vàng Thần Chưởng nó sẽ khác biệt như thế nào.v)

Thuộc Tính Nhân Vật (Đã tính thêm thuộc tính trạng bị)

Sinh Lực: 14800 (+40)

Pháp Lực: 6500(+20)

Thể Lực: 20000 (+40)

Công kích vật lý: 1890 (+10)

Công kích phép thuật: 700 (+4)

Phòng thủ vật lý: 550 (+2)

Phòng thủ phép thuật: 550 (+2)

Bỏ qua phòng thủ vật lý: 250

Bỏ qua phòng thủ phép thuật: 250

Hồi sinh lực: 32.6/S (+0.2)

Hồi pháp lực: 18/S (+0.2)

Hồi thể lực: 40/S (+0.2)

Né tránh: 12%

Bỏ qua né tránh: 12%

Bạo kích: 15%

May mắn: 8%

Tốc độ di chuyển: 500 (1000 = 10m/s)

Di chuyển nhanh: 3100 (hao 10TL/S)

Tốc độ tấn công vật lý: 6/S

Tốc độ tấn công phép thuật: 1.5/S

Kỹ năng

(...)

Kỹ năng Thần Cung Thủ: Mũi Tên Phép Thuật. Sở hữu khi trở thành Thần Cung Thủ. Tiêu hao pháp lực: 10. Tiêu hao thể lực: 5. Sát thương: 300% Sát Thương Phép Thuật.

Kỹ năng cấp 100: Ăn hiếp kẻ yếu: Đối với những sinh vật dưới cấp 100, khi tấn công vào bản thân sẽ giảm 50% sát thương.

.....

Trần Văn Lâm tra kỹ càng thông tin cá nhân của mình, mới thấy một món vũ khí phẩm chất vàng như Thần Vương Cung kinh khủng thế nào.

Thần Vương Cung không những tăng hơn một nghìn sát thương vật lý, bốn trăm sát thương phép thuật, mà còn tăng thêm các chỉ số như bỏ qua phòng thủ vật lý, bỏ qua phòng thủ phép thuật, bạo kích, bỏ qua né tránh, tốc độ tấn công vật lý. Ngoài ra, nó còn sở hữu hiệu ứng ảm: Khi tấn công vào sinh vật sở hữu cấp bậc cao hơn bản thân, nhưng không cao gấp đôi, thì có hai mươi phần trăm kích hoạt hiệu ứng: Sát Tiễn.

Hiệu ứng Sát Tiễn: Tăng 200% sát thương đòn tấn công.

Đòn tấn công, chứ không phải là sát thương vật lý, hai thứ khác nhau. Phải nói rằng, sát thương đòn tấn công bao gồm cả sát thương vật lý bên trong.

Ví dụ như đồn tấn công sử dụng kỹ năng Hòa Tiến có cả sát thương vật lý lẫn sát thương phép thuật.

Nếu như dùng kỹ năng Sát Thần Tiến, kỹ năng tăng rất nhiều sát thương vật lý vào mũi tên, đồng thời may mắn kích hoạt hiệu ứng Sát Tiến. Hai cái Sát này đi với nhau, thì đúng là đáng sợ.

Làm cho Trần Văn Lâm có phần bất ngờ, đó chính là bản thân hắn lại bị lỗi thêm một lần nữa.

Lần trước, khi bị lỗi trong lúc tạo nhân vật, đã giúp hắn sở hữu thân phận Jake Markham

Còn lần này, cũng là một lỗi không hề kém cạnh.

Đó chính là Trần Văn Lâm hắn có thể mang cả trang bị, kỹ năng trong Yriel thế giới ra ngoài Thiên Tinh.

Những Người Chơi khác, cho dù đạt cấp một trăm, cũng chỉ mang được thuộc tính cơ bản ra ngoài, không thể mang theo thuộc tính trang bị, kỹ năng.

Nhưng Trần Văn Lâm hắn thì khác. Thời điểm hiện tại, hắn trong Yriel thế giới, và hắn tại Thiên Tinh có thực lực tương đương nhau. Chỉ hi vọng, Thần không nhận ra lỗi này, hoặc cũng có thể là Thần đã nhận ra, nhưng không thêm để ý đến.

Thế nào cũng được, Trần Văn Lâm chỉ hi vọng lỗi này có thể tồn tại vĩnh viễn.

.....

Thân phận của Đệ Nhất Lãnh Chúa, hạng một Bảng Xếp Hạng Cấp Bậc Nhân Vật, Lãnh Chúa của Thị Trấn Markham,.... sau khi Trần Văn Lâm đồng ý công bố thân phận, đã được tiết lộ ra toàn thế giới.

Rất nhanh chóng, những tờ báo lớn, những thám tử, phóng viên nhanh chóng công bố "Trần Văn Lâm", hay "Jake Markham" là người thế nào, lai lịch ra sao, bao nhiêu tuổi, đang ở đâu, bla bla. Phải nói rằng, xâm phạm quyền riêng tư một cách trầm trọng.

Trần Văn Lâm, sinh năm 1912, giới tính nam, là người mang quốc tịch Đại Nam, cha mẹ không rõ, trong giấy căn cước công dân không có phần thông tin về cha mẹ.

Trần Văn Lâm bắt đầu nghề nghiệp game thủ vào năm mười bốn tuổi, đến mười lăm tuổi được Phạm Tiến Khoa nhận vào làm thực tập sinh của đội tuyển Marza - một đội tuyển chuyên về các dòng game chiến thuật thời gian thực RTS.

Sau năm năm luyện tập trong Marza, Trần Văn Lâm kết thúc cuộc đời tuyển thủ chuyên nghiệp trên ghế dự bị.

Từ năm hai mươi mốt đến năm hai mươi ba tuổi, Trần Văn Lâm là một người không có nghề nghiệp ổn định, kiếm tiền từ việc cày game, hoặc làm quản trị viên fanpage cho một vài tựa game rác.

Đến năm Trần Văn Lâm hai mươi ba tuổi, thì Thần công bố Yriel thế giới. Từ đó, Jake Markham trong truyền thuyết xuất hiện.

.....

Trần Văn Lâm đọc qua mấy bài báo, nói thật hắn cũng rất tò mò, rốt cuộc người ta viết gì về mình.

Ban đầu, quả thật không sai một chút nào, ít nhất là đến năm hắn hai mươi ba tuổi, kể cả ngày tháng diễn ra sự việc, Trần Văn Lâm căn bản là đã quên mất. Nhưng đám nhà báo này vẫn tìm ra được kỹ càng, không trật một ly.

Nhưng từ khi Trần Văn Lâm hắn trở thành Jake Markham, thì liên tục những câu chuyện hư cấu được biên ra.

Nào là Trần Văn Lâm hắn tiêu diệt cả một toán cướp, cứu được công chúa Hilda Septim - con gái duy nhất của Quốc Vương Florentino Septim. Từ đó, hắn được ban thưởng một tấm lệnh bài Lãnh Chúa, kiến tạo lãnh địa.

Rồi nào là Trần Văn Lâm hắn dẫn theo ba mươi binh sĩ, đánh bại cả một đội quân Light Elve, bảo vệ yên bình cho Thôn Markham khi đó.

Hay như chuyện Trần Văn Lâm trở thành anh hùng cứu mỹ nhân, cứu hai chị em nữ thần của Bang Hội Thăng Long, chính là Mai Thanh Huyền và Mai Hiểu Tuyết. Từ đó chiếm được ưu ái của hai vị nữ thần, kết thân với Bang Hội Thăng Long.

Thậm chí, còn kết luận rằng, không lâu nữa, Trần Văn Lâm sẽ trở thành con rể của Bang Hội Thăng Long. Đúng là vô lý.

Anh hùng cứu mỹ nhân thì đúng là có, nhưng rõ ràng chỉ có một mình Mai Hiểu Tuyết, căn bản không có mặt Mai Thanh Huyền tại đó.

Còn nữ thần ưu ái, rõ ràng hai cô nàng họ Mai kia ưu ái Iris Volkirha, chứ không phải Trần Văn Lâm hắn.

Xâm nhất, có tờ báo còn nói rằng Trần Văn Lâm là một tên cuồng Lolita. Trong nhà nuôi một Lolita ngây thơ, để sau này gả cho. Hiệp hội bảo vệ trẻ vị thành niên quan ngại sâu sắc vấn đề này.

Đúng là vợ vắn, nuôi một Lolita thì có, nhưng không có chuyện giờ trò vợ vắn kia. Không ngực không hông, làm vậy thì có cảm giác gì chứ? Thà đi tìm công chúa Summer Tiber còn hơn.

Tất nhiên không thiếu chuyện Lãnh Chúa Trần Văn Lâm giả làm vệ sĩ, bị một thanh niên của Bang Hội Đại Nghi khinh thường và cái kết.

Cái kết làm sao? Tất nhiên là đi gặp bác sĩ răng hàm mặt rồi.

Mà rõ ràng hẳn không giả làm vệ sĩ.

Càng đọc nhiều, Trần Văn Lâm càng cảm thấy đám người này quá quái, chỉ còn thiếu nước hẳn thích mặc quần lót màu gì nữa thôi.

.....

Việc Trần Văn Lâm là thân phận thật của Jake Markham được công bố, làm cho người của Hoa Bắc Đế Quốc vô cùng tức giận. Bọn họ vẫn không quên việc mười nghìn thành viên Bang Hội Thiên Ân bị giết trong một đêm, rồi đến cái chết của người thân những thành viên kia. Hai việc này, bọn họ vẫn nhớ rất rõ.

Mặc dù chuyện này đã bị Thần đè xuống, nhưng người dân Hoa Bắc Đế Quốc vẫn không quên được, họ vẫn còn nhớ rất rõ, họ vẫn cho rằng Jake Markham chính là hung thủ, là kẻ lên kế hoạch.

Hiện tại, đã rõ Jake Markham là Trần Văn Lâm. Người dân Hoa Bắc Đế Quốc yêu cầu Thiên Triều ra tay trừng phạt Trần Văn Lâm nói riêng, và quốc gia Đại Nam nói chung. Bảo thủ cho Vương Hạ Quân, cùng Bang Hội Thiên Ân.

Người dùng mạng Hoa Bắc Đế Quốc liên tục tràn sang các website của quốc gia Đại Nam làm phiền, chửi rủa, yêu cầu giao Trần Văn Lâm cho Thiên Triều bọn họ xử lý.

Nhưng mặc cho đám người kia chửi rủa, quốc gia Đại Nam vẫn chắc nịch một câu: Không có chứng cứ chỉ ra việc, Trần Văn Lâm là người hại chết mười nghìn thành viên Bang Hội Thiên Ân.

Đùa sao? Thần không cho phép dùng vũ khí nóng, thì ai có thể bắt được Trần Văn Lâm, dùng tay không bắt, người chán sống chắc?

Website chính phủ, yêu cầu dùng pháp luật không được. Người dùng mạng của Hoa Bắc Đế Quốc lại nhảy vào website của các Bang Hội thuộc Liên Minh Bang Hội Đại Nam spam, nhất là Bang Hội Thăng Long.

Thậm chí, quốc gia Đại Nam không chịu được phiền, phải thực thi cấm toàn bộ IP đến từ Hoa Bắc Đế Quốc.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Hào quang Hội Guardian

Thời điểm hiện tại, bố cục của Yriel Đại Lục đã có chuyển biến lớn.

Mặc dù sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight tồn tại trong thời gian chỉ gần bốn tháng, nhưng cũng để lại không ít thiệt hại cho toàn bộ các thế lực trên Yriel thế giới.

Thiệt hại nặng nhất, phải kể đến Đế Quốc Otc của người Orc. Bảy vị Bán Thần tại Đế Đô bị Kỵ Sĩ Khải Huyền War giết chết, cùng với vô số binh đoàn Dread tràn vào, làm cho người Orc phải rời bỏ cả ba khu Akeza, Vizcer và Ezcer.

Trước kia, tộc Orc có khoảng bảy mươi tỉ người.

Nhưng hiện tại, họ còn không đến hai mươi tỉ người.

Thiệt hại tổng cộng mười một vị Bán Thần.

Nhưng nặng nề nhất, phải kể đến việc Thần Bảo Hộ Ether bị Thần Hủy Diệt Ariana Jiera xé nhỏ linh hồn, và dùng cấm thuật biến thành vô số Dread.

Hiện tại, với hai mươi tỉ người, năm vị Bán Thần, trong đó có một vị Bán Thần tốt cùng. Những người này đồng thời trở về Đế Đô của Đế Quốc Sollic trước kia, một lần nữa xây dựng trở lại.

Về phần tộc Night Elve, cũng may mắn nhóm cầm quyền tại đảo Panmera nhanh chóng rút khỏi chiến trường khu Civic, tập trung toàn lực phòng thủ đảo Panmera, nên bọn họ thiệt hại không nặng lắm.

Từ năm mươi tí người, hiện tại đảo Panmera còn ba mươi tí người. Số lượng Bán Thần chết cũng không nhiều, chỉ có hai vị.

Ngược lại với tộc Night Elve, cao tầng đảo Yshin của người Light Elve lại không nỡ bỏ lỡ hai khu vực Hoorfell và High Grand lại cho người Mer hưởng lợi. Cố gắng gồng mình chiến đấu trên cả hai chiến trường: Đảo Yshin và Yriel Đại Lục.

Chính vì vậy, người Light Elve thiệt hại cũng không thua kém người Orc bao nhiêu.

Trước kia, trong ba tộc Orc, Light Elve và Night Elve. Thì tộc Light Elve chính là thế lực lớn nhất, số lượng không ít hơn một trăm năm mươi tí người, cũng là tộc duy nhất dám đối đầu với người Nerz, đồng thời còn thành công đánh bại người Nerz tại hai khu Hoorfell và High Grand.

Nhưng hiện tại, tộc Light Elve còn không đến tám mươi tí người. Từ bốn mươi vị Bán Thần, hiện tại chỉ còn mười lăm vị. Tồn thất cực kỳ nặng nề. Nếu tính về số lượng, thì còn thiệt hại nhiều hơn tộc Orc.

Nhưng cố gắng của họ cũng có chút đền đáp, đó chính là việc vẫn giữ vững được hai khu Hoorfell và High Grand.

Còn tộc Mer, chính là tộc không hề chịu ảnh hưởng chút nào từ sự kiện lần này. Nhờ có người Light Elve toàn lực "bảo vệ" hai khu Hoorfell cùng High Grand. Thậm chí, họ còn có gần bốn tháng tích trữ lực lượng, chuẩn bị cho cuộc đại phản công.

Người Mel tại khu Civic, hay chính xác là bảy Vương Quốc mới thành lập, thiệt hại cũng không hề nhẹ chút nào.

Đây là khu vực của Kỵ Sĩ Khải Huyền Death đảm nhiệm, nên có thể nói rằng, người Mel vô cùng xui xẻo.

Khu Civic là một khu vực có dân cư vô cùng đông đúc. Ba trăm tí người, chính là số lượng người Mel sinh sống tại Trung Châu - Civic.

Bảy Vương Quốc được bảy người con của Hoàng Đế Edward Nero XXV lập ra, thì có bốn Vương Quốc bị tiêu diệt. Số lượng người thương vong lên tới một trăm năm mươi tí người. Bán Thần cường giả chết cũng không ít, nếu không tính Quang Minh Giáo Hội, thì cũng phải chết hơn bốn mươi người.

Kỵ Sĩ Khải Huyền Death quá biến thái, hoàn toàn đủ sức đánh ngang cơ với Hắc Long Nagura. Chỉ vài đòn là có thể hạ sát một Bán Thần tốt cùng của Nhân Loại, Orc, Night Elve và Light Elve. Còn Bán Thần thường? Chịu được một đòn cũng là may mắn rồi.

May mắn có Hắc Long Nagura xuất hiện tại Thánh Địa Agilarent, đánh trọng thương Kỵ Sĩ Khải Huyền Death, mới giúp cho khu Civic được bình yên một chút.

Còn khu Mountwind, không được tính là một khu mạnh, hiện tại lại càng yếu, chỉ còn hơn hai mươi tí người, không còn một vị Bán Thần nào bảo hộ. Quả thật là thảm đến cực điểm.

Tính ra, người Nerz tại khu Seval thiệt hại không nhiều lắm, ít hơn những khu vực kia nhiều.

Trước kia, khu Seval có chín Vương Quốc, với tổng cộng một trăm tí người Nerz.

Hiện tại còn sáu Vương Quốc, với hơn bảy mươi tí người. Mặc dù số lượng người chết cũng không ít, nhưng so với tộc Mel, tộc Light Elve thì đỡ thảm hơn rất nhiều.

Ba Vương Quốc xui xẻo bị Dread phá hủy đều nằm ở phía Đông Bắc, nơi giáp Băng Dương.

Còn những tổ chức như Hội Guardian, Hội Săn Vampires, Hắc Ám Giáo Hội,.... thiệt hại không nhiều lắm. Chỉ có Quang Minh Giáo Hội, làm kẻ đầu tiêu, nên bị Dread nhắm vào cũng nhiều.

Khi Kỵ Sĩ Khải Huyền Death mang theo Chúa Tể Kinh Hoàng Diablo và Yêu Nữ Thống Khổ Andariel tấn công Thánh Địa Agilarent. Cùng lúc đó, các binh đoàn Dread được lãnh đạo bởi các Dead Knight cũng tấn công vào các Phân Bộ Thánh Thành của Quang Minh Giáo Hội.

Bây trên tổng số mười hai Phân Bộ Thánh Thành bị hủy diệt, biến thành một vùng phế tích.

Tổng cộng, hai mươi bốn trên tổng số ba mươi sáu Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ bị đồ sát, không còn một người.

Mười hai Quân Đoàn Quang Minh Thánh Đồ còn lại cũng thiệt hại không ít.

Trong trận chiến Thánh Địa Agilarent, một mình Kỵ Sĩ Khải Huyền Death giết chết bốn vị Khổ Tu Giả cấp Bán Thần, làm năm vị Khổ Tu Giả khác mất hoàn toàn năng lực chiến đấu.

Ngay khi kết thúc chiến đấu, năm vị Khổ Tu Giả kia được chữa trị kỹ càng, nhưng cũng không thể ngăn cản năng lượng ăn mòn khủng khiếp mà Kỵ Sĩ Khải Huyền Death để lại.

Hiện tại, năm vị Khổ Tu Giả cấp Bán Thần kia mặc dù giữ được mạng sống, nhưng chả khác gì một người thường. Thêm vào tuổi thọ của bọn họ đều rất cao, chỉ có thể sống sót thêm được vài năm.

Còn về phần Quang Minh Thánh Vệ bảo hộ Thánh Địa Agilarent, thì gần như bị hủy diệt hoàn toàn khi ngăn chặn hàng tỉ con Dread tràn vào. Cũng may, một triệu Quang Minh Thiên Sứ vẫn còn đủ cả. Giáo Hoàng vẫn còn sống, ba vị Thánh Nữ, mười hai vị Hồng Y Đại Giáo Chủ cũng khỏe mạnh.

Chỉ cần những người đó, thì có thể một lần nữa đông sơn tái khởi, xây dựng lại một Quang Minh Giáo Hội mạnh nhất Yriel Đại Lục.

.....

Đến hiện tại, Trần Văn Lâm vẫn cảm thấy mình biết rất ít về sức mạnh thật sự của Hội Guardian.

Lúc trước, hắn tưởng rằng Hội Guardian chỉ có một vị Hội Trưởng cấp Half God tột cùng (Minac Tibus), bốn vị Phó Hội Trưởng, cùng mười tám Quân Đoàn Dragon Slayer.

Nhưng hiện tại, Trần Văn Lâm mới biết mình nhầm to.

Ngay khi Dread gần như bị dọn dẹp sạch sẽ, toàn bộ các tộc loài trên Yriel thế giới cũng bị tổn thất nặng nề. Có lẽ, đây cũng là lúc Hội Guardian đưa sức mạnh của mình ra ánh sáng, một lần nữa trở thành tổ chức lớn nhất Yriel thế giới, mang lại ánh hào quang khi xưa.

Đó là ánh hào quang chói lọi, mà chưa một tổ chức nào trên Yriel thế giới có thể đạt tới.

Khi ở thời kỳ đỉnh cao, Hội Guardian không sợ bất kỳ ai, cho dù là Đế Quốc Storm Land của người Nerz. Hay Đế Quốc Sollie của người Mel.

Ánh hào quang đó chỉ bị dập tắt, khi Thần Tai Ương Bane tự mình ra tay.

Hội Trưởng Minac Tibus bị Kỵ Sĩ Khải Huyền Death giết chết, Trần Văn Lâm cứ tưởng đó là tổn thất nặng nề. Mất đi người lãnh đạo, tất nhiên là tổn thất lớn.

Nhưng không, hiện tại Trần Văn Lâm mới biết, Hội Guardian không đơn giản như hắn tưởng. Thậm chí, cả Agatha Maskin cũng không rõ. Chỉ khi có thông báo, mọi người mới rõ ràng.

Cơ cấu của Hội Guardian cũng thay đổi.

Đứng đầu, không còn gọi là Hội Trưởng, mà được thay bằng danh xưng: Lord - Chúa Tể.

Trong Hội Guardian, có ba vị Lord.

Tiếp đến, là mười hai vị Guardian - Thập Nhị Thánh Vệ. Tương đương với chức Phó Hội Trưởng trước kia.

Trong Hội Guardian, không chỉ có mình Dragon Slayer, mà còn có một vài đoàn đội khác.

Nhóm đầu tiên: Dragon Knight - Kỵ Sĩ Rồng.

Đứng đầu nhóm Dragon Knight là một nhân vật mang biệt danh The Wing, hỗ trợ là bốn vị Hộ Pháp. Giống như nhóm Dragon Slayer, thì Dragon Knight cũng có mười tám Quân Đoàn. Mỗi Quân Đoàn đều có một Quân Đoàn Trưởng, hai Phó Quân Đoàn Trưởng.

Nhóm thứ hai, chính là nhóm Dragon Slayer - Kẻ Diệt Rồng.

Hiện tại, lãnh đạo nhóm Dragon Slayer là một người mang biệt danh The Sentinel, phụ trách hỗ trợ, cũng là bốn vị Hộ Pháp. Vẫn có mười tám Quân Đoàn như trước kia, không hề thay đổi.

Nhóm thứ ba: Ancient Mage - Thượng Cổ Pháp Sư. Tương tự như hai nhóm trên, chỉ khác ở phần biệt danh người lãnh đạo - The Erudite (Nhà Thông Thái).

Nhìn qua, thì cảm giác, Hội Guardian hiện tại, giống như được hình thành từ ba Hội Guardian trước kia hợp nhất vậy.

The Sentinel, khá giống chức vị của Hội Trưởng Minac Tibus trước kia. Còn bốn vị Phó Hội Trưởng, thì chính là bốn vị Hộ Pháp của nhóm Guardian bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172: Lần đầu sử dụng Thần Vương Cung

Mặc dù chuyện công bố thân phận gây ra không ít phiền toái cho Trần Văn Lâm. Ví dụ như có một số lượng khá lớn "người hâm mộ" luôn túc trực trước sân biệt thự nơi hắn ở.

Hoặc là không thiếu "anh em tốt" ở đâu nhảy ra mượn Vàng, thậm chí là cả trang bị cao cấp. Khi không được chấp thuận, thì lại bị chê bai giàu có rồi khinh người, quên mất bạn bè trước kia.

Cái quái gì vậy? Trần Văn Lâm hẳn có những người "anh em tốt" đó sao? Sao hẳn không nhớ rõ a? Thế hai năm trước, khi hẳn vẫn còn trong cảnh gặm mì gói sống qua ngày, làm sao không thấy ai đến mượn mì gói nhỉ? Đúng là kỳ quái.

Mà những người kia, thật sự thì Trần Văn Lâm cũng có quen biết đôi chút, đại khái là gặp qua một vài lần. Nhưng sau vài năm không gặp, mặt cũng quên, tên cũng mất. Không biết làm sao lại trở thành anh em tốt, đúng là lòng người khó lường a.

Mà bây giờ, Trần Văn Lâm làm bất cứ chuyện gì, cũng bị người khác soi mói.

Nhất là qua chuyện anh em tốt vừa rồi, Trần Văn Lâm lại ngay lập tức lên các trang báo.

Mấy vị anh em tốt kia ngay lập tức tố Trần Văn Lâm vô ơn, đến khi nổi tiếng lại quên mất người đã giúp đỡ khi xưa.

.....

- Phốc.

Trần Văn Lâm rút một mũi tên ra khỏi cổ ai đó, máu tươi phun ra xối xả, bắn đầy lên quần áo của hắn. Xung quanh, có gần năm mươi người đang nằm.

Những người này, có người mặc đồ Vest như doanh nhân thành đạt, có người mặc đồ như dân chơi chính hiệu, có người mặc đồ công nhân.

Nhưng có chung một điểm, tất cả đều là người Hoa Bắc Đế Quốc, và tất cả đều đã chết. Tại cổ họng mỗi người, có một lỗ hồng nhỏ, xuyên qua tận sau gáy. Một đòn mất mạng.

Trần Văn Lâm ánh mắt lạnh lẽo nhìn xác chết la liệt xung quanh, mở điện thoại ra, bấm đến số Bùi Phương Thảo hỏi:

- Phương Thảo, bên này ổn rồi, mọi người xuống đi.

Nơi mà Trần Văn Lâm đang đứng, là một công trường bị bỏ hoang, chính xác là một tòa nhà cao tầng đang được xây dựng dở, đại khái cũng đã xong phần khung. Nhưng vì Yriel thế giới xuất hiện, làm cho tòa nhà này không thể hoàn thiện.

Nếu có người đi từ lầu một lên lầu mười bảy, nơi Trần Văn Lâm đang đứng, thì sẽ thấy mỗi lầu đều có ít nhất mười người chết.

Khác với tầng lầu này, những người chết dưới kia đều bị một mũi tên xuyên tim, hoặc xuyên qua giữa trán lấy đi tính mạng.

Không lâu lắm, từ tầng trên truyền đến những tiếng bước chân, đi xuống tổng cộng là bảy người, toàn bộ đều là con gái.

Bảy người này chính là Bùi Phương Thảo, Iris Volkirha, Mai Hiểu Tuyết, Mai Thanh Huyền, Mina Rockefeller năm người. Ngoài ra còn có thêm Đặng Thanh Tuyết và Liễu Vân Lan, hai người bạn cùng phòng trước kia của Bùi Phương Thảo.

Vì Trần Văn Lâm trở nên nổi tiếng, nên Bùi Phương Thảo cũng không thoát khỏi cảnh bị làm phiền. Thân phận người điều hành Thị Trấn Markham của nàng cũng nhanh chóng bị các nhà báo phanh phui.

Bùi Phương Thảo "gặp nạn", hai người bạn thân của nàng cũng không thoát khỏi "số phận". Bất đắc dĩ, Trần Văn Lâm đành phải nhờ vả Mai Thanh Huyền cho phép hai người sang chỗ của Bang Hội Thăng Long.

Hôm nay, cả đám quyết định thả lỏng một chút, tự mình lái xe ra khỏi thành phố, kiếm một vùng hoang dã để vui chơi dã ngoại, ăn uống.

Tìm đến với thiên nhiên, là một trong những phương pháp thả lỏng tâm trạng rất tốt. Không phải lo nghĩ nhiều, thoải mái hòa mình vào thiên nhiên.

Nhưng vì niềm vui có thể đạt được trọn vẹn, Mai Thanh Huyền không hề mang theo vệ sĩ.

Bảy người, chia nhau ngồi trên hai chiếc xe để di chuyển. Ban đầu, mọi chuyện vẫn bình thường, nhóm người theo tuyến đường định trước, tiến về bên ngoài thành phố.

Nhưng khi đi đến khu vực gần gần ngoại thành, thì Trần Văn Lâm cảm thấy không ổn. Hắn để ý rõ ràng, có mấy chiếc xe đang theo đuôi rất sát sao. Kỹ thuật theo dõi của đối phương cũng rất tốt, nếu không phải thân thể của Trần Văn Lâm đã xảy ra biến hóa lớn, thì cũng khó mà nhận ra.

Thời gian càng lâu, hắn càng cảm thấy số lượng người theo dõi không hề ít, phải lên đến cả chục chiếc xe.

Mấy người bạn họ khi lựa chọn đi du lịch dã ngoại, không hề tiết lộ cho bất kỳ ai, người của Bang Hội Thăng Long thì không dám tiết lộ, đám Paparazzi thì còn chưa đủ khả năng phát hiện ra con đường của Tập Đoàn Thăng Long. Bây giờ lại có nhiều người theo đuôi như vậy, đúng là không ổn một chút nào.

Trần Văn Lâm mới ra hiệu cho mọi người tiến vào một công trường đang xây dựng dở, tất cả các nữ nhân thì chạy lên lầu trên ẩn nấp và bảo vệ bản thân. Còn hắn, sẽ ở dưới xem thử, đám người kia có mục đích gì.

.....

Hai tiếng trước.

Trần Văn Lâm nhìn thấy số lượng xe ô tô phải lên đến năm mươi chiếc, toàn bộ bao vây khu công trường này lại.

Hơn hai trăm người, với đủ loại quần áo xuất hiện, nhìn sơ qua, Trần Văn Lâm vẫn có thể nhận ra, đây là người Hoa Bắc Đế Quốc.

Hoa Bắc Đế Quốc sao? Đúng là vẫn không chịu bỏ cuộc. Nếu hần nhớ không nhầm, lần tập kích thứ nhất tại nhà hàng và lần thứ hai tại bên trong khu riêng của Bang Hội Thăng Long, chính là người của Bang Hội Hiến Viên - một trong ba Bang Hội quyền lực nhất Hoa Bắc Đế Quốc.

Bây giờ, lại gần hai trăm người theo dõi, tìm chỗ vắng vẻ để bao vây hần. Nếu không có ý đồ bắt thiêu, Trần Văn Lâm cũng không tin.

- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def

????????

Một tràng ngôn ngữ Hoa Bắc vang lên, Trần Văn Lâm nghe cảm thấy thật sự là đau cả tai. Không hiểu sao, đám người này luôn dùng ngôn ngữ của quốc gia mình để nói chuyện với người thuộc các dân tộc khác. Rõ ràng biết thừa người ta không hiểu mình đang sửa gì, nhưng vẫn phải "gáy" trước bằng tiếng Hoa Bắc, nếu không thì không chịu được.

Giống như là khoe khoang ta đây biết nói ngôn ngữ Hoa Bắc vậy. Mẹ nguoi, đã là người Hoa Bắc Đế Quốc, không biết nói ngôn ngữ Hoa Bắc, thì nguoi còn biết nói tiếng gì?

- Nói ngôn ngữ quốc tế đi.

Trần Văn Lâm sắc mặt bình tĩnh nói, hần không biết ngôn ngữ Hoa Bắc, nên chỉ có thể sử dụng ngôn ngữ quốc tế để giao lưu với đám người này.

- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Nguoi có phải là Trần Văn Lâm không hả?)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Hoi ngu thế, rõ ràng là Trần Văn Lâm, nguoi có bị bại não hay không?)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Cao ni ma, nguoi dám nói ta bại não, có tin ta về mạch máu thân ta không?)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Nguoi dám "cao ni ma"? Cao ni ma nhà nguoi, có tin ta làm trước không? Đồ bại não, cũng dám cao ni ma ta.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Tất cả im lặng, để đội trưởng nói.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Trần Văn Lâm tiên sinh, nguoi đã bị bao vây, mau gior tay chịu trói, theo chúng ta trở về Hoa Bắc Đế Quốc.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Trần Văn Lâm, nguoi vi phạm pháp luật Hoa Bắc Đế Quốc, sát hại mấy chục nghìn công dân ưu tú, theo chúng ta trở về nhận tội, thành khẩn khai báo để được nhận lấy khoan hồng.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Trần Văn Lâm, mau đưa qua cho bọn ta toàn bộ số Vàng nguoi có, may ra có thể giữ được một mạng.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Đây, làm sao không trả lời ta, nguoi có phải là Trần Văn Lâm không hả?) (Bại não said.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Đồ ngu này, đến lúc này còn hỏi có phải Trần Văn Lâm hay không? Thật không thể chịu nổi thằng bại não này.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Đồ khốn, lại bắt nạt ta. Cao ni ma.)
- abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc def. (Dịch: Đồ bại não, có tin ta "cao" nguoi ngay tại đây không?)

Ây?????

Những người Hoa Bắc Đế Quốc xung quanh ái ngại nhìn tên vừa nói câu cuối cùng, cũng là nam nhân với nhau, lại đòi "làm" người khác ngay giữa thanh thiên bạch nhật, thậm chí còn có cả hơn hai trăm người tại đây. Thật kinh khủng.

Không khí xung quanh bỗng nhiên im lặng, ai cũng khẽ đưa tay ra che miệng, chỉ sợ người kia thú tính không kìm chế được, đòi "làm" bọn họ ngay tại đây thôi khô.

Còn về phần Trần Văn Lâm, lúc này hần đã rất rất rất tức giận, gân xanh trên trán nổi lên, tỏ rõ sự tức giận của hần.

Đám người này, đúng là không thể cùng chúng nói tiếng người được. Nhao nhao đến nỗi cả não.

Xoát.

Bỗng nhiên, trên người Trần Văn Lâm xuất hiện một bộ giáp nhẹ màu bạc, và một cây cung màu tím.

Đây chính là bộ giáp The Vopal Outfit, và thanh Thần Vương Cung.

Vút.

Vút.

Vút.

Vút.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Vũ khí hóa học

Phốc.

Phốc.

Phốc.

Phốc.

Bốn mũi tên như điện xẹt lao ra, cắm vào cổ họng bốn người.

Bốn người bị nhắm vào, cơ thể giật giật, rồi đổ ầm xuống đất.

- Abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz. (Dịch: Chết tiệt. Đội trưởng, bại nữa, thông hoa cúc, quân sư đều chết rồi. Huynh đệ, xông lên báo thù.)

- Abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz abc xyz. (Dịch: Giết hần, vì một Thiên Triều bá chủ thiên hạ. Giết kẻ này.)

Đám người Hoa Bắc Đế Quốc gầm lên, rồi từ bốn phương tám hướng tràn về tòa cao ốc xây dở, nơi Trần Văn Lâm đang đứng.

Thật ra, Trần Văn Lâm bắn bốn mũi tên cũng không phải bắn bậy, mà chọn bốn tên lấm mòm nhất để giết. Mấy tên đó, thật sự làm hần cảm thấy phiền vô cùng. Người Hoa Bắc Đế Quốc có kiêu, đi đến bất kỳ đâu, cho dù là đến những vùng đất của quốc gia khác, thì cũng không chịu sử dụng ngôn ngữ quốc tế để nói chuyện.

Người Hoa Bắc Đế Quốc luôn khẳng khái sử dụng ngôn ngữ Hoa Bắc của mình để hỏi những người khác. Trong khi bản thân họ rõ ràng, người ngoài căn bản không thể hiểu được họ nói gì. Vô cùng bất lịch sự.

Huru. Huru. Huru. Huru. Huru.

Liên tục những mũi tên nhỏ, kiểu khá giống ám khí được bắn về phía Trần Văn Lâm.

Nhưng Trần Văn Lâm không thềm né tránh, hần có The Vopal Outfit, có hiệu ứng của kỹ năng cấp một trăm là "Ăn hiếp kẻ yếu", nên khả năng phòng ngự vô cùng vững chắc.

Mấy người này, theo Trần Văn Lâm quan sát, nhiều nhất cũng đến cấp năm mươi lăm là cùng. Căn bản không đủ khả năng phá vỡ lớp giáp trên người hần. Những người kia chỉ có thể mang một phần thuộc tính từ Yriel thể giới ra ngoài Thiên Tinh sử dụng. Không có kỹ năng, không có trang bị.....

Còn Trần Văn Lâm thì khác, hần có thể mang theo mọi thứ, hần mạnh tương đương "Jake Markham" của Yriel thể giới.

Đương.

Đương.

....

Như Trần Văn Lâm dự đoán, mấy mũi tên kia chỉ chạm đến được The Vopal Outfit là hết, thậm chí không thể để lại một vết xước nhỏ.

Hiện tại, đa số các quốc gia trên thế giới đều có biện pháp thắt chặt an ninh, rất khó mang theo vũ khí đi lung tung. Yriel thể giới mang lại sức mạnh cho con người, nên cũng dễ làm con người bành trướng. Chỉ có pháp luật sắt thép, mới có khả năng giữ vững ổn định cho xã hội.

Quốc gia Đại Nam cũng vậy, ra ngoài đường, cho dù mang theo dao gọt trái cây cũng không được.

Đám người này có thể dấu được một bộ nỏ đeo tay trên người, đã là rất giỏi rồi.

Bị tấn công, tất nhiên phải đánh trả. Trần Văn Lâm không hề do dự, dùng kỹ năng "Tiễn Trận" đưa hơn mười người trở về với tổ tiên của họ, hần cũng tốt bụng lắm chứ.

- Bụp.
- Bụp.
- Bụp.

Bỗng nhiên, Trần Văn Lâm nhìn thấy đám người kia không sử dụng nỏ đeo tay để tấn công nữa, mà dùng sức ném những lọ thủy tinh nhỏ về phía hắn.

Những lọ thủy tinh này cực kỳ mong manh dễ vỡ, khi chạm xuống mặt đất, chúng ngay lập tức vỡ ra. Từ bên trong, toát ra những luồng khí trắng khói rất khó nhìn, cũng chỉ tồn tại vài giây, rồi biến mất vô tung vô ảnh.

Đồng thời, đám người kia cũng nhanh chóng lấy ra mặt nạ phòng độc, rồi đeo lên mặt. Bọn họ còn phát ra những tràng cười rục rờ.

Trần Văn Lâm sắc mặt hơi đổi, hắn cũng đoán được sơ sơ, đám người chết tiết này hắn là sử dụng vũ khí hóa học. Nói trắng ra, trong những lọ thủy tinh vừa rồi, là chất độc dạng khí, được chế tạo ra để đối phó những người như hắn.

Trần Văn Lâm vội vàng nín thở, chạy về phía cầu thang hét lên:

- Mau chạy lên mấy tầng trên. Tắm ướt khăn vải, che mặt lại, hạn chế thở mạnh.

Đồng thời, Trần Văn Lâm cũng sử dụng kỹ năng Băng Tiễn, bắn vào một góc cầu thang.

Băng Tiễn biến cầu thang thành một vùng bị đóng băng lạnh lẽo, Trần Văn Lâm vội lấy một mảnh vải dài ra, lợi dụng lớp băng kia để thấm ướt, rồi quần tạt vào mặt.

Theo Trần Văn Lâm biết, đại đa số các loại khí độc hóa học đều nặng hơn không khí, nếu như không thả từ trên cao, thì rất khó phát tán ra xung quanh. Hiện tại, chỉ có thể mong rằng loại khí độc này không mạnh lắm mà thôi.

Mặc dù đã tìm cách phòng tránh, nhưng Trần Văn Lâm chỉ cảm thấy đầu óc hơi chệnh choáng. Khi này, hắn đã hơi chủ quan khi để đám người kia ném lọ khí độc vào gần người.

Nhưng vì cảm giác này cũng không mãnh liệt lắm, nên làm cho Trần Văn Lâm thở ra một hơi. May mắn, đây có lẽ chỉ là loại khí độc gây mê man, không đến mức lấy đi tính mạng người khác.

Nhưng Trần Văn Lâm không hề biết, nhờ có thân thể cấp Crusader, nên hắn mới không chết. Đổi lại là một người khác, thì đã chết lâu rồi. Thêm một điều nữa, đó chính là hiệu ứng kỹ năng "Ăn hiếp kẻ yếu" có tác dụng kháng cả độc tố. Nên Trần Văn Lâm chỉ cảm giác đầu óc chệnh choáng như say rượu.

Đám người Hoa Bắc Đế Quốc này được phái đến đây với mục đích bắt Trần Văn Lâm trở về. Nhưng, nếu như tình hình không ổn, thì có thể sử dụng vũ khí hóa học để tiêu diệt đối phương.

Không ăn được thì đập đổ, nếu như Jake Markham đã không giúp ích gì được cho họ, không phải là người Hoa Bắc Đế Quốc, thì tốt nhất nên tiêu diệt, để tránh phiền phức sau này.

- Phốc.
- Phốc.

Vừa chạy lên lầu trên, Trần Văn Lâm vừa bắn ra những mũi tên chính xác, mỗi mũi tên đều đâm xuyên cổ họng, tim hoặc sọ não.

Một đòn mất mạng. Với khả năng sử dụng cung tên của Trần Văn Lâm ở thời điểm hiện tại, không có chuyện hắn bắn trượt.

Mấy tháng trước, sau trận đấu với Edgar Winter. Trần Văn Lâm học được khá nhiều kinh nghiệm sử dụng cung tên của đối phương, cũng không phải là hắn đi hỏi thẳng Edgar Winter, mà khi thi đấu, tự rút ra được kết luận cho bản thân mình.

Từ đó, trình độ bắn cung của Trần Văn Lâm ngày càng được nâng cao. Ở thời điểm hiện tại, cho dù đối mặt với Edgar Winter, hắn cũng sẽ không thua thảm như lúc trước.

Cứ qua mỗi tầng lầu, Trần Văn Lâm lại hạ sát vài người, đến lầu mười tám, thì chỉ còn lại không đến năm mươi người.

Cả đám, đồng loạt đứng chung một tầng, Trần Văn Lâm ngăn chặn ngay chiếc cầu thang duy nhất dẫn lên tầng trên.

Tầng trên, cũng là tầng cuối cùng, và đám người Bùi Phương Thảo, Iris Volkirha đang ở trên đó.

Mặc dù có chức nghiệp Cung Thủ, không có nghĩa là Trần Văn Lâm chỉ biết sử dụng cung tên. Hắn cũng biết dùng kiếm. Hiện tại không có kiếm, hắn có thể sử dụng mũi tên để thay thế.

- Chết!

Rút hai mũi tên, hai tay cầm chắc, Trần Văn Lâm hét lớn lao lên phía trước. Hiện tại, hắn đã có thể chắc chắn, chỗ khí độc kia đúng là nặng hơn không khí, căn bản không thể tràn lên trên này.

- Phốc!

.....

- Bây giờ, chúng ta làm gì?

Mai Thanh Huyền nhìn đồng xác chết xung quanh, nhưng về mặt bình tĩnh hỏi. Nàng đối mặt với hàng triệu con Dread trong Yriel thế giới còn không thấy sợ, thì sợ gì đám người chết này. Không phải là một chút máu me sao, chuyện này quá bình thường.

Nhưng khác với Mai Thanh Huyền. Mai Hiểu Tuyết, Bùi Phương Thảo, Đặng Thanh Tuyết, Liễu Vân Lan thì vẫn có hơi hơi không thích ứng được tròng cảnh máu me này. Mặc dù tại Yriel thế giới, bọn họ gặp qua không ít Dread, nhưng cơ bản vẫn là khác nhau, không thể đặt cùng vào một trường hợp được.

Còn về phần Mina Rockefeller và Iris Volkirha thì vẫn bày ra "khuôn mặt đáng yêu" trong mọi trường hợp.

- Bây giờ cũng chưa thể biết được khí độc bên dưới ảnh hưởng với chúng ta thế nào, liệu đã tan hết chưa. Chị Thanh Huyền, gọi người của Tập Đoàn Thăng Long đưa tàu bay đến đón chúng ta.

Trần Văn Lâm hơi suy nghĩ một chút rồi nói. Bây giờ hắn mới có thời gian tính toán kỹ càng, thân thể của hắn tốt hơn những người khác rất nhiều. Hắn thấy đầu óc quay quay, chưa chắc người khác đã thấy như vậy. Cần thận, vẫn là trên hết. Nếu như bọn hắn cần thận hơn, thì đã không gặp phải chuyện phiền toái này.

Mai Thanh Huyền nghiêm túc gật đầu, đi ra một góc, né xa Mai Hiểu Tuyết. Sau đó lấy Holo Graphic đeo lên tay, rồi mở mục nói chuyện:

- Mau đưa một chiếc tàu bay tới vị trí xxx đón chúng ta. Tien thể, gửi một nhóm nhà khoa học nghiên cứu vũ khí sinh hóa đến đây, tìm hiểu xem có chuyện gì xảy ra. Tien thể, dọn dẹp hiện trường luôn đi, đừng để đám báo chí làm to chuyện ra.

Người đầu bên kia nghiêm túc trả lời:

- Tuân lệnh, thưa Tổng Giám Đốc.

(PS: Các bác có thể tìm hiểu công nghệ Holo Gram, Holo Graphic trên Google nhé. Phim viễn tưởng cũng hay có thể loại này lắm.)

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Cấm vận

Nhìn vào tài liệu mà Mai Thanh Huyền đưa cho mình, Trần Văn Lâm thật sự vô cùng tức giận. Chưa bao giờ, sự giận dữ trong lòng hắn lớn như hiện tại.

Năm trăm người chết. Một con số khiến cho Trần Văn Lâm rất muốn tự bản thân mình tiến lên Hoa Bắc Đế Quốc, tìm kẻ nào ra lệnh đám sát thủ ba ngày trước, rồi đích thân tiến gã xuống địa ngục.

Như Trần Văn Lâm lo sợ, những lọ thủy tinh kia quả thật chứa một loại chất độc hóa học vô cùng khủng bố. Người bình thường, chỉ cần hít vào một ít cũng đủ mất mạng.

Cũng may, Mai Thanh Huyền đã phái người đến phong tỏa chất độc lan ra khỏi khu vực đó. Nhưng vẫn để lại hậu quả nghiêm trọng.

Khí độc kia quả thật nặng hơn không khí khá nhiều, xui xẻo thế nào, chúng lại ngấm vào nguồn nước của một khu dân cư cách đó không đến năm trăm mét.

Cuối cùng, năm trăm người vô tội bị độc chết.

Không những vậy, mấy trang web của chính phủ Hoa Bắc Đế Quốc còn buộc tội người của quốc gia Đại Nam ra tay giết hại công dân của họ. Chỉ đến du lịch thôi, nhưng lại bị giết, điều này khiến cho Hoa Bắc Đế Quốc không thể chấp nhận được.

Hoa Bắc Đế Quốc chính thức ra lệnh cấm vận với quốc gia Đại Nam. Từ kinh tế, du lịch, chính sách,.... Nhưng có vẻ như, lệnh này căn bản không có tác dụng thực chất.

Với việc sở hữu một đại gia "Vàng" như Trần Văn Lâm, Đại Nam căn bản không cần phải phụ thuộc vào bất kỳ một quốc gia nào.

Trần Văn Lâm tắt máy tính đi, mở điện thoại nhắn tin cho Mai Thanh Huyền, Mina Rockefeller đến phòng họp của Bang Hội Thăng Long. Lần này, hắn muốn ra tay với Hoa Bắc Đế Quốc. Tất nhiên, không phải ở mặt quân sự.

Theo tính toán của Trần Văn Lâm, đồng thời còn hỏi qua ý kiến của Bùi Phương Thảo, Farengar von Chopin, Tony Gelatin,..... Thì Thị Trần Markham

hiện tại cần ít nhất một năm nghỉ ngơi dưỡng sức, bồi dưỡng binh sĩ.

Việc quá nhiều nạn dân tràn về Thị Trấn Markham, mặc dù giúp cho lãnh địa tăng thêm nhân lực, tăng thêm sức mạnh. Nhưng Thị Trấn Markham cũng cần thời gian sắp xếp, thời gian tiêu hóa luồng sức mạnh này.

Và nghỉ ngơi, không phát động chiến tranh, ổn định lãnh địa khoảng một năm là thời gian cần thiết.

.....

- Mọi người hẳn cũng đã đọc báo rồi chứ?

Trần Văn Lâm liếc nhìn Mai Thanh Huyền - đại diện cho Bang Hội Thăng Long, đồng thời cũng là người có quyền lực lớn nhất trong Liên Minh Bang Hội Đại Nam. Hắn chậm rãi nói tiếp:

- Tôi muốn ra tay với Hoa Bắc Đế Quốc. Không nhất thiết phải có thiệt hại thực tế, nhưng làm bọn họ giận điên cũng được rồi. Đám người tự xưng là "Thiên Triều" này, cực kỳ quan trọng vấn đề mặt mũi đó
- Cậu muốn làm thế nào?

Mai Thanh Huyền kỳ quái hỏi.

Cả Mina Rockefeller cũng tò mò nhìn sang. Dù sao thì Hoa Bắc Đế Quốc rất lớn, cũng rất nhiều người. Bọn họ căn bản hoàn toàn có thể tự lo cho bản thân, rất khó có thể bị chơi xấu. Cho dù là siêu cường như Liên Bang, cũng không có ảnh hưởng quá nhiều đến Hoa Bắc Đế Quốc.

- Tôi muốn mở một thị trường giao dịch dành cho Người Chơi trên thế giới. Ở đó, bán trang bị, nguyên vật liệu, các loại nước phép thuật, quyền trục phép thuật, thậm chí là Vàng, Soul Gem cũng có thể mua được.
- Cậu thật sự có ý nghĩ này?

Mai Thanh Huyền kinh ngạc hỏi, về vấn đề trang bị của Thị Trấn Markham thì ai trên Thiên Tinh chả biết, hoàn toàn có thể mua được, nhưng vấn đề đó là giá dành cho Người Bán Địa. Người Chơi không giàu có được như Người Bán Địa, đa số tiền Vàng đều phải đầu tư vào phát triển Bang Hội, căn bản không có tiền dành cho việc mua trang bị.

Bây giờ, Trần Văn Lâm nói rằng muốn mở thị trường riêng dành cho Người Chơi, thì chắc chắn giá cả sẽ rẻ hơn nhiều. Hẳn là nằm trong năng lực mua sắm của các Bang Hội.

Chuyện này, chắc chắn là chuyện vô cùng quan trọng, đối với toàn bộ Người Chơi trên Thiên Tinh.

Hiện tại, Người Chơi có cấp bậc cũng không thấp, sau khi làm quen được với sự kiện Sự Trỗi Dậy Của Dead Knight, họ tăng trưởng rất nhanh.

Đại đa số thành phần Người Chơi theo hướng chiến đấu đều có cấp bậc năm mươi trở lên. Trên hai mươi triệu người đạt cấp sáu mươi trở lên.

Nhưng, về vấn đề trang bị, vũ khí thì lại vô cùng thảm hại. Đại đa số Người Chơi vẫn sử dụng trang bị phẩm chất lục, chỉ những ai giàu có, hoặc là nhóm tinh anh của các Bang Hội, mới được sử dụng trang bị phẩm chất lam.

Nguyên cả Bang Hội Thăng Long, chỉ có năm bộ trang bị phẩm chất tím. So với Thị Trấn Markham đúng là chả khác gì ăn mày.

Hiện tại, binh sĩ của Thị Trấn Markham, ai ai cũng sử dụng trang bị phẩm chất tím trở lên. Cho dù là tân binh cũng không ngoại lệ. Còn Trọng Kỵ Binh, Hắc Giáp Binh, Trường Cung Binh thì sử dụng trang bị phẩm chất tím bốn sao. (Cao nhất trong nhóm tím).

- Mina, báo cho gia tộc của em đi. Bảo họ chuẩn bị sẵn sàng đi.

Mai Thanh Huyền đôi mắt sáng ngời, quay qua nói với Mina Rockefeller.

Trần Văn Lâm đưa tay, ra hiệu để hắn nói tiếp:

- Mọi người có thể sử dụng những vật liệu như Đá, Gỗ, Kim Loại, Lương Thực, Vải để đổi nếu như thiếu Vàng. Nhưng giá sẽ cao hơn một chút. Thị trường giao dịch này sẽ chính thức được mở ra vào bốn tháng sau.

Hiện tại, khu Seval cũng chuẩn bị tiến vào mùa đông. Thời gian này, có muốn làm gì cũng khó. Thời tiết mùa đông tại khu Seval vô cùng đáng sợ, căn bản không thể tổ chức thị trường giao dịch.

- Ngoài ra, hiện tại chỉ tạm thời mời những quốc gia và vùng lãnh thổ vốn không ưa Hoa Bắc Đế Quốc, như Liên Bang và Liên Minh Cổ Quốc chẳng hạn. Những quốc gia tay sai của Hoa Bắc Đế Quốc cùng Hoa Bắc Đế Quốc bị liệt vào danh sách cấm.
- Nếu quốc gia nào công khai phản lại Hoa Bắc Đế Quốc, phải có hành động thực tế, thì được phép tham gia thị trường giao dịch.
- Quốc gia nào đã được tham gia, nhưng lại khiến cho trang bị của Thị Trấn Markham trôi vào tay Hoa Bắc Đế Quốc, thì sẽ bị cấm tham gia thị trường giao dịch. Cứ mỗi một bộ trang bị, sẽ bị cấm trong vòng một tuần.
- Về phần giá cả trang bị, sẽ có thông báo chính thức sau.

Mai Thanh Huyền và Mina Rockefeller không khỏi cảm thấy kinh sợ. Trần Văn Lâm đây là muốn công khai đối đầu Hoa Bắc Đế Quốc. Thậm chí muốn ép những quốc gia còn lại trở mặt hoàn toàn với Hoa Bắc Đế Quốc.

Đây là kế sách tẩy chay, muốn cô lập hoàn toàn Hoa Bắc Đế Quốc khỏi Thiên Tinh.

Trần Văn Lâm quả thật cũng có ý này. Các người không phải luôn tự tin rằng tự bản thân quốc gia các người có thể lo tất cả sao, chỉ cần thị trường trong nước là có thể đủ cung cầu mọi thứ rồi. Vậy thì chuẩn bị đón chờ đi.

Không phải muốn cấm vận với quốc gia Đại Nam sao? Trần Văn Lâm ta sẽ cho các người biết, thế nào mới là cấm vận.

....

Yriel Đại Lục - Khu Seval.

Lúc trước, khu Seval có chín Vương Quốc, thì năm Vương Quốc ủng hộ Hội Guardian. Chủ yếu là các Vương Quốc nằm ở phía nam và trung tâm.

Nhưng trùng hợp thế nào, ba Vương Quốc sụp đổ do Dread tấn công, lại nằm trong nhóm không ủng hộ Hội Guardian.

Hiện tại, năm trên sáu Vương Quốc thuộc về khu Seval ủng hộ Hội Guardian. Chỉ có một mình Vương Quốc Thrink là ngoại lệ.

Hiện tại, số lượng quân đội Dread đóng tại hai khu Hoorfell và High Grand còn không đến ba tỉ binh sĩ. Chính vì vậy, Hội Guardian tiến hành phát động liên hợp năm Vương Quốc kia lại.

Họ muốn ngay sau khi mùa đông này kết thúc, sẽ theo biên giới Vương Quốc White Wing để tiến sang khu Hoorfell, chiếm lại vùng đất của Đế Quốc Storm Land trước kia.

Ở đó, có một bộ phận người Mer sẵn sàng tiếp ứng đội quân của năm Vương Quốc người Nerz, phục hồi lại huy hoàng trước kia.

Lần này, mục tiêu của Hội Guardian chính là trở lại thành thế lực mạnh nhất Yriel thế giới. Tất nhiên, mục tiêu của bọn họ đã khác trước kia, không phải tiêu diệt loài Rồng. Mà chỉ vì phục hồi lại sức ảnh hưởng của Hội Guardian.

Hội Guardian nằm ngủ đã quá lâu, đã đến lúc con quái vật cổ xưa thức dậy, chứng tỏ bản thân.

.....

Nói đến khu Hoa Bắc của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc, bọn họ cũng khá may mắn, khi mà đa số các Vương Quốc người Mel của khu Civic đang trong trạng thái hồi phục sức mạnh, không rảnh để ý đến họ.

Nhờ chuyện này, Hoàng Đế Lưu Thiệu chính thức ban hành lệnh mở rộng lãnh địa của khu Hoa Bắc.

Bốn Tập Quân Đoàn tiến ra khỏi khu Hoa Bắc, theo sau là rất nhiều Người Chơi khác, để tiến hành xây dựng công trình.

Tập Quân Đoàn Thứ Ba đang tiến về phía tây bắc, mở rộng về khu Hoorfell. Và trùng hợp thay, quân sư, đồng thời là Phó Thống Soái của Tập Quân Đoàn Thứ Ba có tên là: Gia Cát Thanh Vân.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Điện?

Mùa đông đến với khu Seval vào cuối tháng mười một, đầu tháng mười hai.

Thật ra, vào thời gian này, không chỉ có một mình khu Seval rơi vào mùa đông lạnh giá. Mà khu Hoorfell, khu High Grand cùng phía bắc khu Mountwind cũng tương tự.

Thị Trần Markham, bên ngoài Lâu Đài Lãnh Chúa, tuyết rơi trắng xóa một vùng.

Trần Văn Lâm khẽ xoa mấy bông tuyết đậu trên vai, trong miệng lầm bầm:

- Thật là lạnh, chắc phải chuyển xuống Thế Giới Dưới Lòng Đất hoạt động mới.

Ở Thiên Tinh, Trần Văn Lâm còn chưa bao giờ phải sống trong môi trường có nhiệt độ dưới hai mươi độ C.

Năm ngoái, vì đó cũng là thời gian Thị Trần Markham mới thành lập, nên Trần Văn Lâm không dám nghỉ ngơi. Cho dù có lạnh, hắn cũng phải cố chịu đựng.

Nhưng năm nay thì khác, hẳn không cần phải đưa bản thân vào điều kiện khắc nghiệt như vậy.

Để có thể tránh được mùa đông lạnh đến teo... này, thì cũng không thiếu cách.

Thứ nhất, chính là thỉnh thoảng thì vào Yriel thế giới một lần. Đây có thể xem là cách đưa bản thân vào tình huống... lười.

Thứ hai, chính là rời khỏi khu Seval, tiến về phía nam, đến khu Civic. Nhưng tại khu Civic, Trần Văn Lâm không có chuyện gì để làm, nên chả đi làm gì cho mệt.

Cách thứ ba, cũng là rời khỏi khu Seval, nhưng là xuống lòng đất. Chính là Thế Giới Dưới Lòng Đất.

Hiện tại, Trần Văn Lâm cũng chỉ có một Thôn nhỏ bên dưới Thế Giới Dưới Lòng Đất, chuyên dùng để thu mua nô lệ thích hợp, rồi chuyển lên Thị Trấn Markham, tăng nhân dân số cho lãnh địa. Đó chính là Thôn Zeral.

Thôn Zeral hoạt động dưới hình thức căn cứ quân sự, luôn luôn có mười nghìn binh sĩ bảo vệ chặt chẽ. Ngoài ra, còn có linh hồn của một con Địa Long cấp Paladin tột cùng (cấp 99).

Nếu không phải linh hồn của lão Địa Long kia hơi cùi để làm "nền", thì hoàn toàn đã có một con quái vật cấp Crusader để bảo vệ Thôn Zeral.

Mặc dù Thôn Zeral được bảo vệ khá cẩn mật, nhưng vì lý do an toàn, Trần Văn Lâm không dám quá mức trắng trợn thu mua nô lệ. Mỗi một tuần, hẳn mới mua mười nghìn nô lệ. Mua quá nhiều, dễ gây chú ý không cần thiết.

Mặc dù Trần Văn Lâm cảm thấy mình khó chịu được cái lạnh của mùa đông khu Seval. Nhưng người Nerz thì khác, họ lớn lên ở đây từ nhỏ, vẫn có thể thích nghi trong điều kiện thời tiết thế này. Ít ra không đến mức lười như Lãnh Chúa của họ.

Hiện tại, Thị Trường Giao Dịch dành cho Người Bán Địa đã mở cửa trở lại. Cho dù là mùa đông, vẫn có không ít đoàn đội thương nhân tiến đến giao dịch, bán đồ, mua đồ.

Theo sự phát triển thần tốc của Thị Trấn Markham, Thị Trường Giao Dịch đồng thời cũng được mở rộng. Nhiều mặt hàng để giao dịch hơn, số lượng cũng nhiều hơn.

Người đến mua đồ, bán đồ, hay còn gọi là người đến giao dịch cũng đông hơn trước kia cả chục lần.

Phải nói, Thị Trường Giao Dịch của Thị Trấn Markham là một mảnh đất mới dành cho thương nhân từ xa đến. Xa đến đâu, chỉ cần có tiền, là sẽ có thương nhân.

Nhưng cũng phải nói, thông thương buôn bán cực kỳ có lợi cho sự phát triển của Thị Trấn Markham. Chỉ đơn giản về vấn đề tiền thuế mỗi ngày, Thị Trấn Markham thu được không ít hơn một trăm nghìn Vàng.

Đó là còn chưa tính tiền cho thuê cửa hàng, thu tiền ở trọ, tiền buôn bán trang bị, vũ khí,.....

Hiện tại, cho dù không tính đến khoản tiền Bug được từ Soul Gem, thì Trần Văn Lâm vẫn có thể kiếm rất nhiều Vàng.

Ngoài ra, Thị Trấn Markham hiện tại sở hữu hơn ba trăm mỏ Vàng lộ thiên, lượng Vàng thu được mỗi ngày đều là một con số thiên văn.

- Lãnh Chúa, người của Học Viện Markham có chuyện bẩm báo.

Lâu Đài Lãnh Chúa. Trong phòng riêng của Trần Văn Lâm, một lính canh nữ xuất hiện, khẽ gõ cửa rồi báo cáo.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút, cũng không rõ người của Học Viện Markham đến tìm mình làm gì. Thôi thì không suy nghĩ nữa, gặp mặt khác biết. Hắn nói:

- Dẫn vào đi.

Học Viện Markham, chính là tập hợp của Học Viện Pháp Sư, Học Viện Chiến Binh, Học Viện Chiến Lược Quân Sự, Học Viện Đào Tạo Quản Lý, Học Viện Thợ Rèn,..... Tạo thành. Nó tương đương với Học Viện Chiến Thần tại Vương Đô Septim của Vương Quốc White Wing.

Tất nhiên, quy mô của Học Viện Markham căn bản không thể so sánh được với Học Viện Chiến Thần. Nó chỉ giống nhau ở chỗ là nơi đào tạo mọi loại nhân tài mà thôi.

Học Viện Chiến Thần tuyển rất nghiêm ngặt, khắt khe. Nếu không phải là thiên tài, thì rất khó để có thể gia nhập được Học Viện Chiến Thần. Cho dù người có là Hoàng Tử, cũng không có chuyện đặc cách, tại Học Viện Chiến Thần không có chuyện dùng lai lịch to lớn để ra oai.

Còn Học Viện Markham thì lại khá dễ dàng, chỉ cần là người trẻ tuổi, và muốn học, là sẽ được gia nhập. Người lớn tuổi muốn gia nhập Học Viện Markham, thì cần có một vài năng lực nhất định.

- Lãnh Chúa, chuyện ngài giao cho chúng ta, đã thành công rồi.

Một vị trung niên có phần gầy gò, không to lớn như một người Nerz bình thường, nhưng cũng là người Nerz. Vị trung niên này vừa tiến vào phòng của

Trần Văn Lâm, liền ngay lập tức hưng phấn kể.

Trần Văn Lâm hơi nghi hoặc, cũng không phải hẳn không nhớ giao cho mấy người này chuyện gì. Mà vì hẳn giao quá nhiều việc, thành ra không rõ người này nói tới là việc nào.

Tiện thể, "người này" cũng có tên, gọi là Alex Blanco. Mặc dù nhìn như một người trung niên lớn tuổi, nhưng thật ra Alex Blanco mới hơn ba mươi tuổi.

Alex Blanco là một Pháp Sư khá có tài năng, đồng thời cực kỳ đam mê mới mẻ cơ khí máy móc. Mong ước của gã, chính là kiếm được một con người máy The Colossus của tộc Người Lùn mang về nghiên cứu. Hoặc một chiếc Ma Năng Thần Pháo tại Ai Sun cũng được.

Tất nhiên, ước mơ chỉ là ước mơ. Người máy The Colossus chính là lực lượng chiến đấu chủ lực của Vương Quốc Người Lùn - Vương Quốc Gaknar. Cho dù có bỏ tiền tẩn ra, cũng không mua được. Lỡ như, chỉ là lỡ như mà thôi, có người mua về, rồi tìm ra điểm yếu của người máy Colossus, thì đúng là thảm họa đối với tộc Người Lùn.

Còn Ma Năng Thần Pháo, toàn bộ Vương Quốc White Wing cũng chỉ có chưa đến chục khẩu. Mà loại Ma Năng Thần Pháo này cũng do tộc Người Lùn chế ra. Muốn mua được cũng không dễ.

Nhưng dù sao, Alex Blanco cũng là một "giáo sư" rất tài năng, luôn có những ý tưởng mới lạ, không ngại nghiên cứu. Hơn nữa còn rất tỉ mỉ, chăm chỉ trong việc nghiên cứu.

- Là điện, chính là điện a. Nhóm nghiên cứu của chúng ta đã tìm ra cách chế tạo dòng điện. Mặc dù yếu hơn tia sét trên trời, nhưng cũng có tính chất y hệt. Giật rất tê.

Điện? Trần Văn Lâm kinh ngạc đứng lên, quan sát Alex Blanco. Gã này hẳn là vừa bị điện giật cho một trận, nhìn mái tóc có chút dựng dựng lên, một vài chỗ da thịt cũng hơi cháy khét là biết. Không bị điện giật, làm sao biết tê hay không được chứ.

- Mau, mau dẫn ta đi xem

Trần Văn Lâm cũng có chút không nhận được. Từ khi tiến vào Yriel thế giới một năm trước, hẳn chỉ biết hai loại năng lượng chính. Một là năng lượng phép thuật mà các Pháp Sư thường sử dụng, hai là năng lượng thuần khiết bên trong Energy Core.

Năng lượng của Pháp Sư thì rất khó thu lại được, chỉ có thể tồn tại ít ỏi bên trong nước thuốc phép thuật, hoặc quyền trục phép thuật. Căn bản không thể dùng để cung cấp năng lượng cho máy móc.

Thứ hai là Energy Core. Thật ra Trần Văn Lâm cũng sở hữu chút ít cổ phần của một mỏ Energy Core. Nhưng thứ này quá ít, quá hiếm. Muốn cơ giới hóa Thị Trấn Markham, thì không thể dựa vào Energy Core.

Để có thể cơ giới hóa Thị Trấn Markham, chỉ có thể là dòng điện.

Tại Yriel thế giới không thiếu sấm chớp, không thiếu sét. Thành ra, Trần Văn Lâm kết luận được rằng, vẫn có thể sản xuất ra điện được.

Nhưng sản xuất bằng cách nào thì phải cần nghiên cứu thêm. Yriel thế giới không giống Thiên Tinh, không thể dùng cách trên Thiên Tinh để tạo ra dòng điện.

Kim Loại hai nơi cũng khác nhau. Mặc dù cả hai thế giới cùng có một loại Kim Loại gọi là Vàng, cũng màu Vàng, cũng có tính dẻo, cũng có thể dát mỏng đến ánh sáng xuyên qua được. Và cũng là một loại "tiền tệ". Nhưng hai thứ Vàng này lại là hai chất hoàn toàn khác nhau, thuộc về hai thế giới khác nhau.

Trần Văn Lâm đã cho người thử một vài thứ, ví dụ như cho một loại Kim Loại mang tên "Sắt", đem rèn thành các cột lớn. Sau đó lại mang các cột sắt đó lên trên núi dựng đứng. Nhưng sau thời gian dài cử người quan sát, không hề có chuyện sét đánh vào các cột này, cho dù là thời tiết giông bão.

Nên Trần Văn Lâm kết luận, Sắt đây, không phải là chất dẫn điện.

Không có thì nghiên cứu, Trần Văn Lâm không hề ngại. Hẳn luôn dành một số lượng tiền lớn cho việc nghiên cứu này. Và may mắn sao, Thị Trấn Markham xuất hiện một gã cuồng khoa học như Alex Blanco.

Sau khi nghe các ý tưởng, lý thuyết của Trần Văn Lâm về dòng điện, Alex Blanco liền cắm đầu vào nghiên cứu tìm hiểu.

Hiện tại, không phụ lòng và tiền bạc của Trần Văn Lâm, Alex Blanco đã tìm ra được cách tạo ra dòng điện. Mở đầu cuộc cách mạng lớn về khoa học kỹ thuật cho Thị Trấn Markham.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Điện? (2)

Trần Văn Lâm theo Alex Blanco rời khỏi Lâu Đài Lãnh Chúa, tiến về Học Viện Markham.

Trên đường đi, Alex Blanco miệng liền không dừng lại.

- Lãnh Chúa, những lý thuyết ngài nói lúc trước mặc dù chưa được chứng thực, nhưng ta nghĩ hẳn là có thể a. Trước tiên, động cơ mô tơ cánh quạt đã hoạt động. Nó, thật sự quay vòng vòng rất nhanh, còn thổi ra gió nữa. Cả cái Bóng Đèn Sợi Đốt kia nữa, thật là tuyệt vời. Lần đầu tiên trong đời, ta được chứng kiến một thứ phát sáng mà không cần đến phép thuật. Ý nghĩ của ngài, chắc chắn sẽ thay đổi cả Yriel thế giới này.
- Ân, các người làm rất tốt. Vật liệu dẫn điện cao cấp thế nào rồi, đã chuẩn bị đầy đủ chưa?

Vật liệu dẫn điện cao cấp trong miệng Trần Văn Lâm là một loại vật chất Kim Loại phẩm chất tím một sao, cũng không hiếm lắm, vẫn có thể tìm được khá nhiều tại các mỏ Kim Loại của Thị Trấn Markham. Kim Loại này được Trần Văn Lâm đặt cho một loại tên gọi: VF. Hẳn lấy theo tên Kim Loại chuyên dùng để chế tạo sợi đốt trong bóng điện.

Thông qua thử nghiệm, Trần Văn Lâm đã xác định được một vài loại vật chất dẫn điện có điện trở khá cao, khi tìm cách cho sét đánh vào, nó hấp thu rất nhiều năng lượng điện. Trong đó, nhiệt độ nóng chảy của VF lên đến hơn năm nghìn độ C. Chỉ cần tạo ra được những sợi VF nhỏ như sợi tóc, đồng thời cho dòng điện chạy qua, là có thể tạo ra ánh sáng. Điện trở làm nhiệm vụ biến điện năng thành nhiệt năng, nung nóng sợi Kim Loại VF, và mục đích cuối cùng, tạo ra ánh sáng.

Hai người đều cảm thấy khó mà đợi được lâu hơn, nên di chuyển rất nhanh đến Học Viện Markham.

Sau khi đến chỗ thực hiện thí nghiệm của Alex Blanco, Trần Văn Lâm nhìn thấy có ba thiếu niên tầm mười lăm mười sáu tuổi đang đứng chờ.

- Kính chào Lãnh Chúa.

Ba vị thiếu niên kia cung kính cúi chào Trần Văn Lâm. Tại Thị Trấn Markham này, ai ai cũng yêu quý Lãnh Chúa Jake Markham của họ. Nhờ có Lãnh Chúa hỗ trợ, mà bọn họ mới từ một nạn dân nghèo khổ, ăn không đủ, mặc không đủ. Trở thành một người dân bình thường, có cuộc sống tốt hơn, có của ăn của để. Tất cả, đều nhờ có những chính sách hỗ trợ người mới đến.

Trần Văn Lâm gật đầu nhưng không nói gì, thân làm Lãnh Chúa, hẳn vẫn phải có uy nghiêm của Lãnh Chúa. Không thể quá thân thiện, nếu không rất khó tạo nên uy danh.

Lúc này, nơi mà Alex Blanco thực hiện thí nghiệm là một khu vực ngoài trời, vẫn có tuyết rơi xuống sân nhà.

Trần Văn Lâm liếc nhìn qua, liền thấy một chiếc cột khá kỳ lạ. Bên dưới có bốn cái chân gỗ để giữ chiếc cột có thể đứng thẳng trên mặt đất. Hẳn không nhìn ra được cái cột này được làm từ thứ gì, nhìn chả khác gì ma trận.

Rất rất rất nhiều các thanh Kim Loại nhỏ bằng ngón tay út, mang hình dạng hình hộp chữ nhật dài, sắp xếp theo một quy tắc kỳ lạ nào đó. Những thanh Kim Loại này, thanh thì nằm ngang, thanh thì nằm dọc, nhưng cuối cùng đều xếp lại thành một cái cột hình có hai đáy là hình vuông.

Do những thanh Kim Loại này cũng không phải xếp khít vào nhau, nên có rất nhiều khoảng trống lộ ra. Bên trong các khoảng trống đó, là những tia điện khe truyền qua mấy thanh Kim Loại kia.

Lần này, Trần Văn Lâm vẫn có thể nhìn ra, dòng điện theo chiếc cột này truyền xuống hai đường giây điện phía dưới. Một đường truyền sang cái quạt nhỏ chạy bằng mô tơ, có lẽ điện trở của dây điện hơi lớn, nên cánh quạt quay rất chậm.

Còn đường dây điện còn lại, thì nối tới một chiếc Bóng Đèn Sợi Đốt. Cũng như quạt, cái Bóng Đèn Sợi Đốt này sáng khá yếu, nếu không phải đang ở trong bóng râm, thì rất khó nhận ra ánh sáng đỏ dưới ánh sáng mặt trời.

Dù sao thì phải dùng đến năng lượng điện đến từ sấm sét, mới làm cho Bóng Đèn Sợi Đốt phát sáng được. Hiện tại, dòng điện này vẫn hơi yếu, nên cả quạt gió chạy bằng mô tơ lẫn Bóng Đèn Sợi Đốt đều hoạt động rất yếu.

Nhưng không sao, chỉ cần tìm ra vật dẫn điện có điện trở thấp hơn, hoặc tìm cách tạo ra nguồn điện lớn hơn là được.

Bây giờ, Trần Văn Lâm có thể chắc chắn, cái cột kỳ lạ kia, chính là một dụng cụ tạo ra dòng điện.

- Máy Phát Điện này sử dụng thứ gì để tạo ra dòng điện?

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi, quan sát này giờ, hẳn vẫn chưa đoán ra được, cái Máy Phát Điện kỳ lạ kia sử dụng nguyên lý gì, để tạo ra dòng điện. Chắc chắn không phải là ánh sáng, tại vì Máy Phát Điện được đặt trong bóng râm, không có khả năng là một dạng Pin năng lượng mặt trời được. Năng lượng gió thì lại càng không, chỗ này gió cực yếu, không thể nào là gió được.

Thêm nữa, cái Máy Phát Điện này quả thật khá kỳ quái, căn bản không sử dụng Turbine. Không hiểu, đúng là không hiểu được.

Alex Blanco thì hưng phấn nói:

- Nói ra cũng thật trùng hợp đó Lãnh Chúa. Ta thử nghiệm các loại năng lượng gió, năng lượng ánh sáng mặt trời, năng lượng phép thuật,... Tất cả

đều thất bại. May mắn thế nào, mùa đông đến, thời tiết trở nên lạnh lẽo, cái Máy Phát Điện này lại có thể tạo ra dòng điện. Chính là lạnh, là nhiệt độ thấp, thì sẽ tạo ra được dòng điện a.

Sau đó, Alex Blanco phun ra một tràng các thể loại nguyên lý. Và sau khi nghe xong, Trần Văn Lâm chỉ biết im lặng, quả thật là chả hiểu được chút gì. Nhưng vì không muốn làm cho Alex Blanco mất hứng phần, hắn vẫn nghe rất chăm chú.

Khoảng nửa tiếng sau, Trần Văn Lâm vỗ vỗ vai Alex Blanco rồi nói:

- Tốt lắm, từ ngày mai, không, bắt đầu ngay từ bây giờ, ta sẽ để bên thợ rèn, xưởng luyện khí phối hợp với người. Cố gắng tìm cách tạo ra dòng điện mạnh hơn, tìm Kim Loại có điện trở yếu hơn nữa để chế tạo dây điện. Vấn đề kinh phí, sẽ không lo thiếu, cứ yên tâm tiếp tục nghiên cứu phát triển. Nếu cần, có thể tìm thêm trợ thủ để đẩy nhanh tốc độ nghiên cứu. Đúng rồi, nhớ kỹ an toàn, đừng lấy thân mình ra thử điện, ta cũng không muốn mất trường nhóm nghiên cứu như người đầu.

Alex Blanco ưỡn thẳng lưng lên nói:

- Lãnh Chúa, ngài cứ yên tâm, ta sẽ nhanh chóng biến Thị Trấn Markham thành một Thị Trấn cơ giới hóa. Cho dù là ban đêm, cũng sẽ sáng như ban ngày.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Tốt lắm, người tốt nhất nên thay bộ quần áo đi. Ta trở về. Đúng rồi, ưu tiên chế tạo các loại máy dành cho phát triển nông nghiệp.
- Tuân lệnh!

Trần Văn Lâm trở về Lâu Đài Lãnh Chúa. Sau đó hắn tìm đến phòng làm việc của Bùi Phương Thảo, rồi dặn dò:

- Bạn nhớ thông báo với bên thợ rèn giúp đỡ Phòng Thí Nghiệm Của Alex Blanco hết sức cố gắng. Alex Blanco nhờ chế tạo gì, thì phải dùng tốc độ nhanh nhất, chính xác nhất tạo ra đồ vật đó. Đúng rồi, bỏ ra một triệu Vàng, cho vào quỹ Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật. Tăng lương gấp năm lần cho những người làm việc tại Phòng Thí Nghiệm Của Alex Blanco.

Bùi Phương Thảo như rơi vào sương mù. Nàng mặc dù là người quản lý Thị Trấn Markham, nhưng cũng không rõ lắm về chuyện Nghiên Cứu Khoa Học với lại Phòng Thí Nghiệm Của Alex Blanco này.

- Phòng Thí Nghiệm Của Alex Blanco? Quỹ Nghiên Cứu Khoa Học? Là thứ gì vậy?

Thật ra, Bùi Phương Thảo chủ yếu quản lý đến dân chúng, việc làm. Những thứ lớn. Còn những chuyện kia thì nàng không quan tâm, nên không biết cũng là chuyện bình thường.

Trần Văn Lâm nói:

- Bạn cứ nhớ vậy là được, hãy ưu tiên một gã Pháp Sư có tên Alex Blanco, cùng những trợ thủ của gã. Bạn cho người đi tìm hiểu là rõ. Đừng sợ phung phí Vàng cho chuyện này, nhớ nhé!

Bùi Phương Thảo nhanh chóng ghi chép vào một tờ giấy nháp nhỏ, rồi nói:

- Yên tâm đi, mình sẽ để ý kỹ chuyện này.

Trần Văn Lâm hưng phấn rời khỏi phòng làm việc của Bùi Phương Thảo, hắn thấy Thị Trấn Markham có lẽ chuẩn bị bước vào thời kỳ phát triển như vũ bão. Việc hiện đại hóa, cơ giới hóa Thị Trấn Markham sẽ giúp cho mọi chuyện dễ dàng hơn rất nhiều.

Ví dụ như nếu có thể tạo ra được các loại máy dùng cho loại hình nông nghiệp như Máy Cây Đất, Máy Gặt, Máy Tưới Nước,... Thì diện tích trồng trọt nông nghiệp, sản lượng lương thực cũng sẽ tăng lên rất nhiều. Đến sau này, Thị Trấn Markham có thể hoàn toàn không lo đến chuyện thiếu thốn lương thực, cần bán không cần phải bỏ tiền Vàng ra mua của thương nhân.

Nhưng cái làm Trần Văn Lâm mong chờ nhất, chính là việc hiện đại hóa quân đội. Súng, có thể sẽ không nghiên cứu được. Nhưng rất có thể sẽ áp dụng vào để nghiên cứu ra được các loại Khí Cầu, các loại phương tiện di chuyển. Hay thậm chí là vũ khí công thành chạy bằng điện. Đỡ tốn nhân lực cho việc di chuyển, điều khiển hơn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Khắc hồn sư công hội lily medusa

Yriel thế giới - Yriel Đại Lục - Thế Giới Dưới Lòng Đất - Thôn Zeral.

Trần Văn Lâm cảm thấy đã đến lúc chuyển chú ý xuống Thế Giới Dưới Lòng Đất, một nơi đã trợ giúp cho Thị Trấn Markham rất nhiều trong việc phát triển. Nhất là tiền Vàng và Soul Gem

Lần này, Trần Văn Lâm không chỉ xuống một mình, hắn còn mang theo ba mươi nghìn binh sĩ. Những binh sĩ này, trước kia chính là nô lệ được Trần Văn Lâm mua lại, rồi đưa lên Thị Trấn Markham. Ngoài ra, Trần Văn Lâm còn mang theo Hina Janet - cô nàng tộc Succubus nóng bỏng.

Hiện tại, Trần Văn Lâm mới hiểu sơ sơ thế nào là thiên tài. Và Hina Janet, có thể coi là người có thiên phú cao nhất Thị Trấn Markham.

Bản thân hắn là Người Chơi có thân phận Lãnh Chúa, nên trong vòng một năm lên được đến cấp một trăm cũng không có gì lạ lắm. Nhưng Hina Janet là Người Bản Địa. Mà Người Bản Địa có kiểu lên cấp khác với Người Chơi, chủ yếu dựa vào thiên phú cao hay không.

Hina Janet đến Thị Trấn Markham vào khoảng bảy tháng trước. Khi đó, nàng vừa thoát khỏi thân phận nô lệ, thân hình gầy còm ốm yếu, thực lực vô cùng yếu ớt, có thể nói là trời gài không chặt.

Nhưng hiện tại, Hina Janet đã lên đến cấp một trăm ba mươi, so với Trần Văn Lâm hắn còn cao hơn gần ba mươi cấp, đúng là đáng sợ.

Agatha Maskin mặc dù cũng là thiên tài, nhưng nàng được Hội Guardian chỉ dạy, nuôi dưỡng từ bé, mới lên được cấp Divine khi tuổi còn trẻ. Mà đa số Quân Đoàn Trưởng của Hội Guardian đều đạt cấp Divine trước hai mươi lăm tuổi. Có Máu Rồng bồi dưỡng, muốn cấp thấp cũng không được.

Nhưng Hina Janet thì khác, nàng luôn tự tìm hiểu, không có ai chỉ điểm tu luyện, không có Máu Rồng để sử dụng. Và quan trọng hơn, hiện tại nàng mới mười chín tuổi a.

Ài, gái mười chín aaaaaaa..... À mà thôi.

Mới mười chín tuổi, tự tu luyện lên đến cấp một trăm ba mươi, đúng là đáng sợ a.

Trần Văn Lâm cũng cảm thấy rất kỳ quái, hình như lúc nào đi xa, thì hắn cũng dẫn theo một cô gái có thực lực mạnh hơn mình đi cùng. Lúc trước là Agatha Maskin. Còn bây giờ, là Hina Janet. Tính ra thì cũng kì kì, nhưng mà Trần Văn Lâm quen rồi, không thêm quan tâm. Có người mạnh mẽ đi cùng không tốt sao, việc gì phải ngại.

Thị Trấn Markham tạm thời chìm vào mùa đông, muốn làm chuyện gì lớn cũng khó, nên Trần Văn Lâm chuyển xuống dưới Thế Giới Dưới Lòng Đất.

Về phần tại sao phải mang thêm binh sĩ xuống Thế Giới Dưới Lòng Đất? Đơn giản vì hắn muốn tạo cho mình một thế lực thật sự tại nơi này.

.....

Thành Phố Golira, nằm cách Thôn Zeral khoảng một tuần đi đường, đây là đối với người bình thường. Còn Trần Văn Lâm có một cô nàng Succubus cấp Crusader (cấp 100 đến 149) đi cùng, nên hai người chỉ mất một tiếng để tới nơi.

Thành Phố Golira, hiện tại là nơi ở của ba chị em Lily Medusa, Jenni Glover và Jane Rodriguez.

Lily Medusa là cô nàng tộc Người Rắn, hiện tại đã là một vị Khắc Hồn Sư cấp Tông Sư. Từ khi đến Thành Phố Golira để mở quán Khắc Soul Gem vào trang bị, nhờ có số lượng đơn hàng khổng lồ của Trần Văn Lâm, bây giờ cửa hàng của nàng đã biến thành một trung tâm lớn. Thậm chí nàng còn thuê mấy trăm vị Khắc Hồn Sư khác về làm việc dưới trướng cho mình.

Jenni Glover là cô nàng Succubus đáng yêu, có thiên phú về Bóng Tối cũng không tệ lắm. Nhưng bản thân nàng ham chơi, không muốn trở thành Khắc Hồn Sư. Mà Lily Medusa bây giờ rất giàu có, rất quyền lực. Nên Jenni Glover chỉ cần trở thành một cô công chúa là được rồi.

Về phần Jane Rodriguez, là người tộc Acient Elve, hiện tại cũng đã là một Khắc Hồn Sư cấp Tông Sư. Về bản sự Khắc Hồn Thuật, nàng còn giỏi hơn cả Lily Medusa, được xem là trụ cột của Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa.

Trần Văn Lâm vừa bước vào Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, ngay lập tức bị khung cảnh bên trong hấp dẫn. Ở đây đã không còn là một "xưởng" khắc Soul Gem vào trang bị như trước nữa. Nơi này, được thiết kế rất sang trọng, tầng một là nơi trưng bày các sản phẩm, trang bị đã được chính bọn họ khắc Soul Gem vào.

Còn nơi làm việc của các Khắc Hồn Sư ở đâu, thì Trần Văn Lâm không thấy. Vì tòa nhà này rất lớn, so với Lâu Đài Lãnh Chúa của hắn còn lớn hơn gấp mấy chục lần. Có vẻ giống như.... một tập đoàn lớn làm về công việc khắc Soul Gem.

- A, ủa, là anh, Jake Markham. Chị Lily, mau xuống đây, anh Jake Markham đến chơi nè.

Bỗng nhiên, một tiếng hét thanh thúy từ sau lưng Trần Văn Lâm vang lên. Tiếng hét vô cùng ngạc nhiên, có phần vui sướng, giống như bạn bè lâu ngày gặp lại.

Không cần quay lại phía sau, Trần Văn Lâm cũng biết người vừa lên tiếng là Jenni Glover, cô nàng Succubus mang tính cách có phần trẻ con nghịch ngợm.

- Jenni, lâu lắm rồi không gặp nhỉ?

Trần Văn Lâm mỉm cười, hắn quay đầu lại, thân thiện chào hỏi.

Jenni Glover thì vẫn như thế, gần một năm trôi qua, dáng vẻ cũng không khác bao nhiêu. Có khác, thì chính là một vài nơi nào đó có phần lớn hơn đôi chút. Vẫn gương mặt với tiêu trí con nít, ngây thơ, pha chút nghịch ngợm ngày nào.

Jenni Glover trong miệng phát ra vài tiếng chặc chặc cảm thán, đồng thời đi vòng quanh cơ thể Trần Văn Lâm vài vòng. Đôi mắt to tròn của nàng nhìn thật kỹ, giống như soi mói thứ gì, trong miệng lẩm bầm gì đó, căn bản nghe không rõ.

Cuối cùng, Jenni Glover phán một câu:

- Chả khác gì trước kia ha. Hi hi.

Trần Văn Lâm bó tay, quan sát kỹ thế, xong làm một câu chả khác tẹo nào, đúng là đầu óc trẻ con.

- Vào bên trong đi, đứng ngoài này làm gì cho moi.

Jenni Glover không chút ngưng ngừng lồi Trần Văn Lâm vào bên trong Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, đi theo sau còn có Hina Janet.

Ba người chọn một chỗ trong góc ngồi xuống. Ngay lập tức có một cô gái tộc Acient Elve trẻ tuổi tiến tới, có phần giống nhân viên phục vụ của mấy Trung Tâm Thương Mại tại Thiên Tinh.

Cô gái Acient Elve này rót nước cho ba người, rồi nhỏ giọng hỏi:

- Tiểu thư Jenni Glover, có gì dặn dò ạ.

Jenni Glover là tiểu công chúa của Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, điều này ai cũng biết. Hội Trưởng và Phó Hội Trưởng vô cùng chiều chuộng cô em gái này. Muốn chơi, muốn học, muốn mua gì hai người họ cũng chiều. Ở Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, điều khoản đầu tiên chính là..... nghe lời Jenni Glover.

Jenni Glover nói:

- Bạn lên báo với chị Lily, nói rằng có bạn cũ đến thăm. Xuống liền nhé.
- Đã rõ ạ!

Mặc dù Jenni Glover được nuông chiều, nhưng ngoại trừ ham chơi, không trưởng thành về mặt tính cách ra, thì nàng hoàn toàn không mang kiểu tiểu thư nhà giàu, kiêu ngạo với thành viên, nhân viên của Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa. Đối với bất kỳ ai trong này, nàng đều xưng hô kiểu bạn bè quen biết, chứ không mang cái thân phận "tiểu công chúa" ra để kiêu ngạo với người khác.

- Đây, đây là bạn gái anh đấy à??? Không ngờ anh cũng yêu thích người Succubus à nha. Thế mà không nói sớm.

Jenni Glover tò mò nhìn sang Hina Janet hỏi, trong giọng nói cũng mang theo chút tiếu cợt. Khi Trần Văn Lâm ra tay đánh bại Lão Địa Long cùng với gã phản bội Henry Spaccet, nàng bị ấn tượng cực kỳ sâu. Nói không thích, đó là không có khả năng. Nhưng sau này, hai người gặp nhau cũng khá ít, nên chuyện này nhạt dần.

Mà Jenni Glover phải công nhận, Hina Janet rất xinh đẹp.

Trần Văn Lâm ho khan một tiếng rồi nói:

- Không, đây là vệ sĩ của anh. Cô ấy tên là Hina Janet, lúc trước cũng là nô lệ giống như em

Không phải bạn gái là sự thật. Nhưng tộc Succubus, ai mà không thích chứ? Hỏi vớ vẩn.

Jenni Glover kinh ngạc nói:

- Không phải bạn gái à. Sao anh kém vậy Jake? Xinh đẹp thế này mà cũng bỏ qua được, đúng là kỳ quái.

Theo nàng, một Lãnh Chúa như Trần Văn Lâm mà mua được nô lệ xinh đẹp về, không có lý do gì để đó mà không làm gì. Vệ sĩ sao, ai mà tin được nha.

- Khắc, không nói chuyện này nữa. Đạo này em thế nào?

Mặc dù Thị Trần Markham vẫn thường xuyên đưa trang bị đến Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa để khắc Soul Gem. Nhưng đó là chuyện do Thôn Zeral xử lý, lâu lắm rồi, Trần Văn Lâm không xuống Thế Giới Dưới Lòng Đất, nên hẳn cũng không rõ tình hình dưới này lắm.

- Còn thế nào à, bây giờ đỡ khổ hơn hồi trước, nhưng mà không vui bằng. Trước kia cả nhóm đi tìm Soul Gem, mặc dù có đôi chút nguy hiểm, nhưng mà rất vui. Còn bây giờ, chị Lily với chị Jane không cho em ra khỏi Thành Phố Golira. Rõ chán.
- Em nên vui mới đúng nha, không phải mạo hiểm tìm kiếm Soul Gem, có gì mà chán. Không phải muốn đi dạo chơi, mua sắm lúc nào cũng sao?

Cô nàng này, đúng là sống sung sướng quá, lại thấy nhớ thời gian khó khăn. Đúng là kỳ quái.

Cũng trùng hợp, Jenni Glover vừa dứt câu, thì Lily Medusa và Jane Rodriguez cũng xuất hiện. Nhìn hai người có phần già dặn hơn, cũng giống "người đẹp công sở" hơn.

Cả hai đều là Tổng Sư Khắc Hồn Sư, thân phận vô cùng cao quý. Nếu như sinh sống trên mặt đất Yriel Đại Lục, một vị Tổng Sư Khắc Hồn Sư sẽ

không thua kém gì Khoa Trưởng của một khoa tại Học Viện Chiến Thần - Vương Đô Septim.

Trần Văn Lâm cũng nhận ra, hai nàng có một loại khí thể của Tông Sư. Nhưng khi gặp hấn, gặp người bạn này, loại khí tức đó hoàn toàn biến mất. Thay vào đó là sự thân thiết, của những người bạn thật lòng, lâu rồi mới gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Phế vật nghịch tập phiên bản lỗi

Jake Markham lâu lắm rồi không gặp nhỉ? Cũng mấy tháng rồi đó, cứ tưởng anh quên mất ba người bạn này rồi.

- Jake Markham, chào anh!

Người nói sau, là Jane Rodriguez, vẫn tính cách có phần trầm mặc ít nói. Tính cách của nàng có phần hướng nội, thích tìm tòi, thích nghe hơn là nói.

Còn người lên tiếng đầu tiên, là Lily Medusa. Vẫn bộ dáng trưởng thành trước tuổi. Có lẽ phải đóng vai "mẹ" để chăm sóc hai cô em gái mà nàng mua được, nên Lily Medusa rất già dặn.

Trần Văn Lâm đứng dậy, cảm thán nói:

- Chà, được hai vị Tông Sư Khắc Hồn Sư chào đón. Đúng là vinh hạnh nha.

Không cảm thán sao được. Trần Văn Lâm vẫn nhớ rõ, khoảng sáu bảy tháng trước, tại quảng trường của Thôn Zeral, hấn gặp năm người Lily Medusa. Cuối cùng, trở thành một nhóm đi tìm kiếm Soul Gem để nâng cao đời sống, kiếm thêm Vàng để mua sắm trang bị.

Rồi cả đám đến Địa Long Cốc, may mắn làm sao, Trần Văn Lâm bắn ra hai mũi tên phát động thuộc tính ẩn xuyên giáp, giết chết Lão Địa Long.

Lại đến chuyện Henry Spacent phản bội,.....

Bây giờ, vài tháng trôi qua, thân phận của bốn người thay đổi rất nhiều.

Trần Văn Lâm, từ Lãnh Chúa của một Thôn Markham nhỏ bé, với vài trăm binh sĩ, vất vả chống đỡ qua mùa đông, tiền Vàng để mua trang bị cho toàn quân cũng thiếu rất nhiều.

Hiện tại, hấn đã là Hầu Tước nổi tiếng Vương Quốc White Wing. Thôn Markham thì trở thành Thị Trấn Markham. Với số lượng binh sĩ gần hai trăm nghìn người, dân số cũng sắp sửa đạt đến một triệu ba trăm nghìn người.

Từ một kẻ có thực lực Bình Thường (hồi đó cấp 40 thì phải, không nhớ rõ lắm, lười lục lại mấy chương cũ), bây giờ Trần Văn Lâm đã là The First Crusader trong nhóm Người Chơi.

Lily Medusa, thì từ một chủ cửa hàng khắc Soul Gem nhỏ, đã trở thành Hội Trưởng của Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa. Nơi này, không chỉ bán trang bị đã khắc Soul Gem, nhận đơn hàng khắc Soul Gem, mà còn đủ điều kiện trao huy chương Khắc Hồn Sư, và đào tạo ra được một số lượng Khắc Hồn Sư nhất định. Tông Sư Khắc Hồn Sư, một thân phận vô cùng cao quý.

Khi mới đến Thành Phố Golira, Trần Văn Lâm có hỏi qua về Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa. Ai trong thành phố này cũng biết, Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa chính là thế lực Khắc Hồn Sư lớn nhất thành phố. Nếu tính rộng ra, thì đó chính là một trong ba thế lực mạnh nhất thành phố này: Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, Chính Phủ Thành Phố và Dong Binh Công Hội.

Jane Rodriguez mặc dù không thay đổi nhiều. Nhưng nàng chính là Khắc Hồn Sư tài giỏi nhất Thành Phố Golira, thậm chí được xếp vào một trong mười vị Tông Sư Khắc Hồn Sư xuất sắc nhất toàn bộ Vương Quốc Lurther.

Chỉ có Jenni Glover không thay đổi nhiều lắm.

Lily Medusa nhìn thấy xung quanh có nhiều khách quan tò mò tìm đến, không khỏi nhú nhú mày một chút, rồi nói:

- Mọi người lên trên nói chuyện, ở đây nhiều người, cũng không tiện lắm.

Jenni Glover cũng gật đầu đồng ý:

- Đúng vậy, mấy người kia thật phiền phức. Cứ mỗi lần chị Lily hay chị Jane xuất hiện, là bọn họ lại tò mò xem xét lung tung.

Ha ha, Lily Medusa là một trong ba người quyền lực nhất Thành Phố Golira, không bị chú ý mới là lạ.

Nhất là ba chị em nhà này cùng xuất hiện một lúc, tất nhiên là bị chú ý rồi.

.....

Nhìn năm người Trần Văn Lâm, Hina Janet, Lily Medusa, Jane Rodriguez và Jenni Glover tiến lên trên lầu. Những người dưới tầng một ngay lập tức bàn tán.

- Người cao lớn kia là ai nhỉ, được cả ba chị em quyền lực nhất Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa đón tiếp. Liệu có phải là nhân vật lớn nào đến từ Vương Đô Lurther không?
- Không biết được a. Nhưng ta có nghe sơ sơ, bọn họ nói là bạn cũ gì đó.
- Bạn cũ của Hội Trưởng Lily Medusa? Chắc cũng không phải nhân vật bình thường a.
- Bình thường sao được, người đó còn trẻ như vậy, đã có khí thế rất mạnh mẽ.

.....

Trong góc tầng một, có hai người đang đứng, ánh mắt nhìn theo năm người Trần Văn Lâm rời đi.

Hai người này, một trẻ tuổi, chỉ tầm hai mươi lăm tuổi, là người tộc Nhân Loại (Nhân Loại trên Yriel Đại Lục chia ra thành Nerz, Mel, Mer. Còn Thế Giới Dưới Lòng Đất chỉ có một Nhân Loại). Thanh niên này khí chất cao quý, dáng vẻ bất phàm, mỗi tội hơi.... lùn và xấu. Đồ mặc trên người rất hoa lệ, rất mắc tiền.

Người còn lại, là một trung niên tầm bốn đến năm mươi tuổi, khuôn mặt phong trần, bụi bặm. Bộ râu xồm xoàm, nhìn hơi bẩn. Trung niên này đeo một thanh kiếm dài bên hông, nhìn có phần giống vệ sĩ.

Thanh niên cao quý nhưng lùn xấu kia gọi là Nick Golira, con trai của Thành Chủ Acnorl Golira. Thành Chủ Acnorl Golira chính là nhân vật có quyền lực nhất thế lực Chính Phủ Thành Phố Golira, so với Lily Medusa còn có tiếng nói hơn một chút. Tất nhiên chỉ là hơn một chút, không đến mức chèn ép được.

Nick Golira nheo mắt, mang theo chút sát khí hỏi người trung niên bên cạnh:

- Hiệp Sĩ Mark Gynal, ngài nhìn ra thân phận của người kia không?

Người kia trong miệng Nick Golira chính là Trần Văn Lâm.

- Ta không rõ. Nhưng người thanh niên to lớn kia chắc chắn có thân phận không tầm thường. Ngài đề ý bộ giáp nhẹ mà người đó mặc trên người chứ?

Mark Gynal hơi suy nghĩ một chút, rồi trả lời.

Nick Golira nhíu mày hỏi:

- Có thấy, bộ giáp nhẹ đó làm sao?

Mark Gynal trầm giọng nói:

- Đó là một bộ trang bị phẩm chất cam ba sao. Người bình thường, căn bản không thể sở hữu loại trang bị này được. Cho dù tại Vương Đô Lurther, cũng chỉ có những nhân vật quyền lực mới có thể sở hữu trang bị phẩm chất cao như thế. Ta khuyên ngài nên từ bỏ ý định đi.

Nick Golira khuôn mặt đen xuống, trong miệng chửi:

- Chết tiệt, hết Vetist Scott, lại đến một gã kỳ lạ nào đó. Đây là Thành Phố Golira, là địa bàn của cha ta, tên khốn kia còn dám ngông cuồng sao?

Mark Gynal nhíu mày nhắc nhở:

- Cậu chủ, ta khuyên ngài tốt nhất đừng có chú ý xấu gì với người kia. Ngài biết người ta có thực lực gì không? Crusader đó. Mặc dù cũng là Crusader, nhưng ta không đủ tự tin đối đầu với hắn. Người này, cho ta cảm giác rất khó lường.

Nick Golira hừ một tiếng, không thèm lên tiếng. Mặc dù Mark Gynal được xem là một trong mười cường giả của Thành Phố Golira, nhưng đối với người có thân phận như Nick Golira, thì chỉ xem Mark Gynal như một gã vệ sĩ quèn, không hơn không kém.

Nick Golira lúc nhỏ cũng từng được xem là thiên tài. Mười hai tuổi, hắn đạt đến cảnh giới cấp Hero (cấp 70 đến 79). Nhưng ngay vào năm đó, không hiểu chuyện gì xảy ra, Nick Golira mất hết sức mạnh, trở thành một người bình thường.

Ba tháng sau đó, Nick Golira bị vị hôn thê đến từ một gia tộc hùng mạnh tại Vương Đô của Vương Quốc Lurther từ hôn.

Từ đó, tính cách của Nick Golira biến đổi hoàn toàn. Nhờ vào thân phận con trai Thành Chủ Acnorl Golira, hắn muốn làm chuyện gì cũng được. Rất nhiều tài nguyên được đổ vào người hắn. Thành Chủ Acnorl Golira thương con, cũng mời rất nhiều Pháp

Ban đầu, khi mới bị từ hôn, Nick Golira còn lên tiếng, ba năm sau sẽ tự mình tiến về Vương Đô Lurther báo thù.

Nhưng mà, đâu phải ai cũng có thể trở thành phế vật nghịch tập.

Ba năm sau, Nick Golira chỉ đạt tới cấp Warrior (cấp 50 đến 59). Phung phí rất nhiều tài nguyên đắt tiền, nhưng cuối cùng chẳng có tác dụng gì lớn.

Với cấp Warrior, Nick Golira căn bản không dám đến Vương Đô Lurthar báo thù cô gái kia.

Tệ hơn nữa, có vẻ như cô gái đã từng là hôn thê của Nick Golira không muốn bỏ qua. Lại một lần nữa tìm đến Thành Phố Golira để quyết đấu.

Vâng, trận chiến giữa một Warrior và một Hero diễn ra. Không cần đoán cũng biết ai thắng

Nick Golira bị đối phương dùng một tát đập bay nửa hàm răng. Vô cùng nhục nhã.

Tính cách của Nick Golira từ âm trầm ít nói chuyển sang biến thái, ăn chơi lêu lổng, phá làng phá xóm. Nếu hắn không phải là con trai duy nhất của Thành Chủ Acnorl Golira, thì đã bị đánh chết lâu rồi.

Từ đó mới thấy, không phải thiên tài nào khi rơi xuống, cũng có thể trèo lên trở lại được a.

Sau này, Nick Golira cũng cam lòng đọa lạc, trở thành một gã công tử ăn chơi có tiếng tại Thành Phố Golira.

Dựa vào thân phận của cha mình, Nick Golira muốn làm gì cũng được. Và rồi, hắn nhắm đến ba chị em Lily Medusa. Nhưng hắn cũng không ngờ trước, Lily Medusa có thể biến Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa của nàng trở thành một thế lực ngang ngửa với Chính Phủ Thành Phố Golira chỉ trong vài tháng. Đây là điều mà không ai lường trước được.

(Cho các bác một chút thông tin. Thế Giới Dưới Lòng Đất yếu hơn những nền văn minh trên Yriel Đại Lục rất nhiều. Bán Thần ở đây vô cùng hiếm, thậm chí toàn bộ Thế Giới Dưới Lòng Đất có không quá năm vị Bán Thần.

Một Vương Quốc nằm ngoài rìa như Vương Quốc Lurthar lại càng yếu. Người mạnh nhất đạt cấp Galion (cấp 150 đến 199).

Còn Thành Phố Golira, mạnh nhất là cấp Crusader tột cùng (cấp 149)

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Vùng Đất Loạn Lạc. Andrea Tathamet

Trên phòng làm việc riêng của Lily Medusa, có thể hiểu là phòng "Tổng Giám Đốc" của Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa.

- Lần này anh đến đây có chuyện gì thế?

Khi tất cả đã an vị chỗ ngồi, Lily Medusa nghi hoặc nhìn Trần Văn Lâm hỏi. Lâu lắm rồi, nàng mới thấy Trần Văn Lâm đến Thành Phố Golira thăm ba người các nàng. Mấy người là bạn bè thật lòng, cùng chiến đấu với nhau, nên có thể xem là bạn thân. Nhưng mà gần như khi nào có chuyện cần thiết, Trần Văn Lâm mới tìm đến đây.

Lily Medusa cũng không trách, vì biết Trần Văn Lâm quả thật là người rất bận rộn. Các nàng cũng biết Trần Văn Lâm là lãnh chúa của một lãnh địa khá lớn, tất nhiên là nhiều việc. Nhưng lại không rõ lãnh địa đó nằm chỗ nào, Trần Văn Lâm cũng chưa bao giờ tiết lộ cho các nàng biết.

Về phần tại sao lại biết Trần Văn Lâm là Lãnh Chúa của một lãnh địa lớn?

Cực kỳ đơn giản, cứ mỗi một đoạn thời gian ngắn, lại có người từ Thôn Zeral đến Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa đưa trang bị để các nàng khắc Soul Gem vào. Số lượng trang bị không ít, trong khoảng bốn tháng đầu tiên, lượng hàng mà Trần Văn Lâm chuyển đến chiếm hơn một nửa tổng số đơn hàng của các nàng.

Cho dù là thời điểm hiện tại, vẫn chiếm hơn mười phần trăm. Không phải vì số lượng trang bị ít đi, mà là vì Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa đã phát triển lớn hơn khi trước.

Có thể nói, đoạn thời gian đầu tiên khi Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa thành lập, tất cả thu nhập của công hội đều nhờ vào việc khắc Soul Gem cho trang bị của Thị Trấn Markham. Nói rằng làm riêng cho Thị Trấn Markham cũng không sai.

Một phần cũng nhờ có những đơn hàng đều đặn đến từ Thị Trấn Markham, mà Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa mới có thể phát triển mạnh mẽ như hiện tại. Về phần giá tiền, Trần Văn Lâm luôn hào phóng với bạn bè mình, hẳn ra giá cao hơn khá nhiều so với những người khác.

Thật ra thì trên mặt đất thuê Khắc Hồn Sư khá đắt đỏ. Nên cho dù ra giá cao hơn so với mặt bằng chung tại Thế Giới Dưới Lòng Đất, thì vẫn khá rẻ so với giá cả trên mặt đất. Phải nói là đôi bên cùng lợi.

Trần Văn Lâm cười nói:

- Lâu rồi không gặp, nhớ mọi người, nên đến thăm không được sao?

Lily Medusa bĩu môi không tin.

Đừng nói Lily Medusa, ngay cả bản thân Trần Văn Lâm cũng không tin.

- E hèm.

Trần Văn Lâm háng giọng một cái, rồi đi vào việc chính:

- Là thế này, lần này đến đây, tôi muốn mọi người trợ giúp mở rộng tầm ảnh hưởng của Thôn Zeral.

Thôn Zeral mặc dù thuộc về cá nhân Trần Văn Lâm, nhưng trên danh nghĩa vẫn là một thế lực phụ thuộc vào Thành Phố Golira. Muốn mở rộng phạm vi hoạt động, quyền lực của Thôn Zeral, Trần Văn Lâm cần có sự đồng ý của Chính Phủ Thành Phố Golira. Hoặc để cho Chính Phủ Thành Phố Golira công nhận Thôn Zeral là một lãnh địa tự nhân tự do, không còn phụ thuộc vào Thành Phố Golira nữa.

Mà Lily Medusa có tiếng nói không thua kém gì Thành Chủ Acnorl Golira, hẳn là có thể giúp hẳn chuyện này.

- Anh muốn thôn tính các vùng phía bắc?

Lily Medusa suy nghĩ một chút, rồi tò mò hỏi. Ngoại trừ việc thôn tính các thế lực phía bắc Thôn Zeral, thì không có lý do gì để Trần Văn Lâm phải tìm cách để Thôn Zeral có thể tự do hoạt động quân sự cả.

Trần Văn Lâm gật đầu nói:

- Đúng vậy, tôi muốn chiếm một phần của Vùng Đất Loạn Lạc ở phía bắc.

Lily Medusa nói:

- Chuyện này hẳn là có thể. Lát nữa, chúng ta đến gặp Thành Chủ Acnorl Golira. Chắc là ông ấy sẽ cho tôi mặt mũi trong chuyện này thôi. Một cái Thôn, không đến mức làm khó nhau.

Thân phận của Lily Medusa và Thành Chủ Acnorl Golira là ngang bằng nhau. Một vài chuyện nho nhỏ, hẳn là sẽ vui vẻ giúp đỡ. Dù sao thì cả hai cũng là hai người đứng đầu hai thế lực lớn nhất Thành Phố Golira. Cho nhau một chút mặt mũi, là chuyện nên làm.

Lãnh thổ của Thành Phố Golira nằm ở khu vực phía bắc Vương Quốc Lurther, và nó nằm giáp một nơi: Vùng Đất Loạn Lạc.

Vùng Đất Loạn Lạc là một vùng đất nằm ở giữa ba Vương Quốc: Vương Quốc Lurther nằm ở phía đông nam, Vương Quốc Wrath ở phía tây nam, và Vương Quốc Notrion ở phía bắc.

Thật ra, Vùng Đất Loạn Lạc có diện tích còn lớn hơn cả ba Vương Quốc kia cộng lại, số lượng người sinh sống bên trong cũng vô cùng nhiều. Đồng thời, ba Vương Quốc cũng không dám đem quân vào thống nhất khu vực này, đơn giản vì không đủ sức lực để thực hiện.

Chỉ có điều, giống như tên của mình, đó là nơi của hàng nghìn, thậm chí là chục nghìn thế lực đan xen. Vô cùng loạn, mỗi ngày đều có những thế lực bị tiêu diệt, đồng thời cũng có các thế lực mới được sinh ra.

Đối với đa số người dân bình thường, thì Vùng Đất Loạn Lạc chả khác gì địa ngục. Luôn luôn lo sợ đến tính mạng của mình.

Nhưng đối với những chiến binh, kẻ đánh thuê thì đúng là thiên đường. Nơi này căn bản không có pháp luật, người nào mạnh, thì người đó là lý lẽ.

Trong Vùng Đất Loạn Lạc cũng có rất nhiều các Thôn làng, Thị Trấn. Và những Thôn làng có sức chống cự yếu ớt, rất dễ trở thành con mồi của những thế lực khác.

Nhưng những Thôn làng này sẽ không bị giết sạch, đồ sát như mọi người thường nghĩ. Mà tất cả sẽ bị bắt làm nô lệ, để bán cho các thế lực cần người khác.

Có một điều hiển nhiên, đó chính là đại đa số nô lệ mà Trần Văn Lâm mua được, đều đến từ Vùng Đất Loạn Lạc.

Và bây giờ, mục tiêu của Trần Văn Lâm đó chính là tự mình tìm kiếm nô lệ, chứ không mua như trước nữa. Mua nhiều, dễ gây chú ý. Và một khi bị chú ý, thì rất có thể sẽ bại lộ chuyện hắn chuyển nô lệ lên Thị Trấn Markham trên mặt đất. Chuyện này mà lộ ra, thì đúng là tai nạn đối với Thị Trấn Markham.

Nhưng nếu như nguồn nô lệ chuyển lên Thị Trấn Markham không cần phụ thuộc vào những thế lực khác, có thể tự tìm kiếm nô lệ được, thì mọi chuyện sẽ khác. Sẽ có ít người chú ý chuyện nô lệ biến mất hơn. Còn những nô lệ được mua, thì sẽ để lại Thôn Zeral, dùng cho việc phát triển cứ điểm tại Thế Giới Dưới Lòng Đất này.

.....

Phốc.

Gia Cát Thanh Vân dùng kiếm bổ đôi sọ não của một con chó sói ra, rồi cắm kiếm xuống đất. Hắn dựa lưng vào thân cây phía sau, hơi thở có đôi chút gấp gáp, sắc mặt cũng hơi trắng, đôi tay run run. Đây là triệu chứng của việc lần đầu tiên chém giết một sinh vật nào đó, và không thích ứng khi tự mình ra tay.

- Hừ, thật là một kẻ vô dụng. Chỉ giết một con sói bình thường, đã sợ đến mặt trắng như chết đuối. Thế mà cũng đòi lật đổ Hoàng Đế Lưu Thiệu.

Cùng lúc đó, một giọng nói nữ nhân thanh thúy, rất dễ nghe, đáng yêu vang lên. Nhưng nội dung thì vô cùng khinh thường, giọng điệu còn mang theo chút mỉa mai.

Gia Cát Thanh Vân liếc mắt nhìn nữ nhân kia, rồi trầm giọng hỏi:

- Mục tiêu tiếp theo là gì?

Nữ nhân kia nhếch mép nói:

- Thôi được rồi, ngươi cứ nghỉ ngơi đi. Nhìn tình trạng này, chắc bảo ngươi giết thêm một con gà cũng khó.

Gia Cát Thanh Vân trầm mặc không nói. Mặc dù hắn đã lên chiến trường không ít lần, cũng nhìn qua rất nhiều cảnh tượng máu me kinh tởm. Nhưng nhìn là một chuyện, và tự ra tay giết hại một sinh vật nào đó lại là một chuyện khác.

Từ bé đến giờ, Gia Cát Thanh Vân còn chưa từng tự tay giết một con gà, một con chuột. Khi tự tay bổ đôi đầu con sói vừa rồi, chỉ là một con chó sói bình thường, có cấp năm mà thôi.

Nhưng cảnh tượng máu tươi tung tóe, óc trắng vờ ra, thậm chí Gia Cát Thanh Vân còn cảm nhận được lưỡi kiếm chặt vỡ xương sọ con chó sói vừa rồi. Quả thật, đây là một cảm giác hoàn toàn khác. Hoàn toàn khác khi hắn lãnh đạo trăm nghìn binh sĩ, tấn công hoàng tráng.

Có chút ghê tởm, có chút kinh sợ, có chút run rẩy gì đó,.... và có chút hưng phấn.

Phía sau lưng Gia Cát Thanh Vân là một nữ nhân người Mel rất xinh đẹp, ăn mặc vô cùng sang trọng. Nữ nhân này chính là người mỉa mai Gia Cát Thanh Vân nãy giờ. Và cũng chính là người mà Gia Cát Minh Nguyệt nhắc đến, người đã giúp nàng có thể xuất hiện tại Yriel thế giới trong trạng thái hồn ma, ngay cả khi nàng đã chết rồi.

Mặc dù nữ nhân kia hơi độc miệng, hay đùa trên nỗi đau của người khác. Nhưng Gia Cát Thanh Vân không thể phủ nhận, nữ nhân này rất xinh đẹp, so với Gia Cát Minh Nguyệt còn đẹp hơn.

Nàng mang theo vẻ đẹp có thể chinh phục cả người phương đông lẫn phương tây. Một vẻ đẹp hoàn mỹ.

Nhưng, Gia Cát Thanh Vân có thể cảm nhận được, đây là một mỹ nữ với tâm địa rắn rết. Vô cùng độc ác, vô cùng tàn nhẫn.

Tên gọi của nàng là Andrea Tathamet

Năng lực của Andrea Tathamet đến mức nào thì Gia Cát Thanh Vân không rõ ràng. Nhưng có thể trợ giúp một hồn ma đăng nhập vào Yriel thế giới, thì đúng là không thể khinh thường được.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Phủ Thành Chủ

Thành Phố Golira - Phủ Thành Chủ.

Lily Medusa, Jenni Glover, Trần Văn Lâm và Hina Janet cùng đến nơi này, với mục đích tìm đến Thành Chủ Acnorl Golira.

Lily Medusa, tất nhiên là người nói chuyện chính. Cùng với Trần Văn Lâm bàn chuyện chính sự với Thành Chủ Acnorl Golira.

Hina Janet, chính là vệ sĩ của Trần Văn Lâm ở thời điểm hiện tại, tất nhiên phải không rời một bước.

Còn Jenni Glover, đơn giản là muốn theo đuôi để đi chơi.

Lily Medusa dẫn đầu nhóm người, không hề gặp chút ngăn cản nào, tiến đến đại sảnh tiếp khách của Phủ Thành Chủ. Dù sao thì thân phận, tiếng nói, quyền lực của nàng đều tương đương với Thành Chủ Acnorl Golira, chỉ là ở các mảng khác nhau, nên đám người trong Phủ Thành Chủ cũng không dám

ngăn cản.

Chỉ chốc lát sau, một người ăn mặc kiểu quần gia xuất hiện, cung kính cúi người với Lily Medusa nói:

- Hội Trưởng Medusa, Phó Hội Trưởng Glover, hai vị khách quý. Không biết các vị đến Phủ Thành Chủ có chuyện gì ạ?

Jenni Glover cũng có một chức Phó Hội Trưởng của Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, nghe cho oai. Người trong Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa thì hay gọi nàng bằng tiểu thư, công chúa,... Còn người ngoài, thì gọi bằng Phó Hội Trưởng. Mặc dù Jenni Glover chả biết tí gì về Khắc Hồn Sư và Khắc Hồn Thuật. Tính ra, có mấy bà chị gọi cũng thật là thích.

Lily Medusa bình thản, thậm chí là không nhìn thẳng người quần gia kia, rồi nói:

- Nói với Thành Chủ Acnorl Golira, bọn ta đến đây có chuyện cần bàn. Cũng nhỏ thôi, không phải là chuyện lớn lắm, không tốn nhiều thời gian của Thành Chủ Acnorl Golira đâu. Người đi chuyển lời đi.

Người quần gia kia cúi đầu nói:

- Vâng!

Làm một trong ba người quyền lực nhất Thành Phố Golira, người đứng đầu, điều hành Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, nên khí thế uy nghiêm của Lily Medusa là không thể thiếu. Nếu không, cũng khó mà trở thành người lãnh đạo của một thế lực lớn. Nếu không tạo ra uy nghiêm với người dưới, thì rất khó có thể lãnh đạo bọn họ.

Nhưng đó chỉ là đối với "nhân viên" và người ngoài, còn đối với người thân thiết, thì khí chất này hoàn toàn biến mất.

Không lâu lắm, có năm nam nhân xuất hiện, ba người tộc Nhân Loại, một người tộc Acient Elve và một người tộc Người Thần Lăn.

Đi trước hết, là một người trung niên đã có tuổi, mái tóc đã điểm chút bạc, lưng ưỡn thẳng, mang theo khí thế của người bề trên. Người này, chính là Thành Chủ Acnorl Golira.

Đi ngay bên cạnh Thành Chủ Acnorl Golira, là một thanh niên thấp lùn, xấu xí, nhưng đồ mặc trên người đúng chuẩn "Rich Kid" - con trai của Thành Chủ Acnorl Golira - Nick Golira - Đồng thời chính là nhân vật điển hình của việc phế vật nghịch tập thất bại.

Người tộc Nhân Loại cuối cùng, nhìn có phần giống trợ lý, chấp hành một vài nhiệm vụ mà Thành Chủ Acnorl Golira giao cho.

Còn hai người tộc Acient Elve và Người Thần Lăn thì mang theo kiếm đeo bên hông, có phần giống vệ sĩ.

Thông tin nhân vật

- Tên: Agren Green.
- Tộc: Acient Elve.
- Giới tính: Nam.
- Tuổi: 57.
- Cấp: 140.
- Chức Nghiệp: Kiếm Sĩ - Cung Thủ.

Thông tin nhân vật

- Tên: Blade Mach.
- Tộc: Người Thần Lăn.
- Giới tính: Nam.
- Tuổi: 55.
- Cấp: 142.
- Chức Nghiệp: Kiếm Sĩ.

Trần Văn Lâm điều tra sơ qua về thông tin của hai người phía sau, không khỏi cảm thấy gã Thành Chủ Acnorl Golira này hơi bị cẩn thận quá. Bọn hắn đến đây để bàn chuyện, hay để xin xỏ Thành Chủ. Nhưng người ta không yên tâm, còn phải mang theo hai người vệ sĩ cấp Crusader đến nữa.

Trần Văn Lâm đã hỏi qua Lily Medusa, thì biết được trong Thành Phố Golira này có không quá bốn mươi cường giả cấp Crusader. Trong đó, chỉ có mười người đạt cấp một trăm ba mươi trở lên. Còn đạt cấp một trăm bốn mươi trở lên, thì chỉ có tổng cộng là ba người.

Có hai người là cung phụng của Phủ Thành Chủ - cũng chính là hai vị trước mặt đây. Người còn lại, là Đệ Nhất Cao Thủ Thành Phố Golira, đồng thời cũng là Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội.

Chỉ một buổi gặp gỡ đơn giản, mà gã Thành Chủ Acnorl Golira này phải mang theo hai cao thủ đứng đầu Phủ Thành Chủ đến, đúng là sợ chết và cẩn thận quá mức rồi.

Lily Medusa cũng liếc mắt nhìn, sau đó cả bốn người đứng lên chào hỏi.

Nhóm người Thành Chủ Acnorl Golira cũng chào lại. Một chút lời nói giữ mặt mũi này, không ai tiếc cả.

Chỉ có riêng một mình thanh niên vừa lùn vừa xấu Nick Golira thì biểu lộ thái độ bất cần đời, không thèm chào hỏi ai, một câu. Nhưng khi vừa vào, gã đã sáng mắt lên nhìn chăm chăm vào Hina Janet.

- Hội Trưởng Lily Medusa, không biết ngài đến gặp lão già này có chuyện gì?

Khác với con trai mình, Thành Chủ Acnorl Golira là người rất biết điều, rất biết tự hạ thấp mình. Nói chuyện luôn làm người khác thoải mái.

Lily Medusa cũng chỉ sang Trần Văn Lâm nói:

- Thành Chủ Acnorl Golira, chuyện là thế này. Đây là Jake Markham, một người bạn của ta. Cậu ấy là một vị Lãnh Chúa tại Vùng Đất Loạn Lạc, ngoài ra, còn là chủ nhân của Thôn Zeral. Cậu ấy muốn Thành Chủ ngài có thể toàn quyền nhượng lại quyền quản lý Thôn Zeral cho cậu ấy. Không biết chuyện này có được không?

Thành Chủ Acnorl Golira nghi ngờ hỏi:

- Thôn Zeral?

Người trợ lý bên cạnh ngay lập tức nói:

- Thưa Thành Chủ, Thôn Zeral là một Thôn nhỏ nằm ở phía tây bắc lãnh thổ của Thành Phố Golira. Nó thuộc quyền quản lý của Phủ Thành Chủ.

Thành Chủ Acnorl Golira ngộ ra, gật đầu một cái rồi nói:

- Ra là chuyện này. Theo ta thấy cũng không có gì lớn. Thomas, người đi lấy giấy xác nhận lại đây.

Thành Phố Golira có cả trăm Thôn, nên việc Thành Chủ Acnorl Golira không nhớ rằng có một Thôn tên là Zeral cũng rất dễ hiểu. Mà vì để cho Hội Trưởng của Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa nợ mình một món nhân tình, lão không ngại nhượng một cái Thôn nhỏ bé ra.

Về phần đối phương muốn Thôn Zeral làm gì, thì Thành Chủ Acnorl Golira có thể đoán được sơ sơ. Một kẻ đến từ Vùng Đất Loạn Lạc, muốn Thôn Zeral tất nhiên là để tạo một lối đi thông với Vương Quốc Lurthar, để dễ dàng vận chuyển hàng hóa hơn.

Thành Chủ Acnorl Golira nghĩ thế, nhưng không có nghĩa là con trai lão nghĩ thế.

Nick Golira lúc này đảo liên tục hai con ngươi, rồi bỗng nhiên nói:

- Cha, Thôn Zeral thuộc về Thành Phố Golira chúng ta, không thể nhượng cho một kẻ mọi rợ đến từ Vùng Đất Loạn Lạc được.

Thành Chủ Acnorl Golira nhú mày, cũng không chửi mắng Nick Golira, mà từ tốn nói:

- Con trai, một cái Thôn làng nhỏ mà thôi. Cũng không phải là chuyện gì lớn, với quan hệ tốt đẹp của Phủ Thành Chủ và Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa, chút chuyện này không là gì. Đúng không Hội Trưởng Lily Medusa?

Lily Medusa cũng gật đầu nói:

- Đúng vậy, sau này có chuyện gì, Thành Chủ Acnorl Golira cứ nói với ta một tiếng. Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa sẽ giúp đỡ hết mình.

Thành Chủ Acnorl Golira cái gì cũng tốt, nhưng chỉ không tốt trong việc quá nuông chiều Nick Golira. Cho dù Nick Golira muốn gì, lão cũng cố hết sức lấy về cho. Một câu chửi lão cũng không nổi thốt ra.

Nick Golira nghe vậy, nhếch mép nói:

- Hội Trưởng Lily Medusa nói thế, vậy ta có thể nhờ việc ngay lúc này không? Nếu các ngài đáp ứng, thì Phủ Thành Chủ cũng đáp ứng việc nhà Thôn Zeral ra.

Thành Chủ Acnorl Golira thở dài một hơi, nhưng cũng không nói gì, mặc kệ cho con trai mình làm càn. Lão biết con trai mình kể từ khi bị nữ nhân kia đánh... bay nửa hàm răng, tính cách đã thay đổi rất nhiều. Lười biếng tu luyện, tập luyện kiếm thuật. Thường xuyên chơi bời lêu lổng, thậm chí là một kẻ phá phách có tiếng tại Thành Phố Golira.

Nhưng biết làm sao được, đây là con trai của lão. Mà Thành Chủ Acnorl Golira cũng cảm thấy có lỗi, khi từ nhỏ đã tìm cho Nick Golira một vị hôn thê. Nếu không phải vì quyết định đó, thì Nick Golira cũng không trở nên tệ hại như hiện tại.

Lily Medusa nhú mày, tỏ ra có một chút không vui. Nhưng lần này là đến cầu người, không tiện phát tác. Nên nàng vẫn bình tĩnh hỏi:

- Nick Golira, có chuyện gì, cậu có thể đề ra. Nếu như thích hợp, mấy người chúng ta cũng không ngại.

Lily Medusa cực kỳ chán ghét tên Nick Golira này. Hồi trước, khi Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa mới thành lập, bị tên hoàn khổ này làm khó đủ đường, thậm chí còn không hỏi qua ý kiến của cha mình, đã tự ý ban hành lệnh cấm các thế lực trong Thành Phố Golira nhờ các nàng khắc Soul Gem. Để ép ba chị em các nàng đi vào khuôn khổ.

May mắn có lượng đơn hàng lớn đến từ Thị Trấn Markham, nên Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa vẫn trụ được.

Sau này, khi mà Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa trở nên lớn mạnh, căn bản không cần sợ hãi Phủ Thành nữa. Thì tên khốn này lại chuyển sang kiểu keo dính. Ngày nào cũng đến Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa làm phiền, thậm chí cho người theo dõi Jenni Glover sát sao.

Có một lần gã còn cho người ra tay bắt cóc Jenni Glover khi đang đi mua sắm, nhưng bị Vestis Scott - Đệ Nhất Cao Thủ Thành Phố Golira phát hiện và ngăn chặn.

Vụ này từng làm cho cả Thành Phố Golira náo loạn một thời gian. Cũng may Thành Chủ Acnorl Golira xuống nước, cam chịu mất mặt, tự mình tìm đến Lily Medusa công khai xin lỗi, thì Khắc Hồn Sư Công Hội Lily Medusa mới chịu bỏ qua cho Phủ Thành Chủ.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Bóp nát linh hồn

Nick Golira mỉm cười, cố tỏ ra vẻ quý tộc nhất của bản thân nói:

- Ta muốn nàng ta.

Ngón tay hần chỉ thẳng vào Hina Janet.

Hina Janet đang đứng ở một bên Trần Văn Lâm, nàng không hề ngồi xuống ghế. Mà giống như một vệ sĩ đứng bảo vệ chủ nhân. Giống như hai vị cao thủ cấp Crusader bên kia là Agren Green và Blade Mach.

Chính vì thế, Nick Golira suy nghĩ Hina Janet chỉ là một vệ sĩ. Mà theo hần, Trần Văn Lâm đến từ Vùng Đất Loạn Lạc, thì Hina Janet kia rất có thể chính là nô lệ được đào tạo thành vệ sĩ cá nhân. Đã là nô lệ, thì hần là có thể trao đổi được.

Gần như, ngay khi Nick Golira nói ra yêu cầu của mình, bầu không khí xung quanh trầm xuống.

Thành Chủ Acnorl Golira thì không khỏi biến sắc, lão thật không ngờ con trai mình lại ngu xuẩn đến vậy, đưa ra yêu cầu này, không phải là muốn hai bên trở mặt sao? Mặc dù Lily Medusa là đến nhờ vả, nhưng thân phận nàng vẫn ở nguyên đó, căn bản không cần cúi người cầu xin gì cả. Hai bên ở cùng một độ cao, chỉ là người miễn phí giúp ta một lần, thì ta nợ người một món ân tình. Biết thế, đã không đồng ý để Nick Golira theo đến tiếp đón khách.

Nhưng Thành Chủ Acnorl Golira đâu có rõ, Nick Golira vẫn nhớ rõ chuyện lúc sáng. Khi nghe được

Về phần Lily Medusa và Jenni Glover thì tỏ ra vô cùng chán ghét. Đúng là một tên vô lại, trong trường hợp thế này, lại có thể thốt ra yêu cầu như vậy.

Còn Nick Golira thì cảm thấy rất bình thường. Nô lệ không phải để mua bán, trao đổi sao? Đổi một nô lệ lấy một Thôn, không phải quá có lợi sao? Ngoài ra, Nick Golira còn có ý nghĩ muốn làm mất mặt Trần Văn Lâm, chứ không đơn giản chỉ là bị mê hoặc bởi nhan sắc của Hina Janet.

Hina Janet hiện tại không chỉ đẹp, mà thời trang trên người nàng vô cùng bắt mắt. Cho dù là hai vị cao thủ bảo vệ Thành Chủ Acnorl Golira cũng không nhìn được liếc mắt nhìn trộm, nhưng vì mặt mũi cao thủ, không dám trắng trợn như Nick Golira.

Nàng mặc một chiếc quần da ngắn màu đen, quả thật rất ngắn, giống kiểu quần của những Thần Tượng nhóm nhạc K - Pop. Hơn nữa còn là quần da bó sát, khoe nguyên cặp chân trắng nõn thon dài. Từ phần trên đầu gối một chút trở xuống, là cặp tất lưới màu đen mê hoặc. Vô cùng gợi cảm.

Phía trên là một chiếc áo hở vai và xương quai xanh gợi cảm.

Nếu không phải bên hông nàng còn đeo một thanh kiếm dài, hai cây đao ngắn, thì có thể làm người ta lầm tưởng thành nàng đang đi trình diễn thời trang, chứ không phải là vệ sĩ.

Trần Văn Lâm sắc mặt lạnh lẽo, ánh mắt như hai mũi tên đâm vào người Nick Golira. Đồng thời, hần thẳng thừng nói:

- Nếu như yêu cầu của các vị là như vậy. Xin lỗi, chúng ta kết thúc tại đây.

Nick Golira còn không bỏ qua ảo tượng, nói tiếp:

- Lãnh Chúa Jake Markham nên suy nghĩ kỹ càng a. Một nữ nhân, như thế nào so được với lợi ích của một Thôn a.

Trần Văn Lâm lạnh lùng nói:

- Thôn Zeral vốn vẫn thuộc về ta. Cái ta cần, chỉ là một danh nghĩa mà thôi. Một phé nhân ngu xuẩn như người, có thể hiểu được lợi ích là gì sao?

Nick Golira giận tím mặt, chỉ vào Trần Văn Lâm. Đời này, gã ghét nhất có người bảo gã phé.

"Phế nhân, cũng đòi làm hôn phu của ta? Không đi soi gương đi. Vừa xấu, vừa yếu ớt. Người như ngươi, nếu không phải là con trai thành chủ....."

Câu nói này, vẫn luôn vang vọng bên tai Nick Golira. Từ đó trở đi, chỉ cần gã nghe có người nói từ "phế", thì đối với người kia là ác mộng.

- Ngươi, dám nói ta phế. Chết đi cho ta.
- Dừng tay!
- Dừng tay!
- Dừng tay!

Nhìn thấy Nick Golira rút ra một thanh đao nhỏ trong ngực, lao về phía Trần Văn Lâm. Ba người Thành Chủ Acnorl Golira, Agren Green và Blade Mach đồng thời biến sắc. Một kẻ có cấp bậc Warrior (cấp 50 đến 59), lại còn ăn chơi suốt ngày, đắm chìm trong đọa lạc, lại đòi ra tay với một cường giả cấp Crusader, đúng là không biết trời cao đất rộng.

Hừ.

Một tiếng hừ lạnh vang lên, là của Hina Janet.

Thân làm vệ sĩ, tất nhiên phải bảo vệ Lãnh Chúa của mình, và không để thân chủ phải tự ta tay.

Trần Văn Lâm tất nhiên không cần ra tay. Chỉ thấy thân hình của Hina Janet lóe lên, rồi lại xuất hiện tại phía sau lưng Trần Văn Lâm.

Còn Nick Golira thì bay ngược lại phía sau, may mắn Agren Green nhanh chóng lao lên, đỡ lấy Nick Golira.

Nick Golira lúc này miệng chảy máu tươi. Vừa rồi, gã bị Hina Janet đập vào giữa ngực. Hiện tại, gã cảm thấy cơ thể như chết lặng, cực kỳ khó thở, lồng ngực đau như bị dập nát, muốn nói, cũng không nói nên lời.

Phốc.

Nick Golira phun một ngụm máu ra, trong miệng gặm thét:

- Giết, giết hết bọn hần cho ta.

Thành Chủ Acnorl Golira đứng lên, trầm giọng nói:

- Hội Trưởng Lily Medusa, đắc tội rồi. Agren Green, Blade Mach, bắt hần lại.

Thành Chủ Acnorl Golira cũng không dám cho người ra tay với Lily Medusa, nhưng đối với Trần Văn Lâm thì khác. Một người tại Vùng Đất Loạn Lạc, còn chưa đến mức để lão suy tính thiệt hơn.

- Thành Chủ Acnorl Golira, ngài nên suy nghĩ kỹ càng.

Lily Medusa sắc mặt biến đổi, có chút lo lắng, đồng thời cảnh báo Thành Chủ Acnorl Golira.

Mặc kệ lời nói của Lily Medusa, hai người Agren Green và Blade Mach nhanh chóng rút kiếm ra, lao lên phía Trần Văn Lâm và Hina Janet.

Trần Văn Lâm sắc mặt bình tĩnh, ngồi yên trên ghế không động đậy. Với năng lực của Hina Janet, hần vô cùng tin tưởng. Chỉ là hai gã Crusader có cấp độ hơn một trăm bốn mươi một chút, còn chưa đủ tư cách làm đối thủ của Hina Janet.

Bản thân Trần Văn Lâm cũng không hề yếu, mặc dù hần mới lên cấp Crusader không lâu, nhưng lúc cấp bảy mươi, hần được cộng thêm mười phần trăm thuộc tính cơ bản. Khi lên đến cấp Crusader, nhờ vào việc là The First Crusader, hần lại được tăng thêm mười lăm phần trăm thuộc tính cơ bản.

Thêm vào trang bị vượt trội, cho dù đối đầu với một Crusader tốt cùng, thậm chí là Galion, Trần Văn Lâm cũng có tự tin đánh một trận. Thậm chí có thể đánh bại đối phương.

Nhưng đối với Hina Janet, thì Trần Văn Lâm biết mình căn bản không đủ khả năng chịu quá ba mươi chiêu của nàng. Đó là tính khi chiến đấu dưới ánh sáng mặt trời, khi mà thiên phú bóng tối của Hina Janet bị hạn chế. Còn đây là Thế Giới Dưới Lòng Đất, nơi không bao giờ thấy ánh sáng mặt trời, Trần Văn Lâm chắc không chịu được một chiêu.

Hai tên nằm trong mười cao thủ mạnh nhất Thành Phố Golira kia nghe thì oai, nhưng đối làm đối thủ của Hina Janet thì đúng là còn lâu.

Đương. Đương.

Hai tiếng kiếm va chạm vào nhau vang lên.

Hai người Agren Green và Blade Mach sắc mặt biến đổi. Bọn họ còn chưa thấy rõ hành động của Hina Janet thế nào, đã bị đánh bật chiêu thức. Nhất là cảm giác tê dại tại bàn tay cầm kiếm, càng làm cho họ kinh hãi. Chỉ khẽ giao chiến một lần, đã biết không phải là đối thủ của nữ nhân Succubus xinh đẹp kia rồi.

.....

- Gia Cát Phó Thống Soái, ngài đang ở đâu? Thống Soái có việc triệu tập ngài.

Gia Cát Thanh Vân đang dựa lưng vào thân cây nghỉ ngơi khi chém chết một con chó sói, thì nghe thấy có tiếng gọi từ xa. Hắn đứng lên, lau vết máu trên kiếm, rồi tra vào vỏ.

Gia Cát Thanh Vân đang định rời đi, thì nghe thấy Andrea Tathamet lạnh nhạt ra lệnh:

- Giết gã!

Gia Cát Thanh Vân hơi ngạc nhiên hỏi:

- Giết gã? Ai? Ta cần phải về doanh trại có chuyện.

Andrea Tathamet lạnh nhạt nói:

- Ai ư? Là kẻ vừa gọi ngươi. Giết gã đi, đây là một phần của chương trình luyện tập.

Gia Cát Thanh Vân sắc mặt biến đổi, nhưng cũng không hỏi nhiều. Hắn biết, nữ nhân xinh đẹp, tàn ác Andrea Tathamet kia nói là thật, không phải để đùa giỡn hắn. Nàng chưa đùa bao giờ.

Gia Cát Thanh Vân do dự một chút, rồi nói:

- Nhưng nếu ta giết gã, sẽ bị lộ ngay lập tức. Ngươi nên biết, gã cũng là Người Chơi, không có chuyện chết thật.

Andrea Tathamet mỉm cười nói:

- Yên tâm đi, ta sẽ lo liệu chuyện gã chết ngoài đời thật. Ngươi cứ ra tay là được.

Gia Cát Thanh Vân nắm chặt tay vào chuôi kiếm, tiến về chỗ lúc này có người gọi hắn.

Chỉ giây lát sau, một binh sĩ xuất hiện, đồng thời nói:

- Gia Cát Phó Thống Soái, ngài mau về doanh trại, Thống Soái đang có việc rất gấp cần hỏi ngài thì phải.

Gia Cát Thanh Vân gật đầu nói:

- Ân, chúng ta đi thôi.

Binh sĩ kia dẫn đầu đi trước, đồng thời kỳ quái hỏi:

- Gia Cát Phó Thống Soái, dạo này ngài hay đi đâu một mình vậy? Thống Soái không vừa lòng lắm về chuyện này.

Gia Cát Thanh Vân thờ dãi trả lời một câu bằng quơ:

- Ta cũng không còn cách nào a. Tạm biệt!

Phốc.

Đầu vị binh sĩ kia bay lên trong sự kinh ngạc của chính bản thân gã. Binh sĩ này không hiểu sao, Gia Cát Thanh Vân lại ra tay giết mình trong Yriel thế giới làm gì? Có lợi ích gì sao?

Ngay khi cơ thể binh sĩ kia đổ xuống, chưa kịp hóa thành luồng sáng, thì Andrea Tathamet đã xuất hiện, vung tay lên.

Một luồng sức mạnh kỳ dị xuất hiện, lôi kéo từ trong cơ thể binh sĩ kia ra một vật thể mờ mịt. Chính là linh hồn của binh sĩ kia.

Phốc.

Andrea Tathamet bóp tay một cái, linh hồn kia biến mất.

.....

Cùng lúc đó, Thiên Tinh.

Lúc này, thời điểm mà không ai chú ý lên bầu trời làm gì. Thì một con mắt khổng lồ xuất hiện, khê đảo qua một nơi nào đó thuộc Hoa Bắc Đế Quốc. Chỉ xuất hiện trong chốc lát, rồi biến mất hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Cướp bóc

Phía đông nam Vùng Đất Loạn Lạc.

Trần Văn Lâm dẫn theo ba mươi nghìn binh sĩ tiến vào khu vực này, với một tiêu quan trọng nhất đó chính là tìm kiếm nô lệ.

Tại Vùng Đất Loạn Lạc, rất nhiều thế lực tồn tại dưới dạng đoàn đội thương nhân, Dong Binh Công Hội, thành trì quân sự.

Nhưng cách thức hoạt động của họ, là kết hợp giữa đoàn đội thương nhân và Dong Binh Công Hội.

Những Dong Binh Công Hội này tự thành lập một Thương Đội cho riêng mình. Sau đó họ tự đi tìm kiếm tài nguyên, trong đó có cả nô lệ. Và tìm kiếm thì có cướp bóc từ chính những Dong Binh Công Hội khác.

Sau đó, những Dong Binh Công Hội này lại tự họ tổng hàng hóa của Thương Đội, tiến về ba Vương Quốc xung quanh, hoặc thậm chí những Vương Quốc xa hơn để đổi lấy tiền Vàng, hoặc trang bị.

Đối với những nô lệ này, các Dong Binh Công Hội rất ít khi giữ lại để gia tăng số lượng thành viên công hội. Những người bị bắt làm nô lệ có thù hận không hề nhỏ với đám Dong Binh Công Hội kia, nên các Dong Binh Công Hội tất nhiên sẽ không giữ lại làm để đào tạo thành người của mình.

Về phần Trần Văn Lâm, hắn đã lên sẵn kế hoạch tìm kiếm nô lệ. Hắn sẽ không bao giờ tấn công vào các Thôn làng hoặc Thị Trấn để bắt người, cách này trái ngược với cách làm người của hắn, hơn nữa sẽ không thể biến những người mà hắn bắt được kia trở thành công dân của Thị Trấn Markham.

Cách duy nhất, nhưng đồng thời cũng là nhanh nhất, ít tốn sức nhất chính là cướp người từ trong tay những Dong Binh Công Hội kia.

Cũng không biết là do may mắn, hay tại Vùng Đất Loạn Lạc này có quá nhiều Thương Đội buôn bán nô lệ. Trần Văn Lâm mới chỉ tiến vào Vùng Đất Loạn Lạc chưa tới hai tiếng, đã gặp một Thương Đội đầu tiên.

Nhìn từ xa, đoàn Thương Đội này giống như một con rắn dài, khổng lồ.

Những nô lệ xếp thành bốn hàng dài, có xích sắt buộc vào chân, tay. Đồng thời cũng có xích nối từ người này sang người kia. Trong đám nô lệ, có nam có nữ, có nhỏ có lớn. Nhưng đặc biệt, không có người già. Mua nô lệ, không ai đi mua người già làm gì cho một, bán không ai mua. Nên những Thương Đội này mỗi khi tiến hành cướp bóc, đều sẽ giết hết những người đã quá năm mươi tuổi.

Nhiều nhất, vẫn là những thanh niên nam giới tuổi từ mười tám đến ba mươi. Đây là nhóm nô lệ dễ bán nhất. Những nam thanh niên này được đối xử không tốt lắm, hở ra một chút là sẽ bị đánh đập. Những chiếc roi gai sắt khi quất vào người, để lại những vết thương vô cùng đau đớn. Nhưng chỉ dừng ở mức đau đớn và chảy chút máu, chứ không gây thương tích gì ảnh hưởng quá nhiều. Không ai muốn mua một tên nô lệ tàn tật về cả.

Còn trẻ con và nữ nhân trẻ tuổi, nhất là nữ nhân xinh đẹp chính là những nô lệ có thể bán được nhiều tiền nhất.

Những gia tộc lớn tại các Vương Quốc đều rất yêu thích mua trẻ con dưới mười tuổi về. Không phải để mua về nuôi, mà dùng để đào tạo thành những đội tử sĩ, sát thủ chuyên nghiệp.

Còn nữ nhân trẻ tuổi, lại xinh đẹp thì ai cũng hiểu.

Xung quanh con rắn lớn làm bằng nô lệ này, là các thành viên của Dong Binh Công Hội. Cứ cách khoảng mười mét, sẽ có một tên. Mỗi tên đều cầm theo một cây roi gai, bên hông đeo loan đao. Đám nam nhân mà chỉ cần đi chạm một chút thôi, sẽ ngay lập tức ăn đòn vào lưng.

Nhưng mà đám Dong Binh Công Hội này không phải lúc nào cũng nghiêm túc làm việc. Ở một đoạn thuộc về chỗ của nữ nhân nô lệ xinh đẹp, hơn hai chục tên dong binh bỏ vị trí, không thèm chú ý đến mấy nô lệ đang đi phía trước, mà chăm chăm nhòm ngó vào một nữ nhân Người Rắn.

- Đội Trưởng, nữ nhân Người Rắn này thật xinh đẹp, có thể cho anh em trong đội hưởng dụng được không?

Một tên dong binh tộc Người Đầu Trâu liếm môi, liếc nhìn một nữ nhân Người Rắn vô cùng xinh đẹp. Với mái tóc màu tím óng ánh, thân hình nóng bỏng của tộc Người Rắn, khuôn mặt xinh đẹp quyến rũ, phần đuôi màu mè rực rỡ.

- Để im cô ta ở đó đi, cảm các người giờ trò. Nữ nhân này để hiến cho gia tộc Lector đó, các người là làm hỏng chuyện, Hội Trưởng sẽ chặt đầu các người ra.

Nghe đến gia tộc Lector và Hội Trưởng, mấy tên dong binh kia không khỏi rụt đầu lại. Dong Binh Công Hội Sand bọn hắn được một gia tộc lớn tại Vương Quốc Lurther chống lưng, chính là gia tộc Lector kia.

Hội Trưởng của bọn họ thì không cần nói, một gã vô cùng hung tàn, tính khí thất thường, và cực kỳ khó tính. Nhưng cuối cùng, cũng chỉ là một con chó của gia tộc Lector.

Cho dù là một con chó của gia tộc Lector, nhưng cũng là Hội Trưởng của bọn họ. Một khi để gã tức lên, thì bị chém đầu cả đám cũng là chuyện bình thường.

- Đội Trưởng, ả còn là xử nữ sao?

Tên Người Đầu Trâu kia không cam lòng lắm. Nếu như không phải là xử nữ, thì cho dù có làm gì đi nữa, cũng không bị phát hiện. Tìm cách đe dọa để nữ nhân Người Rắn kia không dám mếu chuyện ra là xong. Nhất là khi một đám bọn hấn cùng làm, thì nữ nhân kia càng không dám nói ra. Quý tộc là quý tộc, làm gì có quý tộc nào lại thêm một bông hoa rách rưới bị hàng chục người dùng qua chứ. Nên nữ nhân Người Rắn kia nếu bị nhiều người xâm hại như vậy, nhưng vì tương lai, chắc cũng không dám kể ra chuyện này.

Tên đội trưởng kia hừ lạnh nói:

- Là xử nữ đó, người có ngon thì động vào. Động vào xong thì báo cho ta một tiếng, để ta tìm cách chạy trước. Ta cũng không muốn chết chung với các người.
- Ngạch. Thôi thì sờ một chút cũng được vậy.

Người Đầu Trâu lúng túng nói, không được làm tới bên, đứng là nản nha.

- Hừ, cứ mang suy nghĩ tham sắc như người, thế nào cũng có ngày chết. Đừng động vào nàng, người biết nàng được đích danh Từ Tước Jack Lector chỉ điểm bắt giữ không? Nếu như nàng kể ra chuyện người sờ sờ nàng, thì người sống được chăng.

Tên Đội Trưởng tức giận nói, gã Người Đầu Trâu này cái gì cũng được, chiến đấu không sợ hãi, lực lượng lại mạnh mẽ. Nhưng mắc cái tật luôn muốn sờ mó một chút từ đám nô lệ.

Lần này, bọn hấn tấn công một bộ lạc Người Rắn, giết gần tám nghìn người, bắt được hơn hai mươi nghìn người. Nhưng cái quan trọng nhất, chính là Nữ Vương của bộ lạc này, Nữ Vương Annie Ashley.

Từ Tước Jack Lector, chính là con trai của Công Tước Gun Lector, người thừa kế gia tộc Lector sau này.

Từ Tước Jack Lector yêu thích sắc đẹp của Nữ Vương Annie Ashley, người đứng đầu một bộ lạc Người Rắn nhỏ. Nên ra lệnh cho bọn hấn bắt nàng ta trở về. Tiện thể ra tay bắt cả bộ lạc người ta luôn.

Tại Thế Giới Dưới Lòng Đất, xinh đẹp nổi tiếng nhất phải kể đến tộc Succubus. Một tộc loài không có nam nhân. Nữ nhân thì ai ai cũng xinh đẹp tuyệt trần. Nhưng tộc Succubus lại có thiên phú Bóng Tối, cực kỳ khó bắt được. Nên mỗi một nô lệ tộc Succubus, đều có giá gấp cả nghìn lần những nô lệ khác. Hơn nữa, những Dong Binh Công Hội khi bắt được tộc Succubus, đều rất cẩn thận cho người canh gác. Vừa để phòng chạy trốn, vừa để phòng mấy gã dong binh tinh trùng lên não, không kiềm chế được ra tay với tộc nữ nhân Succubus.

Đó chính là lý do vì sao Trần Văn Lâm chỉ mua được hơn mười nghìn người của tộc Succubus.

Còn tộc thứ hai nổi tiếng về sắc đẹp, chính là tộc Người Rắn. Tộc này nữ nhiều, nam ít. Lại theo chế độ mẫu hệ. Tộc Người Rắn nổi tiếng có dáng người chuẩn, làn da trắng, và chiếc đuôi rắn mềm hoặc lỏng người.

Vị Nữ Vương Annie Ashley kia quả thật rất xinh đẹp, so với những nữ nhân Succubus cũng không hề thua kém. Cũng không khó hiểu vì sao gã Người Đầu Trâu kia lại khó kiềm chế đến vậy.

Nhưng khi nghe đến nữ nhân Người Rắn kia được đích thân Từ Tước Jack Lector chỉ điểm, tên Người Đầu Trâu liền ỉu xiu. Lương tại Dong Binh Công Hội Sand không hề thấp, thường xuyên được thưởng thêm, nên gã cũng không muốn vì một nữ nhân, mà phải bỏ trốn. Có tiền, gã hoàn toàn có thể tìm đến các Kỹ Viện. Mặc dù không so được với vị Nữ Vương Annie Ashley kia, nhưng ít ra cũng không bị nguy hiểm đến tính mạng.

- Được rồi, trở về vị trí đi, cũng sắp đến Vương Quốc Lurthier rồi. Đừng để xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Lần chuyển hàng này, Hội Trưởng đã hứa thưởng cho mỗi người chúng ta năm Vàng. Đầy đủ các người ăn chơi một phen.

Tên Đội Trưởng rường hắng giọng một cái, nhắc nhở mọi người trở về vị trí của mình. Lần này, bọn họ không thể để xảy ra sơ suất gì được. Nếu không thì không cần đám cướp "hàng" ra tay, mà chính Từ Tước Jack Lector sẽ xử lý bọn họ.

- Cảm tạ Đội Trưởng, cảm tạ Hội Trưởng.

Mấy người đang định quay trở lại vị trí, thì bỗng nhiên nghe được tiếng vó ngựa dồn dập. Số lượng rất đông, phải lên đến vài chục nghìn người là ít.

Tên Đội Trưởng sắc mặt biến đổi, lần hộ tống này, bọn họ chỉ có hơn năm nghìn người.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183: Dụ dỗ

Gã Đội Trưởng vô cùng sợ hãi, nhưng không phải là chưa gặp qua trường hợp này. Gã nhanh chóng ra lệnh:

- Bỏ lại toàn bộ nô lệ, hộ tống Nữ Vương Annie Ashley về Vương Quốc Lurther. Chỉ một mình nàng ta thôi, bỏ đám nô lệ cho đám "sói" kia cũng được.
- Vàng, thừa Đội Trưởng.
- Tập hợp. Đội ba, đội bốn, đội năm ở lại chặn địch. Đội một đội hai tiến về Vương Quốc Lurther.

Gã Đội Trưởng lại nhanh chóng ra lệnh lần nữa. Cần phải có người ở lại chặn địch, thì bọn họ mới chạy trốn được. Nhiệm vụ quan trọng nhất trong chuyến hàng lần này là Nữ Vương Annie Ashley, còn những người còn lại, chỉ là tiện tay mà thôi.

Gã Đội Trưởng phóng chiến mã lao đến chỗ Nữ Vương Annie Ashley, muốn đưa nàng đi trước. Quan trọng nhất, vẫn là tìm cách đưa nàng đến với Từ Tước Jack Lecttor.

Huru.

Một tiếng mũi tên xé gió vang lên, gã Đội Trưởng cảm thấy cực kỳ nguy hiểm, gã muốn né tránh, nhưng gần như không kịp rồi.

Phốc.

Mặc dù cố hết sức nghiêng người, nhưng gã Đội Trưởng vẫn bị một mũi tên găm vào vai. Phần sắt nhọn của mũi tên cắm xuyên ra tận sau lưng.

Gã Đội Trưởng cố nén đau đớn, giữ chặt dây cương, không để bản thân rơi xuống khỏi chiến mã.

Huru.

Lại một mũi tên nữa, lần này thì gã bất lực. Một mũi tên xuyên thấu cổ họng, hạ sát gã Đội Trưởng trong tích tắc. Cơ thể gã đổ gục xuống đất, đoàn Dong Binh Công Hội đại loạn.

.....

- Lên. Đừng làm bị thương nô lệ, không được để một ai chạy thoát.

Trần Văn Lâm phát tay, lạnh lùng ra lệnh. Hai mũi tên vừa rồi, chính là hắn bắn ra. Mà đám Dong Binh Công Hội này, trong mắt Trần Văn Lâm quả thật là cận bã. Tên Đội Trưởng mà hắn vừa giết, chỉ đạt cấp sáu mươi, so với binh sĩ của Thị Trấn Markham còn không bằng. Mỗi binh sĩ mà hắn mang theo lần này, thấp nhất cũng là cấp bảy mươi.

Còn về phần trang bị, thì lại càng không cần so sánh làm gì, để rồi than thở ông trời bất công.

- Xông lên!
- Xông lên! Báo thù! Giết hết bọn dong binh khốn kiếp này.
- Giết!

Những binh sĩ mà Trần Văn Lâm mang theo, tất cả đều từng là nạn nhân của đám buôn bán nô lệ kia. Bọn họ rất hận, rất hận lũ Dong Binh Công Hội này, những kẻ đã khiến cho cả bộ lạc, thôn làng, quê hương của bọn họ tan nát. Người thân chết, bản thân thì bị bắt làm nô lệ, bị đối xử tàn nhẫn.

May mắn Lãnh Chúa Jake Markham xuất hiện, mua lại bọn họ. Trao cho bọn họ tự do, việc làm, cuộc sống mới, quê hương mới. Nhưng hận thù đối với đám Dong Binh Công Hội này, bọn họ không bao giờ quên, không bao giờ phai nhạt.

Ba mươi nghìn Kỵ Binh sử dụng chiến thuật vây quét. Tất cả đều là Khinh Kỵ Binh, tốc độ tấn công rất nhanh, họ nhanh chóng tản ra, bao vây đám Dong Binh Công Hội Sand lại. Chỉ cần có một tên dong binh nào vào trong tầm ngắm, sẽ bị Khinh Kỵ Binh hạ sát ngay lập tức.

Trần Văn Lâm cũng tiến lên, theo sau là Hina Janet. Cứ mỗi hai đến ba giây, hắn lại dùng cung tên giết chết một tên dong binh của Dong Binh Công Hội Sand. Nhất là những tên có ý đồ sử dụng nô lệ che chắn, sẽ ngay lập tức bị một mũi tên xuyên qua cổ họng.

Cuộc chiến diễn ra vô cùng không cân sức. Dong Binh Công Hội Sand yếu thế hơn ở mọi mặt. Từ binh chủng, bọn chúng vốn là Bộ Binh. Số lượng chỉ bằng một phần sáu Thị Trấn Markham. Những dong binh này, đại đa số chỉ nằm trong cấp bốn mươi đến bốn lăm, rất ít người đạt được cấp năm mươi. Chỉ có gã Đội Trưởng đạt cấp sáu mươi, nhưng đã bị Trần Văn Lâm giết ngay từ đầu.

Hoàn toàn là một bên đồ sát bên còn lại.

Thời gian chiến đấu không quá mười phút.

- Đầu hàng, chúng ta đầu hàng.
- Chúng ta đầu hàng, xin hãy dừng tay.

Đám người Dong Binh Công Hội Sand vứt bỏ vũ khí trên tay, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Nhưng ngay từ đầu, Trần Văn Lâm đã ra lệnh không để một người chạy thoát. Còn những binh sĩ này, thì vô cùng thù hận đám dong binh. Không có chuyện bọn họ dừng tay, chấp nhận đầu hàng.

Phốc.

Những lưỡi đao sáng loáng chém ra, gặt hái sinh mạng của Dong Binh Công Hội Sand.

Không lâu sau, năm nghìn xác chết nằm chình tè trên chiến trường.

Những Người Rắn nỏ lệ kia rất sợ hãi. Bọn họ không vì đám người Dong Binh Công Hội Sand bị giết mà cảm thấy hi vọng. Chuyện này thường xuyên xảy ra tại Vùng Đất Loạn Lạc, theo bọn họ, chẳng qua chỉ thay đổi đám buôn bán nô lệ mà thôi.

- Ai là người đứng đầu ở đây?

Trần Văn Lâm cười ngựa đi đến chỗ Nữ Vương Annie Ashley hỏi. Lúc này, hần nhìn từ xa đã thấy rất nhiều dong binh của Dong Binh Công Hội Sand tụ tập chỗ này, nên chắc chắn là có gì đó quan trọng ở đây.

Nữ Vương Annie Ashley tiến lên, bình tĩnh nói:

- Là ta.

Trần Văn Lâm liếc nhìn nàng, quả thật là một nữ nhân Người Rắn rất xinh đẹp, rất dụ hoặc, như một quả đào chín, làm cho người khác muốn cắn một cái. Hần trầm giọng hỏi:

- Thân phận của ngươi thế nào? Tên gì?

Nữ Vương Annie Ashley nói:

- Annie Ashley, Nữ Vương bộ lạc Wartburg.

Trần Văn Lâm hơi kinh ngạc một chút, nhưng nhìn thấy bộ đồ trên người nàng có chút màu mè hoa lá cành, thì cũng rõ ràng. Bộ lạc Người Rắn Wartburg bị đám người kia bắt giữ hết cả, kể cả Nữ Vương cũng không thoát.

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút, rồi nói:

- Ngươi đi theo ta.

Trần Văn Lâm quay sang dặn binh lính của mình:

- Dựng trại nghỉ ngơi, phòng ngự chặt chẽ, tránh bị đám người khác tấn công.
- Vàng, thừa Lành Chúa.

Một.... góc nào đó, Trần Văn Lâm nhìn thẳng vào Annie Ashley rồi nói:

- Hiện tại ta có hai lựa chọn cho ngươi.

Nữ Vương Annie Ashley cũng nhìn thẳng vào mắt Trần Văn Lâm, rồi nói:

- Cứ nói đi.

Trần Văn Lâm nói:

- Lựa chọn đầu tiên, đó chính là ta sẽ thả các ngươi đi, để các ngươi tự trở về bộ lạc của mình sinh sống. Hoặc tìm một chỗ nào đó, tự xây dựng lại bộ lạc.
- Ngươi có tốt vậy sao?

Nữ Vương Annie Ashley bình tĩnh hỏi, nàng không tin đám người này lại bỏ qua nhiều nô lệ như vậy.

Trần Văn Lâm nói tiếp:

- Cứ nghe tiếp đi đã, đừng ngắt lời ta. Lựa chọn đầu tiên này, ngươi nên suy nghĩ kỹ. Sẽ có được tự do, nhưng lực lượng chiến đấu của bộ lạc các ngươi đã bị giết toàn bộ, ta nói đúng chứ?

Nữ Vương Annie Ashley gật đầu nói:

- Đúng.
- Vậy thì khi ngươi chọn lựa chọn thứ nhất, đồng nghĩa với việc các ngươi có thể bị đám người khác bắt lại bất cứ lúc nào. Và lại trở thành nô lệ để buôn bán trao đổi. Ngươi muốn như vậy sao?

Nữ Vương Annie Ashley trầm mặc, nàng biết Trần Văn Lâm nói đúng. Bây giờ, bộ lạc Wartburg của nàng không thể tự lực cánh sinh được nữa. Phải tìm một thế lực nào đó đủ mạnh để dựa vào.

Trần Văn Lâm nói:

- Ngươi nghĩ ra rồi chứ? Ta muốn ngươi chọn lựa chọn thứ hai, dựa vào bọn ta. Ngươi yên tâm, lãnh địa của Jake Markham này...
- Ngươi tên là Jake Markham?

Nữ Vương Annie Ashley tò mò hỏi.

Trần Văn Lâm không khỏi vuốt trán, đến lúc này còn tò mò hỏi tên người khác được. Đúng là kỳ quái. Hắn trầm giọng xuống, cố tình ra vẻ giận dữ nói:

- Ta đã nói rồi, đừng ngắt lời, không thấy mất lịch sự sao?

Nữ Vương Annie Ashley bĩu môi, chỉ hỏi tên mà thôi, cần gắt thế sao?

- Thị trấn Markham của bọn ta không có chuyện nô lệ, tất cả mọi người đều là công dân bình đẳng. Đến đó, các người có việc làm, có thu nhập, có chỗ ở, có đất đai được phân phát. Thế nào, lựa chọn đi.

Nữ Vương Annie Ashley giang hai tay ra nói:

- Ta có lựa chọn nào khác sao?

Trần Văn Lâm bình tĩnh nói:

- Thật ra là không. Cho dù người chọn lựa chọn thứ nhất, thì cũng vậy thôi. Tốt rồi, người trở về thông báo với người của mình đi, nghỉ ngơi một ngày, ta sẽ phái mười nghìn binh sĩ hộ tống các người đến lãnh địa của ta. Đến đó, người sẽ không thất vọng đâu. À, những binh sĩ của ta lúc này, cũng từng là nô lệ giống người.

Đã rơi vào tay hắn, thì làm sao mà thoát được. Nói vậy giờ, chỉ là để trấn an Nữ Vương Annie Ashley mà thôi.

Tất nhiên, Trần Văn Lâm cũng tự tin rằng, một khi đến Thị trấn Markham rồi, được hưởng thụ cuộc sống ở đó, thì Nữ Vương Annie Ashley sẽ không ngu ngốc gì mà quay trở lại Vùng Đất Loạn Lạc này làm gì. Hai mươi nghìn người, không phải là con số nhỏ, làm một Lãnh Chúa, không ai ngu ngốc gì bỏ qua số lượng dân chúng này cả.

.....

Trở về doanh trại tạm vừa được dựng lên, Nữ Vương Annie Ashley thấy người dân của mình đã được coi trối, được phát cho thức ăn. Những người bị thương cũng được chữa trị tận tình. Tất nhiên, đám binh sĩ của Thị trấn Markham canh phòng cũng rất nghiêm ngặt, không để người của nàng chạy trốn.

Mà có muốn chạy trốn cũng khó, bọn họ di chuyển đã mấy ngày liền, người cũng mệt là đi, làm sao so được với những binh sĩ tinh nhuệ kia.

Nhìn trận chiến lúc này là biết, đám người Dong Binh Công Hội Sand căn bản không có sức hoàn trả.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Làm cả đêm

Đưa mắt nhìn mười nghìn binh sĩ Kinh Kỳ. Binh hộ tống hai mươi nghìn người tộc Người Rắn của bộ lạc Wartburg đi xa, Trần Văn Lâm vung tay ra lệnh:

- Tìm một trăm người giỏi về trinh sát, chia làm mười đội, thăm dò tình hình phía bắc. Có bất kỳ chuyện gì, hoặc phát hiện thế lực nào, ngay lập tức quay về báo cáo.
- Tuân lệnh!
- Toàn quân nhổ trại, chuẩn bị xuất phát, tiến về phía bắc.
- Tuân lệnh!

Mùa đông có bốn tháng, trong thời gian này, Trần Văn Lâm muốn gia tăng mộ lượng dân số nhất định cho Thị trấn Markham. Ít nhất cũng phải kiểm được vài trăm nghìn người. Mục tiêu của hắn, đó chính là khi kết thúc năm thứ hai, Thị trấn Markham sẽ đạt đến ba triệu cư dân.

Đoàn người nhanh chóng thu dọn lều vải, cất vào túi không gian. Chặt bỏ rào gỗ, đập lửa,....

Hai mươi nghìn người còn lại, nhanh chóng leo lên chiến mã, tiến về phía bắc, tiếp tục hành trình tìm kiếm nô lệ.

Ngày đầu tiên, mới vào Vùng Đất Loạn Lạc không lâu, Trần Văn Lâm đã tìm được một Thương Đội buôn bán nô lệ. Nhưng có vẻ như, hôm nay không may mắn như vậy, hắn di chuyển suốt nửa ngày trời, không thấy một chút dấu hiệu của bất kỳ sự sống có trí thông minh cao nào.

Nói về các chủng tộc sinh sống tại Thế Giới Dưới Lòng Đất, mỗi chủng tộc đều có điểm mạnh, điểm yếu của riêng mình.

Ví dụ như loại tộc có số lượng người ít ỏi nhất, chính là tộc Succubus. Tộc này có thiên phú Bóng Tối, trời sinh làm sát thủ và thích khách. Hơn nữa còn vô cùng xinh đẹp.

Hay như tộc Người Rắn, có sở trường di chuyển nhanh, leo núi tốt và dùng cung.

Tộc Người Đầu Trâu và tộc Người Thú không khác nhau nhiều, đều có sức khỏe hơn người, lực chiến đấu mạnh mẽ, thích hợp cận chiến.

Tộc Người Thần Lăn là một trong những tộc có khả năng ẩn nấp, nguy trang giỏi. Nếu như ở các vùng đất sa mạc, bọn họ thậm chí có thể nhanh chóng vùi mình xuống cát, rồi di chuyển bên dưới. Trộm cắp, ám sát chính là nghề của đa số Người Thần Lăn.

Có một tộc loài vô cùng đặc biệt, đó chính là tộc Nhân Mã. Sở hữu phần dưới là cơ thể chiến mã. Bọn họ có thân hình to lớn, thậm chí cao tới hơn ba mét, sức khỏe vô địch, tốc độ nhanh như chiến mã. Đây cũng là một tộc loài hiếm không kém tộc Succubus, thường được đào tạo làm quân đội đặc chủng. Tại Thị Trấn Markham, có nhóm Thiết Vệ chính là được tạo thành từ những Nhân Mã này.

Về phân tộc Acient Elve, chính là tổ tiên của hai tộc Night Elve và Light Elve. Pháp thuật, cung thuật, nhanh nhẹn chính là ba đặc điểm chính.

Nói về số lượng tộc loài bên dưới Thế Giới Dưới Lòng Đất, quả thật rất rất rất nhiều. Thậm chí lên đến cả trăm tộc loài, có ngòi kể cả ngày cũng không hết.

Với nhiều đặc điểm đặc biệt như vậy, nên Trần Văn Lâm mới khát khao có được những đội quân được tạo thành từ những người thuần túy xuất phát tại Thế Giới Dưới Lòng Đất.

Tính toán thời gian, có lẽ bây giờ trên mặt đất cũng gần tối, Trần Văn Lâm cảm thấy bản thân cũng nên rời khỏi Yriel thế giới, trở về Thiên Tinh. Cũng may, hắn phát hiện một ngôi làng cổ bỏ hoang đã lâu. Có vẻ như, cư dân của ngôi làng này đã bị bắt làm nô lệ từ rất lâu rồi.

Mặc dù chuyện diễn ra đã lâu, nhưng vết tích chém giết vẫn còn. Trên đường đi, thỉnh thoảng có một vài bộ xương khô trắng hếu, hoặc một vài ngôi nhà bị hỏng hóc trong quá trình chiến đấu.

Có lẽ, lâu rồi cũng chưa có ai đến ngôi làng nhỏ này, tất cả đều bị phủ một lớp bụi giầy, mạng nhện giăng khắp nơi. Một ngôi làng bị bỏ hoang.

Trần Văn Lâm liếc nhìn sơ qua, rồi ra lệnh:

- Dựng trại nghỉ ngơi, nhớ tăng cường canh phòng.
- Tuân lệnh!

Đây là Vùng Đất Loạn Lạc, không phải là nơi có thể thả lỏng bản thân. Người căn bản sẽ không biết bản thân bị tập kích lúc nào, bởi ai. Đây là một vùng đất mà bất cứ ai cũng có thể trở thành con mồi. Không cẩn thận, sẽ mất mạng như chơi.

Trần Văn Lâm kiểm một căn nhà nhỏ, mặc dù phủ đầy bụi, nhưng cũng không đến nỗi tệ. Hắn quyết định nghỉ ngơi trong này, và tất nhiên, đi theo sau còn có vệ sĩ xinh đẹp Hina Janet.

- Chủ nhân, có người theo dõi chúng ta.

Vừa đi vào phòng, Hina Janet mở miệng nói.

Trần Văn Lâm hơi bất ngờ hỏi:

- Có người theo dõi? Là ai?

Hina Janet gật đầu:

- Bọn họ ẩn nấp, không, phải nói là bọn họ sinh sống ngay tại ngôi làng này. Khi chúng ta tiếp cận, bọn họ đã nhanh chóng ẩn nấp xung quanh.

Trần Văn Lâm kỳ quái hỏi:

- Nhiều người không?

Quả thật kỳ quái, nơi này căn bản đã bị phủ một lớp bụi từ rất lâu rồi, không biết là ai sinh sống, mà có thể không tạo ra một chút dấu vết như vậy? Đúng là tài năng.

Hina Janet suy tính một chút, rồi nói:

- Không nhiều lắm, khoảng chừng một trăm người. Các nàng chắc cũng không có ác ý gì, chỉ vì cẩn thận, nên mới trốn đi thôi.
- Các nàng?

Trần Văn Lâm bắt được từ quan trọng, nghe ra, hình như là nữ giới.

- Ân, các nàng đều là người Succubus giống em. Chủ nhân, xử lý thế nào?

Trần Văn Lâm suy nghĩ một chút, một trăm người Succubus không phải là ít. Nhưng muốn bắt cũng hơi khó, thả đi cũng tiếc. Hắn đành nói:

- Hina, đi thăm dò bọn họ xem, có đồng ý gia nhập với chúng ta không. Không cần ép buộc các nàng.

Vì tạo ấn tượng tốt, Trần Văn Lâm sẽ không dùng trò bắt bớ như đám Dong Bình Công Hội kia.

Hina Janet gật đầu nhẹ, rồi thân hình thoát lên một cái, đã biến mất hoàn toàn.

Trần Văn Lâm thở dài một cái, cô nàng Hina Janet này cái gì cũng tốt. Thiên phú tốt, có thể vượt cấp chiến đấu. Giọng nói tốt, có thể dùng để.... nghe. Tinh tinh ngoan hiền, sai bảo gì cũng được, cho dù là việc làm ấm giường, nhưng Trần Văn Lâm còn chưa bắt đến mức đó. Khuôn mặt thì vô cùng xinh đẹp, đáng người lại càng khó chê.

Đúng là một vệ sĩ hoàn hảo. Vừa có thể chiến đấu bảo vệ chủ nhân, vừa có thể đấm bóp, lại vừa có thể ngắm cho thỏa thích. Đúng là dễ làm người khác sa đọa. Rất khó không chế được dụ hoặc.

Đầu óc Trần Văn Lâm vừa suy nghĩ đến những hình ảnh lung tung, thì đã nghe thấy tiếng nói dễ nghe của Hina Janet vang lên:

- Chủ nhân, bọn họ không muốn gia nhập vào chúng ta. Em cũng hết cách.

Trần Văn Lâm thở ra một hơi, loại bỏ những suy nghĩ không lành mạnh, rồi an ủi:

- Không có vấn đề gì, bọn họ lựa chọn như thế cũng dễ hiểu. Chúng ta cùng mấy người bọn họ chưa quen thuộc, không tin tưởng chúng ta cũng là chuyện bình thường. Tốt rồi, nghỉ ngơi đi, sáng mai tiếp tục hành quân.

Mặc dù tiếc nuối, nhưng Trần Văn Lâm cũng không đắn đo nhiều.

.....

Hôm sau, Trần Văn Lâm sau khi nghỉ ngơi đầy đủ, ăn sáng, tắm rửa,..... Lại tiếp tục tiến vào Yriel thế giới, chuẩn bị tiếp tục hành trình gia tăng dân số cho Thị Trấn Markham.

Khi vừa tiến vào Yriel thế giới, Trần Văn Lâm thấy đầu mình đang gối lên một cái gì đó có mùi hương thơm thoang thoảng, rất dễ ngủ. Thứ này mát mát, lại có mùi thơm, cảm nhận hơi kỳ quái.

Màu trắng?

Trần Văn Lâm nhìn thấy một màu trắng nõn quen thuộc, cuối cùng hắn cũng biết mình gối đầu lên thứ gì. Chính là đùi của Hina Janet.

Trần Văn Lâm giật mình tỉnh lại. Tối hôm qua, trước khi rời khỏi Yriel thế giới, hắn đã "ủy thác" để thân thể này tự động đi ngủ. Cũng không biết chuyện gì xảy ra, lại sử dụng đùi của Hina Janet làm gối ngủ. Đúng là mát mát. Nhưng cũng khá..... sướng.

Trần Văn Lâm đứng lên, thấy Hina Janet đã tỉnh lại, cũng may da mặt của hắn dày, mặt không thay đổi nói:

- Ân, ăn uống rồi chuẩn bị rời đi thôi.

Hina Janet ngồi im dưới đất, không hề nhúc nhích, nàng bấu môi nói:

- Chủ nhân, chân em tê quá, không đứng lên được.

Chết tiệt, dùng dùng giọng điệu làm nũng được không, mới sáng sớm, nói câu gây hiểu nhầm này để làm gì?

Mà suy nghĩ lại, để người khác gối đầu lên đùi nguyên cả buổi tối, không bị tê chân mới là lạ.

- Chủ nhân, có thể diu người ta đứng lên không?

Hina Janet dùng giọng điệu cầu xin nói với Trần Văn Lâm. Nhưng rõ ràng là mê hoặc người khác, chứ cầu xin gì? Yêu nữ này, có ngày bản tăng thu thập người, cho biết thế nào là lễ độ.

Trần Văn Lâm hít một hơi sâu, dùng hai tay níu vào phần vai của Hina Janet, rồi kéo nàng lên.

Không biết là cố ý, hay vì chân nàng tạm thời không sử dụng được, mà cả người Hina Janet đều ngã vào ngực Trần Văn Lâm, tư thế cực kỳ dễ dàng gây ra hiểu lầm không cần thiết.

- Đứng được chứ?

Trần Văn Lâm hít một hơi sâu, cổ nín xung động, trầm giọng hỏi.

Hina Janet thì lên tiếng trách móc:

- Chủ nhân, ngài làm như thế cả đêm hôm qua, chân của người ta mất cảm giác rồi.

A a a a.

Ta làm chuyện gì cả đêm? Nói cho rõ ràng chứ?

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 185: Tử thần hàng lâm

Trần Văn Lâm dẫn đầu đại quân rời khỏi ngôi làng nhìn như bị bỏ hoang mà lại không bị bỏ hoang kia. Lúc rời đi, trông lòng hắn còn mang theo một chút tiếc nuối khó hiểu. Cũng không rõ là tiếc nuối hơn một trăm người tộc Succubus kia hay là chuyện khác.

Đại quân tiếp tục tiến lên, nhờ có đội trinh sát tản ra, nên Trần Văn Lâm biết được, vào khoảng trưa nay, một Thôn nằm ở phía đông ngôi làng này, sẽ gặp phải tấn công của một Dong Binh Công Hội. Dong Binh Công Hội nào thì Trần Văn Lâm không rõ, nhưng số lượng dong binh phải lên đến mười nghìn người, không phải là một con số nhỏ.

Tòa Thôn còn người ở kia cách chỗ bọn hắn cũng không gọi là gần lắm, nhưng với tốc độ hành quân thần tốc của Kinh Kỳ Binh, thì chỉ mất hai tiếng là cùng. Hắn có thể đến gần Thôn làng kia trước, rồi chuẩn bị sẵn sàng. Chỉ cần đám Dong Binh Công Hội kia tấn công vào, một khi lực lượng tự vệ của Thôn đó không thể tự lo liệu, vậy thì cơ hội của hắn sẽ đến.

Cách cũng đơn giản thôi, Trần Văn Lâm cùng binh sĩ của mình sẽ đóng vai người tốt, đánh bại đám Dong Binh Công Hội hung hãn, chiếm lấy thiện cảm của người dân sinh sống trong Thôn kia. Vô cùng đơn giản.

- Phía đông, thẳng tiến!
- Dùng tốc độ nhanh, tiến về phía đông.

Hai mươi nghìn Kinh Kỳ Binh như một con bão châu chấu tràn về phía đông, lưỡi đao sắc bén đòi mạng.

.....

- Giết hết đám chiến sĩ, người già, người tàn tật.

Enir Can cười ngửa dẫn đầu thành viên của Dong Binh Công Hội Gzac, trong miệng ra lệnh. Đồng thời, gã dùng roi quất mạnh vào mông chiến mã, lao lên phía trước.

Mười nghìn thành viên của Dong Binh Công Hội Gzac bao vây lấy Thôn Kirkland, một Thôn không lớn lắm. Chỉ có hơn mười nghìn người, số lượng người có năng lực chiến đấu lại càng ít, chỉ vào khoảng năm trăm người.

Gần như không cần chiến đấu, cũng biết bên nào là bên dành chiến thắng.

Enir Can là Hội Trưởng của Dong Binh Công Hội Gzac. Tính ra mà nói, thế lực của hắn cũng không nhiều người lắm, chỉ vào khoảng mười lăm nghìn người, chiếm được một vùng đất nhỏ, có địa hình dễ thủ khá tốt.

Bản thân Enir Can là một Crusader tốt cùng. Nếu như hắn không chọn làm một tên cướp bóc nô lên, thì hoàn toàn có thể nhận chức tướng quân biên cương tại các Vương Quốc.

Chỉ có điều, Enir Can không thích cảm giác gò bó. Nói đúng hơn, hắn không muốn có người đứng trên đầu mình. Thà làm đầu gà hơn làm đuôi phượng.

.....

- Jakie, mau dẫn phụ nữ và trẻ em rời đi, tìm chỗ chạy trốn đi. Chúng ta sẽ ở lại đối phó đám người ác ôn kia.

Một thanh niên tay cầm thương bạc, cơ thể mặc giáp, mang theo năm trăm người tiến về phía cổng Thôn Kirkland, đồng thời dặn dò người đứng bên cạnh.

- Justin, chuyện này là không thể, ta không thể bỏ lại bạn bè mình để chạy trốn được.

Một thanh niên hông đeo trường kiếm, nhưng sắc mặt hơi trắng, hơi có vẻ sợ hãi, hắn chưa nhìn thấy cảnh tượng thế này bao giờ. Và những câu chuyện kể về đám ác ôn Dong Binh Công Hội vẫn luôn ám ảnh hắn. Những người kia, vô cùng tàn nhẫn, độc ác.

Justin Nereid trầm giọng nói:

- Nghe lời ta, dẫn theo hai trăm thanh niên trai tráng, hộ tống người trong thôn theo hướng phía nam rời đi. Kiếm rừng rậm nào đó mà ẩn nấp sinh hoạt. Nếu như tất cả đều ở đây, thì chúng ta sẽ chết. Còn người thân của chúng ta, đều sẽ trở thành nô lệ.

Jakie Scott sắc mặt hơi biến đổi, cuối cùng hét lên:

- Hai trăm người đi theo ta. Bảo hộ người trong thôn tiến về phía nam
- Tuân lệnh, Phó Đội Trưởng.

Justin Nereid nhìn người bạn mình rời đi, đồng thời còn có không ít thôn dân rời đi cùng, hắn mới yên tâm. Trận chiến này, hắn biết rõ sẽ thua trận, nhưng hắn không sợ chết, chỉ cần kéo dài thời gian, cho người trong Thôn Kirkland có thời gian chạy trốn là được rồi.

Justin Nereid hét lớn:

- Cảm thương, khiên lên. Theo ta về phía bắc. Vì Thôn Kirkland, giết!
- Vì Thôn Kirkland! Giết!
- Vì Thôn Kirkland! Giết!

Ba trăm người người mang theo trường thương, lưng đeo khiên tròn tiến về đám Dong Binh Công Hội Gzac đang điên cuồng lao đến.

Justin Nereid là người dẫn đầu, hắn là một người tộc Nhân Loại, thân hình rất cao to. So với người Nerz trên mặt đất cũng không kém.

Mặc dù thân hình to lớn, nhưng Justin Nereid di chuyển rất nhanh, chỉ trong chốc lát, hắn đã đối đầu với gã cười ngạo dẫn đầu Dong Binh Công Hội Gzac - Hội Trưởng Enir Can.

Đương.

Vũ khí Enir Can sử dụng là một thanh trường đao màu đen tuyền.

Trường đao và trường thương đều là vua của chiến trường.

Nếu như trường đao nặng, thích hợp cho người sử dụng sức lực, khí thế mạnh chém giết kẻ thù. Thì trường thương lại yêu cầu người sử dụng cần phải khéo léo, tấn công vào điểm yếu, sử dụng tốc độ nhanh đánh phủ đầu kẻ địch.

Hai thanh vũ khí va vào nhau, nhưng khi Enir Can chưa kịp thu đao, thì Justin Nereid đã kịp đâm ra thương thứ hai. Mục tiêu của hắn, chính là chiến mã của Enir Can.

Một bên đi bộ, một bên cưỡi ngựa. Thì bên đi bộ sẽ rơi vào thế dưới, nên Justin Nereid ra tay giết con ngựa kia đầu tiên.

Phốc.

Mũi thương màu bạc, sắc nhọn đâm thủng lồng ngực chiến mã, xuyên ra tận sau lưng.

Enir Can sắc mặt biến đổi, nhanh chóng nhảy khỏi lưng chiến mã.

Àm.

Chiến mã đỏ rầm xuống đất, máu tươi chảy đầy mặt đất.

- Đáng chết, dám giết chiến mã của ta.
- Hừ, người mà là kẻ đáng chết, dám tấn công Thôn Kirkland, ta sẽ dùng máu của ngươi để cảnh báo kẻ khác.

Đương.

Đương.

Mặc dù sức mạnh của Justin Nereid chưa đạt đến cấp Crusader tốt cùng, vào khoảng cấp một trăm hai mươi. Nhưng kỹ năng của hắn vô cùng xuất sắc, mũi thương như rồng bay phượng múa, liên tục đâm về những nơi sơ hở của Enir Can.

Enir Can lúc này vô cùng vất vả, vũ khí nặng cũng là một bất lợi, tốc độ ra đòn của hắn không nhanh, nên gần như không thể tấn công trước những đòn đánh như vũ bão của Justin Nereid. Gã căn bản không có cơ hội tấn công, chỉ có thể chăm chăm phòng thủ.

Hất.

Rắc.

Nhưng so về phẩm chất vũ khí, thanh đao màu đen của Enir Can vẫn tốt hơn thanh thương bạc của Justin Nereid. Chỉ qua mười phút chiến đấu, thanh thương bạc đã bị phản chấn gãy mất mũi thương.

- Ha ha, còn đòi giết Enir Can này. Đúng là buồn cười, ngươi nhìn xung quanh đi, ta cho ngươi thời gian quan sát.

Enir Can cũng không vội tấn công, mà cười to, càn rỡ nói với Justin Nereid.

Lúc này, trận chiến giữa mười nghìn dong binh và ba trăm dân binh đã kết thúc. Kết cục, là điều không cần báo trước.

Xung quanh, không còn một chiến binh nào của Thôn Kirkland còn sống, tất cả đều bị chặt đầu, xếp thành đống ngay trước cửa thôn. Còn xung quanh Justin Nereid, đã vây đầy thành viên của Dong Binh Công Hội Gzac.

- A a a.

Justin Nereid điên cuồng gầm lên, hấn lấy khiên tròn đeo sau lưng ra, lao đến một thành viên Dong Binh Công Hội Gzac gần nhất.

Tốc độ của Justin Nereid quá nhanh, phản cạnh khiến gỗ mạnh vào cổ họng kẻ xấu số kia.

Phốc.

Justin Nereid cướp lấy thanh đao của đối phương, chém bay đầu một người khác.

Trong Dong Binh Công Hội Gzac, ngoại trừ Enir Can ra, căn bản không có người chịu nổi một đòn của Justin Nereid.

- Đáng chết, tất cả tránh ra, để hấn cho ta.

Enir Can tức giận gầm lên, cầm trường đao lao về phía trước. Gã vung đao chém mạnh.

Cách.

Lưỡi đao trong tay Justin Nereid không đỡ nổi một đòn, bị bẻ gãy làm đôi. Hấn vội lấy khiên ra đỡ.

Ầm

Justin Nereid bị lực từ thanh trường đao phản chấn, bay ngược về phía sau, khiến sắt tròn cũng văng ra khỏi tay.

- Ha ha, nguoi rất mạnh đó. Nhưng ta rất tiếc, không thể để lại một kẻ như nguoi được.

Enir Can cười lớn, xách đao tiến về chỗ Justin Nereid ngã xuống. Một thanh niên chưa đến ba mươi tuổi, có khả năng chiến đấu tốt như vậy, một khi trở thành kẻ thù, thì phải tiêu diệt ngay khi có thể.

Justin Nereid tuyệt vọng nhìn Enir Can đi về phía mình. Hấn biết, lần chiến đấu này căn bản không thể sống sót, mà hấn chỉ muốn kéo dài thời gian để người dân có thể chạy trốn.

Lộc cộc.

Bỗng nhiên, một tiếng vó ngựa kỳ quái, và vô cùng rõ ràng vang lên.

Sau đó, tiếng vó ngựa ngày càng dồn dập, ngày càng nhiều, gấp hơn.

Mặt đất rung chuyển, bụi bay mù mịt.

- Bắn!

Vút vút vút vút.

Một cơn mưa tên từ phía sau lưng đám người Dong Binh Công Hội Gzac xuất hiện.

Justin Nereid sắc mặt hơi đổi, dùng nắm đấm đánh gục một tên dong binh khác, rồi lấy cơ thể gã che chắn cho thân mình.

Phốc.

Phốc.

Phốc.

Từ thần hàng lâm, người của Dong Binh Công Hội Gzac lũ lượt ngã xuống.

Đợi khi Enir Can kịp phục hồi tinh thần trở lại, đã thấy hơn một phần ba người của gã bị mưa tên giết chết.

Đồng thời, không biết lúc nào, một đội Kỳ Binh đã bao vây lấy bọn hấn. Muốn chạy, cũng chạy không được.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186: Cẩn trọng

Coong

Trần Văn Lâm bắn một mũi tên về phía Enir Can, người mà hắn thấy, là kẻ mạnh nhất đám Dong Binh Công Hội kia. Chỉ cần xử lý kẻ này, thì đám còn lại không đáng lo.

Những mũi tên như..... súng máy liên thanh rời khỏi Thần Vương Cung, nối đuôi nhau lao về phía Enir Can, toàn bộ đều nhắm vào chỗ hiểm. Mặc dù khi áp sát, Trần Văn Lâm rất khó đánh bại Enir Can, nhưng bây giờ, hắn đang chiến đấu từ xa, gã Hội Trưởng Dong Binh Công Hội kia muốn tiến lên một bước cũng khó.

Hoàn toàn đánh phủ đầu đối phương.

Enir Can gầm lên giận dữ, nhưng cũng không làm được gì, chỉ cần sơ sẩy một chút, hắn sẽ bị những mũi tên từ thần kia đoạt mạng. Đồng thời, tro mắt nhìn thành viên dưới trướng chết đi, làm cho Enir Can tức đến nổi nảo. Nhưng tức, không có nghĩa là sẽ làm được gì. Có nhiều trường hợp, sẽ chỉ càng thêm tuyệt vọng.

Lúc này, Justin Nereid đã kịp chớp lấy một thanh kiếm từ xác chết nào đó, cẩn thận áp sát Enir Can. Đồng thời, Hina Janet cũng đã bí mật vòn xung quanh gã, chỉ cần tạo ra một chút sơ hở, là nàng sẽ lấy mạng đối phương.

Justin Nereid thì không chờ được lâu như vậy, hắn gầm lên, vung kiếm chém vào cổ Enir Can.

Đương.

Enir Can bị bắt ngờ, nhưng vẫn kịp xoay sởng đao đón đỡ, tránh được một đòn chí mạng.

Phốc.

Phốc.

Phốc.

Phốc.

Nhưng cùng lúc, bốn mũi tên phân biệt cổ họng, bụng, ngực trái, vai găm vào. Bốn đòn trí mạng, đoạt mạng của Enir Can.

- Đứng im!

Justin Nereid nghe một tiếng quát thanh thúy vang lên, cùng thời điểm đó, hắn cảm thấy trên cổ mình có một thứ gì đó lạnh lạnh, sắc bén. Chỉ cần khẽ động, sẽ cắt đứt da thịt.

Justin Nereid thả kiếm xuống đất, không dám quay đầu.

Giống như người của Thôn Kirkland khi chiến đấu với Dong Binh Công Hội Gzac. Bây giờ, Dong Binh Công Hội Gzac cũng không có một chút khả năng phản kháng khi đối mặt với Khinh Kỵ Binh của Thị Trấn Markham.

Không lâu sau đó, toàn bộ thành viên Dong Binh Công Hội Gzac ngã xuống, kể cả Hội Trưởng Enir Can.

Justin Nereid quan sát đám người mới tới này, mặc giáp y hệt nhau, chiến đấu có chiến thuật, có quy củ rõ ràng. Hơn nữa, những người này nhìn có phần giống như binh sĩ của một Vương Quốc nào đó, chứ không giống kiểu ô hợp, lung tung như đám Dong Binh Công Hội buôn người kia.

Nhìn những người này, tập hợp từ khá nhiều chủng tộc khác nhau, nhưng trông bọn họ chỉ toát ra khí thế uy nghiêm, không có vẻ hung ác, tàn độc như đám Dong Binh Công Hội vừa rồi. Justin Nereid mở miệng nói:

- Các ngươi là ai? Đến Thôn Kirkland có chuyện gì?

Hina Janet đề người trối chặt chân tay Justin Nereid lại, rồi ra lệnh:

- Mang hắn đến gặp Lãnh Chúa. Những người còn lại thanh lý hiện trường.

- Tuân lệnh!

Lãnh Chúa sao? Justin Nereid nghĩ. Lãnh Chúa, không giống Hội Trưởng. Lãnh Chúa thường đi liền với Thôn, Thị Trấn, Thành Trì,..... Nhưng mà với lực lượng của đội quân này, Justin Nereid có thể đoán ra, đối phương có lẽ là chủ nhân của một Thị Trấn nào đó.

Không lâu sau, Justin Nereid thấy mình được dẫn đến trước mặt một thanh niên trẻ tuổi, so với hắn còn trẻ hơn. Làm hắn kinh ngạc, đó chính là thanh niên kia cũng khá to lớn. Tại Thế Giới Dưới Lòng Đất, tìm ra được một Nhân Loại cao hơn một mét tám là không hề dễ dàng.

To lớn như bản thân Justin Nereid, đã là khá hiếm thấy, trong Thôn Kirkland không có ai sở hữu thân hình cao như hắn. Hiện tại, là lần đầu tiên hắn thấy một Nhân Loại to lớn ngang mình, nên cũng hơi kinh ngạc.

Đây là Lãnh Chúa trong miệng nữ nhân đáng sợ vừa rồi? Nghĩ lại mà kinh, nữ nhân kia áp sát, mà Justin Nereid còn không nhận ra một chút dấu hiệu nào. Nếu là ám sát, thì hẳn chết lâu rồi?

- Người là ai? Thân phận gì?

Trần Văn Lâm nhìn thanh niên trước mặt, mở miệng hỏi. Theo hắn quan sát, thanh niên này là một nhân tài, một kẻ có khả năng làm dũng tướng, xông pha giết địch. Giống như Tony Gelatin vậy. Trận chiến vừa rồi với đám Dong Binh Công Hội kia, đủ để thể hiện phẩm chất làm dũng tướng của người này.

- Justin Nereid. Đội trưởng đội chiến binh Thôn Kirkland.

Justin Nereid trả lời.

Trần Văn Lâm hỏi:

- Thôn Kirkland? Là Thôn trước mặt kia sao?

- Đúng vậy. Đó chính là nơi ta sinh sống.

Trần Văn Lâm nói:

- Tốt lắm, coi trời cho hắn đi.

- Vâng, thưa Lãnh Chúa.

Ánh đao lóe lên, sợi dây thừng dễ dàng bị cắt đứt.

Trần Văn Lâm nói tiếp:

- Ta là Jake Markham, Lãnh Chúa của Thị Trấn Markham. Hiện tại ta cần một chỗ nghỉ ngơi dành cho binh lính của mình. Bọn ta có thể đóng ngay bên ngoài Thôn Kirkland của các người một thời gian chứ?

Justin Nereid mắt sáng lên, cung kính nói:

- Rất sẵn lòng, Lãnh Chúa Jake Markham.

Hiện tại, Thôn Kirkland gần như đã hết lực lượng có thể chiến đấu được. Mà đám binh sĩ mới đến này, nhìn không giống như đám ác ôn buôn bán nô lệ kia. Với sức mạnh của họ, hoàn toàn đủ khả năng ra tay bắt hết cả Thôn Kirkland, không cần phải hỏi nhiều.

Mà có mấy người này đóng giữ bên ngoài, an toàn của Thôn Kirkland lại càng được tăng cao.

- Toàn quân, dựng trại ngay bên ngoài Thôn Kirkland.

- Tuân lệnh!

.....

Justin Nereid điên cuồng chạy vào trong Thôn Kirkland. Hiện tại, trong thôn chỉ còn khoảng một nửa dân cư, chủ yếu là người già, hoặc người trung niên. Trẻ con, thanh niên, phụ nữ đã theo Jakie chạy trốn về phía nam rồi.

Justin Nereid vừa đi vào, gặp ngay Thôn Trưởng đang đứng chờ.

Thôn Trưởng gấp gấp tiến lên hỏi:

- Tình hình bên ngoài là thế nào?

Justin Nereid nhỏ giọng nói:

- Chúng ta xem như được cứu. Có đội quân của một Thị Trấn đi ngang qua đây, bọn họ đã tiêu diệt đám ác ôn kia. Đồng thời, bọn họ muốn mượn Thôn Kirkland chúng ta để đóng quân một thời gian.

Thôn Trưởng thở ra một hơi:

- May mắn, Chư Thần bảo hộ Thôn Kirkland chúng ta. Đúng rồi, có cần gọi đám người Jakie trở về không?

Justin Nereid suy nghĩ một chút rồi nói:

- Theo ta nghĩ là tạm thời không cần thiết. Phái người đuổi theo, nói với Jakie tìm một chỗ bí ẩn để nấp trước. Nếu một tuần sau, chúng ta không phải người tới đưa tin. Vậy thì trốn đi biệt tăm luôn, đừng trở lại Thôn Kirkland nữa.

Thôn Trưởng sắc mặt hơi biến đổi, trầm giọng hỏi:

- Ý cậu là?

Justin Nereid liếc mắt nhìn xung quanh, nhỏ giọng bảo:

- Mặc dù có thể xác định mấy người kia không phải là lũ buôn nô lệ, vẫn cần cẩn thận quan sát, rồi mới đưa ra quyết định.

Thôn Trưởng gật đầu nói:

- Được. Nhưng nếu như có thể xác định bọn họ đúng là đến từ một Thị Trấn, vậy thì cậu hãy dẫn theo người trẻ tuổi, trẻ em theo họ rời đi. Thôn Kirkland này, không giữ được bao lâu nữa rồi. Nếu như bọn họ rời đi, lại có một đám Dong Binh Công Hội khác đến, thì không tốt a. Chúng ta cần giữ lại dòng máu của Thôn Kirkland, không thể để nó đứt đoạn được.

.....

Trong lều chủ tướng,

- Chủ nhân, khoảng hai tiếng trước, đã có hơn bảy nghìn người rời Thôn Kirkland, chủ yếu là những người dưới ba mươi lăm tuổi. Họ tiến về khu vực rừng rậm, hang động ở phía nam.

Hina Janet ngồi sau lưng Trần Văn Lâm, dùng tay xoa bóp vai, trán của hắn, đồng thời nói.

Trần Văn Lâm ngả đầu ra phía sau, mặc kệ Hina Janet muốn làm gì thì làm, bình thản nói:

- Chuyện thường tình. Khi bị đám Dong Binh Công Hội tấn công, bọn họ sẽ phải tìm cách đưa một bộ phận người trẻ tuổi rời đi, tìm đường sống sót. Để năm trăm người bí mật theo sau bọn họ. Chỉ bí mật bảo vệ và theo dõi động tĩnh thôi, đừng để bọn họ phát hiện. Đồng thời, cứ sáu tiếng một lần, báo cáo tình hình về đây.

- Ân, đã sắp xếp cả rồi.

Trần Văn Lâm cảm thấy mình mang theo Hina Janet đúng là không tốt lắm, càng ngày càng sa đọa a.

Cũng không biết phía trước ngực Hina Janet có độn thêm vải mềm vào không, mà hắn cảm thấy thật là mềm. Trần Văn Lâm hắn nằm gối cứng quen rồi, nằm gối mềm, có chút không tiện.

Đúng là đàn ông con trai thời này nên giữ mình, nếu không rất dễ rơi vào tay các chị em. Khó mà rút ra được.

...

- Lãnh Chúa, có một người tự xưng là Thôn Trưởng Thôn Kirkland, có chuyện muốn gặp mặt. Có cả thanh niên Justin Nereid lúc này đi cùng nữa.

Trần Văn Lâm đang ngồi hưởng thụ ôn nhu hương, thì bên ngoài lều vải vang lên tiếng báo cáo của một binh sĩ.

Mang theo chút tiếc nuối, hắn ngồi thẳng dậy, rồi nói:

- Để bọn họ vào đi.

Không lâu sau, một ông lão tuổi tầm bảy mươi tiến vào lều chủ soái, theo sau chính là Justin Nereid.

Ông lão kia chấp tay, cung kính nói:

- Ra mắt Lãnh Chúa Jake Markham. Ta là Thôn Trưởng Thôn Kirkland, lần này đến đây, để thể hiện niềm cảm kích sâu sắc đối với ngài. Cảm ơn ngài ra tay giúp đỡ Thôn Kirkland chúng ta.

Trần Văn Lâm mời hai người ngồi xuống, rồi nói:

- Thôn Trưởng quá khách khí, chúng ta chỉ là tiện tay thôi. Đám Dong Binh Công Hội kia, bản thân ta cũng rất căm ghét, gặp tên nào giết tên đó.

Thôn Trưởng Thôn Kirkland tiếp lời:

- Đối với ngài là tiện tay, nhưng đối với chúng ta, đó là ân cứu mạng a. Tối hôm nay, Thôn Kirkland chúng ta muốn mở tiệc chiêu đãi. Xin mời Lãnh Chúa Jake Markham cùng các vị chiến binh tiến vào dự tiệc.

Trần Văn Lâm khoát tay nói:

- Thôn Trưởng không cần tốn kém như vậy, chỉ có ta và Hina Janet dự tiệc được thôi. Những binh lính của ta phải canh gác, bọn họ không thích hợp dự tiệc.

Nói đùa gì vậy? Hai mươi nghìn binh sĩ cùng tiến vào ăn nhậu, muốn cái Thôn Kirkland này nghèo luôn sao? Chỉ là lời khách khí mà thôi, cũng không nên tin là thật.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Thần!

Trần Văn Lâm lật nhìn tấm bản đồ cướp được từ tay Enir Can. Mặc dù không chi tiết lắm, nhưng cũng có một vài hướng đi nhất định.

Ví dụ như trụ sở của Dong Binh Công Hội Gzac cách Thôn Kirkland chỉ khoảng bốn ngày đi bộ về hướng tây bắc. Theo Trần Văn Lâm dự đoán, mặc dù Enir Can mang theo mười nghìn thành viên để chiếm đoạt Thôn Kirkland, nhưng đó chắc chắn không phải là toàn bộ người của Dong Binh Công Hội Gzac.

Không có một thế lực nào, khi xuất chinh tấn công, lại mang toàn quân đi cả. Bắt buộc phải để một số lượng binh sĩ nhất định ở lại, bảo vệ trụ sở.

Nhưng Trần Văn Lâm có thể chắc rằng, trụ sở Dong Binh Công Hội Gzac còn không quá mười nghìn người. Hội Trưởng rời đi, chắc chắn phải mang lực lượng chủ chốt đi.

Ngoài ra, Trần Văn Lâm còn phát hiện một nơi rất tốt. Nằm cách trụ sở Dong Binh Công Hội Gzac khoảng hai ngày đi đường, là một mỏ Kim Loại rất lớn, được Enir Can đánh dấu rất rõ ràng.

Cái Trần Văn Lâm cần, không phải là chỗ Kim Loại kia, vì có chiếm được, thì hẳn cũng không đủ khả năng vận chuyển về Thôn Zeral.

Một mỏ Kim Loại lớn, thì sẽ do ai khai thác, ai lao động? Tất nhiên là nô lệ, hơn nữa là rất nhiều nô lệ. Đây là những nô lệ đang gần như mất niềm tin vào cuộc sống. Chỉ cần ra tay cứu giúp, là có thể biến họ trở thành người của mình.

- Chủ nhân, người của Thôn Kirkland đến, nói rằng buổi tiệc đã sẵn sàng.

Hina Janet lúc này lại đổi bằng một bộ đầm dạ hội màu xanh da trời. Trần Văn Lâm cũng có chút nghi ngờ, liệu trong túi không gian của nàng có phải toàn bộ đều là các thể loại đồ thời trang hay không? Cứ mỗi mấy tiếng, hẳn lại thấy Hina Janet đổi một bộ đồ.

Mà không hiểu nàng tìm đâu ra mấy mẫu quần áo hiện đại này, lại còn bỏ rất nhiều tiền ra để đặt may riêng tại các tiệm may. Thậm chí, đa phần tiền lương của Hina Janet đều phục vụ cho việc mua quần áo xinh đẹp. Đúng là con gái, không thể hiểu được.

Trần Văn Lâm vẫn bộ đồ giáp nhẹ dành cho cung thủ, đứng lên tiến ra ngoài.

Hina Janet rất tự nhiên khoác lên tay Trần Văn Lâm, không chút ngại ngùng, hay là lạ lắm.

- Mềm nhí?

Trần Văn Lâm trong lòng thầm nghĩ, rồi lắc lắc đầu, bỏ qua những suy nghĩ mà hẳn cho là vô vẩn.

.....

- Mẹ kiếp, thật là lạnh, thế quái nào lại sai bảo chúng ta lên khu Hoorfell chiếm đất. Có bị điên không? Ở đây đang là mùa đông, lạnh không thể chịu được.

Một tên lính đi tuần, vừa thổi hơi ấm vào tay, vừa xoa xoa. Cái lạnh tại phía bắc Yriel Đại Lục quả thật vô cùng khủng khiếp. Chính là Alaska phiên bản Yriel thế giới.

Đây là một Người Chơi binh sĩ của Tập Quân Đoàn Thứ Ba của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc, cũng là Tập Quân Đoàn chịu trách nhiệm mở mang bờ cõi sang khu Hoorfell.

Giống như Khu Seval, cùng nằm ở phía bắc, nên khu Hoorfell cũng đang phải chịu đựng mùa đông khắc nghiệt, đa số các loài vật đều đã di cư, hoặc tìm hang động để trốn tránh qua mùa đông.

Lạnh muốn teo mất bộ phận nào đó, nên Người Chơi binh sĩ kia chửi cũng là chuyện bình thường.

Phùng

Một binh sĩ khác đi bên cạnh cũng không chịu nổi lạnh giá, nhưng may thay, hần là Nguyên Tổ Pháp Sư, có thể tạo lửa.

- Hô, ấm hơn một chút.
- Này, cho ta hưởng một chút.

Tên binh sĩ vừa chửi bới lung tung nói.

Binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư hừ một tiếng, rồi nói:

- Kiểm chút củi dựng bếp lửa đi, lão tử lạnh hết chịu nổi rồi. Trời lạnh thế này, ai thêm tấn công mà cứ bắt lão tử đi tuần.

Tên binh sĩ bên cạnh là một Cuồng Chiến Sĩ, hần rút cây rìu chiến ra, chém lung tung một hồi vào mấy thân cây bên cạnh. Sắp xếp đồng gỗ lại rồi nói:

- Nhóm lên đi. Thời tiết quỷ quái này, đúng là đám lãnh đạo, chỉ giỏi sai.

Binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư thờ dài một tiếng:

- Cũng chịu thôi a. Nếu không làm binh sĩ, thì chúng ta không lên cấp nổi đâu.
- Này, người thầy Gia Cát Phó Thống Soái đạo này có chút kỳ quái không?

Binh sĩ Cuồng Chiến Sĩ bỗng nhiên nhớ ra gì đó, rồi kỳ quái hỏi.

Binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư nghi hoặc nói:

- Kỳ quái thế nào? Người ta là cấp trên, ta cũng không dám để ý a. Làm sao biết kỳ quái thế nào chứ?
- Ta thấy Gia Cát Phó Thống Soái đạo này thay đổi tính tình rất nhiều. Hồi trước rất nghiêm khắc, nhưng vẫn còn hiền một chút. Còn bây giờ, chỉ cần ai lỡ phạm chút lỗi nhỏ, là phải chịu hình phạt ngay. Hơn nữa, cứ mấy ngày một lần, ngài ấy lại ra ngoài đi đâu mất, chả ai tìm được.
- Người đề ý chuyện này làm gì. Coi chừng lại bị cấp trên ghét là chết đó.
- Cũng chỉ tò mò thôi a.

Do thời điểm hiện tại, khu Hoorfell đang lâm vào mùa đông lạnh giá, nên Tập Quân Đoàn Thứ Ba của Liên Minh Hoa Bắc Đế Quốc tiến vào trong này mà không gặp sự ngăn cản nào đến từ quân đội người Light Elve.

Thông qua bàn bạc, cuối cùng mấy vị lãnh đạo nhất trí xây dựng một tòa thành trì tại khu vực này. Tòa thành trì dùng để làm nơi đóng quân, biến nó thành bàn đạp cho công cuộc tiến sâu vào bên trong khu Hoorfell.

Nhưng đây là người của Hoa Bắc Đế Quốc cũng hơi ảo tưởng một chút, khi mà muốn ra tay xâm chiếm đất của người Light Elve. Nếu không phải tộc Mer và năm Vương Quốc khu Seval đang chuẩn bị binh lực, đuổi người Light Elve ra khỏi khu Hoorfell và khu High Grand, thì không có chuyện bọn họ có thể tự do tiến vào nơi này.

Hai binh sĩ kia ngồi bên đồng lửa sưởi ấm, vừa chém gió tình hình chính trị thế giới, vừa ảo tưởng một số chuyện. Dần dần, lại lái qua mấy vị mỹ nữ từng gặp qua,.....

Nhưng bọn họ không biết, có một đôi mắt đỏ lờm đang theo dõi họ, một sinh vật hết sức kỳ quái.

Sinh vật này bay lơ lửng trên không trung, toàn thân khoác một bộ đồ rách rưới màu đen, có mũ che phần đầu. Khuôn mặt của sinh vật này vừa giống người, vừa giống dơi quỷ. Toàn thân nó, chỉ lộ ra đôi cánh tay gầy gò, đen đúa và móng tay sắc nhọn.

- Này, ta cảm giác như có thứ gì đang nhìn chúng ta thì phải?

Bỗng nhiên, binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư có chút nghi ngờ nói.

Binh sĩ Cuồng Chiến Sĩ khinh thường nói:

- Thôi đi, làm như mình có giác quan thứ sáu vậy, cái gì mà có thứ gì đang quan sát. Ta đi tiểu một chút.

Binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư ngồi một mình nhìn đồng lửa, trong lòng có chút cảm giác kì quái. Cũng không biết thế nào, hần luôn cảm thấy lo lắng bất an.

- Khắc khắc khắc.

Bỗng nhiên, một tiếng cười kỳ quái vang lên, làm cho binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư giật nảy mình. Một tiếng cười khàn khàn, xen lẫn chút gì đó phiêu miêu.

- Ai?

Binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư rút trượng phép thuật ra, trầm giọng quát. Bây giờ đang là ban đêm, nên hần cũng không quan sát được gì.

- Hồng!

Một tiếng gầm quái dị vang lên, binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư nhìn thấy một sinh vật màu đen, hình thù như phù thủy trong truyền thuyết lao nhanh về phía mình. Chưa kịp phản kháng, hắn đã bị con quái vật kia đè xuống.

Đôi tay của con quái vật chụp vào đầu binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư, miệng nó há to, như muốn cắn nuốt gì đó.

- A a a a.

Binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư la lên kinh hoàng. Sự hãi, đau đớn chính là những gì mà hắn đang phải chịu đựng. Cảm giác đau đớn sâu đến tận linh hồn xuất hiện. Hắn cảm giác, linh hồn mình đang bị con quái vật kia hút ra.

Phốc.

Binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư gục đầu xuống. Hắn chết thật, hoàn toàn chết, chứ không phải chết trong Yriel thế giới. Linh hồn của hắn, bị sinh vật kỳ dị kia nuốt mất hoàn toàn, không kịp trở về Thiên Tinh.

- Đây, có chuyện gì? Hả, ngươi là ai?

Binh sĩ Cuồng Chiến Sĩ nghe tiếng la hét thảm thiết của đồng bạn, không khỏi vội vàng nhét cần câu cá vào trong quần, rồi chạy nhanh về bếp lửa.

Khi trở về, hắn nhìn thấy một sinh vật xấu xí, dị hợm đang đứng ngay bên cạnh xác chết đã gục của binh sĩ Nguyên Tổ Pháp Sư.

Binh sĩ Cuồng Chiến Sĩ rút rìu chiến ra, chém về phía con quái vật xấu xí.

Phốc!

Thân hình sinh vật kia như một làn khói, bị binh sĩ Cuồng Chiến Sĩ chém nổ. Hoàn toàn biến mất. Hắn còn chưa kịp ổn định tinh thần, thì sinh vật kia đã xuất hiện ngay trước mặt hắn.

Không lâu sau, giống như bạn mình, binh sĩ Cuồng Chiến Sĩ bị rút mất linh hồn. Thân hình đổ gục xuống đất.

Oanh.

Cùng lúc đó, một con mắt khổng lồ xuất hiện trên bầu trời Yriel thế giới, đôi mắt nhìn thẳng vào sinh vật kỳ quái kia.

- Hồng!

Sinh vật kỳ quái phát ra tiếng gầm đau đớn, rồi bị thiêu cháy hoàn toàn.

.....

God Moon - nơi đang tập trung toàn bộ Vị Thần trên Yriel thế giới. Bao gồm cả Thần Tai Ương Bane và Thần Hủy Diệt Ariana Jiera.

- Tham kiến Thần!

Các Vị Thần đồng loạt nhìn về phía bầu trời, lớn giọng chào.

Nơi đó, một con mắt xuất hiện, nhìn về phía các Vị Thần. Và đã rất rất rất lâu rồi, thậm chí là hàng trăm triệu năm rồi, Thần mới một lần nữa xuất hiện tại Yriel thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: The Elder Era

- Ra mắt The Elder Era.

Trên God Moon, hơn bốn mươi Vị Thần nhìn về phía con mắt khổng lồ vừa xuất hiện, biểu hiện vô cùng cung kính. Cho dù ngông cuồng như Thần Tai Ương Bane hay phản nghịch như Thần Hủy Diệt Ariana Jiera cũng không ngoại lệ. Tất cả đều vô cùng nghiêm túc kính chào.

The Elder Era chính là tên gọi, hoặc danh hiệu của Thần. Chỉ có những Vị Thần trên Yriel thế giới mới biết đến tên gọi này của Thần.

The Elder Era.

- Ta cảm thấy dấu hiệu trở lại của The Ancient Evil.

Con mắt không chút cảm tình kia quay qua God Moon, liếc nhìn những Vị Thần đang tụ tập trên đó. Đồng thời, một giọng nói kì ảo, như tiếng trời vang lên.

- The Acient Evil?

Đại đa số các Vị Thần trên God Moon đều không rõ The Elder Era đang nói đến chuyện gì. The Acient Evil, đây là lần đầu bọn họ nghe nói đến.

- Là The Acient Evil.

Duy chỉ có Thần Phán Xét Um, Thần Nhân Sư Vern và Thần Tai Ương Bane là hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- Bọn chúng vẫn còn sống?

Thần Phán Xét Um hỏi The Elder Era, giọng nói có chút không tin tưởng. Vì lo sợ mà không tin tưởng.

Sắc mặt của Thần Tai Ương Bane cũng trở nên nghiêm túc, cái gọi là The Acient Evil gọi laik cho hắn ký ức không hề tốt. Một thời đại hỗn loạn.

- Không, bọn chúng không còn sống. Nhưng không có nghĩa là bọn chúng sẽ không sống lại. Lão già kia cũng bắt đầu hành động, chuyện này cần các người tự mình xử lý.

Mặc dù đa số các Vị Thần đều không hiểu The Elder Era nhắc đến chuyện gì, nhưng vẫn nghiêm túc ghi nhớ.

The Elder Era xuất hiện, tương đương với có chuyện lớn xảy ra. Thậm chí, theo như The Elder Era nói, ngài không thể tự mình ra tay, vì một "lão già" nào đó tồn tại.

- Bane, người lúc nào có thể đạt cấp Acient God?

The Elder Era nhìn qua Thần Tai Ương Bane hỏi.

- The Elder Era tối cao, ta bất kỳ lúc nào cũng có thể trở thành một The Acient God.

Thần Tai Ương Bane mặc dù rất cung kính, nhưng nhắc đến chuyện này, hắn lại vô cùng tự tin. Hiện tại hắn đã đạt cấp chín trăm chín mươi chín, chính là The God tốt cùng, Vị Thần tốt cùng. Nếu như muốn, ngay ngày mai hắn cũng có thể trở thành một The Acient God. Hay còn gọi là Thượng Cổ Thần Vương. Cấp bậc của The Acient Um - tiền thân của Thần Phán Xét Um và Thần Tai Ương Bane hiện tại.

- Tốt lắm, Um, người trầm ổn hơn Bane, suy tính cũng kỹ càng hơn. Lần này, việc đối phó The Acient Evil (Thượng Cổ Ma Vương) sẽ do người phụ trách. Nhưng tốt nhất, đừng để bọn chúng hồi sinh.
- Rõ ràng, The Elder Era!

....

Thiên Tinh.

Điểm tin buổi sáng.

Trần Văn Lâm vừa ăn sáng, tiện thể xem Ti vi điểm qua các tin tức quan trọng. Mà bây giờ, chỉ có liên quan đến Yriel thế giới mới có thể gọi là quan trọng.

- Nhiều người đột tử khi đang ở trong Yriel thế giới. Rất cuộc là chuyện gì đang xảy ra?
- Theo báo cáo mới nhất, thế giới đã ghi nhận hơn năm nghìn vụ Người Chơi bỗng nhiên đột tử không lý do. Hiện trạng, những Người Chơi này đều có biểu hiện giống nhau.
- Giương mắt người chết đều có phần méo mó. Và theo ghi nhận, họ chết trước khi đang xuất khỏi Yriel thế giới. Một điểm đáng nghi ngờ khác, đó chính là khi chết, họ đều ở một mình trong Yriel thế giới, không có người khác đi cùng. Nếu có người đi cùng, thì người đi cùng cũng chết với cách thức tương tự.
- Vụ đầu tiên diễn ra và ba ngày trước, người chết là một thanh niên người Hoa Bắc Đế Quốc. Sau đó, liên tục các vụ đột tử khác diễn ra, hiện đã lan ra toàn thế giới.
- Ngay khi chúng tôi thông báo tin tức này, vẫn đang liên tục có những vụ đột tử khác được ghi nhận.
- Nếu có thể, xin hãy tạm thời dừng trở lại Yriel thế giới. Đợi đến khi các chuyên gia nghiên cứu, phân tích rõ ràng chuyện gì đang diễn ra. An toàn là trên hết.

Trần Văn Lâm sắc mặt có chút nghiêm trọng nhìn kỹ thông tin này. Cái này, rõ ràng là có một thế lực gì đó đủ khả năng giết người song song tại hai thế giới cùng một lúc. Bằng cách nào, thì hắn không biết. Nhưng điều này rõ ràng đã vi phạm luật của Thần. Thế mà Thần lại không thông báo gì, hay đưa ra cảnh cáo gì, đúng là kỳ quái.

Nếu như một hai lần thì còn có thể là do đột quy hay gì gì đó. Nhưng hàng nghìn lần, thậm chí còn có vụ ba đến bốn người đi cùng nhau đều chết theo một kiểu nhất định, thì đúng là lớn chuyện.

Trần Văn Lâm đến từng phòng một gõ cửa, thông báo mọi người xuống dưới có chuyện cần bàn giao. Đáng lẽ ra, giờ này hắn đã vào Yriel thế giới hưởng thụ, à nhầm, tính cách để tìm kiếm thêm cư dân cho Thị Trấn Markham. Nhưng hiện tại, vụ đột tử bất bình thường này quan trọng hơn nhiều.

Dưới phòng khác, nguyên một đám tụ tập.

Lolita nguyên một năm không thấy to ra chút nào Iris Volkirha.

Người càng ngày càng tỏa ra khí chất nữ cường nhân Bùi Phương Thảo.

Cô nàng tiểu thư gia tộc Rockefeller, với khuôn mặt y hệt Iris Volkirha, nhưng thân hình thì hoàn toàn ngược lại, Mina Rockefeller.

Thêm Trần Văn Lâm, là bốn người.

- Đây, anh gọi bọn em xuống đây có chuyện gì vậy?

Mina Rockefeller hiện tại nói ngôn ngữ Đại Nam vô cùng sành sỏi, thậm chí còn hiểu biết không ít ngôn ngữ địa phương và các thể loại tiếng lái. Đúng là ngực to, đầu cũng to. Tạm thời bỏ qua chuyện vô lý ngực to đầu to. Hiện tại, có chuyện quan trọng hơn.

Trần Văn Lâm nói:

- Mọi người cũng biết vụ Người Chơi đột tử rồi chứ?
- Biết.
- Em cũng xem qua?
- Đột tử? Là cái gì?

Biết, là của Bùi Phương Thảo. Chuyện này nàng vừa biết được khi lướt web lúc này. Nhìn mấy giả thuyết âm mưu được cư dân mạng đặt ra, làm cho nàng cảm thấy thế giới này thật đen tối. Sắp thành DC đến nơi rồi.

Em cũng xem qua. Tất nhiên là của Mina Rockefeller, nàng mặc dù ít khi lướt web, để dành thời gian chăm sóc nhan sắc, hoặc tập luyện giữ gìn vóc dáng. Nhưng chuyện này quá lớn, người bên gia tộc Rockefeller đã báo với nàng, nên cẩn thận hơn nữa.

Còn cuối cùng, tất nhiên là Iris Volkirha, vô tâm Lolita. Ngoại trừ chơi bài và mua sắm, còn lại không biết thứ gì. Trần Văn Lâm cũng không mong chờ vào việc nàng để ý đến thời sự.

- Hiện tại chuyện này rất quan trọng, Mina, em từ Cú Điểm Quân Sự Thiên Ân trở về Thị Trấn Markham đi. Ông nội em đưa em đến đây để tìm kiếm an toàn, anh cũng không muốn em xảy ra chuyện.
- Phương Thảo, bạn tăng cường binh sĩ tuần tra tại Lâu Đài Lãnh Chúa.
- Iris Volkirha, thời gian này, em với Summer Tiber không được phép ra khỏi Lâu Đài Lãnh Chúa. Khi nào anh cho phép mới được đi.

Iris Volkirha sắc mặt ỉu xù, bắt nàng ở trong Lâu Đài Lãnh Chúa, đúng là chán chết. Nàng đảo mắt một chút rồi hỏi:

- Vậy em không vào Yriel thế giới được không? Ở ngoài Thiên Tinh là an toàn mà.
- Không được, em tính để Summer Tiber chơi một mình à? Hai bọn em thân lắm mà, còn xăm hình đôi nữa chứ.
- Ồ. Em biết rồi.

Mina Rockefeller thì suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Vậy anh tính để em về Thị Trấn Markham làm chuyện gì?
- Em cứ tạm thời chuyển về Thị Trấn Markham đi cái đã. Vấn đề việc làm tính sau, tự bàn với chị Phương Thảo đi.

Bùi Phương Thảo thì đang suy nghĩ gì đó, bỗng nhiên nói:

- Chuyện này, mình có điều kể với mọi người.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Chuyện gì thế?

Bùi Phương Thảo sắp xếp lại từ ngữ trong đầu, rồi nói:

- Là thế này, tại Thị Trấn Markham chúng ta có ghi nhận một vài vụ tấn công kỳ quái. Một sinh vật nhìn giống như phù thủy, bay lơ lửng như hồn ma, khuôn mặt thì không rõ lắm. Sinh vật này từng tấn công một đám nông dân, may mắn có người của Âm Vệ đi tuần gần đó đuổi đi. Nhưng vẫn chết một người, trạng thái lúc chết y hệt với Người Chơi trên bản tin.
- Những sinh vật này, được các Succubus Âm Vệ gọi là Wraith.

Trần Văn Lâm nghi hoặc hỏi:

- Wraith? Là thứ gì?
- Theo mình tìm hiểu, thì Wraith là từng là một Pháp Sư, nhưng vì sử dụng phép thuật cấm kỵ nào đó, dẫn đến bị nguyên rủa. Trở thành một sinh vật người không ra người, ma không ra ma. Wraith dùng linh hồn con người làm thức ăn. Chúng thường ra ngoài đi săn vào chiều tối và ban đêm.

Trần Văn Lâm trầm tư một chút, rồi dặn dò:

- Vậy thì mọi người càng phải cẩn thận hơn. Ban hành báo động khắp Thị Trấn Markham, hạn chế đi một mình. Nhất là những nông dân ở xa, hẻo lánh thì hãy chuyển về Thị Trấn để sinh sống. Âm Vệ cũng cần cẩn thận, không nên đi một mình, mà lập thành đội để tuần tra, sẽ an toàn hơn.

Ám Vệ, toàn bộ đều là những Succubus xinh đẹp duyên dáng, lại còn là những trinh sát, sát thủ, gián điệp hoàn hảo. Trần Văn Lâm không muốn bất kỳ Ám Vệ nào xảy ra chuyện.

- Mina, khi trở về Thị Trấn Markham, nhớ mang theo ba nghìn binh sĩ bảo hộ.

Trần Văn Lâm quay qua dặn dò Mina Rockefeller. Hắn rất sợ cô nàng này chỉ chọn mấy chục binh sĩ hộ tống.

- Em rõ rồi. Mà hình như, loại Wraith này cũng từng được kể đến trong sách cổ phương Tây đó. Thời xưa tại Liên Minh Cổ Quốc, nghe nói thỉnh thoảng cũng gặp loại sinh vật xấu xí này.

Bạn đang đọc truyện *Võng Du Tranh Bá Yriel Đại Lục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.